

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES

3 1761 00495550 6

Aristotle

~~171~~

~~172~~

COMMENTARIA
IN ARISTOTELLEM
GRAECA

PA
3902
A25
1882
V.2
pars. 2.
EDITA CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS II

PARS II ALEXANDRI IN TOPICA

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCCLXXXI

Alexander of Aphrodisias
(ALEXANDRI APHRODISIENSIS)

IN ARISTOTELIS TOPICORUM
LIBROS OCTO COMMENTARIA

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

EDIDIT

MAXIMILIANUS WALLIES

19984
15/1/26

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI

MDCCCLXXXI

P R A E F A T I O

Topicorum commentaria Alexandra non integra nobis servata esse¹⁾) viri docti cum iamdudum perspexerint, de gradu integratatis non ita consentiunt. neque enim defuerunt qui propter mentionem Quinque vocum et angelorum initio libri quinti (p. 371,1.4) factam omnes libros aliquanto recentiori aetati temere tribuerent²⁾). multo prudentius Chr. Brandis in commentatione *De Organi interpretibus graecis*³⁾ longe maximam horum commentariorum partem, posterioribus quattuor libris non exceptis, Alexandri esse argumentis quibusdam evincere conatus est. sed huius quoque iudicium, cuius auctoritas adhuc valuit, a vero aliquantum videatur abesse. nam ut librorum I—IV incorruptam integratatem suspicio- sius addubitavit, ita de posteriorum condicione confidentius iudicavit, id quod dissertatione, quam nuperrime de Topicorum commentatoribus graecis⁴⁾ conserpsi, demonstravisse mihi videor satis certis argumentis, non exegitatis illis sed ex ipsa codicum memoria depromptis. cuius quidem si viro illi doctissimo plenior fuisse notitia, ei mecum conven- turum fuisse confido. nunc autem quidquid de libris V—VIII disseruit, Aldinae editionis fide nititur, de qua nisi libris manuscriptis adhibitis iudicium fieri nequit.

¹⁾ Arabibus pars libri I et libri IV—VIII noti erant; posteriores libros Ishāq ibn Ḥonein arabice vertit (librum VIII usque ad duodecimum locum); sed de hac versione adhuc non plus exploratum habemus quam de Ammonii in libros I—IV et Themistii in extremam libri VIII partem (inde a duodecimo loco) commentariis quae apud Arabes fere- bantur. cf. A. Müller *Die griech. Philos. in der arab. Ueberlieferung.* Halle 1873 p. 15. 16 (249,15—25). cf. etiam Fabric. bibl. gr. ed. Harles l. IV c. 28 (vol. V p. 656).

²⁾ cf. Fabric. l. c.

³⁾ Abhandl. d. Berl. Acad. 1833 p. 297. 298.

⁴⁾ *Die griechischen Ausleger der Aristotelischen Topik.* Wissensch. Beilage zum Progr. des Sophien-Gymnasiums zu Berlin. Ostern 1891 (Nr. 65) p. 5 sqq.

Exstant autem hi praeter eos¹⁾, quibus non continua interpretatio sed singula tantum excerpta continentur, quantum scio, undecim, saeculorum XIII—XVI, quos omnes infra in uno conspectu positos describam atque, quatenus non iam in ipso apparatu notavi, exemplis illustrabo. ex hoc numero vetustissimi codices saeculi XIII, Parisini 1843 (A) et 1874 (P) et Vaticanus 270 (D), toti excussi sunt, itemque, qui aetate paulo inferior videntur, Parisinus 1917 (B), quo cum aequali Laurentiano LXXXV 1 (F) tanta intercedit similitudo, ut alterutro uti sufficere visum sit. Recentiores vero codices, Vaticanum 1361 (C), Urbinatem 52 (E), Laurentianum LXXII 9 (G), Oxoniensem Collegii Novi 231 (H^b), totos a Parisino P pendere²⁾ tam evidenter appetat, ut hos neglegere liceret. Etiam Aldina editio (a), cuius et ipsius discrepantia omnis subnotata est, huius consimile exemplum in libris I—IV et in libro VIII sequitur. reliqui duo recentiorum codicum, Parisinus 1832 (H) et Neapolitanus 321 (N), ut inter se plane concinunt, ita a ceterorum omnium memoria discrepant. primum enim ex amplio quod infra (p. XXVI—XXXV) proponam specimine cognoscitur, id quod ipso titulo quo inscribuntur: ἐξήγησις εἰς τὰ τοπικὰ Ἀριστοτέλους γῆτοι τὴν διαλεκτικὴν ἐκ τῶν τοῦ Ἀφροδίσιας Ἀλεξάνδρου, indicatur, eos iam in prioribus quattuor libris non plenam servavisse ceterorum codicum memoriam, sed saepius in excerpta declinare. deinde etiam ubi non minus reliquis pleni sunt, tam multa habent ad libidinem aperte mutata, ut nostro iure dubitemus, utrum ea quae

¹⁾ Parisinos 1845 (II^a) et 1972 eiusque geminum Coisl. 157 (Z). de Laur. LXXII 18 cf. p. XIV n. 2. etiam in Waitzii codd. f et u inter Aristotelea irrepserunt singula Alexandra: in f post p. 110^a22 λατρός p. 148,21—25 οἶνος — ἔχοντες, post p. 116^a22 τῷ p. 226, 30—227,2 οἶνος — τεκτονικήν; in u post p. 126^a31 διάβολον p. 348,29 τὸν — χρηματίζεσθαι, 27 τὸν — φύους.

²⁾ velut p. 362,11 μήτε αὐτὸν — 363,28 ἐκεῖνον εἰδος, quae desunt in P, etiam in his omittuntur; p. 367,10 CE (G hic non est inspectus) corrupte at P¹ praebent ἡ ἐπιδεξώνει, H^b=P² ἡ ἐπειδὴ δὲ δοκεῖ; nam oī, quod pro ὅ subnotavi, in P non satis liquet; etiam multis aliis locis quid P¹ exaraverit, his demum recentioribus codd. adhibitis cognoscet, quorum tamen II^b plerasque iam manus alterius (P²) correctiones recepit: p. 364,9 ἡ δὲ CEG: γῆτη II^bP² || 365,4 ἐπειδὴ ἐδοκεῖ CEGH^b || 6,7 γωριστὴ ὥλη CGII^b: γωριστὴ ὥλης E || 11 εἰδη δὲ γῆτη αἱ CEG: εἰδη δὲ εἰδη αἱ II^bP² || 13 αὐτὰ CG: αὐτὰς EH^bP² || 366,8 οὖν ἔστι CEGH^b || 20 post λέγεν add. τὸ CEGI^b (G non coll.) || 21 ἀπὸ τούτου CE (G non coll.): δεὶ τοῦ II^bP² || 22 συνέστη C: συνέστη^η E: συνέστηκεν G: πιστοῦται II^bP² || 367,20 δι' ἑνὸς CEGH^b (G non coll.) || 368,2 διὰ τοῦτο ἀν οὖν C: διὰ οὖν EG: δι² δ (ante ras. P) οὖν II^b. cf. praeterea CEGH^b ad p. 366,18. 19, 20, CEG ad p. 519,4, E ad p. 523,18. quam arta autem inter hos recentiores codices necessitudine intercedat, quam luculentissime ex hisce exemplis patet: p. 384,12 φύει om. in lac. CE || 518,18 ποταχῶς] σαχῶς om. in exitu versus E: ποτε ante lac. G: ποτος C || 20 αὐτὸν om. in lac. CEG || 519,1 ὄποτερονοῦν ὅντα] οὖν ὅντα om. in lac. CEG || 2 διανέμενος] μένον post lac. CEG.

soli exhibere videntur emendata, e librorum memoria traxerint an felici licentia novaverint. quare in prioribus libris Parisino H, qui paulo ante finem libri quarti (p. 366,17) deficit, passim uti satis habuimus. Neapolitanus autem, cui in libris I—IV mirus est cum illo consensus, etiam posteriores libros continet et eos omnibus qui adhuc innotuerunt codicebus multo pleniores. atque librorum V—VII ea capita omnia, quae in ceteris desunt, huic cum Aldina sunt communia; etiam in ultimi libri partibus quibusdam eadem intercedit ratio, multo tamen saepius Neapolitanus in hoc libro et ab Aldina et a ceteris codicibus longissime abhorret. et haec quidem capita ut ab Alexandro prorsus aliena in Programmate quod supra dixi edidi (p. 10—23). quae autem Neapolitano cum Aldina sola sunt communia, ne in unius principis editionis fide posita essent, omnis varietas lectionum in apparatu notata est. ceterarum partium exempla praeter ea quae interdum subnotata sunt, in appendicem huius praefationis (p. XXXVII—XXXIX) relegavimus.

Topieorum igitur commentaria, qualia princeps editor Aldus Manutius Musuri opera recognita praebet, duabus constant partibus fide memoriae valde disparibus, quarum una libros quattuor priores et longe plurima libri octavi complexa Parisini P, altera reliqua continens Neapolitani exemplar consimile sequitur. quas partes utrum Musurus sic iam coniunetas in codice aliquo invenerit an ipse demum e diversis codicibus composuerit, non magni interest; ad antiquius quidem exemplar haec compositio propterea referri non potest, quod in librum quintum e Leonis Magenteui commentario particulae nonnullae invaserunt.

Accedit quod hanc Neapolitani in libris posterioribus memoriam, quam in Aldino exemplo expressam videmus, si excipimus, reliquos codices omnes ex uno archetypo originem duxisse multis locis iam depravato plurima et certissima sunt indicia. an easu accidisse putabimus ut iisdem tam saepe turbis libri manuscripti laborent? e magna exemplorum copia haec eligo: lacunosi sunt omnes p. 47,6 66,1 105,11.12 183,14 205,9 243,23.24 251,29.30 252,2.3 262,19 264,19 276,15.16.27 277,25.26 287,25; contra eicienda erant verba perperam illata p. 6,9 72,10 99,22 101,28 151,28 208,18 213,5 228,18.29 242,11 257,23 275,17-20 282,15.16 296,27 308,22 339,18.20; alia menda communia deprendimus p. 2,6 10,17 14,26 22,11 38,16 49,29 56,17 57,24 65,26 66,1 70,10 73,15 75,9.10 76,9 78,7.8 (cf. 179,22) 81,4.5.16 etc. 171,6 179,10.22 181,28 212,26 222,25 223,14.16 227,14 235,11.14 252,13.14.15 271,15 274,3 276,17 283,17 289,20.21.23 290,27 300,14-18 310,8 337,9 344,21

359,10. quae turbae num omnes opera nostra sublatae sint, dubites, turbas ipsas concedes. sumpsi autem haec exempla omnia e libris I—IV; nam e posterioribus singula afferre non opus est, quorum tota condicio vel maximo argumento sit horum commentariorum memoriam ex archetypo quodam propagatam esse priores tantum libros integros, posteriorum autem non continuam interpretationem sed exilia saepe excerpta continente. atque librorum V—VII omnes codices, excepto scilicet Neapolitano, eadem servaverunt capita; in ultimo tamen libro P eiusque asseclae ita ab ABD(F) dissident, ut non minus quindecim capita praebent quae in his desiderantur. quae capita utrum ex eodem archetypo petita an extrinsecus ad reliquorum memoriam supplendam assumpta videantur, dubium hic interim relinquo.

Quanto post Alexandri aetatem hic archetypus nunc deperditus exaratus sit, nescimus. vetustissimis autem qui exstant codicibus eius memoriam aliquanto fuisse superiorem testis est Ioannes Italus, quem post Michaelem Psellum ad dignitatem ὑπάτου τῶν φιλοσόφων ascendisse constat¹⁾. hic enim Topicorum libros II—IV ita interpretari instituit, ut Alexandra misere compilaret et ad verbum pleraque transcriberet²⁾. quod interpretandi genus ut illustrarem, initia librorum in Progr. quod supra commemoravi (p. 24—27) e cod. Vindobonensi phil. gr. 203³⁾ edidi. quanta autem fide aut stupiditate iste princeps philosophorum hoc scribae potius quam interpretis munere functus sit, inde luculenter apparet, quod etiam menda exemplaris sui non intellecta religiose translutit. an qui factum esse existimabimus ut multi loci in huius commentario pariter mendosi inveniantur atque in nostris exemplaribus? velut p. 145,21 πρᾶγμα, 148,21 λεγομένου τοῦ κειμένου, 153,16 πλειόνων ὄντων, 155,14 ὡς ἐάν γε (cf. Add. et Corr.), 165,11 ϕ, 169,8.9 ἐπαγωγή, 171,15 εἰ ζνα, 172,19 μὲν δι, 174,9 τεθέν, 227,14 ὅπδ τὸ γένος εῖναι, ibid. 23 ὃν αὐτοῦ, 246,18 πλοῦτος μνήμης τιμῆς καὶ ισχύος — εἰληπται καὶ ibid. 20,21 τὰ δὲ — εἴη — γάρ. 266,21 προστιθεμένου εἰ. 296,27 ἦν καὶ ἀνασκευάζειν πᾶλιν, εἰ μηδενὶ ὑπῆρχεν, 301,17 τὸ τί, 308,22 ἤτοι γένος, 338,16 τῶν ὅπ' αὐτὰ. 361,11 δ' ἂν. apparel haec omnia ex eodem fonte fluxisse. quae praeterea notabilia iudicavi, appendici huius

¹⁾ Cf. Kruenbacher *Gesch. der Byz. Lit.* München 1881 p. 181.

²⁾ ipse commentarium suum σύνοψιν dicit f. 179r: ἀλλὰ περὶ τούτων λέγειν ἔστεον ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι ὡς τῆς συνάρτησις ἀλλοτρίων (ἀλλότριοι V.). ἐν δὲ τοῖς τοῦ Ἀφροδιτίων ὑπομνήμασι ἰθελεῖται περὶ αὐτῶν ἀκριβέστερον. eiusdem commentaria similiter respicit f. 176v, 185r, 195v.

³⁾ ex quo descripsit S. Mekler Vindobonensis.

praefationis (p. XLVII—L) adieci. posteriores libros Italus, siquidem e codicium silentio concludere licet (cf. Progr. p. 23), non interpretatus esse videatur, id quod eo minus mirabimur, si iam huic integrum Alexandri commentariorum exemplar in manibus non fuisse statuemus. nam quod librum primum simili ratione non explanavit, exstat eiusdem methodus quaedam dialectica, qua iam res ab Aristotele in hoc libro tractatas videntur attigisse¹⁾.

Accedit alter testis Suidas, cuius in lexico permulta ex his commentariis excerpta inveniuntur, plura quam editores agnoverunt, plura etiam quam ipse subnotavi²⁾. atqui compluribus locis apud Suidam easdem

¹⁾ specimen Waitz Organ. I 18. 19 e cod. Laurentiano LXXI 32 dedit; in Vaticanis 316 et 1457 sequitur haec methodus commentarium in libros II—IV cf. Progr. p. 23.

²⁾ cf. Add. et Corrig. sunt autem haec litterarum ordine disposita (asterisco signata sunt quae non subnotavi): sub voc. *ἄγνοια cf. 472,3 sq. *ἀγροτεῖο 324,10—12 *ἄγωγή 423,19—424,2 *ἀδειά 173, 27—29, 186,4—6 *ἀδέξια 548,5.6 *ἀδάντος 353,12—15 (cf. πάθος) 472,9.10 σιρετόν 271,5—8 *σιρετώτερον p. 220,14—20 *ἀκόλουθον 93,9.10 ἀκριβής 157,1—17 ἀμετάπτωτον 425,19.20 (ἀναγκαῖον cf. ἐκ περιουσίας) ἀνάγκη (cf. etiam κυρίως) 177,19—27 ἀνάλογον 545,15—18 *ἀνάλυτις 42,27—43,1 ἀνθρωπος 114,8.9 ἀντεπιγειρεῖν 558,16—23 *ἀντικατηγορεῖσθαι cf. 45,15 sq. ἀντικείμενα 190,27—191,7 ἀντιστρέφοντος 3,25—28 ἀπλῷ λόγῳ 214,12—18 ἀποκρύπτοντος 179,23—27 *ἀρετή 144,26.27 139,19—21 *ἀυτόν 573,7.8 cf. 572,12.13 *γνωριμώτερον 435,21.22 γυμνασία 27,7—28,2 *δέον 148,25—30 διαλεκτική 3,6—9 διεξοδικούς 5,7—16 διατισθύη 116,5—10 δύναμις 348, 24—32 349,18.19 δυσκολάτερον 558,11.12 559,5.6 ἐγκράτεια 121,27.28 157,17—158,7 176,20—27 ἐγκρατής 345,12—14 ἐκ περιουσίας 257,22—258,11 *ἐναντία 544,15—20 cf. etiam 181,10.11 ἔνδοξα 18,26—19,27 549,22—550,5 ἐνθυμημα 9,9—18 ἔντευξις 28,2—22 ἔξι ἑποθέσεως 344,24—345,5 ἐπαγωγή 85,26—86,19 ἐπιπλάνων 20,8—17 *ἐπιτεαθμα 380,5—7 *ἐπιτεκμηρία 28,25.26 116,10—26 ἐπιτίμητις 567,8—568,25 *ἐπιχειρεῖν 541, 10,11 ἔρως 139,21—26 143,30—144,3 ἐρώτησις 69,13—29 εὐδαιμονία καὶ εὐδαιμωνία 175,15—21 176,10—15 εὐεξία 20,21—21,4 εὐνοια 176,27—177,5 264,12—18 ἐψύχτα 584, 14—24 εὑρύγονος 176,2—10 ἡδονή 164,14—17 *77,13—18 (cf. 143,23—26) 265,20 θεῖος 78,21—79,7 82,15—22 θεώρημα 74,2—33 θεωρία 236,21—26 *ἰατρός 561,12.13 ιερουαλον 477,27—478,1 *ἰσχύς 236,13.14 καλλος 236,14—21 *κατασκευάζειν 150,1—3 κεφαλισμός 586,3—8 *κούρος γῆ 275,4—12 κρόψις 526,1.2.14—18 κυρίως cf. ἀνάγκη. λευκόν 106, 16—20 *λῆπτα 23,21 36,18.19 574,12—15 *μέσον 328,3—16 μετίς 315,27—316,1 μνήμη 586,10—16 νεμετητικός 142,11—18 *νόμος 144,22.23 νῦν 466,17—20 ὄμολογία 150, 24—151,8 ὄμώνυμα 152,7—17 *ὄπερ 227,7—12 ὄργη *492,8—10 345,20—26 πάθος 353,12—21 παραδειγμα 532,23—533,11 περιουσία 257,23—27 πίστις 346,5—19 351,12—17 *πολλαχῶς 96,28.29 97,5—7 πολυπραγμούσην 156,26—157,1 πρᾶξις 264,3—7.20.21 πρατητης 345,5—8 προσιέρεις 176,15—20 πρότατις 37,15—20 40,18—22 *πρώτη πύτει 541,21—28 542,5—7 πτερώσις 103,30—104,2 104,13—28 *πύρωμα 539,17—24 στλεγγίς 455,22—26 σύγκριτις *52,4—17 220,23—25 συλλογισμός 9,17—10,1 18,8.9 *συνεγένεις 305,9—11 συνογή 315,23—27 σύστοιχη 104,1—13 *σωφροσύνη cf. 324,9—15 ταῦτα 58,7—59,5 *τεθέντων 7,26 *τί 301,20—25 τιθηνός 425,21—23 τόπος 5,18—6,1 *135,6—11 τριγγός 1,14.13 ὑγεία 104,29—105,2 *236,11.12 *ὑπόληγῆς 158,18.19 *ὑπώρεια cf. 324,8 *φθόνος 141,31—142,2 *φίλος 229,2—18 *φιλοσοφεῖν 149,11—15 *φιλέμα cf. 430,15—23 φρέσος 351,8—11 *φροφά 316,1—9 φύραμα 318,18.19 *χαλεπώτατον 131,20—23 γαρά 181,1—9 *χιών 50,21 (cf. etiam 9—11)—51,4 κρήτεαθμα 257,16.17 γρῆσις 263,26—264,1 γρῶμα 113,7—15. cf. Ind. G. Bernhardy append. III edit. Suid. vol. II p. 1920

turbas deprendimus quibus nostri codices inquinati sunt, velut sub voc. τόποις: ἐνίστε δὲ οὐαὶ ἀναγκαιαῖ (p. 5,28), sub v. θεώρημα: τῶν προκειμένων τινὰ ἀφορισμόν (p. 74,14), sub v. σύστοιχα: ἐκεῖνα (p. 104,11), sub v. πτώσεις: τὰ ἰδίως (ibid. 13), sub v. ἐκ περιουσίας: οὐσα, quod ex insequenti οὐσῃ ortum videtur (p. 257,23 cf. vs. 26), δεῖ μὲν (p. 258,2), hoc quidem si non item, at certe depravatum et ipsum, sub v. παράδειγμα: κέχρηται (p. 533,4); denique sub v. ἀκριβής verba οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου ἀκριβῆς εἴη (p. 157,17) eodem defectu laborant iam ab I. Bekker notato. neque desunt indicia unde colligas haec Alexandra de exemplari excerpta esse posteriores libros non integros aut non multo integriores exhibente iis qui adhuc supersunt codicibus. vix enim tibi persuadebis fortuito omnia quae e libris VI et VIII in Suidae lexicon recepta sunt — nam e libro V praeter p. 380,5-7 (sub v. ἐπίτασθαι) nihil, e libro VII omnino nihil receptum est — in his codicibus, quoram memoria plena non est, reperiri, alia autem, quae indidem petita esse possint, per pauca inveniri¹⁾. inter locos autem ex ultimo libro sumptos complures (p. 541,10.11 sub v. ἐπιχειρεῖν, 21-28 et 542,5-7 sub v. πρῶτα φύσει, 549,22—550,5 sub v. ἔνδοξα, 558,11.12 et 559,5.6 sub v. δύσκολαίνειν, 558,16-23 sub v. ἀντεπιχειρεῖν, 567,8—568,25 sub v. ἐπιτίμησις, 573,7.8 sub v. αὐτό cf. etiam 572,12.13, 584,14 sq. sub v. εὐφυΐα, 586,10-16 sub v. μνήμη) ad eas huius libri partes pertinent, quae in reliquis codicibus omissae Parisini P eiusque cognitorum exemplarium propriae sunt. quin etiam sub v. ἐπιτίμησις et sub v. αὐτό Alexandri verba iisdem mendis deformata videmus quae a P p. 567,12.19 568,14 573,8 exhibent.

Sed etiamsi horum testimoniorum careremus, codices ipsos locupletissimos testes haberemus aliquantum temporis inter ipsorum memoriam et communem illum archetypum interiectum esse, qui ut permultis mendis ac turbis pariter depravati sunt, ita etiam saepius adeo inter se discrepant, ut alios codices et ipsos nunc deperditos medios intercessisse necesse sit. atque maxime inter vetustissimos codices ABD P, quibus archetypi communis memoria plerumque exhausta videtur, hoc differt, quod P multas libri octavi partes servavit, quae desunt in ABD (cf. p. VIII). nam

Alexandri nomen semel exceptis praepositum est, sub v. διεζούσκοντες: saepius quae huius sunt, Aristoteli tribuuntur, velut sub vv. εὐψυχος, προσίρεσις.

¹⁾ velut quae sub v. ἐνέργεια apud Suidam leguntur, quae iam editores viderunt ad Topicorum I. VI pertinere, ex Alexandra interpretatione lemmatis p. 146^b 13 sumpta esse suspicor, quibuscum conferas quae a N praebent p. 465,20—466,4; ad eundem librum pertinere videntur quae sub v. ἄντειον excerpta sunt, atque haec quidem rettulerim ad Alexandri interpretationem lemmatis p. 147^b 4 cf. p. 470,2 sq.

ipsius Alexandri eas esse excepto alterutro prooemio (p. 518,3—519,5) cum Suidae testimonio tum toto et dicendi et interpretandi genere comprobatur. sed num hae quoque partes ad communem illum archetypum referendae sint, valde dubito. sic enim duplex genus codicium ex eo originem duxisse ponendum esset, quorum unum in libro octavo memoriam eius plenam retinuisse, alterum e communi iterum fonte derivatum decurfatam praeberet. quoecum sane bene congrueret, quod etiam praeterca codices ABD, ut inter se artiore quadam cognatione coniuncti sunt, ita a Parisino P saepissime pariter abhorrent. at tam saepe P etiam cum A aut D, imprimis autem cum B contra reliquos facit, ut vix tibi persuadeas haec duo genera codicium recte distingui. quare probabilius videtur has partes ex alio exemplari translatas esse, fortasse ex eodem cuius diserepantiam saepius in libro VIII notatam videmus addito τὸ ἀντίβοιο (ἀντίβοιον) cf. ad p. 548,18 550,5 555,7 572,18 573,1.

Haec si recte disseruimus, tres partes in horum commentariorum memoria distinguendae sunt, quarum una libros I—IV et ea librorum posteriorum capita, quae omnibus codicibus tradita sunt, altera ea libri ultimi, quae Parisino P eiusque propagine servata sunt, tertia denique reliqua librorum V—VIII Aldinae cum uno Neapolitano communia completitur. iam quam in unaquaque harum partium recensenda rationem inierimus, exponendum est.

Igitur codicium ABDP, in quibus longe maxima huius editionis pars est posita, quamquam fide inter se pares non sunt, tamen nullus reliquis tantum excellit, ut etiamsi nullum aut sermo aut sententia discrimen faciat, semper praeferendus videatur. praestantiores sane reliquis Vaticanum D iudico, ut qui multo saepius reliquis solus veram memoriam conservaverit, sed totidem fere locis idem solus a vero aberravit. post hunc plurima recensio nostra debet Parisino P, atque etiam paulo plura deberet, nisi alterius manus¹⁾ correctionibus primae scripturae saepe evanuissent. nam quae emendavit haec manus, etiam reliquorum codicium auxilio emendare licebat; quae autem in deteriora mutavit, ea non nunquam manus prima sola incorrupta videtur exhibuisse: velut p. 256, 26 et 280,27 duae litterae, quas P¹ solus servaverat, erasae sunt, ut coniectura τὸ et τῷ restituenda essent, itemque p. 309,11.15 conicienda erant quae perperam P² delevit. sed rara sane talia sunt; si plura ocurrerent, ad recentiores Parisini P asseclas decurrentum erat, quorum

¹⁾ de ceteris correctoribus cf. p. XXXIX.

CEG illius principalem, H^b plerumque correctam iam altera manu memoriam sequi videtur¹⁾. a Vaticano D Parisinus A proxime abest, cuius tamen praestantiae aliquantum iam remisit; idem tam mendose scriptus est, ut omnia subnotare saepius paene faederet. sed inter multa menda sunt etiam quae solus emendata praebeat ef. p. 106,6 109,29 162,14 192,2 204,9.10 243,14 263,28 264,10.18 265,26 278,8 361,2. Parisinus B denique aetate paulo inferior, quamquam a codd. AD propius abest quam a Parisino P, saepe tamen ad huius memoriam declinavit; quo in genere praeter cetera notabilis videtur magna illa lacuna sub finem libri quarti, quae in illo a p. 362,11 μῆτε ἀττὶ, in hoc iam a vs. 5 παραδέδωκεν incipiens in utroque usque ad p. 363,28 ἐκείνου εἰδός pertinet. haud pauca peculiaria habet, e quibus sunt quae interpolatori tribuenda videantur: velut p. 243,23 asyndeton, defectus indicium, interpolato οὐ tollit; similiiter p. 281,29 turbatis transposita voce ψεῦδος verbis suo Marte mederi studet; luculentissime vero p. 336,17.18 interpolatoris vestigium appetat. his et similibus etsi suspecta reliqua huius codicis memoria peculiaris fit, interdum ceteris tam aperte praestat, ut eam praeferre non dubitaverimus ef. p. 141,1 169,33 170,29 179,18 189,1 219,18.19 227,21 261,15 332,24. sed non tam quod passim reliquis minus corrupti sunt, codd. A B dignos iudicavimus, quorum discrepantia omnis subnotaretur, quam quod sie demum in Vaticano D examinando certam quandam normam sequi licet. multis enim locis, ubi neque sermo neque sententia ad disceptandum momentum afferunt, baesitaremus utrum hunc, qui ut vera ita falsa multa unicus praebet, an Parisinum P sequeremur, si hi soli nobis praeesto essent. nunc autem hanc rationem iniimus, ut ubicunque codicis D memoriae aut sermone aut sententia aliquid commendationis succresceret, hunc praeferremus, ubi talibus indiciis careremus, non nisi alio codice accidente aut reliquis et ipsis inter se discordantibus sequeremur. in orthographicis eundem ducent elegimus, ut qui in his quoque minutis et diligentia et constantia ceteris praestet.

Exemplaribus, e quibus Suidae et Ioannis Itali excerpta sumpta sunt, iam supra vidimus (p. VIII. X) tam multas cum nostris turbas fuisse communes, ut et haec et illa ex eodem archetypo fluxisse necesse sit. sed neutri cum ullo nostrorum codicum propior intercedit cognatio, immo et vera et falsa modo cum ABD aut uno ex his, modo cum P communicant. ubi ab his recedunt, difficile saepe est dijudicatu quae excerptoris libi-

---

¹⁾ Cf. p. VI n. 2.

dini, quae memoriae librorum tribuenda sint. atque e Suidae lexico vix quiequam ad earum partium recensionem redundavit¹⁾, quae communis nostrorum codicum memoria nituntur. plura ex Ioannis commentario luerati sumus (cf. etiam Add. et Corr.), ac liceat fortasse etiam plura expiscari ex iis quae appendici praefationis adiecimus (p. XLVII—L).

Similiter excerpta Parisini 1972 et Coisliniiani 157 (Z), quorum discrepantiam, nonnunquam praferendam (p. 135,11 283,27 286,26 292,31 297,10 309,22 359,22.24), passim notavimus, quamquam plerasque et veras et falsas nostrorum codicium lectiones exhibent, cum nullo eorum artius cohaerent.

Aldinae editionis in libris I—IV discrepantia omnis magis subnotata est, ut vulgaris et nostra recensionis ubique discriberet, quam quod per se semper notabilis videretur. etenim plerumque cum Parisono P stat, cuius propaginem saeculis XV et XVI regnavisse supra vidimus (p. VI), non qualem manus prima exaravit, sed, ut recentissimus codicum nostrorum Oxoniensis H^b, Aldinae fere aequalis, qualem correxit altera. qui quoniam multis et magnis lacunis laborat in cognatis quoque exemplaribus obviis sed in Aldina suppletis, non est eur dubitemus quin Musurus, quem Aldus praedicat (cf. p. XLV) ‘antiqua contulisse exemplaria’, etiam in prioribus libris alios codices adhibuerit, praesertim cum etiam praeterea haud ita raro aut codices ABD sequatur aut peculiaria praebeat. et haec quidem quae ab omnibus codicibus discrepantia exhibit, sive Musurus ipse praeivit sive ab aliis novata iam in exemplaribus suis invenit, suspecta semper habuimus, cum multa interpolatoris insectiam prae se ferant: velut p. 301,17 illato τὸ inter γένος et τι εἰναι sententia turbatur; quid iste interpolator? non τὸ sustulit, sed ἢγε inepte addidit, cum triti illius Aristotelei τὸ τι ἢγε εἰναι ei intempestive in mentem veniret. similiter p. 325,4 usitatissimo librariorum mendo εἴη pro ἢ scribentium non intellecto ad fortius remedium configuit. non omnia tamen eadem insectia novata sunt, immo leviora complura tam evidenter emendata sunt, ut etiam nobis probarentur; sed etiam leviora nonnunquam ipse corrigere quam quae alii praeiverunt sequi malui, velut p. 63,17 οὐ non accepi, sed ὡν, quod a codicum scriptura ὡς proprius abest, praetuli. graviora

¹⁾ sed potuit aliiquid redundare: ex his quae praetermissi excerptis (cf. p. IX n. 2): sub v. ἐπιστήμη Suidas ἐνάστου τῆς — καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αἰσθήσεως — κατὰ δὲ τὰς ἐπιστήμας τὰς ἔξεις διὰ (== p. 116,18—23) exhibit, sub v. τόπος: ἐναντίων καὶ ἀπὸ (== p. 135,7), sub v. κούρφη γῆ: γάρ, quod p. 275,8 conieci, et paulo infra τῷ εὐθασταχτοτέρᾳ εἶναι καὶ ὅρον ἀναβιβάζεσθαι (== vs. 10), quae omnia codicum scripturis praferenda videntur.

vero omnia aut intacta reliqui aut ipse perielitatus sum cf. p. 320,22
337,8 352,11—13.

Hac ratione libros I—IV et eas libri VIII partes, quae etiam in ABD servatae sunt, recensui; namque in hoc libro Aldinae editor, ubi ab Neapolitani memoria recedit, ad idem exemplar, quo in prioribus libris potissimum usus est, videtur rediisse (cf. Progr. p. 9.10). in libris autem V—VII, in quibus a N diversam ab reliquis codicibus memoriam sequuntur, intra tam angustos fines me non continui, sed si quae aut emendatoria aut pleniora a N exhibere videbantur, recipere non dubitavi¹⁾. quamquam et hic, quoad licebat, antiquorum codicum memoriam semper exprimere studui.

Libri octavi recensioni praeterea magno usui fuit appendix Vaticani D littera Δ notata, quae excerpta continet e p. 522,20 sqq. haec enim non modo singula saepius praestantiora ceteris praebet, velut p. 523,24 524,17 526,20 528,1.11.18 529,2 530,14 531,1-3.9 534,10, sed etiam capitula nonnulla sola servavit: p. 522,20-22 526,13-18 529,9-13 532, 17-21. Nam quin haec quoque Alexandria sint, eo minus dubitabimus, quod p. 526,14-18 in Suidae lexico sub v. ζρόψις reperiuntur verbis p. 526,1.2 ζρόψις — προκείμενον continuata. neque omnino verisimile est haec non indidem unde reliqua excerpta petita esse. etiam p. 522,27—523,5 Δ reliquis praferendus videtur.

Iam ad ea libri VIII capita venimus, quae Aldinae neque cum N neque cum ABD sed cum P eiusque cognatis exemplaribus sunt communia. atque appareat hic iterum sicut in prioribus libris tanta inter Aldinam et Parisinum similitudo, ut vix dubium esse possit quin Aldina eandem hic atque illic memoriam sequatur. leviora editor iterum aut ipse correxit aut correcta iam accepit, velut p. 518,5 519,2 550,32 557,4.6 565,19.24 575,27; alia nobis emendanda reliquit. sed p. 558, 32.33 defectum Parisini homoeoteleuto quod dicitur ortum ita supplevit, ut integriorem memoriam sequi videatur. peropportune autem cadit quod partim quidem etiam aliis subsidiis uti licet; nam p. 518,3—520,8²⁾ 540, 15—542,20 545,1-21 547,28—548,19 549,16—550,5 550,14-25 etiam in Z (i. e. Parisino 1972 et Coislino 157) servata sunt, p. 545,7-21 549, 22—550,5 558,29-32 in Δ (cf. etiam 586,11), p. 568,29—569,8 in B

¹⁾ sieubi ad Aldinae discrepantiam fulciendam N non adnotavi, de hoc nihil com- pertum habui.

²⁾ Prooemium p. 518,3—519,5 etiam in Laurent. LXXII 18 reperitur, de quo v. p. VI n. 1 et p. XLIV.

mrg.; complura denique, quae supra p. X enumeravimus, in Suidae lexicon recepta sunt. quae omnia multa ad emendanda haec capita contulerunt¹⁾.

Reliqua sunt ea e libris V—VIII quae in Aldinae tantum et Neapolitani memoria persimili sunt posita. atque fide Musuri codex Neapolitano suppar fuisse videtur, ut alter ex altero saepius corrigi possit. quantum tamen aut per grammaticæ leges aut per sententiam licebat, Neapolitanum praetuli. communia menda nonnulla sustulisse mihi videor, alia consulto intacta reliqui, cum hic maxime cavendum putarem ne scriptorem potius quam scribam castigaremus. distinguenda enim sunt in horum capitum recensione ea quae ab Alexandro prorsus aliena esse apparet et ea quae, si non tota Alexandra sunt, at certe propius ab illius commentariis abesse videntur. quod sicubi in his reieci quae in illis admisi, vix vereor ne inconstantiae mihi vertatur. Alexandro autem me non ea modo abiudicare quae uncinis [ ] [ ] circumclusi i. e. quae e Leonis Magenteni commentario²⁾ irrepserunt et quae Alexandreis insuper inculcata sunt scholia³⁾, pluribus exposui Progr. p. 6—10. immo quae praeterea dicendi genere Alexandri non esse indicantur, cancellis circumscribere nolui non tam, quod indicis⁴⁾ diffiderem, quam quod universam hanc Aldinae et Neapolitani memoriam tam suspectam habebam, ut nisi Hermannus Diels dissuasisset, cuius consilio semper parato me et in his et in Analyticorum commentariis multa debere grato animo profiteor, a reliquorum codicium memoria saepe sane perexlim omnino disiunxissem.

¹⁾ e Suidae lexico sub v. πρώτα φύσει praeterea haec emendare licet: τὸ, quod p. 541,24 addidi, S. habet; vs. 25 post πρώτων addit μὴ εἴναι τι πρώτον, quibus verbis defectus, quem vs. 26 indicavi, aptissime suppletur; vs. 27 πρώτον τὴν indidem recipere quam τὴν [πρώτην] scribere praestat. ad p. 572,12,13 denique conferas sub v. αὐτός: αὐτὸς θέλεγον οἱ φιλόσοφοι τὸ κυρίως λεγόμενον. καὶ τὴν ιδέαν διὰ τοῦ αὐτὸς ἐδήλων αὐτούνθρωπος λέγοντες.

²⁾ praesto mihi erat hic commentarius e Coislino 170 a Guil. Schmidtio Brunsensi descriptus et ab E. Richtero Anhaltino cum Parisino 1972, partim etiam a P. Wendlandio Berolinensi cum Coisl. 157 collatus.

³⁾ in octavo libro Aldini exempli haec omnia praeposito ἄλλως aut ἔτεροι aut εἰς τὸ αὐτό significata sunt. cf. etiam e libro VI p. 438,6 456,7 477,5 et e l. VII p. 512,17.18 n.

⁴⁾ quae sint, ex Indice verborum patebit, ubi cancellis usus sum, saepius etiam a N addidi.

Ser. Berolini

Idibus Martiis MDCCCLXXXI.

M. WALLIES.

CONSPECTUS LIBRORUM MANU SCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

A PARISINUS 1843 [H. Omont *Invent. somm. des manuscrits grecs de la bibl. nat.* II p. 151] bombycinus, quadratus, saeculi XIII [secundum Catal. XIV], in Analyticorum commentario littera G notatus (p. XI), f. 209—334 Topicorum libros VIII continet cum commentario Alexandri. cuius in fine inseruntur ἡρωελεγεῖα σόλωνος πρὸς περίστασιν τῶν ἡλικιῶν. παῖς μὲν ἄνηβος ἔών . . . μοῖραν ἔχοι θανάτου; a Bergkio⁴ Poet. lyr. Gr. II 51 littera C signatus est. post Solonis fragmentum habet haec: ‘Ο (rubr.) μὲν οὖν σόλων οὗτως ἐπιποχράτης δὲ ἡλικίας ἐπτὰ εἶναι φησί· παιδίου· παιδίς· μειράκιου· νεανίσκου· ἀνδρός· πρεσβύτου ήτοι γέροντος. καὶ παιδίου μὲν ἐστιν ἄχρι ἐπτὰ ἑπτὼν ὀδόντων ἐκβολῆς. παῖς δὲ ἄχρι γονῆς ἐκ φύσεως εἰς τὰ δις ἐπτά. μειράκιον δὲ ἄχρι γενείου λαχνώσεως εἰς τὰ τρίς ἐπτά. νεανίσκος δὲ ἄχρις αὐξήσεως ὅλου τοῦ σώματος ἐς τὰ τετράκις ἐπτά. ἀνὴρ δὲ ἄχρις ἐνὸς δέοντος πεντηκοντά ἐς τὰ ἐπτάκις ἐπτά. πρεσβύτης δὲ ἄχρις τῆς ἐπτάκις η. τὸ δὲ ἐντεῦθεν γέρων. Περὶ (II rubro) τοῦ ἀνθρωπίνου στόματος θαυμαστὸν ὁ πλάτων ἀπεφήνατο. ἔφη γάρ οὗτως [cf. Tim. p. 75 D]. δι' οὖν γίνεται θηρητον εἴσοδος τοῦ μητρός ἀφθάρτων. ἐπεισέργεται μὲν γάρ αὐτὸς καὶ ποτὸν φθαρτικόν. τέχναι (?) καὶ λόγοι δὲ ἔξιδσιν ἀθανάτου ψυχῆς ἀθάνατοι νόμοι δι' ὃν ὁ λογικὸς βίος κυβερνᾶται. contulerunt M. Rothstein et P. Müller.

B PARISINUS 1917 [H. Omont p. 162], olim Mediceus, bombycinus, forma minore, saeculi XIII secundum Catalogum et H. Omont, XIV Torstrikii iudieio. cf. Waitz Organ. I 24. 25. f. 324^v—475^v Alexandri commentarium in Topicorum libros VIII continet cum scholiis libris I. II in margine passim adscriptis, velut

f. 326r ad p. 5,20sq. οἷον τόπος ἐστὶν εἰ τὸ ἐναντίῳ τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει, καὶ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον. οὗτος γάρ ὁ λόγος καὶ ἡ πρότασις αὕτη τῷ μὲν καθόλου ὥρισται· διτι γάρ περὶ ἐναντίων καθόλου λέγεται, δηλοῦ. οὐκέτι μέντοι εἰ περὶ τῶνδες ἡ τῶνδε τῶν ἐναντίων λέγεται, ἔστιν ὥρισμένον ἐν αὐτῷ. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξηγήσεως τοῦ δευτέρου βιβλίου τοῦτο ταφέστερον εἴρηται. — τὸ περὶ παντὸς εἴρηκεν ἀντιδιαστέλλων τὴν διαλεκτικὴν ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖσης ἡγετορικῆς· οὐ γάρ οἶνον τε τῇ τοιαύῃ ἡγετορικῇ ἐπιχειρηματικῶς ἐκπατέρωθ. οὐ παντὸς τοῦ προτετέντος προβλήματος συλλογίζεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν πολιτικῶν μᾶλλον καὶ θεοικῶν.

τῇ δέ γε διαλεκτικῇ ἔξεστι περὶ παντὸς τοῦ προτείνεντος προβλήματος συλλογίζεσθαι, φυτικοῦ, γῆθικοῦ καὶ λογικοῦ. — καὶ αὐτὸς λόγον ὑπέχοντες. καὶ τὸ εἶναι ἐρωτωμένους ἡμᾶς ἐμπαρασκεύους ὥστε μηδὲν τι ἀποκρίνεσθαι ἐναντίον τῷ προτιμερένῳ παρὸ ήμῶν προβλήματι.

αδ p. 5,28 τῶν τόπων: οὐδέτι ἐν τούτῳ διδάσκει πόσα τὰ προβλήματα. εἰσὶ δὲ δέ δέ γε νικά, δρικά, εἰδικά καὶ κατὰ συμβεβηκός λέγεται. φαμέν οὖν ὅτι ἐπει τοὺς τόπους γάριν τῶν προβλημάτων παραδίδωσι, τούτου γάριν καὶ τὸ παρὸν βιβλίον τοπικὸν ἐπιγέγραπται, οὗ ἔνεκεν καὶ οἱ τόποι παρεδόθησαν.

f. 330v ad p. 21,9 οὗτος γάρ κτλ.: ὁ μὲν οὖν πρότερος τῶν ἡγητέντων ὁ ἔχων τὸ (corr. ε τοῦ) εἶδος τοῦ σχήματος ὑγίεις τὰς προτάσεις δὲ ἡμαρτημένας.

f. 332v ad p. 28,2: τὰς κοινὰς συντυχίας καὶ ὄμιλας τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ἰδιώτας.

ad p. 29,3 ὥρα τί φησι Πλάτων ἐν τῷ Ημερονθί.

f. 333r ad p. 29,17: τέταρτον προστιθησι πρὸς δέ λέγει τὴν διαλεκτικὴν εἶναι γρήγορον. τοῦτο δέ ἐστι τὸ τὰς ἀπασῶν ἐπιστημῶν ἀργῆς δὲ ἐνδέξων αὐτῆς δεικνύειν διὰ τὸ μὴ εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τῶν μετὰ τὰς ἀργάς ἀποδεικνύναι τὰς ἀργάς. ἵνα μὴ ἀπὸ τῶν ὑστέρων πιστώμενα τὰ πρότερα. λέγει δὲ τὸ τὰς ἀργάς δεικνύναι τὸν τῆς διαλεκτικῆς ἡ μᾶλλον οἰκεῖον, ἐπειδὴ ποτε καὶ ὁ πρῶτος φιλόσοφος τὰς τῶν ἐπιστημῶν δεικνύσιν ἀργῆς δὲ ἐνδέξων καὶ οὗτος, ὡς εἶναι ἀμφοτὲν μὲν ἴδιον, τοῦ δὲ διαλεκτικοῦ μᾶλλον οἰκεῖον ὡς δὲ ἐνδέξων. καὶ ὅτι ἔξεταστικὴ πάντων, καὶ τῶν ἀρχῶν δηλαδή· καὶ αὐται γάρ πάντων ἔν. κείσθιο δὲ καὶ παράδειγμα. πᾶς δὲ διαλεκτικός δείκνυνται τὰς ἀργάς τῶν ἐπιστημῶν. ὁ μὲν οὖν γεωμέτρης ὄμοιογόμενον ἔχει τὸ σημεῖον ἀμέρερ. δὲ δὲ διαλεκτικός λαβὼν κατὰ δόξαν τοῦ γεωμέτρου ὅτι τὸ σῆμα (l. σημεῖον) πέρας γραμμῆς ἔστιν οὓς ἐν ἔργοστης δάστημα οὕτω συλλογίζεται. (schema.) πάλιν ὅτι ἡ μονάς ἐν ἀριθμοῖς οὖσα οὐκ ἔστιν ἀριθμός λαβὼν ἀπὸ τοῦ ἀριθμητικοῦ συλλογίζεται οὕτως (schema).

f. 333v ad p. 30,25: ἐκ μὲν γάρ τῶν οἰκείων. διὰ δὲ τῶν ἐνδέξων. ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν τῶν διαλεκτικῶν προτάσεων διὰ δὲν οὖθεν ὁ προσδιαλεγόμενος διαλεκτικῶν ἐπιχειρῶν (corr. εχ—ειν) δεικνύειν τὰς περὶ ἐκάστην ἐπιστήμην ἀμέσους ἀργῆς ἀνὰ περὶ αὐτῶν τῶν ἀρχῶν τι διαλαβεῖν.

f. 334r ad p. 32,15: δυνάμεις ταύτας λέγει τῇ ὡς ἐν δυνάμει τινὶ καὶ ὑπεροχῇ ποιούσας τοὺς ἔχοντας αὐτάς, ἡ ὅτι πάντα τὰ δργανικά πράγματα, οἷς δύναται τις χρῆσθαι καὶ ἐπὶ καλόν τι καὶ ἐπὶ κακόν, δυνάμεις λέγονται οὓς ἐπανφοτερίζοντα. τοιαῦτα δὲ καὶ αὐταὶ εἰσιν.

ad p. 32,18: τὸ τελέων κατὰ τὴν τοιαύτην διαλεκτικὴν μέθοδον ἔστι τὸ ποιεῖσθαι ἡμᾶς τὰ προβλήματα, ἡ προαιρούμενα ἀνασκευάσαι ἡ κατασκευάσαι, ἐκ τῶν ἐνδεχομένων καὶ οἰκείων.

f. 335r ad p. 35,30: εἰπὼν τὸ τέλος τῆς διαλεκτικῆς, ὅτι μηδὲν τῶν ἐνδεχομένων παραλιπεῖν, δεῖ, φησί, προλαβεῖν ἡμᾶς καὶ εἰπεῖν τίσι χρώμενοι ἐσύμεθα διαλεκτικοί. καὶ εἴη ἐν τῷ μὲν πρὸς πέρα ἀριθμοῦ δηλωτικόν, τὸ δὲ ποιὰ ἀντὶ τοῦ τίνα, τοιτέστι τὰ προβλήματα. τὸ δὲ ἐκ τίνων ἀντὶ τοῦ τῶν προτάσεων ἔξ ὧν οἱ διαλεκτικοὶ γίνονται λόγοι. ἐν οὖν εἰδῶμεν ὅτι τέσσαρα τὰ γένη τῶν προβλημάτων, εἰδῶμεν δὲ καὶ τὰς προτάσεις ἔξ ὧν οἱ πρὸς τὰ τοιαῦτα προβλήματα γίνονται συλλογισμοί. οὓς λόγους ἐκάλεσε, καὶ τὰς ἐπαγωγὰς δέ, αἵς καὶ αὐταὶς χρήσαι ὁ διαλεκτικός, ἔχωμεν δὲ καὶ τρίτον τὸ εἰδέναι πῶς εὐπορήσομεν τῶν τοιούτων συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐπαγωγῶν, εἴημεν δὲν τεθωρηκότες ἐκ τίνων ἡ μέθοδος ἡ διαλεκτικῆς διὰ δὲν μὲν οὖν ὀργάνων τῶν διαλεκτικῶν εὐπορήσομεν λόγων, ὅστερον ἐρεῖ. νῦν δὲ λέγει ὅτι τέσσαρά τινα εἰσι πράγματα καθ' ἡ ποιούμεν προβλήματα καὶ ἔξ ὧν προτάσεις εὑρίσκομεν ποιούσας συλλογισμούς διαλεκτικούς, γένος, δρον, ἴδιον, συμβεβηκός. ἵνα δὲ μή τις εἴπῃ ὅτι τὰ δέ ἀπαριθμησάμενος τὴν διαφορὰν παραλέσοιπε πέμπτην οὖσαν, καθ' ἣν καὶ ἀφ' ἡς τίνος (an τίνα?) προβλήματά τε καὶ προτάσεις γίνονται, λέγει δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι ἡ διαφορὰ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει καὶ αὐτῇ κατηγορούμενή τῷ γένει συμπεριλαμβάνεται.

f. 365v ad p. 149,19 sq.: ἐὰν γάρ ἐπὶ πάντων φαίνηται διαίρεσις. ἐὰν διαιρέσιν ποιησάμενοι ἡμῖν τῶν ἀντικειμένων δειχθῇ ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πάντων τῶν διαιρεθέντων, τῶν τε ἐναντίων, τῶν ὡς πρὸς τι, τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν καὶ τῶν κατὰ ἀντίφασιν, οὕτως ἔχειν ἡ τέως ἐπὶ τῶν πλειόνων, ἀξιωτέον τὸν προσδιαλεγόμενον τιθέναι καὶ δημοιογεῖν ὅτι πάντων τῶν ἀντικειμένων ἡ αὐτῇ ἔστιν ἐπιστήμη ἡ ἔνστασιν τίνα εἰσάγειν ἐπὶ τίνων οὐχ οὕτως ἔχειν

(l. ἔχει). ἐάν γάρ οὕτε ὄρολογῆ ἐπὶ πάντων οὕτως ἔγειν οὕτε ἔνστασιν εἰσάγειν (l. εἰσάγη) ἐπὶ τίνος οὐχ οὕτως ἔχειν (l. ἔχει). ἀπότος ἦτοι φιλόνεικής τις ἀν καὶ ὀնειρικής φαίνοται.

f. 368r ad p. 151.9: ποῖον τοῦτο; κατασκευάζει (αἱ τὸν κατασκευάζειν;) διὰ τῶν μερικῶν τὰ καθίσλου, ἥτοι διὰ τοῦ τινὸς τὸ παντὶ καὶ διὰ τοῦ οὐ παντὶ τὸ οὐδενί, ἐκ τῆς προδιομολογίας τοῦ προσδιαλεγομένου οὐκάν δὲ ποιητέον, ἀλλ᾽ ὑπέταν μηδὲ εὐπορημένη κοινῆς καὶ καθολικῆς ἀποδείξεως ἐφαρμοζόντης πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ καθίσλου. καθητέπερ οἱ γεωμέτραι εὐπαροῦντες κοινῆς καὶ καθολικῆς ἀποδείξεως οὐκ ἐπὶ τίνος τῶν μερικῶν, οἷον εἰπεῖν τοῦ ἴσοπλεύρου, τὴν ἀπόδειξιν πεποιήκασι τοῦ εἰναι τὰς τρεῖς γωνίας τοῦ Δ διυστῆς ἵστας, καὶ οὕτως ἀνὰ τοῦ μερικοῦ ἐξ ὄρολογίας καὶ τὸ καθίσλου συγκατατεκνάσαν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ καθίσλου, φημὶ δὴ τοῦ Δ, φ̄ πρώτως καὶ καθ̄ αὐτὸν τὸ τοιοῦτον συμβέβηκε σύμπτωμα.

f. 370r ad p. 158.8: πρὸς δὲ τὸ παραστῆσαι τάναντια τοῦ αὐτῷ καὶ ἐνὶ προκειμένῳ προβλήματι ὑπάρχοντα γρήσμις ἡ ἐπὶ τοῦ γένους αὐτοῦ τοῦ προκειμένου προβλήματος ἔξετασι. ὁποῖον ἀν καὶ εἴη τὸ γένος ὑφ' ὃ τὸ προκειμένον τελεῖ πρόβλημα. καὶ εἰ μὲν εὑρίσκονται ἀρχῶν τὰ ἔναντια ὑπάρχοντά τινα γένει, οἷον τὴν κρίσει ἡ τῇ ὑπολήψει, ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν τῇ τέχνῃ (καταγράπται γάρ ἔνταῦθα τῷ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι), ὑπάρχουσι πάντως καὶ τοῖς αὐτῶν εἶδοι. τὰ μὲν γάρ ἀνάφαντά τάναντια συμπτώματα προσετίναι τῇ κρίσει ὡς γένει τῆς αἰσθήσεως, ἀτινά εἰσι τὸ ὅρθιον ἀποφύνεσθαι καὶ μὴ, ἐνδέχεται προσυπάρχειν καὶ τῷ ταῦτης εἰδεῖ, ἤγουν τῇ αἰσθήσει οἰδητήτων οὕτη τῶν κατὰ ἔνέργειαν πέντε αἰσθήσεων. τὰ δὲ πάλιν προσδόντα ἔναντια συμπτώματα τῇ ὑπολήψει ὡς γένει, ἀτινά ἔστι τὸ φεῦδος καὶ ἡ ἀλήθεια, προσυπάρχουσι καὶ τῷ εἴδει αὐτῆς, τῇ δόξῃ. καὶ αὐθὶς τὰ προσδόντα ἔναντια συμπτώματα τῇ διαθέσει ὡς ἔξει ἀτε δὴ οὐδηγή γένει τῆς τέχνης, ἀτινά ἔστι τὸ φαῦλον καὶ τὸ σπουδαῖον, ὑπάρχουσι καὶ τῷ ταῦτης εἰδεῖ, τῇ ἐπιστήμῃ, ταῦτὸν δὲ εἰπεῖν τῇ τέχνῃ· ἔσονται γάρ τὰ τοιαῦτα συμπτώματα, τὸ τε φαῦλον καὶ τὸ σπουδαῖον, κατηγορούμενα καὶ κατὰ τοῦ εἶδους τῆς διαθέσεως ὡς ἔξεως, ὅπερ ἔστιν ἐπιστήμη ἥτοι τέχνη· λεγήσσεται γάρ καὶ ἐπιστήμη φαῦλη, ὡς ἡ μαρτυρίη, καὶ σπουδαῖα, ὡς ἡ γεωμετρική.

f. 475v ἀποσημειώσεις εἰς τὸν σοφιστικὸν ἐλέγχους (et manu paulo recentiore) γρ. οἱ μὲν ὅτι τοῦ ἐφεσίου, οἱ δὲ τοῦ φελλοῦ. Ὄτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος τέλος ἔστι τῆς λογικῆς ἀπάσης πραγματείας. ἥδη φιλάσσαντες εἰπομευ... f. 538v Anonymi paraphrasis Soph. elench. Ἐπεὶ καὶ τῶν σοφιστικῶν ἐπακοῦσαι ποθεῖς ἐνοχλήσεως... f. 550v—553v σχόλια εἰς τὰ τοπικά, quorum A. Torstrik initium descripsit:

Τὸν σκοπὸν τῆς τῶν τοπικῶν πραγματείας αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης εὐθὺς ἀρχόμενος λέγει, ὅτι πρόκειται μέθιδον ὑρεῖν, τουτέστι λογικὴν θεωρίαν καὶ ἐπιστήμην ἡ τέχνην θεωρητικὴν καὶ δόδοιςητικὴν τῶν ὑπὸ αὐτὴν μετὰ λόγου, ἀφ' ἣς μεθίδου δύναται ἀν τις αὐτὸς τὰ ἔρωτῶν συλλογίζεσθαι οὐκ ἔξι ἀληθῶν ἀλλ' ἔξι ἐνδῆσιν, δι' ὧν ἀν τῆς ἐριθήσεως πάντως λάζη παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀποκρινομένου, περὶ παντὸς τοῦ προβεβλημένου ὑπὸ τοῦ ἀποκρινομένου ἐπιγειρῶν εἰς τὰ ἀντικείμενα (τοῦτο γάρ συνεπινοεῖται διὰ τοῦ ἐπαγορέντος), καὶ διὰ τὸν ὑπέρχη λόγον, τουτέστιν οὐκ ἐρωτῷ ἀλλ' ἀποκρίνηται, μὴ εἰς ἀντίφασιν ἀγεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος. ὁ ἐδήλωτε διὰ τοῦ εἰπεῖν καὶ αὐτὸς λόγου ὑπέγοντες μηδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον, ὑπεναντίον λέγων τὸ ἀντικείμενον τῇ πρότερον θέσει. οἷον ὡς ἐπὶ παραδείγματος, εἰ μὲν λέγει τις τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν, ἔξι ἐρωτήσεως συνάγομεν οὕτως. εἰ δὲ τὸ ἀντικείμενον, πάλιν ἔξι ἐνδῆσιν ἐρωτήσεως συνάγομεν οὕτως (supra utrumque συνάγομεν signa, quibus in mrg. respondent diagrammata).

Contulit Alexandri commentarium E. Trampe Berolinensis.

C VATICANUS 1361 [Brandis Abhandl. der Berl. Akad. 1831 p. 62 nr. 68]. chartaceus, in fol., saeculi XV, libros I—VIII continet. suppeditaverunt quae hic propono A. Torstrik et A. Mau:

p. 1,9 ταῦτὸν || 11 τοῦ εὐ λέγειν ὄριζονται, omisso τὸ δὲ εὐ λέγειν || 12 ante εἰναι add. τὸ || 13 ὁ φιλόσοφος || 14 post δὲ add. καὶ || 15 θρηγὸν || 16 ἀν εἴη || p. 2,1 ταῦτα ||

3 αὐτῷ || 6 ἀποδεικτικός || 19 post αὐτῶν add. τέχνην || 23 τούτων || 25 ἐκ οι. || 26 οἱ οι. || 27 ἥδονή ἀτελῆς || καὶ ἡ || p. 3,5 τούτων || 9 post τοῦ add. προειρένου καὶ || 10 ἀν] γάρ || post ἐρωτήσεως add. παρ' αὐτῷ || 14 etiam post alterum καὶ add. πάλιν || 15 post ἀθάνατος add. ἡ ψυχὴ || δὲ] γάρ || 19 τε] τι || οὐ πάντως γάρ καὶ τὰ ἔνδοξα κυρίων || 20 οὖν || 27 τε] ἡ || 30 αὐτὸν || 31 αὕτη || τε] τὸ || p. 4,1 ἐνάστη add. corr. || ποιοῦνται ἦν διὰ || 2,3 ἀλλὰ οὗτε pr., ἀλλὰ ἦτε corr. supra lineam || 3 post πραγματεῖα add. ἡ || 7 τῶν] τοῖς || τὴν οι. || 14 post περὶ add. τῶν || p. 5,7 ἀλλήλων οι. || 23 τῇ] ἡ pr. || ὠρισμένως ex ὠρισμένῃ corr. || 24 δύναται γε] δύναμετ.

p. 124,33 προτετεγμηλογημένα || p. 125,7 καὶ alterum οι. || 7,8 ἀπετεῖν || 11 ἀπορεῖν || 13 ἐν οι. || ταυτά || 14,15 καὶ τὸ — συμπέρασμα in mrg. rec. man. || 14 πρότασις || 20 διάτης pr. || 22 ὄριστικος.

p. 362,2 ὅτε] ὅπερ || 3 post πρὸς add. τοὺς || 5 τοῦ tertium οι. || 6 καὶ ἀνατεκναστικός οι. || 8,9 οὕτω — παραδίδωσιν οι. || 9 εἰ μὲν || ἀνατεκναστικῶς ex ἀνατεκναστικός corr. || 10 τὸ (ante ἤττον) οι. || 11 μήτε αὐτὸ — p. 363,28 ἐκείνου εἶδος οι. || p. 364,2 ἡμίων εἰ || 3 τὸ prius οι. || 4 κατατεκνήη || 8 ἐπὶ || 9 ἡ δὲ || 11 καὶ ἡ] ἡ || 13 ἀν] ἡ] || 16 ἀν δὲ ἀρετὴ || 18 ἡ οι. || 22 ἐπὶ] ἐπει || 23,24 γένους — κατατεκνήη οι. || 25 ἀποδιδόμενον ὡς || διαφερόντων τῶν εἰδῶν || 28 = αΛΒΡ || 30 κατηγορεῖτο || p. 365,1 ἀλλὰ || 2 ἀπεδίθη || 3 ἀν γάρ || 4 ἐπειδὴ ἐδόκει || 6,7 χωριστὴ ὅλη || 7 διαφορᾶς || 9 οὐδὲ [ἴδιως] ἀν || 11 νῦν οι. || 11,12 οὐδὲ εἰδη δὲ ἥδη αἱ χωρὶς || 12,13 συναρμόζεται. αἱ οὐται δὲ ἐν ἐκείνω τῷ βιβλίῳ οὖται || 13 αὐτὰ || 14 δ' οι. || 17 χωριστῆς || 18 μὴ δὲ || 19 ἀλλο τι — 20 οὗτε οι. || 20 αὕτη ἡ τοῦ || 21 λόγου || 25 ἡ οι. || 27 τε] γένει compend. || 28 τε et 29 ἐν habet || p. 366,3 καὶ εἰ || 4 εἰ || 8 καὶ prius οι. || οὐκ ἔστι || 9 τὸ οι. || 12 ποιήστη || 15 καὶ οι. || 19 ἀλλὰ omisso δ || 20—22 ἀφ' οὐ τὸ προκείμενον παρωνόμασται λέγειν τὸ γένος εἶναι τὸ ἀφ' οὐ παρωνόμασται τούτου παρωνόμως ἀπὸ τούτου λεγομένου γένους || 22 ἔχειν omisso δτι || συνέστη || 23 ἐν τῇ μουσικῇ || 26 μουσικοῦ. αἱ ἐπει || p. 367,2 βουλόμεθα || ἐπει || 3 ἀπ' αὐτῶν — εἰρημένον || 5 γένους || 6 βουλούμεθα || πίστην || 7 τὸ οι. || 9 ἀν ἔστιν || 10 ἡ ἐπιδεῶκει || 12,13 ἐπιστῆμον ἔστιν οι. || 20 δὲ γένος] δι' ἑνὸς || 23 αὐτὸν || 24,25 τὴν τοῦ — γρήπτο οι. || 28 γενένω || γιγνόμενον || 29 τὸ οι. || p. 368,2 δι' ὁ τι] διὰ τοῦτο ἀν.

p. 369,1,2 titulum eundem praebet atque B; sequitur ut in ceteris codd. periocha πῶς — διαφορά || 3 — p. 370,11 οι. || 24,25 ἀλλὰ — οὐδὲν οι. || 27 — p. 372,8 οι. || 10 ἐτι — πλείστι οι. || post γίνεται add. ἡ ἀρετὴ cf. Add. et Corr. || 11 καὶ τῷ λογικῷ || ἡ δὲ — λογιστικῷ οι. || 12—20 οι. || 22 — p. 373,31 οι. || 34 — p. 374,1 τὸ νῦν οι. || 6 λογικὸν γάρ φησι — 8 καλεῖ post lemma 372,21 collocat || 11 καὶ γάρ ἡ] ἡ γάρ || 12 τὸ πολὺ || 16 — p. 375,3 οι. || 4 ἡ γνωριψωτέρων οι. || 6 τῷ οὐ || τόδε τῶδε] τὸ δὲ τὸ || 8 τῶδε] τὸ γε || γνωριψωτέρον — 9 τῷδε ὑπάρχει οι. || 10 — p. 376,30 οι. || 31 κινεῖται || 33,34 ἔκάτερον τρόπον || 34 τὴν οι. || τὸ τοῦ αὐτοῦ || p. 377,1 τις || 7 παντὶ || ἔχει || 8 — 19 οι. || 22,23 παρέχοντες γέγονται || p. 378,1 — 7 οι. || 8 δὲ οι. || 9 τινας ἀ. || 10 κατὰ οι. || 11 ἀπὸ || 14 — 22 οι. || 25 πλείστων || καὶ οι. || 27 περὶ ποσαχῶς || γάρ οι. || 28 ὄντες καθ' αὐτῷ οι. || p. 379,1 καὶ τὸν δίωνα καὶ τὸν || . . . . . 383,19,20 lemma ante 384,10 collocat || . . . . . 384,12 φύσει om. spat. rel. ut E || 15 πόθεν οὖν] ὑπέθεσιν || 19 μὲν οι. || 21 ἀποδιῶσι || p. 385,1 δὲ] ἔστι || . . . . . 20 γάρ || 21,22 οὖτος — οὐ οι. || 23 — p. 386,19 οι. || 22 εἰ οι. || p. 387,2 ἀ οι. || 4 εἴτε] εἰ || 5 εἴτε] ἡ || εἰ δ' || μὲν τὸ || δηλον οι. || 7 δὲ ἀπεδίθη ὑπάρχειν || 8 τοῦτο οι. || 10 ἡ εἰ, quod conieci || ἡ || . . . . . 16 — p. 388,16 οι. || . . . . . 20 πρώτως || 22 προσθεῖται || . . . p. 389,16 κεῖται οι. || 20 οὐδὲν — ἀποδεικνύναι οι. || 21 οὕτως γάρ τὸ || 25 οὖν οι. || ἐν ἀποδιῶσι || p. 390,1 ἐφ' ἔκαστον οι. || 2 ἀποδιδῶσιν || ἀποδιδόμενον || 3 τὸν οι. || . . . . . p. 413,15 ὑποθέσεων || . . . 24 γῆ] γάρ || . . . p. 414,20,21 μὲν ἀπὸ τοῦ οι. || 22 τὸ alterum οι. || 23 διαφέροντα || 25 τὴν σύγκρισιν ἐποιήσατο || . . . p. 415,6 lemma οι. || 7 παραδίδωσιν post τόπον collocat || 10 lemma οι. || 11,12 παραδίδωσι — ὑπαρχόντων οι. || . . . 20 μᾶλλον. ἔνα || 21 καὶ κατατεκναστικόν οι. || 22,23 δεύτερον — ὑπάρχει οι. || 24 οὐ — B*

τως || p. 416,1 οὗτως || 3—9 = ABDP (ἐπει οὗτως τὸν ψυχῆς) || . . . 13 οὐ om. || 14 ἔστιν om. || 15 ἄνθρακος. ὅτι || 21 ἀπόδοσις τὸ ἐπιστήμης δεκτικὸν cf. Add. et Corr. || 22 καὶ om. || 23 ἐν τῷ || p. 417,1 δὲνωσι || 2,3 ἔντος — τῷ μὴ om. || 7 οἷον τότε || . . . 16—418,4 φυλάξσει post 418,16 collocat || . . . p. 418,1 ζώω μὴ ἔτι || ὅν om. || 3 αὐτῶ.

p. 518,7 post περὶ add. τῆς || παραλαμβανόμενα || 8 ἐπάγοι || 9 ἔστι om. || τὸ || 10 ὃ τε περὶ] ὑπέστη || τῶν om. || 11 περὶ τῆς τῶν om. || 14 τὸ alterum om. || 15 κοινῶς || 16 καὶ om. || λέγει post 17 ἀποκρίσεως transpositum || 18 ποῖος ἔστι || ὅτι τριχῶς om. || 19 αὐτὸς || τῶν διαλεγομένων τὸν ἔτερον || 20 αὐτὸν om. in lac. || αὐτὴν || p. 519,1 οὖν ὄντα om. in lac. || 2 δυνάμενος] μένον post lac. || περὶ || 3 θάτερον || ψεκτὴν || 4 εἰς τὴν διάλεξιν] τῆς διαλογίου || 6 ἀλλ᾽ ὡς (sic etiam P Z).

- D VATICANUS 270 [Brandis l. c. nr. 67] bombycinus saeculi XIII, foliorum 220, una manu et exaratus et correctus; eadem passim variae lectiones adnotatae sunt. accentus et spiritus diligenter observati sunt; eadem diligentia in ν ἐφελκυστικόν ponendo appareret, saepius etiam in distinguendo οὗτως et οὗτως, quatenus non siglis sunt expressa. litterarum ductus antiquioris formae est. primum folium (— δόδύνατον p. 3,15), d quod perit, saeculo XVI suppletum est (d). exciderunt praeterea singula folia post f. 19 (i. e. p. 21,17 καὶ αἱ — 38,15 οὗται παντὶ), post f. 32 (i. e. p. 64,10 ἔστι δὲ — 66,9 τὸ πρόβλημα), post f. 51 (i. e. p. 107,12 σκοπεῖν — 109,9 αὐτῶν), octo folia post f. 134 (i. e. p. 285,16 ἡ διὰ — 303,3 μόνον τῶν). glutinatoris culpa translata f. 95—102 (i. e. quaternio ια) post f. 78, f. 160 post f. 161, f. 164 post f. 165 reponenda sunt. f. 214^v eadem manu subscriptioni haec addita sunt:

εὐχρήστοι γάρις οὐψιθώκες ἄνακτος θεῖας κοίρανε πάντων:
πάντα οὐψιμέδων ἀκίγητε νόμο. σθένος οὐκ ἐπιεικτὸν:
ἀφθιτε. οὐ κράτος αἰὲν δίδιον ἀστυφέλικτον:
σοὶ κλέος εὐδοκίνης. καὶ σοὶ πρέπει δύνος ἀληκτος:
οὐνεκα τόνδε ἀειθόν εὑγγραφίης περιτῶσαι;
πορσύνας ἡγορέντι μοι ἀγασθενεῖ λογύι σεῖο: ~
ἄλλα μάκαρ καὶ ἔπειτα καὶ εἰσέτι θάρος εἴης:
πᾶσαν ἐς ἐργασίην ἀγαθήν μοι κάρτος θεάζων:

- Δ f. 215^r—220^v sequuntur κόμματά τινα διαλεκτικῆς πραγματείας (Δ):

ἥγουν τοῦ ἀποδεικτικοῦ: — ἐὰν ἀληθῆ μὲν ἡ καὶ γνώριμα: — οὐ γάρ ἐρωτᾶ ἀλλὰ λαρ- βάνει ὁ ἀποδεικνύων: — τὸ δοκοῦν αὐτῶν ἀλήθεις: — διὸ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοῦ ἐν ἀρχῇ: — διὰ γάρ τοῦ φανερῶς αὐτὰ εἶναι συνακτικά τοῦ προκειμένου οὐ διδώσιν αὐτὰ τὴν περιτροπὴν καὶ τὸν ἔλεγχον ὑφορίμενος: — οὐχὶ ἐρωτῶντος δὲ. τοῦ δὲ ἀποδεικτικοῦ. καὶ οὕτω πει- ρώμενος συλλογίζεσθαι εἰπε τὸ μὴ θῆ δὲ αὐτὰ ὁ ἀποκρινόμενος. ἀλλ᾽ ὡς οἰστο. εἰ καὶ πρό- δηλον εἴη τὸ ἐρωτηθέντα τινα μὴ δώσειν μὴ δὲ συγχωρῆσαι τῷ ἡρωτωμένῳ διὰ τὸ ἔγγυς εἶναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς κειμένου, οὐδὲν ἔλαττον λήψεται αὐτὸ καὶ δεῖξει δι' αὐτοῦ τὸ προκειμένον: — τοὺς μὲν οὖν τόπους διεῖ: τὰς ἀμέσους προτάσεις: — τέσσαρές εἰσι: — τουτέστι κατὰ τέσσαρας τρόπους: — ἡ πρὸς κρύψιν τοῦ συμπεράσματος: αἱ εἰς — ἐρωτῶν (p. 522,27—523,5). περὶ δὲ ταύτας — δηλωτικόν (p. 522,20—25). τὰς μὲν οὖν ἀναγκαῖς δι' ὧν ὁ συλλογισμός: περὶ τῆς τῶν ἀναγκαῖων πρὸς τὸν συλλογισμὸν προτάσεων λήψεως: — ἀλλ᾽ ἀποστατέον ἀνω- τάτῳ: — τουτέστι — λαμβάνειν (523,8—524,18; om. spatiis relictis 523,13 ἐργαδέστερον γάρ ετ τῶν ἔλαττόνως, 14 δι' — δη, 15 δι' ἐπαγγῆς, sed spatiū ante χρὴ relictum est, 15,16 εἶναι — δη καὶ, 17 ἀριθμητικὴ γάρ· καὶ, 18,1^v γάρ· καὶ — ποριστικὴ γάρ, sed multo spatiū

angustius est, 21. 22 ἐπιστήμην. ἡ γάρ; 22. 23 ἡ—ληπτέον οὐν. nullo relichto spatio). τὰς δὲ παρὰ τάυτας εἰρημένας: εἰπὼν—προκείμενον (p. 525,10—526,2): — ἔτι τὰ συμπεράσματα

μὴ λέγειν, τουτέστι λαβόν τὰς προτάσεις ἐφεξῆς ἀλλήλαις, ὅστερον τὰ ἐπ' αὐταῖς συμπεράσματα λέγειν: — ἀλλ' ὅστερον ἀδρόα συλλογίζεσθαι — λόγου (p. 526,3—23): — γρήσιμον — αἵτιος γίνεται (p. 527,23—530,3): — αἱ ἑτοὶ τὶ μὲν φεύδεται, ἐπεὶ τὸ δὲ ἀληθεῖται: — ἡ πρότασις ήτι — πράγματος (p. 537,4,5): — ἔτι δὲ τουτά τὰ τε φύσεις πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα: — φύσης πρώτα λέγει τὰς ἀρχάς, ἔσχατα δὲ τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν διεστῶτα (cf. p. 541,21.22): — καὶ ὅτι ἡ περὶ τὴν πλευράν — χωρίον (p. 545,7—21): — καὶ ἦτοι ἡ ἀπλῶς ἡ ἔνδοξον ἡ ἄδοξον ἡ ὥρισμένως: — ἀπλῶς ἔνδοξα τὰ κατὰ τὴν πάντων ὕδατα ἡ τὸν πολλῶν — μὴ εἶναι (p. 549,22—550,5): — ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη — μὴ διόρθωται (p. 553,6—12): — καθάπερ τὸν ζήναντος ὅτι οὐκ ἔνδοχεται κινεῖσθαι: — ὁ ζήναντος ἀναιρῶν τὴν κίνησιν ἔλεγε δεῖται — διελθεῖν (p. 558,29—32): — οὐ δεῖ δὲ πάντων — οὐδὲ γάρ — πάντων ὄμοια (p. 569,9—13): — ἐν δὲ τοῖς συνανθύμοις καὶ ἐν ὄσοις: — ἀντὶ τοῦ πολυωνύμους, ἐφ' ὃν τὸ τε ὅν καὶ ὁ λέγος τὸ αὐτὸν σημαίνει (cf. p. 577,16—20): — πρῶτον μὲν οὖν ἀντιστρέψειν ἐθίζεσθαι δεῖ τοὺς λό-

γυνούς: — ἀντιστρέψειν ἐθίζεσθαι δεῖ τοὺς λόγους φησίν ἀντὶ τοὺς συλλογισμούς· τούς γάρ ἐγγεγρυματέμενοι πρός τε τὸ προκείμενον πρόβλημα εὐπορώτεροι ἐσθμένται καὶ ἐν ὀλίγοις πολλὰ εἰσόρθεθαι. καὶ ὑπομιμήσκει τίμας τῶν συλλογισμῶν ἀντιστροφῆς, περὶ τῆς εἰπεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν προτέρων (cf. p. 582,26—583,3): — καὶ μάλιστα περὶ τῶν πρώτων θέσεων.

ἐν τούς γάρ ἀποδύσετοῦσι: — πρώτας θέσεις λέγει τὰς ἀρχάς· αὕται γάρ πρῶται θέσεις. δεῖν δὲ τοὺς ὥρισμούς φησι τούτων ἐπίστασθαι· διὰ γάρ τούτων οἱ μετά τὰς ἀρχάς συλλογισμοὶ τοῦτο δὲ καὶ τοῦ γεωμέτρη ἀναγκαῖον εἰδένειν. πρῶτον τί γραμμὴ καὶ τί γωνία (cf. p. 585, 3sq.): — καθάπερ — πολλῶν (p. 586,9—12). καὶ ἡ διερισκορική ταῦτα διέξεισι. περὶ τούτων ἀριστοτελῆς φροσή: — τῶν καθόλου προβλημάτων ὅτι τῶν ἀντικειμένων (inse. f. 220v) ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. καὶ συνάγει οὕτως· τῶν μὴ δυναμένων συνυπάρχειν ἀλλήλους ἡ αὐτὴ (ἐπιστήμη)· τὰ δὲ ἀντικείμενα τοιαῦτα. ὅτι δὲ (τῶν) μὴ δυναμένων συνυπάρχειν ἀλλήλους ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, δείκνυσιν οὕτως· ἐπιστήμη ἐστιν ἰδίως τὸ ὑπάρχοντι (sic) τινί. τῆς αὐτῆς δὲ (τὸ μὴ ὑπάρχειν τῶν αὐτήν εἰδέναι. οὕτω γάρ εἴσεται τὸ ὑπάρχον. ταῦτα οὖν ἔχειν παρεκευασμένα διδάσκεται (cf. p. 591,1—5): —

σχόλια εἰς τὸ ὅγδοον τῶν τέπων ἀριστοτέλους.

Διὰ τοῦ συνέγγυας εἶναι τοῦ ἐξ ἀρχῆς: — σύνεγγυς τουτέστι μὴ γρήζον μέσου ὄρου τοῦ ἀποδεγμῆναι: — περὶ τάξεως καὶ τοῦ ἔρωτηματίσαι: — γίνεται τὸ ἔρωτηματίσαι καὶ τάξαι. οἷον πρόκειται συνάξαι· ὁ ἀνθρωπὸς οὐσία: — λέγει οὖν καθ' ἑαυτόν· ὁ ἀνθρωπὸς ζῶσιν· τὸ ζῶσιν οὐσία· ὁ ἀνθρωπὸς ἄρα οὐσία· εἰτα διειλῶν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις τοῦ συλλογισμοῦ εἰς δύο συλλογισμοὺς λέγει τὴν μὲν ἐλάττονα οὐσία· ὁ ἀνθρωπὸς λογικόν· τὸ λογικόν ζῶσιν· ὁ ἀνθρωπὸς ἄρα ζῶσιν· ἴδοι ἀπεδειγμῇ διὰ τὸν συλλογισμὸν ἡ ἐλάττων ἀληθῆς. πάλιν δίελε τὴν μείζονα οὐσία· τὸ ζῶσιν ἔμψυχον οὐσία· τὸ ζῶσιν ἄρα οὐσία. ἴδοι καὶ ἡ μείζων ἀληθῆς. εἰτα ἔρωταν μέλλων μὴ τὰ συμπεράσματα λέγει μηδὲ κατ' εἰλικρίνην τὰς προτάσεις ἐρώτας ἀλλ' ἀνάπτατον. οἷον τοῦ μὲν ἐσχάτου συλλογισμοῦ ἔρωτα τὴν μείζονα· οἷον πότερον οὐχὶ τὸ ἔμψυχον οὐσία· τοῦ δὲ ἄλλου συλλογισμοῦ τὴν ἐλάττονα· οἷον οὐχὶ ὁ ἀνθρωπὸς λογικόν· τούτων διελέντων ἐπιφέρεται τὸ συμπέρασμα τοῦ αἱ συλλογισμοῦ· οἷον ὁ ἀνθρωπὸς ἄρα οὐσία· εἰτα ἔρωτῶντος ἐκείνου τὸ διὰ τὶ λέγε διὰ προσύπεθμον ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς λογικόν· τὸ δὲ λογικὸν ζῶσιν· τὸ δὲ ζῶσιν ἔμψυχον οὐσία· ὁ ἀνθρωπὸς ἄρα οὐσία. καὶ ἔτερον

τὸν τρόπον κρύψει· εἰπὼν οὐχὶ ἡ οὐσία κατηγορεῖται πάντων τῶν ὑφ' ἑαυτὴν ὅντων: εἰτα ἐπιφέρεις ὁ ἀνθρωπὸς οὐσία· εἰτα τούτου λέγοντος διὰ τί; ἐγὼ τοῦτο οὐ δέδωκα, λέγε οὐχὶ τὸ ζῶσιν οὐσία; οὐχὶ ὁ ἀνθρωπὸς ζῶσιν· ὁ ἀνθρωπὸς ἄρα οὐσία: — δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν ποτε ἑαυτῷ ἔνστασιν φέρειν. οἷον οὐχὶ ὁ ἥλιος τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστρων τὸ φαντατόν: μᾶλλον δὲ τὸ ὑψηλότερον· τὸ μὲν πρότερον διληθεῖ, τὸ δὲ δεύτερον φεύδεται· κρόνος γάρ καὶ ἥρης ὑψηλ····· (evan. 3—5 lit.) γρήσιμον δὲ καὶ τὰ ἐπιλέγειν διὰ σύνηθεσι: — οὐχὶ σύνηθεσι τοῦτο λέγουσι τὸν ἥλιον τῆς γῆς ὑπάρχειν μείζονα. —

Totum codicem excusit A. Mau.

E URBINAS 52 [Braudis l. c. nr. 69] chartaceus, in fol., saeculi XV. fol. 1 excidit; fol. 2 et 3 aliena manus exaravit (p. 3,21 ἀγαγεῖν — 8,27 δέδεικται). deficit f. 251 in verbis δευτέρᾳ ή ἐπιτίμησις (p. 568,11). exemplo sint haec ab A. Mau et J. Tschiedel (p. 362,11—368,4) collata:

p. 3,25 κάντιστροφον || post φησιν add. ἡ || 30 αὐτὸν || **p. 4,1** ἐνάστη || post ποιῶνται add. ἡγι || 2 δέ δεικνύουσιν om. || 3 post πραγματεῖται add. ἡ || 7 τοῖς (ante κατὰ) || τὴν om. || 11 τῷν διαλεκτικῶν || 14 τῷν πολιτικῶν omiso περὶ || 15 πρακτικοῖς || λέγοι || 19 post μὴ add. δέκαιον || 23 ἴστρικον || 28 ὁ alterum om. || 29 ἔγωσιν ἀν || 30 post καλεῖσθαι add. καὶ || 34 τοῖς ἀγαθοῖς || **p. 5,1** γε || 3 τοιοῦτον || 4 οὖν || 5 τὸ ἐξ || 6 εἰναι om. || 7 ἀλλήλων om. || 12 διεξόδικων || 13 χρῆσθαι τῷ λόγῳ om. || καθέκαστον || 14 τε om. || 18 πραγματεύεται || 22 τοῖς τε || 23 τῇ] ἡ || ἡ] τί || 24 δύναται γε] ταῖς periit || 28 τοπικῶν || ἀλλὰ — 29 ἐνδέζων om. || **p. 6,1** ὥσπερ εἰρήκαμεν || 2 ὅτι δὲ μὴ || 3 ὅτι om. || πᾶν τὸ || 4 ἔστιν ἀγαθὸν || 8 ὅτι, δ] τὸ ὅτι || 9, 10 τοῦτο μάλιστα — αἱρεῖται initio folii repetit || 10 ὅτι om. || 13 δὲ habet || 13, 14 συλλογίζεται | . . . . p. 8,27 ὄν om. || τὸ οὖν γνωρίων || 28 συγχρώμενοι || τῶν — φανερῶν || 29 τεθέντος] γε ὅντος || 30 γίγνεσθαι || **p. 9,2** γίγνεται || 4 δεικνύουσιν || 5, 6 συλλογιστικῶ || 7 καὶ ὅτι || 10 γίγνεσθαι || 16 οὐκ ἔστι || ἐπὶ om. || 17 γίγνεσθαι || ὁ om. || 22 διὰ] δὴ || 26 εἰναι τι om. || ἡ] οἱ || 27 τοῦ om. || 29 post λόγοις add. οὐδὲ || 31 οὐ om. || **p. 10,3** ἐπιλέγων τοῖς αὐτοῦ ὄντος || 6 ὁ λόγος || τὸ alter. om. || 7 οἷον || 8 διαφέρων.

p. 125,14. 15 καὶ τὸ — συμπέρασμα, quae in mrg. add. rec. C, om.

p. 362,11 μῆτε — 363,28 εἰδος om. || **p. 364,2** ὥροις (post τοῦ) || ὥροις om. || 3 τὸ prius om. || 4 κατασκευὴν || 9 ἡ δὲ || 10 ἡ] ἡ || 11 καὶ ἡ] ἡ || 13 εἴη] ἡ || 16 ἀν — ἡ] ἀν διὰ || 17 δὲ superser. || 18 ἡ om. || 22 ἔτι] ἐπει || 23, 24 γένους — κατασκευὴν om. || 24 ante εἰ add. τῷ || 25 ἀποδιδύμενον ὡς || εἰσε] τῶν εἰδῶν || 28 ἔστιν — γρήγορος] οἶον εἰ τὸ ζῶν ἵππου καὶ ἀνοῦ. τὸ δὲ αὐτὸν τοῦτο χρήσιμον || **p. 365,1** ἄλλω || 2 ἀπεδάθη || 4 ἐπειδὴ ἐδόκει || χωριστὴ omiso τῆς || 7 διαφορᾶς || 9 ιδίως om. || ἡδη pro altero εἰδῇ δὲ || 11, 12 ιδίῃ καὶ om. || 12 αἱ om. || συναρμότεροι || 13 αὗται] αἱ αὗται || ἐν ἐν. τῷ β. habet || οὖσαι || 14 δὲ om. || 17 χωριστῆς || 18 κατηγορεῖσθαι pr. || μὴ δι (sic) || 19, 20 ἄλλο — οὔτε om. || 20 αὕτη ἡ || 21 οὐλοὺς λόγοι] δὴ] δὲ || 25 ἡ om. || 26 αὕτη || 27 τε] γένος compend. || 28, 29 τε et ἐτ habet || **p. 366,3** καὶ εἰ || 4 εἰ || 5 ἀρμότται || 8 καὶ prius om. || οὐκ ἔστι || 15 καὶ om. || 19 ἄλλω || δὲ om. || 20, 21 ἀρ' οὐ — τὸ προκείμενον παρωνύμιασται] ἀρ' οὐ τὸ προκείμενον παρωνύμιασται λέγειν τὸ γένος εἰναι τὸ ἀρ' οὐ παρωνύμιασται τούτου || 21, 22 [ ] habet || 21 τοῦ] τούτου || 22 ὅτι om. || ἔχειν || συνέστη || 23 καθὸ || ἐν τῇ μονοικῇ || 26 πάλιν] α || **p. 367,2** βουλόμεθα || ἐπει || 3 αὐτῶν || εἰρημένον || 6 βουλούμεθα || 7 ὁ om. || 9 ἀν ἔστι || αἰσθάνεσθαι pr. || 10 ἡ pro altero ἡ || ἐπι δὲ δύοκει || ἡ μονοικόν om. || 12 ἡ || 12, 13 <> om. || 20 δὲ γένος] δὲ ἐνὸς || 23 αὐτὸς || 25 ἄλλως || 28 γενομένῳ || γηγόμενον || **p. 368,2** δὲ δὲ τι] δὲ ἀν.

p. 413,11 incip. f. 201 || κέχρηται τῷ παραδείγματι τὸ αὐτοζῶν || 12 μὲν γάρ θως om. || 15 ὑποθέσων || post τοῦ alterum om. τε || 16 οὐτως εἰ ἐπὶ om. || 18 τόποι om. || 20 ὑπέρωμεν καὶ ἀνατίνευστικός || ὁ alter. om. || 22 δοκεῖ || 23 ὑπό || 24 ἀεὶ βαρὺ, οὐ — βαρύ, καὶ γάρ || **p. 414,1** <> om. || 2 τῷ ἀπλῶς || 4 τούτοις habet || 9 τῶν om. || 11 οὖσον] ὡς || οὖσος] τοῦτο || 13 ἔστιν αὐτῷ || 14 ὧν ιδίων || τοῦ om. || 15 αὐτῷ || 16 ante εἰ add. τὸ μῆλον σῶμα || ἡγι om. || τοῦ — τὸ || 17 λαρβά || 18 κατὰ] καὶ || post ἀλλὰ add. καὶ || 19 ἐπεινόν τοιον || ὁ || 20, 21 ἀπὸ τοῦ om. || 22 τὸ alterum om. || 23 διαφέροντα λαρβάνειν || 25 πρὸς ἔνα τὴν σύγχρισιν ἐποιήσατο || **p. 415,1** οὖσος (ante πρὸς) || ἀνατίνευστικὸν || 2 ἔστιν om. || 3 ἡτον om. || 5 οὐδὲ δὲ corr. ex οὐδὲ || 6 om. || 7 παραδίωσι post τόπον collocat || 10—12 ὑπαρχόντων om. || 12 καὶ ὅτι οὐκ εἰσὶν οὖτοι οἱ τόποι οὖς || 14 οὖτως ubique ut P cf. ad. p. 411,15 || 15 αὐτὴν τὴν || 16 τέταρτοι || 19 τε om. || 20 μᾶλλον. ζνα || 21 καὶ

κατασκευαστικόν om. || 22, 23 δεύτερον — ὑπάρχει om. || p. 416,3—9 ut P, nisi quod ἔστιν om. || 9 ἔστι || 13 οὐ om. || 15 reliquorum defectus || 21 κατὰ δύναμιν δὲ ἔστι om. ut P (cf. Add. et Corr.) || φέρει εἰπεῖν om. || 22 καὶ om. || οὐ om. || 23 ἐν τῷ || p. 417,1 διδωπι 2, 3 ὄντος — τῷ μὴ om. || 7 ἐπεὶ — ἔστι om. || οἷον τότε || 8 τὸ om. || 9 δ] οἷον εἰ .. εἰ δὲ om. || 11 τὸ om. || μὲν om. || 12 τὸ δὲ ἀναπνευστὸν οὐκέτι om. || αὐτὸν || 13 ἔτι τοῦ || 15 τοῦ || 16—418,4 φυλάσσει eodem quo ABDP transposuit; ante 16 add. εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ. "Ετι" || 17 σώζεται, quod conieci || 18 μέντι pr. || p. 418,1 ζῶω μὴ ἔτι || 4 οὖν om. || πρὸς δὲ προσόντος κατὰ || 5 καὶ prius om. || μὴ πρὸς || 6 ὄντος || ὑπάρχει || λέγει || 8 ἀπο-

διδόμενον || 9—16 om. || 17 ἀνατικεύσονται || ὑπερβο τεθηκε || 18 ὑπερτεθεικός εἶδε || 19 αὐτὸς ἀνατιρουμένος || δὲ om. || 20 post ἔχοντι add. καὶ || 21 ἀνατιθέντος οὐ δλλά γίνεται || ἔκεινον, omisso δν || p. 419,1 ἦτο τὸ διον habet || 2 οὗτος om. || 3—9 om. || p. 420,3—421,13 om. || p. 421,13 quae ante μάλιστα add. eodd., om. || φησι om. || 14 παραλαμβανομένων om. || 17 πασῶν τῶν διαφορῶν || 18 ἐξεργασταί || 20 αὐτὸς εκ αὐτῶν corr. m. I || εἰ—χωρισθεῖ] πρὸ || 21 δ ποιεὶ — 34 om. || p. 422,1 οὖν μὴ ετ καὶ om. || 2 σκεπτέσιν || 3—9 ut B, nisi quod τοῖς alterum om. || 10 τὸ ὑπάρχον || ἡς (sic) || καὶ τὸ — 11 συρβεβήκος τὸ om. || 12 οἶον — 27 κατασκευάσομεν om. || 28 μὲν κατὰ τοῦτο || p. 423,2 post

ταλῶς add. ετ (-P) || 3 ante δύο add. ἔτι || 5 καλῶς || 6 post ὅτι add. καὶ || post ἀμ. add. ἡ || 7 ante πλεῖστος add. τὸ || φωράσαι || 8, 9 ἥπερ — ωρισμένον om. || 13 τῶν δηλοῦντι λόγω || 15 τοῦ (ut videtur) — τὸ || 16 ἔστων om. || 18 ὄμοινομον || 19 μὲν om. || φορὰν τινὰ || 20 ἡ om. || p. 424,1 δ οὐ om. || οὗτος || 4 τὸ utrumque om. || 4, 5 κατὰ ποιότητα.

p. 492,3 post δείκνυσι add. δὲ || δύναμιν || 6 οὐδὲ (post τάδε) || 7 τὰ ἐκ || διὰ] καὶ || 8, 9 μὲν οὐδὲν σημαίνειν || 9 τοισύτηρ || 10 post βούλεται add. μὲν σημαίνειν || τοῦτο || 11 ἀποδιθωτον, omisso τὸν δρόν || 12 lemma om. || 13 ἔτι || δ om. || 15 ποτα] ποι om. spat. rel. || οἵον — 18 om. || 25 ἡ ante (πᾶν) || ἔκεινων habet || εἴναι om. || p. 493,1 γάρ habet || τὸ — συγκείμενον || 3 δν om. || 7 ὁποιοῦν || 9 δειπτικόν || 12 οὐδὲν γάρ ἔστι τοῦ ὄρισμοῦ. ἔσται ὄρισμός || 14 om. || 15 ante δεῖ add. (δ)σι δὲ ἀσαρεῖς τὸν δρόν συνδιαθρώσαντα || αὐτὸν om. || διαρθροῦντα || 16 αὐτούς om. || 17 εἰ .. συγχωροῦσι || ὄριζόμενοι om. spat. rel. || 18 ὄριζονται || 19 γεγενημένον || λόγῳ || ὑπωτέρως || 19, 20 γένοιτο || 21—p. 494,26 om. || 30 δρόν || p. 495,1 πανάντα || 2 γεράμενοι] γρά om. spat. rel. || 3 ἐλειπώς ἀποδιθωται || προκείμενον || 4 οἶον — 8 om.

p. 496,4 εἰ om. || 6 πρὸς τὰ τοσαῦτα τέπους || 8—12 om. || 13—18 ut P || 18 ταυτὸν || p. 497,1 κατ' ἄλλο σημανόμενον τοῦ αὐτοῦ || 4 οὔτε γάρ || δ τοῦ om. || 6 ἔτι] ἔ om. spat. rel. || 8 ἄλλῳ] ἄλλον || 9 γάρ ὅταν || ἀμφότερα εἴναι δειγμῆ || 10 ἔστιν ἄλλάλλοις || κατὰ τὸ || 11 εἴη ἐν τοῖς πρός τι || ιδικά || 14 ποιεῖσθαι || 14, 15 καὶ — ἐκτιθῆσιν om. || 15, 16 ἀνατικεύσεται — κατασκευάσεται ἔκ τε || 18 τὰς alter. om. || 21—498,3 om. || ... p. 498, 15 ἔη, quod non liquet in P, om. spat. rel. || ... p. 509,2 ἄλλ οὐδὲ — 4 ὄμοιος post 8 ὄμοιος collocat || 2, 3 (δι)δὲ — δύο, quae om. in initio folii P, om. || 3 τῶ — τῷ || αὐτὸν || 4 ἡ ὄμοιος habet || εἰ om. || 7 τὸν supser. || 10 ἡ ἀμφοτεν — ὑπάρχει om. || 13 post δὲ add. λοιπὸν || 15 τὸν τόπον τὸν || 16 ante δρόν add. τὸν || 17 — p. 510,5 om. || ... p. 514,23,24 ἀνατικεύσει ἡ κατασκευάσει || 24 δ μὲν γάρ — 515,36 om. || p. 516,1—11 = P, nisi quod οὐδὲ εἰ μὴ γένος exhibet || 12—22 = P, sed ὑπάρχον || 24, 25 δεῖ — ποιεῖν] τοιτέστιν || 26 πειρατῶς || 27 διά τε — p. 517,21 om.

p. 518,1, 2 tit. om. || 5 μὲν om. || 7 post περὶ add. τῆς || 8 ἐπάγοι || 9 ἔστι om. || τὸ || 10 δ τε περὶ] ὑπότε || τῶν om. || 11 περὶ τῆς τῶν om. || διόπερ || 12 ἐπὶ || 15 κοννῶς || 16 καὶ om. || λέγει om. || 18 ποσαχῶς] σαχῶς om. in fine vs. || ἔτι τριχῶς om. || 19 αὐτὸν || τῶν διαλεγομένων τὸν ἔτερον || 20 αὐτὸν om. in lac. || p. 519,1 οὖν ὄντα om. in lac. || αὐτὸν || 2 δυνάμενος] μένον post lac. || περὶ || 3 θάτερον || φεκῆ || 4 πρὸν τῆς διαλογίου || 6 ἄλλ οὐς || 9 πρός] ως || 11 αἴτιορες || 14 τούτου, ἔτι] τοῦ || δ om. || 15 λαμβάνειν || 19 συγχωρήσει || 21 οὐς] ἡ || 22 αὐτοῖς || 23 τῇ alter. om. || 24, 25 τὸν δῆμον ἡ πρὸς τὸ θέατρον ἡ πρὸς τὸν || 26 θηκονομίας || 28 ἀφ διηγεῖται προκείμενον ||

31 τῆς διαλεκτικῆς m. 1 || 32 post γάρ add. ἡνα || p. 520,1 μηδὲν—μόνης om. || 3 πρὸς om. || 9—p. 521,24 om. || 25—p. 522,19 = P, sed παρὰ ταῦτα, αἱ alter. om., ἀναγωγῆς, ὅγου || ... p. 523,16 ληψθεθα—δύντων om. || 17 ἐπιστήμη—μουσικὴ γάρ om. || 18 καὶ ἐπὶ ἔκτικον || 21 εἶναι om.

p. 563,13 μὲν γάρ — 566,30 οὐκ ἔστιν ἀγαθόν om. || 30 ἀνατκενάστας || p. 567,1 περὶ || 2 μὴ om. || 3 ἀντικειμένοις || 3. 4 λαμβάνου (sic) || 4 εὐθὺς αἰτουμένοις || 8 μὴ αὐταὶ αἱ || 10 εἰρημένων || 11 τουτέστιν om. || 12 ἀσυλάλγιστον || ἀδοξαῖ || 14 συνάγεται || 16 ἔδειξε || ἥδει τὸν || 17 μείζουν || τὸν παρμενίδου om. in lac. || 18 τοιοῦτον || περὶ || 19 οὐκ et ἐν om. || οὐτως || οὐν om. || 20 ἀλλ᾽ om. || 21 περὶ || ὃν om. in lac. || ὁ δὲ λέγει || 22 τὸ μὴ—ἀρχὴν ἔχει om. || 23 πρὸς τὸ (sic) καταλαμβανόμενα || p. 568,1 μὲν μὴ || 1. 2 τῶν δὲ προστεθέντων om. || 2 δύναται || συλλογιστικῶς συνάγεσθαι || 3 ἀλογος omisso ὁ || ταῦτην ||

6 (δευτέραν τιθησιν periit || 8 ἐκ τοιούτων τε] καὶ διὰ τούτων τὸ ἀντίθεο ἀλλ᾽ ὅτι πρὸς ἔτι διὰ τούτων || 11 ἐπιτίμησις, in quo verbo deficit.

F LAURENTIANUS LXXXV 1, qui Oceanus dicitur, [Bandini III 237—247. H. Diels praeft. Simpl. in Phys. p. XII: “maxima forma bombycinus s. XIV, scriptura minuta sed perspicua scriptus”] f. 269—320 Alexandri Topicā continet. praesto mihi erant haec ab A. Torstrik notata:

p. 1 Ἀλεξανδρου εἰς τὴν διαλεκτικὴν || 6 supra προγνωμένως scriptum ἀποδεικτικῶς || 10 post διαλεκτικὴ add. φασὶν rec. || 11 τάληθη || 13 ὁ φιλόσοφος || 14 ante διαλ. add. ὁ || 15 supra θρηγὸν scriptum περίβολον || p. 2,3 αὐτῶν pr. || 6 ἀποδεικτικός || 10. 11 οὐδὲν—ἄνθρωπος γελαστικὸν om. || 22 παλαιῶν || 23 τὸν δὲ—25 συλλογιστικὴν om. || p. 3,14

post καὶ alter. add. πᾶντι || 15 γάρ || 19 γάρ || τελείως || 30 αὐτὸν || p. 4,1 ἐκάστη || 4 τε om. || 6 τε om. || 15 πρακτικοῖς || λέγει omisso ἀν || 23 ιατρικῶν || 33 χρῆσθαι αὐταῖς || p. 5,3 συλλογίζεσθαι; coll. usque ad vs. 16.

p. 124 (coll. inde a 23 πᾶλιν) 33 προτεγγολογγέμα || p. 125,1. 2 τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ δεύτερον τῶν τοπικῶν || 5 τι τε omisso καὶ || 8 καὶ prius om. || 12 τῶν alt. om. || 21 διὰ om.

p. 216,3. 4 διοίστε || 8 οὐκέτι—κατηγορεῖται om. || p. 217,13 ἡ om. || 16 τῶν om. || post οὗτε prius add. γάρ || 18 τῷ αὐτῷ || 18. 19 ἄλλος ἄλλον || 19 ἄλλων ἄλλο || 21 et 22 ἀρεστῶν || 23 δὲ om.

p. 294,5 τε om. || 13 οὐδὲ om. || 14 ante διαλ. add. οὐ || 15 τι ἔστιν || 16 αἱ prius habet || 18 ἀντιφάσεως || 18. 19 ἀντιφατικοὶ λόγοι || 19 ἀνατκενάς τε καὶ κατατκενάς || 20 post πρὸς add. εἰς || p. 295,4 μὲν om. ut B || 5 ὥρας || 8 ὑπάρχειν om.

p. 367,25 αὐτῷ om. || 29 ἤδη ἔστιν || p. 368,1 γενομένου || 2 δι’ ὁ.

p. 369,3—370,11 om. || 14 τοῦ δεὶ τὸ || 15 ἀδίτον || 16. 17 παλλὰ—ὑπάρχει om. || 21. 22 τὸ δὲ—χωρίζει om. || 22. 23 ὑπάρχειν || 27—p. 372,8 om. || 9 ἀρετὴ || 10 ὅτι—πλεῖστοι om. || post γίνεται add. ἡ ἀρετὴ cf. Add. et Corr. || 11 λογικῶν utrobiique || 12—20 om. || 22—p. 373,31 om.

p. 492 (coll. a vs. 23) 25 ἐξεῖνον habet || p. 493,1 γάρ habet || τὸ (sed συγκειμένον) || 3 δὲ om. || 7 ἀν om. || 12 οὐδὲν γάρ ἔστι τοῦ ὄρισμοῦ. ἔσται ὄρισμός || 14 om. || 15 δεῖν || αὐτῶν || 16 αὐτὸν || 17 εἰ γάρ || ἐξεῖνο || ὄρισμάνοι || 18 ὄριζονται || 19 γενομένων || λῆψιν || 21—p. 494,26 om. || 27 et 30 ὥρας || 31 καλῶς om. || p. 495,4 εἰς πορήσωμεν || οἷον—8 om. || p. 496,4 εἰ om. || 5 ὄριστικοῖς.

p. 590,9 ante λόγους add. τοὺς || 10 ἐνī || 12 ἔστι om. || 13 παλιστα] κοινὰ καὶ || 14 ἀπαντα || δυνάμενα || 15 ἔξ om. || 16 λόγους ε συλλογισμοὺς corr. || 17 ἐκ τοῦ om. || εύρειν || 18 διὰ τὸ καθόλικὸν || 20 παρεσκευασμένους λόγους || 21. 22 συλλογισθέντος—αὐτοῦ || 24 οὐ πάντα || λέγει || p. 519,1 παρεσκευασμένα || 2. 3 τὰ δὲ—ἐπιστήμη om. || 4 τῆς αὐτῆς] ταῦτη || 5 post ἄμα add. ἐπὶ || ἔσται.

LAURENTIANUS LXXII 9 [Bandini III 31. 32] membraneus, in fol., G saeculi XV. specimen debetur A. Torstrik et H. Vitelli (p. 362,1—366,13 et 367,28—368,4):

p. 1,8 ἐστὶ add. corr. || 9 ταῦτὸν || 10 post διαλ. addl. φασὶν || 13 ὁ delevit || 14 ante διαλ.. add. ὁ corr. || 15 τριγχὸν] περίβολον || 19 ταῦτην iterat || p. 2,6 ἀποδεικτικούς || 10. 11 οὐδὲν — ἄνθρωπος γελαστικὸν om. || 22 παλαιῶν || 23 τὸν δὲ — 25 συλλογιστικὴν om. || 27 τε om. || p. 3,5 τούτων || 8 τὸ δὲ διαλέγεσθαι iurp. || 11 συλλογιζόμενος || 14 post καὶ alter. add. πᾶλιν || 15 γάρ || 17 ἐκ τῶν om. || 19 γάρ || καὶ alter. om. || τεκέτως.

p. 124 (coll. inde a 23 πᾶλιν) 31 ἐφ' || προτετεγμηλογημένα || p. 125,3 ἀνάγκη || 14. 15 καὶ τὸ — συμπέρασμα om.

p. 216,8 ἐλεύθερον || p. 217,11 προσκείσθω || 13 ἡ om. || 15 τῷ δὲ ἥπτον om. || 19 ἄλλοι ἄλλο || γε] οὕτε || 21 περὶ τὰ αἰρετώτερα || 23 φύσεων.

p. 294,3 διά] δὲ || 9. 10 καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ιδίου om. || 10 πάντα om. || 15 τί ἔστιν || 18. 19 ἀντιφατικοὶ λόγοι.

p. 362,3 post πρὸς add. τοὺς || post καὶ add. τοῦ || 5 παρέδωκεν || τοῦ tertium om. || 6 καὶ ἀνατακευαστικούς om. || 9 εἰ μὲν || τοῦ alt. om. || 10 τὸ tertium om. || 11 μήτε — p. 363,28 εἰδός om. || p. 364,3 τὸ prius om. || 4 κατατακευὴν || 9 ἡ δὲ οὐαὶ τοῦ τὸ || 10 ἡ] ἡ || 11 καὶ ἡ] ἡ || 13 ἡ || 16 ἀν δὲ ἀρετὴ || 18 ἡ om. || 22 ἔτι] ἔπει || 23. 24 γένους — κατατακευὴν om. || 24 ante εἰ add. τῷ || 25 ἀποδιδύμενον ώς || διαφερόντων τῶν εἰδῶν || 28 γένους οἷον κτλ. ut aABP || p. 365,1 ἄλλω || 4 ἐπειδὴ ἔδοκει || 6. 7 χωριστὴ ὅλη || 7 διαφορᾶς || 9 δὲ non liquet || ιδίως om. || 11. 12 οὐδὲ εἴδη δὲ ἥδη καὶ χωρίς || 12. 13 καὶ συναυγότεροι. αἱ αὐταὶ δὲ ἐν ἐπείνω τῷ βιβλίῳ οὖσαι || αὐτά || 14 δὲ om. || 17 χωριστῆς || 18—20 μηδὲ — ἡ] μηδὲ αὐτὴν (sic) ἡ || 21 ὄλου] λόγου || δὲ || 26 αὐτῇ || 27 τε] γένεται compend. || διαφορῶν (sic) || 28. 29 τε et ἐν habet || p. 366,3 καὶ εἰ || 4 εἰ || 5 ἀρμόσται || 8 καὶ prius om. || οὐκ ἔστι || 9 τὸ om. || 12 μεταβάνεται || .... 22 ὅτι — ἔχειν || .... p. 367,25 ἄλλως || 28 γενομένων || γιγνόμενον || p. 368,2 δὲ ὅτι] δὲ ἀν || 4 subser. rubr. ἀλεξάνδρου ἀφροδίσεως εἰς τὸ εἰ τοπικῶν ἀριστοτέλους: —

p. 369,3 ante παράδοις add. periocham πῶς — τούτων διαφορά || 3 — p. 370,11 om. || 17 μόνον || ὄμοιος om. || 22 χωρίζει || 22. 23 ὑπάρχειν || 24. 25 ἄλλα — οὐδὲν om. || 27 — p. 372,8 om. || 9 ἀρετὴ || 10 ὅτι — πλεῖστοι om. || post γίνεται add. ἡ ἀρετὴ cf. Add. et Corr. || 11 λογικῶν utrobiique || 12—20 om.

p. 416,13 οὗ om. || 14 ἔστιν om. || 15 ἄνθρακος, ὅτι || 21 κατὰ δύναμιν δέ ἔστι om. (cf. Add. et Corr.) || φέρε εἰπεῖν om. || 22 καὶ om. || οὐ om. || 23 ἐν τῷ || p. 417,1 διδῶσι || 2. 3 ὄντος — τῷ μὴ om. || 7 < γ> om. || οἷον τότε || 8 τὸ om. || 9 δὲ] οἷον εἰ || εἰ δὲ om. || 11 τοῦ om. || μὲν om. || 12 τὸ δὲ ἀ. οὐκέτι om. || 13 ἔτι τοῦ ἀρετὸς || 15 εἰ τοῦ || 16—418,4 φυλάσσει post 419,2 transposit || ante ὄταν add. εἰς τὸν πρὸ αὐτοῦ. Ἔτι || 17 σώζεται, quod conieci || 18 καὶ om. || μένει || p. 418,1 ζώω μὴ ἔτι. || 3 αὐτῷ || 4 οὖν om. || post δὲ add. προσθότος || 5 καὶ prius om. || μὴ πρὸς || 6 ὄντος || ὑπάρχει || λέγει || 7 ἐνεργείᾳ] ἐνὸς γένους || 8 ἀποδιδύμενον || 9—16 om. || 17 ἀνατακευάζονται || ὑπερβολῆς τέθηκε || 18 ὑπερτεθεικῶς εἰνει τῷ || 19 αὐτὸν ἀναφορούμενον || δὲ om. || 20 post συναντιρέπαι add. τῷ || post ἔχοντι add. καὶ || 21 ἀνατεθέντος οὖ. ἄλλα γίνεται || τῇ om. || ὄν om. || p. 419,1 [ ] habet || 2 αὐτῶς om. || 3—9 om.

p. 496,4 εἰ om. || 6 πρὸς τὰ τοσαῦτα τόπους || 8—12 om.

p. 518,5 μὲν om. || 7 post περὶ add. τῆς || 8 ἐπάγοι || 9 ἔστι om. || τὸ pr. || 10 ὁ περὶ τε corr. ex ὄπότε || τῶν om. || 11 περὶ τῆς τῶν om. || ἀμφιβολίας pr. || 14 τὸ alter. om. || 15 κοινῶς || 16 καὶ om. || λέγει post 17 ἀποκρίσεων transpos. || 18 ποσαχῶς] σαχῶς om. in lac. || ὅτι τριγχῶς om. || 19 αὐτὸν || τῶν διαλεγομένων τὸν ἔτερον || 20 αὐτὸν om. in lac. || p. 519,1 οὖν ὄντα om. in lac. || 2 δυνάμενος] μένον post lac. || 3 φεκτὴ || 4 πρὸ τῆς διαλογίας || 6 post ἄλλως add. ὡς.

p. 590,11 ante λόγους add. τοὺς || 12 ἔστι om. || 13 μᾶλιστα] κοινά καὶ || 14 ἀπαντά || δυνάμενα || 15 ἐξ om. || 16 συλλόγους || 17 ἐκ τοῦ om. || 18 τὸ καθολικὸν || 19 post δξιοῖ

add. τε || 21. 22 συλλογισθέντος—άντοις || 24 ὥπ^τ αὐτάς || λέγειν || p. 591, 1 παρετεκεντη-
μένα || 2. 3 τὰ δ^ο—έπιστήμη om. || 4 τῆς αὐτῆς] ταύτη δ̄ post ζητα add. ἐπ^τ || ξεται.

H PARISINUS 1832 [H. Omont p. 150], olim Mediceus, chartaceus, forma maiore, saeculi XV [XIII secundum Catal., XV—XVI sec. H. Omont], foliorum 374. f. 135^r titulum fert ἔξηγησις εἰς τὰ τοπικὰ ἀριστοτέλους γῆται τὴν διαλεκτικὴν, ἐκ τῶν τοῦ ἀφροδιτιέως ἀλεξάνδρου: ~ εἰς τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν: ~ deficit f. 253^r post verba φησίν οὖν δεῖν (p. 366,17). sequitur Alexandri quod fertur in Sophistieos elenchos commentarium. ecce specimen, quod praebuerunt eum A. Torstrik tum E. Maass:

p. 1,3 πρόθεταιν τῆς τῶν τοπικῶν πραγματείας || 7. 8 διαλεκτική, γῆται ἔστιν ἡ τῶν τοπικῶν πραγματεία· συντελεῖ γάρ αὐτοῖς πρὸς τὴν εὑρεσιν τῆς ἀληθείας, δὲ τέλος || 10—12 ὅρζονται ταύτην, ἐπιστήμην λέγοντες εἶναι τοὺς εὖ λέγειν τὴν διαλεκτικὴν, τὸ δὲ εὖ λέγειν ἀντὶ τοῦ τεληθῆ καὶ προσήκοντα λέγειν ἐκδέχονται τοῦτο δὲ || 14 παρ^τ αὐτοῖς || ante δια-
delevit δ̄ m. I || 14. 15 καὶ θρήγην—λέγων mrg. m. 2 || 15 καὶ ταύτης θέμενος || 16 οὗν
εἴη δὲ || 17 δύνασθαι om. || 18. 19 συνάγειν αὐτὰ, τὴν αὐτὴν ταύτην διαλεκτικὴν || p. 2,1
οὐ ταύτα περὶ τὴν διαλεκτικὴν—ἀλλὰ mrg. m. 2 || 2. 3 ἡγούμενοι—διαφορὰν] ἐπειδὴ ὁ
συλλογισμός, καθὸ μὲν συλλογισμός, θάλος ἀλλού οὐ διαφέρει· διαφορὰν δὲ εἶναι αὐτῶν || 6
ἀποδεικτικούς || post οὖς add. καὶ || 8 σχήματι post δευτέρῳ collocat || 9 ώς—δείκνυται
om. || 17 καθὸ τέχνηι μηδὲν ἀλλήλων, omisso εἰσὶ || 20 ἀληθινῶν || 21 τε om. || 22 ὑπὸ^τ
τ. παλαιῶν om. || 23 τούτων || τὸ δὲ || 24. 25 τὴν διὰ τούτων συλλογιστικὴν μέθοδον ||
28 ἀγαθὸς prius] ἀγαθὰ || p. 3,2 εἶναι om. || 4 ποιεῖ || δὲ] οὖν || 6 περὶ om. || 8 εἰ γάρ
ἡ διαλεκτικὴ m. I: ἡ γάρ διαλεκτικὴ πονavit m. 2 || 10. 11 πάντως λάβοι συλλογισμένος ||
12 post οὖς add. δεῖ || 12. 13 οὕτω γάρ δὲ εἴη πᾶν τὸ προτιμέμενον ἀληθές· ἀλλὰ μήν
προτίθεται || 14 ἡ pro altero καὶ || 16 οὖν τε δὲ ἀληθῶν συλλογισθεῖται || 18 δὲ] om.
καὶ om. || 19—21 οὐ—ἀντίφασιν] ταληθῆ λέγεται συλλογισθεῖται, διὸ οὐ πάντα τὰ ἔνδοξα
κυρίων ἀληθῆ || 23 ἔνδεξον || 24 χρῶνται || 25 ὅρτορικὴ ἀντίστροφος mrg. m. 2 || 27 ἴσ-
στροφον λέγει ώς περὶ τὰ αὐτὰ ἐκείνη τουτέστι τὰ ἔνδοξα καὶ πιθανά καὶ ταύτην κατα-
γινομένην || 30. 31 καθὸ αὐτὸν ὑπάρχοντα λαμβάνει τε καὶ διὰ τούτων δείκνυσιν οὕτως ||
p. 4,1 ἐκάστη] 3 αὐταῖς κοινῇ περὶ πάντων || 3. 4 ὅμοιως περὶ τε μουσικῶν λατρικῶν || 5 καὶ
λογικῶν om. || 7 τὰ κατὰ] τι om. || 9. 10 συλλογισθεῖται δὲ ἔνδεξον || 10 ὀλίγω || 11 καὶ alter.
om. || 12. 13 ἀφορισμένον καταγίνεται· καὶ γάρ καὶ αὐτὸς π. l. λέγει || 13 περὶ alter. om. ||
14 post περὶ add. τῶν || 15 πολιτικοῖς καὶ πρακτικοῖς || πάντων ὧν δὲ λέγοι || 16 ποιεῖ ||
17 εἰς om. || 19 δεικνύειν post 18 μὴ transposuit || καὶ om. || 20 ταῖς μεθόδοις || 22 οὐ κατὰ^{τ.} ἐ. om. || 23. ἀφ. δεικνύειν, οὖν λατρικοῦ μὲν τὸ || 24 ποιεῖν, ἀλλοῦ || 25 τῶν prius om. ||
πραγματεύεινθαι pr., corr. m. 2 || 25. 26 καὶ γάρ ἡ τῶν τούτωις ἀντικειμένων γνῶσις αὐτοῖς
οὐ προηγουμένως || 27 ante πρακτ. add. περὶ || 28 τε om. || 30 τι om. || 32 θυμαράζουσιν ||
33 post ἀλλὰ expunxit μᾶλλον οἰκείωτερον λέγεσθαι ταύτας δυνάμεις et add. καὶ m. 2 ||
p. 5,1 εἰ οὖν, omisso ἀλλ^τ [γε] λέγονται || 2. 3 οὐδὲν—ρήτωρ om. || 4 οὖν || ἀφωρισμένων ||
6 post προσ. add. δεικνύειν] εἶναι] καταγίνεθαι || 8 διεξοδικῶς || τε om. || 9 καὶ οἷον in
contextu m. I, μᾶλλον mrg. m. 2 || αὐτῆς || 9. 10 καὶ τῷ καθολικώτερον καὶ κοινώτερον ||
10 μὴ || 13 γῆται—λέγει || 14 καὶ τὰ πράγματα ante καὶ τὰ add. || 18 ἐπιγράφει || 21 αὐ-
τός φησι || ante Θ. add. δ̄ || 23 ὠρισμένως ἡ—26 ὀρίστως mrg. m. 2 || 26 προτάσεων ἐν-
δέξων recte || 27. 28 ἀξιοῦσι—ἐπιγράφεινθαι πον om., ut subnotavi, sed 28 τοπικὰ exhibet ||
28. 29 ἐνίστε—οὐ γάρ] ἐξ ἔνδεξων δὲ εἰρηκε συλλογισθεῖται, διτι οὐχ || p. 6,2 τὸ λεγόμενον ||
4 αὐτὸν || 5 διτι ἡ || 6 διτι om. || 6 μοιῶς om. || 7—9 τὸ δὲ—φύσιν om. m. I: τὸ δὲ τοιοῦτον κατὰ
φύσιν τελειωτάτον καὶ σ. διτι πάντα—κατὰ φύσιν ἐστί—εις (sic) mrg. m. 2, sed ipsa omnia postea
delevit || 9 post προσλήψιμεν add. ὅμοιως || 10. 11 τὸ αὐτὸν πάλιν || 13 θευδῆ || 14 τὰ τοιαῦτα
προβλήματα || 18 διαγράφει || 22 περὶ primū et alterū om. || 24. 25 δηλονότι ἡ διαλεκτικὴ
οὖν ἐρεῖ || 26 ἀλλ οὐδ—28 τὴν ἀρχὴν mrg. m. 2 || 27 λέγων supra iudicatum ἐρεῖ m. 2 ||
p. 7,3—9 om. || 10 τῶν συλλογισμῶν || 11—13 ἀπορουμένων· εἰρηται δὲ προηγουμένως καν τοῖς

πρότερον, ἐν οἷς παρέδωκεν || 18 καὶ διηγήσεως || δημεγορίας, ut videtur, pr., corr. m. 2 || 18—20 ἀλλων πολλῶν λέγεται συνωνύμως καὶ ἐν τῷ τί ἔστιν ὁ λόγος. ταῖς δὲ || 22 φρσὶν post τεθέντων collocat || 22. 23 ἐξ ἡνῶν τῶν κειμένων συνάγεται διὰ || 25—27 οἵδις ἔστι—ὑπὸ τοῦ] τὸ δὲ τεθέντων ἀνά τοῦ ληφθέντων εἴρηται, τουτέστιν ὄμοιογγῆθέντων καὶ συγχωρηθέντων ἦ̄ πρὸς τοῦ || p. 8,1 εἰ ὡρῷ || τις οὐκ || 2 post γάρ add. καὶ || 3 δεῖξαι ἄλλο τι || 5 εὐσημάτερον || 6 post καταφατικά add. ἀλλὰ καὶ ἀποφατικά || τίθεται—8 κατηγορικόν οι. || 9 τίθεται δὲ καρίως τὰ ἐν τοῖς ὑπάρχουσιν ἢ μὴ ὑπάρχουσι || 10 τίθενται—ὑποτίθενται || 11 ante συλλ. add. οἱ κατηγορικοὶ || ώς—12 κατηγορικοὶ οι. || 12 post ὑποθ. add. συλλογισμοὶ || 13. 14 οὕτως—ἀποδιδόντες οι. || 16. ὕγεται δεῖκνυσθαι || 20 φῶς ἔστι διὰ τοῦτο || δεῖκνυνται || 21 τὸ ζῆν σε || 22. 23 διὰ τὸ ἥμεραν εἶναι φῶς—διὰ τὸ ἀνάπεντν τὸ ζῆν || 25 τὸ μὴ εἶναι || p. 9,1 ἥμεραν εἶναι || 3 πρὸς τὴν τοῦ ἀντοῦ δεῖξεν προστιθέμενον || 4 δεῖκνυσθαι || 10 post δοκεῖ add. τις || 15 ἀλλὰ—συλλογισμοὶ mrg. m. 2 || γοῦν] δέ || 16 ἐπὶ τῶν τοιωτῶν || 22 ὁ Λ. οι. || 24 γνώριμον εἶναι || 25. 26 ὕστε—χρεία mrg. m. 2 || 25 ἀφανὲς in spatio vacuo relictio add. m. 2 sive 3 || 28 λόγος post 27 παρεγόμενος collocat || οὐ || 30—p. 10,1 οὗτοι—δύναται (sic) mrg. m. 2 || ἀναριθμένα ex ἀναριθμηται corr. m. 2 || 3 ἐπιλέγων || 4 post ώς add. φέρε εἰπεῖν || 5 ἀνὴ εἴη || ἔχων || τὴν alter. οι. || 6 τὸ συμπέρασμα τὸ ἀντός ἔστι τινὶ || 7 ἀπὸ τῆς στοᾶς ε στωικὸς corr. m. 2 || 7 et 8 διφορούμενος ex ἀδιαφορούμενος corr. m. 2 || 8 et 10 ἀδιαφόρως ε διαφόρως corr. m. 2 || 8 γρ. περαίνειν—λεγόμενοι mrg. m. 2: περάνον (sic) τῆς παρ' αὐτοῖς m. 1, delevit m. 2 || 8.9 γάρ—ἀντός mrg. m. 2 || 11 ἤτοι οι. m. 1, ἢ m. 2 || 12 εἰ ex ἢ corr. m. 2 || δέ || 14 ἐνδείκνυσθαι || 15 λαμβάνονται || 15. 16 προδεικνύσταις αὐτά || 17 εἰρημένων || 24 τὸν ἐν || post σχῆμα add. ἔχοντα || 29 ἀδιαφορούμενοι || p. 11,1 ταυτὰ || 2 ante διὰ delevit τὸ || 5 λέγομεν || 7 συλλογισμοῦ pr., corr. m. 1 || τῶν ἑτέρων || 9 μηδὲ corr. ε μήτε m. 1 || ταυτοῦ ἀντικειμένου || 12 λόγον ε τρόπον corr. m. 1 || 13 καθ' αὐτὸν || 18 τὸ] τῶν || 20 ταυτόν || ταυτὰ || 21 καθ' ὅπερερον || 22 δέ || 25 τοῦ λόγου || 27 ὕστε, omisso γάρ || 29 ἀντικειμένου || p. 12,2 συνδεδραμήκει || 3 ἀντικειμένων || 4 οὐ || 4.5 τὸ προσειλημμένον corr. ε τοῖς προσειλημμένοις m. 1 || 5 ἐν τοῖς οι. || 6 ἢ || 9 τὸ pro altero τῷ || 11 ταυτὸν αὐτῷ || 12 εἰσι || 14 ἡ τοιαύτῃ || 15 post δηλοῦται add. ἡ αὐτῇ ἔστιν || 17 τῷ—ἔστιν οι. || 18 ἐγίνοντο || οὐκέτι νῦν—ἥμέρα ἔστι || 23 τὸ εἶναι νῦντα || 24 τὸ] ἐπὶ τοῦ || 26 ἐν τῷ προηγουμένῳ || 27 ταυτὰ || 29 δέ δὲ οὐχὶ καὶ ἡ ταυτητῆς || 30 ποιεῖ || 31 δηλῶν οι. || 33 τὸ ἥμεραν εἶναι || προσδιαρθρίσται || ώς τοῦ οι. || p. 13,1 ἐπιφέρεται || 2 οὐκ οι. || 5 ἀναίρετην || τὸ] τῷ || 17 οὐ τῷ || 19. 20 ἔστι—ἐνδεχόμενον οι. || 22. 23 δ—ἀνάγκης οι. || 24 καὶ || 25 μὲν οι. || 26 λεγομένους λόγους τῶν συλλογισμῶν ἀποκρίνον || οὐ γάρ—28 παραλειπόμενον οι. || 31 ἐκ τοῦ || p. 14,1 τὴν αὐτὴν || 2 ἐαυτὸν, ἐ supra ser. || ἐν οἷς οι. || 4 οὐ—κειμένων οι. || 6.7 εἰ—συναγομένων οι. || 7 λόγος οι. || 9 τὸ οι. || 10 ως αὐτὸς ἥγεται supra ser. m. 2 || οὐδὲ πρὸς || 11 ἀλλ' ἢ || 11—15 οὐκ—ἀναισθητεῖν καὶ διάλυσιν γίνεσθαι—ἀποθνήσκειν ἀναισθῆτως—διττοῦ δύντος τοῦ θανάτου m. 2: ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἐξ ἀνάγκης διττός γάρ ὁ θάνατος m. 1, delevit m. 2 || 15 ἢ γάρ ὁ γινόμενος ἢ ὁ γεγονώς m. 2: ὁ γινόμενος ἢ γεγονώς m. 1 || καὶ δὲ μὲν, omisso γάρ || 16 τοῦτον—φοιβούμεθα οι. || 17 εἰληπται οι. || 19 παραλειπόμενην || 20 οἱ τῶν ἀπὸ στοῖς λεγόμενοι οἱ || 21 τῷ βίᾳ τοῦ || τὸ βίᾳ τῷ γ || 22 διὰ τοῦτο οι., καὶ τοῖς post συλλογιστικῶς transposuit || 24 τὸ alter. οι. || τοῖς εἶναι || 26. 27 καὶ τοῖς ἔστι τῷ βίᾳ συνάγεται || 28 ώς] διτι || p. 15,1.2 συνέλοι τις ἀνείς μίαν πρ. τὰ κείμενα || 2.3 τὴν—ἀληθεύεις mrg. m. 2 || 7 τοῦτῳ γάρ || 9 ἡ ἑτέρα πρότασις || 11. 12 κακὸν καὶ τὸ ἀνομία κακῶν· οὐ γάρ ἐν τῶν πρ. || 13 τὸ ἀληθῆ εἶναι τὸν νόμον ἀγαθὸν ἀλλ' ἐκ—διαφορούμενης || 15—25 συλλογισμοὺς οι. || 25. 26 ἀπόδειξην φησι τὸν ἐπιστημονικὸν ἔγγονον τὸν ἀπόδεικτικὸν | (f. 142 v) συλλογισμὸν τὸν ἐξ ἀληθῶν προτάσεων καὶ πρώτων ἢ τοιωτῶν || 28—p. 16,1 τουτέστιν—πρῶτον οι. || 2 πρὸς τὸ || 4 τὰ—αἴτια οι. || 6 δεῖσθαι δεῖξεως || 7 τὰ ἐξ ἀντῶν || 8 αὐτῶν || 10. 11 ἀπόδεικνυται—ἐκλείπεται ἀπόδεικτικὸν ποιεῖ συλλογισμὸν || 12 post ἡ add. τοῖς γῆς || τῇ γῇ τὴν σελήνην || 14 διὰ τοῦ πρῶτου καὶ αἴτιον δεῖκνυται τὸ ὕστερον καὶ || 15 post πρῶτον add. καὶ αἴτιον καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων ὄμοιώς || ὕστερον—p. 17,16 σώματος οι. || 16. 17 ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ διὰ πρῶτων καὶ ἀμέσων δεῖκνυται ὁ ἀπόδεικνυς ἀλλ' ἐκ τοιωτῶν διὰ τινῶν

πρώτων καὶ ἀμέσων εἰς τὸ γνώριμα, καὶ οὗτος ἀποδείκνυσιν· ὁ γάρ || 19 οὐδὲ δι^λ ἀ· || 20 ἀλλὰ ἀποδεικνύμενον ὡς εἰρήκαμεν || 21 καὶ διὰ τοῦ ἐπισκοπεῖσθαι μrg. m. 2 || 21. 22 πρώτων τε καὶ ἀμέσων || 22 — p. 18,9 δεδεγμένοι τρόπον τινὰ κάκενο δέδειται. κυρίως μὲν οὖν ἀποδεικτικὸς συλλογισμός ἔστιν ὁ διὰ πρώτων καὶ ἀμέσων προσάστων δεικνύμενος. κοινότερον μέντοι καὶ πάντα τὸν ἔξι ἀληθῆν προσάστων συλλογισμὸν ἀποδέιξεν λέγει. ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ κυρίως ἀπό | (f. 143 r) δεικτικοῦ συλλογισμοῦ προηγουμένως καὶ ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς ὑστέροις ἀναλυτικοῖς τὴν διδασκαλίαν ἐποίησατο. νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον περὶ αὐτοῦ εἰρήκεν, ἐφ' ὃσον αὐτῷ γρήγορον ἦν πρὸς τὸ γωρίσται τῶν ἀλλων συλλογισμῶν τὸν διδασκαλικόν (I. διαλεκτικόν). 10 — p. 19,27 διαλεκτικὸν δέ φησι συλλογισμὸν εἶναι τὸ δι^λ ἐνδόξων γενόμενον. καὶ πρῶτων ἐκτίθησα τίνα εἰσὶ τὰ ἐνδόξα. κυρώτατα μὲν καὶ πρῶτα ἐνδόξα τὰ πάσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκοῦντα, πᾶσι μὲν ὡς τὸ ἀγαθὸν αἱρετὸν εἶναι, τὸ δὲ αἱρετὸν ὑγείαν εἶναι, πλοῦτον, ζωὴν. οἱ γάρ ἀλλως λέγοντες οὐχ ὡς οὔτως διακείμενοι λέγουσιν ἀλλὰ θέσει παρίστανται — τοῖς δὲ πλείστοις τὸ τὴν φρόνησιν πλούτου αἱρετωτέραν εἶναι ἢ τὴν ψυχὴν σώματος τιμωτέραν, τὸ θερός εἶναι. (2) εἰ μὲν οὖν — ὁ λόγος μόνον τῷ διαλεκτικῷ, μόνον — αὐτοῖς πρὸς τὸ σ. γρήγορον· ἐπεὶ δὲ ἡδη οὐ περὶ τούτων μόνων, ἀλλὰ καὶ περὶ ἀλλων πιστεύουσι μᾶλλον τοῖς σοφοῖς καὶ περὶ ταῦτα ἔχουσι. καὶ διὰ τοῦτο περὶ πάντων ἔσται συλλογισμὸς διαλεκτικός. ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς σοφοῖς ἐνδόξον, πρῶτον μὲν — ἀγαθὸν εἶναι. τοῖς πλείστοις δὲ ὡς — γίνεσθαι ὄμοιως δὲ καὶ τὸ μὴ — ἀπελερους. τὸ δὲ τοῖς μᾶλιστα γνωρίμοις ήτοι ἐνδοξοτάτοις, ὡς τὸ τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ἢ εἰς τὸν πλάτωνα ἀναφέρεται, ἢ πέμπτον τι σῶμα εἶναι κατὰ τὸν ἀριστοτέλην. εἰ γάρ κτλ. || 16 τῶν οι. || 20—22 παραδόσει — λαμβάνειν οι. || 22 τὸ ετ τοῦ οι. || 23—26 ἔστι — ὑπολήψειν] ἀληθῆ, μὲν γάρ εἰσιν ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ἡ δὲ αὐτῶν ἀπόχρισις ἀπὸ τῶν ἀκουόντων περὶ ἀρτῶν καὶ τῶν ὑπολήψεων.

p. 19,28 — 21,4 περὶ τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ προηγουμένως ἐν τοῖς σοφιστικοῖς εἰρήκεν ἐλέγοντος. ὥριζεται δὲ κανταῦθα καὶ διττόν φησιν εἶναι τοῦτον· τὸ μὲν — (20,6) συλλογισμός· οὐ γάρ πᾶν φησι τὸ φαινόμενον ἐνδόξον ἔστι καὶ τὸ ἐξῆς. ἐπιπόλαιον δέ ἔστι τὸ ἐπιβραχείας ἐπιστάσεως ἐλέγχομενον· οἷον φαινόμενον ἐνδόξον ἔστι τὸ τὸν ὥρωντα ὀρθαλμοὺς ἔχειν· δι^λ οὐ συνάγεται τὸ τὸν ἑτερόφθιμαλμον ὀρθαλμοὺς ἔχειν· καὶ τὰ ἔπειρα οἷς οἱ σοφίζομενοι γρῶνται· ταῦτα γάρ εὐφράτον ἔχει τὸ φεῦδος. τὰ δὲ κυρίως ἐνδόξα οὐ βραδίαν προϊσχεται τὴν τοῦ φεῦδους κατάληψιν· τὸ γάρ τοὺς θεούς — οὔτως (20—22). τῇ γάρ εὐεξίᾳ μείζον καὶ τῆς νόσου, ητις ἔστιν ἐγανάκτη τῆς ίγειας.

p. 21,5 — 22,6 τοὺς παρὰ τὴν ὅλην οὖν ἐριστικοὺς συλλογισμούς φησι καὶ συλλογισμούς εἶναι, οἵτι σχῆμα ἔχουσι συλλογιστικῆς τινος συζητίας. οἱ δὲ κατὰ τὸ εἶδος αὐτὸς ἡμαρτημένοι οὐδὲ ἀπλῶς εἰσὶ συλλογισμοί, ἀλλὰ αὐτὸς τοῦτο ἐριστικὸς συλλογισμοί, οἵτι δι^λ ἀσυλλογίστων συζητιῶν περαίνουσι τὸ προκείμενον. οἷον εἰ συναγάγοι τις ἐν δευτέρῳ σχήματι οἵτι πᾶς — ἵππον ζῶσιν ἀσυλλογίστος ἔσται ἡ τοιάντη — σχήματι (16—19). καὶ ἔτι ὁ ἄνθρωπος ζῶσιν — ὁ ἄνθρωπος ὅρα γένος — καθόλου (24—26). δεῖ οὖν περὶ τῶν ἐνδόξων τοῦτο προειληφέναι, οἵτι τὰ ἐνδόξα, καθόσον ἔστιν ἐνδόξα, οὕτε ἀληθῆ ἔστιν οὕτε φεῦδη· καὶ γάρ τινα ἐνδόξα εἰσὶν ἀληθῆ, ὡς τὸ εἶναι θεούς, τινὰ δὲ καὶ φεῦδη, ὡς τὸ τοὺς θεούς πάντα δύνασθαι· οὐ γάρ καὶ τὰ κακά, ἀ· ἔστι καὶ αὐτὰ τῶν πάντων (ἀ — πάντων add. m. 2). ὠσπεροῦν καὶ ἀδοξά τινά εἰσιν ἀληθῆ, ὡς μὴ — τούτῳ (τόπῳ m. 2) — κλήσις εἰρήτω.

p. 22,7 — 23,19 παρὰ τούτους τοὺς τρεῖς συλλογισμούς, τὸν τε ἀποδεικτικόν, τὸν διαλεκτικὸν καὶ τὸν ἐριστικόν, ἄλλο φησὶν εἶναι εἰδός συλλογισμῶν τῶν καθ^λ ἐκάστην ἐπιστήμην οὐκ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τὴν ἐπιστήμην γινομένων παραλογισμῶν, ὅποιά φαμεν εἶναι ἐν γεωμετρίᾳ τὰ φεῦδογραφήματα. συγγενεῖς δὲ τῇ γεωμετρίᾳ λέγει τὴν τε ἀριθμητικήν (καὶ γάρ καὶ αὐτῇ περὶ ποσόν, ἀλλὰ ἀδιωρισμένον μrg. m. 2), τὴν ἀστρονομίαν, τὴν ἴππικήν (ὑπικήν m. 2), τὴν μηχανικήν. προσγράψανται — ἄλλο ἔστι παρὰ τοὺς προειρημένους — τῶν ἀποδεδομένων λόγων ἐφαρμόζειν αὐτοῖς — λόγων ἔξι — φεῦδογραφήματα (22—27). αἱ γάρ προσάστεις ἀς λαμβάνει ὁ φεῦδογραφῶν φεῦδεις εἰσὶ διὰ τὸ μὴ ἐν τῶν οἰκείων ἀρχῶν λαμβάνεισθαι.

p. 23,20 — 25,12 παράδειγμα φεῦδογραφίας ἔκτιθεται τό τε μὴ ὡς δεῖ τὰ ἡμικύκλια γράψεισθαι καὶ τὸ μὴ τὰς εὐθείας ἄγειν ὡς ἀγονται. ὁ γάρ φεῦδογραφῶν βουλόμενος δεῖξει τὰς

δύο πλευράς τοῦ τριγώνου έσται εἶναι τῇ λοι (cf. 141^α) πῆ, τούτου μὴ οὕτως ἔχειν ἀποδεδειγμένου τῇ ἀληθείᾳ, ἐκεῖσθι φρεσὶ εὐθεῖα ἡ αἱ καὶ τετμήσθι δίχα κατὰ τὸ γῆ. καὶ περὶ ἑκατέρων τῶν αἱ ἡμικύκλια γεγράψθιαν ἀπότομενα μὲν διλήλιαν κατὰ τὸ γῆ, τεμνοντα δὲ ἄλληλα κατὰ τὸ θ. καὶ ἔστωσαν τὰ αἱ γῆ, καὶ ἐπίζευγματιν τῶν δὲ οὐ συνίσταται τρίγωνον τὸ δύο. καὶ ἐπεὶ φρεσὶ ἐκ τοῦ κέντρου εἰσὶν αἱ δὲ οὐ ἐν τῷ τῇ αἱ γῆμικυκλίῃ, ίσαι διλήλιαν εἰσι. διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ αἱ εἴτε γῆ· καὶ αὗται γάρ οὐ τοῦ κέντρου εἰσὶ τοῦ γῆμικυκλίου. αἱ ἡρα δύο πλευραὶ τοῦ τριγώνου αἱ δὲ οὐ οὐσι τῇ βάσει τῇ δὲ· ή γάρ δὲ αἱ δὲ γε εἰσι. συρρέζηκεν οὖν ἐνταῦθα τὸ ψεῦδος διὰ τὸ περιγράψαι τὰ ἡμικύκλια οὐχ οὐδὲ δεῖ, τούτεστι καὶ ὑπέκειναι διλήλιαν καὶ τέμνοντα διλήλια, ὥπερ ἐστιν δύοταν· ἀπότομενα γάρ διλήλιαν κατὰ τὸ γῆ οὐ δύονται τέμνειν διλήλιαν κατὰ τὸ θ. ὅμοιας δὲ (l. οὐδὲ) τὰς εὐθείας ἀγειν οὐ γάρ οἱν τε τῶν ἡμικυκλίων καθ' ἐν σημείον ἀπότομέναν ἀφ' ἔτερου κοινοῦ σημείου εὐθείας ἐπίζευξαι καὶ συστήσασθαι τρίγωνον. πάλιν δὲ ὁ μείζων τὴν μίαν πλευρὰν τῶν λοιπῶν δύο διὰ ψευδογραφίας δεικνύναι πειρόμενος λαρβάνει εὐθεῖαν τὴν αἱ καὶ ἐπ' αὐτῆς σημεῖα τὰ γῆ σύνεγγυς διλήλιαν, καὶ περὶ ἑκάτερον τῶν αἱ δὲ εὐθείαν ἡμικύκλια περιγράψαι ἀπότομενα διλήλιαν κατὰ τὸ εἴ της κατὰ τὸ εἴ σημείον ἐπαφῆς εὐθείας ἐπίζευγνων ἐπὶ τὰ ξηραντά (sic) τρίγωνον τὸ εἴη. καὶ φρεσὶ ἐπεὶ ἐκ τοῦ κέντρου αἱ ζε τῆς, ίσαι διλήλιαι εἰσι, διὰ τὸ τὰ (sic) αὐτὰ δὲ καὶ αἱ τῆς. ὥστε ὅλη ἡ τῆς μείζων ἐστὶ τῶν ζε εἴη. πάλιν οὖν τὸ ψεῦδος συμπέπτωκε παρὰ τὴν τῶν ἡμικυκλίων περιγραφήν· οὐ γάρ οἱν τε τὰ οὕτως περιγραφέμενα ἡμικύκλια τέμνειν διλήλια η ἀλ (f. 145^α) λήλιων ἐφάπτεθαι· καὶ παρὰ τὴν τῶν γραμμῶν ἐπίζευξιν· οὐ γάρ δεῖντως ηγθῆσαν οὐ αἱ τῆς τῶν ἡμικυκλίων τομῆς.

p. 25,13—26,2 τοῦτο² ἔργον η ὡς μὴ ἀκριβῶς τὸν ὄρισμὸν αὐτῶν αποδεδωκὼς η ὡς μὴ ἐξειραγασμένος αὐτὰ διὰ τὸ μὴ περὶ τούτων αὐτῷ εἶναι τὴν πρᾶμασιν, η δὲ πρὸς τούτους ἐστὶ καὶ ὁ πειραστικὸς λεγχμένος συλλογισμός, περὶ οὐ ἐνταῦθα οὐ μέμνηται.

p. 26,3—23 καθόλου φρεσὶ περὶ τούτων δέοντας εἰπεῖν, ηγουν διορίσασθαι, διτι περὶ μηδενὸς τὸν ἀκριβῆ τε καὶ ἐπιστημονικὸν λόγον ἀποδοῦναι προσιρούμενα, διλὰ κοινότερόν τε καὶ οἷον (ον add. m. 2) ὑποτυπώσι τινί — γνωρίζεσθαι τῶν λεγμένων ἔκστον· τὰ γάρ — περὶ γάρ συλλογισμῶν — σχήματα καὶ τίνες — καὶ τίνες τέλειοι — καὶ τίνες ἀσυλλόγιστοι συμπλοκαί, τίνες δὲ συλλογιστικαὶ ἐν τοῖς προτέροις ἀναλυτικοῖς ἔργον αἱρεῖσθαι. περὶ δὲ ἀποδεῖξεως καὶ δρῶν ἐν τοῖς ὑπέροις, καὶ ἐν τούτοις οὖν μνημονεύει καὶ περὶ τούτων, ἀλλ ἐπιπολαιότερως κτλ., sed 22 μεταφέρει || 23 συλλογιστικῆς ομ.

p. 26,24—27,4 ἐνταῦθα δεικνύσι περὶ πόσα τε καὶ τίνα γρήσματα η διαλεκτική. πρὸ γάρ κτλ. || 29 παραδοῦναι || 30 αὐτὰ || ἀμά — 27,4 ομ.

p. 27,5—31 φρεσὶ οὖν πρὸς τρία εἶναι τὴν διαλεκτικὴν πραγματείαν γρήσματον, πρὸς τε κτλ. || 10 γραμμάδημον ομ. || τὰς add. m. 2 || 12 γάρ || καὶ — 31 ομ.

p. 28,1—22, 1 προστίθησι || 2 δὲ λέγει || 3—5 κοινωνικοῖς τε οὖσι καὶ φιλανθρώποις, ἀλλ οὐχ οἱν τε δὲ ἀποδεικτικοῦ κοινολογεῖσθαι || 5 τούτων || 6 ἀλλ οὐδὲ — 10 τιθέμενοι ομ. || 11 ταῦτην || 13 ἀγαθὴν || 14. 15 ἀτελὲς ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν μὴ εἶναι ἀγαθὸν ἐπιγειρεῖ δεικνύναι, οὐδὲν πλέον ποιεῖ || 16 ποτέ ομ. || 17 ἔργον || 18 τούτου δὲ, ομισσο καὶ || 18. 19 πάλιν ἔργοι ταῦτα εἰ || 19 οὐ || 20 καὶ ομ. || δὲ τὸ μὴ εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἐκ τῶν || 21 διὸ κτλ. ομ.

p. 28,23—29,16. 23 αὐτὸς || post πρὸς add. τὴν || 24—26 τὴν ἐπιστημονικὴν γνῶσιν. ἔστι δὲ αὐτὴ η τε φυσική, η θεοτοκή καὶ η λογική καὶ μετὰ τὰ φυσικά· οἱ γάρ || 27 τὰ τῷ ἀντικειμένῳ || 29 ὡσπερ — 29,2 ἐπιχειροῦσαντα ομ. || 5 εἰ ομ. || 6 ξετι] θλως τε || post οὐ add. δηθεν || 7 προσκρινετ ταῦτα (sic) ἀληθῆ τῶν μὴ ἀληθῶν || 8—16 ομ.

p. 29,17—32,10.18—21 προστίθησι τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτον πρὸς ὁ γρήσματα η διαλεκτική, ὑπὸ διαιρετιν τοῦ τρίτου· εἰ γάρ κτλ. || 22 προστίθησιν || 23—p. 30,2 ὁ τοιοῦτον ἀν εἴη οὐδεμία τῶν ἐπιστημῶν περὶ τῶν οἰκείων ἀρχῶν οὐα τέ ἐστι λέγειν· ἐκάστης γάρ ἐπιστήμης ἀρχαὶ ἀναποδεικτοι. τοῖς οὖν δεομένοις ἀποδεῖξεως τινὶς τῶν κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἀρχῶν δυνατὸν δὲ ἐνδέξων δεικνύειν. τὸ δὲ || 6 καὶ pro altero ὁ || αὐτῶν || 7 τὰς ἀρχὰς τὰς κ. ἐ. ἐ. || 8 τε ομ. || 9 τὸ ἔστης γρήσματον, ομισσο καὶ ταῦτη || 9—12 δύνατο πρὸς τῷ (πρὸς τῷ m. alia, sed vetusta add.) πρὸς φ. χρ. καὶ τὸ τέταρτον τοῦτο ὑπάγεσθαι πρὸς ὁ γρήσματα η δια-

λεπτική. sequitur p. 32,5—10. ὃ post γάρ add. φησιν || 7 λέγει καὶ τ. τ. || 9 ἀπολαβόν || deinde sic pergit: ὅτι δὲ ὁ διαλεκτικὸς καὶ πρὸς πάσας τὰς τῶν ἐπιστημῶν σύγχρονος ἐπιγειρεῖ δεινούνται, φανερὸν ἐκ τούτου ἔσται· ὁ μὲν γάρ γεωμέτρης ὅτι ἡ στιγμὴ ἀμερίς ἔστι καὶ ἀδιάστατος καὶ ἡ γραμμὴ ὡσάντως μῆκος ἀπλατικός, οὐδὲ δύναται ἀποδεῖξαι· λαμβάνει γάρ ταῦτα ὡς ὄμολογούμενα | (f. 146v) καὶ πράγμα. ὁ δὲ διαλεκτικὸς ἀποδέκεντος λέγει γάρ ὡς ἡ γραμμὴ (ἡ στιγμὴ m. 2) πέρας τῆς γραμμῆς, πᾶν δὲ πέρας τοῦ περατουμένου ἀλλοὶ ἔστιν· καὶ εἰ ἀλλοὶ, λείπεται ἐκείνου μικρὸς διαστάσει· πᾶν γάρ πέρας τοῦ περατουμένου λείπεται μικρὸς διαστάσει· ἐπειὶ οὐν τὸ σημεῖον πέρας ἔστι τῆς γραμμῆς, ἡ δὲ γραμμὴ μῆκος ἔχουσα μόνον, ἐφ' ἓν ἔστι διαστατόν· λείπεται ἄρα τὸ σημεῖον τῆς γραμμῆς μικρὸς διαστάσει· ἀδιάστατον ἄρα τὸ σημεῖον. ὄμοιος δεῖκνυσι καὶ τὴν γραμμὴν ἐν διάστημα ἔχουσαν διὰ τὸ λείπεσθαι τῆς ἐπιφανείας διγῇ διαστολῇς οὕσης ἐν διαστήματι· καὶ εἴ τὴν ἐπιφάνειαν δύο ἔχειν διαστήματα διὰ τὸ λείπειν τοῦ σώματος τρικῆλον δύο διαστατοῦ ἐν διαστήματι.

p. 32,11—34,5. 11—15 μέθοδον οι. || 15 δὲ οι. || 15,16 τὴν τε ἱατρικὴν καὶ τὴν ῥητορικὴν καὶ τὴν || 17 οὐγή, ομίσσο κατὰ || 18 οἰκεῖας οι. || 19,20 ὕστε—γενέσθαι οι. || 20 κοινότερον] κυριωτέρας || post τέχνας add. φησὶν || 22 φησὶ δῆ οι. || ἔχειν τὴν μέθοδον || 23 ἐνδέξων || καταλείπομεν || 24 παντὸς || προαγαγεῖν || 25 τούτου οι. || 27 τοῦτο γάρ || p. 33,2—6 εἰ γάρ τοῦτο, ἥρησέν ἀν καὶ ὁ μὴ ἱατρὸς ἱατρὸς καὶ ὁ ἱατρὸς οὐκ ἱατρός· σιγάζουσι γάρ πολλάκις τινάς καθηνούσας καὶ τινὲς μὴ ὄντες ἱατροί, ἐπι | (f. 147r) τυχῶς προσενεγκόντες αὐτοῖς φάρμακον ὑγιάζουν· ἀστοχοῦσι δὲ ὡσάντως οἱ ἱατροί· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὄμοιος τεχνῶν τὸ αὐτὸν συμβαίνει. sequentia οι.

p. 34,6—37,5. 5—11 τέσσαρά τινά φησι σκοπεῖν ἐξ ὧν τὸ εἶναι τῇ διαλεκτικῇ περιγίνεται, τό τε ἐν τίσιν κτλ. || 10 post εἶναι add. ἐστὶ || 12 ἐπόμενον || 12,13 τι ποιεῖν εἰδότες τε καὶ δυνάμενοι || 13 κλήσιν || 14 ἡ alter. οι. || 16—19 δὲ—μέθοδος οι. || 19 ληφθείη τὰ ἐξ || 20 αὐτοῖς, αὐτῆς m. 2 || post 21 ἀπειρά sic pergit: καὶ εἰσὶ τὰ ὀφειλούσατα ληφθῆναι ταῦτα· τὸ μὲν πρὸς πόσα καὶ ποιεῖ εἰρηται αὐτῷ περὶ τῶν προβλημάτων, ὡς προὶν ἐρεῖ, τούτεστι πόσα τε καὶ τίνα ἐστὶ τὰ γένη τῶν προβλημάτων περὶ ἂν ἡ διαλεκτικὴ καταγίνεται. τὸ δὲ ἐκ τίνων, δηλαδὴ προτάσεων, συνυπακούομένου καὶ ἐνταῦθα τοῦ τε ἐκ πόσων καὶ ποιῶν· οὐ γάρ ἐκ πάσης προτάσεως ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμός. τὸ δὲ πᾶς τούτων εὐπορίᾳ τὸ πλεῖον τοῦ συλλογίζεσθαι οὐ τῶν διαλεκτικῶν λέγων, τουτέστι τῶν συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐπαγγάλων reliqua οι.

p. 37,6—38,21 τοσάντας δέ φησιν εἶναι τὰς προτάσεις, οἵτα καὶ τὰ προβλήματα, προτάσεις λέγων οὐ τὰς ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς ἀλλὰ τὰς ἐκ τῆς παροκρίσεως τοῦ προσδιαλεγομένου· αὗται γάρ εἰσιν ἀποδιόρμενα πρὸς τὰ προβλήματα ἥγουν τὰς ἐρωτήσεις· καὶ διὰ τοῦτο εἰσιν ίσαι τῷ ἀριθμῷ πρότασις καὶ προβλῆμα τῷ τρόπῳ τῆς κατὰ λέξιν προσφορᾶς διαφέρουσι. τὸ αὐτὸν δὲ εἰσὶ τῷ ὑποκειμένῳ· τὸ γάρ αὐτὸν ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πρότερον (πότερον m. 2) προβλημάτι ἐστι, μετὰ | (f. 147v) δὲ τοῦ ἄρρενος πρότασις. διαφέρων δὲ τὰ γένη τῶν διαλεκτικῶν προβλημάτων πρῶτον μὲν εἰς τρία διαιρεῖ, εἰς γένος κτλ. || 23 εἰτα || 24 post τέρτιων add. εἰς δύο || ὄρωνάρμως—25 προβλῆματα] τουτέστι τὸ κοινῶς δύοιν λεγόμενον, τέσσαρα ὄντα τῷ γένει δεῖξει τὰ προβλήματα. καὶ νῦν μὲν || 26 δὲ εἰ τε οι. || νῦν μὲν] προσχειρότερον || 29 post τοσάντα add. τὰ || 30 δὲ—38,21 οι.

p. 38,22—39,10 τὴν δὲ διαφοράν οὐ συνέταξε τοῖς τέσσαροι τούτοις κατ' ιδίαν, ἀλλ' ὄμοι τῷ γένει ἔχη παραληπτικόντων, ὅτι ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐστὶ—οἰκεῖα (27—29). καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ἐστὶ καὶ αὐτῆς ὄσπερ τὸ γένος καὶ κατὰ πλειστῶν καὶ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ κατηγορεῖται. μόνη τῷ μὴ ἐν τῷ τῷ τι ἐστὶ κατηγορεῖσθαι διαφέρουσα· ἐν γάρ τῷ ὄποιν τῷ ἐστι κατηγορεῖται. τὸ δὲ εἰδος οὐδὲκαὶ συνέταξε τούτοις, ὅτι τὰ εἰδη τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται, ἀλλ' ἐν τοῖς προβλήμασι τὰ ὑποκειμένα οὖν εἰσὶν ἀτόμα· τῶν γάρ ἀτόμων οὕτε ὄρισμός ἐστιν οὕτε διαφορά.

p. 39,11—40,11 μηδεὶς δέ, φησὶν, ὑπολαβέτω λέγειν ἥματς ἔκαστον (ἐκάστου m. 2) τούτων τῶν ῥητορικῶν ὄντων, ἥγουν γένους, ὅρου, ιδίου καὶ συμβεβηκότος, πρόβλημα καὶ πρότασιν εἶναι διαλεκτικήν· δεῖ γάρ αὐτοῖς ποιᾶς (2)—ὄμοιος δὲ καὶ ὁ εἰπὼν ὁ ἀνθρωπός ζῶν ἐστιν ἡ γελαστικὴν ἡ μουσικὴν ἐστιν· ἀλλ' ἀπὸ—τὰ προβλήματα γίνονται—οὐτὸν ὄρισμός—αὐτὸς ἐπιφέρων δηλοῖ διὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ προβλήματος καὶ τῆς προτάσεως.

p. 121,19 καὶ τίνα οι. || 22 αἰς—διαφέρει οι. || 23 ὅτι τοῖς ῥητορικοῖς || 25 τὴν διαφορὰν || 26 ὡς ταῦταν οι. || εἴτεμεν οὐ ταῦτά εἶναι || ἔγραψαν || 27 εἰδότες οὖν ὅτι || 28 τὴν μὲν || 29 ὅτι οι. || ἔγραψαν || 30 αὐτὸντες add. καὶ || μὲν postea add. m. 1 || 30. 31 ἡ ἀκολασία οι. || 31 μὴ ταῦτά || 32 ὅτι οὐ || p. 122,4 post διαφόρων add. ἔστιν || 5 διαφέρουσι || 6 post γνωρίζειν add. ἀλλὰ ὅτι || 7 δὲ οι. || ταράχῃ διαίρεσιν || ὡς προεῖπον οι. || 8 καὶ ἔτι πρός τε τὰς, omisso ἀλλὰ || 8. 9 τινα ἄλλα || 9. 10 γρήσμα ὃν καὶ πρόην ἐμνημονεύσαμεν || 11—14 τὴν δὲ τοῦ ὄμοιου θεωρίαν πρός τε τοὺς ἐπακτικοὺς λόγους φησὶν εἶναι χρήσιμον || 16 ante λέγει add. οὖς || συλλογισμοὺς alter. οι. || 19 γίνεται. omisso δέκινται || 22 ἐξ τοῦ ἐναντίου || 24 τοῦ καθέκαστον τὸ || δέκινται || 25 ἀμφόδουν || 26 γίνεται] ἔσται || 28 δειγμήτη || 29 post ἀλλὰ add. καὶ || 30 περὶ οὐ νῦ λέγει || 32 ἔσται δεδειγμένον || p. 123,2 ἀντὶν οι. || δειγμήτη || 2. 3 δεδειγμήται· ἐπὶ γάρ τῶν ἐναντίων φέρε εἰπεῖν δεῖξοντες (sic) || 4 διὰ τὸ || 5 post ἀδύνατον add. ἔστιν || 6. 7 τὴν προγενομένην ἕρ. || 7 δ ἣν ἐφ' || 8 συγχωρίσειν || 9 πάλιν δὲ—δεῖξαι εἰ λάβομεν || 10 ψυγῇ ἀθάνατος || ὅτι prius οι. || πᾶσα ψυγῇ ἀθάνατος δειγμήσεται δι' ὄμοιότητος || δεῖξαιμεν || 11 post ἀθάνατος add. ἔσται ἐξ ὑποθέσεως || ἀλλὰ—13 τοῦτο οι. || 13 πρὸς δὲ, omisso πᾶλιν || 14 θεωρίᾳ, ὅτι δυνάμειν συνοράν || 15 post καὶ add. τι || 15. 16 λαμβάνειν αὐτῶν || 16 τῶν κοινῶν] κοινῇ || αὐτῶν οι. || 17 μάλιστα οι. || ante γένος add. τὸ || 18 ἀνθρώπουν καὶ ἵππον || 19 ἔκαστον τῶν ἄλλων || τὴν ὄμοιότητα—τὴν || 21 ἀλλὰ primum οι. || ἀλλὰ καὶ αἰσθητικά ἔστιν οι. || 23. 24 τὸ κοινὸν γένος. τὸ κοινῶς γάρ τινα ἐν τῷ τι ἔστιν οὐ τῶν κατηγορούμενων ἢ γένος ἔστιν ἢ εἶδος || 25 post τῷ add. γάρ || 26 διαφέρειν ἀλλήλων || ταῦτα τῷ εἰδεῖ γινώσκονται· διὸ δέονται || 28 τὸ ἐν τούτοις ὄμοιον || 29 ante prius quoque γένος add. τὸ || δὲ ἐν τῷ τι ἔστιν εἴπει || 30 αἱ οι. || p. 124,1 post ἔστι add. καὶ αὗται || 2 οὕτως οι. || αὐτῶν λέγοι || 3 αὐτῶν post κατηγ. transposuit || 5 ante οὕτως add. καὶ || 11 οἱ πολὺ || 12 αὐτῶν οι. || 14 ἔκάστον τὸ ίδιον || 15 ὄριζμενοι || 16. 17 τὴν ταῦτατητα καὶ ὄμοιότητα || 17 post γένος add. καὶ || τούτω οι. || 21 ἡσυχία corr. ex ἡσυχίᾳ m. 2 || 23 ἔστι στιγμή, ἢ in ἡ corr. m. 2 || 24 ἀριθμοῖς || 25 ἀμφοτέρων || ἐκ-

^{ov}

τέρα || 30—33 οι. || τέλος τοῦ σ. τῶν τοπικῶν rubro subser. || p. 125,1. 2 εἰς τὸ δεύτερον τῶν τοπικῶν || 4 ἡ πρόθεσις ἔστιν αὐτῶν ἡ || 5 καὶ τί τι τε || 8 γρήσμα || 9 ὅτι τε || ἐν τοῖς || 15 τρόπον corr. e πρότερον m. 1 || 16 προφορᾶς || 17 εἰτι 19 ὄμοιότητος || 20 τὸ οι. || 21 διὰ οι. || 22 ὄμοιότητος || p. 126,5 ante μετὰ add. καὶ || καὶ ὅτα ἔστι || 8 post τούτων add. οὖν || 10 τόπων prius οι. || τῶν alter. οι. || 11 ἀριθμὴ καὶ ἀρχὴ || 11. 12 ἐπιχειρήματος corr. ex ἐπιχειρίζεις m. 1 || 13 ὡς—εἰργται οι. || 16 ὑπάρχει post εἰ transposuit || 16. 17 τὸ ἐναντίον τῶν ἐναντίον (sic) || 18 ὅτι καὶ || δῆλοι οι. || 19 εἰ οι. || 19. 20 ἔστιν—αὐτῶν] ἴνα ἡ ὄρισμένος || 21 ἔγραπτο || 22 λόγοι || 23. 24 τοὺς πρότοις || 25 ὄψεως ἔστι || 26 τούτῳ τῷ] οὕτω (sic) || 28. 29 ἀλλὰ καὶ περὶ ἴδοντος εἰ ἔγραπτο (ἔγραπτο pr.) ὅτι || p. 127,3 ἐναντίον || 4 post μᾶλλον add. ἡ τινὶ ἡττον || 6 τῶν τοῦ μᾶλλον

^{ow}

καὶ || 7 ὄρισμένον pr. || 10. 11 τῶν προκειμένων || 13 προσληφθήσῃ pr., corr., ut videtur, m. 1 || 13 post τις add. ἐτέρα || 14 γίνεσθαι αἴτιον || 17 τῶν alter. οι. || 18 κατὰ] ὅτι || 19 τε] γάρ || γίνεται post διακερ. transposuit || 21 γένος ὄρος ἔστι || 23 ὄρον—ἴδιον || αὐτοῖς || 25 post συναντείται add. καὶ || 26 ωστε κατὰ τοῦτο τὸν λόγον τὸ σ. πρῶτον τ. φ. || 27 αὐτῷ οι. || ἀργομένης || 28 τεταγμένης, s delevit m. 1 || τε οι. || 34—p. 128,1 ἀναγκαῖως τῶν τοῦ ὑπάρχοντος ἀνατακεναστικῶν ἡ κατατακεναστικῶν τόπων ὡς ὄρικῶν || 3 οἰκεῖοι εἰσὶ || 4 ἀντικατηγοροῦνται || 5 οὗτοι || 7 λέγοντι corr. || διν οι. || 8 ὡς οι. || τοὺς ἄλλους || 9 τε οι. || 10 ἡ μὴ ὑπάρχειν οι. || 12 περὶ τὸ ὑπάρχον περιτεύονται (sic) || 13 ἀποδίδωσι || περὶ || 13. 14 τῷ ἴδιῳ οἰκεῖον || 14 περὶ τοῦτο || 15 διὰ ταῦτα οὖν—τόπων ἀρχεται || 16 δὲ οι. || τινος || 21 ἐν αὐτῷ || 22 ἐπὶ οι. || λέγεται || 23 καὶ τῶν || 29 τι οι. || 29. 30 μονικὸν || 30 post οἱ add. οὕτε γάρ πᾶτιν οὕτε οὐδενὶ || 32 τινὲς οι. || p. 129,3. 4 δεῖξας τὰ καθῆλου κοινὰ εἶναι ἀνατακεναστικά τε καὶ κατατακεναστικά || 7 ἐπει ex ἐπὶ corr. m. 2 || 8 ἀνατακεναστικοί—κατατακεναστικοί || ἐκ τῶν || 12 εἶναι post γρήσ. colloc. || 13 ἀρχεται || 16 post προβλ. add. δὲ || 21 αἱ (ante ἔνδ.) οι. || οὐχ

αἱ προτάσεις || 23 post προβαλλ. add. ὅτε καὶ τὴν ἀντίφασιν περιέχουσι || ὡς ομ. || post ἥδη add. ὅτε τὸ ἐν μέρος τῆς ἀντιφάσεως παρὰ τοῦ ποσδιαλεγομένου δίστοι || 25 λέγοτο m. 2: ἐλέγετο m. 1 || 26 post τοιῶντον add. τοῦ || 26 et 27 ἔκαστα || 29 post τὰ add. οὖν || 30 παρὰ τὰ || 31 ὡς τὸ] οἶνον || 32 μονισκός ἔστιν || p. 130,1. 2 om. || 3 τουτέστι χρήσιμά εἰσι καὶ πρὸς τὴν τῶν καθόλου καὶ ἐπὶ μέρους || 4 οὐδὲν οὐδὲ οὐδὲ πάντως || 5 πᾶλιν] δεῖ || 6 κατασκευάζομεν—ἀνασκευάζομεν || 7 δὲ pro altero τῶν || 10 post πρόβλ. add. τὸ || 11 αὐτῶν. ἔρει || τοῦτο ομ. || 12 καὶ alter. ομ. || 15 μάνον || 16 post τῶν add. τὸ || ὑπάρχον || τόπων ομ. || 16. 17 δεῖσκυνται || 23 οὔτε ὁ οὐδὲ τὸν ἔδειξε καὶ μηδὲν || 24 χρήσιμά εἰσι πρὸς || 25 οὐ τὰ τῶν || 26 ὅτι ομ. || τὸ οὐδὲ οὐδὲ πάντως add. ίδοντὴν || 27 καίτοι καὶ τοῦτο καθόλου ἀνασκευαστικόν || 28 post τινὰ add. ίδοντὴν ἀγαθὸν || 30 ίδοντὴν μὴν εἶναι || p. 131,1 πάσιν || 2 ante κοινά del. τινὰ m. 1 || 2 post γάρ add. καὶ || 3 τῶν] τὰ || 4. 5 κατασκ. τῶν πραγμάτων εἰσὶ τὰ δὲ ἀνασκ. πᾶλιν || 7 ἐμνημόνευσεν || 14 οἰκειότατον || 15 εὐδημίων] ἐπιγράφεται—16 ἀναλυτικῶν ομ., deinde οὕτως οὖν λέγεται || 17 post ὁ add. μὲν || 18 αὐτῷ || τί ομ. || 20. 21 ομ. || 22 post μὲν add. οὖν ἀντιστρέψειν m. 2 || γαλεπόν || 25 τε ομ. || 26 δὲ λέγει νῦν || τινὶ ομ. || 27 δύναματος || ad καλεῖν in mrg. notavit μεταβαλεῖν m. 2 || 28 post ἀνθρώπῳ add. δ || 29 ὑποκείμενον m. 1: κατηγορούμενον mrg. m. 2 || p. 132,1 προσθήκης τινος || 4 τῷ ομ. || 5 τὴν ομ.

p. 212,20 ὁ δὲ τρίτος τόπος (ex τρόπος corr. m. 1) || 23 αὐτὴ || 25. 26 ἡ ἥπτον ἔστι τόδε γλυκύ, καὶ αὐτὸς γλυκὺ ἔσται ἀπλῶς || 26 ἀπλῶς || 26. 27 μᾶλλον τινὸς γλυκέος ἡ ἥπτον ἐλέγετο || 27 οὐδὲν—p. 213,5 αὐτό ομ. || 6—9 δοκεῖ δὲ ἡ τόπος ἔνστασιν ἔχειν. γῆ (corr. ex τῇ m. 2) γάρ κουφοτέρα λέγεται μαλιζδον, ἀλλ᾽ οὐδαμῆ ἔστιν αὐτὴ τὸ κούφον. Φευδῆς δὲ ἔστιν ἡ ἔνστασις· τὸ γάρ κουφότερον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἥπτον βαρὺ παρειληπται. ἀλλ᾽ οὐδὲ || 10 καίτοι] εἰ καὶ || ἡ—17 ἀνθρώπως] τὸ γάρ αἱρετώτερον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἥπτον φευκτὸν ληπτέον || 18—23 προστίθησι τοῖς τοιώτοις τόποις καὶ τόνδε ἀπὸ τοῦ κατὰ τι καὶ ποτὲ καὶ ποῦ λαμβανόμενον. ὡς γάρ || 24 ὑπάρχον pro primo et tertio ὑπάρχει || ἔκεινορ ομ. || 29 ἀπλῶς εἰσὶ, καὶ ὁ (τι del. m. 1) κατὰ τὸ θέρος ὑγιαίνων || 29 καὶ τὸ ἐν—30 ὑγιαίνει ομ. || p. 214,3 χρῆσθαι post 2 αὐτοῖς colloc. || ὡς ἀναγκαῖος χρῆσθαι || τῆς

κατασκευῆς αὐτῶν || 4 ὥλως τουτέστιν ομ. || ὑπάρχειn exitu versus || 6 ἀλογον m. 1: εὐλογον mrg. m. 2 || 9 ὑπάρχον τινὶ || 10 post καὶ add. τὸ || ὑπάρχειn, ο supra ser. m. 1 || δύναται || 11 post ἀπλῶς add. ὑπλῶς (sic) || γάρ ομ. || post δῆλον add. οὖν || 12 τε ομ. || 14. 15 λεγόμενον—προσθήκης ομ. || 16 οὐκ ἔστιν ἀπλῶς || 16. 17 τὸ Λι. λευκός ἔστιν οὐκ ἔστιν ἀληθῆς || 18 γίνεσθαι || ἀλλὰ καὶ —p. 215, 5 εἴτε μή ομ. || 7 θύειν τὸν πατέρα || 7. 8 ἔθηκε μὲν ex ἔθηκαμεν corr. || 8—10 ἐπηγωρθώσατο—καλόν] ἀντὶ δὲ τοῦ ποῦ εἰρηκέναι τῷ τισὶν ἐγρίσατο || 11 δὲ τὸ γάρ νοσοῦσιν ομ. || 12 ὡς ομ. || τῷ ποτέ, ἀλλὰ τῷ πῶς διακειμένῳ || 13 post δεῖ add. οὐχ || οὐ ομ. || 14 δὲ ομ. || 16—26 ἐγρίσατο] δὲ εἰπὼν ἐδήλωσε διὰ τούτου ὡς ὀρθῶς αἱ τοιαῦται εὑρηγται ἔνστάσεις || p. 216, 1—9 ἐφ' οὐ—προσθήκης ομ. || p. 217, 1. 2 εἰς τὸ τρίτον τῶν τοπικῶν || 3 post δευτέρῳ add. τῶν τοπικῶν || 5 καὶ ομ. || δειπνύνται ομ. || 6 τόπους ομ. || 6. 7 ἐν τοῖς συγκριτικοῖς προβλήμασι || 7 διαλαμβάνοντες ομ. || ἡ] εἰ corr. || 8 ἄλλο ομ. || 9 γε ομ. || 12 κρίσεις || 13 καὶ ἄλλως δῆλον] ἄλλως τε || ἡ ομ. || 14 post γάρ add. τὸ συμβεβηκός || δύναται ὑπάρχειν || 14. 15 τισὶ τὸ συμβεβηκός ομ. || 17 οὐσίας post τῆς colloc. || 18 καὶ primum ομ. || 19 ὅπου—τι ομ. || 20 post καὶ add. ἡ || 21 κατὰ] περὶ || αἱρετωτέρων || p. 218,1 ζητῆσαι || 2 πότερον || 3 ἐπὶ εὐθύνας (sic) || εἴτι ομ. || συγκριτικὰ || 4 οἶνον ποτέρα ἔστι πιστικωτέρα ἀπόδειξις ἡ ἐπαγωγὴ ἡ ὁ συλλογισμός || 5 post ποῖος add. καὶ || 7. 8 μονικὰ γάρ προβλήματα || 9—11 τῶν μέτρων πότερον τὸ ἴρων καλλιον ἡ τῶν ἄλλων τι ἐπὶ τῆς ποιητικῆς. ἐπὶ δὲ τῆς ιατρικῆς ποτέρα βελτίων θεραπεία ἡ διὰ τομῆς ἡ διὰ φαρμακείας· ἡ μὲν οὖν || 13 post τέχνην add. εὐστίκηται || 14 δοκοῦσιν εἰναι] εἰτί || 15 προβλήματα συγκριτικά || post γάρ add. τὸ || 17 post δὲ add. ἡ || 20. 21 πότερον τόδε τοῦδε μεῖζον ἡ ἔλαττον. κατὰ δὲ || 22 πότερα || 23 ἡ ζητῆσαι ομ. || 24. 25 κατὰ δὲ τὸ ποτέ, διὰ τὴν ζητῆσαι πότε αἱρετωτέρων || 25 θέρος || 27 εὐπαθέστερον τὸ σῶμα ἡ ἡ || p. 219,1 πότερον || 2 post οὐσία add. ἥγουν ἡ ἄπομος || 3 post δευτέρας add. τῆς κατὰ τὰ γένη καὶ τὰ εἰδή || 4 αἱρετωτέρα ||

ὅς ἀμφοτέρων || 6 πλειών (ante δὲ) || 7 ὑπάρχει || ὅταν ζητῆται οὐ. || αἱρετωτέρα || 9 αἱρετωτέρα γίνεται, sed post πλούτου || 10 καὶ σύγκρισις ἐνδιάμεση || 11 ἡθικωτέρα || 12 σύγκρισις ἀμφα λαμβανομένων κατὰ δύο τινὰ συμβεβηκότα || 14—17 ἀλλά — θεωρητικωτέρα οὐ. || 18. 19 συγκριτικῶν — καὶ τῶν οὐ. || 20 συντίθενται καὶ συγκρίνονται || 23 συγκρητικὸν pr., corr. m. 2 || 25 ἡ prius] καὶ || 25. 26 λέγεται δεικνύς. λέγομεν οὖν ὅτι ἀπλῶς ὡς πρόσεκτο || 26 post τούτῳ add. τῷ βιβλίῳ || τόπων] τούτων || περὶ alter. οὐ. || p. 220,1 ὑπάρχειν ἡ μὴ ὑπάρχειν || 2 τὸ συγκριτικὸν εἰναι τὸ δεικνύμενον· περὶ τούτων οὖν λέγει || 4 ἔμελλεν || 4. 5 ἀδιάτον παράδοσις || 6 ἐπὶ πλειστα τὰ κατὰ τὴν φιλοσοφίαν περὶ τούτου ζητούμενα || 6. 7 γρηγορικωτάτη || 11 τρόποι || προβλήματος || 12 τὰ συγκριτικὰ προβλήματα || 13 οὐ. || 15 πλειστον || 17 ante φυσικοῖς add. ἐν] || ἡ τοῦ βελτίων ζητησίς || 18 πότερον || 19 γε οὐ. || βελτίων ἡ || 20 ante συλλ. add. ὁ δοστὸν || ἐπει οὐ. || 21 post προειρ. add. ὅτι || τὴν οὐ. || γίνεται post 22 συγκρ. transpos. || 22 ante πλειόνων add. περὶ || 23 κατὰ πλειόνα recte || 24 οὖν οὐ. || πάτε || 28 τε οὐ. || p. 221,1 καὶ πᾶς πρὸς τὰ || 3 πολλοῖς, οὐ supra ser. m. 2.

p. 285, 12—17 νῦν δὲ προσκείμενον τὸ τις ἐπὶ μέρους αὐτὸν ποιεῖ. ἐπὶ μέρους δὲ ὄντος τοῦ προβλήματος διὰ τοῦ καθόλου ἀνατκενός εἰ. οὐδεμίᾳ δὲ ἐπιστήμη ἀγαθὸν λέγων, ὅτι ἐκ δύο μερικῶν ἀποφατικῶν οὐκ οὖν τε συλλογισμὸν γίνεσθαι· ἔστι δὲ || 17 διαφόρων || 18 προύτων οὐ. || 19 λαμβάνων τις τὸ μάλιστα τοιστὸν δοκοῦν || 20 ἀνετκεύεται || post εἶναι add. δοκοῦν || οὖν — p. 286, 1 λέγει οὐ. || 2 δὲ] οὖν || 3 τε οὐ. || 4—7 καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἥπτον, πλὴν διὰ μὲν τῶν ἀπὸ τοῦ δρμοίων πρὸς ἀνατκενὴν καὶ κατατκενήν, διὰ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ ἥπτον πρὸς κατατκενὴν μόνον. ὕσπερ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ἀνατκεναστικὸς ἡν μόνον || 7 δὲ οὐ. || 10 κατὰ μέρος || 14 post ἐπιστήμη add. ἀγαθὸν || ἐν] || 15 οὐδὲ ἐπιστήμη || εἰ — p. 287, 2 οὐ. || 3 τὰ κατὰ μέρος || 4—8 καὶ πρῶτον — ἐπιχειρεῖν οὐ. || 8 ὑποθέσεων || 11 ἐδήλωτεν οὐ. || post προσθέτεις add. τὸ || 12 post γάρ add. καὶ || 13 ὁ τόπος ὁ ἐξ ὑποθέσεως || 16 post ἀνθρ. add. ψυχὴ ἀθάνατος || 18 τοῦ οὐ. || 22 post τις add. ψυχὴ || καὶ — ἀθάνατος οὐ. || 23 τινὸς || εἶναι ἀθάνατον || 24 τὸ εἶναι οὐ. || 24. 25 δ — ἀντικείμενον οὐ. || post ἀθάν. defectus reliquorum || 27 post ἀν. add. καὶ || 28 γνώριμον] πρόδηλον || p. 288, 2 ὅτε || 7. 8 ἐξ οὐ || 8 καὶ δῆλον, οὐ. δὲ || δ ὑπεθέμεθα || 10 δεικνύναι || post προκ. add. τοῦ || 12 οὐ. || 13 καὶ ταῦτα οὐ. || post προβλ. add. φῆσι || 15 ἐπὶ μέρους ἀδιόριστα || 17 μᾶλλον — ἥπτον || 20 μάλιστα οὐ. || 16 τὰ ἐπὶ μέρους || 21 ἔστι τὰ ἐπὶ μέρους — προβλήματα οὐ. || 22 ἔστιν οὐ. || 23 μὲν οὐ. || γάρ] δὲ || 24 ἐπὶ μ. οὐ. || 24. 25 δυνάμει τὸ ἥδονὴ ἀγαθὸν τῷ τις τὸν ἥδονὴν ἀγαθὸν κυρίων ἀδιόριστον λέγεται || 26 τις post πᾶλιν add. || οὐκ ἔστιν οὐ. || 26. 27 οὕτως αὐτοῖς γρῆται m. 1: οὗτος ὡς τοῖς χρῆται m. 2 || 27. 28 διὰ — δύνανται οὐ. || οὖν οὐ. || p. 289, 1 ἥδονὴν ἔφησεν || 2 τῷ — τῷ || 3 ἥδονὴν ἀγαθὸν τῷ || 5 post οὖν add. αἱ — καὶ — 6 μέρει οὐ. || 7 τε οὐ. || 9 οὐδὲν οὖν || περὶ] ἐπὶ || 14 ἀνετκεύασῃ || post τινὰ add. ἥδονὴν || 19 μόνης οὐ. || 20—25 οὐκ ἐπὶ — καταφατικῆς διὰ τοῦ καὶ μοναχῶς εἶπε ταύτην ἀναφείσθαι || 25 κατατκενός εἰσθαι || 26 οὕτως οὐ. || 27 post ἀγαθὸν prius add. εἶναι || 28 καταφατικὸν m. 1: ἀποφατικὸν m. 2 || post καταφ. add. καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς προτάσεσιν || post ἀπὸρ. exhibet haec: τὸ τις ἥδονὴ οὐκ ἀγαθὸν δειγμήσεται μὲν διγῶς, διὰ τὸ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ τοῦ δτι οὐδεμίᾳ ἥδονὴ ἀγαθὸν καὶ διὰ τοῦ μερικοῦ ἀποφατικοῦ, ὅτι τις ἥδονὴ οὐκ ἀγαθόν. ἀναφείσθεται δὲ μοναχῶς διὰ τοῦ καθαφατικοῦ τοῦ πάτσα ἥδονὴ ἀγαθόν. διωρισμένης δὲ τῆς θέσεως οὕτης (διωρ. — οὕτης m. 2) εἰ διωρισμένον εἴη τὸ πρόβλημα, δέ θέσει εἶπε. διωρισμὸν δὲ λέγει οὐ τὸ προσκείσθαι τῇ προτάσει τὸν τις προσδιορισμὸν ἀλλὰ τὸ ὥρισμένην εἶναι τὴν τινὰ ἥδονὴν, φέρε εἰπεῖν τὴν τοῦ κυναιδίου ἡ τὴν φιλαργύρου ἡ ἀλληγορία τινά· εἰ γάρ καὶ αὐτὸς τὸ τις προσέθηκεν, ἀλλ? ὡς προσδιορισμὸν ήσας ἀλλ? οὐχ? ὡς κατὰ προσδιορισμὸν (ι. — πρ. mrg. m. 2) ἀρίστον ἔθηκεν αὐτὴν ἀλλὰ δεομένην ὥριζεσθαι, ὡς εἰπομεν. οὕτως οὖν ἔχοντος τοῦ προβλήματος καὶ κειμένου τινὰ μὲν ἥδονὴν ἔγουσι τὴν τοῦ φιλαργύρου ἀγαθὸν εἶναι, τινὰ δὲ μὴ εἶναι, διγῶς φῆσιν ἔσται ἀναφείνην, οὐκ ἔκατέρων διγῶς, δὲν ἡ δικοῦ τετραγῶς, ἀλλ ὥριση διγῶς, τουτέστιν ἔκατέρων ἀπαξ. τὸ μὲν γάρ τοῦ φιλαργύρου ἥδονὴν ἀγαθὸν εἶναι ἀναφείσθεται διὰ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ τοῦ οὐδεμίᾳ ἥδονὴ ἀγαθόν. τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἥδονὴν ἡ μᾶλλην μερικὴν οὐκ ἀγαθὸν εἶναι ἀναφείσθεται διὰ τοῦ καθόλου καταφατικοῦ τοῦ πάτσα ἥδονὴ ἀγαθόν. καὶ κατατκενός εἰστιν

C

αὐτὰς ἐκατέραν ἀπαῖς, ἀλλ᾽ οὐ διγῶς ὡς τὰς ἀνωτέρους (sic) ἔδειξε τὴν μὲν καταφατικὴν διὰ τοῦ καθόλου καταφατικοῦ, τὴν δὲ ἀποφατικὴν διὰ τοῦ καθόλου ἀποφατικοῦ. εἰ δὲ οὕτως αὐτό. p. 290, 13 // 15 οὕτα om. || ἀναιρεῖται — 18 ἀγαθὸν εἶναι] ἢ πλείους μιᾶς ἢ οὐδεμίᾳ, πάντως ἀναιρεθήσεται || 18 πλείου || post διορ. add. εἴη || 19 γένοιτο om. || εἰ om. || αἱρετῶν || 20 δέτι om. || 21 ἐστὶ om. || καὶ δέτι οὐδεμίᾳ — 29 λίγον] ἢ οὐδεμίᾳ ἢ πλείους μιᾶς εἰσιν ἐπιστῆμαι οἷον καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρία καὶ αἱ ἄλλαι, καὶ δέτι ἡ φρόνησις οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη, δῆλον δέτι ἀναιρεθήσεται τὸ πρόβλημα· ἐάν δὲ δύο μόνας ἢ τρεῖς λέγῃ τὸ πρόβλημα, πενταγῆς διά τε αὐτῶν τῶν ἥγειται τὸν καὶ ἔτι τοῦ ἑλάττους εἶναι || p. 291, 1 — 3 om. || 4 καθάπερ περὶ τῶν καθόλου προβλημάτων ἤξιον ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τεθέντος || 5 post ἡ add. ἐπὶ || 6 τὸ καθόλου τιθέμενον || 7 πολλὰ—καθόλου om. || 8 ὑπάρχειν | post ἔντασιν add. δέτι || 9 τοῦτο pro altero οὕτως || δεῖ || 10, 11 τοῦτο γάρ ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν, εἰρηται καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου προβλήμασιν. ἐάν || 13 ἐπιβρέψῃς om. || 15 εὐρίσκηται, τὸ καθόλου om. || οὕτως — 16 ἀνετεκευκότες om. || 18, 19 om. || 20 περὶ τῶν || 23 post ἀτέμων add. καὶ || 24, 25 ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη τῶν ἀντικειμένων ἔστι om. ἡ οὐ || 25 ἤξιον om. || 26 ίδιον καὶ || 27, 28 τοῦτο γάρ χρήσιμον ἔδειξε πρὸς ἀνατοκενήν τε καὶ κατατοκενήν. τὸ ὄμοιός οὖν φησι δεῖν || 29 ἐν om. || 30 εἰ om. || 31 ὄμοιός om. || καὶ ἔκαστον αὐτῶν ἐπιβλέπειν καὶ || p. 292, 2 ὑπάρχον τὸ τενὶς αὐτῶν ὑπάρχει κείμενον || 4 δέτι om. || 7 πάλιν καὶ ταῦτα ίδια || τὰς — αὐτὰς om. || 8 δέτι om. || 9 post τινὰ add. ἀρετὴν || ἔστι δὲ — 14 om. || 15, 16 om. || 17 δὲ om. || δεῖ || 18 τοῖς primum om. || 18, 19 ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους || 19 καὶ — ἀτόμων om. || 20 εἰπε δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ || 21 γάρ om. || ἐπὶ μέρους οὖν φησιν, ἐφ' ὃν οἵδη τέ ἔστιν, καὶ τούτων δεῖ διαιρετὴν καὶ διορίζειν || 23 ὑπάρχῃ ἢ μὴ ὑπάρχῃ || ἀν — 25 ἀνετεκευαρχένον] καὶ οὕτως ἡ κατατοκευαστέον ἡ ἀνατοκευαστέον τὸ πρόβλημα || 26 ζητεῖται || 27 ἐπει — 29 ληπτέον om. || 30 — p. 293, 2 εἰ φανούστοι μὴ κατά τι εἰδος τῆς κινήσεως κινούμενος, ἀνατοκευάζοιτο ἀν || 3 καὶ εἰ δὲ ὡς ταῦτας ζητοῖτο εἰ δικρόνος κίνησις γένοιτο || 4 δέτι δικρόνος οὖν ἔστι κινήσις οὗτος τοπικὴ οὕτε ἀλλοιωτικὴ μήτε || 5 πᾶν] πάλιν || 6 post διοικός add. δὲ ἔσται || 7 πότερον prius] δέτι || 8 post ἀρτίος add. ἔστιν || 8, 9 ἀν δειχθῆ μήτε περιττὸς ἀριθμὸς μήτε ἀρτίος ἢ ψυχὴ οὖσα || 9, 10 καὶ —εἴη, εἰ om. || 11 post διαιροῦντες add. δὲ || 12 post διεκνύομεν add. ἀν ὡς γάρ om. || 12, 13 δικτύον ἢ δέκα] ἀλλος τις τῶν ἀρτίων || 13 ἡ τρία ἢ ἐπτά ἢ ἀλλος τις τῶν περιττῶν || 13, 14 τινα τὴν ψυχὴν εἶναι λέγειν || 14, 15 ἀριθμός ἔστιν ἢ ψυχὴ οὕτε ἀρτίος || 15 οὕτε διλος ἀριθμός || 15, 16 αὐτὸς ἐν τούτοις διὰ τῶν τοιούτων παραδειγμάτων περὶ τῶν καθόλου || p. 294, 1, 2 εἰς τὸ τέταρτον τῶν τοπικῶν || 3 τῶν τοπικῶν, om. πραγματείας || 4 τοῦ om. || 5 πρότερον pr. || 13, 14 ἐπιστ.—διαλεκτ. om. || 15 τί ἔστι ψυχὴ ἢ τίς ἡ φύσις τῶν || 16 οὐ γάρ || αἱ τοιαῦται ἐρωτήσεις || 17 διαιρετικὴ ἐρώτησις || 18 ἀντιφατικὸς || 19 οὖν || 20 τοὺς om. || p. 295, 2 κοινότερον μὲν καὶ || 3 τούτων || 4 ἐν — πάντα om. || 5 ὑπάρχον ὡς περ || 7 τινα om. || 9 γάρ πλείουν || τὸ γένος om. || 10 προσεγγὼς || 12 ἔκεινον] τῶν ίδιων || 14, 15 ἐν τῇ τοῦ πράγματος οὐσίᾳ οὖσαν || 19, 20 om. || 21 μετά — τόπους] πρᾶτον || 23 περὶ om. || post προσέθ. add. δὲ || 26 ἐπιγειρήσεων || 27 ἐν ἑαυτῷ || 29 et 30 καὶ alter. om. || 31 ante ὁρ. add. δὲ ἀποδεῖσθεις || p. 296, 3 καὶ alter. om. || 4 ὁριστικὰ || 5 ἐπει || 6 post ἀν add. οὖν || 8, 9 [ ] habet || 9 post γένη prius add. καὶ τὰ ίδια || πάλιν τούτων || ἐπει || 11 αὐτε γένους, ίδιου, ὀρισμοῦ add. τοῦ || 13 τινὶ || 15 ἡ om. || τε om. || 18 om. || 19 παραδεδομένος || 21 τὰ συγγενῆ πάντα || 22 καὶ om. || ἀποδεδομένον || 23 ἀπὸ τῶν ἐπὶ || 25 τοῦ πράγματος || 26 εὑρέν om. || ὑπάρχειν μὴ om. || 27 [ ] habet || 28, 29 ἀποδιδόμενον || 29, 30 διεκνύοιτο δὲ ἀν || 30 πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ὄμοιούσι τῷ προκειμένῳ τὸ ἀποδεδομένον γένος οὐ || p. 297, 2 μὲν om. || 5 γένος ἐν || 6 ἀν διεκνύοιτο || 7 αὐτὸς add. τῶν || 8 τὴν δὲ σωφροσύνην || 10 διταν γάρ || 11 post εἶναι add. εἰ μὴ ὑπάρχῃ πᾶσι, μὴ δὲ γένος αὐτὸς εἶναι || τούτοις || 13 om. || 15 ὑπάρχῃ m. 1: ὑπάρχειν m. 2 || ἀπέδωκεν || 18 ἀπέδωκε || 22, 23 τῆς κινήσεως ἢ γένος || 24 τὸ λευκὸν ἐν τῷ τι ἔστι || 28 ἢ κινήσις ἔσται ἡ περ ποιήτης add. m. 2 || 30 τοσαῦτα om. || λευκήσεται || p. 298, 1 τινος om. || 2 αὐτοκινήσις δὲ, om. ἢ || 5 ὡς om. || 6 post μὴν add. καὶ || post γένος add. τῆς ψυχῆς || 7 ἀλλος — τόπος om. || 9 om. || 10 οὐσίᾳ || 11 εἰ] δέτι || 13 διπλάνης || post δύν. add. γάρ || 14 εἰρηκέναι ἐπὶ τῶν κινουμένου || 14, 15 ὡς τοῦ κιν. om. || 17 αὐτοκ. add. ἢ || 18 μὴ

τὸν πονείμενον || 21 αὐτὸν || 23 αντὶ ἡδονῆς add. ἢ || 25 διαφέρει (non om. ἢ) || ὅτι ἐκεῖ μὲν || 28—p. 299, 1 τοῦ om. || 2 ὥρισμόν λέγει τὸ || τε alter. om. || 3 αὐτοκινήσαι. ὅπερ τὴν φυγὴν ὑπάρχειν ἔκειτο, ὁ τοῦ συμβεβηκότος ἀρμάζοι λόγος || 5 αὐτῶν οὐδέτερον || ἐπιγένεσις || 6 τε alter. om. || 7 ἢ οὐ τούτοις om., signum appinxit et in mrg. add. πῶς τὸ αὐτοκινήτον συμβεβηκε τῇ φυγῇ m. 2 || 8 τε prius om. || πᾶνταν ὑπάρχειν || 10 ἔστιν om. || τε alter. om. || 11 ἐκείνων ὄντων || 13 post καὶ add. ἢ || κανοῦνται || 14 μηδενὶ || οἷον m. 1, corr. m. 2 || τε alter. om. || 15 ὑπάρχειν δύνασθαι εἶναι || 16 οὐ] ὅν || 19 post alter. quoque τοιούτου add. καὶ || 20 ὅτι—22 συμβεβηκότος om. || 24 ἔσυντο || 26 αὐτοῖς || ταῦτὸν τὸ] τὸ αὐτὸν || 27 τὸ om. || 28 om., τὸ αἰσθῆσθαι οὐκ εἶναι γένος αὐτῶν mrg. m. 2 || 29 ἐν τῇ ταύτῃ || 30 εἶναι prius post εἶδος transposit || τε om. || post φύσεως add. καὶ || εἶναι alter. om. || p. 300, 1 ἀποδιδόμενον || 2 οὐ—ἀπεδόθη om. || ὅστι || ἀποδιδόμενον || post γένος add. τινός || 3 οὐσίας || 4 γένος εἶναι || 5 εἴη ἀν || 6 τε καὶ || 7 εἴη ἀν || 8—10 ἐπιγένεσιαι—ποιήσητες om., εἰ τῆς ἐπιστήμης γένος ταχαθόν mrg. m. 2 || 12, 13 ἀνδρίτας || 14 ἐνδέχεται μόνον τοῦτο || τινὰ] τὰ πρὸς τι κατὰ τοῦτο || τὸ] τὰ || 18 αὐτῶν || ὃν γάρ || πρὸς ἔτερον || 20 ἢ τὸ καλὸν ὑπὸ τὴν ποιητήτα || 21 καὶ αὐτῇ om. || 22 καὶ prius om. || 23 κατὰ τὰ || post γένος add. καὶ || 25 γένος αὐτῶν || 29 ὅτι om. || 31 σιμότης ex ὅμιλοτης corr. m. 2 || 32 ὅτι om. (cf. Add. et Corr.) || p. 301, 2 αὐτὰ || 3 μόνος || 7, 8 om. || 16 ἢ prius om. || 19, 20 δεικνύοις] δοξάζων || 20 γένος m. 2: τοῦ γένους m. 1; τὸ τι τοῦ ὄντος καὶ ἐνὸς γένος κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς στοᾶς mrg. m. 2 || 21 ἀν ἐπιδέχοιτο || 22 κατὰ τὰ σώματα, om. μόνων || 23 post γάρ add. φησί || 24 φασιν om. || κατηγορούμενον εἶναι || κατ’ ἀσωμάτων || 25 ἐπειδὴ δὲ || 30 post εἰσὶ add. καὶ || 32 post αὐτῷ add. καὶ ἐπὶ || p. 302, 2 ταῦτα || 3, 4 om. || 5 τοῦ οἰκείου εἰδούσος τὸ γένος || 6 τοῦτο || 7 τῶν μερῶν δὲ || 8 μέρη ἐστὶ || τι αὐτῶν ὡς γένος ἀποδιδόμενον || 10 κατὰ πάντων μὴ || 11 ὅστι || τοῦτο || 12 μῆτε prius om. || μηδὲ pro altero μῆτε || μὲν om. || 14, 15 ὡς—οὐκ ἐστιν om. || 16 δεικνύοιτο—21 om. || 22 om. || 24—26 οὐδὲν—διαιρούμενον om. || 26, 27 καὶ ἔτι ταῦτα πάλιν || 27 εἰς τὰ δύοις || πάντα om. || p. 303, 1 τι τῶν] τὴν || 1, 2 τινος τῶν εἰδῶν.

p. 366, 2 τι τοῦ] τινος || post δεικνύον add. δὲ || 3 καὶ εἰ || 4 εἰ γάρ || καὶ αἱ] αἱ δὲ || post ὥρισμῷ add. ἐν τῷ τι ἐστιν ἀν κατηγοροῦντο || 5 γε τὸ γένος om. || περὶ τοῦ εἰδούσου ἐρωτηθέντας || 14, 15 om. || 17 φησιν οὖν δεῖν, post quae verba deficit.

PARISINUS 1845 [H. Omont p. 152], olim Mediceus, bombycinus, forma H^a maiore, saeculi XIV, initio et fine mutilus, f. 113^v—177^r Aristotelis Topicorum libros VIII continet cum scholiis miscellis, inter quae sunt Alexandria. Complura notaverunt Brandis et A. Torstrik; ipse quoque codicem inspexi satis difficilem ad legendum, sed nihil inveni quod accuratioris collationis opera dignum videretur.

f. 114^v initium scholion Alexandri est p. 20, 9 sq.: ἐπιτόλαιον δὲ ἐστι τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστάσεως—προτάτεων ἐριστικῶν· αὗται γάρ ἀρχαὶ τῶν ἐριστικῶν συλλογισμῶν· οἷον φυιόμενον—δι’ οὐ τις συνάγει ὅτι ὁ ἐπερδόθαλμος—διέρχεσθαι τοῦ λαλοῦντος—ἔχεις, ἐπειδὴ οὐκ ἀποβεβηκόντας κέρατα—πιθανόν. τὸ δὲ πάντα δύνασθαι—οὐ δύσιον ἐλεγχόντα.

f. 140^r, ubi incipit liber V, in margine titulum fert ἀπὸ τῶν τοῦ ἀφροδιτιέως ἀλεξάνδρου σχολίων τῶν εἰς τὸν τέσσαρα (sic) τῶν τοπικῶν. cuius titulo circumscripta sunt (p. 369, 8—370, 11): εἰκότως προετάγησαν τὰ πρὸς τὰ γενικὰ προβλήματα καὶ ἰδιαὶ τῶν πρὸς τὰ ὥρικά, διότι δὲ ὅν τῶν τόπων δεικνύειν ὅτι τοῦτο γένος ἐστί, διὸ τῶν αὐτῶν τούτων δεικνύομεν ὅτι καὶ τὸ γένος τὸ παραληφθὲν ἐν τῷ ὥρισμῷ ἐστι γένος τοῦ ὥριστοῦ, ἐὰν ἀνατεκνάσῃ”. ὅμως τε τοὺς τόπους τοὺς πρὸς τὰ γενικὰ προβλήματα προέταξε πρὸς τὰ ἰδιαὶ, διότι τὰ γενικὰ προβλήματα κτλ. || 21 δεικνύομεν || δ’ om. || p. 370, 2 post μᾶλλον add. γάρ || 3 ἔχει || 4 τὴν om. || 7, 8 καὶ—ἄνθρωπος om. || 8 τε om. || 8 et 9 post γάρ add. καὶ || 11 ἔχει. in contextu scholiorum habet: σκοπός τοῦ ἐπι τῶν τοπικῶν παραδοῦνται τόπους καὶ ἀρχηράς πῶς δεῖ τὰ πρὸς τὸ ἴδιον ἐπιγείρειν καὶ ποσαχῶς τὸ ἴδιον, ὅτι τετραχῶς, καὶ τις ἡ πρὸς ἀλ-

ληλα τούτων διαφορά cf. ad 369,3. deinde p. 370,12—26, sed 14 ἀεὶ τῆς καὶ || 22 πάντως || 22,23 ὑπάρχειν || 24 τῆς ἵτινδε || τὸ om. || 27—30 πρόσκειται τὸ (quod conieci) φύσει — τιθήσεως· καὶ τοῖς ὄρνισι — ἐνυπάρχειν ultimis verbis Aristoteleis libri IV adscripta sunt. quae sequuntur, Leonis Magenteni sunt: ὅτι ἡγετῶν προετάγησαν τὰ γενικὰ προβλήματα τῶν δικιῶν καὶ ταῦτα τῶν ὄρνικῶν ἀρκούντων ὑπισθεν εἴργηται. σκεπτέον δὲ καὶ ἐπιχειρητέον διὰ τοῦτο τῶν ἡγιητορέμαντων τόπων εἰτε ἴδιουν ἔστι τὸ ἀποδιθέν εἴτε καὶ μὴ. τετραρχῶν δὲ τὸ ἴδιον λέγεται, ἡ καθ' αὐτὸν καὶ κυρίων ὥστε μόνων καὶ παντὶ καὶ δεῖ ὑπάρχει, ἡ δὲ μὲν ὑπάρχει μὴ μόνῳ δέ, ὡς τοῦ θεοῦ ἴδιον τὸ ζῶν τὸ θάνατον· δεῖ γὰρ ὑπάρχειν αὐτῷ τοῦτο, οὐ μόνῳ δέ, ἐπειὶ καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ νόες θάνατοι. ἡ πρὸς ἔτερον ἀποδίδοται τὸ ἴδιον, ὡς εἴ τις ἔρει ἴδιον ἀνθρώπου τὸ δίπουν... post 372,8 ποιὰ δὲ οὐ exhibet: Καθάπερ ἀρετὴ πρὸς ἐπιστήμην. Ὅτι τὸ μέν, ἡ ἐπιστήμη, ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ τῆς ψυχῆς γίνεται, ἡ δὲ ἀρετὴ ἐν πλείσι· καὶ γὰρ ἐν τῷ παθητικῷ καὶ τῷ λογιστικῷ. sequentia item Leonis sunt. post huius verba εἰ γοῦν ἀσφέτεο τὸ ἀποδεδομένον ἴδιον, πῶς γνωρίσουμεν τὸ εἰδῆς οὐδὲ ἔστιν ἴδιον ἡ ψυχὴ ἀσφέτερόν ἔστι τοῦ πυρός· μᾶλλον γὰρ γνωρίζομεν τὴν φύσιν τοῦ πυρὸς παρὰ τὴν τῆς ψυχῆς ἡ γοῦν ἀποδιδούς τὸ ἴδιον τοῦ πυρὸς τὸ ὄροιστατον ψυχὴ ἀσφέτεο ἴδιον ἀπέδωκε (374,28—375,3) habet τὸ δὲ πρὸς τὸν νῦν λεγμένον χρόνον ἐπικοποῦμεν. πρὸς γὰρ τοῦτο — ὑπάρχει — τοῦ ἐνές τινος γνωμένη χρόνου (373,32 et 374,4—6): τὸ μὲν οὖν πρὸς ἔτερον ἴδιον ἥρθεν κτλ. 375, 9—15 || 11 τοῦ δεῖ παντὸς || 13 post τινὶ add. δὲ || 14 γίνεται || 15 πρὸς τι om. sequitur Magenteni interpretatio lemmatis p. 129 b 13; deinde ὡς ἐν μὲν εἰ μὴ διὰ γνωριμωτέρων ἡ γνωριμωτέρων. καὶ τοῦτο ἀγῶς.... i.e. 375,4 sq. post haec item Leonis Magenteni commentatorius ad p. 129 b 17. reliqua collata non sunt. — extremum Topicorum scholion est f. 177 r δεῖ δὲ ἔχειν λόγους καὶ προτάσεις πεποιημένας καὶ μεμελετημένας πρὸς τὰ τοιαῦτα προβλήματα ἐν οἷς ἀλαχίστων λόγων εὑπορίσαντες πρὸς τὸ ἀποδειγμῆναι ἔσομεν αὐτὰ γρήσμα πρὸς πλείσιν ἔτερα. ταῦτα .... καὶ ἔξι ἐναντία, quod nec Alexandri nec Leonis est. idem est ultimum Topicorum scholion in cod. Neapolitano 321 (N), cuius ad librum VIII scholia et ab Alexandro et a Leone aliena edidi Progr. p. 10—23.

H^b OXONIENSIS COLLEGI Novi 231 [Coxe p. 85] chartaceus, in fol., s. XVI secundum Torstrikiū, XV secundum Coxēum, foliorum 337, f. 1—265 Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισέως εἰς τὴν τοπικὴν ὑπόμνημα continet. subser. σὺν θεῷ τῶν εἰς τὰ Ἀριστοτέλους τοπικὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπόμνημάτων τέλος. sequitur f. 266 eiusdem qui fertur in Soph. elench. commentarius. multas et in contextu et in margine correctiones expertus est, eadem manu Torstrikiī sententia, qui ex initiis librorum I, II, V, VI nonnulla notaverat; p. 362,1—368,4 Ingram Bywater pro perpetua sua in nostra studia benevolentia contulit.

p. 1,4 τῷ] τὸ || 6 καὶ om. || φιλοσοφοῦσιν — 7 τῆς mrg. || 9 ταῦταν, γρ. τὸ αὐτὸν mrg. || 11 post λέγειν add. ὄριζονται || 13 τελεωτάτης || αὐτοὶ, γρ. αὐτὸν mrg. || 6 σοφὸς in contextu, ὁ φιλόσοφος in mrg. || 14 post δὲ expunxit καὶ || 15 θριγκὸν || p. 2,1 ταῦτα || 3 ἄλλον mrg. || 6 ἀποδεικτικὸς || 10, 11 οὐδὲν — ἀνθρωπὸς γελαστικὸν om. || 13 δὲ οὐδὲς || 17 εἰσὶ om. || p. 3,1 ἀποδιδόμενος.

p. 125,14.15 καὶ τὸ λῆμα — συμπέρασμα mrg. — p. 332,26 καὶ τοῦ — 333,1 φιλοδομηκέναι mrg. || 26 σικοδομηκέναι itemque 333,1 || ἐνεργηκέναι || εἰ] ἔτι || 27 τὸ ἀνεμηνηκέναι.

p. 362,3 post πρὸς add. τοὺς || post καὶ add. ἀπὸ || 5 παρέδωκεν || τοῦ alterum om. || 9 εἰς] οὐ || τοῦ alterum om. || 10 τὸ ἡπτον — p. 363,28 μᾶλλον om.: καὶ ἡπτον· τὸ δὲ εἰδῆς τοῦ προσειρημένου γένους· οἷον εἰ μᾶλλον mrg. || p. 364,3 τὸ prius om. || 4 κατασκευὴν || 9 τὸ μᾶλλον — λευκοῦ mrg. || 10 ἢ] ἢ m. 1 || 11 καὶ ἢ] ἢ m. 1: καὶ m. 2 || 13 ἢ] 14 ἢ alterum om. m. 1 || 16 ἀν δὲ ἀρετὴ || 18 ἢ om. || 23 τὸν] τῶν || 24 ante εἰ add. τὸ m. 2 || 25 ἀποδέδομενος ὡς || τῶν εἰδῶν || 28 γένος· οἷον εἰ τὸ ζῶν ππου καὶ ἀνθρώπου. τὸ δὲ αὐτὸν τοῦτο γρήσμα ἀν ||

30 κατηγορεῖτο μ. 1 || p. 365,1 ἀλλω || 3 δὲ γάρ || 4 ἐπειδὴ || ἐδόκει μ. 1, δοκεῖ μ. 2
 6,7 χωριστὴ δῆλη || 7 διαφορᾶς || 9 δὲ non liquet || ίδιως ομ. || διαφορᾶς μ. 1 || 11 δὲ ομ.
 μ. 1 || εἰδὴ δὲ εἴδη σι || 12 αἱ ομ. || συναμφότεροι μ. 1 || 13 σι αὐται δὲ ἐν ἐκ. τῶ β. || 20 αὕτη
 21 λόγου || δὲ || 25 η ομ. || 26 αὕτη || 27 τε μ. 2: γένει μ. 1 || 28,29 τε et ēv habet
 καὶ

p. 366,3 εἰ || εἴδους mrg., γένους in contextu || 3,4 δοκεῖ—ἐστι mrg. || 8 καὶ prius ομ. || οὐκ
 ἐστι || 10,11 ποιὸν λόγον σημανεῖ—λογικὸν mrg. || 14 ἡ μουσικὸν mrg. || 17 ἐπὶ ομ. μ. 1 || 19

ἀλλω δ || 20—22 τὸ προκ. παρωνόμασται λέγειν τὸ γένος εἶναι τὸ ἄφ' οὐ παρωνόμασθαι τούτου
 παρωνόμως (corr. ex ἀπαρ.)—γένους || 22 δὲ ομ. || ἔχειν || πιστεῖται || 23 ἐν τῇ μουσικῇ ||
 p. 367,2 ἐπεὶ || 3 αὐτῶν || εἰργμένον || 6 βουλούρεια || 7 δὲ ομ. || πιστεύειν μ. 1 || 9 δὲ ἐστι || 10
 ἐπειδὴ || ἡ μουσικὸν ομ. || 12 ἡ μουσικὸν mrg. || 12,13 ἐπ. ἐστιν ομ. || 18,19 μηράπτει—ἔστειθαι
 mrg. || 20 δὲ γένος] δὲ ἐνὸς || 25 ἀλλως μ. 1 || 28 γενομένω μ. 1 || γηγνόμενον || 29 τὸ
 ομ. μ. 1 || p. 368,2 δὲ δ' || 4 στερήστως μ. 1 || ἀλεξάνδρου ἀφροδιτιών τοῦ (τοῦ postea vi-
 detur additum) εἰς τὸ τέταρτον τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους ὑπομνήματος τέλος rubro subscr. ||
 p. 369 ante 3 add. periocham ut reliqui codd. || 3—p. 370,11 ομ. || 17 ὅμοιως ομ. ||
 22,23 ὑπάρχειν || 24,25 ἀλλὰ—οὐδὲν ομ. || 27—p. 372,8 ομ. || 10 δὲ—πλείστι ομ. || γάρ
 ομ. || 11 λογικὸν utrobique || 12—20 ομ. || 22—p. 373,31 ομ. || 34—p. 374,4 ομ. || 6—8 λο-
 γικὸν—καλεῖ post 372,21 colloeat || 6 γάρ || finem libri V cum P concinere testatur Tor-
 strikius, itemque quae ex initio libri VI (—p. 421,21) notavit, omnia cum P plane congruunt.

NEAPOLITANUS III D 37 (321) [Cyrilli Codd. gr. B. Borb. II 428—430], N
 chartaceus, forma quadrata, saeculi XIV—XV, foliis constans 285, exceptis
 f. 38r—43r una manu scriptus, haec continet: f. 1 προλεγόμενα τῆς τῶν ἐ φωνῶν
 διατάκαλίας ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρματίνου ἐξηγήσεως — 15^v καὶ τῆς κοινωνίας παράστασιν.
 ἐκ τῶν τοῦ φιλοπόνου σχολίων παρεκβολαί: — βίος ἀριστοτέλους — 16 ἐξήκοντα
 τριῶν. 17 ἀριστοτέλους κατηγορίαι εἰναι commentario, qui iam f. 16 incipit:
 μέλλων τὴν εἰς δέκα διαιρεσιν. 36^v ἐκ τοῦ εἰς τὸ περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἀριστο-
 τέλους ὑπόμνημα τοῦ ἀρματίνου τίνα δεῖ προθεωρεῖν πρὸ ταύτης τῆς πραγμα-
 τείας. ποιὸν μὲν ἐν σοφοῖς . . . 50^v προλεγόμενα τῶν τριῶν σχημάτων ἀριστο-
 τέλους ἐκ τῶν τοῦ φιλοπόνου. ἥδη μὲν ἡμῖν ἐν τοῖς προλαβούσιν . . . 52
 ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν προτέρων πρότερα εἰναι commentario: α. κατὰ ἔθος ἀτ-
 τικὸν τὸ γρὴ παρέλειψε . . . 116 ἴωάννου ἀλεξανδρέως τοῦ φιλοπόνου ἐξήγησις
 εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν: ἥτοι τῆς ἀποδεικτικῆς. τοῦτο τὸ
 βιβλίον, λέγω δὴ δὲ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . 173 ἐξήγησις εἰς τὰ τοπικὰ
 ἀριστοτέλους, ἥτοι τὴν διαλεκτικὴν, ἐκ τῶν τοῦ ἀφροδιτιών ἀλεξάνδρου: — εἰς
 τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν: 249 ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. δὲ μὲν
 δὲ περὶ ἀποδείξεως λόγος . . . 285 τοῖς δὲ εὑρημένοις πολλὴν γάριν ἔχειν: —
 τέλος τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, καὶ ἀμα πάσης τῆς λογικῆς πραγματείας ἀριστο-
 τέλους + 95 τὸ δωρον. ἵσαλλ μέντοι πόνοις: + collata sunt ab A. Mau et I.
 Bruns e prioribus libris Topicorum p. 1—5,21 et 124,18—133,26, e posterioribus
 eae partes quae in reliquis codicibus desiderantur; libri VIII iisdem
 ea capita descripserunt, quae nec in ceteris codicibus nec in Aldiu exstant,
 quae quidem omnia in Progr. p. 10—23 edidi. iisdem exempla debentur
 earum librorum V—VIII partium, quae huic codici cum ceteris et Aldina
 sunt communes. atque in libris I—IV mirum quantum hic cum Parisino 1832 (H) nondum manu altera correcto congruit, a quo haec tautum
 discrepant:

p. 2,2,3 ἐπεὶ δὲ ὁ κατ. 23 τὸν δὲ || 27 ἀτέλες ἀγαθὸν p. 3,3 δὲ] ἔξι || 14 καὶ ὅτι || 23 ἐνδέξων p. 4,25 πραγματεύεται p. 5,9,10 καὶ τὸ καθολικώτερον p. 126,10 τῶν alter. habet 15 ἀφορμάς 16 ὑπάρχει non transposuit 16,17 τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐ. || 25 ἔστιν ὅψεως 26 τούτῳ τῷ || p. 127,7 ὥρμημένους || 17 τῶν alter. non om. || 19 γίνεται non transposuit || 21 γένος μήτε ὥρος ἔστι p. 128,8 τοὺς αὐτοὺς || 20 κατ’ αὐτὸν || 29,30 μουσικός p. 129,8 μὲν κατασκ., ἀνὰ supra ser. m. 1 22 post συλλ. add. γίνεται 25 λέγοντο 26 τοῦ om. || τοῖς κ. ἐ. || p. 130,10 post πρόβλ. non add. ἡ 11 τοῦτο non om. 21 ὑπάρχειν p. 131,2 post γάρ add. καὶ 18 αὐτοῦ 29 ὑπάρχον || p. 132,4 αὐτοῦ.

5—p. 133,26, ubi II non est collatus || 7 τοῦτο] τὸ εἶναι || 8 post τοῦνομα add. τῷ

μὲν οὖν ὡς γένη ὑπάρχοντι τισὶν ἡ ὡς ὥρισμοὶ ἡ ὡς ἕδια ἀντιστρόφη p. 11 post τοῦτο add. τὸ || 12 ὑπάρχον || 12,13 ἀντιστρέψει 13 ὑπετέθη || 14 ὑπάρχοι 15 ἡδη πάντως ἔστιν εἰπεῖν || 17 ἀνατκευάσειν 18,19 ὑπάρχειν—ὅντας om. 20 οὗ] τὸ || 22 ὑπάρχον || 23,24 τὸ κυρίως λεγόμενον ἴδιον || 24 οἱόν τε 25 μόνῳ om. ὑπάρχον || μηδὲ 26 οἱόν τε] ἴδιον || 27 δὲι om. || ἔστι om. 28 εἰπεῖν εἶναι ante πὴ add. τὸ 29 τί om. συναντιστρέψειν || 30 ἀντιστρέψοι 33 αὐτῶν habet p. 133,1 post πρῶτον add. μόνον || ἔν om. || 3 οὕτω] ὄντος 10 εἴρηκε αὐτῷ || 11 αὐτῷ om. || 14 *μνημονεύει, ut conieci

15 μὲν τῷ ἀπλῶς 17 τινα om. || 17—19 κατά—ἔχοι] τὸν (sic) δὲ δικαιος κατά τι ὑπάρχειν εἰπεῖν ὡς πρὸς τὸν ἐκ φύσεως ἐπιτηδείως ἔχοντα πρὸς τὴν ἔξιν ταύτην δύναται γάρ τις ἔξις ἔθιους μόνου καὶ κατὰ πολλὴν ἀσκησιν τὴν δικαιοσύνην κτίσασθαι διὸ καὶ ἐπιφερεῖς ἔχει 21—23 om. 24 εἰπήτηται πᾶν] τὸ.

p. 546,19 εἰπεῖν om. || 20 γαλεπώτατον || 20,21 τουτέστι δύσκ. om. || 23 εἰς om. τὴν habet || 24 ως om. || 26 ἐμποιεῖν τῷ προκειμένῳ p. 547,1 αὐτὴν αὐτὸς || 2 τὸ πρόβλημα γαλεπώταρον || 3 ως om. || 7 ἔστι om. || 8 ταῖς διαλέξεσι 9 ἐπιχειρήσει om.

10,11 οὐ γάρ—συλλογίζεσθαι om. 11 οὐδὲ || 12 αὐτὸς δεῖξεων || 13 διά τε πρώτων 14—19 ὁ δεῖ—ἀνεμπόδιστος] ὁ δὲ διαλεκτικὸς δεῖ ἐνδέξων ἐπιχειρεῖ προτάσεων δεικνύειν τὸ προκειμένον προκειμένου γάρ ὅτι πᾶσα ἴδοντὴ κατὰ φύσιν ὁ μὲν διαλεκτικὸς γρήσιεται ἢν τούτῳ ὡς ἐνδέξων προτάσει, ἡ καὶ προσλήψεται ὡς ἐνδέξον πρότασιν, ὅτι πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν εἶναι. ἀλλ᾽ ἀποδεικνὺς ἤγρισει πῶς πᾶσα ἴδοντὴ κατὰ φύσιν. καὶ δεῖξει ὅτι ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν δυνάμεως ἀνεμπόδιστος ἔστιν ἡ ἴδοντὴ || 20 δεῖσθαι δέξει || 22 ἀποδείκνους || 24 καὶ om. || εἶναι] ἔργον || ἦν || 25 ἔστι p. 548,19 om. || 20,21 om. || 22 ἐπεὶ δέ φησιν οὐ διώρισται ὑπὸ τίνος || οὗ] δηποτε || 24 ὁ αὐτὸς σκοπός 27 εἰσὶ δὲ οὗτοι p. 549,2 εἰ om. || 2,3 δ. ἀληθῆ εἶναι ἡ μαθήσεται τὸ ἀληθές, εἰ ἀλλ. ὡς ἔχει || 3—6 τοῖς δὲ—ἐρωτήσεων] οἱ δὲ ἀγῶνος γάρ τοι κοινολογούμενοι. οὗτοι εἰσὶν οἱ μὴ διαλεκτικὸς τὰς συνουσίας ποιούμενοι. τοιούτοις δὲ οἱ συγισταῖ, οἵς τὸ φαντεῖσθαι σκοπός || 7 ὁ σοφιστικὸς ἐρωτᾶν || ἡ om. || 11—14 ἔνεκα. ἐπεὶ οὖν οὐδέποτε ὑπὸ τίνος ἄλλου περὶ οὐ δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον. καὶ ποτὲ μὲν συγγιωρεῖν. ποτὲ δὲ μὴ || 14 post θέσιν add. οὐκ εἴρηται τι τῶν δεῖντων || 15 διορίσασθαι.

p. 551,26 ὁ διαλεκτικός p. 552,1 γάρ] οὖν || τῇ αὐτῇ || 3 ἐπὶ || 4 τὰ μὲν γάρ αὐτῶν ἀπλῶς ἡ ἔνδ. ἡ δὲ εἰσὶ || 5 τῶν habet || ἡ τινὶ ἀλλῳ ἐνδέξα δοκεῖ οὕτως || 7 ἀπλῶς ἀδ. ἡ ἔνδ. ἡ δὲ εἰσὶ || 9 τε om. || 9,10 ἐνδέξου ἐπεὶ τὸ || 11 τὰ ἐνδόξεσθερα || οὕτης—13 συγχωρεῖν om. || 13 τὰ ἡταν ἐνδέξα || 14 ἀδ. ἡ ἔνδ. || 16 ἡ τῷ ἀπ. δοκοῦν || 17 αὐτῷ || 18 συλλογισμοῦ || 19 ἐφ' ὧ περιτσαταὶ || 20 δὲ] ὁ || 21 ἡ ἀρνεῖται om. || 24 τὰ ἐναντία μὴ δύνασθαι || p. 553,1 προτείνονται οὕτως || 3 παρὰ τοῦ || 5 ἔνδ. εἰη τὸ προκειμένον || 6,7 om. || 10 τῷ λέγειν ἐκ τούτων || 11 βλέποντας || 13,14 ἐρ. om. || 14 ως τὸν θεὸν γρήσειν || 15 οὐδέτερον || 16 κατὰ] καὶ || 17 ἡ om. || 18 αὐτὸν || 20 μὴ || 22 ἡ prius om. || 25 ἐφ' ἐκάστης || 27 ἡ ἐρ. ἡ || p. 554,1 ὅτι ἐνδέξου ὁὕτως γάρ οὗτος || 4,5 τῷ—ἐρωτήσαντα om. || 5,6 ἡλιθιος εἶναι συγχωρεῖν || 6 ἐπιτηδείαντα || 7 αὐτὸν om. || πῶς om. || 13 ὄμοιστατον αὐτὸν || 14 πρὸς τὸ προκειμένον || 15—20 ὅτι—ἀποκρινόμενον om. ut A || 22,23 οὐ—αὐτῶν πάτηται οὐδέν || 23 τοῦτο

om. || 24 ὅτε ἡ || συλλογίσασθαι || p. 555,1—3 ἐπιγειροῦσι φησὶ συλλογίζεσθαι, δῆλον ὡς οὐ κακῶς συλλογίζονται ὅτι μὴ || 3 ταῖς ἀδόξοτέραις τοῦ προβλήματος προτάσσει || 4 δεῖξα—δῆλον om. || οὐδὲ || 6 οἶς—9 om. || 11 ἀστρῶς || 14 γάρ (ante εἰπόν) || 15 προετρέψειν 17 οὖν || 19 οὖτ' οὖν || οὖν om. || 22 ἀν̄ || εἰ om. || 23 συμπεραίνῃ || 25 τῇ ἡ || 27 διαιρούμενον || p. 556,1 πάντα om. || 2 καὶ alter. om. || 3 οὐπ̄ οὐτὸν τοῦ || 5 ψευδὲς || 6 τι om. || 6,7 τῶν σημ. οὗτ. ἔ. || 10 ἡ om. || 11 ὡς καὶ τὸ || 11—15 ἐὰν δὲ μὴ προΐδη φησὶ τὸ διττὸν τοῦ λεγομένου ἀλλ̄ ὡς ἀλλητές συγχωρήσας εἰς τὸ || 18—21 διάφορα οὐ τῷ ἀριθμῷ ἀλλὰ τῇ φύσει, φασία ἡ ἀμφισβήτησις τῆς λέξεως, ὅτι μὴ κατὰ τοῦτο συνεχώρησεν, ἀλλὰ πρὸς ἑκεῖνο καθὸ γῆν ἀλληλές τὸ λεγμένον οἴον τὸ τὸν τυφλὸν ὄραν. ἡ τὸν συγάντα λαλεῖν. ἐὰν δὲ σαφῆς καὶ ἀπλῆ παντάπασιν ἡ ἐρωτησίς ἡ. ἀξιοῖ ναὶ || 22 αὐτῷ.

p. 559,12 post δεῖ add. δὲ || τινος προβλήματος || 13—15 ἡ ὥρισμος ἀποκρίνεσθαι, πρῶτον ἐπιχειρεῖν καὶ σκέπτεσθαι καθ̄ ἑντὸν προδιαλαθόντα, δὲ ὁν οἶν τε οὐτὸν ἀνακριεῖν· καὶ τάξαι πῶς δεῖ αποκριθῆναι· ράσον || 16 προεσεκμένον || 17—19 ἐξ ὁν οἱ ἐρωτῶντες ἐπιγειροῦσι κατασκευάζειν ἡ ἀνασκευάζειν τὸ προτεθέν· τὸ δὲ αὐτὸν εἰπε δεῖν ποιεῖν καὶ τὸν μέλλοντα ἐρωτᾶν περὶ τινος || 20 om. || 21 ἔτι παραίνει καὶ ἀδόξον ὑπόθεσιν || 22 δὲ ἐστιν ὑπ. διγώς. ἦτε δὲ || 23 τὸ γάρ || 24 τῷ αὐτῷ || p. 560,1 τοῦτων τοὺς || κατὰ alter. om. post ποιόν add. ἔτι || 3 ἔτι εἰ] εἰ γάρ || post τὸ add. τὰ || 4 ὑπομενεῖ. ἀλλὰ μεταβαλεῖ καὶ ἔτι τὸ λέγειν τὰ πάντα κεινῆσθαι ταυτὸν τὸν λέγειν μηδὲν κεινῆσθαι, ἔπειτα μὴ || 5 περὶ || post ἐναργῆ add. πῶς οὐκ ἀποπον., ἀμα δὲ καὶ παράδοξον || 10 om. || 11 ψευδὲς || 12 ἡ habet || 13.14 τὸ σῶμα ποιόν· τὸ ποιόν ποιότης· τὸ σῶμα ἄρα ποιότης· τοῦ γάρ || 15 ἡ τὸ σ. ποιόν λαβόσσα πρότασις αἵτινα ἔστιν || 16 δὲ] οὖν || τινά om. || 17 ante εκεῖνο add. λύοντα || 19 pōst αἵτια add. γίνεται τοῦ || 19.20 ἐπει—συνάγεται om. || 21 post πεποίηκεν add. ὁ καὶ ἡμεῖς διὰ τὸ λίαν εἶναι σαφὲς παρήκαμεν ὡς μὴ ἀρμονίας δεῖγμενον ὁ γάρ—p. 561,4 om. || 5 φησὶ post οὖν transposuit || 6 πάντως om. || 7 post πρότασιν intulit ε seq. τὴν αἵτιαν—συμπέρασμα (8—10) || παρ̄ ἡν τὸ τ. om. || 9 μόνον (sed paulo ante μόνην), ἀλλ̄ οὐκ ὡς ἔχουσαν ἐν αὐτῇ τὴν αἱ. τοῦ || αὐτῇ || 10 λύει || 11.12 ἡ ἐπιστήμη ἐστιν || 12 ἀλλὰ καὶ || 13 post τοὺς add. τὴν || 14 καθ̄ ἡν ψευδὲς γίνεται τὸ || 15 μόνην || 19 δεῖ om. || γάρ om. || 20 post ὅτι add. ὁ || 22 om. || 23 πῶς δεῖ λύειν || p. 562,2 πρὸς τὸ περαίνεσθαι || 5,6 ἡδη τοῦ σ. ἔνεκα τοῦτο || 7 ἐρωτήσαντα || 9 post ἔντα. add. μελλούστης || 13.14 συναπτόμενον || 14 ὡς om. || 16 προτάσειν || 17 ὄντα οὐ || post λόγον add. φανερὸν ὅτι καλύπτεται ὁ λόγος || 19.20 λέγεται ἡ ἔνστασις ἐπάγεσθαι. ἀν̄ δὲ || 20 ὡς om. || 21 συνάγηται || δη om. || μεταλαμβάνει || 23 ἀν̄] οὖν || 24 post εἴη add. ἀν̄ || 25 οὐδὲ συνάγεται || post τετ. add. δὲ || 26 γάρ ἡ ἔ. πλ. δεῖται γρόνου || 27 συμπεράνεσθαι || p. 563,1 λύειν πρῶτον || 1.2 γρόνου καθ̄ || 3 κακέσγον γάρ τὸ μὲν τὸν || 4.5 καὶ εἰς γκαλεπώτερον τιθέναι τὸ πρόβλημα. εἰπόν || 6 συμπεράνεσθαι, μόνην τὴν πρώτην ἔνστασιν φησὶ || 7 τὴν πρότην om. || post ἡν add. ἡ || τοῦ παρ̄ δη] Ἠ ante τοῦ add. εἴναι || 10.11 om. 12 λόγοι || 12.13 ἔξεταζούμενον || 13 ὡς om. || 14 ὁ λόγος ἔξεταζόμενος || 15 δειπνούγεται 16 αὐτὸν || 20 post ἐπίγ. add. πρὸς τὴν θέσιν || 21 μόνον || 22 δὲ om. || p. 564,1 γάρ om. || 2 οὐσιοῦ || 2των || 3 οὐτως πᾶλιν || 4 ante συγχωρεῖν delevit δεῖται || 6.7 ὡς—διδόναι om. || 9—11 οὐ—διατριβάς om. || 12 περιέπειν || 17 μὲν οὖν om. || εἰπόν || 18 γίνεσθαι πρὸς τε τὸν λόγον καθ̄ οὐτὸν καὶ πρὸς τὸν ἐρωτώμενον || δὲ om. || 19 ante λόγοι add. οἱ || ψευδὲς οὖν ἔτι || 20 ποιοῦνται || 21 ἐνταῦθα οὖν δεῖ μὴ μόνον ταλληθῆ σ. || 22 τοῦτων || τιθέμενον inter scrib. ex τιθέναι corr. || δὲ om. || ἔνδοξον εχ ἐνδόξοις, ut videtur, corr. || 23 κατασκευάζειν || post ὅταν add. μὲν || 24 αὐτῷ || διὸ] δὲ || ψεῦδος || 26 φησίν om. || 29 ἔτι || p. 565,1,2 om. || 3.4 εἰ ἀπὸ ἀ.—εἰς ψεῦδος μεταφέρει τις τὸν λόγον || 5 τὸν τοῦτο ποιεῦντα διαλεκτικῶς || 8 διαλεκτικῶς, om. διὰ || αἱ om. || 9 ψευδὲς.

PARISINUS 1874 [H. Omont p. 156], olim Colbertinus, bombycinus, forma P quartanaria minore, saeculi XIII, foliorum 163, f. 5v—119v Alexandri in Topicā commentaria continet. f. 5 et 6 (—p. 8,30 τὸν συνημ-) saeculo XV scripta sunt (p=P³). i saepius adscriptum est, etiam alieno loco, velut ζη- p

τῆται, ἀληθεύηται p. 218,1 357,6. — multas et maiores lacunas habet signis notatas cf. ad p. 18,3 24,16 55,13 63,2 68,26 73,14 79,26 87,4 97,14 134,9 143,4 191,10 201,19 218,2 313,15 351,13 362,11. manus correctrices E. Trampe, qui codicem contulit, distinxit quinque. manus altera (P²) scriptura primae consimilis est, sed atramenti colore plerumque internosci potest. ubi 'superser., in ras. P' subnotavi, haec distinctio fieri non potest. saepe P² manus primae compendia dilucidiora fecit. manus tertia (P³) f. 5 et 6 supplevit et ea, quae a glutinatore papyro inducta sunt, plerumque in margine, rarius in contextu restituit. lacunae signis saepius quantum intercederit adscribit cf. ad p. 24,16 191,10 218,2 313,15; in margine inferiore folii 116^v (p. 576,21), post quod folia quinque excisa sunt, adnotat οὐδὲν λείπει. manus quarta (P⁴) complura manu prima omissa in margine addidit et locos numerorum ordine notavit, nonnunquam etiam argumenta in mrg. inf. adiecit, velut f. 41^v εἰ' ὁ ἐκ τῆς ἀναιρέσεως τῶν ἀκολουθῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου. ἀνασκευαστικὸς μόνον (i. e. p. 167,3sq.), f. 42^r οὐδὲν ὁ ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ σοφιστικὸν ἐκάλεσεν. ἀνασκευαστικὸς καὶ κατασκευαστικός (i. e. p. 167,23sq.), f. 43^r εἰ' ὁ αὐτὸς τῷ ἐξ ἀκολουθίας διαφέρων αὐτοῦ τῷ τὴν εἴρεσιν τῶν ἐπομένων ὑπογράψειν (i. e. p. 172,24sq.). de P⁵ cf. n. p. 195,26.27 217,21 244,19.30 248,19 530,16. — subscripti sunt f. 119^v hi versus:

γάρτης μέλαν τὲ τὴν βίβλον ἔγγρευσέ μοι.
εἰ καὶ ψυχῆς δὲ δίκτυον ταύτην λάβοι
ἱμερτὸν ἄκρον· καὶ γάρις τῷ δεσπότῃ.

Z PARISINUS 1972 [H. Omont p. 173], olim Mediceus, bombycinus, forma maiore, saeuli XIV [secundum Catal. XIII] et qui plane cum eo congruit COISLINIANUS 157 [H. Omont III p. 145 cf. etiam Praef. Alex. in Anal. p. XIII et Porphyry. Isag. p. XIX], membraneus, forma maxima, eiusdem saeuli, ille f. 438^v—654^r, hic f. 362^r—524^v Aristotelis Topica continent cum Leonis Magenteni commentario, cui inserta sunt complura ex Alexandri commentario. Initia librorum I—IV in Coisliniano contulit P. Wendland, alia eorundem librorum et posteriorum Alexandria omnia in Parisino ipse excussi, quorum discrepancia in libro VIII, ubi ABD deficiunt (cf. p. XIV), plena subnotata est.

f. 438^v Paris., f. 363^r Coisl. post Magenteni prooemium haec leguntur: Ἐξ τῆς ἔξηγήσεως τοῦ δευτέρου τῶν τοπικῶν ἀλεξανδρίων ἀφροδισιέως. ἀφ' οὗπερ ἀνελέξαμην τὰ πρὸς συφίρειαν συντείνοντα καὶ τοῖς πρότερον σχολίοις προσέθηκα εἰς πάντα τὰ τοπικά. συμβάλλεται δὲ τὸ παρὸν τεμαράχιον καὶ εἰς τὸ πρῶτον τῶν τοπικῶν ὡς διδάσκον καὶ ἀναμμαντίσκον ὡς ἐν συνδέει ἀπερ ἡ ἀριστοτελῆς ἐπεξεργαστικῶτερον ἐν τῷ πρώτῳ ἐδίδαξεν: sequitur alterius libri prooemium (p. 125—127,16), cuius diserepaniam infra notavi.

p. 14, 28 λέγειν—15,1 ἀληθεύει || post λέγων add. ἔτι || ὥε] ἔτι || 29 μὲν ομ. || 29.30 καν ταῦθα τὸ ἀληθές διὰ τὴν παρειμένην καθόλου τὴν πᾶς || p. 15,1 post λέγειν add. λέγουσαν.

p. 18, 19—21 || 19 τοιοῦτοι] οἶον || 20 ἀλλὰ ομ. || 21 εἰτι || post ἀξιώματα add. οἶον ἔτι ὁ θεὸς ἀγαθός.

p. 19, 22—27 || 23 καὶ ἔνδοξα || τῷ μὲν γάρ, omissio ἔτι || 24 ἡ ἐπέκρισις post ἀληθεῖτ transposuit || 24.25 αὐτὸν || 25 τοιούτου.

- p. 29,2—11 || 2 τούτῳ] δὲ οὕτω || 7 ἀλλὰ προκρίνοι ἄν] προκρίνων || φανέρωνα om.
8—10 αὐτῶν—παράγοιτο om. || 10 ὅρισιν.
- p. 32,22, 23 τότε τελείως τὴν μέθοδον ἔξομεν, δέπαν—παραλείπομεν.
- p. 44,28 οὐ—45,7 αὐτῶν || 29 τε om. || 30.οὐχ ὥρος πάντως | γάρ] δὲ || 31 πλεοναχῆς ante ὡς transposit || καὶ—p. 45,2 ὥρισμον] δὲ οὐ ταῦτα ἔστιν ἢ τε περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ τοῦ ὥρισμοῦ ζητήσις || 5 ὅρισοντες.
- p. 123,3 τοῦτο post ἐν add. μὲν || 4 ἔστιν om. || 5 τί τέ ἔστι || 7 καὶ prius om. || 8 καὶ prius om. || τε om. || 9 τί om. || 11 ἐπὶ τούτῳ || 12 τῶν utrumque om. || 20 τὰ om. || 22 τοῦ ταῦτοῦ || ὥριστικος || p. 126,8 post τούτων add. οὖν || 9 ἀναγκαῖον || 10.11 τῶν πρὸς—χρησίμων om. || 11 ὁ om. || 13 ἤδη—πρώτοις om. || 16 τόπος iterat || 17 τὸ ρέν || 21 ante ἀγαθὸν add. τοῦ || 23.24 τοὺς προκειμένους τόπους || 25.26 ὡταύτως καὶ εἰ τὸ λευκὸν χρώμα διακριτικὸν ὅψεις ἔστι ζητοῦτο, ληψύμεθα || 26—30 ἀπὸ τοῦ τόπου τὸ εἰ τὸ μᾶλλον τούτον, καὶ τὸ λευκὸν τούτον. ἀλλὰ καὶ περὶ ἤδουης εἰ ἀγαθόν, τὸ εἰ ἡ λέπη κακόν. πάντα || 32 μὲν om. || δοκοῦν τινι || post ὑπάρχει add. αὐτῷ || p. 127,2 τὸ μὲν || 5 τε om. || 6 post μέντοι add. καὶ || τε om. || 10.11 τῶν προκειμένων || 11 post εἰ ras. 15 καν.
- p. 129,16—32 || 16 ἔστις νῦν || 20 οὕτω μέρος || 21 οὐχί] || 26 καθόλου prius om. || καὶ ἔκαστα || 26—30 οἶνον—λέγει] οἶνον ἀνθρωπος καὶ καλλίας. ἐνταῦθα δὲ τὸ πᾶς καὶ οὐδεὶς καὶ τὸ τίς καὶ οὐ πᾶς. ἀπερ οὕτω νῦν ἀπλῶς λεγόμενα καθόλου λέγεται.
- p. 130,23—131,3 λέγειν || 24 φησιν εἰναι] εἰσι || 25 τοῦ] τῶν || 26 ἀγαθόν om. in lae. || 27 καὶ τοῦτο || 27.28 εἰναι ἀγαθὸν ἤδουην || p. 131,1 πᾶσαν || 3 καθόλου om.
- p. 132,16 ὥστε—133,20 || 16 post χρωμένους add. καθά τις βούλεται || 17 post συμβεβηκός add. οὐ γάρ εἰ δεῖξει τις τὸ λευκὸν ὑπάρχειν τινί, τοῦτο πάντως—αὐτῷ ut vv. 15.16 || τούτου] τοῦ μὴ ἀνασκευάζεσθαι || 20—25 οὐ γάρ—μόνῳ om. || 25 μηδὲ || 27 ἔτι] ἔστι || 28 ἔσται] αὐτῷ || 29 δὲ || τί om. || 33 αὐτῶν habet || p. 133,1 ὃν ἐν μὲν ἦν om. || 15 γάρ om. || 17 ὑπάρχῃ.
- p. 133,24—29 ἐπιχειρεῖ || 28 ὁ παρίσταται.
- p. 134,2—28 || 3 εἴη ἀν] ἔσται || 5 μὲν γάρ om. || 7 ψεύδεται om. || 8.9 ἀλλὰ—τιθέμενος om. || 10 τὰ om. || 13 αὐτῶν || 14 μόνον alterum om. || 14—16 οὐ—λέξιν] παραβαίνουσι γάρ τὴν κειμένην λέξιν μὴ ἀγνοοῦντες τὰ ὑπάρχοντα τῶν σοφῶν || 19 τὸ om. || 20 αὐτός δὲ om. || 22 καὶ γάρ εἰ διλας τις συγχωρήσει τινί || 24 ὁς—θυητὸν om. || 25 τὸ] ὡς.
- p. 135,3 Θεόφραστος—22 ποστήτητα || ante Θ. add. ὁ || 7 οἷον om. || 8 τὸ ἐναντίον τῶν ἐναντίων || 9 ὑπάρχει utrumque om. || 11 *λέγω om. || 12 πρώτως || 13 *post γάρ add. λέγειν || 14.15 εἰ—ἀποδέδωκε] καὶ τὰ ἔξης || 18 ἡ prius] καὶ || 19 ἡ habet || 20 παραγγελμάτων || 21 οὐ μᾶλλον ὃν.
- p. 136,3—8: συμβαίνει τοῦτο περὶ τὰ γένη, ἐπεὶ τὰ γένη μᾶλλον τῶν ἀλλων δοκεῖ δημοτικά ἔχειν πρὸς τὸ συμβεβηκός, διὰ τὸ καὶ ἀμφότερα ἐπιπλέον εἰναι τῶν ὄντων κατηγοροῦνται. καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ ἀντιστρέφειν μηδὲ ἀντικατηγορεῖσθαι. ὁ μὲν οὖν καλ. || 9 ἂν om. || 10 αὐτῶν prius om. || sequentia habet usque ad 11 λέξιν.
- p. 136,32—137,4 || 32 παράνυμος—γίνεται] σημειώσαι ὅτι παράνυμος ἡ κατηγορία γίνεται ἡ ἀπὸ τῶν γενῶν || 33 ὃν || p. 137,1 τινὸς γένους.
- p. 137,7—18 || 8 λέγει || τοῦ συμβεβηκότος om. || 8.9 ἀλλ᾽ ὅτι || 9 δεικνύοι ταῦτα ἀ. || 13.14 καὶ ἡ ποιήση—γενῶν] καὶ τὰ ἀλλὰ γένη || 15 ἡ om. || 17 συντασσόμενον || 18 ἀπὸ δονομάτων.
- 25—29 || 25 ἐντεῦθεν] ἀπὸ δὲ τῶν ἡγιθέτων τῶν διδασκαλῶν τοῦ τε παραγγέλματος καὶ τοῦ δηλωθέντος τόπου || 26 ἡ] καὶ || 28 ἐψυχῶσθαι || 29 καίτοι—ἔσται om.
- p. 139,13—26 ἔρωτες || 15 πεζὸν—πτερυγὸν || 21 post ἀστεῖος add. glossema ἡτοι λαμπρὸς ἡ ἐπανετος || 23 post τε add. τὴν.
- p. 140,4—14 || 4 πρόσοχες δὲ ὅτι εἰπὼν τὸ ἐάν || post αὐτῇ add. ἐπιστήμη ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπειροῦ καὶ πεπερασμένου, δὲ καὶ ἀντίκειται ὡς ἐναντία ἡ ὡς στέργησις καὶ ἔξις, καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος τῶν καὶ ἀντικειμένων ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ

γνωστού καὶ ἀγώντου τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντικειμένων καὶ ὡς ἐπὶ κτλ. (9) || 10 ὥροις || 14 ἐνρεθῆ.

p. 141,8—17 περιπατεῖ || 9. 10 ἀν—βουλάμεθα || 16 γάρ οι.

p. 142,18—143,2 ἡθικὸν || 21 δειγμήι αι (sic) || 26 δὲ οι. || ληφθέντων.

p. 143,17—144,27 || 17. 18 παρεγγῦ—δῆλο] δεῖ γάρ || 19 ὡς || 22 post εἴτε add. καὶ || 24 τὸ || 29 χρησίμων οι. || 31 αὐτὸ—ληψόμεθα] εἴπωμεν ὄρισταις || 32. 33 καὶ —λάζωμεν] είτα διὰ τὸ μὴ γνώριμον ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ τὸν ἔρωτα ὄριζεσθαι καὶ εἰ λάζωμεν ὄριζόμενοι αὐτὸν || p. 144, 1 δὴ οι. || 5 τὸν habet || 10 τούτῳ τῷ προρρηθέντι τρίτῳ τρόπῳ ἔτι δεῖσαι διὰ || 13 τὸ alterum οι. || 14 ὑπολαμβάνει || 19 αὐτοκίνητον αὐτῆς || 20 εἴη μεν αὐτὴν δεινήτετες ἀθλάτον || 26 ὡρ?

p. 217,19—215,15 προβλήματα || 20 ἐστιν ἡ κατὰ πᾶσαν φιλοσοφίαν || 21 κατὰ] περὶ αἱρετώτερον || 22 πάντα οι. || p. 218,3 ἔτι] δὲ συγκριτικῶς οὕτω || 4 πιστικώτερον || 9 ὥλης post ζητήσειν transposuit || 10 τομῆς || 11 πρόβλημα οι. || 12 τῶν σ. πρ.] τούτων || 13 τε οι.

p. 218,16—219,17 || 21 ἡ τοιαύτη ζήτησις || ὅταν ζητῆται οι. || 23 ἡ ζήτησις οι. || 24 ἡγεμονίαν οι. || ζητεῖ ὁ ζητῶν οι. || 25 πότε || 27 εὐπαθέστερον || ἔχον || p. 219,1 δὲ] γάρ || 2 ante σύγκρ. add. ἡ || ante διτεν add. ὡς || ζητῆται || 2.3 μᾶλλον τῆς δευτέρας οὐσίας || ὃν δὲ] ἀναλαμβάνοντες δὲ λέγομεν διὰ ὃν || 4. δ ὡς ἡ ὑγεία ἡ δι πλούτου αἱρετώτερον καθὼν εἰρηται δὴ ἡ σ. ἀμφιστέροις || 6 πλειν πρὸς πλειν συγχρίνονται || 9 αἱρετώτερον οι. || 12.13 οἶν—τις] ὡς ἐν τούτῳ || 14.15 δῆλα—θεωρητικωτέρα οι. || 15.16 ἡν ζητητικῶς] οὖν || 16.17 πρακτικώτερον—θεωρητικώτερον.

p. 219,20—220,12 || 20. 21 δέξιον—έτιρησε] οὐκ ἐτήρησεν ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ πάντας || 22 εἰς—τοῦτο οι. || 23 συγκριτικοῦ—26 λέγειν] οὖν τοὺς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τοὺς ἀπὸ ὥροις καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς προσθέσεως δεικνύντας καὶ τινας ἐτέρους διὰ τὸ ἐμφανέσθαι μὴ προκείσθαι αὐτῷ λέγειν ἐνταῦθα περὶ σ. τ. || 30 συγκριτικοῖς οι. || p. 220,2 ὥν || 4 ἐμεῖλεν || 6.7 χρησμωτάτη || 8 τινος τοιούτου.

p. 222,7—223,26 || 7—11 αἰτιθανόμεθα] διὸ οὐδὲ ἐπι παραλλήλου κεῖται τὸ πολυγρονιώτερον ἡ βεβαιώτερον. ἔστι γάρ ἐφ' ὃν διαφωνεῖν δέδει ὡς ἐπὶ τῶν εἰρημένων αἰτιήσεως καὶ ἐπιτέλης: ἔστι γάρ αἱρετωτέρα δῆλη δῆλης καὶ δῆλο καὶ δῆλο. πολυγρονιώτερα μὲν αἰτιθαίς || 13 ἡμῖν οι. || τὸν τόπον μεταχειρίζεσθαι || 13. 14 τόπω δύναται τις δεικνύναι || 14 εὑκλειαν πλούτου || 19 δὴ || 21 τὴν οι. || 25 γάρ ἡ εὐεξία οὕτε || p. 223,1 δὴ οι. || 1 et 2 δὴ οι. || 10 ἀβεβαιώτερον || 12 ἐθέλω || 13 μαρτυρεῖ ἐν || 14 ζητῶ σ' ἐταῖρε || 15 δὲ || 16 ἔξει πέρας.

p. 294,3—295,18 || 3 τῆς τ. πρ. οι. || 6 καὶ] τὸ || 13 ἐπιστημονιώτερον γάρ ἐστιν δὴ || 15 τί ἐστιν ἡ φύσις || 17 ἐστιν ἔρωτης || 18. 19 ἀντιφατικοῦ λόγου || 19 οὖν || p. 295,4 μάρως || 10 προσεγεῖ || 12 τόπους οι. || 16 δὲ οι. || 17 εἰ τινα εἰη οι.

p. 296,19—298,8 || 19 τὸ οι. || παραδιδόμενος et ἐστιν οι. || 20 δεῖν φησιν || 21 τι οι. || 22 post φύσεως add. δῆτα || 22.23 ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ σ. ἐποιοῦμεν || 23.24 καὶ γάρ—δῆτα οι. || 26 μὴ οι. || 27 καὶ—ὑπῆρχεν habet || p. 297,3 δὴ ἀν || 14 ὡς || 18 ἀπέδικε || 22 οὕτως—27 φυγῆς οι. || 28 ἔστι (sic) || p. 298,6 οὐ μὲν || 7 post οὗτος add. δὲ || 8 post ἀν add. οὖν.

p. 298,10—27 || 10 οὐσία || 11 εἰ habet || 13 πάσχειν—έσυτῆς, ποιεῖν || 14 τι post πάσχειν transposuit || 19 *τὸ οι. || 22 ante πάσχον add. τι || 24 κατηγορεῖται αὐτοῦ.

p. 299,5—27 || 5 ἐπιζητήσου τις ἄν || 7 τῇ—6 αὐτοκίνητον post 6 καὶ μὴ transposuit || 6 τε alterum οι. || 7 οὐ τούτοις οὖν, οι. δὴ || αὐτὰ—8 μὴ οι. || 8 ὑπάρχειν || 15 ὑπάρχει οὕτως || 16 οὐ γένος || 19 post τὸ τοιούτον add. γάρ καὶ || 24 αὐτὸ κινεῖν || 25 καὶ prius οι. || 26 αὐτῷ || τὸ αὐτὸ οι. missive τὸ.

p. 299,29—304,6 || p. 300,1 δὲ || τινὸς οι. || 2 οὐ ὡς γ. ἀπεδόθη οι. || ἔστι || 7 ποιότης || 8 δὲ οι. || 8.9 ἔσται γένος δὴ. πρός τι οὐσία γεωμετρίας, μονιστής || 9.10 εἰ γε—δη] ποιοτήτων οὐσίαν. καὶ λέγει διὰ || 11 ἔξει οὐσίαν] καθὸ ἔξει || 11.12 καθὸ π. ε. post προειρημένων transposuit || 12 post ὥροις add. δὲ || τὴν ἀρετὴν || 12.13 ἀνδρίας

γένος καθό καὶ αὐτὴ ποιήσεις ἔστι | 14 τὸ τὸ || 16 μὲν τὰ | 22 καὶ prius om. || p. 301,7,8
τοῦ — γένος οιν. || 10 μετεγομένου, οινίσσο λεγομένου | 17 τὸ habet | 19 ἐν καὶ ὅν
22 αὐτοῖς || 22,23 λέγεσθαι μόνων || 23 διαφένγοι | 24 οὐ—ἀλλὰ οιν. || 31 ἡ || p. 302,2 ἀν
εἴη καὶ ταῦτα | 2,3 οιν. | 8 τινῶν ἀποιδιδύμενον | 11 τούτων | 12 ἐπειδὴ | 17 τῆς οιν. |
18 ἡ prius οιν. || 21 ἔστι—άνθροι οιν. || 22 οιν. || p. 303,4 εἰδῶν || 9 μετέγη | 11 ἡ
οιν. || 12 διαιρεῖται—18 ἡ | οὐδὲ γάρ μετέχει τινὸς τῶν προσεχῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως, οὕτε
τοῦ κατὰ τόπον οὗτε τοῦ κατὰ ποσὸν οὗτε τοῦ κατὰ ποιήσης οὗτε τοῦ κατὰ οὐσίαν οὕτε
τοῦ κατὰ γένεσιν ἡ φύση | κείσθωσαν γάρ καὶ τὰ δύο ταῦτα κινήσεις εἶναι ταῦτα (sic). ἐπει
οὖν ὡς εἴρηται οὗτε μετέχει τινῶν τούτων οὗτε ὑπὸ οὐδὲν τούτων ἔστεν | 18 ὑπὸ tertium
οιν. || 19 ἡ || νῦν post ἀν transposuit || 27,28 τῆς ψυχῆς δὲ ἡ ἡδο. || 31 ante μεταβ. add.
ἡ || p. 304,4,5 ἀλλ ἡ κατὰ πάθος ἡδονὴ ἡ ἡπισσοῦ.

f. 561r med. Parisin. incipit liber V Topicorum. ante Magenteni prooemium haec leguntur: ἀπὸ τῶν τοῦ ἀφροδιτέων ἀλεξάνδρου σχολίων τῶν εἰς τὰ τέσσαρα τῶν τοπικῶν. ὁ σκοπὸς τοῦ ἐ τῶν τοπικῶν παραδοῦναι — τούτων διαφορά, eadem quae exhibet Ha cf. p. XXXV. deinde

p. 370,12—26 || 24 ὡς πρὸς τὸ.

p. 372,9—11 καθάπερ ἀρετὴ πρὸς ἐπιστήμην. ὅτι τὸ μὲν ἐν πλείστιν, ἡ δὲ ἐπιστήμη
ἐν μόνῳ τῷ λογικῷ τῆς ψυχῆς γίνεται. ἡ δὲ ἀρετὴ ἐν πλείστιν καὶ γάρ ἐν τῷ παθητικῷ
καὶ τῷ λογιστικῷ.

p. 373,32,33 || 34—p. 374,4 νῦν οιν. || 4—6 πρὸς—γρόνου, sed 6 ἀπὸ τοῦ ἐνός.

p. 374,9—15 || 14 γίνεται || 15 πρὸς τι οιν.

p. 376,31—377,7 || 34 τῷ] τὸ || p. 377,2 ἔσται δὲ || 3 προσθήκης δὲ ταῦτην ||
3,4 τὸν γάρ κατασκευαστικὸν τόπον || 5 post δεξιας add. μῆ.

post Magenteni interpretationem lemmatis p. 139b8 sic pergitur: εὐκολώτερον γάρ
ὅτιοιν ποιῆσαι ἡ καλῶς ποιῆσαι. δῆλον οὖν ὅτι ἡ ἀμαρτία περισσοτέρα περὶ τοῦτο τὸ καλῶς
ποιῆσαι, διίτι καὶ ἐργαλέστερον καὶ δυσχερέστερον. ὥστε καὶ ἡ ἐπιχείρησις καὶ ἡ ἀνατακευὴ
περὶ τοῦτο τὸ καλῶς ὄρισθὲν διὰ τὴν δυσχέρειαν οὐτοῦ εὐκολωτέρα ἡ περὶ ἐκεῖνο τὸ καλῶς
ὄρισθὲν. ἐκεῖνο γάρ καὶ αὐθις ὄρισθὲνται οὕτως. καὶ πολλάκις τὸν αὐτὸν τρόπον κακῶς ὄρισθη-
σται τοῦτο δὲ τὸ καλῶς ὄρισθὲν ὡς δυσχερῶς ὄρισθὲν εἰκότως ἀνατακευασθήσεται διὰ τὸ μῆ
οῖδη τε αὐθις κατασκευασθῆναι οὕτω καλῶς τὸν ὄρον αὐτοῦ. cf. p. 423,5—9.

p. 521,25—522,19 αἱ δὲ παρὰ ταῦτας—εἶναι τὸν λόγον ut ABDP, sed ante ἐπαγωγῆς
add. ἔξ.

p. 522,26—523,6 εἰσὶ δὲ αἱ πρὸς κρύψιν ἀγώνιστικώτεραι. ἔγγονοι συφιστικώτεραι—
λόγω τῶν ἐρωτώμενων τε καὶ τιμερένων γρήσμαν ἔσται — πρὸς τὸ κατὰ καιρόν — πᾶσα
ἡ πραγματεία. reliqua cum Aldina concinunt. sequitur p. 522,23—25 || 23 ἀλλ ἡ.

p. 523,7—524,8 || 9 τῶν ἀναγκαίων οιν. || 12 ἀνωτέρῳ || 13 τὸ κοινὸν in ras. ||
ἐλαττόνων κοινῶν ὃν δὲ || 14—18 ἐκεῖνο ὃ καὶ δι' ἐ. δεῖται λαβεῖν. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ τῶν
ἐναντίων μίαν εἶναι ἐπ. ληψόμεθα δὲ καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτοῦ ἐναντίων μίαν ἐπιστήμην. ἡ
αὐτὴ καὶ ἐπὶ ἐνεκτικοῦ καὶ καχεκτικοῦ || 20 ἀξιωματα || 25 νῦν οιν. || p. 524,1 αὐται αὐ-
τοῖς || 2 τίνος γινομένου || 3 αὐτῶν οιν. || 4 φασι || 6, 7 περιττός ἔστιν. εἰλαβοῦνται γάρ
ἐνίστασθαι πρὸς τὰ δοκοῦντα ἐναργῆ.

p. 525,8—23 || 8,9 ληπτέον—γάριν οιν. || 11 καὶ οιν. || οὐκ οιν. || τέσσαρας οιν. ||
12 αὐται ἐπὶ || 22 τίνα οιν. || 22,23 τῶν αἰσθήσεων τὸ δι'.

p. 526,3—12 || 6 ταῖς οιν. || 8 ἐπαγωμένων || 9 τὸ μὲν || 11 αὐταῖς οιν. || 12 συ-
στατικά.

p. 526,19—23 || 20 ἀν οιν.

p. 527,23—529,5 || 27, 28 πρὸς τὸ αὐτό συμπέρασμα συντελουσῶν προτάσεων συμπέ-
ρασμα || 29 post κοινῶς add. καὶ καταχρηστικῶς || 30 ἀντὶ τ. πρ. οιν. || 33 λαμβάνει ||
p. 528,1 κείμενον || αὐτοῦ || λαβόντες || 7 λαμβάνειν || 9, 10 τὸ—όριζόμενον || 11 ως οὐ ||
15 ἐρωτώμενοι || 17 ποιεῖν ζῆτον οιν. || 18 τὸ alter. οιν. || 20 οὐ || 22, 23 δείκνυσθαι τῷ

- ἀντικειμένω λέγειν, ὡς δῆλον || 23 ἥμεν ἔστιν εἰ || p. 529,1 defectus reliquorum || 2 οὕτως
δεῖ || 3 τοῦ ἡ ψ. δοκεῖ.
- p. 529,19—530,2 || 19 et 21 ἑαυτὸν || 21 αὐτῷ om.
- p. 530,13—21 || 14 πρὸς τὴν θέσιν φησὶν δὲ τὸ || 16 αὐτῷ || πρὸς—18 αὐτά om. ||
19 ἑωτῷμεν || τῷ om. ||
- p. 530,22—531,5 || 22. 23 προτείνειν — παραβολῇ om. || p. 531,1—3 ἥπον—οὕτως
οἶν εἰ || 4 δὲ ὕσπερ δοκεῖ || 5 εἶναι om.
- p. 531,6—532,16 || 8 ἐπεῑ om. || 9 τῷ διδαχτὸν || post κρυπτ. add. οὖν || 10 post
ἔπειτα add. ἐξ ἀνάγκης || τε om. || 12 post καὶ add. ὡς || αὐτῷ δοκεῖται || 14 δὲ καὶ.
om. || 17 πρότα || 20 δεῖ || τῷ τρ. τούτῳ || 23 post εἶναι add. ἐν τῷ ἀποκρίνεθαι || 24
ώς om. || p. 532,4 δεῖ || 6 om. || 9 γραμμὰς ἔγοντες.
- p. 532,22—534,22 || p. 533,1 ὁδός || 4 κέχρηται || 8 καὶ παραβολῇς || 13 καὶ prius
om. || post γ. add. λέγει || 14 post γ. add. καὶ ἐφ' ἐν τοὺς διάλεγομένους || 17 πρότας ||
21 τινά || ante ἄνθρ. add. ὁ || p. 534,3 οἱ μὲν om. || 5 τοιούτῳ τῷ om. || 7 οὖν om. || 9 ἀ
τὰ || 10 ἀμφόδοντα || 15 δὲ || 16 post εὐλ. add. ἔστιν || 21 λαμβάνῃ τὸ κ.
- p. 535,3—538,19 || 3 τῷ καὶ. om. || 5 πειρῶνται om. || τὸ alterum om. || 11. 12
ἐπὶ τούτων πᾶν δὲ ἔχει ἐν αὐτῷ ἡ ὡς μέρος ἡ ὡς ἔξιν || 12 post κτῆμα add. ἔξι || 15
πᾶς ἐπὶ τοντος εἰ ἔνστατις μὴ ὄμωνύμου γένοιτο || 23 τοῦτο χρή || 24 τὴν om. || p. 536,3
οὔτιν || 5 post ἀγαθῷ add. μεῖζον ἀντίκειται κακόν || 7 ἐπιφέρειν || 7. 8 τὸ ἔλαττον τὸ
ἔτερον || 8 ἡ || 10 τοῦτο, om. τὸ || 10. 11 ἐναντίον κακοῦ ὡς συνεπιφερόμενον || 12 τῇ εὐ.
om. || 14 μὲν om. || 22 φέρειν || p. 537,1 αἱ ὡς || 3 προστιθεμένους ἀφελόντα || τὰ ψ.
ἔχοντα || 8 φέρῃ || 9 ἀντιλέγῃ || 11 ἔστι om. || πρὸς ἡνὶ οὕτως ἐπὶ πολλῶν ἔχουσαν μὴ φέ.
ρηται || 13 αὐτὸν καὶ ἀνευ τοῦ ἀ. || 14 συλλογίζεσθαι || 15 μὲν γίνεται || 22 εὐλογώτερά
τε || p. 538,1 δὲ || 2 δείκνυται τι τοιούτον δὲ || 3 δυνατοῦ || 6 εἰ τι ἔδωκαν ἀν || 7 post
αὐτοῦ add. εἶναι || post μὲν add. οὖν || 10 διὰ om. || 11 τῷ τῷ || 12 τοῦτο om. || τὸ
alterum om. || 15 φανερὸς καὶ ὄμοιογουμένας || 16 εὐλογην.
- p. 539,9—540,14 || 10 ἡ || 11 ἡ habet || διὰ. πρ. εἶναι post ἑρωτ. transposuit || 12
ἐπὶ τοῦ et εἶναι om. || δὲ || 13 τούτων || 14 ἀλλας || 15 διαλεκτικῇ καθόλου || 16 δει.
τέρω || 24 διὰ. πρ. || 25 ἀποκρίσεις || p. 540,1 ἀν || 2 αὐτῷ om. || 5 λέγει || 7 τῶν ἐρ.
om. || ἀποκρίνασθαι || 11 δὴ om. || 12 ἐρ. τι ἔστι τόδε τι || 13 διαλεγομένων.
- p. 542,21—544,23 || 21 μᾶλιστα καὶ. om. || 26 ante μὴ add. καὶ || 28 εἴρηται ||
p. 543,2 ἡ || ἔστι || 3 εἰ || 4 et 5 < > om. || 4 εἴτε ὁ. post ἀδηλα transposit || 5 post
τοιούτος add. δὲ || 16 τὰ om. || 17 γὰρ om. || 18 post δυσπ. add. γὰρ || 20. 21 ἡ διὰ τὸ
ἔχειν τι ἐν ἐναντίοις τῶν π. λ. ἡ διὰ τὸ ἐγγὺς τ. πρ. εἶναι ἡ διὰ τὸ εἶναι ἀπὸ τῶν κ. μ. λεγο.
μένων || 23 τὴν alterum om. || p. 544,1 ὄμωνυμον || 8 ἀποδεδομένου || 11 προκειμένου ||
14 ἔντια ἐναντία || 17 πολλὰ ἀλλήλων πολὺ ἀφ. || 19 διέσταται || 21 δὲ om. || 22 defectus
reliquorum || 23 ἐν.
- p. 546,2—15 || 2 τῷ δέξαντι || 5 εἰν ὡς οἱ || 7. 8 ἀπορίαν || 12 ὄμοιος τοῦτο. se.
quirit β ταῦτὸν ἔθηκε τὸ δέξιωμα καὶ τὴν πρότασιν ἐν παραλλήλῳ. σημειώτεον — θέσιν
p. 547,15—26. deinde γ p. 546,16—547,15 || 16. 17 μεῖζον ἔ. δ. om. || 19 παραλαμβα.
νομέμων || 20. 21 γαλεπώτατον—δυσκολώτατον || 23 τὴν alterum habet || 24 ὡς om. ||
26 τῷ προκειμένῳ || ἀξιώσει || p. 547,3 ὡς om. || 8 διαλογικοῖς || 9 καὶ ταῖς || 10 δι.
ὄμοιον || 11 ἔστι || 13 τε alterum om. || 16 τὸ alterum om. || 17 πρ. καὶ αὐτὴν.
- p. 548,20—549,15 || 20. 21 τοῖς καὶ. om. || 22 τινων || 23 τε om. || 25 καὶ] αἱ ||
26 τῆς compend. || p. 549,1 post προσήκει add. καὶ || 2 αὐτῷ || μετατεθῆσεται || 3 διδά.
σκεται || 5 δέ εἰσιν οἱ || 6 *μὲν, quod cet. codd. post φαίνεσθαι prave add., om. || 8 καὶ
(ante καὶ) || 9 τὸ om. || 10 αἱ om. || 11 γίνεται || 11. 12 ἔνεκα. διηρέποτε ὅποι τινος
διέρθρωται || 14 ἡμεῖς om.

LAURENTIANUS LXXII 18 [Bandini III 36 cf. etiam Waitz Organ. I 7],
membraneus, saeculi XV, f. 102^v libro VII Topicorum initium commen-

tarii eiusdem in librum VIII adnectit, idem quod a CEG(H^o)PZ exhibent p. 518,3—519,5. collatum est ab H. Vitelli:

p. 518,3 τεχνολογεῖται || πρὸς τὴν || 4 ἐπιτεχνολογεῖ || 5 μὲν οἱ. || 7 παραλαμβανό-
μενα || 8 τὸν ἀποκρινόμενον οἱ. || 9 ἐπείπερ || αὐτῆς || 10 ὁ περὶ || λόγος τῶν οἱ. || 11
καὶ περὶ τῆς τῶν οἱ. || post ἀμφιβολίας add. λόγος || ὅλος || διάπερ || 13 φυλάξαι—ἔστι
οἱ. || 14 τὸ alter. οἱ. || 15 κοινῶς || 16 καὶ οἱ. || τούτου || λέγει post 17 ἀποκρ. col-
locat || 19 περὶ τῶν διαλεγομένων τὸν ἔτερον || p. 519,1 τούτου ὄπιστερον οὖν || 2 τάνα-
τία || καλῶς οἱ. || 3 δὲ τὸ οἱ. || 4 δὲ οἱ. || 4.5 πρὶν ἄρξασθαι εἰς τοὺς διαλόγους ἐλθεῖν ||
5 παρατευη̄.

ALDINUM exemplum, forma maxima, supra ancoram Aldinam inseri- a
bitur *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ API-
ΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ*. *Alexandri Aphrodisei in Topicā
Aristotelis, Commentarii*. f. 1^v—2^v epistula est: *Aldus Pius Manutius
Alberto Pio Carporum Principi, ac Caesareae Maiestatis Apud Pont. Max.
Oratori. S. P. D., data Ven. XV. Febr. M.D.XIII.* subserbitur p. 181
'Ἐπωπώθη δ' ἐνετίησι παρὰ τοῖς περὶ τὸν "Ἀλδὸν γλυπτοστῷ πεντακοσιοστῷ τρισ-
καὶδεκάτῳ ἀπὸ τῆς θεογονίας ἐνιαυτῷ, ἐξ ὧν ὁ Μουσοῦρος εὐλαβῶς καὶ ἀγ-
χριθωμένως ἐπηγόρθωσεν ἀντιγράψων. *Venetis In Aedibus Aldi, et Andreav
Soceri. Mense Septembri. M.D.XIII.* duabus denique paginais vacuis post
ancora Aldina. ex Aldi epistula haec memoria sunt digna:

(f. 1^v) *Differrebam (!) edere Alexandri Aphrodisiei in topicā Aristotelis commentarios,
superiore anno excusos cura nostra, expectans, quos in ea ipsa topicā graece scripserat com-
mentarios Franciscus Victorius Bergomās philosophus et medicus quam doctissimus, in quibus
et stylo, et doctrina certare videbatur cum eo ipso Alexandro, et caeteris graeciis, qui vel
Platonem, vel Aristotelem doctissime interpretati sunt, ut una cum Alexandri commentariis
publicarentur, quod opus ad circiter quinquaginta quaterniones excreverat, sed fortuna tot
labores, et tam doctas lucubrationes invidit nobis. nam paucis ante diebus, quam haec ad te
scriberem, domus, quam ille habitabat, tam repentina, celerique incendio, tota absumpta est, ut
et ii, quos dixi, commentarii, et tota eius bibliotheca optimorum plena librorum utriusque lin-
guae miserabiliter arserint. in quibus erant et in totum Platonem tot annotationes, ut iam
pro iustis haberi commentarii possent. erant et in Galenum, et caeteros medicos aliae, ex
quibus non unum, sed multa confici volumina potuissent .... sed brevi in illa ipsa Topicā
commentarios vel cum usura, hoc est non solum graece, sed et latine se daturum confidit, et
pollicetur ..... (f. 2^v) Interea hosce Alexandri commentarios ..... cum ipsorum doctrina,
et excellentia studiose leges, tum etiam, quia Musurus noster eos cum antiquis conferens exem-
plaribus accuratissime recognovit.*

VERSIONES quas inspexi Aldinam latine reddunt:

*Alexandri Aphrodisiei summi Peripatetici, in octo libros Topicorum,
vel de locis sedéque argumentorum Aristotelis Commentatio lucidissima, nunc
primum e Graeco versa, et diligentissimo studio in lucem edita. Guilelmo Do-
rotheo Veneto interprete. Parisiis Apud Ioannem Roygni . . . M.D.XLI.* forma
maxima. dedicata est clarissimo Marco Antonio Venereo, Doctori,
ac Senatori gravissimo. lemmata contextum Topicorum plenum exhibit.

Specimen versionis notarumque passim margini adscriptarum erit initium prooemii:

Propositum huius tractationis de locis sedeque argumentorum: et quot quibusque Philosopho praesertim haec via conferat, ac quis eius sit finis, initio mox ipse dicit, qui etiam paulo procedens quibusdam compertum facit, quod ars disserendi dialecticesque his praesertim qui philosophari cupiunt, studio digna est, cum conferat ad ipsius veritatis inventionem, quae est finis contemplationis philosophi. Sed recte se habet nos prius scire, quod nomen dialectics cuncti philosophi ad idem significationem non referunt: sed Stoici definientes dialecticen esse scientium benedicendi, definiunt quoque benedicere, ipsum ponentes consistere in dicendo vera et convenientia. Evidem hoc esse philosopho proprium existimantes, id ipsum perfectissime philosophiae tradunt, et ob id secundum ipsos solus philosophus dialecticus est. Plato autem admodum laudans dividendi methodum, et ipsam esse philosophiae fastigium et culmen, inquit, cuius opus cum ponat esse hoc, ut possit unum plura facere, et multa in unum colligere: quod idem est posse genera in species dividere, et quae sub eodem sunt, et contra individua componere, et in unum genus reducere, et in summam et caput redigere, hanc ipsam etiam dialecticen vocat. At Aristoteles et eius sectatores haec non ferunt de ipsa dialectica, sed ponunt ipsam esse quandam methodum syllogisticam, existimantes unum syllogismum, qua syllogismum ab alio non differre, sed eorum esse differentiam, partim secundum species propositionum, partimque secundum modos et figuram, et partim secundum materiam circa quam sunt. Quarum prima differentia facit syllogismorum alios dialecticos, quos categoricos vocamus, alios hypotheticos. Et secunda est qua alios perfectos, et alios imperfectos: ac alios in prima figura, alios in secunda, et alios in tertia, ut in prioribus resolutoriis ostensus est. Nam syllogismi, ceu is, omnis homo risibilis, nullum risibile equus. Item omne risibile homo, nullum risibile equus, qui habent eandem materiam, non sunt iidem inter se ob differentem propositionum assumptionem et positionem. Nam ipsorum alter est in prima, alter vero in secunda, et alter in tertia figura. Item tertia differentia secundum materiam alios facit demonstratiros, alios vero dialecticos. Nam ut artes quatenus artes, ob nil aliud inter se discrepant, quam propter ipsam differentiam materiae, circa quam sunt, et modum usus accipiunt differentiam, perinde ac alia ipsarum est ars fabricandi, alia aedificandi, et aliqua alia: sic etiam syllogismi, alius ex veris ac propriis, proposito, ac primis et notioribus ostendens et concludens propositum, qui syllogismus demonstrativus, ab hominibus appellatur, et demonstrationem dicunt ipsam methodum, quae per haec ratiocinatur. Sed ratiocinum per opinabilium vocant syllogismum dialecticum, et consequenter dialecticen facultatem eam, quae per haec ratiocinatur. Vocant praeterea illud ex apparentibus opinabilibus sophisticum, et illam facultatem quae his utitur sophisticam. Nam hi syllogismi secundum formam inter se non differunt, voluptas imperfectum, nullum bonum imperfectum, et iste dicens bonum bonos facit. sed voluptas non facit bonos. Num ambo sunt in secunda figura, et secundum materiam habent differentiam.

M. Antonii Mureti Presbyteri Aristotelis Topicorum libri septimi, et in eundem Alexandri Aphrodisiensis commentarii interpretatio. Anno M.DCII. Ingolstadii, Excudebat Adam Sartorius una cum eiusdem in Aristotelis X libros Ethicorum ad Nicomachum, et in Oeconomica et in lib. I. et II. Platonis De republica commentariis atque notis in Cyropaedium et ἀνάβασιν Xenophontis ex sparsis, ut ait in epistula dedicatoria, schedismatis, quorum multa ipsius Mureti manu exarata erant. speciminis causa elegi haec:

p. 498,2,3 Quae autem ipsius velut interimdae vim habent, sunt, ut cibus, ut prava rictus ratio (pravitas Dorotheus)

ibid. 22—25 Itaque ostendens cuius modi esse debeant ea, quae in comparationem deducuntur, ait utroque eorum de quibus, an eadem sint, quaeritur, unum aliquid numero, non

Vide in
Plotinum
haec prima
eneade, et
in Platone-
nem, deque
opinione
stoicorum
lege Am-
monium in
praefac-
tione praedicamen-
torum.
Plato in
phedone
partemphi-
losophiae,
et in phi-
lebo domum
dei eam
vocat, et
dialectici-
cum, ut de-
um colen-
dum, et
Olympiodorus
principio me-
taphysicses
dicunt. Pla-
tonem in
his locis
metaphysi-
cum et me-
taphysicen
intelligere.

autem compositum ex pluribus significari oportere, si quis ex hoc, quem modo diximus, loco argumentationem conformare meditetur.

p. 499,9.10 *nam ita demum erunt eadem numero, si tum re aliqua ceteris omnibus praestare dicantur.*

p. 501,9—12 . . . *non tantum igitur ex iis de quibus ambiguitur, verum etiamsi quid praeterea ponatur, seu rerum, seu falsum, sed quod non queat (multa enim, quae revera esse non possunt, ex hypothesi tamen nonnunquam recipi nihil retat) + num ex eo quoque ipso, aliquid, quod esse non possit, consequatur . . . + Textus in Graeco depravatus.*

p. 502,8—10 *Quia tribus modis idem dicitur, ut in superioribus dixit, admonet nunc, quae alio quopiam modo eadem sunt, non numero quoque eadem esse.*

p. 505,14.15 *Totam igitur finitionem hoc modo ex contrariis confirmari oportet.*

p. 511,10.11 *Qui enim ita definit, minus probe definit. ut neque is, qui de rei aliquius finitione interrogatus, illud ipsum quod definitum est, in definitione subiungit.*

Ad p. 513,2—514,2 (Aldinae p. 246,12—29) adnotat: *Expositio quaedam in haec ipsa Aristotelis verba, quam non eiusdem interpretis esse, sed a studiose aliquo adscriptam, et postea commentario insertam puto.*

p. 513,7—13 *Haec tamen reciprocatio non per negantiam fieri videtur, imo vero idem sursum versus retroque dici. Idem enim est, de quibus nomen dicitur, de eorum nullo dici orationem, et dici nomen de iis, de quibus non dicitur oratio. Quod et ex partium collatione perspecti potest . . . (17) Forte etiam hoc ait . . .*

p. 515,24.25 *Etenim cum tam multa in definiendo observanda sint, pene dixerim, necessarium est, ut aliquid fugerit obtutum illius, a quo composita finitio est.*

p. 516,6.7 *Neque si candor hominis naturam non constituit.*

ibid. 20—22 *Similiterque etiam si adiunctum neque est ex ipsa rei natura, ut genus, neque reciprocatur, ut proprium, non ex eo consequitur, ut adiunctum ne sit.*

Ex Ioannis Itali in Topicorum libros II—IV commentario, quem S. Mekler e cod. Vindobon. phil. gr. 203 descripsit, praeter ea, quae iam supra p. VIII proposui, haec memoratu digna duxi, unde cognoscas e quali exemplari Alexandria excerpta sint¹⁾:

p. 139,29 πολιτεύεται, om. οὐ || 30 τῷ σοφῷ habet

p. 142,18 καὶ (B)

p. 145,1 post μεταλαβόντα add. καὶ || 19 ante ὡς add. καὶ || 27 καὶ εἶναι ἔσωταῖς || 31 ὡς² κύντην

p. 146,3—5 διὰ—ἔνστασιν om. || 5 *εῦρομεν || 19 γάρ (a P) || 22 ὡς (a P) || 24 ἵ om. (A B D) || 25 αὐτὸν || 27 μέτρον (A B P)

p. 147,11 post πολλοί add. *λέγουσι || 14 τοῦτο

p. 148,12 αὐτὸν || 15 ὑπάρχειν om. || 21 λεγομένου τοῦ κεψένου (a A B D) || 33 post σημαίνοντος add. μόνου (fort. addendum μόνα)

p. 149,3 ἀντακολουθεῖν om. || 3.4 τὰς ἀρετὰς παρ—τὰς τε φυσικὰς καὶ τὰς

p. 151,21 καὶ οὕτω χρὴ ποιεῖν, ἵν ταῦτα τὰ πολλαχῶς λεγόμενα λανθάνη

p. 152,14 τὸ (BD) || ἵ (D) || 15 ante οἰκ. add. ἵ || 16 ὠσαύτως καὶ ἵ (Suid.) || 17 πᾶσιν om. (P) || 18 ὡς ζταν λέγωμεν || 28 πάλιν (A D) || 32 post γνωστική add. τε καὶ ποιητική

¹⁾ cf. etiam Progr. p. 24—27.

- p. 153,1 ante τῇ add. καὶ
 p. 155,3 τῷ ἀμφιβολῷ || 8 ἀν om. (A) || 10 post ὃ add. ἀλλο || 12 οὕτως om
 p. 156,7 ὅτι ἦ] ἦ γάρ || 11 διόν τινος αἰσθήσεως || 24 πρὸς om. (a D P) || 29 τε (D)
 p. 158,12 ἀληθές (A) || 13. 14 τοιότως (P^{1?}) || 26 τὸ (D) || 27 αὐτῆ (A B D) ||
 28 τέχνη (om. τῆς a D P) || 29 τὸ πρίναν om. (a A B P)
- p. 160,30 ἔσυνά (D)
- p. 161,1 ἔχει add. ante τὸ εἶναι (a A B D) || 3 ζῷον om.
- p. 162,9 τούτου (a P) || 10 *post ἐπιβλέψαντα add. ἐπιχειρεῖν || 12. 13 *εἰ ἀπὸ — οἱόν
 τε κατὰ τῆς || 13. 14 ποιήσασθαι (a B P) || 14 γάρ om. (a B D P)
- p. 163,22 ἀλλος (D) || 24 ἥξειν || 25 ποιεῖν, ἐνταῦθα δὲ || 26 καὶ (a A P) || 28 ὄρική
 p. 164,1 ὅντων τοῦ αὐτοῦ ὅρων || 2 τὸ (B) || 10 βουλούμεθα, ἵνα λέγομεν τὰ || 11 *ἔχειν
 δοκεῖ, om. καὶ || 12. 13 *τῶν πλειστῶν ἀκολωτέρα (l. εὐκολωτέρα) ἡ — ἐπιχείρησις || 14 ὄρισ-
 μούς || 17. 18 ἥρδιος ἀνατακενάσσομέν τε καὶ κατατακενάσσομεν
- p. 166,14 τὸ δεῖξαι || 23 ante ἐπόμενον add. τὸ (B) || 24 post ἀναρροῦμεν add. καὶ
 (a B P)
- p. 168,6 *ὅταν δὲ || 9 μετάβασις (a A P) || 15 μὲν γάρ || 23 σωγχωρήσαι || 28. 29 εἰ
 τὸ ἐν. τῷ ἐν., καὶ τῷ ἐν τὸ ἐν.
- p. 169,15 δὲ (D) || 21 δὲ || 24 καὶ κατὰ φύσιν ἀλλὰ μόνον
- p. 172,6 εἰς ὅντως ἀναγκαῖον || 22 ante δοθεῖσιν add. τοῖς || 23 χρῆσθαι μὴ δυνάμενοι,
 om. μηδενί
- p. 173,1 διαφέρει, om. ἀν. ἢ || 3 ἐπεὶ (a P) || 5 τοῦ λεγομένου om. (mrg. D) || 6 αὐτοῦ
 alterum om. || 17 γενέσθαι || τε om. (D)
- p. 174,9 ὑπάρχειν || 12 ὅτι ὑπάρχει
- p. 175,3 ἐπὶ μάνων τῶν || 9 πρὸς κατατακενήν καὶ ἀν. (cf. A P) || 10 μάνων (D) || 29
 μὲν om. (a A B P)
- p. 176,7 ὁ τε δ. καὶ ὁ σ. || 18 βούλεσθαι (B D)
- p. 180,25 ἔφει τὴν μ.
- p. 181,12. 13 τὸ δὲ τοῦ λ. κ. τοιοῦτον ἐστιν || 21 ὑπόληψις (B)
- p. 185,21. 22 καὶ γάρ ἐπὶ μὲν τῶν ἀμέσων ἐναντίων πρὸς κ. καὶ ἀ. χρήσιμος ὁ τόπος
- p. 187,11 τι ante τινι collocat || 11.12 *εἰ ἔστι τι ἐν. τῷ σ.
- p. 190,3 τὸ alterum om. (B D) || 13 ζωῆς δεκτικόν (A)
- p. 192,1 γνόμενον (a B) || 3 ἀργῆν (A) || 17 τὸ om. (D)
- p. 193,12. 13 ἐναντίσσεων τοῖς μορίοις ἔπειται τῆς λιτής τὰ τῆς ἐπέρας μόρια, οἷον
- p. 196,14 γόνι (a A P)
- p. 198,11 et 12 ἡ (ut D et A D)
- p. 202,21 ἡ ἐ. utroque loco || 22 ὅτι om. (A)
- p. 203,25 τι om. (A)
- p. 206,17 ὑπάρχειν *δοκεῖ αὐτῶν
- p. 208,23 ὑπάρχει αὐτῶν, ὑπάρχειν || 26 ἦ om. ||
- p. 209,5 ὑπάρχοι || 7 ἐκάτερον (A B D)
- p. 210,7 ἡ γάρ δρκια τοῖς ἐ δ. προστεθεῖσα λιτραν πεποίηκεν οὖν οὕτων τοιοῦτον
- p. 211,7 τοῦτο
- p. 213,5. 6 εἰ γάρ ζητοίτο πότερον μᾶλλον ὑγεία ἀρετῆς αἱρετόν, καὶ εἰ — γινόντος, καὶ ἡ
 ὕγεια ἄρα αἱρετόν, καὶ τὸ ἴμάτιον λευκόν
- p. 227,14 λέγει (D) || 22 γίνεται (B)
- p. 229,12. 13 οὕτω τοίνυν καὶ ὁ φίλος χρημάτων αἱρετώτερον· ὁ μὲν γάρ δι' αὐτὸν, τὰ
 δὲ δι' ἔτερον
- p. 231,24 ψυχῆς (fort. P¹)
- p. 234,13 *τοῦ (τῆς Brandis)
- p. 237,15 πρὸς τι τέλος ἔχοντα || ἐγγυτέρω (a B P)
- p. 239,2 οὖν ἔστι || 5 αἱρετωτέρα || 15 δύο τινῶν (B)

- p. 243,15 δυσφορωτάτην || 16 τὴν ἐπίκεισιν αὐτῶν (a A B P) ποιήσασθαι
 p. 246,20 ἀλλ' οὐ. || δὲ habet || 21 εἴη || ἐπὶ δὲ || 22 οὖν δεῖ ἡ. || 24 τοιαῦτα
 p. 249,20 δεικνύναι
 p. 250,7 τοῦ οὗ (cf. P) || τοῦτο αὐτὸν αἱ. (cf. P) || 13 ητὶς (a D P) ἔστιν ὑγείας ἔστι φῦ.
 p. 254,11 εἴη οὐ.
 p. 256,3 εἴ τι ἀπλῶς, οἷον εἰ γένος τι || 6 γένος οὐ.
 p. 257,4 αἱρετώτερον (a B)
 p. 259,23 ὄντων οὐ. (a A P)
 p. 263,9 κατὰ τὴν λέξιν οὕτως ἐσχημάτισται
 p. 264,24 ὡς τὸ τοῦ || 25 τοῦ διπήγκους μεῖζον, οὐ. ἔστι
 p. 265,19 γάρ || 23 ἔσωτος || 23. 24 τοῦ δι' ἄλλο || 24 ἔσωτον || 26 αἱρετώτερον
 p. 266,15 οὗτος οὐ. (A B D P¹) || 16 γένοιτο || 19 τῆς utrumque οὐ.
 p. 267,29 τοῦ δὲ οὐ.
 p. 268,1. 2 τὸ δὲ ως μεῖζον ἔ. || 5 καὶ ἐπει., οὐν || τῆς εὐ. || 15 et 16 ἐν τῆς
 p. 269,10 τοῦ || 21 sq. αἱρετώτερον—μόνην· οἷον τῶν ἵππων κτλ. cf. 270,3
 p. 270,16 καὶ τίμιον οὐ.
 p. 271,7 διὰ ταῦτα ἔστιν
 p. 272,18 καὶ tertium οὐ. || 27. 28 καὶ αἱρετόν ἔστιν ὄμοιώς καὶ φευκτόν, τὸ μὲν διὰ
 τὸ ὠφελεῖσθαι, τὰ (sic) δὲ διὰ τὰς
 p. 273,8 αἱρετώτερον (a A D P)
 p. 279,14 μὲν οὐ. || 17 ὅ, τι (a A B P) || 19 τοῦ οὐ. (cf. P)
 p. 282,23 καὶ alterum οὐ. (a B P)
 p. 284,6 οἱ οὐ. (B P¹) || ἀπὸ τοῦ ὄμοιώς (a A B P) || 8 οὐδὲ τὸ ἥ. ἀν εἴη ||
 9. 10 ὁ τοῦ ὄμοιώς
 p. 286,21 Ετι || 26 τις (Z)
 p. 287,4 καὶ alterum οὐ. || 6 οἶν (a A) || 11. 12 ἀξιωσαντα (a P) || 15 τρόπω (P)
 p. 288,12 ἀσφίστου (A P²) || 13 ἔστιν (a B P¹) ἐπὶ ὧν τὰ μὲν, οὐ. γάρ (cf. B P¹) ||
 15 οὖν οὐ. (P)
 p. 291,9 οὕτως alterum οὐ. (a A P)
 p. 296,19 παραδιδόμενος οὐ. (Z) || 20 ὄμοιοιώδην (A) || 21 τι οὐ. (a B P) || 22 τὰ
 τῆς αὐτῶν φύσεως, εἰ καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸν ἀποδεδομένην (sic) ἔστιν γένος || 25 ἐκείνων || 28
 ὄμοιοιειδέσι
 p. 297,24 οὐδὲ (ante alterum γάρ) || 30 ταῦτα (a A P)
 p. 299,2 δὲ τὸ λευκὸν (B)
 p. 300,1 δὲ (cf. P)
 p. 301,12 τὸν οὐ. (superscr. B)
 p. 302,5 post εἴδους add. ως || 12 ἐπειδὴ (a P) || 23 δέ (cf. P¹) || 24 ante alterum
 εἴδη add. τινὰ
 p. 303,3 μόνον (a P) || 4 μόνον (a B P)
 p. 305,21 οὗτος οὐ. (P)
 p. 306,5 δὲ τόπος οὐ. || 6 εἰ habet || 10 ἀλλήλοις] ἐπίσης
 p. 308,25 γένη οὐ.
 p. 309,19. 20 ἐπισέχεται
 p. 312,11 ἀποδοθέντων (a A B P) || 15 ἐν οὐ. (A)
 p. 313,20 *lemma habet quo reposui
 p. 315,1 θεῖς (A D) || ἥ οὐ. || 26 πᾶν γάρ τὸ συναπτόμενον συνάπτεται || 27. 28 λέγων
 γένος (D)
 p. 316,1 καὶ prius οὐ. (a P Suid.) || 23 post γάρ add. αὐτῷ || 24 ante γένει add. τῷ ||
 26 post δὲ add. καὶ
 p. 317,1 *τὸ συναρμότερον
 p. 318,8 post αὐτοῦ add. εἰνατ

- p. 320,4 ἡ τι τῶν ἀστέρων
 p. 321,10 *δεῖν, quod addidi || post ἀποδοθένη add. τινὸς || 11 *ἀύτοῦ, quod conieci
 p. 324,26 ἐν alterum om. (A B P¹)
 p. 326,17 ἔστι τι
 p. 327,5 ἔμμεσα || 7 κατὰ κατάφασιν, om. δηλουμένων || 17—19 εἰπὼν—προστίθησιν
 ὅτι || 17 *μή, δεῖ ||
 p. 331,5 post ἀνδρείᾳ add. καὶ || 11 ἄρα ἀρετή
 p. 332,14—15 φθορῶν. Φησίν εἰ
 p. 334,22—24 καὶ πρῶτον, φησί, εἰ τῷ τεθέντι εἴδει ἀντικείμενόν τι εἴη ὡς στέργησις,
 ὑπὸ γένος ἔστιν ὁρὶς ὁ καὶ ἡ ἔξις αὐτοῦ ὡς προσεχῆς γένος || 26 ἡ alterum. om.
 p. 335,10. 11 εἴη τις ἀντικείμενη στέργησις, ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ εἴδει, μὴ ἡ δὲ || 11
 *ἐν om.
 p. 336,18 ante alterum ἀρετὴν addd. ἄρα
 p. 337,2 ἔστι πρός τι καὶ αὐτὴν οὖσαν || 28 — p. 338,1 λέγεται ὄρατοῦ ὄνταμις, ἀλλ
 ὄρατοῦ ὄρασις
 p. 338,7 μείζονος || δ—γ. om. || 12 ante κατὰ add. καὶ || 17 εἰ om. (A P¹)
 p. 339,16 πᾶλιν] ἀμφοτέρου
 p. 340,19 ἐν τῷ
 p. 341,12 post οὗτος add. ὁ τόπος
 p. 344,27 παρακολουθεῖ ἡ δύναμις ἐξ ὅ. οἷον τὸ δύνασθαι
 p. 345,5 δέ (ABD Suid.)
 p. 348,28 λάθρη om.
 p. 349,5 post οὖν. add. μὲν (a B) || 17 φευκτά || 18 *ἄν om.
 p. 350,11 et 12 ἐν habet
 p. 351,10 *ώς οἱ ἐ. om.
 p. 354,5 τοῦ πάθους οὐ ἔστι π., ἐκεῖνο γένος φασὶν
 p. 361,3 δὲ (A) || 10 εἰ om. (A) || post ὄμοιος add. ὡς φησί (cf. P) || 12 ἐν τῷ βελ-
 τίονι αὐτῶν μᾶλλον ἡ ἐν τῷ γ. αὐτὸ τιθέναι
 p. 362,26 οὗτος ὁ τόπος (a A) || 27 δοκούντων τινὸς γενῶν εἶναι
 p. 363,1 γένος μὴ ἡ. οὐδὲ τὸ ἥπτον δοκοῦν ἔσται
 p. 364,1. 2 οὐδὲ ἡ π. ἄρα || 2 ὄμοιος *οὗτως || 18 εἰ ἡ (D) || ἡ om. || 19 ἔστιν
 αὐτῆς (B)
 p. 365,5. 6 εἰ μὲν ὡς συναρμότερον κατηγορούμενον || 9 ἀς] τὰς δὲ || post ἐκεῖ add.
 ἀλλὰ ποιότητας περιουσίας || 11 alterum εἰδῇ δὲ om. || 12 λεγόμεναι τῶν γενῶν || 13 ἐν ἐ.
 τῷ β. habet || τὰ ἄπομα τούτων
 p. 366,23 παρώνυμον ἐκ τῆς μουσικῆς.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS
IN ARISTOTELIS TOPICORUM
LIBROS OCTO COMMENTARIA

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ^{β.3}
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

Τὴν μὲν πρότισιν τὴν κατὰ τὴν τοπικὴν πραγματείαν, καὶ πρὸς πόσα ⁵ τε καὶ τίνα γράμματά ἔστι τῷ φιλοσοφοῦντι ἥδε ἡ μέθοδος, καὶ τί τὸ τέ-
5 λοις αὐτῆς, αὐτοῖς λέγει, τὸ μὲν ἀρχήμενος εὐθύνει, τὸ δὲ διάγονον προειλιών,
δι' ὧν γνώριμον ποιεῖται ὅτι καὶ τοῖς προηγουμένως φιλοσοφοῦσιν ἀξία
σπουδῆς ἡ διαλεκτική, πρὸς τὴν εὑρεσιν τῆς ἀληθείας αὐτοῖς συντελοῦσσα,
ὅ τέλος ἔστι τῆς φιλοσοφίου θεωρίας. ἥδες δὲ καλῶς ἔχει προειδέναι ὅτι 10
τὸ τῆς διαλεκτικῆς ὄνομα οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸν σημαντόμενον πάντες οἱ φιλό-
10 σοφοὶ φέρουσιν, ὅλλα οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Στοᾶς ὥριζόμενοι τὴν διαλεκτικὴν
ἐπιστήμην τοῦ εὖ λέγειν, τὸ δὲ εὖ λέγειν ἐν τῷ τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ προσή-
κοντα λέγειν εἶναι τιθέμενοι, τοῦτο δὲ τῶν ἥρημάμενοι τοῦ φιλοσόφου κατὰ
τῆς τελειοτάτης φιλοσοφίας φέρουσιν αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο μόνος ὁ σοφὸς ¹⁵
κατ' αὐτοὺς διαλεκτικός. Πλάτων δὲ τὴν διαιρετικὴν μέθοδον ἔξυμπων καὶ
15 τριγχόν αὐτὴν φιλοσοφίας λέγων, ταῦτης δὲ θέμενος ἔργον εἶναι τὸ δύνα-
σθαι τό τε ἐν πολλὰ ποιεῖν καὶ τὰ πολλὰ εἰς ἐν ἀνάγειν. ὅπερ εἴη ἀντίστοιχον
τῷ τὰ γένη δύνασθαι διαιρεῖν εἰς τὰ εἰδῆ καὶ τὰ ὑπὸ ταῦτα καὶ πάλιν
τὰ ἄπομα συντελέναι τε καὶ εἰς ἐν γένους ἀνάγειν τε καὶ συγκεφαλαιοῦσθαι,
τὴν αὐτὴν ταῦτην καὶ διαλεκτικὴν καλεῖ. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ οἱ ἀπ' ²⁰

1. 2 Inscripti e librorum II—IV in AD titulis: ἀλεξάνδρου ἀρροδιστέως ὑπόμνημα εἰς τὴν
τοπικὴν ἀριστοτέλους πραγματείαν Α: ὑπόμνημα ἀλεξανδρέως ἀρροδιστέως εἰς τὴν κτλ. Β:
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ΥΠΟΜΝΗΜΑ α: om. dp   3 τὴν κατὰ] τε καὶ d   τὴν alterum om. A   4 φιλο-
σόφῳ αρ   5 διάγονον προειλιών] p. 101a25 sq.   6 καὶ om. p   supra προηγουμένως
scriptum ἀποδεικτικῶς; B   7 αὐτῆς a   9 τὸ αὐτὸν Αρ: ταῦτὸ d: ταῦτὸν αβ
11 post τοῦ εὖ λέγειν add. ὥριζονται a et mrg. p   τὸ δὲ εὖ λέγειν iterat A
τάληθῆ αρ   τὰ alterum om. ap   13 τελεωτάτης αρ   σοφὸς ΑΒδ: φιλόσοφος αρ
τάληθῆ αρ   τὰ alterum om. ap   14 Πλάτων] Respubl. VII 14 p. 534E   τὴν διαιρετικὴν—λέγων (15) Suidas sub v.
τριγχός   15 τριγχόν B, sed περιβόλον superser. manus rec.: τριγχόν Λ: θριγχόν dp:
θριγχόν a Plato   ταῦτην Bp   15. 16 τὸ δύνασθαι om. d   16 ἀνάγειν AB: συγ-
γειν ap: ἀγειν d   ἀν εἴη ap   17 τε τὰ om. ap   post καὶ prius add. εἰς ap
18 γένος ἀνάγειν τε] τέλος ἀγειν d   συγκ corr. ex το.. B'

αὐτοῦ οὐ ταῦτὰ περὶ τῆς διαλεκτικῆς φέρουσιν, ἀλλὰ τίθενται μὲν αὐτὴν μέθισδόν τινα εἶναι συλλογιστικήν, ἡγούμενοι δὲ τὸν συλλογισμόν. καὶ¹ ὁ συλλογισμὸς ἐστι, μηδὲν ἄλλον διαφέρειν, εἶναι δὲ αὐτῶν τὴν διαφορὰν τὴν μὲν κατὰ τὰ εἰδῆ τῶν προτάσεων, τὴν δὲ κατὰ τὸν τρόπον καὶ τὰ 5 σχήματα, τὴν δὲ κατὰ τὴν ὅλην περὶ ἣν εἰσιν, ὃν ἡ μὲν πρώτη διαφορὰ ποιεῖ τῶν συλλογισμῶν τὸν μὲν διεικισθεῖν, οὐς κατηγορικὸν καλοῦμεν, τὸν δὲ ὑποθετικόν, ἡ δὲ δευτέρα καὶ² ἣν τὸν μὲν τελείους τὸν δὲ ἀτελεῖς, καὶ τὸν μὲν ἐν πρώτῳ τὸν δὲ ἐν δευτέρῳ τὸν δὲ ἐν τρίτῳ σχήματι, ὡς ἐν τοῖς Προτέροις ἀναλυτικοῖς δείχνουται· οἱ γάρ δὴ συλλογισμοί, 10 ὁ τε λέγων ‘πᾶς ἄνθρωπος γελαστικόν, οὐδὲν γελαστικὸν’ ἔτι τε ὁ λέγων ‘πᾶν γελαστικὸν ἄνθρωπος, οὐδὲν γελαστικὸν ἵππος’, τὴν αὐτὴν ὅλην ἔχον· 20 τες οὐκ εἰσὶν ἄλλοις οἱ αὐτοὶ παρὰ τὴν διάφορον τῶν προτάσεων λῆψίν τε καὶ θέσιν· ἐστι γάρ αὐτῶν ὡς μὲν ἐν τῷ πρώτῳ, ὁ δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ, 15 ὁ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι. η δὲ τρίτη η κατὰ τὴν ὅλην τὸν μὲν ποιεῖ ἀποδεικτικοὺς τὸν δὲ διαλεκτικοὺς τὸν δὲ ἐριστικούς. ὡς γάρ αἱ τέχναι μηδὲν ἄλληλων, καὶ³ δὲ τέχναι εἰσί. διαφέρουσαι παρὰ τὴν τῆς ὅλης περὶ ἣν εἰσὶ διαφορὰν καὶ τὸν τῆς γρήσεως τρόπον τὴν διαφορὰν λαμβάνουσιν, 25 ὡς εἶναι τὴν μὲν αὐτῶν τεκτονικὴν τὴν δὲ οἰκοδομικὴν τὴν δὲ ἄλλην τινά, οὕτω καὶ οἱ συλλογισμοί. ὁ μὲν γάρ ἐξ ἀληθῶν τε καὶ οἰκείων τῷ προκειμένῳ καὶ πρώτων τε καὶ γνωριμωτέρων δεικνύεις καὶ συνάγων τὸ προκειμένον συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς ὑπὸ τῶν παλαιῶν καλεῖται, καὶ ἀπόδειξιν λέγουσι τὴν μέθοδον τὴν διὰ τοιστῶν συλλογιστικήν, τὸν δὲ δι’ ἐνδόξων συλλογιζόμενον διαλεκτικὸν καὶ διαλεκτικὴν ἀκολούθως τὴν διὰ τοιστῶν 30 25 συλλογιστικήν, τὸν δὲ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων σοφιστικὸν καὶ σοφιστικὴν τὴν τούτοις γρωμένην. κατὰ γάρ τὸ εἰδὸς οὐδὲν ἄλληλων διαφέροντες οἱ συλλογισμοί, ὁ τε λέγων ‘ἡ ἡδονὴ ἀτελές, οὐδὲν ἀγαθὸν ἀτελές’ καὶ ὁ λέγων ‘τὸ ἀγαθὸν ἀγαθούς ποιεῖ, ἡ ἡδονὴ δὲ οὐ ποιεῖ ἀγαθούς’ (ἀμφότεροι γάρ ἐν δευτέρῳ σχήματι), κατὰ τὴν ὅλην ἔχουσι τὴν διαφοράν. ὁ μὲν γάρ

1 ταῦτα ap 2 ἡγούμενοι δὲ] excipit p. 3, 4 φέροντες δὲ συλλογισμὸν d 3 ἐστι, μηδὲν spatium vacuum reliquit d αὐτῷ B 5 ὅλην περὶ ἣν] ἐν post spatium vacuum d 6 διεικισθεῖσας scripsi cf. Ind.: ἀποδεικτικούς ABD: διαλεκτικούς ap post οὓς add. καὶ d

7 καὶ¹ ἣν (ἢ superscr. p) delendum videtur 9 δείκνυται] γε λ^{μῆ} d 10 οὐδὲν (ἔστι τὸ ὅλον add. d) γελαστικὸν-ἄνθρωπος γελαστικόν (11) Ad: οὐδὲν γελαστικὸν ἵππος a: om. Bp 11 οὐδὲν ἵππος γελαστικόν om. a 11. 12 ἔπι τε ὁ λέγων πᾶν] ἔχοντες ἀπαν d 12. 13 ἔχοντα A 13 οὐκ om. d λῆψιν] ψιν post spatium vacuum d 14 θέσιν· ἔστι γάρ] σύνθετον d 16 τὸν δὲ ἐριστικός om. a 17 καθὼ τέχναι, μηδὲν ἄλληλων οινόσσο εἰσὶ ap παρὰ] περὶ A 18 λαμβάνουσα d 19 post αὐτῶν add. τέχνην ap 20 γάρ om. ap οἰκείων τε ἀληθῶν d 20. 21 προκειμένων B 21 συνάγεται B 21. 22 τὸν προκειμένον συλλογισμὸν p 22 παλαιῶν B: ἀνδρῶν αΑdp 23 post λέγουσιν add. αὐτὴν ap τὴν μέθοδον iterat B τοιστῶν adp: τούτων A: τοιστῶν B 25 ἐκ om. A 26 μηδὲν ap διαφέρουσιν d 28 τάγμαν p pr.

πρῶτοις ἀποδεικτικὸς εἶναι βούλεται· ἐκ γὰρ τοῦ ἀποδεδομένου τῆς ἡδουνῆς 45 ὑρίσμασι τὴν ἀργὴν ἔχει· λέγουσιν γάρ τὴν ἡδουνὴν εἶναι γένεσιν εἰς φύσιν αἰτιητήν, ἢ δὲ γένεσις ἀτελής. | ὁ δὲ οὐρανὸς δι’ ἐνδόξων πρόσεισι· τὸ 4 γάρ ἀγαθὸν ἀγαθὸς ποιεῖν οὐκ ὅν ἀληθίες ἔνδοξέν εστί. φέροντες δὲ τὸ 5 τῆς διαλεκτικῆς ὄνομα ἐπὶ τῆς οὗτω καὶ διὰ τοιστῶν συλλογίζουμένης με-
θόδου, ἀκολούθως ὁρίζονται αὐτὴν μέθοδον δι’ ἐνδόξων περὶ παντὸς τοῦ
προκειμένου συλλογιτικήν, καὶ εἰκότως ἡ τοιαύτη μέθοδος διαλεκτικὴ κα-
λεῖται. εἰ γάρ ἡ διαλεκτικὴ ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι, τὸ δὲ διαλέγεσθαι εὖ 6
ἐρωτήσει τε καὶ ἀποκρίσει, δι’ ὃν ἐκ τῆς ἐρωτᾶς περὶ παντὸς τοῦ προβε-
10 βλημένου ὅπερ τὸ ἀποκρινομένου, δι’ ὃν ἂν ἐκ τῆς ἐρωτῆσεως λάβῃ παν-
τως συλλογιούμενος, καὶ διὰ τοῦ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος πειρᾶται
συλλογίζεσθαι, οὐκ ἐξ ἀληθῶν ἔσται συλλογίζουμενος. οὔτε γάρ πᾶν τὸ
προτιθέμενον ἀληθίες (προτίθεται γοῦν καὶ τὰ ἀντικείμενα, οἷον διὰ ἡδουνῆς 10
ἀγαθῶν, καὶ πάλιν διὰ οὐκ ἀγαθῶν, καὶ διὰ ἡψήλη ἀθάνατος, καὶ πάλιν
15 διὰ οὐκ ἀθάνατος· ἀδύνατον δὲ τὰ ἀντικείμενα ἀλλήλοις ἀμφο ἀληθῆ
εἶναι), οὔτε τὸ μὴ ἀληθίες δι’ ἀληθῶν οὖν τε συλλογίζεσθαι· πᾶν γάρ τὸ
δι’ ἀληθῶν δεικνύμενον ἀληθίες, καὶ διὰ τοῦ δ’ αὐτοῦ διὰ τῶν ἐρω-
τήσεων συγχωρούμενων. δι’ ἐνδόξων· τὰ γάρ ἔνδοξα καὶ πιθανὰ διδόσαι
τε καὶ συγχωροῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι. οὐ πάντα δὲ τὰ ἔνδοξα καὶ κυρίως 15
20 ἀληθῆ· ἔργον γοῦν τῶν ἐρωτῶντων ἔστι καὶ εἰς παραδόξους ἀποκρίσεις
ἀγαπεῖν τοὺς ἀποκρινομένους, ὥσπερ καὶ τὸ εἰς ἀντίφασιν. δῆτε οὐκ ἐν
τῷ δι’ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι ἡ διαλεκτικὴ τὸ εἶναι ἀν ἔχοι ἀλλ’ ἐν τῷ
δι’ ἐνδόξων. διὸ οἱ ἐπ’ ἄλλο τι σημανούμενον μεταφέροντες αὐτὴν οὐκ
οὐκείως καταγράπται τῷ τῆς διαλεκτικῆς λόγῳ.

25 Τοιαῦτην δὲ οὖσαν αὐτὴν εἰκότως καὶ ἀντίστροφόν φησιν Ἀριστοτέλης 20
εἶναι τῇ ἥρητορικῇ, ἐπειδὴ κακείνη περὶ τὰ πιθανά, ἀ τῷ ἔνδοξα εἶναι καὶ
αὐτά ἔστι τοιαῦτα· τὸ γάρ ἀντίστροφον ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφόν τε καὶ περὶ
τὰ αὐτὰ στρεφομένην καὶ καταγραμμένην λέγει. οὐ γάρ ὡς τῶν ἐπιστη-
μῶν ἕκαστη περὶ τι γένος ἀφωρισμένον οὖσα τὰ οὐκεῖα ἔκεινον τῷ γένει
30 καὶ καὶ αὐτὰ ὑπάρχοντα δείκνυσί τε καὶ λαμβάνει διὰ τῶν οὐκείων ἀρ-
γῶν ἔκεινον τῷ γένει, οὕτως καὶ αὐταί. οὔτε γάρ ἐν τι γένος τὸ ὑποκεί- 25

2 ἔχει] ἔχουσι B γένεσιν post αἰτιητήν (3) transposuit B 3 πρόσειται ομ. ap
4 ποιοῦν B 6 αὐτὴν ABD: διαλεκτικὴν εἶναι ap μέθοδον—ἀποκρίσει (9) Suidas
sub v. διαλεκτική 8 εἰ γάρ ἡ ABD: ἡ γάρ ap 9 δὲ ἐρωτῶν] ὃν ἐρωτήσων d
10 δι’ ὃν ἀν in mrg. ἐρωτήσων ὃν in contextu d post ἐρωτήσεως add. παρ’ αὐ-
τοῦ aB 10. 11 λάβῃ πάντως transposui: inv. ord. libri 11 καθίσσων] σον su-
perser. p περὶ ομ. d 12 ἀληθῶν] ὃν p ἔσται aAB: ἔστι p: εἶναι d
13 προφέρεται d γοῦν ABD: γάρ ap 14 post καὶ alterum add. πάλιν B
15 ἀδύνατον] hinc incipit D δὲ] γάρ B 17 ἀληθές ABD: ἀλήθεια ap
xwglouς
19 πάντως ap δὲ ap: γάρ ABD καὶ alterum ap: ομ. ABD τελείως B
20 οὖν ap ἐρωτωμένων B pr. 25 αὐτὴν οὖσαν B καὶ ἀντίστροφόν—λέγει (28)
Suidas sub v. ἀντίστροφος φησιν] Rhetor. I 1 p. 1354^a 1 post φησιν add. δὲ aBρ
27 τοιαῦτα] τὸ αὐτό p 28 post στρεφομένην add. τε B λέγεται D 29 τι super-
ser. p ἀφωρισμένων αΛΒ 30 αὐτὰ scripsi: αὐτὸν libri διαλαμβάνει D
1*

μενον αὐτῶν ἔκατέρᾳ, οὗτε περὶ οὐ δὲ τὸν λόγον πιστῶνται, διὰ τῶν οἰκείων ἐκείνῳ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ ὅντων αὐτοῦ δεικνύουσιν ἢ δεικνύουσιν, ἀλλ᾽ ἡ τε πραγματεία αὐταῖς περὶ κοινά (διαλεκτικοῦ γάρ ὑμοίως μὲν περὶ μουσικῶν, ὑμοίως δὲ περὶ ἴατρικῶν, ἕπει δὲ γεωμετρικῶν, φυσικῶν τε καὶ ἡθικῶν καὶ λογικῶν καὶ περὶ πάντων τῶν προτεθέντων ἐπιχειρεῖν), αἱ τε δειξεῖς διὰ κοινῶν τε καὶ ἐνδίξων καὶ οὐκ οἰκείων τοῖς προκειμένοις· οὐ 30 γάρ διὰ ἴατρικῶν ἀρχῶν διαλεκτικῆς τῶν κατὰ τὴν ἴατρικήν τι δεικνύουσιν (ἴατροῦ γάρ τοῦτο), οὐδὲ διὰ γεωμετρικῶν τὰ γεωμετρικά (ἥν γάρ δὲ γεωμέτρης), ἀλλ᾽ ἔστιν ἵδιον αὐτῷ τὸ περὶ πάντων τῶν προτεθέντων δι᾽ ἐν-
10 δέξων συλλογίζεσθαι. τίνα δέ ἔστι τὰ ἔνδοξα, ὀλόγον ὄστερον ἔσται γνώ-
ριμον. καὶ ὁ ἥρτωρ δέ, εἰ καὶ μὴ περὶ πάντων ὑμοίως τῷ διαλεκτικῷ,
ἀλλ᾽ οὖν οὐδὲ αὐτὸς περὶ ἐν τι γένος ἀφωρισμένον· καὶ γάρ περὶ ἴατρο-
κῶν ὁ ἥρτωρ λέγει καὶ περὶ φιλοσόφων καὶ περὶ μουσικῶν, μᾶλιστα δὲ
περὶ πολιτικῶν· δοκεῖ γάρ τοῦ ἥρταρος οἰκεία ὅλη εἶναι ἡ ἐν τοῖς
15 πολιτικοῖς τε καὶ πρακτοῖς. καὶ περὶ ἀπάντων, περὶ ων δὲν λέγη, καὶ αὐ-
τὸς ἐκ πιθανῶν τινῶν καὶ ἐνδίξων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιήσεται ὑμοίως τῷ
διαλεκτικῷ· καὶ γάρ καὶ αὐτὸς εἰς τὰ ἀντικείμενα ἐπιχειρεῖ, τὸ αὐτὸν ποτὲ
μὲν καλὸν ποτὲ δὲ οὐ καλόν, καὶ ποτὲ μὲν συμφέρον ποτὲ δὲ μή, καὶ 40
ποτὲ μὲν δίκαιον ποτὲ δὲ μὴ δεικνύει. ὅστε κοινὸν αὐταῖς καὶ τοῦτο, τὸ
20 ὑμοίως πρὸς ἀμφότερα τὰ ἀντικείμενα ταῖς δυνάμεσι γρῆσθαι. οἱ μὲν γάρ
κατὰ τὰς ἐπιστήμας, εἰ καὶ γνῶσιν ἔχουσι τῶν ἀντικειμένων, ἀλλὰ σκο-
πής γε αὐτοῖς ὁ κατὰ τὴν ἐπιστήμην θάτερον μέρος τῶν ἀντικειμένων
ἀφωρισμένως, τὸ βέλτιον ἴατροῦ μὲν γάρ τὸ ὄγιαζειν, ἀλείπτον δὲ τὸ
εὐεξίαν περιποιεῖν, ἀλλωρ δὲ ἄλλο τι ἀφωρισμένως, τὸ βέλτιον τῶν ἀντικειμέ-
25 ενῶν τῶν περὶ ἀ πραγματεύεται. καὶ γάρ ἡ γνῶσις αὐτοῖς ἡ τῶν τούτοις ἀντι-
κειμένων οὐ προηγουμένη ἀλλ᾽ ἐπομένη τῇ τούτων γνώσει· ἐπειτα γάρ τῇ
τῶν ὑγείας ποιητικῶν ἐπιστήμῃ καὶ ἡ τῶν νοσοποιεῖν δυναμένων γνῶσις.
οὐ δὲ διαλεκτικός τε καὶ ὁ ἥρτωρ ὑμοίως τὴν τῶν ἀντικειμένων δεῖξιν σκο-
πὸν ἔχουσι. διὸ καὶ δυνάμεις αὐτὰς καλοῦσι· τὸ γάρ κυρίως δυνάμενόν
30 τι τὰ ἀντικείμενα δύναται. λέγουσι μὲν γάρ τινες αὐτὰς δυνάμεις καλεῖ-
σθαι διὰ τὸ ἐν δυνάμει τινὶ καὶ ὑπερογκῇ ποιεῖν τοὺς γρωμένους αὐταῖς·
οἱ γάρ πολλοὶ τοὺς τοιούτους τεθυμψάκασιν ὡς πλέον τῶν ἀλλων δυναμέ-
νους· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ δύνασθαι καὶ εἰ καὶ κακῶς αὐταῖς γρῆσθαι τοὺς δ
35 ἔχοντας· διὰ τοῦτο γάρ καὶ τῶν ἀγαθῶν τὰ ὅργανικά δυνάμεις καλεῖσθαι.

1 αὐταῖς B pr. ἔκατέρᾳ ap: ἔκάστη ABD 4 post ἔτι δὲ add. περὶ α τε om. B
5 post τε add. γάρ ap 6 διὰ ABD: ἐκ ap post διὰ add. τῶν D τε om. B
7 τὴν Dp: om. aAB 9 αὐτῶν D 11 καὶ εἰ μή A παντός ap 13 λέγει
οἱ ἥρτωρ A περὶ (αντε μουσικῶν) om. D post δὲ add. καὶ D 14 post περὶ add.
τῶν aABP 15 πρατικοῖς A πάντων D λέγει omisso ἀν B 18 ante οὐ
add. καὶ B μή corr. ex οὐ B 19 δεικνύς post μή (18) transpositum A 20 οἱ] ἡ B
23 ἴατρος ap: ἴατρον ABD ἴατρῷ—ἀλείπτῃ scribendum videtur γάρ om. ap
24 ποιεῖν A 25 τῶν prius om. A τούτοις om. ap 27 ante ποιητικῶν add.
περὶ A cf. v. 24 28 ὁ alterum om. B 30 τινας, ut videtur, B pr. δυνάμεις
αὐτάς D 33 διὰ om. D καὶ εἰ καὶ mrg. p 34 τὰς ὄργανικὰς B

ἀλλ' οὖν εἰ καὶ ταῦτα αὐταῖς παρακολουθεῖ, σιλλὰ κυρίως γε δύναμεις διὰ τὸ ὄμοιός τὰ ἀντικείμενα δύνασθαι· οὐδὲν γάρ μᾶλλον ὁ διαλεκτικός, καθ' ὃ τοιοῦτος, τόδε ἢ τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ συλλογίζεται· ὄμοιός δὲ καὶ ὁ ὥριτωρ, κοινὸν γοῦν αὐταῖς τό τε μὴ περὶ ἔν τι γένος ἀποφασισμένον πραγ-
5 ματεύεσθαι καὶ τὸ δι' ἐνδόξων καὶ πιθανῶν καὶ μὴ δι' οἰκείων ἀργῆν 10 τῷ προκειμένῳ καὶ τὸ ὄμοιός περὶ τὰ ἀντικείμενα ἀλλήλους εἶναι.
διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τῷ τὴν μὲν διαλεκτικὴν περὶ πᾶσαν ὅλην τῇ δυνάμει
χρῆσθαι καὶ μὴ διεξόδιούς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους ἀλλ' ἐν ἐρωτήσει τε
καὶ ἀποκρίσει (ἀπὸ γάρ τούτου καὶ ὅλον τὸ ὄνομα αὐτῆς) καὶ καθόλικω-
10 τέρας καὶ κοινωτέρας τὰς ἀποφάσεις ποιεῖσθαι, τῇ δὲ ἡρητορικὴν μήτε 15 περὶ πᾶσαν ὅλην ὄμοιός εἶναι τῇ διαλεκτικῇ (περὶ γάρ τὴν πολιτεικὴν μᾶλλον ὁ ὥριτωρ, ὡς προείρηται) καὶ διεξόδιοι γε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χρῆσθαι τῷ λόγῳ καὶ περὶ τῶν καθ' ἔκαστα μᾶλλον λέγειν. πρὸς γάρ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς τύχας τε καὶ τοὺς καιρούς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς τόπους καὶ τὰ τοιαῦτα τοὺς λόγους σχηματίζει, ἀπερ ἐν τοῖς καθ' ἔκαστα 20 ἔστι· περὶ τοιούτων γάρ αἱ τε δίκαια καὶ αἱ συμβουλαὶ καὶ τὰ ἐγκώμια.

Περὶ δὲ τῆς οὕτως λεγομένης διαλεκτικῆς Ἀριστοτέλης μὲν καὶ ἐν ἄλλοις βιβλίοις πεπραγμάτευται, μᾶλιστα δὲ ἐν τούτοις, ἢ ἐπιγράφεται Το-
πικὰ ἀπὸ τοῦ τόπους τινάς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι, ἀφ' ὧν ὄρμώμενοι
20 δυνησθεύεται περὶ παντὸς τοῦ προτείθέντος δι' ἐνδόξων συλλο-
γίζεσθαι, ὃς φησιν αὐτός. ἔστι γάρ ὁ τόπος, ὡς λέγει Θεόφραστος, ἀργή
τις ἢ στοιχεῖον, ἀφ' οὐ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἔκαστον ἀργάς ἐπιστήσαν-
25 τες τὴν διάνοιαν, τῇ περιγραφῇ μὲν ὠρισμένος (ἢ γάρ περιλαμβάνει τὰ
κοινὰ καὶ καθόλου, ἢ ἔστι τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν, ἢ δύναται γε ἐξ
30 αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείχνυσθαι τε καὶ λαμβάνεσθαι), τοῖς δὲ καθ' ἔκαστα
ἀντίστοις· ἀπὸ τούτων γάρ ἔστιν ὄρμώμενον εὐπορεῖν προτάσσεως ἐνδόξου
πρὸς τὸ προκειμένον· τοῦτο γάρ ἡ ἀργή. [Ἄξιον δέ τινες τὸ πρώτον βι-
βλίον μὴ Τοπικὸν ἀλλὰ Πρὸ τῶν τόπων ἐπιγράφεσθαι.] Τὸ ἐνίστε σοι ἀναγ-
καῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων· οὐ γάρ οἴδην τε περὶ παντὸς τοῦ προτείθέντος ἐξ ἀλη-

1 γε D: τὲ B: εἰσὶ ap: om. A   2 οὐδὲν ap   3 συλλογίζεσθαι B   4 ἀφορι-
σμένον ap   7 διαφέρουσι—ἐγκώμια (16) Suidas sub v. διεξόδιοικούς   9 καὶ ὅλον
ἌBD Suid.: μᾶλλον ap   10 ἀποφάσεις Suid., compendio D   μήτε supser. B
12 προείρηται] p. 4,14   διεξόδικων AD: διεξόδικῶς aBr Suidas   τε A   13 χρῆ-
ται ap   χρῆσθαι τῷ λόγῳ ante ὡς ἐπὶ (12) transposuit D   λέγει ap   16 post περὶ^{τάλει}

add. τῶν ap   17 ἀριστῶς D, εἰ postea add. D¹   καὶ e corr. D¹   18 ἢ ἐπιγράφεται—
συλλογίζεσθαι (p. 6,1) Suidas sub v. τόπος   19 αὐτῆς ap   21 αὐτός φησιν Α
ἔστι γάρ—ἀργή (27) fr. LXVIII apud Wimmerum; cf. Alex. Top. p. 68,2. 3 Aldinae
23 παραγραφῇ p   μὲν om. p   ὠρισμένον A: ὠρισμένως a Suid.   supra ὠρι-
μένος scriptum ἦτοι (?) καθόλου B   24 post κοινά add. τε B   τὰ om. ap
αἱ

καὶ παί D   26 ἀριστῶς ap Suid.   ὄρμώμενον ἔστιν ap   27 ἀξιοῦται—ἐπιγρά-
φεσθαι (28) om. a Paris. 1832, post συλλογίζεσθαι (p. 6,1) habet Suid.   28 πρώτων p

28, 29 ἐνίστε (δὲ add. Suid.) σοι ἀναγκαῖα τὸ (τὰ Α) ἐξ ἐνδόξων (πρὸ supser. B). οὐ γάρ
corrupte libri: ἐξ ἐνδόξων δὲ εἰρηκε, ὅτι οὐχ Paris. 1832

θίσν συλλογίζεσθαι, ὡς προείρηται. τὸ γάρ οὗτοί ή̄ ήδονή̄ ἀγαθὸν τέλος δι’ ἀληθῆν μὲν οὐχ οἰόν τε δεῖξαι, οἵτι μηδὲ ἀληθῆς ἐστι τὸ δεικνύμενον, δι’ ἐνδῆσων μέντοι οἴόν τε· ἂν γάρ λάβωμεν οὗτο πᾶν, δι’ αἴρετὸν δὲ μὴ δι’ ἄλλο τι ἀλλὰ δι’ αὐτὸν τοιοῦτον ἐστι, τελικὸν ἀγαθὸν ἐστι, καὶ προσλά-
 5 βωμεν τὸ ‘ἢ δὲ ήδονή̄ τοιοῦτον’ ἔνδοξον δὲν, συνάξομεν τὸ προκείμενον.
 πάλιν ἀν λάβωμεν οὗτο, δι’ πάντα τὰ ζῷα αἱρεῖται ὅμοιως, λογικά τε καὶ ἄλλα
 ἀλογα, τοῦτο μᾶλιστα κατὰ φύσιν, τὸ δὲ μᾶλιστα κατὰ φύσιν τελικώτατον,
 καὶ συλλογισάμενοι οὗτοι, δι’ πάντα τὰ ζῷα ὅμοιως, λογικά τε καὶ ἄλλα,
 αἱρεῖται, τοῦτο [μᾶλιστα κατὰ φύσιν] ἐστι τελικώτατον, εἶτα προσλάβωμεν
 10 οὗτοι τὴν δὲ ήδονὴν πάντα ὅμοιως λογικά τε καὶ ἄλλα, αἱρεῖται, πάλιν τὸ
 αὐτὸν ἐσόμεθα συλλελογισμένου. ἐπεὶ γάρ περὶ παντὸς μὲν πρόκειται τῷ
 διαλεκτικῷ συλλογίζεσθαι, ἐν δὲ τοῖς πάσιν ἐστι καὶ τὰ ψευδῆ, οὐχ οἶόν 40
 τε δὲ δι’ ἀληθῶν φεύδοντο συλλογίζεσθαι, δῆλον ὡς δι’ ἀληθῶν μὲν οὐ συλ-
 λογιεῖται τὰ τοιαῦτα τῶν προβλημάτων, δι’ ἐνδῆσων δέ· οὐ γάρ ἀδύνατον
 15 καὶ ψευδῆ τυνα ὅντα ἐνδοξα εἶναι. εἰ γάρ πάλιν μὴ δι’ ἐνδῆσων ἀλλὰ φαι-
 νομένων ἐνδῆσων, οὐκ ἐσται διαλεκτικὸς ἀλλὰ σοφιστής, ὡς δέδειγχεν ἐν
 τοῖς Σοφιστικοῖς ἐλέγχοις· ἡ δὲ προκειμένη πραγματεία διαλεκτική. 45
 προσκειμένον δὲ τὸ περὶ παντὸς γωρίζει πως τῆς ἥρητορικῆς τὴν διαλεκτι-
 κήν· οὐ γάρ ὅμοιως περὶ παντὸς προβλήματος ἡ ἥρητορικὴ συλλογιστική.
 20 Ζηλη γάρ μᾶλλον τῷ ἥρητορι τὰ ἥμικά τε καὶ πολιτικὰ προβλήματα, ὡς
 προειρήκαμεν, οὐ δι’ ἐνδῆσων πειράται καὶ | αὐτὴ δεικνύναι. καινότερον δὲ τὸ 6
 περὶ παντὸς εἰπε, καὶ οὗσον καὶ περὶ φυσικῶν καὶ περὶ ἥμικῶν καὶ περὶ
 λογικῶν προβλημάτων διαλεκτικὸς διαλαμβάνει. ἐστι μέντοι τινὰ ἐν τού-
 τοις οὐ διαλεκτικὸν προβλήματα, περὶ δὲν δῆλον οὗτοι οὐκέτι διαλεκτικὸς
 25 ἐρεῖ, ὅτε οὐχ ἀπλῶς περὶ πάντων· οὐ γάρ περὶ τῶν “αἰσθήσεως ἡ κοι-
 λάστεως δειγμένων”, ἀλλ’ οὐδὲ “ῶν σύνεγγυς ἡ ἀπόδειξις, οὐδὲ ὧν λίαν ἡ
 πάρρω”, ὡς αὐτὸς μετ’ ὀλίγον λέγων περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ προβλήματος
 ἐρεῖ. ἡ περὶ τῶν τοιούτων οὐ λέγει, οἵτι μηδὲ προβλήματα ταῦτα τὴν ἀρ-

- 1 ὥσπερ εἰρηται B προειρηται] p. 3,11—17 τέλος ἀγαθὸν D 2 μηδὲ ἀληθῆς
 ἐστι] ἀληθῆς οὐκ ἔστι B λεγόμενον A 3 δὲ ABD: τὸ αρ 4 αὐτὸν libri
 τοιοῦτον ἐστι ABD: τὸ τοιοῦτο α: τὸ τοιοῦτον ρ 5 τὸ η̄ δὲ αD: τὸ δὲ η̄ p: τὸ δὲ B:
 οὗτοι η̄ A συνάξωμεν Br 6 ὅμοιως om. A 7 ἄλλογα A τοῦτο—ἄλογα
 (8) om. B τοιοῦτον pro altero μᾶλιστα ρ 8 τε superser. p 8. 9 αἱρε-
 ται post ζῷα transposit D 9 μᾶλιστα κατὰ φύσιν e vs. 7 illatum delevi 10 οὗτοι
 om. a 11 συλλογισάμενοι αρ μὲν om. ap 12 εἰσὶ D 13 δὲ Α, poste add.
 B¹: om. abr 14 τῶν om. A οὐδὲ γάρ B 15 ἐνδοξα εἰναι] ἐσεσθαι ἐνδοξον B
 γάρ] δὲ D 16 οὗτοι αρ σοφιστής D: σοφιστικὸς αABr 17 post διαλεκτική
 add. ex Arist. η̄ μὲν οὖν πρόθεσις τῆς πραγματείας ἐστι μεθιδον εὐρεῖν, ἀφ’ η̄ς δυνησόμεθα
 περὶ παντὸς συλλογίζεσθαι αρ 18 περὶ supra μῆ scriptum p διαχωρίζει A
 20 μᾶλλον om. D 21 προειρήκαμεν] p. 5,11 21 ἀποδεικνύναι αρ δὲ ite-
 rat A 24 προβλήματος Α: om. B post περὶ add. δι’ A 26 ὧν—ῶν]
 ὃν—ὃν Α 27 post ως add. δι’ ap διλέγα A * 28 ἐρεῖ post διλέγον (27) trans-
 posuit a ἐρεῖ] e. 11 p. 105^a—8 λέγων D

χήν· εἰπε δὲ περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος προβλήματος, δῆλον ὅτι διαλεκτικός.

p. 100a21 Πρῶτον οὖν ρητέον τί ἔστι συλλογισμός.

Εἰπόντων ὅτι ἔστιν ἡ πρόθεσις περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος προβλήματος διαφοράς τῶν συλλογίσεων, εἰκότερος πρῶτον, τί ἔστι συλλογισμός, τούτῳ λέγει. ἐπειτα τὸς διαφορὰς τῶν συλλογισμῶν ἐρεῖ, ἵνα ὅποιός τις ἔστιν διαλεκτικὸς συλλογισμός ὁ δὲ ἐνδέξαι γινόμενος, περὶ οὐ νῦ πραγματεύσθεται, καὶ τίνι τῶν ἄλλων διαφέρει, φανερὸν γένηται.

p. 100a25 Ἔστι δὴ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν.

10 Περὶ τοῦ δρου τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν ὑπό τινων προσαπορούμενων εἰρητα μὲν ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὰ Πρότερα ἀναλυτικὰ ὑπομήματιν· καὶ γάρ προηγούμενος ὁ περὶ συλλογισμῶν λόγος ἐν ἐκείνοις, ἐν οἷς παραδίδωσιν ὁ Ἀριστοτέλης πᾶσαν τὴν μέθοδον τὴν συλλογιστικήν· καὶ νῦν δέ, δσα πρὸς σαφήνειαν τοῦ δρου φέρει, τούτων μηδημονεύσομεν.
 15 ἐν γένει μὲν οὖν τῷ λόγῳ τῶν συλλογισμῶν ἔθετο, ἐπεὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται ροδόμενος τοῦ συλλογισμοῦ συνωνύμως οὐ κατὰ τούτου μόνου κατηγορεῖται ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλων κατ' εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ διαφερόντων· καὶ γάρ καὶ κατὰ μόνου καὶ κατὰ διηγήσεως καὶ κατὰ δημηγορίας καὶ κατὰ ἄλλων μυρίων κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφερόντων ὁ λόγος συνωνύμως τε καὶ ἐν τῷ
 20 τῷ ἔστι κατηγορεῖται. ταῖς δὲ προστιθεμέναις τῷ λόγῳ διαφοραῖς χωρίζει τῶν ἄλλων λόγων τὸν συλλογισμόν, καὶ ἐν τίνι ἔστιν αὐτῷ τὸ εἶναι, δῆλοι. εἰ
 25 ἐν ᾧ γάρ λόγῳ τεθέντων τινῶν ἔτερον, φησί, τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων, τούτον εἶναι τὸν συλλογισμόν,
 διὰ μὲν τοῦ τεθέντων χωρίζων τὸν συλλογισμὸν τῶν ἄλλων λόγων, ἐν
 25 οἷς οὐδὲν τίθεται, οἷός ἔστι καὶ ὁ διηγηματικός. σημαίνει δὲ αὐτῷ τὸ τεθέντων 'ληρθέντων τε καὶ διμολογηθέντων καὶ συγχωρηθέντων', συγχωρηθέντων δὲ ἦτοι ὑπὸ τοῦ προσδιαλεγομένου, εἰ πρὸς ἄλλον ὁ συλλο-

1 post προβλήματος add. καὶ προβλήματος αΑΒ   4 εἰπεν p   ὥν
 8 τῶν ἄλλων] μᾶλλον B   διαφέρῃ ap   9 ἔστιστι (sic) B   δὲ αΒρ   λόγος
 om. AB   τινῶν om. A   post τινῶν add. ex Arist. ἔτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι. λέγω δὲ τῷ ταῦτα εἶναι διὰ τὸ ταῦτα εἶναι αΒρ   11 ἀπορουμένων A   μὲν om. A   ἐν τοῖς εἰς τὰ Πρότερα ἀναλυτικὰ ὑπομήματιν] p. 16,21—
 23,13   12 προηγούμενος ABD: προηγουμένως καὶ ap   13 τὴν συλλογιστικὴν
 μέθοδον a   14 μηδημονεύσωμεν D   15 οὖν om. B   16 διμολογηθέντων
 17 κατ' εἶδος—ἄλλων (18) om. B   18 καὶ primum D: om. aAp   καὶ (post μόνου
 et post διηγ.) AD: om. ap   22 λόγων A   φησί om. a   22. 23 ἐξ ἀνάγκης
 τῶν κειμένων B   23 post εἶναι add. φησί αΒρ   24 τεθέντος A   λόγων
 om. ap   25 αὐτοῦ A: om. p   26 διμολογηθέντων τε καὶ A: om. a   27 ὑπὸ
 αΒρ: πρὸς A: ἐκ B   ἄλλου p

γισμὸς γίνοιτο, ἢ οὐκ' αὕτοῦ, εἰ δὲ φόβος ἔσατο τις δεικνύς τι συλλογίζεται.³⁰
 καὶ γάρ τὸν οὗτον δεικνύντα δεῖ λαβεῖν τινα καὶ συγχωρῆσαι τισιν ὡς
 οὗτος ἔχουσιν, ἐπειτα διὰ τούτων ὡς ὄμοιογουμένων ἀλλοὶ τι δεῖσαι. διτὶ
 δὲ καλῶς τῇ τεθέντων φωνῇ κέχρηται, δηλοὶ ἐκ τοῦ μὴ οἰνόν τε εἶναι
 5 αὐτὴν εἰς εὐσημοτέραν μεταλαβεῖν. συγχωρῆσαι δὲ καὶ λαβεῖν οὐ πάντως
 καταφατικά· τίθεται γάρ καὶ συγχωρεῖται οὐδὲν ἡττον τῶν καταφατικῶν
 καὶ τὰ ἀποφατικά, καὶ οὐ πάντως ὁ συλλογισμὸς καταφατικῶν πάντων δεῖ·³⁵
 ταὶ τῶν τιθεμένων. δύναται τὸ τεθέντων ἐμφάνειν καὶ τὸ κατηγορικόν·
 τίθενται γάρ κυρίως ταῦτα ἐν τῷ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν λαμβανόμενα·
 10 τὰ γάρ ὑποθετικά οὐ τίθεται ἀλλ' ὑποτίθεται. δοκοῦσι γάρ τῷ Ἀριστο-
 τέλει ἀπλῶς καὶ κυρίως ἔχειν συλλογισμού, ὡς ἐν τοῖς Προτέροις ἀναλυτι-
 κοῖς δεικνύσιν, οἱ κατηγορικοὶ οἱ δὲ ὑποθετικοὶ οὐχ ἀπλῶς εἰσὶ συλλογι-
 40 γισμοὶ ἀλλὰ μετὰ προσθήκης. οὗτοι δ' ἀν εἴη τοῦ ἀπλῶς καὶ κυρίως
 λεγομένου συλλογισμοῦ τὸν λόγον ἀποδιδούς. τεθέντων δὲ εἰπεν ἀλλ' οὐ
 15 'τεθέντος', ὡς τινες ἀξιοῦσιν αἰτιώμενοι τὸν λόγον, διτὶ μηδὲν συλλογιστι-
 κῶς δι' ἐνὸς ληφθέντος δεικνυταί, ἀλλ' ἐκ δύο τούλαχιστον. οὐδὲς γάρ οἱ
 περὶ Ἀντίπατρον μονοληγμάτους συλλογισμοὺς λέγουσιν, οὐκ εἰσὶ συλλο-
 45 γισμοί, ἀλλ' ἐνδεῶς ἐρωτῶνται, ὡς οἱ τοιοῦτοι 'ἡμέρα ἐστί, φῶς ἄρα ἐστίν'·
 'ἀναπνεῖς, ζῆς ἄρα'. διότι γάρ ἡμέρας οὔσης φῶς ἐστιν, ἡμέρα δέ ἐστι,⁴⁵
 20 διὰ τοῦτο τὸ 'φῶς ἐστί' συλλογιστικῶς δεικνυταί, καὶ διτὶ ὁ ἀναπνέων
 ζῆς, ἀναπνεῖς δὲ σύ, διὰ τοῦτο τὸ 'ζῆς' συνάγεται, ἢ διότι πᾶς ὁ ἀνα-
 πνέων ζῆς, σὺ δὲ ἀναπνεῖς, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς διὰ τοῦ 'ἡμέρα ἐστί' τὸ 'φῶς
 25 ἐστιν', ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ 'ἀναπνεῖς' τὸ 'ζῆς'. ἐφ' ὧν γοῦν μὴ ἐστι τὸ
 συνηγμένον γνώριμον, οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ συμπέρασμα ληφθεῖσα μόνη ἡ
 πρόσληψίς. τῷ γοῦν 'κίνησίς ἐστιν' οὐ δικεῖ ἐπειδὴ τὸ 'οὐκ ἐστι κείνον',⁷
 30 διτὶ μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ συνηγμένον τὸ 'εἰ κίνησίς ἐστιν, οὐκ ἐστι κείνον'·
 καίτοι καὶ τοῦτο δέδειται ὑπὸ Ἀριστοτέλους ἀληθῆς ὡν. τῷ οὖν γνώριμῳ
 τοῦ συνηγμένου καὶ ἐναργεῖ γράμμενοι ἢ τῷ τῆς καθόλου προτάσσεως φα-
 νερῷ ἡγούνται δι' ἐνὸς τεθέντος συλλογίζεσθαι τι. σημεῖον δὲ τούτου φα-
 35 νερώτατον τὸ μὴ γίνεσθαι παρέλκοντα τὸν λόγον τὸν μετὰ τοῦ συνηγμένου
 λαμβανόμενον τὸν 'εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστιν, ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί, φῶς'⁵

1 γίγνοιτο αρ αὔτοῦ BD: ἔσατον αἌρ ἐφ' ἔσατον ομ. B τις ομ. A τι
 ομ. αρ 3 ἐπειτα] ἐπει τὸ δὲ Α 4 εἶναι ομ. αρ 5 εὐδηλλοτέραν p: εὐδημο-
 τέραν α: εὐδηλλοτέραν Schol. p. 252 b 2 7. 8 post δεῖται repetit πάντων B 8 τῶν]
 δῶν α post δύναται add. δὲ D τὶ προ altero τὸ αB 9 ἐν τοῖς—λαμβανο-
 μένοις Α 11 ἐν τοῖς Ηροτ. ἀναλυτ.] I e. 44 p. 50^a-16 sq. 12. 13 λογισμοὶ Β
 13 post εἴη add. ἀπλῶς B 14 λεγομένου post συλλογισμοῦ transposit B: ομ. αρ
 15 αἰτιάμενοι p μηδὲν αἌρ 16 ληφθέντος ABD: τεθέντος αρ τὸ ἐλάχι-
 στον αΑΒρ 18 οἱ τοιοῦτοι ABD: οὗτοι αρ ἡμέρα—ἄρα ἐστίν ομ. α 20 διὰ
 τοῦτο (τὸ addidi) φῶς ἐστί αΑΒρ: φῶς ἄρα ἐστί διὰ τοῦτο D 21 ἀναπνεῖς δὲ—πᾶς ὁ
 ἀναπνέων ζῆς (22) ομ. α ζῆς p: ζῆν ABD 23 γοῦν Ηρ: οὖν αΑΒ 24 συνηγη-
 μένον Α 25 τὸ] τῷ p οὐκ ἐστί] μὴ εἶναι A 26 διτὶ—κείνον ομ. αρ τῷ
 (ante ει) D 27 δέδειται ὑπὸ Ἀριστ.] Phys. ausc. IV 8 p. 214 b 28 sq. 28 τῆς προτά-
 σσεως τῆς καθόλου Α 29. 30 φανερώτερον D 30 συνηγμένον hinc P

ἄρα ἔστι'. καίτοι εἰ διὰ τοῦ 'ἥμέρα ἔστι' τὸ φῶς δείκνυται, παρέλκον γίνεται τὸ συνημμένον· τὸ γάρ τοῖς συλλογιστικῶς δείκνυσσιν ἔξωθεν προστιθέμενον πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ δεῖξιν παρέλκον. οὐκ ὅν δὲ παρέλκον ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ δείκνυσιν, διτὶ ἐν ἑκάντῳ λείπει τι ἡ ἐνδεής ὁ λόγος καὶ ὁ 5 συλλογισμός. οὐ γάρ πάντως, εἴ τι ἐπεσταί τινι ἐξ ἀνάγκης, γόρη καὶ συλλογιστικῶς ἐπεσταί· οὐ γάρ, ἐπεὶ τὸ συλλογιστικῶς ἐπόμενον ἐξ ἀνάγκης ἐπε- 10 ται, γόρη καὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἐπεσταί τινι, συλλογιστικῶς ἐπεσταί· οὐ γάρ ἀντιτερέφεται· ἐπὶ πλέον γάρ τὸ μναγκαῖν τῆς ἐν συλλογισμοῖς ἀνάγκης. τοιοῦτοι δέ εἰσι καὶ οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί, οὓς ἐνθυμήματα λέγουμεν. 10 καὶ γάρ ἐν ἑκάντοις δηκεῖ γίνεσθαι διὰ μιᾶς προτάσεως συλλογισμὸς τῷ τὴν ἑπέραν γνώριμον οὖσκαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἡ τῶν ἀκροστῶν προστιθέσθαι· οἷον 'οὗτος ἄξιός ἔστι κολάζεως· προδότης γάρ· προστιθήσος γάρ ὁ 15 δικαστῆς ὡς ἐναργὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάζεως ἄξιον εἶναι· ἔχει γάρ τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου λεγάμενόν τε καὶ τιθέμενον. διὸ οὐδὲ οἱ τοιοῦτοι 15 κυρίως συλλογισμοί, ἀλλὰ τὸ ὅλον ῥητορικοὶ συλλογισμοί. ἐφ' ὧν γοῦν μὴ γνώριμόν ἔστι τὸ παρακειπόμενον, οὐκέτι ἐπὶ τούτων οἵτινα τε τὸν διὸ ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν· καὶ γάρ καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ δινόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθετον τινα λόγων ἔπικε σημαίνειν, ὕσπερ καὶ ὁ συμψήφι- 20 σμὸς ψήφων.

20 Τὸ δὲ ἔτερόν τι τῶν κειμένων ὀφεῖται τὸ συναγόμενον εἶναι προσ- κείμενον τοῦ γρειώδους τε καὶ γρηγόρου τῶν συλλογισμῶν ἔστι δεικτικόν. καὶ σχεδὸν διὰ τῆς τούτου προσθήκης δείκνυσιν δὲ Ἀριστοτέλης διτὶ ὅρ- γανόν ἔστιν ὁ συλλογισμός. ἔστι γάρ πρὸς τὸ φανερόν τι ποιησαι μὴ δο- κοῦν εἶναι γνώριμον διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν ἡ τοῦ συλλογι- 25 σμοῦ γρεία· ὅστε εἰ μὴ οἷόν τε ταῦτην ἀμφα φανερόν τε καὶ ἀφανές 25 εἶναι τι, οὐδὲ ἄλλη ἡ τοῦ συλλογισμοῦ σώζοιτο γρεία, ἐν οἷς μὴ ἔτερόν ἔστι τῶν δεικνύντων τὸ δεικνύμενον. δὲ μὴ παρεχόμενος τὴν τοῦ συλλογι- σμοῦ γρείαν λόγος οὐδὲ συλλογισμός. εἰ γάρ ὁ συλλογισμὸς ὅργανον, πᾶν 30 δὲ ὅργανον γρήσιμον, ὁ συλλογισμὸς γρήσιμος· ἐν οἷς δὲ λόγοις ταῦτο τοιοῦτον τινι τῶν κειμένων ἐπιφέρεται, οὐτοιούσι γρήσιμοι· ἐν οἷς ἄρα λόγοις τὸ αὐτό τινι τῶν κειμένων ἐπιφέρεται, οὐτοιούσι συλλογισμοί. διτὶ δὲ τὸ ὅργανον το- 35 γρήσιμον, δῆλον· ἐν πᾶσι γάρ τοῖς ὀργάνοις ὄρθριμεν, διταν μὴ τὴν οἰκείαν

2 γίγνεται P³   3 προστιθέμενον post δεῖξιν transposuit A   παρέλκον alterum om. B   ἐν om. B   4 δεικνύσσιν P   ἐν ἐν D   λείπει τι corr. ex λείπεται A: λείπει αἱ ὁ alterum superser. B   6 ἐπεὶ — οὐ γάρ (7) om. B   7 δ AD: διτὶ aP   7. 8 ἀντιτερέφει conicio cf. p. 44,28   8 οὐ γάρ ἐπὶ πλέον B   9 τοιοῦτοι δὲ—σημαίνειν (18) Suidas sub v. ἐνθύμημα   καὶ mrg. P³   10 γίγνεσθαι aABP   δια- μᾶς πρ. δ. γ. collocat B   12 οὗτος post κολάζεως transposuit D   15 ἀλλὰ—συλλο- γισμοὶ om. B   γοῦν om. A: οὖν a Suid.,   16 οὐκέτι ABP: οὐκ ἔστι D: οὐκ ἔστιν α- ἐπὶ om. P pr.   τούτων corr. ex πάντων B   17 γίγνεσθαι aAP   καὶ alterum om. B   ἀπ' αὐτοῦ—αὐτά (p. 10,1) cf. Suidas sub v. συλλογισμός   ὁ om. aP
21 τε] spatium vacuum reliquit P   25 ὥστε—γρεία (26) om. A   ἀμφα om. B   26 τι superser. P   27 δὲ supra lac. P³   τοῦ om. aP   28 οὐ om. B   29 γρήσιμος D Suid.: γρήσιμον aABP   30 τωτὸ B   31 οὐ] οἱ A   32 δταν] τι ἀν a

χρείαν παρέχεσθαι δύνηται, ἀναιρούμενα αὐτά. οὕτε γάρ λύραν ἂν τις εἴποι η̄ οὐχ οἱόν τε μυστικῶς χρῆσθαι, οὕτε σκέπαρνον ὡς μὴ τεκτονίκως· ὁ γάρ καὶ τὰ ἐκπίπτοντα τῆς χρείας ἔτι λέγων τῷ αὐτῷ δύναματι δύμωνύμως λέγει, ὡς καὶ τὰ γενναμένα ἡ πεπλασμένα. ὡς χείρα τὴν λιθίνην.
 5 οὐδὲ συλλογισμὸς οὖν ἔτι εἴη ἂν ὁ μὴ τὴν χρείαν σώζων τὴν τοῦ συλλογισμοῦ. τοιοῦτος δὲ ὁ συλλογισμὸς ἐν φῷ τῷ αὐτῷ (τὸ) συμπέρασμά τινι τῶν κειμένων· οἷοί εἰσι κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς οἱ διφορούμενοί τε καὶ οἱ ἀδιαφόρως περαίνειν ὑπ’ αὐτῶν λεγόμενοι. διφορούμενοι μὲν γάρ εἰσι κατ’ αὐτοὺς οἱ τοιοῦτοι ‘εἰς ἡμέραν ἔστιν, ἡμέρα ἔστιν· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα 10 ἔστιν· ἡμέρα ἄρα ἔστιν’· ἀδιαφόρως δὲ περαίνοντες ἐν οἷς τὸ συμπέρασμα ταῦταν ἔστιν ἐν τῶν λημμάτων, ὡς ἐπὶ τῶν τοιούτων ‘ἥτοι ἡμέρα 40 ἔστιν ἡ φῶς ἔστιν· ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἔστιν· ἡμέρα ἄρα ἔστιν’. εἰ δή τις λέγοι καὶ τοὺς τοιούτους λόγους συλλογισμούς, δύμωνύμως ἂν λέγοι. πῶς γάρ οὐκ ἀποποιεῖ τὸ γῆραν λεγόμενον συνάγεσθαι καὶ δείκνυσθαι λέγειν; πῶς 15 δ’ οὐ τὰ ἐν ἀργῇ λαμβανόντων; ὁ γάρ τὸ δείκνυμενον ἐν ταῖς προδεικνυούσαις αὐτῷ προτάσσει λαμβάνων τὸ ἐν ἀργῇ λαμβάνει. ἀποποιεῖ δὲ καὶ τὸ ἐπαγωγὴν μὲν μὴ λέγειν ἐν ἦ τὸ συμπέρασμα τῶν εἰλημμένων τινὶ εἰς 45 δείξιν ταῦταν ἔστιν, ἐπειδὸν μὴ παρέχει τὸ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς χρήσιμον, συλλογισμὸν δὲ λέγειν τὸν μηδὲν δείκνυντα. οὐ γάρ ἵκανὸν τὸ σχῆμα τῆς 20 λέξεως ποιῆσαι συλλογισμόν, ἀλλ’ εἶναι δεῖ πρῶτον τὸ σημαντόμενον διὰ τῆς λέξεως δεῖξαι τι δυνάμενον. οὐδὲ γάρ ἐπὶ τῶν ἄλλων δργάνων ἴκανὸν τὸ σχῆμα τὴν τοῦ δργάνου | δηλῶσαι φύσιν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τῆς οἰκείας 8 ὅλης, σὸν ἦ τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀποδόντει· τῷ γὰρ πρίνι δεῖ καὶ τοιᾶσδε ὅλης· οὐδεὶς γάρ ἔρει πρίνα τὸ ἐν κηρῷ σχῆμα τοιοῦτον. δεῖ οὖν καὶ 25 τὸν τοῦ συλλογισμοῦ δρὸν δργάνου δύντος ἐν αὐτῷ ἔχειν καὶ τὴν οἰκείαν ὅλην. θεῖ δὲ ἀγροτος ὁ τῶν κειμένων τι ἐπιφέρων, δηλον ἐκ τοῦ μήτε πρὸς ἀπόδειξιν μήτε πρὸς τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμὸν μήτε πρὸς τὸν 5 σοφιστικὸν χρῆσθαι τινα δύναματι τούτῳ· ταῦτα δὲ εἴδη συλλογισμοῦ. ἔτι οἱ διφορούμενοι δισυλλόγιστοι, καθ’ οὓς ἡ ἀμφότερα προσλαμβάνουσιν ἦ 30 τὸ ἐπόμενον· τί γάρ μᾶλλον τὸ ἥγονύμενον ἦ τὸ ἐπόμενον; οἱ δὲ ἐξ ἀντι-

1 δύνηται παρέχεσθαι B ἀναιρούμενα DP: ἀναιροῦμεν AB: ἀνεροῦμεν a λύραν γάρ D
 2 σκέπαρνον a 3 ἔτι λέγων scripsi: ἐπιλέγων libri τοῖς αὐτοῖς δύναμασιν aP 5 οὖν om. A ἀν εἴη B σώζων supra ἔχων scriptum B: ἔχων A τὴν alterum aP: om. ABD cf. An. Pr. p. 20,13 6 συλλογισμὸς ABD: λόγος aP 6 τὸ addidi συμπερατ (supra scripto v) D 7 διφορούμενον aBP: διαφορούμενοι AD cf. An. Pr. p. 18,17
 8 et 10 ἀδιαφόρως Prantl *Geschichte der Logik im Abendlande* I p. 476, 185: διαφόρως libri 8 παρ’ αὐτῶν περαίνειν A διαφορούμενοι D μὲν om. A 11 ἥται mrg. P³
 12 ἔστιν ἦ corr. ex ἔστιν B²: ἔστιν εἰ A ἔστιν (post ἄρα) mrg. P³ δή DP Schol. p. 252 b 47: δέ aA: nou liquet B 13 ἐπῶς (sic) B 14 τὸ] τε B post ἀποποιεῖ add. nescio quid A δείκνυσθαι BD: ἐδείκνυσθαι aAP 15 λαμβανόντων DP: λαμβάνονται aAB τὸ om. B 15, 16 δείκνυσθαις αὐτὰ B 16 ἀργῇ add. P³ λαμβάνει] λαμβάνει corr. ex λαμβάνων B 17 ἐπαγωγὴν A εἰλημμένων scripsi cf. An. Pr. p. 20,28: εἰλημμένων libri 18, 19 συλλογισμὸς B 19 λέγει A μηδὲν—φύσιν (22), unde incipit fol. v. add. P³ 20 διὰ superser. B 24 τοιόνδε D 25 αὐτῷ libri 26 post ὁδὸν add. τοῖς aP post δηλον add. καὶ aP 28, 29 ἔτι εἰσὶ P 29 προσλαμβάνει A

φάγειος διαιρετικοὶ οὐ ταῦτὸν κειμένων τινὶ ἐπιφέρουσιν ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λοιποῦ λόγου, φῶ συμβαίνει διὰ τὸ ἐκ τοιούτων εἶναι τὸ διαιρετικὸν τὸ αὐτὸν γένεσθαι τῇ προσλήψει· ἐπεὶ γοῦν τῶν μὴ ἐκ τοιούτων διαιρετικῶν ἀσυλλόγιστος ὁ μὴ τὸ ἀντικείμενον τοῦ λοιποῦ ἐπιφέρων. ἀλλ᾽ οὐδὲ λέγομεν συλλογισμὸν εἶναι τὸν ἐκ διαιρετικοῦ καὶ ἐνδε τῶν ἐν τῷ διαιρετικῷ τὸ λοιπὸν ἐπιφέροντα. ἐπεὶ γάρ τῷ ἐπιφερομένῳ ἐν τῷ διὰ τοιούτου διαιρετικοῦ συλλογισμῷ συμβέβηκεν ὅντι ἀντικείμενῳ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐν τῷ διαιρετικῷ τὸ αὐτὸν κατὰ τὴν λέξιν εἶναι τῷ προσειλημμένῳ, ὁ μὴ ταῦτόν ἔστι μηδὲ κατὰ ταῦτόν αὐτῷ ὑπάρχει, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἐν πᾶσι τοῖς διαιρετικοῖς τῷ αὐτῷ ἄμφῳ ὑπάρχειν. καίτοι εἰ τὰ αὐτὰ ἦν ἀλλήλοις καὶ ἦν ταῦτὸν ἀν-

πότερον λαμβανόμενον τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ καὶ εἰς ταῦτὸν συνδεδραμηκότων ποιεῖ συλλογιστικὸν τὸν λόγον. ὅτι γάρ μὴ ταῦτόν ἔστιν ἄμφω μηδὲ κατὰ ταῦτὸν αὐτῷ ὑπάρχει, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ ἐν τοῖς διαιρετικοῖς τῷ αὐτῷ ἄμφῳ ὑπάρχειν.

ταῦτον τοῖς διαιρέσεως καὶ τῷ ἑτέρῳ τῶν ἐν τῷ διαιρέτῳ τῷ αὐτῷ τῷ ἑτέρῳ τῶν ἐν αὐτῷ, ἐν φῶ τῷ ἑτερον, ὑπῆρχε καὶ θάτερον. εἰ δὲ ἔστιν οἷς τὸ μὲν ἀντικείμενοις εἶναι τοῖς ἑτέροις ὑπάρχει, τὸ δὲ τοῖς αὐτοῖς εἶναι τοῖς προσειλημμένοις οὐχὶ ὑπάρχει, οὐκ ἀν εἴη ἐν τοῖς διαιρετικοῖς ταῦτὸν τὸ ἀντικείμενῳ τε εἶναι τῷ ἑτέρῳ τῶν ἐκ τῆς διαιρέσεως καὶ τῷ ἑτέρῳ τῷ προσειλημμένῳ ταῦτό. ὥστε οὐδὲ ἐφ' ὧν συνυπάρχει, ὡς τὰ αὐτὰ ἀλλήλῃ-

λοις ὅντα συνυπάρχει. εἰ δὲ μὴ ταῦτά, ζητεῖν δεῖ κατὰ πότερον αὐτῶν τῆς ἐπιφορᾶς γινομένης ὁ συλλογισμός. τοῦτο δὴ λάβοι τις ἀν ἐκ τῆς περιουχῆς τοῦ εἰδόους τοῦ συλλογισμοῦ. ἔστι δὲ ἡ περιουχὴ αὗτη τοῦ τοιούτου συλλογισμοῦ ὁ ἐκ διαιρετικοῦ καὶ ἐνδε τῶν ἐν τῇ διαιρέσει τὸ ἀντικείμενον ἐπιφέρων τοῦ λοιποῦ'. ἀλλ' εἰ τοῦτο, δῆλον ὅτι ὡς ἀντικείμενον λαμβανόμενον ποιεῖ τὸν συλλογισμὸν, ἀλλ' οὐχ ὡς ταῦτὸν τῷ προσειλημμένῳ οὐ γάρ τοῦτο ἡ περιουχὴ βούλεται. ὡς γάρ ἐν οἷς ἄλλοι τὸ ἀντικείμενον καὶ ἄλλο τὸ προσλαμβανόμενον, ὁ μὲν τὸ ἀντικείμενον τῷ ἑτέρῳ ἐπιφέρων ἐμμένει τῇ περιουχῇ τῇ τοῦ συλλογισμοῦ τοῦ κειμένου καὶ συλλογεῖται τῷ γένεσθαι κατ' αὐτήν, ὁ δὲ τὸ προσειλημμένον ἐπιφέρων, ὅτι μὴ ταῦτὸν ἐν

1 ταῦτα A:	ταῦτὸν aP	2 φῶ B	ante διὰ add. τὸ A	τοσούτων P
3 τὸ αὐτὸν corr. ut videtur ex τῷ αὐτῷ P ²		γενέσθαι P	4 post λοιποῦ add.	
λόγου B	5 λέγομεν A:	λέγει BDP: λέγει τις a	7 συλλογισμοῦ P: non liquet D	
οὖτι B	τῷ ἑτέρῳ A	8 τῷ αὐτῷ aP	κατὰ AD, B corr.: καὶ B pr.: καὶ	
κατὰ aP	προειλημμένῳ P	post μὴ ras. D	9 κατ' αὐτὸν P	10 τῶν
προειλημμένων P	κατὰ] καὶ B	τῷ BD: om. aAP	11 ταῦτα aAP	
12 συλλογισμὸν D	13 κατὰ ταῦτὸν a: κατ' αὐτὸν P: καθ' αὐτὸν ABD		ἐν om. D	
πᾶσι aP	13. 14 τῷ αὐτῷ D	15 τὸ αὐτὸν ABD: τῷ αὐτῷ aP	16 ὑπῆρχε	
AD: ὑπάρχει aBP	οἷς] οὖς B	τῷ alterum corr. ex τε B	17 ὑπάρχει, τὸ δὲ τοῖς	
αὐτοῖς εἶναι AD: om. aBP		18 προειλημμένοις A: προειρημένοις B	ὑπάρχειν A	
τὸ a: τῷ ABDP	19 τε om. aP	τῷ alterum ABDP: τὸ a	20 ταῦτα ABD:	
ταῦτη aABP	21 δῆ P	ταῦτα AP: γρὴ ζητεῖν aP	22 δὲ D	
26 ποιεῖ λαμβανόμενον B	27 ως] οὐ P	28 προσλαβόμενον A	29 τῇ alterum	
om. D	30 οὗτε a			

αὐτοῖς τὸ προσειλημμένον καὶ τὸ ἀντικείμενον, οὕτε ἐμμένει οὕτε συλλογίζεται, οὗτως καὶ ἐφ' ὧν ἄμφω συνδεδράμηκεν, ὁ συλλογισμὸς ἢν γένοιτο ²⁵ ώς ἀντικειμένου τῷ ἑτέρῳ λαμβανομένου τοῦ ἐπιφερομένου, ἀλλ ὡς τοῦ αὐτοῦ τῷ προσειλημμένῳ. ὅτι δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐν αὐτοῖς τῷ προσειλημμένῳ τῷ ἐπιφερόμενον, ἐκ τούτων ἀν τις μάθοι. ὥσπερ ἐν τοῖς οὐκ ἔξ ἀντικειμένων ἀντιφατικῶν διαιρετικοῖς, οἷόν ἐστι τὸ 'ἥτοι ἡμέρα ἐστίν, η̄ νῦν ἐστι', τὸ ἀντικείμενον τῷ 'νῦν ἐστίν', ὅπερ ἐστὶν 'οὐκ ἐστι νῦν', σημαίνει μὲν τὴν ἡμέραν εἶναι, ἀλλ ἐπεὶ οὐ προηγουμένως τὴν ἡμέραν εἶναι ⁴⁰ σημαίνει. οὐ ταῦτα εἶναι λέγεται τῷ προσειλημμένῳ τῷ 'ἡμέρα ἐστίν' 10 (οὐ γάρ, διότι ἔτερον τῇ λέξει τὸ 'οὐκ ἐστι νῦν' τοῦ 'ἡμέρα ἐστίν', διὰ τούτο οὐκ ἐστιν αὐτῷ ταῦτα· ἐν οἷς γάρ διαφέροντά τυνα κατὰ τὴν λέξιν τοῦ αὐτοῦ τινος ὅμοίως καὶ προηγουμένως ἐστὶ δηλωτικά, ταῦτα τὴν αὐτὴν πρότασιν ποιεῖ, εἰ καὶ φωνὴν ἔχει διαφόρον· τὸ γάρ 'οὗτος ἔψης ἔχει' τῷ 'οὗτος μάγχιμαν ἔχει', εἰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγοιτο, η̄ αὐτὴ πρότασις, ⁴⁵ 15 ὅτι οὐπὸ τοῦ ἔτερου καὶ τῆς μαγχίμας τὸ αὐτὸ προηγουμένως δηλοῦται. οὗτως οὖν, εἰ καὶ τὸ 'οὐκ ἐστι νῦν' τὸ ἡμέραν εἶναι ὥμοίως ἐσήμανεν τῷ 'ἡμέρα ἐστίν', οὐ διὰ τὸ ἑτέραν εἶναι τὴν λέξιν ἔτεροι ἀν αἱ προτάσεις ἐγένοντο, η̄ τε λέγουσα 'ἡμέρα ἐστί' καὶ η̄ λέγουσα 'οὐκ ἐστι νῦν', ἀλλ ἐπεὶ ταῦτα προηγουμένως ἔκστερον οὐ σημαίνει, τὸ τε 'ἡμέρα ἐστί' ⁹ 20 καὶ 'οὐκ ἐστι νῦν', διὰ τούτο ἔτερα καὶ οὐ ταῦτα ἀλλήλοις. τὸ μὲν γάρ 'ἡμέρα ἐστί' προηγουμένως μὲν τίθησι τὸ ἡμέραν εἶναι, κατὰ συμβεβήκας δὲ ἀναιρεῖ τὸ εἶναι νύκτα· τὸ δὲ μὴ εἶναι νύκτα προηγουμένως μὲν ἀναιρεῖ τὴν νύκτα, κατὰ συμβεβήκας δὲ τίθησι τὴν ἡμέραν τῷ μὴ οὔσης νυκτὸς ἔξ ἀνάγκης ἡμέραν εἶναι), ὡς οὖν ἐπὶ τούτων, οὗτως ἔχει καὶ τὸ ²⁵ 'ἡμέρα ἐστί', τοῦτ' ἐστι τὸ τε προσλαμβανόμενον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον, ἐν τῷ προειρημένῳ διαιρετικῷ· οὐ γάρ ὡς ταῦτα προηγουμένως σημαίνοντα λαμβάνεται. εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι τῇ λέξει ἐστὶ τὰ αὐτά, ἔδη καὶ ἀπλῶς τὰ αὐτὰ ἀν εἴη, ἀλλ ὅτι μὴ τοῦ αὐτοῦ προηγουμένως δηλωτικά, ἔτερα. ὅτι γάρ οὐχ ἵκανή η̄ ταῦτά της λέξεως τὴν αὐτὴν πρότασιν ποιεῖν, ὥσπερ οὐδὲ η̄ ἑτερότητος διαφέρουσαν, δηλοῦσιν αἱ ὥμοιων- ¹⁰ 30 μίαι. ὅτι δὲ μὴ ὡς τοῦ αὐτοῦ δηλωτικὰ ἀμφότερα λαμβάνεται. δηλούν ἐκ τοῦ τὸ μὲν ἐν τῇ προσλήψει λαμβανόμενον 'ἡμέρα ἐστίν' ὡς προηγουμένως τοῦ εἶναι ἡμέραν δηλωτικὸν προσλαμβάνεσθαι, τὸ δὲ ἐπιφερόμενον ὡς

I τῷ προσειλημμένῳ P καὶ τὸ ἀντικείμενον om. P 4 et 5 προσειλημμένῳ P 4 οὐδὲ BD: οὐ A: μὴ δὲ aP 5 ἐν τοῖς om. A 6 ἥτοι om. A 7 ἡ superser. B ante οὐκ add. τὸ D οὐκ ἐστὶ] οὐ P 8 ἀλλ ὁ om. P οὐ ABD: μὴ aP 9 τῷ alterum aB: τὸ ΛBD 10 οὐκ] οὐ Λ 11 ταῦτα αὐτῶν AB ἐῑ οἷς add. P³ 13 πρότασιν—λέγοιτο η̄ (14), unde incipit fol. r., add. P³ 14 post ἔχει add. ταῦταν. καὶ aP³ εἰ om. B αὐτὴν] τοιαύτῃ Λ 15 ταῦταν aP 16 οὖν om. P εἰ post νῦν transponunt aB ὥμοίως ἐσήμανεν om. P 17 ἡμέραν Α post ἔτεροι add. γε aP 18 ἐγένοντο Λ οὐκ ἐστιν νῦν: καὶ η̄ λέγουσα ἡμέρα ἐστίν collocat A 19 οὐ post ἐπεὶ transponunt aP 20 post καὶ prius add. τὸ aP 26 προειρημένῳ aP: προηγουμένῳ ABD post προειρημένῳ add. ἔξ ἀντιφάσεως α διαιρετικῆς B 27 ταῦτα AB 28 τὰ αὐτὰ BD: ταῦτα aLP 30 οὐδὲ om. B 31 δηλωτικὸν ἀμφοτέρως a 32 ἡμέρα corr. ex νῦν ut videtur B 32. 33 προηγουμένου Λ

τοῦ 'οὐκ ἔστιν ἡμέρα' ἀναιρετικὸν ἐπιφέρεσθαι, ὡς ἵστοι ὅν τῷ 'οὐκ ἄρα οὐκ ἔστιν ἡμέρα'. ὡς οὖν τοῦτο οὐ προτίγησμένως τὸ ἡμέραν εἶναι τί-
θησιν, ἀλλ' ἀναιρεῖ τὸ 'οὐκ ἔστιν ἡμέρα', οὗτος καὶ τὸ 'ἀλλὰ μὴν ἡμέρα' 15
ἔστι τὸ ἀντ' αὐτοῦ λαμβανόμενον· λαμβάνεται γάρ ἐν τῇ ἐπιφράζῃ ὡς
5 ἀναιροῦν ἐκεῖνο, οὐ ταῦτὸν δὲ τὸ η̄ ὡς ἀναιρετικῷ τοῦ μὴ εἶναι ἡμέραν
γρῆσθαι αὐτῷ η̄ ὡς ἡμέραν εἶναι τιθέντι. ὁ μὲν γάρ οὐπέρ τοῦ ἀνελεῖν
τὸ ἡμέραν μὴ εἶναι γράμμενος αὐτῷ, εἰ δὲ λαλοῦ τι ἦν τὸ ἀναιροῦν αὐτὸν καὶ
μὴ τὸ ἡμέραν εἶναι, ἐκείνῳ ἂν καὶ οὐ τούτῳ ἐχρήσατο· ὁ δὲ βουλόμενος
τὸ ἡμέραν εἶναι στημῆναι οὐκ ἂν ἀλλωφ τινὶ η̄ τῷ τούτου δηλωτικῷ γρά-
10 σκιτ' ἀν.

Τὸ δὲ ἐξ ἀνάγκης προσκείμενον ἐν τῷ δριψ τῇς ἐπαγωγῆς γωρίζει
τὸν συλλογισμὸν. ἔστι μὲν γάρ καὶ η̄ ἐπαγωγὴ λόγος ἐν φῷ τεθέντων
τινῶν ἔτερόν τι τῶν κειμένων συμβαίνει, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης·
οὐ γάρ ἀναγκαῖον τὸ δεικνύμενον ἐν ταῖς ἐπαγωγαῖς τῷ μήτε πάντα, δι'
15 ὃν η̄ δεῖξι τοῦ προσκείμενου, δύνασθαι λαριθῆναι μήτε, εἰ μὴ πάντα λαρι-
θεῖη, ἐξ ἀνάγκης δύνασθαι λέγειν οὕτως ἔχειν, ὡς ἔκαστον ἦν τῶν εἰλημ-
25 μένων, καὶ τὸ καθόλου. ἔστι γάρ τὸ ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει οὐ τοῦ
ἀναγκαῖον γένεσθαι τὸ συμπέρασμα ἐν τοῖς συλλογισμοῖς δηλωτικόν (οὐ γάρ
ἐν πᾶσι τοῖς συλλογισμοῖς ἀναγκαῖον τὸ συμπέρασμα· ἔστι γάρ ἐν πολλοῖς
20 καὶ ἐνδεχόμενον συμπέρασμα· τὸ γάρ ἐξ ἐνδεχομένων προτάσεων ἐνδεχό-
μενον), ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἔπεισθαι ταῖς προτάσεσι τὸ δεικνύμενον δι'
αὐτῶν, ὁ ποιᾶς ἀν εἴη σχέσεως τῶν τεθέντων πρὸς τὸ συμπέρασμα, δηλω-
30 τικὸν τὸ ἐξ ἀνάγκης. εἰ γοῦν μὴ ἐποιτο τοῖς κειμένοις ἐξ ἀνάγκης τὸ
ἐπιφερόμενον, καὶν ἀναγκαῖον η̄, οὐ συλλογισμὸς τοῦτο.

25 Τὸ δὲ διὰ τῶν κειμένων προσκείμενον εἴη μὲν ἂν οὐ μόνον τοὺς
μονολημμάτους λόγους λεγομένους ἀποκρίνον τῶν συλλογισμῶν (οὐ γάρ διὰ
τῶν κειμένων τὸ ἐπιφερόμενον αὐτοῖς δείκνυται· λείπει γάρ ἐν αὐτοῖς
πρὸς τὴν συλλογιστικὴν δεῖξιν τὸ παραλειπόμενον, ὡς εἰρήκαμεν), ἀλλὰ καὶ
τοὺς παρέλκοντας· ἐν οἷς γάρ λόγοις πρότασίς τις εἰληπται παρέλκουσα,
30 οἵτοι οὐ διὰ τῶν κειμένων συνάγουσι τὸ συμπέρασμα, εἰ γε καὶ ἀφαι-
ρεῖται σηγῆς ἐκείνης ἔτι οὕτω τε τὸ αὐτὸν συνάγεσθαι. εἰ γάρ ἐκ τῶν 'πᾶν
δίκαιοιν καλόν, πᾶν καλὸν ἀγαθόν' συνάγεται τὸ 'πᾶν δίκαιοιν ἀγαθόν',

1 τοῦ] τὸ A   ἡμέραν B   δη̄] ἀν B   1. 2 οὐκ ἔστιν οὐκ ἄρα ἡμέρα (corr. ε
νῦξ) collocat B   2 οὐκ om. P   4 τῇ om. B   5 ἀναιρεῖν A   ἐκεῖνο, οὐ] καὶ
μὴ P   τὸ mutavit in τῷ B   7 μὴ ἡμέραν aB   8 οὐ supser. P   11 προσκεί-
μενον D: προσκείμενον aABP   12 μὲν om. D   η̄ om. aP   16 δύνασθαι ἐξ ἀνάγκης
λέγειν collocat B   δύνασθαι λέγειν om. a   19 ante πολλοῖς add. τοῖς A   20 ante
συμπέρασμα add. τὸ B   τὸ] οὐ B   post προτάσεων add. δεικνύμενον aBP
20. 21 ἐνδεχόμενον om. B   21 δι' om. B   22 δ ποιᾶς scripsi cf. An. Pr. p. 21, 5:
διποιᾶς libri   εἴη D: η̄ aABP   post τεθέντων eras. 1—2 lit. P   23 post κειμένοις add.
τὸ P   τὸ ἐπιφερόμενον, καὶν ἀναγκαῖον η̄ mrg. P²: οὐ τῷ ἐπιφερόμενον καὶ μὴ ἀναγκαῖο
δη̄τι in contextu P   24 post τοῦτο add. ἔστι a   25 προσκείμενον A   οὐ μόνον BD:
καὶ aAP   27 post αὐτοῖς add. μόνον P   λείπεται AD   28 εἰρήκαμεν] p. 8, 16 sq.
32 post πᾶν prius add. γάρ B   ἀγαθόν prius supra lineam et in margine B

περιττὸν τὸ πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ δεῖξιν προστιθέναι τὸ ‘πᾶν ἀγαθὸν δι’ αὐτὸν αἱρετόν’ η̄ εἰ τι ἄλλο. ἀλλ’ οὐδὲ ἐν οἷς μὴ τὸ οἰκεῖον συμπέρασμα⁴⁰ ἐπιφέρεται, ἄλλο δέ τι ἐπόμενον ἔκεινων η̄ συμβεβηκός, οὐδ’ οὐτοὶ συλλογισμοί· οὐ γάρ διὰ τῶν κειμένων. οἶνον εἰ λαβών τις τὴν ἡδονὴν κατὰ 5 φύσιν καὶ τὸ κατὰ φύσιν αἱρετὸν συμπεράσιοτο τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι· οὐ γάρ τοῦτο δεῖκνυται ἐκ τῶν κειμένων, εἰ καὶ ἔπειται ἐξ ἀνάγκης τῷ συναγομένῳ. τοιοῦτος καὶ ὁ περὶ τοῦ θανάτου ὑπὸ Ἐπικούρου λόγος εἰρημένος· οὐ γάρ ἐν τῶν λεγούσων προτάσεων ‘τὸ διαλυθὲν ἀναισθῆτε, τὸ 45 ἀναισθῆτον οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς’ συνάγεται τὸ ‘οὐ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς’, 10 ὡς αὐτὸς ἡγεῖται, ἀλλ’ ὅτι τὸ διαλυθὲν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς. ἀλλ’ οὐδὲ ὁ θάνατος τὸ διαλυθὲν ἔστιν ἀλλὰ διαλυσις· οὐκ ἔδωκε δὲ ὁ δοὺς τὸ διαλυθὲν ἀναισθῆτεν τὸ καὶ τὴν διαλυσιν γίνεσθαι ἀναισθῆτως· οὐ γάρ η̄ διαλυσις τῷ ζῷῳ, η̄ τις | ἔστι τὸ ἀπομνήσκειν, ἀναίσθητος. διὸ πρὸς ἡμᾶς 15 τὸ ἀπομνήσκειν καὶ τὸ μὴ τείμηκεναι. εἰ καὶ μὴ τὸ ἀπομνήσκειν ἀεί. διὸ 15 καὶ διττὸς ὁ θάνατος· η̄ γάρ ὁ γεγονὼς η̄ ὁ γινόμενος. ὁ μὲν γάρ γεγονὼς οὐκ ἀν εἴη πρὸς ἡμᾶς, ὁ δὲ γινόμενος πρὸς ἡμᾶς· τοῦτον δὲ καὶ φρούριον εἴται. ἀλλ’ οὐδὲ ἐν οἷς λόγοις μηδεμίᾳ πρότασις εἰληπται καθίλοι, 20 οὐδὲ οὐτοὶ συλλογισμοί· καὶ γάρ ἐν τούτοις τὸ δεικνύμενον οὐ διὰ τῶν κειμένων δεῖκνυται ἀλλὰ διὰ τὴν καθίλοι πρότασιν τὴν παρειμένην. 25 τοιοῦτοι δέ εἰσι λόγοι καὶ οἱ ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς λεγόμενοι ἀμεθόδως περιστάνοντες. οὐ γάρ. εἰ τὸ Α ἵσον τῷ Β, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ Β τὸ Γ ἵσον, διὰ τοῦτο καὶ τὸ Α τῷ Γ ἵσον ἀν εἴη δεῖξιγμένον συλλογιστικῶς· οὐ γάρ διὰ τῶν κειμένων τὸ ἀναγκαῖον. ἔπειται γάρ τοῖς κειμένοις τοῦτο διὰ τὸ ἀληθὲς εἶναι τὸ καθίλοι τὸ τὰ ἀντῷ ίσα καὶ ἀλλήλοις εἶναι ίσα. διὸ 30 10 ἔκεινον τε κειμένου καὶ τοῦ διγραμένου τούτου συντεθέντος καὶ συναγθέντος εἰς μίαν πρότασιν τὴν ‘τὸ δὲ Α καὶ Γ τῷ αὐτῷ, τῷ Β, ίσα ἔστιν’ συνάγεται συλλογιστικῶς ἥδη καὶ τὸ Α τῷ Γ ἵσον εἶναι. τοιοῦτον καὶ τὸ λέγειν ‘ἡμέρα ἔστιν’ ἀλλὰ καὶ σὸν λέγεις ὡς ἡμέρα ἔστιν· ἀληθεύεις ἀρά· 35 ἔπειται μὲν γάρ καὶ ἐνταῦθα τοῖς κειμένοις τὸ ἐπενεγμένον, οὐ μὴν διὰ τοῦτα τὸ ἀναγκαῖον ἀλλὰ διὰ τὸ καθίλοι ἀληθὲς εἶναι τὸ ‘πᾶς ὁ ἡμέ· 15

I τοῦ αὐτοῦ aDP: αὐτοῦ B: αὐτὴν Α 1. 2 δι’ αὐτὸ] δια τὸ Α 2 οὐδὲ—συναγομένῳ (7) Usener Epicurea p. 277,4 μὴ ἐν οἷς B 3 τῇ τὸ B ἔκεινω aP: ἔκεινων AID: ἔκεινο B 3. 4 συλλογισμοὶ add. P³ 4 λαβών τις AB Usener: λαβόντες I: λάβῃ τις aP 5 τῷ—αἱρετῷ D συμπέραν....ο P¹: αὐτοῖς add. P³ 6 εἰ om. A 7 οὐ om. B post θανάτου add. καὶ Λ ὑπὸ Ἐπικούρου cf. Usener Epic. p. 71,6 λόγος om. A 9 et 10 οὐδὲν] οὐδὲ Α 12 ἀναισθῆτοῦν, ut videtur, D τὸ ABD: τε aP γενέσθαι aP 14 μὴ prius om. B μὴ τὸ aP: τὸ μὴ ABD

15 καὶ διττοῦ ὄντος τοῦ/// θανάτου P (οὐ corr. ex o P²) 15 et 16 γιγνόμενος Α 15 γάρ alterum om. aP 19 δεῖκνυνται (sic) aP παρειρημένην A 20 ὑπὸ om. A τῆς om. D post λεγόμενοι add. οἱ ABD 21 τῷ α B τῷ β ἵσον A: τὸ β ἵσον B ὁμοίως—ἵσον om. B τῷ β τὸ γ̄ serip̄si: τὸ β τῷ γ̄ AD: τῷ γ̄ τὸ (τὸ corr. P²) β aP 22 διὰ—ἵσον om. A καὶ om. D τῷ α τῷ γ̄ B 26 τῷ αὐτῷ serip̄si (cf. An. Pr. p. 344,19): τὰ αὐτὰ libri ἔστιν ίσα aP 27 ante α superser. ἄρα P² εἶναι ίσον aP 28 post λέγειν add. ὅτι aAP οὐ λέγεις ὡς om. P; ὅτι signo appictio mrg. P² ἀληθὲς D 30 ταῦτα Α τὸ τὸ aBP: τὸ ΑD post καθίλοι add. τὸ B οὐ—λέγων (p. 15,1) ABD: οὐ—λέγει aP

ρας οὐσῆς ἡμέραν εἶναι λέγων ἀληθινεῖ'. τούτου γάρ ληροθίντος, ἂν συνέληγε τις τὰ καίμενα εἰς μίαν πρότασιν τὴν 'σὺ δὲ ἡμέρας οὐσῆς λέγεις ἡμέραν εἶναι', συλλογιστικῶς συνδέει τὸ 'σὺ ἔρεις ἀληθινεῖς'. ἐν πᾶσι γάρ τοῖς τοιούτοις λόγοις τὸ μὲν καθόλου ἀληθεῖς ὃν παραλέγεται, ή δὲ ἐξέρα 5 πρότασις εἰς δύο διαιρεῖται η καὶ πλείω, ώς ἐπὶ τοῦδε τοῦ λόγου 'ἢ νόμος 20 ἀνομίᾳ ἐναντίον· ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος οὐ κακόν· ἀλλὰ καὶ η ἀνομία κακόν· ἀγαθὸν ἔρεις ὁ νόμος'. ἐν γάρ τούτῳ παρεῖται μὲν τὸ καθόλου ὃν τοιοῦτον 'ἢ μὴ δύνακόν ἐναντίον ἔστιν· ἀγαθὸν ἔστι', διήρρηγται δὲ εἰς τρία η πρότασις η ἑτέρα ἔχουσα οὕτως 'ἢ δὲ νόμος οὐκ δύνακόν κακῷ οὐσῆς 10 τῇ ἀνομίᾳ ἐναντίος ἔστι· ταύτης γάρ μέρη τὸ τε 'ἢ νόμος ἀνομίᾳ ἐναντίον' καὶ τὸ 'ἀλλὰ καὶ ὁ νόμος οὐ κακόν' καὶ ἔτι τὸ 'ἀλλὰ καὶ η ἀνομίᾳ 25 κακόν'. ἐκ γάρ τῶν προειρημένων δύο προτάσεων συλλογιστικῶς συνάγεται τὸ ἀγαθὸν εἶναι τὸν νόμον, ἀλλ' οὐ καὶ ἐκ τῆς μιᾶς τῆς εἰς τρία διηρρημένης.

15 p. 100a27 'Απόδειξις μὲν οὖν ἐστιν, έταν ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων.

'Ορισάμενος τὸν συλλογισμὸν ἔξῆς τὰ εἶδη τοῦ συλλογισμοῦ λαμβάνει τὰ κατὰ τὴν τῆς ὥλης διαφορὰν δεικνύμενα, καὶ ἔκαστον αὐτῶν, οὐ τι ποτ' ἐστὶ καὶ ἐν τίνι τὸ εἶναι ἔχει, δείκνυσσι τε καὶ δρίζεται· οὗτος γάρ τὰς 20 τῶν συλλογισμῶν διαφορὰς τὰς κατὰ τὸ εἶδος λαμβάνων, φ διαφέρει τῶν ἀλλων συλλογισμῶν ὁ διαλεκτικός, δεῖξει. ἔστι γάρ εἶδη συλλογισμοῦ παρὰ τὴν τῆς ὥλης διαφορὰν γινόμενα ἀπόδειξις, διαλεκτικὸς συλλογισμός, σάφισμα. ὁ γάρ συλλογιζόμενος η ἐξ ἀληθῶν δείκνυσιν η ἐξ ἐνδόξων η ἐξ φαινομένων ἐνδόξων· οὐδεὶς γάρ ἐκ ψευδῶν καὶ ἀδόξων ἀμα συλλογιζεται· καὶ πρῶτον γε περὶ ἀπόδειξεως λέγει· οὗτος γάρ τῶν συλλογισμῶν κυριώ· 25 τοτες. ἔστι δὲ η ἀπόδειξις ἐπιτημονικὸς συλλογισμός. φησὶ δὴ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι ἐξ ἀληθῶν συλλογισμῶν καὶ πρώτων, η ἐκ τοιούτων φ διά τινων πρώτων καὶ ἀληθῶν τῆς περὶ αὐτὰ γνώσεως εἴληφε τὴν ἀρχήν, τοῦτο ἔστιν εἰ διὰ τοιούτων εἴη δεικνύμενόν τε καὶ συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον, οἷς ἀρχαὶ τε καὶ αἵτια τῆς γνώσεως τὰ ἀληθῆ τε καὶ

3 συνάξεις Bpr., A	4 τοῖς λόγοις τοῖς τοιούτοις D	5 οὐ om. aP	νόμος aDP:
λόγος AB	7 παραλέγεται omisso μὲν B	9 ἔχουσα οὕτως om. D	οὐ κακόν
δύν B	ῶν in ras. P κακόν om. A	10 ἐναντίον B	11 καὶ ἔτι—κακόν
(12) om. A	12 ἐκ γάρ aB: οὐ (fortasse e vs. 13 translatus) γάρ ἐκ ADP		εἰρη-
μένων D	13 ἀλλ' οὐ scripsi: ἀλλὰ libri	13. 14 διαιρουμένης A	15 post
πρώτων ex Arist. add. η συλλογισμὸς η aP	17 ποτ' aP: πέρ aDB	18 τε ex τι	
corr. A	19 ante τῶν prius add. κατὰ A τὰς om. B	τὸ om. D	
20 συλλογισμὸν aBDP: συλλογισμὸν A	21 γιγνόμενα AB	23 ἐνδόξων συλλογιζεται	
ζητεῖ A	24 γε om. B ante κυριώτατος add. η AD	25 ante συλλογισμὸς	
add. η A φασὶ A δὴ aP: δὲ δεῖ AB: δεῖν D		26 συλλογισμὸν D: συλλο-	
γισμὸν aABP	27 τινων ABD Arist.: τῶν aP	καὶ ἀληθῶν om. B	
27. 28 τὴν ἀρχὴν εἴληφε B Arist.	28 τούτων aP	29 ἀρχή B τε prius	
om. aP αἵτια P			

πρῶτα. οὐ γάρ πᾶς ὁ ἔξι ἀληθῆν συλλογισμὸς καὶ κυρίως ἀπόδειξις, ἀλλὰ 40 εἰ πρὸς τῷ ἀληθῆν εἶναι τὰ δὲ ὅν τὸ τοιοῦτος δείκνυται συλλογισμός, καὶ πρῶτα εἴη. οὗτος γάρ ἔσται καὶ αἵτια· ὁ γάρ δὲ αἵτιαν συλλογισμὸς ἀπόδειξις· τὰ γάρ πρῶτα τῶν μετὰ ταῦτα ἔστιν αἵτια. οὐ μόνον δὲ δεῖ τὰ 5 λαμβανόμενα πρῶτα εἶναι τῇ φύσει τῶν δὲ αὐτῶν δεικνυμένων, ἀλλὰ καὶ πρῶτα τῷ ἀμερικανοῦ εἶναι καὶ μὴ δείκνεσθαι δεῖται. τοιαῦτα γάρ ὅντα 10 ἔσται γνώριμα ἔξι ἑαυτῶν τῇ φύσει· ἀρχαὶ δὲ ἀποδείξεως τὰ ἔξι αὐτῶν 45 γνώριμα· τὰ δὲ ἀμερικανοῦ ἔξι αὐτῶν γνώριμα· ἀναπόδεικτα γάρ· διὰ τοῦτο 15 δὲ μὲν δεικνύνται ἔχειν διὰ τὸ ἀντιφράττειν αὐτῇ τῇ γῆν γῆν ἀποδείκνυσιν· οὖν ἡ σελήνη ἀντιφράττεται ἢ ἐπισκοτεῖται ὑπὸ τῆς γῆς, τὸ ἀντιφρατόμενον τῇ ἐπισκοτούμενον ἐκλείπει· αἵτινον γάρ | τῇ γῆ ἐκλείψεις 11 20 ἡ ἀντιφράξις. ἀν δέ τις τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν τῇ σελήνῃ δεικνύῃ διὰ τοῦ ἐκλείπειν αὐτήν, οὐκέτι ἀποδείκνυσι κυρίως, καίτοι λαμβάνων ἀληθῆς· οὐ γάρ διὰ πρώτου οὐδὲ δὲ αἵτιον δείκνυσι κυρίως τὸ ὄντερόν τε καὶ αἱ- 25 τιατόν. ἀλλὰ διὰ τοῦ ὄντερον τὸ πρώτον· ὄντερον γάρ ἡ ἐκλείψις τῆς ἀντιφράξεως καὶ δὲ ἐκείνην γνωμένη. οὗτος δείκνυσι δὲ ὄντερον δὲι- 30 κνύς τὸ ‘αὕτη τέτοκε’ διὰ τοῦ γάλα ἔχειν· οὐ γάρ τὸ γάλα αἵτιον τοῦ τετοκένται, ἀλλὰ τὸ τετοκένται τοῦ γάλα ἔχειν· δὲ γοῦν διὰ τοῦ τετο- 35 κένται δεικνύνται τὸ γάλα ἔχειν δὲ αἵτιον τε καὶ πρώτου δείκνυσιν. ὅμοιός 40 καὶ δὲ δεικνύς διὰ δὲ ἀληθῆπος πνεύμονα ἔχει διὰ τοῦ ἀναπνευστικὸν αὐτὸν εἶναι δὲ ἀληθῆπος μὲν συλλογιζεται, οὐ μὴν διὰ πρώτου· διὸ οὐδὲ ἀπο- 45 δείκνυσιν. ἀν δὲ ἔμπαλιν διὰ τοῦ πνεύμονα ἔχειν αὐτὸν δεῖξῃ διὰ ἐστὶν ἀναπνευστικός, ἀποδείκνυσιν γέδη. ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ ζῆν δεικνύς διὰ αἰσθήσιν 50 ἔχει διὰ τοῦ αἰσθητικοῦ οὐδὲ ἀποδείκνυσιν· ἀν μέντοι διὰ τοῦ αἰσθητικοῦ 55 ἔχειν δεῖξῃ διὰ καὶ αἰσθητικόν, ἀπέδειξεν. ἐπιζητήσεις δὲ ἄν τις, εἰ ἡ ἀπόδειξις διὰ πρώτων, δὲ ἀληθῆπος μὲν ὄντερων δὲ συλλογισμὸς τίς ἀν εἴη. ἡ καὶ οὗτος διαλεκτικός· τὰ γάρ οὗτος ἀληθῆπος ὡς ἔνδοξα λαμβάνεται· 60 ἔνδοξον γάρ τὸ τε τὴν γάλα ἔχουσαν τετοκένται καὶ τὸ ἐκλείπον ἐπισκοτεῖ- 65 σθαι. ἡ κυρίως μὲν ἐκείνης ἀπόδειξις, δευτέρως δὲ καὶ οὗτος· ὡς γάρ 70 πρὸς ἡμᾶς, ἐπεὶ ἡμὲν γνώριμωτερα τὰ λαμβανόμενα. πρώτως μὲν οὖν 75 καὶ κυρίως ἀπόδειξις δὲ διὰ πρώτων. ὡς εἴρηται, συλλογισμός. παράδειγμα

1 οὐ] ἡ A συλλογισμῶν Apr. καὶ A: ἡ aBDP 1. 2 ἀλλὰ εἰ] ἀλλὰ A 2 τὸ om. B 3 καὶ αἵτια ABDP³: δὲ αἵτιον a 5 τῶν φύσει τῇ A 6 δείξεως δειτῶσι ABD: δὲ ἀλλῶν δειγμέντα aP 7 ἑαυτῶν D: αὐτῶν aABP αὐτῶν DP: αὐτῶν A: ἑαυτῶν aB 8 δὲ P: om. B ἀμερικανοῦ alterum collocat B αὐτῶν D:

ἀντῶν AB: αὐτῶν P: ἑαυτῶν a 9 τὸ fortasse ut in sequentibus τοῦ, at cf. Ind. αὐτήν B 10 δεικνύσιν B ἡ om. aP 11 ἀντικείμενον A γάρ superser. B 12 ἀντικείμενος A 14 οὐ] οὐδὲ B οὐδὲ] ἡ B ὄντερον ABD: ἑτερόν aP 16 γιγνο- μένη A οὗτος post δείκνυσιν habet B δεικνύσιν BD: δεικνύει aAP 17 post γάλα alterum add. ἔχειν a 18 τοῦ—τὸ A δὲ—ἔχειν (!?) om. A δὲ γοῦν BD: οὖν δὲ aP 19 τε om. a 20 δὲ alterum om. aP 20. 21 εἶναι οὐτῶν D 23. 24 διὰ τοῦ αἰσθητικοῦ, διὰ αἰσθητικοῦ εἴη collocant aP 24 ἔχειν B 25 ἐπιζητήσεις D: ἐπιζητή- σαι aP: ἐπιζητήσῃ A: non liquet B 28 ἔνδοξα A τὴν τε τὸ A τε om. B 29 δευτέρως aB: δεύτερος P: ὄντερως AD οὗτος A

δὲ τοῦ διὰ πρώτων καὶ ἀμέσων συλλογισμοῦ καὶ τὸ τοιῦτον ἀν εἴη. ἔκά-
στου τῶν ἀντων εἰδός ἐστι τοῦτο καθ' ὃ ἐστιν· αὕτη γάρ οὐ πρότασις δι'
ἐπαγωγῆς μὲν συνίσταται, ἀναπόδεικτος δέ ἐστι καὶ πρώτη κειμένου τοῦ
πᾶν τὸ ἐνεργείην ὃν ἔξι ὅλης καὶ εἰδούς εἶναι· ἐπειταὶ γάρ τούτου κειμένου 20
5 [τῷ] παντὶ τῷ ἔξι ὅλης καὶ εἰδούς ὅντι τὸ κατὰ τὸ εἰδός εἶναι τοῦτο ὃ
ἐστι. τούτῳ εἰ προσληφθείη πρότασις ή λέγουσα 'τὸ δὲ ζῷον ἐκ τούτων'
ἐναργῆς καὶ αὕτη καὶ ἀναπόδεικτος, συνάγοιτο ἀν τὸ τοῦ ζόιου εἰδούς εἶναι
τοῦτο καθ' ὃ ζῷον ἐστιν. φῶ συμπεράσματι εἰ προσληφθείη πάλιν ἐναρ-
γῆς πρότασις ή λέγουσα 'ἄλλα μὴν τὸ ζῷον ἐστι κατὰ τὴν ψυχὴν αἰσθη-
10 τικόν', κατὰ τὴν ψυχὴν ἀν ζῷον εἴη· εἰ γάρ καθ' ὃ αἰσθητικόν, ζῷον, 25
κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν αἰσθητικόν, κατὰ τὴν ψυχὴν ἀν ζῷον εἴη. ὡν κειμένων
συνάγοιτο ἀν οὐκέτι διὰ πρώτων ἀλλὰ διὰ τῶν δεδειγμένων διὰ τῶν πρώ-
των τὸ τοῦ ζῷου εἰδός εἶναι τὴν ψυχήν. πάλιν εἰ προσλάβοιμεν τὸ 'ὅτι
τὸ τοῦ ζῷου εἰδός ἔνυλον, ζωτικὸν εἰδός ἔνυλόν ἐστιν' ἐναργὲς καὶ προσ-
15 θείμενον αὐτῷ τὸ τὸ ἔνυλον εἰδός ἀγώριστον εἶναι, συνάγοιτο ἀν η ψυχή,
ἥτις ἦν εἰδός τοῦ ζῷου, ἀγώριστος εἶναι τοῦ σώματος. καὶ γάρ εἰ μὴ
διὰ πρώτων καὶ ἀμέσων δέδεικται, ἀποδείκνυται καὶ τοῦτο. ο γάρ δει-
κνὺς θτι η σελήνη ἐστέρηται φωτός, διὰ τὸ ἐκλείπειν αὐτήν, δι' ἀμέσου
μὲν οὐ δείκνυσιν οὐδὲ ἀναποδείκτου (οὐ γάρ ἀναπόδεικτον τὸ ἐκλείπειν
20 τὴν σελήνην ἀλλὰ δείκνυμενον, ὡς προειρήκαμεν, διὰ τοῦ ἀντιφράττειν αὐ-
τῇ τὴν γῆν η διὰ τοῦ ἐπισκοτεῖσθαι). τῷ μέντοι τοῦτο δι' ἀμέσων τε καὶ
πρώτων δεδειγματι γίνεται καὶ ο διὰ τούτου συλλογισμὸς ἀπόδειξις. τρόπουν
γάρ τινα καὶ αὐτὸς γίνεται δι' ἀμέσων δείκνυμενος τῷ τὰ δι' ὡν δείκνυ-
25 ται διὰ τοιούτων εἶναι προδειγμένα. σαφεῖς δὲ δι' οὐ πάρεθμέθι περὶ²⁵
τῆς ψυχῆς λόγου οὐ τε δι' ἀναποδείκτων καὶ ⟨οἱ⟩ διὰ τῶν δεδειγμένων δι'
ἀναποδείκτων· οἱ γάρ δεύτεροι τοιοῦτοι. οὗτοις καὶ ἐν γεωμετρίᾳ τὸ μὲν
πρῶτον θεώρημα τῶν ἐν τοῖς Εὐκλείδου Στοιχείοις δι' ἀναποδείκτων δείκνυται
(διὰ γάρ τῶν ἀρχῶν), τὸ δὲ θτι αἱ τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι οὐσὶν ὀρ-
θοῖς ξαῖ, οὐκέτι δι' ἀναποδείκτων· διὰ γάρ τοῦ τῶν εἰς τὰς παραλλήλους 40

1 διὰ μέσων καὶ πρώτων B   ἀμέσου aP.   4 εἶναι AD: ἐστίν aBP   5 τῷ prius AD,
Beorr.: τὸ aP, Bpr.: delevi   τῶν (ante ἐξ) A   post ὅλης add. εἶναι A   δν τι A
6 τούτων in ras. P   τὸ δὲ—λέγουσα (9) iterat A   7 εἰδούς A^a   8, 9 προστεθείη (om.
πάλιν) πρότασις ἐναργῆς B   9 πρόταξις Aa   10 εἰ γάρ—ζῷον εἴη (11) om. a   12 αντε-
πρώτων prius superser. τῶν B   διὰ alterum om. D   13 προσλάβωμεν BD, oblit. A
14 τὸ om. aP   ζωτικὸν—ἐστιν deleverim   15 τὸ alterum corr. e τῷ B: τε aP
ἀγώριστον ut videtur A   16 ζῷου] σώματος D   ἀγώριστος aP: ἀγώριστον ABD
post εἰ add. καὶ D   18 φωτὸς ἐστέρηται B   τὸ] τοῦ D   20 προειρήκαμεν]
p. 16,9—12   20, 21 αὐτὴν aP   21 η ABD: καὶ aP   διὰ ex διὸ ut videtur
corr. A   τοῦ AD: τοῦτο B: τὸ aP   21, 22 διὰ πρώτων τε καὶ μέσων A: διὰ μέσων
καὶ πρώτων P   22 καὶ ο oblit. A .   23 γίνεται] δείκνυται D   διὰ μέσων AP
24 προδειγμένα A   παρεθμέθι—δεδειγμένων (25) in summa pagina add. P³   post
      σσ
περὶ add. τοῦ B   25 οἱ τε] ὥστε P³   ἀναποδεικτικῶν A   οἱ διὰ a: διὰ AP³: om.
BD   δι' alterum D: διὰ τῶν aAB: δι'—γάρ (26) om. P   27 στοιχείων B   28 τῷ
τριγώνου] τοῦδε A   τρεῖς post αἱ habet D   29 οὐκ ἐστι B

ἐμπιπτούσῶν εὐθεῖῶν τὰς ἐναλλακτικάς γωνίας ἔσται ἀλλήλαις εἶναι καὶ διὰ τοῦ τῶν εἰς τὰς παραλλήλους ἐμπιπτούσῶν εὐθεῖῶν τὴν ἔκθετην τῇ ἔνθετῃ καὶ ὅπ' ἐναντίας ἔστην εἶναι. ἂν οὐκ εἰσὸν ἀρχαὶ ἀλλὰ δι' ἀποδεῖξεως εἰλημμένα. κοινότερον μέντοι καὶ πάντα τὸν ἐξ ἀλγηθῶν συλλογισμὸν ἀπόδειξιν λέγει. 5 λέγει μὲν οὖν περὶ ἀποδεῖξεως τε καὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ προηγησού- 45 μένως τε καὶ ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς Υστέροις ἀναλυτικοῖς· οὐν δὲ ἐπὶ τοιοῦτον περὶ αὐτοῦ εἴρηκεν, ἐφ' ὧσον αὐτῷ χρήσιμόν ἐστι πρὸς τὸ γωρίσαι τῶν ἄλλων συλλογισμῶν τὸν διαλεκτικόν. ἐστι δὲ συλλογισμὸς αἱ προτάσεις μετὰ τοῦ συμπεράσματος.

10 Πίπιλων δὲ περὶ ἀποδεῖξεως ἐξῆς λέγει περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ, 12 καὶ φησὶ τὸν δι' ἐνδόξων γινόμενον συλλογισμὸν διαλεκτικὸν εἶναι. ὁ εἰ- πὼν ἐφεξῆς, τίνα μὲν ἐστιν ἀλγηθῆ καὶ πρῶτα, δι' ὃν εἶπε γίνεσθαι τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμόν, τίνα δὲ τὰ ἐνδοξά, δι' ὃν τὸν διαλεκτικόν, ἐξη- γεῖται δεικνὺς αὐτῶν τὴν διαφοράν. ἀληθῆ μὲν οὖν καὶ πρῶτα ταῦτα 15 φησιν εἶναι ἀ μὴ δι' ἑτέρων ἀλλὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τὴν πίστιν· τοιαῦται δὲ εἰσιν αἱ ἀρμέσοι προτάσεις. τὰς γὰρ ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς ἐξ αὐτῶν φησι δεῖν ἔχειν τὸ πιστὸν καὶ μὴ ζητεῖσθαι τοῦ τοιαύτας εἶναι αὐτὰς τὴν αἰτίαν· οὐ γὰρ ἀν τὰ αὐτὰ αὐτῶς ἔχοντα ἀρχαὶ εἰσεν, ἔχοντα ἀλλὰς τιὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας. τοιοῦτοι δὲ οἱ ὄρισμοι· οὐ γὰρ δι' ἀποδεῖξεως τὰ ἐν 20 τοῖς ὄριστικοῖς λόγοις λαμβανόμενα· ἀλλὰ καὶ αἱ φυσικαὶ καὶ κοιναὶ ἔννοιαι λεγόμεναι, ὅποιά ἐστι τὰ ἀξιώματα. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ θερψύδον θερψαῖνει 10 καὶ τὸ ψυχρὸν ψύχει ἀρχή· ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶν τὸ γινόμενον ἔχ τινος γίνε- ται. τὸ δὲ οὐ δεῖ γάρ ἐν τοῖς ἐπιστημονικαῖς ἀρχαῖς ἐπιζητεῖ- σθαι τὸ διὰ τί οὐχ ὡς νομοθετῶν εἶπεν, ἀλλὰ δεικνὺς διὰ ἐφ' ὃν ἀν 25 ζητᾶται τὸ διὰ τί, οὐκ ἐστιν ἀπόδειξις τοῦτο· δεῖ γάρ τὴν ἀπόδεξιν ἔχειν διὰ γυνωρίμων. ἐνδόξα δὲ τίνα ἐστί, δι' ὃν διαλεκτικὸς γίνεται συλλο- γισμός, ἐξῆς λέγει, καὶ φησὶν ἐνδόξα εἶναι τὰ δοκιμῆτα πᾶσιν ἢ τοῖς 15 πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις ἢ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς μάλιστα γνωρίμοις τε καὶ ἐνδόξοις. καὶ εἴη ἀν κυριώτατα 30 μὲν καὶ πρώτως ἐνδόξα τὰ πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις δοκιμῆτα, πᾶσι μὲν τὸ αἱρετὸν ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δὲ αἱρετὸν εἶναι ὑγείαν, πλούτον, τὸ ζῆν· οἱ γὰρ ἀλλως λέγοντες οὐχ ὡς αὐτῶς διακείμενοι λέγουσιν, ἀλλὰ θέσει παρί- στανται· μαρτυροῦσι δὲ αὐτοῖς ὡς τοιούτοις διὰ τῆς αἱρέσεως αὐτῶν. τοι- αῦτα καὶ τὸ τὸ ἀγαθὸν ὀφελεῖν καὶ τὸ δεῖν τοὺς γονεῖς τιμᾶν· τοῖς δὲ 20

I ante εὐθεῖῶν add. γωνιῶν B γωνίας om. a 3 ἀπεναντίαν aP εἶναι—ἔχειν (p. 21,11) om. defectus signo posito P εἰλημμέναι BD 4 κοινότερον D 5 τε om. a 6 τε] μὲν A 8 ἐστι—συμπεράσματος (9) Suidas sub v. συλλογισμός 9 περάσματος D 10 τοῦ διαλεκτικοῦ ABD: ἀποδεικτικοῦ a 11 δ om. D 12 γίνεσθαι] δέξινονθαι A 14 αὐ- τοῦ B ἀλγηθῆ—πίστιν (15) lemmatis loco A μὲν om. a 15 et 16 αὐτῶν D: αὐτῶν aAB 18 ἐτί om. A ἔχοντας A τινάς om. B 19 δὲ om. AB 20 καὶ alterum om. B 22 ἀρχαὶ A 23 τόδε a 26 ἐνδόξον—πραγμάτων (p. 19,27) Suidas sub v. ἐν- δόξα εἰσὸν a 27 ἐνδόξα—σοφοῖς (28) lemmatis loco A 28 καὶ τούτοις—ἐνδόξοις (29) om. A 29 μάλιστα om. B 30 πρώτως ABD: πάντως a 32 αὐτῶς om. a Suid. 32,33 περίστανται aB 34 τὸ alterum om. aB ὀφελεῖν] φιλεῖν A καὶ τοὺς γονεῖς δεῖν B

πλείστοις τὸ τὴν φρόνησιν πλούτου αἱρετωτέραν εἰναι ἥ τὸ ψυχῆν σώμα-
τος εἰναι τιμωτέραν *(καὶ)* τὸ θεοὺς εἰναι. εἰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἐν ταῖς
κοινaiς δόξαις κειμένων ἦν λόγος τῷ διαιλεκτικῷ μόνων, μόνον τὸ πᾶσι
δοκοῦν ἥ τὸ τοῖς πλείστοις ἦν ἀντῷ πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι γράψων
ἢ καὶ τὸ οὕτως ἔνδοξον. ἔπειτα δὲ ἥδη καὶ περὶ τοιούτων οἱ λόγοι τῷ διαι- 25
λεκτικῷ, περὶ δὲ οὐδὲν οἱ πολλοὶ διξάζουσιν, ἀλλὰ ἄλλοις περὶ αὐτῶν πι-
στεύουσι μᾶλλον (*τοῖς γάρ σοφοῖς τε καὶ περὶ ταῦτα ἔχουσι*), περὶ πάντων
ἄρτι ἔσται συλλογιστικὸς ὁ διαιλεκτικός. πάλιν, ὡς εἴρηται, καὶ τὸ ἐν ταῖς
τοῖς ἔνδοξον. ἔστι δὲ ἐν τούτοις ἔνδοξον πρῶτον μὲν τὸ πᾶσι δοκοῦν τοῖς
10 σοφοῖς, οἷόν ἔστι τὸ τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὸν μείζω εἰναι τῶν τοῦ σώματος,
τὸ μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὅντος γίνεσθαι, τὸ τὰς ἀρετὰς ἀγαθὸν εἰναι ἥ τὸ τοῖς 20
πλείστοις αὐτῶν, ὡς τὸ τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν αἱρετὴν εἰναι, εἰ καὶ μὴ
Ἐπικούρῳ δοκεῖ, καὶ τὴν εὐδαιμονίαν ὑπ' ἀρετῆς γίνεσθαι, δημοίως τὸ μὴ
εἰναι τι σῶμα ἀμερές μηδὲ κόσμους ἀπείρους. ἥ γοῦν τὸ τοῖς ἔνδοξοτά-
15 τοῖς, ὡς τὸ τὴν ψυχῆς ἀθλάντον διὰ Πλάτωνα ἥ πέμπτον τι εἰναι σῶμα
δι' Ἀριστοτέλην. εἰ γάρ οἱ ἔνδοξοι κατὰ σοφίαν τῷ ὑπὸ τῶν πολλῶν
ἐπικινείσθαι τε καὶ θαυμάζεσθαι τοιοῦτοι, εἴη ἀν καὶ τὸ ὑπ' ἔκείνων λεγό- 25
μενον τρόπον τινὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν τιθέμενον. ἔπι γάρ ταῖς τοιαύταις
δόξαις αὐτοὺς ἀποδέχονται· δι' ἀ γάρ οὕτως ἔνδοξοι οἱ σοφοί. παραδώσει δὲ ἡμῖν καὶ τόπους
ἐν τῷ περὶ διαιλεκτικῶν προτάσεων λόγῳ, δι' δὲ τὸν οἶσι τε ἐσόμεθα τὰ ἔν-
δοξα λαμβάνειν. διαφέρει δὲ τὸ ἔνδοξον τοῦ ἀληθινοῦ οὐ τῷ ψευδεῖς εἰναι 40
(ἔστι γάρ τινα ἔνδοξα καὶ ἀληθῆ) ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει. ἔστι γάρ τι μὲν
ἀληθεῖ ἀπὸ τοῦ πράγματος, περὶ οὖν ἔστιν, ἥ ἐπίκρισις. Ήταν γάρ τοῦτο αὐ-
25 τῷ ὄμολογῷ, τότε ἔστιν ἀληθές· τῷ δὲ ἔνδοξῷ οὐκ ἀπὸ τῶν πραγμάτων
ἥ ἐπίκρισις ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν τούτων ὑπολήψεων, μές ἔχουσι
περὶ τῶν πραγμάτων.

p. 100b23 Ἐριστικὸς δέ ἔστι συλλογισμὸς ὁ ἐκ φαινομένων ἐν-
δόξων μὴ ὅντων δὲ καὶ ὁ ἐξ ἐνδόξων ἥ φαινομένων ἐνδόξων
30 φαινόμενος.

Εἴρηκε μὲν περὶ τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ ἐν τοῖς Σοφιστικοῖς ἐλέγη- 45

1 τὴν ΒΔ: μὲν αΑ 2 καὶ Suid.: om. libri 3 ante λόγος add. ὁ α τῷ διαιλεκτικῷ AD:
τοῦ διαιλεκτικοῦ Β: τοῖς διαιλεκτικοῖς α post μόνον add. ἀν ἥ α 4 αὐτῷ BD: αὐτὸς Α:
αὐτοῖς α 5 τοιοῦτο Α 6 οὐδὲν om. Α οὐδὲν οἱ πολλ- add. B², evanuit B¹ 7 μᾶλλον]
μόνον D τε BD: τι Α: om. α 8 συλλογισμὸς A 9 post τούτοις add. τοῖς σοφοῖς α: super-
ser. B post δὲ add. καὶ A 11 ἀγαθὸς α 12 αἱρετὴν ante δι' transposuit D αὐτὴν
B²D: αὐτὴν αAB¹ αἱρετὴν] ἀρετὴν B 13 δημοίων A 14 σῶμα] μέρος B 16 εἰ ABD:
καὶ α οἱ om. D 17 ante τοιοῦτοι add. οἱ D εἴη ἀν ABD: τοιοῦτον ἀν εἴη α
18 τιθέμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν D 20 παραδώσει] c. 10 ὑμῖν A 21 περὶ om. α προτά-
σεων] προτέρων α τὰ om. B 22 ψευδεῖς α 24 περὶ om. D οἵταν—ἐπίκρισις (26)
om. A οἵτε α 26 τούτων αAB: τοιούτων D 28 post φαινομένων add. μὲν D 29 μὴ
ὅντων—φαινόμενων ἐνδόξων om. α 31 ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ ABD: τῶν ἐριστικῶν α

γοις. ἔνθια τὴν καὶ προηγουμένως περὶ τῶν τοιούτων συλλογισμῶν αὐτῷ ὁ λόγιος. ὥρίζεται δὲ ἐνταῦθα ὅμοίως ὡς κακεῖ τὸν ἐριστικὸν συλλογισμόν. διτέτον δέ φησιν εἶναι τὸν τοιοῦτον συλλογισμόν, τὸν μὲν παρὰ τὴν ὥλην ἡμαρτημένον τὸ ἐριστικὸν ἔχοντα οὐκέτι δὲ παρὰ τὸ σγῆμα· τοιοῦτος γάρ 5 ὁ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων μὴ θντων δὲ | συλλογισμός. τίνα δέ ἔστι 13 τὰ φαινόμενα ἔνδοξα μὴ θντα δέ, αὐτὸς λέγει· οὐ γάρ πᾶν, φησί, τὸ φαινόμενον ἔνδοξον καὶ ἔστιν ἔνδοξον. καὶ δι' ὃ τι ἐπιφέρεται· οὐδὲν γάρ τῶν λεγομένων ἐνδόξων ἐπιπόλαιον ἔχει παντελῶς τὴν φαντασίαν. ἐπιπόλαιον δέ ἔστι τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστάσεως ἐλεγγόμενον.

10 τοιοῦτον δὲ τὸ εἶδος τῶν προτάσεων τὸν ἐριστικὸν συλλογισμόν· οἷον φαινόμενόν ἔστιν ἔνδοξον τὸ τὸν ὄραντα ὀφθαλμὸν ἔχειν· δι' οὐ συνάγεται 'ὅτε τέλος φθαλμοῦς ὀφθαλμὸν ἔχει'. καὶ τὸ 'ὅτε λαβεῖς, διὰ τοῦ στόματός σου διέρχεται'. ὅτε λαβών τις συνάγει τὸ τὴν ἀμάξαν διὰ τοῦ στόματος διέρχεσθαι τοῦ ἀμάξαν λαλοῦντος. καὶ 'ὅτε οὐκ ἀποβέβληκας, ἔχεις'. τοῦτο 15 γάρ τις λαβών συνάγει ὅτι κέρατα ἔχεις, οὐκ ἀποβέβληκας γάρ κέρατα. ὅμοίως καὶ τὸ τὸν ὄψιν ἔχοντα ὄραν, τὸν δὲ κοινώμενον ὄψιν ἔχειν. τὰ γάρ τοιαῦτα ἐπιπόλαιον ἔχει τὸ πιθανόν, καί, ὡς φησιν αὐτός, παραχρῆμα 10 τοῖς καὶ μικρὰ συνορᾶν δυναμένοις καταδηλοῦν ἐν αὐτοῖς τὸ ψεῦδος γίνεται. ὅτικαν ἔχει τὰ ἀληθῆς ἔνδοξα· οὐ γάρ ῥάδιον ἐν ἐκείνοις φωρα-

20 θῆγαι τὸ ψεῦδος. τὸ γοῦν τοὺς θεοὺς πάντα δύνασθαι ἔνδοξον δι' οὐκ ἀληθῆς δὲ οὐ ῥάδιον ἔστιν ἐλεγγόμενοι· ὅμοίως καὶ τὸ 'τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναγτίον μεῖζόν ἔστι κακόν?' ἐπ' ὀλίγων γάρ ἂν τις εἴρῃ τοῦτο μὴ ἔχον οὐτεως· ὡς δοκεῖ ἐπὶ τῆς εὐεξίας ἔχειν καὶ τῆς ὑγείας· τὸ γάρ τῷ μείζονι ἀγαθῷ 15 ἐναντίον (τοῦτο δέ ἔστιν ἡ κακεξία) ἐλάττον είναι δοκεῖ κακὸν τῆς νόσου,

25 ζῆται ἔστιν ἐναντία τῇ ὑγείᾳ, τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ, τῷ τοὺς μὲν νοσοῦντας πάντας κακεκτεῖν οὐ πάντας δὲ τοὺς κακεκτοῦντας ζῆδη καὶ νοσεῖν. τὸ δὲ αἰτιον τούτου ἔστιν, ἢτι ἡ μὲν εὐεξία περιελήγεται ἐν αὐτῇ καὶ τὴν ὑγείαν· ἔστι γάρ ὑγεία ἡ εὐεξία· διὸ περιέγουσα ἐν αὐτῇ ὑγείαν μεῖζόν ἔστιν αὐτῆς ἀγαθόν· πρόσεστι γάρ αὐτῇ τὸ εἶναι αὐτὴν τῶν δι' ἔσωτά αἱρετῶν· ἡ 20

- 1 συλλογισμῶν om. a αὐτῷ ante περὶ habet D 2 ὥρίζεται] Soph. el. c. 2
 p. 165b7 ἐνταῦθα AD: καὶ ἐνταῦθα B: κανταῦθα a 3 εἶναι om. B: ex corr.
 add. D¹ 4 ὥριστικὸν (sic) A 5 εἴη B 6 post φαινόμενα add. μὲν αλ
 post δὲ add. ἔνδοξα αΑΒ 7 fort. διὰ τὸ 8 γάρ om. a λεγομένων ἐνδόξων A Arist.: φαινομένων ἐνδόξων BD(P): ἀληθῶς ἔνδοξον a ἐπιπόλαιον—πιθανόν (17) Suidas
 sub v. ἐπιπόλαια 10 τὸ om. A 11 δι' οὐ—ἔχει (12) om. a 12 ante ὁ
 add. ἦτι Suid.: ἔχειν malum scribere 12, 13 στόματος ἔρχεσθαι a 13 συνάγει D
 14 διέρχεσθαι AD Suid.: ἔρχεσθαι aB τοῦ AB Suid.: τὴν αB τούτῳ a
 15 λαβών τις D γάρ om. B ante κέρατα alterum add. τὰ aB 16 τὸν prius
 B Suid.: τὴν αAD 17 ἔχει om. B ὡς φησιν αὐτός om. D 18 ἐν αὐτοῖς
 om. A 19 γίνεται] ἔπειται a τὸ—ἔνδοξον a ῥάδιος B ἔκεινος a
 19. 20 φωρηθῆναι A 21 ὅμοιως—ὑγείῃ (p. 21,4) Suidas sub v. εὐεξία 23 εὐεξίας]
 ὑγείας A: ὑγείας D ὑγείας] εὐεξίας A 24 δὲ aBD: γάρ A κακὸν om. A
 25 ἐναντία ἔστιν B: ἔστιν ἐναντίον a τὸ τοὺς a μὲν om. B 27 et 28 αὐτῇ
 libri 27 καὶ om. A 28 ἔστι—ὑγείαν om. AB post μεῖζον add. γάρ AB
 29 ἔσωτά a Suid.: αὐτὴν D: αὐτὴν AB

δὲ κακεστία οὐκέτι ἐν αὐτῇ περιέχει τὴν νόσον, ἀλλ᾽ ἔστι μόνῳ ἐν ἑκάεινῳ.
ἐν τῷ ὑπερεῖχεν ἡ εὐεξία τῆς ὑγείας· ἡ δὲ νόσος ἐν αὐτῇ πάλιν περιέχει
τὴν κακεστίαν· ἐπὶ γάρ κακεστίᾳ γίνεται νόσος. ὡς καὶ ἡ εὐεξία ἐπὶ τῇ
ὑγείᾳ.

Τοὺς μὲν οὖν τῶν ἐριστικῶν συλλογισμῶν παρὰ τὴν ὥλην φησὶ καὶ
συλλογισμὸς εἰναι. ὅταν γάρ συλλογίσῃται τίς τι ἐν συζυγίᾳ συλλογιστικῇ
διὰ τοιούτων προτάσεων, ἐριστικὸς συλλογισμὸς γίνεται· ὡς οὗ τε προειρη-
μένοι εἴχουσι καὶ ὁ τοιοῦτος. ‘πᾶς ὁ ἀνδρεῖος ἀνδρείαν ἔχει· ἔστι δὲ ὁ
χιτών ἀνδρεῖος· ὁ χιτών ἄρα ἀνδρείαν ἔχει·’ οὗτος γάρ ἐριστικὸς ὁ συλλο-
γισμὸς οὐ παρ’ ἄλλο τι ἡ παρὰ τὸ ληφθῆναι ὡς ἔνδοξον τὸ πάντα τὸν
ἀνδρεῖον ἀνδρείαν ἔχειν, ἐπειδὴ ἐν συζυγίᾳ συλλογιστικῇ ἐν πρώτῃ οὕτη
σχέματι ἐκ δύο καταφατικῶν, τῆς μὲν ἐπὶ μέρους τῆς δὲ καθόλου, τῆς
μείζονος. ἔστι δέ τις ἐριστικὸς συλλογισμὸς καὶ ὁ κατὰ τὸ εἰδὸς ἡμαρτη-
μένος οὗτος δὲ οὐκέτι οὐδὲ συλλογισμὸς ἀπλῶς ἔστιν, ἀλλὰ τὸ ὅλον τοῦτο
15 ἐριστικὸς συλλογισμός. τοιοῦτοι δέ εἰσιν οἱ ἐν ἀσυλλογίσιαι συζυγίᾳ ἐρω-
τώμενοι λόγοι. οἷον εἰ συνάγοι τις ἦτοι τὸ διτοῦ πᾶς ἀνθρωπος ἵππος ἔστι
διὰ τοῦ λοβεῖν πάντα ἀνθρωπον ζῷον εἶναι καὶ πάντα ἵππον ζῷον· ἀσυλ-
λόγιστος γάρ ἡ τοιαύτη συμπλοκὴ καίτοι ἐξ ἀληθῶν οὐσα προτάσεων τῷ
εἶναι δύο καταφάσεις ἐν δευτέρῳ σχήματι. δημοίως καὶ εἰ λάβοι τις τὰ
20 νεκρὰ τῶν σωμάτων κινεῖσθαι καὶ ἀλλοιοῦσθαι. ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθανόμενα
κινεῖσθαι, καὶ ἐκ τούτου οἴοιτο δεικνύναι διτοῦ τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων αἱ-
σθίανεται, ὡς φέτο Δημόκριτος. ὁ τοιοῦτος παραλογισμὸς γίνεσθαι μὲν
δύναται καὶ ἐξ ἀληθῶν, ὥσπερ οὓς προειρήκαμεν. δημοίωι τούτοις καὶ οἱ
τοιοῦτοι ὁ ἀνθρωπος ζῷόν ἔστιν, τὸ ζῷον γένος ἔστιν, ὁ ἄρα ἀνθρωπος γένος
25 ἔστιν· ἔνδοξοι μὲν γάρ καὶ ἀληθεῖς αἱ προτάσεις, ἀσυλλόγιστος δὲ ἡ συμ-
πλοκή, διτοῦ ἐν πρώτῳ σχήματι οὐκ εἴσιν ἡ μείζων πρότασις καθόλου. τοι-
οῦτος καὶ ὁ τὴν ἐγκράτειαν σωφροσύνην οἰόμενος δεικνύναι, διότι ἀμφότεραι
κρείτους ήδονῶν ποιοῦσιν ἀληθεῖς μὲν γάρ αἱ προτάσεις καὶ ἔνδοξοι καὶ
εἰδοποιοι, ἀλλ’ ἐν δευτέρῳ σχήματι δύο καταφάσεις πᾶλιν εἰσὶν εἰλημέναι.
30 διὰ ταῦτα δὲ οὐδὲ ὁ ἀνδρεῖος ἐπιστήμων, ἐπειδὴ ἐκατέρῳ αὐτῶν ὑπάρχει
τὸ θαρραλέον. δεῖ· δὲ περὶ τῶν ἔνδοξῶν τοῦτο προειληφέναι, διτοῦ τὰ ἔν-

1 οὐκ ἔστιν Α αὐτῇ D: αὐτῇ AB: ἔωτῇ a ἐν alterum om. ab Suid. 2 αὐτῇ
ABD: ἔωτῇ a πᾶλιν om. D Suid. 5 οὖν a: αὖ B: om. AD παρὰ et περὶ vix ac
ne vix quidem possunt discerni in A 6 ὅταν ex διτοῦ ut videtur corr. A ἐριστικῇ D
7 post διὰ add. τῶν D συλλογισμὸς om. B 8 ὁ alterum om. D: post ἀνδρεῖος habet a
ἢ tertium om. a 9 ἀνδρείαν ἄρα ὁ χιτών B 10 τὸν om. D 11 post ἔχειν add.
οὖση A ἐπεὶ a post ἐπειδὴ add. δὲ P ἐν συζυγίᾳ συλλογιστικῇ] συζυγίᾳ οὖσα συλλο-
γιστικῇ P: fort. ἡ συζυγίᾳ συλλογιστικῇ πρώτη Λ οὖσῃ om. D: fort. οὖσα 12 ἐκ]
καὶ A, B pr. 13 καὶ add. ex corr. D: om. aΛBP 14 δὴ P οὐκ ἔστι Α
15 τοιοῦτος aP δὲ D: γάρ A: οἰότι aP: om. B 16 εἰ om. a συνάγοιτε τις D
ἦτοι] respondet ὄμοιώς (19) 18 συμπλοκῇ] συμ ex corr. add. D¹ τὸ P 19 κατα-
φάσεις δύο B 21 τούτων a (sed cf. p. 28, 14): τούς (superscr. τ) D οἴοντο A
22. 23 δύναται μὲν γίνεσθαι D 23 ὄμοιοι δὲ τούς (superscr. τ) D 24 ὁ prius om. aP
ἢ ἀνθρωπος ἄρα B 26 τρίτων aP 30 ταῦτα scripsi: ταῦτα aBDP: τὰ αὐτὰ A δὲ
om. D ἐπειδὴ ABD: ἐπεὶ καὶ aP οὐπάρχοι A 31 θαρραλέον AB

δοῦσα, καὶ δέ στιν ἔνδοξα, οὕτε ἀληθῆ ἐστιν οὕτε ψευδῆ· καὶ γάρ
ἀληθῆ τινά ἐστιν ἔνδοξα, ὡς τὸ θεός εἶναι, καὶ ψευδῆ, ὡς τὸ τοὺς θεοὺς
δύνασθαι πάντα (οὐ γάρ καὶ τὰ κακά, δὲ ἐστι καὶ αὐτὰ τῶν πάντων),
ώστεροῦ καὶ ἀληθῆ πάλιν ἐστί τινα ὄδοξα, ὡς μή διὰ τὴν | ἀπλανῆ πᾶν 14
5 σῶμα ἐν τόπῳ εἶναι· ἀπὸ γάρ του δοκεῖν ἡ τοῦ ἔνδοξου κρίσις, ὥσπερ
εἴρηται.

Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ περὶ τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ καὶ δεῖξας τὰς
παρὰ τὴν ὅλην τῶν συλλογισμῶν γινομένας διαφοράς (οὐδεὶς γάρ ἐκ ψευ-
δῶν καὶ ἀδόξων συλλογίζεται, ὡς προεῖπον· αὕτη γάρ ἐστι παρὰ τὰς εἰρη-
10 μένας ὅλας τῶν προτάσεων διαφορά· καὶ γάρ ὁ πειραστικός, διὸ ἐν ἄλλοις ἡ
τούτοις προστίθησιν, ἐξ ἔνδοξῶν πως καὶ αὐτός ἐστι, τούτῳ διαφέρων τοῦ
διαλεκτικοῦ, ὅτι ὁ μὲν διαλεκτικὸς ἐκ τῶν ἀπλῶν ἔνδοξων, ὁ δὲ πειραστι-
κὸς ἐκ τῶν τῷ ἀποκρινομένῳ διοικούντων τόν τε ἐλεγχον καὶ τὸν συλλογι-
σμὸν ποιεῖται καὶ πείρας γάριν· ἐκ τῶν οὖν ἔκεινορ ἔνδοξῶν ἐστίν), ἐπὼν
15 δὴ περὶ τούτων παρὰ τοὺς προειρημένους φησὶ πάντας συλλογισμούς, τὸν
ἀποδεικτικόν, ὃς ἐξ ἀληθῶν ἦν καὶ πρώτων, τὸν διαλεκτικόν, ὃς ἐξ ἐν- 10
δόξων, τὸν ἐριστικόν, ὃς ἐκ φαινομένων ἔνδοξῶν συλλογίζεται, ἄλλο φησὶν
εἰδος εἶναι συλλογισμὸν τὸν καὶ δέστηγεν ἐπιστήμην ἐκ τῶν οἰκείων ἀρ-
χῶν τῇ ἐπιστήμῃ γινόμενον παραλογισμόν, ὅποια φαμεν εἶναι ἐν γεωμετρίᾳ
20 τὰ ψευδογραφήματα. συγγενεῖς δὲ λέγοι ἂν γεωμετρίᾳ ἐπιστήμας ἀριθμη-
τικήν (καὶ γάρ αὕτη περὶ ποσόν, ἀλλὰ διωρισμένον). εἴτι δὲ ἀστρονομίαν
καὶ ὀπτικὴν καὶ μηχανικὴν· προσχρῶνται γάρ αὐται ταῖς γεωμετρικαῖς ἀρ- 15
γοῖς. τούτῳ δὲ τὸ εἰδος τῶν συλλογισμῶν ὅτι τῶν προειρημένων ἐστὶν
ἄλλο, δείκνυσιν ἐκ τοῦ μηδένα τῶν λόγων τῶν ἀποδεικμένων ἐφαρμόζειν
25 αὐτῷ. ὁ γάρ ψευδογραφῶν οὕτε ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ψευδογραφεῖ
(ἀδύνατον γάρ ἐξ ἀληθῶν ψεῦδος συναγθῆναι) οὕτε ἐξ ἔνδοξῶν· οὐ γάρ
ὑποπίπτει τῷ τῶν ἔνδοξῶν λόγῳ τὰ ἐξ ὅν γίνεται τὰ ψευδογραφήματα. ὁ γάρ
ψευδογραφῶν οὕτε τὰ πᾶσι διοικοῦντα λαμβάνει οὕτε τὰ τοῖς πολλοῖς· τὴν 20
ἀρχὴν γάρ οὐδὲ ἐπαίνουσιν πάντες ἢ οἱ πολλοὶ περὶ τούτων· ἀλλ’ οὐδὲ τὰ
30 πᾶσι τοῖς σοφοῖς, ἀλλ’ οὐδὲ τὰ τοῖς πλείστοις, οὐδὲ τὰ τοῖς γνωριμω-
τάτοις· καὶ γάρ, εἴ τινος τῶν σοφῶν δύγμα τι τοιούτον ἐστιν, ἀλλ’ ὁ ψευ-
δογραφῶν οὐ τὸ τινί διοικοῦν λαβῶν τίθησιν, ἀλλ’ ἐν τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ
τὴν παραγωγὴν ποιεῖται. ἀλλ’ οὐδὲ ὁ τοῦ ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ λόγος 25
ἐφαρμόζει· ἀν τοῖς τοιούτοις παραλογισμοῖς· οὕτε γάρ διὰ τὴν ἔνδοξον δοκεῖν

2 ἐστιν] δὲ B τοὺς om. D 3 πάντα δύνασθαι B καὶ (ante τὰ) om. a τῶν πάντων
καὶ αὐτὰ D 4 διὰ τὴν ἀπλανῆ om. P 5 ἐπίκρισις a 6 εἰρηται] p. 19,25—27
8 παρὰ] περὶ a 9 προεῖπον] p. 15,23 10 διαφοράς B ἐν ἄλλοις] Soph. el. c. 2
11 τούτοις ABD: τόποις aBP προστίθησιν serpsi: προστίθησιν libri αὐτός ABD: οὗ-
τος aP 13 ἀποκεριμένον A 14 καὶ om. aP ἔνδοξων ἔκεινορ a 15 δη P: δὲ aABD
ἀπαντας D 16 ἢ aP: ἢ aP δὲ alterum superser. B 18 post τὸν add. γάρ aP
20 δὲ om. B ante δριθμ. add. τὴν D 21 ἀστρολογίαν a 23 τὸ εἰδος superser. P
ἐστιν] in ras. P³ 24 ἀποδειγμένων a 27 τὰ prius D: om. aABP 28 τὰ alterum
om. A 29 ante πάντες add. οἱ aBDP: om. A τὰ om. P 31 τινας A 32 οὕτε
τὸ B 33 πειραγωγὴν ex παραγωγὴ ut videtur corr. B 34 ἐφαρμόζῃ A δοκεῖ A

τε καὶ φαίνεσθαι τὸ οὗτο πως περιγράφειν τι περιγράφει, οὔτε διὰ τὸ μὴ συλλογίζεσθαι φεύδογραφεῖ. ὅτι δὲ μὴ τοιοῦτος ὁ τοῦ φεύδογραφουντος λόγος, ἐδήλωσεν διὰ τοῦ εἰπεῖν ἀλλ ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῇ ἐπιστήμῃ ληγμάτων οὐκ ἀληθῶν δὲ τὸν συλλογισμὸν ποιεῖται· οὐ γάρ διὰ 5 τοιούτων ὁ ἐριστικὸς συλλογισμός. ἄλλο ὅρα τι εἰδος τοῦτο παραλογισμὸν 30 ἔστιν, φ οὔτε ὁ διαλεκτικὸς οὔτε ὁ σοφιστικὸς χρῆται, ἀλλ ὃι κατὰ τὰς ἐπιστήμας πείρας χάριν τῶν περὶ αὐτὰς καταγνωμένων καὶ γυμνασίας πρὸς τὸ διορατικωτέρους αὐτοὺς γίνεσθαι τῶν ἐν αὐτοῖς ἀληθῶν. τοῦ δὲ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τοὺς παραλογισμοὺς τοὺς κατὰ γεωμετρίαν γίνεσθαι 10 παρέθετο δεικτικὸν τὸ τῷ γάρ τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν μὴ ως δεῖ ἦ γραμμάς τινας ἄγειν μὴ ως ἀν ἀγθείησαν τὸν παραλογισμὸν 35 ὁ φεύδογραφῶν ποιεῖται. οἱ δὲ οὕτως γινόμενοι παραλογισμοὶ χρωμένων ταῖς γεωμετρικαῖς ἀρχαῖς γίνονται· οὐ γάρ ως ἄλλοις τισὶ δικοῦν λαμβάνει τι τούτων ὁ δεικνὺς διὰ τούτων, ἀλλ ὡς ἐπόμενον ταῖς γεωμετρικαῖς ἀρ- 15 χαῖς, καὶ οὐ παρὰ τὸ λεγόμενον τὴν παραγωγὴν ποιεῖται ἀλλὰ παρὰ τὴν μὴ δέουσαν καταγραφήν. τὸ γάρ παντὶ κέντρῳ καὶ διαστήματι κύκλου περιγράφεσθαι καὶ ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὐθεῖαν ἐπιτειχυνόναι, 40 οἵς προσγράφεται ὁ τὰ ἡμικύκλια περιγράφων μὴ ως δεῖ καὶ γραμμὰς ἄγων μὴ ως ἀν ἀγθείησαν, ἐν ταῖς γεωμετρικαῖς εἰσιν ἀρχαῖς.

20 p. 101a 13 Ἀλλ ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῇ ἐπιστήμῃ ληγμάτων.

“Οὐτι λήμματα αἱ προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει, σημειωτέον. τῷ δὲ τῷ γάρ ἦ τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν μὴ ως δεῖ ἦ γραμμάς τινας ἄγειν μὴ ως ἀν ἀγθείησαν δύναται καὶ ἀπλῶς κεχρῆσθαι, καθόλου 15 περὶ τὰ τιαῦτα γινομένων τῶν φεύδογραφημάτων, δύναται καὶ ως παρά 25 δειγμα αὐτὸς εἰρηκέναι φεύδογραφήματος. ἔστι γάρ τι κατὰ γεωμετρίαν φεύδο- γράφημα παρὸ τὸ μήτε τὰ ἡμικύκλια περιγράφειν ως δεῖ μήτε τὰς γραμ- μὰς ἄγειν ως ἀν ἀγθείησαν, τὸ μὲν δεικνύον τὰς δύο πλευρὰς τοῦ τριγώ- νου τῇ λοιπῇ ἵσας, τὸ δὲ | καὶ ἐλάττους τὰς δύο τῆς λοιπῆς κεῖται δὲ 15 δειδειγμένον ἐν γεωμετρίᾳ ὅτι παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς 30 μείζους εἰσὶ πάντη μεταλαμβανόμεναι. ἵσας μὲν οὖν τὰς δύο τῇ λοιπῇ δ

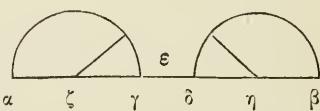
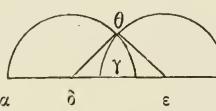
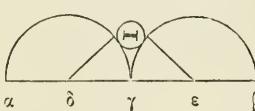
1 τε aABP: τι D τὸ—περιγράφειν τι aP: τῶ—περιγράφοντι ABD ante περιγράφει add. οὐ A περιγράφειν B μὴ διὰ τὸ A 2 μὴ δὲ A 3 post ἐδήλωσεν add. δὲ A ἀλλ—ποιεῖται (4) lemma A 4 τὸν om. B ποιεῖται τὸν συλλογισμὸν D 5 τοῦτο om. B 5. 6 παραλογισμῶν ἔστι τοῦτο D 6 ἴμμο σοφιστῆς 7 αὐτὰς aB: αὐτὲς ADP καταγνωμένων aAP: καταγνόμενοι BD 8 αὐτοὺς γίνεσθαι] εἰναι αὐτοὺς A 9 γίγνεσθαι A 10 τῶι supra ras. P: τὰ B post γάρ add. ἦ Arist. (om. o) τὰ om. B γράφειν aP 12 ὁ φεύδογραφῶν om. Arist. (sed post ποιεῖται habet C) παραλογισμοῖς (sic) B 14 ἐπόμενον scripsi: ἐπόμενος D: ἐπόμενα aABP 15 τῶν λεγομένων aP 16 μὴ om. A 17 περιγράφεσθαι D: γράφεσθαι aBP: φέρεσθαι A 18 καὶ γραμμὰς ἄγων] ἦ γραμμάς τινας ἄγειν B 19 εἰσιν a 21 ὅτι—σημειωτέον repetit mrg. D κατὰ ἀριστο (superser. τλ) A τῷ δὲ Brandis Schol. p. 254a 13: τὸ δὲ libri 23 κεχρῆσθαι καὶ ἀπλῶς B 24. 25 ως παράδειγμα aP: ὥσπερ δῆμην ABD 25 τι om. a 25. 26 φεύδογραφήματα B 28 δὲ alterum om. P

ψευδογραφῶν διὰ τῆς τῶν ἡμικυκλίων μὴ δεύσης περιγραφῆς καὶ τῆς τῶν τῶν γραμμῶν ἐπίζεύξεως μὴ προσηκουσῆς οὕτω δείκνυσι. λαβόν εὐθεῖαν 5 τὴν Α Β δέχα τέμνει κατὰ τὸ Γ καὶ περὶ ἔκατέραν τῶν Α Γ, Γ Β ἡμικύκλια περιγράφει ἀπτόμενα ἀλλήλων κατὰ τὸ Θ σημεῖον, τεμνόντων ἀλλήλα 5 κατὰ τοῦτο τῶν Α Θ Γ, Γ Θ Β. καὶ τὰ κέντρα λαβόν τῶν ἡμικυκλίων, τοῦ μὲν Α Θ Γ τὸ Δ τοῦ δὲ Γ Θ Β τὸ Ε, ἀπὸ τοῦ Θ, καθ' ὃ ἀπτεται ἀλλήλων τὰ ἡμικύκλια, εὐθείας ἐπὶ τὰ κέντρα τὰ Δ, Ε ἐπίζευγνυσι. γίνεται δὴ τρίγωνον τὸ Δ Θ Ε. καὶ ἐπεὶ ἐκ τοῦ κέντρου εἰσὶν Δ Θ, Δ Γ ἐν τῷ Α Θ Γ ἡμικυκλίων, ἵσαι εἰσὶν ἀλλήλαις· διὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ αἱ Ε Θ, 10 Ε Γ· καὶ γάρ αὗται ἐκ τοῦ κέντρου εἰσὶν ἐν τῷ Γ Θ Β ἡμικυκλίων. αἱ ἄρα δύο πλευραὶ τοῦ τριγώνου αἱ Δ Θ, Θ Ε τῇ βάσει τοῦ τριγώνου, τῇ Δ Ε εἰσὶν ἵσαι. καὶ διὰ μὲν τούτου δείκνυσι τὰς δύο τοῦ τριγώνου πλευρὰς 15 ἵσας τῇ λοιπῇ, οὕτε τὰ ἡμικύκλια περιγράφεις ὡς δεῖ (οὐ γάρ οἵνα τε αὐτὰ ἀπτεσθαι κατὰ τὸ Θ σημεῖον ἀλλήλων, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ Γ, ἀφ' 20 οὐ ἥρεστο περιγράφεσθαι), οὕτε τὰς γραμμὰς ἄγων ὡς ἂν ἀχθείσαν. οὐ γάρ οἵνα τε ἀπὸ τῆς ἀφῆς τῶν ἡμικυκλίων ἀχθῆναι τινὰς γραμμὰς ἐπὶ τὰ κέντρα τῶν ἡμικυκλίων ποιούσας τρίγωνον· αἱ γάρ ἀγόμεναι ἀπὸ τῆς ἀφῆς οὐκ ἀλλαι τινές εἰσιν ἢ ἐφ' ὃν τὰ κέντρα· η γάρ ἀφὴ αὐτῶν κατὰ τὸ Γ. πάλιν δὲ οἱ μείζω τὴν μίαν τῶν δύο ψευδογραφοῦντες οὕτω δεικνύουσι διὰ τῆς τῶν ἡμικυκλίων περιγραφῆς καὶ τῆς τῶν γραμμῶν ἐπι- 25 ζεύξεως. λαβόντες εὐθεῖαν τὴν Α Β ἐπ' αὐτῆς σύνεγγυς ἀλλήλων λαμβάνουσι σημεῖα τὰ Γ, Δ, καὶ περὶ ἔκατέραν τῶν Α Γ, Δ Β εὐθεῖον ἡμικύκλια περιγράφουσι τέμνοντα ἀλλήλα ἢ ἀπτόμενα ἀλλήλων κατὰ τὸ Ε σημεῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ Ε σημείου, καθ' ὃ ἀπτεται ἀλλήλων τὰ ἡμικύκλια, ἐπὶ τὰ 30 κέντρα τῶν ἡμικυκλίων τὰ Ζ, Η εὐθείας ἐπίζευγνύουσι. γίνεται δὴ τρίγωνον τὸ Ε Ζ Η. καὶ ἐπεὶ ἐκ τοῦ κέντρου αἱ Ε Ζ, Ζ Γ, Η σημεῖα ἀλλήλαις εἰσίν· ἵσαι

1 post διὰ add. τε αP
τῶν] τὴν D

3 post α prius add. τῇ P
figuras rubro appinxit hasce A

δέχα τέμνει] διατέμνει B

α γ̄ γ̄ β ΛΒ: α β̄ γ̄ β D: α γ̄ β aP

4 θ̄ corr. e β̄ B¹

τέμνον P

ἀλλήλων

D pr., corr. D¹

5 τῶν prius] τὸ P ᾱ ε̄, θ̄ superscr. aliena manu, B 6 post τοῦ θ̄ intulit e vs. 4 σημείου τεμνόντων ἀλλήλα A 7. 8 γίνεται aP 8 δὴ DP:

δ̄ δ̄
δε aΛB δ̄ γ̄ AD: γ̄ B: ᾱ P: θ̄ γ̄ a 9 ᾱ om. B 10 ε̄ om. Α 11 ἐν τῷ
γ̄ (γ̄ om. in fine versus P) θ̄ β̄ ἡμικύκλια aBDP: ἐν τῇ βάσει τοῦ τριγώνου Α
12 ἵσαι εἰσὶν B 13 τὰ ἡμικύκλια—οὐ η̄ (15) initio paginae perierunt in P
ώς δεῖ evan. A οὖν B 15 περιγράφεσθαι ἥρεστο Α ἄγων om. P 16 τῶν—
σώματι (p. 27,28) om., defectus signo positio, P, λείπει πρόσωπον mrg. P³ 18 φ̄ a
20 τῶν alterum om. B 22 δ̄ prius ex a, ut videtur, corr. B 23 post δ̄ prius eras. 3
lit. A post a eras. β̄ D 24 δ̄ collocant aB 25 ἀπτονται a ἐπεὶ a
25 δὴ aB: δε aD 26 τὸ] τὰ a 26 ζ̄ alterum om. a εἰσὶν om. a

δὲ καὶ αἱ Η Ε, Η Δ· καὶ γὰρ αὐται ἐκ τοῦ κέντρου εἰσὶ τοῦ Η ἐν τῷ
Β Ε Δ ἡμικυκλίῳ· αἱ δύο δὴ πλευραὶ τοῦ τριγώνου αἱ Ε Ζ, Ε Η ἵσαι εἰσὶ³⁰
ταῖς Ζ·Γ, Δ Η, αἱ εἰσιν ἐλάττους τῆς Ζ Η βάσεως τοῦ τριγώνου. ὅστε
αἱ δύο τοῦ τριγώνου πλευραὶ αἱ Ζ Ε, Ε Η γίνονται τῆς λοιπῆς τῆς Ζ Η
5 ἐλάττους. πάλιν οὖν τὸ ψευδογράφημα παρά τε τὴν περιγραφὴν τῶν ἡμικυ-
κλίων (οὐ γάρ οἶδον τε τὰ οὗτα περιγραφόμενα ἡμικυκλιαὶ ἡ τέμνειν ἀλ-
ληλα ἡ διλασθεῖσαι ἀλλήλων) καὶ παρὰ τὴν τῶν γραμμῶν ἐπίζευξιν·
οὐ γάρ δεόντως γέγονται αἱ Ε Ζ, Ε Η εὐθεῖαι ὡς ἀπὸ τῆς τῶν ἡμικυ-
κλίων τομῆς· αὐταὶ δὲ ηὔσαν αἱ τὸ τρίγωνον ποιοῦσαι. εἴη δ' ἄν, ὡς τῷ
10 διαλεκτικῷ παράκειται ὁ σοφιστικὸς ὁ ἐκ φαινομένων ἐνδόξων, οὕτω καὶ
οὗτος ὁ παραλογισμὸς τῷ ἀποδεικτικῷ τῷ ἐκ τῶν οἰκείων τῷ προκειμένῳ ἡ
ἀρχὴν παρακείμενος τοὺς λόγους ἄγων ἐπὶ ψευδοῖς διατὰ τινῶν ψευδῶν.

p. 101 a 18 Εἴδη μὲν οὖν τῶν συλλογισμῶν ὡς τύπῳ περιλαβεῖν
ἔστω τὰ εἰρημένα.

15 'Ως ὑπογραφῇ τινι καὶ οὐκ ἀκριβῶς. οὗτως δὲ ἴσως εἰπεν ἦτοι ὡς
μὴ ἀκριβῇ τὸν δρισμὸν ἀποδεικνώς ἐκάστου, ἡ ὡς μὴ ἔξειργασμένος αὐτὰ
διὸ τὸ μὴ περὶ τούτων αὐτῷ τὴν πρόθεσιν εἰναι, ἡ ἐπεὶ προστίθησι τοῖς
τρισὶ τοῖς πρώτοις εἰρημένοις ἐν ἀλλοις καὶ τὸν πειραστικὸν ὡς ἀλλοις 40
οὗτα παρὰ τοὺς νῦν εἰρημένους. ἡ δὲ αὐτὸς ἐστιν ὁ πειραστικὸς τῷ προε-
20 ρημένῳ τῷ "ἐκ τῶν περί τινας ἐπιστήμας οἰκείων" γινομένῳ παραλογισμῷ.
καὶ γὰρ τὸν πειραστικοῦ τὸν λόγον ἀποδιδόντος ἐν τοῖς Σοφιστικοῖς ἐλέγχοις
οὗτως ἀπέδωκε "πειραστικοὶ δὲ οἱ ἐκ τῶν δοκούντων τῷ ἀποκρινομένῳ καὶ
ἀναγκαίων εἰδέναι τῷ προσποιούμενῳ ἔχειν τὴν ἐπιστήμην", δὲ ἴσον ἀν
εἴη τῷ τε "οἱ ἐκ τῶν περί τινας ἐπιστήμας οἰκείων γινόμενοι παραλο- 45
25 γισμοί" καὶ τῷ "ἀλλ' ἐκ τῶν οἰκείων μὲν τῇ ἐπιστήμῃ λημμάτων".
τῷ γάρ προσποιούμενῳ τὴν ἐπιστήμην ἔχειν δεῖ καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ
οἰκεῖα ἐκείνη τῇ ἐπιστήμῃ εἰδέναι καὶ κατ' ἐκείνα ἀποκρίνασθαι. καὶ
εἴη ἀν πειραστικὸς μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ ἐρωτῶντος προθέσεως λεγόμενος,
ψευδογράφημα δὲ καὶ παραλογισμὸς ἀπὸ τοῦ γενομένου. | ἀλλὰ καὶ 16
30 τὸ ἐνθύμημα, εἰ καὶ μὴ ἀπλῶς συλλογισμός, ἀλλὰ ῥητορικός γε. οὐδὲ
αὐτοῦ οὖν μνημονεύσας εἰκότως ἀν λέγοι τὸ ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ἡ ὡς

1 post τῇ δὲ add. ἀλλήλωις a   2 δὴ aB: δὲ A: om. D   3 post ὡστε
add. καὶ a   4 ἐ τῇ collocat A   . τῆς alterum om. a   5 περί B   7 τῶν
om. A   γραφῶν B   8 εὐθεῖαι oblit. A   9 ὃς] ἐν Α   12 παρακείμενος—ἄγων
scripsi: ποιούμενος—ἄγειν libri   post ἐπὶ add. τὸ D   ψευδῶν oblit. A   15 εἰπεν ἦτοι
oblit. A   16 post ἡ add. μᾶλλον a   ἔξειργασμένος A   18 ἐν ἀλλοις] i. e. Soph. el.
22 ἀποδέιντο aA   πειραστικοὶ κτλ.] Soph. el. c. 2 p. 165 b 4   23 ἀναγκαῖων Arist.:
ἀναγκαῖον libri   24 τε] τοῦ A   οἱ Arist.: καὶ aB: om. AD   ἐπιστήμων Α   γενόμε-
νοι a   25 λημμάτων oblit. A   26 ἔχειν τὴν ἐπιστήμην D   καὶ prius om. a   27 τῇ ἐπι-
στήμῃ ἐκείνη A   ἐκείνον B   ἀποκριθεῖσθαι D   28 τοῦ ἐρωτῶντος τῆς A   29 δὲ
corr. D¹   31 ἀγ] οὖν A   λέγοι τὸ D: λέγοιτο aB: λέγει τὸ A   εἰπεῖν] cf. p. 58,3

τύπῳ εἰπε διὸ τὸ καὶ κατὰ τὰς τῶν σχημάτων διαφορὰς εἰδῆ γίνεσθαι συλλογισμῶν.

p. 101a19 Καθόλου δὲ εἰπεῖν περὶ πάντων τῶν εἰρημένων καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθησομένων.

Εἶπὼν περὶ τῶν συλλογισμῶν, ὅτι εἰδῇ αὐτῶν “ώς τύπῳ περιλαβεῖν ὃ ἔστω τὰ εἰρημένα”, ἐπιφέρει ὅτι καὶ καθόλου δὲ γρὴ περὶ πάντων τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν ῥηθησομένων διωρίσθαι καὶ μεμνῆσθαι, ὅτι περὶ μηδενὸς τὸν ἀκριβῆ λόγον καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν τε καὶ ἀποδεικτικὸν ἀποδοῦναι προαιρούμεθα, ἀλλὰ κοινότερον καὶ ἐν ὑποτυπώσει 10 τινὶ διὰ τὸ κατὰ τὴν προκειμένην μέθοδον οὕτων διαλεκτικὴν αὔταρκες εἶναι παντελῶς τὸ διώσιδν γνωρίζειν ἔκαστον τῶν λεγομένων. τὰ γάρ 15 ἐνδοξα καὶ δι’ ἐνδόξων δεικνύμενα κεχωρισται τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας· τοιαῦτα δὲ τὰ προκείμενα. περὶ μὲν γάρ συλλογισμῶν, πῶς τε γίνονται καὶ κατὰ πόσα σχῆματα καὶ πόσοι καὶ ἔκαστον, καὶ τίνες μὲν 20 ἀποδεικτικοὶ τίνες δ’ οὖ, καὶ τίνες μὲν τέλειοι συλλογισμοὶ τίνες δὲ ἀτελεῖς, καὶ τίνες μὲν συλλογιστικαὶ τίνες δὲ ἀτυπλοκαί, ὁν ἐμνημόνευσε πιος ὄριζόμενος τὸν ἐριστικὸν συλλογισμόν, καὶ θλως τῶν εἰς 25 τὴν συλλογιστικὴν πραγματείαν χρησίμων ἐν τοῖς Προτέροις ἀναλυτικὸς εἰρήκειν ἀκριβῶς, περὶ δὲ γε ἀποδεῖξες καὶ ὅρων ἐν τοῖς Τίταροις ἀναλυτικοῖς. 30 καὶ. λέγει δὲ περὶ ὄρισμῶν καὶ ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, ἀλλὰ καὶ περὶ γενῶν (, ὡν) ἀπάντων καὶ ἐν τούτοις μὲν μνημονεύει, ἀλλὰ ἐπιπολαίτερον. εἰ γάρ τὰ ἐν ἐκείνοις εἰρημένα ἐνταῦθα τις μεταφέροι, ἐκβαίνοι ἀν τῶν ὅρων τῆς διαλεκτικῆς οὕσης, ὡς εἴπεν, ἐξ ἐνδόξων συλλογιστικῆς. 20

p. 101a25 ‘Ἐπόμενον δ’ ἀν εἴη τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν πρὸς πόσα
25 τε καὶ τίνα χρήσιμος ἡ πραγματεία.

Εἶπὼν τίς διαλεκτικὸς συλλογισμὸς καὶ τίνι τῶν ἄλλων συλλογισμῶν διαφέρει, ὅτι τῷ δι’ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι, ἀκολούθως ἐφεξῆς πρὸς πόσα τε καὶ τίνα χρήσιμος ἡ διαλεκτική, δείκνυσι. πρὸ γάρ τοῦ τὴν μέθοδον αὐτὴν παραδιδόνται ἀναγκαίᾳ ἡ τούτων διδασκαλία· οἱ γάρ τὸ χρήσιμον 30 τῶν λεγομένων εἰδότες προθυμότεροι περὶ ταῦτα γίνονται. Ὡμα δὲ καὶ εἰς ἐπεὶ κείται δι’ ἐνδόξων εἴναι συλλογιστική, δοκεῖ δὲ ἡ φιλοσοφία περὶ τὰ

1 διὰ oblit. A καὶ om. a τὰς om. A 2 τῶν συλλογισμῶν B: τὸν συλλογισμὸν A 3 εἴπεν B 4 μετέπειτα D 5 post εἰπὼν add. δὲ B αὐτὸν A 7 τε om. B Arist. 8 γε D 9 τυπώσει D 11 εἶναι om. a γωρίζειν B τῶν λεγομένων ἔκαστον A 14 πόσοι] πῶς οἱ A 15 συλλογισμοὶ om. B 16 συλλογιστικοὶ aL 17 ἐμνημόνευσε πιω] p. 100a25 στεφητικὸν a 19 εἰρίκαμεν a 20 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσ.] velut VII 4—12; de genere agitur VII 28 21 ὁν addidi 22 μεταφέροι aD: μεταφέρει ΛΒ 22. 23 τὸν ὄρον a 23 εἴπεν] e. 1 p. 100a18—20 24 πρὸς] περὶ D 25 ἡ a 27 τῷ] τὸ B πρὸς a: περὶ ABD 28 τε om. aB πρὸς a 29 ταῦτην παραδοῦναι a 30 ταῦτα a

ἀληθῆ καὶ τὴν δι' ἀληθῶν δεῖξιν πραγματεύεσθαι, ἢ κεχωρίσται τῆς περὶ τὰ ἔνδοξα πραγματείας, δείκνυσιν δὲ καὶ πρὸς φιλοσοφίαν καὶ τὴν εὑρεσιν τῶν ἀληθῶν γρήσιμος ἡ διαλεκτικὴ καὶ οὐκ ἔξω φιλοσοφίας ἡ προκειμένη πραγματεία.

5 p. 101 a 26 Ἐστι δὲ πρὸς τρία, πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύ-
ξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας. 30

Πρὸς τρία φησίν εἶναι γρήσιμον τὴν διαλεκτικὴν πραγματείαν, πρός τε γυμνασίαν. λέγει δὲ γυμνασίαν ὅτι τὴν γνωμένην ἐν τῷ διαλέγε-
σθαι πρὸς τινας· διεχόμενοι γάρ τινα προβλήματα παρὰ τῶν προσδιαλεχο-
10 μένων γυμναζόμενοι πειρῶνται τούτοις παρίστασθαι, δι' ἔνδοξων τὰς ἐπι-
χειρίσεις παιώνεναι. ἡ γυμνασίαν λέγοι ἂν τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος ἐπι-
χειρίσιν. ἦν δὲ σύνηθες τὸ τοιοῦτον εἰδὸς τῶν λόγων τοῖς ἀρχαίοις, καὶ 35
τὰς συνουσίας τὰς πλείστας τούτον ἐποιοῦντο τὸν τρόπον, οὐκ ἐπὶ βιβλίων
ῶσπερ νῦν (οὐ γάρ ἦν πω τότε τοιαῦτα βιβλία), ἀλλὰ θέσεώς τινος τεθεί-
15 σης εἰς ταύτην γυμνάζοντες αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρίσεις εὑρετικὸν ἐπε-
χίρουν, κατασκευάζοντες τε καὶ ἀνασκευάζοντες δι' ἔνδοξων τὸ κείμενον.
καὶ ἔστι δὲ βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλους τε καὶ Θεοφράστου γεγραμμένα
ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἔνδοξων ἐπιχειρίσιν. πρὸς δὴ τὴν τοι-
20 αὐτην γυμνασίαν γρήσιμον εἶναι φησι τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον γάρ τινα
εὑρετικὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ἔχοντες (αὗτη δέ ἔστιν ἡ τῶν τόπων γνῶσις)
ῥῆσιν ἐπιχειρεῖν δυνησόμενα.· ως γάρ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς γυμνάσμασιν οἱ
ἀνατρεῖν δυνάμενοι τὰ προβλήματα καὶ τὴν τάξιν τῶν κεφαλαίων συνορῶν-
τες ῥῆσιν ἐπιχειροῦσιν, αὐτωσὶ καὶ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς οἱ τὴν μέθοδον εἰ-
δότες ῥῆσιν ἐπιχειρημάτων εὑποροῦσι πρὸς τὰ προκείμενα. γρήσιμος δὲ ἡ 45
25 τοιαύτη κατὰ τοὺς λόγους γυμνασία πρὸς εὑρεσιν τῶν ζητουμένων τε καὶ
ἀληθῶν, ως καὶ αὐτὸς ἔρει δι' ὃν τὸ πρὸς φιλοσοφίαν αὐτῆς ἐκμήσεται
γρήσιμον· προπαρασκευάζει γάρ τὴν ψυχήν. ως γάρ τὰ τοῦ σώματος
γυμνάσια γνόμενα κατὰ τέχνην εὑεῖσιν περιποιεῖ τιῷ | σώματι, οὕτω καὶ 17
τὰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις γυμνάσια κατὰ μέθοδον γνόμενα τὴν οἰκείαν εὐε-
30 ξιαν τῇ ψυχῇ περιποιεῖ· οἰκεία δὲ εὑεῖσιν ψυχῆς λογικῆς ἡ δύναμις καθ'
ἢν εὑρετική τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ κριτικὴ γίνεται.

1 δι' in ras. D   2 καὶ prius om. aB   5 δὴ Arist.   7 πρὸς τρία — τὰς ἐν-
τεύξεις (p. 28,2) Suidas sub v. γυμνασία   τρία ε τίνα ut videtur corr. B   τὴν δια-
λεκτικὴν πραγματείαν γρήσιμον Λ   8 τε] respondet δεύτερον p. 28,1   λέγω D

11 εἰς τὰ ἑκατέρα μέρη Α   13 τοῖς πλείστοις Α   ἐποίουν Α   14 τότε om. B
τοιαῦτα om. D   15 ταῦτα a   αὐτῶν libri et Suid.   15. 16 ἐπεχείρων a   16 τε
om. a Suid.   17 δὲ om. AB   20 αὖ- in ras. D   21 ῥητορικῶν B
γυμνάσμασιν B Suid.: ἐγγυμνάσμασιν aλ: γυμνάσιοις D   25 γυμνασίαν B: πραγμα-
τεία A   27 προπαρασκευάζει A: προσπαρασκευάζει a   28 ποιεῖ a   28. 29 καὶ
τὰ corr. ε κατὰ P³ ut videtur   29 γνόμενα B   30 τῆς ψυχῆς B Suid.
31 post ἦν add. εὑεῖσιν ABD: om. alP Suid.

Δεύτερον τρόπον τῆς ὡφελείας αὐτῆς προσεκτίζεται τὸν πρὸς τὰς ἐντεύξεις, ἐντεύξεις λέγων τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, οἷς δεῖ μὲν ἁ
ἐντυγχάνειν κοινωνικούς τε ὄντας καὶ φιλανθρώπους, καὶ ἐντυγχάνειν ὡφελήμως. διὰ μὲν οὖν ἀληθίδην τε καὶ ἀποδεικτικὴν οὐχ οἶν τε κοινολογεῖ-
σθαι πρὸς αὐτούς· οὐδὲ γάρ τὴν ἀρχὴν συνιέναι τῶν τοιούτων δύνανται.
ἄλλ’ οὐδὲ μανθάνειν ὑπομένουσι. διὸ οὐδὲ ὡφελεῖσθαι δύναιντ’ ἀν διὰ
τινος τῶν τοιούτων. ὃν γε τὴν ἀρχὴν μηδὲ συνιέναι δύνανται. εἰ δὲ διὰ
τῶν ἐνδόξων τε καὶ δοκούντων καὶ αὐτοῖς ἔκεινοις τὰς πρὸς αὐτοὺς 10
συνουσίας ποιούμεθα, παρακολουθοῦσθαι τε ἀν τοῖς λεγομένοις καὶ ἥραδίως μετα-
10 βιβλίουντο διὰ τῶν τοιούτων λόγων, εἴ τι μὴ εἴει ὅρθις τιθέμενοι. τῷ
γάρ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἡγουμένῳ καὶ δουλεύοντα ταύτῃ ἀν μέν τις διὰ
τοῦ λέγειν τὴν ἡδονὴν γένεσιν εἰς φύσιν αἰσθητὴν εἶναι, τὴν δὲ τοιαύτην·
φύσιν μὴ δύνασθαι ἀγαθὸν εἶναι τῷ τὴν γένεσιν ἀτελῆ εἶναι μηδὲν δὲ
ἀγαθὸν ἀτελές, ἀν δὴ διὰ τούτου τις δεικνύναι θέλῃ τῷ τοιούτῳ διτι μὴ 15
15 ἐστιν ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, αὐδὲν ἀν πλέον ποιοῖ τῷ μηδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσέναι
τί ποτέ ἐστι τὸ λεγόμενον. ἀν δὲ ἀπὸ τῶν κοινῶν τε καὶ ἐνδόξων ὄρμω-
μενος ἔξετάζῃ αὐτὸν εἰ μὴ δοκεῖ αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ποιεῖν, ὕσπερ
καὶ τὸ λευκὸν λευκὸν καὶ τὸ θερμὸν θερμόν, καὶ τούτου τελέντος προσ-
ανέρηται εἰ ἡ ἡδονὴ δοκεῖ αὐτῷ ἀγαθὸν ποιεῖν, λήψεται μὲν διτι μὴ
20 ποιεῖ (ἐναργέστερον γάρ καὶ τοῦτο), συνάξει δὲ διτι μὴ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ ἐκ τῶν
ἔκεινον δοξῶν τε καὶ ἀποκρίσεων. διὸ καὶ μεταποίεσιν ἀν αὐτόν· εἴκει 20.
γάρ πως πᾶς τῷ ὑπὸ αὐτοῦ τελέντι.

Τρίτον τῆς ὡφελείας αὐτῆς ἐκτίζεται τρόπον τὸν πρὸς φιλοσοφίαν
καὶ τὴν κατ’ ἐπιστήμην γνῶσιν, τοῦτο 25 ἐστι πρὸς τὴν τοῦ ἀληθινοῦ εὑρεσίν
τε καὶ γνῶσιν. κατὰ φιλοσοφίαν δὲ ἐπιστήμας εἰπε τὴν φυσικήν,
τὴν ἡθικήν, τὴν λογικήν, τὴν μετὰ τὰ φυσικά. οἱ γάρ δυνάμενοι τὰ πι-
θανὰ πρὸς τὰ ἀντικείμενα συντελοῦντα διορᾶν καὶ εἰς ἀμφότερα ἐπιγειεῖν 25
ῥῦσον ἀν εὑρίσκοιεν ἐν ποτέρῳ αὐτῶν μέρει τῆς ἀντιφάσεως τὸ ἀληθές
ἐστιν, ὕσπερ ἀντιδίκων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀκριβότερες. ὡς γάρ δὲ δι-
30 καστής διὰ τοῦ ἀμφοτέρων ἀκοῦσαι τὸ δίκαιον γνωρίζει, αὕτως καὶ ἐν ταῖς

I τῆς om. D ὡφελείας post προσεκτίζεται transposit D αὐτῆς om. D
Suid. προσεκτίζεται D: προσεκτίζεται αΛΒ: ἐκτίζεται Suid. 2 ἐντεύξεις λέγων—
τελέντι (22) Suidas sub v. ἐντεύξεις ἐντεύξεις alterum om. D, superser. P
4 τε D: om. aΑΒP Suid. καὶ om. A 6 δύναιτ’ P διά ADP Suid.:
ὑπὸ aB 7 μηδὲν δὲ superser. P: οὐδὲν B 8 τε D Suid.: τῶν A: om.
aΒP 8. 9 τὰς συνουσίας τὰς πρὸς D 8 αὐτοὺς ADP Suid.: τοὺς πολλοὺς aB
9 παρακολουθεῖτεν aB 11 ταύτην BD 12 post ἡδονὴν add. ἀγαθὸν B
14 δὴ ABD Suid.: οὖν aP τούτου] τοῦ A τῷ τοιούτῳ] τοιοῦτον B 15 ἡ om. A
ποιεῖ B: ποιεῖ D 17 δοκῇ aB 18. 19 προσανέρηται D: προσανερῆται a: προσ-
ανέρηται P (ἡ in ras.): προσαναιρεῖται AB εἰ om. BP ἡ om. AD 20 δὲ
superser. P², ut videtur διτι] τὸ A 21 μεταποίεσιν A 22 αὐτῷ A
23 τῆς om. D φιλοσοφίαν ΛΒDP: τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας a, superser. P²
24 τοῦ ἀληθινοῦ AD: ἀληθῶς B: τάληθινος aP 26 γάρ] μὲν B 28 ἐν super-
ser., B ἀποφάσεως P τῷ superser. B 29 ἀν δικῶν P 30 τοῦ BDp;
τὸ aA τοῖς aP

κατὰ φιλοσοφίαν ζητήσεσιν ἐπὶ πολλῶν οὐγὸν τε τὸ ἀληθὲς εὑρεῖν ἥρδινος μὴ πρότερον εἰς ἔκάτερον ἐπιχειρήσαντα. συνάδει τούτῳ καὶ τὸ ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένον ἐν τῷ Παρμενίδῃ νῦν “ἔθισον σαυτὸν καὶ γύμνασιν μᾶλλον διὰ τῆς δουκινῆς ἀγρήστου εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν 30 5 πολλῶν ἀδικεσγίας, ἐως ἔτι νέος εἴναι δὲ μῆ, διαφεύξεται σε γὰρ ἀληθεία”.

ἔτι ὁ εἰδὼς τὴν τοῦ πιθανοῦ φύσιν οὐκ ἀν' αὐτοῦ παραχθείη ποτὲ ὡς ἀληθίους ὄντος, ἀλλὰ προκρίνοι ἀν τὰ φαινόμενα ἀληθῆ τῶν μὴ ἀληθῶν τῇ παραβολῇ αὐτῶν τῇ πρὸς ἀληθαῖς δι' ὧν γάρ τὸ ἀληθές τινες ἀφανίζειν πειρῶνται, τούτοις τις ἐγγεγυμνασμένος οὐκ ἀν' αὐτῶν παρά 10 γοιτο. πρὸς δὲ τούτοις ὁ τῶν δμοίως φαινομένων τῷ ἀληθεῖ εὑρετικός ταῦτα δὲ τὸ πιθανόν καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀληθίου εὑρεσιν ἐτοικύτερος. 15 15 ἔτι δὲ εἴ δει τὸν περὶ τινος ὑγιῶν τε καὶ ὅρθῶς λέγοντα τοιούτους τοὺς περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι λόγους ὡς δύνασθαι δι' αὐτῶν λέσθαι καὶ τὰ ἀπορούμενα περὶ αὐτοῦ, δῆλον ὡς χρήσιμον τὸ γεγονόντα δύνασθαι ἐν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπορεῖσθαι δυναμένοις. οὕτω γάρ συνορᾶν δύνασται ἀν καὶ τὰς λύσεις τῶν ἀπορούμενων.

p. 101^a36 Ἔτι δὲ πρὸς τὰ πρῶτα τῶν περὶ ἔκάστην ἐπιστήμην.

Προειπών πρὸς τρία χρήσιμον εἶναι τὴν διαλεκτικὴν καὶ ἐκθέμενος 40 τίνα ταῦτα, προστίθησι τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτον, ητοι ὑποδιαιρέσιν τινα τοῦ 20 τρίτου ποιούμενος (ἥν δὲ τοῦτο τὸ “πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας”). εἰ γάρ πρὸς τὰ πρῶτα τῶν περὶ ἔκάστην ἐπιστήμην, εἴη ἀν καὶ πρὸς τὰ κατὰ φιλοσοφίαν πρῶτον) ἣ προστίθεται ὡς ἄλλο τοῦτο παρὰ τὰ προειρημένα. ἔτι δὲ δ προστίθησι χρήσιμόν φησιν εἶναι τὴν διαλεκτικὴν καὶ πρὸς τὰς καθ' ἔκάστην ἐπιστήμην ἀρχάς. περὶ γάρ τῶν οἰκείων ἀρ- 25 γῶν οὐδεμία τῶν ἐπιστημῶν οὐδὲ τε λέγειν διὰ τὸ δεῖν μέν, εἰ ἐπιστημονικῆς λέγοι περὶ αὐτῶν καὶ δεικνύοι ταῦτα, ἐκ πρώτων αὐτὰ δεικνύονται (τοιαῦται γάρ αἱ ἐπιστημονικαὶ τέ καὶ ἀποδεικτικαὶ δείξεις), μηδὲν δὲ ἔχειν τῶν ἀρχῶν πρῶτον. τὰς οὖν δειπνέας τῶν ἀρχῶν τῶν κατὰ τὰς ἐπιστή-

1 τὸ ἀληθὲς οἱ. aP   2 πρότερον ABD: πρῶτον aP   τούτωι P: τούτων a   3 ἐν τῷ Παρμενίδῃ] c. VII 135 D   post Παρμενίδῃ add. καὶ A   4 έθισον libri: Σλκυσον Plato   5 δέ: διαφεύξεται] B: σὲ διαφεύξεται Plato   6 ὑπὸ αὐτοῦ om. B   παραχθείη BD: παραχθείη aAP   7 προκρίνη A   8 τινες superscr. D¹   8. 9 ἐμφανίζειν D   9 αὐτοῦ A 10 ὁ superscr. P   11 καὶ in ras. P²   τὴν superscr. P   τὰληθίους P, τ. add. P³. ἐτοικύτερος] ἐπιτήδειος B   12 τε add. P³   13 διαλύεσθαι A   15 συνορᾶν δύνασται] ἀν ἀναρτεῖν δύναται P, ἀν add. P³   17 δὲ om. aP   18 εἰπών P³   καὶ om. A ἐκθέμενον B¹: corr. B²   19 τίνα nescio unde corr., ut videtur, B²   ταῦτα, quod post τρία (18) habent libri, hue transposui   20 τὸ BD: om. aAP   21 πρὸς Arist.: περὶ libri   τὰ πρῶτα — πρῶτα (22) (inc. f. r.) — καθ' ἔνα (24) evanuerunt in P 22. 23 τῶν προειρημένων A: τὰ εἰρημένα B   25 post εἰ add. καὶ D   26 δεικνύοι aP: δεικνύει AD: -κνύειn B, in quo εἰρὶ αὐτῶν καὶ δει πειρειν   αὐτὰ ABD: αὐτῶν aP   27 δὲ om. B   28 πρῶτων B   δειπνέας] εο in ras. P²

μας συστάσεώς τινος ταῦ μὴ δύνασθαι δείκνυσθαι δὲ ἀληθῶν τε καὶ πρώ¹⁸ των δὲ ἐνδέξων τινῶν ⟨δεῖ⟩ δείκνυσθαι τε καὶ πιστοῦσθαι τὸ δὲ διὰ του-
σύτων συλλογῆς εἰσθαι διαλεκτικῆς ἔδιον. οὗτον δὲ αὐτῆς καὶ ἡ δὲ ἐπαγω-
γῆς τοῦ προκειμένου σύστασις, ὡς προϊὼν ἐρεῖ· μάλιστα δὲ τὸ πιστὸν
5 ταῖς ἀρχαῖς δὲ ἐπαγωγῆς περιγράφεται. ὡς διαλεκτικὸς οὖν περὶ τῶν ἀρ-
χῶν τῶν ἰδίων ὁ ἐπιστήμων ἐρεῖ, ἡ δὲ διαλεκτικὴ ὑπὲρ αὐτῶν. εἰ δὲ ἡ
πρὸς τὰ πρώτα καὶ τὰς καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην ἀρχάς ἔστι γρήγοριμος,
εἴη ἄν, ὡς εἶπε, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν τε καὶ τὰς ταύτης ἀρχάς, παρεχο-
μένη καὶ ταύτῃ τὸ γρήγοριμον. καὶ οὕτως ἂν δύνατο καὶ τὸ τέταρτον
10 τοῦτο ὑπάρχειν τῷ πρὸς φιλοσοφίαν γρηγόριμῳ, προσκεῖσθαι δὲ αὐτῷ τὸ
ὅτι ὄμοιός φιλοσοφίᾳ κατὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἄλλας ἐπιστήμας ἔστι γρήγοριμος
ἡ διαλεκτική. καὶ αὐτὸς δὲ πολλάκις δεικνύει τινα τῶν κατὰ φιλοσοφίαν¹⁹
προστιθῆσι τὸ “λογικῶν” λέγων διαλεκτικῶς, ὡς δεσμένων τινῶν τῶν κατὰ
φιλοσοφίαν καὶ τοιούτων δείξειν. οἷα ἔστι καὶ ἡ τοιαύτη· “πᾶν σῶμα ἐπι-
15 πέδω φρίσται”. ὡς ἔστιν ἔνδοξον διὰ τὸ κείσθαι σώματος πέρας εἶναι τὴν
ἐπιφάνειαν, ωφέληστο ἐν Φυσικοῖς δεικνύει διὰ τοῦτο μὴ ἔστιν ἀπειρόν τι
σῶμα· ωφέληστο προσθεῖς τὸ ‘οὐδὲν δὲ φρίσμενον ἀπειρον’ ‘οὐδὲν ἄρα σῶμα
ἀπειρον’ συνήγαγεν. διὰ δὲ διαλεκτικοῦ ἔστι τὸ περὶ ἀρχῶν λέγειν, ἐντεῦθεν²⁰
δῆλον ἂν γένοιτο. ὁ γεωμετρηγος τίθεται μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τὸ ἐπιφά-
20 νειαν εἶναι δι μῆκος καὶ πλάτους μόνον ἔχει, τίθεται δὲ καὶ γραμμὴν μῆκος
ἀπλατές, καὶ σημεῖον οὐ μέρος οὐδέν. ἐνίστανται δὲ πρὸς ταῦτά τινες λέγοντες
μῆτε τι μέγεθος δύνασθαι διαστήματα δύο ἔχειν μόνα, ἔτι δὲ ἡττεον ἐν.
ἄλλα μηδὲ σημεῖον τι διλος εἶναι· μηδὲν γάρ εἶναι δι μῆτε ἀφαιρούμενον
μειον τι μῆτε προστιθέμενον αὔξει. ὡς ὁ Ἐλεάτης ἔλεγε Ζήνων· ἀδιαστά-
25 τοῦ γάρ μηδὲ φαντασίαν τινὰ δύνασθαι λαβεῖν. γεωμετρικῶς μὲν οὖν οὐχ
οἱόν τέ τι τούτων ὡς δη̄δεισαι. ὁ δὲ διαλεκτικὸς οὐκ ἀπορήσει δι’ ἐν-
δέξων αὐτὰ δυστῆσαι. λαβὼν γάρ ἔνδοξον τὸ τὴν ἐπιφάνειαν πέρας εἶναι
τοῦ σώματος καὶ τὸ πέρας εἶναι ἄλλο τοῦ οὐ δεῖστι πέρας, καὶ τοῦτο
τῇ ἐπαγωγῇ συστῆσαις συνάγει τὴν ἐπιφάνειαν ἄλλην εἶναι σώματος, τοῦτ'

1 συστάσεώς τινος] ὡς ετοις corr. P² δύνασθαι (σινras.) δεικνύειν D 1. 2 καὶ πρώτων καὶ δι’ ἐνδέξων αΑ: καὶ ἐνδέξων καὶ πρώτων P 2 δεῖ α: om. ABDP δείκνυσι ετοιστοῦται corr. P³ 3 διαλεκτικοῖς A αὐτοῖς B 4 ἐρεῖ] c. 12

5 περὶ γίνεται B 6 τῶν ἰδίων om. B 7 τὰς ἀρχάς τὰς κ. ἐ. ἐ. aAP 8 τε om. A 9 τὸ prius om. A 10 τῶ — γρηγόριμω ante καὶ τὸ (9) collocat A τὸ aBDP: καὶ A 12 δὲ periisse videtur in D 14 καὶ] τῶν A 16 ὡ BD: ως aP: δ A ἐν Φυσικοῖς III 5 p. 204 b5. 6 17 διωρισμένον, omisso δὲ, A 17. 18 ἀπειρον σῶμα AD 18 post δὲ superser. τῶν P² τὸ om. aP ante ἀρχῶν add. τῶν A 19 ἀν δῆλον D καὶ om. D 19. 20 post ἐπιφάνειαν add. μὲν aP 20 ἔχει μόνον a τίθεται δὲ καὶ om. aP post γραμμὴν add. δὲ aP 21 σημεῖον δὲ, omisso καὶ, aP 22 ἔχειν] v postea, ut videtur, superser. B μόνον B: om. A ἐν εξ οὐδέν corr. B 23 μηδὲ γάρ A 24 ὁ om. A ἐλέάτης B ζήνων ἔλεγεν aP 26 τε ἔτι (ἔστι corr. P³ ut videtur) τοῦτο aP δεῖσαι ως ὅν B 27 συστῆσαι B 28 τὸ alterum om. al¹ τοῦ alterum om. a 29 συνάγει corr. e δύναται B ἄλλο a ante σώματος add. τοῦ B, superser. P⁴

εστι τοῦ τριγῆ διεστῶτος· εἰ δὲ ἄλλη, οὐχ οἶν τε ἔχειν αὐτὴν διαστά- 25
σεις τρεῖς· ἦν γάρ δὲ οὕτως ἡ αὐτὴ τῷ σώματι· ἐν τούτῳ γάρ ἔκεινηρ
τὸ εἶναι· ἀλλὰ μὴν ὥραται μῆκος καὶ πλάτος ἔχουσα· σὸδύνατον ἄρα αὐ-
τὴν βραχίονος ἔχειν· τὰς δύο ἄρα μόνας ἔχει διαστάσεις, μῆκος καὶ πλάτος.
5 τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ χρώμενος δεῖξει καὶ τὴν γραμμὴν μῆκος ἀπλατές·
πέρας γάρ οὖσα ἐπιφανείας ἐπιφάνεια οὐκ ἔστιν· σὸλλα μὴν ὥραται μῆκος
ἔχουσα· ἀπλατές ἄρα μῆκος ἔσται· καὶ ἡ στιγμὴ δέ, ἐπεὶ τῆς γραμμῆς 30
μῆκος ἔχοντος ἐν μόνον πέρας ἔστιν ἔτερον αὐτῆς ὅν, οὐδὲ ταύτην ἀν
ἔχοι τὴν διαστασιν· δὲ δὲ μὴ ἔχει μῆκος, τοῦτο ἀδιάστατον· πᾶσα γάρ
10 διάστασις μετὰ μήκους. ἔνεστι καὶ οὕτως περὶ τοῦ σημείου λέγειν ἐν-
δόξως· τὸ σημεῖον, εἰ διέστηκεν, ἦτοι ἐφ' ἐν διέστηκεν ἢ ἐπὶ δύο ἢ ἐπὶ τρίᾳ·
ἄλλ' εἰ μὲν ἐπὶ τρίᾳ, σῶμα ἔσται· εἰ δὲ ἐπὶ δύο, ἐπιφάνεια· εἰ δὲ ἐφ'
35 ἐν, γραμμὴ· ἄλλ' οὐδέν ἔστι τούτων· τὸ σημεῖον ἄρα ἀδιάστατον. ἔστι 35
καὶ οὕτως· πᾶν πέρας μεγέθους τινὸς ἐνὶ διαστήματι ἐλαττοῦνται αὐτοῦ,
15 ὁσπερ ἡ ἐπιφάνεια μὲν σώματος (τούτου γάρ αὐτῇ πέρας), ἡ γραμμὴ δὲ
τῆς ἐπιφανείας· ἔστι δὲ καὶ τὸ σημεῖον πέρας τῆς γραμμῆς· ἐλαττοῦνται
ἄρα καὶ τοῦτο τῆς γραμμῆς διαστήματι· ἀλλὰ μὴν ἐν εἰχειν ἡ γραμμὴ
διαστημα· οὐ τὸ πέρας αὐτῆς ἀπολειπόμενον ἀδιάστατον ἀν εἴη· καὶ οὕτως·
ἡ ἀργὴ οὐδέπω ἔστι τοῦτο οὐ ἔστιν ἀργὴ· ἀλλὰ μὴν τὸ σημεῖον
20 ἀργὴ τοῦ πρώτου διαστήματος· τοῦτο δέ ἔστι τὸ μῆκος· ἀδιάστατον ἄρα 40
τὸ σημεῖον. δὲ δὲ καὶ ἔστι τι τὸ σημεῖον, οὕτως ἀν δεικνύοιτο διαλεκτι-
κῶς· παντὸς πεπερασμένου πέρας τί ἔστι· τὸ δὲ πέρας ἄλλο ἔστι τοῦ
οὐ ἔστι πέρας· οὐ γάρ ταῦτὸν τὸ πέρας τε καὶ τὸ οὐ πέρας· καὶ τῆς
γραμμῆς δὲ τῆς πεπερασμένης ἔστι τι πέρας καὶ ἄλλο τῆς γραμμῆς· ἀλλὰ
25 μὴν εἰ μὴ γραμμὴ, σημεῖον· οὐ γάρ δὴ ἐπίπεδον ἢ σῶμα οἶν τε λέγειν
τὸ τῆς γραμμῆς πέρας· μόνα δὲ ἐν διαστήματι ταῦτα. δημοίως ἀν ὁ δια- 45
λεκτικὸς καὶ περὶ μονάδος, δὲ ἔστιν ἀμερῆς, δεικνύοι· ὃ καταμετρεῖται
πᾶς ἀριθμός, ἐκεῖνο ἐλάχιστον ἔστιν ἐν ἀριθμῷ· μονάδι δὲ πᾶς ἀριθμός
καταμετρεῖται· ἐλάχιστον ἄρα ἐν ἀριθμῷ ἡ μονάδ· καὶ ἀμερὲς ἄρα· καὶ
30 οὕτως· δὲ ἐν ἀριθμῷ ὃν μὴ ἔστιν ἀριθμός, τοῦτο ἀδιαίρετόν ἔστι· | τοιοῦ- 19
τον δὲ ἡ μονάδ.

1. 2 τρεῖς διαστάσεις B   3 τὸ ε τῷ ut videtur corr. B   4 ἔχουσα – πλάτος (4)
om. B   5 ἀδύνατον ε δυνατὸν corr. P⁴   6 ἐπιφανεία (sic) οὐκ' mrg. P³   7 τῆς om. P
8 μῆκος] o in ras. D   9 ἐν om. aP   10 ἔνεστι aAP, corr. B: 11 ἐνδόξως aP: ἐνδόξον ABD
11 ἐν superser. P (sequens δι in ras.)   12 σώματ' aP   13 γραμ-
μὴν D   14 ἔστι om. aP   15 ante σώματος add. τοῦτο A   16 ante ἐπιφανείας add. τῆς aP   17 γραμμῆς supra spatiū
vacuum P³   18 αὐτῆς om. D   19 τοῦτο ἔστιν D
ἐστιν] ἡ B   20 ἀδιαστήματος (i. e. ἡ δ.), omisso πρώτου, B   21 τί superser. B:
om. a   22 δεικνύοιτο ἀν οὕτως B   23 post ἔστι add. δὲ A   24 post ἔστι add. δὲ A   25 μὴ add. ἡ aABP   27 διτ]
δὲ D   28 ἐκεῖνος ἐλάχιστος P   29 ἐν om. D   30 ἀριθμοῖς Bpr.
post ἀριθμῷ add. ἡ A

Τὸ δὲ τοῦτο δὲ ἔδιον ἡ μάλιστα οἰκεῖον τῆς διαλεκτικῆς ἐστι, τὸ ἐξ ἐνδόξων συλλογίζεσθαι, εἴπεν γὰρ τοι διὰ τὴν ἥγτορικήν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη διὰ τούτων, ἡ δὲ καὶ ὁ φιλόσοφος ποτε διὰ τοιούτων δείχνυσι τινα, ὡς προείρηται.

5 p. 101^b3 Ἐξεταστικὴ γὰρ οὖσα πρὸς τὰς ἀπασῶν τῶν μεθόδων ἀργὰς ὅδὸν ἔχει.

"Οτι μὲν μεθόδους καὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας λέγει, γνώριμον 5 ἐποίησεν αὐτός· εἰπὼν γάρ "ἔτι δὲ πρὸς τὰ πρῶτα τῶν περὶ ἑκάστην ἐπιστήμην" τὰς ἐπιστήμας μεταλαβόν μεθόδους εἰπεν. Ἐξεταστικὴ δὲ 10 ἀντὶ τοῦ 'ζητητικὴ καὶ ἐπιχειρηματική'.

p. 101^b5 Ἐξομεν γὰρ τελέως τὴν μέθοδον, οἵταν ὄμοιώς ἔχωμεν.

Εἰπὼν τις ἐστιν ὁ ἔνδοξος συλλογισμός, καὶ δὲ τὴν διαλεκτικὴν περὶ τῶν τοιούτων συλλογισμόν, δεῖξας δὲ καὶ πρὸς πόσα καὶ τίνα γρήσιμός ἐστι, νῦν λέγει τί ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς, καὶ πότε καὶ πῶς ἔχοντες τε- 10 15 λείως ἔχομεν τὴν μέθοδον. δυνάμεις δὲ εἴπε τὴν ἴατρικὴν καὶ τὴν κυβερνητικὴν τε καὶ διαλεκτικήν, γάρ τοι δὲ τοιούτων αὐταῖς καὶ εὖ καὶ κακῶς γρῆσθαι, ἡ μᾶλλον δὲ τοιούτων αὐταῖς πρὸς τὰ ἀρμόσαται τε τὰ προσπίπτοντα καὶ τάξαι τὰ γιγνόμενά τε καὶ λεγόμενα ὥστε ταχθέντα 20 γρήσιμα γενέσθαι. ἡ μᾶλλον δυνάμεις κοινότερον τὰς τέχνας, ὧσανεὶ ἔξεις 15 ἔλεγεν αὐταῖς, καὶ εἴη ἀν 'τῶν τοιούτων τεχνῶν', τοῦτ' ἔστι τῶν στογαστικῶν. φρασὶ δὴ τότε ἡμᾶς τελείως ἔξειν αὐτήν, διατην τῶν ἐνδεχομένων εἰς τὸ προκείμενον ἐνδόξως ἐπιχειρημάτην μηδὲν παραλίπωμεν· οὐδὲ γάρ τὸ πάντως εἰς ἀντίφασιν περιαγαγεῖν τὸν διαλεγόμενον ἔργον τοῦ διαλεκτικοῦ, 25 ὥσπερ οὐδὲ τοῦ ῥήτορος τὸ πεῖσαι, δὲλλα καὶ τούτου τὸ μηδὲν τῶν εἰς πίστιν τοῦ προκειμένου πιθανῶν παραλιπεῖν. οὕτως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ ἴατρι- 20 κῆς τε καὶ κυβερνητικῆς καὶ πασῶν τῶν στογαστικῶν τεχνῶν. τοῦ τε γάρ

1 τὸ δὲ] ras. P   3 τούτων ΑΒΡ: τοιούτων aP   ἡ ABD: καὶ aP   post ποτε add. καὶ AB   τοιούτων aABP: τούτων D   4 προείρηται] p. 30, 13   5. 6 ἀργῶν μεθόδους B   6 ἔχειν a   7 τέχνας—ἐπιστήμας collocant aP   8 ἔτι δὲ om. D
9 ἀπολαβών A   ἐξεταστητικὴ P³   11 δὲ om. aP   διατην ὄμοιώς ἔχωμεν om. aP   12. 13 περὶ τοιούτων συλλογισμῶν A   14 τῆς superscr. B   15 post ἔχομεν add. τήνδε aP   καὶ om. D   16 κυβερνητικήν τε] θηρευτικήν, ad quod in mrg. aliquid notatum erat, P   18 δὲ post αὐταῖς superscr. D   post τε add. πρὸς aP   19 γιγνόμενα AB   20 γενέσθαι D: om. aABP   μᾶλλον om. aP
κοινότερον aP: κοινότερον BD: κοινωτέρας A   21 τεχνῶν om. B   24 περιαγαγεῖν aP: προαγαγεῖν ABD   διαλεγόμενον corr. e διαλεκτικὸν B   25 ὥσπερ οὐδὲ τοῦ ῥήτορος καὶ.] cf. Rhet. I 1 p. 1355^b 10. 11   τοῦ ex τὸ ut videtur corr. D   τούτων B
τὸ alterum D: om. aABP   τῶν] τῆς A   26 δὲ om. B   27 τῶν om. aP
τε alteri respondet ὄμοιώς p. 33, 6

ἰατροῦ ἔργον τὸ πάντα τὰ ἐνδεχόμενα ποιῆσαι πρὸς τὸ σῶσαι, ἀλλ᾽ οὐ τὸ σῶσαι· εἰ γάρ τοῦτό τις λέγοι ἔργον εἶναι τοῦ ἰατροῦ, καὶ ὁ ἀνάτρως ἰατρὸς ἔσται καὶ ὁ ἰατρὸς οὐκ ἰατρός· σώζουσι γάρ πολλάκις καὶ οἱ ἀνάτρως τινες κάμποντας, εὐτυχῶς τινα προσενέχουντες αὐτοῖς, καὶ οὐ σώζουσιν οἱ ἰατροί, διαν μεῖζον ἥ τὸ πάθος τῆς ἰατρικῆς βοηθείας ἥ μὴ ²⁵ σημειώσει ὑποπεσεῖν ἁρδιον· ὅμοίως καὶ ἐπὶ κυθερητικῆς. ὁ αὐτὸς δὴ λόγος καὶ ἐπὶ ῥητορικῆς τε καὶ διαλεκτικῆς πολλάκις γάρ τὸ μὴ εὐπορεῖν ἐπιγειρθμάτως ἥ πρὸς τὸ σύλλογίζεσθαι τὸ προκείμενον ἥ πρὸς τὸ πεῖσαι τοὺς ἀκούοντας παρὰ τὴν τοῦ προβλήματος γίνεται φύσιν. ἀλλ᾽ οὐ παρὰ 10 τὸν διαλεκτικὸν ἥ τὸν ῥήτορα. ἐπὶ γάρ τῶν τοιούτων τεχνῶν οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπιγειρθμάτων τελῶν ἥ κρίσις, ὡς γίνεται ἐπὶ οἰκοδομικῆς τε καὶ ὑφαν-³⁰ τικῆς καὶ τῶν ἀλλων τῶν ποιητικῶν τεχνῶν, ἐφ' ὧν κατά τινας ὠρισμένας τε καὶ τεταγμένας ὀδούς ἥ κατ' αὐτὰς ἐνέργεια γίνεται πᾶσι, καὶ οὐγκ οἷόν τε καὶ ἀπὸ τύχης αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι· ἐν γάρ ταῦταις τέλος 15 τὸ προκείμενον ἔργον τῷ ἔπεισθαι τὸ ἔργον τοῖς χάριν αὐτοῦ γενομένοις· διὸ τοῦ καλῶς καὶ τεγγικῶς γεγονέναι τὰ πρὸ αὐτοῦ σημεῖον τὸ ἔργον γίνεται. ἐν δὲ ταῖς στοχαστικαῖς τῶν τεχνῶν οὐ πάντας ἐπὶ γενομένοις ³⁵ τοῖς κατὰ τέχνην ἀπαντῷ τὰ ὧν χάριν ἐκεῖνα γίνεται. αἵτιον δὲ τὸ ἐν ταῦταις καὶ ἀπὸ τύχης τινὰ γίνεσθαι καὶ μὴ ὠρισμένα εἶναι δι' ὧν τὰ 20 ὑπ' αὐτῶν γενόμενα γίνεται. διὸ οὐκ ἔστι τὸ γενόμενον ὑπὸ τῶν τεχνῶν τῶν τοιούτων τέλος τῶν τεχνῶν, ὥσπερ ἐν αἷς δι' ὠρισμένων τινῶν γίνεται τι καὶ χωρὶς τούτων οὐκ ἀν γένοιτο· ἐν ταῦταις γάρ τὸ ἔργον τέλος τε καὶ σημεῖον [³⁶], ὡς εἴπον, τοῦ πάντα κατὰ τὴν τέχνην γεγονέναι· οὐ γάρ ἂν 40 ἀλλως ἐγένετο. ἥ ἔργον μὲν ἐν πάσαις ταῖς τέχναις ἥ κατὰ τὴν ἔξιν τε 25 καὶ τέχνην κατὰ τὰ οἰκεῖα ἐνέργεια γενομένη διὰ τῶν οἰκείων ὀργάνων· τέλος δέ, ἐν αἷς καὶ ποιᾶς ὅλης ἀλλ' οὐ τῆς τυχούσῃς τινὸς χρεία, οὐ τὸ ἔργον μόνον ἀλλὰ τὸ μετά τοῦ ἔργου καὶ ταῦτα ἔχον. τοῦ γάρ ἰατροῦ ἔργον μὲν τὸ ποιῆσαι πάντα τὰ ἐνδεχόμενα γενέσθαι κατὰ τὴν τέχνην πρὸς τὸ 30 σωθῆναι τὸν κάμποντα, τέλος δὲ τὸ σῶσαι, οὐ χάριν καὶ ταῦτα ποιεῖ, διὸ 45

- 1 σῶσαι ABD: σῶμα aP   3 ἔσται AB: ἔστι D: ἄρα aP   οἱ om. A   4 προσενεγ-
κόντες aP   5 ἥ μεῖζον aP: μεῖζον post βοηθείας transponit B   ἥ om. P: καὶ P³
6 ὁ αὐτὸς—ῥητορικῆς (7) om. B   7 τε om. D   γάρ aP: δὲ ABD   8 ἐπιγειρη-
μάτων D: ἐπιγειρθμάτα A   11 ἐπιγειρθμάτων A   12 τεχνῶν om. B   13 τε
in ras. D   κατὰ ταῦτα aP   14 γίνεσθαι αλ   τέλος om. P¹: αὐ P³
15 προκείμενον] πρὸ ras. P   τῷ—ἔργον om. B   τῷ AD: τὸ aP   γεγονέναι A
- 16 διὰ ^{τρόπῳ} P   γενέσθαι P, νέσθαι add. P³   post γεγονέναι add. καὶ a
πρὸ] περὶ A   αὐτῆς D   σημεῖα P   17 ἐπὶ γενομένοις aA: ἐπὶ γι om. in lac. P:
ἐπιγειρθμάτοις D: ἐπιγειρθμάτοις B   18 τοῖς κατὰ—γίνεσθαι (19) om. initio paginæ P:
ante τέχνην add. τὴν A   ἀπαντῷ τὰ] ἀπ' αὐτὰ A   χάρι A   γίνεται B   19 εἶναι—
τεχνῶν (20) om. A   εἶναι ὠρισμένα aP   20 γεγονέναι et γεγονέναι B   21 διωρισμέ-
νων aABP   22 τε om. AB   23 ὃν delevit: ante καὶ habent aB: οὖν P   εἴπον τοῦ
in ras. P²   post πάντα add. τὰ P   τὴν om. a   24 ἀπάσται omisso ἐν B   τε
om. B   26 ἀλλ' ABD: καὶ aP   27 καὶ ταῦτα] κατὰ αὐτὰ P   ἰατροῦ AD:
ἰατρικοῦ ABP   28 μὲν ἔργον A   ποιεῖν a   τὴν om. aP

δεῖται καὶ ἄλλων τινῶν πρὸς τοῖς γνημάτοις κατὰ τὴν ἀτρικήν. ἐπὶ μὲν γάρ των ὡρισμένων δημοίων καὶ τὸ τέλος ἐπ' αὐτοῖς ὥσπερ καὶ τὸ ποιῆσαι κατὰ τὴν τέχνην· ἐπὶ δὲ τῶν στοχαστικῶν οὐκέτι τὸ τέλος ἐπὶ τοῖς τεχνίταις, ὡς οὐδὲ τὸ εὐδαιμονεῖν ἐπὶ τοῖς σπουδαίοις, εἰ μὴ μόνον 5 τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. |

p. 101b11 Πρῶτον οὖν θεωρητέον ἐκ τίνων ἡ μέθοδος.

20

Εἰπὼν πρῶτον τὰ περὶ τῆς διαλεκτικῆς (ταῦτα δὲ ἦν ἡ πρόθεσις τῆς μεθόδου, ἡ πρὸς τὰς ἄλλας τὰς συλλογιστικὰς μεθόδους αὐτῆς διαφορά, τὸ γράψιμον τὸ δὲ αὐτῆς, ἡ τοῦ τέλους ἐπίγρισις) ἀκολούθως 10 λοιπὸν λέγει περὶ τούτων ἐξ ὧν αὐτῇ τὸ εἶναι, καὶ ἐπὶ τὸν περὶ τούτων μέτεισι λόγον ζητῶν ἐν τίσιν αὐτῇ τὸ εἶναι, καὶ ἐκ τίνων συνέστηκε, καὶ περὶ τίνα γρή σπουδάζειν τὸν ἐσόμενον διαλεκτικόν, καὶ τίνα εἰδότες τε 5 καὶ ποιεῖν δυνάμενοι ἐσόμεθα διαλεκτικόν. τὴν μὲν γάρ κτῆσιν τῶν γρηγορίων ἡ γνῶσις ἡμῖν παρέξει ἡ τοῦ ἐν τίσιν αὐτῇ τὸ εἶναι, τὴν δὲ γρῆσιν 15 τούτων ἡ παράδοσις τῶν τίπων. πρῶτον οὖν φησι δεῖν θεωρῆσαι ἐκ τίνων ἐστὶν ἡ μέθοδος. Οἱ προσθεῖται ἐπιφέρει εἰ δὴ λάβοιμεν πρὸς πόσα καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι, καὶ πῶς τούτων εὑπορήσομεν, ἔχοιμεν ἀντίκανῶς τὸ προκείμενον, τὸ θεωρῆσαι ἐκ τίνων ἡ μέθοδος. εἰ γάρ μὴ περιληφθείη τισὶν εἰδέσθαι τὰ ἐξ ὧν καὶ ἐν 20 οἷς ἡ μέθοδος, οὕτ’ ἀντίκανῶς τὸ προκείμενον προσθέσθαι τὸ γράψιμον τὸν λόγον καθ’ ἔκπαστα ἀπειρα. εἴη δὲ ἀντίκανῶς τὸ λεγόμενον ‘εἰ εἰδέσθημεν ἐκ τίνων ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος, καὶ ἐν τίσιν αὐτῇ τὸ εἶναι, καὶ μάθοιμεν πρὸς πόσα τε καὶ τίνα οἱ κατὰ ταύτην συλλογισμοὶ γίνονται καὶ ἐκ τίνων’. 25 Εἴστι δὲ τὸ μὲν πρὸς πόσα τε καὶ ποῖα [εἰργάμενον περὶ τῶν προβλημάτων, ὡς ἐρεῖ· περὶ γάρ τίνος προκειμένου προβλήματος ὁ διαλεκτικὸς τὸν λόγον κινεῖ καὶ τὸν συλλογισμὸν ποιεῖται. δεῖ οὖν εἰδέναι πόσα τε καὶ τίνα ἐστὶ τὰ γένη τῶν προβλημάτων τῶν διαλεκτικῶν. τὸ δὲ ἐκ τίνων περὶ τῶν προτάσεων. οὐχ ἀπλῶς δὲ σημαίνοι ἀντίκανῶς τὸ εἶναι τίνων τὸ δητί ἐκ προτάσεων, ἀλλὰ λέγοι ἀντίκανῶς τὸ εἶναι τούτων τὸ ‘ἐκ πόσων καὶ τίνων’· οὐ

1 γνημάτοις AB post γνημάτοις add. εἶναι B (non om. post ἀτρ.) 3 τὴν om. aP οὐκ ἔστι aP 5 καὶ superser. P² εἶναι, quod post ἀτρικήν (1) habent libri, huc transposui 7 πρῶτον corr. ex πρῶτα Λ (περὶ πρόθεσις add. P³ 8 αὐτῆς μεθόδους collocat B 8. 9 διαφέρ A 9 τοῦ] οὐ A 10 καὶ ἐπὶ—τὸ εἶναι (11) om. a 11 λέγων A αὐτῶν B ἐκ τίνων δὲ omisso καὶ A 12 εἰδότ^a Apr. 13 κτῆσιν corr. ex γρῆσιν B 14 ἡ utrumque om. B εἰ pro altero ἡ A post εἶναι add. ἔστιν aP 15 δεῖ a 16 ἔστιν ἡ] ἔστι P πρόθεσις P 18 ἔχομεν Λ θεωρῆσαι τὸ προκείμενον B: τὸ προκείμενον θεωρῆσαι a τὸ alterum corr. ex τῷ D 19 περὶ τισὶ ληφθεῖται Λ: παραληφθείη τισὶν a τὰ ἐξ ὧν corr. P² 20 αὐτῆς P, θῆς add. P³ οὕτε aAP: οὕτ’ ἀν BD δύναται corr. D 21 καθέκαστον D: non liquet compendium B 23 τίνων] ποῖα a cf. vs. 17 κατὰ ταύτην BD: κατὰ ταῦτα A: κατ’ αὐτὴν aP 28 σημαίνει ἀν B τὸ prius om. D 29 τίνων aBDP¹: ποῖων A, expuncto τίνων superser. P²

γάρ ἐκ πάσης προτάσεως ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμός. ἀν τοῦ εἰδῆμεν τὰ τε 20 προβλήματα τὰ διαλεκτικὰ πόσα ἔστι καὶ ποῖα (πόσα μὲν τῷ γένει ὅγην 25 διτι, ποῖα δὲ ἀντὶ τοῦ 'τίνα'. οὐδέπω γάρ οἶδε τίνα ἔστι τὰ γένη τῶν προβλημάτων ὡς μάρνον εἰδὼς διτι τέσσαρα), εἰδῶμεν δὲ καὶ τὰς προτάσεις 30 ἃς ὅν οἱ πρὸς τὰ τοιαῦτα προβλήματα γίνονται συλλογισμοί (λόγους γάρ λέγοι ἀν τοὺς συλλογισμούς, ἢ καὶ τὰς ἐπαγωγάς· καὶ γάρ ὁ ἐπα- 35 κτικὸς λόγος διαλεκτικός, ὡς ἐρεῖ), πρὸς δὲ τούτοις εἰ εἰδεῖμεν καὶ ταῦτα 40 δι' ὧν οἴστιν τέ ἔστιν εὑπορεῖν τούτων (λέγοι δ' ἀν τοῦτο ηὗτοι καὶ περὶ τῶν προβλημάτων καὶ τῶν προτάσεων, ἐπεὶ μὴ πᾶν πρόβλημα διαλεκτικόν, 45 ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον οἶσιν ἐρεῖ προειθών· ἢ περὶ τῶν προτάσεων, δι' ὧν οἱ συλλογισμοί, μάρνον λέγει τὸ πῶς τούτων εὑπορήσομεν· ἐν γάρ τῇ τῶν προτάσεων εὑπορίᾳ τὸ πλεῖστον τοῦ συλλογίζεσθαι· ἢ λέγοι ἀν τὸ καὶ πῶς τούτων εὑπορήσομεν περὶ τῶν διαλεκτικῶν λόγων, τοῦτο ἔστι τῶν τε συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐπαγωγῶν), εἴημεν δὲν τεθεωρηκότες ἐκ τίνων ἡ 50 μέθοδος ἔστιν ἡ διαλεκτική· διτι γάρ τοῦτο λέγειν δοκεῖ διὰ τοῦ καὶ πῶς τούτων εὑπορήσομεν (τῶν γάρ λόγων περὶ ὧν προείρηκεν, ἀλλ' οὐ τῶν προβλημάτων τε καὶ τῶν προτάσεων), δηλοῖστο ἀν ἐκ τοῦ μετὰ τὸ εἰπεῖν αὐτὸν περὶ τε τῶν προβλημάτων τῶν διαλεκτικῶν καὶ τῶν προτά- 55 σεων καὶ τὸ ἔστιν ἔκατερον αὐτῶν ἐπιδεῖξει, διτι πᾶν τὸ διαλεκτικὸν πρό- 60 βλημα, διμοίως δὲ καὶ πρότασις, ἢ περὶ τίνος τῶν "πρὸς αἴρεσιν ἢ φυγὴν" τὴν ἀναφορὰν ἐχόντων ἔστιν ἡ περὶ τίνος τῶν "πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν" 65 ἡ περὶ τίνος τῶν συνεργῶν πρὸς τι τούτων, λέγειν αὐτὸν "τὰ δὲ ὄργανα, δι' ὧν εὑπορήσομεν τῶν συλλογισμῶν, ἔστι τέτταρα". τοῦτο γάρ εἰρη- 70 κέναι δοκεῖ ἀποδιδούς πρὸς τὸ καὶ πῶς τούτων εὑπορήσομεν· διὰ 75 γάρ τῶν δργάνων καὶ τῶν τόπων ἡ τούτων εὑπορία. ἢ καὶ ἡ τῶν προτά- 80 σεών τε καὶ τῶν προβλημάτων εὑπορία εἰς τὴν τῶν συλλογισμῶν εὑπορίαν συντελεῖ, ὡς ἐρεῖ καὶ αὐτὸς προειθών. δύναται δὲ τὸ πρῶτον οὖν θεω- 85 ρητέον ἐκ τίνων ἔστιν ἡ μέθοδος ἵστον τῷ 'πρῶτον οὖν θεωρητέον ἐκ τίνων ἀν τις διαλεκτικὸς γένοιτο'. ὁ γάρ εἰδὼς ἐν τίσι τῇ δια- 90 λεκτικῇ τὸ εἶναι οἶδε καὶ διὰ τίνων ἀν τις διαλεκτικὸς γένοιτο. πρῶτον γάρ δεῖ δεικνύαι ἐκ τίνων οἶσιν τε γενέσθαι διαλεκτικόν, ἐπειτα μετέιναι 95 ταῦτα πρὸς τὸ γενέσθαι διαλεκτικόν· οὐ γάρ αὕταρκες τὸ εἰδέναι ἐν τίσιν

3 ποιὰ Α τὰ γένην ἔστιν D 5 τὰ om. A 6 ἀν λέγοι a 7 ἐρεῖ] c. 18
p. 108b7sq. 8 καὶ om. D 10 post ἀλλὰ add. καὶ A τὸ om. A ἐρεῖ] c. 10
11 μάρνον A 12 τὸ prius aDP: τοῦ AB τοῦ add. P³ καὶ τὸ Λ 13 τε
even. P 14. 15 ἔστιν ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος B λέγει aP 16 γάρ] rasura in P
προείρηκεν aAP: εἴρηκεν B: εἰρήκαμεν D 17 τε om. A τῶν alterum D cf. vs. 26:
om. aABP δηλοῖ τὸ B 18 τε om. D τῶν (post τε) aP: om. ABD post
προβλημάτων ras. in P 20 ἡ (post αἴρεσιν) ABD: καὶ aP Arist. c. 11 p. 104b2
22 ἐνεργῶν D: συνεργῶν A "τὰ δὲ—τέσσαρα" (28) c. 13 p. 105a21 23 τῶν
συλλογισμῶν corr. ex τὸν συλλογισμὸν P³ τέσσαρα aBP 26 τῶν prius D cf.
p. 36,22 sq.: om. aABP λογισμῶν A 27 ἐρεῖ] c. 13 p. 105a23 sq. πρῶτον
corr. ex πρῶτων P 27. 28 θεωρητέον Λ: θεωρῆσαι P 30 διαλεκτικός τις al³
32 ταύτας P post τίσιν add. ἄρα a, superscr. P² 3*

ἡ διαλεκτικὴ πρὸς τὸ διαλεκτικὸν εἶναι. ἡ τὸ πρῶτον οὖν θεωρητέον ἐκ τίνων ἔστιν ἡ μεθύσιος ἵστον ἔστι τῷ ἐν τίσιν ἔστι τῇ μεθύσιῳ ως ὅλῃ τε καὶ ὥργανοις τὸ εἶναι· | μετὰ γάρ τὴν τούτων γῶσιν ἡ τῶν τό-
πων παράδοσις, καθ' οὓς ἡ χρῆσις αὐτῶν. δύναται καὶ τὸ εἰ δὴ λάβοι-
5 μεν πρὸς πόσα τε καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι μὴ περὶ τῶν
συλλογισμῶν λέγειν μόνον ἀλλὰ καὶ κοινότερον περὶ τῶν λόγων τῶν διαλεκτι-
κῶν. γίνονται μὲν γάρ διαλεκτικὴ πρότασις “ἐρώτησίς ἔστιν ἀντι-
5 φάσεως”. ἐξ ἐρώτήσεως δὲ οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός, ἀλλ' ἐκ τῆς πρὸς
10 τὴν τοιαῦτην ἐρώτησιν ἀποκρίσεως· τοῦτο γάρ ἔδη πρότασίς ἔστι συλλο-
γιστική, λέγει δὲ νῦν οὐ περὶ τῶν τοιούτων προτάσεων ἀλλὰ περὶ τῶν
διαλεκτικῶν, αἱ εἰσιν ἐρώτήσεις· διὰ τοῦτο γοῦν λέγει ἵστα καὶ τὰ αὐτὰ
εἶναι τὰ προβλήματα καὶ τὰς προτάσεις καὶ τῷ τρόπῳ μόνῳ διαφέ-
ρειν τὴν πρότασιν καὶ τὸ πρόβλημα. εἴη δὲ οὖν τὸ λεγόμενον ἐι λάβοι-
15 10 μεν πρὸς πόσα τε καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ διαλεκτικοὶ γίνονται
λόγοι· ἡ εἰ καὶ μὴ ἐξ αὐτῶν τῶν διαλεκτικῶν προτάσεων συντιθεμένων
οἱ συλλογισμοί, ἀλλ' ἀπὸ τούτων γε καὶ αἱ πρὸς τὸν γινόμενον συλλο-
γισμὸν προτάσεις λαμβάνονται· ἡ γάρ ἐρώτησις αὐτία τῆς ἀποκρίσεως, ἡ τις
ἔστιν ἐξ ἣς ἡ συλλογισμός, ἦν καὶ ληγματα λέγουσιν. ἡ τὸ εἰ δὴ λάβοι-
20 15 μεν πρὸς πόσα τε καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι εἰπών, οὐ περὶ τῶν
τῶν διαλεκτικῶν λόγων τὸ ἔστι δὲ ἀριθμῷ ἵστα καὶ τὰ αὐτὰ λέγει
ἀλλὰ κοινῶς καὶ καθόλου. ἀπλῶς μὲν γάρ ἵστα καὶ τὰ αὐτὰ αἱ προτάσεις
καὶ τὰ προβλήματα τὰ τοιαῦτα, ὅποια ἔστι τὰ ἐν ἀντιφάσει προτεινόμενά
τε καὶ προβαλλόμενα· οὐκέτι δὲ τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα τὰ αὐτὰ ταῖς
25 διαλεκτικαῖς προτάσεσιν, ὡς προελθόντων δεῖξει. δεῖξας γάρ τοῦτο καθόλου,
πόσα γένη τῶν προτάσεων τε καὶ τῶν προβλημάτων, καὶ τίνι δια-
φέρει τὰ προβλήματά τε καὶ αἱ προτάσεις, ὅπερον ἀπὸ τούτων ἀποκρίνει
τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα καὶ τὰς διαλεκτικὰς προτάσεις. ἀλλὰ καὶ ἡ
30 πρότασις περὶ ἣς νῦν λέγει, ἦν φησι τὴν αὐτὴν εἶναι τῷ προβλήματι. ἡ
οὐκ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐν ταύτῃ μέν ἔστιν ἡ διαλεκτική, γίνεται δὲ δια-
λεκτική, ὅταν τὸ ἔνδοξον εἶναι προσλάβῃ. καὶ εἴη δὲ πᾶν μὲν τὸ οὗτος 25

1 θεωρῆσαι P 2 τῷ] τὸ B 4 αὐτοῦ P 5 οἷα P 6 καὶ D: om. aABP
τῶν διαλεκτικῶν—συλλογισμὸι (7, 8) om. B 7 γίνεται α 8 ή γάρ] εἰ γάρ ἡ P
ἐρώτησις] An. Pr. I 1 p. 24a25 9 ἀλλ' ἐκ] ἐκ δὲ B 10 τὴν om. B 11 post ἀλλὰ
add. καὶ D περὶ alterum om. B 12 τὰ αὐτὰ ΛD: αὐτὰ B: ταῦτα aP 14 εἰ (sic)
οὖν δὲ A 14, 15 λάβομεν A 16 συντιθέμενοι Bpr. 17 οἱ postea add. B
post οἱ add. διαλεκτικοὶ Λ τοῦτο ut videtur Apr. καὶ αἱ—οὗτε παντί (p. 38, 15)
om. D, in quo deest folium unum 19, 20 post λάβομεν add. τὸ B 20 ἐκ super-
ser. B 21 ἀριθμῷ P: ἀριθμῶν aB τὰ αὐτὰ AB: ταῦτα aP λέγει—τὰ αὐτὰ (22)
om. B 22 post ἀλλὰ add. καὶ P μὲν iterat P ταῦτα a 23 τὰ (ante τοιαῦτα)
om. aP 24 ταῦτα aP 25 δεῖξει] p. 101b29 sq. post καθόλου add. μὲν aP
26 τῶν alterum om. aP 27 τε om. aP τοῦτο Α 28 καὶ alterum om. aP
29 ἡ P: ή aAB 30 οὐ superser. P²: om. aAB 32 ἔνδοξον a, mrg. P³: ἔν-
δον P¹ λάβῃ a τὸ alterum om. B

προβαλλόμενον πρόβλημα ὡς διαλεκτικὸν πρόβλημα προβαλλόμενον καὶ πᾶσα
ἡ οὕτω προτεινομένη πρότασις ὡς διαλεκτικὴ προτεινομένη πρότασις·
κυρίως δὲ εἴη ἂν διαλεκτικὸν πρόβλημα καὶ κυρίως διαλεκτικὴ πρότασις,
ὅταν ἔχῃ τὸ μὲν τὰ ἀμφιδίδεον καὶ τὰ ἄλλα ὃ ἐρεῖ, η̄ δὲ τὸ εἶναι ἔν-
5 δηξέο.

Εἰπὼν δὲ τὸ δεῖν εἰδέναι τὸν ἑσόμενον διαλεκτικὸν πρὸς τίνα καὶ
πόσα οἱ διαλεκτικοὶ λόγοι γίνονται καὶ διὰ τίνων, διπερ ἐστὶ τὰ προβλήματα καὶ
αἵ προτάσεις, περὶ αὐτῶν ποιεῖται τὸν λόγον καθῆλου, καὶ φησὶν
ἴσα κατ' ἀριθμὸν καὶ τὰ αὐτὰ εἶναι τὰ προβλήματα, ἢ ἐστὶ περὶ ὧν οἱ
10 συλλογισμοί, καὶ τὰς προτάσεις, αἵ εἰσιν ἐξ ὧν οἱ λόγοι, αἱ αἴτιαι καὶ τῶν
συλλογιστικῶν προτάσεων· ἐκ τούτων γάρ οἱ συλλογισμοί. εἰπὼν δὲ καὶ
ταῦτα ίσα εἶναι, τά τε περὶ ὧν οἱ λόγοι καὶ τὰ ἐξ ὧν οἱ λόγοι, καὶ δηλώ-
σας τίνα περὶ ὧν οἱ λόγοι, διτι τὰ προβλήματα, τίνα δὲ ἐξ ὧν οἱ λόγοι, ^{αἱ}
διτι αἱ προτάσεις, διτι ταῦτα ίσα τε καὶ τὰ αὐτά ἐστι, δείκνυσι λέγων πᾶσα
15 δὲ πρότασις καὶ πᾶν πρόβλημα. εἰ γάρ τῶν αὐτῶν δηλωτικὰ καὶ ἐν
τοῖς αὐτοῖς ἡ τε πρότασις καὶ τὰ προβλήματα, ἔτι δέ, ὡς προσθήσει, τῷ
τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά (τὸ γάρ
αὐτὸν ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ ‘πότερον’ λεγόμενον προβλήματά ἐστι, μετὰ δὲ
τοῦ ἀρά γε’ πρότασις), φανερὸν διτι ίσα τε καὶ τὰ αὐτά ἐστι τά τε προ-
20 βλήματα τὰ διαλεκτικὰ καὶ αἱ προτάσεις αἱ διαλεκτικαί· περὶ γάρ τούτων
ὁ λόγος αὐτῷ. διαιρεῖ δὲ τὰ γένη τῶν διαλεκτικῶν προβλημάτων καὶ
δείκνυσι τίνα, εἰς μένοδον ἀνάγων αὐτά. καὶ πρῶτον μὲν εἰς τρία ἡ διαί-
ρεσις αὐτῶν γίνεται, εἰς γένος, εἰς ἴδιον, εἰς συμβεβηκός· ἔπειτα τὸ ἴδιον
τέμνων εἰς τε τὴν ὁρισμὸν καὶ τὸ παρὰ τὸν ὁρισμὸν ἴδιον ὄμωνύμως τῷ
25 κοινῷ ἴδιῳ λεγόμενον τέσσαρα δύντα τῷ γένει δεῖξει τὰ προβλήματα. τοῦ
δὲ τοσαῦτά τε καὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα νῦν μὲν πίστιν
λαμβάνει τὴν ἐξ ἐπαγγῆς, διτι, εἰ πᾶν πρόβλημα καὶ πᾶσα πρότασις τού-
των τι σημαίνει καὶ μηδὲν παρὰ ταῦτα ὅποι προβλήματάς τινος δηλοῦται,
εἴη | ἀν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα γένη τῶν προβλημάτων. πειράζεται δὲ 22
30 αὐτὸν προελθόν δεῖξαι καὶ διὰ συλλογισμοῦ. ὃν μὲν οὖν αὐτὸς τίθησιν,
ἐροῦμεν, διτι καὶ αὐτὸς αὐτὸν μνημονεύῃ. ἔνεστι δὲ καὶ οὕτως συλ-
λογίσασθαι. πᾶν πρόβλημα διαλεκτικὸν δρου τινὰ ἔχει κατηγορούμενον,
διτι κατηγορεῖται κατά τινος δρου ὑποκειμένου αὐτῷ· πᾶς δὲ δρος
κατηγορούμενος κατά τινος δρου ὑποκειμένου αὐτῷ ἦ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατη-

2 ὡς — πρότασις om. a προτεινομένη ex προβαλλομένη corr. P² 4 τὸ (ante μὲν) om. A ἀμφιδίδεεται P δὲ — διαλεκτικοὶ (7) initio paginae om. P
7 γίνονται λόγοι a: λόγοι P 8 καὶ prius om. P 9 ταῦτα aP 11 ἐκ τούτων
γάρ] ἐξ ὧν B 12 τε om. P καὶ — λόγοι om. P 14 τὰ αὐτά AB: ταῦτα aP
ἐστι om. B 15 εἰ γάρ — διαλεκτικαὶ (20) cf. Suidas sub v. πρότασις 16 προσθήσει]
cf. p. 36, 25 17 αὐτοῖς] οἵς P² 19 post φανερὸν add. δὴ A ταῦτα aP
20 τὰ superser. P 23 γίνεται om. A 25 δεῖται A 27 λαμβάνειν B εἰ su-
perser. P 30 προελθόν] c. 8 p. 103b 6 sq. διν AB: δ aP 32 τινα δρου A
34 δρου AB, superser. P²: om. aP¹

γορεῖται αὐτοῦ ἡ οὐ· πᾶν ἄρα πρόβλημα διαλεκτικὸν ὅρον τινὰ ἔχει κατηγορούμενον, δις ἡ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορεῖται αὐτοῦ ἡ οὐ. ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν τῇ οὐσίᾳ ἡ ὡς ὅρος ἡ ὡς γένος κατηγορεῖται καὶ οὐκ ἄλλως· ὁ δὲ μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἡ ὡς γένος ἡ ὡς συμβεβηκός καὶ οὐκ ἄλλως· ὥστε πᾶν 5 τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ τινὸς κατηγορούμενον καὶ τὸ μὴ ἡ ὡς ὅρος κατηγορεῖται ἡ ὡς γένος ἡ ὡς γένος ἡ ὡς συμβεβηκός καὶ οὐκ ἄλλως. πᾶν ἄρα πρόβλημα διαλεκτικὸν ὅρον τινὰ ἔχον κατηγορούμενόν τινος ἡ ὡς ὅρον ἡ ὡς 10 γένος ἡ ὡς γένος ἡ ὡς συμβεβηκός ἔχει καὶ οὐκ ἄλλως. τὸ μὲν γάρ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορούμενον, εἰ ἐπ' ἵσης, [ὅ] ὁρισμός ἐστιν αὐτοῦ, εἰ δὲ ἐπὶ 15 πλέον, γένος καὶ γάρ ἡ διαφορὰ τοιοῦτον· οὐδὲν γάρ ἐπ' ἔλαττον ὃν τινος κατηγορεῖται αὐτοῦ κατὰ φύσιν. ὥστε εἴη ἀν καὶ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορούμενα τοῦ ὑποκειμένου, ὡς ἔλεγον, ἡ ὡς ὁρισμοὶ κατηγορούμενα ἡ ὡς γένη κατηγορούμενα. εἰ δὲ μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ κατηγορούμενον εἴη 20 τοῦ ὑποκειμένου, ἡ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχει αὐτῷ καὶ ἀντικατηγορεῖται αὐτοῦ, καὶ ἐστιν ἕδιον, ἡ οὗτε μόνῳ οὔτε παντί, καὶ ἐστι συμβεβηκός. καὶ παρὰ ταῦτα οὐχ οἶόν τε ἄλλον κατηγορίας τρόπον γενέσθαι κατὰ φύσιν· 25 ἔστικε γάρ τὸ ἕδιον τοῦ συμβεβηκότος διαφέρειν μόνῳ τῷ παντὶ καὶ μόνῳ ὑπάρχειν. ὥστε πᾶν πρόβλημα σημαίνειν διὰ τοῦ κατηγορούμενου ἀνάγκη ἡ γένος ἡ ὅρον ἡ ἕδιον ἡ συμβεβηκός. καὶ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς ἐν πρώτῳ 30 σγήματι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου ἔτι μᾶλλον προϊόντες εἰσόμεθα· καὶ γάρ αὐτὸς αὐτὸς δεῖξει διὰ συλλογισμοῦ ἄλλου παρ' ὅν νῦν ἡμεῖς εἰρήκαμεν.

Εἶπόν μοι δὲ πᾶν πρόβλημα καὶ πᾶσαν πρότασιν δηλοῦν ἡ γένος ἡ ὅρον ἡ ἕδιον ἡ συμβεβηκός. ἐπειδὴ δύναται καὶ διαφορᾶς εἶναι τὸ κατηγορούμενον δηλωτικόν, ἵνα μὴ τις οὐρθῆ ἔξω πίπτειν τὴν διαφορὰν τῶν εἰρημένων καὶ μὴ γεγονέναι αὐτῷ τὴν τῶν προβλημάτων διαίρεσιν διλόγηρον, 25 προσέθηκε καὶ γάρ τὴν διαφορὰν ὡς οὐσιαν γενικὴν ὅμοιαν τῷ γένει τακτέον. διὰ τί δὲ ἡ διαφορὰ γενική; διτὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ τούτῳ οὖν κατηγορεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, καὶ ἐστιν ἄμφω συμπληρωτικὰ τοῦ εἰναι ἔκάστου ὅν ἐστιν οὐκεῖα. ἔτι τε ἐπὶ πλέον ἐστὶ καὶ αὕτη καὶ κατὰ 30 πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ κατηγορεῖται. μόνῳ γάρ τῷ μὴ ἐν τῷ 35 τοῖς ἐστι κατηγορεῖσθαι ἡ διαφορὰ τοῦ γένους διαφέρει, ἐπειδὴ καὶ ἡ διαφορὰ δοκεῖ καὶ καθ' αὐτὴν λαμβανομένη τοῦ εἰδους εἶναι μᾶλλον ἄλλ' οὐ τοῦ

1 πᾶν—οῦ (2) om. a 3 post γένος add. αὐτοῦ A 6 δὲ—ἄλλως (4) om. A 4 post συμβεβηκός add. ἔχει B 5 ὅρος B 6 ἡ ὡς γένος aP: om. AB 7 ὅρος (post ὡς) a 8 ἄλλους A 9 εἰ utrumque in ras. P² 10 πλεῖον P γάρ alterum AB: δὲ aP post κατηγορεῖται add. δὲ A 11 τὰ om. A 12 κατηγορούμενον (ante τοῦ) A 13 κατηγορούμενα] ὡς ὅροι κατηγορούμενοι P ἡ B 14 καὶ παντὶ AB: om. aP 15 καὶ ἐστιν B² (non liquet B¹) 16 τρόπον κατηγορίας B κατὰ φύσιν scripsi cf. vs. 11: ἐν καταφάσαι aABP: ἐν καταφάσαι D 19 ὅρος B 21 δεῖξει] cf. p. 37,30 26 προστῇ in fine versus A 27 (τα)κτέον—συμπληρωτικά (28), infimū versus verba, partim perierunt in P; ἐν ταύτῃ διά τε (sic) δὲ ἡ διαφορὰ κτλ. in mrg. inferiore P³ 29 ἔκάστῳ conicio 30 καὶ om. D 31 καὶ om. aP τούτου aABP³: τοῦ D

συναμφοτέρου δηλωτική, ἐν οἷς ἔστι τὸ ὑποκείμενον τοιοῦτον, τὸ δὲ γένος τοῦ συναμφοτέρου. τὸ δὲ εἰδός οὐκέτι συνέταξε τούτοις, ἐπεὶ ἡ περὶ τῶν γενῶν καὶ διαφορῶν ζήτησις περὶ τοιούτων γίνεται ὑποκειμένων ἵνα εἰσὶ καὶ οἱ ὄρισμοι· ἐκ γὰρ τοῦ γένους καὶ τῶν διαφορῶν ὁ ὄρισμός· τοιαῦτα 5 5 δὲ τὰ εἰδῆ. δεῖ οὖν τὰ ὑποκείμενα τοιαῦτα εἶναι. εἰ δὲ εἴη τὸ εἰδός τις κατηγορῶν, ἀτομον ἀν τὸ ὑποκείμενον λαμβάνοι, οὐ οὔτε διαφορά ἔστιν οὔτε ὄρισμός. εἰ δὲ καὶ περὶ εἰδούς τινὸς πρόβλημα εἴη τὴν ζήτησιν ἔχον, πρόδηλον ὅτι γενικὸν τὸ τοιοῦτον καὶ γὰρ κατὰ πλειόνων καὶ τὸ εἰδός, καὶ ἐν τῷ τί ἔστιν καὶ αὐτὸς κατηγορεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, γένη τε 10 καὶ εἰδὸς ἐπαλλάσσειν αὐτοῖς ἔθος ὡς κατὰ τῶν αὐτῶν φέρειν αὐτά. 40

p. 101b 19 Ἐπεὶ δὲ τοῦ ἰδίου τὸ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνει.

Τὴν διαιρέσιν ποιεῖται τοῦ ἰδίου καὶ δείκνυσι δύο εἰδῆ προβλημάτων τὸ 15 ἕδιν περιέχον. ἐπεὶ γὰρ τοῦ ἰδίου τὸ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνει καὶ τὴν οὐσίαν δηλοῖ τοῦ πράγματος οὐ ἔστιν ἕδιν, τὸ δὲ οὐ σημαίνει, καὶ 20 ἔστι τὸ τί ἦν εἶναι ὄρισμός, τὸ ἕδιν διηγήσθω εἰς τε ὄρισμὸν καὶ εἰς τὸ ἕδιν τὸ μὴ σημαίνον τὴν οὐσίαν οὐ ἔστιν ἕδιν, δ τῷ κοινῷ ὄμωνύμως τοῦ 25 καλεῖσθω ἕδιν. πολλὰ δὲ πρὸς τὰ κοινὰ καὶ τὰ γένη ὄμωνυμάν ἔχει, ὡς τὸ μέλαν φῶ γράφομεν πρὸς τὰ κοινὰ μέλαν, ὡς Ἀνθρωπος Ὁλυμπονίκης πρὸς τὸν κοινὸν ἄνθρωπον, ὡς καὶ δικαιοσύνη ἡ κοινή τε καὶ ἡ ἐν 30 μέρει. εἴη ἀν οὖν ἀπλῶς μὲν τὸ ἕδιν τὸ μόνῳ τε καὶ παντὶ ὑπάρχον· διαιρέσις δὲ αὐτοῦ κατὰ τὸ σημαίνειν τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου διὰ τοῦ 35 λόγου ἡ μῆδ. διελῶν δὲ τὸ ἕδιν εἰς δύο δηλόν φησιν εἶναι ὅτι κατὰ τὴν νῦν διαιρέσιν τέσσαρα τὰ πάντα ἔστι γένη τῶν προβλημάτων. εἰπόν τοι δὲ τὰ δύομάτα τῶν προβλημάτων ἐπιφέρει μηδεὶς δὲ ἡμᾶς ὑπολάβῃ λέ- 40 γειν ὡς ἔκαστον τούτων καθ' αὐτὸν λεγόμενον πρόβλημα ἡ πρό- τασίς ἔστιν, ἡτοι τοῦτο λέγων, ὅτι μηδεὶς ὑπολαμβανέτω λέγειν ἡμᾶς δὲ τοιαῦτα τὰ δύομάτα τὰ ἡρθεντά προβλήματα ἔστι (ἐπεὶ, εἰ εἰπομεν οὐ- τῶς, τέσσαρα τὰ πάντα συμβαίνει γίνεσθαι προβλήματα, ἡ ὥρον ἡ γένος ἡ ἕδιν ἡ συμβεβηκός· οὐ γὰρ οἶνα τε ὄνομα ἡ πρόβλημα ἡ πρότασιν εἶναι).

1 δηλωτικὴ BD: δηλωτικὸν Λ: δηλοτική aP 3 διαφορῶν] τῶν εἰδῶν B τοιούτων
aP: τοιούτου Α: τούτων BD ὑποκειμένου A 4 καὶ prius om. A 6 οὐ postea
add. P 7 εἰ δὲ] εἴη, ut videtur, P¹ (corr. P²) τὴν om. D 8 post γενικὸν add.
καὶ aP κατὰ om. a καὶ alterum om. aP 9 καὶ ἐν τῷ τί ἔστι καὶ αὐτὸς κατη-
γορεῖται collocat aP 10 immo αὐτῷ ἔθος φέρει A 11 τὸ τί] ὅτι aP
12 τὴν—σημαίνει (13) om. A 14 post καὶ add. οὐκ D 15 ἡν om. aP 16 μὴ
om. D 17 ὄμωνύμως, ut videtur, A: ταῦ in ras. D 18 δὲ A Ἀνθρωπος] cf.
p. 61,22 Aldinae 19 τὸν ABD: τὸ aP καὶ prius AD: om. aBP 20 οὐκ om. P
μὲν τὸ scripsi: inv. ord. libri 21 κατὰ τὸ] κατὸ A 24. 25 λέγων B 25 ὡς]
ὅτι aP(f) πρότασις ἡ πρόβλημα Arist. libri praeter C 27 εἰ AD: om. aBP εἰπο-
μεν aP: εἰπωμεν ABD 27. 28 post οὕτως add. ὅτι B 28 γίνεσθαι ante συμβαίνει
transposuit A: γενέσθαι a 28. 29 γένος ἡ ἕδιν D cf. p. 40,2: inv. ord. aABP
29 πρότασιν AB Brandis Schol. p. 255b 47: πρότασις aDP

ἥ ἔστι τὸ λεγόμενον ὅτι μηδεὶς ὑπολαμβανέτω τὸν ὄρισμὸν ἀπλῶς ἥρηθενται ἡ τὸ γένος ἡ τὸ θέμιον ἡ τὸ συμβεβηκός ἡ πρόβλημα ἡ πρότασιν εἶναι διαλεκτικήν· δεῖ γάρ οὐτοῖς καὶ ποιᾶς συντάξεως τε καὶ προφορᾶς,¹⁰ ἵνα γένηται πρόβλημα ἡ πρότασις. ὁ γάρ εἰπὼν ἄνθρωπος ἔστι ζῷον πεζὸν δίπουν¹⁰ οὔτε πρόβλημα οὔτε πρότασιν εἰρήκε διαλεκτικήν· ὅμοίως οὐδὲ ὁ εἰπὼν ἄνθρωπος μονικός ἔστιν¹¹ ἡ ὁ ἄνθρωπος ζῷον ἔστιν¹¹ ἡ ὁ ἄνθρωπος γελαστικός ἔστιν¹¹. ἀλλ’ ἀπὸ τούτων πως σχηματισθέντων γίνεται τό τε πρόβληματα καὶ οἱ προτάσεις· τὸ γάρ πρόβλημα τὸ πότερον ὁ ἄνθρωπος ζῷον πεζὸν δίπουν ἔστιν¹¹ ἡ οὐδὲ¹² ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἄνθρωπου¹³ 10 γέροντον, οὐκ ὁν αὐτοῦ ὄρισμός. ὅμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλων, ὡς αὐτὸς δι’ ὃν ἐπιφέρει δηλοῖ.

p. 101b28 Διαφέρει δὲ τὸ πρόβλημα καὶ ἡ πρότασις τῷ τρόπῳ.

Εἰπὼν τὸ αὐτὸν σημαίνει τό τε πρόβλημα καὶ τὴν πρότασιν (ἔκαστον γάρ αὐτῶν τῶν τεσσάρων προβλημάτων τι σημαίνει) νῦν λέγει τὴν διαφορὰν αὐτῶν, καθ’ ἣν τὸ μὲν αὐτῶν πρόβλημα τὸ δὲ πρότασις καλεῖται. ἀμφα δὲ καὶ πῶς ἀπὸ τῶν προειρημένων τεσσάρων τὰ προβλήματα²⁰ γίνεται, δείχνυσι. λέγει δὲ περὶ προτάσεως τῆς διαλεκτικῆς· αὗτη γάρ ἐρώτησίς ἔστι, τῷ δὴ τρόπῳ τῷ τῆς ἐκφορᾶς φησιν αὐτοῖς εἶναι τὴν διαφοράν· τῆς γάρ ἀντιφάσεως ἀν μὲν τὸ πότερον προτάζωμεν, πρόβλημα, 20 οἷον ‘πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδῆς ἔστιν ἡ οὐδὲ’, ἀν δὲ τὸ ‘ἄρα’, πρότασις, οἷον ‘ἄρα γε ὁ κόσμος σφαιροειδῆς ἔστιν ἡ οὐδὲ’, δι’ οὐ προσέθηκεν ἐλλιπέ-²⁵ στερον εἰπών. ἔστι δὲ ἡν ἐξέθετο διαφορὰν προβλήματός τε καὶ προτάσεως κατά τινα γρῆσιν καὶ συνήμειαν· καὶ γάρ τῷ προβλήματι ἐφαρμόζει²⁵ ὁ τῆς προτάσεως τῆς ἐν ἐρωτήσει λόγος· ἐρώτησίς γάρ ἔστι τῆς ἀντιφάσεως καὶ ἐρώτησίς, ἐξ ἡς δίδοται τῷ ἀποκρινομένῳ ἐλέσθαι ὄπότερον βιούλεται μέρος τῆς ἀντιφάσεως· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ πρόβλημα. ἡ διαφέροι ἄν, ὅτι ἡ μὲν πρότασις ἀποκρίσεώς ἔστιν αἰτησίς τοῦ ἑτέρου μορίου τῆς³⁰ ἀντιφάσεως, τὸ δὲ πρόβλημα οὐκ ἀποκρίσεως ἀλλὰ δεῖξεως τοῦ ἑτέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως αἰτησίς ἔστιν. διὸ καὶ δουκεὶ πυγματικῇ μὲν ἐρωτήσει τὸ πρόβλημα ἐπικένναι (αἰτησίς γάρ κατατεκνῆς ἔστι καὶ δεῖξεως καὶ διαλεκτικοῦ λόγου), διαλεκτικῇ δὲ ἐρωτήσει ἡ πρότασις. ἀν δέ τις τούτῳ

1 ἡ Α   2 θέμιον—γένος aP   ἡ (post γένος) om. A   3 αὐτὸν B   καὶ prius D:
om. aABP   4 ἡ] ἡ a   6 οὐδὲ aP: δὲ AB: δὲ καὶ D   post εἰπών add. ὁ A
6 ὁ alterum om. aP   7 ὁ om. aP   γελαστικός D et, ut videtur, A: γελαστικόν
aABP   8 τε aP cf. vs. 13,22 et p. 41,11: om. ABD   ὁ om. alP   12 τὸ om. A
13 τὸ αὐτὸν σημαίνειν ABD: ταυτὰ aP   15 αὐτῶν alterum om. D   17 post δὲ
add. καὶ B   18 τῷ δὴ τρόπῳ—εἰπών (22) cf. Suidas sub v. πρότασις   20 ἔστιν
om. D   ἀν δὲ—οὖ (21) iterat P   21 ἄρα B   ὁ om. P   οὐ om. B
21. 22 ἐλλειπέστερον a, Ppr.   22 immo διαφορὰ   27 πρότασις BD: ἐρώτησις
aAP   28 ἀλλὰ δεῖξεως om. D   29 ἔστιν αἰτησίς D   post μὲν add. τῇ P
30 γάρ om. P   καὶ alterum om. D   31 διαλεκτικοῦ δὲ ἐρώτησις P   τούτῳ
post βούληται (p. 41,1) transposuit B: τοῦτο A

βρούληται διακρίνειν, τῷ μὲν πρόβλημα τὴν ἀντίφασιν ἐρωτᾶν τὴν δὲ πρότασιν τὸ ἔτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως, ἐπεὶ καὶ αὐτῆς οὗτως εἰπεν²⁵ (ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ προβλήματος εἶπε τὸ πότερον τὸ ζῆτον πεζὸν δίπουν ὄρισμός ἐστιν ἀνθρώπου ἡ οὖ; προσθέτες καὶ τὸ ἡ οὖ, ἐπὶ δὲ τῆς 5 προτάσεως ἡρκέσθη μόνῳ τῷ ἑτέρῳ, εἰπὼν ἄρα γε τὸ ζῆτον γένος τοῦ ἀνθρώπου; ἐλλειπῶς εἰπών), δὲν δὴ ταύτην τις αὐτῶν διαφορὰν λέγῃ, πῶς ἔτι ἐσται ὅρος τῆς διαλεκτικῆς προτάσεως “ἐρώτησις ἀντιφάσεως”, δὲν ἀποδίδωσιν αὐτῆς ὅρον αὐτός; ἀλλ’ οὐδὲ τῷ τρόπῳ μόνον ἔτι γίνεται 10 αὐτῶν ἡ διαφορά, εἴ γε τὸ μὲν πρόβλημα καὶ ἀντίφασιν περιέχει, ἡ δὲ 15 πρότασις τὸ ἔτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως. δεῖξας δὲ ἐπὶ ὄρισμοῦ καὶ γένους τὴν κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκφορᾶς διαφορὰν προβλήματος τε καὶ προτάσεως προσέθηκεν ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγων τοῦ τε ἴδιου καὶ τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι ἔξειν αὐτὰ τὰς διαφοράς. εἰπὼν δὲ μόνῳ τῷ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἰναι, εὐλόγως 20 15 ἐπήνεγκεν ὥστε εἰκότως ἵσται τῷ ἀριθμῷ τὰ προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις εἰσὶν. καὶ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ πᾶλιν προσέθηκεν.

p. 101b38 Λεκτέον δὲ τί ὅρος, τί ἔδιον, τί γένος, τί συμβεβηκός.

Δεῖξας τέσσαρα εἰδη ὄντα τῶν προβλημάτων καὶ εἰπὼν τίνα, νῦν περὶ 24 ἔκάστου αὐτῶν τί ποτέ ἐστι προτίθεται εἰπεῖν, καὶ λέγει.

20 p. 101b39 "Ἔστι δὲ ὅρος μὲν λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων.

Ιηρῶτον περὶ τοῦ ὄρισμοῦ τὸν λόγον ποιεῖται· τελείότερον γάρ ὁ ὄρισμὸς καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐν ἔμωτῷ ἔχων· καὶ γὰρ τὸ γένος ἐν τῷ ὅρῳ καὶ τὸ ἔδιον καὶ τὸ ὑπάρχον, τοῦτο ἐστι τὸ συμβεβηκός. κακπειτα ὄριζεται καὶ ταῦτα. καὶ τί ποτε σημαίνει τὸ ὄνομα τοῦ ὄρισμοῦ, ἀποδίδωσι. μετενή- 25 νεκται δὲ τὸ τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ὄρισμοῦ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὅρων τῶν ἐπὶ τῶν χωρίων, οἷς περιγράψουσιν αὐτὰ καὶ τῶν ἄλλων χωρίζουσιν. οὐκ εἰ ὄρισμοῦ δὲ ὄρισμὸν ἀποδίδωσι, διὸ τοῦτο εἰς ἄπειρον προελεύσεται· παντὸς γάρ ὄρισμοῦ, καθ’ ὃ ἐστιν ὄρισμός, ὄντος ἐσται λόγος, καὶ οὐκ ἄλλος. λόγον δέ φησιν εἶναι τὸν ὄρισμὸν τὸν τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνοντα, ὁ μόνῳ

1 βρούληται κρίνειν P (saepius praebet γιται)   3 τὸ prius D: om. aABP   5 post γένος add. ἐστὶ Arist. (om. Cou)   6 ἐλλειπός a cf. p. 40,21   δὴ om. in fine versus P
8 ἀδοσθῶσι] cf. p. 36,8   ἔτι γίνεται (γίγνεται B) ABD: ἐπιγίγνεται P: ἐπιγίνεται a   10 post καὶ add. τοῦ ABD   11 post γένους add. καὶ B   τὸν om. A, superscr. B   τόπον, ut videtur, Bpr.   12 post ἄλλων add. ἔχει aP   16 πᾶλιν ABD: πᾶσαν aP
17 post γένος add. καὶ B   18 ὄντα εἰδη B   19 τί ποτέ ἐστι om. D   22 ἄλλα om. a (λοιπὰ addebat Waitz Organ. II p. X)   ἔμωτῶ D: αὐτῷ aABP   23 κακπειτα D: τοῦτο γάρ AB: τούτῳ γάρ aP   24 τοῦ ὄρισμοῦ D: ὁ (om. P) ὄρισμὸς aABP
25 τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ὄρισμοῦ D: τοῦ ὄρισμοῦ καὶ ὅρου aABP   25. 26 ἐπιχωρίων D
26 αὗται P   27 γάρ om. B   28 οὗτος ἐσται λόγος ante καθ’ transposuit A   ἄλλοι]
ἄλλ’ οὐ P   29 δὴ P   τὸν alterum om. A   δ] ἡ B

τῷ λόγῳ ὑπάρχει τούτῳ. τὸ δὲ τί ἦν εἶναι ως ὄνοματικὸν μὲν συλλα- 10
 βῶν ἔξενήνογε, σημαίνει δὲ ὁ τὸ τί ἐστι τὸ εἶναι σημαίνων τῷ ὀριστῷ^φ,
 τοῦτ’ ἐστι λόγος δηλωτικὸς τοῦ τί ποτέ ἐστι τὸ εἶναι ἐκείνῳ οὐ ἐστιν
 ὅρος. τῷ γάρ ἦν οὐχ ως τοῦ παρελθηλυθότος χρόνου δηλωτικῷ κέγρηται
 5 νῦν, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ ‘ἔστιν’. συνήθης δὲ ἡ τοιαύτη γρῆσις. ὁ γάρ λέγων
 ‘τοῦτο ἦν’ ἵσον λέγει τῷ ‘τοῦτο ἐστι’, τῷ ‘ἦν’ ἀντὶ τοῦ ‘ἔστι’ χρώμενος,
 καὶ ὁ λέγων ‘τίς ἦν ὁ κόπτων τὴν θύραν;’ ἀντὶ τοῦ ‘τίς ἐστιν ὁ κόπτων τὴν 15
 θύραν;’ λέγει. ὁ γάρ ὅρος τὴν οὐσίαν καὶ ἐν φῷ ἐστιν ἐκάστῳ τὸ εἶναι,
 τοῦτο δηλοῦ, οὐ συμβεβηκός τι οὐδὲ παρεπόμενον ἀλλως. πλειόνων γάρ
 10 ὄντων τῶν ὑπαρχόντων ἐκάστῳ ὁ ὅρος ἀποκρίνων τὰ ἀλλα μόνα δηλοῦ
 ταῦτα τῶν ὑπαρχόντων οἵς ὅριζεται, καὶ ἐν οἷς ἐστιν αὐτῷ τὸ εἶναι,
 καὶ καθ’ ὁ διαφέρον τῶν ἀλλων ἐστὶ τοῦτο ὃ εἶναι λέγεται. οὐ μάτην δὲ
 οὐδὲ ἐκ περιττοῦ τῷ ἦν τὸ εἶναι πρόσκειται ἀλλ’ ἀναγκαῖως. εἰ γάρ τὸ 20
 ἦν τὸ ‘ἔστι’ σημαίνει, εἴη ἀν ὁ λόγος ὃ τὸ τί ἦν σημαίνων ὁ αὐτὸς
 15 τῷ ‘λόγος ὃ τὸ τί ἐστι σημαίνων’, δηλοῦν δὲ τὸ προκείμενον πρᾶγμα οὐ
 ἀποδίδοται. ἀλλ’ εἰ τοῦτο, πᾶς ὁ τῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον
 τοῦ προκειμένου ἔχων τι λόγος ὀρισμὸς αὐτοῦ ἐσται· ἐν τῷ τί ἐστι δὲ
 κατηγορεῖται τῶν εἰδῶν τὰ γένη, συνωνύμως γάρ· ὁ ἐν τῷ γένει ἄρα τὸ
 εἰδος τιθεὶς λόγος εἴη ἀν ὀρισμὸς τοῦ εἰδούς, δηλῶν τὸ τί ἐστιν,
 20 ὥπερ οὐκ ἀληθές. οὐχ ἄρα αὐταρκεῖ τὸ ἦν, ως τινες ἡγοῦνται, ὥν δοκεῖ πε-
 πρῶτος μὲν Ἀντισθένης εἶναι. είτα δὲ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς τινες.
 ἀλλὰ εὐλόγως τὸ εἶναι πρόσκειται. ὁ γάρ τί ἐστι τὸ εἶναι αὐτῷ δηλῶν
 λόγος οὐχ ἐστιν ὃ τὸ γένος ἢ ἄλλο τι τῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορῶν αὐτοῦ·
 οὐ γάρ τοῦτ’ ἐστι τὸ εἶναι τῷ εἰδεῖ τὸ τὸ γένος αὐτοῦ κατηγορεῖσθαι, δὲ
 25 μὴ ταῦτόν ἐστι τὸ εἶδος τῷ γένει τῷ αὐτοῦ. καὶ ἐστιν ἵσον τὸ εἰρη-
 μένον τῷ ‘λόγος ὃ τὴς τοῦ πράγματος οὐσίας δηλωτικὸς καὶ καθ’ ὃ 30
 ἐστιν αὐτῷ τὸ εἶναι’. οἱ δὲ λέγοντες δρον εἶναι λόγον κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρ-
 τιζόντως ἐκφερόμενον, ἀνάλυσιν μὲν λέγοντες τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ὀριστοῦ

1 ὑπάρχει τῷ λόγῳ D ὑπάρχον B τοῦτο. τὸ δὲ B: τοῦτο δὲ τὸ aP ὄνοματι-
 κὸν Λ 2 ante ὁ τὸ ex Arist. ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων addendum videtur
 ὁ τῷ A ὀρισμῷ P 3 post λόγος add. ἐστὶ aABP ἐκείνου B 4 ἦν] νῦν B
 παρελθόντος aP δηλωτικοῦ A 5 post τοιαύτη add. ἦν aP, ἐστὶ a post γρῆσις
 add. αὐτῷ D 6 post ἵσον add. ἐστὶν δὲ A post τῷ prius add. δὲ B 8 λέγει γάρ
 δρον a καὶ om. aP ἐκάστου A τὸ εἶναι om. P 8. 9 an εἶναι τοῦτο, inter-
 pungendum? 10 post δρος add. τὸ εἶναι a: defectus signum inter lineas appinxit P,
 quod nescio an ad superiore versum (8. 9) pertineat, ubi legitur ἐκάστῳ τοῦτο
 12 ἀ scripsi: ὁ libri διαφέρον D: διάφορον aABP τῶν ἀλλων ἐστὶ al: ἐστὶ τῶν
 ἀλλων ABD τοῦτο BD: τούτων A: τούτῳ aP φ aP 13 τῷ corr. ex τῷ D¹
 14 καὶ aP post ἦν alterum add. εἶναι B δὲ (ante αὐτὸς) iterat B 15 δὲ
 τῷ a δηλῶν B οὐδὲ om. A 17 ἐστιν αὐτοῦ A: inv. ord. P 19. 20 τῷ
 εἰδος om. B 20 ὥν] * in ras. P² 21 μὲν om. D Ἀντισθένης fr. XIV, IV
 p. 38 Winckelm. 22 τῇ corr. ex τῷ A εἶναι αὐτῷ] fortasse εἶναι τῷ sive εἶναι
 ἐκάστῳ 23 τῇ om. D 24 τῷ τῷ A: τῷ τῷ B: τῷ aD: τῷ P δὲ P 25 αὐτοῦ
 scripsi: αὐτοῦ aBP: αὐτῷ A: compend. D 27 ἀναλογίαν B 28 ὀριστικοῦ A

καὶ κεφαλαιωδῶς, ἀπαρτιζόντως δὲ τὸ μήτε ὑπερβόλλειν μήτε ἐνδεῖν, οὐδὲν ἀν λέγοιεν τὸν δρὸν διαφέρειν τῆς τοῦ ἰδίου ἀποδόσεως. λόγος γάρ
καὶ τὸ ‘ζῷον γελαστικόν’, καὶ ἀπερίττως τε καὶ ἀνελλιπῶς σημαίνει τὸν
ἄνθρωπον· οὗτε γάρ ἐπὶ πλέον οὔτε ἐπ’ ἔλαττόν ἐστι τοῦ ἀνθρώπου. ἀλλὰ ²³
5 πλεῖστον ὄρισμοῦ¹ διὰ τοῦ ἰδίου λόγος ἀποδιδύμενος διαφέρει, διτὶ μὴ ση-
μαίνει ἐν τίνι ἐστὶ τὸ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ. διτὶ γάρ μὴ ἐν τῷ γελαστικῷ
τῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι, δῆλον ἐκ τοῦ τὰς καθ’ ὃ ἐστιν ἔκαστον ἐνεργείας
ταύτας τελειοῦν αὐτό· οὐκ ἐστι δὲ τελειότης ἀνθρώπου τὸ γελᾶν.

p. 102a1 Ἐποδίδοται δὲ ἡ λόγος ἀντ’ ὀνόματος ἡ λόγος ἀντὶ²
10 λόγου.

‘Ορισάμενος τὸν ὄρισμόν, πῶς ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ γίνεται, καὶ ἀντὶ ¹⁰
τίνος καὶ ἐκ τίνος μεταλαμβάνεται, λέγει. ἡ γάρ ἀντ’ ὀνόματος δρός
ἀποδίδοται (τὸ γάρ ἀποδίδοται ^(δὲ) ἡ λόγος ἀντ’ ὀνόματος εἴρηκεν ὡς
ἴσον τῷ ‘ἀποδίδοται δὲ ὁ τοιοῦτος λόγος, ὅποιον εἰρήκαμεν τὸν ὄρισμόν, ἡ
15 ἀντὶ ὀνόματος’, ὡς ὅταν τὸν ἀνθρωπὸν ὄριζόμενοι εἴπωμεν ‘ὅ ἀνθρωπὸς
ζῷόν ἐστι πεζὸν δίπουν’. ἀντὶ γάρ τοῦ ὀνόματος τοῦ ‘ἀνθρωπὸς’ τὸν λόγον,
τοῦτ’ ἐστι τὸν δρόν, ἀποδεδώκαμεν, τὸ ‘ζῷον πεζὸν δίπουν’), ἡ λόγος
ἀντὶ λόγου, τοῦτ’ ἐστιν ὁ ὄρισμὸς ἀντὶ λόγου. τοῦτο δὲ γίνεται μὲν καὶ ²⁵
ἐπὶ τούτων ἐφ’ ὃν μὴ ἐστὶ τὸ ὄριστὸν γένος ἐνὶ ὀνόματι περιλαβεῖν, ὡς
20 τὸ ζῷον πεζὸν ἡ ζῷον πτηνὸν ἡ ζῷον ἔνυδρον. ἔκαστον γάρ τούτων ὄρι-
ζόμενοι λόγου εἰς λόγον καὶ δρόν τὴν μετάληψιν ποιούμεθα· τοῦ γάρ ζῷου
πεζοῦ λόγου ὄντος τὸν ὄρισμὸν ἀποδίδομεν λέγοντες αὐτὸν οὐσίαν ἔμ-
ψυχον αἰσθητικὴν ἐπὶ γῆς τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι πεφυκός. δύναται δὲ ²⁵
καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν διὰ τοῦ ἰδίου ἀποδιδομένων, οἱ οὐκ εἰσὶν ὄρισμοί,
25 εἰς τὸν ὄρισμὸν μετάληψις γίνεσθαι, οἷον ζῷου γελαστικὸν εἰς ζῷον λο-
γικὸν θυητὸν ἡ ζῷου ἐπιστήμης δεκτικὸν· καὶ γάρ τὸ ἐπιστήμης δεκτικὸν
ἴδιον ἀνθρώπου· οὐ γάρ δεκτικοὶ οἱ θεοί· οὐ γάρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς
τὸ δυναόμει. δύναται δὲ καὶ λόγος ἀντὶ λόγου λαμψάνεσθαι, ὅταν ἔκατέρους ³
ἡ ἐκάστου ἐξ ὕν διάλογος ἐστὶν ὄρισμόν τις ἀποδιδῷ. εἰ γάρ ἐκάτερον
30 τῶν ἐν τῷ λόγῳ ὄρισασθαι ἐστιν, ἐστι καὶ τοῦ λόγου δρόν ἀποδοῦναι·
τοῦ γάρ ‘ἀνθρωπὸς περιπατεῖ’ λόγου ὄρισμὸς ἀν εἴη ‘ζῷον πεζὸν δίπουν,
δὲ διὰ σκελῶν κινεῖται μεταβατικῶς’. οὐ γάρ δὴ λέγει ἀντὶ ὄρισμοῦ
ὄρισμὸν ἀποδίδοσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀποδίδοται πολλάκις ὑπὲρ σαφηνείας τινὸς

1 καὶ om. B [καὶ] κεφαλαιώδῃ Diels
6 τῷ alterum om. B 7 τὸ om. B τὰς om. D 8 ταῦτα a 11 δρόν P 12 λέγει
post ὄρισμόν (11) transposuit D 13 ἀποδίδοται (ante τὸ) BP ἀποδέδοται (ante δὲ) aB
δὲ addidi 14 δὲ om. A 17 δίπου a 18 δὲ deleverim cf. p. 38,9 19 τὸ om. A
ὄριστικὸν D 20 post πεζὸν add. δίπουν B 21 λόγου scripsi: λόγω libri 22 post αὐτὸ
add. εἶναι aP 24 καὶ om. AB εἰσὶν] εἰσὶ μόνοι P 25 γενέσθαι P 27 οὐδὲ (post θεοῦ)
AB 28 δὲ om. AP ἔκατέρου corr. P² 29 post ἔκατέρου add. τέλος P 30 ἐστὶν ὄρι-
σασθαι aP ἀποδιδόναι B 32 οὐ γάρ δῆ] οὐδὲ γάρ B post ἀντὶ add. τοῦ a 32. 33 ὄρι-
σμὸν ὄρισμοῦ B 33 πολλάκις, quod post ὅταν (p. 44,1) habent libri, huc transposui

καὶ ἀντὶ ὀνόματος ὄνομα, ὡς ὅταν εἰπῃ τις ἀγαθὸν εἶναι τὸ ὠφές.¹⁰ λιμον ἦ δίκαιον τὸ ἵσον, οὐ φησι τὰς τοιαύτας ἀποδόσεις ὑρισμὸν ἀποδόσεις εἶναι· ὁ γάρ ὑρισμὸς κεῖται ἡμῖν ὅτι λόγος ἔστι. δῆλον δὲ ὅτι οὐδὲ, ἀντὶ λόγου τις ὄνομα¹¹ ἀποδῷ, ὑρισμὸν ἀποδέδωκε. γύνεται γάρ
 5 καὶ ἀντὶ λόγου ὄνομα ἀποδεδομένον· ὁ γάρ εἰπὼν ‘τὸ ἐπανετὸν ἀγαθὸν καλὸν ἔστι’ λόγου εἰς ὄνομα τὴν μετάληψιν πεποίηται. δρον μὲν οὖν οὐκεὶ¹² οἶνον τε τὸ ὄνομα εἶναι. ὑρικὰς μέντοι φησὶν εἶναι καὶ τὰς τοιαύτας ἀποδόσεις τὰς εἰς δῆλωσιν ὀνόματος τινος ἀσαφεστέρου ὄνομα μεταλαμβανούσας γνωριμώτερον· ὥστε καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπάρχοιτο ἀν τοῖς ὑρικοῖς προβλήμασιν.
 10 ὑρικὰ δὲ λέγει προβλήματα εἶναι καὶ ἐν οἷς ζητεῖται εἰ τόδε τῷδε ταῦτον ἔστιν, οἷον εἰ ταῦταν αἰσθῆσις ἐπιτήμη η̄ ἔτερον, καὶ πότερον ταῦταν ἀκολασία καὶ ἀκρασία, η̄ ἐγκράτεια καὶ σωφροσύνη. η̄ οὐ. καὶ τοῦ καὶ¹³
 15 ταῦτα ὑρικὰ εἶναι τὴν αἰτίαν ἀπέδωκε, διάτι γάρ καὶ ἐν τοῖς περὶ τῶν ὑρισμῶν προβλήμασι, πότερον τὸ αὐτὸν ἀποδοθεὶς ὑρισμὸς σημαίνει καὶ τὸ ἀντί¹⁴ οὐ ἀπεδόθη ὀνόματος η̄ λόγου η̄ ἔτερον. η̄ πλείστη γίνεται ζήτησις· τὸν γάρ ὑρισμὸν πρῶτον δεῖ τὸ ταῦταν ἔχειν. καὶ καθόλου φησὶν ὑρικὰ προβλήματα πάντα λέγεσθαι τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον πίπτοντα τοῖς δροις. τὰ γάρ ὑπὸ τὴν περὶ ὑρισμῶν μέθοδον πίπτοντα ὑρικά¹⁵ πάντα δὲ τὰ ἐν οἷς η̄ ζήτησις πότερον ταῦτα η̄ οὐ ταῦτα ἔστιν ἀλλήλους,
 20 ὑπὸ τὴν περὶ ὑρισμῶν μέθοδον ἔστιν. καὶ πῶς ὑπὸ ταύτην, ἐδήλωσε· τῇ γάρ μεθόδῳ, καθὶ¹⁶ γη̄ δυνάμεθα διὰ ταῦταν η̄ διὰ ἔτερον ἄλλο ἄλλου δεικνύναι, καὶ πρὸς τοὺς ὑρισμὸν χρώμεθα. καὶ πῶς γράμμεθα, προσέθηκε· δεῖξαντες γάρ τὸν ἀποδοθέντα λόγον ὡς ὑρισμόν, διὰ μὴ¹⁷ ὁ αὐτός
 25 ἔστιν ἐκείνῳ οὐ ἀπεδόθη, δεδειχότες ἀν εἴημεν διὰ μὴ¹⁸ ὑρισμὸς ὁ λόγος¹⁹ οὐτος. οὐ μήν, ἀν δεῖξαμεν διὰ ταῦταν σημαίνει ὁ λόγος τῷ οὐ η̄²⁰ ἀποδεδομένος. η̄δη ἀν εἴημεν δεδειχότες διὰ ὑρισμάς· καὶ γάρ ἐν ἄλλοις τὸ ταῦταν. δεῖ μὲν γάρ τὸν δρον τὸ ταῦταν ἔχειν· οὐ μήν, εἰ τι ταῦτον,
 30 η̄δη καὶ δρος· οὐ γάρ ἀντιστρέψει οὐδὲ ἐπ’ ἵσης ἔστιν οὐδὲ ἀντικατηγορεῖται ὁ τε δρος καὶ τὸ ταῦταν. διό, εἰ μὲν μὴ ταῦτον. οὐχ δρος, εἰ δὲ ταῦταν, οὐ πάντως καὶ δρος· λέγεται γάρ τὸ ταῦταν, ὡς ἀλλόγον προελθών δεῖξει, πλεοναχῶς, καὶ οὕτε τὸ τῷ γένει ταῦταν οὕτε τὸ τῷ εἰδεῖ ὑρισμός, οὐ
 35 ἀλλ’ οὐδὲ τὸ τῷ ἀριθμῷ πάντως. διὰ τε οὖν τὸ ταῦταν χρήσιμον πρός

2 ἀποδόσεις ἀποδόσεις ὑρισμοῦ collocat B   4 ἀν AD: om. aBP   ὄνομα A: ὄν^ο D
 ἀποδόδω—ἀπέδωκε D   5 καὶ om. D   6 οὖν om. P   7 ὑριστικὰ aP   καὶ om. D
 8 τινὸς ὀνόματος D   post μεταλ. add. εἰς aP   9 ὑπάρχοιτ²¹ ἀν P: ἐπῆγοι τὸν a
 ὑρικοῖς D: ὑριστικοῖς aLP: ὥητορικοῖς B   10 ὑριστικὸν aP   11 ἔστιν D: om.
 aLPBP   13 ὑριστικὰ aP   ἀποδέδωκε aAP   15 η̄ alterum om. B   ἔτερον
 scripsi: ἔτέρου libri   17 ὑριστικὰ aP   γίνεσθαι Λ   18 ὑρισμοῦ a   πίπτοντα
 ὑρικά—μέθοδόν (20) iterat B   ὑριστικά P   19 η̄ ζήτησις—ἐδήλωσε (20), summum
 versum, add. P³   20 post τὴν add. τῶν in iteratis B   καὶ πῶς ὑπὸ ταύτην ABD:
 εἴτα καὶ τὴν αἰτίαν aP   22 χρώμεθα alterum om. D   21 ἔστιν om. A   post
 ὑρισμός add. ἔστιν aP   27 εἰ τι ABD: ἐπεὶ aP   28 οὐδὲν pro altero οὐδὲ Λ
 29 ὁ τε om. D   μὲν om. A   30 καὶ D: om. aLPBP   γάρ om. P   31 δεῖξει]
 c. 7   32 τε] μὲν B

τὰ δρικά προβλήματα, δέδεικται, καὶ δι τοῦ μὴ πάντη ταῦτόν ἔστιν ἦ τε περὶ ταῦτον ζήτησις καὶ ἡ περὶ τοῦ δρισμοῦ. οὐ γάρ, ἐπεὶ ταῦτόν ἔστιν δρα-
τόν τε καθ' αὐτὸν καὶ χρῶμα, καὶ ἀκούστων καὶ φόρος, καὶ χυμὸς ὁμοίως
καὶ γευστόν, διὰ τοῦτο ἦ τοῦ χρώματος δρός ἔστι τὸ καθ' αὐτὸν
δρατὸν ἦ, ὡς τινες δρίζονται, τὸ ἴδιον δύψεως αἰσθητόν· οὐ γάρ καθ' ὅτι
χρῶμα καὶ καθ' ὁ φόρος τοιαῦτα ἔστιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν σχέσιν τὴν πρὸς
τὸν αἰσθανόμενον αὐτῶν. ταῦτα εἰπὼν περὶ τοῦ δρισμοῦ ὡς πρὸς τὴν προ-
κειμένην μεθιδον αὐτάρκῃ, ἐπεὶ περὶ γε δρισμοῦ καὶ ἐν τοῖς Υστέροις
ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματεύεται μετὰ ἀκριβείας
10 καὶ θεωρίας πλείονος, μέτεισιν ἐπὶ τὸν περὶ τοῦ ἰδίου λόγον. δεῖ δὲ μὴ
ἀγορεῖν ὅτι Θεόφραστος τὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ προβλήματα ὑποτάσσει τοῖς γε-
νικοῖς, ὡς περ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν λέγει γάρ “καὶ τὴν διαφορὰν
καὶ τὴν ταῦτα τηταῖς γενικὰ θῶμεν”. καὶ τοῦτο μὲν ἔξωθεν προσιστορήσθια.
ὅριζεται δὲ πᾶλιν τὸ ἴδιον οὕτως.

15 p. 102^a18 "Ιδιον δέ ἔστιν δ μὴ δηλοῖ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μόνῳ
δ' ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος. 26

Κοινὸν μὲν οὖν ἔχει πρὸς τὸν δρισμὸν τὸ ἴδιον τὸ τε μόνῳ ὑπάρχειν
καὶ τὸ ἀντικατηγορεῖσθαι, τοῦτ' ἔστι τὸ παντὶ ὑπάρχειν· τὸ γάρ μόνῳ καὶ
παντὶ ὑπάρχον ἀντικατηγορεῖται. ἡ δὲ διαφορὰ αὐτῶν, καθ' ὃ μὲν δρισμὸς
20 τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν δηλοῖ τοῦ πράγματος καὶ ἔστι πάντως λόγος,
τὸ δὲ ἴδιον οὔτε ἀνάγκη λόγον εἶναι οὔτε τὴν οὐσίαν δηλοῦν τοῦ πράγματος
τοις οὖθεσιν ἴδιον, ἀλλὰ ἦ διαίσθεσίν τινα αὐτοῦ σημαίνει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀν-
θρώπου τὸ πλατυύνυχον καὶ τὸ ὄρθιον, ἦ δύναμιν, ὡς τὸ ἐπιστήμης
δεκτικὸν καὶ γελαστικόν, ἦ ἐνέργειαν, ὡς τοῦ θείου σώματος τὸ δεικνῆτον.
25 διὰ τοῦτο ἴδια μὲν οὖν τε τοῦ αὐτοῦ πλείω εἶναι, δρισμὸς δὲ οὐκέτι, εἴ-
τις ἀκριβολογίστω, εἴ γε μία ἔκαστον ἦ οὐσία, ἦς δρισμὸς δηλωτικός.
ὅτι δὲ τὸ ἴδιον οὐ δηλοῖ τὴν οὐσίαν τούτου οὐ ἔστιν ἴδιον, οἷον τὸ γελα- 10
στικὸν τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἦ τὸ γραμματικῆς δεκτικόν, δηλον, ὡς ἦδη
προείρηται, ὅτι καθ' ἦν δύναμιν ἔκάστω τῶν ζῷων ἔστι τὸ εἶναι, ὅταν

1 δρικὰ D: δριστικὰ aABP πάντως B 2 ταῦτον aABP²: αὐτοῦ DP¹ περὶ in
ras. P² ἐπειδὴ D 2. 3 ante δρατόν add. τὸ a: ras. P 3 καθ' αὐτὸν om. D:
καθ' αὐτὰς omisso καὶ Λ χυμὸς A 4 et 5 ἦ om. A 4 αὐτὸν AP Waitz
Org. II p. X: αὐτὸν aB: compend. D 5 post αἰσθητόν excidisse videtur ἦ τοῦ φόρου
τὸ καθ' αὐτὸν ἀκούστων ἦ τὸ ἴδιον ἀκοῆς αἰσθητόν 6 τοιαῦτα om. A τὴν prius
om. D 7 αὐτοῦ aP τοῦ superser. P 8. 9 ἐν τε τοῖς Υστ. ἀναλ. καὶ ἐν τοῖς Μετὰ
τὰ φυσ.] cf. p. 26,19. 20 9 ἐν om. A 10 ante καὶ add. τε aAP τοῦ super-
ser. B 11 post δὲ add. δ D Θεόφραστος] fr. LXXb Wimmer. τοῦ αὐτοῦ D:
αὐτοῦ A: ταῦτον aBP 11. 12 γεννητοῖς A 13 προσιστορήσθια D: προσιστορεῖσθω
aABP 18 τοιαῦτοι om. D 19 ὁ om. A 20 τί om. A 22 αὐτοῦ τινα A
23 πλατυύνυχον AP, Dpr.: πλατυύνυχον alb, Deorr. 24 post ἦ add. καὶ A ὡς]
καὶ A δὲ κινούμενον aP 25 πλείω τοῦ αὐτοῦ aP 26 μίου A ἦ ἔκαστον aP
28 ὡς—τῶν (29) om. P, sed in mrg. signo * appictio ἥδη προείπομεν ὅτι καθ' αὐτὸν add., ut
videtur, P¹ 29 προείρηται] p. 43,6—8 δύναμις A

κατὰ ταύτην ἀνεμποδίστως ἐνεργῆ, τότε τὴν τελείστητα (τὴν) αὐτοῦ δοκεῖ ἀπειληφέναι. τέλειος γάρ ἵππος ὁ καθ' ἥν δύναμιν ἔστιν αὐτῷ τὸ εἶναι ἵππω, κατὰ ταύτην ἐνεργῶν ἀπαρεμποδίστως· ὅστε καὶ εἰ ἦν ἡ τοῦ ἀνθρώπου οὐσία ἐν τῇ τοῦ γελᾶν δυνάμει, τέλειος ἀνθρωπος εἴη ἀν δὲ ἀνεμποδίστως 15 5 τε καὶ εὗ γελῶν. ἀλλ' ἀπόπον τὸ τοῦ ἀνθρώπου τέλος ἐν τῷ ἀνεμποδίστως γελᾶν τίθεσθαι. τί οὖν ἐπὶ τοῦ πεζοῦ καὶ δίποδος λέγοι τις ἄν, οἷς ὁ ἀνθρωπος ὅρίζεται; μήποτε οὖν ἡ οὐκ ἀληθής τὸ κατὰ τοῦτο διαιρεῖν τὸ ἴδιόν τε καὶ τὸν δρισμόν, ἡ οἵ μὲν τοιοῦτοι λόγοι δροὶ διακοῦσιν εἶναι τῷ χωρίζειν διὰ τῶν ὑπαρχόντων τῷ προκειμένῳ ἀπὸ πάντων αὐτὸ 10 10 τῶν ἀλλων. κυρίως δὲ ἀν εἰεῖν δροὶ οἱ ἔχοντες πρὸς τούτῳ καὶ καθ' ὃ μάλιστά ἔστι τῷ ὑριστῷ τὸ εἶναι, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ κατὰ τὸ λογικόν· διὸ καὶ εἰς ὁ κυρίων δρισμὸς ἐκάστου ἔστιν. τὸν γάρ δρον δεῖ ἐκ διαφορῶν εἶναι· αὗται γάρ τὸ γένος εἰς τὰ εἰδῆ διαιροῦσιν οὐ κατὰ συμβεβηκότα τινὰ ἀλλὰ κατὰ τὴν οὐσίαν· τὸ δὲ ἴδιον οὐ διαφορά. Ήτι δὲ δεῖ ἀντικατηγρ- 15 15 ρεῖσθαι τὸ ἴδιον τοῦ πράγματος, συνέστησε διὰ τοῦ εἰπεῖν οὐδεὶς γάρ λέγει ἴδιον τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλῳ ὑπάρχειν, οἷον τὸ καθεύδειν ἀνθρώπῳ, οὐδὲ ἀν τοῦτο, ἢτι, καν λέγηται ποτε τῶν μόνῳ τῷ πράγματι ὑπαρχόντων μὴ ἀντικατηγορουμένων δὲ αὐτοῦ ἴδιον τι, ἢτι μὴ ἀπλῶς τοῦτο λέγε- 20 20 ται ἴδιον ἀλλὰ ποτέ, ὡς τὸ ἐκ δεξιᾶς τινα εἶναι τινος ποτὲ ἴδιον· οὕτως καὶ τὸ καθέξεσθαι δύναται ποτὲ ἴδιόν τινος εἶναι· οὐ γάρ ἀν εἴη πρὸς τι. τὸ γάρ δίποιν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ μὴ δίποδα ἴδιον, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς· πρὸς γάρ ἵππον καὶ κύνα καὶ ὄσα μὴ δίποδα ἴδιον, οὐ μὴν καὶ 25 πρὸς ὄρνεον. ἀεὶ μὲν οὖν τοῦτο, ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἀεὶ πρὸς ταῦτα 25 25 ἴδιον. δύναται δέ τινα καὶ μόνῳ μὲν ὑπάρχειν, οὐ μὴν δὲ ὡς ἴδια, ὡς αἱ ἀπὸ τῶν δυνάμεων τῶν ἴδιων ἐνέργειαι· τὸ ὀριθμεῖν, τὸ λόγῳ γρῆσθαι, τὸ γελᾶν, τὸ ταρχοποιεῖν· ταῦτα γάρ οὐκ ἴδια, ἢτι μὴ παντί· αἱ μὲν γάρ δυνάμεις παντί τε καὶ ἀεί, αἱ δὲ ἐνέργειαι οὐ παντὶ ἀμα οὐδὲ ἀεί. δῆλον δὲ ἢτι οὐδὲ τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἄλλῳ 30 30 ὑπάρχειν οὐδὲν ἀντικατηγορεῖσθαι δύναται· τὸ μὲν γάρ ἀντικατηγορού-

1 κατὰ ταύτην scripsi cf. vs. 3: καθ' αὐτὴν ΛΒΔΡ: καθ' αὐτὴν α τελειοτάτην Α τὴν αὐτοῦ scripsi cf. p. 42, 25: αὐτοῦ libri 2 ante ἵππος add. δ αΡ αὐτὸ ΑΒ

3 καθ' αὐτὴν αΡ ἀπαρεμποδίστως D: ἀνεμποδίστως αΑΒΡ εἰ καὶ αΡ ἡ] ἐν τῇ B 4 ἄν om. αΡ 6 γελῶντι θέσθαι Α 7 οἰς D: ως αΛΒΡ δ om. ΑΡ

9 αὐτῷ Α 10 ante ὅροι add. οἱ ΑΔ οἱ om. D: ως α τοῦτο Α, Bpr. 11 ἐστι αντε μάλιστα transposuit D: in ras. P 12 δ om. B γάρ om. P 13 τὰ superser. P

14 οὐ om. A post δὲ alterum add. οὐ B 16 ἴδιον λέγει Arist. libri praeter C post ἐνδεχόμενον add. postea καὶ D¹ οἰον] ως α 17 οὐ δι' α 18 ὅτι] τὸ Α

post τῶν add. μὴ αΡ ὑπράγ^{μτ} (sic) D 19 μὴ δὲ ἀντικατηγορουμένων αΡ post μὴ alterum add. δὲ P 20 ἀλλὰ ποτέ om. D 21 εἶναι post δύναται transposuit B

22 ἀλλ — ἴδιον (23) om. A 23 ἴδιον om. αΡ 24 οὐν] ras. P ἀλλ' ἀεὶ ΑΔ: ἀλλ εἰ P: ἀλλ ἡ α: ἀλλά, post ἴδιον (25) transposito ἀεὶ, B 25 δὲ alterum om. αΡ 27 ταρχοποιεῖν B: ταρχηποιεῖν D: ταρχηποιεῖν Α: ταρχηπολεῖν αΡ μὴ om. Α 28 πάντοτε Α 29 οὐ περὶ pro altero οὐδὲ B ἀλλως A 30 οὐδὲ B μὲν D: om. αΛΒΡ

μενον ἐπ' Ἰσης ἀνάγκη εἶναι· τὸ δὲ ἔδιον κεῖται ἡμῖν δτι ἀντικατηγορεῖ-
ται τοῦ πράγματος.

p. 102a31 Γένος δέ ἐστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ
εἶδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον.

5 Καὶ τὸν τοῦ γένους ὄρισμὸν ἀποδέωκε δι' οὐ κεχώρικεν αὐτὸν τῶν
ἄλλων, οἷς καὶ αὐτοῖς ὑπάρχει τὸ κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι. * * * ἀλλὰ
καὶ ταῖς διαφοραῖς. τῶν μὲν οὖν εἰδῶν γωρίζει τὸ γένος τῇ προσθήκῃ 40
τοῦ διαφερόντων τῷ εἶδει. οὗτον γάρ τὰ ὑπ' ἔκεινο κατ' εἶδος ἀλλή-
λων διαφέρη, ὡς ἄνθρωπος, ἵππος, κύων, τότε γένος τὸ ἐν τῷ τί ἐστι
10 τούτων κατηγορούμενον. οὐ γάρ καὶ τὸ εἶδος κατὰ διαφερόντων τῷ
εἶδει κατηγορεῖται, ἀλλὰ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ κα-
τηγορεῖται ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ δὲ ἐστιν εἶδος. οὐ γάρ κατηγορουμένου
πλειόνων ἐν τῷ τί ἐστι τὰ ὑποκείμενα κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρειν δύ-
ναται, τοῦτο ἀνάγκη γένος εἶναι. ή δέ γε διαφορὰ κατὰ πλειόνων μὲν
15 καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει κατηγορεῖται καὶ αὐτῆ, οὐ μὴν ἐν τῷ τί ἐστιν,
ἐπεὶ οὕτως ἀν ἀ αὐτὸς λόγος εἴη γένους τε καὶ διαφορᾶς, ἀλλ', ὡς ἐν
ἄλλοις λέγει, ή διαφορὰ ἐν τῷ ποιόν τι μᾶλλον κατηγορεῖται ὅν | ἀν ὡς 27
διαφορὰ κατηγορῆται· ποιὸν γάρ τι τὸ πρᾶγμά ἐστι, δηλοῦ. Εἴθεν οὐχ
ἡγητέον τὸ ἐν Κατηγορίαις εἰρημένον, τὸ δτι αἱ διαφοραὶ καὶ δὲ ὑποκειμένου
20 κατηγορούμενται, περὶ τῶν κυρίως λεγομένων εἰρῆσθαι διαφορῶν, ἀλλὰ τῶν
ἥδη συνειλημμένων τῇ βληγῇ τὸ γάρ καὶ δὲ ὑποκειμένου κατηγορούμενον
ζπαν ἐν τῷ τί ἐστιν ἔκεινο κατηγορεῖται· κατηγορούμεναι δὲ ἐν τῷ τί 5
ἐστιν αἱ διαφοραὶ γένη ἀν εἰεν, ἀλλ' οὐ διαφοραὶ. καὶ εἰ τὸ συμβεβήκε
δὲ πλειόνων κατηγορεῖται καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει, ταῦτη τοῦ γένους δια-
25 φέροι ἀν, δτι μὴ ἐν τῷ τί ἐστι. τὸ δὲ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι αὐτῆς
ἔξηγεται. οἵσα γάρ ἀρμόττει ἐρωτηθέντας ἀποδύναι τί ἐστι τὸ
προκειμένον, ταῦτα ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. δτι δὲ καὶ ή διαφορὰ
καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν προσθήματα γενικά, φθάνει εἰρηκέναι· οἵσον ἐστι 10
καὶ τὸ 'πότερον ὁ κύων λογικός ἐστιν ή οὐ?'. ἐστι δὲ διαφορὰ κυρίως καὶ
30 ἥγενος τι εἰς εἰδη τέμνεται· οὐ γάρ πᾶν τὸ διαφέρον τινὸς τῇ κυρίως
λεγομένη διαφορῆ διαφέρει, ἐπεὶ τοῖς πλείστοις γε κατὰ συμβεβήκατα τινὰ

5 τὸν ο. B δι' οὐ corr. ex διο// P² 6 defectum indicavi; supple καὶ γάρ τοις
εἶδεις ὑπάρχει τὸ κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι 8 τοῦ] τῶν B post τοῦ add. ex Arist.
καὶ αἱ τοῦ διαφερόντων corr. nescio unde P² ἔκεινα aP 9 διαφέρη ABP: διαφέροντα
D: διαφέρουσιν αἱ κύων, ἵππος αἱ τότε] τὸ B 11 ἀλλὰ—κατηγορεῖται (15) om. A
12 ή γάρ κατηγορούμενον P 13. 14 διαφέρειν δύναται BD: inv. ord. aP 15 αὕτη D
16 εἴη ο. D 16. 17 ἐν ἀλλοις] i. e. IV 2 p. 122b16 cf. Rose Arist. Pseudep. p. 127
17 post ή add. δὲ B ὄποιον AB . 18 κατηγορῆται D: κατηγορεῖται aABP 19 ἐν
Κατηγορίαις] c. 5 p. 3a23 post εἰρημένον add. ἀναγκαιότατον aP 20 ante περὶ add.
οὐ B post ἀλλὰ add. περὶ aP 23 γένος B ἀλλ' ο. B τὸ om. aP 24 κατη-
γοροῦστο aP διαφόρων aP 26 ἐρωτηθέντας ἀποδύναι ABD (f): inv. ord. aP (CP): ἀπο-
δύναι ἐρωτηθέντα Arist. 28 φθάνει εἰρηκέναι] c. 4 p. 101b18 29 λογικός BD: λο-
γικός aAP 30 εἰδη scripsi: εἶδος libri τινὸς] κυρίως B 31 γε om. B

ἡ διαφορά ἡ πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ κοινότερον τὰ τοιαῦτα καλοῦνται διαφοραί· γενικὴ δέ φυσιν εἶναι προβλήματα καὶ ἐν οἷς ζητεῖται πότερον τόδε τῷδε ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἔστιν ἡ οὖ, ὁσπερ ἦν ὄρικὸν καὶ τὸ ζητεῖν εἰ τόδε 15 τῷδε ταῦτόν. καὶ δείκνυσί γε πῶς ἔστι γενικά. θεῖ γάρ τὸν μέλλοντα 5 δείκνυνται ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ γένει τόδε τινά, οἷον ἵππος καὶ ἄνθρωπος, δεῖ- ἔται δὲ τὸ ζῷον γένος ἔστι καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀνθρώπου· ταῦτα δὲ γενικὰ προβλήματα. καὶ τὸ δείκνυνται δὲ ὅτι τόδε τι μὴ ἐν τῷ αὐτῷ γένει γενικόν, οἷον ὅτι τὸ ὄρικόν οὐκ ἔστιν ὑπὸ ταῦτην γένος τῷ βοῶν· τοῦτο μὲν γάρ ὑπὸ τὸ ποιεῖν, τοῦ δὲ ὄρικόν οὐκ ἔστι γένος τὸ ποιεῖν· πάσχειν γάρ 20 10 τί ἔστι τὸ ὄρικόν. ὅτι γάρ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ γένει τὸ ὄρικόν τῷ βοῶν, καὶ τοι τῷ σχήματι τῆς λέξεως ὅμοιον ὅν, οὕτως δείκνυνται· τὰ δὲ τοιαῦτα διὰ τῶν πρὸς τὸ γένος τόπων δείκνυνται.

p. 102^b4 Συμβεβηκός δέ ἔστιν δι μηδὲν μὲν τούτων ἔστι, μήτε 15 θρος μήτε ἴδιον μήτε γένος, ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι. ἢ δὲ ἐν- δέχεται ὑπάρχειν ὄτιφοιν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν.

Δύο λόγους τοῦ συμβεβηκότος ἀποδέδωκε, τὸν μὲν ἐκ τῆς τῶν προει- 25 ργμένων ἀποφάσεως δείκνυντα τὸ συμβεβηκός (δι γάρ ὑπάρχον τῷ πράγματι κατὰ μηδένα τῶν προειρημένων τρόπων ὑπάρχει, τοῦτο ἔστι συμβεβηκός), τὸν δὲ ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ συμβεβηκότος φύσεως· δι γάρ οὕτως ὑπάρχει 20 ὡς ἐνδέχεσθαι αὐτῷ τούτῳ καὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, συμβεβηκός ἔστι. καὶ προσκρίνει γε τοῦτον τὸν λόγον δι' οὐκ λέγει. οὐ μὲν γάρ δι' ἀποφάσεώς τινων μέλλων τι γνωρίζειν πρῶτον ἀνάγκην ἔχει γνωρίζειν ἐκεῖνα 25 ὃν τῇ ἀποφάσει τοῦτο δηλοῦνται· οὐ δὲ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐδὲν δὲ ἄλλου χρείαν εἰς γνῶσιν ἔχει τοῦ προκειμένου· τὴν γάρ αὐτοῦ τοῦ πράγμα- 30 τος οὐσίαν τε καὶ φύσιν δι τοιοῦτος σημαίνει λόγος, ἐπεὶ ὄρισμός ἔστι “λόγος δι τὸ πί ἦν εἶναι σημαίνων”, ὡς προείρηται, τὸ δὲ εἶναι ἔκάστῳ ἐν ὑπάρχει 35 τινὶ καὶ ἐν καταφάσει. οὐκ ἀν οὖν δὲ ἀποφάσεώς τινων λόγος κυρίως δρισμὸς εἴη. τι δῆποτε οὖν ἀμφιστέρους ἔθηκε καὶ οὐ μάνον δι προέκρι-

1 ἡ πρὸς ἄλληλα διαφορά aP κοινότερα A καλεῖται διαφορά (*i.e.* erasmus videatur) A 2 τῶνδε om. B 3 ὥριστακὸν aP 4 τὸν] τὰ A 6 ἀνθρώ- που — ἵππου aP 7 ὅτι B: om. aADP 8 τὸ αὐτὸν aP τῷ ABD: τοῦ aP θοῶν] μὴ ὄρικόν A 9 post δὲ add. μὴ A 10 τί om. A τῷ alterum ABD: τοῦ aP 11 ὅν D: om. aABP 12 τὸ om. A 13 μὲν superscr. P 14 ὑπάρχει — μὴ ὑπάρχειν (15) om. A ἦ] καὶ Arist. δι om. D 16 ἀπέ- δωκε A πρὸ ex corr. add. D¹ 18 μηδὲν A ὑπάρχει, τοῦτο ἔστι συμ- βεβηκός initio paginæ perierunt in P; τοῦτο συμβεβηκός ἔστι in mrg. P³; eadem ma- nus 19 τὸν δὲ — ἐνδέχεσθαι (20) maiore ex parte restituit 19 ἀπὸ omissio αὐτῆς B 20 καὶ prius om. aP 21 προκρίνοι A 22 ἀποφάσεως B: ἀποφά- σεων aADP cf. vs. 27 ἀνάγκη omissio ἔχει B 23 τῇ ἀποφάσεως A τοῦτο] ἐκεῖνο A 26 ὁσπερ εἰρηται a προείρηται] p. 101^b38 27 ἀποφάσεων AD cf. vs. 22 λόγος τινῶν a 28 ποτε superscr. B τέθεικε A δι superscr. P⁴: ὕν A

νεν; ὅπερ τοῦ ἐνδείξασθαι διτὶ καὶ τοιαύτη τις ἀπόδοσις γίνεται λόγων.
 Η̄ ἐπεὶ γράμματα πρὸς τὰ ἔξης τῷ τοιούτῳ λόγῳ τοῦ συμβεβηκότος διὰ
 γάρ του λόγου τοῦ συμβεβηκότος κατασκευάζεται τὸ τοσαῦτα εἰναι τῶν προ-
 βλημάτων γένη, τάχις δὲ καὶ καθίλου μὲν ἀμείνων ἐκεῖνος ὁ τρόπος τῆς
 5 τῶν δρων ἀποδόσεως. ἐπ' ἐνίων δὲ ἀναγκαῖος οὖτος, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ σιμοῦ.
 καὶ γάρ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ὁ δεύτερος ἀπόδοσις οὐ πᾶν δοκεῖ τὸ συμ- 40
 βεβηκότες περιλαβεῖν, ὃ δὲ πρῶτος πᾶν. ἐπιζητήσαι γάρ ἂν τις εἰ ὁ λέγων
 λόγος συμβεβηκός εἰναι διοῖν τε ὑπάρχειν ὑτεροῦν ἐνὶ καὶ τῷ αὐ-
 τῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν, πᾶσαν τὴν τοῦ συμβεβηκότος περιεληφθεῖ φύσιν.
 10 εἰ γάρ τούτο ἔστι, τὰ συμβεβηκότα τὰ ἀγωρίστια μὲν ὑπάρχοντά τισι μήτε
 δέ ἐν τῇ οὐσίᾳ μήτε ὡς ἴδια ὑπὸ τί ἀν εἴη γένος; οἷον ἡ συμβέτης τῇ
 ἕινι. εἰ γάρ μὴ συμβεβηκότα, ἡ γένη ἔσται ἡ διαφορὰ ἡ ἴδια ἡ δρισμοί· 15
 ἀποπον δὲ τούτων τι λέγειν αὐτὰ εἰναι· ἀλλη ἄρα φύσις ὑπαρχόντων παρὸ-
 τὰς εἰργμένας τέσσαρες ἡ τοιαύτη ἀν εἴη, εἰ δὲ τούτο, οὐδὲ ἀν ὁ ἀριθ-
 15 μὸς τῶν προβλημάτων τε καὶ προτάσεων οὗτος ἀν εἴη, ἀλλὰ καὶ πέμπτον
 ἀν εἴη γένος τι προβλημάτων, ἐν ᾧ τὰ οὗτοις ὑπάρχοντα κατηγορεῖται. διὸ
 κατὰ τούτο ὁ πρῶτος ἀπόδοσις λόγος ἀμείνων. ἡ ἀγωριστον ῥινὸς τὸ σι- 28
 μόν. οὐχ διτὶ μὴ ῥὶς ἡ αὐτὴ καὶ σιμὴ καὶ γρυπὴ γίνεται (διὰ τούτο γάρ
 οὐδὲ διαφορὰ ῥινὸς τὸ σιμόν), ἀλλὰ διοῖται τὸ σιμὸν ἐν αὐτῷ συνειλη-
 20 φέναι καὶ τὴν ῥίνα· εἰ γάρ κοιλότης ἡ σιμότης ἐν ῥινί. τὸ σιναμφρότερον
 οὖσα εἰκότως μετὰ τῆς ῥινὸς καὶ σὺν ταύτῃ ἔσται καὶ ἀγωριστος αὐτῆς
 ὥσπερ καὶ τῆς κοιλότητος· τὸ γάρ σιναμφρότερον σιμόν. οὗτοις δὲ οὐκέτι 5
 ἀν εἴη συμβεβηκός ἡ σιμότης, ἀλλὰ τὸ συμβεβηκός μετὰ τοῦ ᾧ συμβέ-
 βηκεν· ἡ δὲ κοιλότης συμβεβηκός οὖσα οὖται τε καὶ παρεῖναι τῇ ῥινὶ καὶ
 25 μὴ. δύναται δὲ τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν ὑτεροῦν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ
 καὶ μὴ ὑπάρχειν οὐ τοῦ πάντως καὶ ὑπάρχειν δύναται καὶ μὴ ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ δηλωτικὸν εἶναι τὸ πρότερον ὑπάρχειν, ἀλλὰ τοῦ μηδὲν τὸ
 πρότιμα πρὸς τὸ εἶναι τι ἡ μὴ εἶναι δεῖται τῆς τοῦ συμβεβηκότος παρου- 10
 σίας· καὶ γάρ γωρίς τούτου ταῦτα ἀν ἦν· ἡ γάρ ῥὶς *(ῥίς)* ἦν ἀν καὶ γωρίς

1 λόγω compend. D   3 γάρ om. A   τὸ D: om. aABP   4 τάχα] ταῦτα Λ
 καὶ om. a, add. P³   4. 5 ἐκεῖνος—ἀποδόσεως] ὁ τρόπος τῆς ἐκεῖνων ἀποδόσεως A
 6 ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος om. a   ὁ δεύτερος—συμβεβηκός om. P   6. 7 ἀπόδοσις
 οὐ πᾶν δοκεῖ τὸ συμβεβηκός ABD: ὁρισμὸς μέρος τοῦ τοῦ συμβεβηκότος α   7 περιλαμ-
 βάνεται aP   ante πᾶν add. τὸ B   8 οὐ om. P: evan. A: ὁ a   ὑτεροῦν om. a
 ἐνὶ καὶ om. P   10 ταῦτα P   11 post οὖν add. εἰ P   12 ἡ διαφορά, sed post
 ίδια, a   13 λέγειν τούτων τι A   ἀλλη] ἀλλή εἰ A   14. 15 ὁ ἀριθμός] δρισμὸς B
 15 τε καὶ] καὶ τῶν B: fort. τε καὶ τῶν cf. p. 35, 26   16 τι γένος ἀν εἴη A: ἀν εἴη
 τι γένος B   προβλήματος A   17 ἡ BD: ἡ aAP   18 ῥίς initio versus om. P
 καὶ γρυπὴ καὶ σιμὴ B   γίγνεται A   19 αὐτῷ aABP   20 εἰ] ἡ A   post γάρ
 add. καὶ aP   τὸ] τῶν A   21 σὺν ταύτῃ] γάρ τε corr. B   ἀγωριστος D: ἀγω-
 ριστον aABP   22 (ῶτε)περ in ras. D¹   οὐκέται] οὐκ A   23 τὸ συμβεβηκός] τοῦ
 συμβεβηκότος P   24 καὶ prius om. A   25 ἐνδέχεται ex ἐνδέχεται, ut videtur,
 corr. D   26 παντὸς A   27 τὸ αὐτὸς A   δηλωτικὸν εἶναι post ὑπάρχειν trans-
 posuerunt aP   πρῶτον Bpr.   29 ταῦτα scripsi: ταῦτα libri   ῥίς alterum
 addidi   ἦν ἀν BD: inv. ord. aAP

σιμότητος. ὁ οὖν καὶ μὴ ὑπάρχον οὐκ ἀναιρεῖ τὸ πρᾶγμα. τοῦτο. ἀν ἀγω-
ρίστως ὑπάρχῃ, οὐδέν τε ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν· τὸ γὰρ ἐκτὸς τε εἶναι
τῆς οὐσίας καὶ φύσεως τὸ πρᾶγματος, καὶ μὴ δυνατὸν ἡ μὴ ὑπάρχειν
αὐτῷ, σημαίνει τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν. καὶ εἴη
5 ἀν συμβεβηκός τοῦτο οὐ ὑπάρχοντος τῷ πράγματι ἡ ἀναίρεσις οὐκ ἀναιρεῖ¹⁵
τὸ φῶτὸν ὑπάρχει. ἐπιζητήσεις δὲ ἄν τις εἰ οὗτος καὶ τῇ γινόντι καὶ τῷ
κύκνῳ τὸ λευκὸν καὶ τῇ πίττῃ τὸ μέλαν· δικεῖ γάρ τὸ τοιαῦτα τῆς οὐ-
σίας πως εἶναι τὸν πράγματος. ἡ δεῖ λέγειν συμβεβηκότα καὶ ταῦτα τῷ
γε μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι τούτων οἵτινες. οὐ γάρ ἡ οὐσία τῆς γινόντος
10 ἐν τῷ λευκῷ εἶναι ἡ τῆς πίττης ἐν τῷ μέλαιναν, ἀλλ ἔστιν ἐπακολου-
θοῦντα τῇ οὐσίᾳ αὐτῶν, καὶ σχήματα συμβεβηκότα ἔστιν. ἔτι λέγοιτο²⁰ ἀν
ὅτι, εἰ καὶ μὴ τούτοις οἷά τε ὑπάρχειν καὶ μή, ἀλλ ἄλλοις γε δύναται
τισιν καὶ ὑπάρχειν καὶ μή· ἀ δὲ οὗτος ἔχει πρός τινα τὸν οὗτον, συμ-
βεβηκότα ἔσται. ἡ οὐδὲ τοῦτο ἀληθῆς· τὸ γοῦν θερμὸν ὑπάρχον τινὶ²⁵
15 οὗτος ὁρέωνται καὶ μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔστι τῷ πυρὶ συμβεβηκός. τὸ
δὲ λευκὸν ἐν τῇ γινόντῃ ἡ γένος αὐτῆς ἡ ὥρισμὸς ἡ ἕδιον ἀν εἴη· οὐδὲν δὲ
τούτων οἵτινες τέ λέγειν ἐπ' αὐτῆς. ἀλλ ὁὐδὲ διαφορὰ ἀν εἴη· οὐ γάρ εἰ-
δοκεῖ εἰδοτοὺς διαφορὰ σώματος εἶναι τὸ γρῦπμα. πλέον μὲν οὖν τι ἡ
κατὰ τὰ ἄλλα συμβεβηκότα τὰ τοιαῦτα ἀν ἔχει τῷ τῇ οὐλῇ καὶ ταῖς ταύ-
20 της ποιότητάς τε καὶ πάθεσιν, ἐξ ὧν τούτοις τὸ εἶναι, ἐξ ἀνάγκης παρακο-
λουθεῖν. τῇ γὰρ τοῦ τοιοῦντος σώματος, οἷον τῇ νέφους, ὃ ἔστι γινόντος οὐλῇ,
τοιοῦτος πήξει, τῇ δὲ ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετὰ ἐναπολείψεως
πνεύματος τινος, ἐξ ἀνάγκης ἡ λευκότητας ἔπειται. ἡ γάρ τοῦ ἀέρος τοῦ³⁰
ἐνόντος ἐν τῷ νέφει ἐναπόλειψίς τε καὶ πήξεις καὶ τριψίς ἐν τῇ τοῦ νέφους
25 πήξει, ἥτις δὲ³⁵ ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φύλακει τὴν ἔκκρισιν αὐτοῦ,
τοῦ τοιούτου γρῦπματος αἰτίᾳ· τριβόμενον γάρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα
λευκανεῖται· διὰ τοῦτο γάρ καὶ ὁ ἀρρόδος λευκός. τριψίς δέ τις καὶ κίνησις
γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου καὶ
εἰς τὸ βάθος ἀποκλεισμένου καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν⁴⁰
30 ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς γινόντος, τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις καὶ
πάθος τι καὶ συμβεβηκός· καὶ τῇ γινόντῃ ἀν εἴη συμβεβηκός τῷ μὴ εἶναι

1 ἡ αΛΒΡ   2 ὑπάρχοντος οὐ πάργη] ὑπάρχοντος Α   3 τῆς φύσεως καὶ τῆς οὐσίας Β   καὶ P
5 post ὑπάρχοντος eras. 9—10 lit. P   6 ἐπιζητήσαι αΛΒΡ   γινόντος καὶ τῷ restituit P²
8 ἡ δεῖ αΔΡ: δεῖ δὲ αB   10 πίττης α   11 συμβεβηκότα Λ   12 εἰ om. A
οὐς τούτοις (sic) P   post ὑπάρχειν add. τε αP   τε δυνατοῖς Λ   13 ante ὑπάρχειν add.
μὴ B   14 τοῦτο om. a   16 ἡ ἕδιον ἡ ὥρισμὸς D: ἡ εἰδὴ ἡ ἕδιον Λ   17 τοῦτον Α
18 διαφορὰ εἰδοτούς Α   σώματος om. D   εἶναι om. B   τι om. D   19 τὰ
τοιαῦτα ΑΒD: ταῦτα αP   τῷ] τὸ Λ   19. 20 ταῦτα αΛΒΡ: τοιαῦται D
20 post τούτοις add. γε αP   21 τὴν γὰρ τοῦ τοιούτου B   τῇ alterum αΔΡ: τοῦ ΑΒ
δὲ εἴτις γινόντος om. D   22 ψυχρότητι γενομένη Α   ἐναπολείψεως B: ἐναπολήψεως
αΔΡ: ἀναπολήψεως Α   23 ἡ λευκότητας ἐξ ἀνάγκης α   24 ἐναπόλειψίς B: ἐναπόλη-
ψίς αΔΡ   26 αἰτία] εὐθεῖαν Α   28 λιβύμενον D   27 λευκέντεται αΛP   γάρ
om. A   δέ τις] γάρ B   29 ἔκκρισιν Ηρ.   30 ἐπακολουθοῦν αΛΒ   31 καὶ
prius om. D   τῆς γινόντος Α   συμβεβηκότως (ante τῷ) corr. P

τῆς γιόνος συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας· εἰ γάρ μήτε ὅλη τῆς γιόνος τὸ
λευκὸν μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς γιόνος. τῷ δὲ συμπτώματι
τῆς ὅλης ἐπιγινόμενον ἐν τῇ εἰς τὸ τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώ-
ριστόν ἔστιν αὐτῆς. οὐ μὴν ἔτι ἔστιν ἐπὶ τούτου εἰπεῖν ὅτι ἐνδέχεται 40
5 καὶ μὴ ὑπάρχειν αὐτὸν τῷ πράγματι. οὗτῳ καὶ τὸ ὑπόλιον πάθος δὲν καὶ
συμβεβηκός θείνυνται. διὸ ἔστιν ἐκ τῆς τῶν ἀλλων ἀποφάσεως ὁ ὄγλῶν
τὸ συμβεβηκός λόγος μᾶλλον περιλαμψάνειν πάντα τὰ συμβεβηκότα τοῦ
θείνυντος κειμένου· διὸ καὶ ἐγράφατο αὐτῷ. ὅμεινον μὲν γάρ, ὡς εἴπεν,
ἐκείνως ὑρίζεσθαι· ἐφ' ὧν δὲ μὴ οἱνόν τέ ἔστι τοιούτῳ λόγῳ περιλαβεῖν
10 πᾶν τὸ ὄριστόν, ἀγαπητὸν καὶ δὲν ἀποφάσεως αὐτὸν ὀγλῶσαι. πέπονθε δὲν 15
τοῦτο τὸ συμβεβηκός, διότι μὴ ἔστι μᾶλις φύσεως· τὰ γάρ ἐννέα γένη τὸ
παρὰ τὴν οὐσίαν συμβεβηκότα. διὸ οὐδὲν οἱνόν τε ἔνα τινὰ λόγον ἀποδοῦ-
ναι οὐτοῦ. ἕτοι δὲ ἀν εἴη αὐτὸν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, εἴ γε πᾶσα οὐσία
μὴ ἐν ὑποκειμένῳ, ὅλλα καὶ τὰ εἴδη καὶ αἱ διαφοροὶ (αἱ) ἐν αὐτῇ ἀποκρίνον-
15 ται· τῷ ἐν ὑποκειμένῳ. αὐτὸς μέντοι τὴν τοιαύτην ἀκριβολογίαν παραι- 29
τούμενος ὡς οὐκ οἰκείαν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ ἀρκεῖται τοῖς ἀποδε-
δημένοις λόγοις τοῦ συμβεβηκότος.

p. 102^b 14 Προσκείσθωσαν δὲ τῷ συμβεβηκότι καὶ αἱ πρὸς ἄλ-
ληλα συγκρίσεις, ὑπωσοῦν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμεναι.

20 'Ως τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄρου προβλήμασιν ὑπῆγε καὶ τὰ περὶ ταῦτοῦ καὶ
τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἕδου τὰ
ποτὲ καὶ πρός τι ἔτι, οὕτως καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὰ συγκριτικὰ
πάντα· κατὰ γάρ τὰ συμβεβηκότα μόνα ἡ σύγκρισις, ἢ καὶ τὸ μᾶλλον τε
καὶ ἡτούν ἔστι τινος (οὗτος γένος οὔτε ὄρισμὸς οὔτε [τὸ] ἕδοι, ὅλλα τῶν
25 συμβεβηκότων μόνων τὸ τοιοῦτον πάθος. τούτων γάρ ποτὲ μὲν ζητεῖται
εἰ ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει τί τινι, ὡς δταν ζητῶμεν εἰ δὲ πλούτος ἀγαθὸν 10
ἢ οὐ, εἰ δὲ ἐγκράτεια ἀρετὴ ἢ οὐ, τὰ δὲ πιστέρω μᾶλλον ὑπάρχει τῶν δέ
τινων, οἵνον τὸ ἀγαθὸν ὑγείᾳ ἢ πλούτῳ, καὶ τὸ ἥδεως ζῆν πιστέρω μᾶλλον,

2 τῷ] τὸ A	3 ἐπὶ in ras. P ²	τὸ οἰη. aBP	τούτῳ] τοῦτο Λ	4 ἔστιν
ἔτι a τούτοις A: τού D	5 αὐτῶι P	καὶ (post δν) οἰη. B	7 παραλαμ- βάνειν D τὰ συμβεβηκότα οἰη. A	8 εἰπεῖν B: εἰπεῖν aABP
De corr.: ἐκεῖνος AB, Dpr.	9 ἔκεινος aP,	9 ἔκεινος aP,	10 πᾶν τὸ ἀόρι- στον A: τὸ ὄριστόν πᾶν B	11 τούτο ABD: οὔτω aP
(ante ἕδοιν) a	12 αὐτῷ B	13 αὐτῷ	13 αὐτῷ	14 αἱ alterum
ἕδοιν] δὲ δν A	εἰ γε—ὑποκειμένῳ (14) οἰη. A:	εἰ γε—ὑποκει- μένῳ (15) οἰη. D	post πᾶσα add. ἢ B	15 τῷ παραλαμ- βάνειν D τὸ A
τὰ περὶ] τοῖς ἀπὸ D	16 ἀρκεῖτω B	17 ἀποδιδομένοις AB	20 ἐπῆγε D	τὰ περὶ] τοῖς ἀπὸ D
21 post γένους add. καὶ B	21 καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους οἰη. D			
23 μόνως superscr. B	23 μόνως superscr. B	24 οὔτε		
primum add. Brandis Schol. p. 257b 35	γένους—ὄρισμος—ἕδοις P ¹ , corr. P ²			
τὸ ABD et in ras. P ² : οἰη. a	26 τί superscr. P ¹ aut P ³ : οἰη. aABD	post τινι		
add. δὲ D	27 εἰ δὲ οὐ οἰη. D	27 εἰ δὲ οὐ οἰη. D	τὰ δὲ in	
ζητῶμεν] οἰη in ras. D	P ²			

τῷ κατ' ἀρετὴν βίψῃ ἡ τῷ ἀπολαυστικῷ· ἐν γάρ τῷ τοιούτῳ, ποτέρῳ
μᾶλλον ὑπάρχει τὸ προκειμένον, ὃ ἔστι συμβεβηκός, ἡ ζήτησις γίνεται. τὸ
δὲ ὄπωσιν πρότικεται ἥτοι ἀντὶ τοῦ 'καθ' ὁ ἀνὴρ σύγκρισις γίνεται',
ώς καὶ αὐτὸς διὰ τῶν παραδειγμάτων ἐνθεάνυται, ἡ ἐπεὶ ἡ σύγκρισις 15
οὐ κατὰ πλείους γίνεται τρόπους, ἡ γάρ ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ
κατηγορούμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ 'πότερον' ὁ πλοῦτος ἡ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον;',
ἡ πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἥδον ἡ τὸ
χρήσιμον, ποτὲ δὲ πότερον τῷδε τόδε ἡ τῷδε τόδε, οἷον πότερον τῇ ὑγείᾳ
μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν ἡ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. δπως γάρ ἀνὴρ αἱ συγκρί-
10 σεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ 20
γίνεται καὶ κατὰ τὸ ἥττον καὶ κατὰ τὸ ὄμοιός ἡ σύγκρισις· συγκριτικὰ
γάρ καὶ τὰ τοιαῦτα· εἰ ἡ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετὴ μή ἔστι δι'
αὐτὴν αἱρετή, οὐδὲ ὁ πλοῦτος· καὶ εἰ ἡ ἥδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν ἡ τέ-
λος μὴ ἔστιν ἀγαθὸν. οὐδὲ ἀνὴρ τέλος εἴη· καὶ πάλιν εἰ ὁ πλοῦτος ἥττον
15 ὑγείας ὃν ἀγαθὸν ἔστι, καὶ ἡ ὑγεία· καὶ εἰ ἡ ὑγεία ἥττον οὖσα
ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν ἡ τοῖς πολεμοῦσιν ἀγαθὸν ἔστι τούτοις, καὶ 25
κείνοις. τοιαῦται δὲ αἱ κατὰ τὸ δμοιον συγκρίσεις, ἡ ἐνδεικνύεται τῇ
περὶ ἐνός ἡ δύο περὶ δύο λεγομένων, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς συγκριτικοῖς τόποις
μηδημονεύει. δύναται τὸ ὄπωσιν καὶ κατὰ τοῦτο προσκεῖσθαι, διτὶ καὶ τὰ
20 συμβούλης ἐγόμενα προβλήματα καὶ αὐτὰ συγκριτικά πώς ἔστι· διὸ καὶ
ὑπάρχοιτο ἀν τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. τὸ γάρ 'πότερον γαμπτέον ἡ οὐ;'
καὶ τὸ 'πότερον παιδας ποιητέον ἡ οὐ;' συγκριτικὰ καὶ αὐτά· ζητεῖται γάρ 30
ἐν αὐτοῖς πότερον αἱρετώτερον τῶν ἐν τῷ προβλήματι. ἡ γάρ τοῦτο ἔστι
ζητούμενον, *(ἢ)* εἰ αἱρετόν ἔστι τὸ γαμπτέον ἡ τὸ παιδας ἔχειν ἡ δὲ τὸ ἢ
25 ἐν τῷ προβλήματι κείμενον. τὸ δὲ τοιοῦτον πᾶν συμβεβηκός· ζητεῖται γάρ
εἰ συμβεβηκει τῷ ὑποκειμένῳ τὸ αἱρετόν· ὅστε ὑπάγοιτ' ἀν καὶ τὰ τοι-
αῦτα τῷ συμβεβηκότι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγουσι τὰ τοιαῦτα προβλήματα ἀπὸ γέ-
νους εἰναι· ζητεῖσθαι γάρ ἐν αὐτοῖς εἰ τὸ αἱρετὸν γένος. καίτιο οὐ ζητεῖται 35
ται εἰ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται αὐτῶν τὸ αἱρετόν, ἀλλ' εἰ μόνον ὑπάρχει
30 αὐτοῖς· καὶ οἱ ἀνασκευάζοντες οὐχ διτὶ μὴ γένος ἔστι δεικνύονται, τὸ ἀγαθὸν
φέρε εἰπεῖν τῆς ἥδονῆς, ἀλλ' διτὶ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ. δεῖ δὲ ἐν τοῖς ἀπὸ
τοῦ γένους προβλήμασι προσκεῖσθαι τὸ γένος, οἷον πότερον τόδε τοῦδε γένος

1 τῷ (post γάρ) om. D ποτέρῳ corr. ex πότερον P¹ aut P² 2 ὑπάρχειν P 3 γένηται αἱ^P
4 αἱρετὰ Λ δια] ἐκ α 6 ἡ ὑγεία ἡ ὁ πλοῦτος D ἡ om. A 7 πότερον om. B ὑπάρχειν P
8 τῷδε τόδε (ante ἡ) αἱρετός: τῷδε τῷδε D: τῷδε A ἡ τῷδε τόδε P: ἡ τῷδε τῷδε αἱρετός: om. BD
9 γάρ om. B 10 γίνονται B τοῦ superser. P 11 γίνεται] λέγεται D κατὰ pro altero
κατὰ τὸ A 12 ἡ om. αἱρετός: superser. B οὖσα] ἔστιν B 13 εἰ ἡ scripsi: ἡ AD: εἰ αBP
14 ἡ A ζητοῦν Λ 15 ὃν ἀγαθὸν αἱρετός: ἀγαθὸν ὃν A: ὃν ἀγαθὸς BD post ἀγαθὸν add.
τι αB καὶ εἰ ἡ ὑγεία om. AP οὖσα post ἀγαθὸν (16) transposuit B: ante ζητοῦν D
16 ἡ] ἐν A 16, 17 κακέντον α 18 fort. ὃν cf. p. 63, 17 ἐν τοῖς συγκριτικοῖς τόποις]
11 10 p. 115a 6sq. cf. Rose Arist. Pseud. p. 127 19 τὸ] τὰ A 21 πότερον A
22 τὸ D: om. aABP 23 τῷ om. B ἡ scripsi: εἰ libri 24 ἡ addidi αἱρετόν P:
αἱρετώτερόν αABD ἔστι om. D τὸ alterum om. aP 24, 25 ἡ ἐν evan. D 26 κακέ-
ντον P 27 τῷ om. B 29 fort. μᾶλλα μόνον εἰ cf. p. 54, 6 31 τὰς ἥδονάς Λ 32 τῷδε
ABD: τοῦτο αP γένος alterum corr. ε γένος A post γένος alterum add. ἔστιν αP

ἡ οὖτος τὰ γάρ γιγνόμενα τῶν τοιούτων προσθηκῶν προτεινόμενα ὡς συμβεβηκότα προτείνεται. ζητεῖται δὲ καὶ περὶ τῶν τοιούτων προβλημάτων 40 ὅπος τί δεῖ τάσσειν αὐτά, εἰ θεοί εἰσιν, εἰ ψυχή ἐστιν. καὶ τινὲς μὲν λέγουσι γενικά εἶναι πάντα τὰ τοιαῦτα· ζητεῖσθαι γάρ ἐν αὐτοῖς εἰ τὸ προ-
5 κείμενον ἐν γένει τῷ δοκεῖ ἐστίν. ἡ εἴη δὲ ὁπός τὸ συμβεβηκότες καὶ ταῦτα·
καὶ γάρ οὓς οὐδὲκ γένος τὸ δοκεῖ εἶναι, ὅμως ζητοῦσιν οἵ τὰ τοιαῦτα ζη-
τοῦντες εἰ συμβέβηκεν αὐτοῖς εἶναι ἡ δὲ ἐν τοῖς οὖσιν εἶναι. περὶ γάρ
10 ὑπάρχεις ἀπλῆς ἡ ζήτησις καὶ ἐπὶ τούτων, οὐ περὶ τρόπου ὑπάρχεις· ἡ 45
δὲ περὶ ἀπλῆς ὑπάρχεις ζήτησις διὰ τοὺς συμβεβηκότους. καὶ οὐδὲ πρόσκει-
ται τῷ προβλήματι τὸ εἰς ὡς ἐν γένει οἱ θεοὶ τῷ δοκεῖ.

p. 102b20 Δῆλον δὲ ἐξ αὐτῶν ὅτι τὸ συμβεβηκότες οὐδὲν κωλύει
καὶ ποτὲ καὶ πρός τι ἔδιον γίνεσθαι.

Ἐξ αὐτῶν τῶν συμβεβηκότων καὶ τοῦ ὄρισμοῦ αὐτῶν δῆλον | φησιν 30
εἶναι τὸ εἰρημένον. εἰ γάρ συμβεβηκός ἐστιν δοκεῖ τε ὑπάρχειν ἐν τῷ
15 αὐτῷ καὶ μὴ ὑπάρχειν, δῆλον ὡς ἐνδέχεται τὸ πλείστον οὖν τε δοκεῖ
ὑπάρχειν ἐνι μόνῳ αὐτῷ ὑπάρχει ποτέ· τὸ γάρ καθεξεσθαι, συμβεβηκός δοκεῖ
τούδε, ποτὲ δύναται αὐτοῦ ἔδιον γενέσθαι, διαν μηδεὶς ἀλλος ἢ καθεξέριενος,
ἡ πρός τινα πρὸς γάρ τοὺς μὴ καθεξόμενους ἀπλῶς μέντοι οὐδὲν τῶν 5
οὕτω συμβεβηκότων ἔδιον. προεῖπε δὲ καὶ περὶ τούτου τοῦ κατὰ συμβε-
20 βηκότος ἔδιον λέγων ὅτι “οὐδεὶς ἔδιον λέγει τὸ ἐνδέχόμενον ἀλλιψ ὑπάρχειν.”
εἰ γάρ καὶ λέγοιτο τι τῶν τοιούτων ἔδιον, οὐκ ἀπλῶς ἀλλὰ ποτὲ ἡ πρός
τι ἔδιον ῥηθῆσται.

p. 102b27 Μὴ λανθανέτω δὲ ἡμᾶς ὅτι τὰ πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ
ἔδιον καὶ τὸ συμβεβηκότες πάντα καὶ πρὸς τοὺς ὄρισμοὺς ἀρμάσει
25 λέγεσθαι.

Διαιρέσιν ποιησάμενος τῶν προβλημάτων καὶ δείξας ὅτι ἐστὶν αὐτῶν 10
γένη τέσσαρα, καὶ τί ἐστιν ἔκαστον αὐτῶν δηλώσας, καὶ τίς ἐστιν αὐτῶν
ἡ πρὸς ἀλληλα διαφορά, μὴ λανθανέτω, φησάν, ἡμᾶς ὅτι τὰ πρὸς
τὸ γένος καὶ τὰ πρὸς τὸ ἔδιον καὶ τὰ πρὸς τὸ συμβεβηκότες λεγόμενα,
30 τούτα ἔστι δι’ ὧν οὖν τε εὑρίσκειν τε καὶ δειχνύνται ὅτι μὴ ἔδιον τὸ ἀπο-

1 τεινόμενα corr. ex γενόμενα B   2 τοιούτων om. P   3 συντάσσειν αὐτὰ τὰ τοιούτα τάσσειν A   4 πάντα εἶναι B   5 ἡ pro altero εἰ A   6 εἶναι τὸ δοκεῖ A   7 ante ζήτησις add. ἀπλῆ aP   8 ante ζήτησις add. ἀπλῆ aP   9 οὐδὲν] οὐδὲν A   10 τὸ om. A   11 τοῦτο τὸ A   12 τοῦτο τὸ A   13 εἶναι om. D   14 εἶναι om. B   15 οὖν τε om. D   16 post μάνω delevit τῷ B
ποτέ] αὐτὸν D   17 τοῦδε ποτε aBP: δήπου A: δήποτε D
οὐδεὶς aP   18 μὴ τοὺς B   19 προεῖπε] p. 102a22 τούτου om. aP   20 ante ἀλλω
postea inseruit καὶ D¹   21 τις B   22 τὸ prius om. A   23 τὸ alterum om. D
28 ἡ om. a   29 post ὅτι add. καὶ aP   30 τε alterum om. BD   31 καὶ superser. B

διδόμενον, δημοίως δὲ καὶ θτὶ μὴ γένος ἡ θτὶ μὴ συμβεβηκός, πάντα καὶ πρὸς τοὺς ὄρισμοὺς ἀρμόσει λέγεσθαι. δὲ ὁν γὰρ ἔκαστον τούτων ¹⁵ ἀναιρεῖται, δι' αὐτῶν τούτων ἔστι καὶ τὸν ὄρισμὸν ἀνελεῖν. ἀναιρεῖται γὰρ τὸ μὲν συμβεβηκός, ἀν δειγμῆ μὴ ὑπάρχον τῷ πράγματι· τὸ γὰρ μὴ 5 ὑπάρχον τινὶ οὐχ οἰόν τε αὐτῷ συμβεβηκέναι. τὸ δὲ γένος ἀναιρεῖται μέν, εἰ καὶ μὴ ὑπάρχει, ἀλλὰ οὐκέπι τοῦ γένους ἀναιρεσίς, ἀν μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορήσαι. τὸ δὲ ἕδιον, καὶ μὴ ὑπάρχῃ μέν. ἀναιρεῖται, ἀλλὰ οὐκέπι γε, ἀν μὴ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχῃ· τὸ γὰρ μὴ οὗτος ²⁰ ὑπάρχον οὐκ ἕδιον. δι' ἔκάστου δὲ τούτων ἀνασκευάζειν οἴόν τε καὶ τὸν 10 ὄρισμόν· ἂν τε γὰρ μὴ ὑπάρχῃ τῷ πράγματι ὁ ἀποδιδόμενος αὐτοῦ λόγος, οὐκ ἀν εἴη αὐτοῦ ὄρισμός, ἀν τε ὑπάρχῃ μέν, μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲ αὐτοῦ ὑπάρχῃ μηδὲ ἡ γένος τοῦ πράγματος τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδιδόμενον ἢ διαφορά, οὐκ ἔσται ὄρισμός· ἀλλὰ καὶ γένος μὲν αὐτοῦ τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδιδόμενον ἢ καὶ διαφορά, μὴ μόνῳ δὲ αὐτῷ καὶ παντὶ ὁ λόγος ὑπάρχῃ, ²⁵ 15 οὐκ ἔσται ὄρισμός. δει γὰρ τὸν ὄρισμὸν καὶ ἐνυπάρχειν τῷ πράγματι οὐ ἀποδίδοται, καὶ τὸ ὡς γένος ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδιδόμενον καὶ τὰς διαφορὰς γένος τε εἶναι τοῦ πράγματος καὶ διαφορὰς καὶ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχειν αὐτῷ τούτῳ οὐδὲ ἀποδίδοται, καὶ παρὰ ταῦτα ἔστι τὸ τι ἣν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σημαίνειν αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ ἕδιον τέ ἔστιν αὐτοῦ καὶ ἔξαίρετον παρὰ 20 τὰ ἄλλα. τούτου δὲ οὗτος ἔχοντος ἀπαντα ἀν εἴη τὰ κατηγοριθμημένα ³⁰ γένη τρόπον τινὰ ὄρικὰ κατὰ τὸν ἔμπροσθεν ἀποδιθέντα λόγον· ἐρρήμη γὰρ πρὸ διλόγου θτὶ “ἀπλῶς ὄρικὰ πάντα λεγέσθω τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον ὄντα τοῖς ὄρισμοῖς”. ὡς γὰρ ἡ περὶ ταῦτον ζήτησις ὄρικὴ ἦν κατὰ τοῦτο (δεῖξαντες γὰρ θτὶ μὴ ταῦτόν, δεδειγόντες ἀν εἴημεν θτὶ οὐδὲ 25 ὅρος), οὗτος καὶ πάντα τὰ προβλήματα ὄρικὰ ἀν εἴη· τῇ γὰρ ἔκάστου αὐτῷ τῶν ἀναιρέσει ἀναιρεῖται καὶ ὁ ὄρισμός, ὥστε κατὰ τοῦτο ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἀν εἴη καὶ ταῦτα μέθοδον τοῖς ὄρισμοῖς.

Τοῦτο δὲ εἰπὼν καὶ δείξας πῶς τρίπον τινὰ ἔστι λέγειν πάντα τὰ προβλήματα ὄρικά, ἐπήνεγκεν ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο μίαν ἐπὶ πάντων 30 καθόλου μέθοδον ζητητέον. οὐ γάρ, εἰ χρήσιμα τὰ ἐκείνων ἀνασκευαστικά καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄρισμῶν ἀνασκευὴν, ἵση γρὴ κόκκινα συντάσσειν τοῖς ὄρισμοῖς ὄρικά λέγοντας αὐτά· οὐτε γὰρ ράφδοιν εὑρεῖν τοῦτ' ἔστιν, ⁴⁰

I καὶ alterum om. B 2 ἀρκέσει A 4 μὴ] μὲν A 6 fort. καὶ εἰ cf. vs. 7 et ad p. 52,29

ἀλλὰ] τὸλλα P ἀναιρεῖται αΑΒ: ἀναιρέσεις δὲ P ἐν οι. A 7 ἐν BD: om. αΑΡ ἐν P ὑπάρχῃ—μὴ (δ) οι. P 9 οἰόν τε ἀνασκευάζειν B 10 ἀποδεδομένος D αὐτῷ λέγεται A 11 αὐτοῦ ὄρισμός οι. B αὐτοῦ alterum om. αP: fort. αὐτῷ 12 et 14 ἡ serripsi: εἴη libri 13 ἔστιν B post ἔσται ras. P αὐτῶν Apr. post ἐν add. αὐτῷ a 14 ἀποδιδόμενον D: ἀποδεδομένον, αΑΒΡ καὶ prius BD: καὶν αΑΡ 15 post γὰρ add. καὶ a, erasit P καὶ οι. a 16 ἀποδεδομένον B 17 τε] τοῦ A 19 σημαίνει B 20 τὸλλα P κατ' ἀριθμὸν A 21 et 22 ὄριστικά P 22 πρὸ διλόγου] c. 5 p. 102^a9 λεγέσθω] γίνεται a 23 ὄντα post ὄρισμοῖς transposuerunt ab: post αὐτὴν Arist. (sed post μέθοδον CPou) αὐτοῦ aP 27 καὶ ταῦτα οι. A 30 ζητέον A post γὰρ add. ἀν D 31 τῶν οι. B 32 ὄρικοις ABD: ὄρισμοῖς aP post ὄρικά add. γὰρ A λέγοντας serripsi: λέγονται ABD: λέγοντες aP post ράφδοιν add. αὐτῶν B

εῖ δὲ εὑρεθείη, παντελῶς ἀσαφῆς καὶ δύσχρηστος ἀν εἴη πρὸς τὴν προκειμένην πραγματείαν. ἔστι δὲ ὁ λέγει οὗτοι μὴ δεῖ μίαν τινὰ καθόλου μέθιστον περὶ πάντων ζητεῖν, ὡς λέγειν πάντα τὰ προβλήματα ὑρικὰ καὶ ὡς ὑρικῶν αὐτῶν τάξ τε ἀνασκευᾶς καὶ κατασκευᾶς ποιεῖσθαι, 5 ὡς τῶν πρὸς τὸν ὑρισμὸν τόπων δύναμένων πρὸς πάντα ἀρμόζειν. οὔτε γάρ ὁρίδιον τοῦτο οὔτε δυνατόν. οὐδὲ γάρ, εἰ αἱ ἀνασκευαὶ τῶν ἀλλων 10 ἀνασκευάζουσι τὸν ὑρισμόν, ἥδη καὶ αἱ κατασκευαὶ αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ ὑρισμοῦ κατασκευὴν γρήσιμοι. ὁ γάρ κατασκευάζων συμβεβηκός εἶναι τὸ ἀποδιδόμενον διὰ τοῦ δεικνύναι οἷόν τε αὐτὸν ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν 15 τῷ πράγματι ἔστι μὲν ὑπὸ τὸ συμβεβηκός, οὐ μόνον δὲ οὐ συντελεῖ τι πρὸς | τὴν τοῦ ὑρισμοῦ δεῖξαι, ἀλλὰ καὶ ἀναρετικός ἔστιν αὐτοῦ· οὐ γάρ 20 ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς τε τοῦ συμβεβηκότος ὑπάρχειν καὶ τῆς τοῦ ὑρισμοῦ. ἔτι δὲ οὐδὲ πᾶσα συμβεβηκότος ἀνασκευὴ ἀναιρεῖ τὸν ὅρον· ὁ γάρ δεῖξαι ὡς ἔδιον τὸν ὑπάρχον τοὺς ἀνήρηκε μὲν τὸ συμβεβηκός, οὐκ ἀνήρηκε δὲ τὸν 25 ὅρον. ὕστε οὐκ ἀλληλές πάντα καὶ πρὸς τοὺς ὑρισμοὺς ἀρμόζειν. ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ δεῖξαι οὗτοι ἐν τῷ τοῦ ἔστι μὲν καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορεῖται τοῦ πράγματος, ἐπ’ ἵσης δὲ ἀλλ’ οὐ κατὰ πλειόνων, ἀνήρηκε μὲν τὸ γένος, οὐκ ἀνήρηκε δὲ τὸν ὑρισμόν. ἀλλὰ καὶ ὁ δεῖξαι τὸ ἐπ’ ἵσης κατηγορούμενον τὴν οὐσίαν σημαίνειν ἀναιρεῖ μὲν τὸ ἔδιον, κατασκευάζει δὲ τὸν ὅρον. 30 ὕστε οὐ μόνον τὰ πρὸς κατασκευὴν τῶν ἀλλων γρήσιμα πρὸς τοὺς ὅρους, ἀλλ’ οὐδὲ τὰ πρὸς ἀνασκευὴν τούτων ἥρθεντα γρήσιμα πάντα πρὸς τὴν τοῦ ὑρισμοῦ ἀνασκευὴν. διὰ μὲν οὖν ταῦτα οὔτε οἷόν τε ὑρικὰ πάντα λέγειν τὰ προβλήματα οὔτε μίαν τινὰ καθόλου μέθιστον περὶ αὐτῶν εύρειν. 10 καὶ Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς αὐτοῦ Τοπικοῖς καθόλου μίαν μέθιδον παραδίδονται σπουδάσσεις ἐχώριστε μὲν τῶν ἀλλων τὸ συμβεβηκός ὡς μὴ ὑπαγόμενον τῷ ὅρῳ, τὰ ἀλλα δὲ πειρατεῖς τῷ ὑρισμῷ ὑποτάσσειν ἀσυρφεστέρων ἐποίησε τὴν πραγματείαν. ἀλλὰ καὶ εἰ εὑρεθείη, φησί, μέθιστος τις μία. ἀλλὰ παντελῶς ἀσαφῆς τε καὶ δύσχρηστος ὁ τρόπος ἀν εἴη. ἦ γάρ δεῖξει τὸν δεῖξαι τοῦ δεῖξαι βουλόμενόν τι παρὰ τὸν ὑρισμὸν διὰ τούτων μόνων αὐτὸς 15 δεικνύναι, ἢ δύναται καὶ εἰς τὴν τοῦ ὑρισμοῦ κατασκευὴν συντελεῖν, οἷον

1 εἴ θ] εἴ τις A post εἴη add. ὁ B 2 μίαν om. B τινὰ postea add. D¹
 3 καθόλου μέθιστον D: inv. ord. aBP: καθόλου om. A 4 καὶ κατασκευᾶς om. B: καὶ τάς σκευᾶς A 6 γάρ prius om. D οὐδὲ pro altero οὔτε aBP οὐδὲ BD: οὐ aAP
 7 ante τὸν add. καὶ aP κατα-superscr. P 8 post γάρ add. συμβεβηκός P (non om. post κατασκ.) 9 ante οἷόν τε add. δ P αὐτῷ BP 10 ἔστι μὲν corr. ex
 ἔστιν B τι om. D 11 ἀναρετικὸν omissio ἔστιν a 11. 12 οὐ γάρ ὁ aAP:
 ὁ γάρ D: ὁ B 12 τε om. A 13 συμβεβηκότος πᾶσα a ὁ γάρ—ὁ κατασκευάζων
 οὗτοι (p. 56, 27) om. P; defectus signum appinxit et τούτου (?) ἀπιθεν τὸ σημεῖον superscr.
 P², ut videtur 14. 15 τὸν ὅρον] τοῦτο A 17 ἀλλ’ om. A 18 ἀλλὰ καὶ—όρισμόν
 (19) om. a 19 τὴν οὐσίαν σημαίνειν D: σημαίνειν τὴν οὐσίαν AB 20 post ἀλλων
 add. οὐ B 23 οὐδὲ μίαν B περὶ—μέθιστον (24) om. AB 24 Θεόφραστος] deest
 apud Wimmerum αὐτοῦ ad καθόλου D: καθόλο a 26 πειρατεῖς a
 27 τι μία B: μία τις D 28 τε om. D ὁ τρόπος ἀν εἴη BD: ἀν εἴη ὁ τρόπος A:
 ὁ τρόπος εἴη a ἦ scripsi, cui respondet ἦ p. 56, 6: εἰ libri 29 αὐτῷ aB

τὸν τὸ συμβεβήκας δεικνύντα δεικνύναι ὅτι ὑπάρχει, οὐκέτι δὲ καὶ ὅτι ἐνδέχεται καὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν ἔξω τοῦ ὄρισμοῦ τὰ οὗτοις ὑπάρχοντα· ὄμοιώς καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων. δύσηρηστος δὴ καὶ ἀπεστενωμένη περὶ ἔκστους ἡ ἐπιχείρησις γίνεται, καὶ ἔτι τὰ αἰκενότατα ἀφήρηκε καὶ οἵς 5 τῶν ἀλλων ἔκαστον αὐτῶν διαφέρει, ἐπειδὴ μὴ τὰ τοιαῦτα οἷόν τε ἔστιν 20 ὄρικα λέγειν. ἦ δὲ λέγοι τις πάντα μὲν ἐν τοῖς ὄρισμοῖς εἶναι, καὶ τὰ ἔκστου τούτων ἀνασκευαστικά καὶ κατασκευαστικά, μὴ ὄμοιώς μέντοι ἔχειν, ἀλλὰ τὰ μέν τινα τῶν τοῦ συμβεβήκατος ἀνασκευαστικῶν ἀνασκευαστικά εἶναι καὶ τοῦ ὄρου, ὡς τὸ μὴ ὑπάρχειν, τὰ δὲ ἔμπαλιν ἔχειν· ἀνασκευ- 10 αστικά γάρ ὅντα τοῦ συμβεβήκατος εἰς κατασκευὴν τοῦ ὄρου χρησιμεύει· τὸ γάρ ὑπάρχον μέν, μὴ οὕτως δὲ ὡς οἷόν τε ὑπάρχειν τε καὶ μή, ἀναι- 25 ρετικὸν μὲν τοῦ συμβεβήκατος, χρήσιμον δὲ πρὸς τὴν τοῦ ὄρου κατασκευὴν· δεῖ γάρ τὰ ἐν τῷ ὄρισμῷ μὴ οὕτως ὑπάρχειν ὡς δύνασθαι καὶ ὑπάρχειν καὶ μή. ὄμοιώς καὶ ἐπὶ τοῦ γένους ὁ μὲν ἀνασκευάζων αὐτὸν διὰ τοῦ μῆ- 15 ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖσθαι τῷ αὐτῷ καὶ τὸν ὄρισμὸν ἀνασκευάζει, ὁ δὲ διὰ τοῦ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον μὴ ἐπὶ πλέον αὐτοῦ εἶναι διὰ τούτων κατασκευάσει· αὐτὰ γάρ ἔστι κατασκευαστικά τοῦ ὄρισμοῦ· δεῖ γάρ 30 ἐπὶ τῶν ὄρισμῶν καὶ τοῦτο δείκνυσθαι, δτι μὴ ἐπὶ πλέον. καὶ ὁ τὸ ἴδιον δὲ ἀνασκευάζων διὰ τοῦ ἐπ’ ἵσης μὲν εἶναι σημαίνειν δὲ τὸ τί ἦν εἶναι 20 ἀντικρὺς τοῖς τοῦ ὄρισμοῦ κατασκευαστικοῖς γρῆται πρὸς ἀναίρεσιν τοῦ ἴδιου. ὡς δὲ τὰ τούτων ἀνασκευαστικά ὅντα αὐτοῦ ἦν κατασκευαστικά, οὕτως πάλιν καὶ τινα τῶν ἀνασκευάζοντων τὸν ὄρον πρὸς τὴν τούτων ἔστι κατα- 35 σκευὴν χρήσιμα. ὁ γάρ ἀναιρῶν τὸν ὄρον διὰ τοῦ οἷον τε ὑπάρχειν τε καὶ μὴ ὑπάρχειν κατασκευάσει διὰ τούτων τὸ συμβεβήκατος· ὄμοιώς καὶ ὁ ἀναι- 25 ρετικὸν διὰ τοῦ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον ἐπὶ πλέον εἶναι τὸ γένος κατα- σκευάσει· καὶ ὁ διὰ τοῦ ἐπ’ ἵσης ὃν μὴ σημαίνειν τὸ τί ἦν εἶναι ἀνα- 40 σκευάζων τὸν ὄρον τὸ ἴδιον κατασκευάζει. καὶ πάλιν ὁ κατασκευάζων δτι τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνει ὁ ἀποδεδομένος λόγος καὶ διὰ τοῦτο ὄρισμός ἔστιν, ἀνασκευάζει τῶν ἀλλων ἔκαστον. ὁ δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ πειρώμενος πάντα 30 μιὰ μεθόδῳ ὑπάρχειν ἀσαφῆ καὶ δύσηρηστον ἐνστήσεται πραγματείαν. ἐκεί- 45 νως μὲν οὖν ἦν ἀδύνατον τὸ εὑρεῖν· οὕτως δὲ ἀσαφῆς καὶ δύσηρηστος εἴη

1 τὸν οι. D δεικνύναι οι. A οὐκ ἔστι Λ 3 ἐπὶ] ἔστι α 5 διαφέρειν α
ἐπειδὴ BD: ἐπεὶ αΛ τοιαῦτα] πρῶτα B 6 λέγοι] λέγη A 7 ἔκαστα α post ἀνασκ.
add. τε αΑ fort. καὶ τὰ μὴ οι. D μέντοι α: μὲν αBD εἶτε B 8 τινα
οι. D 11 post δὲ add. ὑπάρχον D ὑπάρχειν τε οι. D: τε οι. A 12 τὴν
τοῦ οι. α 13 γάρ αAB: δὲ D ὄρω ΛB μὴ] μὲν Λ καὶ οι. αB
14 post ὄμοιώς add. δὲ α 17 τοιάτων ΛB κατασκευάσει scripsi: ἀνασκευάσει ΛBD:
ἀνασκευάζει α imito ταῦτά γάρ scripsi: δέ libri δεῖ—πλέον (18) οι. α
18 ἐπὶ τῶν ὄρισμῶν BD: τοῦ ὄρισμοῦ A 6 τὸ] ὅτι B 20 ἀντικρὺς α 21 δὲ οι. αB
ὅντα οι. D αὐτῶν scripsi: αὐτῶν ABD: αὐτῷ α 22 τὸν corr. ex τῶν Λ 23 ὄρι-
σμὸν α οἷόν τε] δεικνύναι (cf. p. 55,9) sive εἶναι addendum videtur τε alterum οι. B
24 ὑπάρχειν οι. α κατασκευάζει α 25 κατηγορούμενον scripsi: κατηγορεῖν Α: οι.
αBD 26 τοῦ α: τὸ ABD ὃν] ἣν B 26. 27 ἀνασκευάζων αΛ: κατασκευάζων BD
27 δτι οι. B 28 τί οι. Λ σημαίνειν Λ ἀποδιδόμενος αP 31 δυνατὸν B

ἄν ἡ μέθυδος, ὡς ἐδιδάχαμεν, εἰ καὶ εὐρεῖται. εἰ δὲ ἴδιᾳ καθ' ἔκαστον τῶν ἐκεινέμνων τεσσάρων γενῦν ἀποδίδοιτο τις μέθυδος, ἥψαν ἄν καὶ σαφεστέρα εἶη, ἐκ τῶν περὶ ἔκαστον οἰκείου γενομένη καὶ διακεκριμένη καὶ ἔχουσα ὅρους εὐδόνυπτου· εὐκολώτερον γάρ καὶ σαφέστερον ἴδιᾳ περὶ τοῦ 5 συμβεβηκότος λέγειν δι' ὧν αὐτὸν κατασκευάζειν ἡ ἀνασκευάζειν οἴον τε, 45 ἡ ὡς πρὸς τὸν ὄρισμὸν ἐπιγειροῦνταις λέγειν ‘ταῦτα μὲν τῶν περὶ τοῦ ὄρισμοῦ λεγομένων κατασκευαστικὰ τοῦ συμβεβηκότος ἔστι, ταῦτα δὲ ἀνασκευαστικά’· ὥμοιώς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. διό φησιν ‘ὅσπερ εἰρηται, καθόλου μὲν εἰς τὰ προειρημένα γένη τέσσαρα τὴν διαιρέσιν ποιητέον (τὸ γάρ 10 τύπῳ τοῦ καθόλου δηλωτικόν). τῶν δὲ ἄλλων τὰ μᾶλιστα οἰκεῖα ἑκάστῳ 32 προσαπτέον τε καὶ ὑπακτέον, τῷ μὲν ὅρῳ τὴν τῶν σαφεστέρων ὁνομάτων ἐκ τῶν ἀσαφεστέρων μετάληψιν καὶ τὴν περὶ ταῦτοῦ ζήτησιν, τῷ δὲ γένει τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν, καὶ τῷ ἴδιῳ τὰ ποτὲ καὶ πρός τι λοιπά. τῷ δὲ συμβεβηκότι τὰ συγκριτικά’.

15 p. 103a6 Ηρῶτον δὲ πάντων περὶ ταῦτοῦ διοριστέον. ποσαγῶς
λέγεται. 5

Ποιησάμενος τὴν διαιρέσιν τῶν γενῶν. ἐν οἷς τὰ προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις, μέλλων δειχνύναι ὅτι ταῦτα μόνα γένη τῶν προβλημάτων, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐν τίσιν ἔστι τὰ γένη τῶν προβλημάτων ταῦτα, καὶ τὰ ἄλλα 20 ζεσα γρήσιμα ὄντα τοῖς προκειμένοις διὰ τῶν ἑέζης προστίθησι, πρῶτον φησι τῶν ἄλλων δεῖν περὶ ταῦτοῦ διορίσασθαι, ποσαγῶς λέγεται. ἐπεὶ γάρ τὰ τε ἄλλα γρήσιμος πρὸς πολλὰ τῶν κατὰ διαλεκτικὴν ἡ τοῦ ταῦτοῦ 10 διαιρεσίς, προείρηκε δὲ καὶ ὅτι καὶ προβλήματά τινά ἔστιν ἔχοντα ζήτησιν περὶ ταῦτοῦ, ἀντίστοιτο δεῖν εἰπεῖ τοῖς ὄρικοῖς προβλήμασιν, οὐχ οἰόν 25 τε δὲ ζητεῖν ὅλως εἰ ἄλλωφ ἄλλο ταῦτάν ἔστιν ἡ ἔτερον ἀγνοοῦντας τὴν τοῦ ταῦτοῦ διαιρέσιν, εὐλόγως, (ὧς) τὰ γένη τῶν προβλημάτων ὠρίσατο ὑπὲρ τοῦ δηλα δεῖν τὰ κατ' αὐτὰ προβλήματα, οὕτω καὶ τὴν τοῦ ταῦτοῦ διαιρέσιν ποιεῖται πρὸς τὸ γνώριμα γενέσθαι τὰ περὶ ταῦτοῦ προβλήματα· οὐχ 15 οἴον τε γάρ διαλέγεσθαι περὶ ταῦτοῦ μὴ εἰδότας ποσαγῶς λέγεται.

1 ἐδείξαμεν α εὐρηθήσεται P εἰ δὲ i superscr. P² καθ' ἔκαστον om. D: καθ' ἔκ corr. nescio unde B 2 ἐγκειμένων αP ἥπον A 2. 3 σαφεστέρα] συναμφίτερον A 3 γινομένη αB διακεκριμένη AB 4 εἰσύναπτον B: εἰσύνοπτα α 5 αὐτῶ A: ςύτῆς P 6 post ω̄ add. καὶ α τῶν περὶ] περὶ τῶν πρὸς B 6. 7 τοῦ ὄρισμοῦ αP: τοὺς ὄρισμοὺς ABD 7 ἔστι om. B 8 δύο P 10 post τύπῳ add. εἰπεῖν D 11 προσαπτέον D τε om. AB post ὄρῳ add. καὶ aP τὴν om. A 11. 12 ἀσαφεστέρων—σαφεστέρων A 11. 12 ὄντων ἐκ τῶν ἀσαφεστέρων om. P 12 ἐκ τῶν corr. nescio unde B τὴν περὶ] evan. D ταῦτα A τὰ δὲ γένη B 13 τὴν (ante ἀπὸ) D 15 δὲ] non liquet D αὐτῶ A 17 post τὰ add. τε aP 18 ante μέλλων add. καὶ A διτι] δι a 20 ζεσα] ήνα B ἔστι γρήσιμα omisso ὄντα P 21 περὶ τοῦ ταῦτοῦ (ἀπὸ pr.) δεῖν D 22 πρὸς πολλὰ γρήσιμος aP 23 καὶ alterum D: om. aABP προείρηκε] c. 5 p. 102a6 sq. 24 ὑπάρχεσθαι] δι in ras. P² εἰπεῖν ἐν B ὄρικοῖς scripsi cf. p. 54,21—25: ὄριστικοῖς libri 25 ἀγνοοῦντα aBP 26 τοῦ om. aBP ὡς addidi: om. D: τε aAB, superscr. P² 27 κατὰ ταῦτα P 27. 28 διαιρέσιν τοῦ ταῦτοῦ D

p. 103^a7 Δέξειτο δ' ἀν τὸ ταῦτὸν ὡς τόπῳ περιλαβεῖν τριγῆ
διαιρεῖσθαι.

Τὸ μὲν ὡς τόπῳ εἰπεῖν εἰπεν ἀντὶ τοῦ ὡς κοινότερον καὶ καθόλου
εἰπεῖν· ἐν ἄλλοις γάρ εἴωθε πρὸς τοῖς τρισὶν οἵς νῦν ἔκτιθεται [σημα-
τὸς νομένοις] τρόποις τοῦ ταύτου καὶ τέταρτόν τινα προστιθέντα, τὸν κατὰ ἀνα-
λογίαν, πορρώτερον ὄντα τὸν ἐνταῦθα νῦν λεγομένων. εἰς οὓς δὲ νῦν δι-²⁰
αρεῖ τὸ ταῦτὸν καὶ οἱ συνήθιμοι γρῦπται, εἰσὶ τρεῖς· ταῦτὸν γάρ τὸ μὲν
κατ' ἀριθμὸν λέγεται, τὸ δὲ κατ' εἶδος, τὸ δὲ τῷ γένει. ἀριθμῷ μὲν οὖν
ταῦτα ἔστιν ἄλλοις ὡν ὀνόματα πλείω. τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπὸ αὐτῶν ση-
10 ματινόμενον ἔν, οὐά ἔστι τὸ πιλούνυμα· ἀριθμῷ γάρ ἐν τῷ λόγῳ οὐν καὶ
ίματιον. Ήτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς κατ' ἀριθμὸν ἔστι δηλωτικό. καὶ λόγος
δὲ καὶ ὄνομα ταῦτο σημαίη, ἐν κατ' ἀριθμὸν καὶ τοῦτο· καὶ λόγοι πλει-²⁵
ους σημαίνωσι ταῦτα, καὶ ταῦτα ἀριθμῷ ταῦτα· τὸ γάρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς
εἰναί ἔστι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν ἡ λόγοις τὸ τὸν αὐτῶν εἰναι σημαντικοῖς.
15 εἶδοι δὲ ταῦτα ἔστιν ὅσα κατ' ἀριθμὸν ὄντα πλείω ἀδιάφορα κατὰ τὸ εἶδος
ἔστι, τοῦτο ἔστιν ὑπὸ ἐν καὶ ταῦτάν ἔστιν εἶδος, ὡς Σωκράτης καὶ Ηλάτων
(εἶδει γάρ οἱ αὐτοί) καὶ ἕποι Ξάνθος καὶ Ηλέαρχος. γένει δὲ τὰ αὐτὰ
ῶν ταῦτάν ἔστι γένος· οὗτοις ἀνθρωποις ἵπποι ὁ αὐτός· γένος γάρ τούτων ³⁰
ταῦτάν, τὸ ζῷον. τὰ μὲν οὖν ταῦτα τῷ εἶδοι πάντως καὶ τῷ γένει
20 ταῦτά ἔστιν. οὐ μήν, ὅσα τῷ γένει ταῦτά· γῆρης καὶ τῷ εἶδοι· Σωκράτης
μὲν γάρ Ηλάτων εἶδει ὁ αὐτὸς ὡν (ἀνθρωποις γάρ τὸ εἶδος αὐτῶν) καὶ τῷ
γένει ἔστιν ὁ αὐτὸς αὐτῷ· ὁ γάρ ἀνθρωποις καὶ ζῷον· ἀνθρωποις δὲ καὶ
ἵπποις τῷ μὲν γένει οἱ αὐτοί (ζῷα γάρ), κατὰ δὲ τὸ εἶδος ἔτεροι· ἄλλο
γάρ εἶδοι ἵπποις καὶ ἄλλο ἀνθρωποις. κατὰ ἀναλογίαν δὲ λέγεται ταῦτα ἄλλη-³⁵
25 λοις ἐν ἄλλοις ὅσα κατὰ γένος διαιρέροντα ἐν λόγῳ τὴν δημοιότητα ἔχει·
οὐδὲ πορρωτέρω οὐτοῖς ὁ τρόπος τοῦ ταύτου τῶν ἐνταῦθα λεγομένων. κατὰ
ἀναλογίαν δὲ ταῦτα καρδία, πηγή, μονάς, ήτι, ὡς ἔχει πηγή πρὸς ποτα-

1 δέξεται τὸ αὐτὸν λαβεῖν Arist. (διελαβεῖν Ceo, corr. u) cf. vs. 3   3 εἰπεῖν] cf. p. 25,31
4 ἐν ἄλλοις] cf. vs. 25   εἴωθε in ras. D πρὸς] παρὰ A   4. 5 σηματινομένοις delere
quam σηματινομένου scribere malui   5 τρόπων A   τὸν] τῶν A   6 εἰρημένων a
7 ταῦτὸν γάρ—ἄριθμος (p. 59,5) Suidas sub v. ταῦτόν   8 post οὖν superser. compend. Ήτι δὲ,
ut videtur, P   9 post ὄν add. τὰ B   9. 10 τὸ δὲ ὑπὸ αὐτῶν σηματινόμενον πρᾶγμα D
10 ante γάρ add. μὲν B   ἐν alterum superser. B   11 τοῦ ταῦτον B   δηλωτικόν omisso
ἔστι A   12 ταῦτὸν BP   σηματεῖ aP   καὶ alterum] non liquet D   13 σηματίωσι D:
σηματίωσι aLB¹ AB: ταῦτὸν aP: τοῦ D τὸ scripsi: τῷ libri et Suidas ἀριθμῷ
γάρ A   14 ἔστιν εἶναι D τῷ (τὸ scripsi) τῶν αὐτῶν AD: om. aBP; perverse Suidas: οὐ
τοῖς ὀνόμασι εἶναι σημαντικοῖς   15 πλεῖστα A   17 post αὐτοῖς add. ἔστι B ταῦτα aAP
ἵπποι] Iliad VIII 185   18 ἵππος aP   19 τὸ om. aP οὖν postea add. D ταῦτα A
21 γάρ prius om. aA πλάτωνi aBP²: καὶ πλάτωνi ADP³ post ἀνθρωποῖς add. ἐν AD
22 post ζῷον add. ἔστιν A   23 μὲν om. B   23. 24 ἄλλοι γάρ τὸ εἶδος B: ἄλλος γάρ εἰ-
δει aP   24 ἵππος καὶ ἀνθρωποῖς a: ἀνθρωποῖς καὶ ἓποις B ταῦτα D: ταῦτα, ut vide-
tur, A   24. 25 ἄλλοις ἐν ἄλλοις corr. D   25 ἐν ἄλλοις] velut Metaphys. V 6
p. 1016^b-34 sq.   26 πορρώτερον aA τόπος Bpr.   27 ἀναλός A πηγαῖς A

μόν, οὗτω καὶ μονάς μὲν ἐν ἀριθμῷ, καρδίᾳ δὲ ἐν ζῷῳ· ἀργαῖ γάρ τῶν
ἐν οἷς εἰσὶ πάντα. πάλιν δύος καὶ νοῦς κατὰ ἀναλογίαν τὰ αὐτά· διὸ γάρ
λόγου ἔχει δύος ἐν διφθαλμῷ, τοῦτον νοῦς ἐν ψυχῇ. οὗτως καὶ γαλήνη⁴⁰
νηκευίᾳ ἡ αὐτή· διὸ γάρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηκευία ἐν ἀέρι· ήσυχίᾳ
5 γάρ ἀμφω. ποιησάμενος δὲ τὴν διαιρεσιν τοῦ ταύτου ζητεῖ, εἰ τὸ ἀπὸ
τῆς αὐτῆς κρήνης ὅδωρ ἄλλο καὶ ἄλλο κατ’ ἀριθμὸν λαμβανόμενον, ἢ εἰ
ταύτην ἔστι κατὰ τινα τῶν προειρημένων. ἢ ἄλλος τις οὗτος ταύτου τρόπος
παρὰ τοὺς εἰρημένους τρεῖς· ἀριθμῷ μὲν γάρ οὐκ ἔστι ταύτα· κεχώρισται
γάρ ἀπ’ ἄλληλων. ἄλλο οὐδὲ εἶδει πάλιν ἀπλῶς δόξαιεν διὸ εἶναι ταύτα.⁴⁵

10 Εἶδει γάρ ταύτην καὶ τὸ ἀπὸ διαιρέσων κρηγῶν καὶ τὸ ἀπὸ ποταμοῦ καὶ
πηγῆς καὶ λίμνης· καθόλου γάρ πᾶν ὅδωρ παντὶ ὅδατι ὁμοιείδες, καὶ μά-
λιστα, εἰ ἔτι τῆς αὐτῆς ποιότητος εἴη, οὐν γλυκὺν γλυκεῖ. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς
αὐτῆς κρήνης πλεύν τι δοκεῖ ἔχειν τῆς κατὰ τὸ εἶδος ὁμοιότητος καὶ εἶναι
μεταξὺ τοῦ τε ἀριθμοῦ ταύτου | καὶ τοῦ τῷ εἶδει. οὐ μὴν ἄλλα καὶ τὰ³³

15 οὕτως ταύτα τῷ εἶδει ταύτα φησιν εἶναι· οὐδὲν γάρ ἄλλο αὐτοῖς ὑπάρχει
ἢ ἡ κατὰ τὸ εἶδος ταύτης ἐπιτεταμένη τε καὶ σφιδροτέρα. ὡς ἔχει καὶ
ἐπὶ τῶν ὀιδύμων· καὶ γάρ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης οἱ αὐτοὶ τῷ εἶδει·
παρηγλαγμένη γάρ ἡ τούτων κατὰ τὸ εἶδος τῆς τῶν ἄλλων ὁμοιότητος
ἀνθρώπων πρὸς ἄλληλους, οὐ μὴν ἡ τῆς ὁμοιότητος ἐπίτασις ἐν αὐτοὺς⁵

20 ἐποίησε κατ’ ἀριθμόν. τὸ δὲ διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα ἐπὶ τοῦ
ὅδατος εἶπεν ἀντὶ τοῦ ‘διὰ τὸ τὸν αὐτὸν εἶναι λόγον τὸν καὶ’ διὸ ὅδωρ·
τοιαῦτα γάρ τὰ ὁμοιεῖδη.

p. 103^a23 Μάλιστα δὲ ὁμοιογνομένως τὸ ἐν ἀριθμῷ ταύτην παρὰ
πᾶσι δοκεῖ λέγεσθαι.

25 Δεῖξας τὴν τοῦ ταύτου διαιρέσιν μᾶλιστά φησιν ὑπὸ πάντων συγγω-
ρεῖσθαι τὸ τὰ τῷ ἀριθμῷ ἐν ταύτῃ εἶναι. ἐπὶ μὲν γάρ τῶν κατ’ εἶδος¹⁰
ἢ γένος ταύτην οὐκ εὑθέως ἡ ταύτης προσπίπτει, ἄλλα δεῖ λόγου πρὸς
τὸ συγγωρῆσαι τινα τὰ τοιαῦτα ταύτα ἀλλήλοις εἶναι· οὕτε γάρ Σωκράτην
Ιλλάτων ἀπλῶς ἀν τις συγγωρήσει τὸν αὐτὸν εἶναι, ἐπεὶ δῆλοί εἰσι καὶ

1 μὲν om. D (ἀργ.)αι γάρ corr. D 2 πάντα aP: πάντων ABD ταύτα aP
διὸ γάρ ABD: τῷ δὲ aP 3 ante δύοις add. ἡ B τοῦτο A νοῦς ABD: ἔχειν
νοῦν aP post ἐν add. τῇ A καὶ om. a 4 θαλάττη aP 5 γάρ ἀμφω
om. A 7 τινα (scil. τρόπου) D: τι aABP post οὕτως add. παρὰ τοῦ A τρόπου A
8 προειρημένους D γάρ om. A 9 δέξαι ἣν ἀπλῶς aP τὰ αὐτά aB 10 post
ταύτην add. ἔστι a ante ποταμοῦ add. τοῦ a 11 λίμνης aAP ὁμοιειδὲς BP
12 ἔτι scripsi cf. p. 10,3: ἐπὶ libri γλυκεῖ γλυκού D 13 πλεύω τι B 14 τῷ om. B
post εἶδει add. ταύτου D 15 οὐ γάρ οὐδὲν A γάρ superscr. P 16 τε om. B
16. 17 ὡς ἔχει καὶ ἐπὶ in ras. D 18 post παρηγλαγμένη addendum videtur μὲν 21 τὸ
om. P τὸν alterum add. P² 22 ὁμοιειδῆ scripsi cf. vs. 11, p. 60,22: ὁμοιειδῆ libri
23 ὁμοιογνομένως om. D 25 δεῖξας om. B τοῦ om. D 26 τὰ om. B ταύτα
ἐν A: ἐν ταύτῃ B 28 συγγωρεῖν aA γάρ—οὕτε (p. 60,1) om. P σωκράτην BD:
σωκράτης aA 29 συγγωρήσεις D: συγγωρήσαι aB

διαφέροντες ἀλλήλων, οὕτε ἔτι μᾶλλον ἄνθρωπον ἵππῳ. τὸ δέ γε καὶ ἀριθμὸν ἐν ὑμοιογεῖται ὑπὸ πάντων ταῦτὴν εἰναι. καὶ τοῦτο δέ φησι τὸ καὶ ἀριθμὸν ἐν πλεοναχῷ λέγεσθαι, κυριώτατα μὲν καὶ πρώτως, ¹⁵ δταν ἡ ἀντὶ ὀνόματος ὄνομα ληφθῆ τοῦ αὐτοῦ σημαντικόν (εἰς γὰρ ταῦτὸν ἡ μετάληψις καὶ ἐνταῦθα καὶ ἀριθμὸν) ἡ ἀντὶ ὀνόματος δρος· τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀριθμὸν ταῦτα ὅντα δηλωτικὰ ταῦτὰ καὶ ἀριθμὸν διὰ τοῦτο λέγεται ἀλλήλοις· ἐπεὶ αὐτά γε τὰ ὀνόματα καὶ ἡ αὐτὰ οὐ ταῦτα καὶ ἀριθμὸν, ἀλλὰ τὸ τε ὑπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρισμοῦ σημαντικούς, εἰκότως· ὁ γάρ) ὑείσας δτι μὴ ταῦτόν, ἔδειξεν δτι οὐδὲ ὄρισμός. ²⁰ ἔστι μὲν οὖν, ὡς ἐπιφέρει, καὶ τὸ ἴδιον τῷ ὀνόματι ταῦτὸν καὶ ἀριθμὸν ὄηλον· ἀλλ᾽ ἐπεὶ κυριώτερον καὶ πρῶτον ὡς εἰπεῖν ὁ ὄρισμός, εἰκότως τῷ ὄρισμῷ ὑπέταξε τὰ περὶ ταῦτον προβλήματα ἀλλ᾽ οὐ τῷ ἴδιῳ. μᾶλλον γὰρ ὁ ὄρισμός τὸ πρᾶγμα δηλοῖ καὶ φανερώτερον (ἢ) καὶ τὸ κύριον ὄνομα· οὐγὶ οὗτος δὲ τὸ ἴδιον· διὸ δευτέρως τὸ ταῦτὸν ἔχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ²⁵ ἴδιον. δευτέρως γὰρ καὶ ἀριθμὸν ταῦτὰ τὸ τε ὄνομα καὶ τὸ ἴδιον τοῦ πράγματος οὐ τὸ ὄνομα· ἀνθρώπῳ γὰρ ταῦτὸν καὶ ἀριθμὸν τὸ ζῆν τον γελαστικόν, δτι ἐν καὶ ἀριθμὸν τὸ ὑπὸ ἀμφοτέρων σημαντικόν. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ ἐν ἀριθμῷ τὸν ἄνθρωπον εἴπει· καὶ γὰρ τὸ εἶδος αὐτὸν πρὸς αὐτὸν συγκρινόμενον, ὄμοιός δὲ καὶ τὸ γένος, ἐν καὶ ἀριθμῷ εἰναι δοκεῖ. εἰ γάρ μὴ εἴη τὸ εἶδος ταῦτη τῷ ἀριθμῷ, εἴη δὲ τῷ εἶδει τὸ αὐτόν· ἀλλὰ μὴν τὰ τῷ εἶδει ταῦτὰ πλείω καὶ ἀριθμόν, ὡς Σωκράτης, ³⁰ Ηλάτων· αὐτὸν ἄρα ἐαυτοῦ ἔσται κεχωρισμένον. καὶ ἐπεὶ τὸ ὄμοιονδὴ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὅλης χωρίζεται, ἔσται τὸ κοινὸν εἶδος, καθ' ὅ κοινόν, ἐν ἀλληλῃ καὶ ἀλλῇ ὅλῃ· τὸ δὲ ἐν ὅλῃ ἀτομον· καὶ τὸ κοινὸν ἄρα ἀτομον ἔσται. ἐπὶ δέ ³⁵ γε τοῦ γένους τοῦτο τε ἀπαντήσεται καὶ τὸ ἔτερον τῷ εἶδει αὐτὸν αὐτοῦ εἰναι, εἰ γε τὰ τῷ γένει ταῦτα μόνῳ ἔτερα κατὰ τὸ εἶδός ἔστων. ἡ εἰ τὸ εἶδος αὐτὸν καὶ ἡ αὐτὸν ἡγη τὸ γένος, ἐλέγετο ἀν τι· εἰ δὲ ἐν ἀλλοις ἔστιν, ⁴⁰ ὡς τὰ ἐν οἷς ἔσται ὁ ἄνθρωπος εἶδος ὥν ἡ τὸ ζῆν γένος ὃν ταῦτά ἔστων ἀλλήλοις, οὗτοις καὶ ταῦτα ἀλλήλοις ταῦτὰ ἔσται. ὡς γὰρ οἱ ἄνθρωποι ⁴⁵ ἀλλήλοις οἱ αὐτοί, οὗτοις καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτῶν αὐτῷ ὡς γένος καὶ ὡς εἰ-

1 ἵππῳ] εἴπω A   2 ὄμοιογηται A   3 λέγεται a   post λέγεσθαι add. καὶ A
post μὲν add. γὰρ a   4 ταῦτον aABP   5 καὶ superser. B   post ἐνταῦθα add.
καὶ B   6 ταῦτα corr. e ταῦτὰ D   διὰ τοῦτο om. a   7 γε om. A   ταῦτὰ D:
ταῦτὸν aABP   8 ἀλλὰ AD: om. aBP   καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ aBP: καὶ τὸ A: καὶ τοῦ D
9 γὰρ addidi   οὐδὲ ABD: μηδὲ aP   ante ὄρισμός add. ὁ A   10 τοῦ ὀνόματος a
11 ὁ om. aP   13 ὁ om. AP   ἡ addidi   καὶ alterum D: om. aABP   14 δὲ
om. aP   τὸ (ante ταῦτὸν) om. aP   15 δευτέρως —ἔτιν om. D   καὶ ἀριθμὸν
γὰρ A   16 ταῦτὸν superser. signo * appictio P¹   post ζῆν add. τὸ B
18 αὐτὸν aP²: αὐτοῦ ABDP¹   19 αὐτὸν scripsi: αὐτὸν libri   20 ταῦτὸν aP
ἄν om. A   21 τὰ αὐτὰ B   22 αὐτὸν ἄρα αὐτοῦ aBP: inv. ord. A   ὄμοιοιει-
δη B   25 αὐτοῦ aP: αὐτοῦ AB: τοῦ αὐτοῦ D   26 μόνον A: om. B
post ἔτερα add. καὶ aABP: om. D   εἰς τὸ A   ἡ εἰ in ras. P²   post εἰ add.
μὲν a   27 ἡγη superser. P   28 διὸ] ο in ras. D¹: διὸ A   30 οἱ ταῦτοι A
αὐτῷ AB

δος· ἐν ἐκείνοις γάρ τὸ εἶναι αὐτῷ. ἐν οὖν λέγοι ἀν κατ' ἀριθμὸν σημαίνεσθαι ὑπὸ τε τοῦ ὄρισμοῦ καὶ τοῦ ἰδίου, οὐχ ὅτι ἐν κατ' ἀριθμὸν τὸ εἶναι τὴν γένος οὐδὲ ὄρισμὸς τῆς ἰδίου, ἀλλὰ ὅτι κατὰ τοῦ αὐτοῦ τῷ ἀριθμῷ τῶν ὑπὸ τὸ γένος ἡ τὸ εἶδος ὁμοίως ἔστιν ὀμφότερα ὀλγήθη καὶ 10 οὐκ ἄλλο κατὰ ἄλλου. τρίτον δέ φησιν ἀποδίδοσθαι τὸ ἐν κατ' ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. ὅταν γάρ συμβεβηκός τυνος ληφθῇ τι. οὐ τῷ μόνῳ τῇτε ὄπάρχειν ἰδίου αὐτοῦ γίνεται, τότε ἐν κατ' ἀριθμὸν τῷ ὄντος πράγματος τὸ οὐτω συμβεβηκός, ὅτι ἐνὸς τοῦ αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν σημαντικόν ἔστιν. ὅτι δὲ τὸ συμβεβηκός ποτὲ οἴνον τε ἰδίου χώραν ἐπέγειν, 15 καὶ πρότερον εἶπε καὶ νῦν πᾶλιν λέγει δι' ὃν δείκνυσιν, ὅτι πολλάκις ὡς τῷ κυρίῳ ὄντος ταῦτὸν σημαίνοντι γράμμει τῷ συμβεβηκότι, τὸν καθῆμενον προστάσεσσοντες καλέσαι, εἰ εἴη ἀγνοῶν αὐτοῦ τὸ σηματικόν προστάσσομενος. ὕστητος δὲ τὸ ταῦτὸν λέγεται, τοσανταγῶς ἂν καὶ τὸ ἔτερον λέγοιτο. η γάρ τῷ ἀριθμῷ, ὡς Σωκράτης Ἰλάτωνος, η | τῷ εἶδει, ὡς ἄν- 20 34 θρωπος ἴππου, η τῷ γένει, ὡς ζῷον ἐπιστήμης. ἔμπαλιν δὲ ἔχοι ἀν ἐπί τε τῶν ταῦτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων η ἀκολουθία. ἐπὶ μὲν γάρ τοῦ ταῦτοῦ τὰ τῷ ἀριθμῷ ταῦτα καὶ κατὰ τοὺς ἄλλους τρόπους τοῦ ταῦτοῦ ταῦτα ἄλληλοις εἰναι ἀνάγκη· καὶ γάρ εἶδει καὶ γένει ταῦτὸν τὸ τῷ ἀριθμῷ ταῦτὸν· οὐ γάρ δὴ ἔτερον τῷ εἶδει ἔσται (αὐτὸς) αὐτοῦ η τῷ γένει· τὰ μέντοι τῷ εἶδει ταῦτα ἀριθμῷ μὲν οὐκ ἀνάγκη ταῦτα εἶναι. γένει δὲ ἀνάγκη· τὰ δὲ τῷ γένει ταῦτα οὕτε εἶδει οὔτε ἀριθμῷ ἀνάγκη ταῦτα εἶναι. ἐπὶ δὲ τῶν ἑτέρων τὰ μὲν τῷ γένει ἔτερα καὶ εἶδει καὶ ἀριθμῷ ἀνάγκη ἔτερα εἶναι, τὰ δὲ εἶδει ἔτερα γένει μὲν οὐκ ἀνάγκη, ἀριθμῷ δὲ ἀνάγκη· τὰ δὲ τῷ ἀριθμῷ ἔτερα οὕτε εἶδει οὕτε γένει ἀνάγκη ἔτερα εἶναι.

25 p. 103b2 Ότι δὲ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων οἱ λόγοι καὶ διὰ 10 τούτων καὶ πρὸς ταῦτα.

Εἰπὼν ἐν τοῖς ἐπάνω τέσσαρα γένη εἶναι ἐν οἷς τὰ τε προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις, ὅροι, ἴδιον, γένος, συμβεβηκός, καὶ τούτων τί ἔστιν ἐκαστον δείκνυεις, καὶ πῶς ἀπ' αὐτῶν τὰ τε προβλήματα καὶ αἱ προτάσεις γίνονται, νῦν δείκνυσιν ὅτι μὴ πλειόν οἴνον τε γένη εἶναι τῶν τε προβλημάτων

1 αὐτός Α	1. 2 σημαίνεσθαι κατ' ἀριθμὸν B	2 ἰδίου] οὐ in ras. D	3 κατὰ
ABD: ἀπὸ aP	4 τῶν om. aP	5 τρίτον aB: τρίτως AP: τρίτω	D
6 συμβεβηκός aP, Apr.: συμβεβηκότος BD, Acorr.		6 τῷ AD: ὅτῳ P: η τῷ aB	
7 ὄπάρχει P	8 τοῦ alterum superser. P: τὸν a	10 πέτερον A	εἶπε]
c. 5 p. 102b21	11 τῷ alterum om. A	12 αὐτὸν omisso τὸ ὄντομα D	τοῦνομα
aP	13 λέγεται A	14 ἀν om. D	15 ζώου aBP
16 τε] γε a	17 καὶ om. B	18 ἀνάγκη εἶναι ἄλληλοις A: ἀνάγκη ἄλληλοις	ἐπιστήμης D
εἶναι B	τῷ om. aP	19 (αὐτὸς) αὐτῶν scripsi: αὐτῶν libri	21 τῷ om. D
post utrumque σῆτε add. τῷ B	22 εἶδει—γένει B	ἀνάγκη post ἔτερα prius trans-	
postposuerunt aP	καὶ εἶδει καὶ ἀριθμῷ a	23 post μὲν add. οὖν P	24 γέ-
rum om. B			νει—εἶδει A
	28 τί ἔστιν om. a: ἔστιν om. P	30 εἶναι γένη aBP	τε alte-

καὶ τῶν προτάσεων, ἀλλ' ἀεὶ ἐκ τούτων τε καὶ περὶ τούτων οἱ λόγοι καὶ οἱ συλλογισμοί. εἰπὼν δὲ ἐκ τούτων οἱ λόγοι, πᾶς ἐκ τούτων ἐδήλωσεν τὸ ἐπενεγκόν καὶ διὰ τούτων καὶ πρὸς ταῦτα, διὰ τούτων μὲν λέγων τῶν προτάσεων, πρὸς ταῦτα δὲ τὰ προβλήματα· τῷ γάρ τὰ προβλήματα, 5 περὶ ὃν οἱ λόγοι, καὶ τῷ τὰς προτάσεις, ἐξ ὃν οἱ λόγοι, ἐν τούτοις εἶναι τοῖς εἰρημένοις τέσσαροι γένεσι, τούτῳ ἐκ τούτων οἱ λόγοι. τὴν δὲ δεῖξαι ποιεῖται διά τε ἐπαγωγῆς καὶ συλλογισμοῦ. αἱ μόνα κυρίως πίστεις ἐν λόγοις· καὶ 10 γάρ καὶ τὸ παράδειγμα πίστις ὃν καὶ αὐτὸν τῇ ἐπαγωγῇ συντάσσεται (λέγεται γάρ ἐπαγωγὴ ὥρητορική), καὶ τὸ ἐνθύμημα καὶ αὐτὸν πίστις ὃν τῷ 15 τῷ συλλογισμῷ (ἔστι γάρ καὶ τοῦτο ὥρητορικὸς συλλογισμός), ἔκατερον αὐτῶν ἀφηρημένον τὸ τέλειον καὶ τὸ ἀπλῶς εἶναι τουτὸν ἐφ' ωρᾷ ἐστι. διὰ τὴν εἰς τὸ ἔλαττον συστολήν, ὡς ὅηλόν ἐστιν ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν ἐν ἄλλοις εἰρημένων.

Τί μὲν οὖν ἐστι συλλογισμός, εἴρηκε. περὶ δὲ ἐπαγωγῆς ὀλίγον 25 15 προειλήθων ἔρει, ἐπειδὴ τοῖς διαλεκτικοῖς οἰκείᾳ καὶ ἡ δὲ ἐπαγωγῆς πίστις· τὸ γάρ πιθανὸν ἔχει. οὐ μάλιστα διαλεκτικὸς στοχάζεται. ὅτι δὲ ταῦτα μόνα γένη τῶν προβλημάτων, δι' ἐπαγωγῆς δεικνύοντα ἄν, εἰ ἔκαστον πρόβλημα καὶ ἔκαστην πρότασιν προχειρίζεσσον ζητούμενον ὅποι τόνος ἐστίν· οὐ γάρ ἐν ἄλλῳ τινὶ εὑρεῖται ὃν προβλήματι παρὰ τὰ προειρημένα. τὰ 20 20 μὲν γάρ τοιαῦτα προβλήματα 'πότερον ὁ χρόνος κίνησίς ἐστιν οὐρανοῦ ἢ οὐ;' ὥρικον· ζητεῖται γάρ εἰ ὥρος τοῦ χρόνου ὁ ἀποδεδομένος λόγος· τὸ δὲ 'πότερον τὸ ἀγαθὸν ἐν οὐσίᾳ ἢ οὐ;' γενικόν· ζητεῖται γάρ εἰ τοῦ ἀγαθοῦ γένος ἡ οὐσία ἢ οὐ· τὸ δὲ 'πότερον τῷ πυρὶ μόνῳ ἢ ἄλλῳ κίνησις κατὰ φύσιν ἢ οὐ;' περὶ ἰδίου τὴν ζήτησιν ἔχει· τὸ δὲ 'πότερον τὸ πῦρ ἄνῳ κινεῖται ἢ οὐ?' περὶ συμβεβηκότους· ζητεῖται γάρ εἰ ὑπάρχει αὐτῷ τὸ κινεῖσθαι ἄνω. ὡμοίως δὲ τούτοις ἔστι καὶ πᾶν πρόβλημα λαμβάνοντας δεικνύνται ὑπὸ τι τούτων ὃν τῶν γενῶν. ὡς δὲ τὰ προβλήματα, καὶ οἱ προτάσεις· ἡ γάρ διαφορὰ αὐτῶν, ὡς εἰπε, κατὰ μόνον τὸν τῆς ἐκφορᾶς τρόπον. καὶ ἡ μὲν δι' ἐπαγωγῆς δεῖξαι τοῦ μόνα εἶναι τὰ προειρημένα 25 30 τέσσαρα γένη τῶν προβλημάτων τοιαύτη. ἐπιζητήσαι δ' ἄν τις ὑπὸ τί

1 ἀλλὰ εἰ B   1. 2 οἱ συλλογισμοὶ καὶ οἱ λόγοι D   3 καὶ alterum superser. P²
post μὲν add. οὖν B   λέγω AB   4. 5 τῷ γάρ τὰ προβλήματα—τῷ τὰς προτάσεις
αΛΒΡ: τῶν γάρ προβλημάτων—τῶν προτάσεων D   6 εἰρημένοις om. D   τούτῳ ἐκ
τούτων οἱ λόγοι αΛΒΡ: τὴν πᾶσαν ὅλην καὶ μέθοδον D   8 καὶ prius om. D
9 πίστις ὃν καὶ αὐτὸν D   10 post τοῦτο add. συλλογισμός: καὶ γάρ καὶ ὁ P   11 ὁ
AD: ὁ αΒΡ   12 ἐστιν om. D   ἐν ἄλλοις ADP: πολλάκις B: ἐν ἄλλοις πολ-
λάκις a   ἐν ἄλλοις] velut An. Pr. II e. 23. 24   15 ἔρει] e. 12   ἐπει B
16 ἔχειν A   οὖ] u ex corr. D   16. 17 μόνα ταῦτα aP   17 διὰ μὲν P
18 μεταχειρίζομενοι B   δεικνύσσειν D   19 προβλήματι εὑρεθεῖσεν (sic) ἄν A   εἰρη-
μένα B   χρόνος] cf. Phys. IV 10 p. 218a33   21 ἀποδιδόμενος a   23 post γένος
add. ἔστιν a   ἡ οὖ om. aP   23. 24 κατὰ φύσιν ἡ ἄνῳ κίνησις D   25 κι-
νεῖται om. D   26 ἄνῳ κινεῖσθαι B   post δὲ 3 lit. eras. P   πᾶν om. B
26. 27 δείκνυσθαι D   28 εἰπε] e. 4 p. 101b29 sq.   29 διὰ τῆς D   δεῖξαι
Bpr.   προειρημένα postea add. D¹   30 δ' om. D

γένος τῶν προβλημάτων ὑπαχθήσεται τὰ τοιαῦτα προβλήματα· ‘διὸ τί οὐ λί-
θος οὐ μαγνῆτις λεγομένη ἔλκει τὸν σίδηρον;’ καὶ ‘τίς φύσις μαντικῶν ὑδά-¹⁰
τινος;’· δοκεῖ γάρ μηδὲν τῶν κειμένων ὑπάρχειται ταῦτα. οὐδὲ διαλεκτικὰ
προβλήματα ταῦτα· περὶ δὲ τούτων οὐ λόγος, καὶ τούτων οὐ διαιρέσεις.
5 τὰ γάρ διαλεκτικὰ προβλήματα οὐσα καὶ τὰ αὐτὰ ταῖς προτάσεσιν· αὗται
δὲ ησαν ἐρωτήσεις ἀντιφάσεως· καὶ τῶν τοιούτων προβλημάτων τε καὶ
προτάσεων οὐ διαφορὰ κατὰ τὴν τρόπουν. ὅπερ οὖν οὐ διαλεκτικὴ ἐρώ-¹⁵
τησίς ἔστι ‘τί ἔστιν ἄνθρωπος?’, οὕτως οὐδὲ διαλεκτικὸν προβλήματα τὸ ‘τίς
φύσις μαντικῶν ὑδάτων?’. ἐπεὶ οὖν μηδὲ τὴν ἀρχὴν προτάσεις τὰ οὕτω
10 λεγόμενα, διὰ τί τόδε οὐ τί ἔστι τόδε, οὐδὲ ἀν διαλεκτικὰ εἴη προβλήματα.
ἀλλὰ ἔστι τὰ οὕτω προβλαλλόμενα φυσικὰ προβλήματα, ὡς καὶ ἐν τῷ Περὶ
προβλημάτων εἰρηκεν· ὃν γάρ φυσικῶν ὄντων τὰ αἵτια ἀγνοεῖται, ταῦτα
φυσικὰ προβλήματα. γίνεται μὲν οὖν καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα περὶ 35
φυσικῶν, ὥπεροῦν καὶ περὶ ἡθικῶν τε καὶ λογικῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκείνως
15 ἔχοντα διαλεκτικά, τὰ δὲ οὕτως φυσικά· καὶ εἴη ἀν τὰ διαλεκτικὰ προ-
βλήματα πάντα ἀναγόμενα εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ τε ‘οὗτοι ἔστι’ καὶ τοῦ ‘εἰ
ἔστιν’, οὐ ἔστι δύο τῶν τεσσάρων, ὃν εἰπεν ἀργόμενος τοῦ δευτέρου τῶν
‘Ἀναλυτικῶν τῶν ὄντερων· τὸ γάρ ‘οἱ οὐ τι ἔστι’ καὶ ‘τί ἔστιν’ οὐ δια-⁵
λεκτικὰ προβλήματα.

20 Διὰ συλλογισμοῦ δὲ (ἢ) τοιαῦτα γένη τῶν προβλημάτων εἶναι οὐδεὶς μὲν
καὶ ήμεις ἐφιλάσσουεν ἐπόμενοι τοῖς διοκύσιν αὐτῷ δεδειγμέναι. αὐτὸς δὲ
φίλος γρῆται συλλογισμῷ, τοιοῦτός ἔστιν. ἐπειδὴ ἐν παντὶ προβλήματι καὶ
πάσῃ προτάσει ἔστι τι κατηγορούμενόν τινος καὶ ἀπὸ τῶν κατηγορούμενών
αἱ τε διαφοραὶ καὶ τὰ εἰδή τῶν προτάσεων καὶ τῶν προβλημάτων (λέγοιτο 10
25 δὲ ἀν τὸ αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν προτάσεων· καὶ γάρ ἐν ἐκείναις
τὸ ἐπόμενον, δικαίωσις τοῦτον τούτων τι ἔστι λαμβάνειν), ὅπι
πᾶν τὸ κατηγορούμενόν τινος ἀνάγκη οὐ ἐπ’ ἵσης αὐτῷ λέγεσθαι (καὶ ἀντι-
κατηγορεῖται ταῦτα ἀλλήλων) οὐ μὴ ἐπ’ ἵσης, ὃν τὸ μὲν ἀντικατηγορού-¹⁵
μενον οὐδεὶς οὐδεῖν. τὸ δὲ μὴ ἀντικατηγορούμενον οὐ ἐν τῇ οὐσίᾳ καὶ τῷ
30 ὄρισμῷ τοῦ πράγματος ἔστιν οὐδὲ· καὶ εἰ μὲν τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ, γένος
οὐ διαφορὰ ἀν εἴη, εἰ δὲ μὴ ἐν τῷ ὄρισμῷ, συμβεβηκός ἀν εἴη· τὸ γάρ

1 οὐ] ὁ B   2 οὐ λεγομένη μαγνῆτις D   3 καὶ τίς—λόγος (p. 64,11) om. P   4 τοιούτων
(post δὲ) A   5 τὰ alterum om. B   6 ησαν corr. ex εἰσὲν B   7 οὐ corr. ex οὐ B
10 post διὰ τί add. ἔστι D   11 καὶ D: om. αΛΒ   11, 12 ἐν τῷ Περὶ προβλημάτων]
fr. XVII 112 Rose³ cf. Arist. Pseud. p. 127   13 μὲν οὖν AD: μὲν B: μέντοι α
13, 14 φυσικῶν περὶ διαλεκτικὰ προβλήματα α   15 φυσικά] ηθικά A   16 καὶ τὸ B
17 ὃν scripsi: ως ABD: οὐ α εἰπεν] Anal. post. II 1 p. 89b24   17, 18 τῶν ὄντερων
ἀναλυτικῶν α: τῶν ἀναλυτικῶν A   18 διότι] διὰ τί Rose Arist. Pseud. p. 127, sed διότι
Arist. I. e., cf. p. 20,7   20 τὸ addidi cf. p. 55,18,19 τοσαῦτα—εἴναι om. D   τοσαῦτα
γένη] τὸ οὖν τῷ γένει B   μὲν] δὲ B   21 ἐφθάσαμεν] p. 37,31 sq.   22 τοιοῦτόν B
25 τὸ αὐτὸν ΑΒ: αὐτὸν α: om. D   ἐκείνοις B   26 λαμβάνει Λ: λαμβά D   27 τὸ om. α
27, 28 ἀντικατηγορεῖται scripsi: ἀντικατηγορεῖται libri   28 ταῦτα] τινὰ B   ὃν] anacolou-
thon admittere quam ὃν delere malui   29 ἀντικατηγορούμενον om. α   30 ἔστιν om. B
γένος—ὄρισμῷ (31) om. A   31 ἐν τῷ ὄρισμῳ BD: om. αΛ   οὐ εἴη alterum om. α

συμβεβηκός ἦν δὲ μήτε ὅρος μήτε τίδον μήτε γένος δὲν ὑπῆρχε τῷ πρότιματι. εἴη δὲ ἀνὴρ συλλογισμὸς κατηγορικὸς ἐν πρώτῳ σχήματι ἐκ διαιρέσεως ἔχων οὐτῶς· πᾶν τὸ κατηγορούμενόν τινος ἦν ἐπ’ Ἰσης αὐτοῦ κατηγορεῖται ἦν δοῦ, πᾶν τὸ ἐπ’ Ἰσης ἦν μὴ ἐπ’ Ἰσης τιὸς κατηγορούμενον 5 κατηγορεῖται αὐτοῦ ἦν ως δοῦς ἦν ως τίδον ἦν ως γένος ἦν ως συμβεβηκός.

πᾶν ἄρα τὸ κατηγορούμενον ἦν ως δοῦς ἦν ως τίδον ἦν ως γένος ἦν ως συμ- 20 βεβηκός κατηγορεῖται. Ὡς συμπεράσματι ἐλέγουσθη τὸ ἐν παντὶ προβλήματι τὸ κατηγορούμενον ἦν δοῦς εἰναι ἦν τίδον ἦν γένος ἦν συμβεβηκός. αὐτὸς δὲ τὴν δευτέραν πρότασιν μετὰ τῆς κατεσκευῆς τῆς οἰκείας τιθεὶς δοκεῖ πλέον 10 τι εἰργέναι. ἔστι δὲ καὶ ὡς συνυθέτου λόγου ποιήσασθαι τὴν ἀνάλυσιν οὐτως· ὁ μὲν τελευταῖς λόγοις ‘πᾶν τὸ κατηγορούμενόν τινος ἦν ἀντικατηγορεῖται αὐτοῦ ἦν μόνον κατηγορεῖται, πᾶν τὸ ἀντικατηγορούμενον τῷ οὐδὲν 25 κατηγορεῖται ἦν κατηγορούμενον μόνον ἦν δοῦς ἔστιν ἦν τίδον ἦν γένος ἦν διαφορὰ ἦν συμβεβηκός, πᾶν ἄρα τὸ κατηγορούμενόν τινος ἦν δοῦς ἔστιν ἦν τίδον 15 ἦν γένος ἦν διαφορὰ ἦν συμβεβηκός’. τούτου δὲ τοῦ λόγου τὴν δευτέραν πρότασιν κατεσκεύασε διὰ δύο συλλογισμῶν, ἕνδεις μὲν τοῦ ‘πᾶν, εἴ τι ἀντικατηγορεῖται τινος, ἔστι τὸ τί ἐναι σημαίνει τούτου οὐδὲ ἀντικατηγορεῖται ἢ μή· τοῦτο δὲ ἢ ὄρισμάς ἦν τίδον ἔστιν αὐτοῦ· πᾶν ἄρα τὸ ἀντι- 20 κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου ἢ ὄρισμάς ἔστιν αὐτοῦ ἢ τίδον’, ἀλλοι δὲ 20 ‘πᾶν, εἴ τι ἀπλῶς κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου καὶ μὴ ἐπ’ Ἰσης ἔστιν αὐτῷ, ἢ τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου λεγομένων ἔστιν ἢ τῶν ἀπλῶς κατηγορούμενων ἀλλ’ εἰ μὲν τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου λεγομένων ἔστιν, ἢ γένος ἢ διαφορὰ ἀνὴρ εἴη, εἰ δὲ μὴ τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ λεγομένων ἔστι, συμβεβηκός ἀνὴρ εἴη· πᾶν 25 ἄρα δὲ ἀπλῶς κατηγορεῖται τινος. ἢ γένος αὐτοῦ ἢ διαφορὰ ἀνὴρ εἴη τοῦ συμβεβηκός· ἀνὴρ περάσματα τῶν συλλογισμῶν συντεθέντα τὴν δευτέραν ποιεῖ πρότασιν τὴν τοῦ συλλογισμοῦ τὴν ‘πᾶν, εἴ τι ἢ ως

I γένος μήτε τίδον Arist. (sed inv. ord. C) 4 τιὸς om. D 5 ἢ ως δοῦς om. B: ἢ ως γένος ante ἢ ως δοῦς transposuit a 9 πλεῖστον A 10 τι D: om. aAB ἔστι γ'
 δὲ καὶ τὸ πρόβλημα (p. 66,9) om. D, in quo excidit folium λόγου scripsi: λόγου A: λόγον aBP τὴν ἀνάλυσιν Λ: om. abP 11 πᾶν τὸ αλ: πᾶν P: παντὶ B τινος om. P ἢ superser. B 12 αὐτὸς, ut videtur, Bρ.: om. P μόνον κατηγορεῖται aAB: οὐ P τὸ om. P ἀντικατηγορούμενον AP: ἀντικείμενον AB: τῷ οὐ—ἀντικατηγορεῖται τινος (17) om. P 13 ἔστιν ἢ δοῦς α 14 πᾶν — συμβεβηκός (15) om. A ἔστιν B: om. a 16 εἰ τι] conicio δτ, itemque vv. 20 et 27 17 εἴναι superser. B τούτου om. P 18 post δὲ eras. 14 lit. P ἔστιν ἢ τίδον om. aP 18, 19 τὸ ἀντικατηγορούμενον AB: δὲ ἀντικατηγορεῖται αP δοῦς Λ αὐτοῦ ἢ τίδον ΛB: ἢ τίδον αὐτοῦ aP ἀλλ’ οὐ A 20 post ὑποκειμένου eras. 5 lit. P ἔστιν aP: om. AB 21 ἢ om. B τῶν aP: ante λεγομένων transposuit A: τῷ B τῷ om. B post ὄρισμῷ add. οὐ P λεγομένων corr. P² ἔστιν om. P 22 ἀλλ’] καὶ ante ras. P εἰ μὲν — ἔστιν (23) superser. P² aut P³ τῷ om. B 23 ἢ prius om. B ἀνὴρ εἴη om. P 23, 24 εἰ δὲ μὴ συμβεβηκός ἀνὴρ εἴη in ras., πᾶν in orig. P², ut videtur 24 τῶν — ἔστι AB: om. aP 25 ante γένος add. ὡς aP 25, 26 ἢ διαφορὰ ἀνὴρ εἴη αὐτοῦ ἢ συμβεβηκός ΛB: κατηγορεῖται (αὐτοῦ add. a) ἢ ως διαφορὰ ἢ ως συμβεβηκός aP 27 ἢ om. a

ἀντικατηγορούμενον κατηγορεῖται τίνος ἡ ἀπλῶς. ἡ δῆρος ἐστὶν αὐτοῦ ἡ ἕδουν ἡ γένος ἡ διαφορά ἡ συμβεβηκός. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τῆς προ-
τάσεως.

p. 103b20 Μετὰ τοίνου ταῦτα δεῖ διείσασθαι τὸ γένη τῶν κατη-
5 γοριῶν, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν αἱ δημιεῖσαι τέσσαρες.

Δεῖξας τὰ προβλήματα καὶ τὰς προτάσεις ἐν τοῖς προειρημένοις τέσ- 10
σαρτι γένεσιν οὖσαις, ἐπεὶ τὰ προειρημένα γένη τέσσαρα οὐκ ἔστιν ἀνώτατα
γένη ὅντα, ἀλλ᾽ ἔστι πᾶλιν αὐτὰ ἐν ἄλλοις (ἔστι γάρ ἐν τοῖς οὖσιν, ὃν τὰ
ἀνώτατα γένη ἔστι δέκα, ὃς κατηγορέας ἰδίως ἔθισ αὐτῷ καλεῖν), δεῖν φη-
15 σιν ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις διορίσαι καὶ ἐκθέσιοι τὸ γένη τῶν κατηγοριῶν,
ἐν αἷς κατηγορίαις ὑπάρχουσιν αἱ εἰρημέναι τέσσαρες διαφοραὶ τῶν προ-
βλημάτων τε καὶ προτάσεων. τὸ δὲ ἐν οἷς ὑπάρχουσιν αἱ δημιεῖσαι 20
τέσσαρες ἐλλειπῶν εἴπε. λείπει γάρ τὸ διαφοραὶ τῶν προβλημάτων τε
καὶ προτάσεων'. ἔστι δέ, φησι, ταῦτα, λέγων τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν.
15 δέκα, περὶ ὧν εἰρόγης μὲν ἐν τῷ Περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν, ἐκτίθεται
δὲ καὶ νῦν αὐτά. ἂμα δὲ καὶ τὸ πρὸς διαλεκτικὴν γρήσιμον ἐκείνου τοῦ!
βιβλίου διὸ τούτων ἐνδείκνυται. ἀντὶ δὲ τῆς οὐσίας τὸ τί ἔστιν ἔλαβε. 30
κυρίως τε γάρ ὃν ἡ οὐσία, καὶ κυρίως τὸ τί ἔστι καὶ ὁ δρισμὸς οὐσίας,
εἰ καὶ πλεονοχῶς τὸ τί ἔστιν. τοῦ δὲ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις εἰναι τὰ
25 γένη τὰ προειρημένα τῶν τε προβλημάτων καὶ τῶν προτάσεων δεικτικὸν
παρέμετο τὸ καὶ τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἕδουν καὶ τὸν δρισμὸν ἢ
τούτων τι σημαίνειν. πᾶσαι γάρ αἱ διὰ τούτων τῶν γενῶν προτάσεις (τοῦτο
γάρ ἔστι τὸ τῆς λέξεως πλῆρες) ἡ οὐσίαν ἔχουσι τὸ κατηγορούμενον ἡ
ποιότητα ἡ τινα τῶν ἄλλων κατηγοριῶν. πᾶς γάρ δρισμὸς ταύτης ἔστιν, ἡ
25 πάντως ἡ οὐσία ἔστιν ἡ ποιὸν ἡ ποιὸν ἡ ποτὲ τι ἡ ποῦ ἡ ποτὲ ἡ κει-
σιαι ἡ ἔχειν ἡ ποιεῖν ἡ πάσχειν. τὸν μὲν οὖν δρισμὸν καὶ τὸ δρικὸν
πρόβλημα ἐν πάσαις ἐνδέχεται ταῖς κατηγορίαις εἶναι, ἐπεὶ οἱνός τε δρίσα- 30
σιμαὶ τινα τῶν ὡρῶν ἐκάστην κατηγορίαν. δημοίως καὶ τὸ γένη καὶ τὰ γενικὰ
προβλήματα· καθ᾽ ἔκάστην γάρ κατηγορίαις ἔστι καὶ γένος καὶ διαφορὰν
30 λαβεῖν· ἐν αἷς γάρ κατηγορίαις ἔστι τὰ λαμβανόμενα γένη περὶ ὧν ὁ λό-
γος, ἐν ταῖς ταῖς καὶ αἱ τῶν γενῶν τούτων διαφοραὶ, ὡς ἐν ἄλλοις ἡμῖν
εἴρηται· διὸ καὶ ἐν οὐσίᾳ διαφοραὶ οὖσαι (οὐσίαι) καὶ αὐταί, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν

1. 2 ἡ γένος ἡ ἕδουν Λ	2 ἡ συμβεβηκός ἡ διαφορά B	4 δεῖ post δρίσασθαι
superser. P διορίσασθαι Arist.	5 αἱ aP τέτταρες B	6 τὰς προτά-
	7 et 9 ἀνωτάτῳ B	8 πᾶλιν om. A 9 ἡς
ABP: ἡ a αὐτῷ iterat A	11 εἰρημέναι AB: δημιεῖσαι ex Arist. aP	
12 τε om. B	12 αἱ ut vs. 5 aP.	13 τέσσαρες aBP:
téttarēs A Arist.	17 ἐλλειπῶς a	post τὸ add. αἱ AB
	18 κυρίως τε — ἔστι om. A	15 τῶν] ὧν a
17 δέκανται Λ	18 αὐτοῖς superser. τῆς P	
21 τὸ primum om. B	23 ἔστι Λ: om. aBP	26 ἡ πάσχειν ante ἡ ἔχειν trans-
		posituit Λ δρικὸν scripsi cf. p. 57, 24: δριστικὸν libri
om. B	32 οὐσίαι adūlidi	29 γένη B 30 ἔστι
	αὐταὶ A: αὐται aBP	

διαφορῶν προβλήματα καὶ ἐν οὐσίᾳ ἔσται. * * προβλήματα τὸ μὲν ὄρικὸν ἐν ταῖς οὐσίαις, τὸ δὲ ὄρικὸν ἐν ποιότητι ἡ ποιότητα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων· πάλιν ἀπὸ γένους ἐν οὐσίᾳ ἡ ἀπὸ γένους ἐν ποιῷ, καὶ πατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας ὁμοίως. Ἡ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν προτάτεων. ὡς γάρ ἀπὸ 5 τοῦ κατηγορούμενου ὅρου ἐν τῷ προβλήματι ἡ ἐν τῇ προτάτει τὸ γένος γνωρίζεται αὐτῶν (εἰ μὲν γάρ ὑρισμὸς τὸ κατηγορούμενον, ὄρικόν, εἰ δὲ γένος, ἀπὸ γένους, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως), οὖτεως ἀπὸ τοῦ κατηγορούμενου 20 μένου καὶ τὸ ἐν ποιᾷ κατηγορίᾳ τὸ προβλήματα γνωρίζεται· σὺν μὲν γάρ οὐσίᾳ ἡ, ἐν οὐσίᾳ τὸ προβλήματα, ἂν δὲ ποιότητα, ἐν ποιότητι, καὶ ἐπὶ τῶν 10 ἄλλων ὁμοίως. τὰ μὲν οὖν ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενα τοῦ αὐτοῦ γένους ἔχει καὶ τὸ ὑποκείμενον αὐτοῖς ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ὑποκείμενου ἡ ἀπὸ τοῦ κατηγορούμενου ἡ κατηγορία καὶ τὸ γένος ἐν ᾧ τὸ προβλήματα γνωρισθήσεται. ἐν οἷς δὲ ἄλλο ἄλλου κατηγορεῖται (ταῦτα δέ ἔστιν ἐν οἷς 25 περὶ συμβεβηκότος ἡ κατηγορία), καὶ τὸ γένος ἀπὸ τοῦ κατηγορούμενου 15 λαμβάνεται. ἐπεὶ δὴ οὐδεμία οὐσίᾳ οὐδεμίᾳ οὐσίᾳ συμβεβηκεν (οὐ γάρ οἶσθε τε συμβεβηκότος τινὸς οὐσίαν εἶναι), τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προβλήματα 20 ἐν μὲν ταῖς ἄλλοις γένεσιν ἔσται λαζεῖν, ἐν οὐσίᾳ δὲ οὐδαμῶς. περὶ δὲ ιδίου, εἰ μὲν τὰ ἴδια τῶν οὐσιῶν οὐσίας οἶσθε εἶναι, ὁμοίως 25 καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἔσται καὶ ἐν οὐσίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ ιδίου 30 προβλήματα καὶ ἐν πᾶσι ταῖς γένεσιν· εἰ δέ ἔστι πᾶν ιδίου συμβεβηκότες τῷ συμβεβηκότος εἶναι τρόπον τὸ ιδίου, οὐδὲ ἂν τὰ ἀπὸ τοῦ ιδίου προβλήματα ἐν οὐσίᾳ εἴη, ἀλλ᾽ ἐν ἐκείνῳ οὐ ἀν ἡ γένος τὸ ιδίου. δῆτα 35 δὲ ἐν τοῖς δέκα γένεσιν ἔστι τὰ προειρημένα τέσσαρα προβλήματα καὶ οὐκ ἔξι πάπτει αὐτῶν, εἰ καὶ μὴ οἶσθε τε πάντα ἐν πᾶσιν εἶναι τῷ μὴ δύνα- 40 τιθεὶντι οὐσίᾳ εἶναι τὰ ἀπὸ συμβεβηκότος, δεικνύντες λέγει ‘πᾶσαι γάρ αἱ οὐδὶα τούτων προτάσεις ἡ τί ἔσται, τοῦτ’ ἔστιν ἡ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορούμενοι τινός τι. ἡ ἐν τῷ ποιῷ ἡ τι τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις σημανούσιν’. ἐν ἣ δὲ κατηγορίᾳ τὸ σημανούμενον ὑπὸ τοῦ προβλήματος 45 ἡ τῇ προτάσεώς ἔσται. ἐν τῇ αὐτῇ ἀνάγκῃ καὶ τὸ γένος εἶναι τῶν προβλημάτων καὶ τῶν προτάτεων. καὶ δείκνυσί γε τοῦτο καὶ τῇ ἐπαγωγῇ· ὃ γάρ τὸ τί ἔστι κατηγορῶν, τοῦτ’ ἔστι κατηγορῶν τινος, ἡ οὐσίας 50 τὸ τί ἔστι σημανεῖ ἡ ποιοῦ ἡ ποιοῦ ἡ τινος τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις· τὸ γάρ τί ἔστι τῶν πολλαχοῦς λεγομένων.

I καὶ P: om. aAB πρόβλημα (post ἔσται) P defectum indicavi; supple ὥστε ἔσται
ὄρικὸν scripsi: ὄριστειν libri cf. p. 65,26 1. 2 ἐν οὐσίᾳ, τὸ δὲ ὄρικὸν om. P 2 ὄρι-
στειν a 3 ἀπὸ prius in ras. P² 6 ὄρικὸν a: ὄριστειν AP: αὐτῶν B 7 ὁμοίως,
οὖτεως transposui: inv. ord. aP: οὖτες om. AB 9 οὐσία B: οὐσίας aP: non liquet A
post πρόβλημα add. γνωρίζεται a ποιότητος aB: ποιότητος aP: ποιό D 13 ἐν οἷς
alternum om. B 15 δὴ om. B οὐδεμία οὐσία post συμβεβηκεν transposuit A:
om. D 16 τοῦ corr. e τῶν B 17 post μὲν add. γάρ B ἔστι aP 20 ἔστι
om. D 21 τῷ scripsi: τοῦ libri 22 ἐν ἐκείνῳ δὲ (omisso ἀλλ') D γένος ADP:
γένους aB 24 πάντα ἐν πᾶσιν] παντάπατον D 25. 26 πᾶσα — ἡ — πρότατος P
26 ἡ alterum om. D 29 τῇ αὐτῇ ABD: ταῦτῷ aP 31 τὸ τί in ras. P² post
ἔστι ras. 2 lit. P 32 τὸ] ἡ in ras. P 33 πολλαχοῦς D

p. 103b29 Ὅταν μὲν γάρ ἐκκειμένου ἀνθρώπου φῆ τὸ ἐκκείμενον
ἀνθρωπὸν εἶναι η̄ ζῷον.

"Οὐ καθ' ἑκάστην κατηγορίαν τὸ τί ἔστιν ἀποδίδοται, καὶ ὅτι τὸ
ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον καθ' ἑκάστην λαμβάνεται, τῇ ἐπαγωγῇ,
ἢ ὃς εἰπον. δείκνυσιν. ἔκαστον γάρ τῶν ὡφ' ἑκάστην κατηγορίαν, ἂν τε αὐτὸν
περὶ ἑαυτοῦ λέγηται, οἷον ὅτι δὲ ἀνθρωπὸς ἀνθρωπός ἔστιν η̄ τὸ λευκὸν ⁴⁵
λευκόν ἔστι (καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων ὅμοιώς). <Αν τε> τὸ οἰκεῖον γένος αὐτὸν
ἀποδιδῷ, τί εἴστι σημαίνει. ὑμοίως δὲ καὶ τὸν ὄρισμόν τις τὸν ἑκάστου
ἀποδιδῷ, τὸ τί ἔστιν αὐτὸν λέγει. Τοι γάρ ἔστι τὸν ἀνθρωπὸν ἀνθρωπὸν
εἰπεῖν η̄ ζῷον πεζὸν δίποιν· ἐν ἀμφοτέροις γάρ αὐτὸν περὶ ἑαυτοῦ λέγεται,
καὶ | ἐπ' Ἰσης ἀμφότερα· διὸ μντὶ τοῦ ὄρισμοῦ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. ὅταν ³⁷
δὲ τὸ κατηγορούμενον μὴ τοῦ αὐτοῦ γένοντος η̄ τῷ ὄποκειμένῳ, ἀλλὰ περὶ
ἄλλου λέγηται (τοῦτο γάρ ἔστι τὸ ὅταν δὲ περὶ ἑτέρου). ἐξ η̄ δὲν
κατηγορίας η̄ τὸ κατηγορούμενον, ἐξ ἐκείνης καὶ τὸ γένος τοῦ προβλή-
ματος ἔσται. καὶ οὐκέτι τὸ τί ἔστι τὸ ὄποκειμένον σημαίνει· οὐ γάρ ἐν
τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται τὸ ἐξ ἄλλης κατηγορίας τοῦ ἐξ ἄλλης. περὶ ἑτέ-
ρου δὲ ἔπειρον λέγεται, ἐν αἷς συμβεβήκος ἔστι τὸ κατηγορούμενον· διὸ
ἀδύνατον, ὡς ἔφην, προβλήματα ἐν οὐσίᾳ τινὶ εἶναι ἀπὸ συμβεβήκοτος
εἰπεῖν, ὅτι μηδεμία οὐσία οὐσίᾳ συμβέβηκεν. η̄ συμβεβήκεναι μὲν οὐγ.
20 οὐδέν τε οὐσίαν οὐσίᾳ, δύναται μέντοι ζητεῖν τις εἰ συμβέβηκεν οὐσίᾳ οὐσίᾳ
η̄ συμβεβήκότι οὐσίᾳ. ὃς ἐν ταῖς παρὰ φύσιν ἔχει προτάσσειν. εἰ δὲ τοῦτο,
εἴη δὲν καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβήκοτος προβλήματα καὶ ἐν οὐσίᾳ. εἰ δὲ τὰ ¹⁰
προβλήματα καὶ τὰ γένη τῶν προβλήματων ἐν ταῖς κατηγορίαις, δῆλον ὡς
γρήσιμος η̄ περὶ τὰς κατηγορίας πραγματεία πρὸς διαλεκτικήν, εἰ̄ γε γρή-
25 σιμον τὸ εἰδέναι ἐν ποίῳ γένει τῶν ὄντων τὸ προκείμενον πρόβλημα.
εἰπόνω δὲ τὰ τέσσαρα γένη ἐν οἷς αἱ προτάσσεις καὶ τὰ προβλήματα, εἰπών
δὲ καὶ τὰς κατηγορίες ἐν αἷς τὰ τέσσαρα γένη τῶν προβλημάτων καὶ τῶν ¹⁵
προτάσσεων, ἐπιφέρει ὅτι περὶ ὃν μὲν οἱ λόγοι καὶ ἐξ ὃν, ταῦτα καὶ
τοσαῦτά ἔστι, λέγων τὰ προβλήματα καὶ τὰς προτάσσεις· ταῦτα δὲ καὶ
30 τοσαῦτα τῷ γένει δῆλον ὅτι. η̄ δὲ προκείμενον αὐτῷ ζητήσαι πρὸς πόσα
καὶ ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι οἱ διαλεκτικοί, καὶ πῶς τῶν λόγων τούτων

1 φησὶ aBP   2 η̄ ζῶον εἶναι D   3 τὸ prius] ἢ in ras. P   ὅτι τὸ superser. P
4 ἐν τῷ iterat D   καθ' ἔκαστα A   5 δείκνυσιν, ὡς εἰπον D   ἐφ' (ὑφ' in ras. D)
ἔκαστα A   6 αὐτοῦ AP   οἷον in ras. 5 lit. P² λευκὸν superser. P   7 καὶ
om. A   ἀν τε addidi   αὐτοῦ γένος B   8 ἀποδιδ D (accentus periit): ἀποδιδῶ-
ται malim   τι ἔστι — ἀποδιδῷ (9) om. AD   τὸν alterum aP: om. B   9 αὐτὸν
supra scripto compend. οὗ D   10 ἑωτοῦ ABD: αὐτοῦ aP   11 τοῦ om. B: super-
ser. P²   18 ἔφην] p. 66, 15—17   19 εἰπεῖν ante ἀπὸ (18) transpositus P   οὐσίᾳ
om. A: superser. P²   μὲν om. D   οὐσίᾳ om. aP   20 εἰ̄ εἰς A   οὐσίαν pro οὐσίᾳ
altero B   ante οὐσία alterum add. τις aP   21 προτάσσεων ἔχει D   22 καὶ alterum
utrum delendum videtur   τοῦ om. aP   24 πραγματεία aABP: διδασκαλία D   25 τὸ
prius om. B   27 τὰ om. aP   καὶ τῶν D cf. vs. 29: τε καὶ aABP   29 λέγω B
5*

εὐπορήσομεν. ἡ γάρ μέθοδος ἐν τούτοις. εἰπὸν δὴ περὶ τῶν προτάσεων. 20 περὶ τοῦ πᾶς καὶ δι' ὧν εὐπορήσομεν τῶν διαλεκτικῶν λόγων, οὐ τὸ λοιπὸν ὣν προέθετο ὑπολείπεται. μετὰ ταῦτα φησι λεκτέον.

25

p. 104a3 Πρῶτον τοίνυν διωρίσθω τί ἔστι πρότασις διαλεκτικὴ 28
5 καὶ τί πρόβλημα διαλεκτικόν.

Μέλλων δεικνύων πᾶς ἀν εὐπορούμεν προτάσεων διαλεκτικῶν (ἡ γάρ εὐπορία τῶν προτάσεων συντεκεῖ καὶ αὐτὴ πρὸς τὴν τῶν διαλεκτικῶν ὁ λόγων εὐπορίαν, περὶ οὖν πρόκειται λέγειν αὐτῷ, ὡς ἔρει· ἐν γάρ τῶν τεσσάρων δργάνων ὧν ἔρει), καὶ τούτῳ κοινότερον εἰρηκὼς περὶ προτάσεών 10 τε καὶ προβλημάτων. πρῶτόν φησι δεῖν δρίσασθαι τί ἔστι πρότασις διαλεκτικὴ καὶ τί πρόβλημα διαλεκτικόν, ἵνα γνώριμον ἡ πόνων προτάσεων εὐπορεῖν δεῖ καὶ περὶ ποιῶν ζητεῖν προβλημάτων· ὧν γάρ γρὴ¹⁰ πρὸς εὐπορίαν ζητεῖν μέθοδον, ταῦτα ὥρισθαι δεῖ καὶ γνώριμα εἶναι πρῶτον. οὕτε γάρ πᾶσα πρότασις διαλεκτικὴ οὔτε πᾶν πρόβλημα· οὕτε γάρ ἀν προτεί- 15 ναιτό τις νοῦν ἔχων καὶ ἐρωτήσειν ἐν προτάσει τὸ μῆδενι δοκοῦν. οἷον ‘ἀρά γε γρὴ γρὴ ὑθρίζειν τὰς γονεῖς ἡ ἀσεβεῖν εἰς τὰς θεούς’ (προτείνει γάρ ἡ διαλεκτικὴς ὁ λαβεῖν βούλεται· οὐδέποτε δὲ τὰ τοιαῦτα συγχωρεῖ). οὕτε¹⁵ ἀν προβάλλου πρόβλημα τὸ πᾶσι φανερὸν καὶ μὴ δεήμενον δεῖξεις, 20 οἷον ‘ἥμερας οὐσῆς πότερον ἡμέρα ἔστιν ἡ οὐ’· τὸ μὲν γάρ οὐκ ἔχει ἀπο- ρίαν, δῆλον ὅτι ᾧς πᾶσι γνώριμα, δὸν οὐδὲ προβλήματα (αἱ δὲ δείξεις τε καὶ ζητήσεις περὶ ἀπορουμένων τινῶν ἡ ἀγνοουμένων), τὰ δὲ οὐδέποτε ἀν θείη, καὶ συγχωρήσεις, τὰ δῆλον ὅτι μηδενὶ δοκοῦντα. διὸ οὐδὲ προτάσεις. ζητήσαι δὲ ἄν τις. πῶς εἰπὸν ἵσα καὶ τὰ αὐτὰ τὰ τε προβλήματα καὶ τὰς προτάσεις καὶ τῷ τρόπῳ μόνῳ τῆς ἐκφορᾶς τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἶναι, 25 νῦν ὑπεναντίον πώς φησιν εἶναι τὸ διαλεκτικὸν πρόβλημα καὶ τὴν δια- λεκτικὴν πρότασιν· τὸ μὲν γάρ ἀπορεῖσθαι. τὴν δὲ γνώριμον εἶναι, ἡ οὐ τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα ταῖς διαλεκτικαῖς προτάσεσιν ἵσα καὶ τὰ αὐτὰ εἴπεν, ἀλλὰ καθόλου τὰ προβλήματα καὶ τὰς προτάσεις τὰς ἐν τῇ τῇ δια- ντιφάσεως ἐρωτήσει, ἐν οἷς προβλήματα καὶ ἐν αἷς προτάσεσιν ἔστι καὶ

1 δὴ D: δὲ αΑΒΡ   2 post εὐπορήσομεν add. ἡ γάρ μέθοδος ἐν τούτοις ε. vs. 1 D
τῶν om. A   3 ὧν postea add. D¹   ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΣ inscribunt aP
διωρίσθω post πρότασις transposuit A   6 δεικνύειν B   εὺ postea add. D¹   8 λέ-
γειν corr. ε λέγων B   ἐγ] ξε P   9 ὧν superser. P   ἔρει — προβλημάτων (10)
om. A   ἔρει] ε. 13 p. 103v-21 sq.   post παντέρον ex corr. add. δὲ D   δρίσασθαι
corr. ex ὥρισθαι P²   11 ἡ aP: εἴη ΑΒΔ   13 post πρὸς add. τὴν aP   γνώρι-
μον Bρ.   14 γάρ alterum om. aP   15 προτείνετο ΛD: προτείνει aBΡ   νῦν α
νοῦν ἔχων in mrg. D¹   17 λαβεῖν δ P   18 προβάλλοι D: προβάλλοι aBΡ: προβάλλῃ Λ
19 οἶν] οἱ Α   20 δῆλονστι om. D   οὐδὲ D: οὐ aΑΒΡ   22 θέτην Α: θήσει B
23 ταῦτα aP   24 τῇς ἐκφορᾶς D cf. p. 41, 14: om. aΑΒΡ   25 πως superser. B:
om. D   εἶναι φησι D   post φησιν add. αὐτῶν B   26 τὸ μὲν — προστιθησιν
(p. 70,12) om. P   γάρ D: om. aAB   29 φάσεως Α: ἀποφάσεως B

τὰ διαλεκτικὰ προβλήματά τε καὶ σὶ προτάσεις, ὃν νῦν λέγει τὴν διαφορ- 25
ράν· τὸ τε *(ἡδὲ)* γνώμην καὶ ἔνδοξον, ἡποία ἡ πρότασις ἡ διαλεκτικὴ
εἶναι βούλεται, καὶ τὸ ἀμφιδιδοξύμενόν τε καὶ ἀπορούμενον, ἡποῖην δεῖ.
ηγέρν. εἶναι τὸ διαλεκτικὸν προβλῆμα. πάντα ἐν ἀντιράσσει προτείνεται τε
5 καὶ προβάλλεται, ὃν τὰ μὲν ἔνδοξα προτάσεις, τὰ δὲ ἵητούμενα προβλή-
ματα. τὴν δὲ κατὰ τοὺς τρόπους διαφορὰν εἰπε, τὴν κατὰ τὸ ἄρα καὶ 30
‘πήχερον’. ὑπὲρ τοῦ ἐνδείξασθαι τὴν κατὰ τὴν λέξιν ὑριούθητα αὐτῶν καὶ
πᾶς ἔκαστον αὐτῶν προτείνεται τε καὶ προβάλλεται. πᾶσα γάρ πρότασις
προβλῆμα γίνεται ἀλλαγέντος τοῦ κατὰ τὴν ἐκφορὰν τρόπου κατὰ τὴν
10 λέξιν· οὐ μὴν διαλεκτικὸν ἥδη τὸ ἀπὸ προτάσεως μεταληφθείν, δια μὴ
ζητούμενον.

p. 104a8 Ἐστι μὲν οὖν πρότασις διαλεκτικὴ ἐρώτησις ἔνδοξος.

Οὕτε οὖν πᾶσα πρότασις ἐρώτησις, ἀλλὰ ἡ διαλεκτικὴ, οὕτε πᾶσα 25
ἐρώτησις πρότασις διαλεκτική· ἔστι γάρ εἰδη πλείω τῆς ἐρωτήσεως. οὐ
15 γάρ μόνον ἐρώτησις προτάσεων γίνεται, ἀλλὰ ὡς Εὑδημος ἐν τοῖς Περὶ
λέξεως διηγέρχεν, οἱ ἐρωτῶντες η̄ περὶ συμβέβηκότος ἐρωτῶσιν· η̄ γάρ
προτείνεται τι καὶ ἡρίσαντες πυνθάνονται τὸ τούτῳ συμβέβηκός, ὡς οἱ ἐρω-
τῶντες τίς τοῦ πυρὸς η̄ κατὰ φύσιν κίνησις η̄ τί Σωκράτει συμβέβηκεν,
η̄ ἔμπειλιν τὸ μὲν συμβέβηκός ὅρίζουσί τε καὶ λαμβάνουσιν ἐν τῇ ἐρω- 40
20 τήσει, φῶ δὲ τούτο συμβέβηκεν. οὐκίσσι μαθεῖν, ὡς οἱ ἐρωτῶν τίνι τῷ
λευκῷ η̄ τὸ μέλαν τῶν ζῴων συμβέβηκε, καὶ τί τῶν σήμαθῶν δι’ αὐτόν
ἔστιν αἴρετόν, καὶ τίς ἔστιν οἱ κατήμενος. καὶ τοῦτο μὲν ἐν εἰδοῖς ἐρωτή-
σεως. ἀλλοὶ δὲ περὶ οὐσίας. ήταν προενεγκάμενοι τί ποτέ ἔστι τοῦτο διὰ
25 τῆς ἐρωτήσεως ἐξετάζωμεν, ὡς οἱ ἐρωτῶν τί ἔστιν ἄνθρωπος· οἱ γάρ
οὗτοις ἐρωτῶν τὴν οὐσίαν τοῦ πρόσγιματος μαθεῖν ἀξιοῦν, ἀλλὶ οὐκ οἱ συμ- 45
βέβηκεν αὐτῷ. τρίτοις εἶδος ἐρωτήσεως ἔστιν, ήταν περὶ προτάσεώς τις
Μη̄ τὴν ἐρώτησιν, είτα ἀπόκρισιν αὐτῆς αἰτή τὸ ἔτερον τῆς ἀντιρά-
σεως μέρος, οἷον ‘ἀρά γε οἱ κάσμοι σφαιροειδής?’· ὑπὸ τοῦτο τὸ εἶδος
τῆς ἐρωτήσεώς ἔστι καὶ η̄ διαλεκτικὴ πρότασις. οὐ γάρ πᾶσα ἐρω-

2 γάρ α: om. ABD   η̄ διαλεκτικὴ πρότασις D   3 δεῖν B   4 post εἰναι add. καὶ
ab   6 τοὺς om. D   τοῦ ἄρα B   8 προτείνεται ABD: προγίνεται A   9 ἀλλαγέν-
τος AD: ἀλλὰ γένος ab   12 μὲν οὖν] δὲ Arist.   ἐρώτησις—διαλεκτική (13)
om. B   13 οὕτε οὖν—πρότασις (29) Suidas sub v. ἐρώτησις   οὕτε D: οὐδὲ aA
14 post πρότασις add. ἀλλὰ η̄ α   τῶν ἐρωτήσεων a   15 μόνη B   Εὑδημος]
fr. 113   16 η̄ prius excipit ἀλλοὶ δὲ (23) 17 προσθέντες AB   τούτων a
20 τὸ δὲ φῶ συμβέβηκεν Suid.   21 συμβέβηκε τῶν ζώων B   αὐτὸς libri (ο εκ
corr. D)   22 αἴρετόν] ον ex corr. D   ἔστιν om. B   ἐν om. B   23 οὐ-
σίαν a   τούτων B   24 τίς B   25 μαθεῖν D: om. AB: post αὐτῷ (26) transposit
a, post ἀξιοῦ Suid.   26 αὐτός B   post ήταν add. οἱ AB   προτάσεων A
τις θῆ D: θεῖς A: τις AB   27 post ἐρώτησιν add. ποιῆται a   post εἰτα add.
τὴν D   αὐτῆς αἰτῆς scripti: αὐτῆς αἰ̄ D: αὐτῆς αἰτῶν ab et iuv. ord. A: αἰτῶν
Suid.   28 μέρος] μέρη προτείνη a   29 post διαλεκτικὴ add. καλούμενη D

τηρίσις πρότασις διαλεκτική ἔστιν, ἐρώτησις μέντοι ἡ πρότασις ἡ διαλεκτική· 39
τῶν γάρ προτάσεων, ὡς εἴρηται, αἱ μὲν εἰσιν ἀποδεικτικαὶ, οἵαὶ εἰσιν αἱ
ἀμεσοὶ καὶ πρῶται, αἱ δὲ διαλεκτικαὶ, οἵαὶ εἰσιν αἱ ἔνδοξοι, αἱ δὲ ἐρωτι-
καὶ· οὕτε δὲ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐν ἐρώτησεῖ οὖσαι διαλεκτικαὶ γίνονται·
5 οὐ γάρ διαλεκτικὴ ἡ τοιαύτη, οἷον 'ἀρά γε στοιχεῖα τῶν ὄντων εἶδος καὶ
ὄλη'; ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἐριστικὴ, οἷον 'ἀρά γε ὁ ὄρον ὀφιθαλμὸς ἔχει τὴν οὐ'; , 5
οὐδὲν εἰσὶ προτάσεις διαλεκτικαὶ τῶν ἐν ἐρώτησεῖ προτάσεων αἱ ἔνδοξοι,
οἷον 'ἀρά γε ἡ ὄγεια ἀγαθὸν τὴν οὐ'; ἀρά γε αἱ τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ αἱρεταὶ
τὴν οὐ; ἀρά γε αἱνόν τέ τι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γενέσθαι τὴν οὐ'; "οὐδεὶς γάρ
10 προτείνειν ⟨ἄν⟩ νοῦν ἔχων τὸ μηδενὶ δοκοῦν". Ηγάρ ἔνδοξες ἐρώτησις δια-
λεκτικὴ πρότασίς ἔστιν. εἰπὼν δὲ τοῦτο, τίνα ἔστι τὰ ἔνδοξα, πάλιν ὑπο-
μιμήσκων ἡμᾶς προστιθησιν· ἔνδοξον γάρ, ως προείρηται, τὴν πᾶσι 10
δοκοῦν τὴν τοῖς πλειστοῖς τὴν τοῖς σοφοῖς, καὶ τούτοις τὴν πᾶσιν
τὴν τοῖς πλειστοῖς τὴν τοῖς μάλιστα γνωρίμοις καὶ ἔνδοξοις. εἰπὼν δὲ
15 ἔνδοξα είναι καὶ τὰ τοῖς πάνυ γνωρίμοις τῶν συφῶν δοκοῦντα, ἐπειδὸν δύνα-
ται τις γνωρίμῳ συφῷ δόξαις μαχομένη ταῖς τῶν πολλῶν δόξαις είναι, αἱς
δόξαις οὐκέτι οἱ πολλοὶ συγγωροῦσι. προσέμηκε τὴν μὴ παράδοξος, ἡμα
διδάσκων ἡμᾶς διτὶ ταῖς τῶν συφῶν ὀνέισις ως ἔνδοξοις γρηγορεύον, ταῖς περὶ 15
τούτων περὶ τὸν οὐκ ἔχουσιν οἱ πολλοὶ δόξαις, ἔντιτα δὲ μάχεται τὴν τῶν
20 πολλῶν δόξαις τῇ σοφοῦ τινος, ἔνταῦθα ἔνδοξον μᾶλλον τὸ τοῖς πολλοῖς
δοκοῦν. ἐπειδὸν διτὶ γε μὴ ἔστιν τὴν ὄγεια ἀγαθὸν, σοφῶν τινῶν ἔστι δόξαι·
ἀλλ' οὐδεὶς ἀν τοῦτο ἔνδοξον εἴπων μάχεται γάρ ταῖς πάντων προλόγους·
ἀλλὰ καὶ διτὶ τὸ δὲ ἀκίνητον τε καὶ ἐν (Παρμενίδου γάρ), καὶ διτὶ τὰ ἔναν-
τια ταῦτα (Ηρακλείτου γάρ), καὶ διτὶ οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν (Ἀντισθένους 20
γάρ). προτάσεις μὲν οὖν οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, θέσεις δέ, ως προιών ἐρεῖ.

p. 104^a12 Εἰσὶ δὲ προτάσεις καὶ τὰ τοῖς ἔνδοξοις ὅμοια.

Εἰπὼν τὴν διαλεκτικὴν πρότασιν ἐρώτησιν ἔνδοξον είναι, λέγει
καὶ τὰ τοῖς ἔνδοξοις ὅμοια διαλεκτικὰς προτάσεις είναι, εὐπορίαν τινὰ
ἡμῖν προσποβάλλων διαλεκτικῶν προτάσεων. εἰ γάρ ἔνδοξον τὸ τὴν
30 αὐτὴν είναι τῶν ἐναντίων ἐπιστήμην, ἔνδοξον δὲν φανείη καὶ
τὸ τὴν αὐτὴν αἰσθητησιν τῶν ἐναντίων είναι. διτὶ δὲ ἔνδοξον τὸ τὸ

1 ἐν ἐρώτησει α 2 εἴρηται AB: προείρηται αB εἴρηται] c. 1 p. 100^a27 sq. (εἰς)ν
ἀπὸ in ras. D 4 ἐρώτησεις omisso ἐν B 5 γε οὐ, α στοιχεῖον Λ 6 η οὐ, B
ἀφιθαλμὸν A 7 ἐν ex corr. add. θ 8 η οὐ, A αἱρεταὶ] ἀρεταὶ Α 9 ἀρά
γε—οῦ οὐ, A 10 ἀν addidit: ἀν προτείναι Arist. νοῦν οὐ, α 12 ἔνδοξων B
εἴρηται α προείρηται] c. 1 p. 100^b21 13 τοῖς prius οὐ, D 14 καὶ ἔνδοξοις οὐ.
αP Arist. (sed add. Arist. p. 100^b23) 15 πάνυ AD: πᾶσι B: οὐ, al δοκοῦντα
οὐ, αP 17 πολλοὶ αP: σοφοὶ ABD 18 σοφῶν corr. ex πολλῶν D τοῖς pro
altero ταῖς Α 20 τῇ] τοῦ B 21 ἡρακλεῖδου B 25 οὖν οὐ, A τὰ τοιαῦτα]
ταῦτα P ἐρεῖ] c. 11 p. 104^a19 sq. 27 πρότασιν] πρότερον B ἐρώτησιν post
εἶναι transpositus Α: οὐ, D εἶναι ἔνδοξον B 29 προσποβάλλων D: προβάλλων B:
ὑποβάλλων αP: ὑποβαλλών A

τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην τὸν ἐναντίων εἶναι. δῆλον· ἡ τε γάρ θεωρικὴ
ὑγεινῶν καὶ νοσερῶν ἐστιν ἐπιστήμη, καὶ ἡ ἀριθμητικὴ περιττῶν καὶ ὀρτίου.
καὶ ἡ μουσικὴ ἐμμελῶν καὶ ἐκμελῶν. καὶ ἡ γραμματικὴ εὐεκτικῶν τε καὶ μῆ.
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑμίνως. ὑμίνως δὲ ἔχει ἡ ἐπιστήμη πρὸς τὰ ἐπιστητὰ
καὶ ἡ αἰσθητικὴ πρὸς τὰ αἰσθητά· ἐκάτερον γάρ αὐτῶν κριτικόν ἐστι τὸν
ὅρον αὐτά. καὶ ἔστι τὸ ὅμοιον αὐταῖς κατὰ ἀναλογίαν. ἡ καὶ αὐταῖς 30
συγγενεῖς, εἴ γε καὶ ἡ αἰσθητικὴ ὑπὸ τὴν ἔξιν καὶ διωτικὴ ὑπὸ τὰ πρότι τι.
γρὴ δὲ τὰ παραδείγματα· μὴ ἀκριβολογουμένους ἀκούειν, ἐπεὶ δέξει γε
ἐναργέστερον τε καὶ ἐνδιδότερον εἶναι τὸ τὴν αἰσθητικὴν τὴν αὐτὴν τῶν
10 ἐναντίων εἶναι ἡ τὴν ἐπιστήμην. πᾶλιν εἰ ἐνδέξον τὸ μίαν ἀριθμῷ τὴν
γραμματικὴν εἶναι. ἐνδέξον ἀν φανεῖται καὶ τὸ τὴν αὐλητικὴν μίαν
τῷ ἀριθμῷ εἶναι. καὶ εἰ πλείους γραμματικὰς εἶναι ἐνδέξον. καὶ τὸ 35
αὐλητικὰς εἶναι πλείους ἐνδέξον ἔστω· ὥσπει γάρ καὶ τοῦ αὐτοῦ λό-
γου ἡτανασῶν τέχνην εἶναι ἡ ἀριθμῷ μίαν ἡ εἶδει· συγγενὴ γάρ τὰ τοιαῦτα
15 καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος. καὶ ὥσπερ τὸ πρῶτον παράδειγμα τῇ ἀναλογίᾳ
ὅμοιον. οὕτως τοῦτο τῷ γένει· διὸ εἴπει συγγενὴ, εἴη δ' ἀν τὸ μίαν τῷ
ἀριθμῷ γραμματικὴν ἡ πλείους τοιούτουν· εἰ λέγοι τις τὴν Ἀριστόρχου
γραμματικὴν καὶ διωτικὴν ἐκάστην τὸν ἐν τῷ ἀτόμῳ μίαν κατ' ἀριθμὸν εἰ-
ναι, διτὶ καὶ τὸ ὑποκείμενον αὐτὸν τοιούτουν, ἡ πᾶλιν εἰ λέγοι τις μίαν εἶναι
20 τῷ εἶδει ταῦτην τῷ ταῖς ἐνεργείαις συνδιαιρεῖται αὐτὴν τὰς δὲ ἐνεργείας
πλείους κατ' ἀριθμὸν εἶναι.

Λέγει δὲ ἐνδέξα εἶναι καὶ τὰ ἐναντία τοῖς ἐνδέξοις κατ' ἀντί-
φασιν προτεινόμενα, τοῦτ' ἔστι τὰς ἀποράσεις τῶν ἐναντίων τοῖς ἐνδέ-
ξοις· ἐπεὶ γάρ τὰ ἐναντία τοῖς ἐνδέξοις παράδοξα, εἰν ἀν τῶν παρα-
25 δέξων ἀποράσεις ἐνδέξοι. οἷον εἰ ἐνδέξον ἔστι τὸ δεῖν τοὺς φίλους εὐ-
ποιεῖν, τὸ τούτῳ ἐναντίον. τὸ δεῖν τοὺς φίλους κακῶς ποιεῖν, ἀδέξον
ἔσται· ἡ δὴ τούτου ἀδέξου ὅντος ἀπόφασις ἐνδέξος ἀν καὶ αὐτὴ εἴη.
ἔστι δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ τὸ 'οὐ δεῖ τοὺς φίλους κακῶς ποιεῖν'. πᾶλιν ἐν-
δέξον μὲν τὸ δεῖν τοὺς φίλους εὐ | ποιεῖν· ἐναντίον δὲ τούτῳ καὶ ἀδέξον 40
30 τὸ δεῖν τοὺς ἐχθρούς εὐ ποιεῖν· οὐ ἡ ἀπόφασις, τὸ μὴ δεῖν τοὺς

1 τὴν ἐπιστήμην τὴν αὐτὴν αP	2 ἔστω οιν. αP	3 ἐκμελῶν καὶ ἐμμελῶν θρ.
4 post δὲ add. γε αP	5. 6 ἐκάτερον — αὐτά] cf. p. 104, 1. 5	6 ἡ BD: ἡ αP
7 τὰ αΑΒ: τὸ D et. ut videtur, P	8 τῶν παραδειγμάτων αP	9 ἐναργέστερον] ει ex corr. B
13 αὐλητικὸν P	εἶναι πλείους D: inv. ord. αP: πλείους AB	14 ἡγε- νοῦν αP εἶναι post μίαν transposuit D
initio paginæ om. P	15 ταῦτα αP	16 τὸ μίαν — ἀτόμῳ (18)
κατ' ex corr. D	17 τοιούτων A	18 τῷ οιν. D
εἰ A: inv. ord. αΑΒ: εἰ λέγοι (οιν. τις) post ταῦτην (20) transposuit D	19 αὐτῷ AB	19 supser. B πᾶλιν
ABD: αὐτὴν αP	22 δὲ οιν. P	20 ταῦτην
27 ἔσται AD: ἔσται αB	post δὴ add. οὖν D	25 εἰ οιν. P
αὐτὴ αΑΒ	εἴη οιν. D	26 τὸ prius supser. B: οιν. P
(30) om. D	28 δεῖν D	29 εὐ] καλῶς B ἐναντίον — ποιεῖν
30 post ποιεῖν add. καὶ A	πρότασις P	τοῦ pro altero τὸ A

έχθροις εὐ ποιεῖν, ἔνδοξον ἀν εἴη, τὴν μὲν οὖν πρώτην ἐναντίωσιν ἔλαχε τῶν προτάσεων κατὰ τὸ κατηγορούμενον· ἐναντίον γάρ τὸ εὐ ποιεῖν τῷ κακῷ ποιεῖν· οὐ δὲ ὑποκείμενος ὅρος, οὐ φίλος, οὐ αὐτὸς ἐπ' ἀμφοῖν. Ηὐ δὲ δευτέρᾳ ἐναντίωσις τὸν μὲν κατηγορούμενον τὸν αὐτὸν ἔχει, τὸ γάρ εὐ οἱ ποιεῖν, οἱ δὲ ὑποκείμενοι ὅροι ἐναντίοι· ἐναντίοι γάρ οἱ φίλοι καὶ οἱ ἔχθροι. ἔνδοξον δέ, φησίν, ἐν παραβολῇ δόξαιεν ἀν εἰναι καὶ τὸ ἐναντίον περὶ τοῦ ἐναντίου λεγόμενον· ἔστι δὲ τὸ ἐν παραβολῇ τὸ ἐν παραθέσει, εἰ γάρ ἔνδοξον τὸ τοὺς φίλους εὐ ποιεῖν, ἔνδοξον ἔσται καὶ τὸ ἐναντίον, τὸ κακῶς ποιεῖν, περὶ τοῦ ἐναντίου λεγόμενον. οὐτοι δέ 10 εἰσιν ἔχθροι· ἐναντίον δὲ τὸ εὐ ποιεῖν τῷ κακῷ ποιεῖν.] τῷ δὴ ἔνδοξον εἶναι τὸ τοὺς φίλους εὐ ποιεῖν προσγρωμένους ἔνεστι δεικνύαι ἔνδοξον 10 καὶ τὸ τοὺς ἔχθροὺς δεῖν κακῶς ποιεῖν· εἰ γάρ τοὺς φίλους εὐ, τοὺς ἔχθροὺς κακῶς, καὶ εἰ η ἀρετὴ ωφελεῖ, η κακία βλάπτει· διὸ ἔνδοξον δοκεῖ καὶ τὸ 'εἰ η κακία αὐτέρκης πρὸς κακοδαιμονίαν, καὶ η ἀρετὴ πρὸς 15 εὐδαιμονίαν'. καὶ γάρ εἰ καὶ αὐτὸν ἥρθεν τὸ δεῖν τοὺς ἔχθροὺς κακῶς ποιεῖν μὴ ἔνδοξον, ἀλλὰ ἔνδοξον αὐτὸν φαίνεται ποιεῖ παρατεθὲν τὸ τοὺς φίλους εὐ ποιεῖν δεῖν· τοῦτο γάρ σημαίνει τὸ ἐν παραβολῇ. καὶ ση- 20 μειωτέον διτι τὰς μὲν πρώτας προτάσεις, τὴν τε τοὺς φίλους κακῶς ποιεῖν καὶ τὴν τοὺς ἔχθροὺς εὐ, ἐναντίας εἰπε τῇ τοὺς φίλους εὐ ποιεῖν. Ο τι τὸ 25 ἔτερον ἦν τῶν ἐν ταῖς προτάσεσιν ἐναντίων, τὴν δὲ ἀμφότερα ἔχουσαν ἐναντία οὐκέτι ἐναντίαν. διὰ τοῦτο γάρ καὶ ἀμφότεραι ἔνδοξοι καὶ ἀμφα ἀληθεῖς· τὸ δὲ τῷ ἔνδοξῷ ἐναντίον δὲ οὐγε οὐδὲ τε ἔνδοξον εἶναι. φανεῖη μὲν οὖν ἀν τισι, φησί, καὶ ταῦτα ἐναντία εἶναι· πότερον δὲ ἔχει οὕτως η 30 οὐ, ὑπερτίθεται σαφῆ ποιῆσαι εἰς τὸν περὶ τῶν ἐναντίων λόγον. ἐρεῖ δὲ 35 περὶ αὐτῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Τοπικῶν. εἰργκε δὲ περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ Ηερὶ ἔρμηγείας ἐπὶ τέλει ἐν οἷς λέγει "τὸ μὲν δὴ τούτῳ οἰεσθαι τὰς ἐναντίας δόξας ωρίσθαι, τῷ τῶν ἐναντίων εἶναι. ψεῦδος· τοῦ γάρ ἀγαθοῦ διτι τὸ αὐτόν καὶ τοῦ κακοῦ διτι κακὸν η αὐτὴ τέως καὶ ὀληθῆς, εἴτε πλείους εἴτε μία ἔστιν· ἐναντία δὲ ταῦτα, ἀλλ' οὐ τῷ ἐναντίων εἶναι ἐναντία, ἀλλὰ 40 μᾶλλον τῷ ἐναντίως".

2 τῷ εὐ ποιεῖν τὸ aP   3 κακοποιεῖν P   ἐπ' ABD: ἐν aP   οἱ ἐναντίοι prius superser. P²   6 δέ om. P   ἀν aP: om. ABD   7 ἔστι δὲ—λεγόμενον (9) om. A τὸ alterum om. B   10 post εἰσιν add. οἱ a, superser. P   ἐναντίον—ποιεῖν delevi
ἐναντίονιον (sic) τὸ // εὐ P   τῷ εὐ ποιεῖν τὸ A   τῷ (ante δὴ) aP: τὸ AB: τῷ D
11 τῷ D   12 τὸ om. aP   εἰ] καὶ A   16 post ἀλλὰ add. καὶ A   17 δεῖ
D: om. ABP: ante τοὺς (16) transposuit a   19. 20 διτι τὸ έτερον η om. A
20 τῶν] τὸ B   ἐναντίον aBP   21 ἐναντίαν aP: ἐναντίας AB: ἐναντίον D   ἀμφό-
τεροι A   22 ἐναντία a   δὲ om. aP   23 οὖν] o ex corr. D   ἀν supra
lac. P²   24 εἰς om. D   25 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Τοπ.] c. 7 p. 113a1—18   τῶν
τοπικῶν om. aP   26 ἐν τῷ Ηερὶ ἔρμ.] c. 13 p. 23b3—7   post τέλει add. in mrg.
ἐν τῷ ξ τῷ περὶ ἔρμ... D¹   τῷ] τῷ A   27 ωρίσθαι D   τῷ a Arist.: om.
ABDP   28 post κακὸν add. καὶ B   post ἀληθῆς add. ἔσται Arist. (om. Cu)
29 post εἶναι add. τὰ aP   30 τῷ a

p. 104a33 Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσίν. δια-
λεκτικαὶ προτάσσεις εἰσί.

Δῆλον. φησίν, ὅτι ὅσαι κατὰ τὰς τέχνας εἰσὶν εὑρημέναι δόξαι ὅπὸ τῶν ἐπιστημόνων τε καὶ τεχνιτῶν, καὶ αὐται διαλεκτικαὶ προτάσσεις 5 εἰσί, τοῦτο ἔστιν ἔνδοξοι. καὶ διὰ τί δῆλον προστίθησι· θείη γάρ ἂν τις καὶ συγγρωφήσεις τὰ διοκοῦντα τοῖς ὑπὲρ τούτων ἐπεσκευμένοις. καὶ ἀκόλουθον δὲ τοῖς προειρημένοις τοῦτο ἀν εἴη· αἱ γὰρ τῶν σοφῶν δόξαι ἡγαν ἔνδοξοι· σοφοὶ δὲ οἱ τεχνῖται περὶ τὰ οἰκεῖα· ὥστε καὶ τὰ 30 ὅπερ τούτων εὑρισκόμενα ἔνδοξα ἀν εἴη, ὅτι κοινὴ δόξα τὸ δεῖν περὶ ὧν 10 μὴ ἐπίσταται τις πιστεύειν τοῖς ἐπισταμένοις, διὸ ἔνδοξα περὶ μὲν ἵστρι-
κῶν τὰ τοῖς ἵστροῖς διοκοῦντα. περὶ γεωμετρικῶν δὲ τὰ τοῖς γεωμέτραις· λέγουσι γάρ πρὸς τοὺς ἄλλως λέγοντας ὅλκὰ τοῦτο οὐ λέγουσιν οἱ ἵστροι ἢ οἱ γεωμέτραι· οὐ τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι αὕτη ἡ εὑρεσίς ἡ κατὰ τὴν 15 ἐπιστήμην ἢ τὴν τέχνην ἔνδοξος (ἀποδεικτικὴ γάρ αὕτη), ἀλλ’ ὅτι τοῖς 35 15 εὑρισκούμενοις ὑπὲρ τῶν περὶ τι καταγινομένων ὡς οὗτοις ἔχουσι συγγραφοῦσιν οἱ πολλοί, ἀν δῆλον ὅτι μὴ ἡ μαχόμενα ταῖς κοιναῖς προκλήψει· περὶ τούτου γάρ προείρηται. ἢ οὐδὲ ἔστι περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας οἰκείων διαδῶν μάχη τοῖς πολλοῖς πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας, ὅτι τὴν ἀργὴν ἀδόξαστοι περὶ τούτων οἱ πολλοί. τικαῦτα πολλὰ ἔστι λαβεῖν· τὰ 20 ἵστρικὰ ἐκ τῶν Ἱπποκράτους Ἀφροδισιῶν· τοιούτου τὸ “κάποιοι αὐτόματοι 40 φράζουσι νόσους” καὶ τὸ “ὑγροὶ διαιτᾶται τοῖς πυρεταῖσι σύμφοροι!”. πάλιν κατὰ γεωμετρίαν, ὅτι αἱ τοῦ τριγώνου τρεῖς γωνίαι οὐσὶν ὀρθαῖς ἔσαι εἰσίν, καὶ ὅτι παντὸς τριγώνου αἱ δύο πλευραὶ τῆς λοιπῆς μείζους εἰσὶ πάντῃ μεταλλαγματικά.

25 p. 104b1 Πρόβλημα δέ ἔστι διαλεκτικὸν θεώρημα τὰ συντείνον
ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, ἢ αὐτὸ-
ἢ ὡς συνεργὸν πρός τι ἔτερον τῶν τοιούτων. 45

Εἰπόντων περὶ τῆς διαλεκτικῆς προτάσσεως, ὅτι ἔστιν ἔνδοξος ἐρώτησις,
καὶ κατὰ πόσους τρόπους οἱόν τε τὸ ἔνδοξον λαμβάνειν, ἀκολούθως ἔξῆς

- 1 δὲ in ras. P² καὶ om. A: ante ὅτι transposuit B δόξαι — ὅσαι (3) om. aP 3 τὰς
om. D 4 τε om. A 5 ante ἔνδοξοι add. αἱ P supra γάρ scriptum ἔνδοξα B
6 καὶ corr. nescio unde B 7 αἱ γάρ aP: εἰ γάρ αἱ ABD 8 σοφοὶ B 9 εἴη]
εἰς A τὸ δεῖν om. D 10 post τοῖς add. δὲ A 12 γάρ πρὸς om. P ἔχοντας B
οὐ om. D 14 τὴν om. a αὕτη—ἐνταῦθα (p. 75,1) defectus signo appieta om. P
post αὕτη add. γε a 15 τοῖς εὑρισκούμενοις scripsi: ταῖς εὑρισκούμεναι libri κατα-
γινομένων περὶ τι D 16 post ἀν add. ex corr. ἢ D (non om. ἢ post μὴ) pro μὴ
diples signum (↔) quod indicaret defectum posuit A προσλήψει a 17 τούτων A
προείρηται] p. 70,15 sq. 19 τὰ om. a 20 ἐκ τῶν Ἱπποκρ. Ἀφροφ.] III p. 712. 710
ed. Kühn post τοιούτου add. ἔστι aB τὸ iterat A 21 νόσους AD: νόσους
aB 25 διαλεκτικὸν ἔστι a 26 καὶ prius] ἢ a ἢ αὐτὸ—τοιούτων (27) om. A
28 περὶ τῆς] δὲ A 29 ἔνδοξον] ἔντα A

περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ προβλήματος λέγει, καὶ φησὶ δὲν τὸ διαλεκτικὸν πρόβλημα εἶναι θεώρημα. λέγων θεώρημά ἀντὶ τοῦ ‘ζῆτημα’ καὶ γάρ τὸ ζῆτειν θεώρειν ἔθισ αὐτοῖς λέγειν. φησὶν οὖν τὸ λεγόμενον ‘ζῆτησις’ 41 περὶ θεωρήματος συντείνοντος ἡ πρὸς αἱρεσιν καὶ φυγὴν ἡ πρὸς ἀλήγοντα θείαν καὶ γνῶσιν. ἡ αὐτοῦ ἡ ὡς συνεργοῦ πρός τι ἔτερον τῶν τοιούτων ζητούμενον¹. τρόπου γάρ ζητήσεως δηλωτικὸν τὸ περὶ οὐ τὴ μηδετέρως διεξάζουσιν ἡ ἐναντίως οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἡ οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἡ ἐκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. Θ λέγει διαλεκτικὸν οὐ εἴναι πρόβλημα. εἰη δὲ ἀν τὸ θεώρημα λόγος γνώσεως ἥδη τινος τῶν 10 προειρημένων αἵτιος, ἀπὸ τοῦ θεωρίας καὶ γνώσεως αἵτιναν ἡμῖν εἰναι ψηνομαζεύνον θεώρημα. καὶ ἔσται πᾶν μὲν πρόβλημα διαλεκτικὸν θεώρημα ἡ ἡθικὸν ἡ φυσικὸν ἡ λογικόν (τούτων γάρ δηλωτικὰ τὰ προειρημένα). οὐ μὴν πᾶν θεώρημα ἡθικὸν ἡ φυσικὸν πρόβλημα ἥδη διαλεκτικόν, ἀλλ ἔστι τῶν θεωρημάτων ἔχει τῶν προσκεμένων τινὰ ἀφορισμῶν· οὐτοι 15 15 δὲ εἰσὶ περὶ οὐ ἡ μηδετέρως διεξάζουσιν ἡ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἡ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἡ ἐκάτεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. έστι μὲν οὖν τῶν ζητούμενων εἰς αἱρεσιν ἡ φυγὴν τὴν ἀναφορὰν ἔχει. ἡθικὰ τὰ τοιαῦτα προβλήματα. ἡ γάρ περὶ τὸ ἀγαθόν *(τε)* καὶ κακὸν καὶ αἱρετον τε καὶ φευκτὸν ζῆτησις οὐσια ἡθικὴ εἰς αἱρεσιν καὶ φυγὴν τὴν 20 ἀναφορὰν ἔχει, οὐκ εἰς ψιλὴν γνῶσιν. ὁ γάρ ζητῶν πότερον ἡ ἥδονὴ ἀγαθῆν ἔστιν ἡ οὐ. ἡ διώρως περὶ τινος τῶν ἐπικτήτων ἀγαθῶν, οὐπέρ τοῦ 25 αἱρετίσθαι ἡ φεύγειν αὐτὰ τὴν ζῆτησιν ποιεῖται. πάλιν ὁ ζητῶν πότερον ὁ κόσμος σφαιριστής ἔστιν ἡ οὐ, ἡ ἡ ψυχὴ ἀιδίαντος ἡ οὐ. ἡ τι ἀλλο τῶν φύεται γνωμένων τε καὶ ὄντων. τέλος ποιεῖται τὴν τοῦ ἀληθιοῦς γνῶσιν, ὁ 30 τῆς θεωρητικῆς ἔστιν λόγος. ἡ γάρ γνῶσις τῆς ἐν τοῖς ἀρίστοις ἀληγοτείς τῆς θεωρίας τέλος. έστι μήτε ὡς πρακτικὰ ζητεῖται μήτε τέλος ἔχει τὴν γνῶσιν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀληγοτείς, ἀλλ ὡς συνεργὴ ἡ πρὸς τὴν τῶν αἱρετῶν τε καὶ μὴ γνῶσιν ἡ πρὸς τὴν τῶν ἀληγοτῶν τε καὶ φευδόν τοις εὑρεσιν ✓ ζητεῖται. ταῦτα προβλήματα λογικά· ἡ γάρ λογικὴ πραγματεία ὀργάνου 35 ζώρων ἔχει ἐν φύλαξισοφέρ. έστι δὴ κατὰ ταύτην ζητεῖται, τῷ πρὸς ἐκείνην γρηγόριου ζητεῖται γάριν. ὁ γάρ ζητῶν περὶ ἀντιστροφῆς φέρε εἰπεῖν προτάσσεως ἡ περὶ συλλογιστικῆς ἡ ἀσυλλογίστου συζητίας ὡς συνεργὰ ταῦτα καὶ ὡς συντελούντα πρὸς τὴν τῶν προειρημένων εὑρεσιν ζῆτει. σαφῶς δὲ καὶ 40

1 καὶ D: om. aAB   2 θεώρημα—ζῆτει (33) Suidas sub v. θεώρημα   3 ζῆτειν θεώρειν ABD: θεωρεῖν ἀντὶ τοῦ ζῆτειν a   immo ἔθισ αὐτῷ cf. p. 39,10: Ἀριστοτέλει Suid.   5 αὐτοῦ—συνεργοῦ scripsi: αὐτὸς—συνεργόν ex Arist. libri   6 ἀλλοτριοῦ πολλοῖς οἱ alterum om. a   6 τρόπου aA   7 οὐδετέρως Arist. (μηδετέρως C) cf. vs. 15 et p. 75,25   οἱ alterum om. A   9 ἥδην ABD Suid.: om. aB   11 ἔστι a   13 πᾶν—ἥδη (om. A) διαλεκτικόν ABD Suid.: τοῦτο πάλιν a ἡθικὸν superser. B   14 προσκεμένων τινὰ ἀφορισμῶν scripsi: προσκεμένων τινὰ ἀφορισμῶν libri et Suid.   16 οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς ἡ ABD Suid.: om. aB: post ἑαυτοῖς ut vs. 7 habent Arist. cod. (excepto P)   ἑαυτοῖς] ἐν αὐτοῖς A   18 τε a Suid.: om. ABD   καὶ κακὸν om. D   καὶ alterum superser. B: om. Suid.   19 τε om. A   21 τῶν ἐπικτήτων ἀγαθῶν] ἔστιν ἐπὶ κτήσεως ἀγαθῶν A   22 πότερον om. A   23 ἔστιν om. a   24 δὲ ἡ A   25 ἀληγοτείς] πολιτείας Suid.   27 συνεργὸν A   28 γνωστῶν A   30,31 ἑεντα A   31 ζητῶν post συζητίας (32) transposuit A   31,32 ἀντιστροφῶν—προτάσσεων A   33 ὡς om. a

ἐνταῦθα τὴν λογικὴν πραγματείαν ὅργανον εἶναι λέγει, διὰ τὸ συνεργεῖν
αὐτὴν πρὸς τὴν τῶν πρώτων ῥῆστέντων εὑρεσιν ἀξίαν εἶναι τὸν ζητεῖσθαι
λέγων. εἰπὼν δὲ ἐν τίσιν ἐστὶ τὸ διαλεκτικὸν πρόβλημα. ἐφεξῆς προστί-
θησι τοὺς διορισμούς, οὓς εἴπον, δι' ὧν γωρίζει τῶν ἐν τούτοις μὲν ὄντων
ἢ θεώρημάτων οὐκ ὄντων δὲ διαλεκτικῶν προβλημάτων τὸ πρόβλημα. οὐγά-
ώς οὐκ οὕτης δὲ καὶ τῆς προτάσεως τῆς διαλεκτικῆς ἐν τούτοις ἐν οἷς
εὑρήκεν εἶναι τὸ πρόβλημα, οὐ προσέθηκε τῇ προτάσει αὐτά· ἔστι γάρ
ἀμφότερα ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἀλλὰ οὐ μὲν προτάσεις αὐτόθιν ἔχουσι τὸ ἐν οἷς
καὶ περὶ ὃ εἰσὶ γνώριμον. τὰ γάρ ἔνδοξα καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐν τούτοις,
10 οἷς διὰ τὸ ἔνδοξον καὶ τούτων ἀν εἴη δηλωτικόν. ἐν τούτοις μὲν οὖν καὶ
αἱ προτάσεις εἰσίν. οὐ μήν ζητήματα· τὰ δὲ προβλήματα τὰ ἐν τούτοις ἀ-
έστι ζητήματα. ἔτι οἱ μὲν προτάσεις εἰ καὶ οὗτι μολιστα ἐν τούτοις (πᾶν
γάρ τὸ ἔνδοξον περὶ τούτων τινός), ἀλλ’ οὐκ ἀπὸ τοῦ περὶ τούτων τινός
εἶναι τὸ εἰναι οἱ διαλεκτικαὶ προτάσεις ἔχουσιν, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ ἔνδοξου.
15 διὸ τούτῳ ἐγρήσατο πρὸς τὸν διορισμὸν αὐτῶν. τὰ δὲ προβλήματα ἐπεὶ
προβλήματά ἔστι τῷ ἀξιαί εἶναι ζητήσεως, ἀξιαί δὲ ζητήσεως οὐκ ἄλλα
τινὰ παρὰ τὰ ἡ πρὸς αἰρεσιν καὶ φυγὴν συντελοῦντα ἡ πρὸς γνῶσιν 10
καὶ ἀλήθειαν καὶ τὰ τούτοις συνεργοῦντα, εἰκότως ὑριζόμενος τὸ
πρόβλημα τούτοις πάλιν ἐγρήσατο. οἱ δὲ προστιθέμενοι τῷ προβλήματι
20 διορισμὸι χωρίζουσι φανερῶς τὴν πρότασιν ἀπ' αὐτοῦ.

Εἰπὼν δὲ τὸ πρόβλημα θεώρημά τι καὶ ζητῆμα εἶναι καὶ ἐν γένει
τούτῳ, ἀκολουθῶς προσέθηκε τὰς διαφορὰς καθ' ἃς τὸ περὶ τινος τούτων
θεώρημά τε καὶ ζητῆμα ἥδη καὶ πρόβλημα γίνεται· οὐ γάρ πᾶν θεώρημα 15
καὶ ζητῆμα ἥδη καὶ πρόβλημα διαλεκτικόν. εἶναι δέ φησι τὸ ἐν τούτοις
θεώρημα πρόβλημα διαλεκτικόν, περὶ οὐ η̄ οὐδετέρως διέδικτον η̄
ἐναντίως οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς η̄ οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς η̄ ἐκά-
τεροι αὐτοὶ ἑαυτοῖς. οὐδετέρως μὲν οὖν διέδικτον οἱ πολλοὶ περὶ ὧν
οὐδετέρῳ μέρει τῆς ἀντιφάσεως ἔχουσι, συγκαταθέσιν. ἐν μὲν η̄ θητοῖς οἷον 42
φέρει εἰπεῖν εἰ ἀντακολουθοῦντιν αἱ ἀρεταὶ ἀλήθειας, η̄ εἰ δὲ αὐτές εἰσιν
30 αἱρεταὶ η̄ οὖ, η̄ εἰ ἐν τῷ λογιστικῷ τῆς ψυχῆς η̄ ἐν τῷ παθητικῷ

1 ante τὴν add. ἀλλὰ P 2 αὐτὰ A post εὑρεσιν add. τε καὶ γνῶσιν aB 3 post δὲ add.
καὶ a 3. 4 προτίθησι B 4 εἴπον scripsi: εἴπε libri 7 προσέθηκεν ἐν τῇ A: προσέθηκε
δὲ τῇ B 9 γνώριμον BD: γνώριμα aAP τὰ (τὸ B) γάρ—μὲν (10) om. initio paginae P
9. 10 (καὶ τὰ τοῖς σοφοῖς) καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐν τούτοις [οἵ] διὸ conicio 9 ἐν τούτοις om. a
10 οἵ] οἱ A ante τούτων add. διὰ aB 11 τὰ δὲ—ζητήματα (12) om. A 14 αἱ om.
aP 15 τούτῳ aP 17 καὶ] η̄ D 17. 18 ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν B Arist. cf. p. 73,26 74,4.5
20 πρότασιν] πρώτην A ἀπ' om. A: ἀπ' αὐτοῦ om. P 21 εἶναι post γένει transposuit B
καὶ alterum superser. B 22 post ἃς add. καὶ B 23 τε D: om. aLBP η̄δη—ζητῆμα
(24) iterat B 24 (?) ζητῆμα in ras. D πρόβλημα a in ras. D 24. 25 πρόβλημα δια-
λεκτικὸν τὸ ἐν τούτοις θεώρημα aP 25 ὀψιδέτερον A: μηδετέρως aP cf. p. 74,7. 15
δέξα A 26 ἐναντίως οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς η̄ πάντες η̄ οἱ πολλοὶ η̄ ἐναντίως P οἱ σοφοί
στοι A σοφοὶ τοῖς πολλοῖς corr. ex πολλοὶ τοῖς σοφοῖς B post η̄ alterum add. καὶ D
27 αὐτοὶ om. DP αὐτοῖς P δέξα A οὐ aB 28 οἷον om. aP 29 εἰ alterum
om. B αὐτάς P: αὐτάς aABD post εἰσιν add. αἱ A 30 ἀρεταὶ P τοῖς λογι-
στικοῖς A post η̄ tertium add. καὶ P τοῖς παθητικοῖς A

γίνονται. ἐν δὲ φυσικοῖς εἰ δὲ κόσμος ἀπειρος η̄ οὐ, εἰ σφαιρικοὶ δὲ η̄ οὖ, εἰ η̄ ψυχὴ ἀληθάτος, ἐν δὲ λογικοῖς εἰ τετραγώνος τὰ ἀντικείμενα, εἰ σγήματα τρία καὶ δὲ αἱ συλλογιστικαὶ συζυγίαι. δύναται καὶ περὶ πάντων ἡ τὸ οὐδετέρως λέγειν. οὐ μόνον τῶν πολλῶν· εἴη γάρ ἂν τινα περὶ ὧν ἡ οὐδὲ οἱ σοφοὶ συγκατάθεσιν ἔχουσιν. οἷον περὶ τοῦ ἀρτίους η̄ περιττοὺς εἰναι τοὺς ἀστέρας· τῷ γάρ διεξάειν ἐπὶ τούτου νῦν αὔχρηται. οὐά ἐστι πολλὸν ἐν τοῖς φυσικοῖς ζητήματα ἐξ εἰκότων τὰς πίστεις λαμβάνοντα· δια- 10 λεκτικοῦ γάρ τὸ ἐν τοῖς τοιούτοις διά τινων ἐνδέξιων ῥοπήν τινα καὶ πρόσκλισιν ἐμποιεῖν πρὸς θάτερον τῶν ἀντικειμένων, οἷον ὅτι ἀδίοις ὁ 15 κόσμος η̄ ὅτι σφαιρικοὶ δέ. ἐπιχειρήσαι γάρ ἂν τις διαλεκτικῶς εἰς τοῦτο ὅτι τῷ τελειστάτῳ τῶν σωμάτων οἰκεῖον τὸ τελειότατον σγῆμα. ὁ δὲ κόσμος τελειότατον τῶν σωμάτων· πάντα γάρ τὰ ἄλλα ἐν ἑαυτῷ ἔχει· τῷ κόσμῳ ἄρα τὸ τελειότατον τῶν σγημάτων οἰκεῖον· ἀλλὰ μὴν τελειότατον η̄ σφαιρά τῶν σγημάτων· οὕτε γάρ προσθήκην οὕτε ἀσφάρεσιν δέ- 20 γεται· οἰκεῖον ἄρα τὸ σφαιρικὸν σγῆμα τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ περιττούς η̄ ἀρτίους εἰναι τοὺς ἀστέρας ἀδέξαστοι μὲν ἀπαντεῖ. ὁ διαλεκτικὸς δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ἐξ ἐνδέξιων ἐπιχειρήσαι μὲν λαμβάνων τὸ ἐν ἀριθμῷ ἄριστον οἰκεῖον τοῖς ἀστροῖς δέ τῇ οὖσι θεοῖς, τὸ δὲ ἄριστον ἐν ἀριθμῷ ἄριστον· οἰκεῖος ἄρα τοῖς ἀστροῖς ὁ ἄρτιος ἀριθμός. ἐναντίως δὲ οἱ 25 σοφοὶ τοῖς πολλοῖς περὶ τῶν τοιούτων διεξάουσιν, οἷον πότερον εὐθουλία εὐτυχίας αἱρετώτερον η̄ οὐ. καὶ ὅλως τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ τῶν τοῦ σώματος η̄ οὐ, καὶ πότερον ἡδονὴ τὸ μέριστον τῶν ἀγαθῶν η̄ ὅλως ἀγαθὸν η̄ οὐ· τοῖς μὲν γάρ πολλοῖς εὐτυχία μὲν εὐθουλίας. οὗταί δὲ ἀρετῆς αἱρετώτερον δοκεῖ, τοῖς δὲ σοφοῖς ἀνάπολιν· καὶ τοῖς μὲν πολλοῖς η̄ ἡδονὴ μέριστον ἀγαθόν, τοῖς δὲ σοφοῖς τοῖς μὲν οὐ μέριστον ἀγαθόν, τοῖς 30 δὲ ἀδιάφορον, γέδη δὲ τιστι καὶ κακόν. ἐκάτεροι δὲ ἑαυτοῖς ἐναντίως διεξάουσιν, ἐν μὲν τοῖς σοφοῖς περὶ τῆς εἰμαρκένης, περὶ τῆς ἀθλαντίας τῆς ψυχῆς περὶ ἀπείρου, περὶ τενόν, περὶ τῶν τοιούτων, οἱ δὲ πολλοὶ πρὸ-

1 γίνεται Α εἰ ὁ—λογικοῖς (2) om. Α 2 η̄ BD: om. aP δὲ BD: om. aP 3 οὐ-
νανται Β πάντων] τούτων D 3. 4 τὸ (superser.) οὐδετέρως περὶ πάντων B 4 οὐ-
δετέρων Α λέγεσθαι D 5 ante συγκατάθεσιν add. τὴν aP ἀρτίου Α 6 post ἀστέ-
ρας (as in ras. P²) add. η̄ περὶ ὧν (οὐ add. B) διὰ τὴν ἀσάφειαν καὶ τὸ μέγεθος οὐν
ἔχουσιν (κ ἔχους in ras. P²) οὐδὲ οἱ σοφοὶ διαταττικὴν συγκατάθεσιν, οἷον περὶ τοῦ (τοὺς aP)
ἄρτιους η̄ περιττοὺς εἰναι τοὺς ἀστέρας aP εἰσὶ D 7 ζητήμασιν D τὰς φύσεις λαμ-
βανάντων Α 9 πρόσκλισιν scripsi (cf. Polyb. VI 10, 10 τῇ τῶν γερόντων προσκλίσει καὶ
ῥοπῇ) πρόσκλισιν libri 10 ἐπιχειρήσῃ A διαλεκτικῶς AB: διαλεκτικὸς aP: om. D
11 ὅτι om. B τῶν τελειότατων Α 12 γάρ om. A κατῶ P περέχετ α
13 σγημάτων AB: σωμάτων aP ἀλλὰ—σγημάτων (14) om. P 13. 14 τελειότατον D:
τελειστάτη aAB 14 τῶν σγημάτων om. A 15 τῷ κ. τὸ σφ. σγ. aP περὶ τοῦ om. B
17 ἐπιχειρήσεων ἀν λαμβάνοι A ἐν om. D 18 ἀστροῖς aP: ἄριστοις AD δη̄ D:
γε aP: om. A 19 ἄριστον ABD: μέριστον aP οἰκεῖον A post ἄρτιος add. οἱ A
ἐναντίοις A 20 τῶν τοιούτων] τούτων A οἷον om. aP 22 καὶ—οῦ (23) om. A
immo η̄ ἡδονὴ μέριστον ut vs. 24. 25 25 post μὲν add. ὅτι aBD: om. P 26 ἀδιά-
φορον aP: διάφορον AD: διάφορον supra scripto ἢ B καὶ τὸ B 26. 27 ἑκάτερα
γάρ οὐς ἀντοῖς (ἀντοῖς etiam aP) ἐναντία δοξάσει A 27 τῆς alterum om. D 28 τῆς
om. D περὶ alterum aP: περὶ τοῦ B: καὶ Λ: om. D περὶ τῶν τοιούτων om. A

ἀλλήλους, ἐν οἷς οἱ μὲν αὐτῶν τὴν διέσαν τοῦ πλούτου αἵρετωπέραν οἱ
δὲ ἔμπαλιν λέγουσι, καὶ οἱ μὲν ισχὺν καλλους οἱ δὲ καλλος ισχύος προτι-
μῶσι, καὶ δσα τοιαῦτα.

p. 104 b 12 "Εστι δὲ προβλήματα καὶ ὧν ἐναντίοι εἰσὶ συλλογισμοί. 30

5   Εἶπόν διαλεκτικὰ εῖναι προβλήματα περὶ ὧν "ἢ μηδετέρως διέδι-
ζουσι", δῆλον ὅτι οἱ πολλοὶ (περὶ ὧν γάρ οὗτοι μηδετέρῳ μέρει συγκατα-
τίθενται καταλγητικῶς, προβλήματα ταῦτα εἴη δ' ἀν τοῦτο, ὡς εἶπον.
καὶ περὶ τῶν σοφῶν λεγόμενον), "ἢ ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς ἢ
ἐκάτεροι οὐτοὶ ἑαυτοῖς". προστίθησι τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ ὧν εἰσιν
10 ἐναντίοι συλλογισμοί. καὶ τοῦ γε καὶ ταῦτα εἶναι ἐν τοῖς προβλήμασι 35
τὴν αἰτίαν ἀπόδοντεν αὐτὸς προσθεῖς ἀπορίαν γάρ ἔχει πότερον οὐ-
τοις ἔχει ἢ οὐχ οὗτοις διὰ τὸ περὶ ἀμφοτέρων εἶναι λόγους
πιθανούς. τὸ γάρ 'πότερον ἢ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἢ οὐ?' διαλεκτικὸν ἀν εἴη
πρόβλημα διὰ τὸ εἶναι περὶ ἐκατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως συλλογισμὸν
15 ἔνδοξον. ὅτι μὲν γάρ ἀγαθόν, δείκνυσιν δὲ συλλογισμὸς ὁ τοιοῦτος· οὐ πάντ'
ἔφεσται, ἀγαθόν, τῆς δὲ ἡδονῆς πάντ' ἔφεσται. ἢ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν· τὸ 40
δὲ μὴ εἶναι αὐτὴν ἀγαθὸν ὁ τοιοῦτος· τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ποιεῖ, ἢ ἡδονὴ⁴⁵
ἀγαθὸν οὐ ποιεῖ, οὐχ ἄρα ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. ἐπιζητήσαι δὲ ἀν τις εἰ μὴ
καὶ τοῦτο ἐμπεριειληπται τοῖς εἰρημένοις· οἱ γάρ ἐναντίοι συλλογισμοὶ⁵⁰
20 εἰεν ἀν ἐν οἷς "ἐναντίως οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς" διέδίζουσιν ἢ "ἐκάτεροι
οὐτοὶ ἑαυτοῖς". ἢ ἐκεῖνα μὲν εἰχεν ἐν τῇ μάχῃ τὴν ἐκατέρου τῶν μα-
χημένιν συγκατάθεσιν μάνην χωρὶς συλλογισμὸν. ἐνθαδε δὲ διὰ τοὺς 55
ἀντικειμένους λόγους ἔπειχει τις, οὐ διὰ τοὺς προστάτας αὐτῶν. διὸ καὶ
ἐπὶ τούτων τῷ μηδέπω συγκατάθεσίν τινα εἶναι γίνεται διαλεκτικὸν
25 πρόβλημα τὸ ζητούμενον. λέγει δὲ διαλεκτικὰ εἶναι προβλήματα καὶ περὶ⁶⁰
ῶν μὴ ἔχομεν λόγους τινὰ καὶ συλλογισμὸν πάτερον οὗτοις ἔχει ἢ οὐ,
ὄντων μεγάλων καὶ δέξιων γνώσεως | καὶ δῆλον ὅτι ὄντων ἀγνώστων καὶ 43
ἔγνωτων τινὰς λόγους· τῶν γάρ μικρῶν καὶ καταφρονοῦμεν ὡς οὐδὲ τὴν
ἀρχὴν δέξιον ζητήσεως τε καὶ γνώσεως. παράδειγμα δὲ αὐτὸς ἐναργὲς

1 τοῦ τοιούτου, ut videtur, B   3 καὶ δσα τοιαῦτα om. A   4 πρόβλημα D   εἰσιν
ἐναντίοις aP (Cou) cf. vs. 9, 10 et p. 78, 5   5 post εἰπόνων add. δὲ aP   post εἶναι add.
τὰ A   post ὧν add. οὗτοι aB   εἰ μήδ' ἔτερος δοξά (sic) A   6 οἱ πολλοὶ δηλονότι D
περὶ ὧν γάρ ADP: ήτοι περὶ ὧν aB   7 καταγρηστικῶς aP   εἰπον] p. 76, 3, 4
8 ἐναντίοις A   noli ex Arist. addere ἢ οἱ πολλοὶ τοῖς σοφοῖς, nam cf. vs. 20 et p. 78, 9 83,
12 85, 22   9 οὗτοις aP   προειρημένοις aBP   10 καὶ τοῦ ADP: κατίτοις aB   ante
ταῦτα add. τοῦ aB   11 ἀποδέδωκεν A   προστιθεῖς B: πρόσθεν A   15 γάρ om. P
16 ἔφενται (ante ἀγαθόν) A   τῆς ἡδονῆς δὲ D   ἢ superser. B   τὸ AD: τοῦ aBP
17 ὡςτὴ BD: αὐτὸν aAP   post ἡδονὴ. add. δὲ P   18 ἀγαθὸν ἢ ἡδονὴ aP   18, 19 καὶ
μὴ B   19 συμπεριειληπται A   20 ἐν οἷς ἀν—δεξάσωσιν aP   ἐναντίως ante δοξ.
transpositus D   τοῖς πολλοῖς οἱ σοφοὶ A   21 αὐτοῖς aP   ἐκατέρων A   22 ἐν-
ταῦθα D   23 ἐπέχοι A   προστάτας (in ras. P²) ἑαυτῶν (ἀυτῶν serripsi) aAP: πρός
τὰ ἑαυτῶν B: πρὸς ἑαυτὸν D   25 ante πρόβλημα add. τὸ A   καὶ om. AB   27 καὶ
alterum om. B   ὄντων alterum om. aP   29 δέξιων post γνώσεως transpositus D

παρέθετο τῶν μεγάλων μὲν καὶ οὖσιν γνώσεως ἀπορουμένων δὲ καὶ ζητου-
μένων διὸ τὸ μὴ ἔχειν περὶ αὐτῶν συλλογισμὸν δειπτικόν, τοῦτ' ἔστιν
ἀπόδεξιν πῶς ἔχει, πότερον ὁ κόσμος δίδικός ἔστιν η̄ οὕ̄. διὰ τὸ
γάρ οὐδεὶς, γιλεπὸν εἰδένει καὶ οἶσιν ζητεῖσθαι. θύγατες τοῖς
5 προβλήμασι καὶ ὧν εἰσιν ἐναντίοις συλλογισμοὶ εἰρῆσθαι οὐγ. ὡς
προστιθέντος αὐτοῦ ἄλλα τινὰ προβλημάτων εἴδη, ἀλλ ὡς περὶ τῶν
προειρημένων λέγοντος. ὃν τοῦ τῷ ἔστι δὲ καὶ ταῦτα κάκενα προβλή-
ματα'. ἐναντίοις μὲν γάρ συλλογισμοὶ ἐν οἷς ἐναντίως διεξάγουσιν "η̄ οἱ
σοφοὶ τοῖς πολλοῖς η̄ ἑκάτεροι αὐτοὶ ἔσυτοις". περὶ ὧν δὲ λόγου μὴ 10
10 ἔχομεν θύγατων μεγάλων, εἴη ἀν ταῦτα τὰ αὐτὰ τοῖς περὶ ὧν "μηδε-
τέρως διεξάγουσιν", ὡς εἴναι τῶν προειρημένων ὡς καλῶς εἰρημένων ὑπό-
μνημα. τοῦ οὐκ. ὡς εἶπον, τῷ ἔστι δὲ καὶ ταῦτα προβλήματα'. ἐν δὲ
τούτοις τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα. θύγατες τοῖς πολλοῖς διαφέρονται η̄
πολλοῖς. οὐδέτερον μόριον τῆς ἀντιφάσεως προειληπται ὡς ἔνδοξον εἴναι.
15 γίνεται μὲν γάρ οὐτως διὰ τὸ προειληφθαι ἔνδοξον τε καὶ πρότατις μᾶλλον τοῦ
η̄ προβληματα. τὸ δὲ ἀντικείμενον αὐτῷ ἀδοξον. τὸ γάρ ἔνδοξῷ ἀντικεί-
μενον ἀδοξον. ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς διαφέρονται η̄
έκατεροι αὐτοὶ ἔσυτοις, θύμοια καὶ γάρ ἐπὶ τούτων οὐδέτερον μόριον οὔτε
ἀπλῶς ἔνδοξον (οὔτε ἀπλῶς ἀδοξόν) ἔστι διὰ τὸ ἑκατέρων αὐτῶν τοὺς
20 προστατμένους ὡς πρὸς τὸ ἔνδοξον τούς πως εἴναι.

p. 104b19 Θέσις δέ ἔστιν ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων
τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν.

Εἰπόνυ περὶ τοῦ διαλεκτικοῦ προβλήματος ἔξης λέγει περὶ θέσεως. 20
ἐπεὶ δοκεῖ καὶ θέσις τὸ πρόβλημα εἶναι, καὶ δείκνυστι τὸ ποῖον πρόβλημα
25 θέσις ἔστιν. οὐ γάρ πᾶν πρόβλημα θέσις ἔστιν· η̄ γάρ παρὰ τὰς κοινὰς
θέσεας ὑπόληψίς τινος τῶν ἔνδοξων κατὰ φιλοσοφίαν θέσις κατ' αὐτῶν,
οὐσα παράδοξος διὰ τὴν πρὸς τὰς κοινὰς προλήψεις μάχην, τὸ οὖτον
εἴναι ζητεῖσθαι περὶ αὐτῆς διὰ τὸν προστάτην θύγατριν κατὰ

2 αὐτοῦ P διεκτικά A 4 οὐδεὶς Bpr. post δύναται add. δὲ AD, sed cf. Ind. δὲ alterum om. A 5 εἰσιν om. D 6 προστιθέντα—προβλήματα A 7 εἰ-
ρημένων Dpr. δύ τον scripsi: cf. vs. 12: ἐν τῷ libri δὲ τῷ ἔστι aB τῷ φ. in ras. P² κακεῖνα καὶ ταῦτα A 8 ἐναντίοις scripsi: ἐναντία οἱ libri μὲν om. A γάρ postea add. D η̄ om. aP 9 αὐτοὶ om. P αὐτοῖς aP
10 ταῦτα om. D τὰ om. P 11 προειρημένων] προβλημάτων A 11. 12 ὑπό-
μνημα P (γραν in ras. P²) 12 ante τούς delevit ὡς B δὲ prins ABD; γάρ al.
13 πολλοὶ] σοφοὶ τοῖς πολλοῖς B προσέρχεται ὡς ἔστιν ἔνδοξα A 15 μὲν om. al.
ἔνδοξον τε postea add. D 15. 16 προτάσσεις—προβλήματα P 16 post γάρ add. τῷ
AB 17 καὶ om. A 18 αὐτοὶ ἔσυτοις D: αὐτοῖς aAB: αὐτοῖς P 19 οὔτε ἀπλῶς
ἀδοξόν addidi 20 τῷ om. D post ἔνδοξον add. δύ aBp εἴναι τούς πως B
21 θέσις—δοκεῖ (p. 79.7) cf. Suidas sub v. θέσις 24 καὶ θέσις superser. P immo
η̄ θέσις πρόβλημα 25 οὐ—ἔστιν om. P ἔστιν alterum om. A περὶ B
26 τῶν ἔνδοξων τινὸς D 27 ὑπόληψεις B post μάχην add. καὶ ἐμφαίνουσι D
28 post αὐτῆς add. ὅπερ D post διὰ add. τῷ AB. superser. P

φιλοσοφίαν ἔχουσα. οὐδὲ δεῖ καὶ τὸν προτερόν τῆς δέξης τὸν συνιττάντα εἰ τὴν ίδειν προσκεῖσθαι τῷ τοιούτῳ προβλήματι· οἶνον ‘πότερον πάντα συνεγόντες ἦσι καὶ δεῖ γίνεται, οὐδέποτε δὲ ἀδέν τοιούτων ἔστιν ἔστιν καὶ?’ Πράκτειν τὸν ή οὖ? καὶ ‘πότερον ἔστιν ἐν καὶ ἀντίτιτον τὸ δόν, ὡς Παρμενίδης δοκεῖ.

5 Τὸν η οὖ? καὶ ‘πότερον κινησις ἔστιν η οὖ, ὡς δοκεῖ Ζήνωνι? καὶ ‘πότερον η θύγεια ἀμφιθύη η οὖ, ὡς Χρύσιππος λέγει?’ καὶ ‘πότερον ἔστιν ἀντιλέγειν η οὖ, ὡς Ἀντισιλένει δοκεῖ?’ ἀναιρόν γάρ τοιούτης τὸ εἶναι ἀντιλέγειν τοῦ ἔλεγος δεῖν μὲν τοὺς περὶ τίνος λέγοντας ἐκεῖνο λέγειν καὶ σημαίνειν δι’ ὃν λέγουσι τὸ περὶ οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας περὶ τοῦ αὐτοῦ 10 ὑφεζόντες λέγειν. ταῦτα προλαμβάνων ἔλεγεν· οἱ ἀντιλέγειν δοκοῦντες ἀλλήλους περὶ τίνος ἥτοι ἀμφιθύεροι λέγοντες τὸν τοῦ πράγματος λόγον ἀντιλέγοντες τὸ οὐδέπετερος η δι’ ὃ μὲν λέγων δὲ οὐ λέγων· ἀλλ’ οὔτε, εἰ ἀμφιθύεροι τοῦ λέγοντεν τὸν τοῦ πράγματος λόγον, ἀντιλέγοντες ἄν (ταῦτα γάρ ἂν λέγοιεν), εἴ τε μηδέπερ τὸν τοῦ πράγματος λέγοι λόγον, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἄν τι λέγοντεν 15 περὶ τούτου· οἱ δὲ μὴ λέγοντες περὶ αὐτοῦ τούτου οὐδὲ ἀν τι λέγοντεν περὶ αὐτοῦ· εἰ δέ ὁ μὲν λέγοι δὲ μὴ, οὐδὲ οὗτοι ἀν τι λέγοντεν· ὁ γάρ μὴ λέγων τὸν τοῦ πράγματος λόγον οὐδὲ ὅλως ἄν τι λέγοι περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἐκείνου δι’ οὗτοι λέγει· οὗτοι δὲ οὐδὲ ἀν τι λέγοντεν τούτων δὲ οὗτοις ἔχοντων οὐδὲ ἀν τι λέγοντεν εἴη. ψεύδος 20 δὲ λαμβάνει τὸ τοὺς μὴ λέγοντας τὸν τοῦ πράγματος λόγον η τὸν μὴ λέγοντα μηδὲ ὅλως ἄν τι λέγοι περὶ αὐτοῦ· οὐ γάρ, εἴ τις μὴ ἀληθῆ λέγει, οὐτοις οὐδὲ λέγει περὶ τίνος. ἔστι δὲ λέγειν περὶ τίνος καὶ ψεύδη λέγοντα (οὐδὲ γάρ ἄν εἴη τὸ ψεύδεται δι’ ὅλως, εἰ μόνος εἴη λέγων περὶ τίνος δι’ αὐτοῦ λέγων). εἴ γε πᾶς μὲν δι’ ψεύδομενος περὶ 25 τίνος λέγων περὶ τίνος ψεύδεται, εἰ δὲ ἔστι ψεύδεται, εἴη δὲ καὶ ἀντιλέγειν τίνα ψεύδομενον· καθόλου γάρ τὸ ἀντιλέγειν ἔστι τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ τὰ ἀντικείμενα λέγειν. οὐ δυνατὸν δὲ τοὺς τὰ ἀντικείμενα περὶ τούτοις λέγοντας ἀληθεύειν ἀμφιθύερους. οὐ τοῖς συλλογισμοῖς δὲ καὶ λόγοις αὐτῶν χρῆσθαι λέγει. ἀλλὰ ταῖς δόξαις ψήσαις.

30 Εἰπόμεν δὲ | τὴν γνωρίμου τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν παράδοξον ὑπό- 44

1 ξηρώτα P (εἰν P2, ut videtur): ἔχει aABD δὴ D 2 ζητήματι A 3 ἔστως D: om. aABP Suid. 3 οὐ pro altero οὐ A ζήνων δοκεῖ D 7 ante γάρ add. μὲν D 8 καὶ om. A 9 οὐ] ὁν B post ἀντιλέγοντας add. ἀλλήλους aABP: om. D τοῦ om. A 10 ὄφεται B 11, 12 ἀντιλέγειν A 12 οὐδέπερος aAP, corr. B: οὐδέπερος D et fort. Bpr. εἰ] οὐ A post εἰ ras. D 13 [λέγοιεν prius] λέγοντες D ταῦτα AB 14 εἰ γε μηδεπέρως B λόγους A ἄν τι λέγοιεν scripsi cf. vv. 17, 21 (ἀν λέγοιεν Brandis Schol. p. 259b22): ἀντιλέγοντες aBDP: ἀντιλέγειν A 15 ἀν om. a 16 λέγοι aP: λέγει BD: compend. A 17 ὅλως] οὗτος D ἄν τι λέγοι Brandis l. c. b25 ef. vv. 14, 21: ἀντιλέγοι aDP: ἀντιλέγει B: compend. A 18 ἀλλὰ περὶ] ἀλλ’ ἀπ’ A οὗτος—τοῦ (20) initio paginæ om. P . ἀντιλέγει omisso ἄν D 21 ἄν τι λέγοιen scripsi ef. vv. 14, 17: ἀντιλέγειν libri 22 περὶ τίνος λέγει aB ἔστι δὲ D: εἰ δὲ ἔστι A: εἰτε ἔστι, ut videtur, B: εἰ ἔστι P: εἰ γε ἔστι A 24 τὰληθῆς A 26 τὸ prius] καὶ A ἔστι—πρόβλημα (p. 81,9) defectus signo apprieto om. P (ζήτει ἐκεῖθεν super ser. P²) τὸ alterum et τοῦ om. A 27 τὰ ἀντικείμενα alterum ante λέγοντας (28) transpositum A 28 τοῦ αὐτοῦ aAB 29 λέγοιen AB 30 δὲ AP: om. aB

ληψιν θέσιν είναι (διὸ γάρ τὸν προστάτην ἀξία ζητήσεως ἡ δέξα γίνεται. καὶ διὰ τοῦτο πρόβλημα οὐκ οὖσα καθ' αὐτὴν τοιαύτη γίνεται), εὐλόγιως προσέθηκε τὸ γάρ τοῦ τυχόντος ἐναντία ταῖς δέξαις ἀποφρηναμένου φροντίζειν εὑηθες· πανταχούθεν γάρ εὐκαταφρόνητον, καὶ ἐξ αὐτοῦ 5 τὸ ἀδόξον ἔχον καὶ ἐξ τοῦ προστάτου. τὸ δὲ ἀποφρηναμένου εἴπει ὅτι³

ὅτι εἰ καὶ χωρὶς συλλογισμοῦ λέγοι· ἐπεὶ ἐρεῖ γε πρόβλημα γίνεσθαι καὶ τὴν τοιαύτην δέξαν. ὅταν μετὰ συλλογισμοῦ τιθῆται. λέγει οὖν θέσεις είναι καὶ ταῦτα περὶ ὧν ταῖς κοιναῖς δέξαις ἐναντίοις τινές εἰσι· λόγοι τε καὶ συλλογισμοί. καὶ γάρ εἰ μὴ ἔνδοξον ἔχοι τὰ τοιαῦτα προστάτην. ἀλλ’ 10 οἱ περὶ αὐτῶν συλλογισμοὶ ἐναντίοις ταῖς προκαταβεβλημέναις δέξαις περὶ αὐτῶν ὄντες ἀξιαὶ αὐτὲς παρέγγονται ζητήσεως· ὃ γάρ ἡ τῶν σοφῶν ἐν ἑκείνοις ποιεῖ δέξα. τοῦτο ἐν τούτοις ἡ διὰ τοῦ συλλογισμοῦ δεξίες τε καὶ πίστις. καὶ παρατίθεται δὲ τῇς τοιαύτης θέσεως δεικτικὸν παράδειγμα τοιοῦτον· ἡ μὲν κοινὴ δέξα λέγει· ‘πᾶν τὸ ὃν ἦτοι ἀλιτιόν ἐστιν ἡ γεγονός’.

15 οἱ δὲ σοφισταὶ τοῦτο ἀναφεύνειν πειρῶνται διὰ λόγου τινὸς παρεγγόμενοί τινα οὔτε ἀεὶ ὄντα οὔτε γεγονότα. λαμβάνοντες γάρ τὸ τῶν ὄντων τι εἶναι τὸ μουσικὸν ὄντα γραμματικὸν είναι δεικνύουσιν ὅτι τοῦτο οὔτε 20 ἀλιτιόν ἐστιν (οὐ γάρ ἀεὶ ἡνὶ ὁ μουσικὸς γραμματικός, ἀλλ’ ἡνὶ ποτε ὅτε οὐκ ἦν), ἀλλ’ οὐδὲ γενόμενον· οὐ γάρ γίνεται ὁ μουσικὸς γραμματικός· εἰ 25 γάρ γίνεται, ἤτοι ὡς ἔξι ὥλης τῷ μουσικῷ γίνοιτο· ἀλλ’ ὁ γραμματικός, ὡς ἐκ τοῦ γχαλκοῦ ὁ ἀνδριάς καὶ ὡς ὁ ἀνθρωπὸς γραμματικός (ἀλλ’ οὐκ ἔστιν ὥλη τὸ μουσικὸν τοῦ γραμματικοῦ), ἡ ὡς ἔξι ἐναντίου· οὐκ ἔστι δὲ ἐναντίον τῷ μουσικῷ τὸ γραμματικόν. ὃ γε καὶ συνυπάρχει αὐτῷ· οὐκ ἄρα τὸ 30 μουσικὸν γραμματικὸν γίνεται· ἔξι ὧν συνάγουσι τὸ οὐ πᾶν ἄρα τὸ ὃν ἡ γενόμενόν ἐστιν ἡ ἀλιτιόν. ἔτι εἰ μήτε ὁ γραμματικὸς γενόμενος μουσικὸς γραμματικὸς μουσικὸς ἐγίνετο, ἔστι δὲ μουσικὸς γραμματικός. ὃ μὴ γέροντεν, ἔστιν. ἔτι οὐδεμίᾳ τέλην ἔστιν ἡ ἐπιστήμη ἡ διδάσκει τὸν μουσικὸν γραμματικόν· οὐδεὶς γάρ, καθ' ὁ μουσικός ἔστι, γραμματικός γίνεται (οὐ γάρ ἀπὸ τούτου εἰς ἑκεῖνο ἡ μεταβολή), ἀλλ’ ἀμφότερα, καθ' ὁ ἀνθρω- 35 πος. δύναται τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν σοφιστῶν καὶ οὕτω λέγεσθαι· ἀλλ’ ἡ γεγονός τις γραμματικὸς πρῶτον, εἴτα μουσικός, οὗτος οὐ γέροντες μὲν μουσικὸς ὧν γραμματικός, ἔστι δὲ μουσικὸς ὧν γραμματικός· ὁ οὖν λέγων ‘μουσικὸς ὧν γραμματικός ἔστι’ λέγει καὶ ‘μουσικός ἔστι γραμματικός’.

3 ψυχόντος (sic) A   5 ἔχων A   6 λέγει (sic) D   post ἐπεὶ add. εἰ A
 8 post δέξαις add. ὡς A   8. 9 τε καὶ] καὶ οἱ A   10 καταβεβλημέναις A

11 ἀξίας αὐτὸν A   12 ποιεῖται D   13 θέσεως AD, corr. B: δεξίεως a, Bpr.   14 ἡ—
 λέγει om. a   λέγοι A   16 τὸ] ἀπὸ A   τι] τὸ a   18 οὐ] οὗτε A
 ἀλλ’ — γραμματικός (19) om. A   20 ἤτοι] εἴτε D   γένοιτο ἡνὶ A   21 ὁ prius
 om. a   ὁ alterum in ras. D   γραμματικός] γ in ras. D   22 τοῦ (τὸ Bpr.)

γραμματικοῦ τὸ μουσικὸν ab   23 τὸ μουσικὸν τῷ γραμματικῷ D   24 παν A
 25 ἡ om. A   γενόμενος A: γενόμενος D   26 ἐγένετο D   post δὲ add. ὁ ab
 οὐ] ὡ A   28 μουσικὸς ὧν omisso καθὸ A   γίνεται AD: ἔστι ab   29 οὐ]
 ὁ A   31 οὗτος post μουσικὸς (31, 32) transponunt ab   μὲν om. D   32 γενός A

περὶ δὲ τὸν καθ’ αὐτὰ ὅμιτον ἡ λεπόμενην τὸ ἀδίκα αὐτὰ ἡ γενόμενα εἰναι. ἔτι ὡς ἔστι (κατὰ συμβεβηκός δέ ἐστιν). οὗτος καὶ ἐγένετο· ὁ γάρ 30 μουσικὸς γνηγόμενος. εἰ προῦπηρχεν¹ ὥν· γραμματικός (οὐ γάρ δὴ ἄμα ἄμφω). γνεται μουσικός· κατὰ συμβεβηκός δὲ ὁ γραμματικὸς μουσικός ἐγένετο. ὡς οὖν τὰ τοιωτα ἔστιν. οὗτος καὶ γίνεται. τὰ γάρ τοιωτα. φησί· λέπιον τὰ παράδοξα. εἰ καὶ μὴ ἀπλῶς διοκεῖ τινι ἄξια ζητήσεως εἰναι. ἀλλὰ τῷ συλλογισμῷ τινα αὐτῶν εἰναι, δέξαι ἂν καὶ αὐτὰ διὰ τοῦτο ἄξια ζητήσεως. δέτι μὲν οὖν καὶ ἡ θέσις ἐν τῷ πρόβληματι ἔστι. γνωριμον. ἦν τοῦτο πρόβλημα περὶ οὐ ἐναντίως διεξάγουσιν οἱ σοφοὶ τοῖς πολλοῖς· καὶ ἡ θέσις 10 δέ. παράδοξος οὐσια ὑπόληγψις τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσο- φίαν ἡ περὶ τῶν αἴρετῶν καὶ φεύγετῶν ἡ περὶ τῶν θεωρητῶν ἡ περὶ τῶν συντελούντων πρός τι ἐκείνων. ἔχει τὸ ἐναντίως διεξάγειν τοῖς πολλοῖς τῶν συφῶν τινα. ὑπὸ ταῦτα δὲ ἂν ὑπάρχοιτο εἶδος τῶν προβλημάτων καὶ τὸ προσκείμενον τῇ θέσει τὸ περὶ τὸν λόγον ἔχομεν ἐναντίον ταῖς 15 διέξαις· ὁ γάρ λόγος καὶ ὁ συλλογισμὸς τὴν τοῦ σοφοῦ χώραν μεταλαμ- βάνων πρόβλημα καὶ τὸ τοιωτον ποιεῖ· ὁ γάρ τοιωτος συλλογισμὸς παρά- δοξος ὑπόληγψις ἔστι καὶ αὐτός.

Ἐστι· οὐν οὖν καὶ ἡ θέσις πρόβλημα, οὐ μὴν ἀντιστρέψει. οὐ γάρ ἡσπερ ἦν πᾶσα θέσις πρόβλημα. οὗτος καὶ πᾶν πρόβλημα θέσις 20 ἔστιν· εἰσὶ γάρ ἐν τοῖς προβλημασι καὶ τὰ περὶ τὸν οὐδετέρως διεξά- γομεν, δὲ οὐκ ἂν εἴη θέσις. διὸ δὴ τοῦτο τὸ τρόπον τὸ πρόβλημα ἀπὸ τῆς θέσεως χωρίσας ἐνεδεῖξατο ἥμιν ὡς διναμένης τῆς θέσεως ὑπάγε- 45 σιταί τινι τῶν ἀλλων προβλημάτων τῶν διὰ τὸ ἀντικείμενας εἰναι περὶ αὐτῶν διέξαις ὅμιτον διαλεκτικῶν προβλημάτων, καὶ κατασκευάζει τούτῳ καὶ 25 δείκνυσι δι’ τὸν ἐπιφέρει· ἐκ γάρ τῶν εἰρημένων περὶ τῆς θέσεως ἀνάγκη ἡ τοὺς πολλοὺς τοῖς σοφοῖς ἀμφισβήτειν ἡ ἀποτερούσσοιν ἔαυτοῖς. ἐπειδὴ παράδοξος ὑπόληγψις ἡ θέσις ἔστιν. ἡ γάρ παρά- 3 δοξος ὑπόληγψις τοιωτη τῷ εἴναι αὐτῇ ἀντικείμενην τινὰ ὑπόληγψιν ἔν- δοξον. ἡ γάρ παράδοξος ὑπόληγψις. οὕτω μὲν ἔχῃ προσκείμενον τῶν γνω- 30 ρίμων τινὰ κατὰ φιλοσοφίαν, ἔχει τῶν σοφῶν τινα ἀμφισβητοῦντα τὴν τοῖς πολλοῖς ἡ τοῖς σοφοῖς· οὕτω δὲ ἡ ἡ θέσις λαμβανομένη ἐπὶ τούτων ἐφ’ οὐν ἔχομεν ἐναντίον συλλογισμὸν τοῖς διέξαις. δύναται καὶ ἐν τῇ τῶν πολ- λῶν κατὰ τὴν διαφορὴν εἰναι. εἰ γε μὴ σοφός ἔστιν ὁ προστάτης 10

1 ἡγ. ἡ Λ λεγόμενα Bpr. 1. 2 εἶναι ἡ γενόμενα D 2 post ἔτι add. δὲ Α 3 γνό-
μενος αΛ προύπαρχεν (sic) α ἄμα AD: om. αΒ 4. 5 γίνεται μουσικός κατὰ συμβεβηκός
[δὲ]. ἔστι γάρ κατὰ συμβεβηκός ὁ γραμματικὸς μουσικός [ἐγένετο] conicio 5 ἐγένετο D
γάρ immo δὲ 7 συλλογισμὸς Α: compend. D αὐτὸν Λ post ἄξια add. γενέσθαι αΒ
8 καὶ superser. B: om. α ἔστι om. D 9 ante περὶ add. καὶ P 11 καὶ pro altero ἡ α
13 ὡς αὐτὸν A ὑπάρχοι τὸ εἶναι A 14 τὸ om. D 16 post ποιεῖ praebent διὸ—πολλῶν
é (p. 82,1—4) libri 18 ἀντιστρέψει AD Brandis Schol. p. 259b35: ἀντιστρέψον αΒ: ἀντιστρέψει P
19 ἡ D: φησι αAB: om. P 20 ἔστιν· εἰσὶ] καὶ P 20, 21 διεξάγομεν] μεν corr. nescio
unde B 21 δὴ om. D 23 διὰ τὸ διὸ B 24 προσκατασκευάζει αP 26 τῶν σοφῶν Α
ὑποτερούσσον ut p. 82,1 Bpr.: ἀποτερωτοῦν D 27 ἡ θέσις om. B 28 τῷ—ὑπόληγψις (29)
om. Λ 29 post ὑπόληγψις add. e vs. 28 τοιωτη D 31 ἡ post τούτων transpositum Α

τοῦ συλλογισμοῦ· ὁ γάρ μὴ σοφὸς τῶν πολλῶν. διὸ εἶπεν ἡ ὑποτερούσα διῆν
ἔκαυτοῖς· οἱ γάρ τὸν λόγον καὶ οἱ τὸν συλλογισμὸν λέγοντες ἡ σοφὸς
δύνεται πρὸς σοφὸν δὲ μάχεσθαι ἢ πρὸς τὸν πολλούς. ἡ τῶν πολλῶν δύνεται
μάχεσθαι ταῖς δύναις ταῖς τῶν σοφῶν ἡ ταῖς τῶν πολλῶν. διὸ δὲ πρὸς διάτοι
διάλογον περὶ τοῦ προβλήματος οὐκ ως ἄλλα τινὰ εἰδη προβλημάτων προσέ-
θηκε τὸ “ἔστι δὲ προβλήματα καὶ διὰ ἐναντίον εἰσὶ συλλογισμοί” καὶ τὸ
“περὶ τῶν λόγων μὴ ἔχομεν δύναμιν μεγάλων”, ἀλλ’ ως τὰ προειρημένα
ἀνακεφαλαιούμενος. δύναται τις πιστοῦσθαι καὶ ἐκ τῶν νῦν περὶ τῆς θέ-
σεως εἰρημένων. διτὶ γάρ μὴ ἐπ’ ἵσης ἡ θέσις τῷ προβλήματι δεικνὺς εἰ-
10 οὖτε ἔκεινα λέγων, τὰ ἐν οἷς προβλήμασιν οὐσιῶν οὐκ ἔστιν ἡ θέσις, ἐμνη-
μόνευσας τούτων οὔτε ταῦτα, ἐν οἷς εἴναι δύναται τῶν προβλημάτων.

Εἰπόνυ δὲ τὰ προειρημένα περὶ τῆς θέσεως, καὶ ὅποιόν τι ἡ θέσις
οὐτῷ εἰναι δοκεῖ παραστήσας (ἢ γάρ οὐκ ἐν αὐτῷ καθ’ αὐτὸν οὐδὲ τῇ
αὐτῷ φύσει ἔτησες ἔξιν ἡ διὰ τὸν προστάτην ἡ διὰ τὸν λόγον ἐγκρίνε-
15 ται τοῖς προβλήμασί τε καὶ ζητήμασι. θέσις. ἀντιδιαιρουμένου καὶ ἐνταῦθα τῷ
τοῦ ‘θέσει’ τῷ ‘φύσει’. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς τῶν δυνημάτων θέσεως καὶ γάρ
ἔκει θέσις λέγομεν τὰ δύνατα, σημαίνοντες διτὶ μὴ φύσει), προστέλλεται δὴ
τούτοις διτὶ ἡ συνήθεια σχεδὸν πάντα τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα θέσεις
λέγεται τοὺς γοῦν εἰς προβλήματα λέγοντας εἰς θέσιν λέγειν φαστον. Καὶ
20 δέ τινες θέσεις καὶ τὰ ῥητορικὰ καλοῦσι προβλήματα, ἐφ’ ὃν τὸ τῆς ὑπο-
θέσεως ὄγκωνα τυνηθεστέρων τῷ δοκεῖν τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ὑποκειμένοις τιτὶ¹ καὶ
καὶ ὠρισμένοις τυνίστασθαι· κοινήτερα γάρ τὰ διαλεκτικὰ καὶ καθοι-
κώτερα. τὸ δὲ θέσις καλοῦσι καὶ ταῦτα οἱ αἰτιῶντες τὰς ὑποθέσεις
λέγουσιν. οὐδὲν δέ φασι δεῖν διαφέρεσθαι περὶ τοῦ δύναματος τοῦ τῆς
25 θέσεως. εἴτε κατὰ παντὸς προβλήματος οὐτὸν διαλεκτικῆς φέρει. ως ἡ
συνήθεια, εἴτε καὶ κατὰ τοῦ νῦν διωρισμένου προβλήματος (οὐ γάρ διο-
ματοποιῆσαι βουληθεύντες τὴν θέσιν οὕτως ὠρισάμεθα, ἀλλ’ ὑπέρ τοῦ τοῦ
δεῖξαι τὴν ἐν τοῖς προβλήμασι διαφοράν. τῆς οὕτης γνωρίμου οὐδὲν εἴτε δεῖ
περὶ τοῦ δύναματος φύλαττιμεστίαι). ἐνδεικνύμενος ήμεν καὶ διὰ τούτων διτὶ²
30 δεῖ τὴν συνήθεια γράψει τῶν δυνημάτων ἐπακολουθοῦσας δεικνύαι τὰς τῶν
σημαντικότερων διαφοράς. ἀλλὰ μὴ νομιμεστεῖν αὐτούς καὶ δυνηματικούειν
κατὰ³ θέσιν ἀν ἐπιγονήσωμεν πραγμάτων διαφορὰς δυνάματα, ως εἰνίθεται ποιεῖν

1 post πολλῶν add. ἔστιν ABD διὸ—πολλῶν (4), quae p. 81, 16 post ποιεῖ habent libri, hinc transposui ὑποτερούσου Beorr., Arist.: ὑποτερωτοῦν αDP(u); ὑποτεροτοῦν Bpr.: ὕπο (supra scripto τρ.) οὖν Λ 3 τὸν σοφῶν ἡ D: τε τῶν σοφῶν καὶ αΛΒΡ ταῖς tertium om. Λ 5, 6 προσέθηκε] p. 104 b12, 15 6 τὸ prius postea add. P²: τοῦτο P¹ δὲ om. Λ εἰτῶν ἐναντίοις αP ut p. 77, 4 ante αλλ. add. οἱ D τὸ alterum αBP: τῶν AD 9 δείκνυσσιν αB 10 προβλήματα B 10, 11 ἐργημένει Λ 12 δὲ] πρῶτον B 12, 13 ἡ θέσις αὐτῷ D: αὐτῷ ἡ θέσις αP et post δοκεῖ B: αὐτῷ ἐν θέσει Λ οὐκ ἐν B 13 οὐδὲ τῇ (δὲ τῇ superser. P)—φύσει in mrg. D¹ 14 αὐτῷ scriptis: αὐτῷ αΛDP: αὐτῷ B ἀξιον superser. P² 14, 15 ἐκκρεβεται Λ 15 ante θέσις add. ἡ Λ ἀντιδιαιρουμένου—συνίστασθαι (22) Suidas sub v. θέσις ἀντιδιαιρημένον D 16 τῷ τὸ Λ 17 δὲ αB 19 πράξημα αP λέγεται om. D 20 post προβλήματα 1—2 lit. eras. P 21 συνείθεται Λ 23 fort. εἴτε δὲ—ταῦτα (ἢ) ταύτας B 21 δὲ superser. P² 25 διαλεκτικάδε] δε in ras. P² ως superser. P² 26 καὶ eras. P 27 οὐδὲ Λ 28 δεῖν D 32 ἡς supra compendium manus primae P²

οἱ ἄλλοι μὲν ἡδουὴν ἄλλοι δὲ γαρὰν λέγοντες καὶ ἄλλοι μὲν αἱρετὸν ἄλλο
δὲ ληπτόν.

p. 105a3 Οὐδὲν δὲ πᾶν πρόβλημα οὐδὲ πᾶσαν θέσιν ἐπισκοπεῖν.

Εἰπὼν ὑποῖν τί ἔστι τὸ διαλεκτικὸν πρόβλημα, καὶ τί ποτε τῶν 5 προβλημάτων ἵδιος θέσις καὶ εἴται, προσδιηρέζει ταῦτα καὶ δείκνυσιν δῆτι εὐλόγως τὸ πρόβλημα τὸ διαλεκτικὸν τοιοῦτον ἥμιν κεῖται· οὐ γάρ πᾶν πρόβλημα οὐδὲ πᾶσαν θέσιν ἐπισκοπεῖν δεῖ (λέγοι δὲ ἂν νῦν ἐκ παραλλήλου τὸ πρόβλημα καὶ τὴν θέσιν), ἀλλὰ περὶ τούτων τῶν προβλη- 10 μάτων δὲ λόγου τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὰ καὶ δείκνυτος δεῖται ἀλλ’ οὐκ 15 αἰτηθῆσεως ἢ κοιλάσεως· τὰ δὲ αἰτηθῆσεως ἢ κοιλάσεως δεήμενα οὔτε ἐν τούτοις ἔστι περὶ ὃν “οὐδετέρως διξάσωσι” οἱ ἀνθρώποι, οὔτε ἐν τούτοις περὶ ὃν “ἐναντίως οὐ σφροὶ τοῖς πολιορκοῖς ἢ ἔκατεροι αὐτοῖς ἔσυταις”. ἢ λέγοι δὲ δῆτι, εἰ καὶ λόγοι τε καὶ συλλογισμοὶ τῶν τοιούτων εἰν παράδοξοι κατα- 20 βεβλημένοι, ὡς διὰ τοῦτο ὑποπίπτειν αὐτὰ τῷ τῆς θέσεως λόγῳ, ὅμως οὐ 25 γρὴ τὰ τοιαῦτα προσέσθαι, διορίζων τὸ προειρημένον. τίνα δέ ἔστι τὸ αἰτηθῆσεως δεήμενα καὶ τίνα τὸ κοιλάσεως, σαφῶς διὰ τῶν παραδειγμάτων ἐδήλωτεν. ἐπιζητήσαι δὲ ἀν τις διὰ τί μὴ καὶ τὰ τοιαῦτα προβλήματα· 30 εἰ γάρ τὸ πρόβλημα τὴν ἀντίφασιν περιέχει, οὐχ οὖτος δὲ προτείνων πότερον δεῖ τοὺς θεοὺς σέβειν ἢ μή, καὶ πότερον δεῖ τοὺς γονεῖς τιμᾶν ἢ οὐ. τὸ μὴ δεῖν σέβειν τοὺς θεοὺς δέσιν δείκνυσθαι ἢ τὸ μὴ δεῖν τοὺς γονεῖς τιμᾶν. ζητοὶ οὖν λέγοι δῆτι τὰ τοιαῦτα μέρη τῶν προβλημάτων οὐ δεῖ ἐπισκοπεῖν, ἢ οὐδὲ δήλως τὰ τοιαῦτα προβλήματα διαλεκτικά· ὃν γάρ ἀντιφάσειν τὸ ἔτερον μάρτιον οὐ λόγων ἀλλὰ κοιλάσεως δεῖται διὰ τὸ ὅδον τοῦτο εἶναι, τούτων οὐδὲ τὸ ἔτερον δεῖται λόγων διὰ τὸ ἐναργές τε καὶ ἔν- 35 δησιν· πρόβλημα γάρ ἔστι τὸ δεήμενον δείκνειν. τὰ γάρ οὖτοι πεπιστευ- μένα δὲ πειρώμενος κατασκευάσειν διὰ λόγων πολὺ τῆς περὶ αὐτῶν προει- 40 λημμένης πίστεως ἀσθενεστέρων τὴν διὰ τῶν λόγων παρέξεται σύστασιν. διὸ οὐδὲ δήλως τὰ τοιαῦτα τὴν προβλήματα διαλεκτικά, ἀλλὰ προτάσεις μᾶλλον διὰ τὸ ἐνδόξον. ἔτι καὶ διὰ τοῦτο γρὴ τὰ τοιαῦτα τῶν προβλη- 45 μάτων φυλάσσεσθαι. δῆτι δὲ πρὸς ταῦτα εὐπορία τῶν ἐπιχειρημάτων γείρους ποιεῖ τὰ ἡμηροὶ πολλάκις καὶ τοὺς λέγοντας καὶ τοὺς ἀκούοντας, ὅπερ ἐνα- 50 τιώτερον ἔστι τῇ γυμναστικῇ, εἰ γε προπαρασκευὴ πρὸς φυλασσοφίαν ἔστιν.

εἰ
1 αἱρετὸν D 4 τί ποτε] τίνα P, να in ras. P² 5 ιδίον P¹, corr. P² θέσαις καλοῦν-
ται ex θέσαι καλεῖται corr. P² διορέζει D 6 τὸ prius om. D 9 κατασκευάσαντος Λ
10 τὰ κοιλάσεως om. B 11 ὃν οὐδὲ in ras. D cf. ad p. 74,7 12 ἐναντίος κτλ.] cf.
p. 77,8 αὐτοῖς aP 13 τε om. aP 15 τῷ προειρημένῳ Λ δέ ABD: τέ P:
τί a 16 προγράμματων Λ 17 τὰ προβλήματα τὰ τοιαῦτα B 19 πότερα utrobiique
aP 23 post ἀντιφάσειν eras. 2 lit. P μέρος, ut videtur, Dpr. λόγου B: com-
pend. AD 24 ἐναργές] νεογές Λ 25 γάρ] fort. δέ cf. p. 81,5 26 αὐτὸν P¹,
corr. P² 26, 27 προειρημένης Λ 27 ἀσθενεστέρων μητ. D 29 post γρὴ add.
καὶ ABD 30 πρὸς τὰ τοιαῦτα D 31 τὰ ἡμηροὶ ποιεῖ aP καὶ πολλάκις Λ
31, 32 (ἐναντίο)ωτατόν in ras. D 32 παρασκευὴ D

ἢ εἰ καὶ μὴ ποιεῖ γείρους. σὰλλα φαίνεται γε γείρους ποιεῖ· ἀτοπον δὲ λόγους ἐνδόξους παρέχεται πειρώμενον ἔμυτὸν ἀδοξὸν ποιεῖν δι' αὐτῶν. πρότασις μὲν οὖν ἔστι διαλεκτικὴ τὸ ἀντικείμενον τῷ κολάτεως δεσμῷνον τοῦ μορίῳ τοῦ προβλήματος προβληματα δὲ οὐδέτερον εἰ γάρ “οὐδὲ ὅν σύνεγγυες ἢ ἀπόδειξις” προβλήματα. ως ἑξῆς λέγει πολλῷ μᾶλλον οὐκ ὥν εἴη προβλήματα ἢ διὰ τὴν ἐνάργειαν κολάτεως ἀξίους παρέχεται τοὺς ἀντιλέγοντας αὐτοῖς. η διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα οὐ προβλήματα. Οἱ δὲ εἰς τὰ προβλήματα ἐπιγείρονται εἰς ἀμφότερα ἐγίνετο. ἀτύτατα γάρ τὰ τὴν εἰς τὸ ἔτερον τῶν ἀντικείμενον ἐπιγείρησιν ἀργορημένα.

20

10 p. 105α7 Οὐδὲ δὴ τὸ σύνεγγυες ἢ ἀπόδειξις. οὐδὲ τὸν λίαν πόρρω.

Τοῦ μηδὲ τὰ τοιαῦτα προβλήματα εἰναι διαλεκτικά. ὅν τε ἡ ἀπόδειξις ἐμφανῆς τε καὶ γράφων, καὶ ὁν πάροι τε καὶ τρόπος ἀσφάρτης. αὐτὸς τὰς αἵτιας παρέθετο εἰπὼν τὰ μὲν γάρ οὐκ ἔχει ἀπορίαν. τὰ δὲ πλείω η κατὰ γρυναστικήν. τὰ μὲν γάρ ὁν σύνεγγυες ἢ ἀπόδειξις ὁρίσια καὶ εὔηρωστα καὶ διὰ βραχείας ἐπιστάτεως γραφτόμενα. οἷον εἰ προτείνοι τις πάτερον ὁ ἀνθρώπος ἡών ἔστιν η οὐ. τοιαῦτα ἔστι καὶ τὰ ἐν τοῖς περὶ καθηκόντων οὐδὲ τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἤτοι μεριμνα, οἷον πάτερον γρὴν συναριστῶντά τισιν η τῷ πατρὶ ἐκτείνειν ἐπὶ τὰ παρροτέρω μέρη τὴν γείρα, οὐδὲ η μεζω. η μά. ὅλλα ἀρκεῖσθαι τοῖς παρακειμένοις. η 20 εἰ γρὴν ἀπούσιας φιλοσόφου ἐπηλαγέναι τοὺς πόδας. ὅλλα οὐδὲ περὶ τῶν σοφιστικῶν καὶ ἐπιπολαίως συγκειμένων προβλημάτων ποιήσεται τὸν λόγον. παραγρῆμα γάρ κατάφθορον γίνεται τὸ ἐν αὐτοῖς ἀμφιεργεῖσθαι δοκοῦν. οἷον πάτερον ὁ ἀνδρεῖος ἀνδρείαν ἔχει η οὐ. καὶ πάτερον ὁ δίκαιος ἀδίκος η οὐ. καὶ πάτερον ὁ τοφεῖς ἀμαλῆτης η οὐ. δίκαιος γάρ μάτες ὁ ἀνδρεῖος 25 ἀνδρείαν ἔχειν διὰ τὸν γιτῶν τὸν ἀνδρείαν καὶ ὁ δίκαιος ἀδίκος εἶναι διὰ τὸ ἀδίκοια ποτε πράττειν καὶ ὁ τοφεῖς ἀμαλῆτης εἶναι διὰ τὸ μανθάνειν μὲν τὸν ἀμαλῆτη τὸν δὲ τοφέν μαντίλανειν. τοιαῦτα καὶ τὰ πάτερον τὸν τοφέλον οἷον τέ ἔστιν ὁρὸν η οὐ. η τὸν σιγῶντα λέξειν· τὰ γάρ τοιαῦτα ἐριστικά τε καὶ ἐπιπλανα καὶ παρὰ τὸ τῆς λέξεως διττὸν ἔχει τὴν κακονογρίαν. 30 ἐκλέγεται δὲ δοκεῖ καὶ τὰ κατὰ τὰς ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας προβλήματα τῶν διαλεκτικῶν. Οἱ κείται τὰ διαλεκτικὰ η περὶ τῶν “πρὸς αἴρεσιν καὶ

1 γέρους prius corr. ex γέρους A γε τε A 2 ἔστιν D: αὐτὸν αΡ: αὐτὸν ΑΒ
ἢ οὖν] οὐκ B τὸ corr. ex τῷ A 4 μορίῳ om. B ἔτερον Α 5 πολλοῖς A:
πολὺ αΡ 6 ἡ—οὐ προβλήματα (7) om. P ἐνέργειαν κολάτεις Α 8 ἐγένετο Α
γάρ om. A τὴν εἰς ΑDP: εἰς τὴν B: εἰς α τὴν ἔτέρον Α 11 μὴ δὲ ΑΒ: δὲ
μὴ αDP ἀπόδοσις Α 12 ὥστες α 13 πορέα Α 14 πλέον αBDP (CPou.
corr. Ac): πλέον Α (πλέον B f. pr. Ac) η superser. P³ 16 προτείνοτο τις Α
post ὡς ras. 1—2 lit. P 17 post περὶ add. τῶν B post καθηκόντων add. ξῆροι
ΑΒΡ 18 πολὺ τῶν om. A στοῦς Α 18 συναριστῶν P 19 τὴν γέρον D: om.
αΛΒΡ 20 οὐδὲν Α: post ὡς ras. in P 23 et 25 ἀδόρτιαν Α 23 ἀδικος D: ἀδική-
σαι αΛΒΡ 25 γιτῶν P ξῆροις εἶναι scripsi: ἀδικεῖν ΑΒD: ἀδικος αΡ 27 σοφῶν
ἢ B ante μανθάνειν add. μὴ αB 29 περὶ τὸ Α et corr. ex περιττα B 30
τὰ αΡ 30 τὰ om. αΡ 31 κείται] p. 104b2 τὰ om. Α

φυγήν¹⁰ είναι η περὶ τῶν "πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν" η περὶ τῶν συνεργόν-
των πρός τι τοιούτων· τὰ γάρ κατὰ τὰς ἐπιστῆμας τε καὶ τέχνας η πρὸς¹¹
αἱρέσειν ἔστιν. ὡς τὰ ἐν ιατρικῇ, η πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν. ὡς τὰ ἐν
γεωμετρίᾳ. συντελεῖ. διὸ καὶ ταῦτα ἔσται διαλεκτικὰ προβλήματα. ἐν ἔχει
τὰ προειρημένα. τοὺς διαλεκτικούς οὐ διὰ τῶν οἰκείων ἀρχῶν αὐτὰ διεικόν-
τος ἀλλὰ δι' ἐνδόξου τινῶν προείρηται γάρ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον¹² "περὶ¹³
παντὸς τοῦ προτείλεντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξου"¹⁴ είναι συλλογιστικήν. διὸ
ὅταν μὲν τῶν κατὰ τὰς ἐπιστῆμας τε καὶ τὰ μαθήματα κοινοτέρας ἐπιγεινε¹⁵
ρήσεις δέγεται. διαλεκτικὰ δὲ εἴη προβλήματα. δισα δὲ ρή τιαντα τῷ
10 πλείω θεωρίαν ἔχειν η κατὰ γυμναστικήν. ἐκπίπτοι δὲν τῶν διαλεκτικῶν
προβλημάτων. οὐ γάρ διαλεκτικού τὸ "πότερον πᾶν τρίγμαν τὰς ἐντὸς
τρεῖς γυνάκις δυστὸν δοθεῖται τοιούτοις ἔσται ἔχει η οὐδὲ· κρείττονος γάρ καὶ ἀκριβε¹⁶
στέρας μεθόδου δεῖ πρὸς τὴν τῶν τοιούτων κατασκευὴν προβλημάτων.
τοὺς γάρ γεωμετρου τὸ δεῖξαι τοῦτο διποτες ἔχει. διὸ οὐδὲ τῶν κατὰ φύλο-
15 συρίγιαν ἐστὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διαλεκτικὰ προβλήματα. οἷον πότερον μία
ἢη πάντων η οὐδὲ. καὶ πότερον η ὄλη γνωται η οὐδὲ. καὶ πότερον αἱ στο-
μοι ἀργαλ τῶν ὄντων η οὐδὲ. καὶ πότερον πᾶν τὸ κινοῦν κινούμενον κινεῖ η οὐδὲ. η
καὶ πότερον ἀληθές ἐστιν η κίνησις η οὐδὲ. πλείστοντος γάρ καὶ ἀκριβεστέρας
τὰ τοιαῦτα ἐπιστάσεως δεῖται. τῶν οὖν περὶ τὰ αἵρετὰ καὶ φευκτὰ καὶ
20 τῶν πρὸς ἀλήθειαν τε καὶ γνῶσιν καὶ τῶν πρός τι τούτων συντελούντων
δισα μὲν ἐνδόξα ἔστι. ταῦτα προτάσσεις διαλεκτικαί. δισα δὲ τοιαῦτά ἔστιν
ώς μηδετέρως περὶ αὐτῶν διέδεξεν η ἐναντίως τοὺς διαφορές τοῖς πολλοῖς
η ἔκατέρους αὐτοὺς ἔσυντος. ταῦτα προβλήματα.

10

p. 105a10 Διωρισμένων δὲ τούτων γρήδι διελέσθαι πότα τῷ λό-
25 γων εἶδη τῷ διαλεκτικῷ.

Προτίθεται εἰπεῖν πότα καὶ τίνα εἶδη τῷ λόγῳ τῷ διαλεκτι-
κῷ, καὶ οὐδὲ τὸ γυμνάζεται γίνεται. καὶ πρὸς οὓς γρήσιμα τὰ παρα-
δοθεῖσάμενα ὄργανα. διὸ δέ φησιν εἰναι. ἐπαγωγήν τε καὶ συλλογισμόν. τὸ τι

1 η περὶ τῶν συνεργόντων γνῶσιν (3) om. B	1. 2 συνεργῶν aP	2 post τι
2—3 lit. oblit. A	3 [αἱρεσιν ἐ in ras. D]	6 προείρηται] c. 1
p. 100a19 7 προτείλεντος om. aP	8 δισα] τα corr. nescio unde B	8. 9 ἐπι- γρήσεις A
11 διαλεκτικὸν γάρ A: γάρ διαλεκτικὸν B	12 δυστὸν—ἔχει ante τὰς (11)	transposuerunt aP
13 δεῖ om. P	προβλημάτων κατασκευὴν aP	14 τὸ superser. B
15 ἔχει D	15 ἐστὶ superser. P ²	16 καὶ πότε- ροι η—οὐ om. P:— κίνησις η οὐ (18) om. A
17 κινοῦν aP: om. BD	17 κινοῦν aP: om. BD	18. 19 τὰ τοιαῦτα καὶ ἀκριβεστέρας A
19 περιστάσεως D	post περὶ add. τε aP	21 δια- λεκτικαῖ] εἰ in ras. D
22 ante οὐ add. η P	οὐσιαντίος aP	οὐσια οὐσια
τοὺς πολλοὺς D	23 αὐτοὺς ἔσωτοις D: αὐτοῖς aAB: αὐτοῖς P	post ταῦτα add.
δη aP	24 πότα εἶδη (25) om. aP	26 προτίθεται—ποτεῖται (p. 86, 19) Suidas sub v. ἐπαγωγή τίνα] ποτα A
τοὺς λόγους εἶδη ut vs. 24, 25 B	28 ἔργα A	post εἶδη add. εἰστὶ A, post λόγους aBP
δη aP	δύο—εἰρήσθαι (p. 86, 1) om. A	τίς B

μέν εστι συλλογισμός. εἰρηθεὶαι φιλάνει· περὶ δὲ ἐπαγωγῆς νῦν τὸν λόγιον
ποιεῖται. οὗτοι δὲ ταῦτα τῶν λόγων δι’ ἓν αἱ δεῖξεις γίγνονται τινων. τὰ 15
ἀνωτάτῳ γένη, δηλούν ἐκ τοῦ πάντα τὸν δεικνύντα τινά τῷ διά τινος καθόλου
τε καὶ κοινοτέρου δεικνύνται αὐτὸν τῷ διά τινων τῶν δι’ αὐτόν· αὐτὸν γάρ δι’
5 ἑαυτοῦ οὐδὲν δεικνύται. *(οὐκ)* εἴη δ’ ἀνὴρ καὶ τὸ ίσον καθόλου. οὐ μὲν οὖν διὰ
τοῦ καθόλου δεῖξεις συλλογιστική. οὐ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου ἐπακτική.
ὑποτάσσεται δὲ τῷ μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐντύμημα, τῷ δὲ ἐπαγωγῇ τὸ παρά-
δειγμα. τὸ μὲν ἐνθύμημα ἥρτορικὸς συλλογισμός ἔν. τὸ δὲ παράδειγμα 20
ῥήτορικὴ ἐπαγωγή. λέγει δὲ τὴν ἐπαγωγὴν εἶναι τὴν διὰ τῶν καθ’ ἔκαστα
10 ἐπὶ τὸ καθόλου πρόσδον. διὸ οὐχ ὑγῆς λέγουσιν οἱ λέγοντες τὴν ἐπαγω-
γὴν λόγων εἰναί τινα ἀπὸ ὅμοιου ἐπὶ ὅμοιον· οὐ γάρ ὅμοιον τὸ καθόλου
τοῖς ὑπὸ αὐτῷ τῆς δὲ τοῦ καθόλου δεῖξεως χάριν τῇ ἐπαγωγῇ μάλιστα. οὐ
δὲ ἀπὸ ὅμοιων ἐπὶ ὅμοιον λόγος μᾶλλον ἀν τὸ παράδειγμα σημαίνει. οὐ
γάρ λόγος οὐ διὰ τῶν καθ’ ἔκαστα τὸ καθόλου δεικνύς καὶ πιστούμενος, 25
15 οὗτος εστιν ἐπαγωγή. οὐ γάρ δεικνύς καθόλου οὗτοι ἐν πᾶσιν ἄριστοι οἱ ἐπι-
στάμενοι διὰ τοῦ λαβεῖν οὗτοι κυβερνήτης ἄριστος οἱ ἐπιστάμενοι, ὅμοιος
καὶ ἡγίσχος, ὁμοίως καὶ στρατηγός, ὁμοίως καὶ ἰατρός, ὁμοίως γεωμέτρης,
μουσικός, τέκτων. δὲ ἐπαγωγῆς τοῦ ἐν πᾶσιν ἄριστον εἶναι τὸν ἐπιστά-
μενον τὴν δεῖξιν ποιεῖται. λέγει δὲ καὶ τὴν κατὰ τὸ γρήσιμον διαφορὰν τοῦ
20 τε συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἐπαγωγῆς ητοις εστί. τὴν μὲν γάρ ἐπαγωγὴν τὸ
πιθανώτερόν φησιν καὶ σαφέστερον, καὶ δύος σαφέστερον
προσεύμηκε. διὸ γάρ τὸ κατὰ τὴν αἰσθησιν γνωριμώτερον, διὸ οὐκέντιν
τοῖς πολλοῖς εστίν. οὐ γάρ ἐπαγωγὴ διὰ τῶν καθ’ ἔκαστα γίνεται, ἢ
30 εστιν αἰσθητά καὶ τοῖς πολλοῖς κοινά τε καὶ γνώριμα. τὸ
μὲν οὖν πιθανὸν οὐ ἐπαγωγὴ ἔχει, οὐ μὴν καὶ τὸ ἀναγκαῖον. οὐ γάρ ἐξ
ἀνάγκης ἐπὶ τοῖς κατὰ μέρος συγχωρηθεῖσι τὸ καθόλου διὰ τὸ μὴ οὖν τε 35
πάντα τὰ καθ’ ἔκαστα ἐπεξελιχόντας διὰ τῆς ἐπαγωγῆς λαβεῖν. διδεῖτητα
γάρ τὰ καθ’ ἔκαστα. καὶ γάρ εἰ πάντα, οὗτοι καὶ τοῦτο λόγιον οὐ γάριν
γρῆται τῇ ἐπαγωγῇ, καὶ οὐκέτι αὐτῷ τῆς τοῦ καθόλου λήψεως γρείν, ἀλλ’
35 οὐ ἐπὶ τοῦτο μεταβήσεται, ὥστε οὐκέτι ἐπακτική οὐ λόγος εστίν, οὐδὲν
τοῦτο ἐν τοῖς λαμβανομένοις, καὶ εστιν ἐνστάσεως ἀφορητή πρὸς τὴν τοῦ
καθόλου λῆψιν ἐπὶ αὐτοῦ τούτου ὡς οὐκ ὁμοίως ἔχοντος τοῖς συγχωρηταῖς 40

1 εστι οι. D εἰρηθεὶαι φιλάνει (e. l. p. 100a25 sq.) BD et, ut videtur, P¹: εἰρηκε φιλάνεις
αP²: φιλάνει Λ νῦν οι. D 2 αἱ δεῖξεις ἀποδεῖξεις B τινων τὰ e corr. add. D 3 πάν-
τως Α τι] τινα B 4 τε οι. Λ κοινοῦ αὐτὸν δεικνύναι Λ αὐτὸν (ante τῷ) B: αὐτὰ P
τινως P 5 αὐτοῦ aB, Ppr.: αὐτοῦ Peori. οὐκ addidi διὰ οι. D 6 τὸ supra ras. P
8 post μὲν add. οὖν D ὥν BD et fort. P¹: οὐ aΛP² 9 διὰ τῶν καθέκαστα aBDP(C)
Suid.: διὰ τὸ καθέκαστον Λ: διὰ τῶν καθέκαστον Arist. 10 τὸ aBDP(C): τὰ Arist. Suid.
ὑγίως superser. P³ λέγοντες corr. ex ἔχοντες B 11 τινα ABD: τὴν αP: οι. Suid.
14 οἱ οι. D, superser. P² τὸ καθόλου οι. B post καθόλου add. συνίσταθαι αP 15 οἱ
alterum οι. Α 17 ιατρός—στρατηγός αP αντε γεωμέτρης add. καὶ Suid. 18 τὸν
ἐπιστάμενον εἶναι αP 19 τὴν διαφορὰν τὴν κατὰ τὸ γρήσιμον αP 27 καθέκαστον D
28 καθέκα D εἰ in ras. P κατὰ pro altero καὶ D 29 post τῷ superser. τε P
30 μεταβαίνεται B οὐκέτι scripsi: οὐς aABP: οι. D οὐ οι. D

μένοις, ὁ δὲ συλλογισμὸς ἡττῶν ἔχων τὸ πιθανὸν τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ βιαστικὸν ἔχει, καὶ ἔστι πρὸς τοὺς ἀντιλέγειν πειρωμένους ἐνεργέστερον καὶ μᾶλλον τὸ προκείμενον ἐργάζόμενόν τε καὶ περαινόμενον· οὐ γάρ ἔστι γάρ τοις ἀντιληφταῖς τοῖς τὰς συλλογιστικὰς συγγραφῆσας προτάσεις, ὅ ἐπὶ τῆς 5 ἐπαγωγῆς γάρ τοις τὰς πάντα οὖν τε ἐπεξελθεῖν τὰ κατὶ ἔκαστα, ὡς εἰπον. ὥσπερ δὲ οὐ πάς συλλογισμὸς διαλεκτικός, οὕτως οὐδὲ πᾶσα 10 ἐπαγωγή· καὶ γάρ εἰ πᾶσα τὸ πιθανὸν ἔχει, ὁ οἰκεῖόν ἔστι τῆς διαλεκτικῆς. ἀλλ’ οὐ διὸ τοῦτο διαλεκτικὸν μάνιον ἡ δὲ ἐπαγωγὴ δεῖξει. ἡ δὲ μὲν γάρ τοις 15 δεῖξεν τε καὶ λήψεως τοῦ κατιόλου λαμβανομένη ἐπαγωγὴ μάνιος ἡ μᾶλλον τῆς διαλεκτικῆς οἰκεῖα· τῷ γάρ πιστεύσαντα τοῖς λαμβανομένοις τῷ καθόλου συγγραφῆσαι γράψειθα αὐτῆν. ἡ δὲ πρὸς τὴν τῶν 20 ἀξιωμάτων λήψιν συντελοῦσα γάρ τον σαφές ποιῆσαι τὸ λεγόμενον παραλαμβανομένη ἀλλ’ οὐ τὸ κατιόλου δεῖξαι (ἔει αὐτοῦ γάρ γνώριμον τοῦτο νοηθέν), οὕτω διαλεκτικὴ ἔστι οὕτω κυρίως ἐπαγωγή.

15 p. 105^a 20 Τὰ μὲν οὖν γένη.

Αέρει δὲ ἐξέσθετο τέσσαρα. τὸν ὄρον, τὸν ὕδωρ, τὸν γένος, τὸν συμβεβηκόν· περὶ τε γάρ τὸν οἱ λόγοι, ὅπερ ἔστι τὰ προβλήματα. ἐν τοῖς γένεσι 5 τούτοις, καὶ δημόσιος ἐξ τὸν οἱ λόγοι. ἢ εἰσιν αἱ προτάσεις. ἐν τούτοις καὶ αὐταῖς εἰρηκε δὲ καὶ τὶ ἑκάτερον τούτων. ἐν ἀργῇ δὲ τοῦτο εἰπε δεῖν 20 διαρισθῆναι, τίνα ἔστι περὶ τὸν τε οἱ λόγοι καὶ ἐξ τὸν.

p. 105^a 21 Τὰ δὲ ὅργανα, δι’ τὸν εὑπορήσομεν τῶν συλλογισμῶν.
ἔστι τέ τέσσαρα.

Περιτεῦσιν ἡγ ἔστι τοῦτο καὶ τελευταῖον τῶν ἐν οἷς εἶπεν εἰναι τὴν μέθοδον τὴν διαλεκτικὴν· εἰπόν γάρ “πρῶτον οὖν θεωρητέον ἐν τίνῳ ἡ 10 μέθοδος” ἐπήγειρεν “εἰ δὴ λαθούμεν πρὸς πόσα καὶ ποῖα καὶ ἐν τίνῳ οἱ λόγοι καὶ πῶς τούτων εὑπορήσομεν, ἔχομεν ἄν ικανὸς τὸ προκείμενον”. εἰρηκὼς οὖν περὶ τε τῶν προτάσεων. τὸν δὴ δηλωτικὸν τὸ “ἐκ τίνων”,

1 ἔχον aP ante καὶ add. τε a, supser. P^a 1. 2 ἔχει τὸ βιαστικόν B 2 πειρωμένους] ἐγνωσθέντος A ἐνεργέστερον Arist.: ἐναργέστερον ABD(Cfou): ἐνεργήστερον
ἐργαζόμενόν τε aP 3 ἐναργέστερόν τε B περοῦνον conicio 4 προτάσεις om. a: προτάσεις—ἔστι
δὲ (p. 88,25) om. P (defectus signum supser. P^a, λείπει P^b) 5 οἰκεῖ τε πάντα aB

καθέξα D 7 εἰ AD: ἡ aB 9 λήψεός τε καὶ δεῖξεως aB post λαμβανομένη
add. ἡ aB 10 μάνιος D: μάνιο aAB τῷ seripsi: τοῦ libri πιστεύσαντος 11
11 τῷ] τὸ a 12 ἀξιωμάτων a ταρθὲς a 12, 13 περιλαμβανομένη aΛ
13 οὐ τοῦ Diels αὐτοῦ libri 14 νοηθόν a διαλεκτικόν aB 15 έστι D: ἔστιν
aAB 17 post προβλήματα add. τὰ aAB γεν (i. e. γενέσει) D 21 δι’ ὃν Λ
Arist.: περὶ τὸν aB: πῶς D τῶν om. aB 22 ἔστι AB Arist.: εἰσι aD(ou)
23 τοῦτο καὶ] καὶ τοῦτο τὸ Λ τῶν supser. B 23, 24 τὴν μέθοδον εἰναι Λ
24 εἰπόν] c. 4 p. 101^b 11 27 εἰπόν aB

καὶ περὶ τῶν πρηγμάτων. ἂν ἐδήλου διὰ τοῦ "πρὸς πίστα τε καὶ ποῖα".
 οὐν καὶ περὶ τῶν ὄργάνων προτίθεται λέγειν. ἂν ἐστι συντελοῦντα πρὸς τὴν
 εὑρεσίν τε καὶ εὐπορίαν τῶν διαλεκτικῶν λόγων. ταῦτα δέ ἐστι συλλογισμῶν
 γησμάτων τε καὶ ἐπαγωγῆς, ὡς προείρηκεν. αὐτὸς μέντοι τῶν συλλογισμῶν
 ἀερηγμόνευσε μάρνων. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον ζέσιν τῷ τὰ δὲ ὄργανα δι?
 ὥν εὐπορήσθιεν τῶν διαλεκτικῶν λόγων. ἐτὰς τέσσαρα. ὡν ἐν μέν
 φησι εἰναι τὸ προτάσσεις λαβεῖν. οὐ τὰς προτάσσεις λέγων ὄργανα τῶν
 διαλεκτικῶν λόγων· μέρη γάρ αὐται καὶ τῶν συλλογισμῶν καὶ τῶν ἐπα-
 γωγῶν· οὐκ ἔστι δέ τὰ μέρη τυδες ὄργανα ἐκείνου· ἀλλὰ ὄργανοι λέγει 20
 10 τὸ δι? οὐ δύνησόμεθα προτάσσειν εὐπορεῖν. οὐ γάρ αἱ προτάσσεις ἀλλὰ τὸ
 εὐπορεῖν προτάσσειν ποιοῦν δύνασθαι ὄργανον. δεῦτερον δέ φησιν εἰναι τῶν
 ὄργάνων τῶν πρὸς τὴν εὐπορίαν τῶν προτάσσεων συντελοῦντων τὸ δύνασθαι
 τὰ πολλαχῶς λεγόμενα γνωρίζειν τε καὶ διαιρεῖσθαι. εἴτε ἐν δύναμασιν εἴτε
 ταῦτα εἴτε ἐν λόγοις. τρίτον τὸ δύνασθαι τὰς διαφορὰς γνωρίζειν τινῶν.
 15 καθ' ᾧς ἀλλήλων διαφέρει. τέταρτον τὸ τὰς διμοιάρητας τὰς ἐν τοῖς 25
 διαφέρουσιν εύρισκειν δύνασθαι. θτι μὲν οὖν ἡ τῶν προτάσσεων ἐκλογή τε
 καὶ παρατευὴ γρήσματος πρὸς τοὺς συλλογισμούς. δῆλον· ἔχοντες γάρ
 προτάσσεις ἐκλεξιγμένας διαλεκτικάς. τοῦτ' ἔστιν ἐνδέξους, ῥᾳδίως δυνητό-
 μεθα περὶ τοῦ προτείνετος προβλήματος συλλογῆςεσθαι. τὴν δὲ τῶν ἀλλων
 20 ὄργάνων γρείαν. τὴν τε τοῦ ἐπεσκέψθαι τὴν τῶν πολλαχῶς λεγομένων
 διαιρέσιν καὶ τὴν τοῦ τὰς διαφορῶν δύνασθαι γνωρίζειν τε καὶ εύρισκειν καὶ 30
 τὴν τοῦ δύμοίου θεωρίαν. αὐτὸς προείλθων λέγει μετὰ τὸ γράψαι τὰς καθ'
 ἔκαστον αὐτῶν μεθύσους.

p. 105 a 25. "Ἔστι δέ τρόποι τινὰ καὶ τὰ τρία τούτων προτάσσεις.

25 Τοῦτ' ἔστιν ἔστι δέ καὶ τὰ τρία τούτων τρόποιν τινὰ εἰς τὴν τῶν
 προτάσσεων ἐκλογὴν συντελοῦντα. ἐξ ὧν οἱ τε συλλογισμοὶ καὶ αἱ ἐπαγωγαί¹.
 ἐκ τε γάρ τῆς διαιρέσεως τῶν πολλαχῶς λεγομένων προτάσσεων εὐπορία
 γίνεται καὶ ἐκ τῆς τῶν διαφορῶν εὑρέσεως καὶ ἐκ τῆς τῶν δύμοίου θεω-
 ρίας· αὐτὸς γάρ διαιρεῖθεν τὸ πολλαχῶς λεγόμενον πρότασις γίνεται· δύμοίως
 30 καὶ τῶν ἀλλων ἔκαστον. καὶ δείκνυσι τοῦτο διὰ παραδείγματος τοῦ θτι τὸ
 αἱρετήν ἔστι τὸ καλὸν ἢ τὸ ἡδὸν ἢ τὸ συμφέρον. ἐκ γάρ τῆς
 τούτου διαιρέσεως ἔχοντες τὴν πρότασιν ταῦτην ἐπιγειρούμενον ἀν πρὸς τὸ
 προβλήμα τὸ 'πότερον τὸ τυραννεῖν αἱρετὸν ἢ οὐ?'· εἰ γάρ πᾶν μὲν αἱρετὸν

1 ἡ scripsi: δ libri τε om. Arist. cf. p. 87,25 2 προτίθεσθαι αἱ λέγων A 4 προεί-
 ρηκεν] c. 12 p. 105 a 11, 12 6 μὲν ἐν B 7 τὸ πρότασιν D οὐ τὰς iterat B 8 αἱ-
 τὰ A καὶ prius om. A 11 προτάσσεων ποιοῦν δύνασθαι D: δύνασθαι προτάσσεων αΛΒ
 13 τὸ π. λεγόμενον A 14 supra λόγιας scriptum συλλογισμοῖς B γνωρίζειν τὰς διαφο-
 ρὰς A 15 διαφέρουσι D τὸ ab: om. AD τοῖς om. D 16 post οὖν add. καὶ A
 18 ἐκλεγομένας A βραδίους A 20 ἐπεσκέψθαι AD 21 καὶ tertium AD: om. aBP
 22 προείλθων λέγει] c. 18 21 τούτων] τοῦ in ras. D 26 αἱ om. aP 28 γνηται
 aBP τῆς prius e corr. B 30 τὸ om. Arist. 31 καὶ τὸ ἡδὸν B 32 τούτου aLB:
 τούτων D ἦν postea add. D¹ 33 μὲν om. B

ἢ καὶ τὸν ἡ δῆδον ἢ συμφέρουν. ἡ δὲ τυραννὸς οὐδὲν τούτου ἔχει, οὐκ ἀντι-
εῖη αἱρέσθη. πᾶλιν ἐκ τῆς τοῦ σώματος διαιρέσεως ἔγινεται ὅτι τὸ σῶμα
ἢ φυσικὸν ἔστιν ἢ μαθηματικόν. πρὸς τὸ πρόβλημα τὸ ‘πάτερον ἢ ψυγὴν
σῶμα ἢ οὐ?’ εὐπορήσομεν συλλογισμοῦ δείκνυντες ὅτι μήτε φυσικὸν σῶμα
οὐ μήτε μαθηματικὸν ἢ ψυγὴν. ὁμοίως καὶ ἐκ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ διαιρέσεως
πρὸς τὸ ὅτι μὴ μόνον τὸ καὶ τὸ σύγχρονον ἢ ὅτι μὴ μόνον τὸ σύγχρονον ἐν
ψυγῇ. καὶ ἐκ τῆς τῶν διαιρορῶν δὲ γνώσεως δείκνυσι πᾶλιν διὰ παρα-¹⁵
δείγματος πῶς εὐπορία προτάσσειν γίνεται. ὅτι γάρ διαιρέσι αἰσθητικής
ἐπιστήμης τῷ τὴν μὲν ἀποβαλλόντα δύναται εἰναι πάλιν λαζεῖν
τὸ τὴν δὲ αἰσθητικήν ἀδύνατον. εἰδότες εὐπορούμενον προτάσσειν πρὸς τὸ
πρόβλημα τὸ ‘πάτερον ταῦτα αἰσθητικά καὶ ἐπιστήμην ἢ οὐ?’ εἰδότες γάρ
αὐτῶν τὰς πρὸς ἄλληλα διαιροράδεικνοιμεν ἀν δέται οὐ ταῦτάν. ὁμοίως ⁴⁹
δὲ τῷ ὑπ’ αὐτοῦ εἰρημένῳ καὶ διὰ τοῦ τὴν μὲν ἐπιστήμην δύνασθαι παρ’
ἄλλου λαζεῖν τὴν δὲ αἰσθητικήν μή. ἄλλα καὶ οὕτως αἰσθητικὸν μὲν μᾶλλον καὶ
τὸ τὴν ἔχειν ἔστιν. ἐπιστήμην δὲ οὐ, καὶ ἔστιν ἢ μὲν αἰσθητικής ἐκ γενετῆς.
ἢ δὲ ἐπιστήμη οὐ. καὶ ἡ μὲν φύσις. ἡ δὲ οὐ, καὶ τὴν μὲν πάντα τὰ ἥψατα
κοινωνεῖ, τὴν δὲ τὰ λόγια ἔχοντα μόνα. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν δύνης καὶ τὴν
ἐπιστήμης εἰδότες διαιρορὰν ἔχομεν ἀν προτάσσεις πρὸς τὸ δείκνυμα ὅτι
μὴ αἱ αὐταῖς, εἴ γε ἡ μὲν περὶ τῶν ἐνδεχομένων καὶ ἄλλως ἔχειν. ἐπι-²⁰
στήμη δὲ οὐ. πᾶλιν ἀπὸ τῆς τοῦ ὁμοίως θεωρίας παρέθετο πρότασιν εὐ-
ρισκομένην τὴν δέται ὁμοίως ἔχει τὸ ὄγιεινόν πρὸς ὄγειαν καὶ τὸ
εὐεκτικὸν πρὸς εὐεξίαν. ἔχοντες γάρ ταῦτην τὴν πρότασιν εὐπορού-
μεν ἀν πρὸς τὸ πρόβλημα τὸ ‘πάτερον τὰ εὐεκτικά ποιητικά ἔστιν εὐεξίας ¹⁰
ἢ οὐ?’ εἰ γάρ ὁμοίως μὲν ἔχει ταῦτα πρὸς εὐεξίαν καὶ τὰ ὄγιεινόν πρὸς
ὄγειναν, ποιητικά δὲ ὄγεινας τὰ ὄγιεινά, ποιητικά ἀν εὐεξίας εἴη τὰ εὐεκ-
τικά. πᾶλιν ζητούμενον πότερον ἡ γαλήνη ἡρυχία ἔστιν ἢ οὐ. διὰ τῆς
τοῦ ὁμοίως θεωρίας ἔχοντες πρότασιν τὴν ὁμοίως ἔχει νηρεμία ἐν
ἀξρί καὶ γαλήνῃ ἐν θαλάσσῃ, προσλαβόντες δέται ‘ἢ δὲ νηρεμία ἡρυ-²⁵
χία’ εἴημεν ἀν καὶ δέται ἡ γαλήνη ἡρυχία δεδειγότες. εἰ δὲ καὶ τὰ τρία ¹⁵
τῶν ὄργανων πρὸς τὴν εὐπορίαν τῶν προτάσσειν ἔχει τὴν συντέλειαν,
εὐλόγως κατὰ τὴν ἀρχὴν λέγων περὶ τίνα τῇ διαικετικῇ τὸ εἶναι

1 ἡ (post ἡδο) om. A, superser. P⁵ post τυραννὸς superser. καὶ B 2 διαι-
ρεσται Λ 3 μαθηματικὸν—φυσικὸν Λ 5 καὶ] γάρ B 6 post ἐν add. τῇ ab
7 διαιρώσεως D 8 γάρ aP: om. ABD 9 τὴν] τὸν Λ post μὲν posteia add.
τὸν D¹ ἀποβαλόντα B(C): ἀποβαλλόντα aADP: ἀποβαλόντι Arist. εἰναι om. B
10 αἰσθητικήν om. Arist. 11 ἐπιστήμη omisso καὶ aP 12 ἄλληλα] cf. p. 71,5 οὐ
BD: μὴ aLP 14 οὕτως D: δέται aLBP αἰσθητικής (ante μὲν) AB 15 ἔστιν prius
om. AP καὶ — ἐπιστήμη οὐ (16) om. D 16 οὐ prius Λ: οὐ. ἄλλος θερόν B: θερόν aP 17 μόνον Bpr. δὲ alterum om. B
post καὶ prius add. ἐπὶ Α 18 διαιρορὰς P προτάσσεις om. B 19 ὁ μὲν B:
om. D 20 ἐπὶ τῆς τοῦ ὄρου Α προτέρων A 21 ὁ ὄγιεινον al² 22 εὐεξι-
τικὸν α τὴν προτέραν Α: fort. προτάσσειν 24 εἰ γάρ—ἢ οὐ (26) iterat B post
ὄγιειν add. δὲ AB 25 post εἴη add. καὶ aLBP: om. D 26 ἡρυχίς Α
27, 28 ἔχειν νηρεμίαν—γαλήνην aDP 28 θαλάσση aBP ἢ δὲ] καὶ Λ 29 καὶ
δέται aDP: δέται καὶ B: καὶ δέται καὶ Α 31 post εὐλόγως add. οὐ B

εἰπόν “εἰ δὴ λάβομεν πρὸς πόσα τε καὶ ποῦ καὶ ἐκ τῶν οἱ λόγοι” προσέθηκε τὸ “καὶ πῶς τούτων εὐπορήσουμεν”, εἴ γε τὰ ὅργανα πάντα πρὸς τὴν τῶν προτάσεων εὐπορίαν συντελεῖ, αἱ δὲ προτάσεις ὥλη τῶν συλλογισμῶν.

20

5 p. 105a34 Τὰς ρὲν οὖν προτάσεις ἐκλεκτέον ὑσαγῆς διωρίσθη περὶ προτάσεων.

Ιερὶ τῆς τῶν προτάσεων ἐκλογῆς πρῶτην λέγων τόπους τινὰς καὶ ἀφοράς τῆς τε ἐκλογῆς καὶ τῆς εὐπορίας αὐτῶν παραδίδωσιν. ὑσαγῆς γάρ ὡρίσθη ἡ ἔνδοξότης τε καὶ διαλεκτικὴ πρότασις. κατὰ πάντα γρὴ 10 ταῦτα τὰς ἐκλογὰς αὐτῶν ποιεῖσθαι· καὶ γάρ τὰ πᾶσι διοκοῦντα γρὴ ἔχειν ἐκλελεγμένα καὶ τὰ τοὺς πλείστους. ὄμοιός καὶ ἐπὶ τῶν σαφῶν καὶ τὰ πᾶσι διοκοῦντα καὶ τὰ τοὺς πλείστους καὶ τὰ τοὺς ἔνδοξοτάτους. ὅλλα 20 καὶ τὰς ἐναντίας ταῖς ἔνδοξοις φρησὶ δεῖ ἐκλέγειν· ἐν γάρ τῆς τούτων ἐκλογῆς εὐπορία προτάσεων διαλεκτικῶν γίνεται κατ’ ἀντίφασιν προτασιο- 15 μένων· ὁ γάρ ἔχων τὴν δεῖ τοὺς φύλους κακῶς ποιεῖν, ἐναντίαν οὖσαν ἐνδόξῳ προτάσει, ἐν τῇ γρείᾳ ἀποφασικῶς αὐτὴν προτείνεις εὐπο- 20 ρήσει διαλεκτικῆς προτάσεως. ὁ καὶ αὐτὸς ἐνήλκωτε διὰ τοῦ εἰπεῖν τὸ δεῖ δὲ προτείνειν καὶ τὰς ἐναντίας ταῖς φαινομέναις ἐνδόξοις 25 κατ’ ἀντίφασιν· πῶς γάρ δεῖ γρῆσθαι καὶ λαμβάνειν τὰς ἐναντίας ταῖς φαινομέναις. διώρισε διὰ τούτων. δεῖν δέ φρεσὶ καὶ ὅσαι κατὰ τὰς τέχνας δόξαι εὑρημέναι εἰσὶν. καὶ ταύτας ἐκλέγειν, οἷον τὰς ἐν γεωμετρίᾳ ὅπε τῶν γεωμετρῶν καὶ τὰς ἐν μουσικῇ ὅπε τῶν μουσικῶν ἡ τῶν διαφε- 30 ρόντων ἐν αὐτοῖς. θείῃ γάρ ἄν τις ὡς ἔνδοξοι τὸ ὅπε Ἱπποκράτους λεγό- μενον ἐν ἴατρικῇ καὶ τὸ ὅπε Ἀρχιμήδους ἐν γεωμετρίᾳ καὶ τὸ ὅπε 35 Ἀριστοξένου ἐν μουσικῇ. γρήσιμον δὲ λέγει πρὸς τὴν ἐκλογὴν τε καὶ παρασκευὴν τῶν ἐνδόξων προτάσεων καὶ τὸ μὴ μόνον τὰς ἐνδόξους ἐκλέγειν ὅλλα καὶ τὸ τὰς ὄμοιάς ταῖς ἐνδόξοις. τῇ παρασκευῇ τῇ τῶν ἐν- 40 δόξων ἐνδόξους αὐτὰς ποιῶντας. ὡς εἰπε καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν προτάσεων λόγῳ. ὅντος γάρ ἐνδόξου τοῦ τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἰναι· δρούσιν μέν ἔστων αὐτῷ τὸ αἰτιητὸν τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν εἰναι· ἐνδόξου 45 δὲ ἀν γένοιτο τῶν τοιούτων ἐκαστον τῇ τοῦ ὄμοιον παραθίσει ὅντος ἐν-

1 εἰπόν] c. 4 p. 101b11- 13 post εἰπόν add. δεῖ αB εἰ in ras. P² τε om. D cf. p. 87,25 88,1 2 καὶ τὸ A 6 προτάσεως A B Arist. 7 τῆς postea add. D¹ τόπους A 10 δοκοῦν A 11 ἐκλογμένα P ὄμοιος — πλεί- 8 στοις (12) om. A 13 τὰ ἐναντία a τῆς om. P 14 ἐκλογῆς A ἀντί- 9 φρασιν P 15 ἔχει A post δεῖ add. οὖ αP δεῖ om. A 16 πρότασιν D 10 ἀποφασικῇ A: ἀποφαντικῶς D 17 εἰπεῖν ABD: ἐπενεγκεῖν αP 18 ἐνδόξαι A 11 ἐκλογέμενα P 19 αP 20 post φαινομέναις add. ἐνδόξαι D 21 τὰς om. B Arist. 22 αὐτοῖς BD: αὐταῖς αM² 23 ἀριστοξένου D 25 ἀριστοξένους A 27 ἐκλέγειν corr. ex προτείνειν B 26 om. D 28, 29 ἐν τῷ περὶ τῶν προτάσεων λόγῳ] i. e. 110 p. 101a13sq, Rose Arist. Pseud. 127 29 ὅντος A 30 μέν om. B αὐτῷ serifpi: αὐτῷ libri τὴν αὐτὴν τῶν ἐναντίων B 31 δὲ ἦν] γάρ A post γένοιτο add. τὸ A

δέκου. δεῖ γάρ προτείνοντας λέγειν ὅπρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ αἰσθητικής, ὥσπερ καὶ ἐπιστήμης;· ἡ οὖτως· ὅπρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ αἰσθητικής, ἐπειδὴ καὶ ἐπιστήμη ἡ αὐτὴ τῶν ἐναντίων;· καὶ ὅπρά γε ὄρῳψεν πασχύνσης τι τῆς ὄψεως· καὶ γάρ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων αἰσθητικής εἰναι· 5 ὅρῳψης οὖτως· ἕδους γάρ συγγρωθεῖνται διὰ τὴν πόρος τὰς ἐνδέξους ὁμοιότητα. οὖν ἔστι καὶ τὸ τοιωτον· ὅπρά γε ὥσπερ δεῖ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν, οὗτως καὶ μὴ ποιεῖν αὐτοὺς κακῶς γρή;

p. 105b10 Ἐτι δσα ἐπὶ πάντων ἡ τῶν πλείστων φαίνεται, ληπτέον
ώς ἀργήν καὶ δοκοῦσαν θέσιν.

10 Δεῖν φησι καὶ τὰ ἡ ἐπὶ πάντων ἡ τῶν πλείστων οὗτως ἔχειν φαινόμενα κακούλου λαμβάνειν ὡς ἀργάς ὅντα καὶ ἀληθῆ καὶ δοκοῦντα πᾶσι καὶ οὗτως τιθέμενα (τῷ γάρ τῆς θέσεως ὄντας νῦν ἐπὶ τοῦ 50 συγγραφεῖσθαι καὶ τίθεσθαι κέχρηται), τοῦτ' ἔστι χρῆσθαι δεῖ καὶ ταῖς τοιαύταις προτάσεσιν ὡς ὄμοιογουμέναις καὶ ἀργαῖς, καὶ μὴ ἐπὶ πάντων 15 οὗτως πρὸς ἀλγήθειαν τὸ λεγόμενον ἔχῃ. τοιαῦτα δὲ ἀν εἴη· τὸ τῷ μείζονι ἀγαθῷ ἐναντίον μεῖζον ἔστι κακόν· τοῦτο γάρ, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ πάντων οὗτως ἔχει. ἀλλὰ φαίνεται γε τῷ ἐπὶ τῶν πλείστων οὗτως ἔχειν. 5 ἔστι μέντοι τινὰ δὲ ἡ οὐκ ἔστιν ἀλγήθεις τὸ κακούλου· ἐπὶ γάρ ὑγείας καὶ νόσου καὶ εὐεξίας καὶ κακεξίας ἔμπαλιν ἔχον δείκνυται, ὡς καὶ ἐν τοῖς 20 πρώτοις ἐπεισημηγάμεθα. ἡ μὲν γάρ εὐεξία τῆς ὑγείας μεῖζον ἀγαθόν· συνεπιφέρει γοῦν ἡ εὐεξία τὴν ὑγείαν, ἡ μέντοι ὑγεία οὐκέτι τὴν εὐεξίαν· διὸ μεῖζον ἀγαθὸν ἡ εὐεξία· τὸ γάρ συνεπιφέρον τι μεῖζον καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν τοῦ συνεπιφερομένου μὲν μὴ συνεπιφέροντας δέ. οὐκέτι δὲ ἡ 10 κακεξία, ἡτις ἐναντία τῇ εὐεξίᾳ, μεῖζον κακὸν τῆς νόσου. ἡτις ἔστιν ἐναντία τῇ ὑγείᾳ, ἀλλ' ἔμπαλιν ἡ νόσος τῆς κακεξίας. ἡ μὲν γάρ νόσος τὴν κακεξίαν συνεπιφέρει· πᾶς γάρ ὁ νοσῶν ἐν κακεξίᾳ οὐκέτι δὲ ἡ κακεξία τὴν νόσον· εἰσὶ γάρ τινες καὶ δημιάνοντες κακέπται. ὄμοιον δὲ τῷ προειρημένῳ καὶ τὸ ἐν δύο συζυγίαις ἐναντίων, ἀν θάτερον ἐπηγται τῶν ἐκ τῆς 15 ἑτέρας συζυγίας ἐναντίων τῷ ἑτέρῳ τῶν ἐκ τῆς ἀλληλούς συζυγίας ἐναντίων.

2 ὥσπερ—αἰσθητικής (3) om. D: ras. 28—30 lit. P	3 ἐπεὶ aP, Bpr.	4 καὶ alterum
D Arist.: om. aABP (ABCuf)	6 ὄμοιότητα BP: ὄμοιότητας aL: ὄμοιο D	
7 γρὴ αὐτοὺς καὶ μὴ ποιεῖν κακῶς (καλῶς P) aP	8 ληπτέον — θέσιν (9) om. B	
10 ἔχει a 11 ἀρ supscr., γάδ corr. nescio unde B	12 τιθέμενα] φαινόμενα A 15 ἔχει A 17 τῷ] τὸ B τῶν aAP: om. BD	18 ἔστιν om. aP ἀλγῆθη B 19 καὶ κακεξίας ante καὶ εὐεξίας transposuit a, supscr. P ^o
ἔχοντα A: ἔχοντες D: ἔχει aP δείκνυσθαι aP	19. 20 ἐν τῷ πρώτῳ ἐπισημηγάμεθα (sic) A 20 ἐπεισημηγάμεθα] p. 20, 21 sq.	21 γοῦν corr. ex γάρ D
22 συνεπιφέρειν A καὶ om. A 23 οὐκ ἔστι B 24 post ἡτις prius add. ἔστιν aP post μεῖζον add. ἔστι aP	25 ἀλλ' ἐν πᾶσιν A 26. 6 om. aP 27 δὲ om. aP	28 post δύο add. ταῖς B ἐναντίον a ἐὰν B 29 συζυγίας prius om. D τῷ—
ἐναντίων om. P		ἐναντίων om. P

καὶ τὸ λιτόν τῶν ἐκ τῆς πρώτης τῷ λιτῷ τῶν ἐκ τῆς δευτέρας ἐπεστίαι. οὗτοις ἐπεὶ τῷ λευκῷ τὸ διαχριτικόν, τῷ μέλανι τὸ συγχριτικόν, καὶ ἐπεὶ τῷ γάρκει τὸ ἡρόν. τῷ πικρῷ τὸ λυπηρόν. ἐπὶ μὲν γάρ τῶν πλείστων οὕτως ἔχει· ἔστι δὲ ἐφ' ὧν ἔμπαλιν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν προεργάτην, ὑγείας καὶ νόσου καὶ εἰδέσιας καὶ καρκίνας· οὐ γάρ, ἐπεὶ τῇ εὐεξίᾳ ἡ υγεία ἔπειται. γῆρας καὶ τῇ καρκίνῃ ἡ νόσος, ἀλλ' ἔμπαλιν ἡ καρκίνα τῇ νόσῳ. δημοτὸν τούτως καὶ τὸ 'οὐ οὐ δικρότης καὶ τὸ εὖ αἱρετώτερον, καὶ αὐτὸν αἱρετώτερον'. ἐπὶ γάρ τῶν πλείστων οὕτως ἔχει. οὐ μὴν ἐπὶ πάντων. τὸ μὲν γάρ εὖ ἀποιηγίσκειν τοῦ εὖ γράψειν ἀποιηγίσκειν οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἀποιηγίσκειν τοῦ γράψειν αἱρετώτερον. τοιοῦτον ἔστι καὶ κατόλικον λαρυγκόνειν τὸ τὴν καρδίαν ἀργήν τῶν ζῷων εἶναι· ἐπὶ μὲν γάρ τῶν πλείστων οὕτως ἔχει, οὐ μὴν καὶ κατόλικον. ἔστι γάρ τινα ζῷα ἢ τὴν ἀργήν οὐκέτι καρδίαν. ἐπιγνητήσαι δὲ σὺ τις τίνι διαφέρει τὰ τοιαῦτα τῶν πάλιν τὴν τοιεῖς πλείστους διοικήσιν. ἢ λέγοι μὲν διτὶ τὰ τοιαῦτα οὐδὲ ἔρωτάν τὴν ἀργήν δεῖ. ἀλλὰ γρῆσθαι αὐτοῖς ὡς ὄμοιοργομένοις καὶ ὡς ἀργαῖς· οὐδὲ γάρ τὰς ἀργὰς οὐδὲτες ἔρωτά. ἀλλὰ ὡς ὄμοιοργομένοις αὐτοῖς γρῆται. ἢ κανὸν μὴ διοικήτι τὰ τοιαῦτα, ἐπακτικῶς αὐτὰ δεῖν φέρει λαρυγκόνειν ὡς τοιαῦτα.

20 p. 105b 12 Ἐγκέγειν δὲ γρὴ καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων.

Εἰπὼν πῶς γρὴ θηρῶν τε καὶ ἀττικῶν τὰς διαλεκτικὰς προτάσεις, 30 δεῖν φῆσι μὴ μόνον ἐκ τῶν περιφερομένων διοῖσιν τὰς προτάσεις τὰς διαλεκτικὰς λαρυγκόνειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων λόγων οὗτα ἐνδέξιος ἐν αὐτοῖς γέγραπται ἐκλέγειν καὶ ἔχειν παρετενασμένα· οὐ γάρ 25 ὥρδιον ἐκ τοῦ παραγρῆμα τῶν γρησίμων πρὸς τὸ προκείμενον πρόβλημα προτάσεων εὐπορεῖν μὴ προπαρετενασμένον. δεῖν δέ τοις τὰς ἐκλογὰς ποιεῖσθαι μὴ πεφυρμένως ἀλλὰ κατὰ διαγραφὰς καὶ κεχωρισμένως καὶ 35 ιδίᾳ καὶ¹ ἔκαστον γένος· οὕτως γάρ ἡμῖν ἔσονται γρήσματα. εἰδόσιν ἐν οἷς αὐτὰς εὑρεῖν δυνησόμεθα. οὗται δειγμῶνται· ἀλλὰ καὶ καθ'² ἔκαστον γένος 40 τάξιν τινὰ ἐπιτιθέντας. οἷον ιδίᾳ περὶ ζῴου καὶ ιδίᾳ περὶ ἀγαθοῦ καὶ ἀγαθοῦ παντὸς ιδίᾳ καὶ περὶ ἔκαστου καθ'³ ἔκαστον γένος, πρῶτον μὲν τὸ τί

1 τῶν prius eras. P 4 post ἔχει add. e vs. 9 οὐ μὴν ἐπὶ πάντων a, superser. P²
aut P³ 6 ἥδη posteā add. D¹ καὶ om. D 7 εὖ ex οὐ, ut videtur,
corr. B 8 καὶ αὐτὸν αἱρετώτερον aBP: om. AD post ἐπὶ fort. μὲν aeldendum
ut vv. 3, 12 10 ἀκρότης — αἱρετώτερον (11) om. a τοῦ δὲ τὸ D 11 καὶ
prius om. B ἀποιηγίσκειν A: ἀποιηγεῖν BDP post καὶ alterum add. τὸ aP
13 post καθόλως add. ἔστεν P τινα om. D 17 ὄμοιοργομένως A αὐταῖς
D: om. aABP 18 ἢ κανὸν ABD: ἦν ἀν aP μὴ (δοξ)η in ras. P post ἐπακτικῶς add. δὲ B 20 δὲ γρὴ τε A 21 διαθροῖσθεν A 25 κείμενον P
26 προπαρετενασμένα B: παρετενασμένον D: προπαρετενασμένον Diels 27 καὶ alterum om. A 29 εὑρεῖν αὐτας aP 30 τάξιν τινὰ ἐπιτιθέντας (ἐπιθέντας D) ταῦτα
ἐν τάξει ἐποιεῖσθαι A ante ζῷου add. τοῦ D

ἔστι τάξιοντας. οἷον ὅτι πᾶν ζῷον οὐδία ἔστιν ἔμβυγχος αἰθητική. η̄ ὅτι οὐδία. είτα ποιόν τι. ὅτι ἔψυχον. ὅτι αἰθητικόν. η̄ ὅλως εἰ τι αὐτῷ 40 ὑπάρχει. οἷον ὅτι πᾶν ζῷον η̄ πεῖδν-η̄ ἔνυδρον η̄ πτερύν. η̄ ὅτι οὐ πᾶν ζῷον ἀναπνεῖ. η̄ ὅτι οὐ πᾶν ζῷον κεραυνόρον ἀμφιδόν. οὐλάκι καὶ εἰ 5 ἐναντίον τῑ ἔστι τῷ προκειμένῳ. καὶ τῑ ποτέ ἔστιν αὐτῷ ἐναντίον. η̄ τών ἀκολουθεῖ αὐτῷ. η̄ τῑ αὐτῷ ἀκολουθεῖ. γρήσιμα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα. οἷον ὅτι [καὶ] “η̄ ἀγρίνιοι ἔστιν εὔτοισι τις ἐν ἀσκέπτῳ γρύνῳ”. η̄ δὲ ζῆται “ἀστρον ἡμεροφαῖς”. η̄ τὸ ἀγρίνιον τὸ πᾶσιν ἐφετόν. η̄ τὴν ἀρετὴν βελτίστην ἔστιν η̄ 45 τὴν εὐδαιμονίαν εὑροισιν βίου. καὶ ὅτι ἀκολουθον μέν ἔστιν δὲ ἀναγκαῖον 10 εἶναι τῷ ἔτερον εἶναι. μαχόμενον δὲ δὲ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. οὗτος πε- ποίηκε καὶ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις περὶ ἐκάστης κατηγορίας λέγον. τὰ γάρ τοιαῦτα τῷ ἐναργῷ ἀποδίδοσθαι προσάγεται τὸν προσδιαλεκτήμενον. 51 δὲ δεῖ αὐτῷ ἔγειν ἐκλεξεγμένα. δύναται τὸ σρῆσμενον ἀπὸ τοῦ τῑ ἔστι περὶ τοῦ ἀγαθοῦ εἰρηθῆσαι. ἐπειδὸν εἰρηθῆσαι. ἐπειδὸν εἰρηθῆσαι. περὶ 15 παντὸς γάρ τοῦ ἀγαθοῦ λέγειν φησὶ δεῖν σρῆσμενον ἀπὸ τοῦ ἐν οὐσίᾳ ἀγ- αθοῦ. τὸ γάρ τῑ ἔστι κυρίως ἐν οὐσίᾳ. δεῖν δέ φησιν ἐν ταῖς ἐκλογαῖς παρασημανέσθαι καὶ παραγράφεσθαι τὰς ἐκάστων δόξας· ὅδον γάρ 20 οὐργωροῦνται τοὺς λεγομένους ποιλάκις μαθήντες τὸν εἰρηκότα. καὶ οὐς ἀπλῶς λεγομένοις οὐ συγχωροῦσι. ταῦτα τιθέσαι μαθήντες τὸν εἰπόντα.

20 p. 105b19 “Ἐστι δὲ ὡς τύπῳ περιλαβεῖν τὸν προτάσεων καὶ τὸν προβλήματων μέρη τρία.

Πρὸ δὲ λέγον λέγων περὶ τοῦ προβλήματος εἶπε “πρόβλημα δέ ἔστι διαλεκτικὸν θεώρημα τὸ συντείνον η̄ πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγὴν η̄ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γρῦσιν, η̄ οὐτὸν η̄ ὡς συνεργήτην πρός τι ἔτερον τὸν τοιούτων”. 10 δὲ δὴ τότε περὶ τοῦ προβλήματος εἶπε (καὶ ἐπεισημηγάμεθα ὅτι οὐ τὰ προβλήματα μόνον ἀλλὰ καὶ αἱ προτάσεις ἐν τούτοις). τοῦτο καὶ αὖτις νῦν λέγει· μέρη γάρ ἀντὶ τοῦ ‘εἰδῆ’ καὶ τὸν προτάσεων καὶ τὸν προβλη- μάτων κοινὰ καθηλόου φησιν εἶναι ταῦτα. λέγων τῶν διαλεκτικῶν. ἐπειδὲ ἔστι τινα προβλήματα καὶ προτάσεις οὔτε τίθησαι οὔτε φυσικαὶ οὔτε λογικαί. αἱ

I τάξιοντος D: τάξιοντας supra scripto προ sive προ P   2 εἰ D: ἔστιν om. A   2 εἰ D: om. aABP   3 η̄ (ante πτερύν) add. P²   3. 4 η̄ ὅτι οὐ πᾶν ζῶον ἀναπνεῖ ante η̄ 5 οὐδὲν (2) transposuit A   4 οὐ πᾶν] μηδὲν P: fort. οὐ πᾶν ζῶον (ἄμφοδον· οὐδὲν γάρ ζῶον) πρασσόρον A   ἀμφόδον DP: ἀμφόδον aAB cf. p. 118.29 122.25   4. 5 εἰ τι ἐναντίον D   5 αὐτῷ om. D   6 αὐτῷ] αὐτῷ B   7 καὶ ex corr. D: delevi η̄ ἀγρίνιοι καὶ.] An. Post. I 34 p. 89^b10 post η̄ add. ὅτι aB   8 ἡμεροφαῖς BD: ἡμεροφαῖς aAB Arist. VI 4 p. 142^b1, Plat. Def. 414 A   η̄ τὸ πᾶσιν ἀγαθὸν B ἐφεκτόν αἱ 9 εὑροισιν B   ἔστι (compend.) τὸ P   13 post δύναται add. γάρ B 14 ἐπειδὲ superser. P²   τοῖς γένεσι τοῖς δέκα A   15 λέγειν B: λέγει AP: λέγων α: comp. D   15. 16 post ἀγαθοῦ add. εἶναι B   17 παραγράψειν aP   20 τύπῳ] τοῦτο αἱ περιλαβεῖν] εργ. in ras. P²   τὸν prius om. A   20. 21 προβλημά- των—προτάσεων B   22 λέγων] μέλλον B   εἶπε] e. II p. 104^b1   25 τότε] τοῦτο B   ἐπεισημηγάμεθα] p. 75, 5 sq.   26 καθηλός D: οὐτὸς aABP   27 προβλη- μάτων—προτάσεων D   28 ταῦτα post ras. D

γάρ κατὰ τὰς τέχνας τε καὶ τὰς ἐπιστήμας. οἶον ἐν γεωμετρίᾳ. ἐν μου-¹⁵
 σικῇ. τῶν δὴ προτάτεων. ὑμοῖος δὲ καὶ τῶν προβλημάτων. αἱ μέν. ὡς
 φησιν. εἰσὶν ἡθικαὶ. ἡθικὰς λέγων τὰς περὶ τῶν "πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγὴν"
 συντελεύτας. αἱ δὲ φυσικαὶ· τοῦτο δὲ ταῦτα τῷ "πρὸς ἀλήθειαν καὶ
 σ. γνῶσιν". πάντα γάρ τὰ φυσικὰ πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀληθινοῦ ἐν αὐτοῖς
 ἔχει τὴν κυριωτάτην ἀναφοράν. εἰ καὶ τινες ἔδη τῇ περὶ ταῦτα ἐμπειρίᾳ
 καὶ πρὸς πρότερος γροῦνται τινας· τὰς δὲ λογικὰς. δὴ τὸ λο-²⁰
 γικὸν ὄργανον εἶται καὶ ὡς συντελοῦν τι πρὸς τὰ ἄλλα παραλαμβανόμενον
 διεικύνει. διὰ δὲ τῶν παραδειγμάτων ἔδειξε τινες μέν εἰσιν αἱ ἡθικαὶ.
 τινες δὲ αἱ φυσικαὶ καὶ τινες αἱ λογικαὶ. τὸ δὲ ὡς τύπῳ περὶλαβεῖν
 προσέθηκεν. δὲ μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντας εἰπεῖν τὰς μὲν "πρὸς αἴρεσιν
 καὶ φυγὴν" συντελοῦντας ἡθικὰς εἰναι. τὰς δὲ "πρὸς ἀλήθειαν καὶ φυγὴν" ²⁵
 φυσικάς· εἶται γάρ ἐστιν ὁν παπαλάσσει. ὡς ἐν τοῖς ἔξις ἥρθισεται. ὡς δὲ
 περὶ προτάτεων μέλλων λέγειν προστίθεις τὸ αἱ μὲν γάρ ἡθικαὶ προτά-
 τεις εἰςίν. ἄλλὰ καὶ ἐπιφέρον τὸ ὑμοίως καὶ τὰ προβλήματα. [καὶ]
 τὰ παραδειγμάτων λέγων ἐπιγράπτειν ὡς προβλήματα· τὸ γάρ 'πότερον'
 εἰπεῖν. δὲ τὸ προβλήματος οὐκεῖν. θετεροῦ τὸ 'ἄρα γε' προτάτεως. ίσως
 οὐκέτι τῇ λέξει τὴν διαφορὰν αὐτῶν τηροῦν. καθόλου μὲν γάρ πρόβλημα ³⁰
 διαλεκτικὸν διεν ἐπὶ τῇ λέξει πρήτασιν ἔστι ποιῆσαι καὶ πάτερ πρήτασιν
 πορόθηκμα τῇ τοῦ 'πότερον' καὶ τῇ τοῦ 'ἄρα γε' ὑπαλλαγῇ· οὐκέτι μέντοι
 ἡ κατὰ τὰ πράγματα αὐτῶν διαφορὰ ταύτην ἐπιδέχεται τὴν ὑπαλλαγήν.
 τὰ μὲν γάρ προβλήματα ἀμφιερθησύμενα εἰναι δεῖ. τὰς δὲ προτάτεως ἐξ
 αὐτῶν ἔχειν δεῖ τὸ πιστόν.

25 Καθόλου δὲ περὶλαβεῖν μὲν ὅρισμῷ τὰ προειρημένα εἰδη τῶν προτάτεων ²⁵
 οὗ φησιν εἰναι ἡρόδιον. δεῖν δὲ κατὰ τὰ προειρημένα παραδειγμάτα συγε-
 μίζειν αὐτοῖς διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τῷ δύνατι μεταγραφήν τὰς διαφορὰς αὐ-
 τῶν. οὕτε γάρ ὁ λέγων ἡθικὰ εἰναι τὰς "πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγὴν" συντελοῦντα.
 ὡς ἐρρέθη πρὸς ὀλέην. πάντα τὰ ἡθικὰ περὶλαβεῖται· τὸ γρῦν περὶ τοῦ εἰ-³⁰
 30 ἀντακολουθοῦντιν ἀλλήλαις αἱ ἀρεταὶ πρόβλημά ἔστι μὲν ἡθικόν. οὐ μὴν
 ἡ γνῶσις αὐτοῦ πρὸς αἴρεσιν ἔχει τὴν ἀναφορὰν ἄλλα πρὸς γνῶσιν. ὑμοῖος ³⁵
 καὶ τὸ 'πότερον' ἡ ἡδονὴ λεία κίνησίς ἔστιν ἡ οὐ;· ἔστι μὲν ἡθικὸν πρό-

1 γάρ in ras. D τὰς alterum BD: om. aAP 2 δὲ AD: τὲ B: om. aP 2. 3 εἰσεν
 ὡς φησιν aBP 3 post ἡθικὰς add. δὲ B πρὸς αἴρεσιν corr. ex προσάρεσιν B
 5 γάρ superser. P τὴν τοῦ ἀληθινοῦ γνῶσιν A τάληθιος τοῦ ἐν aP αὐτοῖς libri
 6 αὐτὰ aP 7 τάξεις B. Ppr. τινάς γροῦνται aP fort. αἱ δὲ λογικαὶ 8 λο-
 γικῶν P 9 τάλλα aP παρα superser. B 10 αἱ om. aP 11 καὶ τινες ABD:
 τινες δὲ aP παραλαβεῖν P¹, corr. P² 12 ἀκριβῶς postea add. D ἀφορίσαντες A
 14 ἐν τοῖς ἔξις] p. 95.7—11 ἥρθισεται aABP: μαθησματικά D 15 προστιθεῖς aP
 16 καὶ tertium delevi 17 προβλήματι A 18 ὅτε aABP: δὲ τοῦ D post προτάτεως
 add. καὶ P 19 οὐκ ἔστι aP καθὼ B μὲν om. A post γάρ addendum videtur
 πᾶν 22 ἀπαλλαγὴ A 24 αὐτῶν D: αὐτῶν aABP ἔχειν post πιστόν transpos-
 suit A δεῖν B 25 μὲν om. aP 27 τῷ scripsi: τοῦ libri 28 καὶ aBP: ἦ
 AD 29 ἐρρέθη D: ἐρρέθη aABP cf. p. 114.18 εἰ postea add. D post εἰ superser.
 ἀρα P² 31 γνῶσις] οἱ in ras. 5—6 lit. P² 32 λεῖα BD: λεῖα A: ἡδεῖα aP

βλημα, οὐ μὴν πρὸς αἴρεσιν τι ἡ γνῶσις αὐτοῦ συντελεῖ ἢ φυγήν. διὸ εὐλόγως εἰπε τὸ ποῖαι δὲ ἔκασται τῶν προειρημένων, ὅρισμῷ μὲν οὐκ εὑπετὲς ἀποδιδύναι περὶ αὔτην. (ἡθικὰς μὲν γάρ ἐρουμεν τὰς τοιαύτας, οὗται οὐκ τοῦ καλοῦ γάριν κοινωνῶν οὐκ ἐλευθέριας, οὗται οὐδετὴν δὲ αὔτην αἴρεται). οὗται περὶ αἴρετῶν, οὗται περὶ πρακτῶν. φυσικὰς δὲ οὗται περὶ αὐξῆσεως καὶ οὗται περὶ κινήσεως καὶ οὗται περὶ γενέσεως καὶ φύσης, καὶ οὗται πᾶν τὸ γεννήσαν φίλαρχόν, καὶ τὰς τούτων ἐγομένας· οὗται δέ τινα προβλήματα καὶ προτάσεις καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς “πρὸς αἴρεσιν καὶ φυγὴν” τὴν ἀναφορὰν ἔχοντας τὸ γάρ ‘πότερον πάντα καθ’ είμαρτεντη καὶ 10 κατηγοριασμένιος γίνεται; φυσικὸν δὲ τὴν ἀναφορὰν ἔχει “πρὸς αἴρεσιν 52 καὶ φυγὴν”. εἰ γάρ δοκεῖ βουλεύεσθαι περὶ τῶν πρακτῶν ἢ μή, ἐντεῦθεν γῆρηται· λογικὰς δὲ οὗται τὰ πρὸς τινὰ φύσει, οὗται τῶν ἐναντίων ἢ αὐτὴν ἐπιστήμη, οὗται οὐδετέρας διαιρεῖ τὸ ἀληθῆς καὶ τὸ φεῦδος, τὰ περὶ γένους καὶ εἶδους, τὰ περὶ τῶν τιλοτητικῶν σχημάτων. τὰ περὶ τῶν συζυγῶν, 15 τὰ περὶ τῶν προτάσεων), ἐνδεικνύμενος οὗται ιδίᾳ περὶ ἑκάτου γραμμήν εἰδους, ἡθικὰς ιδίας, φυσικὰς ιδίας καὶ λογικὰς ιδίας.

p. 105b30 Ηρὸς μὲν οὖν φιλοτοιχίαν κατ’ ἀληθείαν περὶ σύτῳν πραγματευτέον.

Επίμον τῶν προβλημάτων τε καὶ τῶν προτάσεων τὸ μὲν ἡδικὰ εἶναι 20 τὸ δὲ φυσικὰ τὰ δὲ λογικά, προταῦθησιν οὗται τῷ μὲν φιλοτοιχῷ κατὰ τὸ ἀληθῆς οὗται τὴν περὶ τούτων γίνεσθαι ἐξέτασίν τε καὶ πραγματείαν. καὶ 25 ἔκαστον γάρ εἰδος τῶν προειρημένων τῆς τοῦ ἀληθῆς γάριν εὑρέσεως τὴν περὶ ταῦτα πραγματείαν ποιεῖται, ἐν μὲν ταῖς πολιτικαῖς τε καὶ θητικαῖς ἀκριβάσεσι περὶ τῶν γῆικῶν, ὥστε τὰς ἀληθῆς πρὸς αἴρεσιν καὶ ἀληθῆς 30 πρὸς φυγὴν συντεινούσας προτάσεις ἐκλέξει καὶ περὶ τῶν ἀληθῆς αἴρετῶν, ἐν δὲ ταῖς θεορητικαῖς τε καὶ φυσικαῖς τὰ ως ἀληθῆς ἀληθῆς ξενήσει, ἐν δὲ τοῖς Ἀγαθοτικοῖς καὶ ἐν τοῖς περὶ προτάσεων καὶ ἐν τῇ τῶν πολλαγῆς λειχημένων διαιρέσει καὶ οὗται τοιαύτα τῶν ἀληθῆς χρησίμων τὴν ἐκτινάγοντα λογικῶς. διαλεκτικῶς δὲ πρὸς δέξαν, ως ἐν τε τούτῃ 35 τῇ πραγματείᾳ καὶ ἐν τοῖς ἡρητορικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς· καὶ γάρ καὶ ἐν ἐκείνοις πλείστα καὶ περὶ τῶν γῆικῶν καὶ περὶ τῶν φυσικῶν ἐνδέξιος λέγεται.

1 τετα αB	ἡ φυγὴν post τι transposuit D	2 ποῖαι] ποῖον αἱ Λ	ἔκασται αP (αἱ in ras, P) Arist.: ἔκασται D: ἑκάτεραι ΑΒ	3 ἔκασται αP
ras, P)		4 μὴ οἱ Α	ἔκεινερος D	5 fort. οὗται utroque loco, sed cf. vv. 13, 14 τὰ περὶ
libri cf. p. 88,25	10 γίνεται ΑDP: φέρονται αB	φυσικὸν οἱ Α	11 βούλευται Α	12 λογικάς se. ἐρουμεν cf. vs. 3: λογικοῖς D
πρακτέων αAP: πρακτικῶν B: πρακτῶν D	13 διαιρεῖται αἱ τάληθες αP	καὶ τὸ τε καὶ Α	14 τῶν alterum om. B	15 τῶν D: om. AABP
ἄλλα B	14 διαιρεῖται αἱ τάληθες αP	15 περὶ τῶν	16 φυσικὰς ιδέας om. B	17 περὶ τῶν
ἄλλα B	15 τῶν D: om. AABP	17 περὶ τῶν	18 πραγματευτών αB (εῳ corr. B) P Arist.: πραγματεύονται Α: πραγματέον D	18 πραγματευτών αB (εῳ corr. B) P Arist.: πραγματεύονται Α: πραγματέον D
19 τῶν alterum om. al)	19 τοῦ alterum om. al)	20, 21 κατ’ ἀληθῆς P ¹ , corr. P ²	22 τάληθος P	19 τῶν alterum om. al)
23 περὶ ΑΒD: κατὰ αP	22 τάληθος P	23 περὶ ΑΒD: κατὰ αP	24 φυσικαῖς τε καὶ θεορητικαῖς Α	23 περὶ ΑΒD: κατὰ αP
27 περὶ Α	25 περὶ quartum D: om. αΑΒP	25 περὶ quartum D: om. αΑΒP	26 πλείστα καὶ μάλιστα B	27 περὶ Α

p. 105b31 Αγπτέον δὲ ὅτι μάλιστα καθόλου πάτας τὰς προτάσεις.

Ηρὸς τὸ πλειόνων ἡμᾶς εὐπορεῖν προτάσεων καὶ λόγων καὶ τοῦτο φρεσὶ εἰνοὶ γράψιμον τὸ πειρᾶσθαι ὡς ὅτι μάλιστα καθόλου λαρβάνειν 20 τὰς προτάσεις ἐν τοῖς ἐκλογαῖς· οὗτος γάρ ἀπὸ μιᾶς ληφθείσης πλείονων ἡ εὐπορήσομεν. οἷον μὴ ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ἀλλὰ ὅτι τῶν ἀντικειμένων ἔγοντες γάρ τούτῳ ἔχομεν δὲ ἀπούν καὶ ὅτι τῶν ἐναντίων καὶ ὅτι τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν καὶ τῶν πρότις τι καὶ τῶν κατὰ ὄντες αντικειμένων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ἀλλὰ καὶ τούτων ἐκάστην πάλιν διαιρήσομεν λαμβάνοντες τὰ ὑδρὸν ἔκαστον αὐτῶν. οἷον τὰ ὑδρὸν τὰ ἐναντία· 25 10 ἀγαθοῦ γάρ καὶ κακοῦ ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, καὶ λευκοῦ καὶ μέλανος ἡ αὐτὴ αἵσθησις. ὅψις γάρ· ἀλλὰ καὶ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ ἡ αὐτή, ἀρρὴν γάρ· διοιώς ἔτρου καὶ ὄγρου. ἐπιστήμην δὲ ἀντικειμένων τὴν γνῶσιν λέγοι, ζῆται τοι γνῶσις καὶ δὲ αἰσθήσεως γίνεται. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων διοιών, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν πρότις τι διπλασίου καὶ ημίσεος ἡ αὐτή, καὶ βα- 15 15 ρυτέρου καὶ κουροτέρου ἡ αὐτή. ἀλλὰ καὶ τῶν δμούνων ἡ αὐτή, καὶ ἐπὶ 30 ἔξιν δὲ καὶ στεργήσεως τυφλοῦ καὶ βλέποντος ἡ αὐτὴ γνωστική καὶ κορφοῦ καὶ ἀκούοντος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀντιφάσεως τοῦ εἰδότος ὅτι ζῆται ἡ κατάφασις ἀληθῆς. ζῆται τὸ καὶ τὴν ἀντικειμένην αὐτῇ ἀπόφασιν εἰδέναι ὅτι ψευδής, καὶ ἔμπαλιν. πᾶλιν ὅτι πᾶσι κίνησις μεταβολὴ ποιέναι ποὺ ληπτέον, ἀλλ 20 οὐκ ὅτι ἡ τοπικὴ κίνησις· ἔγοντες γάρ ἐκεῖνον ἔχομεν ὅτι καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φθορὰ καὶ ἡ ἀλλοιώσις καὶ ἡ αὔξησις καὶ ἡ φθίσις. 25

p. 106a1 Τὸ δὲ ποσαγήθε, πραγματευτέον μὴ μάνον ὅτα λέγεται.

Τῶν τε τετραγώνων, ὃν ὡς ὑργάνων γρηγόριμον εἶπεν εἰναι πρὸς τοὺς συλλογισμούς, δεύτερον ἦν τὸ δύνατις τὸ πολλαχοῦ λεγόμενον διαιρεῖν τε καὶ 25 γνωρίζειν. ἐφ' δὲ μετὰ τὸ ὑποιέσθαι, πῶς οὖν τέ ζῆται τῶν προτάσεων εὐπορεῖν, μέτεισι, καὶ παραδίδωσι τόπους ήμιν τινας καὶ ἀφοράσ. δὲ ὃν γνωρίζειν δυνησάμεθα, εἴτε τῶν πολλαχοῦ λεγόμενων ἐστὶ τὸ προσείμενον εἴτε καὶ μοναχῶν λέγεται. διττοῦ δὲ ὅντος τοῦ πολλαχοῦ, τοῦ μὲν ἐν 10 ὀνόμασιν, ἀ δριόνυμα καλεῖται. τοῦ δὲ ἐν λόγῳ, ἀ εἰώθαμεν ἀμφίβολα λέ-

1 πάσας superser. P	2 καὶ τοῦτο om. ap	4 μιᾶς ex μιᾶς corr. P ²	5 μιᾶς om. A
7 στέρησιν καὶ ἔξιν ap	post καὶ terfum add. ὅτι D	8 πᾶλιν om. A	
9 διαιρήσομεν αβΡ: διορίσομεν ΑD	11 post γάρ orasit 3—4 lit. P	ψυχρῶν καὶ	
9 θερμῶν Α	12 post ὄρσιν add. καὶ ap	13 λέγει a: ἔγει Λ	
om. a	11 δμοις Bpr.	καὶ prius	
11 δμοις Α	18 post ζῆται add. δηλον D	τὸ aAP: τὸ BD	
19 μεταβολὴ in mrg. add. P ¹	πόλιν libri	ποὺ B: πῆ D	
20 καὶ om. B	22 μὴ—λέγεται om. P	23 τῶν corr. ex ὃν P ² ὃν] et	
22 οὐς om. A, superser. P ²	οὐ Α	in ras. v P ²	
24 τὸ δύνατις post λεγόμενον transposit B	γρηγόριμον corr. ex ἔγραψεν B	26 τρόπους Bpr.	
7ο D	εἰώθαστι AB	29 λόγοις B:	

τειν, πῶς τὸ ἐν δύναμισι διττὸν γνωρίζειν δυνητόμεθαι, νῦν δείχνουσι. πρὸ¹
 δὲ τούτων πρῶτων παράγγελμά τι ἡμῖν παραδίδωσι, διδάσκων πῶς δὲ τὴν
 τῶν πολλαχῶς λεγομένων διαίρεσιν τε καὶ ἀπόδοσιν ποιεῖσθαι. οὐ γάρ
 μόνιν φησὶ δεῖν αὐτὰ τὰ διαφέροντα μὲν ἀλλήλων σημαντήμενα δὲ ὑπὸ²
 τοῦ αὐτοῦ παρέχεσθαι. λέγοντας ηγράφοντας δὴτι ἀλλως μὲν φέρει εἰπεῖν τοι³
 τὸ ἀγαθὸν λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας, ἄλλως δὲ κατὰ τοῦ εὐεκ-
 τικοῦ τε καὶ ὑγεινοῦ (λέγεται γάρ καὶ ταῦτα ἀγαθά). ἄλλα καὶ προστιθέν-
 τας δὴτι τὰ μὲν ὡς ἔξεις ἀγαθὰ λέγεται καὶ καθ' αὐτὰ τοιαῦτα, ὡς αἱ
 ἀρεταὶ (ποιὰ γάρ ἀντὶ τοῦ ἀγαθᾶ εἰπεν. ἐπεὶ ἀπώλεις γε ποιὰ | καὶ τὰ 53
 10 ὑγεινά), τὰ δὲ ὡς ποιητικά ἀγαθοῦ τυνος, ὡς τὰ εὐεκτικά τε καὶ ὑγεινά·
 ταῦτα γάρ ἀγαθά. δὴτι ἀγαθοῦ ποιητικά, ὡς εἴωθεν αὐτὸς ποιεῖσθαι τὴν
 διαίρεσιν τῶν ἀγαθῶν· δὸν καὶ τὰ μὲν ὡς ἔξεις λεγόμενα καὶ τῷ αὐτῷ
 ποιὰ εἰναι τοὺς ἔχοντας αὐτὰ ἀγαθοὺς ποιεῖ, τὰ δὲ οὗτοι λεγόμενα ἀγαθὴ⁴
 ὡς ποιητικά τυνος ἀγαθοῦ οὔτε καθ' αὐτά ἔστιν ἀγαθὰ οὔτε τοὺς ἔχοντας 5
 15 αὐτὰ ἀγαθοὺς ποιεῖ ἀλλὰ ἔχοντας ἀγαθόν. οὗτοις γάρ ἔστιν εἰδέναι σαφῶς
 δὴτι πολλαχῶς λέγεται, εἰ κατὰ τὸν οἰκεῖον λόγον διάφορον τοῖς σημαντο- 10
 μένοις τὴν ἀπόδοσιν ποιούμεθα ἔκάστου.

p. 106a9 Πότερον δὲ πολλαχῶς ημοναχῶς.

Εἶπον πῶς γηρὴ τὴν διαίρεσιν ποιεῖσθαι τῶν πολλαχῶς λεγομένων,
 20 ἐπὶ τὸ τὴν μέθισδον ἡμῖν παραδίδονται, πῶς γνωρίζομεν αὐτά, μέτεισι. τῷ
 δὲ πότερον πολλαχῶς ημοναχῶς τὸ τῷ εἶδει προσέθηκεν, εὐλόγως·
 δταν γάρ τῷ εἶδει καὶ τῷ λόγῳ καὶ αὐτῷ τῷ δρισμῷ διαφέρῃ ἀλλήλων
 τὰ σημαντήμενα, τότε ἔστιν ὅμωνυμα καὶ ἀμφίβολα καὶ πολλαχῶς λεγόμενα. 15
 ἐπεὶ πολλαχῶς γε καὶ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος λέγεται· κατὰ πλειόνων γάρ
 25 ἔκάτερον κατηγορεῖται· ἀλλ᾽ ἐπεὶ μὴ τὰ ὧν κατηγορεῖται κατὰ τὸ εἶδος
 καὶ τὸν λόγον τὸν κατὰ τούνομα τὸ κοινὸν διαφέρει, οὐ λέγεται ὅμωνυμα
 η ἀμφίβολα οὔτε τὸ γένος οὔτε τὸ εἶδος· ὅμωνυμα γάρ ἔστιν, ὡς ἐν Κατη-
 γορίαις εἰπεν. “ὦν ὅνομα μόνον κοινόν, ὃ δὲ κατὰ τούνομα λόγος τῆς οὐσίας

2 πρῶτον in mrg. D ¹	3 ἀπόδειξιν P	4 δεῖν om. D	6 ἀνδρέας supra scripto ei A
	8 post αὐτὰ ras. 3 fere lit. P	9 ποιὰ prius ex ποιοῦ, ut vide- tut, corr. P ²	
	ἀγαθοῦ AP ¹ (corr. P ²)	10 τὰ δὲ — ὑγεινά om. D	13 τὰ δὲ — ποιεῖ (15) om. A
			14 οὔτε — οὔτε om. P, defectus signum in ras. appropinxit P ²
			ἐστιν ἀγαθὴ D; inv. ord. aB
	τοὺς — ἀγαθόν (15) delevit P		ἀγαθόν ADP: ἀγαθὴ η δυναμένους ἀγαθόν τι ποιησαι ἐξ οὐ σημαντεῖ δηλονότι τὰ καθ' αὐτὰ ἀγαθὰ τοῖς μετέχουσιν αὐτῶν ἔξιν η διάθεσιν ἐμποιοῦσιν (ἐκποιοῦσιν a). ἔξεις γάρ καὶ αὗται ὡς ἀρεταὶ. δτα δὲ ποιητικά ἔστι τοῖς ἔχοντας αὐτὰ τὴν ἐπιτηδεύσητα μόνην πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐνέργειαν ην δύναμιν λέγομεν ἐκποιεῖ (ἐκποιεῖ a) aB
			16 διάφορον] ον in ras. P ²
			17 ποιο- μεθα P
21 ποτέρω Α	19 ποιεῖσθαι τὴν διαίρεσιν alP	20 τὴν om. A	τῷ] τὸ B
22 λόγῳ] λ in ras. D	post πότερον ex Arist. δὲ addendum videtur		τὸ om. B
	διαφέρῃ D: διαφέρει aΛBP	23 ἔστειν om. P	ἀναμφί- βολα P
	24 εἶδος — γένος Α	26 τὸ alP: τὸν ABD	27 η] οὔτε D
εἴτε pro priore οὔτε A	27, 28 ἐν Κατηγορίαις] e. I p. 1 a1		28 τῆς οὐσίας λόγος aP(C)

ζερος''. ον γον ειδης ειρηκεν. οτι δε τω ειδει αντι την 'τη λαγη' ειπεν, 20 αλτης ηδηλωτε δι' ον επιφέρει. αν τε τω ειδει λέγων αν τε τω θνόματι διαφωνη.

p. 106a10 Ηρωτον μὲν ἐπὶ τοῦ ἐναντίου σκοπεῖν εἰ πολλαχῶς
5 λέγεται.

'Απὸ τῶν ἀντικειμένων ἀφοράς παραδίδους τῆς τῶν πολλαχῶς λεγομένων εύρεσεώς τε καὶ κρίσεως, πρῶτον, πῶς ἀπὸ τῶν ἐναντίων οὗν τε γηωρίζειν τι πολλαχῶς λεγομένον, δείκνυται. δεῖν γάρ φησιν, εἰ ἔστιν ἐναντίον τι τῷ προκειμένῳ τε καὶ ζητουμένῳ εἰ πολλαχῶς λέγεται, σκοπεῖν 25 10 εἰ τὸ ἐναντίον αὐτῷ πολλαχῶς λέγεται, η κατὰ τὸ πρᾶγμα μόνον η καὶ κατὰ τὸ θνόμα, οἷς πλείσιν οὗτοι τοῦτο λέγεται εἶναι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐάν τε τῷ εἰδει ἐάν τε τῷ θνόματι διαφωνῇ· λέγει γάρ 'αν τε καὶ τῷ θνόματι καὶ μὴ τῷ εἰδει μόνῳ'. ἔστι γάρ ἐφ' ον καὶ τὰ δυνάματα εὐθὺς τῶν ἐναντίων τινὶ διασέροντά ἔστιν. ὥσπερ ἐφ' ον αὐτὸς παρατίθεται· τῷ γάρ 15 δέξει ἐναντίον ἔστι καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ ἀμβλύ, ἐν φωνῇ μὲν τὸ βαρύ, ἐν δηκωφ δὲ τὸ ἀμβλύ, ἀλλὰ καὶ ἐν χυμῷ τὸ γλυκύ, οὐ μόνον τῷ εἰδει, 20 τοῦτ' ἔστι τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι, διαφέροντα ἀλλήλων ἀλλὰ καὶ τοῖς θνόμασιν· ἀλλο γάρ θνόμα τὸ βαρύ καὶ ἀλλο τὸ ἀμβλύ καὶ ἀλλο τὸ γλυκύ. καὶ τὸ δέξι ἄρα πλεοναγῶς λέγεται ον γε η ἀμφοτέροις η πᾶσιν ἐναντίον, 25 20 καὶ ἔσται αὐτοῦ τὸ μὲν ἐν φωνῇ, ον ἔστιν ἐναντίον τῷ βαρεῖ, τὸ δὲ ἐν δηκωφ, ον ἔστιν ἐναντίον τῷ ἀμβλεῖ. τὸ δὲ ἐν χυμῷ, ον ἔστιν ἐναντίον τῷ γλυκεῖ· οὐ γάρ δὴ τὸ αὐτὸ δέξι καὶ τῷ βαρεῖ καὶ τῷ ἀμβλεῖ καὶ τῷ γλυκεῖ 30 οἵον τε εἶναι ἐναντίον. ἔστι δὲ ἔκαστοι αὐτῶν δέξι ἐναντίον. ὥστε διαφέροντα τὰ δέξια. σημειωτέον δὲ οτι διὰ τῶν ἑξῆς αὐτὸς τῷ ἐν χυμῷ δέξει τὸ 25 ἐναντίον ἀμβλὺ θνομάζει. θμοίως πάλιν τῷ βαρεῖ καὶ τὸ δέξι καὶ τὸ κοῦφον ἔστιν ἐναντία, ἐν φωνῇ μὲν τὸ δέξι, ἐν δηκωφ δὲ τὸ κοῦφον· πολλαχῶς ἄρα καὶ τὸ βαρύ. θμοίως καὶ τὸ καλὸν δειγμήσεται τῶν πολλαχῶς λεγομένων ον, ἐπειδὴ ἐναντία ἔστιν αὐτῷ τό τε αἰσχρὸν καὶ τὸ μογθηρόν, ἐπὶ μὲν ζῷου καὶ τῆς τοῦ ζῷου μορφῆς τὸ αἰσχρόν (λέγει 40

2 λέγων post ἐπιφέρει transpositum A   ον utroque loco Arist. (αν ou) cf. vs. 11. 12
post alterum ἄν τε add. καὶ aP(f)   3 (διαφωνῇ) in ras. P²   4 πρότερον A   4. 5 εἰ πολλαχῶς λέγεται om. P   6 παραδίδους D   7 πῶς post ἐναντίων transpositum B   8 post φησιν add. αὐτῶν aB   9 τε aBP: om. AD   10 post αὐτῷ add. οὐ A   μόνον om. D
καὶ B cf. vs. 12: om. aADP   11 post οἷς add. καὶ aBP   εἶναι] fōrt. ἐναντίον
11. 12 ον τε τῷ εἰδει ἄν τε aAP cf. vs. 2   12 καὶ om. AB   13 καὶ prius om. aP
μόνον AP¹ (corr. P²)   16 post ἀμβλὺ ras. 3—4 lit. P   εἰδει] ηδει D   17 πράγματα A:
πράγη D   20 καὶ ἔστιν B   δ ἔσται aP   ἐναντίον superser. P²   21 ἔσται (post
ον prius) aP   22 δη AD: δει aP: om. B   καὶ τῷ ἀμβλεῖ om. B   τὸ γλυκὺ A
23 ἐναντία (post εἶναι) B   post ὥστε add. ἔσται A^b   24 τὰ δέξια corr. ex τούς
δέξιας, ut videtur, B   ἐν om. aP   25 τῷ δέξι Λ   26 ἐναντίον A: ον D
φωνῇ μὲν D Arist: inv. ord. aABP   27 τικήσεται (sic) A   28 ἐναντία D: ον D
τούς ζῶου aABP: τούτου D

ται γάρ ζών καλὸν καὶ αἰσχύρον). ἐπὶ δὲ οἰκίας τὸ μογθηρόν· οὐκέτι γάρ οἰκία λέγεται αἰσχύρά, ἢ οὐ καλή, ἀλλὰ μογθηρά. ἀλλὰ τούτῳ γε ἔνεστι τῷ τόπῳ γραμμένους δεικνύναι καὶ τὴν δειλίαν τῶν πολλαχῶς λεγομένων οὖσαν· ἐναντία γάρ αὐτῇ η τε ἀνδρεία καὶ η θρασύτης. πίεσιν ὅνται 5 καὶ διαφέρονται ἀλλήλων. η οὐκ ἀνάγκη· οὐ γάρ, ὥσπερ ἐπ' ἔκεινων καὶ⁵ ἔκάτερον η τὸ ὄλοκλήρως ὑπὸ τοῦ δυνάματος σημανθενον ἐναντίον, οὗτοι 10 καὶ ἐπὶ τούτων. τὸ γάρ αὐτὸν ἀμφοτέροις ἐναντίον, οὐ μὴν κατὰ ταῦτα· ἐν οἷς γάρ τῇ δειλίᾳ τὸ εἶναι· τούτων κατὰ μὲν τι τῇ ἀνδρείᾳ ἐστιν ἐναντία, κατὰ δέ τι τῇ θρασύτητι, εἴ γέ ἐστιν η δειλία κακία καὶ ἐνδεια 15 [τῇ] περὶ τάδε τινὰ τὰ πάθη· καὶ γάρ κατὰ μὲν τὰ κακία εἶναι καὶ ἀσυμμετρία περὶ τάδε | τὰ πάθη ἐναντία ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, κατὰ δὲ τὸ ἐνδεια⁵⁴ 20 περὶ τάδε εἶναι τῇ θρασύτητι· οὕτε γάρ τῇ θρασύτητι η δειλία ἐναντία κατὰ τὰ κακία εἶναι περὶ τάδε τὰ πάθη (κοινωνεῖ γάρ αὐτῇ τούτου). οὕτε τῇ ἀνδρείᾳ κατὰ τὸ ἐνδεια εἶναι κατὰ τάδε· οὐ γάρ ἐστιν ἐναντίον τὸ περὶ 25 τάδε ἐνδειας τῷ περὶ τὰ αὐτὰ μέσω. οὐ μὴν ἔκάτερον ιδίᾳ λαμβανόμενον δειλία, ἀλλὰ τὸ συναμφότερον η δειλία· διὸ σύνθετον μὲν ἀν δεικνύοιτο, οὐ μὴν καὶ πολλαχῶς λεγόμενον. ἀλλὰ καὶ η ἀνδρεία, ἐναντία οὖσα τῇ τε δειλίᾳ καὶ τῇ θρασύτητι ἔτέραις οὖσαις, ἐναντία αὐταῖς ἐστι καθ' ὃ κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις· καθ' ὅσου γάρ ἀσυμμετρίαι καὶ κακίαι περὶ τάδε 30 τὰ πάθη, η ἀνδρεία αὐταῖς ἐναντία, ὥστε ὡς μιᾶς ἀμφοτέραις.

Ἐπ' ἐνίσιν δὲ οἱόματα μὲν οὐ κεῖται διαφέροντα τοῖς ἐναντίοις, φανερᾶς δὲ οὖσας τῆς κατὰ τὰ πράγματα [λέγων] διαφυρᾶς δεικνύοιτο ἂν¹⁰ 25 καὶ τὸ προκείμενον τῶν πολλαχῶς λεγομένων οὐ, η διαφέρουσι πράγματιν ἐναντίον. τῷ γάρ λευκῷ ἐναντίον μέν ἐστι τὸ μέλαν· ἀλλὰ τὸ μέλαν τὸ μέν ἐστιν ἐν φωνῇ (λέγεται γάρ μέλανα φωνή) τὸ δὲ ἐν γράμματι· ἀ ἐπεὶ διαφέρει ἀλλήλων τῷ εἶδει τε καὶ τῷ λόγῳ, ὅπλον ὡς καὶ τὸ λευκὸν πλεοναχής ἐσται λεγόμενον· ἔκατέρῳ γάρ τῶν μελάνων οἰκεῖον τι λευκὸν ἐν¹⁵ 30 αντίον ἐσται· τὸ μὲν ἐν φωνῇ οὐ τὸ δὲ ἐν γράμματι. οὗτοι δὲ ὅπλοι τὸ ἐν φωνῇ μέλαν τοῦ ἐν γράμματι ἔσταιεν, ἀμα καὶ μέθιδον ήμας διδάσκων τῆς τῶν διαφερόντων ἐπικρίσεως· τῶν γάρ αὐτῶν τῷ εἶδει η αὐτῇ αἰτηθῆσιε. εἰ δὲ τοῦτο, ὡς μὴ η αὐτῇ αἰτηθῆσιε, ταῦτα οὐκ ἐστι ταῦτα τῷ

1 μογθηρόν] γρ̄ in ras. D	2 post καλὴ add. λέγεται aP	3 ἀλλὰ τούτῳ γε] τοῦτο δὲ A	4 ἐναντίον A	5 τι] τὸ D	6 κατ' αὐτὸν P ¹ , corr. P ²
8 ἀνδρεία ut solet A	8. 9 ἐναντίον A	9. 10 καὶ ἐνδεια scripsi: ἐν ἐνδειᾳ τῇ aBP: ἐναντίον τῇ A: ἐν ἀνδρείᾳ τῇ D	10 περὶ εἶναι (13) om. B	11 τὰ posteia add. D	12 τῇ θρασύτητι· οὕτε γάρ in mrg. add. P ¹
13 οὐδὲ D	14 ἐναντία η δειλία D	15 τούτου] αὐτοῦ B	16 14 ἐναν- τία D	17 τὰ ταῦτα A	18 aP
15 τὰ ταῦτα A	16 ἀλλὰ τὸ ABD: ἀλλ' αὐτὸν aP	19 οὐδὲ D	19 συμμετρία καὶ παντα τοῦτο δὲ A	20 ταῦτα A	20 οὐδὲ D
18 τε om. A	20 ἐτέραις οὖσαις] ἐναντίαις οὖσαι A	21 ταῦτα A	21 ταῦτα A	22 ταῦτα om. A	22 ταῦτα om. A
22 ταῦτα om. A	23 ταῦτα om. A	24 ταῦτα om. A	24 ταῦτα om. A	25 ταῦτα om. A	25 ταῦτα om. A
25 ἀ in ras. P ²	25. 26 ἐπιδιαφ D	26 τε om. B	26 τε om. B	28 ἐστιν	28 ἐστιν
aP, Bpr.	29 τοῦ] καὶ τὸ A	30 ταῦτα om. D	31 ταῦτα om. D	32 ταῦτα A	32 ταῦτα A
				7*	

εῖδει· οὐγὰ ἡ αὐτὴ δὲ αἰσθήσεις κριτικὴ τοῦ τε ἐν φωνῇ μέλανος καὶ τοῦ
ἐν γράμματι. ἀλλὰ τούτου μὲν ὅψις, ἐκείνου δὲ ἀκοή· εἰ δὲ ὁν διαφέροντα
τὸ κριτήρια, ταῦτα ἔτερα ἀλλήλων, καὶ ταῦτα ὅρα ἔτερα ἀλλήλων ἔται. 20
ἔνεστι καὶ μὴ ἐπὶ ἐναντίων γράμμενον τούτῳ ἀλλ᾽ ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ προκει-
τοῦ μένου μόνον δεικνύναι τινὰ ὅτι ἔται ὄμώνυμα. οἷον ἐπὶ γράμματος, ἐπεὶ
τοῦ μὲν ὅψις ἔται κριτική τοῦ δὲ ἡ τοῦ μουσικοῦ ἀκοή, ὄμώνυμον τὸ
γράμμα· καίτοι οὐδὲν αὐτῷ ἔται ἐναντίον. καὶ εἴη ἂν καὶ οὕτος ὁ τόπος
πρὸς τὴν τοῦ πολλαχῶς λεγομένου θήραν ὅμοιος τοῖς φιλάνθρωποις εἰρῆσθαι.
δειγμήσεται δὲ καὶ τὸ ἀμβλὺ πολλαχῶς λεγόμενον, ὅτι καὶ τὸ ὅδιον ἐναντίον 25
τοῦ αὐτῷ πολλαχῶς λέγεται· ὅδιον γάρ τὸ μέν ἔται ἐν φωνῇ τὸ δὲ ἐν ὅγκῳ·
καὶ τὸ ἀμβλὺ ἄρα διετένει, τὸ μὲν ἐν φωνῇ (λέγεται γάρ ἀμβλεῖα φωνή)
τὸ δὲ ἐν ὅγκῳ. εἰπὼν δὲ οὕτε ἐπὶ αὐτῶν οὕτε ἐπὶ τῶν ἐναντίων,
πῶς οὐδὲν ἐπὶ τῶν ἐναντίων διαφωνεῖ ταῖς ὄντας μηδέν. ἔδειξεν εἰπὼν ἀμβλὺ
γάρ καὶ τὸ ἐναντίον ἑκατέρῳ. αὐτὸς δὲ οὐ τὸ ἐν ὅγκῳ ἔλαβεν ἀλλὰ
15 τὸ ἐν γυμνῷ.

p. 106a36 "Ετι εἰ τῷ μέν ἔται τι ἐναντίον τῷ δὲ ἀπλῶς μηδέν." 30

Δεύτερον τύπου τῆς τοῦ πολλαχῶς λεγομένου εὑρέσεως ὄντα καὶ αὐτὸν
ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἐκτίθεται τοῦτον, εἰ τῶν σημαντημένων ὑπὸ τοῦ προκει-
μένου, περὶ οὗ ἡ ζήτησις εἴτε πολλαχῶς λέγεται εἴτε μή, τῷ μὲν εἴη τι
20 ἐναντίον τῷ δὲ μηδέν. δηλον γάρ ὅτι τῶν πλεοναχῶς λεγομένων ἔται
τοῦτο, σημαντόν γε φύσεις διαφέρουσε. οἷον ἐπὶ ἡδονῆς, ἐπεὶ τῇ μὲν ἀπὸ
τοῦ πίνειν ἡδονὴ ἔται ἐναντία λύπη ἡ ἀπὸ τοῦ διψῆν, τῇ δὲ ἀπὸ 25
τοῦ θεωρεῖν ἡ τῶν κατὰ γεωμετρίαν τι, οἷον ὅτι ἡ διάμετρος ἀσύμ-
μετρος τῇ πλευρᾷ, ἡ τῶν κατὰ φύλασσιαν τι ἡ τῶν κατά τινα ἄλλην
30 ἐπιστήμην μηδέν ἔται ἐναντίον, ἡ ἡδονὴ ἔται τῶν πολλαχῶς λεγομένων·
διαφέρει γάρ κατ' εἰδος τὸ φῶ μηδέν ἔται ἐναντίον τοῦ ἔχοντός τι ἐναν-
τίον. ὄμοιος δεικνύοιτο δὲν καὶ τὸ φιλεῖν ὄμώνυμον, διότι τῷ μὲν κατὰ
τὴν διάνοιαν φιλεῖν τὸ μισεῖν ἔται ἐναντίον. τῷ δὲ κατὰ τὴν 40
σωματικὴν ἐνέργειαν, ἐφ' ἣς εἰώθαμεν καὶ τὸ καταφιλεῖν κατηγορεῖν,
οὐδέν ἔται ἐναντίον. οὕτως δὲν δεικνύοιτο καὶ ἡ οὐσία ὄμώνυμος· τῇ μὲν
γάρ κατὰ τὸ εἰδος ἐναντίον ἡ στέρησις, τῇ δὲ κατὰ τὴν ὥλην οὐδέν. ἐπι-

1 τε aP: om. ABD	3 καὶ—ἔται om. P	ἄρα om. B	4 ἐναντία A:
ἐναντίον D	5 μάρνει AB	οἶν] φῶς A	5, 6 ἐπὶ μὲν τοῦ B
6 om. aP	8 ὄμώνυμον συμβιθάνουσιν A	εἰρῆσθαι om. P	7 οὐδὲν A
post ἀμβλὺ ras. 4 lit. P	10 ἔται om. A	9 δὲ superser. P ²	10 τοῦτο
18 τοῦτον ἐκτίθεται α	19, 20 ἐναντίον εἴη τι A	13 τοῖς om. P	21 τοῦτο]
τοῦ ὅτι A	22 ἡ om. D	22 τοῖς om. B	τῇ BD: ἡ A:
om. aP	24 ἄλλην τινὰ B: τινὰ ἄλλην τινὰ a	25 post ἡδονὴ	
add. ἄρα A	27 ante ὄμώνυμον add. δην aP	28 τὴν prius aBP Arist.:	
om. ABD	29 καταφιλεῖν] κυρφως φιλεῖν B	30, 31 τῇ μὲν γάρ D: τῇ γάρ μὲν A:	
εἰ τῇ μὲν aBP	31 ἐναντία A		

ζητήσαι δὲ ἄν τις, μήποτε ὁ δεύτερος οὗτος τόπος ἀναφετικός ἐστι τοῦ πρὸ αὐτοῦ ρήματος· ὁ μὲν γάρ ἐδείκνυεν ὅτι, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς,
καὶ τὸ ἐναντίον· ἐκ δὲ τούτου δείκνυται ὅτι ἐνδέχεται τι τοῦ ἐναντίου 15
αὐτῷ πολλαχῶς λεγομένου [τὸ ἐναντίον] μὴ λέγεθαι πολλαχῶς. ἀλλὰ γάρ
5 ἀντιστρέψαντες λάβωμεν τὸ μισεῖν, εὑρίσκομεν τὸ μὲν ἐναντίον αὐτῷ, τὸ
φιλεῖν, πολλαχῶς λεγόμενον, αὐτὸν μέντοι τὸ μισεῖν μηκέτι. ἡ οὐκ ἔστιν
οὗτος ὁ τόπος ἀναφετικὸς ἐκείνου· ἐπὶ μὲν γάρ ἐκείνου ἐλαμβάνετο, εἰ τὸ ἐν-
αντίον τῷ προκειμένῳ πολλαχῶς καὶ πᾶσι τοῦτο | ἐναντίον ἐκείνοις, καὶ δῆ
τοῦτο πολλαχῶς· “ἐκατέρῳ” γάρ εἰπε “τὸ δέδην ἐναντίον”. διὸ πολλαχῶς·
10 ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι γίνεται τὸ εἰληφμένον πᾶσιν ἐναντίον τοῖς ὑπὸ τοῦ ἐναντίου
σημανινμένοις, μᾶλλον δὲ οὐδέ ἐστιν τῷ μισεῖν ἐναντίον τὸ φιλεῖν πολλα-
χῶς λεγόμενον· μέρος γάρ τι τοῦ φιλεῖν τοῦ πολλαχῶς λεγομένου ἐναντίον
ἐστι τῷ μισεῖν. διὸ οὐ διαβληθῆσεται ὁ τόπος ἐκείνος ως μὴ δεικνὺς τὸ
προκείμενον.

15 p. 106b4 Ἔτι ἐπὶ τῶν ἀνὰ μέσον. εἰ τῷ μέν ἐστι τι ἀνὰ μέσον
τῷ δὲ μηδέν.

Οἱ μὲν προειρημένοι οὗτοι τόποι ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἐδείκνυσαν
πολλαχῶς λεγόμενον· οὗτος δὲ τρίτος ὁν ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῶν ἐναντίων
ἀμφότερα τὰ ἐναντία δείκνυσιν ἡμώνυμα. ἐπεὶ γάρ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν
20 ἀμεσά ἐστι τὰ δὲ ἔμμεσα, ως ἐν Κατηγορίαις δέδεικται, καὶ οὐκ ἔστι τὰ 10
αὐτὰ τὰ ἔμμεσα τοῖς ἀμέσοις, ἀλλὰ οὐδὲ ὡν διαφέροντα τὰ μέσα, οὐδὲ
ταῦτα ταῦτα ἐστιν, ἐπιβλέπειν φησι δεῖν ἐπὶ τὰ ἐκκείμενα ἐναντία. καὶ
εὑρίσκωμεν τῶν σημανινμένων ὑπὸ αὐτῶν τὰ μὲν ἔμμεσα δύντα τὰ δὲ ἀμεσα,
ἐκάτερον τῶν ἐναντίων τῶν εἰληφμένων ὡμώνυμον ἐροῦμεν εἰναι· οἷον λευ-
25 κόν καὶ μέλαν ἐναντία, καὶ σημαίνει γε ἐκάτερον αὐτῶν καὶ τὸ ἐν γράμμασι
λευκόν τε καὶ μέλαν καὶ τὸ ἐν φωνῇ. οἵτι οὖν ταῦτα ἔτερα ἀλλήλων τῷ 15
εἶδει, γνωρίζομεν ἐκ τοῦ τὰ δὲ μὲν ἐν τοῖς γράμμασιν ἔχειν αὐτῶν μεταξύ
τυντα τὰ δὲ ἐν τῇ φωνῇ [οο. οἵτι γη ταῦτα ἔτερα ἀλλήλων] ἡ μηδὲν γη.
εἰπερ ἄρα, τὸ σομφόν, δ ἄλλο ἐστὶ φαινοῦ καὶ ώχροῦ καὶ τῶν ἀλλων δ

I ὁ om. A   2 ἔαν A: εἰ B   3 δέταν δέγγηται A   3. 4 ἐναντίον αὐτοῦ A
4 τὸ ἐναντίον delevi   6 μηκέτι BD: οὐκέτι aAP   7 ὁ τόπος οὗτος A   μὲν A: om.
aBD P   8 τοῦτο] τοῖς τὸ A   9 εἰτε] p. 106a17   11 μᾶλλον δὲ οὗτος (οὐδὲν A)
ἐστὶ in ras. P²   τῷ μισεῖν ἐναντίον τὸ (τὸ add. P²) φιλεῖν aABP: ἐναντίον τὸ μισεῖν τῷ φι-
λεῖν D   12 μέρος γάρ τι aABP: μέρει γάρ τιν D   τοῦ alterum om. D   13 τῷ aABP:
τὸ D   μισεῖν] φιλεῖν A   15 post ἔτι add. καὶ aP(C)   ἀναφέσων P¹, corr. P²
17 προκείμενοι Bpr.   ἐδείκνυσαν aP   20 ἐν Κατηγορίαις] c. 10 p. 11b38 sq.
20. 21 ταῦτα A   21 ante ὡν add. δι' A   οὐδὲ alterum superser. B   22 ταῦ-
των Bpr.: τὰ αὐτὰ aP   ἐκκείμενα aP: ἐγκείμενα ABD   23 post ἀμεσα add. καὶ P
24 οἷον superser. P²   25 ἐναντίον A   σημαίνοντα οινόσσο γε B   26 ἔτερα
om. B   27 αὐτῶν libri   28 οὕ (add. P²). οἵτι γη ταῦτα ἔτερα ἀλλήλων, quae
verba a librario ad vs. 26 aberrante inserta videntur, aABP: οἵτι—σομφόν (29) om. D

ἢ alterum in ras. P²   29 δ ἄλλο D   ἢ superser. P²

τῶν ἐν γρόγυασιν ἐναντίων ἐστὶ μεταξύ. καθόλου γάρ, ἀν τε τῶν μὲν ἦ τι
ἐναντίων τῶν δὲ μή, ἀν τε τῶν μὲν πλείω τῶν δὲ ἐν ἦ ἥ δικαιοσύνης
ρουντα καὶ μὴ τὰ αὐτά, ὄμοιον μα ἔσται τὰ ἐν ταῖς τοιαύταις διαφοραῖς ἐναντία. 20

p. 106b13 Πάλιν ἐπὶ τοῦ κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμένου.

5 Παραδίδεις ἡμῖν τόπους τῆς τῶν ὄμοιον μωρών εὑρέσεως ἀπὸ τῶν ἐναντίων,
πάλιν ἀπὸ τῶν κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμένων παραδίδωσι, καὶ φησιν 'εἰ τὸ
κατ' ἀντίφασιν τινι ἀντικειμενον πολλαχῶς λέγεται, καὶ αὐτὸ πολλαχῶς'.
οἶν εἰ τὸ μὴ βλέπειν πλεοναγῆς λέγεται, καὶ τὸ βλέπειν πλεο-
ναγῆς ῥηθῆσεται λέγεται δὲ τὸ μὴ βλέπειν πλεοναγῆς· καὶ γάρ τὸ μὴ 25
10 ἔχειν δψιν σημαίνει καὶ τὸ μὴ ἐνεργεῖν τῇ δψει· καὶ τὸ βλέπειν ἄρα
σημαίνει καὶ τὸ ἔχειν δψιν καὶ τὸ ἐνεργεῖν τῇ δψει. δεῖ δὲ προστιθέναι
τοῖς κειμένοις ὑποκειμένον τινα δρον· οὗτος γάρ ἔσται κατάφασις καὶ ἀπό-
φασις. ὡς δὲ ἐπὶ τοῦ βλέπειν καὶ μὴ βλέπειν, οὗτος καὶ ἐφ' ἐκάστης
15 αἰσθήσεως ἔστι δεικνύναι τὴν κατάφασιν πλεοναγῆς, ἐπεὶ καὶ ἡ ἀπόφασις
οὗτος, καὶ καθόλου ἐπὶ τοῦ αἰσθάνεσθαι λέγεται γάρ τὸ αἰσθάνεσθαι τινος 30
αἰσθητοῦ δὲ αἰσθητηρίου· καὶ τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι ἄρα τοσανταγῆς. τὰ
αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ στέργησιν καὶ ἔξιν ἀντικειμένων δύναται
λέγεσθαι, ὡς ἐρεῖ. οὐτος μὲν οὖν ὁ τόπος κοινὸς τοῖς ἀντιφατικῶν ἀντι-
κειμένοις πρὸς τὰ ἐναντία. οὐκέτι δὲ ἐπὶ τούτων ἀρμόζουσιν οἱ ἄλλοι, οὓς
20 παρέδωκεν ἐπὶ τῶν ἐναντίων τόπους· οὔτε γάρ οἶν τε τῷ τινι μέρει τῆς
καταφάσεως ἀπόφασιν ἀντικεισθαι, οὔτε ἐπὶ μᾶλλον οἶν τε τὸ ἀπὸ τῶν ἄμε- 35
σων· τὰ γάρ κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμένα ἄμεσα.

p. 106b21 Ἔτι ἐπὶ τῶν κατὰ στέργησιν καὶ ἔξιν λεγομένων.

Μεταβέβηκεν ἐπὶ τὰ κατὰ στέργησιν καὶ ἔξιν ἀντικείμενα, καὶ λέγει
25 καὶ ἐπὶ τούτων ἀν θάτερον αὐτῶν πλεοναγῆς λέγεται, καὶ θάτερον πλεο-
ναγῆς ῥηθῆσεται· εἰ γάρ τὸ αἰσθάνεσθαι πλεοναγῆς, καὶ τὸ ἀναισθητεῖν
στέργησις ὃν τοῦ αἰσθάνεσθαι πλεοναγῆς ῥηθῆσεται· λέγεται δὲ τὸ αἰσθάνε- 40
σθαι καὶ κατὰ τὴν ψυχήν (τὸ γάρ συνιέναι τε καὶ νοεῖν αἰσθάνεσθαι λέγε-

1 τῷ ἐν Α post ἐν add. τοῖς Δ ἐναντίον aAP ἀν τε iterat B ἦ τι] sc. με-
ταξύ 2 ἐναντίων Α: ἐναντίον aBP: ἐναντίον (supra scripto τ') Δ ante πλείω add. ἦ Δ
πλείον Α ἦ ἦ εἰ P 3 ταῦτα aP τοιαύταις om. Α 4 εἰλημένου P post
ἀντικειμένου add. ex Arist. σκοπεῖν B 5 τόπους om. B 7 πλεοναγῆς utrobiique aP
λέγεται—πολλαχῶς om. B 8 οἶν—λέγεται in ras. P 8. 9 καὶ αὐτὸ πολλαχῶς τὸ βλέ-
πειν ῥηθῆσεται Δ 9 δὲ] γάρ Δ post γάρ add. καὶ Α 10 post ἐνεργεῖν add. τι aP
ante τῇ add. ἐν Δ καὶ τὸ βλέπειν—δψει (11) om. Δ 11 τῇ om. A: non liquet P
13 καὶ alterum om. Δ 14 δεικνύναι ἔσται B 15. 16 τινος—αἰσθητηρίου et quae addunt
aB ex sequentibus (vs. 26sq.) ad defectum supplendum hausta videntur, quem sic supple:
(πλεοναγῆς· καὶ γάρ τὸ αἰσθητηρίου ἔχειν σημαίνει καὶ τὸ ἐνεργεῖται) cf. p. 103,23 et
Top. V 2 p. 129b33 16 post αἰσθητηρίου add. καὶ διὰ τοῦ νοέσ τινος νοητοῦ aB
16. 17 τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα aABP: ταῦτα δὲ Δ 18 οὖν om. Δ 21 fort. ἐπὶ τῶν ἀρέσων
(εἴναι τι ἀνὰ μέσον) ἐμπέσων A 24 στέργησιν καὶ ἔξιν BD Arist.: inv. ord. aAP
27 δψ] ἦ B 28 τὴν om. Δ τε om. B

ται) καὶ κατὰ τὸ σῶμα τὸ δὲ αἰσθητῆρίου αἰσθητοῦ τινος ἀντιλαμβάνεσθαι·
καὶ τὸ ἀναισθητεῖν ἄρα καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ συνιέντος καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ἀντι-
λαμβανομένου αἰσθητοῦ τινος δὲ αἰσθητῆρίου ῥητήσεται. θτὶ δὲ καὶ ἐπὶ
τῆς ψυχῆς τὸ αἰσθάνεσθαι καὶ ἀναισθητεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ὡς ἔξι
5 καὶ στέρησις ἀντίκειται, ἔδειξεν εἰπόντων ἔκατέραν τῶν εἰρημένων αἰσθή-
σεων ἔχειν τὸ ζῆν· τὸ δὲ πεφυκός τι ἔχειν. θτε πέφυκεν ἔχειν, εἰ μὴ
ἔχει. ἔστερηται αὐτοῦ· διὰ τοῦτο γάρ ἐπὶ τοῦ τούχου τὸ ἀναισθητεῖν
οὐ κατηγορεῖται, θτὶ μὴ πέφυκεν αἰσθάνεσθαι, η̄ εἰ λέγοιτο, οὐγ̄ ὡς στε-
ρητικὸν δὲν ἐπ' ἔκεινον λέγοιτο ἀλλὰ ὡς ἀποφασιτικόν. εἴη δὲ ἀν αὐτῷ
10 διεκτικὸν τοῦτο τοῦ εὐλόγως τούτῳ τῷ παραδείγματι κεγρῆσθαι τῶν κοινῶν
ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντικειμένων. ἅμα δὲ διὰ τῆς προσθήκης ταύτης ἔδειξε
διὰ πάντων τῶν εἰδῶν τοῦ ἀντικειμένου θτὶ, θταν κατὰ πάντα τὰ σημα-
νύμενα ὑπὸ τοῦ ἐπέρου τὸ ἔστερον ἀντικειμένον η̄ αὐτῷ, τότε πλεοναχῆς
ἥητήσεται καὶ αὐτό. λύων τῇ τοιαύτῃ προσθήκῃ τὴν δυναμένην ἔνστασιν
15 ἐπὶ τῶν ἐνάντιών η̄ πρὸς τὸν πρῶτον τόπον η̄ πρὸς τὸν δεύτερον ὡς ἀλλήλη·
λιων ὅντας ἀναιρετικοὺς φέρεσθαι. η̄ ἐμνημόνευσα. εἰπόντων δὲ καὶ περὶ τῶν
κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν ἀντικειμένων, οὐκέτι τῶν κατὰ πρὸς τι ἀντικειμένων
ἐμνημόνευσε· πρόδηλον γάρ ἐπ' ἔκεινων ἀπ' αὐτῷ τοῦ τῶν πρὸς τι λόγου
θτὶ ἀνάγκη, δὲν θάτερον αὐτῷ λέγηται πλεοναχῆς, καὶ θάτερον οὕτω λέ-
20 γεσθαι, ἐπεὶ τοῖς πρὸς τι τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῷ πρὸς τι πως ἔχειν.
διό. ἐπεὶ τὸ φιλητὸν πλεοναχῆς, καὶ η̄ φιλία τοσαυταχῆς εἴη ἀν φιλίᾳ
πρὸς τὸ φιλούμενον. ἔτι δὲ φανερώτερον, ἐπεὶ η̄ ἐπιστήμη διχῶς, καὶ δυ-
νάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ τὸ ἐπιστητὸν ισαχῶς. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τῆς αἰσθή-
σεως λόγος. ἔτι εἰ τὸ ὑπερέχον πολλαχῶς (καὶ γάρ κατὰ ποιὸν καὶ κατά¹⁵
25 τινα δύναμιν η̄ ἔξιν η̄ ἐνέργειαν), καὶ τὸ ὑπερέχομενον ισαχῶς ἔσται λε-
γόμενον. καὶ ἐπεὶ τὸ κινητὸν πολλαχῶς (καὶ γάρ ἐν ποιήτητι καὶ ἐν πο-
στήτητι καὶ ἐν τῷ ποιῷ), καὶ η̄ κίνησις πλεοναχῶς. ἀλλὰ καὶ εἰ η̄ ἔξις καὶ
ἐχοντος καὶ ἔχομένου, καὶ τὸ ἔτελον πολλαχῶς.

p. 106b29 "Ετι ἐπὶ τῶν πτώσεων ἐπισκεπτέον.

30 Ητώσεις λέγουσι κοινότερον καὶ τὰς ὄπωσιδην ἐγκλίσεις τε καὶ ἐκ-

1 τὸ alterum aP: om. ABD   2 ἀναίσθητον aP   3 δὲ αἰσθητῆρίου ῥητήσεται] ἀντι-
λαμβάνεσθαι καὶ τὸ ἀναισθητεῖν ἄρα (ε vs. 1, 2) A   4 αἰσθάνεσθαι] αἱ in ras. D
5. 6 αἰσθησιν A   6 τὰ ζῆν Arist. (sed τὸ ζῆν Cou)   θτὶ A   7 ἔγοι aAP
διὰ τούτου A   post γάρ add. καὶ D   ἀναισθητεῖν D cf. vs. 2: ἀναίσθητον aABP
9 αὐτὸς B   12 διὰ—ἀντικειμένου om. P   14 τῇ τοιαύτῃ λύων B   δυναμένην
aBP: γενορέην AD   16 φέρεσθαι om. signo defectus appictio P   ἐμνημόνευσα
(sc. p. 101, 1 sq.) D: ἐμνημόνευσεν aABP   17 ante πρὸς add. τὸ B   18 ἐμνημό-
νευσε] οὐσε in ras. P   19 πλεοναχῶς λέγηται B   post alterum quoque θάτερον add.
αὐτῶν D   21 τοσαυταχῶς καὶ η̄ φιλία B   23 οἰσαχῶς Bpr.   25 η̄ ἐνέργειαν
om. P   ἔστι a et in ras. P   26 post γάρ add. καὶ D   27 εἰ om. aP
καὶ (post ἔξις) om. D   28 πλεοναχῶς a   29 post ἔτι add. δὲ AB Arist. (om. C)
30 πτώσεις—διαφέροντα δέ (p. 104, 2) Suidas sub v. πτώσεις   καὶ prius om. D

φυράς· οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλὰ ἔξι σύστοιχα καὶ πτώσεις καὶ παρόνυμα. παρακείσθαι μὲν ἀλλήλους δοκοῦντα διαφέροντα δέ. σύστοιχα μὲν γάρ λέγεται ἀλλήλους καὶ τὰ ὄμοιώς ἔχοντα πρὸς τινα, ἢ καὶ κατ' ἀνα-²⁰ λογίαν εἴη ἄν, ὡς τὰ τοιάδα. ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἰσθησις· ἐκάτερον γάρ τοι οὐτῶν ὄμοιώς ἔχει πρὸς τὰ ὑψ' αὐτά· ὄμοιώς καὶ τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητόν· ἐκάτερον γάρ αὐτῶν ὄμοιώς ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἔστι. σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ἀπό τυνος παρωνόμασμένα ἀλλήλους τε καὶ ἐκεῖνῳ ἀφ' οὐ παρωνόμασται, οἷον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ δικαίως· ταῦτα δὲ καὶ ἀλλήλους ἔστι σύστοιχα καὶ τοι-²⁵ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. παρωνόμα μὲν γάρ μόνα τὰ ἀπό τυνος παρωνόμασμένα ἐκεῖνῳ λέγουσιν φῶ παρωνόμασται, ἀλλὰ οὐκ ἀλλήλους, οὐδὲ ἐκεῖνο τούτοις· τῇ γάρ γραμματικῇ ὡς γραμματικός, οὐκέτι δὲ καὶ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ. πτώσεις δὲ ίδιως τὰ οὕτως παρό τινα ἐσγηματισμένα ὡς τὸ γραμματικῶς· πτῶσις γάρ τοῦτο τὸ γραμματικόν· ὄμοιώς τὸ δικαίως, μούσακός, φρονήματος, ἀνδρείων· πτώσεις γάρ ταῦτα τοῦ δίκαιου, ^(μουσικόν.)³⁰ φρόνιμον, ἀνδρεῖον. ἔστι δὲν ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος· ἀνὴρ οὐ πτῶσίς τυνος η̄ ὄπωσιδη λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸς πλεοναχῶς, καὶ εἰς αὐτό, καὶ η̄ πτῶσις. οἶνον ἐπεὶ τοῦ δίκαιου τὸ δικαίως πτῶσις, ἀν τὸ δικαίως πλεοναχῶς, καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς·³⁵ δὲ τε γάρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφραγμάτεος δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κανὸν μὴ οὗτως δίκαιον η̄ τοῦτο· λέγεται δικαίως κεκρικέναι καὶ διά ως δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ δι τῷ νόμῳ πεισθείς, κανὸν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶν λεγομένων καὶ τοσαναχῶς· καὶ⁴⁰ ἔκαστον γάρ τῶν δικαίως· τὸ τε γάρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην καὶ τὸ ώς δεῖ δίκαιον τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον δὲτι ἀντιστρέψει ὁ τόπος· καὶ γάρ εἰ αὐτὸς πᾶλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ η̄ πτῶσις η̄ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ δικαίως, πλεοναχῶς. πᾶλιν τοῦ ὄγκεινὸν πτῶσις τὸ ὄγκεινῶς· εἰ δὴ τὸ ὄγκεινὸν πολλαχῶς, καὶ τὸ ὄγκεινῶς πολλαχῶς· εἰ γάρ ὄγκεινὸν λέγεται

1 σύστοιχα—γραμματικῷ (13) Suidas sub v. σύστοιχα

3 καὶ alterum om. B

4. 5 ἐκάτερον—οὕτῳ] cf. p. 71, 5. 6 5 ἔχει D πρὸς τὰ—ἔχει (6) om. AD
ὑψ' αὐτὰ aP: ὃν ἔστι σύστοιχα (translata e vs. 6) B 7 λέγουσι] δὲ A ἀπό τυνος]
ὄμοιώς Suid. ἐκεῖνῷ] φῶ in ras. P² 9 καὶ (ante utrumque τὸ) om. al. οὖν
pro tertio καὶ D 11 ἐκεῖνῳ corr. ex ἐκεῖνᾳ B λέγουσιν] λέγουσι δὲ A ἀλλ'
οὖν ἀλλήλους supserit. D ἐκεῖνο scripsi: ἐκεῖνα libri et Suid. 12 ὁ γραμματικός] ἡ
γραμματική A 13 πτῶσεις—πλεοναχῶς (28) Suidas sub v. πτῶσεις ίδιως τὰ scripsi:
inv. ord. libri et omisso οὕτως Suid. περὶ B 14 τοῦτο om. B 15, 16 ^(μουσικόν.)
φρόνιμον, ἀνδρεῖον scripsi: καὶ μουσικός καὶ φρόνιμος καὶ ἀνδρεῖος Suidas: ἀνδρεῖον, φρόνιμον
libri 16 δὴ aBP Suid.: δὲ A: δὴ οὖν D 17 καὶ αὐτὸς πλεοναχῶς AD Suid.: om.
aBP καὶ εἰ αὐτὸς et in contextu P¹ et in mrg. P¹ post εἰ αὐτὸς add. πλεοναχῶς a
18 ἐπὶ aP τοῦ δίκαιου B δίκαιως prioris οὐς in ras. P² 19 καὶ τὸ—πλεοναχῶς om. D
20 δὲ τε] ὅταν A αὐτοῦ P αὐτῷ a 22 ώς corr. ex εἰς, ut videtur, B 23 ante
οὕτως add. καὶ D 23, 24 τὸ δίκαιως P 25 αὐτοῦ aP 26 δίκαιον om. P απε-
τοιοῦτον add. τὸ aB 28 δίκαιον D τοῦ ὄγκεινὸν D: τὸ ὄγκεινὸν A: τοῦ ὄγκεινὸν aBP
τοῦ ὄγκεινὸς A 29 εἰ γάρ—οὔρα (p. 105,2) Suidas sub v. ὄγκεια post γάρ add. τὸ a

τὸ μὲν ὡς ποιητικὸν ὑγείας, ὡς φάρμακον, τὸ δὲ φυλακτικόν, ὡς δίαιτα, τὸ δὲ σημαντικόν, ὡς χρῶμα, σφυγμός, εὔπνοια, οὖρα, ἔσται καὶ τὸ ὑγιεινῶς τὸ μὲν ποιητικόν, ὡς τὸ θεραπεύεσθαι, τὸ δὲ φυλακτικόν, ὡς τὸ ὑγιεινῶς διαιτᾶσθαι. τὸ δὲ σημαντικόν, ὡς τὸ ὑγιεινῶς ἀναπνεῖν. 5 οὐκέτι μέντοι ἀναγκαῖν ἐστιν, εἰ ταῦτα πλεοναχῶς, καὶ τὴν ἔξιν, τὴν ὑγείαν, ἀφ' ἧς ταῦτα παρωνύμιασται (καὶ ἐστιν ἀλλήλοις τε κάκείνη σύστοιχο), λέγεται πλεοναχῶς· οὐ γάρ, εἰ τὸ ὑγιεινῶς πολλαχῶς, ζῆδη καὶ ἡ ὑγεία· ὅστε οὐ τὸ ἐπὶ τῶν πτώσεων ηδη τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν συστοίχων. εἰπὼν δὲ εἰ τὸ ὑγιεινὸν πλεοναχῶς, καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ 10 57 πλεοναχῶς, ὥμοίως φησίν ἔξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· οὐ γάρ ἐπὶ τῶν εἰρημένων μόνον παραδειγμάτων. ἀνὴρ δὲ πτῶσις πλεοναχῶς, (καὶ αὐτὸς πλεοναχῶς), ὡς εἶπε κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ τόπου παραδόσεως, καὶ ἀνάπολιν. ἀνὴρ αὐτὸς πλεοναχῶς, καὶ ἡ πτῶσις. αὐτὰ μὲν οὖν ἐσται τὰ οὗτοις ἔχοντα, ὡς τὸ δίκαιον, τὸ ὑγιεινόν, τὸ μουσικόν, τὸ ἀνδρεῖον· πτώσεις δὲ 15 τούτων τὸ ἀνδρείως, τὸ δικαίως, τὸ ὑγιεινῶς, τὸ μουσικῶς. ἐν ὁποτέρῳ ἀνὴρ οὖν φανερὸν ἔη τὸ πολλαχῶς, ἀπὸ τούτου δεικνύοιτο ἀνὴρ τὸ λοιπόν.

p. 107a3 Σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γένη τῶν κατὰ τοῦνομα κατηγοριῶν, εἰ ταῦτα ἐπὶ πάντων.

Δεῖν φησιν ἐπισκοπεῖν καὶ τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν, ὑφ' ἃς ἐστι τὰ 20 ὑπὸ ταῦτὸν ὄνομα, τοῦτ' ἔστι τὰς κατηγορίας· ταῦτα δέ ἐστι τὰ ἀνωτάτω γένη. δεῖν δέ φησι καὶ τὰς τῶν σημαντικένων ὑπὸ τῶν ὀνομάτων τῶν 10 προκειμένων κατηγορουμένας κατηγορίας ἐπισκοπεῖν, εἰ κατὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ δινόματος σημαντικένων αἱ αὐταὶ κατηγοροῦνται· ἀνὴρ γάρ ὑπὸ πλείους κατηγορίας ἔη τὰ σημαντικένα ὑπὸ αὐτοῦ καὶ πλείους αὐτοῦ κατηγορῶνται, ὅμοιον ἔσται, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ. τὸ γάρ ἀγαθὸν ποτὲ μὲν τὸ ποιεῖν, ὡς φῆσι, σημαίνει· ἔστι γάρ τινα ἀγαθὰ ὡς ποιητικά· λέγεται 15 γάρ τὸ ἀγαθὸν ποιητικὸν ἀγαθόν, οἷον τὸ ὑγείας ποιητικὸν ἢ τὸ ἡδονῆς καὶ διωρᾶς τὸ φύσειμον· τὸ γάρ ἐν τῷ ἐδέσματι ἀγαθὸν ὡς ποιητικὸν ἀγαθὸν ὅγαθόν· τὸ δὲ ποιητικὸν ὑπὸ τὴν τοῦ ποιεῖν κατηγορίαν. ποτὲ δὲ 30 τὸ ποιόν. ὡς ἐπὶ ψυχῆς· ὅταν γάρ κατηγορήσωμεν τὸ ἀγαθὸν ψυχῆς λέ-

1 ὡς (post μὲν) om. Suid. ante φάρμακον add. τὸ aABP Suid.: om. D 2 ante δίαιτα add. ἡ Suid. ante εὔπνοια ras. 1—2 lit. P 3 ante θεραπεύεσθαι (a prius in ras. D) add. φυλακτικὸν B 4 ὡς τὸ prius D: ὡς ἐπὶ τοῦ aABP (τὸ δὲ in ras. D) 5 ἀναγκαῖον] τὸν in ras. P² 6 κάκείνα Λ 7 πλεοναχῶς (ante ζῆδη) D 9 εἰ om. D ὑγιεινῶς A 10 post πλεοναχῶς add. εἰ τὸ ὑγιεινὸν πλεοναχῶς aP φησὶν ὥμοιος P 11 μόνον aP 11. 12 καὶ αὐτὸς πλεοναχῶς addidit 12 καὶ scripsi: ἀλλὰ aD et ante ras. 2—3 lit. P: ἀλλ' AB 13. 14 ἀνάπαλην] ἀπα in ras. D 14 τὸ ὑγι., initium folii, periit in D; multae eiusdem folii (—p. 107, 11 ὁξύ) litterae perierunt, id quod non semper notavi 15 ἀνδρεῖος B 16 πλεοναχῶς D 18 εἰ—πάντων om. B 19 ὑφ'—σημαντικένων (21) om. initio paginae P post ἄς add. τε A ἔσται om. D 20 ὄνομα aB: δινόματα AD 22 σκοπεῖν P 26 σημαίνη aP ἔσται B ἀγαθὰ in ras. D 30 ὅτε γάρ κατηγορήσωμεν A ante ψυχῆς add. τῆς aBP

γονεῖς αὐτὴν ἀγαθήν, τὸ πιὸν αὐτὴν εἶναι σημαίνομεν, οἷον σώφρονα ἡ
ἀνδρεῖαν ἢ δικαιάν· ποιότητος δὲ παρουσίᾳ τὸ ποιὰ ποιά· ὥστε, εἰ ποτὲ 20
ἡ ψυχὴ τῇ τούτων παρουσίᾳ, ποιότητες ταῦτα· δμοίως καὶ ἀνθρώπου
ὅταν τὸ ἀγαθὸν κατηγορήσωμεν. τὸ ποιὸν αὐτὸν εἶναι σημαίνομεν, σώφρονα,
5 ἀνδρεῖον, δίκαιον, φρόνιμον. ἐνίστε δὲ τὸ ἀγαθὸν τὸ ποτὲ σημαίνει· τὸ γάρ
ἐν τῷ προσήκοντι κατηγορίᾳ γνόμενον ἀγαθὸν λέγεται. σημαίνει δέ ποτε τὸ
ἀγαθὸν καὶ τὸ ποιόν· τὸ γάρ μέτρον καὶ μῆτε ὑπερβάλλον μῆτε ἐνδέον
εἴη ἀν ποιόν, καὶ διὸ τοσοῦτόν τι λέγεται. λέγεται καὶ ὡς οὐσία τι 25
ἀγαθόν. ὡς θεὸς καὶ νοῦς. λέγεται καὶ ὡς πρός τι· τὸ γάρ σύμμετρον οὖ-
10 τοις ἀγαθοῖς. ἔστι τι ἀγαθὸν καὶ ἐν τῷ πάσχειν. ὡς τὸ θεραπεύειν καὶ
διδάσκειν καὶ. ἔστι τι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐν τῷ ποῦ, οἷον τὸ ἐν Ἑλλάδι εἶναι,
τὸ ἐν ὑγιεινοῖς χωρίσια εἶναι, τὸ ἐν ἡσυχίᾳ ἄργουσιν ἢ εἰρήνην. εἴη δὲ
ἄν καὶ ἐν τῷ κεῖσθαι, ὡς δταν, φὶ μὲν λυσιτελές τὸ καθέξειν, καθέξηται,
φὶ δὲ τὸ ἀνακείσθαι, ἀνακείμενος ἢ. ὡς τῷ πυρέττοντι φέρει εἰπεῖν. ἐπειδὴ 30
οὖν τὰ δέκα γένη κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ κατηγορεῖται, δῆλον ὅτι ὅμωνυμον τὸ
ἀγαθόν. δμοίως δειγμήσεται καὶ τὸ λευκὸν ὅμωνυμον· τὸ μὲν γάρ ἐπὶ¹
τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει. ὅπερ ἔστιν ὑπὸ τὴν
ποιότητα, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς τὸ ποιεῖν· λευκὴ γάρ λέγεται φωνὴ ἢ
εὐήκουσι· εὐήκουσι δέ ἔστιν ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα.
20 δμοίως καὶ τὸ δέκα δεικνύοιτο ὁν ὅμωνυμον· οὐ γάρ πάντα ὃν κατηγορεῖ-
ται ὑπὸ ταῦτάν ἔστι γένος. τὸ μὲν γάρ ἐν φωνῇ δέκα ὑπὸ τὸ ποιεῖν. εἰ
γέ ἔστιν δέκα φωνὴ ἢ ταχεῖα· ταχὺ γάρ τὸν ἀέρα τέμνει τε καὶ διαφεῖ
ἡ τοιαύτη πληργή τε καὶ φωνή· ταχεῖα γάρ ἡ κίνησις αὐτῆς. φασὶ γάρ οἱ
περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἀρμονικοὺς (οὗτοι δέ εἰσι τῶν Πυθαγορείων οἱ μά-
25 λισταὶ περὶ τὰ μαθήματα γεγραμματισμένοι· περὶ τοὺς ἀριθμοὺς δὲ ἀρ-
μονικοὶ οἱ τὰς ἀρμονίας κατὰ σύνθεσιν ἀριθμῶν ποιοῦντες· πάντα γάρ
ἀνάγοντες εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἀρμονίας ἀνηγγον), οὗτοι δὲ λέγουσιν 10
ὅτι πληργῆς πρὸς τὸν ἀέρα γνομένης καὶ κινήσεως δι’ αὐτὴν τοῦ ἀέρος οἱ
ψόφοι γίνονται. ὃν εἰσὶ καὶ αἱ φωναί· ἀλλὰ ταχεῖας μὲν τῆς κινήσεως
30 γνομένης ἐν ἀριθμῷ ἀναλογίᾳ τοιχῷ δέκας ὁ ψόφος· γίνεται δὲ τοιχότης ἡ

1 ἀγαθὴν ABD: ἀγαθὸν aP εἶναι αὐτὴν B ἢ om. P 2 ἢ om. P τὰ super-
ser. B ὥστε—ταῦτα (3) om. D 4 post δταν, quod perii in D, add. γάρ AB
5 φρόνιμον, δίκαιον B τῷ γάρ A 6 γνόμενον A: γνόμενον aBDP δέ om. P
τὸ superser. B 7 μῆτε prius D: μὴ aABP ἐνδέον] ἐν δὲ A 8 λέγεται
alternum om. P ante καὶ add. δὲ A 9 καὶ prius om. P post λέγεται add.
δὲ A 10 τὸ] ἐν τῷ B 11 τοῦ om. A 12 ante ἡσυχίαν add. τοῖς B
ἡσυχία εἰρήνη A ἄργουσιν D: ἔχουσιν aABP 13 ὡς D: om. aABP λυσι-
τελέστατον B post καθέξειθαι add. καὶ P καθέξεται AP: καθέξηται aB: κα... D
15 κατὰ om. aP 16 δμοίως—ὅμωνυμον (20) Suidas sub v. λευκόν καὶ om. A
17 ὑπὸ] ἐπὶ A 18 post φωνῆς (νῆσ periit in 11) add. ὑπὸ a, superser. P²
λέγεται γάρ φωνὴ λευκὴ A 21 γάρ om. A 22 post δέκα add. ἢ A 23 φασὶν
omisso γάρ A 26 ἀρμονικὸς A συνίθεσται D 28 πρὸς scripsi cf. De an.
II 8 p. 419b20: περὶ libri γνομένης aP et post πληργῆς transpositum B αὐτῆς
aB 30 λεγομένης ἐν ἀριθμῷ ἀναλόγως A ἢ τοιαύτη omisso δὲ A

κίνησις ὑπὸ σφοδρότητος τῆς πληγῆς· εἰ δὲ βραδεῖα ἡ κίνησις, βαρύς ὁ ψήφος, ὥσπερ καὶ ὀπίρας μὲν καὶ πολλῆς τῆς κινήσεως τοῦ ἀέρος γυμνοῦ· μένης μέρας τε καὶ σφοδρὸς ὁ ψήφος. Τρεμαίας δὲ καὶ ὀλέργης καὶ ὁ ψήφος ἔρυγός τε καὶ μικρός. εἰ οὖν τὴν ταχέως κινεῖν τὸν ἀέρα ποιεῖν ἐστιν,
5 ἡ δὲ δέεσθαι φωνὴ ἐν τῷ ταχὺ κινεῖν τὸν ἀέρα ποιάτη ἐστιν, εἴη δὲ ἐν τῷ ποιεῖν. τὸ δέ γε ἐπὶ τῆς γωνίας πρός τι δηλοῖ· τὸ γάρ ἔλαττον ἐν τῷ πρός τι· ἔλαττον γάρ τινος λέγεται δὲ δέεσθαι γωνία ἡ ἔλαττων δριθῆς.
10 τὸ δὲ ἐπὶ τῆς μαχαίρας δέεσθαι ποιάτητός ἐστι δηλωτικόν· τὸ γάρ σχῆμα ὑπὸ τὴν ποιάτητα· κατὰ δὲ τὸ σχῆμα ἡ μαχαίρα δέεσθαι. καὶ τὸ δέεσθων δὲ
15 σχῆμα σημαίνει. εἰ οὖν τοῦ δέεσθαι τὸ μὲν ὑπὸ τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ πρός τι, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ ποιάν, διμόνυμον τὸ δέεσθαι.

p. 107 a 18 Σκοπεῖν δὲ καὶ τὰ γένη τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ δόνομα. εἰ
ἔτερα καὶ μὴ ὑπ’ ἄλληλα.

Προστίθησι τῷ προειρημένῳ τόπῳ ὅντι ἀπὸ τῶν γενῶν καὶ τούτου
15 ὅντα μὲν καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν γενῶν, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ· ἐκεῖνος μὲν γάρ ἡν ἀπὸ τῶν ἀνωτάτω γενῶν, ἀς κατηγορίας λέγει, οὗτος δὲ καθέλου λαμβάνεται, εἰ ὑπὸ διαφέροντα γένη τὰ σημαντόμενα ὑπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα. ἔσται γάρ τῶν πολλαχῶς λεγομένων, εἰ οὕτως
20 ἔγοι: οὐ γάρ μόνα τὰ ὑπὸ διαφέρους κατηγορίας ὄμώνυμα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ 10 μόνα ἡ κατηγορίαν τὰ σημαντόμενα ὑπὸ τοῦ ὀνόματος, ὑπὸ μέντοι διαφέροντα γένη τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὅντων ἐκαστον αὐτῶν, εἰ καὶ μὴ εἴη τὰ γένη ταῦτα ὑπὸ ἄλληλα, καὶ οὕτως ὄμώνυμα. φησὶ γάρ δεῖν ἐπιβλέπειν τὰ γένη τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ δόνομα, τοῦτον ἔστιν ἐν τίσιν ἐτί γένεσι τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος σημαντόμενα, καὶ ἡ τὰ γένη αὐτῶν ἔτερα
25 καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα, ἡγεῖσθαι τὸ δόνομα ὄμώνυμον εἶναι τὸ τῶν τοιωτῶν σημαντικόν. εἰ μὲν γάρ καὶ ὃν τὸ δόνομα ἀληθεύεται, ἐν πλείστιν εἴη
30 γένεσιν ὑπαλλήλους μέντοι, οὐκ ἀνάγκη τῶν πολλαχῶς αὐτὸ λεγομένων εἶναι. κατὰ γάρ οὐ δέοντος γάρ τέμνει, ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σχῆμα τῆς μαχαίρας P¹ δέεσθων αἱΡ 12 σκοπεῖν—αὐτῶν (p. 109,9) οἱD, in quo excidit folium ταῦτα αἱP
13 μὴ οἱ. P 2. 3 γινομένης τοῦ ἀέρος A γινομένης αἱP
3 ἡρεμίας αἱP 4 ἔρυγός B 5 ἔστεν οἱ. ab 6 γε οἱ. D post γωνίας
add. τὸ ab δηλοῦ δηλοῦ in ras. D 7 ἔλαττον γάρ τινος οἱ. P 9 ad μάχαιρα in
mrg. add. οὐχ ὁ σιδηρος γάρ τέμνει, καὶ ὑπὸ τὸ τοιόνδε σχῆμα τῆς μαχαίρας P¹ δέεσθων αἱP 12 σκοπεῖν—αὐτῶν (p. 109,9) οἱD, in quo excidit folium ταῦτα αἱP
14 εἶπεν αἱP 19 ἔχει B 21. 22 αὐτῶν ἡ καὶ μὴ ἡ conicio 22 ἐπάλληλα A
23 ταῦτα αἱP 23. 24 γένεσις omisso τὰ A 24 ταῦτα αἱP 25 τὸ
alterum οἱ. αἱP 27 οὐκ ἀνάγκη αἱP: οὐκέτι A 28 κατηγορεῖται τὸ ὄνομα A
29 ἔστι. καὶ (καὶ superser. P) οὐ γίνεται αἱP: ἔστιν. οὐ γίνεται οὖν AB ὁ superser. P
30 εἶπεν αἱ 31 post πάλιν fort. καὶ addendum cf. p. 108,5 32 ὁ P: τὸ αἱAB

1 τῆς οἱ. A

2. 3 οἱ. P

3 ἡρεμίας αἱP

4 ἔρυγός B

add. τὸ ab

5 ἔστεν οἱ. ab

add. τὸ ab

6 γε οἱ. D

add. τὸ ab

7 ἔλαττον γάρ τινος οἱ. P

add. τὸ ab

8 γενομένης αἱP

add. τὸ ab

9 ad μάχαιρα in

add. τὸ ab

10 σιδηρος γάρ τέμνει, καὶ ὑπὸ τὸ τοιόνδε σχῆμα τῆς μαχαίρας P¹

add. τὸ ab

11 δέεσθων αἱP

add. τὸ ab

12 σκοπεῖν—αὐτῶν (p. 109,9) οἱD, in quo excidit folium ταῦτα αἱP

add. τὸ ab

13 μὴ οἱ. P

add. τὸ ab

14 εἶπεν αἱP

add. τὸ ab

15 ἔχει B

add. τὸ ab

16 21. 22 αὐτῶν ἡ καὶ μὴ ἡ conicio

add. τὸ ab

17 23. 24 γένεσις omisso τὰ A

add. τὸ ab

18 24 ταῦτα αἱP

add. τὸ ab

19 25 τὸ

add. τὸ ab

20 alterum οἱ. αἱP

add. τὸ ab

21 οὐκ ἀνάγκη αἱP: οὐκέτι A

add. τὸ ab

22 κατηγορεῖται τὸ ὄνομα A

add. τὸ ab

23 οὐ γίνεται αἱP: ἔστιν. οὐ γίνεται οὖν AB

add. τὸ ab

24 ὁ superser. P

add. τὸ ab

25 εἶπεν αἱ

add. τὸ ab

26 31 post πάλιν fort. καὶ addendum cf. p. 108,5

add. τὸ ab

27 32 ὁ P: τὸ αἱAB

ἐστί τὸ τε ζῷον καὶ τὸ σκεῦος, καὶ οὐκ ἔστι ταῦτα ὑπ' ἀλληλα· ἐν μὲν γάρ αὐτῶν κοινὸν γένος καὶ μία κατηγορία κοινή· ἡ οὐσία, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐν οἷς ἔστι προσεχέσι γένεσι τὰ σημανόμενα ὑπὸ τοῦ ὄντος, διαφέροντά τέ ἔστιν ἀλλήλων καὶ οὐχ ὑπ' ἀλληλα· διὰ τοῦτο ὁ ὄντος τὸ ὄντα ὄντα ὄντος· οὕτε γάρ ὁ σκεῦος εἰπόντων καὶ ζῷον λέγει, οὕτε ὁ τὸ ζῷον καὶ σκεῦος· ὥστε οὐχ ὑπ' ἀλληλα· καὶ ὁ κύραξ, ὅταν μὴ μόνον ἐπὶ τοῦ ²⁵ ζῷου λεγόμενος λαμβάνηται, ὑπὸ διαφέροντα γένη ἔσται· τὸ μὲν γάρ ὑπὸ τὸ ζῷον γένος, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ θρησκόν.

p. 107^a32 Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰ ἔτερα
10 τὰ γένη καὶ μὴ ὑπ' ἀλληλα.

Δεῖν φῆσι μὴ μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητεῖν εἰ τὰ σημανόμενα
ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρων ἔστι γενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἀλληλα, ἀλλὰ καί, εἰ ἐναντίον
ἔστι τι τῷ προκειμένῳ, καὶ ἐπ' ἑκείνου ταῦτα ζητητέον, εἰ τὰ ὑπ' αὐτὸς ³⁰
ἑτέρων γενῶν ἔστι καὶ μὴ ὑπ' ἀλληλα ὄντων. δεικνύοντο γάρ ἂν οὗτοις
15 ἑκεῖνο τῶν πολλαχῶς λεγομένων· εἰ δὲ ἑκεῖνο δειγμεῖνη πολλαχῶς λεγό-
μενην, ἔσται καὶ τὸ προκείμενον δεδειγμένον ὅτι ὄμώνυμόν ἔστι, τῷ κει-
σίαι ήμιν. ἀν τὸ ἐναντίον τινὶ πολλαχῶς λέγηται, κάκειν τῶν πολλαχῶς
λεγομένων εἰναι. εἰ γάρ εἴη ζητούμενον περὶ τοῦ ἀμβλέος εἰ τῶν πολ-
λαχῶς λεγομένων ἔστι, τὸ ἐναντίον αὐτῷ λαβόντες, τὸ δέ, καὶ δείξαντες ³⁵
20 ὅτι καθ' ὃν τὸ δέ, ταῦτα ἐν διαφόροις γένεσιν ἔσται καὶ οὐχ ὑπ' ἀλληλα
οὖσι (τὸ μὲν γάρ ἐν φωνῇ, τὸ δὲ ἐν χυμῷ, τὸ δὲ ἐν μαγαίρᾳ, καὶ ἔστι
γένος τοῦ μὲν φύσιος τοῦ δὲ χυμὸς τοῦ δὲ σγῆμα, τοῦ γάρ ἐν μαγαίρᾳ
γένος τὸ σγῆμα, ἀ οὐκ ἔστιν ὑπ' ἀλληλα), δεδειγμένα ὅτι καὶ
25 τὸ ἀμβλὸν ὄμώνυμον· τὸ μὲν γάρ αὐτοῦ ἐν φωνῇ καὶ φύσι φίλον εἰναι, τὸ δὲ
ἐν χυμῷ, τὸ δὲ ἐν μαγαίρᾳ τε καὶ σγῆματι· τὰ γάρ ἀλλήλαις ἐναντία ἐν
τῷ αὐτῷ δοκεῖ γένει εἰναι.

p. 107^a36 Χρήσιμον δὲ καὶ εἰς τὸν ὄρισμὸν ἐπιβλέπειν τὸν ἐκ ⁴⁰
τοῦ συντιθεμένου γινόμενον.

὾ν παραδίδωσι τόπον, τοιοῦτός ἔστιν. ὅταν ὄνομά τι κατὰ πλειόνων
30 κατηγορήται, ἀδηλὸν δὲ ἢ πότερον ταῦτα τὰ ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα ὄμω-
νυμος ἀλλήλοις λέγεται ἢ συνωνύμως. δεῖ, φῆσιν, ζηταστον λαμβάνοντας

4. 5 τὸ ὄμώνυμον ὄνομα Α 6 post zórhoax addendum videtur δ' post μὴ add.
ὄμώνυμον B 7 λεγόμενον B 8 τὸ (ante ὅργ.) om. P 9 ἐπὶ τοῦ προκει-
μένου εἰ aABP(C): εἰ τοῦ προκειμένου Arist. 11 ζητεῖν aBP: σκοπεῖν Α
13 ταῦτα B: ταῦταν aP: ταῦτα A 14 καὶ Λ: om. aBP ὄντα Α 15 post
τῶν add. μὴ aB 15. 16 πολλαχῶς λεγόμενον καὶ τὸ προκείμενον ἔσται B 16 ἔστι
aAP: ἔσται B 19 λαβόντες αὐτῷ B 20 ὄποιλῆλοις P 23 ἀ in ras. P
καὶ om. A 24 ἐν φωνῇ αὐτοῦ aB ante φύσι φιλ. add. τῷ aB 27 εἰς aABP: τὸ
ἐπὶ Arist. (om. Pou) 30 κατηγορεῖται aB 31 δεῖ P: δεῖν a

τούτων, καὶ¹ ὃν κατηγορεῖται, μετὰ τοῦ κοινοῦ λιγότερος ἡρίζεσθαι. ἔπειτα
ἐκ τῶν ὥρισμῶν τῶν τοῦ συνιέτου τὸν ἕδιον ἐκάστου λόγου τῶν εἰς τὸ ί
κοινὸν ὄνομα προσκειμένων ἀφελότες—ὅρδιν τὸν καταλειπόμενον λόγον, εἰ
ὅ αὐτὸς ἐστιν ἐν ἀμφοτέροις. εἰ μὲν γάρ ὁ αὐτός, οὐχ ὥμωνυμον ἐσται
οὐ τὸ ζητούμενον εἰ δὲ μὴ ὁ αὐτός, ὥμωνυμον τρίτως δὲ τοῦ συναμφο-
τέρου τὸν λόγον λαμβάνειν ὑπὲρ τοῦ τὸ οἰκεῖον ἐκάστῳ τῶν οἵς ὑπάρχει
τὸ πολλαχός λεγόμενον λαμβάνεινται. οἷον ὁ ἀνθρωπος καὶ κατὰ ἄρρενος 59
καὶ κατὰ θηλείας κατηγορεῖται· ζητούντες οὖν εἰς ὥμωνυμος κατὰ τούτων
ὁ ἀνθρωπος κατηγορεῖται, ἐκατέρου αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀνθρωπος τὸν λόγον
10 λαμβάνομεν. ἄρρενος ἀνθρώπου καὶ θηλείας ἀνθρώπου. ἐστι δὴ τοῦ μὲν
'ζῆτον πεζὸν δίπουν ἐν ἀλλῳ γεννᾶν δυνάμενον', τῆς δὲ 'ζῆτον πεζὸν δίπουν
ἐν ὦ ἔτερον γεννᾶν πέσυκεν'. ἀν δὴ ἀφέλωμεν ἀπ' αὐτῶν τὰ ἕδια τοῦ
τε ἄρρενος καὶ τῆς θηλείας (ἥν δὲ τὸ ἐν ἀλλῳ γεννᾶν δύνασθαι καὶ τὸ
ἐν ὦ ἀλλῳ γεννᾶν δύναται). ἐπεὶ τὸ καταλειπόμενον τὸ 'ζῆτον πεζὸν δίπουν'
15 ἐν ἀμφοτέροις ἐστὶ τὸ αὐτό, τοῦτο δὲ ἥν ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος, οὐ γίνε-
ται ὁ ἀνθρωπος τῶν πολλαχός λεγομένων· εἰς γάρ ὁ τοῦ κοινοῦ φαίνεται
λόγος ὅν. ἀν μέντοι ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τῶν συνιέτων λόγων τῶν ἕδιων
τῶν προσκειμένων τὸ καταλειπόμενον μὴ ταῦτα ή, γίνεται τὸ κοινὸν πολλοὶ²
λαχῶς λεγόμενον. τὸ γάρ λευκὸν κατηγορεῖται μὲν καὶ κατὰ σώματος,
20 κατηγορεῖται δὲ καὶ κατὰ φωνῆς· ἀν δὴ λευκὸν σώματος καὶ λευκῆς φω-
νῆς ὅρον ἀποδιδόντων ἡμῶν μετὰ τὴν ἀφάρετον τοῦ λόγου. οὗτοί ἐστι
τοῦ σώματος καὶ τῆς φωνῆς, ὁ καταλειπόμενος λόγος ὃν τοῦ λευκοῦ μὴ
ὁ αὐτός ἐν ἀμφοτέροις ἥ, ὥμωνυμον τὸ λευκόν. λευκὸν μὲν οὖν σώματος
λόγος 'μέγεθος τριγῇ διεστῶς ἔχον γρῦπα διαχριτικὸν ὄψεως', τῆς δὲ 15
25 λευκῆς φωνῆς 'ψύρφος ἐμψύχου γινόμενος διὰ τῶν φωνητικῶν μορίων κατὰ
ὅρμήν εὐήκοος'³. ὃν λόγων ἀν ἀφέλωμεν τὸ τε 'ψύρφος ἐμψύχου γινόμενος
διὰ τῶν φωνητικῶν μορίων κατὰ ὅρμήν' φωνῆς δὲ ἕδιον καὶ τὸ 'μέγεθος
τριγῇ διεστατόν' σώματος δὲ δηλωτικόν, τὰ καταλειπόμενα γίνεται ἐν μὲν
τῷ τὸ 'ἔχον γρῦπα διαχριτικὸν ὄψεως', ἐν δὲ τῷ τὸ εὐήκοον, ἀ τοῦ
30 ἐν ἀμφοτέροις λευκοῦ ἐστι δηλωτικά· ^(ἄ) ἐπεὶ μὴ ταῦτα ἐστι, τὸ λευκὸν 20
ἀν ἐν τοῖς ὥμωνυμοις εἴη.

1 ὥριζεται α 2 τὸν ομ. P 3 ἐκάστου scripsi cf. p. 108,31: ἐκατέρου libri
τῶν alterum abP: τὸν A 3 προσκειμένων aP: προσκείμενον ΛΒ post λόγου
nonnulla verba eratis P 4 ὁ prius om. B 5 ὁ μὴ B 6 τὸ corr. ex
τι B 9 ὁ om. A 10 et 13 ἄρτενος B 11 πεζὸν alterum superser. P²
12 δὴ BD: δὲ aAP 15 ταυτό aP 6 om. aP 16, 17 λόγος φαίνεται A
18 προσειμένων abP 6 μὴ δὲ P¹; οὐ superser. P², ut videtur 19 ante σώματος
add. τοῦ AD 20 φωνῆς A 21 post ὅρον add. ἥ λόγον D 22 ὃν ABD:
6 aP 24 ἔχον om. A 25 ἐμψύχου γινόμενος] ἀμφινόμενος Λ μορίων]
ὅργάων A post κατὰ add. τὴν A 26 εὐήκοος—ὅρμήν (27) om. A
27 διὰ—δηλωτικόν (28) initio paginae om. P post ὅρμήν add. εὐήκοος (e vs. 26)
aB 28 δὲ δηλωτικόν AD: inv. ord. aB 28 et 29 ἐν P: ἐν aABD 29 τῷ
τὸ (ante ἔχον) scripsi: τῶ A: τὸ aBDP 30 δηλωτικά ἐστι λευκοῦ A ἀ addidi ταυτὸν AB
31 ἀν superser. P² aut P³

Πολλάκις δέ. φησί. καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε καὶ διορισμοῖς τοῖς λαμβανομένοις η̄ τῶν συγκειμένων η̄ ὥλως τούτων. ἢ ζητοῦντες εἰ πολλαχῶς λέγεται, λανθάνει παρακολουθοῦσσα ἡ ὄμωσυμφία. ὡς μήπω κατάδηλον εἶναι τὸ προκείμενον ὅτι ἐστὶ τῶν πολλαχῶς λεγομένων. διὸ 5 οὐ δεῖ ἀφέστατο, ἀλλὰ ζητεῖν πᾶλιν καὶ τοῦ ἐν τῷ ὄρισμῷ κοινοῦ λόγου εἰ ποιῶν τὸ ἴδιον· οὕτως γάρ εὑρεθήσεται αὐτῶν ἡ πρὸς ἄλληλα διαφορά. οἷον εἴ τις, ἐπεὶ τὸ ὑγιεινὸν λέγεται καὶ ὡς ποιητικὸν καὶ ὡς σημαντικόν, βουλήμενος τῷ προειρημένῳ τόπῳ γράψασθαι ὄρισαι τὰ τύνθετα, τό τε ὡς ποιητικὸν ὑγιεινὸν καὶ τὸ ὡς σημαντικὸν ὑγιεινόν, καὶ τοῦ μὲν ἀποδοτῆ λόγου 10 'τὸ συμμέτρως ἔχον πρὸς τὸ ὑγιείναν ποιεῖν', τοῦ δὲ 'τὸ συμμέτρως 30 ἔχον πρὸς τὸ ὑγιείναν σημαντικόν', ἐπεὶ τῶν λόγων τούτων ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἴδιων, τοῦ μὲν τοῦ 'πρὸς τὸ ὑγιείναν ποιεῖν'. δὴν τοῦ ποιητικοῦ, τοῦ δὲ τοῦ 'πρὸς τὸ ὑγιείναν σημαντικόν'. δὴν πᾶλιν τοῦ ὡς σημείου ὑγιεινοῦ, τὸ καταλειπόμενον ἐν ἀμφοτέροις ταῦτον ἐστι, τὸ συμμέτρως ἔχειν, δὴν λόγος τοῦ 15 ὑγιεινοῦ. οὐ δόξει τὸ ὑγιεινὸν ὄμωνυμον εἶναι ἀλλὰ συνώνυμον. εἴ γέ 35 ἐστιν αὐτοῦ εἰς καὶ ὁ αὐτὸς λόγος. οἷον οὖν, ὡς φησί, πᾶλιν καὶ αὐτὸν τὸ συμμέτρως ἔχειν καὶ² ἐκάτερον ζητεῖν τί σημαίνει· οὕτω γάρ εὑρεθήσεται 40 ἡ τοῦ ὑγιεινοῦ ὄμωνυμά. σημαίνει γάρ ἐν μὲν τῷ ποιητικῷ τὸ ποιεῖν· τὸ γάρ κατὰ ποσὸν σύμφετρον ποιητικὸν ὑγιείας· ἐν γάρ τῇ τοιαύτῃ συμμετρίᾳ τὸ τοῖς τὸ ὡς ποιητικὸν ὑγιεινόν· ἐν δὲ τῷ ὡς σημείῳ τὸ συμμέτρως ἔχον οὐκέτι σημαίνει τὸ τοιοῦτον ἀλλὰ τὸ τοιούτον εἶναι. ὡς σημείον τὴν ἔξιν δὲτι τοιαύτη. ὥστε τῶν σημαντικόμενων ὑπὸ τοῦ τοῦ συμμέτρου ληφθέντων τῶν ὄρισμῶν μετά τοῦ τοῦ συμμέτρου ὄρισμοῦ καὶ τῶν ἴδιων τῶν ὄρισμῶν τούτων 45 ἀφαιρεῖσθαι τοῦ καταλέκτιπτοι ὁ τοῦ συμμέτρου ὄρος· εἰ τοίνυν τὸ 20 τοιοῦτον καὶ τὸ τοιοῦτον διαφέροντα, καὶ τὸ ὑγιεινὸν ὄμωνυμον. οὕτως εὑρίσκοιτ³ δὲν καὶ δεῖ η̄ κίνησις ὄμωνυμος καίτοι διοκοῦσσα ἔνα λόγον ἔχειν· λέγεται γάρ ἐνέργεια εἶναι τοῦ κινήσου η̄ τοιοῦτον. ἀλλ᾽ ἐπεὶ μηδὲ τὸ κινήτον κατὰ πᾶσαν κίνησην ταῦτον ἀλλὰ ὄπλο καὶ ὄπλο. καθ' ἦν μὲν τὸ κατὰ οὐσίαν μεταβλητόν, καθ' ἦν δὲ τὸ κατὰ ποιότητα, καθ' ἦν δὲ τὸ 45

- 2 τῷ λαμβανομένων P συγκειμένων corr. ex ζητούμενων B 3 λανθάνη B
 4 ὅτι ΛΒΔ: ὁ aP 6 ποιῶν τὸ D: ποιεῖν τὸ aΛΒΡ εὑρεθήσεται αὐτῶν BD: inv.
 ord. aΛΡ 7 ἐπεὶ aP: εἴποι A, idemque punctis circumscriptum D: εἴπη B
 post λέγεται add. γάρ ABD 9 ὡς om. A 11 ἐπεὶ D: ἐπὶ γάρ aΑΒΡ
 12 τοῦ (post μὲν et post δὲ) scripsi: τὸ D: om. aΛΒΡ 8] οἶνον B 13 δὲ corr. ex
 δ, ἦν in ras. P 14 τὸ BDP: τῷ aΛ ἔχον conicio itemque vs. 17 cf. vs. 20
 15 post ὑγιεινοῦ add. διὸ D 16 αὐτοῦ ΛΒΔ: αὐτοὺς aP πᾶλιν καὶ αὐτὸν postea, ut
 videtur, add. D¹ 17 σημαίνει] ꝑι in ras. P² 18 ὑγιεινοῦ] ἔχεινον Λ 19 post
 κατὰ add. τὸ aΒΡ τοιαύτη scripsi: τοιαύτη libri 20 σημεῖον aP ante σημ.
 ras. 2—3 lit. P ἔχειν Λ 21 τὸ alterum om. A εἶναι post τοιοῦτον trans-
 posuit D 22 τῶν σημαντικόμενων — ὄρος (24) om. P 22, 23 μετὰ τῶν ὄρισμῶν Α
 23 τοῦ τοῦ D: τοῦ aΑΒ τῶν (om. A) ὄρισμῶν τούτων ΑD: τούτων ὄρισμῶν aB
 24 τοίνυν om. P 25 post οὕτως addl. γάρ B 26 ἀν εὑρίσκοιτο ΑΒ δὲ
 καὶ B ἀνάλογον Λ: ἔνα λέγειν B 27 μηδὲ scripsi: μῆτε libri 28 καὶ ὄπλο
 D: om. aΛΒΡ 28, 29 τὸ μὲν — τὸ δὲ — τὸ δὲ D 29 post μεταβλητόν addendum
 videtur καθ' ἦν δὲ τὸ κατὰ τέσσον cf. p. 111,3 ἡ μὲν γάρ φορά

κατὰ ποισόν, ὡς δηλοῖ η̄ ἐνέργεια (ἄλλη γάρ η̄ τῶν κατ' εἰδῆς διαφερόντων τελείωτης· τὸ γάρ δυνόμει καὶ¹ ἔκαστον τῶν κινητῶν ἀλλο τῷ εἰδῇ· διὸ καὶ η̄ ἐνέργεια τε καὶ η̄ ἐντελέχεια· μὲν γάρ φορά, η̄ δὲ ἀλλοίωσις, η̄ δὲ αὔξησις, η̄ δὲ μείωσις, η̄ δὲ γένεσις, η̄ δὲ φθορά), η̄ δὴ κίνησις ὁμό-
η νυμφός.

p. 107 b 13 Ἐπι εἰ μὴ συμβλητὰ κατὰ τὸ μᾶλλον η̄ ὅμοίως.

Καὶ τοῦτον τὸν τόπον πρὸς τὴν ἐπίκρισιν τε καὶ εὑρεσιν τῶν πολ- 60 λαχῶς λεγομένων παραδίδωσι, τὸν δὲ τῆς συγκρίσεως. ἐπεὶ γάρ πάντα τὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου τε καὶ εἰδῶν καινοτούντα συμβλητά ἔστιν ἀλλήλαις 10 καὶ συγκριτικά (πάντα γάρ τὰ τοῦ αὐτοῦ τίνος μετέχοντα η̄ ὅμοίως αὐτοῦ μετέχει καὶ ἔστι συμβλητά κατὰ τὸ δημοιόν, οἷον ὡς οἱ κύκλοι πάντες ὅμοίως ἀλλήλαις κύκλοι οἱ τὸν τοῦ κύκλου λόγον ἀναδεχόμενοι· ὅμοίως 5 καὶ οἱ ἀνθρώποι, καὶ δικαὶοι ἐν οἷς μὴ ἔστι τὸ μᾶλλον τε καὶ ἡττον, ταῦτα ὅμοίως τοῦ καινοῦ μετέχει καὶ κατὰ τὸ δημοιόν ἔστι συμβλητά· ἐν οἷς δέ 15 ἔστι καὶ τὸ μᾶλλον, δύναται η̄ τούτων σύγκρισις γίνεσθαι μὲν καὶ κατὰ τὸ δημοιόν, γίνεσθαι δὲ καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἡττον, ὡς ἐπὶ λευκοῦ· τὰ γάρ τοῦ λευκοῦ τοῦ ὡς χρώματος μετέχοντα πάντα η̄ ὅμοίως αὐτοῦ με- 20 τέχει η̄ τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἡττον· καὶ τὰ ὅμοίως δὲ αὐτοῦ μετέχοντα κατὰ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἡττον συγκριτικά), εἰ δὴ τὰ μετέχοντα τοῦ αὐτοῦ 25 συγκριτικά, τὰ μὴ συγκριτικά δῆλον ὅτι οὐκ ἀν μετέχοι τοῦ αὐτοῦ. δεῖ οὖν, φησίν, ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ ὑπὸ ἐνός τίνος δημόσιας σημαντόμενα, εἰ κατὰ τὸ σημαντόμενον ὑπὸ τοῦ δημόσιας τίνος σημαντόμενα, εἰ κατὰ τὸ σημαντόμενον ἑστοι τὸ ὄνομα, δικαιοντα ταῦτα οὐκ 30 ἔστιν ἀλλήλαις κατὰ αὐτὸν συμβλητά. οἷον τὸ λευκὸν καὶ κατὰ φωνῆς καὶ 35 κατὰ ἴματίου κατηγορεῖται· ὅλλα οὐκ ἔστι συμβλητά φωνὴ καὶ ἴματίου κατὰ τὸ λευκόν· οὐδεὶς γάρ ξητεῖ πότερον μᾶλλον λευκὸν τὸ ἴματίου η̄ η̄ φωνή, ὡς ξητεῖ ἐπὶ τύψου καὶ χιόνος· οὕτε γάρ δημοίως οὕτε τὸ μὲν μᾶλλον αὐτῶν τὸ δὲ ἡττόν ἔστι τοιοῦτον· διὸ οὐ τοῦ αὐτοῦ σημαντικὸν 40 ἐφ' ἔκατέρου αὐτῶν ὃν τὸ λευκὸν δημάνυμον ἀν εἴη. οὐκέτι δὲ δημάνυμον 45

1 ὡς δηλοῖ D: om. aAB: ras. 1—2 lit. P διαφέρων P 3 ἐνδελέχεια A
 η̄ μὲν γάρ] καὶ η̄ μὲν Λ φορά BDP: φθορά a: διαφορά itemque vs. 4 A 4 γέ-
 νεσις] γ in ras. D φθορά, η̄ δὴ (δὲ AB) corr. ex φθοράν δὲ D 4. 5 δημάν-
 ρως P 6 post συμβλητά add. η̄ B 9 post τὰ ras. P τε om. A
 ἀλλήλων Λ 11 δημοιόν om. P οἷον om. a 12 τοῦ om. A 13 ενα δεγό-
 μενοι D 13 οἱ AD: om. aBP τε om. B ante ἡττον add. τὸ AB
 14 ἔστι—δημοιόν (16) om. AD 15 γενέσθαι B p.εν—δὲ (16) om. P post
 μὲν add. οὐ B: om. a 16 τὸ om. A post ἐπὶ add. τοῦ B 17 τοῦ ὡς
 om. A πάντα D: πάντως aABP 18 post μετέχοντα add. τὸ aABD: om. P
 19 τὸ om. A τε om. D post δὴ add. οὖν (ο in ras.) D τὰ om. P τοῦ
 om. aP 21 ἐπὶ] ἔτι B ὑπὸ postea add. D¹ ante εἰ add. καὶ D 22 συμ-
 βλητάν Λ 25 συμβλητή Α 26 λευκὸν μᾶλλον D 27 τύψου] τύψους Α
 supra γένος scriptum ἴματίου B 28 τοιοῦτο P σημαντικοῦ A 29 ἐφ' super-
 ser. B τὸ λευκὸν δὲ D supra δημάνυμον alterum scriptum ἀλλὰ συνάνυμον B

τὸν κατὰ γένους καὶ γιγάντην. πᾶλιν τὸ δὲν καὶ ἐπὶ γενοῦ καὶ ἐπὶ φυσῆς κατηγορεῖται, καὶ οὐκ ἔστι ταῦτα συμβίκτητα κατὰ τὸ δέν, ὡστε ὄμιλον μονον τὸ δέν.

p. 107b19 Ἐπεὶ δὲ τῶν ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα τεταγμένων ἔτεραι τῷ εἰδεῖ καὶ αἱ διαφοραί. εἰρηκεν ἐν Κατηγορίαις· ἀπὸ δὴ τούτου τόπου τινὰ ἡμῖν παραδίδωσι πρὸς εὑρεσιν τῶν πολλαχῶν λεγομένων. ἂν γάρ τι τὸ ἥνομα κατὰ πλειόνων κατηγορήται, ἀ διαφορά εἰσι διαφερόντων γενῶν 10 καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα ὄντων. ὄμιλον μονον ἔσται τὸ ταῦτα σημαῖνον ὄνομα· τῷ γάρ διαφερόντων εἰναι γενῶν διαφορὰς ταῦτα καὶ ἔτερα τῷ εἰδεῖ ἄλληλων ἔσται, ἐπεὶ τῶν ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα τεταγμένων ἔτεραι τῷ εἰδεῖ καὶ αἱ διαφοραί. διὰ τούτο τὸ δέν ὄμιλον μονον, ὅτι τὸ δέν καὶ φυσῆς ἔστι διαφορὰ καὶ ὅγκον, ἀ ἔτερά ἔστι γένη καὶ οὐγὸν ὑπὸ ἄλληλα. ἐπεὶ γέροντος 20 τῆςαι δὲ ἀν τις πῶς τὸ λεγόμενον ἀλλιθέει ἐπὶ πάντων. τὸ γάρ δίπονυ δοκεῖ καὶ τοῦ ζῷου πεζὸν καὶ τοῦ ζῷου πτηγοῦ διαφορὰ εἰναι ἑτέρων γενῶν καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα ὄντων. καὶ οὐκ ἔστιν ὄμιλον μονον. ἢ δεῖ ἐπὶ τούτων τῶν γενῶν γρῆσθαι τῷ προκειμένῳ, ἀν πάντῃ γέροντος ἔτερα ἄλληλων καὶ μὴ ὑπὸ ἔνι κείμενα γένεις. ὥσπερ ἐφ' ὃν αὐτὸς τὸν λόγον ἐποιήσατο. 25 20 ζῷον γάρ καὶ ἐπιστήμη καὶ φωνὴ καὶ ὅγκος οὐτῶς ἔτερα. τὰ δὲ προειρητοῦ μένα, εἰ καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα ἔσταιν, ἀλλὰ ὑπὸ ἔνι γε κοινὸν γένος, τὸ ζῷον. διὸ γέροντος ἡ δίπονυ ὥσπερ ἔκπλεον τούτων ἔστι διαφορά. οὐτῶς καὶ τοῦ ζῷου εἴη ἀν διαφορά· οὐδεα δὲ ἔνι ἔνι γένεις ἡ αὐτὴ ἀν εἴη κατὰ τὸ εἰδένει.

25 p. 107b27 Πάλιν εἰ αὐτῶν τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν ὄνομα ἔτεραι αἱ διαφοραί, οἷον χρώματος.

Δείξας τὸ τῶν διαφορῶν ὄνομα τῶν πολλαχῶν λεγομένων ὅν, διέτα τὴν τὰ σημαντικέστατα ὑπὸ αὐτοῦ διαφερόντων γενῶν διαφοραί. πᾶλιν δείκνυστε τὸ τῶν γενῶν ὄνομα τῶν πολλαχῶν λεγομένων ὅν, ἀν ὥστι τῶν ὑπὸ αὐτοῦ

2 τὸ om. D	4 ἑτέρογενῶν B (CP. pr. e)	6 ἑτέρογενῶν A	7 καὶ om. aP
ἐν Κατηγορίαις] e. 3 p. 1b17	τούτων AB: τοῦ D: τούτων a: non liquet P	8 post	
τινὰ add. καὶ B	9 κατηγορήται D: κατηγόρηται (sic) P: κατηγορεῖται aAB	11 γενῶν	
εἰναι D	διαφοράς scripsi: διαφορα libri	12 ἑτέρογενῶν A	13 καὶ prius om. aPa
τὸ alterum om. P	14 ἔστιν ἔτερα B	14. 15 ἑπτάγερη A	15 δὲ ἀν τις D cf. Ind.:
δέ (superser. P ²) τις ἀν aABP	τὸ prius superser. P ²	16 δοκεῖ om. A	18 ἦν
scripsi: ἀν libri	πάντῃ γέροντος ἔτερα ABD: ἔτερά ἔστιν aP	19 ὑπὸ ἔνι κείμενα (κείμενον A)	
γένος ABD:	ὑποκείμενα aP	21 ἔν γένος κοινὸν τὸ ζῷον A: ἔν γε κείμενον ζῷον τὸ γένος B	23 ἔν superser. P ²
		22 εἴη ἀν γέροντος Λ	25 ταῦτα aP
		26 διέτι in ras. D	27 διέτι in ras. D
		28 γέροντος B	29. p. 113,1 τῶν σημαντικέστατων ὑπὸ αὐτοῦ P

σημανιμένων ἔτεραι διαφοράι. οὐ μόνον γάρ, ἀν τὸ σημανιμένα ὑπό τινος ὄντος τούτους “έτέρων γενῶν καὶ μὴ ὅπ’ ἀλλήλα τεταχυένων” ὡσι διαφοράι. ὄμωνυμον ἔσεσθαι τὸ ταῦτα σημαίνων ὄνομα λέγει. ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπό τινος ὄντος σημανιμένων γενῶν ἔτεραι ὥσι διαφοράι, καὶ τὸ ταῦτα σημαίνων ὄνομα ὄμωνυμον ἔσεσθαι φησι, καὶ εἰκότως· εἰ γάρ τὸν ἔτέρων γενῶν ἔτεραι διαφοράι, καὶ τὸν ἔτεραι διαφοράι, ταῦτα ἔτερα. γρῦμα γάρ σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς σώμασι, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ τούτων μεταξύ, σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι· λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν γρῦμα· τρία γάρ μέρη τῆς μελιφόριας οἱ ἀρμονικοὶ εἶναι 10 φρεσιν, ἀρμονίαν, γρῦμα, διάτονον. ὃν τοῦ γρῦματος διαφοράς φασιν, ἀς 61 ἴδιως γρύας καλοῦσι, τὴν τε τοῦ μαλακοῦ γρῦματος καὶ τὴν τοῦ ἡμιούλιου καὶ τὴν τοῦ τονιστοῦ γρῦματος. ἐπεὶ οὖν εἰσὶν ἀλλαὶ μὲν διαφοράι τοῦ ἐν τοῖς σώμασι γρῦματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὥψεως, ἀλλαὶ δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι (τὸ γάρ ἡμιτονιαῖον καὶ διεσταῖον καὶ τὸ μαλακόν). 15 ὄμωνυμον τὸ λευκόν. εἰ γάρ την ἐν τῷ σημανιμένων ὅπ’ αὐτοῦ, οὐκ ἀν εἰχεν ἔτερας τῷ εἶδει διαφοράς· τῶν γάρ αὐτῶν γενῶν αἱ κύται διαφοράι.

p. 107 b 33 "Εἴτι εἶπει τὸ εἶδος οὐδενός ἐστι διαφορά.

Δεῖν φησι καὶ τοῦτο ἐπισκοπεῖν, εἰ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σημανιμένων 20 ὄντος τούτους τὸ μὲν εἶδός τινός ἐστι τὸ δὲ διαφορά. εἰ γάρ εἴη τι σημαίνων τοιαῦτα, ὄμωνυμον ἀν εἴη, ἐπεὶ τὸ εἶδός τινος οὐχ οἵν τε διαφοράν εἶναι τινος· τὸ μὲν γάρ ποιητικόν ἐστιν εἶδον, η διαφορά. τὸ δὲ γινόμενον ὅπ’ αὐτῆς, τὸ εἶδος, καὶ τὸ μὲν ἐν τῷ τι ἐστι κατηγορεῖται, τὸ εἶδος, τὸ δὲ ἐν τῷ ποιόν τι ἐστι, καὶ τὸ μὲν εἶδος ὅπερ τὸ γένος ἐστίν. η δὲ διαφορὰ 25 τοῦ μὲν γένους ἐστίν. οὐχ ὅπερ δὲ τὸ γένος, καὶ εἶδη μέν ἐστιν εἰς ἀ τὰ γένη διαιρεῖται, διαφοραὶ δὲ καθ’ ἀς διαιρεῖται η καθ’ ἀς τὰ εἶδη διαφέρει ἀλλήλων. τὸ δὴ λευκὸν διὰ τοῦτο ἐστιν ὄμωνυμον, οὗτι τὸ μέν τι εἶδός ἐστι τῶν ὅπ’ αὐτοῦ σημανιμένων (τὸ γάρ ἐν γρῦματι λευκὸν εἶδος γρῦματος), τὸ δὲ διαφορά· τὸ γάρ ἐν φωνῇ λευκὸν οὐκ εἶδος ἐστι φωνῆς 30 ἀλλὰ διαφορά· διαφέρει γάρ φωνῇ φωνῆς τῷ λευκῇ εἶναι η μή.

2 ὄντος, ut videtur, A: ὄν D	μὴ om. P	3 λέγεται αP	4 γενῶν om. P
ῶσι D cf. vs. 6: ὄστεν αἱ αABP	6 post ἔτεραι prius add. αἱ A: ras. D	ῶν B	γενῶν
7 γρῦμα — ὄμωνυμον (15) Suidas sub v. γρῦμα	τὸ (ante μέλαν) D Suid.: om. aABP		
8 μεταξύ] ἐν in ras. D	καὶ tertium A Suid.: om. aBDP	9 post	
κατὰ add. τὴν Α μουσικὸν B	μέρη αAP Suid.: μέρη BD	11. 12 καὶ	
τὴν τοῦ ἡμιούλιου αP: om. AID Suid.: p̄st γρῦματος (12) transposuit B		12 τονιστοῦ	
αP: τονιστοῦ ABD: διατονικοῦ Suid.	οὖν εἰσὶν] οὖσιν Α	12. 13 τῶν — γρῦμα	αP
14 τὸ γάρ εօrr. ex ωτ... B	διατονικὸν D: διατονικὸν P ¹ , corr. P ²	19 post τοῦτο	
add. τὸ B	21 ποιὸν τι ἐστι D: ὅποιον Α: ποιὸν αB: ποιόν P		
27 ἀλλήλων διαφέρει Α			

p. 107b38 Ήερὶ μὲν οὖν τῷδε πολλαχῶς διὰ τούτων καὶ τῶν τοι-
ούτων σκεπτέον.

Παραδόσις τοὺς κυριωτάτους τόπους δι? ὃν ἂν τις γνωρίζοι τὰ πολ-
λαχῶς τε καὶ δημονύμως λεγόμενα, ἐπει ἐνδέχεται τινας καὶ παρὰ τοὺς εἰ-
δὸς ὀργμένους τόπους εὑρεθῆναι τρόπους τῆς τῶν πολλαχῶν λεγομένων εὑρέ-
σεως, διὰ τοῦτο εἰπε διὰ τούτων καὶ τῶν τοιούτων. δύναται γάρ τις ²⁰
γνωρίζειν τι δημονύμως λεγόμενον καὶ ἀπὸ τοῦ τῶν σημαντικένων ὑπ’ αὐ-
τοῦ τὸ μὲν εἶδος εἶναι τὸ δὲ ἀτομον, ὡς τὸ δινήμωπος· ἢν γάρ καὶ ἔδιν
ἄνομα τοῦτο τοῦ θύλακονάκου πάντοτον, οὐδὲ Ἡθικοῖς ἐμνημόνευσεν.
10 δημόνως καὶ τὸ κέραξ ὄνομα οὐ τὸ εἶδος τὸ τοῦ δρυνέου μόνον ἐσήμανεν
ἀλλὰ καὶ τὴν ῥήτορα. ἀλλὰ καν τὸ κοινόν τι σημαίνη καὶ τι τῶν ὑπὸ²⁵
τὸ κοινὸν εἶδος, δημόνυμον κακεῖνο. ὡς τὸ ἔδινον καὶ γάρ τὸ κοινόν, οὐ καὶ
κατὰ τοῦ ὄρισμοῦ κατηγορεῖται καὶ κατὰ τοῦ οὕτως λεγομένου ἔδινον, ση-
μανίνει καὶ τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ γένει ἐκ τοῦ κοινοῦ ἔδινον. ἀλλὰ καὶ ἡ
15 δικαιοσύνη καὶ τὴν κοινὴν ἀρετὴν σημαίνουσα καὶ τὴν ἀντιδιαιρούμενην ταῖς
ἄλλαις ἀρεταῖς δημόνυμος. δημόνως καὶ τὸ μέλαν· καὶ γάρ τὸ ἀντιδιαιρού-
μενον τῷ λευκῷ χρώματι μέλαν καλεῖται, καὶ ἔδινος καλεῖται ἢ γράφομεν.
εἴη δὲ ἀν καὶ ἀπὸ τῶν πρός τι λαμβανόμενον τὸ πολλαχῶς, ὡς ἐρρέθη,³⁰
οὐδὲν αὐτοῦ ἐμνημόνευσεν. ἀλλὰ καν ὑπὸ διαφέρουσάνων αἰσθήσεων κρί-
20 νηται τὰ ὑπὸ τινος σημαντικένα, δημόνυμον καὶ τοῦτο. ὡς ἐλέγομεν ἐπὶ³⁵
τοῦ χρώματος· τὸ μὲν γάρ ὑπὸ ὅπερ ὅψεως τὸ δὲ ὑπὸ ἀκοῆς. ἢ τούτου ἐμνη-
μόνευσε. διὰ δὴ τὰ τοιαῦτα οὕτως εἰπε.

p. 107b39 Τὰς δὲ διαφορὰς ἐν αὐτοῖς τοῖς γένεσι τοῖς πρὸς
ἄλληλα θεωρητέον.

25 Τρίτον ἢν εἶδος τῶν δργάνων τῶν πρὸς τὴν εὐπορίαν τῶν διαλεκτι-³⁵
κῶν λόγων συναίρεσθαι κειμένων ἡ τῶν ἐν ἐκάστοις διαφορῶν γνῶσις, περὶ⁴⁰
οὐ γάν τὸν λόγον ποιεῖται. χρήσιμος δέ, ὡς ἐρεῖ, ἡ τῶν διαφορῶν γνῶσις

3 τὰ] τὸ A	4 καὶ alterum infra lineam add. P	6 post τούτων add. τε ab
8 αὐτόματον D	Ἀνθρωπος - ἐμνημόνευσεν (9) Suidas sub v. Ἀνθρωπος	8. 9 ἔτιον γάρ τὸν ὄνομα καὶ A
9 δημόπιονίους Λ	εἰν Ἡθικοῖς Eth. Nicom. VII c. 6	10 τὸ (ante τοῦ) om. D
p. 1147b35	εἰν Ἡθικοῖς Eth. Nicom. VII c. 6	εἰν Ἡθικοῖς Eth. Nicom. VII c. 6
11 τὸ] τὸν Bpr.	εἰν prius aBP: τις AD	12 καὶ alterum om. Λ
13 ante ὄρισμοῦ add. κοινοῦ aP	σημαίνει Λ	15 ἀντιδιαιρημένην α
16 ἄλλαις om. a	14 ἐπ.] κ in ras. D	18 post πολλαχῶς add. λεγό-
17 χρώματι BD: χρῶμα aAP	19 ὁδ om. P	μενον Λ
ἐρρέθη (p. 103, 17 sq.) aBD: ἐρρήθη aP	20 τινων Λ	ἐρρέθη (p. 103, 17 sq.) aBD: ἐρρήθη aP
ἐλέγομεν] p. 99, 28 sq.	23. 24 ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς πρὸς ἄλληλα γένεσι τὰς διαφορὰς	ἐρρέθη (p. 103, 17 sq.) aBD: χρῶμα aAP
θεωρητέον Λ	23 τοῖς alterum BD Arist.: om. aP	25. 26 εὐπορίαν τῶν δια-
περὶ—γνῶσις (27) om. B	27 ὡς ἐρεῖ post γνῶσις transposuerunt aP	λεκτικῶν corr. ex διαλεκτικὴν D
p. 108a38 sq.		ἐρεῖ] c. 18

πρὸς τε τὰ περὶ ταῦτον προβλήματα (δύναμενοι γάρ γνωρίζειν τὰς διαφορὰς τῶν προκειμένων δεικνύμενοι ἂν ὅτι μὴ ταῦτα, οἷον δόξα καὶ ἐπιστήμη μηδὲ αἰσθητικής καὶ ἐπιστήμης μηδὲ ἐγκράτειας καὶ σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀρετὴ μὴ τέχνη). ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς τῶν γενῶν διαιρέσεις τὰς εἰς τὰ 10 εἴδη· ἡ γάρ εὑρεσίς τῶν διαφορῶν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει εὐπορίᾳ τῆς εἰς τὰ εἴδη διαιρέσεως αὐτῶν. ἔτι πρὸς τὰς ἐντάξεις τῶν ἐπακτικῶν λόγων· ἀν γάρ εἰδῶμεν τίνι διαφέρει τὸ λαμβανόμενον. ἔτι πρὸς τὰς ἐντάξεις τὰς πρὸς τὰς ὑπολήψεις τυῆς τῶν φυσικῶν. οἷον ὅτι ἐν τῷ ὅν, ὃς ἐδίκει Παραμενίδη 15 τε καὶ Μελίσσῳ· δύναμενοι γάρ τὰς τῶν ὑπὸ τῷ ὃν συνορῶν διαφορὰς 45 ἀναγριόμενοι ἀν τήγνυς τὴν δόξαν· γρήσιμος δὲ ἡ τῶν διαφορῶν γνῶσις καὶ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν, πότερόν εἰσι πολλαὶ κατ' εἰδῶς ἀλλήλων διαιρέσουσι τὴν μάτια ἐξ ἀπασθόν δῆλη· ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς δριτούς· εἰ γε δὲ δριτός ἐκ γένους καὶ διαφορῶν. ἐρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς | τὸ γράμσιν 62 20 μον ἐκάστου τῶν προειρημένων ὥργανων, ὃς προειπον. λέγων δὲ περὶ τῶν διαφορῶν τόπους μὲν οὐ παραδίδωσι δι’ ὧν γνωσθείσα αὐτάς. ὕστερον παρέδικεν ἐπὶ τε τῶν προτάσεων καὶ ἐπὶ τῆς τῶν δημωνύμων διαιρέσεως· εν οἷς δὲ δεῖ ζητεῖν τὰς διαφορὰς καὶ περὶ ὅτι γνωνάξεισθαι πρὸς τὴν ὁράσιαν ἐπίγνωσιν τῶν ἐν ἐκάστοις διαιρέσονταν, ὑποτίθεται. δεῖν γάρ φασι ζητεῖν 25 τὰς διαφορὰς μὴ τῶν πόρρω διεστώτων (φανερὰ γάρ ἡ τῶν οὗτων ἑτέρων πρὸς ἀλλήλα διαφορά) οὐδὲ γάρ ζητεῖ τις τίνι ἀνθρωπος ἔνθετο διαιρέσει) ἀλλὰ ἐν τοῖς σύνεγγυς ἀλλήλων, περὶ δὲ δύναται καὶ πλάνη τις ὡς ὅντα τὰ αὐτὰ γενέσθαι, οἷον ἐν τε τοῖς ὑπὸ ταῦτα γένοις (τῶν γάρ οὗτως ἐγγῆς ἀλλήλων οὐ πρόδηλοι αἱ διαφοραί· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν αὐτοῖς τοῖς 30 γένεσιν ἀντὶ τοῦ ‘ἐν τοῖς ὑπὸ ταῦτα γένοις’, καὶ εἰς ἀν αἱ τούτων δια- 10 φοραὶ αἱ κυρίως λαμβανόμεναι διαφοραὶ) καὶ τῶν ἐν τοῖς διαιρέσουσι μὲν γένεσιν ὅντων μὴ πολὺ μέντοι διεστώτων ἀλλήλων. καὶ σχεδὸν ἀξιοῖ ἐν τοῖς αὐτοῖς κατὰ τι τὰς διαφορὰς ἐπιζητεῖν· ἡ γάρ ἐν τοῖς ὄμοιοις γένεσιν ἡ ἐν τοῖς κατ’ ἀναλογίαν τοῖς αὐτοῖς, οὐ γάρ ὁράδιον τὰ δοκιμάτα ταῦτα 35 ἀλλήλοις εἰναι γεωργίειν τὰς διαφοραῖς· δεῖ δὲ τοὺς γυμναζομένους ἐν τοῖς γαλεπωτέροις τὰς γυμνασίας ποιεῖσθαι· ῥηδία γάρ ἡ ἀπὸ τῶν γαλεπωτέρων 15 ἐπὶ τὰ ῥάτια μετάβασις. οἷον ζητήσαι ἢν τις τίνι τέχνῃ τοῦ αὐτομάτου δια-

2 τὰ αὐτὰ omisso οἷον aP 8 post ἐτι add. δὲ Λ 8. 9 ἐντάξεις τὰς (τὰς om. Λ)
πρὸς τὰς om. D 9 τενῶν Λ δοκεῖ Apr. 10 ριζίσω Λ 12 post εἰτι
add. ποτε ΛΒ 13 ἀλλήλων] τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν A ἐξ ADP1: εὖτις aBP²
3ηγ B τοὺς om. B 14 δ BD: om. aΛΡ διαφορᾶς P 16 γνωσθείσα]
γνωσθείσα ἀν Λ 17 τε om. aP ἐπὶ alterum om. B 21 οὐδὲ — διαιρέσει
om. Λ γάρ om. P διαιρέσεις ένθετο B 23 τὰ αὐτὰ BD: αὐτὰ Α: ταυτὰ aP
23 et 25 τὸ αὐτὸ Α 23. 24 ἐγγῆς ἀλλήλων AB: inv. ord. D: ἐγγῆς ἀλλήλοις
aP 25 post ἀντὶ add. γάρ aΛΡ ἐν τοῖς superser. P²: τοῖς B εἰτι
ADP: εἶναι aB 26 καλούμεναι P τοῖς om. aP 27 καὶ om. A 28 τοῖς
ταυτοῖς aP ζητεῖν P 29 οὐ εἰ Λ ταῦτα Α 30 (τοῖς διαφοραῖς in
ras. P² 31 γαλεπωτέροις aP

φέρει, καὶ τίνι κίνησις γενέσεως καὶ φύσεως, καὶ τίνι ἐγκράτεια σωφρο-
σύνης καὶ ἀκρασία ἀκολασίας καὶ θηριότης κακίας καὶ ὕδωρ ὄρου. παρα-
δεῖται δὲ τῶν μὲν ὁμογενῶν ἐγρήσασιν αὐτὸς δικαιοσύνη καὶ ἀνδρείᾳ
ἥς οὐσῶν ὑπὸ γένος ἔν, τὴν ἀρετήν· τίνι γάρ διαφέρει δικαιοσύνη
5 ἀνδρείᾳς: θροίως καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἐκάστη, οἷον ἡτὶ ἄλλως μὲν ἡ²⁰
ἀνδρεία μεσότης ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη· ἡ μὲν γάρ δύο κακῶν, θραυστῆτος
καὶ δειλίας, ἡ δὲ πλεονεξίας καὶ μειονεξίας. ἐξ ὧν ἡ αδειά· ἐν γὰρ τού-
τοις τῇ ἀδειᾷ τὸ εἶναι· καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρείᾳ, περὶ γάρ τὰς
τῶν κινδύνων ὑπομονάς, περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη, περὶ γάρ τὸ ἔσον
10 τὸ τε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν συνηλλάγμασι. τῶν δὲ ἀνομοιγενῶν μὲν
μὴ πολὺ δὲ διετάσθων αἰσθητοί καὶ ἐπιστήμηται. ἐτέτη μὲν ἔτερα ἄλλη·²⁵
λιων κατὰ γένος (τῆς μὲν γάρ ἐπιστήμης ἡ ὑπόληπτις γένος, ἡ δὲ αἰσθητοῦ
οὐχ ὑπόληπτις). κατὰ ἀναλογίαν μέντοι ταῦτα ἔστιν· ὡς γάρ αἰσθητοῖς πρὸς
αἰσθητά. οὗτοις ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητά, καὶ ἀμφότερα κριτικά· γέδη γοῦν
15 τυνες διὰ τὴν ὥμοιότητα αὐτῶν ταῦταν ἐπιστήμην τε καὶ αἰσθητοῖς εἰπον
εἴναι. διαφέρουσι δὲ ἄλληλων· ἡ μὲν γάρ αἰσθητοῖς καὶ περὶ τὰ ἐνδεχό-³⁰
μενα ἄλλως ἔχειν. ἐπιστήμη δὲ οὐδὲν ἐνδεχομένου· καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη
τῆς ἐκάστου τῶν ἐπιστητῶν οὐσίας γνωστική· ἡ δὲ αἰσθητοῖς οὐδὲν τῶν
αἰσθητῶν τῆς οὐσίας ἔστιν ἐπιγνωστική· καὶ ἡ μὲν ἐπιστήμη ἐπίκτητος,
20 ἡ δὲ ἐξ ἀρχῆς· καὶ ἡ μὲν κοινή καὶ τῶν ἄλλων ζῷων, ἡ δὲ ἕδος ἀνθρώ-
πων ἡ ὅλως ἴστρικῶν· καὶ ἡ μὲν φύσις, ἡ δὲ διασκαλίψ· καὶ τῆς μὲν
αἰσθήσεως προάγει ἡ ἔξεις τὰς ἐνεργείας (ὅρατοι γάρ ὅντες εἰδόμενοι), τὰς δὲ,
κατὰ τὰς ἐπιστήμας ἔξεις [Ἄδη] διὰ τῶν ἐνεργειῶν κτώμεσθα· ἐνεργοῦντες
γάρ κατὰ τὰ γραμματικὰ γραμματικοὶ γινόμενα· καὶ αἰσθήσεως μὲν ἀναι-
25 ρουμένης συναναρρέεται καὶ τὸ ζῷον· ἀδύνατον γάρ ζῆν εἰναι χωρὶς ἀνάγης·
ἐπιστήμη δὲ ἀναγρούμενη οὖν [Δῆν] ἀναιρεῖ τὸν ἔχοντα αὐτῆν· ἔτι ἐπιστήμην
μὲν οὕτω τε ἀποβιλόντας πάλιν ἀναλαβεῖν. αἰσθητοῖς δὲ ἀδύνατον· καὶ ἡ
μὲν χωρὶς λόγου. τῇ δὲ ἐν λόγῳ τὸ εἶναι· καὶ αἰσθητοῖς μὲν παρόντων
30 μόνον. ἐπιστήμη δὲ καὶ παρεληλυθότων καὶ ἐνετάσθων καὶ μελλόντων. ἔτι
γάρ αἰσθήσεως μνήμη, ἐκ δὲ μνήμης ἐμπειρία. ητις ἔστιν ἐπιστήμης ἀρχή.
ἔστικε δὲ νῦν κοινότερον διαφορὰν λέγειν καὶ³⁵ ἡγεῖται ἄλλοι ἄλλου διαφέρει, οὐ

1 tñm prius corr. D: τί αλΑΒΡ, Πρ.	1. 2 καὶ σωφροσύνης ἐγκράτεια Λ	3, 6, 8 ἀν-
δρίκι, 5 ἀνδρίας ut solet Λ	5 ὅτι om. P	6 ἡ prius Λ: om. αλΒΡ
om. Λ	10 νορῆ P	9 τῶν
ἀνομοιγενῶν Πρ.: ἀνομοιγενῶν αΑΒΔ. Περρ.	μὲν αP: om. ΑΒΔ	11 post μὴ add.
ἐπὶ B	δὲ om. Λ	12 κατὰ γένος ἄλληλων αP
τὴν	ἔτερα μὲν B	12 ἡ prius
om. αP	13 μέν P	13, 14 post οὐτρούμενοι πρὸς add. τὰ D
ἡ δὲ αἰσθητοῖς D	13 τοι	15 post ταῦταν add. ἔστιν Λ
15 post ταῦταν add. ἔστιν Λ	ἐπιστήμη—αἰσθητοῖς B	18 ἡ δὲ—ἐπιγνωστική (19)
om. A	19, 20 καὶ ἡ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἡ δὲ ἐπίκτητος αP	22 ἐνεργείας Λ
δὲ addidi	23 ἐπιστήμας ἔξεις] ἔξεις δέσσας B	24 τὰ om. D
26 ἀν delevi	28 τῇ αP: τῆς ΑΒΔ	29 ἐνετάσθων — παρεληλυθό-
D	29, 30 δὲ BD: δὲ ἔτι post ἐπιστήμης Α: ἔτι αP	30 ἐπιστήμη (ante
μὲν) B	32 νῦν om. Α	κοινότεραν B καθ' ἀν Α

μόνην ταύτην καὶ ἡ τῶν γενῶν εἰς τὰ εἰδῆ διαιρέσις γίνεται· οὐ γάρ
ἄλλη τάς τῶν ἀνομογενῶν διαιφορὰς ἔχειν ζητεῖν.

15

p. 108a7 Τὴν δὲ ὄμοιότητα σκεπτέον ἐπί τε τῶν ἐν ἑτέροις γένεσι.

Τοῦτο ἔτι ὑπελείπετο τῶν προτείνετων ὑπὸ αὐτοῦ τεσσάρων ὥργάνων
ἢ ὡς γρηγόριου πρὸς τὴν εὑρεσίν τε καὶ εὐπορίαν τῶν διαικετικῶν λόγων,
ἢ τῶν ὄμοίου γνῶσις· ἔμπολιν δέ φησι δεῖν τὴν τοῦ ὄμοίου θήραν ποι-
εῖσθαι τῆς τῶν διαιφορῶν· τὰς μὲν γάρ διαιφορὰς τὰς ἐν τοῖς ὄμοίοις
ἔχειν πειρᾶσθαι γνωρίζειν· τούτο τὸ γάρ γάλεπώτερον καὶ περὶ τούτων ἡ 63
ἀμφισβήτησις εἰ διαιφέρει ἢ μή. οἷον τούτα φάττα περιστερᾶς, καὶ τίνι κύνῳ
10 λύκῳ, καὶ τίνι ἀκολασίᾳ ἀκρασίᾳ ἢ σωφροσύνῃ ἐγκρατείᾳ ἢ ἐλευθερι-
τητος μεγαλοπρέπεια· τὰ γάρ φανερῶς διεστῶτα φανερὰς πάσιν ἔχει τὰς
πρὸς ἄλληλα διαιφοράς. τὴν δέ γε ὄμοιότητα γάλεπώτερον πάλιν τὴν ἐν
τοῖς πολὺ διεστῶσι συνιδεῖν· οὐ γάρ ζητεῖ τις εἰ τῷδε ὥρῳ ὄμοιον ἢ
ἥμίονος ὅντι ὄμοιος ἢ Κάστωρ Πολυδεύκει, ἀλλ' εἰ Ἀχιλλεὺς Θερσίτης, εἰ
15 ἄνθρωπος ἵππων, εἰ αἰσθητοὶ ἐπιστήμη, δεῖ οὖν, φησί, γυμνάζεσθαι περὶ
τὴν τοῦ ὄμοίου γνῶσιν ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι· καὶ κατὰ γένος διαιφέ-
ρουσιν, καὶ ἔστιν ἕστιν τὸ εἰρημένον ἐπ' ἀμφοτέρων τῷ λεγομένῳ ὑπὸ τῶν
ἥρητορικῶν· τὰ κοινὰ ἴδιως καὶ τὰ ἴδια κοινῶς δεῖ λέγεν·· ὁ μὲν γάρ ἀξιῶν
10 τὰ κοινὰ ἴδιως λέγειν ἀξιῶν ἐν τοῖς ὄμοιονέσι τε καὶ κοινοῖς εὑρίσκειν τινὰς
διαιφοράς, ὁ δὲ τὰ ἴδια κοινῶς ἐν τοῖς διαιφέρουσιν ἀξιῶι πάλιν λαβεῖν
ὄμοιότητας, καὶ διχῶς γέ φησι δεῖν τὴν ἐν τοῖς διαιφέρουσι γένεσι ζητεῖν
ὄμοιότητα. ἢ γάρ λαμβάνοντάς τι ἔχον σχέσιν πρὸς τινὰ ὄμοιονή ἀλλή-
λοις γρὴ ζητεῖν, τί οὖτος [ἢ] πρὸς ἄλλα τινὰ ὄμοιονή μὲν ἀλλήλοις ἀνο-
μογενή δὲ τοῖς προειρημένοις ἔχει· ἀν γάρ εὑρεθῆ, ὄμοια ταῦτα ἔσται 15
20 κατ' ἀναλογίαν ἀλλήλοις ὄντα ἐν γένεσι διαιρόσοις. οἷον ἐπεὶ ἡ ἐπιστήμη
πρὸς ἐπιστήτον ἔχει οὖτος ὡς τῶν ἀντικειμένων εἶναι γνωστική, ζητεῖν
ἄλλο τι ἀνομογενὲς τῇ ἐπιστήμῃ, ὁ πρὸς τὸ ὑπὸ αὐτὸν οὖτος ἔχει ὡς ἢ
ἐπιστήμη πρὸς τὰ ἐπιστήτα· τὸ γάρ εὑρεθὲν ἔσται τῷ κειμένῳ κατὰ ἀνα-
λογίαν ὄμοιον. ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητοὶ καὶ αὐτὴ οὖτος ἔχει πρὸς τὰ αἰσθητὰ
25 ὡς ἡ ἐπιστήμη πρὸς τὰ ἐπιστήτα, ὄμοια ἐπιστήμη καὶ αἰσθητοὶ κατὰ
30

1 ἀνομογενῶν P²: ἀνομοιογενῶν aBD: ὄμοιονῶν AP¹ 4 ὥργά//νων omissio ὡς χρησ-
μον P 6 ἔνπλοι Dpr. 6. 7 ποιεῖσθαι θήραν D 7 τὰ pro altero τὰς a 8 τούτων
aP: τούτο ABD 10 ἡ alterum om. aP 10. 11 ἐλευθερότητης μεγαλοπρεπεῖς fort. recte aP

11 φανεράς aBP: φανερῶς AD 12 ἀλλήλας A: ἀλλη D 13 εἰ—ἢ in
mrg. P¹ 14 ὄμοιον P ante ἀγύλλευς add. 6 A post θερσίτη add. ὄμοιος A 16. 17 διαι-
φέρει A 17 τῶν λεγομένων A 19. 20 εὑρίσκειν τινὰς διαιφοράς om. D 20 ἀξιῶ
ττ'

πάλιν ἐν τοῖς διαιφέρουσι D λαμβάνειν aP 21 ὄμοιότητα B; ὄμοιο itemque vs. 22 D
τὴν] τῶν Λ διαιφόροις aP 22 ἡ ABD: εἰ aP 23 ὄμοιον P: ὄμοιογενῆ aABD
23. 24 ἀνομογενῆ B, Ppr.: ἀνομοιογενῆ aABD, Peorr. 25 (α)λλήλοις in ras. D 26 post
ζητεῖν add. τι (e vs. 23) aABP 27 ἀλλ' οὐτι Λ ἀνομογενῆ ABP: ἀνομοιογενῆ D: εἰ
ὄμοιογενῆ a η om. Λ 29 οὕτη AD 30 ἡ AD: om. aBP ὄμοιαι B

ἀναλογίαν. ήτι δὲ ἔτερα γένη ἐπιστήμη καὶ αἰσθησίς, δῆλον ἐκ τούτου ἄλλα 20 μὲν ἐπιστήμης εἶδος εἶναι δῆλα δὲ αἰσθησεως. εἰσὶν δὲ ἂν καὶ ὑπὸ ἔτερα γένη δεικνύμενα. καθ' ὅτους η̄ μὲν αἰσθησίς ὑπὸ τὰ φύσει. η̄ δὲ ἐπιστήμη οὐ φύσει ἀλλὰ διαφέρει. πάλιν ἐπεὶ ὡς νοῦς πρὸς ἐπιστήμην (ἀργὴ 5 γάρ), οὕτως αἰσθησίς πρὸς δέξιαν, ὅμοια νοῦς τε καὶ αἰσθησίς. καὶ ἐπεὶ ὡς ἡδὸν πρὸς ἡδονήν (ποιητικὸν γάρ ἡδονῆς τὸ ἡδόν). οὕτως συμφέρον πρὸς ἀγαθόν. δημοια τὸ ἡδόν καὶ τὸ συμφέρον. καὶ η̄ μὲν κατὰ τὴν πρότι τα 25 σχέσιν ἐν τοῖς διαφέρουσι κατὰ γένος τῆς ὁμοιότητος θήρα τοιαύτη, δῆλην δὲ ὑποτίθεται ὀδφορητὴν τῆς τοῦ δημοιού ζητήσεως τῆς ἐν διαφέρουσι γένεσιν.

10 ἀλλὰ λαθόντες γένος τι δη̄ ἔν τινι ζητήσωμεν τί οὕτως δῆλο ἐν ἀλληλῳ γένει θετέν. οἷον ἐπεὶ ω̄ς οὐδὲς ἐστὶν ἐν διφθερῷ. οὕτως νοῦς ἐν ψυχῇ (ἐν ἑκατέρῳ γάρ ὡς κυριώτατον τῶν γνωμένων ἐν αὐτοῖς). δημοια κατὰ τοῦτο νοῦς τε καὶ οὐδὲς. πάλιν εἰ ὡς ἀρετὴ ἐν ψυχῇ, οὕτως ὑγεία ἐν σώ- 30 ρατι (τελείστητες γάρ τῶν ὑποκειμένων αὐταῖς). δημοια ἀρετὴ καὶ ὑγεία. 15 καὶ ἐπεὶ ω̄ς γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, γηγενία ἐν ἀέρι (ἥρεμία γάρ τῶν ὑποκειμένων). δημοια γαλήνη τε καὶ γηγενία. οὕτως καὶ δικαιοσύνη κατὰ τοῦτο οὐδὲν τε καὶ οὐδὲς. ἑκάτερον γάρ αὐτὸν ἐν ισότητι τῇ κατὰ ἀναλογίαν. τὸ μὲν κατὰ τῶν μερῶν τε καὶ μελῶν τοῦ σώματος. η̄ δὲ δικαιοσύνη ἐν διανοιαῖς τε καὶ συναλλάγμασι τῶν γνωμένων.

20 Ἡ μὲν οὖν ἐν τοῖς διαφέροντος γένεσιν ὁμοιότης κατὰ ἀναλογίαν εὑρίσκεται οὕτως. λέγει δὲ δεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοιενῶν μὲν ἀλλήλοις ἀνομοιειδῶν δέ, τί πᾶσιν αὐτοῖς ὑπάρχει ταῦτα. ζητεῖν· κατὰ γάρ τὸ κοινὸν τοῦτο καίτοι οὐτα ἀνομοιειδὴ δημοια ἐσται. ἣν δὲ πρὸς δεῖ (θήραν) θηράν λέγει. εἰ γάρ τισιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει οὖσι καὶ κατ' εἰδῶς ἀλλήλων διαφέρουσι ταῦτα 25 τι ὑπάρχει. ταῦτα δημοια κατὰ τοῦτο. ἀνθρώπῳ γάρ καὶ ἵππῳ καὶ 10 κούνι τὸ πεζὸν κοινόν. διὸ δημοια ταῦτα κατὰ τοῦτο καὶ ἀνθρώπῳ καὶ κόρακι καὶ ίγνοι τὸ αἰσθητικόν· καὶ ίγνούσιν. δοσοι βράγγια ἔχουσι, καὶ τοῖς ἐντόμοις τῶν πτηγῶν τὸ μὴ ἔχειν πνεύμωνα. βοῦ δὲ καὶ ἐλάφῳ καὶ προβάτῳ καὶ αἴγῃ τὸ μὴ ἀμφοδον. πάλιν ἐπὶ δένδρων πλατάνῳ μὲν καὶ 30 ἀμπελῷ καὶ συκῇ τὸ πλατύφυλλον τε καὶ λεπτόφυλλον, διὸ φυλλορροεῖ. ἐλαίᾳ δὲ καὶ δίψηνη καὶ μυρρίνῃ τὸ πιεσφυλλον τε καὶ στενόφυλλον, διὸ τις 35 δεῖπνοιλα ταῦτα.

2 εἶναι εἰδη A: εἶναι B	καὶ ομ. D	3 δεικνύναι a	4 φύσις Λ	9 post
ἐν add. τοῖς αB	10 ἀν corr. ex ἀνα P ²	14 αὐταῖς scripsi: αὐτοῖς AB: αὐ ^τ D:		
ἐν αὐταῖς αB	17 καλος A	18 μελῶν—μερῶν B	19 συναλλάγματι ante ras, unius	lit. D: συναλλάγματιν
lit. D: συναλλάγματιν		21 οὕτως ομ. P	μὲν post δεῖν transposuit A	
21, 22 ἀνομοιειδῶν αB	22 ταῦταν αP	ζητεῖν ταῦτα Λ	23 ἀνομοιειδὴ B:	ἀνομοιειδὴ αΛDΡ
26 ταῦτα αP	27 βράγγια D: βραγγία αBΡ: βραγία Λ	24 καὶ—διαφέρουσι ομ. Λ	29 ἀμφοδον αD:	ἀμφοδον B: ἀμφόδον αP cf. p. 93, 4 122, 25 πλάτωνα Λ
			30 λεπτόφυλλον (ληπτόφυλλον Brandis Schol. p. 262b43, quem typothetae scilicet errorum corrixit Waitz Organ. II p. X)	
τε καὶ πλατύφυλλον αP	ἐπέσφυλλον Λ	post δὲ add. καὶ A	31 μαρένω Bpr.:	
μαρένην P	πιεσφυλλον a cf. De gen. anim. p. 783b19, 20			

p. 108^a 18 Χρήσιμον δὲ τὸ μὲν ποσαχῶς λέγεται ἐπεσκέψθαι πρὸς τὸ σαφές.

Εἰπὼν περὶ ἑκάστου τῶν τεσσάρων, ὅτι γανα εἴπεν εἶναι τῆς εὐπορίας τῶν διαιλεκτικῶν λόγων τε καὶ συλλογισμῶν, ἀκολούθως, τί ἔκαστον αὐτῶν 5 συντελεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ κατὰ τί ὅργανα λέγεται, δείκνυσι. καὶ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς τῶν προτάσεων ἐκλογῆς τε καὶ παρασκευῆς γινόμενον χρήσιμον 64 πρὸς τὴν τῶν συλλογισμῶν εὐπορίαν ὡς γνώριμον παρέχεται εἰπεῖν. Ὡλη γάρ καὶ μέρη τῶν συλλογισμῶν οἱ προτάσεις· ἐκ γὰρ τῶν προτάσεων οἱ συλλογισμοί· καὶ δῆλον ὅτι ἡ τούτων εὐπορία τε καὶ παρασκευὴ εὐπορίαν 10 ἕμιν συλλογισμῶν παρέχει. πρὸς δὲ τί χρήσιμον τῶν ἄλλων ἔκαστον, λέγει, 5 καὶ πρῶτον γε περὶ τῆς τῶν πολλαχῶς λεγομένων διαιρέσεως ποιεῖται τὸν λόγον. καὶ φησιν αὐτὸν χρήσιμον εἶναι πρὸς τὸ σαφές· σαφὲς γάρ γίνεται τὸ τιθέμενον. πρὸς δὲ τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, διηρισθέν, ἡ δὲ σαφήνεια τοῦ τιθέμενου χρήσιμος πρὸς τοὺς συλλογισμούς τοὺς πρὸς αὐτόν. 15 ὥδην γάρ τις τῶν οἰκείων πρὸς τὸ προκείμενον εὐπορεῖ λόγων εἰδῶς σαφῶς τί ποτέ ἔστι· καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ διττοῦ παραγόμενος. Ὡλως δὲ ἡ σαφήνεια 10 χρήσιμος καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ πρὸς ἀνατοκεύην τινῶν· διὰ γοῦν τὴν μὴ διελέσθαι τὸ ὃν ποσαχῶς λέγεται Παραμενίδην τε καὶ Μέλισσον ἀδηλός ἔστι νῦν ἡ δόξα αὐτῶν ἡ περὶ τοῦ ἓν τὸ δὲ εἶναι. τὸ δὲ μᾶλλον 20 γάρ ἂν τις εἰδείη τί τιθέσιν εἴη ἀν λέγων περὶ τοῦ ἀποκρινομένου καὶ συγχωροῦντος ταῖς προτάσεσιν· ὅταν γάρ ἡ γνώριμον περὶ οὐ ἐρωτῶνται ποσαχῶς λέγεται, ὥδην συγχωροῦσι τοῖς ἡρωτημένοις, γνωρίσαντες 15 καθ' ὃ συγχωροῦσι. δευτέραν χρείαν τῆς τῶν πολλαχῶς λεγομένων διαιρέσεως ἐκτίθεται τὴν πρὸς τὸ κατ' αὐτὸν τὸ κείμενον πρᾶγμα καὶ πρὸς 25 αὐτὸν καὶ περὶ αὐτοῦ γίνεσθαι τοὺς συλλογισμούς τε καὶ λόγους καὶ μὴ πρὸς τὸ ὄνομα καὶ τὴν λέξιν· σοφιστικὸς γάρ ἡ πρὸς τοῦνομα καὶ τὴν λέξιν λόγος ὅλος οὐ διαιλεκτικός. ἀδήλου γάρ ὅντος ποσαχῶς τὸ προκείμενον λέγεται, ἐνδέχεται ἐπ' ὅλῳ μὲν τὸν ἐρωτῶντα ἐπ' ὅλῳ 30 δὲ τὸν ἀποκρινόμενον τῶν σημανομένων ὑπὸ τοῦ διάνοιαν τὴν διάνοιαν 35 φέρειν· οὕτως δὲ πρὸς τὸ ὄνομα ἀν οἱ λόγοι ὅλοι οὐ περὶ τοῦ πράγματος γίνονται. δρισθέντος δὲ κατὰ τί τῶν σημανομένων ὑπὸ τῆς λέξεως τιθέσιν ὃ τίθησιν ὁ ἀποκρινόμενος καὶ γνωρίμου γενομένου γελοῖον ἔτι πρὸς ὅλο τῶν ὑπὸ τοῦ διάνοιας σημανομένων καὶ μὴ πρὸς τὸ κείμενον

1 πολλαχῶς AD	2 πρὸς τὸ σαφές οἱ. aP	πρὸς ABD(ABPouf): πρὸς τε Arist. et Alex. ipse vs. 12
3 post τῶν οετο fere lit. eras. P	4 τε λόγων aB	5 αὐτῶν om. B
6 προτέρων B	7 παραλέοιπεν A	10 συλλογισμοῦ B: πρὸς λογισμῶν A
12 fort. αὐτὴν	13 γίνεται τὸ οἱ. A	12 fort. αὐτὴν
15 πρὸς τὸ προκείμενον τῶν οἰκείων A	16 ἡ οἱ. D	16 ἡ οἱ. D
18 ἔλεσθαι A	17 πρὸς ἀνατοκεύην	18 ἔλεσθαι A
πολλαχῶς A	μέντοι οἱ. A	19 ἔστε] ἔτι A
22 λέγονται B	23 κύτοις corr. ex αὐτὸν B	20 εἰδείη τί AD (η τί postea add. D) P ¹ Arist.: εἰδείη δ τι ABP ² (δ C)
24 τίθεται A	25 κύτοις corr. ex αὐτὸν B	εἴη ἀν λέγεσθαι A (καὶ tertium in ras. P ²)
30 τοῦ οἱ. aP	31 γίγνεσθαι aP	30 τοῦ οἱ. aP
32 καὶ οἱ. aP	33 post ὅλο add. τι aP	32 καὶ οἱ. aP
		προκείμενον A

ποιεῖσθαι τὰς ἐρωτήσεις τε καὶ τοὺς λόγους τὸν ἐρωτῶντα. ἀπλῆς μὲν γάρ οὐ κειμένου τοῦ τὴν ἐπιστήμην μὴ γωρίζεινται τῆς ψυχῆς δύναται τις ἐπιχειρῶν συλλογίζεσθαι ὅτι πᾶσα ψυχὴ ἡν̄ ἔχει ἐπιστήμην ἀεὶ ἔχει· εἰ γάρ ἀγώριστος ἡ ἐπιστήμη τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ ἀγώριστον ἀγώριστον ἀγώριστον, καὶ ἡ ψυχὴ ἀν̄ σκότωστος εἴη τῆς ἐπιστήμης· εἰ δὲ τοῦτο, σύρρυτος ἀν̄ αὐτῇ ἡ ἐπιστήμη εἴη. διορισθέντος μέντοι τοῦ ἀγώριστου, ὅτι τὰ μὲν οὕτως ἀγώριστα ὡς τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἔκαστον, τὰ δὲ οὕτως ἀγώριστα, οἵτι μὴ δύναται καθ' αὐτὰ εἶναι. ἀλλ̄ ἔτιν πλεον̄ τὸ μὴ σὸν ἐκείνοις εἶναι (ὸν ἔτιν καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ πάντα τὰ ἐν ὑποκειμενῷ).

10 οὐκέτ̄ ἀν̄ δεικνύοιτο σύμφυτον τῇ ψυχῇ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῇς ἡ ἐπιστήμη οὐδὲ τοῦ ἀγώριστου. εἴη δὲ ἀν̄ τὸ μὲν πρῶτον εἰρηκὼς περὶ τῶν ἀποκρινομένων, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τῶν ἐρωτώντων τε καὶ τούλογισμομένων.

Χρήσιμον δέ φησιν εἶναι τὴν γρῶσιν τῶν πολλαχῶς λεγομένων καὶ πρὸς τὸ μὴ παραλογισθῆναι· εἰδὼς γάρ τις, πόσα σημαίνει τὸ λεγόμενον, οὐ συγχωρεῖ ταῖς κατ' ἄλλο τι σημαντικόν παρὰ τὸ οὐρανὸν αὐτοῦ τιθέμενον ἐρωτωμέναις προτάσσεται. ὁ γάρ θέμενος τὸν πλούτον ἀγαθόν, ἀν̄ εἰδὼς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ὄμωνυμίαν, οὐ συγχωρήσει τῷ λέγοντι τὸ ἀγαθὸν ἀγαθοῦς ποιεῖν· οὐ γάρ τὸ ὡς κτῆμα ἀγαθὸν οὐδὲ τὸ ὡς δύναμις ἀγαθοῦς ποιεῖ· ὡς κτῆμα δὲ καὶ ὡς δύναμις ἀγαθὸν οὐ πλούτος. γρήσιμον δέ φησιν εἶναι τὴν γρῶσιν τῶν πολλαχῶς λεγομένων καὶ πρὸς τὸ παραλογίσα-¹⁰ σθαι τινα. εἰ βουλγηθείη· εἰδὼς γάρ τὰ σημαντικέντα οὐ πὴ τῆς κειμένης λέξεως ἐπ̄ ἄλλο τι σημαντικόν μεταφέρων τὸν λόγον. ἐπ̄ οὐ οὐκ ἔτιν ἀληθῆ τὰ οὐρανομένου λεγόμενα. παρακρούοιτο ἂν αὐτὸν καὶ παραλογίζοιτο. οὖν εἰ ὁ μὲν λέγοι τοὺς οὐκ εἰδότας μανιθάνειν, ὁ δὲ 25 δεικνύοι τοὺς γραμματικοὺς εἶναι τοὺς μανιθάνετας. οὐ εἰσιν εἰδότες τε καὶ ἐπιστήμονες· καὶ εἰ συγχωρήσαντός τινος τὴν κινούμενην ἀμείβειν τόπουν ἡ δὲ λαβὴν τὸν ἀλλοιούμενον κινεῖσθαι συνάγοι τὸν ἀλλοιούμενον κινεῖσθαι κατὰ τόπουν. προτέμηκε δὲ καὶ ἐφ̄ ὃν οἱνόν τε ἔσται τὸ ποιεῖσθαι παραλογισμὸν παρὰ τὸ πολλαχῶς λεγόμενον. ἐφ̄ ὃν γάρ τῷ μὲν ὑπάρχει τὸ 30 λεγόμενον τῷ δὲ μή· ἀν̄ γάρ πᾶσιν δημοίως ἡ ὑπάρχη ἡ μὴ ὑπάρχη δι τὸ λεγόμενον τοὺς σημαντικόντας οὐ πὸ τοῦ ὀνόματος, οὐ γρήσιμος ἡ ἀπ̄ ἄλλου ἐπ̄ ἄλλο μεταβασις. τὸ γάρ· Αἴτιος ἐπὶ "ἴλιοι ἐστράτευσεν" ἀληθῆς ἐπ̄ ἀμφοτέρων τῶν Αἰάντων· διὸ ἐφ̄ ὃν ἀν̄ μεταφέρηται. οὐδεὶς γίνεται παραλογισμός· τὸ μέντοι· Αἴτιος Ἐκτορὶ ἐμονομάγχησεν· οὐκέτ̄ ἐπ̄ ἀμφοτέρων 35 ἀληθῆς· διὸ ἀν̄ κειμένου τοῦ· Αἴτιος Ἐκτορὶ ἐμονομάγχησεν· ἐπὶ τὸν Ὁλέωνος ἡ

1 τε om. D   3 συλλογίσασθαι A   4 τὸν B   6 post ἐπιστήμη add. ἀεὶ aP
 9 post ἐπιστήμη add. λοιπὸν D   10 post δεικνύοιτο add. τὸ A   σύμφωνο (supra scripto τ) D   post αὐτῆς add. οὐκοῦν οὐδὲ D   15 συγχωρήσει P   17 συγχωρήσῃ B   18 ποιεῖν—ἀγαθοῦς om. B   ποιεῖ a: non liquet P   τὸ prius D: om. aAP   20 εἶναι om. D   22 μεταφέρων τὸν λόγον σημαντικόν D   δὲ Λ
 23 post ἀληθῆ ras. 2 lit. P   24 λέγοι D: λέγει aABP   25 fort. δεικνύοις (τὸ)
 27 ὁ δέ] cf. p. 140, 28   post ἀλλοιούμενον alterum add. μὴ ΛD   28 ἔσται τὸ
 aABP: ἔστι D   29, 30 τὸ (Bpr.) μὲν—τὸ δὲ Λ   33 τῶν om. P   34 οὐκέτ̄
 ἐπ̄ P: οὐκ ἐπ̄ ABD: οὐκέτ̄ a   35 ἐμονομάγχησεν ἔκτορι ut p. 121, 2 D

μεταβάτις ἔξετάζῃ εἰ μὴ Λίας ἐστὶν ἡ Οὐκέως, καὶ λαβόν ὅτι ἔστι προσλαβήη
ὅτι μὴ ἐμονοράψῃσεν Ἔκτορι. παραλογίζετο ὅτι τὸν θέμενον ὅτι Λίας
Ἐκτορὶ ἐμονοράψῃσεν ὡς ψευδόμενον, ὄμοιώς καὶ ἐπὶ τοῦ ἡ ἀνδρεῖς
ἀγάπεσσιν ἔχει· τὸν γάρ ὑπὸ τοῦ ἀγαπεῖνος σημανομένουν ἡ μὲν ἔχει τὸ
απαγγειρούμενον ὡς ὅτι οὐ. τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸν τὸν αινούμενον ἀμείβειν
τὸν. τὸν δὲ παρὰ τὸ ποιλαχῶς λεγόμενον παραλογίζεται οὐ φῆσι σίκειν ἂν
εἴναι τῆς διαλεκτικῆς ἐπιπόλαιος γάρ καὶ σοφιστικῆς· διό φῆσι δεῖν εὐλα-
βεῖσθαι· πρὸς τοῦτο διαλέγεσθαι· γρυπαζομένους. ὅτι μὴ σᾶλις ἔξεδυντεται·
περὶ τοῦ προκειμένου τολμογέσθαι. οὐδαμῶς γάρ διαλεκτικὸν τὸ
τὸ λαβόντα ἡ λαλεῖς, διὰ τοῦ στόματός του διέρχεται· ὡς τὸν ὥρηστον
ὅγιτον τὸν λαλουμένων. μεταφέρειν τὸν λόγον ἐπὶ τὴν θμαξαν ὡς λαλου-
μένην. φανερὸν δὲ τὸ γρήσιμον τῆς τῶν ποιλαχῶν λεγομένων διαιρέσεως·
εἰ γάρ τὸ εἰρημένα γρήσιμα πρὸς τὸ διαλέγεσθαι. ἤρτηται δὲ ταῦτα τῆς
διαιρέσεως τῆς τῶν ποιλαχῶν λεγομένων. ἡ διαιρέσις γρήσιμας πρὸς τὸν
λόγους τὸν διαλεκτικούς.

p. 108a37 Τὸ δὲ τὰς διαφορὰς εὑρεῖν γρήσιμον πρὸς τε τοὺς συλ-
λογισμοὺς τοὺς περὶ ταῦταν καὶ ἐτέρους καὶ πρὸς τὸ γνωρίζειν
τέλεστον.

Εἶπον πρὸς πόσα καὶ τίνα γρήσιμας ἡ τὸν ποιλαχῶς λεγομένου 20
διαιρέσις, μεταβέβηκεν ἐπὶ τὸ γρήσιμον τὸ ἀπὸ τῆς γνώσεως τῶν διαφορῶν
καὶ ἡ διαφορὰ διαφέρει. καὶ φῆσιν πρὸς δύο γρήσιμον εἴναι τὸ δύ-
νασθαι τὰς διαφορὰς συνορᾶν αἱ διαφορὰ διαφέρει. πρὸς τε τοὺς περὶ
ταῦταν καὶ ἐτέρους τολμογέμούς, οἱ τοῖς ὄρισις ὑπάγονται προβλήματι.
καὶ πρὸς τὸ γνωρίζειν τὴν ἑκάστου οὐδείν. πρὸς μὲν οὖν τοὺς περὶ
ταῦταν καὶ ἐτέρους τολμογέμούς, οἵτι εὐρόντες διαφορὰς τῶν προκειμένων 25
ὡς ταῦταν δεδειγότες ὅτι εἴημεν ὅτι μὴ ταῦτα. οἷον ζητουμένου εἰ ταῦτα
ἐγκρατεῖα καὶ τοφροσύνη, εύρόντες ὅτι διαφέρει τοφροσύνη ἐγκρατεῖα τῷ
ποτέ τὴν μὲν τρεματίας ἔχειν τὰς ἐπιθυμίας τὴν δὲ σφιδράς. εἴημεν ὅτι δε-
δειγότες ὅτι μὴ ταῦτα. πάλιν ζητουμένου εἰ ἡ ἀκρασία καὶ ἡ ἀπολασία
οἱ αὐταῖς. εύρόντες ὅτι ἡ μὲν κατὰ προσάρσειν πράττει τὰ αἰσχρά. ἡ ἀκρ-
λασία, ἡ δὲ παρὰ προσάρσειν. οἵτι μὴ αὐταῖς, εἴημεν ὅτι δεδειγότες. 30
ὄμοιώς καὶ ὅτι μὴ ταῦτα ἐλευθερίστης μεταλλοπρεπείᾳ, δεικνύομεν ὅτι ἐκ

1 ἔξετάζῃ aDP (η in ras. DP²): ἔξετάζει AB ὁ om. A: superser. P² προσλαβηη
aAB — 2 post αὐτὸν add. ἔχει B 6. 7 εἴναι ίδιον A 8 τοῦτο ABD et, ut vide-
tur, Ppr.: τοὺς τῷ a Peorr. . καὶ λόγος A 11 τὸν λόγον ἐπὶ om. A 13 ἤρτη-
ται] " et in ras. p P² 14 τῆς om. DP λεγομένων] λεγο in ras. P² 16 τε om.
B(P) 17 καὶ πρὸς ἔκαστον (18) om. B 18 ἔκαστον AD: ἐστιν ἔκαστον aP (CPouf):
ἔκαστον ἐστιν Arist. 19 post πόσα add. τε B 22 συνιδεῖν A οὐλος om. A
24 τοὺς περὶ] τοῦ B 25 τολμογέμον A post εὐρόντες add. τὰς αἱ προειρημέ-
νων aAP 26 ὡς ταῦταν A: l. ὡς τῶν αὐτῶν ζητοῦμεν A 27 εὐρόντες aP:
εἰδότες ABD 28 τρεματίας a τὴν δὲ] αὐτὴν A 30 ὅτι om., ἡ μὲν postea add. D
32 ὅτι μὴ καὶ ταῦτα A

τοῦ εἰδέναι αὐτῶν τὴν διαφοράν, ὅτι ή μὲν ἐν μεγέθει πλανώματων ἔστιν,
ή δὲ ἐλευθερίας περὶ τὰ συνήθη ἀναλόματα ἐνεργεῖ. πρὸς δὲ τὸ
γνωρίζειν τὴν οἰκείαν ἑκάστου οὐσίαν γρήσιμος η̄ τῶν διαφορῶν γνῶσις,
ὅτι η̄ ἑκάστου ὥρισμῆς ἐκ γένους τε καὶ διαφορῶν εἰδότες οὖν τὰς οἰκείας
η̄ ἑκάστου διαφοράς, αἱς τῶν ἄλλων διαφέρει. χωρίζειν τε ἀν αὐτὸς ἀπὸ τῶν οὐ-
άλλων οὐναίμεθα καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ γνωρίζειν. καὶ πρὸς τὴν τῶν γε-
νῶν δὲ εἰς τὰ εἰδή τομὴν γρήσιμος η̄ τῶν διαφορῶν γνῶσις, ὡς προεῖπον.
ἄλλα καὶ πρὸς τὰς ἐνστάσεις τῶν ἐπακτικῶν λόγων. καὶ πρὸς ἄλλα δέ
τίνα γρήσιμος η̄ γνῶσις τῶν διαφορῶν, ὃν καὶ αὐτῶν ὀλίγῳ πρότερον ἐμνη-
10 μονεύσαμεν. ἄλλα τά γε κυριώτατά ἔστιν οὐκτὸς παρέθετο.

p. 108b7 Η δὲ τοῦ ὅμοίου θεωρία γρήσιμος πρός τε τοὺς ἐπακτι- 40
κοὺς λόγους.

Πρὸς τίνα γρήσιμος καὶ η̄ τοῦ ὅμοίου θεωρία, λέγει. καὶ φησιν αὐτὴν
πρός τε τοὺς ἐπακτικοὺς τῶν λόγων εἰναι γρήσιμον, οὐ καὶ αὐτοὶ
15 ἐδείχθησαν οἰκεῖοι τῆς διαλεκτικῆς ὅτες, ἔτι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ὑπο-
θέσεως συλλογισμούς (λέγει δὲ νῦν ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς
τούτους οὓς λέγομεν ἐξ ὑμολογίας) καὶ πρὸς τὴν τῶν δρισμῶν ἀπό-
δοσιν. πρὸς μὲν τοὺς ἐπακτικοὺς λόγους, ὅτι διὰ τῆς τῶν κατὰ μέρους η̄
ὅμοιότητος τὸ καθίλοου πιστὸν ἐν τοῖς ἐπαγωγαῖς δείκνυται γίνεσθαι. διὰ
20 γάρ τοῦ ἔκαστον τῶν κατὰ μέρους ἀνθρώπων λογικὸν εἰναι καὶ ταύτῃ δρισιον
τὸ ὅτι πᾶς ἀνθρώπος λογικὸς η̄ ἐπαγωγὴ δείκνυσιν. ἀλλὰ καὶ ὅτι πᾶν τὸ
γνῶμενον ἐξ ἐναντίου γίνεται, ἐκ τοῦ τὸ λευκὸν ἐκ μέλανος γίνεσθαι καὶ
τὸ μαύρικον ἐξ ἀμούνου καὶ τὸ θερόν ἐκ ψυχροῦ· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων 60
ὅμοίως. τῷ οὖν ὅμοιότητι τῇ ἑκάστου τὸ καθίλοου ἐδείχθη. ἀλλὰ καὶ
25 ὅτι οὐδὲν τῶν μὴ ἔχόντων πνεύμονα πλανεῖται η̄ τῶν κερασφόρων ἀμφοδὸν
ἐστι. δού ἐπαγωγῆς καὶ τῆς τῶν ὅμοιών παρατίθεσται γνῶμην γίνεται.
πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμούς. ὅτι τῷ ὅμοιᾳ ὄλληλοις οὐ
εἰναι ἀξιούμενοι. οὐ δὲ ἐφ' ἐνδέ δειχθῆ, τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δεῖχθαι.
οὐ γάρ ἐν τοῖς τυχοῦσιν οὐ ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμὸς ὄλλα ἐν ὅμοιοις. οὐ
30 γάρ ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμὸς νῦν λεγόμενος ἐξ ὑμολογίας ἐστίν, ὡς προεί-
ρηται. ὑποθέμενοι γάρ, ὡς ἀν ἐπὶ τοῦδε τίνος δειχθῆ, οὗτοις καὶ ἐπὶ τῶν
ἄλλων τῶν ὅμοιών αὐτῷ ἕσεσθαι δεῖχθημένον, ἐπὶ τοῦδε τίνος τὴν δεῖξιν

1 ἡ om. a 3 ἡ γνῶσις τῶν διαφορῶν aP 4 ἡ om. D ἐκ γένους καὶ τῶν διαφορῶν
ἐστιν D 5 γνωρίζειν P ἀπὸ] μετὰ P 7 δὲ aDP: τε aB προεῖπον] p. 115,4–6
8. 9 τίνα ὄλλα omisso δὲ A 9 ἡ τῶν διαφορῶν γνῶσις A ὃν om. AD ὄλληρο
aBP: ὄλληρον A: ὄλληρον ὡς D 9. 10 ἐμνημονεύσαμεν (p. 115,11 sq.) AD: ἐμνημονεύσαν
aBP 11 γρήσιμος om. aP τε om. BD 13 φησὶ δὲ omisso καὶ A
15 ἐδείχθησαν] c. 12 καὶ om. aP 16 συλλογισμὸς alterum om. aP 17 post
καὶ add. τῶν B 19 ἐδείκνυται A 20 ante ταύτῃ postea add. τὸ D 21 δείκνυ-
ται B 22 εἴτε] ἐκ τοῦ A ἐναντίου D 25 ἀμφοδὸν AD: ἀμφοδὸν B: ἀμφοδὸν
aP cf. p. 93.4 118,29 26 διὰ τῆς D 28 δειχθῆ A 29 post τυχοῦσιν add.
ἐστιν D post ἄλλα add. καὶ AD 30 γενήμενος A

ποιούμενα. ἐπεὶ γάρ ὑμοιότητά τινα ἔχει πρὸς ἄλλην τὸ ἀντικείμενα, ¹⁰ ἀξιοῦμεν, οὐδὲ ἐφ' ἑνὸς αὐτῶν δευτερῆ. τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων δεῖσθαι, καὶ δεῖσθαις ἐπὶ τῶν ἐναντίουν-ὑπέρει. εἰπεῖν, οὗτι ἀδύνατόν ἐστιν αὐτὰ ἅμα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, διὸ τοῦ τὸ ἐναντία σύναρτικά ἄλλήλων εἶναι, τὰ δὲ ἀναρτικά ἄλλήλων ἀδύνατον ἅμα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. ἡγούμενα καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων τὸ αὐτὸν δεῖσθαι διὰ τὴν ὑμοιότητά τὴν προγενερένην οὗτοι. οὐδὲ ἐφ' ἑνὸς τῶν ἀντικειμένων, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐδὲ ¹⁵ δεῖσθαι συνεχώρησεν εἰ μηδὲ διὰ τὴν ὑμοιότητα αὐτῶν τὴν πρὸς ἄλληλα.

πάλιν ἂν πάσαν ψυχήν θέλοντες ἀπέδιναν δεῖσθαι λάβιομεν τὸ ἐὰν ἡτοιούν ²⁰ ἀπέδιναντος ψυχὴν δευτερῆ. οὗτοι καὶ πάσα δι' ὑμοιότητα, ἔπειτα δεῖσθαις οὗτοι οὐ λογικὴ ἀθίνατος, γίνεται ἐξ ὑποθέσεως καὶ πάσα δεῖσθαις οὐδὲν τὸ γένος αὐτῶν λαμβάνειν. τὸ γάρ τῶν κοινῶν τισιν ἐν τῷ τί ἐστιν αὐτῶν κατηγορούμενον μάλιστα τοῦτο ἐστιν αὐτῶν γένος· ηδὲ τοῦ γένους εὑρεσίς γρήγορμος πρὸς τὴν τῶν ὑρισμῶν ἀπόδοσιν. εἰ γάρ λαβόντες ἵππον καὶ ἄνθρωπον καὶ κύνα ²⁵ καὶ βοῦν. ὑμοίως καὶ τῶν ἄλλων ἔκαστον ζῷων, τὰς ὑμοιότητας αὐτῶν τὰς πρὸς ἄλληλα ἐκλέξαντες, οἷον οὗτοι ἐστὶ σῶμα ἔχοντα καὶ ψυχήν, ἄλλα καὶ γρῦψιν, ἄλλα καὶ ἐν τόπῳ ἐστάν, ἄλλα καὶ αἰσθήτικά ἐστιν, ἄλλα καὶ ζῷα. ³⁰ ἔπειτα πάντων τούτων τὴν σύγκρισιν ποιησόμενα. ποιῶν μάλιστα ἐν τῷ τί ἐστιν αὐτῶν κατηγορεῖται, ἔχοντες ἂν αὐτῶν τὸ γένος· τῶν γάρ κοινῶν τισιν τὸ ἐν τῷ τί ἐστιν αὐτῶν κατηγορούμενον ηδὲ εἰδῆς ἐστιν ηδὲ γένος. ἄλλοι ³⁵ ἐπὶ μὲν τῶν ὑμοιειδῶν πρόχειρος ηδὲ τοῦ εἰδῆς γνῶσις τῷ κατ' ὅριθμὸν μόνον ἄλλήλων διαφέρειν τὰ τῷ εἰδεῖ τὰ αὐτά· οὐδὲ οὐδὲ ζητήσεως δεῖται· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνομοιειδῶν οὐδὲ ὑμοίων ῥεδία ηδὲ τοῦ οὕτως κοινοῦ λῆψις· οὐδὲ τῶν ἐν τούτοις ὑμοίων τὸ μάλιστα ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον γένος ἐστί. μάλιστα δὲ εἰπεν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι τὸ γένος. οὗτοι δύνανται καὶ αἱ κοιναὶ διαφοραὶ αὐτῶν φαντασίαν ἀποτελεῖν ὡς ἐν τῷ τί ⁴⁰

1 τινα superscr. P   2 ἀξιοῦμεν om. P   3 οὐ om. D   4 τῷ om. aP   διὰ—δεῖσθαι (6)] ἡγούμενα καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὸ αὐτό δεῖσθαι ἀντικειμένων διὰ τοῦ τὰ ἐναντία ἀναρτικά ἄλλήλων εἶναι· τὰ δὲ ἀναρτικά ἄλλήλων ἀδύνατον ἐστιν ἅμα τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· τοῦτο οὖν αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἡγούμενα δεῖσθαι ἀντικειμένων D   τὰ prius in ras. P²   ἀναρτικά iterat P   5 post ἀδύνατον add. ἐστιν αὐτὰ ε. vs. 3 AB
7 προγενερένην BD: προγενερημένην aAP   6 aP: δὲ οὐ ut vs. 2 AD: ἄν B   9 ἀθάνατον θέλοντες omisso ψυχὴν D   τὸ ex corr. D   10 ὑμοιότητες B   δεῖσθαι scripsi: δεῖσθαις αΛDP et ante ἔπειτα B   15 ἐστι om. aP   post καὶ add. τί a, superscr. P²   δυνάμεθα ἄν BD   15. 16 λαμβάνειν αὐτῶν A   19 ζῶν A: ζῶ // P
20 ἐσται B   σώματα aP   21 ἄλλα καὶ αἰσθ. ἐστιν om. A   22 τούτων ex corr. add. D   22 ποιησόμεθα B   23 οὐ om. a   κοινῶν γάρ A   24 αὐτῶν om. aP   26 τὰ prius om. D   ταυτά aLP   οὐδὲ] οὐ Λ   27 ὑμοίων aP: οὕτως ABD   κοινοῦ aBP: κοινὴ D   28 τῶν—ὑμοίων aP: τό—ὑμοῖον ABD   29 γένος prius aADP: γνῶσις B

ἐστι κατηγορούμεναι. οἷον κατὰ πάντων τῶν ἔργων τὸ ἔμβυχον. σὸν αἰτίηντικόν· διὸ εἰ καὶ ταῦτά τις οὕτως κατηγορεῖσθαι λέποι αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον γε καὶ γνωμονάτερον διὸ τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν τῷ τι ἐστι κατηγορεῖται· διὸ τοῦτο γένος αὐτῶν. οὖναται καὶ τὸ τῶν γάρ κοινῶν τὸ μάλιστα ἐν 5 τῷ τι ἐστι κατηγορούμενον οὗτος εἰρήσθαι· τῶν γάρ κοινῶν τὸ μάλιστα κοινῶν καὶ ἐν τῷ τε ἐστι κατηγορούμενον γένος¹. καὶ εἴη διὸ τῷ μᾶλιστα κοινῷ γνωμένῳ τὸ γένος ὅπῃ τοῦ εἶδους· ἀμφότερα μὲν γάρ 10 ἐν τῷ τι ἐστιν. ἀλλὰ μᾶλιστα κοινῶν δὲ ἐν πᾶσιν ἐστι καὶ τοῖς πλείστοις. τὸ μὲν οὖν γένος ἐκ τῆς τοῦ ὄμοιοῦ θεωρίας. αἱ δὲ διαφοραὶ ἐκ τῆς τῶν 15 διαφορῶν γνώσεων· ἐκ τούτων δὲ διαφοραὶ ἀριστής.

(1) Οὐ μάνοι δέ φησιν ἐν τοῖς μὴ πολὺ διεστῶσι γρήγορων τὴν τοῦ ὄμοιοῦ θεωρίαν εἶναι πρὸς τὴν τοῦ γένους αὐτῶν εὑρεσιν ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι· καὶ γάρ καὶ ἐπ' ἑκείνων τὸ δύοια λαβόντες εὑροῦμεν 20 διὰ κοινῶν τι ἐν αὐτοῖς γένος, ὃ προσθέντες τὸ τίτιον ἐκάστω τῶν οὕτως διαφερόντων εἴημεν διὰ αὐτὰ ὠρισμένοι. εἰ γάρ εὑροῦμεν ἐν ταῖς ὄμοιότητα τίνα πρὸς ἀλλήλα κατά τινα ἀναλογίαν οὔσαν, τὴν ὄμοιότητα καὶ τὴν ταῦτήτητα αὐτῶν ταύτην λαβόντες ὡς γένος, προσθέντες τούτῳ τὸ ἐν ᾧ ἡ ἐκάτερον αὐτῶν ἡ ἔκαστον ἐστι τῶν ἔχοντων ταῦτην τὴν ὄμοιότητα, 25 εἴημεν διὰ ἔκαστον αὐτῶν ὠρισμένοι. οἷον ταῦτάν ἐστι γαλήνη μὲν ἐν θαλάσσῃ. νηγεμία δὲ ἐν ἀέρι· ἐκάτερον γάρ αὐτῶν ἐν τῷ οἰκείῳ ἡσυχίᾳ ἐστί τὴν δὲ ἡσυχίαν λαβόντες, δημητρίη τῇ τῇ τῇ νηγεμίᾳ κοινῶν, ταῦτη προσθέντες τὸ μὲν ἐν θαλάσσῃ γαλήνης ἀποδώσομεν ὠρισμόν, τὸ δὲ ἐν ἀέρι· νηγεμίας. πάλιν ἐπει τούτον ἐστιν ἐν στιγμῇ καὶ εἰ μονάδι ἡ ἀρχή (ὧς γάρ στιγμὴ ἐν γραμμῇ, οὕτως μονάδι ἐν ἀριθμῷ· 30 ἀρχὴ γάρ ἀμφότερα), προσθέντες τῇ ἀρχῇ ἐκάτερον τὸ οὐ ἐστιν ἀρχή· ὠρισμένοι διὰ αὐτὰ εἴημεν· ἐστι γάρ στιγμὴ μὲν ἀρχὴ γραμμῆς, μονάδι δὲ ἀριθμοῦ. δῆλος δὲ ἡ τοῦ ὄμοιοῦ θεωρία οἰκειότατή ἐπιστήμη τε καὶ πάσῃ λογικῇ γνώσει· τὸ γάρ καθόλου διὸ ὄμοιότητος λαμβάνεται, ἡ δὲ τοῦ καθόλου γνῶσις ἐπιστημονική.

30 Καὶ τὰ μὲν ὅργανα, δι' ὧν οἱ συλλογισμοί, τὰ εἰρημένα τέσ- 10 ταρα. ἔξης δὲ προτίθεται τοὺς τόπους παραδιδόνται διφ' ὧν αἱ ἀφορμαὶ τῶν ἐπιγειρμάτων, πρὸς οὓς γρήγορα τὰ ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ προειρημένα τε καὶ προτετεγμονογρμένα.

2 οὕτως ante ras. 1—2 lit. P: om. A 3 αὐτὸς P¹, corr. P² 4 καὶ τῶν κοινῶν D
8 καὶ τοῖς πλείστοις ἐστιν B 10 ante γνώσεως addendum videtur γνωρίζονται 13 καὶ
(post γάρ) D: om. aABP 14 ἐκάστω τὸ τίτιον A 15 ἢν om. aP ὠρισμένοι aP: ἡρ-
ζόμενοι AB et ante αὐτὰ D ἐν] ἢν A 18 ἢ prius D: ἢ (utroque loco) B: om. aAP
αὐτῶν om. aP 20 θαλάσση D: θαλάστη aABP ἐκάτερον] cf. vs. 25 et p. 71,5 21 ἡσυχία
aBP: ἡσυχίας D et compend. A δὲ ABD: δὲ aP: fort. δη 22 προσθέντες D: προστιθέντες
aAP: προτίθεντες B θαλάσση AD: θαλάστη aBP 23, 24 μονάδι καὶ στιγμὴ B 25 ἐκάτε-
ρον] ἐκάτερον B τό] τοῦ A 26 αὐτὰ εἴημεν AD: inv. ord. aBP 28 ὄμοιότητα B:
ii δροσοῦ D 31 προστίθεται aA αἱ ἀρχαὶ B 33 προτετεγμονογρμένα ABD ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ
ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ subser. a

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

15

Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν εἰπὼν περὶ ὧν ἡν ἀναγκαῖον εἰπεῖν πρὸ τῆς τῶν τόπων παραδόσεως (ταῦτά δὲ ἡν τίς τέ ἔστιν ἡ πρόθεσις ἡ κατὰ 5 τὴν πραγματείαν, καὶ τί ἐστι συλλογισμός, καὶ τίνες αὐτοῦ διαφοραί, καὶ τόν τῶν ἄλλων συλλογισμῶν ὁ διαιλεκτικὸς διαφέρει, καὶ τί ποτέ ἐστι τὸ 20 ἔνδοξον). ὑποθέμενος δὲ καὶ πᾶς δεῖ καὶ τὸ ἐν τοῖς τοιούτοις λόγοις ἀπι- τεῖν ἀκριβές, εἰπὼν δὲ καὶ πρὸς πόσα τε καὶ τίνα χρήσιμος ἡ πραγματεία,
ἔτι δὲ δηγλώσσας τί τὸ ἐν αὐτῇ τέλειον. καὶ μετὰ ταῦτα εἰπὼν ἐν τίσιν
10 αὐτῇ τὸ εἶναι. ὅτι ἐν προβλήμασί τε καὶ προτάσεσι καὶ τοῖς ὀργάνοις δι'
ῶν οἷον τε εὐπορεῖν τῶν τοιούτων συλλογισμῶν, ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν 25
περὶ τῶν προτάσεων τε καὶ τῶν προβλημάτων ἐποιήσατο τὸν λόγον κοινῶς.
καὶ δεῖξας ὅτι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἐν ἐστι ταῦτα, ὥσπεροῦν καὶ τὸ συμπέ-
ρασμα καὶ τὸ λῆμμα (πάντα γὰρ ταῦτα τῷ γένει προτάσεις. τὸ τε πρόβλημα
15 καὶ ἡ πρότασις καὶ τὸ λῆμμα καὶ τὸ συμπέρασμα, κατὰ τὸν τρόπον τῆς
ἐκφορᾶς καὶ τὴν ποιὸν σχέσιν τὴν πρός τινα τὴν διαφορὰν ἔχοντα), ἔπειτα
εἰπὼν πόσα γένη τῶν προβλημάτων ἐστὶ καὶ τῶν προτάσεων. καὶ δεῖξας 30
ὅτι τέσσαρα καὶ τίνα, περὶ ἑκάστου αὐτῶν τί ἐστιν εἰπεν. εἰπὼν δὲ καὶ
περὶ τῶν οἰκείων τε καὶ παρακειμένων ἑκάστῃ αὐτῶν. οὐ δι' ὅτι τοσαῦτα
20 συντάσσεται αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ δι' ὅτι τοσαῦτα τὰ γένη δεῖξας καὶ δι' ἐπα-
γγῆς καὶ διὰ συλλογισμοῦ. μετὰ ταῦτα διαιρεσιν ἐποιήσατο τοῦ ταῦτοῦ.
ἔπειτι ἐστί τινα καὶ ἀπὸ ταῦτοῦ προβλήματα τοῖς ὀρικοῖς συντασσόμενα. εἰτα 35

1 Ἀλεξάνδρου—πραγματείας (2) ΑΒ: Τοῦ πάτοῦ εἰς τὸ δεύτερον τῶν τοπικῶν Β: Ἀλεξάν-
δρου ἀριστοτελέως εἰς τὸ β τῶν ἀριστοτελέως τοπικῶν Ρ idemque, sed τοπικῶν ἀριστοτελέως
transposito et ὑπόμνημα addito, a 4 τέ om. b 5 τὴν superscr. B καὶ τί
aP: τί τε ΑΒ: τί D 7 καὶ alterum om. aP 8 καὶ prius B: om. aADP
9 δὲ] τε B αὐτοῖς B 10 αὐτῇ ex corr. add. D προτάσεις Α 12 τῶν
alterum aP: om. ABD 13 ἐν om. aP ταῦτα aP 14 πρότασις aP
16 τὴν tertium om. B 18 εἰπεν] εἰπὼν D δὲ] non liquet D 19 πεμψε-
μένων Α 20 αὐτοῖς periit in D τῷ γένει Bpr., D 21 διὰ om. AB
22 ὄρισις D: ὀριστασίς aABP

ἥρισάμενος τὴν διαλεκτικὴν πρότασιν καὶ τὸ διαλεκτικὸν πρόβλημα καὶ δεῖξας αὐτῶν τὴν πρὸς ἄλληλα διαφύραν. εἰπὼν δὲ καὶ περὶ θέσεως. ἐπεὶ καὶ ἡ θέσις πρόβλημά τι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐπαγωγῆς παιγνάμενος τὸν λόγον καὶ δεῖξας τί ἔστι, καὶ εἰπὼν ὅτι μέρος ἔστι τῶν διαλεκτικῶν λόγων καὶ ἡ ἐπαγωγὴ ὥσπερ καὶ ἡ συλλογισμός, μετὰ ταῦτα τίνα ἔστι καὶ πότια τὰ σύργανα. δι' ῥών οὖν τε εὐπορεὶν τῶν διαλεκτικῶν λόγων, εἶπε, καὶ περὶ 40 ἑκάστου αὐτῶν ἴδιᾳ διεξελθόντες καὶ τὸ ἀρ' ἑκάστου αὐτῶν γρήγοριον πρὸς τὴν διαλεκτικὴν. περὶ τούτων παιγνάμενος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Τοπικῶν τὸν λόγον ὡς ἀναγκαῖον γνωρίζεσθαι πρὸς τὴν τόπων τῶν πρὸς ἔκαστον πρόβλημα γρήγοριον. τόπων γρήγοριον. ἐν τῷ δευτέρῳ τῇς τῶν τόπων τῶν πρὸς ἔκαστον πρόβλημα γρήγοριον παραδίδεσθαι ἀγγέλει. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἀργὴ καὶ ἀφορητὴ ἐπιγειρόματος· ἐπιγειρόματα δὲ καλοῦνται τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμόν. διὸ καὶ 68 ὑρίζεται ἡ Θεόφραστος τὸν τόπον, ὡς ἦδη ἡμῖν ἐν τοῖς πρώτοις εἴρηται. οὕτως· “τόπος ἔστιν ἀργὴ τις ἡ στοιχεῖον, ἀρ' οὐ λαμβάνομεν τὰς περὶ 15 ἔκαστον ἀργάς, τῇ προτιμασθῇ μὲν ὠρισμένοις, τοῖς δὲ καθ' ἔκαστα ἀργοστοῖς”. οὗν τόπος ἔστιν ‘εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει, καὶ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον’· οὗντος γάρ ὁ λόγος καὶ ἡ πρότασις αὗτη τῷ μὲν καθόλου ὕρισται (ὅτι γάρ περὶ ἐναντίων καθόλου λέγεται. δηλοί), οὐκέτι 20 μέντοι, εἰ περὶ τῶνδες ἡ τῶνδες τῶν ἐναντίων λέγεται. ἔστιν ὠρισμένον ἐν αὐτῷ. οὐ μὴν ἀλλ' ἀπ' αὐτοῦ ὑρισμένους ἔστιν ἐπιγειρεῖν περὶ ἑκάστου τῶν ἐναντίων· εἰ μὲν γάρ ζητοῦτο περὶ ἀγαθοῦ εἰ ὠφελεῖ. ληψόμεθα ἀπὸ τοῦ προκειμένου τόπου ὑρισμένου προσεγγῆ πρότασιν τῷ προκειμένῳ προβλήματι τὴν ‘εἰ τὸ κακὸν βλάπτει, τὸ ἀγαθὸν ὠφελεῖ’. παρὰ γάρ τοῦ προκειμένου τόπου τὸ τε εἰναι τῇδε τῇ προτάσει καὶ τὸ πιστὸν ὑπάρχει. 10 25 εἰ δὲ εἴη ζητούμενον πότερον τὸ λευκὸν γρῦπα διακριτικόν ἔστιν ὅψεως, πάλιν οἰκείαν καὶ προσεγγῆ τούτῳ τῷ προβλήματι πρότασιν ληψόμεθα ἀπὸ τοῦ προκειμένου τόπου τὴν ‘εἰ τὸ μέλαν γρῦπα συγκριτικόν ἔστιν ὅψεως, καὶ τὸ λευκὸν γρῦπα διακριτικόν ἔστιν ὅψεως’. ἀλλ' εἰ καὶ περὶ ἡδονῆς ζητοῦτο εἰ ἀγαθόν, ληψόμεθα πρότασις ἀπὸ τοῦ προκειμένου τόπου ἡ 30 λέγουσα ‘εἰ ἡ λύπη κακόν, ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν’. πάντα γάρ ταῦτα τε καὶ τὰ 15 τοιαῦτα δυνάμει τε καὶ ἀριστώς ἐν τῷ προκειμένῳ περιέχεται τόπῳ. πάλιν τόπος μὲν ἐν περὶ δόσι ‘εἰ τὸ μᾶλλον τινι δοκοῦν ὑπάρχειν μὴ ὑπάρχει,

1 καὶ prius om. P   5 θεα A   ἔστι post πότα transposuerunt aP   6 δια-
λεκτικοῦ, ut videtur, A   8 ποιησάμενος περὶ τούτων B   9 ἀναγκαῖον ABP¹
(corr. P²)   τὴν om. B   10 τόπων prius om. A   τῶν alterum om. B
11 post τόπος add. καὶ B   ἀφορητὴ καὶ ἀργὴ A   12 δι' ὣ D   13 εἴρηται]
p. 5,21—26   16. 17 τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον — τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ (corr. ex τὸ
ἐναντίον P¹ vel P²) aP   17 τῷ μὲν ABD: τὸ μὲν aP   18 post ὅτι add. μὲν Λ
post ἐναντίον add. οὐ P   19 εἰ ABD: ὅτι P: om. a   ἐν om. D   20 οὐ
μὴ B   ὠρισμένος A   21 μὲν superser. B   γάρ om. D   ante ἀγαθοῦ
add. τοῦ aBP   23 περὶ B   23, 24 τῷ προκειμένῳ τῷ D: τοὺς προκειμένους τό-
πους aABP   25 ἔστιν om. aP   27 τόπου om. ab   γρῦπα μέλαν B
28 ἔστιν om. a   29 ζητοῦ τὸ A   εἰ om. A   ἡ om. P   32 ἐν τῷ περὶ
δόσι D: om. P   δοκοῦν τινι B

οὐδὲ τὸ ἡττον δοκοῦν ὑπάρχειν ὑπάρχειν δὲν αὐτῷ⁵. καὶ γάρ οὗτος ὁ λόγος τῷ μὲν καθίλουσι προσέρχεται (ὅτι γάρ περὶ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑπάρχοντος λέγει, δηλοῦ, ὅπερ αὐτοῦ ἔτι περὶ ἐνσυντίσιν), τοῖς μέντοι καὶ⁶ ἔκαστα ἔστιν ἀδύτιστα· οὐ γάρ ὑφίσταται ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἐν τίνι μᾶλλον· 20 τὸ ἔστι γάρ καὶ ἐπὶ γράμματος λαβεῖν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἡττον καὶ ἐπὶ γραμμῆς καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ. ἔστι μέντοι πρὸς ἔκαστον τὸν τῷ μᾶλλον τε καὶ ἡττον προσγράψαντι δυναμένων προβλημάτων ὄριμοντενούς ἀπὸ τοῦ προσειργμένου τόπου οἰκείων εὐπορεῖν προτάσεων. Ἑγένοντος γάρ. ἂν οὖτοι τόχη, πό-
τερον ὁ πλούτος ἀγαθὸν ἢ οὐ, βούλοντεν τις ὅτι μὴ ἀγαθὸν δεῖξαι ὄριμό-
10 μενος ἀπὸ τοῦ προσειργμένου τόπου λόγῳται προσεγγῆ πρότασιν τῷ προκει-
μένῳ. διὸ ἵς ὅτι μὴ ἔστιν ἀγαθὸν συλλογεῖται. εἰ γάρ ἡ ὄρεά μᾶλλον οὖσα τοῦ πλούτου ἀγαθὸν μὴ ἔστιν ἀγαθόν. οὐδὲ ὁ πλούτος ἀγαθὸν ἂν
εἴη· ἵς λαζαρίσης προτάσεως, εἰ προσληφθείη τις πρότασις ἡ λέγουσαν ὅτι
μὴ ἔστιν ἡ ὄρεα ἀγαθὸν διὰ τὸ φέρειν γίνεσθαι τις πρὸς κακοῦ μη-
15 ὃν δὲ ἀγαθὸν αἰτιον γίνεσθαι κακοῦ. εἴη δὲν κατὰ τὸν προκειμένον τόπον
δεῖξαι μὴ ἀγαθὸν ὁ πλούτος.

Ποιεῖται δὲ πρώτην τῶν τόπων τὴν τῶν πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος προβλήματα παράδοσιν. ὅτι τε κοινότερον τοῦτο καὶ κατὰ τοῦτο προ-
τον (ἢ γάρ ὑπάρχου πᾶσιν ὑπάρχει) οὖτοι τε τεταγμένη γίνεται καὶ δια-
20 κεκριμένη ἡ τῶν τόπων παράδοσις. ἔστι γάρ συμβεβηκός, ὡς εἰπεῖν ἐν τῷ
πρὸ τούτου, ὅ “μήτε γένος ἔστι ψήσεις ὅρος μήτε ἴδιον. ὑπάρχει δὲ τῷ πράγ-
ματι”. ἀλλὰ μὴν τὸν ὑπάρχειν καὶ τοὺς ἄλλους παρακολουθεῖ· οὔτε γάρ γένος
οὔτε ἴδιον οὔτε ὅρον οἶνον τε εἰναι τινος μὴ ὑπάρχοντα αὐτῷ. διὸ ἀναι-
ρουμένου τοῦ ὑπάρχοντος, φ τὸ συμβεβηκός ὄριζεται, ἀναιρεῖται καὶ τὸν
25 ἄλλων ἔκαστον· οὐκέτι μέντοι ἔκείνων τινὸς ἀναιρουμένου συναντιρεῖται τὸ
συμβεβηκός. ὥστε πρῶτον τῇ φύσει κατὰ τοῦτο τὸν ἄλλον τὸ συμβεβη-
κός. ἔτι καὶ διότι ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος αὐτῷ τῆς τῶν τόπων ἀρχομένῳ
παραδόσεως ἔμελλε τεταγμένη τε γίνεσθαι καὶ διακεκριμένη ἡ τῶν τόπων
παράδοσις, ὡς ἄλλους μὲν εἶναι τοὺς πρὸς τὸ συμβεβηκός ἄλλους δὲ τοὺς
30 πρὸς τὸ γένος ἄλλους δὲ τοὺς πρὸς τὸ ἴδιον καὶ ἄλλους τοὺς πρὸς τὸν ὄρι-
σμόν. εἰ γάρ ἀπὸ τοῦ ὄρισμον τὴν ἀρχὴν τῆς τῶν τόπων παραδόσεως
ἐποιείτο, ἐπειδὴ δεῖ τὸν ὄρισμὸν μὴ μόνον τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνειν, ἀλλὰ
πρῶτον μὲν ὑπάρχειν ἔκεινον οὐ ἔστιν ὄρισμός, ἔπειτα καὶ ἐν τῷ τί ἔστιν
αὐτοῦ κατηγορεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀντικατηγορεῖσθαι αὐτοῦ, ἀναγκαῖος δὲν καὶ

5 ante ἡττον add. τὸ Λ 6 ἐπὶ οἱ. B post μέντοι add. καὶ D 7 ὠρημ-
μένους Λ 8 εὐπορεῖν οἰκείων B 10. 11 τῶν προκειμένων BD 11 ἔστιν
οἱ. aP 12 ἀν οἱ. B 14 ἡ οἱ. aP γίνεσθαι (sic) D: γίνεσθαι aABP
τισι οἱ. B 14. 15 πρὸς (πρὸ Λ) κακοῦ—γίνεσθαι κακοῦ ABD: κακοῦ αἰτία aP
15 προσειργμένον Λ 17 τὴν τῶν τόπων aP τῶν alterum οἱ. B 18 κατὰ]
ὅτι Λ 19 τὸ γάρ—παράδοσις (20) οἱ. P τε serripsi cf. p. 128. 5: γάρ
aABD 20 εἰπον D ἐν τῷ πρὸ τούτου] c. 5 p. 102 b 4 23 ὅρος B
ὑπάρχοντος D αὐτοῦ Λ 25 ἔκεινα A 28 τε οἱ. AB διακεκριμ-
μένη D 31 τοῦ τόπου B 32 ad τί ἦν εἶναι in mrg. ἤγουν τί ἔστι ἔθει ἀριστο-
τελεικῷ notat P³

τῶν τοῦ ὑπάρχοντος κατασκευαστικῶν ἡ ἀνατκευαστικῶν τόπων ὡς ὅρι-
κῶν ἐμηγμόνευσεν. οἰτινές εἰσιν οἰκεῖοι τῷ συμβεβηκότι. καὶ τῶν δει- 15
κνύντων δὲ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται, οἱ πᾶλιν εἰσιν οἰκεῖοι τῶν γενικῶν
προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν δεικνύντων ὄντας μέν τοῦ γένους ἔλεγεν ἂν 69
ἀντῶν τοὺς δὲ ἀπὸ ἄλλου τινός, ὡς γίνεσθαι τοὺς αὐτοὺς πλεύνων οἰκεῖοις.
νῦν δὲ ἀργόμενος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, δικαιούτατόν τέ ἔστι καὶ ἀπλού-
10 στατον, τοὺς μὲν περὶ τοῦ ὑπάρχειν ἡ μὴ ὑπάρχειν τόπους ὡς ἰδίους τοῦ
συμβεβηκότος παραδίδωσιν· ἔτιδε μηδημονέων τῶν πρὸς τὸ γένος. οἵσοι
παρὰ τὸ ὑπάρχειν περιττεύουσιν ἐν τῷ γίνεται τούτους ὡς ἰδίους τοῦ γένους ἡ
παραδίδωσι, καὶ οἵσοι πᾶλιν παρὰ τὸ γένος ἐν τῷ ἰδίῳ. ὡς οἰκεῖοις τοῦ
ἰδίου, καὶ οἵσοι παρὰ τοῦτο ἐν τῷ ὄρισμῷ, πρὸς τοὺς ὄρισμαύς.

15 Ἀρχεται μὲν οὖν διὰ ταῦτα ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκότε τόπων.
πρῶτον δὲ διαιρεσίν τινα τῶν προβλημάτων ποιεῖται. ητοι δύναται μὲν γέ-
νεσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, μάλιστα δὲ ἔστιν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
κότος, ἔτιδε η διαιρεσίς δὲ τῶν προβλημάτων τὰ μέν ἔστι 10
καθίσλου τὰ δὲ ἐπὶ μέρους. ἐπὶ μὲν γάρ τῶν ἄλλων γενῶν τῶν προβλη-
20 μάτων, καὶ ἐπὶ μέρους τι ληφθῆ ὡς ἀληθής καὶ ἀντό, ἀλλὰ οὖν κακεῖνο
καθίσλου τι ἐν αὐτῷ ἔχει· οἱ γάρ λέγων τινὸς ἐμάρτυρος τὸ ζῷον γένος δὲ
ἐπὶ μέρους μὲν λέγει. ὅτιον, ἀλλὰ τὸ 'τί τοῦτο' οὐκ ἀτομόν ἔστιν ἀλλὰ
καθίσλου· ἐπὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων καὶ τὸ ἐν μέρει τὸ ὡς ἀτομόν ἀληθῆς
λαμβάνεται καὶ ἀντό. ἐν μὲν γάρ τοῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων γενῶν προβλη- 15
25 μάτων πάντα καθίσλου τὰ προβλήματα τὸ ἀλλήλοις δύναται λαμβάνεται· οὕτε
γάρ γένος οὔτε ὅρος οὔτε ἴδιον τινὶ μὲν ἀτόμῳ ὑπάρχει τῶν ὄμοισιδῶν τινὶ
δὲ οὐ, ἀλλὰ η πάσιν η οὐδενί. τὸ δὲ συμβεβηκότε μόνον οἴνη τε τινὶ μὲν
ὑπάρχειν ὡς ἀτόμῳ τινὶ δὲ μή. οἴνη τὸ λευκὸν ἡ τὸ μουσικὸν ἀνθρώπῳ
ἡ τῶν ἄλλων τι τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ· τίς μὲν γάρ ἀνθρώπος μουσι-
30 κός, τίς δὲ οὐ. διὰ δὲ τῆς διαιρέσεως ταῦτης τὴν τοξεῖν τῆς παραδόσεως 20
τῶν τόπων λήψεται. ποιητάμενος γάρ τὴν προειρημένην διαιρέσιν πρῶτον
μὲν δεῖξει δὲ τὸ πάντων ἰδίους τινὰς τόπους γίγτειν τοὺς ἀνατκευ-
αστικοὺς ἡ κατασκευαστικοὺς τῶν ἐπὶ μέρους· οἱ γάρ τὰ καθίσλου κατασκευ-

1 ὑπάρχοντος ΑDP: ὑπάρχειν αB κατασκευαστικῶν Α 1. 2 ὄρικῶν scripsi cf. vs. 6:
ὄριστικῶν libri 2 τινες Α 4 ἀντικατηγορεῖται αP: ἀντικατηγοροῦνται BD: ἀν κατηγο-
ροῦνται Α 7 ἀν αBP: om. ΑD 8 [ώς] non liquet Α πλεύνων P 9 τέ om. Α
10 περὶ αΛΒΡ: ἀπὸ D 12 τούτω B 13 παραδίδωται D: ἀποδίδωσι αΛΒΡ περὶ B
ἐν τῷ corr. ex ὡς B 13. 14 οἰκεῖοις τοῦ ἰδίου D: τῷ ἰδίῳ οἰκεῖοις AB: αὐτῷ οἰκεῖοις
αP 15 οὖν εἶναι Α πρὸ, ut videtur, Α 16 τινα om. D 16. 17 γίνεσθαι B 19 μέ-
ρος Α ἄλλων om. B 20 κατ' αὐτὸ Α 22 ἐπὶ αB: om. ΑDP λέγεται Α
ὅτιον om. αP τοῦτο τούτων, ut videtur, corr. D 23 τὸ prius αP: τῶν ΑBD 25 ἀλη-
θῶς conicio δύνανται D 26 ἀτόμῳ om. P 28 ὑπάρχειν] v add. P² τὸ alterum
om. αBP 29 τί BD: τοῦ αP: om. Α 29. 30 μουσικός scripsi cf. p. 129. 31. 32:
μουσικόν libri 30 post οὐ add. e vs. 27 ἀλλὰ η πᾶσι η οὐδενὶ Α 30. 31 τὴν διεί-
ρεσιν ταῦτης τῶν τόπων τῆς παραδόσεως τὴν τάξιν D 32 τινὰς om. Α ἐπιγητεῖν D

άζουντες συγκατασκευάζουσι καὶ τὰ ἐπὶ μέρους τὰ οὐ π' αὐτά, ὥστε ἀρχοῖν
ἄν οὖται πρὸς ἀμφότερα· δημόσιος καὶ οἱ καθόλου ἀνασκευαστικοὶ συναγαγ-
ροῦσι καὶ τὰ ἐπὶ μέρους. ἔτι δὲ ὁ δεῖξας, διτι κοινὰ τὰ καθόλου κατα-
σκευαστικά τε καὶ ἀνασκευαστικά, λήψεται θντι δεῖ ἀπὸ τῆς τῶν
5 καθόλου δεικνύντων τίτιπων παραδόσεως τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, διτι συγ-
κατασκευάζει ταῦτα καὶ τὰ ἐπὶ μέρους καὶ ἔστι γρήσιμα καὶ πρὸς τὴν
ἐκείνων κατασκευήν. πάλιν δὲ ἐπὶ τῶν κοινῶν τε καὶ καθόλου οἱ μὲν
κατασκευαστικοὶ εἰσιν οἱ δὲ ἀνασκευαστικοί, διτι δεῖ ἀπὸ τῶν ἀνασκευαστι-
κῶν ἀρχεσθαι, λήψεται ἐκ τοῦ τὰ μὲν προβλήματα τοὺς τιμέντας ἐν τῷ 30
10 ὑπάρχειν τε καὶ καταφατικῶς τιμέναι, προκεῖσθαι δὲ τοῖς διαλεγομένοις τὴν
ἀντικείμενον τῶν τιμένων δεικνύναι· ἀντίκειται δὲ τῷ καταφατικῷ τὸν
ἀποφατικόν. τῷ οὖν γρηγοριανούς καὶ ἀναγκαιοτέρους εἶναι τοὺς καθόλου
ἀνασκευαστικοὺς τοῖς διαλεκτικοῖς ἀπὸ τούτων ἀρχεται.

p. 108b34 "Ἐστι δὲ τῶν προβλήμάτων τὰ μὲν καθόλου τὰ δὲ ἐπὶ
15 μέρους.

Προβλήματα νῦν ἔστιν λέγειν οὐ τὰ προτεινόμενα (ἔκεινα γάρ τὴν 35
ἀντιφάσιν περιέχει), ἀλλὰ τὰ ὠρισμένα ἦδη κατὰ τὸ ἔτερον μέρος τῆς
ἀντιφάσεως, πρὸς ἡ δεῖ δεῖ εὑπορεῖ ἐπιγειρημάτων. ὡς γάρ τῶν προτά-
σεων αἱ μὲν εἰσιν ἐν ἐρωτήσει τὴν ἀντιφάσιν περιέχουσαι, αἱ δὲ ἦδη ὡς
20 συλλογισμοῦ μέρη λαμβάνονται θάτερον μέρος οὐδεὶς τῆς ἀντιφάσεως (αὗται
γάρ εἰσιν αἱ ἔνδοξοι. οὐγά αἱ ἐρωτήσεις ἀλλα αἱ ἦδη συγκεχωρημέναι τε
καὶ κείμεναι, δι' ὃν οἱ διαλεκτικὴς συλλογισμός), οὕτως καὶ τῶν προβλη-
μάτων τὰ μὲν ἔστιν ὡς προβαλλόμενα τὰ δὲ ὡς ὠρισμένα ἦδη, πεοὶ ὃν
νῦν λέγει. καθόλου δὲ νῦν λέγει ἡ εἰπεῖν ἐν τῷ Περὶ ἔρμηνίας "καθόλου
25 ως καθόλου". τὸ μὲν γάρ κοινὸν πᾶν καθόλου, καὶ ἀδιορίστως λέγηται.
τὸ δὲ τοιούτον καθόλου τῷ καθ' ἔκαστον ἀντιδιαιρεῖται· οἷον καθόλου
μὲν ἀνθρωπος, καθ' ἔκαστον δὲ Καλλίνας. ως καθόλου δὲ τὸ καθόλου
λέγεται. διτον τῷ καθόλου τὸ 'πᾶς' ἡ 'οὐδεὶς' προστείη. οἷον πᾶς ἀν-
30 θρωπος δίπονος. οὐδεὶς ἀνθρωπος πτηγής, τὰ οὕτω λεγόμενα νῦν ἀπλῶς
καθόλου λέγει, οἵς ἀντιδιαιρεῖται τὰ ἐπὶ μέρους καὶ αὐτὰ περὶ τὰ κα-
θόλου γινόμενα, ως τὸ 'τὶς ἀνθρωπος μούσικός ἐστιν'. 'οὐ πᾶς ἀνθρωπός
35 ἐστι μούσικός.

1 συγκατασκευάζουσι αλ 3 ἡ om. DP 3. 4 τὰ καθόλου κοινὰ εἶναι ἀνασκευα-
στικά τε καὶ κατασκευαστικά omisso διτι Λ 4 post λήψεται add. δὲ Λ 7 δὲ
add. P² ἐπὶ Α 8 κατα-supra ras. P ἀπὸ αD: ἐκ AB: ἐκ P
10 προσκείσθαι Λ 11, 12 τὸ καταφατικὸν τῷ ἀποφατικῷ D 12 εἶναι om. Λ
13 τοῖς in ras. D 18 post δεῖ add. μὲν αP 19 ἦδη εἰδη Α 21 αἱ (ante
ἔνδοξοι) om. Α 22 διαλεκτικὸς om. P συλλογισμός] δις compend. supra ras. unius
lit. P² 23 ως alterum om. Α 24 ἐν τῷ Περὶ ἔρμ.] c. 7 p. 17b3 sq.
25 λέγοντο Λ 26 et 27 ἔκαστον serpsi: ἔκαστα libri 27 τῷ B 28 τὸ aABP:
7 D 32 μούσικός ἐστιν D

p. 109*1 Ἐστι δὲ πρὸς ἀμφότερα τὰ γένη τῶν προβλημάτων κοινὰ τὰ καθόλου κατασκευαστικά τε καὶ ἀνασκευαστικά.

Νρήσιμα καὶ πρὸς τὴν ἐπὶ μέρους κατασκευήν τε καὶ ἀνασκευήν. 70 καὶ οὗτοι οὐδὲν ιδίους πάντως τινὰς τόπους πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους ζητεῖν προβλήματα. πάλιν δεῖκνυσιν· οἱ γάρ τόποι. φησίν. ἀφ' ὧν ἡ καθόλου τι κατασκευάσθων ἡ καθόλου ἀνασκευάσμεν, κοινοὶ πρὸς ἀμφότερά εἰσι τὰ γένη τῶν προβλημάτων. γένη τῶν προβλημάτων λέγων νῦν τὸ τε καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ μέρους. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ποιήσεται τὴν παράδοσιν τῶν τόπων ἀπλῶς τε καὶ καθόλου. οὐ προσθέτει τὸ ἐν μέρει ἡ τινί. 10 ἵνα οὖν ἡ γνώριμον θεῖται οἱ αὐτοί, καὶ ἐπὶ μέρους τι ἡ προβλημα, γρήσιμοι ἥμαντι ἔσονται, προκλέει περὶ αὐτού. ἐρεῖ δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο φανερότερον ξεῖ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἐπὶ τέλει. τὰ μὲν οὖν καθόλου κατασκευαστικά καὶ πρὸς τὸ καθόλου καταφατικὸν πρόβλημα καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικὸν γρήσιμα. τὰ δὲ καθόλου ἀνασκευαστικά πάλιν πρός τε τὸ καθόλου 15 ἀποφατικὸν καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ μέρους. οὐ γάρ μόνα τὰ καθόλου καταφατικὰ προβλήματα διὰ τῶν καθόλου ὑπάρχειν συναγόντων τόπων δεῖκνυται ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ μέρους καταφατικά. οἱ γάρ δεῖξας, θεῖται πᾶς ἄνθρωπος ἀναπνεῖ, καὶ θεῖται τὶς δεῖσις· καὶ γρήσιμος ἂν τις, προκειμένου δεῖξαι θεῖται τὶς ἡδονὴ ἀγαθόν. τῷ καθόλου δεῖξαι θεῖται πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν. δεῖξας γάρ 20 θεῖται πᾶσα εἴη καὶ θεῖται τὶς δεῖσιγχώς. ὅμοιώς καὶ ὁ μηδενὶ ἀνθρώπῳ ισ δεῖξας ὑπάρχον τὸ τετράπουν ἡ μηδεμιᾷ ἡδονῇ τὸ ἀγαθὸν καὶ θεῖται οὐ πάσῃ δεῖσιγχώς ἀν εἴη. οὐ μὴν ἀνάπταλιν. οὔτε γάρ οἱ τινὶ δεῖξας δεῖσιξ καὶ παντί, οὔτε οἱ τινὶ μὴ καὶ μηδενί. σημειωτέον δὲ θεῖται τὰ καθόλου κατασκευαστικά καὶ ἀνασκευαστικά γρήσιμα (φησίν) εἶναι πρὸς ἀμφότερα 25 τὰ γένη τῶν προβλημάτων. ἀλλ' οὐ τὰ τοῦ καθόλου ἀνασκευαστικά. οὐ γάρ οἱ δεῖξας. θεῖται μὴ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν. ἀνήρρητε καὶ τὸ τινὰ εἶναι ἀγαθόν, καίτοι τὸ καθόλου ἀνεσκεύαστεν. ἀλλ' οὐδὲν οἱ τὸ μηδεμίαν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι ἀνασκευάσας διὰ τοῦ δεῖξαι τινὰ ἡδη ἀνήρρητε καὶ τὸ τινὰ μὴ εἶναι ἀγαθόν· ἀνασκευάζεται γάρ τὸ μηδεμίαν προσεγγῶς ὑπὸ τοῦ τινά. 30 οὐ κειμένου οὐκ ἀναφείται τὸ τινὰ μὴ εἶναι ἡδονὴν ἀγαθόν, ὡσπερ οὐδὲ

1 γένη] γεν in ras. P² 2 τε ομ. Arist. cf. vs. 24 3 τὴν ομ. B ἀνασκευαστικήν A 4 πάντως τινὰς D: inv. ord. aABP 5 προβλήματα ομ. P πάλιν D: δεῖ aABP 6 τι] τε D κατασκευάζομεν A καθόλου D πρὸς τοὺς ἀμφοτέρους A 7 τῶν alterum aP: ομ. ABD 10 ἡ pro altero ἡ A 11 προλέγει ομ. B τὸ αὐτὸ τοῦτο ABD: τοῦτο αὐτὸ aP 12 ἐν τῷ τρίτῳ ἐπὶ τέλει] e. 6 13 ἐπὶ μέρους aABP: μερικὸν D 14 γρήσιμον A τὸ — ἀνασκευαστικὸν A 15 καθόλου ομ. aP 15. 16 ἀποφατικόν B 16 τῶν ABD: τὰ a: non liquet P post τῶν add. τὸ Paris. 1832 συναταξόντων B 18 post τὶς add. ἄνθρωπος D προκειμένην D 20 post ὄμοιος add. δὲ aB 22 ἀν ομ. D 23 μὴ ομ. A 24 φησιν addidi εἶναι ABD: ἐστι compend. supra lac. P²: ομ. a 25 τοῦ ομ. AB 27 καίτοι τὸ scripsi: καὶ τοῦτο aBDP: καίτοι καὶ τοῦτο A ἀνασκευαστικόν A: fort. ἀνεσκεύασκεν σίνε ἀνασκευάσας 6 AD: ομ. aABP ὅτι pro altero τὸ B 30 ἀγαθὸν ἡδονὴν a

ὅ δεῖξας τινὰ ἀγαθὸν οὐσίαν ἥδη ὅτι καὶ πᾶσα δέδειγεν. ἐπεὶ τοίνυν τὰ καθόλου κοινά (καὶ γάρ πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους αὐτοῖς γράμμεθα). τὰ δὲ κοινὰ τοῦ πρῶτου, πρῶτάν φησι δεῖν περὶ τῶν-καθόλου τόπων λέγειν, καὶ ἐπεὶ τῶν καθόλου τὰ μὲν κατασκευαστικά τὰ δὲ ἀνασκευαστικά [τῶν πραγμάτων].

5 *(πρῶτον)* πᾶλιν ἐν τοῖς καθόλου φησὶ δεῖν λέγειν περὶ τῶν ἀνασκευαστικῶν· πᾶλιν γάρ ταῦτα τῶν τὸ καθόλου καταφατικὸν δεικνύντων γραμμώτερα τῷ διαλεκτικῷ. ἐπεὶ γάρ, ὡς ἐμνημόνευσα ἥδη, τὰς θέσεις καὶ τὰ προβλήματα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταφατικά κομίζουσιν οἱ διαλεκτικοί. πρόκειται δὲ 30 τῷ διαλεκτικῷ ἀνασκευάζειν τὸ τιθέμενον καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐπιγει-

10 ρεῖν (τοιαύτη γάρ ἡ ἐν τοῖς λόγοις γραμματία). δῆλον ὡς τὸ καταφατικὸν ἀποφατικῶς ἀνασκευάζοιτο ἄν. τὸ μὲν οὖν ἀποφατικὸν τοῦ καταφατικοῦ πρῶτου, διότι πολὺ γραμμώτερον τῷ διαλεκτικῷ, τὸ δὲ καθόλου ἀποφατικὸν τοῦ ἐπὶ μέρους, διότι κοινὸν τὸ καθόλου καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ μέρους,

15 δῆτι δὲ οἰκείετερον τῷ διαλεκτικῷ τὸ ἀνασκευάζειν τοῦ κατασκευάζειν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιγραφομένων Εὐδημείων ἀναλυτικῶν λέλεκται (ἐπιγράψ-

ται δὲ τὸ αὐτὸν καὶ Εὐδήμου Γ' πέρι τῶν ἀναλυτικῶν), ἐν οἷς οὕτως λέγεται, δῆτι "ὅ διαλεκτικὸς ἂ μὲν κατασκευάζει μικρά ἔστιν. τὸ δὲ πολὺ τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀναρρεῖν τί ἔστι". θέσιν δὲ τὸ πρόβλημα κοινότερον λέγει.

20 p. 109a10 "Ἐστι δὲ χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέψειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν δυοματίαν." 40

Τὸ μὲν χαλεπώτατον λέγοι ἄν. δῆτι μὴ ἀπλοῦν μηδὲ πρόγειρον ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἀντιστροφὴν δὲ νῦν ἄλλην λέγει παρὰ τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς· ἐκείνων γάρ ἦν ἡ μὲν κατὰ τοὺς ὅρους ἡ δὲ κατὰ 25 τὸ καταφατικόν τε καὶ ἀποφατικόν. ὡς αἱ ἐνδεχόμεναι ἀντέστρεψον. ἦν δὲ νῦν λέγει. κατὰ τούνομα ἔστι· τὸ γάρ τῷ τοῦ ὑπάρχειν τινὶ κει-
μένου δύοματι τὸ ὑποκείμενον καλεῖν ἀντιστρέψειν λέγει. οἷον τὸ 'ζῷον ὑπάρχει ἀνθρώπῳ' ἀντιστρέψοντες λέγομεν 'ό ἀνθρωπὸς ζῷόν ἔστιν'. δια-
γάροι ἐλάβομεν ὑπάρχειν τῷ ὑποκείμενῷ, τοῦτο τὸ ὑποκείμενον εἰναι λέ-
30 γομεν. εἴη δ' ἄν ἀντιστροφὴ τοῦτο. καθὶ δύο πρῶτον ἀπὸ τοῦ κατη-
γορούμενου ἀρχόμενοι μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ὑποκείμενου τὴν ἀρχὴν
ποιούμεθα. δταν οὖν οὕτω μεταταλαμβανόντων ήμῶν ἀληθῆς ἡ τὸ λέγειν

1 ἀγαθὴν B 4 τῶν πραγμάτων delevi 5 πρῶτον addidi 6 γραμμώτερον B 7 ἐμνη-
μόνευσα (sc. p. 129,9, 10) scripsi: ἐμνημόνευσεν libri 8 κομίζουσιν supra x scripto v D
πρότεινει A 10 γράμματις A 14 δῆτι δὲ] ἔτι τὲ B οἰκείετατον A 15 εὐδημίων
ΑΒΔ λέλεκται om. aP 16 τὸ BP: om. aAD Εὐδήμου] fr. 100 [Γ' πέρι] αἱ Πρὸ
ut Τὰ πρὸ τῶν τόπων in indicibus Aristotelis et Theophrasti. cf. p. 5,28 τῶν corr. ex
ῶν P² ἐν οἷς D: om. aABP: fort. ἐν ψ̄ 17 post δ add. μὲν Λ τῆς evan. P
18 post δὲ add. δη̄ aBP 20 τὴν ΛΒ Arist. cf. p. 132,5: om. aDP 25 τε D: om. aABP
ἢν BD: τὴν aAP 26 ἔτι om. aP τὸ corr. ex τῷ B τῷ om. Λ ὑπάρχειν scripsi
(ὑπάρχοντος Waitz Org. II p. X coll. p. 132,2): ὑπάρχει libri 26,27 κεφάνῳ aBP
27 δύοματος A τὸ prius om. a τὸ alterum aABP: τῷ D 28 ὑπάρχειν D 29 τὸ
om. a 30,31 κατηγορούμενον corr. ex κατηγορούμενοι, ut videtur, P³

καὶ || ὀνομάζειν ἄπλως καὶ γάρδις ταῦτα προσθήκεις τὸ ὑποκείμενον τῷ 71
τῷδε ὑπάρχοντος αὐτῷ ὀνόματι. τὰ οὖτας ὑπάρχοντα ἀντιστρέψειν λέγει
κατὰ τὸ ὄνομα. κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ τοῦ συμβεβηκότος δὲ ἀντὶ τοῦ τὴν
τῷ τοῦ συμβεβηκότος οἰκεῖον ὀνόματος ὀνομάζουσαν τὸ ὑποκείμενον αὐτῷ¹.
5 ἢ τὸ ἀντιστρέψειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν ἡ
εἰπεν· ὀνομάζεται γάρ τὸ ὑποκείμενον τῷ τοῦ κατηγορούμενον ὀνόματι ὡς
οἰκεῖον ἐν τῇ τοιστῇ ἀντιστροφῇ. ἐφ' ἣν δὲ μηκέτι τοῦτο ἀληθῆς, ταῦτα
δὲ οὐκ ἀντιστρέψει ταῦτη τὴν ἀντιστροφὴν τὴν κατὰ τοῦνομα. τὰ μὲν οὖν
ώς γένηται ὑπάρχοντά ταῦτα ἢ ὡς ὅρισματι ἢ ὡς ἴδια ἀντιστρέψει οὐ γάρ
10 γένος τὸ ζῷον, τοῦτο ζῷον ἔσται, καὶ οὐ ὅρισματι τὸ ζῷον πεζὸν δίποιν
ἔσται, τοῦτο ζῷον πεζὸν δίποιν ἔσται, καὶ οὐ θίμον τὸ γέλαστικόν ἔσται, τοῦτο
γέλαστικόν ἔσται. διό, εἰ τὸ κατ' ἐκείνον τι κείμενον ὑπάρχειν μὴ ἀντι- 10
στρέψει, οὐδὲ διὰ ὑπάρχοντος οὖτας ὡς ὑπάρχειν ἔτείηται. οὐκέτι δὲ τοῦτο
ἄπλως ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἀληθῆς, οὐ γάρ, εἰ τινὶ τὸ λευκὸν ὑπάρχει.
15 τοῦτο πάντως ἥδη καὶ λευκὸν ἔσται· ἀλλὰ οὐδὲ, εἰ μὴ λευκὸν εἰπεῖν ἔσται,
ἥδη καὶ οὐγέ ὑπάρχει τὸ λευκὸν αὐτῷ· ὥστε οὐδὲ οἶδι τε τοῦτῳ γρωμάτων
ἀνατκευάζειν τὸ συμβεβηκότος. αἵτιον δὲ τούτῳ, οὗτο τὸ συμβεβηκότος κατά²
τι ὑπάρχειν τινὶ οὐναται. φῶ δὲ μὴ διλογίᾳ λέγεται κατά τι ὑπάρχει τι καὶ 15
πή. τοῦτο οὐκ ἔσται ἄπλως ὀνομάζει τῷ τοῦ ὑπάρχοντος οὖτας αὐτῷ ὀνό-
20 ματι. οὐ γάρ τὸ κατά τι μέλαιν ἥδη καὶ μέλαιν, οὐδὲ τὸ κατά τι λευκὸν
ἥδη καὶ λευκὸν· ὁ γοῦν Λίθιον κατά τι ὁν λευκός (κατὰ γάρ τοὺς οὐδόντας)
οὐκ ἔστι λευκός, τοῦτο δὲ τὸ πή ὑπάρχειν ἐπὶ μόνου τοῦ συμβεβηκότος
γάρδαν ἔχει· οὔτε γάρ τὸ γένος οὔτε ὁ ὅρισματι οὔτε τὸ θίμον τὸ κυρίως
λεγόμενον πή τινι ὑπάρχειν οἷά τε. ὥσπερ οὐδὲ ἐν μέρει τινὶ καὶ ἀπόρῳ 20
μόνιμον. ὥστε, εἰ τὸ πή ὑπάρχειν τῷ ὑποκείμενῳ αἵτιον τοῦ μὴ ἀντιστρέ-
ψειν, μόνιμον δὲ τοῦτο οἶδι τε ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος, ἐπὶ μόνου δὲ τοῦ
συμβεβηκότος εἴη ἀληθῆς τὸ μὴ ἀεὶ ἀντιστρέψειν· οὐ γάρ ἔστι τὸ ὑποκεί-
μενον ἔσται τοῦτο εἴναι εἰπεῖν τὸ συμβεβηκότος πή καὶ μὴ ἄπλως ὑπάρχοντος.
οὐκ ἀναιρεῖται δὲ τὸ συμβεβηκόνται (τί) τινι ὑπὸ τοῦ μὴ ἀντιστρέψειν· οὐ
30 γάρ, εἰ μὴ ἀντιστρέψει. διὰ τοῦτο οὐδὲ συμβεβηκεῖν. ἀλλὰ οὐδὲ θείνυσται τὸ 25
ὑποκείμενον ὀνομαζόμενον τῷ τοῦ συμβεβηκότος ὀνόματι, διὸ δειγμῆι ἀπόρῃ
συμβεβηκότος. μέλλον δὲ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκότος τόπων τὴν παράδοσιν
ποιεῖσθαι, τίνα ἴδια ἔσται [αὐτῶν] παρὰ τὰ ἄλλα προβλήματα τῶν ἀπὸ

3 κατὰ τὸ ὄνομα οἱ. D   3. 4 ἀντὶ τοῦ τὴν τῷ αἱΡ: ἀντὶ τοῦ τὴν Λ: ἀντὶ D: τῷ
ἀπὸ B   4 ὀνόματι—οἰκείαν (5) οἱ. D   ὀνομάζουσι Α   8 τὸ ὄνομα
8. 9 τῷ—ὑπάρχονται Α   10 δίποιν] δὲ in ras. D   11 ἔστι prius οἱ. αἱR
12. 13 ἀντιστρέψει B   15 ἥδη πάντως Α: ἥδη οἱ. D   17 ἀν-
ατκεύσειν Α   18 φ] ὡς Α   τι (ante καὶ) οἱ. D   19 ἄπλως οἱ. D
αὐτῷ Dpr.   21 λευκὸς τῷ B   23 ὁ οἱ. αἱR   τὸ (ante θίμον) οἱ. αἱR
24 οὖτε τε Α   25 εἰ superset. B   μὴ D: μὴ δὲ αἱR   26 post οὖτε τε
add. εἴνα (sic) D   post συμβεβηκότος add. ὡς B   27 ἀεὶ οἱ. Λ: αἱεὶ αἱR
εἴτε αἱB: ἔστι P: ἀεὶ Λ   28 ἔσται] ras. P   ὑπάρχονται Dp: ὑπάρχειν αἱR   29 δη
BP: δὲ αἱAD   τι αἱdidi   29. 30 οὐ γάρ εἰ μὴ ἀντιστρέψει in mrg. P:
33 αὐτῶν delevi

τοῦ συμβεβηκότος προβλημάτων. πρῶτον ἔξιτο. τὸν ἐν μὲν ἡγετὸν καθίσταται καὶ ἐπὶ μέρους ἐν τούτῳ γένεσθαι τινὰ προβλήματα. εἰ τοῦ ἐν μέρει οὕτω τις ἀκόνιος ὁς ἐπὶ ἀτάπιμον λειτουργένους θεάτρον θὲ τὸ μῆδαντατάπειρειν 30 τὸν προειρημένον τρύπων τῆς ἀνταστροφῆς πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἢ προβλήματα. τούτῳ δὲ τριώρθουμεν ὃν γράψαμον πρὸς τὰς ἐπιγειρήσεις ὃ μὲν γάρ δεῖται. οὗτοι δὲ τὰς ἐπιγειρήσεις ὃν γράψαμον πρὸς τὰς ἐπιγειρήσεις ὃ τὴν γέλασταικόν. ἔθετεν δῆμα καὶ οὗτοι γένος οὔτε ὅρος οὔτε ἕτοιον ἢ γάρ αὐτοῦ τὸ ἀπολιθμένον. ἀντέστρεψε γάρ αὐτόν. ὃ δὲ δεῖται. οὗτοι μῆδαντατάπειρειν αὐτῷ. οὐδὲ τὴν γέλασταικόν. οὗτοι μῆδας ἢ τι ἄλλο τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ. οὐδὲ τὴν γέλασταικόν. 10 καὶ τὸ συμβεβηκέναι τι τούτων αὐτῷ ἀντίρρηκε. δύναται γάρ τι αὐτῶν πᾶν καὶ κατά τι συμβεβηκέναι αὐτῷ. ἐν γάρ τῷ συμβεβηκότι μέτερ τὸ καθίσταται ἐν μέρει οὕτω καὶ τὸ ἀπλῶς καὶ πᾶν. ἔστι δὲ ἀναλογίαν τινὰ ἔχον τὸ μὲν ἀπλῶς πρὸς τὸ καθίστατο τὸ δὲ πᾶν πρὸς τὸ ἐπὶ μέρους. ἔστι δὲ τὰς ἀμφοτεραὶ ἐν τῷ συμβεβηκότι. ὡς καὶ αὐτές μνημονεύει· τὸ γάρ πᾶν καὶ μῆδαν καθίστατο μὲν γάρ τῷ πᾶν τὸ ἀπλῶς. μέτερ καὶ τῷ πᾶν ἐπὶ 15 μέρους τὸ καθίστατο. ὃ δὲ τῷ πᾶν τὸ καθίστατο ἀντέθηκεν ὡς ἔχον ὑμινότατά τινα πρὸς τὸ ἀπλῶς. κατά τι δὲ ἂν δικαιοσύνη τινὶ ὑπάρχει. ὡς εἶπεν, εἰ ἐκ φύσεως ἔχει πρὸς τὴν ζεῖν ταύτην ἐπιτηδείων· ὑμαίνως καὶ εἰ ἐξ ἔθους μόνου περὶ τινα τῶν δικαίων ἐπιρρεπῶς ἔχει· οὐδέποτε γάρ ἀπλῶς ἢ 20 τοιωτῆς δίκαιως κατίσται ὑπαρχούσης αὐτῷ δικαιοσύνης τινός.

p. 109*27 Διορίσασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἀμαρτίας τὰς ἐν τοῖς προ- 15 βλήμασιν. οὗτοι εἰσὶ διεταῖ, ἢ τῷ ψεύδεσθαι· ἢ τῷ παραβαίνειν τὴν κατιμένην λέξιν.

Ἐγητήθη πῶς οὖν τε λέγειν πρόβλημα ψεύδεσθαι· εἰ γάρ πάντα πρόβλημα 25 τὴν ἀντίφασιν περιέχει, πῶς ἂν εἴη τὸ ψεύδεσθαι· ἢ τὸ αἰληθεύειν ἐν τοῖς προβλήμασι; μήποτε οὖν πρόβλημα, ὡς προεῖπον γέρη, οὐ τὸ προτεινόμενό τε καὶ προβαλλόμενον ἔτι λέγει ὀλλὰ τὸ ὠρισμένον γέρη καὶ κείμενον, ὡς εἶπεν γέρη καὶ ἀρχόμενος, οὐ προειπατάτι τις, ὅν διακεκτικὸς ἐλέγεταις ἐπιγειρεῖ. φῆσθι δὲ δεῖν πρῶτον τὰς κατὰ τὰ προβλήματα δια- 30 μαρτίας ὥρισθαι καὶ γνωρίμους εἰναι πρὸ τῆς τῶν τάπιων παραδόσεως. ἐπειδὴ γάρ αἱ ἀνατκεναὶ τῶν προβλημάτων κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ἀμαρτίας γίνονται, δεῖ δηλούντι ταύτας γνωρίμους τε καὶ δικαίωσιμένας εἰναι· καθὼς ἀγάρ

1 post πρῶτον aibl. μὲν Λ ἐν] πρῶτον D μὲν ex corr. add. D 2 post τοια add. τὰ P 3 ἀκόνιος B 5 προβλήματα πληρώματα Α 9 δὲ mrg. B ἢ μέλας δὲ θερμόποτος D 12 οὕτω τὸ πᾶν (τὸ πᾶν in mrg. P³) καὶ τὸ ἀπλῶς aP ἔστι—ἀπλῶς (13) in mrg., sed om. τινά, P³ 14 μνημονεύει conicio 15 γάρ addere quam τὸ γάρ καθίστατο lemmatis loco ponere malui τὸ πᾶν τῷ a 15, 16 τὸ ἐπὶ μέρους τῷ a 17 τινα D: om. aABP δὲ om. D 18 ἔχει AB post ὑμινός add. δὲ B 19 δικαιός B ἔχει B 20 αὐτῷ om. D 24 ἐγένηται aP ψεύδεσθαι corr. ex ψεύδος P²; ψεύδως supra ὡς scripto ἐτ D πάν D: τὸ αλP: om. B 25 δὲ] δεῖ Λ post εἴη add. λέγειν a: superser. P² 26 μήποτε (sic) οὖν A προεῖπον] p. 129, 16 sq. 28 εἶπεν] p. 109b37 οὗ aP: δι B προειπαταί aBP (προῖ in ras. P²): παρισταταί AD cf. p. 135, 28 29 ἐπιγειρεῖ θέλγησιν B 32 καθ' ἀγάρ aP: εἴπερ ABD

δεῖ τὸν ἔλεγχον αὐτὸν γίνεσθαι διὰ τῶν ἐπιχειρήσων, ταῦτα δεῖ,
φησί, γνωρίζειν. δύο δέ τοι φρσιν ἀμαρτίας ἐν τοῖς προβλήμασι γίνεσθαι,
ἢς δῆλον ὅτι ὁ φανερὸς ποιῆσας εἴη ἀνηγρηκὼς τὸ πρόβλημα· ἢ γάρ
ψεῦδος τίθεται δι’ αὐτὸν. ἢ παραβατίουσιν ἐν αὐτοῖς τὴν κειμένην
5 λέξιν. ψεῦδεται μὲν γάρ ὁ τὴν ἡδονὴν τέλος τιθέμενος καὶ τούτῳ παρι-¹⁰
στάμενος· τὸ γάρ μὴ ὑπάρχον τῇ ἡδονῇ ὑπάρχειν αὐτῇ λέγει. δημιώς
ψεῦδεται καὶ ὁ τὴν κίνησιν διὰ κενοῦ γίνεσθαι λέγων· ἀλλὰ καὶ ὁ ἄτομα
μεγέθη τιθέμενος· ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ ἐπιτέθων γενοῦν τὰ σώματα· ἀλλὰ καὶ
ὁ τὴν ψυχὴν γιωριστὴν τε καὶ ἀθάνατον τιθέμενος· ἀλλὰ καὶ ὁ μόνον τὸ
10 καλὸν ἀγαθὸν λέγων. ὕσπερ καὶ ὁ τὸ δις δύο πέντε λέγων. παραβατίει
δὲ τὴν κειμένην λέξιν ὁ τὴν μὲν ὑποκειμένην φύσιν ζητεῖ ποτέ ἐστι τοῦ
γνωρίζων, μὴ τῷ συνήθει δὲ καὶ κειμένῳ δημιάσαι δημιάζων σὺντὴν ἀλλὰ
παραγγελτούσων καὶ ἰδίαις δημιάσαι γράμμενος κατ’ αὐτῆς, ὡς οἱ λέγοντες μόνον
τὸν σημὸν πλούσιον ἢ μόνον καλὸν ἢ μόνον εὐγενῆ ἢ μόνον ἡδονα. οὐ
15 γάρ ἀγροῦντες οὐτοι τὸ ὑπάρχοντα τῷ εἰσῆρη πλοῦτον ταῦτα λέγουσιν ἢ
καλλίον ἢ εὐγένειαν. ἀλλὰ παραβατίοντες τὴν κειμένην λέξιν· ὁ γάρ πλοῦτος
ἢ τὸ καλλίον οὐκ ἐπὶ ἀρετῆς, ἀλλ’ ὁ μὲν ἐπὶ γρηγορίων τε καὶ πτημάτων
20 κατηγορεῖται, τὸ δὲ καλλίον ἐπὶ συμμετρίας τῶν ἐν τῷ ζῷῳ ἀνομοτιμερῶν
μορίων. εἰ δέ ἐστιν ἀμαρτία τὸ τοῦτο ποιεῖν, ὁ διδάξας τοιούτον ἐν τῷ
25 προβλήματι εἴη ἀλλέγεις αὐτῷ. αὐτὸς δὲ ἐναργεῖ παραδείγματι καὶ πλη-
κτικῷ τῆς τοιαύτης ἀμαρτίας ἐγγρήσατο εἰπὼν τὴν πλάστανον ἀνθρωπον·
εἰ γάρ ὅλως τις αὐτῷ συγχωρήσαι παραβαίνειν τὴν κειμένην λέξιν, οὐτοι
ἐρεῖ καὶ τὴν πλάστανον ἀνθρωπον. ὁ μὲν οὖν οὕτως λέγων τὴν πλά-²⁵
τανον ἀνθρωπον ὡς ἔρην λογικὸν θητὸν ψεῦδοιτ’ ἀν καὶ ἐνέγκοιτο τὴν
25 πρώτην ἥρθείσῃ ἀμαρτίᾳ· ὁ δὲ τοιούτον δένδρον οὕτως δημιάζων παρα-
βαίνοι ἀν τὴν κειμένην δημιασίαν. παρέθετο δὲ τοῦτο δεικνὺς ὅτι καὶ τὸ
τοιούτον ἀμάρτημα ἐστι καὶ οὐ μόνον τὸ ψεῦδεθαι, καὶ γίγνονται ἀνα-
σκευαὶ προβλημάτων καὶ κατὰ τοῦτο.

p. 109^a-34 Εἰς μὲν δὴ τόποις τὸ ἐπιβλέπειν εἰ τὸ κατ’ ἄλλον τινὰ
30 τρόπον ὑπάρχον ὡς συμβεβηκός ἀποδέδωκεν. 30

Εἰπὼν δεῖν ἄρχεσθαι ἀπὸ τῶν καθόλου ἀνατονατικῶν τὸν πρῶτον
τόπον τοιούτον παραδίδωσι. δείκνυσι γάρ δι’ αὐτοῦ ὅτι μὴ ἐστι συμβε-

I δὴ (ante τὸν) A αὐτοῦ A 2 φησί om. aP δὴ aDP: δεῖ A: δὲ B 3 ὁ BD: om.
aAP ἀν om. D ἢ εἰ A 4 ἐν αὐτοῖς aABP: αὐτὴν D ὁ μὲν om. A post
τούτῳ add. μάλιστα D 5. 6 supra παριστάμενος add. συναγορῶν P³ 7 κοίνησιν A
κοινῆ Bρ. γενέσθαι B 8 γενῶν AD 9 ἀθάνατον—ἢ γάρ (p. 135.29) om. P 13 παρα-
γγελτούσων D: παραλαμβάνων A: προγγελτούσων aB αὐτῆς scripsi: αὐτῶν aAB: αὐτοῦ com-
pend. D 19 μορίων D: μερίων A: μερῶν aB δεῖξας fort. recte a 22 ἀντῆ scripsi:
αὐτῷ aBD: αὐτὸ A συγγρήσαι D: συγγρήσει aB: συγγρῷ A παραβατίει D: παρα-
βαίνει aAB οὗτος D: οὕτως aAB 23 οὖν om. D 24 ὡς AD: καὶ aB 25 δὲ om. D
26 λέξιν D 27 οὐ μόνον om. in lac. D γένεσιν^τ aB 29 τρόπος a 30 ἀποδέδωκεν
om. aB 31 δεῖν aB: δεῖ AD 31. 32 τρόπον πρῶτον A 32 παραδίδωκε A

βρικεῖς τὸν ὡς συμβεβηκός ἀποδέδομένον· οὐδὲν γάρ τῶν κατὰ ἄλλου τινὰ
τρόπουν ὑπαρχόντων τινὶ ὡς συμβεβηκός αὐτῷ ὑπάρχειν οἶνον τε. δεῖ δὲ
μὴ ἀγνοεῖν ὅτι Θεόφραστος διαφέρειν λέγει παράγγελμα καὶ τόπον· παράγ-
γελμα μὲν γάρ ἐστι τὸ κοινότερον καὶ καθολικότερον καὶ ἀπίστοτερον λεῖ· ^{τοῦ}
τοῦ γόμενον. ἀφ' οὗ ὁ τόπος εὑρίσκεται· ἀργὴν γάρ τόπον τὸ παράγγελμα,
ῶσπερ ὁ τόπος ἐπιγειρήματος. οἷον παράγγελμα μὲν τὸ οὔτως λεῖμενον.
ὅτι δεῖ ἐπιγειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἀπὸ τῶν συστοίχων. τόπος δὲ οἷον
‘εἰ τὸ ἐναντίον πολλαγῆται· καὶ τὸ ἐναντίον’. ἢ ‘εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον
ὑπάρχει· καὶ τὸ ἐναντίον ὑπάρχει τῷ ἐναντίῳ’, καὶ πάλιν ‘ὧς ἐν τῶν συ-
10 στοίχων. οὔτως καὶ τὰ λοιπά’· ὁ γάρ τόπος πρότατις ἔδη τις ἀπὸ τοῦ 40
παραγγέλματος γεγονότος. ταύτην δὲ [λέγω] τὴν διαφορὰν παραγγέλματος τε
καὶ τόπου εἰδὼς ὁ Θεόφραστος τὰ τοιαῦτα, οὐποὺς ἐστιν ὁ πρώτος εἰρημένος
τόπος, παραγγέλματα λέγει· καὶ τόπους παραγγέλματικούς· τὸ γάρ ἐπιβλέ-
πειν δεῖν. εἰ τὸ κατ' ἄλλου τινὰ τρόπουν ὑπάρχον ὡς συμβεβηκός
15 ἀποδέδωκε, παραγγέλματικόν. τόπος δ' ἂν ἀπ' οὐτοῦ εἴη ἡ λέγων ‘εἰ
τὸν ὡς συμβεβηκός ἀποδέδομένον κατ' ἄλλου τινὰ τρόπουν ὑπάρχει. οὐ κα-
κῶς ἀποδέδοται’, ἢ ἐστὶ προτεγέστερον ‘εἰ τὸ ὡς συμβεβηκός ἀποδέδομένον
γένος εἴη ἡ πάλιν ὅρος ἡ ἕδος’. ὁ μέντοι Ἀριστοτέλης τόπους καὶ τὰ
τοιαῦτα καλεῖ· [ἥ] ὅτι μετὰ τοῦ παραγγέλματος ἔδη καὶ τὸν τόπον ἔλαβεν,
20 ἀεὶ δὲ ἀπὸ τῶν εἰδικωτέρων καὶ τὰς ὀνομασίας πουσύμεια τῶν πραγμάτων.
οἶον τὴν οὐ σίαν οὐδὲ δύνατον ηγεινούμεν. ἢ τὴν πιστεῖται δὲ 73
ἄλλα μᾶλλον ἕδως ποσότητα. ἐπεὶ οὖν ταῦτα οὐκ ἔξω λόγου, τόπους
καὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖ τῶν παραγγέλμάτων. οὐδού δὲ ἀμαρτιῶν γνωμένων,
ώς προείπεν. ἐν τοῖς προβλήμασιν. “ἢ τοῦ ψεύδεσθαι ἡ τοῦ παραβαίνειν τὴν
25 κειμένην λέξιν”. ὁ παραδίδημενος τόπος ἔνικε μᾶλλον λέγεσθαι πρὸς τοὺς ἃ
παραβαίνοντας “τὴν κειμένην λέξιν”, ἐκτὸς εἰ μὴ ἡγούμενη τις συμβεβηκέ-
ναι καὶ τὸ ἄλλως ὑπάρχον. ἔτι δὲ ὁ τόπος· ἐπισκέπτεσθαι φησι δεῖν εἰ
ὅ τοῦ προβλήματος προστάμενος τὸ κατ' ἄλλου τινὰ τρόπουν ὑπάρ-
30 χον ὡς συμβεβηκός ἀποδέδωκεν· ὁ γάρ τὸ κατ' ἄλλου τινὰ τρόπουν ὑπάρ-
χον συμβεβηκέναι λέγων οὐχ ὑγιῶς λέγει, κατ' ἄλλου δὲ τρόπουν δῆλον δεῖ
τῶν προειρημένων. δέδειται γάρ δεῖ πᾶν τὸ ὑπάρχον τινὶ ἡ ὡς ὅρος ἡ
ώς ἕδος ἡ ὡς γένος ἡ ὡς συμβεβηκός ὑπάρχει· εἰ οὖν τὸ ὡς γένος ὑπάρ- 10

1 τινὰ om. D 3 Θεόφραστος] Wimmeri fr. LXX 7 λέγει aAB: φησὶ D 4 μὲν om. A
καὶ alterum BD: om. aA 7 οὖν D: om. aAB 8 τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ α 9 τὸ
ἐναντίον ὑπάρχει τῷ ἐναντίῳ AB et omissio ὑπάρχει D: τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον α
ἔντεπι B 11 λέγω aBD: om. Paris. 1972 cf. p. 99,22 12 τρόπου α 13 post παραγ-
γέλματα add. δεῖ B 14 δεῖ a 16.17 οὖν ἄλλως A 17 ἡ] καὶ a 18 ἡ prius aAB: καὶ
in ras. D ὅρος in ras. D 19 ἡ delevi ἔδη post τόπου transpositus A 20 ιδιω-
τέρων A: εἰδικωτάτων aB πραγμάτων a: παραγγέλμάτων ABD 22 post οὖν add. καὶ D
23 παραγγέλμάτων ABD: πραγμάτων a 24 ἐν τοῖς προβλήμασιν ὡς προείπεν a τοῦ
utroque loco scripsi: τὸ libri 26 μὴ ex corr. add. D 27 καὶ hue transposui: post μὴ
vs. 26 habent BD: om. aA 27 εἰ om. A 28 post ὑπάρχον add. τινὶ AD 29 ὡς—
ὑπάρχον om. A 29.30 ὑπάρχον om. D 30 οὐχ ὑγιῶς λέγει om. a 31 τὸν προει-
ρημένον D δέδειται] c. 4 p. 101 b 17 sq. 31.32 ἡ ὡς γένος ἡ ὡς ὅρος ἡ ὡς ἕδον
aB: ὡς γένος ἡ ὡς ἕδον ἡ ὡς ὅρος A 32 ιδιων in ras. D

γον τινὶ ἡ ὡς ἔδιον ἡ ὡς ὅροιν ὡς συμβεβηκὸς ὑπάρχειν λέγοι. δῆλον
ὅτι ὡς ἀμαρτῶν ἀν ἐλέγοιτο. πῶς δὲ οἵδιν τε γνωρίσαι τοῦτο, ἐξηὶ λέ-
γει. μάλιστα δέ φησι τὴν τοιαύτην ἀμαρτίαν γνέσθαι περὶ τὰ γένη.
τοῦτο δέ. ἐπεὶ τὰ γένη ὄμοιότητα τινα μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχειν δοκεῖ
ὅ πρὸς τὸ συμβεβηκός τὸ μὲν γάρ ἔδιον καὶ ὁ ὅρισμὸς μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρ-
χουσι, διὸ καὶ ἀντιστρέψουσι τοῖς πράγμασιν ὃν εἰσὶ· τὸ δὲ γένος καὶ τὸ 15
συμβεβηκός ἐπὶ πλέον εἰσὶ τούτου ἢ ὑπάρχουσι, διὸ καὶ οὐκ ἀντικατη-
γορῶνται. ὁ μὲν οὖν οὕτως λέγων διὰ τὸ ἡγεῖσθαι δύτως τὸ ὡς γένος
ὑπάρχον τινὶ συμβεβηκέναι αὐτῷ ὡς ψευδόμενος ἀν ἐλέγοιτο· ὁ δὲ εἰδὼς
10 μὲν αὐτῶν τὴν δικροφράν, οὗτως δὲ ἐπ’ αὐτῶν τῇ λέξει γράμμενος ὡς
παραβαίνων “τὴν κειμένην λέξειν.” γνωρισμένην δὲ τὸν τὸν κατὰ ἄλλον
τινὰ τρόπον ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποιδόντα προσφανῆς μέν, ἂν 20
προσθῇ τῷ λεγομένῳ ὑπάρχειν τὸ συμβεβηκόν, οἷον ‘συμβεβηκεῖ τῷ ἀνθρώπῳ
τὸ ζῷον εἶναι ἡ τῷ λευκῷ γράμματι ἡ τῇ δικαιοσύνῃ ἀρετῇ’· γράντωι
15 γάρ τινες οὗτως, ὡς ἔδη δεδηλώκαμεν. ἔδη δέ, καὶ μὴ προσκείμενον μὲν ἡ
τὸ συμβεβηκός, παρωνύμιας δέ τις τὸ κατηγορούμενον κατηγορῆ τοῦ ὑπο-
κειμένου, ὡς ‘ἡ λευκότης κέγρωσται’· τὸ γάρ ‘κέγρωσται’ παρώνυμον τῷ
γράμματι δύτι γένει τῆς λευκότητος· ἡ πάλιν ‘ἡ βάσισις κινεῖται’· καὶ γάρ 25
τὸ ‘κινεῖται’ παρώνυμον τῆς κινήσεως, ἥτις γένος ἐστὶ τῆς βασίσεως. ἀπ’
20 οὐδενὸς γάρ γένους παρώνυμος ἡ κατηγορία· τὰ γάρ γένη συνωνύ-
μως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. ἐν τῷ ταῖς συμβεβηκόσι παρώνυμος ἡ κατη-
γορία μάνοις, ὡς ἐν ταῖς Κατηγορίαις ἐδείχθη· τῶν γάρ ἐν ὑποκειμένῳ
τινὶ δύτων (ταῦτα δὲ ἦν τὰ συμβεβηκότα) τὰ μὲν παρωνύμιοις τὰ δὲ ὄμω-
νυμιοις ἐδείχθη κατηγορούμενα· λέγεται γάρ ἡ ἐπιφάνεια λεκεύκωσθαι καὶ 30
25 τὸ σῶμα κινεῖσθαι καὶ ὁ ἀνθρωπὸς γραμματικὸς εἰναι ἀπὸ τῆς γραμματι-
κῆς. ὁ δὴ παρωνύμιας τινὸς τὸ γένος αὐτοῦ κατηγορῶν διὰ τῆς τοιαύτης
κατηγορίας συμβεβηκὸς ἀν εἶναι λέγοι τὸ γένος ἐκείνῳ οὐ ἐστὶ γένος. γέ-
νος γάρ οὐκ ἀν λέγοι, δύτι παρωνύμιος· πολὺ δὲ μᾶλλον ἔτι οὐδὲ ἔδιον ἡ
ὅρισμόν, δύτι τὸ μὲν κατηγορούμενον πλείστων ὑπάρχειν δύναται, εἴ τοι 35
30 γένος ἐστί, τὸ δὲ ἔδιον καὶ ὁ ὅρισμὸς οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει· εἰ δὲ μήτε
ώς γένος μήτε ως ὅρος μήτε ως ἔδιον ἀποδέσθαι τὸ εἰρημένον, δῆλον δύτι
ώς συμβεβηκός, παρώνυμος γάρ ἡ ἀπὸ τῶν γενῶν κατηγορία γίνεται οὐ
κατά τινος τῶν ὑπὸ τὸ γένος εἰδῶν ἡ ἀτόμων ἄλλὰ κατ’ ἐκείνων οἵσι συμ-

1 ἡ prius om. A ὅροις D: ὅρος aABP ὡς tertium aL, post ras. unius lit. P: ἡ ὡς B: om. D
 3 φησι om. D γίγνεσθαι A 7, 8 κατηγορῶνται A 8 δύτος aP 9 ψευδόμενον B
 ἂν AB: om. aDP 10 αὐτῶν prius BD: αὐτοῦ aAP αὐτῶν alterum compend. D: αὐτῇ A:
 αὐτοῦ BP 11 post λέξιν add. ὄμωτάνει aP 13 ante οἵον delevit προσκείμενον P
 τὸ alterum om. AB 14 ζῷον] ω alterum corr. D τῇ] η corr. D 15 δεδηλώναμεν]
 p. 135,26 πὲν om. AD ἡ A 16 το B κατηγορῇ τὸ κατηγορούμενον D 18 γένει
 δύτι aP 22 ταῖς AD: om. aBP ἐν ταῖς Κατηγορίαις] e. δ. p. 2 a 27 sq. 22, 23 τῶν—
 δύτων D: τὰ—δύτα aABP 23 post συμβεβηκότα add. δ. aABP 24 λευκωσθαι (sic) A:
 λεκεύκωσθαι aP 25 κινεῖσθαι AB: κεινῆσθαι D: κινεῖται aP εἶναι ABD: ἐστιν aP
 26 δὲ α τὸ γένος om. A 27 post εἶναι add. γένος B ἐκείνου A: ἐκεῖνο B (ἐστι)
 γένος corr. D 28 λέγοιτο D 29 ὄρισμός D 30 ὁ om. A δὲ alterum aBD:
 γάρ A 32 τῶν γενῶν D: γενῶν τινῶν aABP 33 οἵσι scripsi: ὡν libri

βέβηκε τὰ γένους τινὸς εἰδῆ, οἷον κατὰ τὸν τὴν λευκότητα ἔχοντας τὸν κεγχέσθαι καὶ τὸν βαθύζουντος τὸν κινεῖσθαι καὶ τὸν τὴν δικαίουσάνης ἔχοντας τὸν δικαιεῖσθαι. ἀλλὰ οὐ τῆς λευκότητος· τῆς βαθύσεως τῆς δικαίουσάνης.

5 p. 109b9 (Οὕτε ως ἴδιον τῇ ώς ὄρισμάν· οὐ γάρ ὄρισμάς καὶ τὸ ἴδιον οὐδὲν ἀλλιῷ ὑπάρχειν.

(Οὐχ ως συγγραφῶν τὸ ἴδιον τῇ τὸν ὄρισμὰν παρωνύμων κατηγορεῖσθαι ταῦτα εἴπει χωρίζεσθαι τὸν συμβεβηκότος τῷ μόνῳ ὑπάρχειν, ἀλλὰ λέγων δὲ τὸ διεικένοιτο ἐν τῷ ἀποδεδομένον. Οὗτοι μὴ ἴδιον τῇ ὄρισμάς, προδήλωτοι καὶ 45 10 διὰ τοῦ κατὰ πλειόνων λέγεσθαι τὸ ἀποδεδομένον τούτων οὐδὲ μηδέτερον.

διὰ τοῦτο γάρ οὐδὲ τὸ ὅν γένος τῶν ὄντων, δὲ τὸ εἶναι παρώνυμον τοῦ ὄντος ὃν οὐκείως καὶ ἐκάστου τῶν ὄντων κατηγορεῖται· λέγεται γάρ καὶ οὐδένα εἶναι καὶ τῇ ποιότητῃ καὶ τῇ ποσότητῃ, καὶ δυοῖς ἔκαστον τῶν ἀλλιούν γενῶν· τὰ δὲ παρωνύμων τινῶν κατηγορούμενα συμβεβηκάτα ἀλλὰ οὐ γένη. 74 15 ἐπισκεπτέον δὲ μήποτε καὶ ἀπὸ τῶν ἴδιων παρωνύμων τῇ κατηγορίᾳ γίνεται· τοιαῦτα γάρ εἶναι δοκεῖ τὸ γελαστικόν, τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν. τῇ εἰ 20 20 καὶ τὸ ἴδιον μετά τοῦ γένους συντατόμενον κατηγορεῖται, ως δοκεῖ αὐτῷ, λόγος ἂν εἴη καὶ τὸ ἴδιον. οὐκ ὄνομα· τὰ δὲ παρώνυμα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. ἐπει. εἰ ἦν ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου τὸ γελάν τὸ ἐπιστήμην ἔχειν, τότε ἂν ἀπὸ τοῦ ἴδιου παρωνύμως ἐλέγετο τὸ γελαστικὸν καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν· νῦν δὲ ἴδια ταῦτα ἐστιν αὐτοῦ τὰ παρωνύμως λεγόμενα οὐκ ὄντων θίων αὐτοῦ ἀρχὴ μὲν εἴη καὶ τὸ ἴδιον. οὐκ ὄνομα· τὰ δὲ παρώνυμα κατηγορεῖται· κατὰ τοῦ ἀνθρώπου. τὸ δὲ βαθύστικὸν κατηγορεῖται, καὶ οὐκ ἐστιν θίων. τοῦ δὴ μὴ κατ’ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸ παρωνύμων κατηγορούμενόν τινος 25 κατηγορεῖσθαι ἀλλὰ τῇ ὡς συμβεβηκὸς δεκτικὰ ταῦτα. ἐντεῦθεν ἔστιν ὁριζόμενος ἐλέγγειν τοὺς λέγοντας τὸν ἀνθρώπουν ἐζωρῆσθαι τῇ τὸν Σωκράτην ἦνθρωπεῖσθαι τῇ τὸ τρέψον ἐσχηματίσθαι τῇ τὸ μέγεθος διεστηκέναι τῇ τὸ ζῷον ἐμψυχῶσθαι· καὶ γάρ τῇ διαφορᾷ γενικὸν καὶ οὐ παρωνύμων κατηγορούμενον· καίτοι τὸ λογικὸν παρώνυμον οὐ διαφορά ἐστιν.

- I γένους τινὸς D: inv. ord. aABP τοῦ om. A 2 τοῦ τὴν] τὸ τοῦ A 3 τὸ ABP: τὸ οὖτο D: δὲ α τῆς alterum om. A 5 ὄρισμάν AD Arist.: ὄρισμός aBP 7 τὸν ὄρισμόν τῇ τὸ ἴδιον D 8 χωρίζων B λέγει α 9 δὲ prius om. D 10 δὲ] γάρ B 13 ἡ ποσότητος καὶ τῇ ποιότητος AB, Dpr. 15 post δὲ ras. 2 lit. P παρωνύμως AD: παρώνυμος aBP τῇ BD: om. aAP 16 εἰ] δὲ A 17 συντατόμενον aABP 18 τοῦ ὀνόματος D: τῶν ὄνομάτων A: ὀνομάτων aBP 19 ἐπει aDP: ἔτι AB τοῦ om. B 20 τὸ alterum om. A 21 αὐτῷ D τὰ corr. ex τῷ D: ex τῶν, ut videtur, B 22 ταῦτα superser. P καίτοι—ἴδιον (23) om. fort. rectius P cf. vv. 29 23 κατὰ om. D καὶ οὐκ ἔστιν ίδιον om. D 24 δὴ D: δὲ aABP 25 ἀλλὰ τῇ scripsi: ἀλλὰ ABD: τῇ aP²: om. P¹ 27 ἦνθρωπεῖσθαι καὶ 28 ἐμψυχῶσθαι D: ἐψυχῶσθαι aABP τῇ διαφορᾷ om. B καὶ οὐ παρωνύμως aBDP: οὐ γάρ παρωνύμοι A post παρωνύμως add. τινὸς aB 29 κατοι (καὶ ὅτι D)—ἔστιν huc transposui: post ἦνθρωπεῖσθαι (27) collocant aABD: supra 28 καὶ—γενικὸν add. P²: om. fort. rectius P¹ cf. vv. 22, 23

p. 109b13 Ἀλλοις τὸ ἐπιβλέπειν οἵς ὑπάρχειν η̄ πᾶσιν η̄ μηδενὶ εἴρηται.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος παραγγέλματικός. ἐκ διαιρέσεως δὲ τὴν ἐπιγείρησιν 15 λαμβάνει· δεῖν γάρ φησι προβληθέντος τινὸς καὶ προτεθέντος η̄ καθόλου 5 καταφατικοῦ η̄ καθόλου ἀποφατικοῦ διαιρέσιν ποιεῖσθαι τούτων οἵς η̄ πᾶσι τίθεται τι συμβεβηκέναι καὶ ὑπάρχειν η̄ μηδενί, καὶ ἐξ ἔκαστου αὐτῶν 10 ιδίᾳ ἐπιβλέπειν εἰς ὑπάρχειν αὐτοῖς τὸ κείμενον ἐν τῷ προβλήματι ὑπάρχειν. ἀν τε γάρ ἐπὶ τινὸς αὐτῶν εὑρωμένη τὸ καθόλου κείμενον ὑπάρχειν μὴ ὑπάρχον. ἀν τε ἐπὶ πάντων. ἀνηγγελάτες ἐσόμεθια τὸ καθόλου 20 10 καταφατικόν ὀνομαρεῖται γάρ τὸ καθόλου καταφατικὸν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποφατικοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ καθόλου. ὑπογράψει δὲ καὶ τὸν πρόπον καθ' ὃν δεῖ τὴν διαιρέσιν ποιεῖσθαι τὸν προκειμένου. εἰς γάρ τὸ κοινότερα καὶ προσεγέστερα εἰδὴ φησι πρῶτα δεῖν ποιεῖσθαι τὴν διαιρέσιν. εἰτ' 25 ἐὰν μηδέπω ἐν τούτοις η̄ γνώριμον τὸ ζητούμενον, ἔκαστον αὐτῶν πᾶσιν πᾶσιν λέγει δεῖν διαιρεῖν εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν πρῶτον καὶ ἐπισκεπτέον· καὶ ἐὰν τα 30 μῆδ' οὕτως η̄ γνώριμον, πᾶσιν καὶ ἐπὶ τῆς τούτων διαιρέσεως τὸ κοινότερα καὶ προσεγή λαμβάνοντας. εἰδὴ οὕτως ἐπὶ τὰ ἄτομα κατιόντας τὸ αὐτὸν ποιεῖν. ὅδοι γάρ οὕτως η̄ διαιρέσις ἔσται καὶ διαικεχριμένη καὶ οὐ πεφυρμένη, καὶ οὐχ ἄμφα ἐν πᾶσιν η̄ ζητηγητεῖς ἀλλὰ κατ' ἐλάσσων καὶ ὠρι- 20 25 σμέναι· οὕτω τε οὐδὲν ἀν τῶν ὀφειλόντων διαιρεῖται τε καὶ ζητηγηται παραλείποιτο λαθόν. οἶνον εἰ λέγοι τις πάντων τῶν ἀντικειμένων τὴν αὐ- 30 τὴν ἐπιστήμην εἰναι, γρὴ τὰ ἀντικείμενα διαιρεῖσθαι, ἐπεὶ πλεοναγῆς λέ- γεται, διαιρουμένον δὲ μὴ εὐθέως εἰς τὰ ἄτομα ποιεῖσθαι τὴν διαιρέσιν (ἄτομα δὲ τὰ εἰδῆ ἀν λέγοι). οἶνον μὴ εἰς λευκὸν καὶ μέλαν καὶ διπλάσιον 25 καὶ ήμισον, ἀλλὰ ἐπεὶ τετραγῶς τὰ ἀντικείμενα, εἰς ταῦτα πρῶτα γρὴ διε- λομένους τὰ ἀντικείμενα ἐφ' ἔκαστου αὐτῶν ὄρδον εἰ τὸ λεγόμενον ἀληγήσει· καὶ μῆπω φαίνηται τι ἀντιπίπτον, πάλιν διαιρεῖν ἔκαστον αὐτῶν, τὰ ἐν- 35 αντία γωρίες εἰς τὰ ἄτομα εἰδῆ τοὺς ἐναντίους, καὶ πάλιν κατ' ιδίαν τὰ πρός τι, καὶ ὥμοιώς τὰ κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν καὶ τὰ κατὰ ἀντίφασιν. παρα- 40 30 δεῖται πάρεθετο τῆς μὲν τῶν ἐναντίων διαιρέσεως τὰ δίκαια καὶ ἀδίκα, τῆς δὲ τῶν πρός τι τὸ διπλάσιον καὶ ήμισον, τῶν δὲ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν τυφλότητα καὶ ὅψιν, τῶν δὲ κατ' ἀντίφασιν τὸ εἰναι καὶ μὴ εἰναι. 40

- 1 ὑπάρχειν Arist. et Alex. p. 140,15: ὑπάρχει libri η̄ πᾶσιν om. D 3 ἐπιγεί-
ρησιν ex ἀρχὴν corr. B 4 προτεθέντος — προβληθέντος D 5 η̄ alterum om. B
6 τιθέντος Α: τιθένται B τι scripsi: τὸ libri 7 ὑπάρχειν A 12 δεῖ ad:
γρὴ ABP 13 πρῶτα φησι aBP 13, 14 εἰτ' ἐὰν corr. ex εἴτε ἀν P² 15 καὶ
ἐπισκεπτέον — γνώριμον (16) om. P 16 ἐὰν scripsi: εἰ μὲν aBD 16 γνώριμον
scripsi cf. vs. 14: γνώριμα aBD τοῦτον A 17 λαμβάνοντα P: λαμβάνοντες.
ut videtur, B 17, 18 τὸ αὐτὸν ποιεῖν add. P² aut P³ 18 διαικεχριμένη ut
• p. 127,28 D 19 post ἄμφα add. μὲν D κατ' scripsi: καὶ P: καὶ εἰς aBD
20 τε alterum om. B 21 παραλείποι τὸ Α λέγει B 22 διαιρεῖσθαι D
25 εἰς — ἀντικείμενα (26) om. AD 26 ἔκαστον B 30 ἐναντίων ABDP: ἀντικει-
μένων α 31,32 στέρησιν καὶ ἔξιν B 32 η̄ pro altero καὶ B

καν ἐπὶ τινὸς αὐτῶν εὑρωμένη μὴ οὕτως ἔχον. δεῖξαντες τούτῳ ἀνασκευα-
κότες ἐσήμεθα τὸ πάντων τῶν ἀντικειμένων εἰναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.
οὐκ ἐπεὶ ἀπειροῦ οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη. ἀντίκειται δὲ τὸ ἀπειρον τῷ πεπε-
ραγμένῳ η̄ ὡς ἐναντίν η̄ ὡς ἔξι καὶ στέρησις καὶ ἔστι τούτου ἐπιστήμη,
οὐκ ἀν εἴη αὐτῶν η̄ αὐτὴ ἐπιστήμη. ἀλλὰ καὶ εἰ τοῦ μὴ ὅντος λάθιμεν
τὸ μὴ εἰναι ἐπιστήμην, ἐπεὶ ἀντίκειται ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις τὸ ὅν το
καὶ τὸ μὴ ὅν καὶ ἔστι τοῦ ὅντος ἐπιστήμη τις. οὐκ ἀν εἴη αὐτῶν η̄ αὐ-
τὴ ἐπιστήμη. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνώστου ὅντων ἀντικειμένων
κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν η̄ αὐτὴ ἐπιστήμη· τοῦ γάρ ἀγνώστου οὐγ̄ οἵν τε
10 ἐπιστήμην εἰναι. ἀλλ' οὐδὲ φεύδοντος καὶ ὀληγθοῦς ὅντων ἐναντίων οὐδὲ δυ-
νατοῦ καὶ ἀδυνάτου. ἐπὶ μέντοι τῶν πρός τι πάντων ἀνάτρητη, ἀν Ηλάτερόν τῷ
τις εἰδῆ, εἰδέναι καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ, ἐπεὶ τοῖς πρός τι τὸ εἰναι
ταῦτάν ἔστι τῷ πρός τι πως ἔχειν. τούτῳ τῷ τόπῳ γράμμενοι ἀνασκευά-
σομεν καὶ τὸ πρόβλημα τὸ λέγον 'πᾶν ζῷον ἀναπνεῖ'. διαιρήσομεν γάρ
15 τὸ ζῷον εἰς τε τὸ πτηγὸν καὶ τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἔνυδρον καὶ πάλιν τούτων
ἔκκατον, καὶ εύροντες ἐν μὲν τοῖς πτηγοῖς τὰ ἔντομα μὴ ἀναπνεόντα, ἐν δὲ
τοῖς ἐνύδροις τοὺς ἰχθύας (οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ τὰ βράχη για ἔγροντες οὐδὲν
γάρ τῶν βράχη για ἔχόντων ἀναπνεῖ), ἀνηργούντες ἐσήμεθα τὸ 'πᾶν ζῷον
ἀναπνεῖ'. δεῖξομεν δὲ καὶ οὗτοι μὴ πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη διελόντες τὴν
20 ἀρετὴν εἰς τε τὴν διανοητικὴν καὶ τὴν ἡθικὴν καὶ τὰς ἡθικὰς δεῖξαντες
οὗτοι μὴ ἔγγονοι εἰναι τῷ γνώσει τὸ εἶναι. ἀλλὰ καὶ τὸ οὗτοι οὐδεὶς ἔρωις ἀστεῖος
πρόβλημα καθόλου δὲ ἀποφατικὸν ἀνασκευάσομεν. οὗτοι μὴ πᾶς ἔρωις φαῦλος, 10
διελόντες τὸν ἔρωτα εἰς τε σύντονον ἄρεξιν ἀφροδιτίων, ὡς Ἐπίκουρος λέ-
γει, δὲν οὐγ̄ οἵν τε ἀστεῖον εἰναι, καὶ εἰς ἐπιβολὴν φιλοποιίας διὰ καλλος
25 ἐμφαίνομεν, ὡς οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς. η̄ ἀγάμηνησιν τοῦ ποτὲ ὄρατέντος
καλλονος. ὡς Ηλάτων. ἀστεῖοι γάρ οὐτοι οἱ ἔρωτες. οὐ μόνον δὲ τὸν ὑπο-
κείμενον δρον ἐν τῷ προβλήματι διαιρεῖν δεῖ, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὸν κατη-
γορούμενον, ἀν οὕτως τὴν διαίρεσιν δέγγησον. ὡς ἐπὶ τῶν τοιωτῶν προβλη-
μάτων 'ἢ σοφὸς οὐ πολιτεύεται', 'ἢ σοφὸς στάσεως οὐ μετέχει'. τό τε γάρ
30 πολιτεύεται [τῷ σοφῷ] οὐγ̄ ἀπλοῦν δὲν εἰ διαιρεθείη, κατὰ μέν τι σημα-
νόμενον δεῖξει προσδηκον δὲν τὸ πολιτεύεται τῷ σοφῷ κατὰ δέ τι ἀλλότριον
αὐτοῦ. ὥμοιως καὶ τὸ 'στάσεως οὐ μετέχει' διετόν. η̄ γάρ οὗτοι οὐγ̄ χρή-
νοσιόσῃ τῇ πατρίδι συννοσεῖν, καθὼς ἔξιν Σόλων· πολιτικοῦ γάρ τὸ μὴ

1. 2 ἀνασκευακότες DP   3 οὐκ ABD: μὴ aP   4 τούτου μὲν ἐπιστήμη τοῦ δὲ οὐ aB
7 τὸ om. D   9 στέρησιν καὶ ἔξιν aP   13 τὸ (ante πρός) in ras. P²   13. 14 ἀνασκευά-
ζομεν a   14 ἀναπνεῖν aP   15 τε om. A   τὸ πτηγὸν καὶ τὸ πεζὸν D et omisso καὶ B:
τὸ πεζὸν καὶ πτηγὸν aLP   17 ἰχθύας BD: ἰχθύας A: ἰχθύς aP   17 et 18 βραχγία B
19 ἀναπνεῖν aP   21 ἀλλὰ καὶ—ἔρωτες (26) Suidas sub v. ἔρωις   ἔρωις om. A   supra
ἀστεῖος scriptum λαμπρός B   23 τε om. A   ὀρεξίν ex ἔρωτα corr. B   [Ἐπίκουρος] Usener
Epicur. fr. 483 p. 305,12   23. 24 (λέγει, δὲ) in ras. P²   25 Στοᾶς] Laert. VII 130
26 Ηλάτων] Phaedr. c. 30 p. 249 D sqq. cf. p. 144,7   ἔρωτῶντες A   28 immo
οὗτοι   29 οὐ prius postea addl. D: om. aABP   πολιτεύεται BP: πολιτεύεται aAD
στάσεως A   30 τῷ σοφῷ ut e vs. 31 illatum delevi   διαιρεθείη scripti: διαιρεθεῖ D: διαι-
ρεθεῖ aABP   31 δὲn om. aP   τῷ σοφῷ τὸ πολιτεύεται B   32 αὐτῷ B   οὐ alterum
addidi   33 συννοσεῖν A   καθὼς (θ corr., ut videtur) D: καθὼ AB: καθὼ aP

άπαξιν αύτὴν τῆς καινῆς συμφορᾶς καὶ οὕτως ἀν καταπιεσθεῖ τι τῆς στά-
της θεως, εἰ φαίνοιτο συνάγων καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅν· ἢ πάλιν δὲ
κατάργειν οὐ γάρ τῆς στάσεως καὶ γῆγερόνα γίνεσθαι.

Εἰπόντι δὲ ἐὰν μὲν γάρ ἐπὶ τινὸς δειγμῇ δὲτι οὐχὶ ἡ αὐτῆ.
ἢ ἀνηργηκότες ἐσόργειν τὸ πρόβλημα. προσέθικε τὸ ὄμοιός δὲ καὶ
ἐὰν μηδενὶ ὑπάρχῃ. δεικνὺς δὲτι τὸ καθόλου καταφατικὸν οὐχὶ ὑπὸ τοῦ
ἐπὶ φέρους ἀποφατικοῦ μόνου ἀναφείται ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ καθόλου ἀπο-
φατικοῦ. τὸ γάρ καθόλου ἀμφοτέρου ἔστιν ἀναφετικόν, καὶ τοῦ καθόλου
τοῦ ἐναντίου αὐτῷ καὶ τοῦ ἐπὶ μέρους τε καὶ ἀντιφατικοῦ αὐτῷ ἀντικε-
10 μένου. δύναται τὸ λεγόμενον διὰ τοῦ ὄμοιῶς δὲ καὶ ἐὰν μηδενὶ ὑπάρχῃ
ἀνηργηκότες ἐναι τοῦ δὲτι ὄμοιῶς ὡς τὸ καθόλου καταφατικὸν ἀνατεκνάζεται
τῷ εὑρεθῆναι τι τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου μὴ οὕτως ἔχον. οὕτως καὶ δὲτι
καθόλου ἀποφατικὸν τὸ κείμενον, ἀνασκευάζεται ἀν. εἰ τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου 20
τοῦ εὑρεθῆναι ὑπάρχον τὸ μηδενὶ αὐτῷ κείμενον ὑπάργειν· καὶ γάρ προσέπε-
15 τὸ ἐπιβλέπειν οἵς ὑπάργειν πᾶσιν ἡ μηδενὶ εἴρηται. οἷον ἀνὴ κεί-
μενον τὸ μηδὲν ζῆντον λογικὸν εἴναι· δεῖχαντες γάρ τὶ λογικὸν τῷ διαφέρει,
ἀνηργηκότες αὐτὸν ἐσόργειν. λέγει δὲ καὶ δὲτι ὁ προειρημένος τόπος οὐ πρὸς
ἀνασκευήν μόνον τοῦ καθόλου καταφατικοῦ ἀλλὰ καὶ πρὸς κατασκευήν ἔστιν
γρήσιμος· διελόρενοι γάρ, ἐπὶ πάντων ἀν οὕτως ἔχον φαίνηται, κατεσκευα-
20 κότες ἀν εἴημεν τὸ καθόλου καταφατικόν, καὶ εἰ μὴ ἐπὶ πάντων δὲ ἀλλὰ
ἐπὶ τῶν πλείστων οὕτως ἔχον φαίνοντο (οὐδὲ γάρ οἶν τε πάντα ἐπεξε-
λεῖν), ἀξιώσορεν ἡ τὸ καθόλου συγγωρεῖν ἡ, εἰ μὴ συγγωροῖται, ἔνστασιν
φέρειν ἐπὶ τίνος οὐχὶ γῆγείται οὕτως ἔχειν· ἀτοποῖς γάρ ἀν φαίνοντο, εἰ
μήτε συγγωροί τὸ καθόλου μήτε ἔνστασιν φέροι ἐπὶ τίνος οὐχὶ γῆγείται
25 τῶν σημαντομένων καὶ τῶν ὑπὸ τὸ κανόνην οὕτως ἔχειν· οἷον εἰ ἔτσιονενον, 10
εἰ πάντα ζῆντον τὴν κάτω γένουν κινεῖ, δεικνύντων ημῖδον ἐπὶ τῶν πλείστων
οὕτως ἔχον καὶ ἀξιούντων ἡ τὸ καθόλου συγγωρεῖν ἡ ἐπὶ τίνος οὐχὶ οὕ-
τως ἔχει λέγειν, ἡ δὲ μηδέτερον ποιεῖται. τὸ δὴ ἀνασκευάζειν καὶ
κατασκευάζειν εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ τὸ καθόλου καταφατικόν¹. κατασκευάζει
30 δὲ δηλοῦ δὲτι τὸ καθόλου καταφατικόν. δεῖται δὲ τιθέει τὸ πρόβλημα μηδενὶ²
ἡ μὴ παντὶ τὸ κατηγορούμενον ὑπάργειν λέγει. οἷον ἀνὴ τις δὲτι οὐ πάντα
δέκαπον συμφέρον, ἡ δὲτι οὐ πάντα γένονται ἀγαθόν· πρὸς γάρ τὰς τοιαύτας
θέσεις γρεία τῆς τοῦ καθόλου κατασκευῆς. σημειώτεν δὲ δὲτι δὲ τόπος

1 αὐτὸν ABD κανῆς om. D τι om. D 1 μὲν om. Arist. 6 ἀν A post
ἐὰν add. ἐν D; itemque vs. 10 7. 8 καταφατικόν Bpr. 9 αὐτῷ prius AB: αὐτῷ
αP: non liquet compend. D 12 μὴ—καθόλου (13) om. B 15 ὑπάρχει D: ὑπάρ-
γειν ἡ Arist. cf. p. 138, 1 17 καὶ om. A 17. 18 μόνον πρός d. B 18 μόνην A
κατασκευῆν] κατ in ras. D 19 post γάρ ras. D 19. 20 κατασκευακότες D
20 post ἀλλὰ add. καὶ BD 21 ὠσαύτως D 22 ἔχον serpsi cf. vs. 19: ἔχει libri
φαίνοντο B οὐ γάρ A 22 τὸ corr. P² itemque vs. 24 συγγωροί aADP:
συγγωρήσομεν B 23 οὕτως—γῆγείται (24) om. AD 25 αὐτοπ. supra π scripto o B: ἀτο-
πον aP 26 οὖσ om. A 27 τὸ ABDP¹; τὸ αP² 28 ποιεῖ D: ποιεῖ P: ποιεῖ aAB
δὴ serpsi: δὲ libri 28. 29 ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν aABDP(CP): inv. ord. Arist.
29 τὸ P: om. aABD 30. 31 μὴ παντὶ ἡ μηδενὶ B 31 λέγοι BD
fort. κατασκευάσομεν, sed cf. p. 162, 1

οὐτος οὐκέτι ἔστι καθίλου ἀνατκευαστικός, περὶ τὸν μόνον εἰπεῖ δεῖν λέγειν πρῶτον, ἀλλὰ τοῦ καθίλου ἀνατκευαστικός. ἔστι δέ, ὡς εἰπεῖ, καὶ πρὸς τὸ κατατκευάζειν γρήγορος.

76

p. 109b30 Ἀλλος τὸ λόγοις ποιεῖν ἀντὶ τῶν ὄγημάτων τοῦ συμβούλου βεβηκότας καὶ φῶ συμβέβηκεν, ἢ ἀμφοτέρων καθ' ἐκάτερον ἢ τοῦ ἑτέρου.

(1) τόπος οὐτος ὃν ἀπὸ δρισμοῦ καθίλου ἀνατκευαστικὸς τοιοῦτος ἔστιν· ἐπεὶ τὸ πρόβλημα, πρὸς ὃ τὰς ἐπιγειρήσεις ποιούμεθα, τῷ γένει πρότασίς ἔστι κατηγορική (ταιοῦτον γάρ [ἄν] κατατκευάσαι ἢ ἀνατκευάσαι 10 βούλόμεθα). πάσα δὲ πρότασις κατηγορικὴ ἐξ ὑποκειμένου δρου καὶ κατηγορούμενου, καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προβλήμασιν ὁ κατηγορούμενος δρος ὡς συμβεβηκός τι δηλοῖ. φησὶ δεῖν διαλαμβάνοντας τοὺς τοῦ προβλήματος δρους, τὸν τε ὑποκειμένον καὶ τὸν κατηγορούμενον, κατ' ἵδιαν ἐκάτερον αὐτῶν δρίσειται, ἰδίᾳ μὲν τὸ συμβεβηκός, δὲ ἔστι κατηγορούμενον, 15 ἵδιᾳ δὲ τὸ τούτῳ ὑποκειμένον (τούτῳ γάρ ἔστι τὸ ἀμφοτέρων καθ' ἐκάτερον· ἵνα γάρ μὴ ἀμφοτέρων τοὺς δρισμοὺς συνάπτωμεν. ὡς ἐπὶ τῷ ‘ἄνθρωπος περιπατεῖ’ [ἢ] τὸ ‘ἔφον πεζὸν δίπουν διὰ σκελῶν κινεῖται’, ἀλλὰ ἵδια ἐκάτερου τὸν δρισμὸν γραρίσαντες ἀποδημεύν), ἢ εἰ τὸ ἑτέρον αὐτῶν φανερὸν εἴη, τὸ ἑτέρον μόνον τὸ μὴ φανερὸν δρίσαι (τούτῳ γάρ βούλεται 20 τὸ ἢ τοῦ ἑτέρου), ἔπειτα δρᾶν εἰ τι τῶν ἐν τοῖς δρισμοῖς μαγέμενόν ἔστι καὶ μὴ δυνάμενον ὑπέρχειν τούτῳ φῶ ὑπάρχειν κείται. ἀν γάρ οὕτως ἔγγι, ἀνατκευάσομεν καθίλου τὸ πρόβλημα· οἷον εἰ εἴη τι μέμενον ὑπὸ ταῦτας τὴν δύνασινται θεὸν ἀδικεῖσθαι, εἰ δὲ ἀδικούμενος ὑπὸ ἀδικοῦντος ἀδικεῖται, δεῖ δρίσασθαι τί ἔστι τὸ ἀδικεῖν, καὶ λαζάρονται δεῖ τὸ βλάπτειν 25 ἐκάντα, ἐπεὶ οὐκ οἶν τε τὸν θεὸν βλάπτεσθαι ὑπό τινος (ἔνδοξον γάρ καὶ ἐναργέστερον τοῦτο), δεῖ δεικνύναι δεῖ μηδὲ ἀδικεῖσθαι. εἰπόμων δὲ τὴν ἀρχὴν εἰ ἔστι θεὸν ἀδικεῖν, δεῖ τὸ ἀδικεῖν ἐπὶ τοῦ ἀδικεῖσθαι ἔλαβεν. ἐδῆλοντεν ἐπενεγκάλῳ τὸ δῆλον ως οὐκ ἔστι θεὸν ἀδικεῖσθαι. πᾶλιν εἰ 30 εἴη τις λέγων τὸν σπουδαῖον φίλονερὸν εἴναι, κρήδι δρίσασθαι τίς δὲ φύοντο νερός. τοῦτο δὲ ἂν ποιήσαιμεν· εἰ πρῶτον δρισμαίμεθα τί ποτέ ἔστιν διθίδνος. εἰ δή ἔστιν διθίδνος λύπη ἐπὶ τοινομένῃ εὑπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινος. δῆλον ως καὶ φίλονερὸς δῆλον εἴη διθίδνος εὑπούμενος ἐπὶ τοῖς τῶν ἐπιεικῶν εὑπραγίαις· οὐ κειμένου, ἐπεὶ πρωτότοπος ἀλλότριον τοῦ σπου-

I post οὐκέτι add. δὲ Α περὶ ὃν (ῶν corr.) μόνον Β: μόνον περὶ ὃν αΛΒΡ εἰπεῖ c. 1 p. 109a6 δεῖ Α 4 ἀντὶ τῶν ὄγημάτων om. Arist. τοῦ—έτερου (6) om. B 7 οὐτος ὁ τόπος Β τοιοῦτον αΡ 9 τοιοῦτον—κατηγορική (10) om. AB ἀν delevi ἢ libri 10 βούλόμεθα a: βούλόμεθα DP 12 λαρβάνοντα D 14 αὐτὸν omisso ἐκάτερον D δ om. A 16 post μὴ ras. 2 lit. P συνάπτωμεν ἀπτ in ras. P² 17 ἢ delevi τὸ om. a 18 ὄρισαντες D ἀποδικομεν Α 19 δρίσαι—έτερου (20) D: om. aΛΒΡ 24 δεῖ δρίσασθαι BD: διρισασθαι aΛΡ post τί ἔστι τὸ add. ἀδικεῖσθαι ἦτοι (ἦτοι om. Λ) τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τινος καὶ τί τὸ AD 25 post θεὸν add. τὸ Α 26 δεῖ aBD: δῆλος Α: ras. 2—3 lit. P: fort. delendum δεικνύναι Α 27 τὸ Β 28 ὄπενεγκάλῳ Α 29 γρήδι aΛΒΡ: δεῖ D 30 ποτέ et δι superser. B 32 τὸν supra scripto a Α ἐπὶ om. P

δαίνω τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις (οἱ γάρ ἐπιεικεῖς 25 ἀγαθοί), οὐκ ἀν εἴη ὁ σπουδαῖος φιλονερός. ὅγλον δὲ ὅτι αἱ τοιαῦται δεῖ-
ταις ἐν δευτέρῳ γίνονται σχήματι καθόλου ἀποφατικὸν συνάργυσσαι. καὶ
οὗτοις μέν. εἰ τὸ ὑποκείμενον ἐν τῷ προβλήματι γνώριμον εἴη, τὸ συμβε-
5 βηκός τῷ ὑποκείμενῷ ὑρισάμενοι ἀνατεκνάσσομεν καθόλου τὸ πρόβλημα.
ἀμφοτέρους δὲ τοὺς ὅρους τοῦ προβλήματος ὑρισθέμα ἐν οἷς μηδέτερον
ἐστιν αὐτόθιν γνώριμον, ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις· εἰ εἴη τιθέμενον ὑπό τινος 30
ὅτι ὁ νεμεσητικὸς φιλονερός ἐστιν. ἐπειδὴ γάρ ἐπὶ τούτων ὄμοίως ὁ νεμε-
σητικὸς τῷ φιλονερῷ πρὸς γνῶσιν ἔχει (οὐδέτερος γάρ αὐτῶν αὐτόθιν ἐστὶ
10 φανερός), ὑρισάμενοι ἀμφοτέρους, τάν τε νεμεσητικὸν καὶ τὸν φιλονερόν,
οὗτοις ἀνατεκνάσσοι δυνησθέμα τὸ τιθέμενον. δοκεῖ γάρ φιλονερὸς μὲν
εἶναι ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις, ἐπειδὴ καὶ ὁ
φιλόνος τοιούτον. νεμεσητικὸς δὲ ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν 25
εὐπραγίαις· τοιούτον γάρ η νέμεσις. εἰ οὖν νεμεσητικὸς μέν ἐστιν ὁ
15 λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις, δὲ φιλονερὸς οὐ λυ-
πεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις (τούναντίν γάρ οὔτος ἐπὶ
ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις κεῖται λυπούμενος). οὐκ ἀν εἴη ὁ
νεμεσητικὸς φιλονερός. δύναται τὸ πρόβλημα τοῦτο ὑρικὸν εἶναι. εἰ
ζητοῦτο πάτερον ὁ αὐτός ἐστι νεμεσητικός τε καὶ φιλονερὸς η οὐ. τὰ
20 γάρ περὶ ταῦτοῦ προβλήματα τοῖς ὅροις ἔφη δεῖν ὑποτάσσεσθαι. οὗτοις 40
δεῖγμάσεται καὶ ὅτι μὴ ἐστιν εὐδαίμων ὁ τύραννος· εἰ γάρ ὁ μὲν τύραννος
ἐστιν ἄρχων παρανόμος. εὐδαίμων δέ ἐστιν ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν. οὐχ
οὖν τε τὸν τύραννον εὐδαίμονα εἶναι· τὸ γάρ παρανόμως ἄρχειν οὐ κατ'
ἀρετὴν ἐνεργοῦντος. ἀλλὰ καὶ ὅτι μὴ πλούσιος ἢ σοφός. εἰ γε ὁ πλούτος
25 μέν ἐστιν ἐν κτήσει χρημάτων. σοφία δὲ ἐν ἀρετῇς κτήσει.

'Ἐπειδὴ δὲ παλλάκις οὐδὲ τῶν ὑρισμῶν ἥδη φανερὰ τῶν ὑρι- 45
ζομένων η πρὸς ἄλληλα διαφορὰ τῷ ὑνόματά τινα ἐν αὐτοῖς εἰληφθυτοι οὐ
ταῦτον ἐν ἕκατέρῳ αὐτῶν δηλοῦντα ἀλλ' ὄμωνυμα, ἀξιοῦ μὴ προσαφίσσανται
ἀλλὰ πάλιν αὐτῶν τούτων τῶν ἐν τοῖς ὑρισμοῖς ὄνομάτων λόγους λαμβά-
30 νειν. οὗτοις γάρ ἔτεσθαι γνώριμον αὐτῶν τῇδε διαφοράν. ἀν τὸ κοινὸν
ὄνομα τοῦτο. ὡς τί σημαῖνον ἐν ἕκατέρῳ τῶν ὑρισμῶν παρεληπται, 77
γνωσθῆ. τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἥδη φιλάσσεις εἶπεν ἐν τῇδε διδασκαλίᾳ
τῶν τόπων οὓς πρὸς τὴν εὑρεσιν τῶν πολλαχῶς λεγομένων παρεδίουσιν.

- 2 εἴη ante φιλονερός transposuit A   σπουδαῖος ABD: ἐπιεικῆς aP   οὐ. B
 2. 3 λέξεις B   3 γίνεται A   4 εἴη aDP: εἰ δὲ AB   5 τῷ ὑποκείμενῷ D: τὸν
 ὑποκείμενον A: οὐ. aBP   τὸ πρόβλημα καθόλου B: τὸ καθόλου πρόβλημα a
 6 ἀμφοτέρων A   ὑρισθέμα τοῦ προβλήματος Λ   9 τῷ superser. B   αὐτῶν
 ex corr. add. D   11 δοκεῖ γάρ—εἶναι (18) cf. Suidas sub. v. νεμεσητικός   14 τοιού-
 τον—εὐπραγίαις (15) om. A   post οὖν add. δ D   15 φιλόνος B   18 post τοῦτο
 superser. καὶ B, sed cf. p. 140, 10, 11   19 τε οὐ. B   20 ταῦτα B   ἔφη]
 c. 5 p. 102 a 5 sq.   21 ἐστιν οὐ. A   γάρ δὲ aBP: μὲν γάρ δὲ AD   23 post
 τε add. ἐστι D   24 καὶ οὐ. B   δὲ prius οὐ. A   εἴτε B   25 ἐστιν οὐ. A
 26. 27 τῶν ὑριζομένων οὐ. A   27 αὐτοῖς BD: αὐτοῦ Λ: αὐτῷ aP   28 ἐν
 οὐ. A   31 τί σημαῖνον DP: inv. ord. aB: τι σημαῖνόμενον Λ   32 γνωσθῆ ex
 corr. add. D   ἐν τῷ πρώτῳ] c. 15 p. 107 b 6—12   33 πολλῶν Λ

εἶπε γάρ οὕτως. “πολλάκις δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις λανθάνει παρα-
κολουθίον τὸ διμόνυμον· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σκεπτέον. οἷον ἐάν τις
τὸ σημαντικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν ὑγείας· τὸ συμμέτρως ἔχον πρὸς ὑγείαν φῇ
εἰναι, οὐκ ἀποστατέον ὅλῃ ἐπισκεπτέον τί τὸ συμμέτρως καθ' ἔκάτερον
δι εἰρηκεν. οἷον εἰ τὸ μὲν τὸ τοιοῦτον εἴναι ὥστε ποιεῖν ὑγείαν, τὸ δὲ τὸ
τοιοῦτον οἷον σημαντικὸν ποιεῖ τις ἡ ζῆται”. ἂν δὴ, κειμένου τοῦ τὸ ποιητικὸν
ὑγείας σημαντικὸν ὑγείας εἴναι, ἀνασκευάζειν τις τοῦτο βιολόμενος ἔκάτερον
αὐτῶν διριζόμενος εδρῇ συμμέτρως ἔχον πρὸς ὑγείαν ἔκάτερον αὐτῶν, δέξει
μὲν δέσιν ἐπὶ τοῖς λόγοις ταῦτα εἴναι τὰ προκείμενα· οὐ μὴν οὕτως ἔχον
10 τοιοῦτον εὑρεθήσεται. ἀν τοῦ κατ' ἔκάτερον αὐτῶν συμμέτρου τὸν λόγον πάλιν
ἀποδῷ· εὑρίσει γάρ τὸ μὲν ὡς ποιητικὸν ὑγείας σύμμετρον λεγόμενον ἐν
τῷ τοιοῦτον εἴναι τὸ σύμμετρον ἔχον, τὸ δὲ σημαντικὸν ἐν τῷ τοιοῦτον.

Λέγει δὲ νῦν τὸ λαμβάνειν δεῖ καὶ ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς λόγοις 10
ἀναμάτων λόγους καὶ μὴ προαφίστασθαι, ἔως ἂν ἐπὶ τι γνώρι-
15 μεν ἔλθῃ, οὐκ ἐπὶ τῶν ἁμανυμάτων μόνον ἐγράντων λόγων ἀλλὰ καὶ οὐλού,
ὅταν μηδέπω σαφῆς καὶ γνώριμος ἡ διαφορὰ τῶν προκειμένων ἡ διά τινα
ἀνόματα ἀσαφῆ ἐν τοῖς διοισμοῖς παρειλημμένα. παρεγγυᾷ γάρ μὴ προαφί-
στασθαι ὀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ὄντα καὶ τὰ μόρια τοῦ λόγου διριζεῖται
ῶσπερ καὶ τὸ ὅλον. οὕτως γάρ εἴσται γνώριμον τὸ ζητούμενον. οἷον εἰ 15
20 λέγοντός τινος τὴν ἡδονὴν ἀγαθὴν ὁ βιολόμενος ἀνασκευάσαι τοῦτο διρί-
σαι τὸ τὴν ἡδονὴν κίνησιν λείαν. οὐδὲν γνώριμον ἐκ τούτου εἴτε ἀγαθὴν
εἴτε μὴ ἀλλὰ ἀν τὴν κίνησιν τὴν ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς διοισμῷ παρειλημ-
μένην αὐτὴν πάλιν διριζεῖται καὶ ἀποδῷ αὐτῆς λόγον ἀτελῆ ἐνέργειαν.
δύναται δὲ δεικνύναι δὲ μὴ ἀγαθὴν ἡ ἡδονὴ. τῷ μηδὲν μὲν ἀγαθὴν
25 ἀτελές εἴναι. τὴν δὲ ἡδονὴν ἀτελῆ εἴναι οὖσαν κίνησιν τῷ πᾶσιν κίνησιν
ἀτελῆ ἐνέργειαν εἴναι. εἴστι δὲ ἐν τούτῳ πάλιν τῷ προβλήματι ὁ ὑποκεί-
μενος δρός νορισμένος. δῆλον δὲ δι τοῦ χρή πλειόνων διοισμῶν περὶ ἔκάτου
εὐπορεῖν ἐνδέξιον, εἰ μέλοισεν χρῆσθαι τῷ προκειμένῳ τόπῳ. οὕτως γάρ
30 δινησόμενα γρηγόριος πρὸς τὸ προκείμενον ἤμιν τὴν ἀπόδοσιν τῶν δρῶν
ποιεῖσθαι. οἷον κειμένου τοῦ τὸν σφὸν ἐρασθήσεται, ἀνασκευάσαι μὲν
θέλοντες αὐτὴν διοισμένη τὸ ἐρασθῆγαι, καὶ ληψόμενα τὸ ἔρωτά τινος λα-
βεῖν· καὶ ἐπεὶ μηδέπω γνώριμον τὸ προκείμενον, ἐπὶ τὸ τὸν ἔρωτα διρί-
ζεσθαι προελευσόμενα. ἀν δὴ διριζόμενοι αὐτὸν λάβωμεν ὅλογον ἐπιθυμίαν
ἡδονῆς τῆς ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἡ σύντονη δρεσσίας

1 λανθάνειν A 2 σκεπτέον] πτ in ras. D οἷον om. a: ras. P 3 τὸ alterum
om. B Arist. (non om. C) ἔχειν aP φῆ—ὑγείαν (S) om. a 4 οὐκ—
ζητούμενον (p. 144,15) om. P 5 τὸ (post μὲν) B Arist.: om. AD εἶναι BD Arist.:
om. A post ὥστε add. τὸ B τῷ (post δὲ) B 6 οἷον AB Arist.:
ὥστε D τοῦ D: om. AB 8 εῦρη A: εὔροι BD 9 ταῦτα a
10 αὐτῶν ex corr. add. D σύμμετρον A πάλιν τὸν λόγον aB 10, 11 ἀποδῶ
πάλιν A 13 δεῖν (v ex corr. add.) D 14 ἐπὶ τι aBD (εἰς τι C): εἰς Arist.
20, 21 ἐρίσαιτο AD: om. aB 24 ἐδύνατο^τ B τῷ μηδὲ a μὲν om. D 26 δὲ]
ἐ in ras. D 30 κειμένου—μεταληψόμενα (p. 144,3) Suidas sub v. ἔρως ἐρασθή-
σθαι B: ἐρασθῆναι a 31 αὐτὸν A ὀρισθεῖν a: ὀρισθεῖν ABD 33 ἐλευσ-
μενα D λέγωμεν A

ἀνεσκευακότες ἀν εἴημεν τὸ πρόβλημα· δῆλον γάρ δὴ διὰ ἀλλότρια ταῦτα τοῦ σοφοῦ, ὁμοίως καὶ ὁρισθεῖνα μάθεν σφιδράν ἐπιμυμέαν. ἐπεὶ τὸ σφιδρὸν ἀσαφές, πάλιν αὐτὸν τοῦτο εἰς λόγον μεταληψόμεθα· καὶ εἰ ἔστι τὸ σφιδρὸν τὸ ἐναντιούμενον τῷ ὄρθῳ λόγῳ, ἀνεσκευακότες ἀν εἴημεν καὶ 5 οὕτως τὸ κείμενον. ἂν μάντοι ἀποδῆμεν [τὸν] λόγον τοῦ ἔρωτος τῷ ἐπιβολήγη φύλοις αὐτοῖς διὸ καλλος ἐμφανήμενον τῇ θείᾳ ἐπίπνοιαν καὶ ἐπιμυμέαν φιλίας δι' ἔμφασιν τοῦ ποτὲ ὄραθεντος καλλούσι, ὡς ἐν τῷ Φαιδρῷ Πλάτων βούλεται. κατεσκευακότες ἀν εἴημεν τὸ πρόβλημα. καὶ δῆλον διὰ ὃ τόπος καὶ πρὸς κατασκευὴν ἀν εἴη τοῦ καθόλου καταφατικοῦ ποτε γρήγορος. οὐδὲ 10 πορὸς ἀνασκευὴν μόνον. τούτῳ τῷ τόπῳ γράμματι δεῖξομεν διὰ ὃ θεὸς οὔτε ὅργίζεται οὔτε λυπεῖται. εἰ γε ὅργίζεσθαι μέν εἶστι τὸ ὅργεσθαι τιμωρίας παρὸ τοῦ δικαιοῦτος ἥδικανεναι, λυπεῖσθαι δὲ τὸ συστέλλεσθαι ἐπὶ παρόντι κακῷ. ὕστερον καὶ τὸ φοβεῖσθαι τὸ ἐπὶ προσδοκωμένῳ, δὲ θεὸς οὔτε δῆλος οὔτε παρεῖναι τι αὐτῷ κακὸν [ὑπολαμβάνει] τῇ προσδοκάσθαι. ἀλλὰ 15 καὶ ζητούμενον εἰ τῇ ψυχῇ ἀθάνατος ὁρισθεῖνα τὴν ψυχὴν πνεῦμα νοητικὸν τῇ αἰσθητικόν, εἴημεν ἀν δεδειγότες διὰ μὴ ἀθάνατος· πᾶν γάρ πνεῦμα φύσικόν. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κεχώρισται τοῦ σώματος δεικνύοιτο· ἀν, εἰ ὁρισθείη “ἐντελέχεια σώματος φυσικοῦ ὄργανον”. οὐδεμία γάρ ἐντελέχεια σώματος γωριστὴν αὐτοῦ. πάλιν δέ, ἀν οὐσίαν αὐτῆς αὐτοκίνητον 20 ὅρον εἶναι λέπτωμεν κατὰ Πλάτωνα. εἴημεν ἀν ἀθάνατον αὐτὴν δεδειγότες διὸ τὸ τὸ αὐτοκίνητον ἀεικίνητον εἶναι δοκεῖν τὸ δὲ δεικνύητον· τὸν δίδιον εἶναι. ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύοιμεν ἄν. εἰ ὁρισθεῖνα αὐτὸν ὥριδὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν γρωμάτων. ὁμοίως καὶ τῇ ἀρετῇ διὰ διδακτὸν δεικνύοιτο· εἰ δῆρος εἴη τῇς ἀρετῇς ἐπιστήμη περὶ 25 βίου· πᾶσα γάρ ἐπιστήμη διδακτόν. οὐκέτι δὲ ἀρετὴ πᾶσα διδακτὸν ἐξ ἀνάγκης, εἰ εἴη ὁ λόγος αὐτῆς ἔξις ἀρίστη τῇ ἔξις, ἀφ' ἣς αὐτός τε τὸ 78 οὐ ἔστιν ἀριστόν ἔστι καὶ τὰς ἐνεργείας τὰς οἰκείας ἀριστα ἀποδίδωσιν.

p. 110a10 "Ετι τὸ πρόβλημα πρότασιν ἔσχισθι ποιούμενον ἐνίστασθαι.

30 "Εστι μὲν καὶ ὁ τόπος οὗτος παραγγέλματικός, τὸ δὲ δι' αὐτοῦ λεγό-

- 1 ἀνασκευακότες D δὴ om. D 4 ἀνασκευακότες αΛD 5 κείμενον D: προκείμενον
 αB: ἀντικείμενον A τὸν delevi 7 ὡς om. B ἐν τῷ Φαιδρῷ] cf. p. 139,26
 8 κατασκευακότες αD post εἴημεν add. καὶ αA τύπος α 9 γρήγορον B 10 τόπῳ
 αB: τρόπῳ AD 11 λυπεῖται οὔτε ὅργίζεται D εἰ δέ γε D 13 τῷ ἐπιπροσδοκωμένῳ Λ 14 τι om. A ὑπολαμβάνει αΛB: ὑπολαμβάνει D: delevi προσδοκᾷ α 18 ἐνδελέχειται utroque loco A "ἐντελέχεια—ὄργανον"] De anima II 1 p. 412a27, b5
 19 αὐτός (post οὐσίαν) A 20 κατὰ Πλάτωνα] Phaedrus c. 21 p. 245 C ἀν om.
 αP 20, 21 ἀθάνατον αὐτὴν δεδειγότες om. AB 21 τὸ τὸ BDP: τό τ' Α: τὸ δὲ α 21, 22 ἀθάνατον α 24 ante δῆρος add. δ B παρὰ B 25 πᾶσα altecum om. D
 26 εἴη] ἡ Α ἔξις ἀρίστη] cf. Magn. Mor. I 4 p. 1185a38 ἔξις, ἀφ' ἡς—ἀποδίδωσιν (27) memoriter citat Ethic. Nicom. II 5 p. 1106a16 ἀφ' ἡς αP: ὡφ' ἡς AD: ταφῆς B αὐτός ABDP: ἀπό α 27 τὰς alterum om. a 30 ἔστι ABD: ἔτι αP
 post μὲν add. οὖν αP ὁ τόπος καὶ οὗτος ὁ τόπος α: καὶ οὗτος ὁ τόπος αP

μενόν ἔστιν, διτὶ δεῖ τὸ πρόβλημα εἰς καθολικὴν πρότασιν μεταλαβόντα.
αὐτῷ προτείνοντα ταῦτην ἔνστασιν πειράσθαι φέρειν πρὸς αὐτὴν, ὡς ἂν εἰ
καὶ ἄλλου προτείνοντος αὐτὴν καὶ λαβεῖν ἀξιοῦντος ἐνέστημεν. Τὸν γάρ
ἔνστασιν εὑρίσκομεν πρὸς τὴν πρότασιν, αὕτη ἐπιγειρόματος ἡμῖν ἀργὴ
καὶ ἀσφαρή γένοιτο· ἂν πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου προβλήματος ἀνασκευήν·
τοῦτο δέ, ἐπεὶ συνηθίεται οὐ πρὸς τὰς προτάσεις ἔνστασις τῆς εἰς τὰ
προβλήματα ἐπιγειρόσεως. ἐπεὶ δὲ οὐ πρὸς τὰς καθόλου προτάσεις ἔνστασις
ἀπό τινος τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου γίνεται, διὰ τοῦτο τὰς προτάσεις τῶν
εὑρίσκεται. σχεδόν φησι τὸν αὐτὸν τόπον εἶναι τοῦτον τῷ πρὸς ὅλην εἰρη-
10 μένῳ τῷ ἐκ τῆς τοῦ καθόλου διαιρέσεως, ἐν φῶ ἔλεγεν ἐπιβλέπειν δεῖν
οἷς ὑπάρχειν οὐ πᾶσιν οὐ μηδενὶ εἰρηται. ὡς γάρ ἐπ' ἔκεινον ὅποι τῆς
τοῦ καθόλου εἰς τὰ ὑπὸ αὐτὸν διαιρέσεως εὑρόντες, φῶ μὴ ὑπάρχει τῶν
ὑπὸ τὸ καθόλου, ἀνεσκευάζομεν τὸ πρόβλημα, οὗτοις καὶ ἐπὶ τοῦ προκει-
μένου οὐ ἔνστασις πρὸς τὴν καθόλου πρότασιν γίνεται· ἐφοδεύσαντες γάρ
15 τὴν διαιρούσης τὰ ὑπὸ τὸ καθόλου, οὗτοις φῶ μὴ ὑπάρχει τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου
εὑρόντες ἐνιστάμενα. οὐ μὴν πάντῃ διὰτος τόπος οὗτος ἔκεινος, ὅλῃ
ἔστιν αὐτῶν διαφορὰ κατὰ τὸν τρόπον, ὡς εἰπεν· ἔκειται μὲν γάρ εὐθέως
διαιρέσιν ἐποιούμενα τοῦ καθόλου εἰς τὰ προσεχῆ εἰδη· ἐνταῦθα δὲ
πρότασιν ποιήσαντες ὡς πρὸς πρότασιν τὴν ἔνστασιν ποιησόμενοι. ἐπεὶ
20 συνηθίεται οὐ πρὸς τὰς προτάσεις ἔνστασις τῆς πρὸς τὰ προβλήματα
ἐπιγειρόσεως, τὴν ἔνστασιν ἀρχὴν τῆς πρὸς τὸ πρόβλημα ἐπιγειρόσεως ποιού-
μεθα. οἷον εἰ τὸ τιμέμενον ὑπὸ τινος εἴη τὸ τὴν ἀρετὴν ἐπιστήμην εἶναι,
μεταληψόμενα εἰς πρότασιν τὸ κείμενον τὴν ἀρά γε πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη;,
καὶ ἔστιν αὐτοῖς προτείναντες τοῦτο ἔγειρομεν ἔνστασιν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ εἰδη
25 τῶν ἀρετῶν ἐπιβλέποντες· καὶ εὐρόντες διτὶ αἱ τοῦ παθητικοῦ μορίου τῆς
ψυχῆς οὐ τοιαῦται (οὐ γάρ ἐκ διδασκαλίας περιγράφονται ὅλα δι' ἔθων,
οὐδὲ ἐν τῷ εἰδέναι αὐτάς, αἵτινές εἰσιν, ἔστι τὸ καὶ ἐν αὐταῖς εἶναι καὶ
ἔχειν αὐτάς), ταῦτην τὴν ἔνστασιν εἰς ἐπιγείρημα μεταλαβόντες γοργό-
μεθα αὐτῷ πρὸς ἀνασκευήν τοῦ προβλήματος λέγοντες 'αἱ ἡθικαὶ ἀρεταὶ
30 οὐκ ἐν γνώσει τῶν πρακτέων τὸ εἶναι ἔχουσιν, οὐδὲ διὰ διδασκαλίας ἐγγί-
νονται· πᾶσα δὲ ἐπιστήμη ἐν γνώσει τῶν ὑπὸ αὐτὴν τὸ εἶναι ἔχει καὶ διὰ
διδασκαλίας· οὐδεμία ἄρα ἡθικὴ ἀρετὴ ἐπιστήμη· εἰ δὲ τοῦτο, οὐ πᾶσα

1 δεῖ om. D   2 αὐτῷ P: αὐτῷ aABD   τὴν ἔνστασιν ταῦτην D   3 προτείναν-
τος α ἀξιοῦντος] ἀξιοῦ in ras. P²   4 αὐτῇ AD   6 πρὸς τὰς προτάσεις in ras. P²
7 ή—προτάσεις in ras. P²   8 ἔγγινεται P   βλέπειν A   10 τοῦ om. AD   [ἔλεγεν]
p. 109^b 13   11 ὑπάρχει D cf. p. 140, 15   ante πᾶσιν add. μὴ D: πᾶς εχ μὴ corr. B
13 ἀνεσκευάζομεν BD: ἀνεσκευάζομεν aAP   τὸ alterum om. A   14 post τὴν add.
τοῦ aP   15 ὑπάρχειν B   16 ἐνιστάμεθα εὑρόντες A   τόπος οὗτος Α cf. vs. 9: οὗτος
δὲ τόπος B: τόπος D: οὗτος τόπος aP   17. 18 διαιρέσιν εὐθέως D   18 ἐποιούμεθα
ABDP³ (οὐμεθα—εἰς τὰ seripst P³): ἐποιησάμεθα α   19 post ἐπεὶ add. δὲ P³   20 πρὸς
τὰς προτάσεις ἔνστασις seripst cf. vs. 6: πρότασις πρὸς τὰς ἔνστασεις libri   21 πρόβλημα
seripst: πρόβλημα libri   22 προκειμένον D   24 ἔστιν A   25 ἐπιβλέποντες aBP:
ἀποβλέποντες D: βλέποντες A   27 καὶ ἐν P: καὶ aABD; fortasse κάνει εἶναι
αὐταῖς D   28 ἐπιγείρησιν D   30 post οὐδὲ add. γάρ A   31 post ἐπιστήμη
add. τῶν B   32 οὐ aABP: οὐδὲ D

ἀρετὴ ἐπιστήμη'. πάλιν εἰς εἴη κείμενον ὑπό τινος οὗτοι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, μεταληφόρμεδια τὸ πρόβλημα εἰς πρότασιν καὶ ἔαυτοὺς ἐρωτήσουμεν 'ἄρα πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν;'. καὶ εὑρόντες ἔνστασιν διὰ τῆς τῶν ἡδονῶν διαιρέσεως τὴν θεῖον σύγχωναν διὰ πάσας ἡδοναὶ οὐκ ἀγαθαὶ, ἢν πρὸς 5 τὴν πρότασιν ἐφ' ἔαυτῶν ζητοῦντες ἔνστασιν εὑρομένεν, ταύτην ἀφορμὴν ἡ ἐπιγειρήσεως ἔξιμεν εἰς ἀνασκευὴν τοῦ κειμένου ἐρωτῶντες 'ἄρα γε αἱ τῶν κινατῶν ἡδοναὶ ἡδοναὶ οὖσαι καὶ ἀγαθαὶ εἰτιν;'. Ηἱ οὐδεὶς ἀν τούτῳ συγχωρήσαι ὅμοιος ψευδεῖ τε ὅντι καὶ ἀδόξῳ. λαβόντες γάρ τοῦτο δεῖξεις ἀντί τοις εἴδηντες θεῖον μήτη ἐστιν ἡδονὴ πᾶσα καὶ ἀπλῆς ἀγαθόν. ὅμοιώς 10 ποιήσουμεν, καλὸν γάρ τὸ πρόβλημα τὸ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι· ως γάρ πρὸς πρότασιν αὐτὸν εὑρόντες ἔνστασιν θεῖον ἡ ὄγεια ἀγαθὸν οὖσα οὐκ εἴτι 15 πολύν. γράψουμεν τῇ ἐνστάσει ταύτῃ ἀνασκευάσομεν τὸ πρόβλημα. ἔτι 40 δὲ ἡ τόπος, ως καὶ αὐτὸς εἰρηκεν, ἀνασκευαστικὸς μόνον.

p. 110a14 Ἔτι διορίζεσθαι ποῖα δεῖ καλεῖν ως οἱ πολλοὶ καὶ 15 ποῖα οὖ.

Καὶ οὗτοι ὁ τόπος παραγγελματικός. ἀφορμὴν δέ φησιν ἡμῖν πρὸς τὰ προβλήματα ἐπιγειρήσεως ἔσεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ προδιωρίσθαι καὶ ὥμολογῆσθαι, τίνα μὲν γρὴ τῇ τῶν πολλῶν γρήσει τε καὶ συνηθείᾳ ἐπομένους καλεῖν, τίνα δὲ οὐ. τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὴν κατασκευάζειν καὶ πρὸς 20 τὸ ἀνασκευάζειν τὰ προβλήματα γρήσιμον. ἀν γάρ γάρ ἡ ἡμῖν προσωμολογημένον τὸ δεῖν τοῖς μὲν ὀνόμασι κατὰ τῶν πραγμάτων τοῖς συνήθεσι καὶ κειμένοις γρήσθαι καὶ οἵς οἱ πολλοί (κατὰ συνήθητην γάρ τὰ ὀνόματα, καὶ οὐκ αὐτός τις ἔκαστος κύριος τῶν πραγμάτων ἔκαστον ὀνομάζειν τε καὶ | μετονομάζειν ως βιόλεται· ἀναρριπτοῦ γάρ ἀν οὗτος ἡ κοινολογία, εἰ μὴ 25 τοιαῦτα τῶν πραγμάτων ἐστί, καθ' ὃν τὰ κοινὰ ὀνόματα καὶ συνήθη, καὶ διὰ τί τοιαῦτά ἐστι, καὶ τί μέτρον αὐτῶν ἐστιν, οὐκέτι τοῖς πολλοῖς προσεκτέον ἄλλὰ τοῖς εἰδόσιν, ἔχομεν ἀν ἀφορμὰς ἐκ τῆς ὥμολογίας ταύτης καὶ πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν καὶ πρὸς τὸ κατασκευάζειν. 30 σαφὲς δὲ τὸ λεγόμενον αὐτὸς διὰ τοῦ παραδείγματος ἐποίησεν. Ὅγειτεν δὲ

1 εἰ om. B ἀπό Α 4 ἀγαθαὶ scripsi cf. v. 7: ἀγαθὸν libri 5 αὐτῶν P εὕρομεν scripsi: εὕρωμεν libri 6 αἱ om. aP 7 ἡδοναὶ alterum D: om. aABP ἀγαθαὶ εἴσιν ἡδοναὶ οὖσαι Α τούτῳ BD, comp. P¹: τοῦτο aAP² cf. p. 140,27 8 τε δητὶ ψευδεῖ Α 11 ante αὐτὸν add. πρὸς Α 14 δεῖ ὅρίζεσθαι D (δεῖ διορίζεσθαι C) οἱ om. Α 15 οὖ om. D 16 οὗτοι] αὐτὸς P 17. 18 προσιόρισαι καὶ ὥμολογησαι a 18 γρήσει AD: κρίσαι aBP 19 δὲ alterum ABD: γάρ aP 19. 20 πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν D cf. vs. 29 19 ἡ pro altero καὶ Α 20. 21 προσωμολογημένον aP 21 μὲν ex corr. add. D 22 οἵς ABD: ως aP 23 κύριος ἔκαστον D (ον videtur ex os correctum) 24 η̄ aP: om. ABD κοινωνία P (in mrg. aliquid aliud adnotaverat P⁴) 25 αὐτῶν] ὧν corr. P² 26 καὶ AD: om. aB: καὶ συνήθη om. P 27 μέτρον ABP: τὸ μέτρον D: μέρος a 28 ἐπ postea add. D 29 κατασκευάζειν—ἀνασκευάζειν ut vs. 19. 20 B 30 αὐτὸς BD: αὐτὸς aAP

μὲν γάρ ῥητέον τὸ ποιητικὸν ὑγείας. ὡς οἱ πολλοὶ καὶ ἡ συνήθεια· κατὰ γάρ τοῦ τοιούτου πράγματος τούτῳ τῷ δινόματι οἱ πολλοὶ γρῶνται· οὐκέτι μέντοι ὑγείας ποιητικὸν τοῦτο γρὴ ῥητέον οὐκέτι δινόματι· ὅτι τοῦ οὖν οἱ ἵστροι ὑγείας ποιητικὸν 5 ῥητέον εἶναι, τοῦτο ὑγεινὸν γρὴ καλεῖν ἐπομένους τῇ καινῇ τοῦ δινόματος γρῆσει. ἀνὴρ δὴ τις δινόματος τοῦ ὑγείας εἶναι ποιητικὸν μὴ ὑγεινὸν αὐτὸν δινομάτῃ ὀλλὰ ὄλλο τι ἐλέγχειν· ἀνὴρ κακὸν τὸν παραδεδομένον τόπον τὸν διξιοῦντα ὠρίσθαι διτὶ δεῖ τοῖς δινόμασι τοῖς τῶν πραγμάτων γρῆσθαι ὡς οἱ πολλοί. πάλιν δὲ αὐτὸν διξιοῦντα ὑγείας ποιητικὸν εἶναι λέγειν, διτὶ 10 πολλοῖς καὶ τοῖς τυχοῦσι διοκεῖν, ἐλέγχειν· ἀνὴρ καὶ αὐτός. διτὶ ἦν διαμῆν προσωματογημένον τὸ τὰ τοιαῦτα μὴ ὡς οἱ πολλοὶ κρίνειν τε καὶ λέγειν 15 ὀλλὰ ὡς οἱ ἵστροι. ἀπὸ τούτου τοῦ τόπου ἐπιγειρόμενη τις ἀνὴρ πρὸς τὰ διπὸν τῶν Στικτῶν παράδοξα λεγόμενα. εἰ γάρ τῶν πολλῶν πλούσιων λεγόντων μόνον τὸν πολυκτήμονα μὴ κατὰ τούτου τις γρῆστο τῷ δινόματι 20 15 τούτῳ μηδὲ λέγοι τὸν πολυκτήμονα πλούσιον, κατὰ δὲ τοῦ σοφοῦ καὶ τοῦ τὰς ἀρετὰς ἔχοντος, παραβάνοι ἀνὴρ τὸν κείμενον τῆς τῶν δινομάτων γρῆσεως διηρισμόν. τίς μὲν γάρ ἐστι πολυκτήμων, οὐ τῶν πολλῶν εἰλέναι ὀλλὰ 25 τῶν τὰ τοιαῦτα ἔξειται διηγῶν· διτὶ δὲ δεῖ κατὰ τοῦ πολυκτήμονος τῷ ‘πλούσιος’ δινόματι γρῆσθαι, ίκανὴ ἡ τῶν πολλῶν γρῆσις. ὁ δὴ δινόματος μὲν 20 εἶναι τινα πολυκτήμονα μὴ δινομάτων δὲ τούτου πλούσιον οὐ δεσνώτως ἀνὴρ γρῆστο τῷ δινόματι. ὀλλὰ οὐδὲ ὁ γράμμος αὐτῷ πάλιν ἐπὶ τοῦ τὰς ἀρετὰς ἔχοντος. πάλιν οἱ μὲν πολλοὶ εὐτυχῆ λέγουσι τὸν ἐν τοῖς τυχηροῖς ὀγδοῖς εὐθηριοῦντα· οἱ δὲ τὸν τὴν ἀρετὴν ἔχοντα φασιν εὐτυχῆ, ὁ οὐκ ἐστι τῶν τυχηρῶν ἀγαθῶν. παραβάνοιςι οὖν καὶ οὗτοι τὴν προσάρκουσαν 25 γρῆσιν τῶν δινομάτων.

Εἰπόντων δὲ ὑγεινὸν μὲν ῥητέον τὸ ποιητικὸν ὑγείας προσέθηκε τὸ ἦν ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, διτὶ δέ τοις τῷ ‘ἢ’ διπως ἀνὴρ τοῖς πολλοὶ λέγοντες· καὶ γάρ κατ’ ὄλλων τινῶν οἱ πολλοὶ τῷ ὑγεινῷ δινόματι γρῶνται, οὐ κατὰ μόνου τοῦ ὑγείας ποιητικοῦ, ὀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ σημαντικοῦ. ἢ εἰπεν ‘ἢποιος ἀνὴρ πολλοὶ λέγωσιν’ ἐνδεικνύμενος διτὶ μὴ περὶ τοῦ δινόματος τούτου διατίνεσθαι γρὴ ὀλλὰ περὶ τοῦ γρῆσθαι τούτῳ τῷ οὐ οἱ πολλοί· καὶ γάρ εἰ μὴ τοῦτο ὀλλὰ ὄλλο τι εἴη, ἐκείνῳ γρῆστέον. ἢ οὐκ εἶστι μετὰ τοῦ ‘ἢ’ ὀλλὰ γωρίς· λέγει γάρ ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι τὸ γάρ ποιητικὸν ὑγείας ὑγεινὸν τοῖς πολλοῖς σύνηθες λέγειν. ὡς δὲ πρὸς ἀν-

1. 2 οἱ συνήθεις B	4 λαμβάνονταν a	οὖν postea add. D	4. 5 ῥητέονται ὑγείας
εἶναι ποιητικόν A	5 ῥητέονται B	εἶναι ὑγείας ab	εἰναι Apr.
9 εἶναι ποιητικὸν A	11 τὸ postea add. B	τὰ corr. B	14 τούτου scripsi:
τοῦτο libri	15 post πολυκτήμονα add. μόνον D	τοῦ alterum om. P	16 ante
τῆς add. περὶ P	17 μὲν om. D	18 πολυκτήμον α	20 τοῦτο a: τοῦτον
εἶναι B	21 τὴν ἀρετὴν a	22. 23 ἀγαθοῦς A	24 ἀγαθόν Λ
27 νομίζουσιν in contextu, γρ. λέγουσιν in mrg. D		25 τῷ δινόματι D	25 εἶπεν ABD: εἶπε τὸ aP
τῷ ἦ scripsi: εἶστιν libri		29 κατὰ alterum om. Θ	30 εἶπεν ABD: εἶπε τὸ aP
ώς A λέγουσιν aL	31 τούτου ante τοῦ δινόματος habet B: om. D		33 ἦ

add. P² γωρίς corr. ε γωριστ P 34 τοῖς πολλοῖς ὑγεινὸν D δὲ] ras. D
10*

σκευήν ὁ τόπος ὁ προειρημένος γρήσιμος, οὗτως καὶ πρὸς κατασκευήν. μὴ γάρ βιουλομένου τινὸς συγγραφεῖν ὅτι οἱ πολυκτήμονες πλούσιοι, κατασκευάζομεν τοῦτο προσγράψουν τῷ δεῖν μὲν δνομάζειν τὰ πράγματα ὡς οἱ πολλοί οἱ δὲ πολλοὶ τούτους πλούσιούς λέγουσιν. θρύσιος καὶ πρὸς τὸν μὴ 5 λέγοντα τὴν ὑγείαν ἀγαθὸν ἐνίσταντο ἄν τις· ἥ γάρ συνήθεια οὗτως. εἰ δέ τις πᾶλιν λέγει τὴν ὑγείαν οὗτως ἀγαθὸν ὃς εὐδαιμονίαν ἦ μέρος εὐδαιμονίας, διότι οἱ πολλοὶ οὗτως ὑπολαμβάνουσιν. πᾶλιν ἀνασκευάζουμεν ἀν τοῦτο τῇ διμολογίᾳ προσγράψουν μηκέτι τούτου πολλοὺς κυρίους εἶναι· 40 τῶν γάρ σπουδαίων ἡ τοιαύτη περὶ τῆς ὑγείας κρίσις.

10 p. 110a23 Ἐτι τέλος πολλαχῶς λέγηται, κείμενον δὲ ἥ ως ὑπάρχει
ἢ ως οὐγὴ ὑπάρχει.

(Οἱ τρεῖς τόποι, οὗτος τε καὶ οἱ μετὰ τούτου δύο, τὴν ἀφορμὴν τῆς ἐπιγειρῆσεως ἀπὸ τῶν πολλαχῶν λεγόμενων λαμβάνουσιν, ὃν ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν διμονυμών. ἀν γάρ ἥ τὸ συμβεβηκέναι καὶ ὑπάρχειν τινὶ ἥ μὴ 15 ὑπάρχειν τιμέμενον ἀπλῶς τε καὶ χωρὶς διορισμοῦ. φησὶ δεῖν διελομένους 45 αὐτὸν παρ' ἔαυτοῖς (παρέδωκε δὲ ἡμῖν τόπους ἐν τῷ πρὸ τούτου δι' ὧν γνωρίζειν οἷοί τε ἐσόμεθα τὰ πολλαχῶς λεγόμενα καὶ διαιρεῖσθαι), εἰ μὴ ἐπὶ πάντων τῶν σημανημένων διναίμεθα δεικνύναι τὸ ἀντικείμενον τῷ τιμέμενῳ, ἐπὶ τινὸς αὐτῶν. ἐφ | οὐ μὴ οὗτως ἔχει, δεικνύναι· δεῖξαντες 80 20 γάρ ἐπὶ τούτου ἀντικειμακέναι δίδομεν τὸ κείμενον διὰ τὸ λανθάνειν τὴν διμονυμίαν καὶ ως ἀπλῶς λεγόμενον τὸ κείμενον εἰρησθαι. οἷον εὶ τιμένη τις ὅτι ὁ κοινόμενος οὐκ αἰσθάνεται, γρὴ διελομένους παρ' ἔαυτοῖς τὸ αἰσθάνεσθαι εἰς τε τὸ κατὰ δύναμιν δεικνύναι ὅτι ὁ κοινόμενος αἰσθάνεται· αἰσθάνεσθαι γάρ λέγονται οἱ δύναμιν τοῦ αἰσθά- 25 νεσθαι ἔχοντες. πᾶλιν δὲ ἥ κείμενον ὅτι τὸν σπουδαῖον δέοντα ἐστὶ πολιτεύεσθαι. γρὴ διελομένους τὸ δέον παρ' ἔαυτοῖς, ὅπερ σημαίνει καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ μὲν ἀναγκαῖον, ὅταν λέγωμεν πᾶν τὸ γενόμενον δέον εἴναι φιλαρχηναι, τὸ δὲ συμφέρον, ὅταν λέγωμεν δέον εἴναι περιπάτοις γρῆσθαι ἥ διαιτη τοιαύτῃ, τὸ δὲ καλόν, ὅταν λέγωμεν 30 δέον εἴναι τὰ δίκαια ποιεῖν ἥ πειθεσθαι τοῖς νόμοις ἥ τοῖς γονεῦσι, τοιαῦτα 10 οὖν σημαίνοντος αὐτοῦ, δεικνύντας μὲν, ὅτι μὴ συμφέρει τὸ πολιτεύεσθαι τῷ σπουδαίῳ ἥ ὅτι μὴ ἀναγκαῖον ἐστιν αὐτῷ πολιτεύεσθαι, ἀναιρεῖν τὸ κείμενον ως ταῦτα σημαίνοντος τοῦ δέοντος. ἀλλὰ κανό λέγη τις μὴ δέον εἴναι τὸ πολιτεύεσθαι τῷ σπουδαίῳ, δεῖξαντες ὅτι καλόν (τὸ γάρ ἐπαρκεῖν

5 τὸ ὑγιεῖναι (sic) A 6 λέγοι aP: λέγει ABD οὗτως οὐκ. D 7 ἀνασκευάζομεν ἀν a 8 τῇ γ in ras. P² 9 γάρ οὐκ. A 10 ὅτι δὲ ἂν aP πολλαχοῦ D 11 ως οὐκ. B 12 οὗτοι B 13 post διορισμοῦ add. διμόνυμόν α et post ras. 8 lit. P 14 τόπον A 15 τῷ πρὸ τούτου] c. 15 19 οὗτως οὐκ. D 20 ἀνασκευαζέναι aP 21 ως οὐκ. D λεγόμενον τὸ κείμενον scripsi: λεγόμενον τοῦ κειμένου aABD: τοῦ κειμένου οὐκ. P (signum appinxit P², cui quae in mrg. responderant, abscisa sunt) 22 αἰσθάνεσθαι a 24 αἰσθάνεται] αἰσθάνεσθαι a 29 περιπάτω Α 31 συμφέρον Α 32 ἀναιρεῖν] a in ras. 8—9 lit. D

καὶ βοηθεῖν τῇ πατρίδι καὶ τὰ ἀριστα συμβουλεύειν καλόν· τὸ δὲ δέσιν 15
τοῦτο σημαίνει), ἀναιρόημεν δὲ τὸ κείμενον. πᾶλιν τιθεμένου τινὸς ἀντα-
κολουθεῖν τὰς ἀρετὰς ἡ μὴ ἀντακολουθεῖν, διελόμενος τὴν ἀρετὴν παρ'
αὐτοῖς καὶ λαβόντες τὴν τε φυσικὴν καὶ τὴν κατὰ λόγον, ἐπὶ μὲν τῶν
5 φυσικῶν δεικνύντες, δὲ μὴ ἀντακολουθοῦσιν, ἀναιρήσομεν τὸ ἀντακολουθεῖν
τὰς ἀρετάς· ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ λόγον δεῖξαντες ἀντακολουθούσας ἀναιρήσομεν
τὸ μὴ ἀντακολουθεῖν. τῷ γάρ λανθάνειν, διτὶ πολλαχῶς λέγεται, δοκεῖ τὸ 20
λεγόμενον ἐπὶ τῆς αὐτῆς φύσεως λέγεσθαι, ἐφ' ἡς ἐλέγεται καὶ τὸ κείμενον
ἐν τῷ προβλήματι· διὸ καὶ πιστεύεται ἀναιρετικὸν αὐτὸν εἶναι. ἔστι δὲ
10 ἐφ' ὧν καὶ πάντα τὰ σημανούμενα λαμβάνοντας ἔστιν ἐπὶ πάντων αὐτῶν
ἀνασκευάζειν τὸ κείμενον· οὖν εἰ λέγοι τις δὲ μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἐπεὶ
φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸν τοῦτο, εἴτε χρὴ φιλοσοφεῖν εἴτε καὶ
μή, ὡς εἰπεν αὐτὸς ἐν τῷ Προτρεπτικῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν εἰ-
μετιέναι, ἔκπερον αὐτῶν δεῖξαντες οἱκείον τῷ ἀνθρώπῳ πανταχούθεν ἀναι-
15 ρήσομεν τὸ τιθέμενον. ἐπὶ μὲν οὖν τούτου κατ' ἀμφῷ ἐνδέχεται δεικνυ-
σθαι τὸ προκείμενον· ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων παραδειγμάτων οὐκ ἐκ πάντων
ἡ ἔκπερον ἀλλὰ ἡ ἐκ *(τινὸς ἡ ἐκ)* τινῶν. δηλον δὲ δὲ μὴ εἴσεσθιν τέ
ἔστιν ἐπὶ πάντων τῶν σημανούμενων τὸ ἀντικείμενον τῷ τιθέμενῳ δεικνύναι,
φανερὸν χρὴ τὴν διαιρέσιν ποιεῖσθαι τοῦ πολλαχῶς λεγομένου. 30

20 Δεῖν δέ φησι τῷ τόπῳ τούτῳ χρῆσθαι ἐπὶ τῶν λανθανόντων διτὶ
τὸ τιθέμενον πολλαχῶς λέγεται καὶ κατὰ μὲν τι τῶν σημανούμενων οὕτως
ἔχει, ὡς τίθεται, κατὰ δέ τι οὐ. ἀν γὰρ μὴ λανθάνῃ, προχείρως ἐνστή-
σεται ὁ τῷ προβλήματι παριστάμενος, διτὶ μὴ καθ' ὅ τίθεται τὴν ἔνστασιν
τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἀνασκευὴν ποιεῖται, ἀλλὰ κατ' ἄλλο, πρὸς τοῦνομα
25 καὶ σοφιστικῶς τὴν ἀπάντησιν ποιεύμενος. ὁ γοῦν πρὸς τὸν τιθέμενον τὸ 35
ζῆτον ἔμψυχον εἶναι ἐνιστάμενος καὶ δεικνύς, διτὶ τὰ γεγραμμένα ζῆται μὲν
λέγεται, οὐκ ἔστι δὲ ἔμψυχα, εὐνόηράτος γίνεται διὰ τὸ φανερόν τε εἶναι
τὸ τοῦ δημιουροῦ διτὸν καὶ προσδήλως τὸν τιθέντα μὴ κατὰ τοῦ οὗτω λεγο-
μένου ζῆτον τὸ ἔμψυχον κατηγορηκέναι.

30 Ἀντιστρέψειν δέ φησι τὸν τόπον τούτον· καὶ γάρ καὶ πρὸς κατασκευὴν
καὶ πρὸς ἀνασκευὴν εἶναι χρήσιμον. οὐ γὰρ μόνον ἀνασκευάζειν ἔστι 40
προσχρόμενον αὐτῷ τὸ τιθέμενον πρόβλημα, ἀν τε καταφατικῶς ἀν τε
ἀποφατικῶς τιθῆται, ἀλλὰ καὶ κατασκευάζειν, τοῦτ' ἔστι καθόλου τὸ τιθέ-

2 σημαίνοι, ἀναιρόημεν D 4 λαβόντες ex λαβόντες corr. P² 5 post τὸ add. μὴ AB
6 τὰς—ἀντακολουθεῖν (7) om. A 7 τῷ (ante μὴ) B λανθάνειν γάρ A διτὶ obsecura-
tum in D 8 λεγόμενον aABP: κείμενον D 10 καὶ ἐφ' ὧν B λαμβάνοντας, quod
iam scripsit Rose³ fr. 51, D (ας videtur corr.): λαμβάνονται A: λαμβάνοντες aBP post
ἔστιν add. καὶ B 13 ἐν τῷ προτρεπτικῷ] γρ. ἐν τῷ πρώτῳ τοπικῶν in mrg. manu
fortasse recentiore D 15. 16 ἐνδείκνυσθαι πρέπει A 16 ἐν P: ἐπὶ aABD 17 ἡ
ἔκπερον ἀλλὰ ἡ ἐκ *(τινὸς ἡ ἐκ)* τινῶν scripti: ἀλλὰ ἡ (δι' add. aABD: om. P) ἔκπερον ἡ
τῶν μὴ δῆλων
ἐκ τινῶν libri δὲ om. D 20 τῶν λανθανόντων B 23 καθ' ὅτι α 25 σοφιστι-
κὸς A ἀπάντησιν aABP: ἀνασκευὴν D 27 γίνεται om. P: γέγονε A διὰ τὸ ABD:
τὴν αP 27. 28 φανερὸν τε (τε superscr. B) εἶναι τὸ om. A 28 post καὶ add. τὸ B
οὗτως A: δηντως B 30 καὶ alterum D: om. aABP 33 τεθῆται α

μενον, οτι τις ουδέποτε εστιν ὑποῖον τίθεται, δεικνύναι· τοῦτο γάρ τὸ κατασκευάζειν νῦν λέγει, τὸ καθόλου δεικνύαι αλλὰ μὴ διαιρεῖν τὸ τιθέμενον· μάλιστα γάρ τὸ κατασκευάζειν ἐπὶ τοῦ καταφατικῶν τιθέμενου λέγεται. εἰπόν τοι δέ, οτι καὶ κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν οἶν τε, καὶ δέ τοι ἀνασκευάζομεν τὸ 45 κείμενον, ἀν τινὶ δεῖξωμεν μὴ ὑπάρχον, καὶ κατασκευάσσομεν, ἀν τινὶ ὑπάρχον δεῖξωμεν, ἐπεὶ τὸ καθόλου καταφατικὸν οὐ κατασκευάζεται διὸ τοῦ ἐπὶ μέρους (ἀνασκευάζεται μὲν γάρ καὶ τὸ καθόλου καταφατικὸν *καὶ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν*) διὸ τῶν ἐπὶ μέρους τῶν ὄντικεμάνων, οὐ κατασκευάζεται δὲ οὔτε τὸ | καθόλου καταφατικὸν οὔτε τὸ καθόλου ἀποφατικὸν διά τινος τῶν 81 10 ἐν μέρει), διαφοράν τινα τοῦ κατασκευάζειν πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν ἐκτίθεται. διηνατὸν μὲν γάρ ἔστι καὶ ἐπὶ μέρους καταφατικόν τι δεῖξαι καὶ ἐπὶ μέρους ἀποφατικόν, ὡς προείρηται, τῇ τοῦ πολλαχῶς διαιρέσει γραμμένους· ἀλλ ἐπεὶ τὸ μὲν ἐπὶ μέρους ἀποφατικὸν αὐταρκεῖ πρὸς ἀνασκευήν τοῦ καθόλου 5 καταφατικοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικὸν τοῦ καθόλου ἀποφα- 15 τικοῦ, οὐκέτι δὲ τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικὸν αὐταρκεῖ πρὸς κατασκευήν τοῦ καθόλου καταφατικοῦ, πῶς δι’ αὐτοῦ τὸ καθόλου δυνητάμεθα κατα- σκευάζειν; λέγει δὴ δεῖν ἐξ ὅμοιογίας αὐτὸν πειρᾶσθαι δεικνύαι τε καὶ λαμβάνειν. ἔστι δὲ τὸ ἐξ ὅμοιογίας δὲ εἰπεν ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ τέλει “ἐξ ὑποθέσεως”. λέγων γάρ, πρὸς τί γρῆσμας ἡ τοῦ ὅμοίου θεωρία, 10 20 εἰπε “πρός τε τοὺς ἐπακτικοὺς λόγους καὶ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογι- σμούς”. εἰσὶ γάρ καὶ οἱ ἐξ ὅμοιογίας ἐξ ὑποθέσεως, ὡς ἐν τοῖς Προτέροις ἀναλυτικοῖς δεῖδειγεν· οὐ μὴν ἀντιστρέψει. διποις δὲ γένονται, ἐδήλωσε προσθεῖται “διήτη ἔνδοξόν εστιν, ὡς ποτε ἐφ’ ἐνὸς τῶν ὅμοίων ἔχει, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν”. δὲ δὴ ἐκεῖ “ἐξ ὑποθέσεως” κοινότερον εἰπε, 25 τοῦτο νῦν ὀλόγματε προσεγγίζετερον ἐξ ὅμοιογίας. ἐπεὶ γάρ μὴ αὐταρκεῖ τὸ ἐφ’ ἐνὸς τινος δεικνύμενον τῶν ὑπό τι κοινὸν πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ τε 15 καὶ καθόλου κατασκευήν (οὐ γάρ ἔστι τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικόν). δεῖν φησι προδιοιμολογεῖσθαι καὶ συντίθεσθαι δέτι, ὡς ἐφ’ ἐνός, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἀν γάρ προσυνθέμενοι. ὡς ἐπὶ τινὸς ψυχῆς ἔχει, οὕτως 30 καὶ ἐπὶ πάσῃς ἔχειν, δεῖξωμεν τινὰ ψυχὴν ἀλλάνατον, ἔχομεν ἀν διεὶ τὴν

2 τὸ prius aP: τὸ τὸ ABD 3 τὸ D: om. aABP 4 post δέτι add. καὶ P 5 κεί-
μενον ἄν τινι P: κείμενόν τινι ἄν ABD: κείμενόν τινι ἄν τινι a 5 et 6 δεῖσθομεν a 7 καὶ
prius om. D 7.8 καταφατικὸν *καὶ τὸ καθόλου ἀποφατικὸν* scripsi: καταφατικὸν aABP:
ἀποφατικὸν D 8 τῶν alterum om. D 10 ἀνασκευάζειν—κατασκευάζειν D 11 τι
om. a ἀπὸ pro altero ἐπὶ A 12 τοῦ superscr. P 16 post καταφατικοῦ iterat ex
vs. 14 ὥσπερ—ἀποφατικοῦ D δυνητάμεθα δι’ αὐτοῦ τὸ καθόλου A: δι’ αὐτοῦ δυνητά-
μεθα a 17 λέγει D: λέγει φησὶ aABP δη P¹: μὴ P²: om. aABD αὐτὸν om. A
18 ante καὶ add. quaedam in mrg. P¹, quae abscisa sunt, restant |εθαὶ| κατα εἰπεν]
c. 18 p. 108^b 7 21 καὶ BP: om. aAD post ὅμοιογίας add. καὶ οἱ A: καὶ BD
21. 22 ἐν τοῖς Προτ. ἀναλ.] I 23 p. 41 a 40 23 προσθεῖται] p. 108^b 13 24 δ—οὕτως
ἔχειν (p. 151,8) Suidas sub v. ὅμοιογία οὖν om. aP ἔτει om. D 25 post μὴ add.
τὸ A 26 τινος] τὸ B δεικνύαι B: δεικνύαι Suid. τι] τὸ D 27 καὶ om. P
τοῦ—τὸ B 28 προδιοιμολογεῖσθαι αλΑΒΡ¹: προδιοιμολογεῖσθαι P²: προδιοιμολογεῖσθαι D
δέτι ὡς] διποις A 29 προσσυνθέμενοι D 30 δεῖσθομεν aD¹: δεῖσθομεν ABP¹ post
δεῖσθομεν add. δὲ ABD ἔχομεν aAD et, ut videtur, P¹: ἔχωμεν BP²

όμοιογίαν καὶ τὸ πᾶσαν ἀθάνατον εἰναι. ὁμοίως δὲ προλάβωμεν οὗτοι, ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτως καὶ ἐπὶ πασῶν, δεῖξαντες ἐπὶ μιᾶς, οἷον τῆς φύσης, οὗτοι δὲ πάνυσις τὴν ἀντιληψιν ποιεῖσθαι, ἔχουμεν δὲ οὗτοι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὑμίνως. ὁ αὐτῆς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων· δὲ γάρ 5 ὡμοιογημένον ἦ τὸ *(ώς)* ἐπὶ τινὸς τῶν ἀντικειμένων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, δειγμέντος οὗτοι τῶν πρός τι ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ἦ οὗτοι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη δὲ τοῦ κείμενον τὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν.

Τοῦτο δέ φρσι δεῖν ποιεῖν, τὸ διαιρεῖν καὶ ἐπὶ τίνος οὐχ οὕτως 10 *ζη-*
τεῖν καὶ οὕτως ἐξ ὁμοιογίας δεικνύναι, οὗτον μὴ εὑπορῶμεν διά τίνος
κοινοῦ καὶ πᾶσιν ἐφαρμόζοντας τοῖς ὑπὸ τὸ καθόλου τὴν δεῖξιν ποιήσασθαι.
Δὲ γάρ οἶνα τε ἦ, ἐκείνως δεικνύναι γράψαι, ὡς ὁ γεωμέτρης δείκνυσι καθόλου τὸ τρίγωνον διστὸν ὀρθαῖς ἵσσεις ἔχον, καὶ μὴ δὲ ὁμοιογίας καὶ συν-
θήκης αὐτὸς λαμβάνειν. Δὲ γάρ καθόλου τις δύνηται διὰ τοῦ αὐτοκινήτου
15 δεῖξαι τὴν ψυχὴν ἀλλάντον, ἐκείνως δεικτέον. ὡς δὲ τὸ καταφατικὸν ἐξ
ὁμοιογίας ἐδείξεις κατασκευαζόμενον, οὕτως καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐξ ὁμοιογίας 20
ἐνεστεῖ κατασκευάσται. Δὲ γάρ ἦ προκείμενον δεῖξαι οὗτοι μηδεμία ψυχὴ
ἀλλάντος, κατασκευάσσοντες τούτῳ ἠγόρμεθα τὸ εἰ ἡτιοῦν ψυχὴν θυητή, οὗτοι
καὶ πᾶσαι, καὶ δεῖξαντες τὰς τῶν φυτῶν ἦ τὰς τῶν ἀλόγων θυητὰς εἴημεν
20 Δὲ διὰ τὴν ὁμοιορίαν ἔχοντες οὗτοι καὶ πᾶσα τοιαύτη.

Ταῦτα μέν, ἀν λανθάνῃ πολλαγῶς λειέψενον, χρὴ ποιεῖν. ἐὰν δὲ μὴ
λανθάνῃ ἀλλ’ ἦ γνώριμον οὗτοι λέγεται πολλαγῶς, δεῖν φρσι διαιρεσιν αὐ-
τοῦ ποιησάμενον ἦ ἐπὶ πάντων τῶν σημανομένων ὁμοίως ἔχον δεικνύναι
τὸ λεγόμενον καὶ οὕτως ἀνασκευάζειν τὸ κείμενον, ὡς ἐπὶ τοῦ εἰ φιλοσο-
25 φητέον ἐδείχθη, ἦ πάλιν οὗτοι ἐπ’ οὐδενός, εἰ εἴη τὸ κείμενον καταφατικόν,
οἷον ἀν μὲν ἦ κείμενον τὸ δέον εἰναι τὸν σοφὸν πολιτεύεσθαι, γνωρίμου
ὄντος οὗτοι τὸ δέον ὁμώνυμον, διελομένους αὐτὸν εἰς τὰ σημανόμενα, τό τε
καλὸν [καὶ ἀναγκαῖον] καὶ συμφέρον. δεικνύντας οὗτοι κατὰ μηδέτερον τῶν 40
σημανομένων πολιτεύεσται ὁ σοφός, ἀν δὲ οὗτοι μὴ δέον ἐστι, πάλιν δεικνύντας
30 οὗτοι κατ’ ἀμφιστὴν τῷ σοφῷ πολιτεύεται. ἦ εἰ μὴ οἶνα τε εἴη κατ’ ἀμφότερα τὰ
σημανόμενα ἦ κατασκευάζειν ἦ ἀναιρεῖν τὸ κείμενον, τότε γρὴ διαιρεῖν
καὶ δεικνύναι κατὰ μέν τι τῶν σημανομένων οὕτως ἔχον αὐτὸς κατὰ δέ τι
ἀντικειμένως, ἀλλ’ οὐχ ἀπλῶς, ὡς ἐτέθη· οἷον τὸ πολιτεύεσθαι τὸν σοφὸν

1 post ὁμοίως add. δὲ B προστάβωμεν BD ὡς om. B: καὶ A 3 ἔχουμεν aD
3. 4 ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως aP Suid.: αἱ ἄλλαι ὁμοίως D: τὰς ἄλλας ὁμοίως B: τὰς ὁμοίως A 5 ὡς addidi 6 οὗτοι τῶν ἐναντίων A 7 εἴη δὲ τοῦ κείμενον] εἰ μὴ ἀντικειμένον ἦ P 12 ἦ A κοινᾶς B δεικνυστι] λέγει A 13 καὶ prius om. A 14 τὸ αὐτὸν A λαμβάνει perverse Brandis Schol. p. 266a46 δύναται B αὐτοκινήτον aB
15 τὴν ψυχὴν δεικνύναι A 17 ἔνεστι] ἔστι a 18 ὑποληψόμεθα A εἰ superscr. B οὗτοι om. D 19 πᾶσα A ἦ (καὶ A) τὰς τῶν ἀλόγων om. aP 20 τοιαύτη corr. ex θυητῇ B 21 λεγόμενον scripsi: λεγόμενα libri ἐὰν ABD: ἀν aP 22 ἦ BD: ξεῖται aAP οὗτοι] οὗτον A πολλαγῶς λέγεται D 25 ἐδείχθη] p. 149,11—15 εἰ om. D 28 καὶ ἀναγκαῖον ut e p. 148,27 sq. insertum delevi cf. p. 152,1 δεικνύντας scripsi cf. p. 154,6: δεικνύναι libri μηδέτερον aABP: μηδὲν D 29 ὁ σοφὸς πολιτεύεται D: πολιτεύεται etiam B 30 ἦ AB: om. aDP εἰ μὴ οἶνα τε ἦ mrg. D 32 γέν τι] μέντοι A

κατὰ μὲν τὸ καλὸν δέον, κατὰ δὲ τὸ ιυκεύρον οὐ δέον· οὕτως γάρ ἐστι· μεθα δεδειγότες θτι οὐδέπερον ἀπλῶς. εἰπὼν δὲ ὡς ἐπὶ δύο δητῶν τῶν σημαντικένων τὸ μὲν τὸ δ' οὔ, προσέμηκεν δὲ δ' αὐτὸς λόγος καὶ πλείω γῇ εἰς δὲ διαιρεῖται· ἐροῦμεν γάρ διαιρέσις πάλιν θτι 'τὰ μὲν τὰ δ' οὔ'.

5 p. 110b 16 Πάλιν θσα μὴ καθ' ὁμωνυμίαν λέγεται πολλαχῶς ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐπεὶ τῶν πολλαχῶς λεγομένων τὰ μὲν ἐν ὑνόμασι τὸ διττὸν ἔχει, ἢ καλοῦμεν ὁμώνυμα, τὰ | δὲ ἐν λόγῳ, ἢ ἀμφίβολα καλεῖν αὐτοῖς ἔθνος, 82 εἰπὼν πῶς δεῖ πρὸς τὰ προβλήματα ἐπιχειρεῖν ἐν οἷς ὁμώνυμόν τι κείται, 10 νῦν λέγει περὶ τῶν ἐν λόγῳ τὸ διττὸν ἔχοντων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἀμφιβόλων, καὶ πῶς καὶ ἐπὶ τούτων γῇ ἀνασκευάσσομεν γῇ κατασκευάσσομεν τὸ πρόβλημα ὑπογράψει. ἐπεὶ γάρ ὁ λόγος ὁ λέγων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πλειόνων εἶναι πλείω σημαίνει καὶ ἔστιν ἀμφίβολος (γῇ γάρ οὕτως πλειόνων γῇ αὐτὴ καὶ μία 15 ἐπιστήμη ὡς τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἔστιν ἐπιστήμη ὡς τέλους καὶ δι' ὃν οἰκία γίνεται, ἀπερ ἔστι πρὸς τὸ τέλος· πλειόνων οὖν γῇ αὐτὴ. διαιρέσις καὶ τῶν ὑγείας ποιητικῶν, οἷον διαιτῆς, τομῆς, καύσεως. λέγεται πάλιν μία πλειόνων ἐπιστήμη καὶ ὡς τελῶν, ὡς λέγομεν τῶν ἐναντίων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην, ὑγείας μὲν καὶ νόσου τὴν ιατρικήν, ἱρμοσμένου δὲ καὶ ἀναρμόστου 20 τὴν μουσικήν, εὑρεῖται δὲ καὶ καχεξίας τὴν γυμναστικήν· ὁ γάρ εἰδὼς εὑρεῖται τε καὶ καχεξίαν οὐχ οὕτως οἰδεν ἀμφώ ταῦτα ὡς τὸ μὲν ποιητικὸν τὸ δὲ τέλος, ἀλλ' ὡς ἀμφότερα τέλη· ὡς γάρ γῇ εὑρεῖται τέλος ἔστι τῶν εὐεκτικῶν, οὕτως καὶ γῇ καχεξία τῶν καχεκτικῶν. εἰ οὖν γῇ γυμναστικὴ ἀμφοτέρων τούτων ἔστιν ἐπιστήμη, εἴη ἀν ἐπιστήμη δύο τελῶν· καὶ 25 γάρ εἰ μὴ τέλος τῆς ἀλειπτικῆς γῇ γνωσίς τε καὶ ποίησις τῆς καχεξίας, 15 ἀλλ' αὐτὴ γε γῇ καχεξία τέλος ἔστιν. ὥστε καὶ δὲ ἐπιστήμην ἔχων ταῦτης ὡς τέλους ἀν ἐπιστήμην ἔχοι· οὐδὲν γάρ μᾶλλον γῇ εὑρεῖται τέλος ἔστι τῶν εὐεκτικῶν γῇ γῇ καχεξία τῶν καχεξίας ποιητικῶν. πάλιν κατ' ἄλλο σημαντικένων λέγεται μία πλειόνων ἐπιστήμη, διταν τοῦ μὲν καθ' αὐτὸν γῇ 30 τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός· λέγεται γάρ γῇ ἐπιστήμη οὐ μόνον τούτων εἶναι ὧν ἔστι προγραμμένως, ἀλλὰ καὶ τῶν τούτοις συμβεβηκότων· γῇ γάρ ιατρική ἔστι μὲν προγραμμένως ὑγείας γνωστική, κατὰ συμβεβηκός μέντοι καὶ 20

1 post μὲν add. γάρ Λ   3 τὸ δ' οὔ corr. P¹ aut P²   4 post μὲν add. καὶ BD
 7 post ἐπεὶ add. δὲ D   5 τῶν πολλαχῶς—καύσεως (17) cf. Suidas sub v. ὁμώνυμα
 αὐτοῖς] cf. p. 39, 10, 71, 3   11 καὶ alterum om. D   13 ἀμφίβολω (sic) A   14 τῶν
 αΛΒΔΡ(BC): τοῦ Arist.   τὸ BD Suid. Arist.: om. aAP cf. p. 155, 5   post οἶον add.
 γῇ D   15 οἰκίας in ras. D: οἰκείας A   16 τὸ superser. P   γῇ αὐτὴ om. P   post
 διαιρέσις add. καὶ γῇ Suid.   17 πάλιν om. P   18. 19 τὴν ἐπιστήμην τὴν αὐτὴν D
 21 τε] μὲν B   23 καὶ om. D   25 post γῇ add. δὲ ΛΒ   ante ποίησις add. γῇ D
 26 καὶ om. D   27 ταῦτης post ἀν habent aB: ταῦτη A   28 πάλιν ΛB: πλὴν B:
 καὶ aP   post ἄλλο add. δὲ aP   29 λέγεται post πλειόνων transposuit B   μία
 om. A   30 γῇ om. A   μόνων A   32 μέντοι συμβεβηκός Λ

εὐχροίας καὶ εὐπνοίας, ἡ συμβέβηκε τῇ ὑγείᾳ καὶ τῷ ὑγιαίνοντι, ἀλλὰ καὶ ὄντος· καὶ γάρ τοῦτο τῇ ὑγείᾳ συμβέβηκε. πάλιν τοῦ μὲν δεῖ τὸν ἐπισχημένον γαλᾶν ἦ τὸν νοσοῦντα κούφως· τρέψειν καθὶ αὐτό ἔστιν ἡ ιατρικὴ γρωστική, τοῦ δὲ δεῖ τὰδε τινὰ προσφέρειν ὡς γαλαστικά, οἷον μελίκραστον, ἦ τοῖσδε τρέψειν ὡς κούφωις, οἷον ἴχθυσι, κατὰ συμβεβηκός· συμβέβηκε γάρ τῷ μὲν εἶναι γαλαστικῷ τοῖς δὲ κούφωις τε καὶ εὐδιοικήτοις. καὶ ὁ γεω· 25 μετρητὸς καθὶ αὐτὸ μὲν οἰδεν δτι τὸ τρίγωνον δυσὶν δρυμαῖς ἵσας ἔχει τὰς γωνίας, κατὰ συμβεβηκός δὲ δτι τὸ ίσοπλευρον· οὐ γάρ ἦ ίσοπλευρον, ταύτη δυσὶν δρυμαῖς ἵσας ἔχει τὰς γωνίας, ἀλλ’ ἦ τρίγωνον, δὲ οπάρχει τῷ 10 ίσοπλεύρῳ· εἰδὼς οὖν καθὶ αὐτὸ καθὶ δ τρίγωνον, κατὰ συμβεβηκός οἰδεν δτι τὸ ίσοπλευρον· συμβέβηκε γάρ τῷ τριγωνῷ ίσοπλεύρῳ εἶναι), ἐπεὶ τοίνυν ἡ λόγος οὗτος πλειώ σημαίνει καὶ ἔστιν ἀμφίβολος, ὡς ἐδείχθη, 30 χρὴ ὡς ἐπὶ τῶν ὁμανύμων οὔτως καὶ ἐπὶ τοῦ τοιστοῦ καὶ δλως τῶν ἀμφιβόλων ποιεῖν. εἰ γάρ κατὰ μηδὲν τῶν σημανομένων δεῖξαιμεν μίαν 15 ἐπιστήμην τῶνδε τινῶν πλειόνων οὔτων οὔσαν, εἴημεν ἀν καθόλου ἀνηρηκότες τὸ εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πλειόνων [οὔτων]. ἦ δεῖξαντες κατὰ τὶ τῶν σημανομένων μὴ οὔσαν μίαν τῶνδε τινῶν πλειόνων οὔτων, εἴημεν ἀν καὶ οὔτως ἀνηρηκότες τὸ πᾶσαν. πάλιν δέ, ἀν ἦ κείμενον τὸ τῆνδε τὴν ἐπιστήμην μὴ εἶναι τῶνδε πλειόνων οὔτων, δεῖξαντες κατὰ τὶ 20 τῶν σημανομένων οὔσαν αὐτὴν πλειόνων οὔτων τῶνδε ἐπιστήμην εἴημεν ἀν πάλιν ἀνηρηκότες τὸ κείμενον. οἷον ἀν λέγῃ τις τὴν ιατρικὴν ἐπιστήμην εἶναι ὑγείας καὶ εὐεξίας, ἀν δεῖξαιμεν δτι μήτε τοῦ μὲν ὡς ποιητικοῦ τοῦ δὲ ὡς τέλους τούτων ἔστι μήτε ὡς δύο τελῶν (οὐ γάρ ἔστιν ἡ εὐεξία ἐναντία τῇ ὑγείᾳ οὐδὲ τέλος τῶν ἀντικειμένων τοῖς ὑγιεινοῖς, 25 ἀπερ ἔστι τὰ νοσώδη· οὔτως δὲ ἡ αὐτὴ πλειόνων ὡς τελῶν), ἀλλὰ μηδὲ 40 ὡς τοῦ μὲν καθὶ αὐτὸ τοῦ δὲ κατὰ συμβεβηκός (οὐ γάρ συμβέβηκε τῇ ὑγείᾳ ἡ εὐεξία), ἀνηρηκότες ἀν εἴημεν τὸ κείμενον. ὅμοίως πάλιν, ἀν λέγῃ τις τὴν οἰκοδομικὴν οἰκίας τε καὶ ὑγείας ἐπιστήμην εἶναι. ὡς δὲ ἐπὶ τούτου τοῦ παραδείγματος οὔτως δεῖ ποιεῖν ἐπὶ πάντων τῶν ἀμφιβόλων 30 τῶν ἔχόντων τινὰ ζήτησιν.

Δεῖν δέ φησι τὴν διαιρεσιν ποιούμενον τῶν τοιούτων καὶ οὔτως λεγομένων μὴ εἰς πάντα τὰ σημανόμενα διαιρεῖν ἀλλ’ εἰς τὰ χρήσιμα πρὸς 45 τὸ προκείμενον. εἰ μὲν γάρ εἴη προκείμενον ἡμῖν κατασκευάσαι τὸ πρόβλημα, εἰς τὰυτα, ἐφ’ ὧν οἱοί τε ἐσκέψανται τὸ προκείμενον καὶ κατα- 35 σκευάσαι, διαιρετέον· εἰ δὲ ἀνασκευάσαι, πάλιν τὰυτα ληπτέον ἐφ’ ὧν (Δν)

2 οὔτως A 2. 3 ἐπισχημένον AD: ἐνισχημένον AΒ: ἐπεγνωσμένον P 3 τρέψειν] φ in ras. P² aut P³ 5 κούφοις οὖν οι. B 6 τοῖς δὲ κούφοις τε καὶ εὐδιοικήτοις D: τῷ δὲ κούφῳ τε καὶ εὐδιοικήτῳ aABP 8 τὰς γωνίας—ἔχει (9) οι. A 9 τὰς γωνίας οι. aP 12 ἔστιν οι. aP 13 post ὅλως add. ἐπὶ aP 15 οὔσαν οὔτων A 16 οὔτων ut e vs. 15 sive 17 illatum delevi cf. p. 152,12 17 μίαν ABDP: αὐτὴν α πλειόνων οὔτων τῶνδε ἐπιστήμην α et omisso ἐπιστήμην P 18 καὶ οὔτως] πάλιν ut vs. 21 a 20 ante ἐπιστήμην add. τὴν A 21 λέγοι aP: λέγοι ABD 23 ἔστι τούτων D 25 aut οὔτως ex οὔτε aut οὔτε ex οὔτως corr. D δὲ ABDP¹: οὐδὲ aP² 25. 26 ἀλλὰ μηδὲ ὡς scripsi: ἀλλ’ ὡς μὴ δὲ aADP: ἀλλ’ ὡς δὲ B 26 μὲν B 27 εἴη B 33 post κατασκευάσαι add. δὲ A 35 ἀν addidi

δυναμεινται δεῖσαι ὅτι μὴ ὑπάρχει τὸ τιθέμενον ὑπάρχειν. εἰ μὲν γὰρ εἴη κείμενον τὸ τὴν | ιατρικὴν εἶναι ὑγείας καὶ εὐχροίας, διαιροῦντα τὸ πλει- 83 ὄντων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἥτις τελῶν ἡ ὡς τοῦ μὲν τέλους τοῦ δὲ πρὸς τὸ τέλος (κατ' οὐδέτερον γὰρ τούτων τῶν τρόπων ἡ ιατρικὴ ὑγείας 5 τε καὶ εὐχροίας ἐστί) δεῖ ἀνασκευάζειν τὸ πρόβλημα· εἰ δέ τις πάλιν λέγοι μὴ εἶναι τὴν ιατρικὴν ὑγείας καὶ εὐχροίας, αὐτὸν δεικνύντα δεῖ τις μία ἐπι- 10 στήμη πλειόνων λέγεται, διαν τοῦ μὲν καθ' αὐτὴν τοῦ δὲ κατὰ συμβεβη- κός. οὗτως δὲ καὶ ἡ ιατρικὴ τῶν προκειμένων ἐστί. δύναται τις καὶ ὡς καθόλου λεγομένου τοῦ διαιρεῖσθαι δὲ ὁ σαχῶς χρήσιμον ἐπὶ πάντων 15 τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἀκούειν, ὃς τισιν ἔδοκεν, οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ ἐπι- στήμην εἶναι μίαν πλειόνων. διττοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ‘ἐπισταμαι πάντα τὸν τὰς πλειόνες εἰληφότα ψήφους δεῖ νενίκηνεν’ (ἥ γὰρ καθ' ὃ δρισται τοῦτο καθόλου, ἡ δεῖ τοὺς καθ' ἔκαστον πάντας, διπερ οὐδὲ οἶν τε), χρὴ ἐπὶ 20 τοῦτο ἄγοντας δεικνύναι δεῖτι ‘καὶ μή τόνδιν’ οὐκ οἰδας δεῖ νενίκηνεν· οὐκ ἄρα πάντας τοὺς νενικήστας καὶ τὰς πλειόνες εἰληφότας ψήφους ἐπιστασαι’. θριστον τοῦτο, οὖν καὶ αὐτὸν Θεόφραστος ἐν τῷ Ηερὶ τῶν ποισαχῶς μέμνη- 25 ται. τὸ ἐπιστασθαι πάντα τρίγωνον δεῖ δυσὶν ὀρθοῖς ἵσας ἔχει τὰς τρεῖς γωνίας· ἥ γὰρ ὡς καθόλου ἥτις καθ' ἔκαστα πάντα. ἀνασκευάζειν οὖν θέλοντας τὸ δεῖ ὁ γεωμέτρης ἐπισταται πάντα τρίγωνον δυσὶν ὀρθοῖς ἵσας ἔχον 30 30 τὰς τρεῖς γωνίας, χρὴ ἐπὶ τὰ καθ' ἔκαστα μετάγειν τὸν λόγον (καὶ γὰρ τοῦτο σημαντεῖται) καὶ λαβόντας δεῖ δι μὴ οἰδέ τις δεῖ δεῖτι τρίγωνον, οὐδὲ εἰ δυσὶν ὀρθοῖς ἵσας ἔχει οἰδε, τόδε τι προγειρισταμένους λέγειν δεῖ ‘τοῦτο δὲ οὐκ οἰδεν· οὐδὲ ἄρα, εἰ δυσὶν ὀρθοῖς ἵσας ἔχει. οἰδεν· οὐ πᾶν ἄρα οἰδε’. δεῖν δέ φησι καὶ ἐπὶ τούτων δισπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄμωνύμων οὕτω ποιεί- 35 35 σθαι τὴν διαιρεσιν, ἀν λανθάνῃ ποισαχῶς λέγεται. ἀν γὰρ ἥ γνώ- 20 ριμον τὸ ποισαχῶς λέγεται, κατάφωροι παράγοντές τινα καὶ πρὸς τὸ χρήσιμον αὐτοῖς ποιούμενον τὴν διαιρεσιν ἐσόμεθα. διαν οὖν ἥ γνωριμα τὰ σημαντόμενα. πάντα ἐκτίμενοι ἐφ' ὧν μὲν δεῖσομεν οὗτως ἔχον, ἐφ' ὧν δὲ μὴ δυνάμενον οὕτως ἔχειν, ὡς εἰπεν ἐπὶ τῶν ὄμωνύμων, ἀν μὴ 40 ἐπὶ πάντων ὄμοιως οἶν τε ἥ· οὗτως γὰρ οὐ δέξομεν εὐπορεῖν λόγων πρὸς τὸ πρόβλημα.

1 τὸ τιθέμενον ὑπάρχειν μὴ ὑπάρχει D   2 τὸ τὴν BD: τὸ A: τὴν a: om. in fine vs. P
 ίμμο δεικνύντα   3 τέλους BD: τέλος aAP   5 καὶ εὐχροίας ἐστί D: καὶ ἐστιν εὐχροίας
 A: ἐστι καὶ εὐχροίας aBP   δεῖ—πρόβλημα om. P   δεῖ a: δεῖν ABD   6 δεικνύ-
 νται D   μέτα μὴ a   7 κατ' αὐτὸν Λ   8 ἥ om. AP   10 λεγομένων πολλαχῶς A
 11 πλειόνων μέτων A   12 καθόλου B   τοῦτο] τῷ D   13 τὰ καθέκαστα
 (compend. D) πάντα B   14 ὄγειν παραδεικνύναι B   δεῖ prius ADP² (sive P¹): om.
 aBPpr.   οἰδεν B   15 τὰς] τοὺς D   16 fort. τούτῳ   οὐ om. A   Θεόφραστος]
 Wimmeri fr. LVII   17 τὸ P: οἶν aBD   δεῖ πᾶν τρίγωνον D   ἵσας om. A
 18 ὡς γὰρ Λ   καθέκαστα corr. B   19 (θέλ)οντας τὸ δ(τι) corr. D   6 om. A
 20 τοὺς λόγους Λ   22 τόδε τι] τῶδε D   προγειρισταμένους a   23 οὐδὲ D:
 οὐκ aABP   ἔχειν aAP   24 δή aP   τῶν corr. D   24. 25 ποιεῖται A
 25 et 26 λέγηται, ut videtur, Λ: 25 fort. etiam B   26. 27 καὶ πρὸς τὸ χρήσιμον παρά-
 γοντες omisso τινα Λ   27 αὐτοῖς D: αὐτοῖς aBP: καὶ Λ   29 δυνάμενοι B
 εἰπεν (p. 110b 7 sq.)] εἰπε πῶς D   30 δέξομεν (sic) Λ   ἀπορεῖν B

p. 110b33 Καὶ εἰναι: δὲ τόδε τούδε ἡ μὴ εἰναι: ἐκ τῶν αὐτῶν τόδε-25
πων κατασκευαστέον.

Νηρησάμενος τοῦ ἀμφιβόλου παραδείγματι τῷ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην
πλειόνων εἶναι καὶ δεῖξας κατὰ πότε σημαντέοντα τὴν αὐτὴν οἷόν τε λέ-
5 γεσθαι πλειόνων ἐπιστήμην (καὶ γάρ ὅτι “τοῦ τέλους καὶ τῶν πρὸς τὸ τέ-
λος” καὶ ὅτι τῶν ἀντικειμένων ὡς τελῶν καὶ ὅτι “ὡς τοῦ καθ’ αὐτὸν καὶ
κατὰ συμβεβηκός”), καθάλοι φησὶν ἐκ τούτων τῶν τέπων κατασκευαστέον
7 ἡ ἀνασκευαστέον καὶ τὸ εἶναι τόδε τούδε. οἷον ἀν τὴν ἴατρικὴν ποιη-
τικὴν ὑγείας ἡ ὄλως τινὸς ἐπιστήμην κατασκευάσαι θέλωμεν, δεῖξομεν 30
10 κατὰ τι τούτων τὴν ἴατρικὴν ποιητικὴν τῆς ὑγείας ἡ δὲ τι ἀν ἡ τὸ δεικνύ-
μενον ἐπιστήμην οὔσαν· ἡ γάρ ὡς τέλους· μήτε ὡς κατὰ συμβεβηκός, 35
οὐδὲ ἀν τὴν ἀρχὴν εἴη ἡ ἴατρικὴ τοῦ προκειμένου. ὅτι γοῦν οὐκ ἔστιν
ἡ ἴατρικὴ ἐπιστήμη μελῶν τε καὶ ῥύθμῳ, δείκνυμεν διὰ τοῦ μήτε πρὸς
τὸ τέλος τὸ τῆς ἴατρικῆς συντελεῖν τι ταῦτα μήτε τέλη αὐτῆς εἶναι μήτε
20 συμβεβηκέναι αὐτὸν ἐκείνων τινί, ἡ τῷ τέλει ἡ τῶν πρὸς τὸ τέλος τινί.
ὅμοιώς, ἀν λέγῃ τις τὴν ῥήτορικὴν ἐπιστήμην δικαιών, δεῖξαντες ὅτι μήτε
ώς τέλους ἔστιν (οὐ γάρ τέλος ῥήτορικῆς τοῦτο), μήτε ὡς ποιητικῆς τέ- 40
λους (οὐ γάρ τὰ δίκαια ποιητικὰ τοῦ τῆς ῥήτορικῆς τέλους), ἀνεσκευαστέος
ἀν εἴημεν τὸ πρόβλημα· οὐδὲ γάρ κατὰ συμβεβηκός ἔστιν αὐτῆς· οὐ γάρ
συμβέβηκε τῷ τέλει τῆς ῥήτορικῆς τὸ δίκαιον. πάλιν εἰ ἡ ἐπιθυμία εἶναι
25 λέγοιστο τινος, ἡ ὡς τέλους εἴη ἀν αὐτοῦ ἡ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος ἡ
κατὰ συμβεβηκός· οὐ γάρ ἀν ἡ ἡ ἐπιθυμία, ἡ ὡς τέλους εἴη (ἄν.) οἷον
ὑγείας, ἡ ὡς τῶν πρὸς τὸ τέλος, οἷον τοῦ τημηθῆναι ἡ καταρθῆσαι, 45
δι’ ὧν ἡ ὑγεία γίνεται, ἡ κατὰ συμβεβηκός, ὡς ὁ φιλόγλυκος οἶνος ἐπι-
θυμηεῖ· οὐ γάρ ἡ οἶνος, ἀλλὰ διότι γλυκύς, διὰ τοῦτο αὐτοῦ ὡς φιλόγλυκος
30 ἐπιθυμεῖ· συμβέβηκε γάρ τῷ ἐπιθυμομενῷ ὑπ’ αὐτοῦ (τοῦτο δὲ ἦν τὸ
γλυκόν) οἶνῳ εἶναι. ὅτι γάρ μὴ καθ’ ὁ οἶνος ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ, δῆλον ἐκ τοῦ
τοῦ αὐστηροῦ οἴνου μὴ ἐπιθυμεῖν τὸν φιλόγλυκον οὐδὲν | ἔλαττον οἶνου καὶ 84

1 δὲ om. B τοῦδε om. D 3 τοῦ ἀμφιβόλου scripsi: τῷ ἀμφιβόλῳ libri 4 μειόνων
Bpr. 6 ὡς alterum om. B 8 ἀν om. A 9 δεῖξωμεν B 10 κατὰ τε τοῦ-
τον A ἴατρικὴν om. P τῆς om. D: superscr. B ἡ om. D 11 ἡ] τί B
τῆς om. A 12 οὕτως, quod post ἡ (13) collocant libri, transposui 17 ναντίον Dpr.
τὸ om. A 14 τὸ om. P 15 ἡ addidi κατὰ om. B 16 ἡ om. AD post
προκειμένου add. ἡ ἀπλῶς (ἡ add. B) ἀλλο τι τοῦδε ABD: om. aP γοῦν] μὲν B
οὐκ ἔστιν post ἴατρικῇ (17) habet D 17 ἡ om. AD 18 τὸ alterum om. D
αὐτᾶς A: αὐτᾶς Bpr. 19 αὐτὰ om. B τῷ τέλει ἡ iterat A τὸ om. P
20 τις om. D: superscr. B 21 post γάρ add. ὡς aB 21. 22 ante τέλους add.
τοῦ aP 22 ἀνεσκευαστέος P 23 ἀν om. B γάρ prius post συμβεβηκός habet A
αὐτῆς ἔστιν ABD 26 ἡ aP: om. ABD ἀν addidi 27 καταρθῆσαι a 28 γίγνε-
ται A 31 γλυκός aP: γλυκεῖ ABD 32 τοῦ om. P

αὐτοῦ ὅντος· ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ γῆκόσ τινὸς καὶ μὴ οἴνου ὅντος ἐπι-
θυμεῖν αὐτὸν δεικνύοιτε ἀν τὸ αὐτό. τὸ δὲ καὶ ὅσα ἄλλα λέγεται
πλειόνων πρόσκειται, ἵνα μὴ ἐπιστήμης μόνον καὶ ἐπιθυμίας ὁ λόγος ἦ (ἢ)
τούτων μόνον ἢ πλειόνων ὅντα ἐστὶ τῶν προειρημένων, ἢ ὡς τέλους ἦ
5 ὡς πρὸς τὸ τέλος ἢ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλὰ καὶ εἰ τινα ἄλλα πλειόνων 5
ἐστὶν ἄλλων τινῶν καὶ μὴ τούτων, ὥσπερ ἢ αἰσθησίς· οὖσα γάρ πλειόνων
ἄλλων ἔστι· πλειόνων γάρ ἢ αἰσθησίς, ὅτι ἢ τὸ ἴδιον ἢ τὸ κοινὸν ἢ
τοῦ κατὰ συμβεβηκός, καὶ αὐτὸς οὕτως δείκνυσι, φέρε εἰπεῖν ὅτι μή
ἔστιν ἀκοῇ χρωμάτων ἀντιληπτική· οὕτε γάρ ὡς ἴδιον αἰσθητοῦ (ἴδιον
10 γάρ αὐτῆς οἱ ψόφοι) οὕτε ὡς κοινοῦ (οὐ γάρ ἔστι κοινὸν αἰσθητὸν τὸ
χρῶμα· τὸ γάρ τινος αἰσθήσεως ίδιον οὐ κοινόν), ἀλλ’ οὐδὲ κατὰ συμβε-
βηκός· οὐ γάρ συμβέβηκε τοῖς ψόφοις τὸ χρῶμα. ἀλλὰ καὶ τὸ κενὸν δει-
15 κνύοις ἀν μὴ ὃν αἴτιον κινήσεως τῷ τετραχῶς λεγομένου τοῦ αἴτιου κατὰ
μηδένα τῶν τρόπων τὸ κενὸν αἴτιον εἶναι τῇ κινήσει. τοῦτον δὲ τὸν τό-
πον ἐν τοῖς πρός τι χρήσιμόν φησιν εἶναι· τὸ γάρ τι τίνος λέγειν εἶναι
καὶ ἄλλο ἄλλο ἐν τοῖς πρός τι. οὕτως, καὶ λέγῃ τις ἐπιθυμεῖν τινα
νόσου, ἀνασκευάσομεν δείξαντες ὅτι μήτε ὡς τέλους μήτε ὡς πρὸς τὸ τέ-
λος μήτε κατά τι συμβεβηκός οἵτον τέ τινα ἐπιθυμεῖν νόσου.

15

p. 111a8 "Ετι τὸ μεταλαμβάνειν εἰς τὸ γνωριμώτερον ὄνομα.

20 Ό τόπος ἐκ μεταλήψεως· ἐπεὶ γάρ πᾶν εὐεπιχειρηστέρον γίνεται
σαφέστερον γενόμενον, φησὶ δεῖν μεταλαμβάνειν τὸ ἀσαφέστερον εἰς τὸ
σαφέστερον καὶ οὕτως ἐπιχειρεῖν πειρᾶσθαι· εὐπορωτέρα γάρ ἢ πρὸς τὸ
σαφὲς ἐπιχειρίσεις. χρήσιμος δὲ ἢ εἰς τὸ σαφὲς μετάληψις ὄμοιάς καὶ πρὸς
ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν· καὶ γάρ ἀνασκευάσαι τι βουλόμενοι μετα-
25 λαβόντες εἰς τὸ σαφέστερον ῥῆπον δείξομεν καὶ κατασκευάσαι. ἀνασκευάσαι
μὲν γάρ βουλόμενοι καὶ δεῖξαι, ὅτι ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων, τὴν
πολυπραγμωσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμωσύνην ῥῆπον ἀνασκευάσομεν
τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γάρ πολυπράγμων οὐδέπω φανερὰν ἀμαρτίαν ση-
μαίνειν δοκεῖ, εἰ γε πολυπράγμων μὲν ἐστιν ὁ ἐν πολλοῖς κυλίμενος πράγ-
30 μασιν, δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ περιγενέσθαι· ὁ δὲ φιλο-
πράγμων διάθεσιν ἥδη καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ καὶ

2. 3 ἄλλα ὅσα πλειόνων λέγεται A 3 post μὴ add. περὶ αἱ̄ναις ἢ addidi 4 τούτων, quod
post ὄντα habent libri, transposui μόνον ἢ AD: inv. ord. a: ἢ μόνων B: ἢ P ὄντων
Bpr. ἢ alterum superser. B 7 ὅτι] ἤτοι D ἢ τὸ κοινὸν om. D 8 αὐτὸς—δείκνυσι
scripsi (respicere videtur De an. II 6) αὐτὰ—δεικνύοντι libri 9 χρώματος D 13 post
μὴ add. εἶναι Λ ὃν corr. ex εἶναι P² λεγομένῳ A 14 τῆς κινήσεως D ὃν D
14. 15 τρόπον B 15 εἶναι φῆσιν D τί aP: om. ABD εἶναι λέγειν B 16 post πρὸς
τι iterat 15. 16 χρήσιμόν—πρὸς τι D λέγοι A 17 ἀ.ασκευάσαντες δείξομεν D
τέλος B 18 τι om. B 20 ἐπειδὴ B εὐ- superser. P 21 γιγνόμενον A: γινόμενον B
24 πρὸς AB: om. adP 25 τὸ om. AP 25. 26 καὶ κατασκευάσαι μὲν γάρ B 26 ὁ om. A ὁ σπου-
δαῖος—σπουδαῖον (p. 157,1) Suidas sub v. πολυπραγμωσύνῃ 28. 29 σημαίνων Λ 29 τε
D: non liquet B 29. 30 πραγμάτων εἴδετι Α 30 τινὶ ADP Suid.: τινὸς aB

σπουδὴν καὶ σῆρεσιν, ὁ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου. πάλιν δὲ εἰ κατασκευάσαι βιουλοίμεθα ὅτι πᾶσα ὑπόληψίς τοῦ σπουδαίου ἀκριβής, ἐπεὶ τὸ ἀκριβές οὐδέπω γνώριμον (δοκεῖ γάρ καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνειν· ἀκριβής γάρ δοκεῖ εἶναι ἡ δὲ ἀναγκαῖων γενομένη, ὁ δὲ πᾶσα σπουδαίου ὑπόληψίς ἔχει· ^{αριθμητικῶν}

5 γίνεται γάρ ὑπολήψεις τῷ σπουδαίῳ καὶ περὶ τῶν ἐνδεγομένων), μεταλαμβάνοντες τὸ ἀκριβές εἰς τὸ σαφὲς ἡ εἰς τὸ ἀληθῆς εὐκολώτερον τὸ προκείμενον δεῖξομεν· πᾶσα γάρ ἡ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψίς σαφής τε καὶ οὐηρθρωμένη καὶ ἀληθῆς. ὅμοιώς καὶ πρὸς τὸν οἰκείαν τινὰ ὑπόληψιν περὶ τινος ἐκτιμέμενον, οἷον περὶ ἡδονῆς ὅποια αὐτῷ εἶναι δοκεῖ. ὁ μὲν 10 λέγων ἀκριβῆ αὐτὸῦ τὴν ὑπόληψιν εἶναι οὐδέπω γνωρίμως λέγει· εἰ δὲ τὸ ^{αριθμητικῶν} ἀκριβές εἰς τὸ σαφὲς μεταλάβου, γνώριμον ἄν δὲ λέγει ποιήσειν. ἔστι δὲ καὶ τὸν μὲν σπουδαίον φιλοπράγματον δεῖξαι, μεταλαβόντας τὴν φιλοπραγματικόντων εἰς πολυπραγμούσονην (τὸ γάρ καὶ περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσει συνεπτώτων ἔχετάζειν τε καὶ ζητεῖν πολυπραγμούσειν ἔστι· τοιοῦτος δὲ ὁ 15 σπουδαίος), τὴν δὲ τοῦ σπουδαίου ὑπόληψιν οὐ σαφῆ, μεταλαμβάνοντας τὸ σαφὲς εἰς τὸ ἀκριβές· εἰ γάρ τὸ μὲν ἀκριβές ἀναγκαῖον, οὐ πᾶσα δὲ ὑπόληψις τοῦ σπουδαίου * * * ἀκριβής εἴη, ὥστε οὐδὲ σαφής. τούτῳ τῷ τόπῳ γραμμένους ἔνεστι δεικνύναι ποτὲ μὲν διτὶ {δέ} σπουδαίος οὐ σώφρων, μεταλαβόντας τὸν σώφρονα εἰς τὸν ἐγκρατή· εἰ γάρ τοῦ μὲν ἐγκρατοῦς οὐ 20 συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἀλληλα, τοῦ δὲ σπουδαίου συμφωνεῖ. οὐδὲ ἄν εἴη δι σπουδαίος ἐγκρατής. ὥστε οὐδὲ σώφρων. εἰ ταῦτα δὲ τοῦτα δὲ τοῦ σώφρουνη τῇ ἐγκρατείᾳ. πάλιν δὲ αὖ δεικνύναι τις δυνήσεται τὸν σπουδαίον 25 ἐγκρατή μεταλαβὼν τὴν ἐγκράτειαν εἰς τὴν σωφροσύνην, εἰ γε δι σπουδαίος ἐν ὄμοιογίᾳ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων πρὸς ἀλλήλας εἴη, δὲ τῶν 30 τῆς ψυχῆς δυνάμεων ὄμοιογίᾳ πρὸς ἀλλήλας σωφροσύνη. οὕτως καὶ δι γηροτέλεις κατασκευάσαι βιουλήμεις, διτὶ | μὴ δεῖ χάριν ἔχειν Φιλίππων 85 ὑπὲρ ἄν ἔδωκε, μετέλαβε τὸ 'ἔδωκεν' εἰς τὸ 'ἀπέδωκεν'. ὅλλα καὶ δι Θουκυδίδης, βιουληθεὶς παροξύναι τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τοὺς Μιτικηναίους, τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν μετέλαβε. καὶ δὲ συνήθεια δὲ

1 προσιέρειν D πάλιν — σαφής (17) Suidas sub v. ἀκριβής 3 οὐδέπω] οὐδέ πως
ἡμέν A καὶ om. A 4 γνωμένη A 5 γίνεται καὶ ὑπόληψίς A 6 τὴν ἀληθείαν B 7 post σπουδαίου add. ἡμέν A 9 ὅποια BD Suid.: ὅποιαν AP: ὅποιαν a 10 αὐτὸν om. A γνωρίμων A 11 μεταλάβῃ A λέγοι αβ: λέγηι, ut videtur, Ppr. ποιήσειν Suid.: ποιήσει AB: ποιήσῃ D: ποιήσου P: ποιήσουμεν a 12 τῶν μὲν a μὲν ex corr. add. D μεταλαβόντες A: μεταλαβόντα B Suid. 13 εἰς πολυπραγμούσονην om. A καὶ prius om. D 14 ante δ add. ἔστιν A 15 τοῦ om. D 16 post ἀκριβές alterum add. ὑπάρχει A 17 post σπουδαίου defectum indicavi (post ἀκριβής editores Suidae); excidisse videtur ἀναγκαῖα, οὐδὲ ἄν πᾶσα ὑπόληψίς τοῦ σπουδαίου εἴη post σαφῆς habet A τούτῳ — μεταλαμβάνει (p. 158,7) Suidas sub v. ἐγκράτεια 18 δ Suid.: om. libri 19 μεταλαβόντες B 21 δ om. A 24 ante εἴη add. εἰ A δὲ om. AB 25 ὄμοιος supra scripto οἱ A 26 Δημοσθένης] Aeschines contra Ctesiph. § 83 'Ἀλόννησον ἐδίδου (Φιλίππος). δὲ δὲ (Δημοσθένης) ἀπηγρέεις μὴ λαμβάνειν, εἰ δηδωτιν ἀλλὰ μὴ ἀποδιδωτι, περὶ συλλαβῶν. διαφερόμενος cf. Περὶ Ἀλον. § 7 βιουλέμενος D cf. vs. 28 27 ἔδωκεν] δέδωκε D 28 Θουκυδίδης III 39,2 Cleonem facit dicentem καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἡ ἀπέστησαν 29 αὐτῶν om. A μετανάστασιν a

πλήρης τῆς τοιαύτης γρήγεως μεταλαμβανόντων δὲι τὸ ὄνόματα εἰς τὰ ἐμφαντικά τερα, τὸ τέμνειν εἰς τὸ κατατέμνειν καὶ τὸ ἐσθίειν εἰς τὸ κατεῖ-⁵ σθίειν καὶ τὸ μειῶν εἰς τὸ γελᾶν· μεταλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸν μὲν πανοῦργον εἰς τὸν φρόνιμον τὸν δὲ τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρεῖον, καὶ τὸν μὲν 5 πρᾶγμα εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον τὸν δὲ ἐλευθέριον εἰς τὸν ἄστωτον, καὶ τὸν οἰκονομικὸν εἰς τὸν ἀνελεύθερον. οὕτως καὶ ὁ Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ παρὰ τῷ Πλάτωνι τοὺς σώφρονας εἰς τοὺς ἡλικίους μεταλαμβάνει.

ρ. III a 14 Πρὸς δὲ τὸ δεῖξαι τὰ ἔναντια τῷ αὐτῷ ὑπάρχοντα. 10

Τόπου τινὰ ἡμῖν παραδιδοται, ὃ γρῆσθαι δυνητόνεσθια πρὸς τὰ προ-¹⁰ βλήματα, ἐν οἷς πρόκειται δεῖξαι τὰ ἔναντια τῷ αὐτῷ ὑπάρχοντα, οἷον δὲι περὶ αἰσθητῶν ἐστιν ὀρθότητος καὶ ἀμαρτίας ἢ περὶ ὑπόληψίν τοῦ. ηδὲ τόποις οὐτός φησι δεῖν ἐπισκοπεῖν εἰ τῷ γένει τοῦ προκειμένου, δὲ τι ἀνὴρ γένος αὐτοῦ, τὰναντία ὑπάρχει, καὶ ηδὲ τοῦτο οὕτως ἔχον, δεικνύαι γρωμάνους αὐτῷ δὲι καὶ περὶ τὸ προκειμένον ἐστι τοῦ τάναντία. οἷον ἐπεὶ τὸ αἰσθάνεσθαι κρίνειν τὸ ἔστι (γένος γάρ τῆς αἰσθή-¹⁵ σεως ἢ κρίσις) κρίνομεν γάρ οὐκ αἰσθήσει μόνον ἀλλὰ καὶ νῦν), κρίνειν δὲ ἔστι καὶ ὀρθῶς καὶ ἡμαρτημένως, εἴη δὲν καὶ τῷ αἰσθάνεσθαι ἀμφω ὑπάρχοντα. πάλιν εἰ ὑπόληψίς ἔστι φευδῆς καὶ ἀληθῆς, εἴη δὲν καὶ δέξαι εἶδος γάρ ὑπολήψεως ἢ δέξαι. οὕτως μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ γένους ἔστιν ὕρωμα-²⁰ μένους περὶ τοῦ εἰδούς δεῖξαι δὲι αὐτῷ τὰναντία ὑπάρχει. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ἀνάπολιν ἀπὸ τοῦ εἰδούς περὶ τοῦ γένους δεικνύαι. ζητούμενον γάρ εἰ διά-²⁵ θεσις ἔστι φαῦλη καὶ σπουδαία, εὑρόντες ἐπὶ εἰδούς τινὸς τῆς διαθέσεως ἀμφω ταῦτα διὰ τούτου δὲν δεικνύομεν δὲι καὶ τῇ διαθέσει ἀμφω ὑπάρ-³⁰ χει. οἷον ἐπεὶ η τέχνη εἰδός ἔστι τῆς διαθέσεως (διαθέσεις γάρ οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι τε καὶ τέχναι ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταί), ὑπάρχει δὲ τῇ τέχνῃ τὸ φαῦλον τε καὶ τὸ σπουδαῖον (τῶν γάρ τεχνῶν αἱ μέν εἰσι φαῦλαι αἱ δὲ σπου-³⁵ δαῖαι· αὐτῆς γάρ τῷ τῆς ἐπιστῆμης ὄνόματι κοινότερον ἀντὶ τῆς τέχνης γρῆται). ὑπάρχοι δὲν καὶ τῇ διαθέσει γένει οὕτως τῆς τέχνης τὸ φαῦλον τε καὶ τὸ σπουδαῖον. ὅμοιως πάλιν, εἰ τῇ δέξῃ τὸ φευδῆς τε καὶ τὸ ἀληθές, δέξαι τῷ πολλῷ.

Εἰπόντων δὲ γίνεσθαι τὴν κατασκευὴν τοῦ τὰ ἀντικείμενά τινι ὑπάρχειν καὶ ἀπὸ τοῦ γένους τῷ εἰδεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ εἰδούς τῷ γένει, φησι τὸν μὲν

¹ μεταλαμβανόν D: μεταλαμβάνοντες aABP Suid. ³ καὶ alterum om. A ⁶ ἔλευθε-
ρον D ἐν τῷ Γοργίᾳ c. 46 p. 491 E ⁷ τῷ om. A ^{εἰς] πρὸς Λ} ⁸ τὰ ἔναν-
τία D Arist.: τὰναντία aABP(CPf) ¹¹ οἷον] δὲι D ¹² ἀληθές A ^{τὸ Λ: om.}
aBDP ¹³ εἴη (post ἀν) Α ^{τοῦτο ε τοῦ corr. P²} ¹⁴ ἔχον οὕτως A ¹⁵ τὰ
ἔναντια aAP ¹⁷ δὲ add. P² ^{τῷ ex τῷ corr. P²} ¹⁹ ἡ superscr. B ²⁰ δεῖξαι
AD: δεικνύαι aABP ²¹ τὸ γένος a ²⁴ post οἷον add. δὲι D ²⁶ τὸ
D: om. aABP ²⁷ αὐτός scripsi: αὐτῷ ABD: τῷ aP ^{τῷ om. aAP} ^{τῆς alterum}
om. D ²⁸ τῆς AB: om. aDP ²⁹ τὸ primum et tertium D: om. aABP ^{δέξῃ]}
η supra ras. P² ³⁰ ante ὑπάρχοι fort. ὑπάρχει addendum ³¹ τὴν κατασκευὴν γίνε-
σθαι Α ^{ὑπάρχειν τινὶ Α} ³² εἰδούς τῷ γένει — γένους τῷ εἰδεῖ D

ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ τῷ εἰδος μεταβαίνοντα καὶ, διότι τῷ γένει τὰ ἀντικείμενα ὑπάρχει, ὃξιοντα καὶ τῷ εἰδει αὐτοῦ ὑπάρχειν φευδῆ εἶναι, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰδος ἐπὶ τὸ γένος μεταβαίνοντα ἀλγήτη, καὶ τούτου τὴν αἰτίαν ἀποδιδωσιν. θεὶ γάρ μὴ ἀναγκαῖον. οὗτος τῷ γένει ὑπάρχει, καὶ τῷ εἰδει 5 ὑπάρχειν, διὰ τοῦτο οὐκ ἀλγήτης δὲ πρῶτος. οὗτος μὲν γάρ ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ γένους ἐστὶ συμπληροῦντα αὐτοῦ τὸ εἶναι, ταῦτα ἀνάγκη καὶ τῷ εἰδει 10 ὑπάρχειν, ἐπειδὴ τὰ γένη συνωνύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. οὗτος δὲ συμβιβέθηκε τῷ γένει, οὐ πάντως ταῦτα καὶ ἔκτιστα τῶν εἰδῶν αὐτοῦ ἀνάγκη, συμβιβέθηκέναι· 15 συμβιβέθηκέναι γάρ τῷ γένει λέγεται καὶ οὗτος ἐν τοῖς εἰδεσι 10 τῶν ἐν τῷ γένει συμβιβέθηκεν τῷ γένει τῷ εἰδει τοῦτον αὐτοῦ· οἷον τῷ ζῷῳ συμβιβέθηκε τὸ λευκόν, ἐπειδὴ οὐ κύκνος ζῷον ὁν λευκός ἐστι, ἀλλ’ οὐ διὰ τοῦτο καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ ζῷον. τὰ δὴ οὗτως συμβιβέθηκέναι λεγόμενα τῷ γένει οὐκ ἀνάγκη καὶ τῷ εἰδει συμβιβέθηκέναι. ἀλλ’ οὐδὲ οὗτος 20 ὑπάρχει τῷ γένει τῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι τονος εἰδῶν, τῶν ὑπ’ αὐτό τοι. 15 ὡς συμβιβέθηκάτα δὲ ὑπάρχει τῷ γένει καὶ τὰ ἀντικείμενα· οὐ γάρ οἷον τε ἐν τῇ οὐσίᾳ τοὺς γένους εἶναι τὰ ἀντικείμενα (οὗτως γάρ ἂν ἀμφα τε εἴη τὰ ἀντικείμενα καὶ ἀγώριστα ἀλλήλων), ἀλλ’ θεὶ τῶν ὑπὸ τὸ γένος τὰ μὲν τοῖς ἐστι τὰ δὲ τοῖς, οἷον τὰ μὲν σπουδαῖα τὰ δὲ φαῦλα, η τὰ μὲν λευκά τὰ δὲ μέλανα, τούτων λέγεται τὰ ἀντικείμενα εἶναι ἐν τῷ γένει. 25 20 ἀλλὰ καὶ τὸ διαιρεῖσθαι ταῖς ἀντικείμεναις διαφοραῖς οὗτως ὑπάρχει τῷ γένει· οὗτως γάρ ἐν τῷ ζῷῳ τὸ τετράπουν τε καὶ μῆ. διὸ οὐκ ἴκανὸν πρὸς δεῖξιν τοῦ τὰ ἀντικείμενα τῷ εἰδει ὑπάρχειν τὸ δεῖξαι τῷ γένει αὐτοῦ τὰ ἀντικείμενα ὑπάρχειν. ο μέντοι δεῖξας τῷ εἰδει τοὺς γένους ὑπάρχοντα | τὰ ἀντικείμενα πάντως ἔχει δεδειγμένον τὸ καὶ τῷ γένει αὐτοῦ 25 ὑπάρχειν αὐτά. ἐπειδὴ γάρ τὸ εἶδος ὑπὸ τὸ γένος ἐστίν, ἀνάγκη καὶ πάντα τὰ τῷ εἰδει ὑπάρχοντα καὶ ἐν τῷ γένει εἶναι καὶ ὑπ’ αὐτόν καθόλου γάρ ἀλγήτες τὸ οὗτος ἐν τῷ εἰδει ἐστί, καὶ ἐν τῷ γένει εἶναι. εἰ μὲν γάρ ἦν ταῦταν τὸ ἐν τοῖς εἶναι τῷ παντὶ ὑπάρχειν, οὐκ ἂν ἄλγητες τὸ οὗτος ἐν τῷ εἰδει, καὶ ἐν τῷ γένει· τὸ γάρ λογικὸν καὶ δίποιν ἐν ἀνθρώπῳ μέν 30 ἐστιν, οὐκέτι δὲ καὶ ἐν ζῷῳ ἀνθρώπῳ, θεὶ μῆ ἐν παντὶ· τούταντίον γάρ ἀντικείμενα τοῖς (12) initio paginæ P³ οὖσε (θε in ras.) P³: οὐκ A

2 αὐτῷ aP post εἶναι fort. addendum τόπον cf. p. 160,4 τόν] τὰ P δὲ superser. P 3 εἰδῶς corr. ex γένους B 7 ἐπει A 8 αὐτοῦ εἰδῶν aP 9 εἰδει add. P² 10 αὐτοῦ ἐστιν D 11 ὁν aADP²; οὐ BP¹ ἀλλ’ οὐ—ζῷον (12), quae post τοι (14) collocant libri, hue transposui ἀλλ’ οὐ om. A 13 οὐκ om. A ἀλλ’ οὐδὲ—πᾶσι τοῖς (12) initio paginæ P³ οὖσε (θε in ras.) P³: οὐκ A
 14 αὐτῷ P 15 συμβιβέθηκάτος Α 16 τε om. a 20 τε] τῷ a 22 ἐνάντιειμενα (sic) B 25 ταῦτα Α τὸ alterum om. AB 26 καὶ prius om. a ante ὑπ’ add. τῶν aAB 27 τὸ om. aP ἐστιν ἐν τῷ εἰδει D εἶναι—γένει (29) om. B εἶναι aAP: ταῦτα ὑπάρχειν D 29 ante δίποιν add. τὸ aBP 30 ἦν εἴη A 31 ἀν alterum om. D 32 ἦν ἀλγήτες A τῷ prius om. B ἐν alterum superser. B post ἐπει erasit 2 lit. P μῆ add. P²

οὐ μὴν πᾶν ζῆσιν ἀνθρωπός ἔστιν, οὐδὲ πᾶν γένος εἰδός), ἀνάγκη ὁμολογεῖν δὲ, οὗτον εἰδέσθαι τοῖς γένεσι ταῦτα ἔστι, περιεχόμενα 10 ὑπὸ αὐτοῦ. δεῖξας δὲ πρὸς τὰς κατασκευὰς τὸν μὲν ἀπὸ τῶν γενῶν περὶ τῶν εἰδῶν κατασκευάζοντα τόπον ψευδῆ τὸν δὲ ὅπερ τῶν εἰδῶν περὶ τῶν 15 γενῶν ἀληθῆ, ἀνάπτακί φησιν ἔχειν ἐπὶ τῶν σκασκευῶν. τὸν μὲν γάρ δὲ μὴ ὑπάρχει τῷ γένει, τοῦτο μὴ ὑπάρχειν μηδὲ τῷ εἶδος δεικνύντα ἀληθῆ εἶναι· δὲ γάρ μὴ ἔστιν ἐν ζῷῳ ὅλως. οὐδὲ ἐν ἀνθρώπῳ· τὸν δὲ δὲ μὴ ὑπάρχει τῷ εἶδει, τοῦτο πειρώμενον δεικνύναι, δὲ μηδὲ τῷ γένει ὑπάρχει 20 χει, ψευδῆ· τὸ γάρ τετράπουν τὸ ἄλιογον οὐχ ὑπάρχει μὲν ἀνθρώπῳ, 10 οὐ μὴν διὰ τοῦτο οὐδὲ ζῷῳ. αἴτιον δὲ τούτου τὸ ἐπὶ πλέον εἶναι τὸ γένος τοῦ εἰδοῦς. δὲ μὲν γάρ ὑπάρχει τῷ ἐπὶ πλέον τοῦτο καὶ ὑπὸ τοῦτο οὐκ ἀνάγκη ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐπὶ ἔλει τοῦτον τοῦτο καὶ ὑπὸ αὐτό, εἰ μὴ παντὶ ὑπάρχει τῷ ἐπὶ πλέον· δὲ τῷ ἐπὶ ἔλει τοῦτον τοῦτο καὶ περιέχοντι τοῦτο ὑπάρχειν. 25 τοῦτο ἀνάγκη καὶ [ἐν] τῷ ἐπὶ πλέον τοῦτο καὶ περιέχοντι τοῦτο ὑπάρχειν. πάλιν δὲ αὖ, δὲ μὴ ὑπάρχει τῷ ἐπὶ πλέον τοῦτο, οὐδὲ δὲ τῶν ὑπὸ αὐτό τινι ὑπάρχοι· εἰ γάρ ὑπάρχει τῷ ἐπὶ ἔλει τοῦτον, ἀνάγκη ἐν ἐκείνῳ τῷ εἶδος διπερὶ τὸ γένος εἶναι. εἰ δέ τι μὴ ὑπάρχει τῷ ἐπὶ ἔλει τοῦτον τοῦτο, οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν τῷ ἐπὶ πλέον· ἀλλωρ γάρ τινι ὑπάρχον τῶν ὑπὸ τὸ γένος δύναται ἐν ἐκείνῳ εἶναι. οἷον ἐπεὶ τῷ ζῷῳ οὐχ ὑπάρχει τὸ ἄψυχον, οὐδὲ 30 τῶν ὑπὸ τὸ ζῷον τινι· ὑμοίως, ἐπεὶ τὸ γωρίς αἰτιήσεως εἶναι οὐχ ὑπάρχει τῷ ζῷῳ. οὐδὲ τῶν εἰδῶν τινι αὐτοῦ ὑπάρχει. ἀλλὰ δὲ διαβάλλειν τις πειρώμενος τὰ προειρημένα λέγῃ τῷ μὲν ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν τὸ ὑπὸ τὸ ζῷον εἶναι, οὐκέτι δὲ καὶ τῷ ζῷῳ (οὐ γάρ ἔστι τὸ ζῷον ὑπὸ τὸ ζῷον), δημάσον δὲ καὶ τῷ ζῷῳ ὑπάρχει τὸ ὑπὸ τὸ ζῷον εἶναι. εἰ γάρ τινι ζῷῳ, 25 (καὶ ζῷῳ) ὑπάρχει· τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τινὶ ζῷῳ ὄντι ὑπάρχει· καὶ τὸ ὑπὸ τὸ ζῷον εἶναι· ὅστε καὶ ζῷῳ· οὐ γάρ ἐκείτο τοῦτο ἐν τινι εἶναι δὲ ἐν παντὶ αὐτῷ ἔστιν.

p. 111 a 33 Ἐπεὶ δὲ ἀναγκαῖον, ὃν τὸ γένος κατηγορεῖται, καὶ τῶν 30 εἰδῶν τι κατηγορεῖσθαι.

30 Ο τόπος τοιοῦτος· ἐπεὶ τὰ γένη οὐκ ἔστιν αὐτὰ καθ' ἑαυτά, ἀλλ' ἐν

1 πᾶν prius corr. e πᾶς B 2 εἰδεῖς] εἰδοῦς in ras. P² ἔστι ταῦτα A: ἔστι ταῦτα, sed ante καὶ, aP²; ἔστιν, ἔστι ταῦτα—αὐτοῦ (3) scripsit P² supra inducta haec manus primae verba: ἦ εἰδοῦς ἔστιν. καὶ ἐν τῷ γένει ταῦτα ἔστιν περιεχόμενα ὑπὸ αὐτοῦ παριστάμενα A 3 δὲ δεῖξας A post πρὸς eras. πρὸ P post κατασκευὰς induxit τῶν μὲν εἰδῶν P μὲν add. P² 4 post ψευδῆ induxit τούτοις P 5 post ἐπὶ eras. 2 lit. P 6 τῷ εἰδοῦς ὑπάρχειν omissio μηδὲ A 7 ὅλως ἐν ζῷῳ D ἐν alterum om. A δὲ pro altero δὲ D 10 τούτῳ (sic) ἐπὶ πλεῖστον A 12 post καὶ alterum add. τῷ A 13 τὸ (ante ἐπὶ) A 16 ὑπάρχοντα AB: ὑπάρχει aP: compend. D post γάρ add. μὴ A εἰδοῦς] γένος D 17 διπερὶ A 18 ἀλλοῦ A post τινι add. τῶν aAP ὑπάρχον τῶν AD: ὑπαρχόντων aBP 21 αὐτοῦ τιν D διαλαβεῖν P 23 οὐκέτι—εἶναι (24) om. B 24 εἰ AB: φ aDP 25 καὶ ζῷῳ addidi: om. ABD: ὄντι a: ὑπάρχει—ζῷῳ om. P 29 τι om. BD 30 post τοιοῦτος add. ἔστιν comp. D, sed cf. Aldin. p. 101,14. 133,29. 139,8 ἑαυτὰ D: αὐτὰ aABP

τοῖς εἰδέσιν αὐτοῖς, ὃν κατηγορεῖται, τὸ εἶναι. ἀναγκαῖον. εἰ τὸ γένος
ώς γένος τινὸς κατηγορεῖται, τούτου καὶ εἰδῆς τι κατηγορεῖται, εἰ μὴ
προσεχὲς εἰδῆς εἴη αὐτὸς τοῦ κατηγορουμένου γένους· τοῦ γάρ ζήρου πτη-
νοῦ κατηγορεῖται μὲν τὸ ζῷον, οὐ μὴν καὶ εἰδῆς αὐτοῦ κατηγορεῖται, ἐπεὶ
αὐτὸς προσεχὲς εἰδῆς ἔστι τοῦ ζῷου· διὸ παρέλιπε προσθεῖναι. διὸ μηδὲ ^{καὶ}
γρήσιμον αὐτῷ πρὸς τὸν παραδιδόμενον τόπον ἦν. Τι καὶ τούτου τὸ εἰδῆς
κατηγορεῖται, εἴ γε αὐτὸν μὲν αὐτοῦ κατηγορεῖται. εἰδῆς δέ ἔστιν αὐτὸς τοῦ
ζῷου. οὗτων δὴ τῶν γενῶν τοιωτῆς φύσεως, ἀναγκαῖος φησὶ καὶ δια-
έξειν λέγεται γένος τι, τούτῃ ἔστιν οἵς ὑπάρχειν τε καὶ συμβεβηκέναι λέ-
10 γεται γένος τι, τούτοις πάντως καὶ τῶν εἰδῶν τι τῶν τοῦ γένους ὑπάρχειν ⁴⁰
τε καὶ συμβεβηκέναι. ἀλλὰ καὶ δια παρωνύμως ἀπὸ τινῶν γενῶν λέγεται
(οὗτοις δὲ λέγεται οἵς συμβέβηκέ τι γένος). ἀνάγκη ταῦτα καὶ ἀπὸ εἰδῶν
τινὸς τῶν ἐκείνου τοῦ γένους παρωνύμως λέγεται. οἷον εἰ ἐπιστήμη τινὶ
ὑπάρχειν λέγεται. ἀνάγκη τούτῳ καὶ εἰδῆς τι τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην
15 ὑπάρχειν, Τι μουσικὴν ηγραμματικὴν η ἀλληγενά εἰδῆς εἰδῆς
ἐπιστήμης ὑπάρχει τινί. οὐδὲ ἀν θλως ἐπιστήμη αὐτῷ ὑπάρχου. ἀλλὰ καὶ
καὶ παρωνύμως τις ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης λέγεται ως δὲ ἐπιστήμων, τούτοις
ἀνάγκη καὶ ἀπὸ τινὸς τῶν τῆς ἐπιστήμης εἰδῶν παρωνύμως λέγεται.
Τι γάρ γραμματικὸν η μουσικὸν η γεωμετρηγον η ἀπ' ἄλλης τινὸς ἐπι-
20 στήμης εἰ γάρ ἀπὸ μηδεμιᾶς, οὐδὲ ἀν τὴν ἀρχὴν ἐπιστήμων λέγοιτο.
λαβόν δὲ τὸ καθόλου καὶ εἰπὼν οἶνον εἰ τινὸς ἐπιστήμη κατη-
γορεῖται, καὶ γραμματικὴ η μουσικὴ η τῶν ἄλλων τις ἐπιστη-
μῶν κατηγορηθήσεται. μετέβη ἐπὶ τὰ ως συμβεβηκότα κατηγορουμένα
εἰπὼν καὶ εἰ τις ἔχει ἐπιστήμην η παρωνύμως ἀπὸ τῆς ἐπιστή-
25 μης λέγεται· οὗτον γάρ τινος η ἐπιστήμην οὐτῶς κατηγορῆται ως συμ-
βεβηκούσα αὐτῷ καὶ ως ἔχομένη ὅπ' αὐτοῦ. τούτου ἀνάγκη καὶ τῶν ἐν
εἰδεῖς τῆς ἐπιστήμης οὐδὲν ἐπιστημῶν κατηγορεῖται τινα. ἐπεὶ γάρ ἀλη-
θεῖς τοῦτο καθόλου, τὸ οὖ κατηγορεῖται τι γένος, τούτου καὶ εἰδῆς τι κατη-
γορεῖται καὶ μὴ δύνασθαι γένος τι εἶναι ἐν ὑποστάσει μὴ εἰδῶν τινὸς
30 οὗτος, ἀλληλές γίνεται καὶ τὸ φῶ συμβεβηκέναι λέγεται τι γένος, τούτῳ
συμβεβηκέναι τι καὶ τῶν τοῦ γένους ἐκείνου, καὶ τούτῳ, εἴτε μετὰ τοῦ
προσθεῖναι τὸ ὑπάρχειν καὶ συμβεβηκέναι τὴν τοῦ γένους κατηγορίαν ¹⁰

1 post εἶναι add. ἔχει aABD: om. P   2 αὐτὸς εἴη A   5 δὲ παρέλιπε ABP: δὲ παρέ-
λειψε D: ὅπερ ἔλειπε α   6 αὐτὸς A   παραδιδόμενον aP   6. 7 τοῦτο τὸ εἰδῆς ^{καὶ} εἰδεῖς
αὐτοῦ κατηγορουμένον A   αὐτοῦ libri   7 αὐτοῦ pro altero αὐτὸς A   9 τοῦτ' ἔστιν—
γένος τι (10) om. A   10 τούτοις τι πάντως καὶ τῶν τοῦ γένους εἰδῶν A   τῶν τῶν—
δὲ λέγεται (12) initio paginae partim restituit P³   11 λέγονται aP   13 λέγεται A   εἰ
om. A   16 ὑπάρχει aABD: ὑπάρχει P   αὐτὸς A   ὑπάρχει (post αὐτῷ) B: ὑπάρχει ^X A
17 τις corr., ut videtur, ex τῇς A   ἐπιστήμων λέγεται ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης D   τούτων A
21 οὗτον postea add. D: om. B   εἰς] ἐπὶ A   22 καὶ Arist. et η aABD, postea add. P¹
aut P²   24 post εἰπὼν add. δὲ B   ἔχει Arist. et, ut videtur, D: ἔχει aABP
25 τινος in ras. D   κατηγορῆται] α prius et η in ras. D   26 ως] η B   29 εἶναι
om. B   ὑποστάσει (sic) B   μὴ alterum superser. B   30 τῷ φῶ P   post συμβ.
add. τινι A   τι γένος λέγεται B   32 καὶ συμβεβηκέναι—ὑπάρχειν (p. 162,1) om. A

ποιούστο, είτε καὶ μὴ προστιθέσῃ μὲν τὸ ὑπάρχειν παρωνύμως δὲ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ γένους λέγοι· αἱ γὰρ παρώνυμοι κατηγορίαι, ὡς εἶπε καὶ ἐν ἀρχῇ τούτῳ τοῦ βιβλίου, ἀπὸ συμβεβηκότων.

p. 111b4 Ἐὰν οὖν τι τεθῇ λεγόμενον ἀπὸ τοῦ γένους ὑπωσοῦν.

5 Τὸ ὑπωσοῦν δηλωτικόν ἔστι τοῦ 'εἴτε παρωνύμως εἴτε καὶ τῷ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ γένος προστιθέσθαι'. καὶ παραδείγματι δὲ τῷ παρωνύμῳ ἔχοργαστο· ὁ γὰρ τὴν ψυχὴν κινεῖσθαι λέγων παρώνυμον τὸ κινεῖσθαι 10 τῆς κινήσεως ὃν τῆς ψυχῆς κατηγορεῖ ὅμοιος δὲ ὁ λόγος, καὶ τῇ ψυχῇ ὑπάρχειν ἡ συμβεβηκέναι τὸ κινεῖσθαι τις λέγη. ὅντος δὴ τοιούτου τοῦ 15 προβλήματος γρὴ ἐπὶ τὰ εἰδὴ τῆς κινήσεως ἐπιβλέψαντα (ἔστι δὲ ταῦτα αὐξησις, μείωσις, φορά, ἀλλοίωσις, γένεσις καὶ φθορά· κοινότερον γάρ νῦν καὶ ταύτας κινήσεις λέγει, ὥσπερ καὶ αὐτὴν τὴν κίνησιν γένος) τὸ εἶναι 20 ἀπό τινος τούτων οἷον τότε τῆς ψυχῆς παρώνυμον τὴν κατηγορίαν ποιεῖ· σθαι (εἴη γάρ ἂν κατασκευαζόμενον τὸ κινεῖσθαι αὐτήν), οἷον εἰ γίνεται ἡ 25 φθείρεται ἡ ψυχή, εἰ αὔξεται ἡ μειοῦται, εἰ ἀλλοιοῦται, εἰ φέρεται· εἰ δὲ μηδὲν τούτων, ἀνασκευάζοιτο· ἀν καὶ τὸ κείμενον τὴν ἀργήν, τὸ κινεῖσθαι αὐτήν. εἰ δὴ κατὰ Ξενοκράτην ψυχή ἔστιν ἀριθμὸς αὐτὸν κινῶν, ἡ αὔξησις ἀν αὐτὸν ἡ μειοῦσα ἡ ἀλλοιοῦσα ἡ φέρεισθαι ἡ γεννώντη. ἀλλ’ οὕτε αὔξεται τι αὐτὸν αὐτό (ὑπὸ γάρ τινος προστιθέμενου τὸ αὐξόμενον αὔξεται, δὲ 30 ἔκτης ἔστι τοῦ αὐξανομένου· ἔτι ὁ αὐξόμενος ἡ μειούμενος ἡ ἀλλοιούμενος μεταπίπτοι ἀν εἰς ἄλλον ἀριθμὸν καὶ ἔξισταιτο τῆς οἰκείας οὐσίας καὶ τοῦ εἶναι οὗτος δεῖ ἦν), ἀλλ’ οὐδὲ γεννῶν τι αὐτὸν ἡ φθείρειν δυνατόν, ἀλλ’ οὐδὲ φέρεσθαι τι οἶνον τε ὑφ' ἔσυτον, ὥστε οὐδὲ τὸν ἀριθμόν. ἡ οὐσίας μὲν ἡ δρισμὸς ἀν εἴη τῆς ψυχῆς ἀνασκευαζόμενος καὶ δρικὸν τὸ 35 πρόβλημα. εἰ δέ τις λέγοι συμβεβηκέναι τῇ ψυχῇ οὐσίᾳ οὐση τὸ κινεῖσθαι, δεῖξαντες διτι μήτε αὔξεται μήτε μειοῦται μήτε κατὰ τόπον κινεῖται μήτε γίνεται ἡ φθείρεται (οὐδὲν γάρ ἀσύμματον οἶνον τε τούτων τι πάσχειν).

1 ποιεῖται D εἴ τε B καὶ om. D προστιθέσῃ μὲν P: προστιθέμεν B: προσθείη-
μεν D: προστεθείη μὲν a post δὲ add. καὶ A 2 γένους] εἰδους A λέγοι aAP:
λέγει BD εἰπε] c. 2 p. 109b4—12 5 τῷ aP: τοῦ AB, in ras. D 6 τθεσθαι D
8 κατηγορία Λ ὅμοιος ABD: ὅμοιος aP 9 ὑπάρχων ἡ mut. P² λέγη scripsi: λέγοι
libri τοιούτου τοῦ BD: τοῦ τοιούτου A: τούτου τοῦ aP 10 ἐπιβλέπον supra v scripto
τι A: προβλέψαντα B 11 φορά εἰ φθορά? P 12 καὶ ταύτας νῦν Λ εἰναι] an σκοπεῖν εἰ?
13 post τούτων add. εἰ a οἶνον τότε ABDP: οἶνον τέ γε a: οἶνον τε veri simile ante τὴν add.
καὶ D 13. 14 ποιεῖσθαι AD: ποιήσασθαι aBP 14 γάρ, quod post οἶνον add. A, transposui:
om. aBDP: ante εἴη add. καὶ Brandis Schol. p. 267a12 εἰ aP: ἡ ABD ἡ ABD: εἰ aP
15 εἰ primum aAP: ἡ BD ἡ ABD: εἰ aP εἰ δ. εἰ aP: ἡ δ. ἡ ABD 16 μηδὲ aP
ἀνασκευάζοιτο in mrg. P¹ aut P⁴ 17 αὐτὸν BD: ἔσυτὸν aP²: αὐτὸν P¹ et, ut videtur, A
αὐξάνον D 18 αὐτὸν libri post αὐτὸν add. κενῶν A ἡ φθείρεισθαι αὐτὸν αὐξάνον D
20 αὐξορένου malim αὐξανόμενος AD post αὐξόμενος superser. ἀριθμὸς B 22 τοῦ]
τι Λ οὐσίας δις aP αὐτὸν Dpr. η] καὶ P 23 φέρεσθαι P: φθείρεσθαι aABD
τι om. AD αὐτοῦ B 25 λέγει B: compend. A 27 τοιούτου (sic) Λ

δεῖσαντες δὲ καὶ ὅτι μηδὲ ἀλλοιοῦται (ἥ γάρ ἀλλοίωσις κατὰ τὰς αἰσθητὰς διαφοράς, οὐδὲ οὐ δέχεται ἥ ψυχὴ τῷ διάφανος εἶναι), ἀντεκευακότες ἀν εἴημεν τὸ κείμενον. ἀλλὰ καὶ εἰ λέγοι τις τὸν θεὸν ἐμπαθῆ, δεῖ αὐτὸν ἥ ἔθεσθαι ἥ λυπεῖσθαι ἥ φοβεῖσθαι ἥ ἐπιμυρεῖν· εἰ δὲ μηδὲν τούτων εὑλογητὸν τῷ τῷ θεῷ ὑπάρχειν, ἀναιροῖται ἀν εἶναι αὐτὸν ἐμπαθῆ. πάλιν εἰ ὁ ἀμαρτάνων ἀκούσιως ἀμαρτάνειν λέγοιτο, δεῖ αὐτὸν ἥ βίᾳ ἥ δι' ἄγνοιαν ἀμαρτάνειν· ταῦτα γάρ του ἀκούσιον εἴδη· καὶ εἰ μὲν βίᾳ, ἔξωθεν δεῖ τὴν αἰτίαν ἔχειν καὶ μηδὲν αὐτὸν πρὸς τούτο τοντελεῖν· τοιοῦτον γάρ τὸ βίᾳ· εἰ δὲ δι' ἄγνοιαν, τὰ καθ' ἔκαστα δεῖ ἀγνοεῖσθαι, ἐν οἷς ἡ πρᾶξις· ὁ 10 γάρ τῇ τοῦ καθόλου ἀγνοίᾳ ἀμαρτάνων, εἰ καὶ ἀγνοῶν ἀμαρτάνει, ἀλλ' 40 οὐ δι' ἄγνοιαν ἀλλὰ δι' αὐτὸν· αὐτὸς γάρ τῆς τοιαύτης ἀγνοίας αἴτιος. οὐδὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νικομαχίων ἡθικῶν δέδεικται, οὐδὲ σύνδεσμοι συγγρινώσκεται· εἰ δὴ ὁ ἀκροτῆς μήτε βίᾳ μήτε δι' ἄγνοιαν ἀμαρτάνει, οὐδὲ ἀν αὐτῷ ἀμαρτάνου· οὕτω δὲ ἀναιροῖται ἀν τῷ εἶναι τὰ ἀμαρτήματα ἀκούσια.

15 "Οὐ δὲ καὶ πρὸς ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν γρήσιμος ὁ τόπος, πρόδοτλον. δεῖσαντες μὲν γάρ, ὅτι μηδὲν τῶν τοῦ γένους εἰδῶν ὑπάρχει 45 τῷ προκειμένῳ, ἀνηργοκότες ἀν εἴημεν τὸ πρόβλημα· εἰ δέ τι τῶν τοῦ γένους εἰδῶν ὑπάρχον δειγμέσῃ τῷ προκειμένῳ, κατετεκευασμένον ἀν εἴη τὸ ὑπάρχειν τὸ γένος αὐτῷ.

20 p. 111b12 Μὴ εὔποροιοντι δὲ ἐπιγειρήματος πρὸς τὴν θέσιν.

Δοκεῖ τοῦ ἀπὸ τῶν ὑρισμῶν τόπου γέρη ἐν τοῖς προειρημένοις μεμνη-
μονευκέναι | δι' ὧν εἰπεν "ἄλλος τὸ λόγους ποιεῖν τοῦ τε συμβεβηκότος 88
καὶ φυσικήν, ἥ ἀμφιστέρων καθ' ἑκάτερον ἥ τοῦ ἑτέρου". ἀπὸ γάρ
τῶν ὑρισμῶν ὡς ἀπὸ φανερωτέρων ἐν ἔκεινῳ τε τῷ τόπῳ ἡξίωσε
25 τὰς ἐπιγειρήσεις ποιεῖσθαι, ἐντοῦθα τε τὸ αὐτὸν λέγει. ἔστι δὲ τοῦτο
οὐχ ὑρικὸν ἀλλὰ δι' ὑρισμοῦ τοῦ συμβεβηκότος ἀνασκευὴ ἥ κατασκευὴ·
ταῦτα δὲ ὑρικὰ ἐν οἷς ζητεῖται εἰ ὑρισμὸς τὸ κείμενον. ἥ δὲ γρήσις τοῦ 5
ὑρισμοῦ οὐδὲν ὑρικόν. εἴη δὲ ἀν προστιθέμενον διὰ τούτου τοῦ τόπου τὸ
πλεῖστον τοῦ αὐτοῦ δροις γρήσιμοι δεῖν οὐχ ὡς τῇ ἀληθείᾳ πλειόνων

1 καὶ addidi μήτε A αἰσθητικὲς D 2 ἀνασκευακότες P 3 πινόμενον P
λέγει B 4 ἥ ἐπιμυρεῖν ἥ φοβεῖσθαι D μή δὲ ἐν aP 6 ἀμαρτάνειν aABP: ἀμαρ-
τάνων D post δεῖ superser. δὲ P 7 ἀξωθεῖν Bpr. 8 αὐτῶν Bpr. 9 καθέκα-
στον B 10 καθί P, sed o scripsit P² ἀγνοῶν corr. ex ἀγνοεῖ B: ἀγνοια τού-
των A 11 αὐτὸν aDP, Bpr.: ὠτὸν A, corr. B 12 ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νικομ. ἥθ.]
c. 2 p. 1110b32 sq. συγγρινώσκεται—οὕτως δὲ (14) initio paginae partim restituit P³
13 εἴη aB: om. P³ ἀκροτῆς ABDP¹: ἀκροτῆς al³ ἀμαρτάνει a: non liquet P
ἀν periit in P 14 ἀμαρτάνει Bpr. . δὲ D: δὲ ABP³: δὲ a 16 ὑπάρχει A: ὑπάρχον
B: ὑπάρχει P: compend. D: ὑπάρχον δειγμέσῃ ut vs. 18 a 18 δεικνύσαιτο D κατετεκευα-
μένον a 20 ἀποροῦται aA 21 ἐν τοῖς προειρημένοις ἥδη B 21. 22 ἐμνημονευεῖναι al³:
μνημονευεῖναι A 22 εἰπεν] c. 2 p. 109b30 ἀλλώς D τὸ] τὲ A τε om. B
24 ἀπὸ om. B τε post τόπῳ transposuit A: om. B 25 τε om. A 26 ἥ BD: καὶ
aAP 27 fort. γάρ (post ταῦτα) τοῦ BD: om. aAP 29 πλεῖστος (ante τοῦ) A

ὅρων τοῦ αὐτοῦ ὄντων δὲλλός ὡς κατὰ δύξαν· διὰ τοῦτο γάρ προσεθήκεν ἡ τῶν δοκιμώντων. τῶν γάρ τοῦ προκειμένου φερομένων ὑρισμῶν τὸν γρηγοριμώτερον πρὸς τὸ προκείμενον λαβόντας δεῖν ἀλλοὶ ἀπὸ τούτου ἐπιγειρεῖν πρὸς τὸ πρόθλημα τὸ κείμενον, οὐ θέσιν εἶπε πάλιν, ἡ κατασκευάζοντα 10 αὐτὸν ἡ ἀνασκευάζοντα. ἔστι δὲ ἡ ἀπὸ τῶν ὅρων ἐπιγειρησίς ὥδιν καὶ πολλὰς ἀφορμὰς ἔχουσα. οἷον κειμένου τοῦ ἵσα εἶναι τὰ ἀπειρά ὑριστέον τὸ ἵσον πρὸς τὸ γρηγοριμὸν ἡμῖν εἰς τὸ προκείμενον· διὸ ἀνασκευάζοντα μὲν τὸ πρόθλημα ὑριστέον ἵσα εἶναι τὰ τῶν ὄντα μέτρων· οὐ γάρ οἴδη τε οὗτος ἵσα εἶναι τὰ ἀπειρά τῷ τὴν ὁργὴν μηδὲ μετρηγά εἶναι· εἰ δὲ κατα- 15 σκευάζειν βουλούμεθα, [τὰ ἵσα] τὰ μῆτες ὑπερβάλλοντα μῆτες ἐνδέοντα· οὗτοις 20 γάρ ἔχει καὶ τὰ ἀπειρά πρὸς ἀλληλά. ἀλλοὶ δὲ μὴ εὐποροῦντας ἐπιγειρημάτων πλείους ὑρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ λαμβάνειν· ἀπὸ γάρ πλειόνων εὐκολωτέρα ἡ τῶν πρὸς τὸ προκείμενον εὑρεσίς. οἷον Ἑρωνιμένου εἰ ἡδονὴ ἀγαθόν· τῆς ἡδονῆς ἀποδοτέον πλείους ὅρους, τοῦτο μὲν ὅτι λεία κίνησις, τοῦτο δὲ ὅτι 25 “γένεσις εἰς φύσιν αἰσθητή”, τοῦτο δὲ ὅτι ἀλλογενής διάγυστις, τοῦτο δὲ ὅτι “ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν ἔξεως ἀνεμπόδιστος” ἡ ὅτι τὸ παρακολουθούμενον τέλος τοῖς τελευταῖς ἐνεργείαις. πλειόνων γάρ ἀποδοθεῖτων ὅρων ἥδον εὐπορήσομεν καὶ πρὸς τὸ *(κατασκευάζειν καὶ πρὸς τὸ)* ἀνασκευάζειν· ἔνεστι γοῦν ἐκ τῶν ἀποδεδομένων ὅρων περὶ τῆς ἡδονῆς καὶ ὅτι μὴ ἔστιν ἀγαθὸν 30 ἐπιγειρεῖν καὶ ὅτι ἀγαθόν. δύναται τὸ μὴ εὐποροῦντι δὲ ἐπιγειρήματος εἰργκέναι οὐδὲ ὡς ἀλλού τινὸς τόπου μαγματεύοντα δὲλλός ὡς προστιθεῖται τῷ προειρημένῳ. εἰ γάρ διαφορόμενοι τὰ γένη εἰς τὰ εἰδῆ μηδέπω 35 φυνερῶς ἀνασκευάζειν δυναίμεθα τὸ πρόθλημα τῷ καὶ ἐπὶ τῶν εἰδῶν ἀμφισβήτηται τινὰ καταλείπεσθαι (οἱ γοῦν λέγοντες κινεῖσθαι τὴν ψυχὴν οὐ φασι 40 δεῖντως λαμβάνειν τοὺς λέγοντας αὐτὴν μὴ ἀλλοιοῦσθαι· ἀλλοιοῦσθαι γάρ αὐτὴν καὶ ὅργονμένην καὶ λυπούμενην καὶ ἡδομένην καὶ μανθάνουσαν καὶ μηγμονεύουσαν καὶ δοξάζουσαν). ἐπεὶ τοίνυν ἀμφισβήτησιμον δηκεῖ τοῦτο εἶναι, τὸ πότερον αὐτῇ ἡ ψυχὴ ταῦτα πάσχει ἡ ὁ τὴν 45 ψυχὴν ἔχων. οὐ δρηγόμενος ἡ λυπούμενος, οὐ φαμεν, ἀσφεμόνος φησὶ 50 τοῦτο δεῖν ὅριζεσθαι τὸ κινεῖσθαι. τί ποτέ ἔστι. καὶ λαβόντας τοὺς ἀποδεδομένους ὑρισμοὺς τοῦ κινεῖσθαι τούτων ἐπιλεξαμένους τὸν γρηγοριμώτατον πρὸς τὸ προκείμενον ἀπὸ τούτου τὴν ἐπιγειρησιν ποιεῖσθαι. οἷον ὅτι

1 ὄντων ὅρων τοῦ αὐτοῦ Α: ὅρων ὄντων τοῦ αὐτοῦ Β 2 τὸν τὸ Β 5 αὐτὸν scripsi: αὐτὸν libri 6 παρέχουσα Β εἶναι ἵσα Α 7 εἰς superser. P¹ aut P²: πρὸς in linea P 9 ἵσα εἶναι οὗτος Β 10 βουλόρειται Α τὰ σα delevi τὰ alterum post ὑπερβάλλοντα habet A 11 ἔχειν D εὐπορεῖν τῶν ἐπιγειρημάτων A 13 τῶν, quod ante 12 πλειόνων collocant libri, transposui post εἰ add. ἡ Β 14 τοῦτο μὲν—ἐνεργείαις (17) Suidas sub v. ἡδονή λεία post ras. 2 lit. P² 15 γένεσις—αἰσθητή] Eth. Nicom. VII 12 p. 1152v13 αἰσθητή aP Arist.: αἰσθητήν ABD Suidas διάγυστος] cf. Plat. Cratyl. c. 32 p. 419 C 16 ἐνέργεια—ἀνεμπόδιστος] Eth. Nicom. VII 13 p. 1153a14 ἡ ὅτι scripsi: ἡ τι aBP: ἡ τι Α: είτα (in ras.) τι Β 18 κατασκευάζειν καὶ πρὸς τὸ addidi 21 εἰργκέναι P 22 εἰργμένῳ D 24 post ἀμφισβήτησιν add. τινα aP 25 λαμβάνειν δεῖντως D μὴ om. AB 25. 26 ἀλλοιοῦσθαι om. a 29 οὐ om. A ante λυπούμενος add. οὐ aP φαμεν, ἀσφεμόνος] φαμένους P φησὶ om. D 30. 31 ἀποδεδομένους Α 31 γρηγοριμώτατον scripsi: γρηγοριμώτερον libri

κινεῖσθαιί ἔστι τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου· τοιούτου γάρ τεθέντος
τοῦ κινεῖσθαι οὐκ οὖν τε τὴν ψυχὴν κινεῖσθαι· σωμάτων γάρ η κατὰ 35
τόπον μεταβολή.

p. 111b17 Σκοπεῖν δὲ περὶ τοῦ προκειμένου, τίνος ὅντος ἀνάγκη
5 τὸ προκείμενον εἶναι.

‘Ο μὲν τόπος ἔστιν ἐξ ἀκολουθίας. διπλοῦς δ’ ἔστιν καὶ γάρ κατα-
σκευαστικός ἔστι καὶ ἀνασκευαστικός. προκειμένου γάρ τινος προβλήμα-
τος, δ’ βουλόμενα η κατασκευάσαι η ἀνασκευάσαι, φησὶ δεῖν σκοπεῖν καὶ
ζητεῖν τίσι τοῦτο τὸ προκείμενον ἔπειται, καὶ τίνα πάλιν αὐτῷ οὕτως 40
10 ἔπειται. καὶ μὲν βουλόμενα αὐτὸν κατασκευάσαι, δεικτέον τι τούτων ὃν
οἷς τοῦτο ἔπειται· πάντως γάρ ἐκείνου τεθέντος ἔσται καὶ τοῦτο, ἐπεὶ ἔπε-
ιται αὐτῷ· εἰ γάρ τὸ ἡγούμενον, καὶ τὸ ἐπόμενον κατὰ τὸν πρώτον
λεγόμενον ἀναπόδεικτον ὄντα ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικόν. οἷον εἰ
εἴη τὸ πρόβλημα πότερον πᾶσα ἥδονὴ ἀγαθὸν η οὐ, βουλούμενα δὲ
15 δεικνύναι πᾶσαν οὐσαν ἀγαθόν. ζητητέον τίνι ἔπειται τὸ πᾶσαν ἥδονὴν 45
ἀγαθὸν εἶναι, κάκεινο κατασκευαστέον· οἷον εἰ ἔπειται τῷ πᾶσαν ἥδονὴν
κατὰ φύσιν εἶναι, τοῦτο οὕτως ἔχον δεικτέον· δειγμέντος γάρ τούτου
ἔσται συναποδειγμένον αὐτῷ καὶ τὸ πᾶσαν ἥδονὴν ἀγαθὸν εἶναι.
ὅμοιώς καὶ κατασκευασθῆ πᾶσα εἶναι αἱρετή, ἔποιτ’ ἀν πάλιν τὸ
20 ἀγαθὸν εἶναι πᾶσαν. οὕτως καὶ Πλάτων ἐν μὲν τῷ Φαιδρῷ βουλόμενος 89
δεῖξαι τὰς ψυχὰς ἐν “Αἰδου οὔσας τε καὶ σωζομένας ἔλαβεν, ὃ τοῦτο
ἔπεισθαι φέτο, τὸ ἐκ τῶν τεθνεώτων· τοὺς ζῶντας γίνεσθαι· τοῦτο δὲ
κατεσκευάσε διὰ τοῦ τὰ ἐναντία ἐκ τῶν ἐναντίων γίνεσθαι, ἐναντία δὲ
εἶναι τὸ ζῆν καὶ τὸ τεθνάναι. ἐν δέ γε τῷ Μένωνι πάλιν βουλόμενος
25 δεῖξαι τὰς ἀρετὰς διδακτὰς ἔλαβεν ὃ τοῦτο ἔπειται· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ
ἐπιστήμας αὐτὰς εἶναι· εἰ γάρ αἱ ἀρεταὶ ἐπιστήμαι, διδακτοὶ αἱ ἀρεταὶ.
τοῦτο δὲ δὲ λαρβάνει κατασκευασθείη ἀν οὕτως· ὁ ἀριστα τὴν ψυχὴν
διακείμενος πάντων τῶν προσγράντων τε καὶ δεόντων ἐπιστήμην ἔχει· ο
δὲ τὰς ἀρετὰς ἔχων ἀριστα τὴν ψυχὴν διάκειται· δὲ τὰς ἀρετὰς ἄρα
30 ἔχων πάντων τῶν δεόντων ἐπιστήμην ἔχει· η ἀρετὴ ἄρα πάντων τῶν
δεόντων ἔστιν ἐπιστήμη. ἔστι τὸ αὐτὸν καὶ οὕτως δεῖξαι· οὐ παρουσίᾳ 10

1 τούτου aP   2 post κινεῖσθαι add. ὅτι (mrg. B) μηδὲ (corr. B) μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου
aABP: om. D   4 post δὲ add. καὶ B   περὶ aABDP(C): ἐπὶ Arist. post ὅντος add.
τί D   5 ἔστιν omisso ἀνάγκη Arist. codices (praeter f, re. B)   8 βουλούμενα ἀν omisso
η A   11 οἵς scripsi: ὡ libri   12 τῶν πρώτων A   15 τίνι ζητέον (sic) A   16 εἰ
οī
om. D   τὸ D   17 τοῦτο—καὶ (19) initio paginae P³   post γάρ add. καὶ P³
19 καὶ] ἀν P³   αἱρετὴ BDP: ἀρετὴ αA   20 ἀγαθὴν B   ante Πλάτων add. οἱ A   ἐν
μὲν τῷ Φαιδρῷ] c. 15—17   21 δὲ τούτῳ A   23 τάνατία A   24 γε om. a
ἐν δέ γε τῷ Μένωνι] c. 23 p. 87 C   25 δὲ τούτῳ A   27 λαρβάνει οἱ omisso δὲ P
28 post δεόντων induxit τὰς B   ἔχειν δέσπειτε A   29 ἀριστα corr. B   post
ἀριστα eras. 2 lit. P   ἄρα om. D   30 πᾶσαν (post ἔχων) A   31 ἔστιν D: om. AB:
post ἐπιστήμη habent aP   ἔστι] εἴτι A

ἐπιστήμων τίς ἔστιν. ἐπιστήμη τοῦτο· ἀρετῆς δὲ παρουσίᾳ ἐπιστήμονες τῶν δεόντων γίνονται· ἡ ἀρετὴ ἄρα ἐπιστήμη. ἀλλὰ καὶ οἱ ὥντορες τούτῳ τῷ ποτῷ χρῶνται ἐν πολλοῖς. ἀνδροφονίας γοῦν ἐγκαλοῦντές τινι οἵτις ἐπεται τοῦτο, ταῦτα δεικνύουσιν, οἷον ὅτι ἐγθύρος, ὅτι ἐπίβουλος, ὅτι ὁφῆ⁵ ἕφος ἔχων ἐν ἑκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ τῷ τόπῳ πολλάκις. καὶ μοιγείας ἐγκαλοῦντες κατασκευάζουσιν ὅτι καὶ λιπιστής. ἐπεσθι τὸν ὅτα οὐτως¹⁵ καὶ οἱ τὸν κενὸν κατασκευάζοντες ἡγουμένοι εἴπεσθι τοῦτο τῇ κινήσει τὸ κίνησιν εἶναι λαμβάνοντας. κατασκευάζοντες μὲν οὖν τὸ πρόθλημα τὸ φῶ¹⁰ ἐπεται τὸ προκείμενον, ἑκεῖνο εἶναι δεῖσθομεν. εἰ δὲ ἀνασκευάζομεν. πάλιν ληψόμεθα τὰ ἐπόμενα τῷ προκείμενῳ ἡμῖν εἰς ἀνασκευήν, καὶ δεῖσαντες ἑκεῖνα μὴ ὅντα ἀνεσκευακότες ἀν εἴημεν καὶ τὰ προκείμενα· εἰ δὲ γὰρ μὴ τὸ ἐπόμενον, οὐδὲ τὸ ἡγουμένον κατὰ τὸν δεύτερον λεγόμενον ἀναπόδεικτον.²⁰ ὅτι ἔστιν ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικός. οἷον εἰ προκείμενον ἡμῖν εἴη δεῖσαι τὸ μὴ πᾶσαν ἡδονὴν ἀγαθὴν εἶναι, δεῖσαντες τὸ ἐπόμενον τῷ πᾶσαν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι. πάλιν ὅτι μὴ σύμμετρος ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ²⁵ δεῖσαι βουλόμενοι, λαβόντες τῷ σύμμετρον εἶναι τὸ ἐπόμενον καὶ δεῖσαντες τὸ ἀτοπὸν τοῦτο ὃν ἀναιροῦμεν τὸ εἶναι τὴν διάμετρον σύμμετρον τῇ πλευρᾷ. ἐπεται γὰρ αὐτῷ τὸ τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις ἵσα εἶναι, ὡς ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἀναλυτικὰ δέδεικται· ἀδύνατον δὲ τοῦτο· ἀδύνατον ἄρα καὶ τὸ φῶ τοῦτο ἐπεται. πάλιν δεῖσαντες ἐπόμενον τῷ κενὸν εἶναι τὸ ἵστογῆ γίνεσθαι τὰ ἀνισοβαρῆ, ἐπει ἀτοπὸν τοῦτο, ἀναιροῦμεν τὸ κενὸν εἶναι. οὗτως καὶ³⁰ 25 Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ ἀναιρεῖ τὸ τὴν ἀδικίαν εἰδίουσίαν εἶναι λαβόν τὸ ἐπόμενον αὐτῷ, τὸ τὴν δικαιοσύνην κακοβούσιαν εἶναι, καὶ δεῖσας οὐχ οὗτως ἔχον. ἀλλὰ καὶ ὅτι μὴ ἡ ἐγκράτεια ἀρετή, διὰ τῆς τοῦ ἐπομένου τῷ τὴν ἐγκράτειαν ἀρετὴν εἶναι ἀναιρέσεως δείκνυται· εἰ γὰρ ἀρετὴ ἡ ἐγκράτεια, ὅμοιογομένη διάθεσις ἀν εἴη· οὐκ ἔστι δὲ τοιαύτη· οὐδὲ 30 ἀρετὴ ἄρα. ἀλλὰ καὶ ὅτι τοῦ χρώματος μὴ ἔστιν ὄρισμὸς τὸ ὕδιον ὅψεως³⁵ αἰσθητόν, οὗτως δείκνυται· εἰ γὰρ ἐν τούτῳ αὐτῷ τὸ εἶναι, πρός τι ἔστι τὸ χρώμα· οὐκ ἔστι δὲ πρός τι ποιήτης ἄρα. η ἡ τοιαύτη δεῖξις ὄρική· ἀλλὰ καὶ εἰ ἐπεται τῷ τὴν ἀρετὴν αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν εἶναι τὸ μὴ

4 post ἐγθύρος eras. 1 lit. P
add. τοῦ B

7 κενὸν A

11 ἀνασκευακότες ADP

ἄν om. D

13 ἐξ]

ἐν τῇς A

14 δεῖσαι τὸ transposui: inv. ord. libri

11 ἡδονὴν postea add. D

16 ἡδονὴν

τὸ om. A

τοὺς—ἀγαθῶνς A

17 ὁ addidi

ἔχει οὕτως D

18 ἡδονὴν

om. AB

19 λαβόντες om. B

τῷ BDP: τὸ αλ.

20 τῇ πλευρᾷ σύμμετρον αΛΡ

21 τῷ prius om. A

21, 22 ἐν τοῖς εἰς τὰ Ἀναλυτικὰ] p. 260, 18 sqq.

22 ante ἄρα

add. δὲ Α

τοῦτῳ φ omisso τὸ B

23 ante ἐπόμενον add. τὸ B

τῷ ἵστογῇ

γενέσθαι Α

24 post τοῦτο add. δὲ A

ante τὸ add. καὶ αΛΡ

25 Πλάτων

ἐν Πολιτείᾳ] 120 p. 348 C sqq.

λαβὼν — εἶναι (26) om. A

26 post δεῖσας add.

ὅτι B

27 η om. A

τῇς postea add. D

30 μὴ ἔστι τοῦ χρώματος A

31 τῷ B

32 πρός τι iterat A

η om. αΛΡ

33 εἰ om. A

5 καὶ prius postea add. D

6 post ἐγκαλοῦντες

ἄν om. D

13 ἐξ]

14 om. D

16 ἡδονὴν

17 ὁ

ἔχει οὕτως D

18 ἡδονὴν

19 ἡδονὴν

20 τῇ πλευρᾷ σύμμετρον αΛΡ

22 ante ἄρα

εἰναι εὐλογον ἔξαγωγήν, εἰ ἔστιν εὐλογος ἔξαγωγή, οὐκ ἀν εἴη αὐτάρχης πρὸς εὐδαιμονίαν ἡ ἀρετή.

p. 111b23 "Εἰτι ἐπὶ τὸν χρόνον ἐπιβλέπειν. εἰ που διαφωνεῖ.

Εἰπὼν περὶ τοῦ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικοῦ τόπου, ὃς ἐκ τῆς 40 ὁ ἀναιρέσεως τῶν ἀκολουθίουντων γίνεται, προστίθησι τῷ προειρημένῳ τόπον ἀνασκευαστικὸν καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ χρόνου, ὃς ἔστιν, εἰ τὸ τιθέμενον ἐξ ἀνάγκης ἔπεισθαι τινὶ διαφωνεῖ κατὰ τὸν χρόνον ὡς ὅντος τοῦ ἑτέρου θά-
τερον μὴ εἶναι· οὐ γάρ ἔτι ἀν εἴη τὰ οὗτας ἔγοντα ἐπ' ἵσης. οἷον εἰ
εἴη τιθέμενον τὸ τοῖς τρεφομένοις ἐξ ἀνάγκης ἔπεισθαι τὸ αὐξεσθαι, ἀναι-
10 φόρσομεν τοῦτο δεῖξαντές τινα τρεφόμενα μὲν. οὐκ ἀλλούμενα δέ· τὰ γάρ 15 παρηγθήσατα τῶν ζῴων τρέφεται μέν (οὐδὲ γάρ ἀν ἦν), οὐ μὴν ἔτι αὔξε-
ται. ἀλλὰ καὶ ὅτι τῷ ἐπίστασθαι οὐχ ἔπειται τὸ μεμνῆσθαι οὐδὲ ὁ ἐπι-
στάμενος πάντως μέμνηται, ἀπὸ τοῦ χρόνου δείκνυται, εἴ γε μνήμη μέν
ἔστι τῶν παρεληλυθέτων μόνων, ἐπιστήμη δὲ καὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ τῶν
15 μελλόντων· ὁ γάρ ἀστρολόγος καὶ τῆς μελλούσης ἐκλείψεως ἐπιστήμην 90 ἔχει. ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐχ ἔπειται τῇ μαθήσει ἀνάμνησιν εἶναι· αἱ μὲν γάρ
ἀναμνήσεις γεγονότων μόνων, μαθήσεις δὲ καὶ μελλόντων· τῇς γάρ μελ-
λούσης ἐκλείψεως ἔστι μάθησις. ἀλλ' οὐδὲ τῇ αἰσθήσει τὸ ἐπιστήμην
εἶναι· ἡ μὲν γάρ ἐκ γενετῆς, αἱ δὲ ἐπιστήμαις ὕστερον. ἀλλ' οὐδὲ τῇ
20 ὥρεσσι ἡ προσάρεσις διὰ ταύτων· ὕστερον γάρ ἡ προσάρεσις, ἐκ γενετῆς δὲ ἡ
ἡ ὥρεσσις. οὕτως δὲ οὐδὲ τῷ αἰσθητικῷ τὸ αἰσθάνεσθαι· αἰσθητικοὶ μὲν
γάρ ἐσμεν καὶ κοινώμενοι, αἰσθανόμενοι δὲ οὐ.

p. 111b32 "Ετι ὁ σοφιστικὸς τρόπος. τὸ ἄγειν εἰς τὸ τοιοῦτο πρὸς
ἢ εὐπορήσομεν ἐπιχειρημάτων.

25 Ο τόπος, ὃν νῦν παραδίδωσιν, ἔστι τὸ μεταφέρειν τὸ πρόβλημα καὶ τὸν
λόγον πρὸς τοῦτο πρὸς δὲ εὐποροῦμεν ἐπιχειρημάτων. ὃν σοφιστικὸν
εἶπεν εἶναι τρόπον, ἐπεὶ τοῖς σοφισταῖς σύνηθες τὸ καταλιπόντας τὸ περὶ 10
τοῦ προκειμένου ποιεῖσθαι τοὺς λόγους μετάγειν αὐτοὺς καὶ μεταφέρειν πρὸς
τοῦτο πρὸς δὲ εὐποροῦσιν ἐπιχειρημάτων, ὡς ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ τῷ Ηλά-
30 τωνος ὁ Πρωταγόρας ποιεῖ, ποτὲ μὲν μύθους τινὰς διεξιών, ποτὲ δὲ περὶ

I ἀλογος B 5 γίνεται] λέγεται A τόπω A 6 τὸν] τὸ A 7 διαφωνοὶ
P¹: διαφωνοί P²: διαφωνείται A 8 μὴ superset. B 9 ante τιθέμενον (ἢ in
ras. P) add. τὸ A 10 αὐξανόμενα aABP 11 τῶν παρηγθήσατων A ἔτι] ὅτι B
12 τῶ corr. ex τὸ B 13 πάντως AD: πάντων aBP εἰ γάρ A 14 μόνων
om. A 16 τῇ μαθήσει scripsi: τὴν μαθήσιν D: τοῖς μαθήμασιν aABP 17 μόνον A
μάθησις aP ante μελλόντων add. τῶν D 18 ἐπιστήμη aAP 19 ἡ δὲ ἐπι-
στήμη A 20 ταύτο A 22 ἐσμεν D: om. aABP 23 εἰς] πρὸς D τὸ alterum
om. A Arist. τοιοῦτο aDP(Cc): τοιοῦτον AB Arist. 24 εὐπορεῖ aP: εὐπορεῖ B
ἐπιχειρημάτων om. B 27 εἰπεν om. D καταλείποντας B 29. 30 ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ
τῷ Ηλάτωνος] c. 11—16 et 26 29 τοῦ pro altero τῷ A 30 μύθους add. P³

ποιημάτων τὸν λόγον ποιούμενος, ἐν οἷς εὐπορεῖν ἡδύνατο λόγων, ἀποδιδράσκων τὸ περὶ τῶν προκειμένων προβλημάτων κατ' ἑρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν τοὺς λόγους ποιεῖσθαι. τὸ μὲν οὖν μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν προκειμένων ἐπὶ ἄλλο τινὰ πρὸς ὁ εὐπορεῖ ἐπιχειρημάτων τε καὶ λόγων, οὐ 5 μὴν γρήσμαν πρὸς τὸ προκειμένον, ἀντικρὺς σοφιστικόν. γίνεται δὲ ποτὲ καὶ ἀναγκαίᾳ ἡ μετάληψις καὶ μετάβασις, ὅταν εἰς τοιούτον γίνηται ὁ κατασκευασθὲν γρήσματον ἔστι πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον. διὸ καίτοι σοφιστικὸν ὄντα καθόλου τὸν τόπον ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς τίθησι· διαλεκτικοῦ γάρ η εἰς τοιαῦτα μετάληψις δι' ὧν δειγμέντων τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον 10 συγκατασκευάζεται. ὡς γάρ αὐτές φησι, ποτὲ μὲν εἰς ἀναγκαῖόν τε καὶ γρήσματον πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον ἡ τοιαύτη μετάληψις γίνεται, ποτὲ δὲ εἰς φαινόμενον ἀναγκαῖον οὐκ ἀναγκαῖον δέ, ποτὲ δὲ εἰς φανερῶς ἄλλατροιν καὶ οὕτε ἀναγκαῖον εἰς τὸ προκειμένον οὕτε φαντασίαν παρέγρον ἀναγκαῖον, διπερ τρόπος τῆς μεταλήψεως φανερῶς ἔστι σοφιστικός. εἰς 15 ἀναγκαῖον μὲν οὖν ἡ μετάληψις γίνεται, ὅταν ἐρωτήσαντίς τινος πρότασιν 20 συντελούσταν πρὸς τὴν δεῖξιν τοῦ προκειμένου μὴ συγχωρῆ ὁ ἀποκρινόμενος, ὁ δὲ περὶ αὐτῆς ταύτης τὸν λόγον μεταβάτες ποιῆται κατασκευάζων αὐτήν, τυγχάνῃ δὲ καὶ εὐπορῶν πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρημάτων· δηλούν γάρ διτὶ ἡ κατασκευὴ τῆς τοιαύτης προτάσεως συντελεῖ τι πρὸς τὸ ἐξ ἀρχῆς 25 πρόβλημα, εἴ γε προέτεινεν αὐτὴν ὁ ἐρωτῶν ὡς δι' αὐτῆς δεῖξον τὸ προκειμένον. οἶον εἰ πρόβλημά τις κατασκευάζων τὸ πᾶσαν ἥδονὴν ἀγαθὸν 30 εἶναι λαμβάνον εἰς τὴν τοῦδε δεῖξιν τὸ πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν εἶναι, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος μὴ συγχωρήσειν, εὐποροίη δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν τοῦδε κατασκευὴν ὁ ἐρωτῶν καὶ μεταβάτες περὶ τοῦ πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν 35 θύμον εἶναι συλλογίζεται, δεικνὺς τοῦτο μὲν διτὶ τὸ κατὰ φύσιν ἑκάστῳ οὐκεῖνον ἔστι, τὸ δ' οὐκεῖνον ἑκάστῳ ἀγαθόν, τοῦτο δὲ διτὶ τὸ παρὰ φύσιν ἑκάστῳ κακὸν ἐκείνῳ καὶ φαρτικὸν αὐτοῦ, εἰ δὲ τὸ παρὰ φύσιν κακόν, τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν· εἰ γάρ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ. η γάρ τοιαύτη μετάβασις γρήσματος πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς 40 θύμον· εἰ γάρ μὴ συγχωρηθεῖη τοῦτο, οὐκ οὖν τε τὸ προκειμένον

1 ante ποιημάτων add. τῶν α 2 τὸ aAP: τὴν BD περὶ] πρὸς τὴν Α κατ' aP: om. ABD 3 ἀπὸ] ἐπὶ Α ἄλλο scripsi: ἄλλα libri 4 δὲ εὐπορεῖ P¹: τὸ εὐπορεῖ aABDP² 5 γρήσματον scripsi: γρησματον libri 6 ἀνάγκη Α μετάβασις] μετά in ras. P fort. <οἶον> ὅταν sive ὅταν γάρ] γίνεται scripsi: γένεται libri 8 τρόπον aP 9 post εἰς add. βασις τὰ B μετάληψις D: μετάληψις B: μετάβασις aLP 11 τοιαύτη D: τοῦ τοιούτου B: τοῦτο τούτου Α: τούτου aP δὲ om. B 12 φαινόμενα Α 14 φανερός AP¹ (corr. P²) 15 οὖν in ras. P², ut videtur ἢ superser. P³ post πρότασιν add. τινα μὴ Α, μὴ aB 16 συντελοῦσι Α 17 ποιῆται aBP²: ποιεῖται ABP¹ 18 τυγχάνῃ aDP²: τυγχάνει ABP¹ ἐπιχειρήματος Α 19 post διτὶ add. καὶ Α 20 δὲ om. D 22 λαμβάνει AB 23 συγχωρήσειν scripsi: συγχωρήσαιεν D: συγχωρίσαι aP (σαι in ras. P²): compend. AB ἀποροή aL 24 πᾶς Bpr. 26 οὐκεῖν—ἑκάστῳ (27) om. Α 28 ante εἰ eras. 4 lit. P γάρ D: γε aA, superser. P²: om. BP¹ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ Α 28, 29 τῷ ἐναντίῳ τῷ ἐναντίον aP 30 μὴ γάρ Α συγχωρηθέντος τούτου aB τὸ προκειμένον post δειγμῆσαι (p. 169.1) transposit B

δειγμήναι. ἀναγκαῖον (οὖν) πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦτο δεῖξαι. πᾶλιν ἀν βουλήμενός τις δεῖξαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος λαμβάνη ὅτι κινεῖται πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι καὶ ὑφ' ἔαυτῆς, μὴ συγγωρῷ δέ τις κινεῖσθαι, ὃ δὲ 40 εὐπορῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιχειρημάτων μεταλαβὼν πρὸς τοῦτο ποιῆται τοὺς 5 λόγους δεικνύς ὅτι κινεῖται, τοῦτο μὲν νοοῦσα, τοῦτο δὲ μανθάνουσα, τοῦτο δὲ ἡδομένη καὶ λυπουμένη, τοῦτο δὲ σισιλανομένη, τοῦτο δὲ ἐλπίζουσα, τοῦτο δὲ φιλουμένη· εἰς γὰρ ἀναγκαῖον πρὸς τὸ προκείμενον ἡ μετάληψις ἡ τοιαύτη, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς μεταβάσεως ἀπαγγῆ, ὡς εἴρηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν.

10 Τὸ δὲ δμοίως δὲ καὶ ὅταν ἐπαγωγὴν πρός τι διὰ τοῦ προκειμένου ποιησάμενος ἀναιρεῖν ἐπιχειρῆ τοιούτον ἀν εἴη· ὁ ἐνιστάμενος πρὸς τὴν ἐρωτωμένην πρότασιν ὡς γρήσιμον πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου δεῖξιν δύναται καὶ ἀπλῶς μὴ συγχωρεῖν, λέγων μὴ ἀληθῆ εἶναι πρότασιν τὴν λέγουσαν πᾶν τὸ κατὰ | φύσιν ἀγαθὸν εἶναι, δύναται καὶ δὲ 91 15 ἐπαγωγῆς αὐτὸν ἀναιρεῖν, λέγων τὸ ἀποθανεῖν κατὰ φύσιν ὃν μὴ εἶναι ἀγαθὸν, δύσιώς καὶ τὸ ἀλγεῖν καὶ τὸ νοεῖν· οὐδὲν γὰρ τούτων ἔστι κατὰ συντήκην ἀλλὰ κατὰ φύσιν. τὸ δὲ διὰ τοῦ προκειμένου σημαίνει ἀν τὸ 'δι' αὐτῆς τῆς τιθέμενης προτάσεως· ἡ μὲν γὰρ πρότασις τὸ πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν εἶναι· ἡ δὲ ἐπαγωγὴ δι' αὐτῆς ταύτης τῆς προτάσεως δοκεῖ 5 20 γινομένη δεικνύαι αὐτὴν ψεῦδη· λαμβάνει γὰρ καὶ ἔκαστα τινα κατὰ φύσιν δοκοῦντα φανερῶς μὴ εἶναι σῆματά. ὁ δὲ πρὸς τὸ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς δεικνύμενον καὶ τιθέμενον μεταβάτης καὶ τοῦτο ἀναιρῶν εἰς τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τὸ προκείμενον τὴν μετάληψιν ποιεῖται, οἷον ἀν διαιρούμενος δεικνύη 25 γινομένων, τῶν δὲ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς εἰλημμένων οὐδὲν τοιοῦτον. ὁ αὐτὸς 10 δὲ λόγος, καὶ κατασκευάζειν τις βουλήμενος τὸ μηδεμίαν ἥδονὴν ἀγαθὸν εἶναι λαμβάνη πρότασιν τὴν ὅτι οὐδὲν σῆματόν γένεσις, ὡς προσληψόμενος ταύτη τὸ 'ἢ δὲ ἥδονὴ γένεσις'. ἔνεστι δὲ πρὸς ταύτην τὴν πρότασιν καὶ ἀπλῶς ἐνστήναι μὴ συγχωροῦντα, ἔνεστι δὲ καὶ δι' ἐπαγωγῆς, προσγράψοντα 30 μενον τῷ προκειμένῳ, ψεῦδη ποιεῖν τὴν πρότασιν λέγοντα 'τὸ ὄγκος οὐδὲν γένεσις ὃν ἀγαθὸν ἔστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ μανθάνειν.' τὸ γὰρ ἐπὶ τὴν δεῖξιν 15 τῆς προτάσεως ταύτης ἀπὸ τοῦ προκειμένου προβλήματος μεταβῆναι καὶ ἀνελεῖν τὰ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τιθέμενα, δεικνύντα ὅτι μὴ ἀπλῶς

1 δεικνύσθαι A: δεικ corr. ex ρειν B οὖν addidi cf. p. 170,5. 19 2 λαμβάνει A
 3 αὐτῆς B: αὐτῆς αἱΡ 4 ἀπορῶν αἱ ποιεῖται αἱΡ: om. B 5 μανθάνουσι A 8 ἡ μετάβασις (μετάληψις corr. P²) αὗτη αἱP ὁ τρόπος ὁ τοιοῦτος A τῆς μεταβάσεως postea add. D: τῆς μετάληψεως B 8. 9 ἀπαγωγὴ scripsi: ἐπαγωγὴ libri 9 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν] c. 25 10. 11 προκειμένου αἱP: κειμένου AD Arist., sed cf. p. 170,18. 19 14 post δύναται add. δὲ αἱB 15 post λέγων add. πᾶν B δη] δἱD 16 οὐδὲν corr. ex οὐδὲ ἀν P² 17 κατὰ om. P κειμένου ut vs. 10. 11 AD 18 διὰ τῆς τῆς D 19 ταύτης τῆς om. A 20 καθέκαστόν B 21 φανερων (sic) A διὰ τῆς BDP: δι' αἱA 22 διαβάτης A
 23 μετάληψις—δεικνύη restituit P³ δη] ἐν A δεικνύοι A: εἴπη a 27 πρότασιν]
 πρός τι A 32 τις πρότασις A διὰ—προτάσεως (p. 170,2) om. A 33 ἀνελεῖν
 B: ἀνερεῖν αἱP: ἀναιρεῖν D

ἀγαθά, ἀναιραῖν ἔστι πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου δεῖξεν. εἰ γέ ἀναιρεῖσθαι σχῆς ταύτης τῆς προτάσεως διὰ τῆς ἐπαγωγῆς οὐχ οὖν τὸ τὸ ἐξ ἀργῆς προκείμενον, τὸ δὲ μηδεμία ήδουν ἀγαθόν. δειχθῆναι· τούτου γάρ ἀναιρεθέντος, τοῦ μηδεμίαν γένεσιν ἀγαθὸν εἶναι, καὶ τὸ προκείμενον. ὅπερ ἦν 20 τὸ μηδεμίαν ήδουν ἀγαθὸν εἶναι. ἀναγκαία οὖν ἐν τοῖς τοιούτοις πρὸς τὸ προκείμενον ἡ μετάθεσις τοῦ προβλήματος ἡ εἰς τὰ τοιαῦτα. ἦ δύναται ταῦτα περὶ τοῦ ἀποκρινομένου λέγειν, ὡς κάκενον διὰ τῆς ἐντάσεως πρὸς ὃ εὐπορεῖ ἀπάρτιος τῇ ἐπαγωγῇ γρωμένου. δέξει γάρ μηδὲ οὐτος ἀτοπόν τι ποιεῖν. εἰ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς, πρὸς ἣν εὐπορεῖ λόγων, 10 ἀναιροῦ τὴν θέσιν. ἦ μᾶλλον τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ἔστι διὰ τῆς λέξεως: 25 ὅμοίως δὲ καὶ δταν ἐπαγωγὴν πρὸς τι διὰ τοῦ προκειμένου ποιησαμένου ἀναιρεῖσθαι ἐπιχειρήσῃ· τούτου γάρ ἀναιρεθέντος καὶ τὸ προκείμενον ἀναιρεῖται, ὡς εἶναι τὴν γραφὴν ποιησαμένου οὐλί² οὐγὴν ποιησάμενος. λέγοιτο γάρ ἂν ὅμοίως δὲ καὶ δταν ἐπαγωγὴν 15 πρὸς τι ποιησαμένου διὰ τοῦ προκειμένου τούτου, δηλον δτι τοῦ εἰς ὃ ἡ μετάληψις γίνεται καὶ πρὸς ὃ εὐπορεῖ ἐπιχειρημάτων, ἀναιρεῖσθαι ἐπι- 30 χειρὴ τούτο ὃ ἀποκρινομένος τῷ ἐντάσειθαι αὐτῷ· καὶ γάρ τούτου ἀναιρεθέντος δι’ οὐ κατασκευάζετο τὸ προκείμενον πρόβλημα, ὃ καὶ αὐτὸς προκείμενον εἰπεν, ἀναιρεῖται τὸ πρόβλημα. ἀναγκαία οὖν γίνεται ἡ εἰς 20 τὴν τούτου κατασκευὴν μετάληψις τοῦ λόγου τῷ ἐρωτῶντι· εἰ γάρ τι εἴη κατασκευάζουμενον πρόβλημα ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος δι’ ἐπαγωγῆς (οὐδὲν γάρ ἔλαττον διαλεκτικοῦ τὸ δι’ ἐπαγωγῆς δεικνύναι τὸ προκειμένον ἦ διὰ 25 συλλογισμοῦ), ἔπειτα ἐν τῷ ἐπακτικῷ λόγῳ καὶ τοιοῦτον τι λαβόντος ὡς γρήγορον πρὸς τὴν δεῖξιν, πρὸς ὃ εὐπορεῖ λόγων πλειόνων, ὃ διαλεγό- 30 μενος αὐτῷ πρὸς τοῦτο τὴν ἐντάσιν ποιήσεται, ἀναγκαία γίνεται τῷ κατασκευάζοντι τὸ προκείμενον ἡ τοῦ λόγου μετάληψις εἰς τοῦτο. εἰ γάρ τοῦ ἀποκρινομένου λέγοντος μὴ εἶναι τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν ὃ ἐρωτῶν δι’ 35 ἐπαγωγῆς κατασκευάζει αὐτό, λαμβάνων ἐφ’ ἐκάστου ζώου δτι τὰ κατὰ φύσιν ἐκάστω αὐτῶν ἀγαθά. ἔπειτα μὲν τὰ ἵπποι, κανὶ δὲ τὰ κανὶ καὶ 40 λέοντι τὰ λέοντι, λαμβάνοντι δὲ αὐτῷ, δτι καὶ τὰ ἀνθρώπῳ κατὰ φύσιν ἀγαθὰ ἀνθρώπῳ, ἐντάσιη πρὸς τοῦτο ὃ προστέμενος τοῦ ἀντικειμένου τῷ

2 τῆς προτάσεως ταύτης B 3 δεικνύναι in ras. A 4 ἀναγκαῖον D 6 ante εἰς iterat μετάθεσις ἡ A 9 οὕτως B ἀτοπόν] ἐξαγώνιον A εἰ om. B εὐποροῦ AD
10 ἀναιροῦ aAP: ἀναιρεῖ D: ἀναιρόντων B post λέξεως add. τῆς aBDP: om. A
11 προκειμένου aBP: κειμένου ut p. 170,10, 11 et 17 AD 12 ποιησαμένου praebent Aristotelis codicum corr. Cc γάρ om. D 16 εὐπορεῖν A 16, 17 ἐπιχειρεῖ B et Ppr.
17 ὃ add. P³ ἀποκρινομένος] οὐ in ras. P³, ρι in mrg. P¹ καὶ AD: τὸ aBP
18 post κατασκευάζετο add. καὶ A 19 post ἀναιρεῖται add. καὶ aBP ἀναγκαῖα AP¹ (i corr. P², sequens ς in ras.): ἀναγκαῖον B ἡ om. B 20 ante μετάληψις add. ἡ BD τῶν λόγων A τι ante γάρ habet A: om. B 23 λαβόντο A 24 post ὃ add.
δὲ B 25 ποιήσαται aAP: fort. ποιήσατο post ἀναγκαῖα add. γάρ D 26 προκειμένον] προσέμιον B ἡ ante τῷ (25) transposuerunt aBP λόγου] λεγομένου A
27 διὰ τῆς D 28 κατασκευάζει aBP¹: κατασκευάζειτο D: κατασκευάζει aP² 29 ἐντάσιον B: ἐκάστου aDP: om. A ἵππου (ante μὲν) D 30 post λέοντι prius add. δὲ A λαμβάνοντο B 31 ἐντάσιη] ἔσται B πρὸς τοῦτο om. P

δεικνυμένη. ὁ δὲ εὐπορούῃ πρὸς τὸ τοῦτο δεῖξαι πλειόνων ἐπιχειρημάτων, μεταπλήσσεται μὲν οὕτω πρὸς ὃ εὐπορεῖ πλειόνων, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀναγκαίως, εἰ γε τούτου μὴ δειχθέντος ἀναιρεῖται καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς δεικνύ· 15 μενον, τὸ εἶναι πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν. δεικνύει δὲ τοῦτο λαβών τὸ 5 πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀνθρώπῳ ἂνταλπάντει τὸν εἶναι τὸ ἡδὺ τὸ συμφέρον καὶ ἔκαστον τούτων πιστωσάμενος μετὰ ταῦτα προσλαμβάνων τὸ δὲ πάντα δὲ ταῦτα ἀγαθά· 10 ἔσται γάρ διὰ τούτου δεδειχθεῖ τοῦτο πρὸς ὃ ἡ ἐνστασίς οὐ συγχωρηθεῖται τὸ πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν εἶναι. 92

Ως εἰς φαινόμενον δὲ ἀναγκαῖον οὐκ ἀναγκαῖον δὲ τὴν μετάληψιν 10 ἔστι ποιεῖσθαι. οὗτον περὶ τίνος μὲν τῶν ἐν τῷ προβλήματι ὀνομασιμένων ποιῆται λόγον ὁ ἐρωτῶν, οὐδὲν μέντοι συντελοῦντος οὔτε πρὸς ἀνατακεύην οὔτε πρὸς κατατακεύην τοῦ πρόβληματος. ὁ γάρ εἰς τοιούτον τὴν μετάληψιν ποιούμενος φαντασίαν ἀποτελεῖ ὡς περὶ τίνος γρηγορίου πρὸς τὴν 15 θέσιν καὶ τὸ πρόβλημα ποιούμενος τοὺς λόγους· οἷον εἰ τὸ μὲν πρόβλημα 20 εἴη περὶ τοῦ τὸν κόσμον σφαιροειδῆ εἶναι. ὁ δὲ περὶ τοῦ ἂντα τὴν πολλοὺς εἶναι τοὺς κόσμους διαλέγοιτο ἢ περὶ τοῦ ἀΐδιου ἢ γενητὸν αὐτὸν εἶναι, ἢ πᾶντας τοῦ προβλήματος εἰ δίδονται κατὰ φύσιν, περὶ τῆς φύσεως τις διαλέγοιτο, δεικνύεις ἡτοι τί ποτέ ἔστιν ἡ φύσις, ἢ δὲ τὸ φύσει γινόμενον πᾶν ἔνεκά τίνος γίνεται, τοῦτο δὲ ποιοὶ ἡτοι ἐρωτηθεῖντος τοῦ 25 ἀπορητικούντος τε καὶ τὸν λόγον ὑπέγοντος καὶ ἀρνηταμένου αὐτὸν τοῦτο, οἷον εἰ δὲ μὲν ἔροιτο εἰ δοκεῖ αὐτῷ πᾶν τὸ φύσει γινόμενον ἔνεκά του γίνεσθαι, ὁ δὲ ἀρνήσατο, κακεῖνος καταλαπών τὸ προκείμενον πρόβλημα περὶ τούτου δεικνύοι, εὐπαρῶν ἐπιχειρημάτων πρὸς αὐτόν, ἢ καὶ ἐπαγωγῆ τινι ἐνδόξῳ γραμμένου οὐ φερούσῃ μὲν εἰς δεῖξιν τοῦ προκειμένου ὡς 30 35 δεικνυούσῃ μέντοι τοῦτο, ἔπειτα ἐν τῇ ἐπαγωγῇ γρηγορένου καὶ τῇ θέσει, 15 εἰς ἣν ἡ μετάληψις γίνεται, ὡς γρηγόριος πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου δεῖξιν, τοῦ δὲ πᾶν τὸ φύσει γινόμενον ἔνεκά του γίνεται, ὁ δὲ ἐνίστατο πρὸς τοῦτο ἀναιρεῖν αὐτὸν πειρώμενος. γίνεται γάρ ἡ εἰς τοῦτο μετάληψις τῷ ἐρωτῶντι ὡς εἰς φαινόμενον ἀναγκαῖον. οὗτοι ἐγγρήσατο τούτῳ ὡς δεικτικῷ τοῦ προκειμένου προβλήματος· οἷον εἰ δὲ μὲν δι' ἐπαγωγῆς δεικνύει ἐνδόξου δὲ τοῦ πᾶν τὸ φύσει γινόμενον ἔνεκά του γίνεται, ὁ οὐκ ἦν μὲν 20 ἀναγκαῖον δεικνυούσθαι πρὸς τὸ πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθόν εἶναι, ὁ δὲ τὸ

1 post δεικνυμένῳ add. ἐνστατί A εὐπορεῖ aABP τὸ om. AP¹ (add. P²) 2 post μὲν signum, cui tamen in mrg. nihil respondet, appinxit P οὕτω om. B 4 δεικνύει B: δεικνύοι aADP 5 ἡ (ante καλὸν) om. B 6 προσλαμβάνων τὸ scripsi: προσλαμβάνοιτο libri δὲ πάντα B ταῦτα τὰ A 7 διὰ om. a 8 συγχωρησαντος D post δεικνυται add. τοῦτο D 10 ποιεῖται omisso ἔστι D 11 οὔτε ε πρὸς corr. B 15 εἶναι σφαιροειδῆ D τοῦ alterum om. A ἡ (ante ἔνα) scripsi: ει libri 16 εἶναι om. B γεννητὸν aAP 17 ἡ] καὶ A ει aD: ἡ ABP 18 ποτέ om. A ἡ AD: om. aBP 19 γενόμενον B ποιοὶ P: ποιεῖ aABD 20 τε om. D τὸν λόγον] λόγον τοῦτον A ὑποσγόντος P post ὑπέγοντος add. ἡ aBP ἀρνητομένου A 21 ει δοκεῖ αὐτῷ postea add. D αὐτὸν A 22 ἥραστο B 23 δεικνύει AB ἀπορῶν aAP 23. 24 ἐνδόξῳ τινι ἀγωγῇ B 25 τοιοῦτο aP 26 γρηγόριος scripsi: γρηγόριος libri 27 τὸ om. A ἐνίστατο scripsi: ἐνίστατο A: ἐνίσταται aBDP 28 ἡ postea add. D 30 — p. 172.3 fort. δεικνύοι — εὐποροῖ — ποιεῖτο 32 τὸ alterum om. a

πρόβλημα, ἐφαίνετο μάντι, οὐρανόμενον δὲ ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τῷ καὶ τὸ ἀναπνεῖ ἔνεκα του γίνεσθαι μὴ συγχωρεῖ ὁ προσδιαλεγόμενος, ὁ δὲ πρὸς τοῦτο τοὺς λόγους ποιεῖται εὐπορῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιχειρημάτων. καὶ εἴη ἀνὴρ ἡ εἰς τὸ τοιοῦτον μετάληψις διαλεκτική [εἰς φαινόμενον ἀναγκαῖον] 5 καὶ ἡ τῷ τόπῳ χρῆσις πρὸς τὴν εἰς τὸ τοιοῦτον μετάληψιν.

"Εἶτι δὲ δέ τοι ἡ μετάληψις γίνεται οὕτε εἰς ἀναγκαῖον οὕτε εἰς φαινόμενον ἀναγκαῖον ἀλλ᾽ εἰς τὸ τυχόν· οἷον εἴ τις, προκειμένου δεικνύαι δέ τι μόνον τὸ καλὸν ἀγαθόν, ἔξετάζει τὸν ἀποκρινόμενον εἰ κενὸν αὐτῷ δικεῖ εἰναι, καὶ φύσαντος ἐπιχειροίης δέ τι μὴ ἔστιν, εὐπορῶν ἐπιχειρημάτων πρὸς 10 τὴν τοῦτον δεῖξεν καὶ παρεξελέγχων αὐτόν. φανερὰ γάρ ἡ ἑτερότης τοῦ προβλήματος καὶ δέ τι μηδέτερον τῶν δειγμάτων εἰς τὴν θυτέρου συντελεῖν 20 δεῖξεν δύναται τῷ μήτε ἀναγκαῖα μήτε χρήσιμα λέγειν, δέ ταν ὀφέμενός τις τοῦ προκειμένου δεικνύῃ τινὰ σεσολοικικότα ἡ παρ' ἴστορίαν εἰρηκότε· τὰ γάρ τοιαῦτα παρεξέλεγχοι. δεῖν δέ φησι φυλάττεσθαι τὴν τοιαύτην 25 μεταβάσιν ὡς παντελῶς οὐδαν σοφιστικήν καὶ ἀλλοτρίων τῆς διαλεκτικῆς μεθύσσον. ἀξιοῦ δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις μεταβάσεσι τὸν ἀποκρινόμενον, δέ ταν ὁ 30 ἔρωτῶν ἀλλότριον βιούλγται λαβεῖν τι τοῦ προκειμένου προβλήματος μεταφέρων τὸ πρόβλημα, εἰ καὶ μὴ δοκεῖ αὐτῷ οὕτως ἔχειν, συγχωρεῖν αὐτῷ οὕτως ἔχειν, ὑποσημαίνοντα δέ τι μὲν μὴ ἀρέσκεται αὐτῷ, τίθησι δὲ τοῦ 20 περινέσθαι χάριν τὸ προκείμενον. συμβαίνει γάρ ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι τοὺς τὰ τοιαῦτα ἔρωτῶντας, δέ ταν αὐτὸς μὴ χαλεπαίνη περὶ αὐτῶν, οὐ γάριν αὐτὰ καὶ προτείνουσιν, ἀλλὰ συγχωρῆ· φανεροὶ γάρ γίνονται δοθεῖσιν 40 αὐτοῖς μηδὲν πρὸς τὸ προκείμενον χρῆσθαι δινάμενοι.

p. 112^a 16 "Εἶτι πᾶς ὁ εἰρηγκώς ὅτιοῦν τρόπου τινὰ πολλὰ εἰρηγκεν.

25 Οὗτος ὁ τόπος ὁ αὐτός ἐστι τῷ πρὸ οὐλίγου εἰρημένῳ τῷ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικῷ· εἰπε γάρ δέν σκοπεῖν "τί ἐστιν ἐξ ἀνάγκης, εἰ τὸ προκείμενόν ἐστι", καὶ τοῦτο ἀνασκευάζειν· ἀναιρεθέντος γάρ τούτου ἀνηργημένον ἀνὴρ εἴη καὶ τὸ προκείμενον, φ τοῦτο ἔπειται. τὸ αὐτὸν δέ καὶ νῦν 45 λέγει· ἔπειτι γάρ παντὶ τῷ τιθεμένῳ πλείω ἔπειται, δ τι ἀν τῶν ἐπομένων

1 τῷ scripsi: τοῦ BD: τοῦ A: τούτου αP 2 συγχωρεῖ Λ: συγχωρῆ D: συγχωροί B: συγχωρεῖται αP 3 ἐπιχειρημάτων πρὸς αὐτόν A 4 τὸ τοιοῦτον] τοῦτο Α εἰς (ἢ εἰς αP: ἡ ἡς B)—ἀναγκαῖον deleui 5 ἡ om. A γρῦσι in ras. P² sive P⁵ μετάληψις D 6 ἡ AD: ἡ μὲν αP: μὲν ἡ B 8 ἔξετάζει B κενὸν AD: καλὸν αBP 9 ἐπιχειρεῖ Β: ἐπιχειροῖ P¹ (corr. P²) 10 καὶ abesse malim παρελέγχων αAP 11 συντελεῖν αB: συντελεῖ P et post δεῖξιν (12) A: comprehend. D τῷ αB: τῷ AD: τὰ P 13 ante τοῦ add. τὰ αABP δεικνύει, sed corr. Α σεσολοικότα αB 14 παρεξελέγχοι libri 16 ἀξιοῦ—ἀποκρινόμενον iterat in initio folii versi D 18 δοκοῖ αὐτὸν Α ἔχειν οὕτως D 19 ὑποσημαίνονται B δέ τι μὲν collocavi: inv. ord. libri ἀρέσκεται B 20 γίνεσθαι D: γενέσθαι αABP 21 post αὐτὸς add. τις αP χαλεπαίνη αλ, in ras. P: χαλεπήνη B: χαλεπαίνοι D 22 διορισθεῖσιν B 23 immo μηδὲν 25 πρὸ οὐλίγου] c. 4 p. 111^b 18 27 τοῦτο] τοῦ B 28 τὸ δὲ αὐτὸν Α 29 ἐπὶ B

αὐτῷ ἀνέλωμεν. ἀνηγρηκότες ἂν εἴημεν καὶ αὐτά. διαφέροι δ' ἂν τὸ νῦν λεγόμενον ἔκεινον, οὗτοι ἐκεῖ μὲν ἔσῃ δεῖν ζητεῖν τίνα ἐπεται τῷ κειμένῳ. ἐνταῦθι δὲ καὶ τὴν εὑρεσιν τῶν ἐπομένων ὑπογράψει. εἰπε γάρ πᾶς ὁ εἰπὼν ὅτιον τρόπον τινὰ πολ λὰ εἰρήκεν· τόν τε γάρ ὅρισμὸν τοῦ 93
5 πράγματος τοῦ λεγομένου δυνάμει λέγει ὁ τὸ πρᾶγμα λέγων καὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ τὰς εἰδοποιίας αὐτοῦ διαφορὰς καὶ τὰ λίαν. εἰ δὲ ὁ τὸ πρᾶγμα λέγων δυνάμει καὶ ταῦτα λέγει. οὐχίον οὗτοι ἐπεται ταῦτα τῷ λεγομένῳ,
λέγοντες¹, οὗτοι δὲ τούτων δεῖξωμεν μηδὲν, ἀνηγρηκότες ἐτόπιοντα καὶ τὸ τὴν
ἀρχὴν κείμενον· οὐ γάρ ἀνθρώπουν εἰπὼν καὶ ζῷον εἰρήκει καὶ ἔμψυχον
10 καὶ δίπουν καὶ λογικόν. ὥστε, ἃν τι τούτων μηδὲν δειχθῇ, οὐδὲ ἂν ἄν-
θρωπος εἴη, οὕτως ἐπει τῷ λέγοντι τὴν ἀρετὴν αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν
ἐπεται τό τε μηδὲν εὐλογὸν ἐξαγωγὴν καὶ τὸ μηδὲν εἰναι αἱρετὸν τὴν
ὑγείαν μηδέ τι ἄλλο παρὰ τὴν ἀρετὴν. ἂν τούτων τι ἀναιρεθῇ, ἀνηγρη-
μένον δὲν εἴη τὸ τὴν ἀρετὴν αὐτάρκη εἰναι πρὸς εὐδαιμονίαν. πᾶλιν ἐπει
15 τῷ λέγοντι τὴν ψυχὴν σῶμα ἐπεται τὸ σῶμα διὰ σώματος γωρεῖν καὶ τὸ
τοιούτοιν αὐτὴν εἰναι ἡ ἐκ τοιούτων. εἰ μηδὲ τούτων τι, οὐδὲ ἔκεινον.
καὶ ἐπει τῷ διὰ κενοῦ τὴν κίνησιν γίνεσθαι λέγοντι ἐπεται τό τε τὰ ἀνι-
στραφῆ λισταρχῆ εἰναι καὶ τὸ συμβλήτον γίνεσθαι τὸ κενὸν τῷ πλήρει καὶ
τὸ ἐν Ἱστρι γρούνῳ κινεῖσθαι τι τὸ αὐτὸν διάτημα διά τε πλήρους καὶ κενοῦ.
20 εἰ ταῦτα ἄτοπα, καὶ τὸ κείμενον.

Εὐλαβεῖσθαι δέ φησι δεῖν τὸ εἰς γαλεπώτερον καὶ δυσεπιγειρη-
τότερον τὴν μετάληψιν ποιεῖσθαι πολλάκις γάρ ῥάσιν αὐτὸν ἀνελεῖν
ἡ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ. οὐ γάρ βουλόμενος δεῖξαι μηδὲν αὐτῶν ὠφέλιμον τὴν
ἀδικίαν ῥάσιν δὲν περὶ αὐτῆς ἐπιγειρῶν δεῖξαι τοῦτο ἡ εἰ λαβθῶν τὸ ἐπό-
25 μενον αὐτῇ, τὴν πλεονεξίαν. ἐπὶ ταῦτης τοὺς λόγους ποιοῖτο· δοκεῖ γάρ ἡ
πλεονεξία αἰτεῖσθαι μὲν εἰναι λυσιτελές δὲ καὶ ὠφέλιμον. ἐνδόξως δὲ ἔστι
δεῖξαι οὗτοι μηδὲν ὠφέλιμον ἡ ἀδικία, ποτὲ μὲν, ὡς Πλάτων, ἀπὸ τοῦ νόσου
αὐτὴν ψυχῆς εἰναι μηδεμίαν δὲ νόσον ψυχῆς ὠφέλιμον εἰναι, ποτὲ δὲ ἀπὸ
τοῦ πᾶσαν μὲν κακίαν βλαβεράν εἰναι τῷ ἔχοντι αὐτὴν τὴν δὲ ἀδικίαν

1 αὐτῷ] αὐτὸν B   ἀνηγρηκότες] ν εχ ρ corr. D   διαφέρει B   τὸ νῦν P Brandis
Schol. p. 268a30; νῦν τὸ B: τὸ D: τὸν μὲν A: τὸν τινων α 2 δεῖ Ppr., corr. P¹
sive P²   3 εἰπε ABD: ἐπει aP 4 διτοῦν om. aP   τρόπον τενά post
εἰρηκεν transpositus A 5 τοῦ λεγομένου mrg. D 6 αὐτοῦ alterum post δια-
φορὰς habet A: om. B 7 λέγει ταῦτα omissio καὶ B post ἐπεται add.
καὶ D 8 τούτων δεῖξωμεν aABP: inv. ord. D 8. 9 τὸ ἐν ἀρχῇ B 10 καὶ
δίπουν om. A 11 alterum om. aP 12 μηδὲν om. A 14 ἐν εἴη aABP:
ἔσται δὲν D 16 τὸ corr. ante ras. 3 lit. P² 17 τῷ]
τὸ a γίνεσθαι om. D   τε om. D   τὰ om. a 18 κενὸν et in mrg. τὸ
κείμενον D 19 τῷ ἐν A 21 τὸ εἰς γαλεπωτέρων B: καὶ τὸ γαλεπωτέρων P¹:
καὶ τὸ γαλεπωτέρων aP² 21. 22 δυσεπιγειρητοτέρων B: δυσεπιγειρητοτέρων aP
24 ταῦτης B 25 ἐπιγειρῶν ABD: ἐπιγειροῖ P¹: ἐπιγειροῖ aP² 26 δεῖξαι scripsi: δεῖξαι
aABP: δεῖξῃ B: δεῖξει D 27 ὠφέλιμον D: ὠφέλιμος aABP   Πλάτων] velut Gorg. c. 36 p. 480 B
28 αὐτῆς B 28 εἰναι alterum aABP: τῷ ἔχοντι ταῦτην (e. vs. sq.) D 29 μὲν
om. D   ταῦτην D

κακίων εἰναι. τὸ οὖν ἀπὸ τῆς ἀδικίας μεταβολήντας ἐπὶ τὴν πλεονεξίαν ἐπ'
ἐκείνης τοὺς λόγους ποιεῖσθαι οὐ διαλεκτικοῦ.

p. 112^a 24 Οσοις δὲ ἀνάγκη θάτερον μόνον ὑπάρχειν, οἷον τῷ
ἀνθρώπῳ ἢ νόσον ἢ ὑγείαν.

5 Ἐκδέμενός τινας τόπους ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικός τε καὶ ἀνασκευ-²⁵
αστικός, μετὰ τῶν παραδίδωσι τόπον ἐκ μάχης κατασκευαστικόν τε καὶ ἀνα-
σκευαστικόν. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐπὶ τῶν ἀμέσων ἐναντίων ἀρμόζων. ἐπεὶ γάρ
ταῦτα ἔστιν ἄμεσα ἐναντία ὡν ἀνάγκη θάτερον τῷ δεκτικῷ ὑπάρχειν, ἀνὴρ τὸ
πρόβλημα τῶν τοιούτων τινὶ τιθέν. ἀλλὰ μὲν λαβόντες τὸ δεκτικὸν
10 τῶν ἀμέσων ἐναντίων, οὖν κατηγορήθη τὸ ἔτερον. δεῖξωμεν αὐτῷ τὸ ἔτερον
αὐτῶν μὴ ὑπάρχον, δεδειγότες δὲν εἴημεν ὅτι τὸ ἔτερον αὐτῷ ὑπάρχει τὸ 20
τοιούτων. ἀλλὰ δεῖξωμεν ὑπάρχον αὐτῷ τὸ ἔτερον. ἀνηρηκότες δὲν εἴημεν τὸ τὸ
ἔτερον ὑπάρχειν αὐτῷ. δέξιοι οὖν ἐπὶ τῶν τοιούτων προβλημάτων, ἐν οἷς
ἀνάγκη θάτερον ὑπάρχειν τῷ ὑποκειμένῳ, ἄμφιοι δὲ ἀδύνατον. πρὸς δὲ εὑπορεῖ
15 τις αὐτῶν, διαλεγέσθαι. διὸ γάρ τοι ἔτέρου καὶ τὸ ἔτερον δείκνυται. ἀλλὰ τε
γάρ θάτερον ὑπάρχον δειγμή τῷ προκειμένῳ, θάτερον ἀνηρημένον ἔσται,
ἀλλὰ τε θάτερον μὴ ὑπάρχον, θάτερον κατεσκευασμένον. διτον οὖν τοιούτων τοιούτων
20 ἢ τὸ κατηγορούμενόν τινος ἐν τῷ προβλήματι. διὸ τοῦ τὸ ἐναντίον αὐτῷ
δείκνυται ὑπάρχον τῷ προκειμένῳ ἢ μὴ ὑπάρχον κατασκευάζομεν ἀλλὰ καὶ
ἀνασκευάζομεν τὸ προκειμένον. οἶνον ἐπεὶ τοῦ ἀριθμοῦ κατηγορεῖται τὸ
ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, ἐάν ἐπί τινος ἀριθμοῦ τὴν ἐπιχείρησίν τις ποιήσαι
καὶ λέγῃ [τις] αὐτὸν ἄρτιον, εἰτέ δειγμήν ὅτι μὴ ἐστὶ περιττός, ἄρτιος ἀλλ
εἴη. εἰτέ πάλιν δεικνύμενον εἴη ὅτι ἐστὶ περιττός, εἴη ἀλλὰ δειγμάτων ὅτι 40
μὴ ἄρτιος. δροῖσος καὶ εἰ σῶμα ζῷου τὸ προκειμένον εἴη καὶ λέγοιτο
25 ὑγιαίνειν, εἰ μὲν νοσοῦν δειγμήν, ἔσται δειγμάτων ὅτι οὐχ ὑγιαίνει, εἰ δὲ
μὴ νοσοῦν, ὅτι ὑγιαίνει. οὕτως κειμένον τοῦ εἰναί τι μέγεθος ἀπειρον.
ἐπεὶ πᾶν μέγεθος ἢ πεπερασμένον ἢ ἀπειρον, δεῖξαντες ὅτι πᾶν πεπερα-
σμένον ἀνηρηκότες δὲν εἴημεν τὸ ἀπειρόν τι εἶναι. ὡς ἔδειξεν ἐν τῷ πρώτῳ

2 ποιεῖσθαι τοὺς λόγους D   3 οὗον—ὑγείαν (4) om. B   4 τὴν νόσον ἢ τὴν Arist. (utrumque τὴν om. C)   5 τόπους postea add. D   5. 6 τε καὶ ἀνασκευαστικός om. a   6 ante μάχης add. τῆς A   τε om. B   9 τιθέν scripsi: τιθέν libri   ἀλλὰ μὲν supser. P²
μὲν λαβόντες] μεταλαβόντες D   10 κατηγορήθη B   11 ὑπάρχον aBD: ὑπάρχει P:
compend. A   12 ὑπάρχειν A   13 ὅξιοι οὖν] ὅξιον A   14 θάτερον iterat A   ὑπο-
κειμένῳ] οικειμένῳ obsecuratum in D   15 αὐτῶν om. a   16 θάτερον (post γάρ) om. B
ὑπάρχον D²: ὑπάρχειν ABP¹: om. a   ὑποκειμένῳ B   ἔστω D   18 διὸ τοῦ alB²: διὰ
τὸ D: διὸ οὖν A   19 ὑπάρχον δείκνυται A   19. 20 immo ἀνασκευάζομεν ἀλλὰ τὸ κατα-
σκευάζομεν 19 δὲν om. D   20 post ἀνασκευάζομεν add. ἀλλὰ A   21 τὸ om. aLB
post ἐάν add. μὴ B   τις om. B   ποιεῖται Ppr. (corr. P¹)   22 τις delevi   εἰτέ scripsi
cf. vv. 15—17 et p. 175, 6. 7: εἰτα libri   ἄρτιος—περιττός (23) om. A   23 post εἴη
prius add. μὴ D   εἰτέ] εἰτα B   24 εἴη om. B   post λέγοιτο add. μὴ B   25 μὲν
om. B   26 μὴ νοσοῦν] νοσεῖ B   οὕτω in ras. P²   ante τι add. τὸ AB
27 ἐπεὶ—ἀπειρον om. B   ἢ prius—πᾶν om. A   πᾶν (post ὅτι) supser. B
28 ἔδειξον (sic) A   προσέρθω D   ἐν τῷ πρώτῳ Ηερὶ οὐρανοῦ] e. 5 p. 271^b 17

Περὶ οὐρανοῦ Ἀριστοφέλης, δεῖξας πᾶν καὶ τὸ ἀπλοῦν σῶμα καὶ τὸ σύνθετον πεπερασμένα. ἀρμόδους δὲ ἀν τὸ ποσ καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιφάσεως· ἀμεσος γάρ ἀντίθεσις καὶ αὐτη, οὐγά ως τὰ ἐναντία τὰ ἀμεσα ἐπὶ τῶν δεκτικῶν τὴν προειρημένην ἀνάγκην ἔχουσα ἀλλὰ ἐπὶ πάντων. ἀνάγκη γάρ ἐπὶ 5 παντὸς ἡ τὴν κατάφασιν ἡ τὴν ἀπόφασιν. δῆτε, εἰ μὲν ἡ κατάφασις, οὐγά ἡ ἀπόφασις, εἰ δὲ | μή ἡ κατάφασις, ἡ ἀπόφασις· εἴτε γάρ ἡ πλοῦτος 94 ἀγαθὸν εἴη δεδειγμένος, ἀνηρημένη ἀν εἴη ἡ ἀπόφασις, εἴτε μή ἀγαθόν, ἡ κατάφασις. οὐκέτι δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων τῶν ἐμμέσων ὁ τόπος πρὸς ἀμφορούσιος, καὶ πρὸς ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν, ἀλλὰ πρὸς 10 ἀνασκευὴν μόνην τοῦ τιθεμένου τῶν ἐναντίων. ἀν γάρ δειγμῆς τὸ ἔτερον ἀντῶν ὑπάρχον καὶ οὐ τὸ τιθεμένον τῷ δεκτικῷ, ἀνήρηται τὸ τὸ ἔτερον ἡ ὑπάρχειν αὐτῷ· οὐ γάρ οἱν τε ἀμφα τὰ ἐναντία· οὐ μήν, ἀν μή τὸ ἔτερον ὑπάρχῃ, ὑπάρχει καὶ τὸ λοιπὸν τῷ δύνασθαι τῶν ἐμμέσων τι ὑπάρχειν αὐτῷ. τὸ γάρ σῶμα, εἰ μὲν λευκόν, ἐξ ἀνάγκης οὐ μέλαν· εἰ δὲ μή 15 λευκόν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης μέλαν. καὶ εἰ μὲν τις εὐδαιμων, οὐτος οὐ κακοδαιμων· οὐ μήν, εἰ μή εὐδαιμων, κακοδαιμων ἐξ ἀνάγκης· οὐ γάρ ἀμέσως ἀντίκειται εὐδαιμονία τε καὶ κακοδαιμονία, ἐπειδή ἐνδέγεται τινα σπουδαῖον 10 οὗτα μή εἰναι εὐδαιμονα· καὶ εἰ μὲν σπουδαῖος, οὐ κακός· εἰ δὲ μή σπουδαῖος, οὐκ ἐξ ἀνάγκης κακός· οὐ γάρ ἀμεσα ἀρετὴ καὶ κακία. καὶ ὁ 20 μὲν σινθρων οὐ μαίνεται· οὐ μήν δ μή σινθρων μαίνεται. δῆτε οὐκέτι καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ πρὸς ἀνασκευὴν τὰ οὔτεως ἐναντία γρήσιμα. καὶ ἔστι τοῖς μὲν ἀμέσοις ἐφαρμόζουσα μᾶλλον ἡ δεῖξις ἡ διὰ τοῦ πέμπτου λεζημένου ἀναποδείκτου, οἵς ἐστιν ἐκ διαιρετικοῦ καὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐν 15 τῶν ἐν τῷ διαιρετικῷ τὸ λοιπὸν συνάγων, τοῖς δὲ ἐμμέσοις ἡ διὰ τοῦ τετάρτου, οἵς ἐστιν ἐκ διαιρετικοῦ καὶ τοῦ ἔτερου τῶν ἐν τῷ διαιρετικῷ αναγρῶν τὸ ἔτερον.

p. 112a32 "Ετι τὸ ἐπιχειρεῖν μεταφέροντα τοῦνομα κατὰ τὸν λόγον.

Τόπον ἥμεν ἀπὸ ἐτυμολογίας παραδίδωσιν. ἀν μὲν γάρ τὰ ὀνόματα 30 μεταφέρωμεν ἐπὶ τοὺς κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν λόγους (τοῦτο γάρ σημαίνει τὸ μεταφέροντα τοῦνομα κατὰ τὸν λόγον) ως τούτων ὅντα σημαντικὰ 20

2 post ἀντιφάσεως add. τε εἰ μὲν ἡ κατάφασις ε vs. δ Λ 3 ἀντίθεσις] ἀν ἡ θέσις P αὐτῇ AP τῶν οὐν. A 4. 5 de εἶναι hic ut vs. 12 omisso cf. Vahlen Poet.³ p. 243—246

5 ἡ] οἱ B 6 εἴτε corr. ex οὕτε B 7 ἀνηρημένον A 8 ἐστιν om. ap 9 κατασκευὴ—ἀνασκευὴν AP 10 μόνον D 11 τὸ tertium superser. P²: om. aABDP¹ 12 τὸ om. A 13 καὶ D: om. aABP ἀμέσων A 14 αὐτὸς γάρ τὸ σῶμα A 15 καὶ εἰ—γρήσιμα (21) Suidas sub v. εὐδαιμονία καὶ εὐδαιμων post εἰ add. μή aABP: om. D Suid.

17 noli ἀντίκειται scribere, nam cf. p. 44,28. 29 τε om. Ὁ 18 μή prius om. a 19 κακία] κάκιστα A 21 ἀνασκευὴ—κατασκευὴν ΛΒ 22 ἐστιν ἐν μὲν τοῖς D διὰ] δὲ B πέμπτου—διὰ τοῦ (24) om. A 24 ἡ om. B 25 τοῦ post ἐξ transposituit B

27 κατὰ aBDP (pr. BC): ἐπὶ Arist.: καὶ omisso τὸν Λ 29 ἐτυμολόγιο omisso ἀπὸ D μὲν D: om. aABP 31 σημαντικὸν P: διὰ compend. add. P², perit P¹

μᾶλλον καὶ προτῷκον ὃν οὕτως ἀκούειν τῶν ὑπομάτων ἦ τός κεῖται,
εὐπορήσομεν ἐπιγειρημάτων πρὸς τὸ προκείμενον. οἶνον εἰ βουλόμεθα δεῖξαι
ὅτι ὁ ἡγεινοῦν ἀρετὴν ἔχων εὑρυχός ἐστιν, καὶ λόγῳ ὁ ἀνδρεῖος μόνος,
μεταληψόμεθα τὸ εὑρυχός σηματα εἰς τὸν λόγον τὸν κατὰ τὴν ἐπιμολογίαν.
ἔστι δὲ οὗτος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, τοῦτον ἔστιν ὁ ἀγαθὴν τὴν ψυχὴν
ἔχων· ἀλλὰ μὴν εἰ εὑρυχός ἐστιν ὁ ἀγαθὴν τὴν ψυχὴν ἔχων, ἀγαθὴν δὲ ταῦ
τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δικαιος καὶ σώφρων καὶ φρόνιμος, οὐδὲ δὲ ὁ ἀνδρεῖος
μόνος εὑρυχός εἴη, οὐδὲ δὲ ὁ εὑρυχός ἀνδρεῖος εἴη. ὅτι δὲ εὑρυχός ὁ
εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, δεῖξομεν τῇ τῶν ὄμοιών παρακλέσει· καὶ γάρ εὔελπις
οὗτος ἐλπίζων, τοῦτον ἔστιν ὁ ἀγαθὴν ἐλπίζων. πάλιν βουλόμενοι δεῖξαι,
ὅτι ὁ σπουδαῖος εὐδαίμων ἐστί. τὸν εὐδαίμονα μεταληψόμεθα εἰς τὸν
κατὰ τὴν ἐπιμολογίαν λόγον· ὁ γάρ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων σημανεῖται ταῦ
δοκεῖ ὑπὸ τοῦ εὐδαίμονος. εἰ δὴ δαίμων ἔκαστος ἡ ψυχή. καὶ δὲ
Ξενοχράτει δοκεῖ, εἴη δὲ εὐδαίμων ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων· εὖ δὲ τὴν
ψυχὴν ἔχει ὁ σπουδαῖος· ὁ σπουδαῖος ἄρα εὐδαίμων. πάλιν δεῖξαι θέλον-
τες, ὅτι μή ἔστιν ἐν ἀλέργῳ προσάρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προσάρε-
σεως· ἔστι δὲ οὗτος ‘πρὸς ἑτέρου αἵρεσις’. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸς ἄλλου
αἵρεσιςι τὸν τοῦτοις ἔστιν ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύεσθαι· τὸ γάρ ἄλλο ἄλλου τοῦ
προσκρίναι μετὰ λόγου γίνεται· οὐδὲν δὲ τῶν ἀλέργων βουλεύεται· ὥστε
οὐδὲ προσαρεῖται. πάλιν θέλοντες δεῖξαι, ὅτι ὁ σώφρων οὐκ ἔστιν ἐγκρατής,
μεταληψόμεθα τὸν ἐγκρατῆ εἰς τὸν ἑαυτὸν κρατοῦντα (τοῦτο γάρ σημαίνει
τὸ σὸν μαρτυρία). καὶ δεῖξαντες ὅτι ἔνθα τὸ κρατοῦν, ἐνταῦθα καὶ κρατούμενόν τι
ἔσται. τὸ δὲ κρατούμενον ἀντιτεπῶν καὶ μαργόμενον κρατεῖται, ἔνθα δὲ τὸ
μὲν κρατούμενον τὸ δὲ κρατοῦν ἔστι τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ὄμοι-
λογία, ὁ δὲ σώφρων ὄμοιλογοῦντα ἔχει τὰ τῆς ψυχῆς μέρη πρὸς ἄλληλα.
εἴημεν δὲν δεῖξειτε τὸ προκείμενον. ὁ αὐτῆς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦ
καὶ τοῦ ἀκολάτου. οὕτως ἔνεστι δεικνύναι τὸν φίλον μὴ εὕνουν. εἰ εὕνους
μὲν δὲ δρῦς νοῦν καὶ ταῦλητη ἡ τάγματα νοῦν. οὐ πάντας δὲ δρῦς

- 1 μᾶλλον ante σῆτα (p. 175,31) habent αB   ὃν fort. delendum   2 ἀ— sive εὐπορή-
σομεν A: ἀπορήσομεν αB   ἐπιγειρήματος ex ἐπιγειρήματα corr. P¹   οἶνον εἰ— ἀγαθὴ
ἐλπίζων (10) Suidas sub v. εὑρυχός   3 εὑρυχός corr. P²   6 ἀλλὰ— ἔχων om. P
τὴν αB: om. AD   7 καὶ (post ἔχει) aBP Suid.: om. AD   ante σώφρων add. δὲ αB
Suid., ante φρόνιμος a Suid.   7. 8 οὗτος— οὗτος Suid.   8 μόνον Bpr.   εὑρυχός
γη μόνος A   ἀνδρεῖος εὑρυχία αB   10 εὖ superser. P², ut videtur   ante βουλό-
μενοι add. δὲ B   πάλιν— εὐδαίμων (15) Suidas sub v. εὐδαίμονία καὶ εὐδαίμων
12 τὴν superser. B   δαίμονα] inter i et μ spatium vacuum 12—14 lit. reliquit B
13 ὑπὸ corr. ex τῷ P²   δὴ aAP Suid.: δὲ BD   13. 14 κατὰ ξενοκράτην B   14 εὐ-
δαίμων post ἔχων transposuit A   15 ὁ σπουδαῖος ἄρα εὐδαίμων AD: σπουδαῖος (δὲ add.
Suid.: ras. 2 lit. P) ἄρα δὲ εὐδαίμων aBP Suid.   δεῖξαι— προσαρεῖται (20) Suidas sub v.
προσάρεσις   17 πρὸς (ante ἄλλου) A   18 τούτῳ A   βούλεσθαι BI   19 δὲ
om. A   20 θέλοντες δεῖξαι— ἀκολάτου (27) Suidas sub v. ἐγκράτεια   οὐκ ἔστιν ὁ
σώφρων D   21 αὐτοῦ κρατοῦντα A: αὐτοκρατοῦντα P   22 ante κρατούμενόν add. τὸ
αΛΒ   23 δὴ scripsi: δὲ libri: om. Suid.   τὰ pro altero τὸ B   24 post μὲν add.
δὲ γα ab   κρατοῦν— κρατούμενον aP Suid.   25 ὄμοιλογοῦντα] φρονοῦντα B   τῆς
om. A   27 τοῦ BD: om. aAP Suid.   ἔνεστι] εν P²   οὕτως— αὐτῷ (p. 177,5)
Suidas sub v. εὕνους   μὴ εἴναι εὕνουν ἀεὶ, εἰ Suid.   28 δὲ om. A   ἦ] καὶ Suid.

ό φίλος νοεῖ. ὁ δὲ τόπος τὸ μὲν πιθανὸν καὶ ἔνδοξον καὶ διαλεκτικὸν ἔγει,
οὐ μὴν ὑγίεις τὸ λεγόμενον ἐπὶ πάντων. οὔτε γάρ εὐθύλασσος λέγεται ὁ
ἔχων ἀγαθήν θάλασσαν. οὔτε εὐχειρός ἔχων καλὰς γείρας, ἀλλ ὁ πυκτι-
κός, οὔτε μεγαλόψυχος ὁ ἔχων τὴν ψυχὴν μεγάλην. οὐδὲ οὐδὲ εὐδαιμων ὁ
5 σπουδαῖος.

p. 112b1 Ἐπεὶ δὲ τῶν πραγμάτων τὰ μέν ἐστιν ἐξ ἀνάγκης τὰ δὲ
ώς ἐπὶ τὸ ποιὸν τὰ δὲ ὄπότερ' ἔτυχεν. 95

'Ο τόπος οὗτος τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τῆς τῶν πραγμάτων διαφορᾶς λαμ-
βάνει, καὶ ἔστιν ἐπὶ πλέον τοῦ πρώτου παραδοθέντος τοῦ ἀξιοῦντος "ἐπιβλέ-
10 πειν εἰ τὸ κατ' ἄλλον τρόπον ὑπάρχον ὡς συμβεβηκός ὀποδέσσωκεν." ἐπὶ
γάρ τούτου τοῦτο που μετειληπταί, τὸ μὲν ὡς γένος η̄ ὡς ἕδειν η̄ ὡς
ὅρισθαις ὑπάρχον εἰς τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον (οὕτως γάρ ἐκείνων ἔκαστον
5 λαμβάνεται), τὸ δὲ συμβεβηκός εἰς τὸ ὡς ἐπὶ τὸ ποιὸν καὶ τὸ ὄπότερ'
ἔτυχεν· τοιοῦτον γάρ τὸ οἷόν τε ὑπάρχειν καὶ μή, οὐδὲ ὥριζετο τὸ συμβεβηκός.
15 ἔτι εἰ καὶ συμβεβηκότα τινά ἔστιν ἀγώριστα, εἴη δὲ καὶ ταῦτα (ταῦτα)
τοῖς ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχουσιν· διὸ οὐδὲ διττοῖς θεοῖς τῷ ἐξ ἀνάγκης τὸ συμ-
βεβηκός· οὐδὲ γάρ γρῆται οὔτε τῷ συμβεβηκότι οὔτε τῶν ἄλλων τινί,
ἄλλα ὡς ἄλλῃ διαιρέσει γρῆται τῷ ἀναγκαίῳ τε ὑπάρχοντι καὶ μή. 10
ἔχουμεν γάρ οὐ τῶν ὅντων τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἔστιν, ὡς τὸ τὸ ἀνθρωπον
20 ζῆντος εἶναι (διὸ γάρ παντί τε καὶ διὸ ὑπάρχει, τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἔστιν·
ὅμοιώς ἀναγκαῖον καὶ τὸ τὸν θεὸν ἄφθαρτον εἶναι), τὰ δὲ ἐνδεχόμενως.
καὶ τούτων τῶν ἐνδεχόμενων τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὸ τὸν
ἀνθρωπὸν πενταδάκτυλον εἶναι καὶ γηράσκοντα πολιοῦσθαι, τὰ δὲ ἐπ' ἔλατ-
τον, ὡς τὰ τούτοις ὀντικείμενα. τὸ τὸν ἀνθρωπὸν η̄ τετραδάκτυλον η̄
25 ἔξαδάκτυλον εἶναι (ἔστι γάρ οὗτος καὶ ταῦτα) η̄ τὸ μή πολιοῦσθαι γηρῶντα
τὸν ἀνθρωπὸν, τὰ δὲ ἐπ' ἵσης, ὡς τὸ πολιτεύεσθαι τὸν ἀνθρωπὸν η̄ μή,
ἀποδημεῖν η̄ μή, λούεσθαι η̄ μή. οὔσης τοίνυν τοιαύτης ἐν τοῖς οὖσι δια-
φορᾶς, δὲ τὸ κατ' ἄλλον τρόπον ὑπάρχον τινὶ κατ' ἄλλον τις ὑπάρχειν

1 ὁ φίλος δρθῶς collocat D φιλόσοφος A 2 ὑγίεις ἐπὶ πάντων λεγόμενον B λέγεται
aABP Suid.: γίνεται D 3 post οὔτε add. δὲ AB ἔχων καλὰς γείρας D: ἔχων γείρας
καλὰς B: καλὰς ἔχων γείρας aAP Suidas 4 τὴν om. Λ 5 post σπουδαῖος add. ὡς ήδη
καὶ τὸν διάμορον εὖ (εἴ superser. P²) ἔχων τὸν ἐν αὐτῷ αρ. Suid. 6 τὰ δὲ —ἔτυχεν (7)
om. B 9 ἔστιν compend. in ras. 3 lit. P τοῦ πρώτου] c. 2 p. 109a34
10 εἰ aB, ante ras. 1 lit. P: εἰς AD ὡς] δὲ D ἀπέδωκε P¹, corr. P² 11 τού-
του om. Λ τὸ μὲν τὸ libri 12 τὸ supser. B 13 post
καὶ add. εἰς a, supser. P² ὄπότερον Λ 14 φ aDP: δὲ Λ: ὡς B 15 εἴτι
καὶ εἰ Λ ταῦτα addidi 18 ὡς] ξε P τε] τῷ A 19 ὡς—λούεσθαι η̄ μή (27)
sub v. ἀνάγκη (cf. etiam sub v. κυρίως) Suidas 21 τὰ] τὸ D ἐνδεχόμενα Λ
22 πλεῖστον ADP Suid.: πολὺ aB post τὸν add. μὲν B 24 τούτου Α η̄ prius
om. A 24. 25 η̄ ἔξαδάκτυλον om. D 25 οὗτος AD: ἐν τούτοις aB: ἐν τοῖς οὖτοις
P: ἐν τούτοις οὗτος Suidas 26 τὰ aBP: τὸ AD 27 post η̄ prius add. μᾶλλον Α
λούεσθαι aBP Suid.: λέγεται Α: βουλεύεσθαι D 28 ἄλλο τις B

λέγηι ἐναλλάσσων τοὺς τῆς ὑπάρχειας αὐτῶν τρόπους. ἀφορμὴν δίδωσιν ἐπι-
χειρήσεως ἐλεγκτικῆς. εἰ γάρ τις λέγοι ἐνδέχεσθαι τὸν θεὸν ἀφθαρτὸν 20
εἶναι ἢ τὸν ἄνθρωπον ζῷον ἢ λογικὸν, οὗτος λέγοι ἂν τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι
ἐνδέχεσθαι εἶναι· ἀδύνατον γάρ τὸν θεὸν μὴ εἶναι ἀφθαρτὸν ἢ τὸν
5 ἄνθρωπον μὴ ζῷον εἶναι· ὁ δὲ λέγων ἐνδέχεσθαι αὐτὸν ζῷον εἶναι οὗτος
λέγοι ἂν ἐνδέχεσθαι καὶ μὴ εἶναι ζῷον αὐτὸν· τοιοῦτον γάρ τὸ ἐνδεχό-
μενον. ἔτι τὸ ἀεὶ ὑπάρχον οὐκ ἀεὶ ἂν ὑπάρχειν λέγοι· τὸ γάρ ἐξ ἀνάγκης
ὑπάρχον ἀεὶ τε καὶ παντὶ ὑπάρχει. ἀλλὰ καὶ διορίζων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον 25
λέγηι εἶναι τὸ ἐξ ἀνάγκης ὅν, ἢ αὐτῇ ἀμαρτίᾳ τῷ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
10 ὃν ἐνδέχεσθαι καὶ μὴ εἶναι (διὰ τοῦτο γάρ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐκ
ἀναγκαῖον). οἷον ἂν λέγῃ τις τὴν ἀπόδεξιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀληθῆ
εἶναι. καὶ ἐναλλάξεις δέ τις τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀνάγκης εἶναι λέγηι,
παραπλήσιος ὁ λόγος. εἰ γάρ λέγοι τις ἐξ ἀνάγκης τὸν ἄνθρωπον πεντα-
δάκτυλον εἶναι, λέγοι ἂν τὸ ἐνδεχόμενον εἶναι ἀναγκαῖον εἶναι· ἐνδέχεται 30
15 μὲν γάρ καὶ μὴ εἶναι τινα πενταδάκτυλον· ὁ δὲ ἐξ ἀνάγκης λέγων πάντα
εἶναι πενταδάκτυλον οὐ φησιν ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι τινα πενταδάκτυλον.
ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (τοῦτο δέ ἔστι τὸ ἐπ' ἔλασσον·
ώς γάρ τὸ πολὺ τῷ διάγραμματικούτερον, οὕτω καὶ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῷ
ἐπ' ἔλασσον), ἂν δή τις τὸ ἐπ' ἔλασσον ὃν ἢ ἐξ ἀνάγκης εἶναι λέγῃ ἢ ὡς
20 ἐπὶ τὸ πολὺ. ἐλέγχοιτ' ἀν ἢ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὴ ὃν ἀδύνατον εἶναι 35
λέγων μὴ εἶναι ἢ [τὸ] ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι τιμέμενος, οἷον εἰ λέγοι τις
ἐξ ἀνάγκης ὃποι κύρια ὄνταν ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἑξαδάκτυλον εἶναι τοὺς
ἄνθρωπους. ὑποίως καὶ τῶν ἀπὸ τύχης γινομένων τι λέγῃ τις ἢ ὡς ἐξ
ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαι. ὅ τε γάρ τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχον
25 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπάρχειν λέγων τὸ πᾶσιν ὑπάρχον οὐ πᾶσι φησιν ὑπάρ-
χειν (ώς γάρ ὁ ἐνδεχομένως τὸν ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι οὐ πάντα
πάντα φησίν εἶναι, οὕτως καὶ ὁ λέγων ἐνδεχομένως αὐτὸν ἢ λογικὸν ἢ
ἀναπνευστικὸν εἶναι οὐ πάντα ἀν λέγοι ἀεὶ τοιοῦτον εἶναι· τὸ μὲν γάρ

1 αὐτῆς A	παραδίσωτι B	2 ἐλεγκτικῆς D: ἐλεκτικῆς A: συλλογιστικῆς BP:
λογικῆς a	λέγει B	3 ante εἶναι prius add. ex corr. μὴ D οὖτες AP ¹
(corr. P ²)	λέγοιτο D	μὴ om. aP
5 δὲ εἶναι ζῷον A	αὐτὸν εἶναι ζῷον D	4 ante γάρ add. μὲν AP
add. δὲ A	λέγοι· τὸ aBP: λέγοιτο AD	6 λέγη aP
εἶναι post πλεῖστον habet, ubi omisit οὐκ ἀναγκαῖον, D	7 ante ὑπάρχον	7 διὰ — ἀναγκαῖον (11)
om. A	12 ἐξαλλάξεις aBP	8 λέγοι D
13 λέγει B	13 λέγει B	τὸν ἄνθρωπον ἐξ
14 ἀναγκαῖον εἶναι iterat A	15 μὲν om. D	16 ἐνδέχεσθαι οὐ
D	16 ἐνδέχεσθαι οὐ	φησιν—πενταδάκτυλον B: λέγοι ἀν τὸ ἐνδεχόμενον εἶναι ἀναγκαῖον εἶναι (ex vs. 14 trans- lata) D
17 ante ἐπ' add. ως BD	17 et 19 ἔλαστον aABP itemque p. 179,3	20 τὸ πολὺ AD: πολὺ aB: om. A ἢ alterum add. P ²
19 ἢ prius om. B	20 ante ἐξ add. ως D	21 λέγει μὴ aB
21 λέγει aB	22 τὸ prius delevi	22 τὸ prius delevi εἰ λέγει AB
22 κύρια 3 in ras. P ²	23 τι om. aB	24 ante ως add. πολλὰ a, ante γίνε-
25. 26 ὑπάρχειν φησίν B	25. 26 ὑπάρχειν φησίν B	26 ὁ aB, super-
27 αὐτὸν ἐνδεχομένως B	27 αὐτὸν ἐνδεχομένως B	28 εἶναι prius
om. B	28 εἶναι prius	om. B
οὐτεί aAP	τοιοῦτο P ¹ . u add. P ²	

ἀναγκαῖον καθόλου, τὸ δὲ ἐνδεχομένον οὐ τοιοῦτον), ὅμοίως κανὶ ἐναλλάξ πάλιν, ἐὰν τὸ ὡς ἐπὶ τὴν πολὺ ἔξ ἀνάγκης εἰπῆ. ἔτι δὲ φανερωτέρᾳ ἡ ἀμαρτία τοῦ τὸ ἐπ’ ἔλασσον ἔξ ἀνάγκης λέγοντος.

Ἐνδέχεται μὲν οὖν τοῦτο ποιεῖν τινα ἐναλλάσσοντα τοὺς τρύπους τῆς⁴⁵ τὸ πάρεχεως καὶ προστιθέντα. ὅτε καὶ φανερώτατος ὁ ἔλεγχος γένοιτο⁵ ἄν. ἐνδέχεται δὲ κακείνου μὴ προστιθέντος τινὰ διορισμόν, ὅλλα⁶ ἀπλῶς καὶ γωρίς τοῦ προστιθέντος τὸν τρόπον τῆς ὑπάρχειας λέγοντος ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα, τὸν προσδιαλεγόμενον ἐφ’ δ’ οἷόν τε ἔστιν ἐλεγχθῆναι μεταφέρειν τὴν ἀδιοίριστως εἰρημένον ὡς οὕτως εἰρημένον. ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ ἐνδεχο-⁹⁶ 10 μένου ἀπίθανος ὁ τόπος καὶ προσδήλως συφιστικός· ὁ γάρ τὸν ἀπλῶς εἰπόντα εἶναι τὸν ἀνθρωπὸν ζῷον λέγων εἰρηκέναι. ὅτι ἐνδέχεται ζῷον αὐτὸν εἶναι, φανερῶς δόξει συκοφαντεῖν. γένοιτο δὲ ἂν διαλεκτικὸς ἐπὶ ἔκεινων μύνων, εἴ τις τὰ ἐνδεχόμενως ὑπάρχοντα ἀπλῶς ὑπάρχειν λέγοι, οἷον εἴ τις λέγοι ἀπλῶς τὸν γρῦπντα πολιοῦσθαι η̄ πάντα ἀνθρωπὸν⁵ 15 πενταδάκτυλον εἶναι· ἐπεὶ γάρ τὸ ἀναγκαῖον ἀπλῶς ὑπάρχει. δοκεῖ καὶ τὸ ἀπλῶς λεγόμενον ὑπάρχειν ὡς ἀναγκαῖος ὑπάρχον λέγεσθαι. ὁ μὲν γάρ κυρίως σοφὸς καὶ ἀπλῶς σοφός· δὲ μὴ οὕτως [ό] μετὰ διορισμοῦ· τέκτων γάρ σοφός· ἐν πᾶσι γάρ τὸ κυρίως ἀπλῶς καὶ γωρίς διορισμοῦ λέγεται. κυρίως δὲ ὑπάρχον τὸ ἀναγκαῖος ὑπάρχον· ὁ δὲ τὸ ἐνδεχόμενως ὑπάρχον¹⁰ 20 ἀπλῶς καὶ γωρίς διορισμοῦ λέγων ὑπάρχειν εὐλόγως ἂν εὐθύνοιτο ὡς ἀναγκαῖος ὑπάρχειν λέγων τὸ μὴ οὕτως ὑπάρχον. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς δὲ⁷ ἡνὶ λέγει δηλοῦ· ἐπὶ γάρ τὸν τὸ ἐνδεχόμενως ὑπάρχον ἀπλῶς καὶ γωρίς διορισμοῦ λεγόντων ὑπάρχειν γρῦπται τῷ τόπῳ. ὁ γάρ τὸς ἀποκρητικούς φαύλους εἶναι λέγων ἀπλῶς δόξειν ἂν λέγειν ἔξ ἀνάγκης καὶ¹⁵ 25 καθόλου τοιούτους αὐτὸν εἶναι· οὐ μὴν οὕτως ἔχει· ἐνδέχεται γάρ τινα καὶ μὴ τοιοῦτον εἶναι ἀποκρήτον γενόμενον. Θεμιστοκλέα γοῦν ἀποκρήτον μέν φασιν γενέσθαι, οὐ μὴν φαῦλος η̄.

Ἐπιζητήσαι τις ἡνὶ πῶς, εἰ τὸ μὲν ἐνδεχόμενον ὑπάρχειν τε καὶ μὴ συμβεβηκός, τὸ δὲ ἀναγκαῖος ὑπάρχον η̄ γένος η̄ ἴδιον η̄ δρισμὸς η̄ τι τῶν³⁰ 30 ὑπὸ ταῦτα, πῶς ἔτι ὑποτάσσοιτο⁸ ἀν τοῖς πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος

1 καθόλου aABP: δεὶ D καὶ B ἐναλλάξ D 2 post εἰπη add. τις a, in ras. P² ἔτι δὲ superser. P²: δὲ om. D 5 προστιθέναι ὅτι A φανερώτερος omisso ὁ ἔλεγχος A 6 προστεθέντος A 8 προσδιαλεγόμενον D: διαλεγόμενον aABP ἔστιν superser. P² ἔλεγχθῆναι om. D 9 τὸ corr. ex τὸ B οὕτως⁹ ὅντος B 10 τόπος scripsi: τρόπος libri καὶ οὐ A τὸν add. P² aut P⁵ 11 εἰπόντα] ὄντα in ras. superser. P² εἶναι post ζῷον prius transpositον Λ λέγων in mrg. P² εἰρηκε P¹, corr. P² 11. 12 αὐτὸν εἶναι ζῶον B 12 διαλεκτικὸς καὶ in ras. P² 13 ἐνδεχόμενα A 13. 14 λέγοι D: λέγει aABP 14 λέγει B 16 γάρ om. D 17 ὁ alterm delevi 18 ante σοφός add. ὁ aABP: om. D post γωρίς add. δὲ aADP: om. B 19 δη̄] δὲ B ἐνδεχόμενως] ως compend. in ras. P 20 λέγων om. B ώς] καὶ ὁ a 21 ὑπάρχον corr. ex ὑπάρχειν B 22 ἐνδεχόμενως scripsi cf. vν. 13, 19: ἐνδεχόμενον ως libri 23 ὁ γάρ-φαῦλος η̄ (27) Suidas sub v. ἀποκρήτος 24 ἀπλῶς corr. B δόξαι aABP Suid. 27 φαῦλον εἶναι B 28 πᾶς om. D 29 ὑπάρχειν a 30 οὐ¹⁰ αὐτὰ aP ἂν aAD: ἂν τι BP τοῖς πρὸς τὰ] πρὸς τοῖς P τοῦ om. aP

προβλήματα τόποις ὁ δεικνὺς θτὶ τὸ ἔξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἀποδεδομένον οὐκ 20
ἔξ ἀνάγκης ὑπάρχει. δεικνύσι γὰρ ἂν οὗτος ἦτι οὐχ ὡς γένος ὑπάρχει
ἢ ὅτι οὐχ ὡς ἴδιον ἢ ὅτι οὐχ ὡς δρος· ἀλλὰ τὰ τοῦ γένους ἀνακρεπτικὰ
ἐν τοῖς πρὸς τὸ γένος τάποις· δροίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἴδιου καὶ ἐπὶ τοῦ
5 ὑρισμοῦ [ῶσπερ καὶ τὰ τοῦ συμβεβηκότος προβλήματα]. ἢ ἐπεὶ οὐχ ὡς
γένος ἢ ἴδιον ἢ ὑρισμὸν ἀναιρεῖ ἀλλὰ καθόλου ὅτι μὴ ἀναγκαῖον,
ὑπ’ οὐδὲν ἀνεκίνων ὑποτάσσοιτο· καὶ γὰρ συμβεβηκός τι ἀναγκαῖον.
ἔτι οὐ διὰ μεθόδου τινὸς ἀναιρεῖ τὸ ἀναγκαῖον ἀλλὰ προγείρω ἐν- 25
αρχείᾳ χρώμενος· ἀναιρῶν δὲ τοῦτο κατασκευάζει τὸ συμβεβηκός,
10 ὥστε εἴη ἀν διὰ τοῦτο τοῖς πρὸς τὸ συμβεβηκός ὑποτάσσομενος ὡς
τοῦ συμβεβηκότος κατασκευαστικός, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ
πρώτου τόπου οὐκ ἀντέστρεψεν· οὐ γάρ εἶπεν ‘εἰ τὸ ὡς συμβεβηκός
ὑπάρχον κατ’ ἄλλον τινὰ τρόπου ἀποδέδωκεν’· ἐγένετο γὰρ ἐπ’ ἀντι-
στρεφομένου ἢ ἀπὸ γένους ὁ τόπος ἢ ἀπὸ ἴδιου ἢ ἀπὸ ὕρου· τὸ γάρ 30
15 συμβεβηκός ἐγένετο κατά τι τούτων ἀποδιδόμενον· ἐπὶ δὲ τούτου ἀντέ-
στρεφεν, ὅτι τῷ ἀναγκαίῳ ἐν αὐτῷ γρῆται, δ δύναται καὶ ἐν τῷ συμβε-
βηκότι εἰνάι, ἀλλ’ οὐ τῷ γένει ἢ ἴδιῳ ἢ ὕρῳ.

p. 112b 21 Ἐτι εἰ αὐτὴ ἔαυτῷ συμβεβηκός ἔθηκεν ὡς ἔτερον.

‘Ο μὲν τόπος ἀπὸ τῶν πολυωνύμων. ἔστι δὲ τὸ δι’ αὐτοῦ λεγόμενον·
20 ἐπεὶ οὐδὲν αὐτὴ ἔαυτῷ οἷον τε συμβεβηκέναι (τὸ γάρ συμβεβηκός ἐν ὑπο- 25
καμένῳ καὶ ἄλλο τοῦ φ συμβεβηκε, καὶ [δ] οἷον τε ὑπάρχειν καὶ μή·
οὔτε δέ τι αὐτὴ αὐτῷ ὑπόσκειται καὶ ἄλλο τι ἔστιν αὐτοῦ, οὔτε οἷον τέ τι
αὐτῷ ὑπάρχειν τε καὶ μή), ἀν δῆ τις πλανηθεὶς ἐπὶ τῶν πολυωνύμων ὡς
κατὰ τὴν τῶν διοικάτων διαφορὰν ἐχόντων καὶ πραγμάτων διαφορὰν εἴπη
25 τὸ ἔτερον τῷ ἔτέρῳ συμβεβηκέναι, οἷον τὸ ἔφρος τῇ μαχαίρᾳ ἢ τῷ βριστῷ
τὸν ἀνθρωπὸν ἢ τῷ φάρει τὸ ἱμάτιον ἢ τῷ ἥδεσθαι τὸ γαίρειν ἢ τῷ 40
γαίρειν τὸ εὐφραίνεσθαι, οὗτος ἐλέγχοιτ’ ἀν αὐτῷ τι αὐτῷ συμβεβηκέναι

1 προβλήματα aB: τροβλήματι ΛΔΡ τόποις ex τόποις, ut videtur, corr. P² ὁ om. aB
ὑπάρχειν aP: ὑπάρχον BD: compend. A 1. 2 ἀποδεδομένον οὐκ ἔξ ἀνάγκης ὑπάρχει
om. AD 2 ὑπάρχειν (post ἀνάγκης) a δεικνύθη B οὗτος aB: οὕτως ΛΔ ἦτοι
superset. B ὅτι om. D 3 τὰ superset. P² 4 post δροίως add. δὲ B ἐπὶ
alterum om. AP 5 ὕσπερ—προβλήματα (βλήματα περιῆται in D) delevi ἢ] εἴη B
6 post ἀναγκαῖον add. εἴναι ΛBD 7 οὐπ’ οὐδὲ ἐν ἐκείνων D 8 μέθοδον τινὰ Λ 8. 9 προγείρως
ἐνεργεία ΛD 10 ὑποτάσσομενος ὡς AD: ὑποτάσσομενον ὃν aBΡ 11 κατασκευαστι-
κόν aB (non P) δὲ om. A 11. 12 ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου τόπου] cf. p. 177,9 12 ὡς
om. A 13 τρόπον om. B ἀποδίδω Λ ἀπ’ A 14 ὁ τόπος ἢ ἀπὸ γένους Λ
15 ἐγένετο aP τι] τε P τούτοις (post δὲ) D 15. 16 ἀντέστρεψεν Λ 16 ἐν alterum
ex corr. add. D τῷ alterum aP: om. ABD 17 οὐ] οὐδὲ a 18 post ἔτι add.
καὶ Arist. (om. u) αὐτὸς B Arist.: τὸ αὐτὸς aADP ἔαυτῷ aBΡ Arist.: om. AD
20 συμβεβηκέναι οἷον τε B 21 δ delevi 22 τι αὐτὸς αὐτῷ Λ: τι αὐτῷ D: αὐτό τι
αὐτῷ (ἔαυτῷ B) aBΡ τι tertium om. B 23 αὐτῷ corr. ex αὐτῷ B τε ex corr.
add. D ἀπὸ Λ 24 εἴπη om. P¹: post ἔτέρῳ (25) transposuit a: ibidem add. P²
25 οὕτως ἢν ἐλέγχοιτο ἢν Α αὐτῷ P: αὐτῷ AD: ἔαυτῷ aB

λέγων· τούτον γάρ καὶ τὸ ὑποκείμενόν τε καὶ σημανόμενον ἡδονὴ καὶ
χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἔκστι τῶν ὀνομά-
των τούτων ἕνδον τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς,
χαρὰν μὲν λέγοντες εὐλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν δὲ ἀλογον ἔπαρσιν, τέρψιν δὲ
5 τὴν δι’ ὅπων ἡδονήν, εὐφροσύνην δὲ τὴν διὰ λόγων· νομοθετούντων δὲ 45
ἔστι τοῦτο ἀλλ’ οὐδὲν ὑγίεις λεγόντων. τὸ μὲν οὖν εἰπεῖν τὴν ἡδονὴν χαρὰν
οὐγά ἀμάρτημα, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον ἢ τὴν στιγμὴν
ἀμερῆ· οὐδὲ γάρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ
δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν ἀτοπόν τε καὶ ψεῦδος.

10 p. 112b27 Ἐπεὶ δὲ τὰναντία συμπέπλεκται μὲν ἀλλήλοις ἐξαγῶς,
ἐναντίωσιν δὲ ποιεῖται τετραγῶς συμπλεκόμενα. 97

‘Ο μὲν τόπος ἀπὸ τῆς τῶν ἐναντίων συμπλοκῆς, τὸ δὲ κεφαλαιον
τοῦ λεγομένου· ἐπεὶ δύο συζυγίαι ἐναντιώσεων συμπλεκόμεναι ἀλλήλαις
ἔξι συζυγίας συμπλοκῶν ποιεῦσιν, ὧν αἱ μὲν δύο συζυγίαι οὐκ ἔχουσιν
15 ἐναντίωσιν πρὸς ἀλλήλας, αἱ δὲ τέσσαρες ἔχουσιν, ἀξιοῖ ἀπὸ τῶν συζυγῶν
τῶν τὴν ἐναντίωσιν ἔχουσῶν ὄρμωμένους, ὅταν τι ἢ τιθέμενον τοιοῦτον 5
ιως ἔχειν ἐκάτερον τῶν ὄρων τῶν ἐν τῷ τιθέμενῳ προβλήματι ἐναντίου
τινί, ἐπὶ τὰς ἐναντίας τῆς ἐν τῷ προβλήματι συμπλοκῆς συμπλοκὰς
ἐπιβλέποντας πειράσθαι δεικνύναι τινὰ αὐτῶν ἀληθῆ· ἐκείνης γάρ ἀληθοῦς
20 δειγμάτης ἀνηργημένον ἀν εἴη τὸ πρόβλημα, ἐπειδὴ ἀδύνατον ἀμα
τάνατία ἀληθῆ εἶναι. καὶ ἡ μὲν τοῦ τόπου περὶληψίς τοιαύτη. σαφὲς
δὲ ἀν τὸ λεγόμενον γίνοιτο, εἰ ἐκθέμενοι τὰς ἐναντιώσεις καὶ τὰς συζυ- 10
γίας τὰς γινομένας κατὰ τὰς συμπλοκὰς αὐτῶν δεῖξαιμεν, πῶς μὲν ἔξ
ἀπασαι γίνονται, πῶς δὲ αἱ τέσσαρες εἰσιν ἀπὸ τῶν ἔξι αἱ τὴν ἐναντίωσιν
25 ἔχουσαι, καὶ τίνες αὐται. ἔστωσαν δη δύο συζυγίαι ἐναντίων, μία μὲν
δίκαιοις καὶ ἀδίκοιν, ἑτέρα δὲ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, καὶ συζευγνύσθω
ταῦτα ἀλλήλαις καθ’ ὅρους τρόπους οἷον τε συζεύγνυσθαι αὐτά, φυ-
λακοσυμένου τοῦ ἐκάτερην συζυγίαν ἀνὰ ἔνα ὄρον ἔχειν τῶν ἔξι ἐκατέρας 15
ἐναντιώσεως. ἔσονται δη οὗτοις συντιθέμενοι συζυγίαι συμπλοκῶν οὐ
30 πλείους τῶν ἔξι· ἢ γάρ ἐκάτερον τῶν ἐκ τῆς ἑτέρας ἐναντιώσεως

1 ταῦτα—ψεῦδος (9) Suidas sub v. χαρά ταῦτα BD Suid.: ταῦτα A: ταῦτα aP
κατὰ ex καὶ corr. P² 2 καὶ τέρψις καὶ εὐφροσύνη D 3 τούτων om. B 5 δι’
ὅπων aP: διὰ θεωρίας D Suid.: διὰ θεωρίαν B 6 ἀλλ—λεγόντων οιη. aP Suid.
7 ἡμάρτηκεν B ἢ—ἀμερῆ (8) AD: om. aBP Suid. 8 οὐδὲν A χαρὰν
alterum om. A post ἡ add. τὸ B 10 τάνατία D(C): τὰ ἐναντία aABP Arist.
συμπέπλεκται aADP(ABPf): συμπλέκεται B Arist. 11 ἐναντίωσιν—συμπλεκόμενα om. B
ποιεῖ Arist. συμπλεκόμενον A 16 ὄρμωμενα A ἢ] εἴη τὸ A 17 ως postea
add. P¹ aut P² ἔχει A ἐκαστον B 19 ἐπιβλέπονται A: compend. D τίνα
(τίνα etiam aP) δεικνύειν B 21 περὶληψίς D: πρόσληψίς A: πλῆ P (π in ras. P²): πρό-
ληψίς a: ὑπὸληψίς B 23 μὲν add. P² 24 fort. αἱ πᾶσαι sive ⟨αἱ⟩ ἀπασαι 26 συ-
ζευγνύσθω ABDP¹: συζευγνύσθωσαν aP² 28 ἐκατέρας scripsi cf. p. 183;2: ἑτέρας libri
29 συντιθέμεναι A συμπλοκῆς Λ 30 ἡ excipit p. 182,8 ποτὲ δὲ αὐ

έκατέρῳ τῶν ἐκ τῆς ἑτέρας συμπλαικήσεται, καὶ ἔσονται τοῦτον τὸν τρόπον συμπλεκομένων αὐτῶν δύο συζυγίαι συμπλοκῶν· ἡ γάρ τιφ μὲν δικαίῳ τὸ ἀγαθόν, τιφ δὲ ἀδίκῳ τὸ κακόν συμπλαικήσεται, καὶ ἔσται μία αὕτη συζυγία ἡ ‘τὸ δίκαιον ἀγαθόν, τὸ ἀδίκον κακόν’, ὑποκειμένου μὲν 20
5 ἐν ἔκατέρᾳ τῶν συμπλοκῶν ἐν ἥ μὲν τοῦ δικαίου ἐν ἥ δὲ τοῦ ἀδίκου,
κατηγορούμενου δὲ ἐν μὲν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ ἐν δὲ τῇ τοῦ κακοῦ· ποτὲ δὲ
ἔμπαλιν τιφ μὲν δικαίῳ τὸ κακόν, τιφ δὲ ἀδίκῳ τὸ ἀγαθόν, ὡς εἰναι τὴν
συζυγίαν ‘τὸ δίκαιον κακόν, τὸ ἀδίκον ἀγαθόν’. ποτὲ δὲ αὖ τιφ ἑτέρῳ τῶν
10 ὑποκειμένων ἐκάτερος ἀνὰ μέρος τῶν κατηγορούμενών συμπλαικήσεται, οἷον
τιφ δικαίῳ ὅτε μὲν τὸ ἀγαθόν ὅτε δὲ τὸ κακόν, καὶ ἔσονται πάλιν ἄλλαι 25
δύο συζυγίαι, μία μὲν ‘τὸ δίκαιον ἀγαθόν, τὸ δίκαιον κακόν’, ἑτέρα δὲ ‘τὸ
ἀδίκον κακόν, τὸ ἀδίκον ἀγαθόν’. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο, διταν ἔμπαλιν ἀμφο-
τέρους τοὺς ὑποκειμένους κατ’ ίδιαν ποτὲ μὲν τιφ ἑτέρῳ τῶν κατηγο-
ρουμένων συμπλέξωμεν ποτὲ δὲ τῇ ἑτέρῳ, οἷον τιφ δικαίῳ ποτὲ μὲν
15 τὸ ἀγαθόν ποτὲ δὲ τὸ κακόν, καὶ πάλιν τῷ ἀδίκῳ ποτὲ μὲν τὸ κακόν
ποτὲ δὲ τὸ ἀγαθόν· ἔσται γάρ ἡ μὲν ἑτέρα ‘τὸ δίκαιον ἀγαθόν, τὸ ἀδίκον 20
ἀγαθόν’, ἡ δὲ ἑτέρα ‘τὸ δίκαιον κακόν, τὸ ἀδίκον κακόν’. αἱ μὲν οὖν
γινόμεναι ἐκ τῶν δύο ἐναντιώτεων συμπλεκομένων κατὰ τὸν προειρημένον
τρόπον συζυγίαι τε καὶ συμπλοκὰς αὐταὶ τε καὶ τοσαῦται· πρώτη συζυγία
20 ἡ ἔχουσα ἐκάτερον περὶ ἔκατέρου, ἡ ‘τὸ δίκαιον ἀγαθόν ἔστι, τὸ ἀδίκον
κακόν ἔστι’. δευτέρα διμοίως αὐτῇ ἔχουσα ἔμπαλιν ἐκάτερον περὶ¹
ἔκατέρου ἡ ‘τὸ δίκαιον κακόν ἔστι, τὸ ἀδίκον ἀγαθόν’. τρίτη ἡ ἔχουσα 25
τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποκειμένων ἐν μέρει ἀμφότερα κατηγορούμενα, ἡ ‘τὸ
δίκαιον ἀγαθόν ἔστι, τὸ δίκαιον κακόν ἔστι’. τετάρτη καὶ αὐτῇ διμοίως
25 τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποκειμένων ἀμφότερα ἐν μέρει κατηγορούμενα ἡ ‘τὸ ἀδίκον
ἀγαθόν ἔστι, τὸ ἀδίκον κακόν ἔστι’. πέμπτη ἡ ἔχουσα ἐκάτερου τῶν
ὑποκειμένων παρὰ μέρος τὸν αὐτὸν κατηγορούμενον, ὡς ἡ ‘τὸ δίκαιον
ἀγαθόν ἔστι, τὸ ἀδίκον ἀγαθόν ἔστιν’. ἕκτη καὶ αὐτῇ διμοίως ἔχουσα τὸν 30
αὐτὸν ἐκάτερον τῶν ὑποκειμένων κατηγορούμενον ἡ τὸ ‘δίκαιον κακόν
30 ἔστι, τὸ ἀδίκον κακόν ἔστι’. παρὰ δὲ ταύτας οὐχ οἷον τε ἄλληγα τινὰ

1 συμπλαικήσεται ante ἔκατέρῳ transposuit D 2 ἡ excipit 6 ποτὲ δὲ γάρ add.
 P² 3 αὕτῃ] " in ras. P², post η et supra ras. 4 post δίκαιον add. καὶ D ἐν
 om. A 5 ἔκατέρᾳ corr. non liquet unde P: ἔκατέρῳ a ἡ utrobiique P¹, corr. P² ἐν
 ἥ δὲ τοῦ ἀδίκου om. B 6 post δὲ prius add. αὐτῶν A 8 αὖ τῷ BD: αὐτῷ aAP
 δ' αὐτῷ—ἐκάτερος (9) iterat A 10 ὅτε utrobiique AD: ποτὲ B: τοτὲ aP 11 κακόν—
 ἀγαθόν B 14 συμπλέξομεν B οἷον add. P² post δικαίῳ add. καὶ ἀδίκῳ
 aABD: om. P 14. 15 ποτὲ μὲν—ἀδίκῳ om. D 16 καλόν pro priore ἀγαθόν A
 16. 17 ἀδίκον ἀγαθόν ex δίκαιον κακόν corr. P² aut P⁵ 17 ἀδίκον—δίκαιον B
 δίκαιον corr. ex ἀδίκον et κακόν alterum ex ἀγαθόν P² aut P⁵ 18 συμπλεκόμεναι Λ
 προειρημένων aB 20 ἡ alterum D: om. aABP 21 αὐτῇ D: καὶ αὐτῇ (αὕτῃ B)
 ἡ ΛB: καὶ αὕτῃ aP 22 ἡ alterum BD: om. aAP 23 τὸ ἔτερον B ἀμφότερα
 ἐν μέρει Λ ἀμφοτέρων B 24 αὕτῃ aBP 25 κατηγοροῦντα Λ 26 post
 ἀγαθόν ἔστι add. ἡ B ἡ B: om. aADP 27 τῶν αὐτοῦ κατηγο-
 ρουμένων Λ 28 καὶ αὐτῇ, sed post ἔχουσα, D: καὶ αὐτῇ aABP 28. 29 τὸν αὐτὸν
 post ὑποκειμένων transposuit D

συμπλοκήν εύρειν φυλάσσοντας τὸ τὴν συμπλοκὴν δύο τε ὅρους ἔχειν καὶ ἐξ ἑκατέρας ἐναντιώσεως ἔναι. τούτων δὴ τῶν ἔξι συζυγῶν αἱ μὲν δύο αἱ πρῶται ῥηθεῖσαι, ἐν αἷς ἑκάτερον τῶν ἐναντίων συμπλέκεται. οὐ ποιοῦσιν οὐδεμίαν ἐναντίωσιν. οὔτε γάρ η 'τὸ δίκαιον ἀγαθόν ἐστι' τῇ 45 5 'τὸ ἄδικον κακόν ἐστιν' ἐναντία συμπλοκή (ἀμφότερα γάρ ἀληθῆ, καὶ ἀμφω τοῦ αὐτοῦ ἔθυσι. τοῦ γὰρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον ἀγαθὸν ὑπολαμβάνειν καὶ τὸ ἄδικον κακόν. ἀστεῖα γάρ ἀμφω), οὔτε πάλιν η 'τὸ δίκαιον κακόν' λέγουσα τῇ 'τὸ ἄδικον ἀγαθόν' λεγούσῃ. πᾶν γάρ καὶ ταῦτα δμοίως φεύδη 98 10 καὶ φευκτὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθυσι. τοῦ γὰρ αὐτοῦ τό τε δίκαιον κακὸν 10 υπολαμβάνειν καὶ τὸ ἄδικον ἀγαθόν. οὐ μάχεται οὖν ἀλλήλοις ἀλλὰ ἀκολουθεῖ. τὰ δὲ ἐναντία ἀλλήλων ἐστὶν ἀναιρετικά. εἰπὼν δὲ ἀμφότερα φευκτὰ εἶναι τὰ δεύτερον εἰρημένα καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθυσις καὶ προσθεῖς δὲτι φευκτὸν φευκτῷ οὐκ ἔστιν ἐναντίον, ἐπεὶ ἔκειτο ἐν Ἡθικοῖς καὶ⁵ ἐκάστην 5 ἔθυσικήν ἀρετὴν εἶναι τις κακία, η μὲν ἐν ὑπερβολῇ η δὲ ἐν ἐνδείᾳ. * * * * 15 ἄλλα καὶ ἀλλήλαις, προσέθηκε τὸ ἔὰν μὴ η τὸ μὲν καθ' ὑπερβολὴν τὸ δὲ κατ' ἐνδειαν. πῶς μὲν οὖν ἔκει ἐναντία τὰ τοιαῦτα ἀλλήλοις τε καὶ τῇ ἀρετῇ εἶναι λέγεται, καὶ διτι μὴ δμοίως μηδὲ κατὰ τὸ αὐτὸ τῇ τε ἀρετῇ καὶ ἀλλήλοις, ἐν ἔκεινοις εἰρηται. νῦν δὲ λέγει, ἐπεὶ τὰ προειρημένα ἀμφότερα δητα φευκτὰ οὐ δι' ὑπερβολὴν η ἐνδειάν ἐστι φευκτὰ 10 20 ἀλλ' ἀπλῶς, διτι μὴ ἐστιν ἀλλήλοις ἐναντία. ἔνεικε δὲ τὴν δευτέραν συζυγίαν μὴ ἔχουσαν ἐναντίωσιν οὐδὲν εἰπὼν περὶ τῆς πρώτης, διτι ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης αὐταρκεῖς η τὸ εἶναι αὐτάς ἀμα ἀληθεῖς. οὐδέποτε γάρ οἵν τε συνυπάρχειν καὶ ἀμα ἀληθῆ εἶναι τὰ ἐναντία· ἀμα μέντοι φεύδη εἶναι οὐδὲν κεκώλυται τὰ ἐναντία· οὐ γὰρ διαιρεῖ τὰληθῆς τε καὶ φεύδος 25 τὰ ἐναντία δισπειρητικάς. ἐπεὶ τοῖνυν η δευτέρα συζυγία η ἀμφοτέρας 15 τὰς συμπλοκὰς φευκτὰς ἔχουσα ἀμφοτέρας τὰς συμπλοκὰς ἔχει φεύδεις, δι οὐκ ἔστιν ἀδύνατον περὶ τὰ ἐναντία, διὰ τοῦτο πρὸς τὸ μὴ εἶναι αὐτάς ἐναντίας ἐχρήσατο δεῖξει τῇ διτι φευκτὸν φευκτῷ οὐκ ἔστιν ἐναντία ἀλλήλοις, ἀλλ' η ἐν μόνοις ἐν οἷς περὶ ταῦτα τι τὸ μὲν ὑπερβάλλει τὸ 30 δὲ ἐλλείπει. εἴτι ἐναργές τέ ἐστι καὶ καυθόλου ἀληθῆς διτι ἀγαθόν

2 καὶ om. a 3 πρῶτον A ἐναντιώσεων D 5 ἀμφότεραι γάρ ἀληθεῖς A 6 τὸ ABD: τό τε aP²: om. P¹ 8 post δμοίως add. καὶ A 9 φευκτὰ] φευκτὰ B 9. 10 ἀδικον ἀγαθόν—δίκαιον κακόν D 11 ἔστιν om. A 12 δεύτερον] δύο τὰ B: δεύτερα conicio cf. vs. 3 13 post ἐπεὶ add. δὲ A ἐν Ἡθικοῖς Eth. Nicom. II 8 p. 1108^b 11 sq.

14 ἔθυσικήν ἀρετὴν AD: inv. ord. aBP defectum indicavit; supple αἱ μόνον τῇ ἀρετῇ ἐναντίαι εἰσὶν 15 προσέθηκε (v. delevit B²) τὸ aABP: προσέθηκεν D η λεγόμενον η, sed post 16 ἐνδειαν, Arist. (post μὴ habent η Cu) 16 τὰ τοιαῦτα add. P² aut P⁵ 17 δμοίως aABP: δμοῦ D 18 τε om. aP ἔκεινη Bpr. 20 προτέραν A 21 οὐδὲν D: οὐδὲ aBP, post εἰπὼν A περὶ—γάρ (22) om. A 22 αὐτάς neglegentius dixit, quasi περὶ τῶν τῆς πρώτης συμπλοκῶν antecederet cf. p. 184, 14—18 23 τάναν supra scripto τ A 24 οὐδὲ B 25 τάναντία B κατάφασις B post τοῖνυν add. καὶ A δευτέρα om. A 26 τὰς συμπλοκὰς ἔχει φεύδεις D: ἔχει post φεύδεις habet A, post ἀμφοτέρας aBP 27 δὲ om. B τάναντία B 28 τῇ om. D ἐναντία aABP: ἐναντίον D: com-pend. B 29. 30 ὑπερβάλλειν—ἐλλει A 30 ἔτι] διτι B διτι—ἀληθῆς (p. 184, 1) om. D

ἀγαθῷ οὐκ ἔστιν ἐναντίον· οὐκέτι δὲ καθόλου ἀληθὲς τὸ φευκτόν φευκτῷ 20 μὴ εἶναι ἐναντίον. τὰς δὲ καταλεπομένας τέσσαρας συμπλοκάς ἐναντίωσιν φησι ποιεῖν. η̄ τε γάρ λέγουσα τὰ δίκαια ἀγαθὰ συμπλοκὴ ἐναντία τῇ τὰ δίκαια κακά λεγούσῃ, ἐξ ὧν η̄ συμπλοκῶν ἡ τρίτη συζητία. τοῦ δὲ 5 ἐναντίας εἰναι τὰς ἐν ταύταις ταῖς συζητίαις συμπλοκάς δεικτικῷ χρῆται τῷ ἀπὸ ἐναντίου η̄θους καὶ ἀπὸ ἐναντίας ἔξεως ταύτας γίνεσθαι· ἐναντίοις 25 γάρ τὰ η̄θη δὲ τὸ τὸ δίκαιον ἀ; αὐθὺν λέγων καὶ ὁ τὸ δίκαιον κακόν. φι μέτρῳ τῶν ἐναντίων χρώμενος εἰκότως εὑρήσει πλείω ἐνὶ ἐναντίᾳ. ἔστι δὲ καὶ τὸ τῇ κατὰ τὸ η̄θος ἐναντίωσι κρίνειν τὰ ἐναντία ἔνδοξον μὲν καὶ 10 διαλεκτικόν. οὐκ ἀληθὲς δέ· ἀπὸ ἐναντίου γάρ η̄θους καὶ τὸ λέγειν τὸ τε δίκαιον ἀγαθόν καὶ τὸ μοιχεύειν ἀγαθόν, ἀλλ’ οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις τὸ δί- 15 καιον ἀγαθόν, τὸ μοιχεύειν ἀγαθόν. η̄ τὸ δίκαιον ἐναντίων διεκείσθαι, η̄ τὸ ἀδίκον 20 ἀγαθόν λέγουσα τῇ τὸ ἀδίκον κακὸν λεγούσῃ· ἀπὸ ἐναντίων γάρ καὶ αὐ- ταις ἔξεων. ἀλλὰ καὶ η̄ πέμπτη τοισύτῃ, η̄ τὸ δίκαιον ἀγαθόν λέγουσα καὶ η̄ τὸ ἀδίκον ἀγαθόν· ἐναντίαι γάρ καὶ αὗται καὶ ἀπὸ ἐναντίων ἔξεων. δημοίως καὶ η̄ ἔκτη ἔχει, η̄ τὸ δίκαιον κακὸν λέγουσα καὶ η̄ τὸ ἀδίκον κακόν. 25 καὶ γάρ αὗται ταῖς προειρημέναις ἐναντίαι.

20 Δεῖξας δὲ ταύτας καὶ εἰπὼν καθ’ ἑκάστην γάρ συζητίαν τὸ μὲν αἱρετὸν τὸ δὲ φευκτόν, καὶ τὸ μὲν ἐπιεικοῦς η̄θους τὸ δὲ φαύλου, ἐπήνεγκε δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων διτὶ τῷ αὐτῷ πλείσινα ἐναντία συμβαίνει γίνεσθαι, λαμβάνων τοῦτο ὡς τοῖς κειμένοις ἐπόμενον. η̄ τὸ δίκαιον ἐπαινετὴν η̄ ἀληθῆ λάβω- 25 μεν, ταύτη πᾶσαι αἱ φεκταὶ η̄ φευδεῖς ἐναντίαι ἔσονται *(αἱ)* ἐν πάσαις ταῖς συζητίαις, καὶ οὐ πλείσιν εὑρεθῆσονται οὖσαι τῶν δύο· καὶ δημοίως 40 η̄ τὸ δίκαιον ἀληθῆ, ταύτη πᾶσαι αἱ ἐν πάσαις ταῖς συζητίαις ἐπαινεταὶ η̄ ἀληθεῖς ἐναντίαι, αἴτινες οὐδὲ αὔται πλείσιν εἰσὶ τῶν δύο. ἔστι δὲ ἐπαινετὸν μέν, τοῦτο ἔστιν ἀληθές, ἐν τῇ πρώτῃ συ- 30 ζητίᾳ τὸ τὸ δίκαιον ἀγαθόν ὑπολαμβάνειν, φεκτὸν δὲ τὸ τὸ δίκαιον κακόν, ὥστε τοῦτο ἐναντίον ἔσται ἐκείνῳ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ συμπλοκῇ, τῇ τὸ ἀδίκον ὑποκείμενον ἔγούσῃ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς 45

2 ἐναντίων D: ἐναντία B: ἐναντίον A: om. aP 3 τε excipit 14 ἀλλὰ καὶ γάρ su-
perser. B post γάρ add. μὴ Λ 5 δεικτικῶς D et, ut videtur, P¹ (corr. P²)
7 τῷ η̄θει διτὶ τὸ δίκαια ἀγαθὰ λέγων καὶ ὁ τὰ δίκαια κακά A 9 καὶ τὸ om. AB:
καὶ add. P² 10 τε AD: om. aBP 11 τὸ (ante μοιχεύειν) iterat A post
ἀλλήλοις add. τῷ B post τὸ alterum add. γάρ A 12 δὲ om. BP¹ (add. P²)
post η̄ eras. 2 lit. P 13 ἐναντία D 14 η̄ alterum om. A 16 ἀλλὰ—ἔξεων
(17) om. D 17. 18 δίκαιον κακόν—ἀδίκον ἀγαθόν P¹, corr. P² 17 καὶ alterum
om. Λ καὶ tertium om. B 18 κακόν alterum] ἀγαθόν· ἐναντίαι γάρ αὗται καὶ
ἀπὸ ἐναντίων ἔξεων (ex vs. 17 translata) A 20 ταύτας] καὶ αὐτὰς B 23 λαμβά-
νει P (ei in ras. P²) ὡς corr. B 24 ἀν aBP: καὶ Λ: om. D post συμπλοκὴν
add. δὲ Λ 25 αἱ alterum addidi 27 post ἀν add. η̄ α φευδῆ η̄ φεκτὴν B
28 αὕται D 32 συζητίᾳ conicio, at cf. p. 181, 28. 183, 1 τῇ om. B ἐν—συμ-
πλοκαῖς (p. 185, 1) om. B

συμπλοκαῖς, φεκτὴ πάλιν ἐστὶ συμπλοκή ἡ τὸ ἄδικον ἀγαθὸν λέγουσα· ἔσται ἄρα καὶ αὐτῇ ἐναντίᾳ τῇ τὸ δίκαιον ἀγαθὸν λεγούσῃ. ἐν δὲ γε ταῖς καταλειπομέναις δύο συζητίαις αἱ φεκταὶ συμπλοκαὶ ἀī αὐταὶ εἰσὶ ταῖς ηδη προειρημέναις· ἐν μὲν γάρ τῇ ἑτέρᾳ αὐτῶν, τῇ πέμπτῃ, | φεκτὴ ἐστιν 99 5 ἡ τὸ ἄδικον ἀγαθὸν λέγουσα, ητὶς ἦν καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ φεκτὴ συμπλοκή, ἐν δὲ γε τῇ ἕκτῃ ἡ τὸ δίκαιον κακὸν λέγουσά ἐστιν ἡ φεκτή, ητὶς ἡ αὐτῇ ἔστι τῇ ἐν τῇ τρίτῃ συζητίᾳ φεκτῆ. δύο ἄρα εἰσὶν ἐναντίαι τῇ τὸ δίκαιον ἀγαθὸν λεγούσῃ, ἡ τε τὸ δίκαιον κακὸν λέγουσα καὶ ἡ τὸ ἄδικον ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ τῇ φεκτῇ τῶν ἐν τῇ τρίτῃ συζητίᾳ δύο ἔσονται ἐναντίαι συμ- 10 πλοκαί, ἡ τε ἐν αὐτῇ ταύτῃ ἡ τὸ δίκαιον ἀγαθὸν λέγουσα καὶ ἡ ἐν τῇ τετάρτῃ ἡ τὸ ἄδικον κακὸν λέγουσα· αἱ γὰρ ἐν τῇ πέμπτῃ τε καὶ ἕκτῃ συζητίᾳ συμπλοκαὶ ἐπαινεταὶ πάλιν αἱ αὐταὶ εἰσὶ ταῖς δύο ταῖς προειρημέναις. ὅμοιως καὶ τῶν ἐν ταῖς ἑξῆς τρισὶ συζητίαις ἐπαινετῶν τε καὶ φεκτῶν συμπλοκῶν ἑκάστῃ δειχθήσονται δύο οὖται συμπλοκαὶ ἐναντίαι.

15 Οὐσῶν τοίνυν ἑκάστῃ συμπλοκῇ ἔξ ἐναντίων οὕτη καὶ ἐναντίων πε- 10 ριεχούσῃ δύο ἐναντίων συμπλοκῶν (αἱ γάρ πρῶται δύο συζητίαι ἔξ ἐναντίων μὲν ησαν καὶ αὐταῖ, οὐ μὴν καὶ ἐναντίωσιν περιεῖχον), λαμβάνειν φρο- δεῖν τῶν ἐναντίων ὄπότερον ἀν ἥ πρὸς τὴν θέσιν χρήσιμον. τοῦτο βραχέως μὲν καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφῶς εἴρηται· ἔστι δὲ τοιοῦτον· ἔστι 20 μὲν ὁ ἐπὶ τῶν ἐναντίων τόπος πρὸς ἀνασκευὴν χρήσιμος, οὐκέτι δὲ καὶ πρὸς κατασκευὴν καθόλου· ἐπὶ μὲν γάρ τῶν ἀμέσων ἐναντίων καὶ πρὸς 15 κατασκευὴν, ὅταν ἐπὶ τῶν δεκτικῶν αὐτῶν ὁ λόγος γίνηται, ὡς ηδη προείρηται. ἐπεὶ δέ ἔστι τίνα καὶ ἔμμεσα ἐναντία, ἐφ' ὃν οὐκέτι ἡ τοῦ ἑτέρου ἀναίρεσις θάτερον αὐτῶν κατασκευάζει, ἀλλὰ μόνον ἡ θατέρου θέσις 25 θάτερον ἀναφέται (εἰ γάρ λευκόν, οὐ μέλαν, οὐ μήν, εἰ μὴ λευκόν, ηδη καὶ μέλαν· δύναται γάρ καὶ τῶν μεταξύ τι εἶναι), διὰ τοῦτο, ὡς εἶπον, ὁ τόπος δὲ προειρημένος πρὸς ἀνασκευὴν μᾶλλον χρήσιμος. ἀδύνατον γάρ 20 συνυπάρχειν τὰ ἐναντία· ὅταν οὖν πρόβλημα τι ἥ ἔξ ἐναντίων συγκείμενον φύλειών ἐστὶν ἐναντία, ἀνασκευάζοντας αὐτὸν χρή, τίνα ἔστι τὰ 30 ἐναντία αὐτῷ, λαμβάνειν καὶ τούτων δὲ μᾶλλον ἥ δι' ἐνάργειαν πρὸς τὸ τεθῆναι χρήσιμον, τοῦτο προχειρίζομένους καὶ δειχνύντας ὅτι ἀληθές

2 αὐτῇ BD: αὐτὴ aAP δικαίου] ἄδικον B γε om. aA 3 συζητίαις] συζητίαι A
 4 τῇ alterum om. A 5 ἡ τὸ ἄδικον superser. P⁵; ητοι τὸ κακόν/// P¹ ἡν post
 συμπλοκή transposuit A φεκτὴ συμπλοκή AD: τῇ φεκτῇ συμπλοκῇ aBP
 7 φεκτή A 10 ἡ (ante τὸ) om. D 11 τε om. B 12 συζητίᾳ] συζητίαι A
 δύο BD: δυσὶ aAP post ταῖς alterum add. δύο, ut videtur, A 14 ἐναν-
 τία B 15. 16 παρεχούσῃ A 17 καὶ alterum om. A λαμβάνειν—χρήσιμον
 (18) lemmatis loco A 17. 18 δεῖ φησι D 19 οὕτω βραχέως A τοιοῦτο
 aP: τοιοῦ D 22 δεκτικῶν A γίνεται a 23 προείρηται] p. 174,7 sq. τίνα
 om. B 24 αὐτῶν om. D φύσις B 27 δὲ προειρημένος τόπος aP μᾶλλον
 DP: μόνον aAB 29 ἐστὶν] ἐστὶ τὰ A χρή corr. ex χρήσιμῳ B 30 ἐνέργειαν
 APpr. (corr. P¹)

ἐστιν ἀναιρεῖν τὸ κείμενον τούτῳ ἐναντίον ὡς οὐκ ἀλγθέσ. οἷον εἰ λέγοι τις τὴν δικαιοσύνην κακὸν εἶναι, ἐπεὶ τούτῳ ἐναντία δύο, τὸ τε ²⁵ τὴν δικαιοσύνηγ ^{άγαθὸν} εἶναι καὶ τὸ τὴν ἀδικίαν κακόν, εἰ φανερώτερόν ἔστι τὸ τὴν ἀδικίαν κακὸν εἶναι κακίαν οὐσαν καὶ νόσον ψυχῆς καὶ ⁵ φιλαρτικὴν τοῦτο μὲν τῆς ἐν πόλει κοινωνίας τοῦτο δὲ πάσης συναλλαγῆς, ἐναντίαν δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς ἀνθρώποις (οἱ γάρ ἀνθρωποι φύσει κοινωνικοί), εἰ δὴ τοῦτο διὰ ταῦτα φανερώτερον τοῦ τὴν δικαιοσύνηγ ^{άγαθὸν} εἶναι, ³⁰ τοῦτο ^(δεῖ) δεῖξαντάς τε καὶ θέντας δὲν ἐναντίον τῷ τὴν δικαιοσύνην κακὸν εἶναι ἀναιρεῖν ἔκεινο. ἐπὶ δὲ γε τῶν ἀμέσων ἐναντίων καὶ κατασκευάσομεν τὸ ¹⁰ προκείμενον, δεῖξαντες τὸ ἐναντίον αὐτῷ μὴ ὑπάρχον ὅντι δεκτικῷ αὐτοῦ καθ' ὄπότερον ἂν σημαίνειν τοῦ ἐναντίου προχειρότερον τοῦτο δυνάμεθα δεικνύναι. τοῦτο δὲ γίνοιτ' ^{ἄν}, εἰ ἀμφότεραι αἱ ἐναντιώσεις, ἐξ ὧν ἡ τῶν ἐναντίων συμπλοκή, εἰσεν ἀμεσοι· οὐτω γάρ καὶ τὰ ἄλλα ἀμεσα ²⁵ ἔσται συγκείμενα. ὁ γάρ δεῖξας, θτι μή ἔστιν ἡ ὑγεία κακόν, ηδη δέδειχεν ¹⁵ οὗτι ἡ ὑγεία ἀγαθόν, εἰ εἴη ἀμεσα τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν ὅμοιως ^[δέ] τῇ ὑγείᾳ καὶ τῇ νόσῳ. ὡς γάρ καὶ πρὸς κατασκευὴν ὅντος τοῦ τόπου γρηγόριου εἴπε καὶ ἀναιροῦντι καὶ κατασκευάζοντι. δεῖ δὲ τὸ μᾶλλον ἐν τοῖς κατηγορουμένοις δροῖς ^{Σητεῖν, (οἵον)} πότερον μᾶλλον καὶ φανερώτερον ³⁰ ὑπάρχει τῇ δικαιοσύνῃ τὸ ἀγαθὸν ἡ τῇ ἀδικίᾳ τὸ κακόν. ὁ αὐτὸς λόγος ⁴⁰ καὶ ἐὰν ἄλλα τινὰ ἐναντία λάβωμεν, οἷον ἥδονήν καὶ λύπην καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν, καὶ ταῦτα συμπλέχωμεν. ὅμοιώς κἀν ^[ἐπὶ τούτων], οἵς αὐτὸς ἔχρισατο, λαβώμεν φίλους καὶ ἔχθρους καὶ εὖ ποιεῖν καὶ κακῶς ποιεῖν.

'Ο μὲν οὖν τόπος οὐτος. ἐπικέτησαι δ' ἄν τις πῶς πάλιν ἐνταῦθα πλείω ἐνὶ ἐναντίᾳ εἶναι ἔλαβεν ἀρεσκόμενός τῷ ἐν ἐνὶ ἐναντίον εἶναι. ⁴⁵ ^{τῷ} ἐνὶ ἐναντίον εἶναι τούτῳ καὶ πλείω εἶναι ἐναντία, οὐ κατὰ ταῦτα ὄλλα ἄλλους κατ' ἄλλο τῶν λαμβανομένων ἐναντίων ὅντος ἐναντίου τῷ ἐν· κατὰ ταῦταν γάρ ἀδύνατον πλείω τῷ αὐτῷ ἐναντία εἶναι. | κἀν ἐν δέ τι δὲν ¹⁰⁰ κατ' ἀριθμὸν δυνάμεις ἔχον πλείους ἔκάστη τῶν ἐν αὐτῷ δυνάμεων ἔχη ³⁰ τι ἐναντίον, οὐδὲν ἐπεὶ ἐν κατ' ἀριθμὸν ἔστι τὸ λαμβανόμενον, διὰ τοῦτο ἐνὶ πλείω ἔσται ἐναντία. οὐδὲν γάρ κωλύει ἐν τι κατ' ἀριθμὸν δὲν καὶ ψυχρὸν εἶναι καὶ λευκόν, ὡς τὴν χιόνα, καὶ ἔχειν ἐναντία τό τε θερμὸν

1 post ἐναντίον add. εἶναι A   4. 5 κακίαν—φιλαρτικὴν aBDP: καὶ τὸ τὴν δικαιοσύνηγ ^{άγαθὸν} A   5 συναλλαγῆς] συναγωγῆς a   7 τοῦ εχ τὸ corr. P²   8 δεῖ addidi
ἐναντίον δὲν B   9 ἔτενο ἀναιρεῖν B   10 δεκτικοῦ A   11. 12 δυνάμεθα B   B
12 γένοιτο a   13 ἄλλα μέσα P   14 συγκείμενα ADP: δεικνύμενα aB   ή superscr. P
15 εἰ om. B   εἴη oin. D   16 δὲ delevi   18 οἶον addidi   19 ὑπάρχειν B
21 συμπλέχομεν AP¹ (corr. P²)   κἀν scripsi: καὶ libri   ἐπὶ τούτων delevi   22 ποιεῖν
alterum om. B   23 οὕτως D   24 ἐναντία εἶναι] καὶ ἐναντία B   ἐλάβο [“] A: εἴληφεν B
ἐν BD: ἐν aA: non liquet utrum ex utro correxerit P   25 η τὸ ἐν B   ἐν alterum
add. P²   27 ἄλλο κατ' ἄλλου B   ἄλλο corr. P²   ἐναντίον ὅντος collocat D
28 εἶναι ἐναντία D   post εἶναι add. τὸ δὲ (γάρ aB) κωρίου πλείω τῷ αὐτῷ ἐναντία (εἶναι
add. aB) aABP: om. D   29 τῶν ἐν αὐτῷ ἔκάστη B   αὐτῇ DP   ἔχει A
30 ἐναντίον τι B   31 κατ' ἀριθμὸν ἐν τι D   δὲν] εἶναι B   32 τε superscr. B

καὶ τὸ μέλαν· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο ἐνὶ πλείῳ ἐναντίᾳ γίνεται, ὅτι μὴ κατὰ ὁ ταύτην ἄμφω, τό τε θερμὸν καὶ τὸ μέλαν, ἐναντίᾳ τῇ χιόνι. καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἐγαντίων δὲ συμπλοκῆς ταύτῳ συμβαίνει· οὐ γάρ δὴ κατὰ ταύτην τῷ 'ἢ ἥδονὴ ἀγαθὸν ἔστιν' ἐναντίον ἔστι τὸ 'ἢ ἥδονὴ κακόν' καὶ 'ἢ λύπη ἀγαθὸν', ἀλλ' ἡ μὲν πρώτη, ὅτι τὸ ἐναντίον τοῦ αὐτοῦ κατηγόρησεν, ἡ δὲ δευτέρα, ὅτι τοῦ ἐναντίου τὸ αὐτό· δύο γάρ τὰ συγκείμενα, καὶ ἑκατέρῳ αὐτῶν ἕδιν τί ἔστιν ἐναντίον. οὐδέ ἐνταῦθα οὖν αὐτῷ τι μαχόμενον 10 λέγει, δισπερ οὐδὲ ἐν τοῖς Ἡθικοῖς, ὡς ἐδείξαμεν καὶ ἐν τοῖς εἰς ἔκεινα ὑπομήμασιν.

10 p. 113a20 "Ἐτι εἰ ἔστι τι ἐναντίον τῷ συμβεβηκότι.

Εἴ τις τινι συμβεβηκέναι τι εἴποι, δεῖ, φησίν, ἐφορᾶν εἰ τῷ συμβεβηκότι ἔστι *(τι)* ἐναντίον. οὗτος ὁ τόπος ὁ αὐτός ἔστι τῷ πρὸ αὐτοῦ ἐν τισι φερομένῳ, κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῦ διαφέρων, ὡς *(παρὰ)* τὸ εἰκός Ἀριστοτέλους διαφόρῳ λέξει τὸν αὐτὸν ὑποσημηγαμένου τόπον· διὸ ἐν τισι ὁ πρὸ 15 τούτου περιήργαται. ἔστι δὲ ὁ τόπος καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἀνασκευαστικός. ἐπεὶ γάρ ἀδύνατόν τινι ἀμα τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τε καὶ συμβεβηκέναι, φησὶ δεῖν, ἄν τίς τι συμβεβηκέναι τινὶ λέγῃ, ἐπιβλέπειν εἰ τῷ συμβεβηκέναι λεγομένῳ ἔστι τι ἐναντίον καὶ εἰ ὑπάρχει τούτῳ φύπάργειν τίς φησι τὸ ἐναντίον αὐτῷ. ἀν γάρ δειχθῆ τοῦτο ὑπάρχον 20 αὐτῷ, ἀνεσκευασμένον ἔσται τὸ τιθέμενον αὐτῷ συμβεβηκέναι. εἰ γάρ τις λέγοι τὴν ἀδικίαν ὠφέλιμον εἶναι τῷ ἔχοντι, ἐπεὶ τῷ μὲν ὠφέλιμῳ τὸ βλαβερὸν ἐναντίον, ἡ δὲ ἀδικία νόσος ψυχῆς ἔστιν, ἀν λάθιμεν δητι πᾶσα νόσος βλαβερὰ τῷ ἔχοντι αὐτήν, ἔχομεν ἀν δητι καὶ ἡ ἀδικία· εἰ δὲ βλαβερά, οὐκ ὠφέλιμος· ἀδύνατον γάρ ἀμα τάναντία τῷ αὐτῷ 25 ὑπάρχειν. δημοίως, ἀν τὸ ὑγιαίνειν λεγόμενον δείξωμεν νοσοῦν, ἀνηρηκότες ἀν εἴημεν τὸ ὑγιαίνειν αὐτό. ἀλλὰ καὶ εἰ τὴν ἥδονὴν τις ἀγαθὸν 30 ἔθετο, δειχθείσης δητι κακὸν ἀνηρημένον ἀν εἴη τὸ ἀγαθὸν αὐτὴν εἶναι· ἔσται γάρ ἀμα περὶ αὐτὴν τάναντία. διαφέροι δ' ἀν οὗτος ὁ τόπος τοῦ πρὸ διλέγου ῥηθέντος τοῦ "ὅσοις δὲ ἀνάγκη θάτερον μόνον ὑπάρχειν", δητι

1 ἀλλ'—μέλαν (2) om. B   ἀλλ' οὐ corr. ex ἀλλὰ P   γίνεται ἐναντία A   2 θερμὸν
aAP: λευκὸν D   ἐναντίον A   3 συμβαίνει· οὐ] σημαίνει καὶ B   ἡ om. D
4 ἔστι om. D   δ τὸ om. A   τοῦ om. D   7 αὐτῷ libri   8 ὡς D: om. aABP
10 ἔτι ABD: ἄλλος aP, mrg. D   εἰ om. A   εἰ—συμβεβηκότι om. P   τι postea
add. D   11 εἰ τις—ἐναντίον (12) lemmati continuat A   τι aBP² (τι—φησιν add.
P²): om. AD   εἰπε A: εἴπεν D   δεῖν A   ἐφορᾶν] εὑ ὄρᾶν A   12 ἔστι τι
scripsi: ἔστιν libri   τινι A   13 διαφέρον A   παρὰ addidi   15 περιέργαται A
καὶ αὐτὸς ante ὁ transposuit B: om. A   17 τις add. P⁵   συμβεβηκέναι τι τινι D:

τινὶ συμβεβηκέναι B   18 post ἐναντίον add. αὐ D   ἐὰν ὑπάρχῃ B   τοῦτο A, Bpr.
19 ὑπάρχει (ante τις) aL   19. 20 ὑπάρχον αὐτῷ postea add. D   21 λέγει B
ἔχοντι corr. P²   22 ἔστι ψυχῆς D   ἀν—ἀδικία (23) om. B   24 τῷ αὐτῷ τὰ
ἐναντία B   26 τις ABD: τὸ aP   27 ὄτι aP: om. ABD   28 ἔσται— τάναντία
om. A   τὰ ἐναντία aB   29 πρὸ διλέγου] c. 12 p. 112a24   μόνον om. B

ἐκεῖνος μὲν ἦν ἐπὶ ἀμέσων λεγόμενος, διὸ ἦν καὶ κατασκευαστικός, οὐ μόνον ἀνασκευαστικός, οὔτος δὲ ἐπὶ τῶν ἐμμέσων ἐναντίων, διὸ μόνον ἔστιν ἀνασκευαστικός.

p. 113 a 24 [”Αλλος] ἡ εἰ τι τοιοῦτον εἴρηται κατά τινος, οὐ οὕτος 30
5 ἀνάγκη τάναντία ὑπάρχειν.

Προστίθησι τῷ προειρημένῳ τόπῳ καὶ τοῦτον ὅντα καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἐναντίων τε καὶ ἀνασκευαστικόν. ἔστι δὲ ὁ τόπος· ἀξιοῦ ζητεῖν εἰ τις τοιοῦτόν τι κατηγόρηκε τινος ὡς ὑπάρχον αὐτῷ, φῶτεται τὸ ἄμα τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι τὰ ἐναντία ὑπάρχειν· εἰ γάρ εἴη τοιοῦτον τὸ τιθέ-
10 μενον ὑπάρχειν τινί. ἀναιροῦτ’ ἂν καὶ δεικνύοιτο ἀδύνατον τῷ ἀδύνατον εἶναι ἄμα τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τινί. αὐτὸς μὲν οὖν παραδείγματι τῶν 35
ἰδεῖν κέχρηται. εἰ γάρ τις λέγοι τὰς ἴδεας ἐν ἡμῖν εἶναι ὡς εἶναι τὰ
ἡμέτερα εἴδη τὰς ἴδεας, τούτῳ ἀκολουθεῖ τὸ ἄμα μὲν ἀκινήτους τὰς
ἴδεας λέγειν ἄμα δὲ κινουμένας, καὶ ἄμα μὲν νοητάς ἄμα δὲ οὐ νοητάς
15 ἀλλὰ αἰσθητάς. καὶ δύο μὲν γάρ τὰς ἴδεας λέγουσι νοητάς τε καὶ ἀκι-
νήτους, ταῦτα γίνεται ὑπάρχει· καὶ δύο δὲ ἐν ἡμῖν αὐτὰς εἶναι λέγουσι,
κινουμένων τε ἡμῶν συγκινηθήσονται καὶ ἔστι αἰσθηταὶ ἔσονται· τὴν γάρ 40
ἐκάστου μορφὴν τῇ ὅψει γνωρίζομεν, ηὗτις εἰ ἔστιν ἡ ἴδεα. αἰσθητὴ ἀν
εἴη. ἔνεστι δὲ προσγραμμένους τῷ τόπῳ τούτῳ ἀναιρεῖν τὸ τέ τὸ ‘ἔγῳ
20 ψεύδομαι’ πρότασιν εἶναι· εἰ γάρ πρότασις, ἄμα ἔσται ἀληθῆς τε καὶ
ψεύδης, ὡς δεικνυται· ἀδύνατον δὲ τοῦτο· ἐναντία γάρ ταῦτα· οὐκ ἄρα
πρότασις τὸ ‘ἔγῳ ψεύδομαι’. εἰ γάρ εἴη συγκεχωρημένον τὸ εἶναι πρότασιν
αὐτήν, ἀναιροῦτ’ ἂν τὸ πᾶσαν πρότασιν ἡ ἀληθῆ ἡ ψεύδη εἶναι· εἰ γάρ 45
τοῦτο, εἴη ἀν καὶ αὐτῇ ἡ ἀληθῆς ἡ ψεύδης. ἀλλ’ ὑπότερον ἀν ὑποτεθῆ
25 εἶναι, ἔπειται καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῇ· ἀληθοῦς μὲν γάρ ὑποτεθέντος εἶναι
τοῦ ‘ἔγῳ ψεύδομαι’ ἔπειθαι δοκεῖ τὸ ψεύδεσθαι αὐτόν· οὕτως γάρ ἀν
ἀληθεύσῃ ψεύδεσθαι λέγων αὐτόν· ψεύδους δὲ πάλιν τὸ ἀληθεύειν· διὰ |
γάρ τοῦτο αὐτὸς ψεύδοιτ’ ἀν πάλιν λέγων αὐτὸν ψεύδεσθαι, διότι ἀληθεύει. 101

I ἦν alterum om. a 1. 2 οὐ μόνον ἀνασκευαστικός add. P² aut P⁵ 2 οὗτος—
ἄλλος (4) om. B post δὲ eras. 1—2 lit. P 4 ἄλλος om. Arist. 7 ἀνα-
σκευαστικῶν aBP 8 τι om. D 9 τὰ] ἡ B τὸ superscr. B: ante τοι-
οῦτον transpositus D 10. 11 τῷ ἀδύνατον εἶναι AB et omissio εἶναι D: om. a: ras.
8—10 lit. P 11 τάναντία aBP 12 λέγει B 13 post τὰς prius add. γε
aBP 14 καὶ om. P 14. 15 μὲν νοητάς ἀλλὰ καὶ (ἄμα δὲ a) αἰσθητάς aB: δὲ
αἰσθητάς (δὲ αἰσθ in ras. P³, ut videtur), post quae deleta sunt ἀλλὰ αἰσθητάς, P
15 λέγουσι τὰς ἴδεας A τε om. B 16 αὐτάς ἐν ἡμῖν B αὐτὰ A
18 ηὗτις εἰ τις B εἰ aB: om. ADP: om. aB ἡ ADP: om. aB 19 τε (quod excipit
p. 189, 1 ἀλλ’ οὐδὲ) om. D τὸ alterum om. aB 20 τε om. B 22 ἔγῳ
corr. ex γάρ P² γάρ add. P² 23 τὸ add. P² aut P⁵ ἡ prius om. aBP
24 αὐτῇ AD ἡ prius om. aBP 25 εἶναι prius om. B εἶναι
alterum P, postea add. D¹: om. aΛB 27 ἔωντάν B 28 τοῦτο αὐτὸς ψεύδοιτο]
το αὐτὸς ψεύ corr. P² αὐτὸν aP²: αὐτὸν ADP¹: ἔωντὸν B

ἀλλ' οὐδὲ τὸ 'πᾶσα φαντασία ἀληθής' πρότασις ἀν εἴη· ὅμως γάρ ἀληθής τε καὶ ψευδής, ἀληθῆς μέν, ὅτι φαντασία καὶ αὐτή, ψευδής δέ, ὅτι φαγὴν πᾶσαν ἀληθής εἶναι· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ἀλλὰ καὶ τῷ τὸ πᾶν ἐν παντὶ μετῆναι λέγοντι ἔπειται τὸ ὅμως εἶναι τὰ ἐναντία. ἀλλὰ καὶ τῷ τὸ δὲ ἐν 5 τε εἶναι καὶ ἀπειρον λέγοντι ἔπειται τὸ δὲ ἐν τε εἶναι καὶ πολλά· τὸ γάρ ἀπειρον τοῦ ποσοῦ· τὸ δὲ ποσὸν συμβεβηκός. ἔσται οὖν καὶ οὐσία καὶ ποσόν. ἀλλὰ καὶ τῷ τὸ πάντα κινεῖσθαι τιθεμένῳ ἔπειται τὸ τὸ αὐτὸν ὅμως κινεῖσθαι τε καὶ ἡρεμεῖν· αὐτὸν γάρ τὸ πάντα κινεῖσθαι, καθ' ὅτουν ἀληθές τε καὶ βέβαιον μένει, ἀκίνητον ἔσται, καθ' ὅτουν δὲ τῶν πάντων ἔστι, καὶ 10 αὐτὸν κινητήσεται. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν διὰ γάρ τῆς περὶ τὴν ὅψιν 15 αἰσθητήσεως τὴν ἐν ἑκάστῳ μορφῇ γνωρίζομεν ἔδειξε πῶς εἰπεῖν ἐν ἥμαντι εἶναι τὰς ἰδέας· ὡς γάρ τὸ ἑκάστου εἰδός καὶ τὴν μορφήν. διὰ τοῦ τόπου τούτου ἀναφερθήσεται καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔπειται Δίων ὅτι τέθηνηκεν· ὅμως γάρ τούτῳ καὶ τὸ τεθηνάναι καὶ τὸ ζῆν ἔπειται. θροίως 15 τούτῳ καὶ τὸ 'οὐκ ἔστιν αὕτη ἥμερα'.

p. 113a33 Πάλιν εὶ κεῖται συμβεβηκός φέστι τι ἐναντίον.

'Ο τόπος οὗτος τοιοῦτος· ἔπειτι δοκεῖ τὸ αὐτὸν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτι- 15 κόν, εἴ τις τινι συμβεβηκέναι τί φησιν. ἀξιοῖ σκοπεῖν εἰ τῷ συμβεβηκέναι λεγομένῳ ἔστι τι ἐναντίον, καὶ οὗτος ὡρᾶν εἰ τὸ ὑποκείμενον δεκτικόν ἔστι 20 καὶ τούτου. 'Δεκτικοῦ μὲν γάρ ὅντος κατασκευάζοιτ' ἀν καὶ τὸ τούτου δε- κτικὸν αὐτὸν εἶναι· οὐ μὴν ἥδη τὸ καὶ πάντως αὐτὸν ἐν αὐτῷ εἶναι, ὡς καὶ αὐτὸς ἔρει. εἰ δὲ μὴ εἴη δεκτικὸν τούτου, οὐδὲ δὲ τοῦ συμβεβηκέναι τιθεμένου αὐτῷ εἴη δεκτικόν· εἰ δὲ μὴ δεκτικόν, οὐδὲ δὲ ἔχοι αὐτόν. δεῖ 25 δὲ ἐπ' ἐκείνων γρῆσθαι· τῷ τόπῳ ἐφ' ὃν μὴ σύμφυτον τιῷ ὑποκειμένῳ τὸ 30 ἔπειρον τῶν ἐναντίων, ὡς τῇ γινόντι τὸ λευκόν. οἷον εἰ τῇ ὥρῃ τὸ μῆτρος ἔπειθαι τις εἰπεῖν, ἐν φόδροις ὅτι ἡ ὥρη, ἐν τούτῳ καὶ τὸ μῆτρος 35 ἔσται καὶ αὐτόν· ἔστι δὲ ἡ ὥρη ἐν τῷ θυμοτειδεῖ· ἐν τούτῳ ἄρα καὶ τὸ μῆτρος ἔθετο. ἔπειτι οὖν ἔστιν ἐναντίον τῷ μήτει ἡ φιλία, ἔσται τὸ θυμο-

1 τὸ B: om. aADP πρότασις—γάρ P²: ἔσται πᾶσα γάρ λέγουσα ὅτι μὴ πᾶσα φαν- τασία P¹ πρότασις ἀν εἴη post ψευδής (2) transpositus B τε] ἔσται A

2 ἀληθῆς μὲν aABP: ἔσται μὲν γάρ ἀληθῆς D αὕτη D ante φησὶν add. οὐ aABP: om. D 3 τὸ om. AP¹ (add. P²) 4 τῷ (ante ὅμως) B τάναντα

aAP 6 ἔσται] ἀν B 7 τὸ (ante πάντα) om. aP 9 ἀκινήτων A

ἔσται] εἰ in ras. P² (στ videtur ex τ correctum) 10 δὲ om. a τῆς περὶ aDP:

τῆς A: πρὸς B 12 post τῷ add. τοῦ A 13 Δίων] δὲ A 14 τέθηνη] ἔθη

in ras. P². τούτου A: τοῦ D 15 τούτῳ om. B αὐτῇ P¹ corr. P²

16 ἐναντίον ἔστι τι B 17 οὗτος aBD: ὁ AP²: om. P¹ 18 εἰ aBP: ἐν aD

21 αὐτῷ (post δεκτικὸν) A τὸ καὶ πάντως] τὸ κατὰ πάντα A 22 οὐδεντο P¹,

corr. P² 24 ἐκείνῳ A σύμφυτο A 25 εἰ] ἀν B 27 ἔσται — μῆτρος (28)

om. D κατ' αὐτόν aP: κατὰ ταῦτάν AB 28 οὖν ἔστιν om. B ἐναντίον ἔστιν A

ἐναντία B: compend. D ἡ om. aP

ειδέσ καὶ τῆς φιλίας δεκτικόν· εἰ οὖν μὴ τοῦτο (ἐν γάρ τῷ ἐπιθυμητικῷ ²⁵
 τὸ φιλεῖν καὶ ή φιλία), οὐκ ἀν οὐδὲ τὸ μισεῖν ἐν τῷ θυμικῷ εἶη· εἰ δὲ
 τοῦτο, ἀναιροῖτ’ ἀν τὸ τὸ μισος ἐπεσθαι τῇ δργῇ, εἴ γε ή μὲν δργή ἐν
 τῷ θυμικῷ, τὸ δὲ μισος ἐδείχθη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ. πάλιν εἰ τὴν ἄγνοιαν
 5 ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ τις λέγοι εἶναι, ἐποιτ’ ἀν τὸ καὶ γνώσεως εἶναι τὸ
 ἐπιθυμητικὸν δεκτικόν· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ ἐπιστήμης. εἰ δὲ μὴ τοῦτο ἔστι
 [τὸ] ἐπιστήμης δεκτικὸν ἀλλὰ τὸ διανοητικόν, οὐδὲ ἀν ἀγνοίας εἶη τὸ ἐπι- 30
 θυμητικὸν δεκτικόν. τούτῳ τῷ τόπῳ προσχρωμένους ἔστι δεικνύναι ὅτι
 μηδεμία τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν ἐπιστήμη. τὸ γάρ ἐπιστήμης δεκτικὸν καὶ
 10 ἀγνοίας· ὥστε εἰ ἀγνοίας τὸ λογιστικόν, καὶ ἐπιστήμης τοῦτο. ἀλλ’ οὐ τὸ
 παθητικόν, ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν, ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν, ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 15 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 20 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 25 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 30 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 35 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 40 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,
 45 ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν, ἐν φιλίᾳ δὲ διατητικόν,

25 p. 113^a-15 Ἐπεὶ δέ εἰσιν αἱ ἀντιθέσεις τέτταρες. σκοπεῖν ἐκ μὲν
 τῶν ἀντιφάσεων ἀνάπαλιν.

45

Ο τόπος ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀντιθέσεις ἀκολουθήσεων. ἀντίκειται δὲ

2 τὸ alterum om. P² post δὲ add. μὴ A 3 τοῦτο—δργῇ in mrg. P⁴ post ἀν add.
 καὶ A τὸ alterum aAP⁴; om. BD τῇ aB; om. ADP⁴ εἰ γε ή μὲν δργή om. P
 4 μισεῖν A 5 ἐπιθυμητικῷ corr. ex θυμικῷ P² τις post 4 ἄγνοιαν transposuit aP:
 utroque loco habet A λέγει B εἶναι λέγοι D τὸ καὶ aP: τῶ καὶ A: καὶ τὸ B: καὶ D
 γνώσει A 6 εἰ δὲ—8 δεκτικὸν om. B δὲ alterum om. A 6. 7 ἔστι τὸ AD: τῆς aP:
 τὸ delevi 7. 8 δεκτικὸν τὸ ἐπιθυμητικὸν aAP 8 τῷ τόπῳ AB: τῷ τρόπῳ D: om. aP
 χρωμένους B 9 ἡθικῶν om. D 10 λογικόν A οὐ AD: οὐδὲ aBP 11 δείκνυτ'
 aP τοῦτο τοῦ τόπου Dpr. 12 αὐτὸς ζῶν A (οὐ)τοξῷ γάρ in ras. 9—10 lit. P²
 post γάρ add. ἀλλ’ αὐτὸς γάρ ζῶν τις B 13 δεκτικόν (post ζωῆς) A σύμφοι supra
 scripto τὸ A 14 post τόπος add. οὐ B 15 δι’ αὐτὸς aP post τοῦτο add. καὶ A
 τοῦ B 16 αὐτῷ] αὐτὸς B 17 τούτῳ aBDP²: τοῦτο AP¹ οὐτως] διστοι α
 19 ἔστιν ante δ transposuit A: post ἀνατίον B: om. aP (sed ras. ante δ P) δεκτική
 ἔστιν B 20 ὑπάρχῃ (post μὴ) aBP: compend. AD αὐτὸς B 21 ὑπάρχον B δεκτι-
 κοῦς B: δεκτικόν α 22 κατατεκνευασμένον aP 23 αὐτῷ τοῦτο) in ras. P² 24 ὑπάρχοι
 (compend. A) ἀν ABD: ὑπάρχειν aP, ν add. P² πάντα Λ 25 εἰσιν om. Arist. (post ἀντι-
 θέσεις add. C) τέσσαρες B(?) σκοπεῖν—ἀνάπαλιν (26) om. B μὲν ἐν D 26 τῶν om. A
 27 post τόπος add. οὐτοῖς D ἀντίκειται— οὐχ ἡδός (p. 191,7) Suidas sub v. ἀντικείμενα

τὰ ἀντικείμενα τετραγῶς· ἡ γάρ ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις ἡ ὡς τὰ
ἐναντία ἡ ὡς ἔσις καὶ στέρησις ἡ ὡς τὸ πρός τι. καὶ ἔστι καθ' ἑκάστην
ἀντιθέσιν οἰκεία τις ἀκολουθία, ἀφ' ἣς ἀκολουθίας ὑπογράφει πᾶς οἶνος τε |
ὅρμωμένους καὶ κατακευάζειν τι καὶ ἀνακευάζειν. οὐκ ἐπὶ πασῶν δὲ 102
5 τῶν ἀντιθέσων ἡ ἀκολουθησία ὅμοία, ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῆς ἀντιφάσεως ἀνά-
παιλν ἡ γινομένη ἀκολουθησία ἔχει· οἶνον εἰ τὸ καλὸν ἥδον, τὸ οὐχ ἥδον
οὐ καλόν. οὐχὶ δὲ λεκτέον τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἥδον· τῇ γάρ καταφάσει τῇ
τὸ καλὸν ἥδον λεγούσῃ ἀλληλεῖ οὕσῃ ἀντιστρέψει ἡ τὸ κατηγορούμενον ἐν
τῇ καταφάσει ἀποφατικῶς λαμβάνουσα καὶ κατηγοροῦσσα τοῦ οὗτως λαμ-
10 βανομένου τὸ ὑποκείμενον ἐν τῇ καταφάσει καὶ οὐτὸς ἀποφατικῶς. τῇ γάρ
προσιρημένη καταφάσει ἔπειται καὶ ἀντιστρέψει ἡ τὸ οὐχ ἥδον οὐ καλὸν λέ-
γουσσα, ἀλλ' οὐχὶ ἡ τὸ οὐ καλὸν οὐχ ἥδον· οὗτως γάρ ἀν τὴν ἐπὶ τὰ αὐτὰ
ἡ ἀκολουθησίας, εἰ ἀφ' οὐ ἤρχετο ἡ κατάφασις, ἀπὸ τούτου καὶ τὸ ἀπο-
φατικῶς λαμβανόμενον. ἀλλ' ἔστιν ἀντιστρέψουσα τῇ προσιρημένῃ κατα- 10
15 φάσει ἡ λέγουσα τὸ οὐχ ἥδον οὐ καλόν. καὶ καθόλου τὸ ἀντικείμενον δεῖ
λαμβάνοντας τοῦ ἐπομένου, εἰ ἐν ὑποθέσει εἴη, ἡ τοῦ κατηγορούμενου, εἰ
ἐν κατηγορικῇ προτάσει, τὴν ἀκολουθίαν λαμβάνειν καὶ τῷ ἀντικείμενῳ
τοῦ ἡγουμένου συντάσσειν αὐτὸς ὡς ἀκολουθῶν, εἰ ὑποθετική ἡ πρότασις
εἴη, εἰ δὲ κατηγορική, τῷ τοῦ ὑποκειμένου. ἂν τε γάρ ἡ κατάφασις ἡ
20 προσιρημένη ἀλληλῆς ἦ, καὶ ἡ ἀπόφασις ἡ τοιαύτη ἀλληλῆς ἔσται, καὶ εἰ 15
ἡ ἀπόφασις ἀλληλῆς, ἀνάγκη καὶ τῇ ἀντεστραμμένῃ αὐτῇ κατὰ τὸν προσι-
ρημένον τρόπον κατάφασιν ἀλληλῆ εἶναι· ὅμοίως, ἐάν τις τούτων ψευδῆς ἦ,
καὶ ἡ λοιπή. εἰ γάρ φεῦδος τὸ λέγειν τὸ καλὸν ἥδον, φεῦδος καὶ τὸ λέ-
γειν τὸ οὐχ ἥδον οὐ καλόν, καὶ ἀληθεύς οὕσης τῆς ὁ ἀνθρωπος ζῷόν
25 ἔστιν' ἀληθῆς καὶ ἡ λέγουσα 'τὸ μὴ ζῷον οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος' καὶ
πάλιν ἀληθεύς οὕσης τῆς ὁ μὴ ἔστιν ἄνθρωπος, οὐδὲ Σωκράτης ἔστιν' ἀληθῆς 20
γίνεται καὶ ἡ κατάφασις ἡ λέγουσα Σωκράτην ἄνθρωπον εἶναι. διτὶ δὲ ἀνά-
παιλν ἡ ἀκολουθησίας ἐπὶ τῇς ἀντιφάσεως, λαμβάνειν φησὶ δεῖν ἐξ ἐπα-
γωγῆς. εἰ γάρ ὁ ἄνθρωπος ζῷον, τὸ μὴ ζῷον οὐκ ἄνθρωπος, καὶ
30 εἰ ἡ ὑπόληψις διάθεσις, ἡ μὴ διάθεσις οὐχ ὑπόληψις. διὰ τοῦτο καὶ εἰ τὸ

3 ἀκολουθεῖς (post ἡς) A   4 καὶ prius om. B Suid.   τι] δεῖ A   5 ἀντιφάσεων —
 ἀντιθέσεως D   ὅμοίως aP Suid.   6 λεγομένη B   ει] ἡ Λ   7 λεκτέον δὲ D
 τὸ — ἥδον delevit et in mrg. aliquid, quod nunc abscisum est, adscripsit P²   οὐχ ἥδον
 οὐ καλόν Dpr. (eorr. superser. β α): οὐχ ἥδον οὐ καλόν· οὐχὶ δὲ λεκτέον τὸ οὐ καλὸν οὐχ
 ἥδον A   8 ἀληθεύς] ἀκολουθεῖτε B   η] εἰ B   9 post καὶ add. ἡ aP   οὗτως]
 οὐ B   10 καὶ — p. 192, 30, 31 ἡ ἀπόφασις om. P; in ras. 8 lit. signum appinxit P²,
 in mrg. inf. notavit λείπει φύλλον P³   12 ἡ AD: om. aB   οὐ om. A   ante
 οὐχ add. τὸ B   15 δεῖν B   16 η] ἡ A   εἰ alterum AD: ἡ AB   17 post ἐν
 add. τῇ A   πρότασις A   λαμβάνειν D: λαμβάνομεν aAB   τῶν ἀντικειμένων Λ
 18 συντάττειν aL   ἀκολουθεῖt Λ   19 εἰ δὲ κατηγορική, τῷ τοῦ ὑπο-
 κειμένου ex aB serippsi) AD: ἡ (ἡ B) τῷ τοῦ ὑποκειμένου εἰ κατηγορική aB   20 ἡ
 BD: εἴη aL   ἔσται] εἴη A   καὶ εἰ AD: καὶ aB   21 αὐτοῦ Λ   23 καλὸν BD:
 κακὸν aA   ψεῦδος alterum AD: om. aB   27 γίνεται] εἴναι B   εἴναι om. aB
 28 ἐξ BD Arist.: ἐκ Λ; ἐκ τῆς a   30 ἡ prius om. A

γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, τὸ μὴ ἔχον ἀρχὴν οὐ γέγονεν, ἀλλ’ οὐκ ὡς ὁ Μέλισσος φέτος τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχει ἀρχὴν· ψεύδος γάρ τοῦτο· πολλὰ 23 γάρ ἀγένητα ὄντα ἀργάς ἔχει, καὶ εἰ τὸ ἀμερὲς ἀδιάστατον, τὸ μὴ ἀδιάστατον οὐκ ἀμερές. γίνεται μὲν οὖν ποτε καὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ η ἀκολούθησις, 5 ὡς ἐπὶ τῶν ἰδίων καὶ ἐπὶ τῶν ὄρισμῶν· εἰ γάρ ὁ ἄνθρωπος γελαστικόν, ὁ μὴ ἄνθρωπος οὐ γελαστικόν· καὶ εἰ τὸ λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως, τὸ μὴ λευκὸν χρῶμα οὐκ ἔστι διακριτικὸν ὅψεως. ἀλλ’ οὐ καθόλου η τοιαύτη ἀντιστροφὴ ἀλλ’ ἐπὶ ὅλης τινός, η δὲ προειρημένη καθόλου· καὶ γάρ 30 οὐκ ἐπὶ τῶν ἰδίων μόνων καὶ τῶν ὄρισμῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν γενῶν καὶ 10 ἐπὶ τῶν διαφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ἀληθῆς· καὶ ἔστι η τοιαύτη ἀντιστροφὴ η σὺν ἀντιθέσει λεγομένη· καὶ τοιαύτη μὲν η ἐν τῇ κατ’ ἀντίφασιν ἀντιθέσει ἀκολουθία. γρασσόμενα δὲ αὐτῇ οὕτως καὶ πρὸς ἀνατκευήν καὶ πρὸς κατασκευήν. ἀνατκευάζοντες μὲν τὸ καταφατικὸν διὰ τοῦ δεῖξαι, οὗτοι τὸ ἀποφατικὸν τῷ ἀποφατικῷ οὐχ ὑπάρχει, τοῦτο ποιή- 35 15 σομεν· εἰ γάρ μὴ τοῦτο, οὐδὲ τὸ καταφατικὸν τῷ καταφατικῷ τὸ ἀντιστραμμένως λαμβανόμενον. εἰ γάρ μὴ ἀληθῆς τὸ τὸ μὴ ἀγαθὸν μὴ εἶναι ἥδονήν. οὐδὲ τὸ τὴν ἥδονὴν ἀγαθὸν εἶναι ἀληθῆς· οὐκ ἀληθῆς δὲ ἔκεινο· αἱ γάρ τῶν ἀπολάστων ἥδοναι οὐκ οὖσαι ἀγαθαὶ ἥδοναι εἰσιν· οὐκ ἄρα η ἥδονή ὀγαθόν ἔστιν. οὕτως ἀναγράσσομεν τὰς ἀτόμους γραμμάς. εἰ γάρ 20 τὸ ἀδιαίρετον κατὰ φύσιν ἀμερές, τὸ μὴ ἀμερές οὐκ ἀδιαίρετον κατὰ φύσιν· 40 ὅστε οὐκ ἀντομοὶ τινες γραμμαί· ἐπεὶ μηδὲ ἀμερεῖς· μόνα γάρ τὰ σημεῖα ἀμερῆ· οὐ γάρ εἰσι σημεῖα αἱ γραμμαί. εἰ δὲ κατασκευάζομεν τὸ καταφατικόν, δεῖξαντες τὸ ἀποφατικὸν τῷ ἀποφατικῷ ὑπάρχον εἴημεν ἀν τὴν καταφατικὸν δεδειχότες. εἰ γάρ τὸ μὴ ζῷον 25 οὐκ ἄνθρωπος, οἱ ἄνθρωποις ζῷον· καὶ εἰ τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ αἴρετον, τὸ αἴρετὸν ἀγαθόν· καὶ εἰ τὸ μὴ ωφέλιμον οὐκ ἀγαθόν· τὸ ἀγαθὸν ωφέλιμον· 45 ὅστε ἐπεὶ αἴρετὸν η ὑγεία, καὶ ἀγαθόν, καὶ ἐπεὶ ἀγαθόν, καὶ ωφέλιμον. καὶ εἰ τὸ μὴ οὐκεῖνον οὐκ ἐφετόν, τὸ ἐφετόν οὐκεῖνον· ἐφετόν δὲ ἡμῖν τὸ θεῖον· καὶ οὐκεῖνον ἄρα. ὡς δὲ ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως καὶ ἀνατκευάζεται 30 καὶ κατασκευάζεται η κατάφασις, οὕτως καὶ ἀπὸ τῆς καταφάσεως η ἀπόφασις καὶ κατασκευάζεται καὶ ἀνατκευάζεται· η γάρ | τοῦ ἐπέρου αὐτῶν 103

- 1 γενόμενον aB   οὐ AD: οὐδὲ aB   οὐ om. A   2 ἔχει Α: ἔχειν D: ἔχον aB
 ὡς αἱ ἀφαὶ¹
 3 ἀγένητα B   ἀρχὴν A   post ἀδιάστατον add. καὶ a   5 ἐπὶ alterum
 om. a   οὐ D: om. aAB   post γελαστικόν add. καὶ εἰ (?) γελαστικὸν ἄνθρω-
 πος A   6 οὐ D: καὶ εἰ aAB   post ὅψεως add. καὶ ab   7 καθόλου aL:
 καθολικὴ D: καθολικὸν B   10 ἐπὶ utrumque om. a   11 η alterum aBD: ἔστιν Α:
 12 post δὲ add. καὶ A   13 κατασκευὴν—ἀνατκευὴν D   14 τῷ ἀποφατικῷ AD:
 τῆς ἀποφατικῆς aB   15, 16 ἀντιστραμμένως aB   16 τὸ alterum om. ab
 16, 17 ἥδονὴν εἶναι D   17 τὸ om. D   post ἀληθῆς repetit εἶναι Α   18 ἀγαθαὶ²
 οὐκ οὖσαι Α   21 μὴ τὸ A   25 τὸ μὴ BD: μὴ τὸ aL   26 αἴρετὸν ἀγαθόν
 AD: inv. ord. aB   μὴ τὸ A   28 μὴ τὸ A   28, 29 τὸ θεῖον ἡμῖν aB
 29, 30 καὶ ἀνατκευάζεται καὶ κατασκευάζεται aB: κατασκευάζεται καὶ ἀνατκευάζεται (ut
 vs. 31) AD   31 καὶ prius om. A

κατασκευή καὶ τοῦ ἐπομένου ἔστιν αὐτῷ· καὶ ἡ ἀνασκευὴ πάλιν ὑμοίως,
καὶ τοιαύτη μὲν ἡ τῶν κατ' ἀντίφασιν ἀντικειμένων ἀκολουθησίς, καὶ τοι-
αῦται αἱ κατ' αὐτὰ ἀνασκευαῖ τε καὶ κατασκευαῖ. οὐ τῇ ἀντιφάσει δὲ
τὸ ἐπόμενον λαμβάνει, ὡς ἀν ἐκ τῆς φωνῆς δέξαι, ἀλλ ἔκατέρῃ τῶν προ-
ο τάσεων ἐξ ὧν ἡ ἀντίφασις. ὡς δὲ δεῖειται τε καὶ αὐτὸς εἰπεῖ διὰ τοῦ δῆ-
λου οὖν ὅτι πρὸς ἄμφω ἡ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἀκολουθησίς ἀνά-
πολιν γίνονται.

Τοπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἡ μὲν ἀκολουθησίς τοιαύτη· εἰ τὸ ἐναντίον τῷ
ἐναντίῳ, καὶ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον· διγῶς δὲ τοῦτο· καὶ γάρ ἐπὶ τὰ
10 αὐτὰ καὶ ἀνάπολιν, ἐπὶ μὲν τῶν πλείστων ἐπὶ τὰ αὐτά. ἔστι δὲ ἐφ'
ῶν καὶ ἀνάπολιν. ἐπὶ τὰ αὐτὰ μὲν οὖν γίνεται τῶν ἐναντίων ἡ ἀκολου-
θησίς. διαν δύο οὖσῶν ἐναντιώσεων τὰ μόρια τῆς ἑτέρας ἐναντιώσεως 10
ἔπηται τοῖς τῆς ἑτέρας ἐναντιώσεως μορίοις. οἷον ἀνδρεία καὶ δειλία ἐναντία,
ἀλλὰ καὶ ἀρετὴ καὶ κακία, καὶ ἀκολουθεῖται τῇ μὲν ἀνδρείᾳ ἡ ἀρετή, τῇ
15 δὲ δειλίᾳ. ζῆται ἔστι τῇ ἀνδρείᾳ ἐναντία. ἡ κακία· καὶ τῇ μὲν ἀνδρείᾳ τὸ
αἱρετόν, τῇ δὲ δειλίᾳ τὸ φευκτόν· ἐναντία γάρ δύτα τὸ αἱρετόν τε καὶ
φευκτόν ἀκολουθεῖται ἐκείνοις ἑκάτερον ἔκατέρων ἔκατέρων. πάλιν εἰ τῷ μὲν καλῷ τὸ
ἥδιν ἀκολουθεῖται τῷ δὲ αἰτηγῷ τὸ ἀνταρόν, ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἡ ἀκολουθία. καὶ 15
εἰ τῷ μὲν ἀγενήτῳ τὸ ἀσθμαρτον τῷ δὲ γενητῷ τὸ φθαρτόν, καὶ οὕτως
20 ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἡ ἀκολουθία· ἐναντία γάρ τὸ μὲν ἀγένητον τῷ γενητῷ, τὸ δὲ
ἀσθμαρτον τῷ φθαρτῷ, καὶ ἀμφοτέροις ἐκείνοις ὡς ἥγονομένοις ταῦτα ὡς
ἐπομένα ἀκολουθεῖται. καὶ ἐπεὶ τῷ λευκῷ τὸ διακριτικόν. τῷ μέλανι τὸ
τυγχριτικόν· ἔστι δὲ ἐναντία καὶ τὸ διακριτικόν καὶ τὸ συγχριτικόν. διπερ
καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῶν ἐναντίων
25 ἀκολουθησίς. ἀνάπολιν δέ, εἰ δύο οὖσῶν ἐναντιώσεων μὴ τοῖς τῆς ἑτέρας
μέρεσιν ἀμφοτέροις ἔπιπτο τὰ τῆς ἑτέρας ἔκατέρῳ ἑκάτερον, ἀλλὰ τῷ μὲν
τῆς ἑτέρας μέρει τὸ ἑτερον. πάλιν δὲ τῷ τῆς ἑτέρας μέρει, ἡς εἰπεῖτο τὸ
μόριον, τὸ τῆς ἑτέρας μόριον ἀκολουθούσῃ, οἷον ὑγεία καὶ νόσος ἐναντία,
καὶ εὐεξία καὶ κακεξία πάλιν ἐναντία καὶ αὐτά· καὶ ἔπειται τῇ μὲν εὐεξίᾳ 25
30 ἡ υγεία (πάς γάρ ὁ εὐεξτῶν υγραίνει), οὐκέτι δὲ τῇ κακεξίᾳ, ζῆται τῇ
ἐναντίᾳ τῇ εὐεξίᾳ, νόσος ἔπειται, ζῆται τῇ υγείᾳ ἔστιν ἐναντία. ἀλλὰ ἔμπαλιν

1 αὐτῷ αλ: αὐτῶν BDP   2 μὴν Λ   3 αὐτὰ scripsi: αὐτὰς libri   4 ἀλλ.]
ἀλλὰ καὶ Λ   5 εξ ὧν ἡ ἀντίφασις om. D   6 τε superser. B   5, 6 δηλούν οὖν]
δηλούν D   6 post ἄμφω add. ἀντιστρέψει Arist.   κατὰ τὴν] κατ' D   7 γινο-
μένους α   8 ἀκολουθία Λ   8, 9 τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ D cf. p. 194, 14: τῷ ἐνα-
ντίῳ τὸ ἐναντίον aABP   9 τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ AB   10 ἐπὶ μὲν—ἀνάπολιν (11)
om. B   11 ταῦτα αἱ   12, 13 τοῖς τῆς ἑτέρας (haec superser. P¹) μορίοις ἔπηται
τὰ τῆς ἑτέρας ἐναντιώσεως μόρια αἱ   13 ἔπηται om. B   16 γάρ om. A   τε
om. aBP   post καὶ add. τῷ αἱ   19 εἰ om. ab   ἀγενήτῳ αἱ (alterum v
superser. P²)   19 et 20 γενητῷ aBP (alterum v superser. P²)   20 ἀκολουθησίς·
ἐναντίον B   ἀγένητον aBP (alterum v superser. BP²)   23 καὶ prius om. A
τυγχριτικόν καὶ τὸ διακριτικόν AB   24 καὶ primum om. aP, postea add. D   25 τῆς
superser. P¹   26 post μέρεσιν add. ἡ B   28 ἀκολουθεῖ A   30 πᾶς D, idem
signum in mrg., sed deest adnotatio   εὐεξτῶν αἱ

τῇ νότῳ ἡ καχεσία· πᾶς μὲν γάρ ὁ νοσῶν ἐν καχεσίᾳ ἔταιν, οὐ πᾶς δὲ ὁ ἐν καχεσίᾳ μὲν νοσεῖ· εἰσὶ γάρ τινες καὶ ὑγιαίνοντες καχέσκοτι. ἀνάπταλιν
 ἡ ἀκολουθητικής δοκεῖ γένεσθαι καὶ ἐπὶ κακίας καὶ ἀρετῆς καὶ εὑδαιμονίας ²⁰
 καὶ κακοδαιμονίας· τῇ μὲν γάρ κακίᾳ ἡ κακοδαιμονία ἔπειται δοκεῖ, οὐκέτι
 αὐτῇ τῇ ἀρετῇ ἡ εὑδαιμονία. ἀλλὰ ἀνάπταλιν τῇ εὑδαιμονίᾳ ἡ ἀρετή· ὁ μὲν
 γάρ εὑδαιμων ἔξι ἀνάγκης τὴν ἀρετὴν ἔχει. οὐ δὲ τὴν ἀρετὴν ἔχων οὐ
 πάντως εὑδαιμων· ὡς γάρ τῷ μὲν ἀτέγνυρ ἴκανῃ ἡ ἀτέγνυντα πρὸς τὴν δια-
 μαρτάνειν κατὰ τὰς ἐνεργείας ὅλης παρουσίας τῷ δὲ τεγκτίῃ οὐκ αὐτάρκης
 ἡ τέγνυντα πρὸς τὴν κατορθίουν. ἀλλὰ καὶ ὄγράνων τινῶν δεῖται. οὕτως ἔχειν ²⁵
 δοκεῖ καὶ ἐπὶ ἀρετῆς καὶ κακίας· καὶ αἱ γένεν τῶν ἐναντίων ἀκολουθήσεις
 τοιαῦται· καὶ διτι τοιαῦται· δεῖν φησι διὸ τῇς ἐπικαγγῆς λαμψάνειν. ὡς καὶ
 ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀντίφασιν. αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἀκολουθήσεων τούτων ἐπι-
 γειρήσεις καὶ κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν βούλομένοις ἔπονται τὴν τρό-
 που τούτουν· κατασκευάζουσι μέν. εἰ ἀκολουθεῖ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ. ⁴⁰
 15 ἀκολουθήσει καὶ τῷ ἐναντίῳ τῇ ἐναντίῳ ἡ ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἡ ἀνάπταλιν·
 εἰ δὲ ἀνασκευάζομεν. δεῖται τὸ τετρὸν τῶν ἐναντίων τῷ ἑτέρῳ τῶν
 ἐναντίων κατ’ οὐδένα τρόπουν ἀκολουθεῖται. δεῖται γέρεν διτι οὐδὲ τὸ
 τετρὸν τῷ ἑτέρῳ. οἷον ἐπὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ λευκῶν καὶ μελανῶν.
 εἰ εἴη προκείμενον δεῖται διτι τῷ κακῷ οὐκ ἀκολουθεῖ τὸ μέλαν. δεῖται τε
 20 διτι μῆτε τῷ ἀγαθῷ ἀκολουθεῖ τὸ λευκόν μῆτε τῷ λευκῷ τὸ ἀγαθόν, διτι ⁴⁵
 δευγότες δὲν εἴημεν διτι μῆτε τῷ κακῷ ἀκολουθεῖσθαι διτι τὸ μέλαν. οὕτως
 δεῖται μῆτε τῇ ἀγαθίᾳ κακίᾳ. δεῖται τῇ ἐγκρατείᾳ
 ἡ ἀρετή μῆτε τῇ ἀρετῇ ἡ ἐγκρατεία ἔπειται. ἐπὶ διλύτων δέ φησιν ἐν-
 αντίον ἀνάπταλιν τὴν ἀκολουθήσαν γένεσθαι. τὸ δὲ ὅμοιόν δὲ καὶ ἐπὶ
 25 τῶν διλῶν εἴπει λέγων τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακῶν· ὡς γάρ ἐπ’ ἄν- ¹⁰⁴
 δρείας καὶ δειλίας. οὕτως καὶ ἐπὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας καὶ σωφροσύνης
 καὶ ἀκολαστίας καὶ πατῶν τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐναντίων σύνταξις κακῶν ἐπὶ
 τὰ αὐτὰ ἡ ἀκολουθήσεις.

Παῦλον ἐπὶ τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν ἀντικειμένων ἡ μὲν ἀκολουθή-
 30 θησίς ἐπὶ τὰ αὐτά, ἀλλὰ οὐγῇ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ποτὲ καὶ ἀνάπταλιν. αἱ
 οἷον ἀντίθεσις καὶ¹ ἔξιν καὶ στέρησιν ὅμις καὶ τυφλότης. καὶ αἴσθησίς
 καὶ ἀνατηλητία· εἰ τῇ ὅμιᾳ ἡ αἴσθησίς ἔπειται. τῇ τυφλότητι ἡ ἀνατηλητία.

2 τινες καὶ] καὶ οἱ Β   3 ἀκολουθία Α   ante ἀρετῆς add. ἐπὶ aBP   6 post τῇ
 prius ras. 4 lit. P   7 (ἀ)τέγνυρ in ras. P³   8 ante ὅλης add. τῇς aBP
 9 δεῖται Λ   9. 10 ἔχειν δοκεῖ] ἔχει Dpr.   10 supra δοκεῖ scripsit ἀρετή P²
 ante ἀρετῆς add. τῇς Α   post ἀρετῆς add. τῷ AP   13 καὶ prius om. B
 ἀνασκευάζειν—κατασκευάζειν Α   14 post τοῦτον add. καὶ B   τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναν-
 τίον aP   15 καὶ] δὲ Λ   τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ aP   ταῦτα aBP   ante
 ἀνάπταλιν add. τὸ a, supser. P²   16 post ἑτέρῳ add. τρόπῳ Α   17 ἀκολουθεῖ
 ante κατ’ transposuit Α   20 μῆτε prius supser. P¹   τῷ prius om. Α
 22 post δεῖταις add. γάρ B   23 ἡ alterum BP; om. aLD   24 ἡ ἀκολουθία Β:
 τὴν ἀκολουθητικήν D   25 ὡς γάρ] ὥσπερ Α   26. 27 καὶ σωφροσύνης καὶ ἀκολαστίας
 om. A   27 κάκιῶν (sic) P   28 τὸ αὐτὸν B   ἀκολού Α   29 καὶ ἔξιν om.
 in fine versus D   30 ταῦτα aBP   31 ἔξις Bpr.

πάλιν τὸ μὲν ἀκούειν καὶ κωφὸν εἶναι ἀντίκειται ἄλλογλοις ὡς ζῆις καὶ στέργησις· τὸ δὲ συνιέναι καὶ ἀσυντετέν ὅμοιώς πάλιν ἄλλογλοις· καὶ εἰ ἔπειται τῷ ἀκούειν τὸ συνιέναι· τῷ κωφὸν εἶναι ἀκολουθήσει τὸ μὴ συνιέναι· πάλιν τάξις καὶ ἀταξία, καὶ ἑδος καὶ στέργησις· εἰ τῇ τάξει τὸ εῖδος, τῇ 10 5 ἀταξίᾳ ἢ στέργησις· ἄλλα καὶ ζωὴ καὶ θάνατος ἀντίκειται καὶ ἔξιν καὶ στέργησιν· καὶ αἰσθητικής πάλιν καὶ ἀναισθητικής· καὶ εἰ τῷ ζῆν τὸ αἰσθητικόν· τῷ τεθνάνει τὸ μὴ αἰσθητεῖν· κατατεκνάστωμεν οὖν καὶ ἀνατεκνάστωμεν ἢ δεικνύντες τὸ ἔτερον τῷ ἔτέρῳ ἐπόμενον (ἀκολουθήσει γάρ καὶ τὸ λοιπὸν τῷ λοιπῷ), ἢ δεικνύντες οὗτοι μὴ τὸ ἔτερον τῷ ἔτέρῳ ἐπόμενον· εἰ γάρ μὴ ἔπειται τῷ ζῶντι ἐπιστήμη, οὐδὲ τῷ νεκρῷ ἀγνοια· 15 δύντος γάρ καὶ ζῶντος τὸ ἀγνοεῖν· δεῖ δὲ επὶ τῶν κατὰ στέργησιν καὶ ζῆιν ἀντικειμένων ὥραν· μὴ τισιν ἀντικειμένοις ἀμφοτέροις τὸ ἔτερον ἔπειται τῶν ἐκ τῆς ἔτέρας ἀντιθέσεως· εἰ γάρ τοῦτο· οὐκέτι τῷ ἔτέρῳ τὸ ἔτερον ἀκολουθήσει ὡς τῷ ἔτέρῳ τὸ ἔτερον· οὐ γάρ τὸ ἔτερον οὐτῷ ἄλλῃ ἀμφότερα 20 15 ἀκολουθεῖ· ὡς ἔχει ἐπὶ οὐκέτως καὶ τυφλότητος καὶ ζωῆς καὶ θανάτου· καὶ γάρ τῇ ὅψει καὶ τῇ τυφλότητι ἢ ζωὴ ἔπειται· διὸ οὐδετέρῳ ὃ θάνατος, 20 δύμοις καὶ θυντῷ καὶ ἐγρηγόρσει ἀμφοτέροις ἢ ζωῆς· ἄλλα καὶ πάσας ταῖς αἰσθήσεσι καὶ ταῖς στεργήσεσι αὐτῶν· τότε οὖν καὶ τῷ ἔτέρῳ τὸ ἔτερον· διταν τῷ ἔτέρῳ τὸ ἔτερον μόνον ἄλλα μὴ ἀμφότερα ἔπειται· οὐ γάρ δύνα- 25 ται· φῇ η̄ ζῆις, τούτῳ καὶ η̄ στέργησις ἔπειθαι.

'Ομοία ἡ ἀκολουθήσις καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ πρός τι ἀντικειμένων· ἐπὶ τὰ αὐτὰ γάρ η̄ ἀκολουθία· κατὰ τὸ πρός τι ἀντίκειται πατήρ μὲν καὶ τέκνον ἄλλογλοις· τὸ δὲ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι ἄλλογλοις· καὶ εἰ ἔπειται τῷ πατρὶ τὸ ἄρχειν· καὶ τῷ τέκνῳ τὸ ἄρχεσθαι· πάλιν ἄρχοντα καὶ ἄρχο- 25 μενος, καὶ τὸ εὖ ποιεῖν καὶ τὸ εὖ πάσχειν· εἰ οὖν τῷ ἄρχοντι ἔπειται τὸ εὖ ποιεῖν· καὶ τῷ ἄρχομένῳ τὸ εὖ πάσχειν· πάλιν τὸ τριπλάσιον καὶ τὸ πολλαπλάσιον· καὶ τριτημόριον καὶ πολλοιστημόριον· καὶ ἔπειται ὡς τῷ τριτημόριῳ τὸ πολλαπλάσιον· οὕτως τῷ τριτημόριῳ τὸ πολλαπτημόριον· ἄλλα καὶ ἐπιστήμη μὲν πρὸς ἐπιστήμαν, ὑπόληγμις δὲ πρὸς ὑποληγπτόν· καὶ ἐπει- 30 30 τῇ ἐπιστήμη ἡ ὑπόληγμις ἔπειται· καὶ τῷ ἐπιστητῷ τὸ ὑποληγπτόν· δύμοις καὶ διπλάσιον μὲν πρὸς ζημισμον· υπερέγον δὲ πρὸς υπερεγχόμενον· καὶ ἐπει-

1 ἀντίκειται BD cf. vv. 5, 22: ἀντίκεινται aAP 2 ἀσυντετέν aBP: μὴ συνιέναι AD
3 τὸ ἀκούειν τῷ P¹, corr. P² aut. P¹ 4 εἰ τῇ—στέργησις (5) om. B 5, 6 καὶ στέργησιν]
ἡ̄ στέργησις A 7 post αἰσθάνεσθαι add. καὶ αλ 7, 8 κατατεκνάστωμεν—ἀνατεκνά-
στωμεν⁵ A 8 τὸ ἔτερον—δεικνύντες (9) om. B 9 ἐταίρω Λ 12 ἔποιτο Β
13 τῷ—ἔχει (15) om. B 13, 14 ἀκολουθήσει ὡς τῷ ἔτέρῳ τὸ ἔτερον AD: om. aP

14 ἄλλα τὰ ἔτερα in contextu. γρ. ἀμφότερα in mrg. D 17 ante ἀμφοτέροις add.
ἐν B 18 τῇ στεργήσει B 19 οὐ—ἔπειθαι (20) om. B 21 η̄ om. B
ἀκολουθία A post τῶν add. ἄλλων τῶν A τὸ seripsi cf. vs. 21, p. 196, 5, 11:
τὰ B, posteā add. D: om. aAP 22 ταῦτα aBP τὸ aDP: τὰ AB post
μὲν add. γάρ AD 23 post ἄρχειν add. τε P², ut videtur ante ἄρχεσθαι add.
τὸ B 25 καὶ τὸ (ante εὖ πάσχειν) AD: τῷ aBP 26, 27 καὶ τὸ πολλαπλάσιον
om. BP¹, superscr. P⁵ 27 ἔπειται post 28 πολλαπλάσιον transposit B 28 οὕτως
iterat A post οὕτως add. καὶ A 30 η̄ om. B 31 μὲν om. D 13*

ζπεται τῷ διπλασίῳ τὸ ὑπερέχον. τῷ οὐμέσι τὸ ὑπερεγγύμενον ἀκολουθεῖ. αἱ μὲν οὖν ἀκολουθήσεις καὶ τούτων τοιαῦται.

Λί δὲ ἐπιγειρήσεις αἱ ἀπὸ σύτην καὶ κατακευάζουσι καὶ ἀνακευάζουσι φανεραί. εἰ γάρ τῷ ἑτέρῳ τῶν ἀντικειμένων τῇ κατὰ¹ ἔξιν καὶ στέψει τῷ ρησιν. περὶ τὸν προειρήκαμεν. τῇ καὶ κατὰ τὸ πρός τι τὸ ἑτερον τῶν ὄμοιώς ἀντικειμένων ζπεται. καὶ τῷ λοιπῷ τὸ λοιπόν. καὶ εἰ μὴ τῷ ἑτέρῳ τὸ ἑτερον. οὐδὲ τῷ λοιπῷ τὸ λοιπόν. προσκειμένου τοῦ ἐπὶ τῶν ἔξιν καὶ στεργήσεων εἰρημένου διορισμοῦ· οὐ γάρ. ἐπειδὴ μὴ ζπεται τῷ κοινῷτεῖται τὸ τετραγάνον. οὐδὲ τῷ ἐγρηγορότι τὸ ζῆν· ὅμοιοτέροις γάρ τὸ ζῆν. εἰπόν τοι 10 ταῦτα ζητασάν φρει πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ πρός τι ἐπιγείρησιν δύναται φέρει. 40 σιλιαὶ ἀντικειμένων γάρ κατὰ τὸ πρός τι αἰσθητῶν μὲν αἰσθητῷ ἐπιστήμῃς δὲ ἐπιστητῷ τῷ μὲν αἰσθητῷ τὸ ἐπιστητὸν ζπεται. τῇ δὲ αἰσθητῇ τῇ ἐπιστήμῃ οὐκέτι. εἰπόν τοι δὲ τὴν ζητασιν οὐ φρει αὐτὴν ἀλγήτῃ εἶναι· μηδὲ γάρ τῷ αἰσθητῷ τὸ ἐπιστητὸν ζπεται συγχωρεῖσθαι· τῶν γοῦν ἀτάρων 15 ζῷων αἰσθητοῖς μὲν ζετιν. ἐπιστήμῃ δὲ οὐ. εἰ γε τῇ ἐπιστήμῃ τῶν κοινόλου· εἰ δὲ αἰσθητῶν οὗτων αὐτῶν μὴ ζετιν ἐπιστήμῃ. οὐκ ἀν εἴη ἐπιστητά. 45 προστίθησι δὲ οὗτοι μᾶλλον πρὸς τὸ ἀναντίον γρήσιμον τὸ εἰρημένον παραδειγμα. ζετι δὲ ὁ λέγει. οὗτοι κατακευάζοσι· ἀν τὸ μὴ εἶναι τὸ αἰσθητὸν ἐπιστητὸν ἐκ τοῦ μηδὲ τὴν αἰσθητὴν ἐπιστήμην εἶναι μᾶλλον. δὲ ζετιν 20 ἀντικειμένον τῷ τὸ αἰσθητὸν ἐπιστητὸν εἶναι. δὲ λαμβάνετο εἰς ἀνακευὴν τοῦ τόπου· ἐναντίον γάρ οὐ τὸ κυρίως ἐναντίον νῦν ἀλλὰ τὸ ἀντικεί- 105 μένον εἰπε.

p. 114a26 Πάλιν ἐπὶ τῶν ζητασίγων καὶ ἐπὶ τῶν πτώσεων.

'Ο μὲν τόπος ἀπὸ τῶν ζητασίγων. γρήσιμος δὲ καὶ οὗτος καὶ πρὸς 25 τὸ κατακευάζοσι καὶ πρὸς τὸ ἀνακευάζοσι, ἐξ ἀκολουθίας καὶ αὐτὸς ὅν· ἀκολουθεῖ γάρ. ὡς ἀν ἐφ' ἑνὸς δειγμῆς τῶν ζητασίγων ἔχον τι. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων. τίνα δὲ ζετούχα καὶ τίνα πτώσεις. καὶ οὗτοι καὶ αἱ πτώσεις ἐν τοῖς ζητασίγωις καταριθμοῦνται (αἱ μὲν γάρ πτώσεις καὶ ζητασίγα. τὰ δὲ ζητασίγα οὐκέτι πτώσεις). καὶ αὐτὸς φανερῶς διὰ τῶν παραδειγμάτων 30 δεδῆλωκε. τὰ γάρ οὕτως παρωνόμωσιμένα ἀπὸ τίνος ὡς τὸ δίκαιον καὶ δίκαιοις τῇ δικαιοσύνῃ ζητασίγα ἀλλήλοις τε καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. ἐφ' ἣς παρωνόμασται. καὶ ζετι τὸ τε δίκαιον καὶ ὁ δίκαιος πράγματά

1 post ὑπερέχον add. καὶ B 2 καὶ in ras. P²: αἱ B 3 αὐτοῦ A: αὐτῷ B καὶ accent. in ras. P: αἱ B καὶ ἀνακευάζοσι superser. P² aut P³ 4 ἑτέρῳ om. B 5 εἰρήκαμεν D καὶ om. ap τῷ (ante πρός) om. A: τῷ B 6 εἰρημένον om. D προσδιορισμοῦ alB οὐ in ras. P² 9 οὐδὲ scripsi: οὗτε libri δὲ om. A 10 πρός τι] τόπου B 10, 11 καταφέρεσθαι D 11 τῷ B 12 ἐπιστητῷ corr. ex ἐπιστήμῃ P² 13 μηδὲ] μὴ D 14 γοῦν αἱP: γάρ BD 16 αὐτῶν οὗτων B ἐπιστητά] ἐπιστήμῃ A 21 οὐ—ἀλλὰ superser. P² aut P³ 22 εἰπεν post 21 νῦν transposuit B 23 καὶ ἐπὶ τῶν πτώσεων om. B 24 καὶ οὗτος om. D 25 κατακευάζοι] καὶ et τ corr. D πρὸς τὸ om. D 27 τι ζετι A 28 γάρ om. D 29 καὶ scripsi cf. p. 113b, 28: οὗτε libri φανερῶν A 32 πράγματα corr. ex παραδειγμάτα B

τινα, τὸ μὲν ἀπὸ δικαιοσύνης γεγονός τὸ δὲ δικαιοσύνηγεν ἔχον. ὅμοίως 10 ἀνδρεία, ἀνδρεῖον. ἀνδρεῖος σύστοιχα πάλιν ἀλλήλοις. ὅντα πράγματά τινα· τὸ μὲν οὖν ἔξι, ἀτ' ἡς παρώνυμα τὰ λοιπά, τῶν δὲ τὸ μὲν κατὰ τὴν 15 ἔξιν γεγονός τὸ δὲ τὴν ἔξιν ἔχον, καὶ λέγοιτ' ἂν σύστοιχα ταῦτα. οὗτα 5 πράγματά τινα ὅντα ἀπὸ τινος παρωνόμασται. ἀλλήλοις τε καὶ ὡς παρωνό-
μασται, οἷον γραμματική, γραμματικόν, γραμματική, ἰστρική, ἰστρικόν,
ἰστρική, μουσική, μουσικόν, μουσική, οὐ μόνον δὲ τὰ κατὰ ἰστρικὴν ἦταν
μουσικὴν τὴν τινα ἄλλην ἔξιν παρωνόμαστεν τῷτο κατ' ἐκείνην γεγονέναι
σύστοιχα τὴν ἔξιν, ὡς τὸ γραμματικὸν καὶ μουσικόν. ἀλλὰ καὶ οὕτα κακόλου
10 δικοίων κατὰ τὴν λέξιν ἐσχημάτισται. | καὶ| λεγόμενα οὕτως τῷ ποιητικῷ
ἐκείνῳ εἶναι ὡς παρωνόμασται ἡ φυλακτική, καὶ ταῦτα σύστοιχα ἐκείνῳ.
λέγεται γάρ καὶ ὑγεινὴ καὶ εὐεκτικὴ τὰ μὲν τῷ ποιητικῷ ὑγείας εἶναι
ἡ εὐεξίας, τὰ δὲ τῷ φυλακτικῷ, τὸ μὲν ὑγείας τὸ δὲ εὐεξίας, καὶ ταῦτα οὖν 20
σύστοιχα τοῖς ὁμοίοις ἐστι ποιητικὴ ἡ φυλακτικά. οἵτινες καὶ παρωνόμασται.
15 ὡς δὲ συνήθως τῶν τοιούτων τε καὶ οὕτως παρωνόμασμένων τισὶ σύστοιχοι
λεγομένων οὕτως λέγεται διὸ καὶ προσέθηκε σύστοιχα μὲν οὖν τὰ τοι-
αῦτα εἴωθε λέγεσθαι. πτώσεις δέ φησι λέγεσθαι τὰ οὕτως ἐσχημα-
τισμένα ὡς τὸ δικαίως, ἀνδρείως, μουσικῶς· ταῦτα γάρ πτώσεις, τὸ μὲν
τοῦ 'δικαίου', τὸ δὲ τοῦ 'ἀνδρεῖος', τὸ δὲ τοῦ 'μουσικός'. ἢ τὸ μὲν τῆς 25
20 δικαιοσύνης, τὸ δὲ τῆς ἀνδρείας, τὸ δὲ τῆς μουσικῆς· ὡς γάρ τὰ παρώ-
νυμα ἀπὸ τούτων, οὕτως καὶ τὰς πτώσεις τούτων λέγεται. διαφέροι δ' ἀν-
τὰ σύστοιχα τῶν πτώσεων. οὗτα ἐκείνα μὲν πράγματά τινά ἔστιν, αἱ δὲ
πτώσεις οὐ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰσὶ δηλωτικαὶ ἀλλὰ τρόπου ἐνεργείας
ἡ διαθέσεως τινος· τοιαῦτα γάρ καὶ τὰ ἰστρικῆς καὶ μουσικῆς καὶ ὑγεινῆς.
25 λέγει δὲ καὶ τὰς πτώσεις καὶ τὰ κατ' αὐτὰς σύστοιχα εἶναι ταῖς ἔξεσιν, αἱς 30
καὶ τὰ προειρημένα σύστοιχα παρωνόμασται. ἡ μὲν ἀνδρείως πτώσις τῇ
ἀνδρείᾳ, ἡ δὲ δικαίως τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ ἡ μουσικῶς τῇ μουσικῇ, καὶ
αἱ ἄλλαι ὑπόλοις, ὡς εἶναι τῇ μὲν δικαιοσύνῃ σύστοιχα τὸ δικαίων, δικαίως,
δικαίως, τῇ δὲ ἀνδρείᾳ ἀνδρεῖον. ἀνδρεῖος, ἀνδρείως, σύστοιχα μὲν οὖν
30 πάντα πᾶσι, πτώσεις δὲ οὐκέτι δικοίως· οὐ γάρ ὡς τὸ δικαίως τῆς δικαιο- 35
σύνης πατῶσι, οὕτως καὶ ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίως.

1 τῇ ἔχον A post ὅμοίως add. τῇ ἀνδρείᾳ B. τὰ η 2 ἀνδρία Λ itemque vv. 27. 29
ἀνδρεῖος, ἀνδρεῖον D: καὶ ὁ ἀνδρεῖος B 5 τενά post ὅντα ex corr. add. D 6 post
ἰστρικὴ add. δὲ Λ 7 post κατὰ add. τὴν ΛΒ 7. 8 ἡ μουσικὴν] ἡ μουσική B
9 τῇ superser. P² aut P³ ante μουσικὸν add. τὸ Λ 10 καὶ delevi post τῷ add.
τὰ Λ 12 καὶ prius om. B 13 ante ὑγεινὴ add. ἐκείνα Λ 13 ἡ BD: καὶ αΛ, su-
perser. P² aut P³ 16 μὲν om. D 17 εἴωθε D Arist.: εἴωθεν ΛΒ: εἰώθει αP
18 πτώσεις om. D 20 ἀνδρίας Λ 21 διαφέρει B: διαφέρη Λ 22 δὲ αB
22 πράγματά om. Λ 21 καὶ alterum ΛD: om. αBP μουσικῆς ante ἰστρικῶς trans-
posuit a καὶ tertium D: om. αBP¹ 25 καὶ prius om. Α κατὰ ταύτας αP
26 καὶ om. A κατωνόμασται D 28 ὡς add. P² 29 δικαιος post 29 δικαίως trans-
posuit B: om. D 29 δὲ om. B post ἀνδρεῖος eras. 1—2 lit. P 30 παντά-
πασιν B: πᾶσιν Α οὐ γάρ ὡς] ὡς γάρ D post δικαίως add. τῇ δικαίως a
30. 31 τῆς δικαιοσύνης scripsi: τῇ δικαιοσύνῃ libri

Καὶ τὰ μὲν σύστοιχα καὶ αἱ πτώσεις τοιαῦτα. ὁ δὲ τόπος ἡ ἀπὸ¹
αὐτῶν· εἰ ζητοῦτο περὶ τυνος εἰ ἔστι τι αὐτῷ συμβεβηκός· οἷον τὸ αἴρετὸν
ἢ ἐπαινετὸν ἢ ἄλλο τι. οἷον δῆλον ἢ φευκτὸν ἢ τι τουοῦτον, ἐπὶ τῶν
συστοίχων αὐτῷ ἀξιοῦ μεταβάντας δεικνύνται τὸ ζητούμενον ὑπάρχον τούτῳ.
ἢ δειγμέντος γάρ ἐν τῶν συστοίχων ὑπάρχοντος τοῦ ζητούμενου δεδειγμένον
ἄν εἴη διτι καὶ τούτῳ· ὅτι γάρ ἐνι, καὶ τοῖς ἄλλοις. οἷον ζητούμενου 40
εἰ τῷ δικαιοσύνῃ τὸ ἐπαινετὸν ὑπάρχει. ἂν δειγμή τις ἐνὶ τῶν συστοίχων
αὐτῇ τὸ ἐπαινετὸν ὑπάρχειν. ἔσται καὶ τὸ προκειμένον δεδειγμένος· ὡς γάρ
ἄν ἔχον δειγμήν τι τῶν ἐν τῇ συστοίχᾳ. ἔσται καὶ τὰ λοιπὰ ἔχοντα. οἷον
10 εἰ τὸ δίκαιον ἵσον, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἵστης καὶ ὁ δίκαιος ἵσος καὶ τὸ
δικαίως ἵσως· καὶ εἰ ἀνδρείως ἢ δικαίως ἔστι μᾶλλον καὶ ἥπτον, καὶ ἡ
ἀνδρεία ἄν καὶ ἡ δικαιοσύνη τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον ἔχοντα· εἰ δὲ ἐκεῖνα 45
μή, οὐδὲ ταῦτα. ὑμοίως εἰ αἰσθάνεται ἔστι μᾶλλον καὶ ἥπτον, καὶ αἰσθητοῖς
ἄν εἴη μᾶλλον καὶ ἥπτον. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ ἡδονῆς. καὶ [εἰ] τὸ δικαίως
15 δὲ ἀποιηνήσκειν ἐπαινετῶν ἔστιν ἀποιηνήσκειν. ἐπεὶ τὸ δίκαιον ἐπαινετόν·
ἐπαινετῶν δέ. διτι ἡ πρᾶξις ἐπαινετή, οὗτα [καὶ] κρίσις προσήκουσα. | τοῦ 106
ἐπαινετοῦ ἐπὶ τὴν κρίσιν. δι' ἣν ἀποιηνήσκει, ἀναφερομένου, οὐκ ἐπὶ τὸν
ἀποιηνήσκοντα. οὗτως δεῖξαι τις ἄν διτι μή ἔστιν ὁ σοφὸς πλούσιος. ὡς
λέγουσιν· εἰ γάρ ἐν τῇ τῆς σοφίας απήσει πλοῦτος. ἡ σοφία πλούτος ἄν
20 εἴη· οὐκ ἔστι δέ. ἔστε οὐδὲ ὁ σοφὸς καθ' ὁ σοφὸς πλούσιος. ἔτι εἰ ὁ
σοφὸς πλούσιος. τὸ σοφῶς πλούσιάς ἔσται. δηγλον δὲ διτι ἐπὶ τὸ γνωρι- 5
μόντερον τῶν ἐν τῇ συστοίχᾳ καὶ ἕδην δυνάμενον δειγμήνησαι ἡ μετάβασις
ἔσται. τῇ μὲν γάρ φύσει πρώτη ἡ ἔξις τῶν παρωνοματηρένων αὐτῇ, καὶ
διὰ τὸ ἐκείνη τινὶ συμβεβηκέναι καὶ τούτοις συμβεβηκέναι· ἐν δὲ ταῖς δεῖξει
25 πρώτων γίνεται τὸ ἡμίν γνωριμώτερον, καὶ ὑπερον τῇ τῇ φύσει. καὶ
ἀνατεκνάσαι δέ τι βουλόμεθα, οἷον διτι τὸ δίκαιον οὐκ ἔστιν ἀσύμφορον,
ώς οὖνται τινες, δεῖξαντες ἐνὶ τῶν συστοίχων μή ὑπάρχον αὐτό, οἷον τῇ 10
δικαιοσύνῃ (ἀρετὴ γάρ, καὶ οὐδεμία ἀρετὴ ἀσύμφορος τῷ οὐ ἔσται ἀρετῇ).
δειδειγμένος ἄν εἴημεν διτι οὐδὲ τὸ δίκαιον τοιοῦτον. εἰπόντων δὲ μετὰ τῶν
30 ἄλλων τῶν τῇ δικαιοσύνῃ συστοίχων καὶ τὴν πτῶσιν τὴν δικαίως τῶν
ἐπαινετῶν ἔσεσθαι, πῶς τὸ ἐπαινετὸν τῷ δικαίως ἐφαρμόσει, προσέθηκε.

1 τοιαῦται D	6 alterum om. B	2 συμβεβηκός τῷ eras. A	3 ante ἄλλο add. εἰ aBP	post ἄλλο τι add. τοιοῦτον aB	5 ὑπάρχοντος ABD, Ppr.: ὑπάρχειν a, Peorr.
a, Peorr.	ante τοῦ add. τοῦτον D	6 post ἐνι add. τοῦτο Λ	7 δεῖξαι Λ	9 τῇ om. B	11 καὶ alterum om. A
9 τῇ om. B	11 καὶ D: om. aABP	6 post ἐνι add. τοῦτο Λ	7 δεῖξαι Λ	9 τῇ om. B	11 καὶ alterum om. A
ἔχοντα ἀν (ἀν ante καὶ om.) τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον Α	12 ἢ AD: om. aBP	12 ἢ AD: om. aBP	13 εἶχον] εν compend. add. P ²	13 εἶχον] εν compend. add. P ²	13 εἶχον] εν compend. add. P ²
15 δὲ] μὲν B	16 καὶ delevi	17 πτῶσιν τὴν δικαίως τῶν	14 εἰ delevi	15 δὲ] μὲν B	16 καὶ delevi
18 post οὕτως add. δὲ B	18 post οὕτως add. δὲ B	19 δεῖξη A	21 post ἔσται ras. 8 lit. P	18 post οὕτως add. δὲ B	19 δεῖξη A
22 τοῖς συστοῖ Α: τῷ συστοίχῳ B	22 τοῖς συστοῖ Α: τῷ συστοίχῳ B	23 δυνάμενον post δειγμήνησαι transposuit D: δυναμένον B	24 ἐν] εἰ A	25 ἤμεν corr. P (ἴ et τι supra lineaem, τι supra ras.)	25 ἤμεν corr. P (ἴ et τι supra lineaem, τι supra ras.)
26 δὲ τι superser. P ²	27 αὐτῷ, sed post συστοίχῳ B	26 δὲ τι superser. P ²	27 αὐτῷ, sed post συστοίχῳ B	28 ὑπάρχοντος a	28 ὑπάρχοντος a
τι Α	31 ἐφαρμόσει in ras. D	τι Α	31 ἐφαρμόσει in ras. D	τι Α	31 ἐφαρμόσει in ras. D

ὅγιθήσεται ὃς τὸ δικαίως καὶ ἐπαινετῶς κατὰ τὴν αὐτὴν πεποντιν
ἀπὸ τοῦ ἐπαινετοῦ. καθάπερ τὸ δικαίως ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. 15
ἡ μὲν γάρ δικαιοσύνη ἐπαινετὴ ὥριτήσεται. τὸ δὲ δίκαιον ἐπαινετόν. ὁ δὲ
δίκαιος ἐπαινετός. καὶ τὸ δικαίως ἐπαινετῶς· ὡς γάρ τὸ δικαίως πεποντιν
τῇ δικαιοσύνῃ. οὗτος καὶ τὸ ἐπαινετῶς πεποντιν τοῦ ἐπαινετοῦ.

p. 114b6 Σχοπεῖν δὲ μὴ μόνον ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ εἰργμένου, ἀλλὰ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἔναντίου τὸ ἔναντιν.

Δεῖξας τὴν ἀπὸ τῶν συστοίχων εὐπορίαν πρὸς ἐπιχείρησιν προστίθησι
τῷ προειρημένῳ τόπῳ καὶ τὸν ἀπὸ τῶν ἔναντίων ἔκστιν τῶν συστοίχων. 20
ἔστι δὲ ἔναντίον τῇ μὲν δικαιοσύνῃ ἡ ἀδίκια. τῷ δὲ δίκαιος ὁ ἀδίκος. τῇ δὲ
δίκαιον τὸ ἄδικον. τῷ δὲ δικαίως τὸ ἀδίκιον; δεῖ οὖν. φησί. καὶ ἀπὸ τῶν
ἔναντίων τῷ προκειμένῳ, οὐ μόνον ἀπὸ τῶν συστοίχων. τὴν ἐπιχείρησιν
ποιεῖσθαι. σκοπούντας εἰ τῷ ἔναντίῳ τὸ ἔναντιον. ζητούμενον γάρ εἰ
τὸ ἀγαθὸν ἡδονή. ὅραν γρὴν εἰ τῷ ἔναντίῳ τὸ ἀγαθόν (τοῦτο δέ ἔστι τὸ
15 κακόν) τὸ ἔναντίον τῇ ἡδει, διπερ ἔστι τὸ λυπηρόν. ἔπειται· καλὸν μὲν τῷ
ἔπηται. δειπτέον δτι καὶ τῷ ἀγαθῷ τὸ ἡδονή ἔπειται. εἰ δὲ μὴ ἔπειται (ἔστι γάρ
τικα καὶ κακὰ ἡδεῖα). οὐδὲ ἀν τῷ ἀγαθῷ πάντως ἔποιτο τὸ ἡδονή. ἀλλὰ καὶ
ζητούμενον εἰ ἡ δικαιοσύνη ἐπιτίμητη. σκεπτέον εἰ ἡ ἀδίκια ἀγνοια· εἰ
γάρ τούτῳ κάκεῖν. καὶ εἰ μὴ τούτῳ, οὐδὲ ἔκεινο. πάλιν ἔπει τῷ δικαίως
20 τὸ ἀδίκως ἔναντίον. εἰ ζητούτῳ τῷ δικαίως εἰ τὸ ἐπιτίμημανικῶς καὶ
ἐμπείρως ἔπειται. ἐπικεπτέον εἰ τῷ ἀδίκως τὸ ἀγνοούντως καὶ 25
ἀπείρως ἔπειται. εἰ μὲν γάρ τούτῳ. κάκεῖν. εἰ δὲ μὴ τούτῳ, ὥσπερ
δοκεῖ. οὐδὲ ἀν τῷ δικαίων ἔκεινα ἔποιτο. δοκεῖ γάρ τὸ ἀδίκως γνώμενον
ἐμπείρως μᾶλλον ἢ ἀπείρως γίνεσθαι. ἔκουστίως γάρ καὶ ἐξ ἐπιβούλησ
25 ποιλάκις τὸ ἀδίκως γνώμενον γίνεται· τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπὸ ἐμπείριας. αὕτου
δὲ τῆς τοιαύτης δεῖξεις, δτι ὡς προειρηκεν ἐν τοῖς ἐπάνω, ἀν τὸ ἔναντίον
τῷ ἔναντίῳ, ἀνάγκη καὶ τῷ ἔναντίῳ τὸ ἔναντίον ἡ ἐπ’ εὐθείας ἡ ἀνάπταλιν. 30
ὡς ἔδειξεν ἐν ταῖς τῶν ἔναντίων ἀκολουθίαις. διὸ καὶ αὐτὸς προσέτικεν
δτι οὔτοις δὲ ὁ τόπος εἰρηται πρότερον ἐν ταῖς τῶν ἔναντίων
30 ἀκολουθήσεται· τὸ αὐτὸν γάρ ἔκει τε εἰρηται καὶ δέδεικται καὶ διὰ

2 post ἐπαινετοῦ add. τὸ ἐπαινετῶς aB	3 βίσεται D	5 τῇς] ἐπὶ Λ	6 ἐπὶ omisso
αὐτοῦ Λ ἀλλὰ—ἔναντιον (7) om. B	8 εὐπορίαν D: ἀπορίαν aABP	9 ἐνάπτ ^w AD:	
ἔναντιον aBP	τῶν alterum D: om. aABP	συσται supra scripto γ. A	10, 11 τῷ
δὲ—ἄδειον om. B	12 προκειμένῳ aMP: προειρημένῳ BD	13 τὸ ἔναντιον εἰ τῷ ἔνα-	
	post γάρ add. τοῦ aAB. superser. P. sed cf. vs. 18 et p. 198,6, 205,15, 206,21	τίον B	
16 (θεικτέον—18 ζητουμένου), initium paginae, add. P ^a	εἰ δὲ—ἀγαθῷ (17) periit		
in P	in P		
ἐπειται alterum AD: om. aB	17 καὶ prius D: cf. p. 200,14: om. aAB		
supra κακὰ ἡδεῖα scriptum ὡς ἡ πορνεῖα B	τὸ ἡδονή πάντως ἔποιτο B: ἔπειτο τὸ ἡδονή		
om. P ^a	om. P ^a		
καὶ om. P ^a	19, 20 τὸ δικαίως καὶ τὸ α—20 τῷ corr. ex τῷ B		
22 ante ἀπείρως add. τῷ B	τούτῳ κάκεῖν Α	24 καὶ sup-	
	τούτῳ (post γάρ) Α	perser. B	
26 ἐν τοῖς ἐπάνω] c. 8 p. 113b27 sq.	27 ἀνάγκη—ἔναντιον om. Α		
τὸ ἔναντιον τῷ ἔναντίῳ aP, sed cf. p. 200,7, 8	28 αὐτῷ al ^b		

τούτου τοῦ τόπου ἀξιωθεῖ. εἴη δὲ ἂν οὐκεισύμενον τὸ ἀπὸ τῶν ἐναντίων τῷ ἀπὸ τῶν συστοίγων. καὶ δέσιν κατὰ τὴν αὐτὴν κλήσιν τε καὶ πτῶσιν τὸ ἐναντίον λαβόντες δι’ ἑκείνου καὶ τὸ προκείμενον δείκνυμεν. οὗτον εἰ τοῦ ἔργοντο εἰ τὸ δικαίως ἐπαινετῶς, τὸ ἀδίκως λαμβάνοντες ἡγησομεν εἰ ψεκτῶς· 5 εἰ δὲ μὴ τὸ δικαίως ὅλῳ τῷ δίκαιῳ, οὐ τὸ ἀδίκως πᾶλιν ὅλῃ τῷ ἀδίκῳ ληρόμεθα, κατὰ τὰς αὐτὰς συστοιχίας τὸ ἐναντία λαμβάνοντες καθ’ ἃς εἰληπται καὶ τὰ προκείμενα περὶ ὧν ζητοῦμεν· εἰ γάρ η πτῶσις τοῦ ἐναντίου ὑπάρχει τῇ πτώσει τοῦ ἐναντίου, καὶ τῇ πτώσει τοῦ ἐναντίου. 45

10 p. 114b16 Ἐτι ἐπὶ τῷ γενέσεων καὶ φύσηρῶν καὶ ποιητικῶν καὶ φιλοτεικῶν. καὶ ἀνατροῦντι καὶ κατασκευάζοντι.

Εἰπόντων τούτοις τε ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἀντικειμένοις ἐπομένων τόπους κατασκευαστικούς τε καὶ ἀνατκευαστικούς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν συστοίγων ὑποδείκνυσι τίνα καὶ ὅλῃ τῷ εὑπορίᾳ ἐπιγειρήσεως δικοίων ταῖς προειρημέναις 15 ἐξ ἀκολουθίας καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ πρὸς ἀνατκευὴν χρήσιμον. ἔστι 107 δὲ αὕτη ἀπὸ τῶν γενέσεων καὶ φύσηρῶν καὶ πᾶλιν ἀπὸ τῶν ποιητικῶν τε καὶ φιλοτεικῶν, ὡν ἔκαστος καθ’ αὐτὸν ἂν εἴη τόπος. ὡν γάρ αἱ γενέσεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ αὐτὰ ἀγαθά, καὶ ἀντιστρέψαντι. εἰ αὐτὰ ἀγαθὰ τὰ γνόμενα, καὶ αἱ γενέσεις ἀγαθά. οἶνον εἰ η γένεσις τῆς 20 ὑγείας (τοῦτο δέ ἐστιν η σωφρονικὴ δίαιτα) ἀγαθόν. καὶ η ὑγεία. ης γέ- νεσις τὸ οὖτα διαιτᾶσθαι. ἀγαθὸν καὶ αὐτή· καὶ εἰ η ὑγεία ἀγαθόν, πᾶλιν καὶ τὸ σωφρονικῶν διαιτᾶσθαι ἀγαθόν. καὶ ἐπεὶ η ἀρετὴ ἀγαθόν, καὶ η γένεσις αὐτῆς ἀγαθόν· τοῦτο δέ ἐστιν η ἐκ παιδῶν ἀγαθὴ διὰ τῶν ἐθῶν τῶν πρὸς ἀρετὴν φερόντων· καὶ ἐπεὶ η τοιαύτη ἀγαθὴ ἀγαθὸν γένεσις 25 ἀρετῆς οὖσα, καὶ τὸ γνόμενον, η ἀρετή, ἀγαθόν. ἔστι δὲ τρόπου τινὰ καὶ οὖτος ὁ τόπος ἀπὸ τῶν συστοίγων. πλὴν οὗτοι σύστοιχα μὲν εἴρηται οἶνον 10 τὴν ὑγεινόν, ὑγιανόν. ὑγιεινῆς, οὐκέτι δὲ τὸ ὑγιαίνεσθαι τῇ ὑγείᾳ σύστοιχον. οὕτως δεικνύοις ἀν δέται. ἐπεὶ η παιδεία ἀγαθόν, καὶ τὸ παιδεύεσθαι ἀγαθόν.

1 τοῦ τόπου τούτου B 2 post αὐτὴν add. μὲν ADP: fort. post 3 εἰ transponendum
 3 δεικνύομεν B 4 λαβόντες a 5 οὐ] ὡς B 7 καὶ] κατὰ A 9 ὑπάρχει B
 10 post ἔτι add. εἰ aABP: om. D Arist. καὶ ποιητικῶν—κατασκευάζοντι (II) om. B
 11 φιλοτεικῶν P 12 ἐν τοῖς postea add. D 13 τε om. aP καὶ ἀνατκευαστικούς
 superser. P² aut P³ τούτοις οὐδὲ compend. add. P² 13. 14 ἀποδείκνυσι D 15 ἔτι
 (supra ἔτι ras. P) ἀκολουθίας aADP: ἔτι ἀκολουθίας B ἀνατκευὴν—κατασκευὴν B
 17 ὡς (ante ἔκαστος) B 18 καὶ alterum—τὰ (19) superser. P² aut P³ 19 αἱ om. A,
 superser. P² 21 ἀγαθὸν καὶ αὐτὴ om. B αὐτὴ D: αὐτὴ aP: αὐτό Α εἰ ras.
 2 lit. P ante η add. αὐτὴ aP 22 post ἐπεὶ add. καὶ aB 23 ἀγαθόν] ὃν periit
 in D διὰ τῶν ἐθῶν post 24 ἀρετὴν transpositus B 23. 24 τῶν πρὸς ἀρετὴν φε-
 ρόντων ἐθῶν D 24 γένεσις] compend. P¹, γενει add. P³ 25 η om. a
 δὲ abscisum videtur in D 26 post εἴρηται add. οὗτα aABP 27 ὑγιανόν P
 post ὑγιανόν add. καὶ ὑγιεινός καὶ B. καὶ ὑγιεινός a οὐκ ἔστι B post δὲ add.
 καὶ a, superser. P² 28 η om. aP

γένεσις γάρ τοῦτο παιδείας. οὐ γένεσιν λέγει νῦν οὐ δι' ὃν γίνεται, ἀλλ' αὐτὴ τὸ γίνεσθαι· εἰ γάρ ἀγαθὸν τὸ γίνεσθαι οὐγένειαν, καὶ η̄ ὑγεία ἀγαθόν, καὶ εἰ η̄ οὐγένεια ἀγαθόν, καὶ τὸ γίνεσθαι οὐγένειαν ἀγαθόν, ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ ἀρετῆς λόγος. 15 ἐπὶ δὲ τῶν φιλοράθην οὐκέτι οὐκίως ἔχει ὡς ἐπὶ τῶν γενέσεων, ὅλλα ἀνάλογα πολὺν η̄ ἀκολουθήσεις· ὅν μὲν γάρ αἱ φιλοράθην ἀγαθόν, αὐτὰ τῶν οὐκανόν, ὃν δὲ η̄ φιλοράθην κακόν, αὐτὰ ἀγαθόν. οὐν εἰ ἀγαθὸν η̄ φιλοράθην η̄ οὐγένειαν, κακὸν η̄ οὐσίας φιλοράθη γάρ οὐσίου η̄ σωφρονῶν διαιτα ἀγαθὸν οὐσίαν, καὶ εἰ κακὸν η̄ φιλοράθη τῆς οὐγένειας. ἀγαθὸν η̄ οὐγένεια· η̄ γάρ ἀκόλουσσος διαιτα κακὸν οὐσία φιλαρτικὸν οὐγένειαν, η̄ καὶ ἐπὶ τούτων οὐ τὰ φιλαρτικὰ γρήγορον λαμβάνειν (ποιητικὰ γάρ οὐεῖνα, περὶ ὃν ἔρει) ἀλλ' αὐτὸν τὸ φιλαρτικόν, οὐς δὲ ἐπὶ τῶν γενέσεων καὶ φιλοράθην ἔχει, οὐσίας καὶ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τε καὶ φιλαρτικῶν. ὅν μὲν γάρ τὰ ποιητικὰ καὶ φιλαρτικὰ ἀγαθά, καὶ αὐτὰ ἀγαθά· οἰνοὶ ἐπει τὰ οὐγένειας ποιητικὰ ἀγαθά, καὶ η̄ οὐγένεια ἀγαθόν, καὶ ἀνάπταντα, ἐπει η̄ οὐγένεια ἀγαθόν, καὶ τὰ ποιητικὰ οὐγένειας ἀγαθά. ὅν δέ γε τὰ φιλαρτικὰ ἀγαθά, αὐτὰ τῶν 25 οὐκανόν, καὶ μόν τὰ φιλαρτικὰ κακά, αὐτὰ ἀγαθά· τὸ γάρ οὐσίου φιλαρτικὸν ἀγαθόν, ἐπει κακὸν η̄ οὐσίας, καὶ τὸ οὐγένειας φιλαρτικὸν κακόν, διτι ἀγαθὸν η̄ οὐγένεια.

'Ἐπιζητήσαι δ' ἄν τις ἐπὶ τῶν ποιητικῶν, εἰ ὕσπερ ὃν τὰ ποιητικὰ 20 ἀγαθά, καὶ αὐτά. οὐτως καὶ μόν τὰ ποιητικὰ κακά, καὶ αὐτὰ κακά, καὶ ἔτι, εἰ αὐτὰ ἀγαθά, καὶ τὰ ποιητικὰ ἀγαθά, εἰ γάρ τοῦτο, δέξει κακῶς ὅποι τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς λέγεται· 'τὸ διὰ κακοῦ γινόμενον οὐκ ἔστιν ἀγαθόν· πλοῦτος δὲ καὶ διὰ πορνοβοσκίας κακοῦ οὐσίας γίνεται οὐκ ἀρά διαποιητικόν'. η̄ ο τόπος ἔνδοξος μὲν ἔστιν, οὐ μήρ καὶ σληψής· οὐ 25 γάρ κεκαλύται τι ἀγαθὸν διν ὅποι κακοῦ γίνεσθαι, οὐς οὐγένεια διὰ κακίσεως καὶ τομῆς κακῶν οὐσίων. η̄ τοῦτο καὶ αὐτὸς δέξει λέγειν καὶ διαιρεῖν· εἰπόν γάρ ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν φιλαρτικῶν, προτείμησι πᾶσι οὐτως καὶ κατὰ τί εἰπεν· ὃν μὲν γάρ τὰ ποιητικὰ ἀγαθά η̄, καὶ αὐτὰ τῶν ἀγαθῶν, ὃν δὲ τὰ φιλαρτικὰ 30 ἀγαθά, αὐτὰ τῶν οὐκανόν· οὐκέτι δὲ προτείμησι οὐτε τὸ 'ὅν τὰ γινόμενα ἀγαθά, καὶ τὰ ποιητικὰ τούτων ἀγαθά' οὔτε τὸ 'ὅν τὰ ποιητικὰ κακά, καὶ τὰ γινόμενα ὅποι τούτων κακά.' οὐς γάρ ἔξι ἀληθῶν μὲν πάντως

1 οὐν λέγει B δι' ὃν P¹; δι' η̄ς αB, superser. P²; δι' η̄ AB 2 η̄ prius AD; om. aBP εἰ alterum om. A, superser. P² 4 ἔχει post ως transpositus a: om. P 5 ἀκολουθία Λ 6 κακόν] τῶν κακῶν B η̄ alterum om. B 7 ἀγαθὴ Α 9 οὐσία φιλαρτικὴ Α γρήγορον ΛBD: δεῖ aP 10 post γάρ add. εἰσιν AD 13 ἐπὶ τὰς Α 14 η̄ prius BD; om. aLP η̄ alterum om. P η̄ οὐγένεια ἀγαθόν, καὶ τροπής εἰπει) mrg. D 14, 15 οὐγένειας ποιητικὰ D 15 ἀγαθὸν (post οὐγένειας) B 17 ἀγαθόν prius corr. ex ζζαρόν B 18τι] ἐπει D 19 ἐπιζητήσαι—παρουσία (p. 203, 5) om. in lac. P, defectus signum superser. P² 20 fort. ἀγαθός, (ἀγαθὸς), at cf. p. 203, 17, 18 ante διν add. εἰ D 21 ante αὐτὰ add. τὰ Α αὐτὰ ἀγαθὰ AD: τῶν ἀγαθῶν αB 23 καὶ om. D πορνοβοσκία AB 25 διν om. A ante οὐγένεια add. η̄ D 26 τοῦτο ποιητικῶν καὶ (27) om. Α 27 ἐπι alterum AD; om. αB Arist. 28 οὐτως καὶ AD: οὐτως αB 29 γρήγορον Arist. 30 ἀγαθά AD Arist.: τῶν ἀγαθῶν αB 31 post alterum quoque ποιητικὰ add. τούτων D 32 ὅποι corr. ex ἀπὸ B.

ἀληθίες συνάγεται, οὐ μὴν πάντως καὶ τὸ ἀληθές ἐξ ἀληθῶν (καὶ γὰρ καὶ ἐκ ψευδῶν ἀληθές). οὗτος καὶ τὸ ὑπὸ μὲν ἀγαθῶν γεγονός ἀγαθόν, οὐ μὴν πάντως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὰ ποιητικὰ ἀγαθά· δύναται γὰρ καὶ ὑπὸ 40 κακοῦ ἀγαθὸν γενέσθαι. εἰπεν δὲν οὖν οὗτος ὡς μέχρι τούτου τοῖς ἐπὶ τῶν 5 γενέσεων καὶ φιλορῶν εἰρημένοις ὄμοιών ὄντων τῶν ποιητικῶν τε καὶ φιλο-
τεκῶν. εὔροις δὲ ὁν διαφέρου τῆς γενέσεως τὸ ποιητικόν. οὗτος δὲ γένεσις μὲν ἐπὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος λέγονται ἄν. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ· οἷον εἰ τὸ τὴν ἀρετὴν γένεσθαι ἀγαθόν, καὶ οὐκ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἀγαθόν, καὶ εἰ τὴν ἀρετὴν ἀγαθόν, καὶ τὸ γένεσθαι αὐτὴν ἀγαθόν. πᾶλιν εἰ τὸ φιλερεσθαι τὴν ἀρετὴν 45 10 κακόν. η ἀρετὴν ἀγαθόν, καὶ εἰ η ἀρετὴ ἀγαθόν, καὶ τὸ γένεσθαι αὐτὴν ἀγαθόν καὶ τὸ φιλερεσθαι κακόν· καὶ εἰ τὸ φιλερεσθαι τὴν νόσον ἀγαθόν, η νόσος κακόν. τὰ δὲ πρὸ ὅληρου εἰρημένα τῶν γενέσεων παραδείγματα οὐ γένεσις ἀλλα φιλορὰ εἰεν ἀλλὰ ποιητικά, ἐφ' ὃν μόνον ἀληθίες ἔκεινον τὸ 'ει τὰ | ποιητικὰ ἀγαθά. καὶ τὰ γινόμενα ἀγαθά, καὶ εἰ τὰ 108 15 φιλοτεκικὰ ἀγαθά. αὐτὰ τῶν κακῶν', οὐ μήν εἴτι αὐτάπειλιν τῷ δύνατθαι ἀγαθά τινα καὶ ὑπὸ κακῶν γένεσθαι, ὡς ὑψεία ὑπὸ κακέων καὶ τομῶν καὶ ἀτροφιῶν καὶ πλούτων ὑπὸ πορνοβιοσκίας.

p. 114b 25 Πάλιν ἐπὶ τῶν ὄμοιών, εἰ ὄμοιως ἔχει.

Οὐ νῦν μηδὲν εἰπόμενον τόποιον, εἴστι καὶ αὐτὸς ἐξ ἀκολουθίας τῆς ἐπὶ 20 τῶν καὶ ἀναλογίαν τῶν αὐτῶν καὶ ὄμοιότερος. οἷον ἐπει τὸ ὄμοιος ἔχει ἐπιστήμη πρὸς τὰ ἐπιστητὰ καὶ δέξαι πρὸς τὰ δοξαστά, εἰ ἐπιστήμη μία τῶν πλειόνων, εἴη ἀλλα δεικνύμενον οὗτος καὶ δέξαι ἀκολουθεῖ γάρ· καὶ ἐπὶ τῆς δέξης οὗτος ἔχει, εἴη ἀλλα πᾶλιν καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης δεικνύμενον τὸ αὐτόν. οὗτος λαβόν τις οὗτος ὄμοιος ἔχει δέξιος πρὸς τὸ ὄραν καὶ ἀκοὴ πρὸς 25 τὸ ἀκούειν, δεῖξει οὗτος, ἐπει μὴ τὸ ὄψιν ἔχειν αὐτάρκεις πρὸς τὸ ὄραν (δεῖ γὰρ καὶ φωτῆς καὶ διατήματος). οὐδὲ τὸ ἀκοὴν ἔχειν αὐτάρκεις πρὸς τὸ 30 ἀκούειν· ὄμοιος, εἰ τὸ ἀκοὴν ἔχειν οὐκ αὐτάρκεις πρὸς τὸ ἀκούειν, οὐδὲ ὁν τὸ ὄψιν ἔχειν αὐτάρκεις εἴη πρὸς τὸ ὄραν· καὶ εἰ τὸ ἔτερον αὐτάρκεις, καὶ θίτερον· εἴστι γὰρ ο τόπος καὶ κατασκευαστικός καὶ ἀνασκευαστικός. καὶ

I πάντως καὶ αΒ: πάν (i. e. πάντοτε) D   1. 2 καὶ γὰρ καὶ ἐκ ψευδῶν D et omissio
 altero καὶ A: ἐκ ψευδῶν γὰρ αB   2 γεγονός (sic) B   3 πάν supra scripto
 τ D   τοῦ ἀγαθοῦ post ποιητικὰ transposuit D   6 post ὃν add. καὶ αB   7 μὲν
 D: om. αB: ras. 16 lit. A   οὐκ scrīpsi cf. p. 201,1: ὡς libri   8. 9 καὶ εἰ η ἀρετὴ
 ἀγαθόν om. A   9 αὐτὴν ἀγαθὴν A   10 καὶ εἰ —κακόν (11) om. D   12 ante η
 add. καὶ αB   13 post ἀληθίες add. εἴη D   14 τὰ tertium om. a   15 εἴτι scrīpsi:
 εἴτι αΑΒ: οὗτοι D   τῷ Α   16 ἀπὸ (ante καθεστον) Α   17 ὑπὸ D: ἀπὸ αΛΒ
 18 εἰ post πᾶλιν transposuit D   19 ἀκολουθεῖς corr. ex ἀναλογίας B   22 οὗτοι
 om. A   23 ἔχει a   καὶ om. a   τῆς alterum αB: om. ΛΒ   23. 24 τὸ αὐτὸν
 δεικνύμενον αB   24 λαβόν τις Α, Deorri: λαβόντες αB, Dpr.   ἔχει AD: om. αB
 δέξιος postea add. D   26 καὶ prius AD: om. αB   ante οὐδὲ add. οὗτος D   post
 αὐτάρκεις add. εἴστι Α   27 ὄκοιη ἔχειν Α: ο. ἔχει α: ο. ἔχει B: ὄκοιην D   28 ἔχει
 αB   εἴη om. D   post ὄραν add. δεῖ γὰρ καὶ φωτῆς—αὐτάρκεις ex vv. 25, 26 Α
 29 εἴτι α   γὰρ αB: δ' AD   καὶ (post τόπος) αB: om. AD

ἐπεὶ ὄμοιώς ἔχει οἰκοδομικὴν πρὸς οἰκίαν καὶ ναυπηγικὴν πρὸς ναῦν, εἰ
αὐτάρκης ἡ τῆς οἰκοδομικῆς παρουσία πρὸς ποίησιν οὐκίας. αὐτάρκης ἀν
εἴη καὶ ἡ τῆς ναυπηγικῆς παρουσία πρὸς νεός κατασκευήν· εἰ δὲ μὴ¹⁵
αὐτάρκης ἡ τῆς ἑτέρας παρουσία πρὸς ποίησιν τῶν ὑπὸ αὐτήν, οὐδὲ ἂν ἡ
5 τῆς ἑτέρας παρουσία αὐτάρκης εἴη πρὸς τὴν τῶν ὑφ' αὐτὴν ποίησιν.
τούτῳ δέ. φησί. δεῖ γρηγορίου τῷ τόπῳ καὶ ἐπὶ τῶν ἀληθῶν ὄμοιών καὶ
ἐπὶ τῶν δοκούντων. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀληθῶν ὄμοιών εἶσται καὶ τὸ δεικνύ-
μενον ἀληθῆς· ἐπὶ δὲ τῶν δοκούντων ἀληθῆς μὲν οὐ. φαινόμενον δέ. αὐτίκα
γοῦν οὐ πάντῃ ὄμοιώς ἐπιστήμη πρὸς τὰ ἐπιστητὰ ἔχει καὶ δόξα πρὸς²⁰
10 τὰ δοξαστά, εἴ γε ἡ μὲν ἐπιστήμη ἀμετάπειστός εἶστι περὶ τὰ ἐπιστητά, ἡ
δὲ δόξα οὐ τοιαύτη. ἀll' οὐδὲ διμοίως ἔχει οὕτις πρὸς τὸ ὅραν καὶ ἀφή-
πρὸς τὸ ἀπτεσθαι· ἡ μὲν γάρ διὰ μέσου τινὸς καὶ τούτου πεφωτισμένου
ἀντιλαμβάνεται τοῦ οἰκείου αἰσθητοῦ. ἡ δὲ ἀφή οὐχ οἰστως. δοκούντα
ὄμοιότης εἶστι καὶ ἡ κατὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως· δοκεῖ γάρ ὄμοιον εἶναι
15 τὸ μὲν ὅραν τῷ βοῶν τὸ δὲ πονεῖν τῷ ποιεῖν καὶ τὸ ὑφαίνειν τῷ ὄγκῳ·²⁵
νεν. εἰ δή τις ἀξιώσαι. ἐπεὶ τὸ βοῶν ποιεῖν εἶστι, καὶ τὸ ὅραν ποιεῖν εἶναι,
καὶ ἐπεὶ τὸ πονεῖν πάσχειν, καὶ τὸ ποιεῖν πάσχειν εἶναι, καὶ ἐπεὶ τὸ ὑφαί-
νειν ἐνεργεῖν, καὶ τὸ ὄγκονειν. ἀπὸ φαινομένης ὄμοιότητος τὴν ἐπιγέργην
ποιήσεται. οὐ γάρ τῷ πράγματι ἡ τῶν προσειρημένων ὄμοιότης ἀλλὰ τῇ
20 λέξει μόνη· διὸ καὶ ἐπιπόλαιος καὶ σοφιστικὴ ἡ πρὸς τὰ τοιαῦτα γρῆσις
τοῦ τόπου.

p. 114b31 Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐφ' ἐνὸς καὶ ἐπὶ πολλῶν εἰ ὄμοιώς³⁰
ἔχει· ἐνιαχοῦ γάρ διαφωνεῖ.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος ἐξ ἀκολουθίας. εἶστι δὲ τοιοῦτος· εἰ ἐφ' ἐνὸς ἐν
25 τῷ. καὶ ἐπὶ πολλῶν πολλὰ τὰ τοιαῦτα· ἀκολουθεῖ γάρ. οἷον εἰ τὸ
διδάσκειν ἔνα ὠφελεῖν ἔνα ἐστί, καὶ τὸ πολλοὺς διδάσκειν πολλοὺς ὠφε-
λεῖν ἐσται· ἡ εἰ μὴ τοῦτο, οὐδὲ τὸ πρῶτον. πάλιν εἰ τὸ μνημονεύειν τινὸς
μετὰ τοῦ φαντάζεσθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ τὸ πολλῶν μνημονεύειν μετὰ τοῦ

1 ἡ οἰκοδομικὴν (sic) α ναυπηγικὴν Dpr. 3 νεώς AD: νηός aB post μὴ add.
τὸ A 4 ὑφ' αὐτὴν ut vs. 5 scribendum videtur cf. p. 71,6. 104,5 πρὸς — παρου-
σία (5) AD: οὐδὲ. ἡ ἑτέρα α: om. B 5 ante αὐτάρκης add. εἰ P πρὸς ποίησιν τῶν
ὑφ' αὐτὴν D 6 δή. α 7 ὄμοιώς B 8 ἀληθῶς μὲν al² φαίνεται D
9 post ὄμοιώς add. ως ABD cf. vs. 11 καὶ ως a post δόξα add. καὶ P 10 ἀμε-
τάπειστος B: ἀμετάπιστος aDP: ἀμετάπτωτος A περὶ aBP, corr. D: πρὸς Λ, Dpr.
11 post οὐδὲ add. ως Λ ἀφή P¹, corr. P², itemque vs. 13 13 οἰταίου ex corr.
add. D 14 ἡ ab, in ras. P²: εἰ AD ὄμοιον γάρ ΛD 15 καὶ τό] τὸ δὲ D
16 δή scripsi: δέ libri ἀξιώσει ΛB 17 καὶ ἐπεὶ τὸ πονεῖν — εἶναι om. A
18 post ὄγκονειν add. ὄμοιώς aB 20. 21 τοῦ τόπου γρῆσις B 22 ἐπὶ om. P
ante πολλῶν add. τοῦ aB εἰ D: αντε ἐφ' transposuerunt aBP (P, ceteri Arist. cod.
etiam ante ἐπὶ habent εἰ): om. A ὄμοιώς — διαφωνεῖ (23) om. B 24 ὁ τόπος
οὗτος D 25 τι om. A ante πολλῶν add. τοῦ aBP τὰ om. B, superser. P¹,
ut videtur 26 ante ὠφελεῖν add. καὶ Λ 27 post τινὲς add. πολλοὺς Λ 28 τοῦ
alterum om. aA

εαντάξεσθαι περὶ τῶν πολλῶν γένους ἀν. καὶ εἰ εἰς ἄνθρωπος λατρεύει. 35
καὶ οἱ πολλοὶ λατρεύοι. καὶ εἰ τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαι ἔστι. καὶ τὸ πολλὰ
ἄμφια ἐπίστασθαι πολλὰ ἄμφια διανοεῖσθαι ἔσται. εἰ δὲ ἀδύνατον ἄμφια πολλὰ
διανοεῖσθαι. οὐδὲ ἂν τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαι εἴη. οὐδὲ δὲ οὐκ ἐπειτα
οἱ τῷ ἄμφια πολλὰ ἐπίστασθαι τὸ καὶ διανοεῖσθαι ἄμφια πολλά. δῆλον ἐκ τοῦ
ἐπίστασθαι μὲν ἄμφια πολλὰ δυνατὸν εἶναι. διανοεῖσθαι δὲ ἄμφια πολλὰ ἀδύ-
νατον. πᾶς γάρ οἱ διανούμενος ἐν τῷ διανοεῖται. τὸ γάρ διανοεῖσθαι ἐνέρ- 40
γεια καὶ διέξηδος τῆς ψυχῆς· ὡς γάρ ἀδύνατον ἄμφια λέγειν πολλοὺς λόγους.
οὕτως καὶ διανοεῖσθαι ἄμφια πολλά. λόγος γάρ τις η̄ διάνοια τῆς ψυχῆς
τοῦτος ἔφ’ ἑκατῆς λεγούσεται. η̄ οὐκ ἀνάγκη. εἰ μὴ οὖν τε τὸν πολλὰ
ἄμφια ἐπιστάμενον πολλὰ ἄμφια διανοεῖσθαι. μηδὲ τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαι
εἶναι. δ καὶ αὐτὸς δοκεῖ λέγειν· προσθιεὶς γάρ τὸ ἐνιαγκοῦ γάρ διαφωνεῖ
ἐπήνεγκεν οἷον εἰ τὸ ἐπίστασθαι διανοεῖσθαι, καὶ τὸ πολλὰ ἐπί- 45
στασθαι πολλὰ διανοεῖσθαι· τοῦτο δὲ οὐκ ἀληθές. η̄ τὸ ἐνιαγκοῦ
τὸ γάρ διαφωνεῖ εἰπεν οὐκ ἐπὶ διαβολῆς τοῦ τόπου ἀλλὰ δεικνὺς ἔφ’ οὐν
γρήσιμος οἱ τόπος πρὸς ἀνατκενήν· ἔφ’ οὐν γάρ φαίνεται μὲν ἔφ’ ἐνὸς
οὕτως ἔχειν. οὐκέτι δὲ ἐπὶ τῶν πολλῶν δυνατὸν τοῦτο. ἐπὶ τούτων ἀπὸ
τῶν πολλῶν ἀργότερον ἀνατκενάστησεν τὸ καὶ | ἐπὶ τοῦ ἐνὸς φαινόμενον. 109
ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ τὸν ἐπιστάμενον διανοεῖσθαι· τούτῳ γάρ οὕτως ἔχειν
20 δυσκοῦντι ἐναντιοῦται τὸ μὴ δύνασθαι τὸν πολλὰ ἐπιστάμενον ἄμφια καὶ
διανοεῖσθαι ἄμφια πολλά. διὸ οὐδὲ ἐκεῖνο ἀν ἀληθές εἴη. η̄ καὶ [ἐπὶ] ἐνὸς
ἐπιστήμονος ὅντος οὐκ ἀνάγκη καὶ πολλούς. καὶ ἐνὸς μέλανος οὐκ ἀνάγκη
καὶ πολλούς. καὶ ἐνὸς ἔξαδακτύλου οὐκέτι καὶ οἱ πολλοί. η̄ οἱ τόποις ἐπὶ οἱ
τῶν φύσει τε καὶ κατὰ φύσιν ὑπαρχόντων προτοί τον.

25 p. 114b37 Ἐτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἤτοι.

Τόπους παραδίδωσιν ἥμεν ἀπὸ τε τοῦ μᾶλλον καὶ ἤτοιν καὶ ἔτι ἀπὸ
τοῦ ὅμοίως κατατκεναστικούς τε καὶ ἀνατκεναστικούς. εἰσὶ δὲ οἱ τόποι τὸ
γρήσιμον ἔχοντες ἐν τοῖς συμβλητοῖς· ἐν τούτοις γάρ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ
τὸ ἤτοι καὶ τὸ ὅμοίως. καὶ πρῶτην γε τῶν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τε καὶ

1 γένοιτο B	2 οἱ] εἰ Λ	3 ἄμφια διανοεῖσθαι BD: inv. ord. aABP	ἔστεν D
ante πολλὰ add. τὸ AB. τὰ D	4 εἴη] η̄ Λ	5 τὸ πολλὰ ἄμφια Λ	τὸ] τῷ
AB πολλὰ ἄμφια διανοεῖσθαι D	6 δυνατά Λ	8 λέγειν ἄμφια Λ	9. 10 τῷ;
ψυχῆς αὐτῆς A: αὐτῆς τῆς ψυχῆς aBDP	11 ἄμφια prius D: om. aABP	12 εἴναι	
D: om. aABP γάρ alterum om. AB	13 post διανοεῖσθαι add. ἔστι B(P)		
14 διανοεῖσθαι πολλά D	15 γάρ om. D	16 διαβολῆς Λ	17 ἀπὸ τούτων ἀλλ.
ἀπὸ B	18 καὶ om. Λ	19 ἔχει ABD: ἔχει aP	20 ἄμφια
ἐπιστάμενον (ἐπιστάμενον in ras.) D	20 καὶ postea add. D	21 ἄμφια D: om. aABP	
ἢ om. D εἴη in ras. D: η̄ B	22 εἴη delevi	23 πολλούς] οὓς in ras. D	
οὐκέτι καὶ οἱ πολλοί aABP: οὐκ ἀνάγκη καὶ τούτους πολλούς D	24 τε om. aP πρώτη B	post η̄ add. εἰ B	
Arist. ante ἤτοιν add. τοῦ Λ	25 δὲ DP: om. aAB Arist.	26 τε om. AB	27 εἴτε postea add. D: εἴτε Λ
27 post δὲ add. καὶ aBP	29 τὸ prius om. a	τῶν BDP: τῷ aL	τε om. D: γε B

ἥττον μηγμονεύει, είτα προστεθήσιν αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ὄμοιου. οὕτω 10
δὲ τέσσαρες εἶναι τοὺς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον. ὑμοίως δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ
ἥττον τόπους. ὃν ἔκαστον καὶ πρὸς ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν εἴναι
γοργίων. εἰσὶ δὲ οἱ τέσσαρες, ὡς ἔρει, η̄ ἐνὸς περὶ ἐνὸς κατὰ τὸ μᾶλλον
οἱ τοῦ καὶ ἥττον τὴν σύγχρισιν λαμβάνοντος η̄ ἐνὸς περὶ δύο η̄ δύο περὶ
ἐνὸς η̄ δύο περὶ δύο. καὶ ἔστιν, οὐ πρώτου μηγμονεύει, ἐνὸς περὶ ἐνὸς,
τὸν τοιοῦτον εἰς ἕγιοττο περὶ τινῶν εἰς τὸ ἔτερον τῷ ἐπέριῳ ὑπάρχει. ἐπει 15
ὑεγομένων ἀμφιστέρων τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον. θέσις ὅραν εἰς τῷ μᾶλλον
τὸ μᾶλλον ὑπάρχει. * * * * καὶ τῷ ἀπλῶς τὸ ἀπλῶς ὑπάρχει. ἐὰν
10 δὲ μὴ ὑπάρχῃ τῷ μᾶλλον τὸ μᾶλλον. οὐδὲ ἂν τῷ ἀπλῶς τὸ ἀπλῶς
ὑπάρχει. οἷον εἰς ἕγιοττο πότερον τῇ ἡδονῇ τὸ ἀγαθὸν ὑπάρχει η̄ οὐ.
ἐπει ἀμφιστέρω τὸ μᾶλλον ἔχει, δεῖ ὥραν εἰς τῇ μᾶλλον ἡδονῇ τὸ μᾶλλον
ἀγαθὸν ὑπάρχει· εἰ γάρ η̄ μᾶλλον ἡδονὴ μᾶλλον ἀγαθόν. καὶ η̄ ἡδονὴ
ἀγαθὸν ἀν εἴη· εἰ δὲ μὴ εἴη η̄ μᾶλλον ἡδονὴ η̄ ἥττον ἡδονῆς μᾶλλον 20
15 ἀγαθόν, οὐδὲ ἀν η̄ ἡδονὴ ἀγαθὸν εἴη. πάλιν ἔγραψαν μένου εἰς τὸ ἀδικεῖν
κακόν. ἔγραψεν εἰς τὸ μᾶλλον ἀδικεῖν τοῦ ἥττον μᾶλλον ἔστι καὶ μεῖζον
κακόν· καὶ μὲν δεῖξωμεν οὗτος ἔχον. δεδειγότες ἀν εἴημεν καὶ τὸ ἀδικεῖν
κακὸν ὅν· εἰ δὲ δειγίζει τὸ μᾶλλον ἀδικεῖν μὴ ὅν μᾶλλον κακόν. οὐδὲ ἀν
τὴν ἀργὴν τὸ ἀδικεῖν εἴη κακόν. δοκεῖ δέ τοι τὸ τυραννεῖν μᾶλλον ἀδικεῖν
20 δὲ μὴ εἴναι κακόν. πάλιν εἰς τὸ μᾶλλον ἀλγεῖν μᾶλλον κακόν. καὶ τὸ 25
ἀλγεῖν τοιοῦτον· καὶ εἰ τὸ μᾶλλον πένεσθαι μᾶλλον κακόν. καὶ τὸ πένεσθαι·
καὶ εἰ τὸ μᾶλλον φιλοπονεῖν μᾶλλον ἀγαθόν, καὶ τὸ φιλοπονεῖν τοιοῦτον.
εἰσὶ δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ μᾶλλον ἀργόμενοι οἱ τόποι ἀνασκευαστικοί, ἀπὸ δὲ
τοῦ ἥττον κατασκευαστικοί· ἐν μὲν γάρ τῷ δειγίζει μὴ ὑπάρχον τὸ
25 μᾶλλον ἀνασκευάζεται καὶ τὸ ἀπλῶς καὶ τὸ ἥττον. ἐν δὲ τῷ δειγίζει μὲν τὸ
ἥττον ὑπάρχον κατασκευάζεται καὶ τὸ ἀπλῶς καὶ τὸ μᾶλλον. εἰ δὲ τῇ 30
τοῦ ὑποκειμένου ἐπέδροιει η̄ τοῦ κατηγορουμένου ἐπέδροις ὑπάρχει. οὐδὲ τῆς
ἐπατηγῆς γοργῆ λαμβάνοντας πιστοῦθαι. οἷον μᾶλλον ἡδονὴ η̄ περὶ τὰ
ἀφροδίσια. μᾶλλον καὶ η̄ περὶ τὰς βρώσεις τε καὶ πόσεις· δοκοῦσι γάρ εἴναι
30 σφιδρότεραι. τὸ δὲ σφιδρότερον μᾶλλον τοιοῦτον· εἰ οὖν αὕται μὴ εἰσὶ

2 τοῦ alterum om. B   3 πρὸς alterum om. D   5 τε om. A   ante ἥττον add.
τὸ A   6 πρῶτον A   7 τενος D   8 ante ἥττον add. τὸ A, superser. B
9 defectum indicavi. quem sic supple: ἐὰν μὲν γάρ τῷ μᾶλλον τὸ μᾶλλον ὑπάρχῃ
ἐὰν D: ἀν aABP   10 τῷ alterum corr. ex τῷ D   post alterum ἀπλῶς add.
καὶ A   11 ὑπάρχει scripsi: ὑπάρχῃ DP: ὑπάρχει a: ὑπάρχῃ AB   ἐπιτη-
τοῦτο D   ὑπάρχει τὸ ἀγαθόν B   η̄ οὐ om. D   12 ὥραν δεῖ B
13 η̄ prius superser. P² aut P³   14 μὴ] μὲν A   τῆς — εἰ (16). primum
paginæ versum. restituit P³   ἥττον a: ἥττονες ABDP³   15 η̄ om. a
ante πάλιν add. ὥραν B   17 καὶ] δεῖ D   18 ἦν prius om. D   ἀδικεῖν
corr. ex κακὸν B   19 post εἴη add. ἀν A   23 οὐ om. aP   24 post ἥττον
add. καὶ B   25 τῷ — δεῖ (26) om. B   26 εἰ] ἐν A   27 ὑπάρχουσι a:
ζ'   28 ante ἡδονὴ add. η̄ A   29 post ἀφροδίσια induxit εἰ οὖν αὕται μὴ εἴσῃ
μᾶλλον ἀγαθὸν (translata ex vs. 30) B   η̄ superser. B   τε om. B   γάρ
BDP: τὸ αΑ

μᾶλλον ἀγαθοὶ οὐδὲ τὸ μῆρὸς τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἀγαθοῖς εἰναι· οὐδὲ δὴ
ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν εἴη. οὗτοι δὲ ἂν οἱ τόποις ἔνδοξος μᾶλλον τῇ ἀληθεῖᾳ εἰναι· ^{καὶ}
πολλῶν γάρ αἱ μὲν ὑπερβολαὶ πρὸς τῷ μὴ εἰναι ἀγαθοὶ καὶ κακά ἔστιν.
αὐτὰ μέντοι ἀγαθοὶ ἔστιν. οἷον τὸ γυμνάσιον μὲντοι· συμμέτρως ἀγαθὸν ὃν
ἢ (ποιητικὸν γάρ ὑγείας) τὴν ὑπερβολὴν κακὸν ἔχει· τὰ γάρ ὑπερβολλοντα
γυμνάσια φιλαρτικά τῆς ὑγείας. καὶ η̄ μὲν ὑπερβολὴ τοῦ πλούτου οὐκ
ἀγαθόν. οὐδὲ πλούτος ἀγαθόν. τῇ οὐκ ἔστι κακὸν τὸ μᾶλλον ἐν τῷ πλήθει
τοῦ πλούτου, εἰ ὡς ὅργανῳ γρήσατο τις αὐτῷ ἀγαθόν· οἱ τοιοῦτοι δὲ 40
ἀγαθόν. ἀλλὰ καὶ εἰ τὰ γυμνάσια ὕρισται τῷ μὴ εἰναι τῇ εὐεξίᾳ εἰναι
10 ποιητικά, τὰ μὴ ταῦτα ποιοῦντα οὐ γυμνάσια ἔστιν· οὐ γάρ ὑποπίπτει τῷ
τῶν γυμνασίων ὄρισμῷ· ἐπὶ τούτων γάρ τὸ μᾶλλον ἐν τῷ μᾶλλον σύρειν
τὴν οἰκείαν φύσιν.

p. 115^a Ἀλλοις· ἐνδὲ περὶ δύο λεγομένου.

Δεύτερον τόπον ἀπὸ τοῦ μᾶλλον παραδίδωσι τὸν ἐνδὲ περὶ δύο λεγό-
15 μενον. δές ἔστι τοιοῦτος· εἰ ζητοῦτο περὶ τινος ἐνδὲ πλείστων ὑπάρχειν ^{καὶ}
δοκοῦντος πότερον ὑπάρχει τοινὶ ἐξ αὐτῶν τῇ οὐ. ζητεῖν δεῖ εἰ φὶ μᾶλλον
αὐτῶν δοκεῖ ὑπάρχειν, μὴ ὑπάρχει· καὶν μέν. φὶ μᾶλλον ὑπάρχειν δοκεῖ, μὴ
ὑπάρχῃ, οὐδὲ δὲ τῷ προκειμένῳ ὑπάρχοι· δὲ δέ. φὶ ηὔτων ὑπάρχειν δοκεῖ,
ὑπάρχον δειγμῆ. καὶ τῷ προκειμένῳ δὲν ὑπάρχοι· τὸ μὲν γάρ φὶ μᾶλλον 110
20 ὑπάρχοι δὲν μὴ ὑπάρχον οὐδὲ δὲ φὶ ηὔτων ὑπάρχοι, τὸ δὲ φὶ ηὔτων ὑπάρχον
ὑπάρχοι δὲν καὶ φὶ μᾶλλον. οἷον ζητοῦμένου εἰ τῷ πλούτῳ ὑπάρχει τὸ
ἀγαθόν. δὲν μᾶλλον μὲν φαίνηται τῇ ὑγείᾳ ὑπάρχον, δειγμῆ δὲν μὴ ὑπάρχον
τῇ διὰ τὸ δύνασθαι τινι πρὸς κακοῦ τὴν ὑγείαν εἰναι τῇ διὰ τὸ μὴ ποιεῖν ^{καὶ}
ἀγαθὸν τὸν ἔχοντα αὐτόν. οὐδὲ δὲ τῷ πλούτῳ ὑπάρχοι εἰ δὲ τῷ γυμνά-
25 θεῖμαι ηὔτων δοκοῦντι τοῦ πλούτου ἀγαθῷ εἰναι ὑπάρχον δειγμή τῇ
ὑγείᾳ δηντι ποιητικῷ, καὶ τῷ πλούτῳ δὲν εἴη δεδειγμένον ὑπάρχειν· ἐν γάρ

2 δέξεις B   3 ἀγαθὰ fort. recte B   καὶ om. B   4 οὖ om. AB   7 τῇ postea,
ut videtur. add. B   κακὸν] καλὸν B   κακὸν τὸ — ἀγαθόν (9) superser. P² aut P³;
ἐν τῷ πλήθει τὸ μᾶλλον ἐν πλούτῳ τῷ ὡς ὅργανῳ· οἱ τοιοῦτοι δὲ ἀγαθόν P¹   8 ἀγαθῶν
scripsi: ἀγαθῷ libri   9 ἀλλ’ εἰ καὶ B   τὰ om. a   10 τοιοῦτα D   οὐδὲ (post
ποιοῦντα) B   13 ἄλλος—λεγομένου om. P   λεγομένου om. AD   14. 15 λεγομέ-
νου P   15 παρά (nou compend.) A   post ἐνδὲ add. ἐν D   15. 16 ὑπάρχειν δο-
κοῦντος] ὑπάρχοντος D   17 αὐτῶν P²: ἀντφ aBP¹; ἀντὸ AD (b in ras. 10)   δοκεῖ
(post αὐτῶν) scripsi: δοκοῦν libri   καὶ — 18 ὑπάρχῃ mrg. D: om. AB   δοκεῖ alterum
AB: δοκοῦν aP; compend. D   18 οὐδὲ δὲν τῷ] δὲ δὲ αὐτῷ A   δὲ — 19 ὑπάρχοι om. A
δοκεῖ ὑπάρχειν D   19 post καὶ add. ποιητικὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ γινόμενα ἀγαθὰ, καὶ εἰ φιλαρτικά
ἀγαθὰ αὐτὰ τῶν κακῶν. οὐ (translata ex p. 202, 14. 15 i. e. ex initio p. 108 ad finem p. 109
Aldin.) a   τὸ in τῷ mutavit P²   φὶ] εἰναι A   20 ὑπάρχει prius ABP¹; ὑπάρχει aP²:
ὑπάρχῃ D   ὑπάρχοι prius ABD¹, ex ὑπάρχει corr. B: ὑπάρχοι τῇ aP²   δὲ prius aBP;
τῷ AD   τῷ] τῷ A   δὲ alterum aB, ante ras. 5 lit. P: τῷ A: τῷ D   ὑπάρχοι alterum
ADP: εἰκὼς ὑπάρχειν ex Arist. ab   21 δὲ aBP: τῷ AD   post εἰ add. τῇ ὑγείᾳ (ὑγείᾳ B)
καὶ aB   ὑπάρχει aBP: ὑπάρχοι AD   22 μὲν om. A   23 τῷ prius om. A   24 αὐτὸν
A, Dpr.   25 ἀγαθὸν P¹, corr. P²   26 εἴη δὲν B   fort. ὑπάρχοι

τούτοις ἐν. τὸ σῆμαλόν. περὶ δύο λέγεται. περὶ γάρ ὑγείας καὶ πλούτου ἡ τοῦ γυμνάζεσθαι καὶ πλούτου. πάλιν εἰ μᾶλλον ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ τῆς ἀλουπίας. μή ἔστι δὲ ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ. οὐδὲ ἂν ἡ ἀλουπία ἀγαθὸν εἴη. ἡ εἰ τοῦτον ἡ ἀλουπία τῆς ἡδονῆς ἀγαθὸν δοκοῦσσα εἶναι ἀγαθὸν ἔστι. καὶ ἡ δέ τοῦτον ἡ ἀλουπία δὲν εἴη. καὶ εἰ μᾶλλον φρόνης τέλος ἡδονῆς οὐσα μή ἔστι τέλος. οὐδὲ ἂν ἡ ἡδονὴ τέλος εἴη. καὶ εἰ ἀξιωμαχώτεροι τῶν ἄλλων Ἐλλήνων ὅντες λακεδαιμόνιοι μή εἰσιν ἀξιώμαχοι. οὐδὲ δὲν οἱ ἄλλοι Ἐλλήνες εἰσιν ἀξιωμαχοί. καὶ εἰ μᾶλλον τοὺς γεγραφάστας τῶν νέων σωφρονεῖν εὑλογούν. οἱ δὲ οἱ σωφρονοῦσιν. οὐδὲ δὲν οἱ νέοι σωφρονοῦσιν. οὐκέτι μέντοι τοῦτον ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἐγράντων ἡ φή τοῦτον ὑπάρχει μή ὑπάρχον δείκνυσσε τι ἡ φή μᾶλλον ὑπάρχει ὑπάρχον.

p. 115 a 8 Πάλιν διοικεῖ περὶ ἐνὸς λεγομένων.

Οὐ δὲ τρίτος τόπος ἔστιν ἀντεστραμμένος πως τῷ δευτέρῳ· ἐν μὲν γάρ τῷ δευτέρῳ ἐν ἣν περὶ δύο λεγόμενον. ἐν δὲ τούτῳ δύο περὶ ἐνός. 15 δύο γάρ τινων δοκούντων ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ. εἰ μὲν τὸ μᾶλλον δοκοῦν αὐτῷ ὑπάρχειν μή ὑπάρχοι. οὐδὲ δὲ τὸ τοῦτον αὐτῷ ὑπάρχοι. εἰ δὲ τὸ τοῦτον δοκοῦν ὑπάρχειν ὑπάρχοι. καὶ τὸ μᾶλλον δὲν ὑπάρχοι. οἷον εἰ τῷ αὐτῷ μανθάνειν μᾶλλον δοκοῦν τὸ ἀρέτατον τοῦ ἡδεός ὑπάρχειν μή ὑπάρχοι. οὐδὲ δὲ τὸ τοῦτον αὐτῷ ὑπάρχοι. ἡ εἰ τούτοις. κακεῖνο. καὶ εἰ οἱ θρασύς 20 μᾶλλον ἀνδρεῖος ἡ φρόνιμος ὥν μή ἔστιν ἀνδρεῖος. οὐδὲ δὲν φρόνιμος εἴη. πάλιν εἰ οἱ ἐπιεικῆς τοῦτον δοκῶν δίκαιοις ἡ φιλάνθρωπος εἶναι δίκαιος ἔστιν. εἴη δὲν καὶ φιλάνθρωπος. καὶ εἰ τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον συμφέρον ἡ κακὸν δὲν μή ἔστιν συμφέρον. οὐδὲ δὲν κακὸν εἴη.

25

p. 115 a 11 Ἔτι διοικεῖ περὶ δύο λεγομένων.

Οὐ δὲ τέταρτος τόπος ἔστιν. εἰ δύο εἴη τὰ ὑπάρχοντα καὶ δύο τὰ οὐσιῶν ὑπάρχει. ὥν τὸ μὲν ἔτερον τῷ ἔτερῳ μᾶλλον δοκεῖ ὑπάρχειν. τὸ δὲ

1 τούτῳ A 2 πάλιν corr. P² 2. 3 (ἡδο)νὴ τῆς—ἡδο(νῆ) in mrg. P³ (ἢ ἀγαθὸν ἡ utrum omissum sit an perierit. non liquet) 3 δὲ om. A ἡ εἰ BD; ἡ A; εὶ aP (superset. δὲ P) 4 ἡ ἀλουπία τῆς ἡδονῆς ἀγαθὸν] ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ τῆς ἀλύπου

μή ἔστι ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ οὐδὲ δὲν ἡ ἀλύπη ἀγαθὸν εἴη A 5 post εἰ add. ἡ aBP
8 εἰεν] οἷον (sic) A γεγραφάστες B. Ppr. (corr. P¹) 8. 9 σωφρονεῖν εὐλογούν
BD: inv. ord. aAP 9 σωφρονεῖν aB 12 lemma om. P διεῖν a
λεγομένων om. AD 14 ἐν] ἀν A τούτῳ δὲ D 15 ante τῷ add. ἐν
aAP 16 εἰ δὲ—ἀν ὑπάρχοι (17) om. B 17 δοκοῦν ὑπάρχειν D: δοκοῦν αὐτῷ
ὑπάρχειν A: ὑπάρχειν δοκοῦν aP οἷον post 18 μανθάνειν transposuit A τῷ aBP:
τὸ AD 18 δοκεῖ A τὸ om. D ὑπάρχοι BD: ὑπάρχει aAP 20 ὥν] εἰ D
21 post εἰεν add. εἰ B 22 μᾶλλον in ras. D 23 κακὸν prius DP: κακὸν aAB
δὲν scripsi: εἰ aB: om. ADP post κακὸν alterum repetit ἀν A 24 lemma om. P
διεῖν aD: διοικεῖ AB Arist. λεγομένων om. AD 25 εἴη om. D 26 ὑπάρχει BP:
ὑπάρχοι D: ὑπάρχων aA διοικεῖ A

ζέτερον τῷ ἑτέρῳ ηττον, καὶ γάρ εἰπε τούτων, εἰ μὲν τὸ μᾶλλον δοκοῦν
ὑπάρχειν τινὶ δειγμένῃ μὴ ὑπάρχον αὐτῷ, οὐδὲ ἂν τὸ ηττον δοκοῦν ὑπάρ-
χειν τινὶ ὑπάρχοι αὐτῷ· εἰ δὲ τὸ ηττον ὑπάρχον τῷ οἰκείῳ ὑποκει-
μένῳ ὑπάρχον δειγμένη, καὶ τὸ μᾶλλον ἐν ὑπάρχειν δοκοῦν τῷ οἰκείῳ 30
ἢ ὑποκειμένῳ ὑπάρχοι ἐν αὐτῷ. οἷον εἰ ηττον ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ἡ ὁ πόνος
κακόν, ἔστι δὲ σῆματὸν ἡ ἡδονή, καὶ ὁ πόνος ἐν εἴη κακόν· καὶ εἰ ὁ
πόνος μᾶλλον δοκεῖ ἐλευθέριος εἶναι ἡ ὁ ἀνελεύθερος σώφρων, μὴ ἔστι
δὲ ὁ πόνος ἐλευθέριος. οὐδὲ ἐν ὁ ἀνελεύθερος εἴη σώφρων. καὶ εἰ ηττον
ὁ ἐπιεικῆς δίκαιος ἡ ὁ ἀνεπιεικῆς ἀδίκος. ἔστι δὲ ὁ ἐπιεικῆς δίκαιος, καὶ
10 ὁ ἀνεπιεικῆς ἐν ἀδίκος εἴη.

p. 115 a 15 Ἐτι ἐκ τοῦ ὄμοιώς ὑπάρχειν ἡ δοκεῖν.

35

Προστίθησι τοῖς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ηττον τέτρασι τόποις τοὺς ἀπὸ
τοῦ ὄμοιώς· καὶ γάρ αὐτοὶ εἰσὶν ἐν τοῖς σύγκριτιν ἔχουσι καὶ οὖσι συμ-
βλητοῖς. τρεῖς δέ φησι καὶ τούτους εἶναι τοὺς τόπους. ἀνάλογον ἔχοντας
15 τοῖς τρισὶ τοῖς ὑστέροις ἥρθισιν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τε καὶ ηττον· τῷ γάρ
πρωτῷ ἥρθιστι τῶν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον, οἱ¹ οὖς ὑπάρχειν ἐν τῷ ἐν ἐδείκνυτο.
ὅτι καὶ τῇ ἐπιτάξει αὐτοῦ ἡ ἐπίτασις, οὐκ ἔστι *{τι}* ἀνάλογον πρὸς τὰ ἀπὸ 10
τοῦ ὄμοιώς. δεῖ μὲν γάρ [*τὸ δεικνύμενον*] ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄμοιώς τόποις
διὰ τοῦ ὄμοιός τὸ δημοιον δεικνύναι· οὐκ ἔστι δὲ τὸ διὰ τοῦ μᾶλλον ὑπάρ-
20 χοντος ἡ ηττον δεικνύμενον διὰ τοῦ ὄμοιώς ὑπάρχοντος δεικνύμενον· οὐ
γάρ τὸ μᾶλλον τῷ αὐτῷ ἡ ηττον ὑπάρχον καὶ ὄμοιώς αὐτῷ ὑπάρχοι ἂν.
εἰ τι οὖν δύο τισὶν ὄμοιώς δοκοῦν ὑπάρχειν, εἰ τῷ ἑτέρῳ μὴ ὑπάρχοι.
οὐδὲ τῷ ἑτέρῳ ὑπάρχον ἔσται, εἰ δὲ τῷ ἑτέρῳ ὑπάρχει αὐτῷν. ὑπάρχον 15
ἄν δεικνύσσοτο καὶ τῷ λοιπῷ. εἰ γάρ ὄμοιώς ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν
25 δοκεῖ εἶναι, μὴ ἔστι δὲ ἡ δόξα ἀγαθὸν, οὐδὲ ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν·
ἡ εἰ ἀγαθὸν ἡ δόξα, καὶ ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν ἐν δεικνύσσοτο. καὶ εἰ ὄμοιώς
πειστέον νόμῳ τε καὶ πατρί· εἰ τῷ νόμῳ δεῖ πειθεῖσθαι, καὶ τῷ πατρί. ἡ
δύο πάλιν ἐν ὄμοιώς δοκούντων ὑπάρχειν, εἰ θάτερον ὑπάρχοι. καὶ θάτερον III

2 ὑπάρχον τινὶ A δοκοῦν] δοκεῖ P, sed καὶ in ras. P² 2. 3 συνυπάρχειν aP 3 post
ὑπάρχοι add. ἀν (ut vs. δ) ABD ὑπάρχου ex ὑπάρχειν corr. B 4 δειγμῆ A ἀν] fort. τῷ
δοκοῦν ὑπάρχειν D τῷ] αὐτῷ A 6 ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν B 7 ἐλεύθερος a 8 ἡ
δὲ A ἐλεύθερος aA ἀνελεύθερος] ἐλεύθερος B 9 ἡ—δίκαιος om. D 10 ἀν post
ἀδίκος transposuit A: om. aBP ἀδίκος ex δίκαιος, ut videtur. corr. P¹ aut P³ post
εἴη add. ἔτι (sic) a 11 ἡ δοκεῖ om. B post δοκεῖ add. τριχός aAP, ὑπάρχειν τριχῶς
Arist. 12 τέτρασι AD: τέταρτοι aP: δὲ B τοῖς] τοῖς A 13 ὄμοιός B 15 ὑστέρως
A: ἑτέροις a τε om. D ante ηττον add. τοῦ D 16 fort. ὑπάρχον ἐδεικνύετο aP
17 τι ἀνάλογον πρὸς τὰ scripsi: τὸ πρὸς ἀνάλογον libri 18 τὸ δεικνύμενον delevi post
τόποις add. δ P 19 δὲ om. AD δι' αὐτοῦ (ante μᾶλλον) B 21 τὸ αὐτὸς A ἡ—καὶ
scripsi: καὶ—ἡ libri 22 ὑπάρχειν] ὑπάρχει B ὑπάρχοι D: ὑπάρχει aABP²: ὑπάρ-
χειν P¹ 23 ὑπάρχει] ὑπάρχει coniclo cf. vv. 22. 28 et p. 209. I. 8. 9 ὑπάρχον alterum B:
ὑπάρχειν aADP 24 εἰ] δεῖ A 26 εἰ prius AD: εἴη aBP 27 πιστέον P¹ (corr. P²)
πειθεῖσθαι A τῷ alterum om. B 28 ante ἐν add. ἐν aP ὑπάρχειν, εἰ] ὑπάρχει in
fine pag. a ὑπάρχει aAP: ὑπάρχει BD καὶ—ἀν θάτερον ὑπάρχοι (p. 209. I) om. a

ἄν ὑπάρχου· ἢ εἰ μὴ θάτερον ὑπάρχου, οὐδὲ ἄν θάτερον ὑπάρχου. οἷον
εἰ ὅμοιῶς τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ὡφέλιμον ὑπάρχει. μὴ
ὑπάρχει δὲ αὐτῇ τὸ ὡφέλιμον, οὐδὲ ἄν τὸ ἀγαθὸν αὐτῇ ὑπάρχου· ἢ εἰ
θάτερον, καὶ θάτερον, καὶ εἰ ὅμοιῶς τῷ ἀνδρείῳ ὑπάρχει τό τε θυρρεῖν,
οὗτος δεῖ, καὶ τὸ φιβεῖσθαι, οὗτος δεῖ. εἰ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ τὸ φιβεῖσθαι.
Οὗτος δεῖ, οὐδὲ ἄν τὸ θυρρεῖν, οὗτος δεῖ. ὑπάρχου αὐτῷ· ἢ εἰ τοῦτο, κακεῖνο.
ἔστι εἰ δύο δυσὶν ὑπάρχειν δοκούντων ὅμοιῶς ἐκατέρῳ ἐκατέρου, εἰ τῷ
έπειρῳ τῶν δύο τὸ ἔτερον τῶν δύο μὴ ὑπάρχου. οὐδὲ ἄν τῷ λοιπῷ τὸ
λοιπὸν ὑπάρχου· εἰ δὲ ὑπάρχει τὸ ἔτερον τῷ ἔπειρῳ τῶν δύοις τισὶν
10 ὑπάρχειν δοκούντων, καὶ τὸ ἔτερον ἄν τῷ ἔπειρῳ ὑπάρχου. οἷον εἰ ὅμοιῶς
δοκεῖ τῷ ἀνδρείῳ θυρρεῖταις ὑπάρχειν καὶ τῷ δειλῷ ἀσφάλεια, μὴ ὑπάρχει
οὐδὲ τῷ ἀνδρείῳ θυρρεῖταις, οὐδὲ τῷ δειλῷ ἀσφάλεια ἄν ὑπάρχου· ἢ εἰ
τούτῳ ἀσφάλεια, κακεῖνῳ θυρρεῖταις. καὶ εἰ ὅμοιῶς ὁ ἀνδρεῖος περὶ φύσους
15 καὶ θάρρης δοκεῖ εἶναι καὶ ὁ σώφρων περὶ ἥδουνάς καὶ λύπας, ἔστι δὲ ὁ
ἀνδρεῖος περὶ φύσους καὶ θάρρη, καὶ ὁ σώφρων ἄν εἴη περὶ ἥδουνάς καὶ
λύπας. καὶ εἰ ὅμοιῶς ὁ δίκαιος θεοῖς φίλος καὶ ὁ ἀδικος θεοῖς ἐγχήρος,
εἰ θάτερον, καὶ θάτερον· ἢ εἰ μὴ θάτερον, οὐδὲ θάτερον. καὶ εἰ ὅμοιῶς
ἡ ἥδουνή ἀγαθὸν καὶ ὁ πόνος κακόν, κακὸν δὲ ὁ πόνος, καὶ ἡ ἥδουνή¹
ἀγαθόν.

20 p. 115 a 26 Ἐπει τὸ τῆς προσθέσεως, ἐὰν ἔτερον πρὸς τὸν 15
προστεθὲν ποιῆι ἀγαθὸν ἢ λευκόν.

Δύο τόπους παραδίδωσιν ἐκ τῆς ἄλλου ἀλλωπ προσθέσεως κατασκευα-
στικοὺς μάνον. ἔστι δὲ ὁ μὲν πρῶτος αὐτῶν τοιοῦτος· ὁ προστεθέν τινι
τοιόνδε αὐτὸν ποιεῖ μὴ πρότερον ὃν τοιοῦτον, αὐτὸν πολὺ πρότερον τοιοῦτον
25 ἔστιν. οἷον εἰ προστεθέν τί τινι οὐκ ὅγει λευκῷ λευκὸν αὐτὸν πεποίηκεν,
αὐτὸν τὸ προστεθέν πολὺ πρότερον λευκόν ἔστι· καὶ εἰ προστεθέν τί τινι

1 ὑπάρχει (post ἄν) B   ἢ εἰ] εἰ δὲ P   ὑπάρχοι alterum P: ὑπάρχει BD: ὑπάρχει A
ὑπάρχει tertium BP: ὑπάρχῃ D: ὑπάρχει A   2 ὑπάρχει BD: ὑπάρχοι P: ὑπάρχει A: om. a.
ante μὴ add. εἰ aP   3 ὑπάρχει δὲ αὐτῇ om. aP: δὲ om. A   4 ὑπάρχοι B:
ὑπάρχει D   5 τὸ prius om. B   6 ὑπάρχοι. οὗτος δεῖ A   ὑπάρχον P¹, corr. P²
7 εἴτι om. P   ἐκάτερον aP: ἐκάτερον ABD   8 τῶν δύο alterum post ὑπάρχοι trans-
posuit D: om. B   ὑπάρχοι D: ὑπάρχει aABP   9 ὑπάρχοι B: ὑπάρχον aAP: ὑπάρχει D
ὑπάρχει aABP: ὑπάρχει D: ὑπάρχοι conicio cf. ad p. 208,23   10 δοκούντων ὑπάρχειν B
ἄν om. A   12 τῷ δειλῷ ἀσφάλεια ἢ ὑπάρχοι (compend.) D: ἢ ἀσφάλεια τῷ δειλῷ ὑπάρ-
χει aABP   13 τουτο—κακεῖνο A   14 καὶ θάρρη om. D   θάρρη B: θάρρους A
ἔστι—λύπας (16) om. B   16 ὁ alterum om. A   17 ἢ] καὶ B   18 post ἀγαθὸν
delevit κακὸν δὲ ὁ πόνος P   20 post ἔτι add. δὲ Arist. (om. Cu)   προσθ-
σεως A   ἐάν—λευκόν (21) om. B   πρὸς ἔτερον] τῷ ἔτέρῳ D   21 ποιεῖ aP
23 προστεθέν ut in sequentibus ubique B   τινι om. B   24 τοιόν δὲ τι AB
αὐτῷ (ante ποιεῖ) B   25 τι om. A, superser. P²   τινι] νι in ras. 7—8 lit. D   οὐκ]
μὴ A   αὐτῷ om. B   26 τι superser. P²

οὐκ ὅντι εὐῶδει εὐῶδεις αὐτὸν πεποίηκε. καὶ αὐτὸν εὐῶδεις· καὶ εἰ μὴ γλυκεῖ προστεθέντι τι γλυκὺν πεποίηκεν αὐτόν, ποὺς πρύτερον τὸ προστεθέντι ἔστι γλυκό. ὅμοιώς καὶ ἀν σγῆμά τι σγήματι τινι προστεθέντι τρίγωνον αὐτὸν ποιῆι, καὶ αὐτὸν τὸ προστεθέντι σγῆμα τρίγωνον ἔσται. καὶ εἰ οὐ διάρετη προστεθέντι τινι σπουδαῖον αὐτὸν ποιεῖ, καὶ αὐτὴ τοιαύτῃ. δηλον δὲ ὡς γρὴ ἐπὶ τῶν φύσει ἀλλ' οὐ νόμῳ τινὶ καὶ συνθήκῃ τοιῶνδε λεγομένων γρῆσθαι τῷ τόπῳ. οὐ γάρ οὐγγία ταῖς ἔνδεικα οὐγγίαις οὐκ οὔσαις ἥδη προστεθένται καὶ λίτραν ποιεῖ· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἔστιν αὐτὴ λίτρα· οὐ γάρ λίτρα καὶ οὐ οὐγγία κατὰ συνθήκην· ἀλλη γιδῶν παρ' ἄλλοις οὐγγίαις τε καὶ λίτρα. οὐ διὰ 10 τοῦτο οὐ οὐγγία οὐ λίτρα. οὗτι συντελεῖ πρὸς τὸ λίτραν τὸ δῆλον εἶναι καὶ τὰ οἷς προστιθέται, οἱ ἔνδεικα οὐγγίαι. οὐκέτι (ἢ) πρὸς τὸ βαρύτερας τὰς ἔνδεικα οὐγγίαις γίνεσθαι συντελοῦσιν αὐταῖς· τὸ μὲν γάρ βαρὺ παρ' αὐτῶν εἶχον, τὸ δὲ βαρύτερον παρὰ τοῦ προστιθεμένου· διὸ ἐπεὶ τὸ δῆλον 20 βαρύτερον γίνεται τῇ τῆς οὐγγίας προσθέσει, ἀνάγκη καὶ αὐτὴν βαρεῖαν εἶναι, ὡς δείκνυσιν ὁ δεύτερος τόπος. οὕτως καὶ Πλάτων ἔδειξε τὴν ψυχὴν ζωῆν· εἰ δὲ ζωὴ η ψυχή, καὶ ἀνεπίθετος ἀν τοῦ ἐναντίου εἴη, οὕτως δὲ ἀν καὶ ἀθάνατος. ἔνστασις πρὸς τὸν τόπον οὗτι πολλὰ φάρμακα προστιθέμενά τισι δοκεῖ τὸ δῆλον ποιεῖν σωτήριον η δηλητήριον. οὐδὲν δέξι αὐτῶν καὶ μόνον τοιούτου ὄντος. η καὶ ἐπὶ ἐπὶ τούτων ἔστιν εἰπεῖν οὗτι, εἰ μὲν τὸ 25 προστιθεμένον μόνον τὴν αἰτίαν ἔχει, εἴη δὲν καὶ αὐτὸν τοιούτον, εἰ δὲ ἐκ τῆς πάντων μίειν τε καὶ κράσεως η τοιαύτη ποιήτης ἀπογεννᾶται πάντων εἰς αὐτὴν συντελούντων. οὐδὲν δὲν λέγοιτο πρὸς τὸν τόπον. ο γάρ τόπος, εἰ τι μὴ δην τοιούτον τῇ τινὶ προσθέσει τοιούτον γίνεται μὴ συνεργούντως εἰς τὴν τοιούτητα τοῦ ὑποκειμένου (τοῦτο γάρ προσυπακούειν δεῖ). τὸ 30 προστιθεμένον μένοι καὶ πρύτερον εἶναι τοιούτον, ἀλλ' οὐκ εἴ τι ἐκ μέζεως τινων γίνεται τοιούτον, καὶ ἔκαστον τῶν μιγνυμένων τοιούτον εἶναι λέγει· ο γάρ οἶνος ἐπιμιχθεὶς τῷ μέλιτι οἰνόμελι τὸ δῆλον ἐποίησεν οὐκ δην τοιούτον πρὸ τούτου. οὗτι δὲ μὴ τὴν τελευταῖον προστεθέντιν αἴτιον τοῦ τοιούτου γεγονέναι τὸ δῆλον μάγνον, δηλον ἐκ τοῦ. καὶ τοῦτο ὑπαλλέλαντες ὑποθῶμεν,

1 πεποίηκε in ras. D post alterum εὐῶδεις add. ὄμοιος B μὴ om. B 2 γλυκὺν ΑΡ¹ (corr. P²) αὐτὸν πεποίηκε D 3 ἐὰν A σγῆμά τι σγήματι scripsi: σγῆμα τι AD: σγήματι aBP: σγήματι τιν σγῆμα τι Paris, 1972 ante τρίγωνον add. τι AB 4 ποιεῖ ΑΒ η αὐτὴ scripsi: αὐτὴ libri 6 τοιῶδε α 7 η εἰ Λ οὐγγία AD: οὐγγία aBP. itemque in sequentibus γη scribunt AD, γη aBP οὔσαις (scil. λίτρα) scripsi: οὔσα libri προστεθένται Brandis Schol. p. 271a28: προτελεῖται libri 8 αὐτὴ libri 9 οὐγγία καὶ η λίτρα α 9 τε om. D 10 οὐ in ras. D: om. A πρὸ α 11 προστέλενται αΑ αἰ om. AB δὲ addidi 12 τὰς] τοῦ Α 13 αὐτῶν libri ἐπὶ Α δῆλων Ppr., corr. P¹ aut P² 14 τῇ οὐγγίᾳ τῇ D 15 Πλάτων] Phaedr. c. 54 p. 105 C. D 17 ο θάνατος B post φάρμακα add. καὶ α 18 αὐτοῦ Α 19 τοιούτου μόνον B καὶ post εἰπεῖν transposuit A 22 συντελούντων DB¹: ἀποτελούντων αΛΒ²P οὐδὲ³ B 23 εἰ τι] ηστι ΑΡ τῇ τινὶ προσθέσεως A 24 τοιούτητα ΑΡ: ταυτότητα ΑΒ: αὐτότητα D 25 προστιθεμένον D: προστιθεμένον αΛΒΡ οὐκέτι α 26 λέγει BD: λέγεται αΑΡ 27 οἰνόμελι] τοιούτον P ἐποιεῖ α: ἐποιή P 27, 28 πρὸ τούτου τοιούτον D 28 μὴ δὲ B αἴτιον post 29 μόνον transposuit B τοῦ om. a. supser. B τοιούτον in ras. D: τοιούτον Α 28, 29 γένει (sic) B 29 δηλον om. P

ἄλλοι δέ τι τῶν τέως ὑποκειμένων ἀφειλόντες θετέρου προσθίημεν, τὸ δὲν 45
δύοισι γίνεσθαι.

Καὶ οὐ μὲν πρῶτος τῶν ἀπὸ τῆς προσθέσεως τόπων τοιοῦτος, οὐ
δὲ δεύτερος οὐτος· εἰ τινι προστεθέντι τὸ μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον, καὶ
οὐτὸν ἔσται τοιοῦτον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὐτος οὐ τόπος γρήγορος ἐν οἷς
ἔστι τὸ μᾶλλον τε καὶ ἡττον· εἰ γάρ τὸ προστεθέντεν γίνεται τινι γίγνοντερον
αὐτὸν πεποίηκε, καὶ αὐτὸν γίγνεται ἀντί της, καὶ εἰ λευκότερον, καὶ τοῦτο 112
λευκόν, καὶ εἰ αἴρετώτερον, καὶ αὐτὸν αἴρετόν, καὶ εἰ βαρύτερον, καὶ αὐτὸν
βαρύν, ὡς λέγομεν ἐπὶ τῆς οὐγγίας, οὗτοις δεικνύοιτεν ἀντί τοῦ προστεθέντος τῶν
10 λεγομένων ἀδιαφόρων τε καὶ προηγμένων ὑπὸ τῶν νεωτέρων αἴρετόν τε
καὶ ἀγαθόν· ἔκαστον γάρ αὐτῶν προστιμένων τῇ ἀρετῇ τὸ δόλον αἴρε-
τωτερον τῷ σπουδαίῳ ποιεῖ. αἴρετώτερος γάρ βίος οὐ κατ' ἀρετήν, εἰ δὲ
μετ' ὑγείας εἴη, καὶ εἰ μετὰ εὐπαρίας, καὶ εἰ μετὰ ἀγαθῆς δόξης· τὸ
γάρ αἴρετά καὶ φευκτά κρίνεται τῇ τοῦ σπουδαίου αἴρεσσι τε καὶ φυγῇ.

15 Εἶπον δὲ 'εἰ τὸ προστεθέντι τινι μᾶλλον αὐτὸν τοιοῦτον ποιεῖ' προσέ-
θηκεν διμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων. ὅτι μὴ μόνον ἐπὶ τοῦ ποιοῦ
τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ· εἰ γάρ τὸ προστεθέντεν μεῖζον αὐτὸν ποιεῖ,
καὶ αὐτὸν ἐν μεγέθει, καὶ εἰ πλεῖστον, καὶ αὐτὸν ἐν πλήθει. η̄ εἰπόν τινι 10
πρὸς τὸ ὑπάρχον προστεθέντι τὸ μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον ὡς ἐπὶ
20 τυνος ἔνδεις καὶ ὠρισμένως, προσέθηκε τὸ διμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων
δεικνύντος ὅτι οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον τοῦ μᾶλλον τοιοῦτου γινομένου πρόεισιν
οὐ τόπος ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων τῶν οὗτοις ἔχοντων.

Εἰσὶ δὲ οἱ προεργμένοι τόποι πρὸς κατασκευὴν μάνιον γρήγοροι.
οὐκέτι δὲ καὶ πρὸς ἀνασκευὴν· οὐ γάρ, εἰ προστεθέντι τί τινι μὴ ποιεῖ
25 αὐτὸν λευκόν η̄ γίγνεται λευκότερον η̄ γίγνεται τοιοῦτον. διὰ τοῦτο οὐδὲ αὐτὸν 15
ἔσται λευκὸν η̄ γίγνεται. ὀλέγον γάρ μέλιτος ἀψινθίῳ μιχθὲν οὐ ποιεῖ μὲν
αὐτὸν γίγνεται, οὐ μὴν διὰ τοῦτο οὐδὲ αὐτὸν ἀντί εἴη γίγνεται. οὐδέ, ἐπειδὴ
πλεῦτος προστιμένων κακίᾳ μὴ ποιεῖ τὸ δόλον αἴρετόν, διὰ τοῦτο οὐκ
30 έστιν αἴρετός· ἀλλ' οὐδέ. ἐπειδὴ γίγνεται οὖν μιγνύμενος τῷ μέλιτι
μὴ ποιεῖ αὐτὸν γίγνεται τοιοῦτον, διὰ τοῦτο οὐδὲ αὐτὸς έστι γίγνεται. τὸ δὲ
γρήγορος δὲ οὐκ ἐν ἀπασιν οὐ τόπος. ἀλλ' ἐν οἷς τὴν τοῦ μᾶλλον 20

1 δὲ δέ τι α ἀφελόντα Α 3 προθέσεως ΑΒ 4 οὗτος αDP: οὗτος ΑΒ
post οὗτος add. τοιοῦτος ΑD) post εἰ add. γάρ Α το] τὸ B 5 ὅτι AP:
ὅτε aB: ὃ supra scripto τ D 6 τινι γίγνεται A 7 γίγνεται ἀν καὶ αὐτὸν D)
λευκότερον] γίγνεται τοῦτο] fort. αὐτὸν 8 λευκόν] λευκότερον B 9 fort.
έλέγομεν (scil. p. 210,13—15) 9, 10 ἀν ἔκαστον τῶν λεγομένων om. P 10 ἀδιά-
χρήσιμος

φορόν α: διάφορόν P προηγμένον aAP 10, 11 αἴρετῶν τε καὶ ἀγα D
13 εἰ alterum om. A 14 αἴρεσσι corr. B 15 ποιεῖ τοιοῦτον A 16 τοῦ om.
aP 17 ἐπὶ om. B τοῦ D: om. aABP τὸ D: om. aABP 18 πλέον B
καὶ tertium superser. P² εἰ alterum in ras. P², ut videtur 19 ποιεῖ in mrg. P²
21 μόνον τούτου B γινομένου D: γενομένου aABP πρόεισιν] εἰσιν in ras. P²
23 ἀνασκευὴν Bpr. 24 μὴ om. B 26 ὀλέγον ex. ὀλέγον corr. B 28 ante πλεῦτος
add. ὃ a, superser. P² 29 οὐδὲ ἐπὶ D: οὐδὲ εἰ A: οὐδὲ εἰ a, corr. ex οὐδὲ P²: οὐ
καὶ εἰ B 30 μὴ D: οὐ aABP αὐτὸν D: τὸ δόλον aABP

οὐ περοχὴν συμβαίνει γίνεσθαι εἰπεν, ὅτι μὴ πάντα τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχεται. οὐσία γάρ οὐσίας οὐκ ἔστι μᾶλλον καὶ ἡττον. διὸ οὐκ ἔστιν δ τόπος πρὸς τοῦτο χρήσιμος· οὐδὲν γάρ προστεθὲν οὐσίᾳ μᾶλλον αὐτὴν οὐσίαν ποιήσει. ἔτι τὴν τοῦ μᾶλλον ὑπεροχὴν ἐπὶ τούτων συμβαίνει γίνεσθαι, πῷ τῷ προστιθέμένου ἀ ἔστιν ἥδη τουαῖτα, γλυκά τὰ γλυκύτερα ἐσόμενα, θερμά τὰ θερμύτερα ἐσόμενα. ἐπεὶ δὲ τὸ μᾶλλον ἡ 25 ποιήτης ἐπιδέχεται, πρὸς τὰ ὅπλα τὴν ποιήτητα ἂν εἴη χρήσιμος. ὅλλα καὶ τὸ ἀγαθὸν κακῷ προστιθέμενον· οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀγαθὸν τὸ 30 ὅλον ποιεῖ. οὗτος εἰπεν, ἐπεὶ δύναται ποτε ἀγαθὸν μέχρι μικρῷ προστεθὲν τὸ ὅλον ἀρετὴν ποιεῖν, οὐν ἀρετὴ πενίᾳ προστεθεῖσα· αἱρετὴ γάρ ἡ ἀρετή, κανὸν γῆ μετὰ πενίας· ὅλλα καὶ θανάτῳ κακῷ ὄντι τὸ διπέρ αὐτούς προστεθὲν τὸ ὅλον ἀρετὴν ποιεῖ· διὰ τοῦτο γάρ τις θάνατος οὐ εὑκλεῖται· οὐ μὴν πάντα ἀγαθὸν κακῷ προστεθὲν τὸ ὅλον ἀγαθὸν ποιεῖ· πλοῦτος γοῦν νόσῳ προστεθεῖσί οὐ ποιεῖ τὸ ὅλον αἰσετόν. εἴη δὲ ἀν 15 προστιθέμενον τοῦτο οἰκείότερον τῷ πρὸς τούτου τόπῳ. δι' οὐ ἡξιοῦτο. ἐάν ἔτερον πρὸς τὴν προστεθὲν ποιῆι ἀγαθὸν γῆ λευκὸν μὴ δὲ πρότερον ἀγαθὸν γῆ λευκόν. τὸ προστεθὲν γίνεσθαι ἀγαθὸν γῆ λευκόν.

p. 115a3 Πάλιν εἰ τι μᾶλλον καὶ ἡττον λέγεται, καὶ ἀπλῶς ὑπάρχει.

20 Οὗτος δ τόπος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῶν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδεχομένων 25 καὶ τὴν κατὰ τοῦτο σύγχρονιν χρήσιμος. καὶ ἔστιν ἡμίων τοὺς πρὸ αὐτοῦ κατασκευαστικὸς μόνον. οὐκέτι δὲ καὶ ἀνατσκευαστικός· διὸ γάρ μᾶλλον τι γῆ ἡττόν τινάς ἔστι. τοῦτο καὶ ἀπλῶς ἔστιν, οὐχ ὡς τῇ αὐτοῦ φύσει ὄντος τοιούτου. ὅλλα ὡς ὑπάρχοντος αὐτῷ τούτου καθ' δ μᾶλλόν τινος γῆ ἡττόν 25 ἔστιν. οἷον εἰ μᾶλλόν τινός ἔστιν γῆ ἡττόν τόδε τι γλυκόν. καὶ ἀπλῶς ἔστι γλυκύ· εἰ γάρ μὴ τὴν ὅλως γλυκύ. οὐδέ δὲ μᾶλλόν τινος γῆ ἡττόν γλυκόν ἐλέγετο. οὐδὲν γάρ μὴ μετέγον τινὸς μᾶλλον αὐτό τινος γῆ ἡττόν λέγεται ἔχειν· οἷον εἰ μὴ μετέχει λευκόν, οὐδὲ μᾶλλόν τινος γῆ ἡττόν ἔστι λευκόν, τῷ ἡττόν κυρίως ἕμπον χρωμένων. εἰ δὲ τὸ μὴ μετέχον τινὸς οὐδενὸς 30 κατ' αὐτὸν μᾶλλον γῆ ἡττόν ἔστιν. δ μᾶλλον καὶ ἡττόν ἔστι τινος.

1 εἰπεν P¹, corr. P² post καὶ add. τὸ ΑΒ 3 χρήσιμος πρὸς τοῦτο Α 4 οὐσίαν αὐτὴν Β 5 πρὸς Δ προτιθέμενόν Β: τιθέμενόν Ppr., corr. P¹ 6 θερμά—ἐσόρενα om. B 9 post ὄνταςται add. τὸ αΡ ποτε om. D 11 ἀπ' αΒΡ: οὐπ' ΑΔ 12 καλὸν ΑΒΔ: κακὸν αΡ 13 τὸ ὅλον ἀγαθὸν (ἀγαθὸν in ras.) Δ: τὸ πάντα ἀγαθὸν τὸ ὅλον αΒΡ 14 γοῦν om. D 15 προκείμενον Β τούτου] τοῦ Β γῆτοῦ scripsi cf. p. 200.1: γῆτοῦ τὸ libri ἀν Α 16 ποιεῖ Ppr. corr. P¹ aut P² γῆ suparser. P 17 post πρότερον add. τοιοῦτον οἷον Δ λευκόν γῆ ἀγαθὸν (post πρότερον) Arist. ἀγαθὸν γῆ λευκόν (post γίνεσθαι) Δ: inv. ord. αΑΒΡ 18, 19 καὶ ἀπλῶς ὑπάρχει om. B 20 ante ἡττόν add. τὸ Α 21 κατὰ τοῦτο Β 23 γῆ suparser. P² κάτοτο scripsi: αὐτοῦ αΒΔΡ: κάτῃ Α 24 τοῦτο ΒΡ¹: τοῦτο Α: compend. Δ: τοιοῦτον αΡ² 25 γῆ ἡττόν ἔστι Δ 25, 26 καὶ ἀπλῶς ἔστι γλυκόν om. P 26 ἀν] v in ras. 3 lit. D γῆ ἡττόν τινος αΒΡ γλυκόν scripsi: γλυκός libri, sed ante γῆ Α 27, 28 λέγεται ἔχειν] ἔστει Δ 28 μετέχοι Δ 29 τιŋ] τὸ Α 30 ἔστει—ἡττόν om. B

τοῦτο καὶ ἀπλῶς ἐκείνου μετέχει. Ήταν οὖν ἡγηθμεν εἰς ὑπάρχει τί τινι τῶν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδεγμένων. γρὴ ἡγεῖν εἴ τινος τὸ προκεί-⁴⁵ μενον κατὰ τοῦτο, καθὶ δὲ ἡγηθμευ εἰς ὑπάρχει αὐτῷ. μᾶλλον τῇ ἡττόν ἐστιν· ἂν γάρ τι τούτων δειχθῆ, δεδειγμένον ἂν εἴη θτι καὶ ἀπλῶς αὐτὸ-⁵ 5 ἐκείνῳ ὑπάρχει. οἷον [εἰς ἡγηθή] εἰ μᾶλλον αἱρετὸν ὑγείας ἀρετή, αἱρετὸν ἀρετή, καὶ εἰ ἡττον λευκὸν ἱμάτιον χιόνος, λευκὸν καὶ αὐτό. δοκεῖ ἔνστασιν ὁ τόπος ἔχειν· τῇ γάρ γῆς κουφοτέρα λέγεται, καὶ οὐκ ἔστιν ¹¹³ ἀπλῶς αὐτῇ τὸ κουφὸν ὑπάρχον. τῇ οὐ κυρίως τὸ ‘κουφοτέρα’ ἐπὶ τῆς γῆς λέγεται, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ‘ἡττον βαρεῖα’. ἀλλὰ οὐδὲ πενία ἀπλῶς αἱρετή,⁵ 10 καίτοι αἱρετωτέρα λέγεται νόσου. τῇ οὐδὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων τὸ αἱρετώ-
τερον κυρίως, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἡττον φευκτόν. πρὸς μὲν οὖν κατασκευή,
ώς εἰπεν. ὁ τόπος γρήσιμος, οὐκέτι δὲ καὶ πρὸς ἀνασκευήν· οὐ γάρ ἀληθῆς ὁ
τὸ εἴ τι μὴ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, τοῦτο μηδὲ ἀπλῶς είναι,
τῇ εἴ τι ἀπλῶς ἐστι. τοῦτο καὶ μᾶλλον τινος καὶ ἡττον είναι. οὗτος γάρ η⁵
15 οὐσία τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχεται οὗτε τῶν ποσῶν τι, ώς ἐν Κατη-
γορίαις δέδεικται· οὐδὲ οὐκ ἀναγκαῖον μὴ είναι· ἀνιθρωπόν τινα, ἐπεὶ μή
ἐστι μήτε μᾶλλον μήτε ἡττον ἀνιθρωπος.

p. 115b11 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον σκεπτέον καὶ ἐπὶ τοῦ κατά τι καὶ το-
ποτὲ καὶ πού.

20 Εἰπόν τόπον τὸν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον κατασκευαστικόν (διὰρ
τι μᾶλλον καὶ ἡττόν ἐστι τινος, τοῦτο καὶ ἀπλῶς ἐστιν). ώς δημοσύητά
τινα ἔχοντα τῷ προειρημένῳ τόπῳ παρατίθεται τόν τε ἀπὸ τοῦ κατά τι
καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ ποτὲ καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ πού· ώς γάρ. δι μᾶλλον τινὶ⁵
ὑπάρχει, καὶ ἀπλῶς ἐκείνῳ ὑπάρχει. οὕτως καὶ δι κατά τὸ ὑπάρχει τινὶ η⁵
ποτὲ η πού, δοκεῖ καὶ ἀπλῶς ὑπάρχειν ἐκείνῳ. κατά τι γάρ βλέπον τὸν ¹⁰ τὸ
ζῆντον καὶ ἀπλῶς βλέπει· ὑμοίως καὶ κατά τι ἀκοῦντον καὶ κατά τι διεργα-
νόμενον η γενόμενον. ἀλλὰ καὶ ἔκαστον τῶν γενητῶν σωμάτων ποτὲ δὲ
καὶ ἀπλῶς ἐστιν· ἀλλὰ καὶ εἴ πού ἐστιν Ἰπποκένταυρος η Σκύλλα. καὶ
ἀπλῶς ἀν εἴη· ἀλλὰ καὶ τὸ Ηέροντος ὑγιαίνον καὶ ἀπλῶς ὑγιαίνει, καὶ τὸ
30 ἐν Ἑλλάδι ὑγιαίνον καὶ ἀπλῶς ὑγιαίνει, καὶ τὸ σῶμά που δὲν καὶ ἀπλῶς

1 τί τιν D: τεὶς Λ: τεῖν τι AB¹   3 αὐτὸς Λ   4 τούτῳ α   5 ἐκεῖνο B
εἰ ἡγητίστο δελεῖ   εἰ alterum om. in lac. P   ὅρειας ἀρετῆς στρίψι: η ἡγεῖται (ὑγείας αΛP)
ἀρετῆς libri   6 ante ἀρετῆ add. η α   εἰ om. a   7 γῆς κουφοτέρα] τῆς κουφό-
τητος Α   8 αὐτῇ ἀπλῶς D   αὐτῇ Λ   τὸ prius om. B   οὐ κυρίως] οὐκ
δρόθως D   τῆς om. D   10 post κατίσται add. καὶ B   τὸ om. AP   11 κυρίως
post 10 τοιούτων transposit D   12 ὡς εἶπεν post γρήγορος transposit Λ: fort. ώς εἶπον
(scil. p. 212,21, 22) cf. p. 75,4   13 τοῦτο om. D   μηδὲ] μὴ B   14 post τι add.
μὴ αB (delebit Waitz Organ. II p. X)   15 ante ἡττον add. τὸ B   15, 16 ἐν Κατη-
γορίαις] c. 5 p. 3b33—4a9, c. 6 p. 6a19—25   16 ἀνάγκη B   18 καὶ—πού (19) om. B
20 ante τόπον add. τὸν B   22 τινα ἔχοντα BD: inv. ord. ap¹: ἔχοντός τινα Α   περι-
τίθεται B   τοῦ] τῆς Λ   24 ἐκεῖνο AB¹ (corr. B²)   25 βλέπον B   26 κατά τι
διεργανόμενον η κατά τι ἀκοῦσον D   27 γενητῶν αB¹   28 σκύλλ Λ

ἐτεῖν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν τοινύτων παραδειγμάτων συνάδουσαν οἱ τόποι, οὐ 20
μὴν ἐπὶ πάντων εἰσὶν ἀληθεῖς· διὸ γέγραπται τὸ παθανάτης αὐτοῖς ἀλλ᾽ οὐχ
ώς ισχὺν ἔχουσι γρῆσθαι. ἡ δὲ πιθανότης αὐτῶν τῆς κατασκευῆς ἐστιν ἡ
ἐγράψατο αὐτός· εἰ γάρ τὸ θλωτό, τοῦτο² ἐστιν ἀπλῶς ἀδύνατον ὑπάρχειν
ἢ τινί. τοῦτο οὖτε κατά τι οὖτε ποτὲ οὔτε ποὺ οὐδὲν τε ὑπάρχειν αὐτῷ,
εἴλοιον δοκεῖ, διὸ κατά τι ἡ ποτὲ ἡ ποὺ ὑπάρχει τινί. τοῦτο καὶ ἀπλῶς
ὑπάρχειν. οὐ μὴν ἀληθεῖς τοῦτο· οὐ γάρ ἔπειται τῇ ἀντιστροφῇ τὸ³ 25
ἀπλῶς ὑπάρχειν, ἀλλὰ τὸ δύνατον ὑπάρχειν. ὅτι ἐστιν ἀληθεῖς· διὸ γάρ
κατά τι ὑπάρχει τινί, δηλούν διτι καὶ δύναται ὑπάρχειν αὐτῷ· ὑμαίνως καὶ
τὸ ποτὲ καὶ πού. ὥστε ἀληθεῖς ἐσται τὸ κατά τι ὑπάρχον δύνατον
καὶ ἀπλῶς ὑπάρχειν. διτι γάρ μὴ ἀληθεῖς τὸ ἀπλῶς ὑπάρχειν, δηλούν καὶ
αὐτῆς ποιεῖ. ὅτι τὸ γάρ Λιθόψ ρή λευκής ὄν (κατὰ γάρ τοὺς δόδοντας)
οὐκέτι καὶ ἀπλῶς ἐστι λευκός· ἀπλῶς γάρ τοῦτο λέγεται, ὡς φησιν³⁰
αὐτῆς διαβάσσαν τὸν τόπον. διὸ γωρίς προσθήκης λεγόμενον ἀληθεῖς ἐστιν.
35 διὸ δεῖται προσθήκης πρὸς τὸ ἀληθεῖς εἶναι, τοῦτο οὐκ ἐστιν ἀπλῶς. διὰ
τοῦτο ὁ Λιθόψ ἀπλῶς οὐκ ἐστι λευκός, διτι γωρίς προσθήκης οὐκ ἐστιν
ἀληθεῖς τὸ ⁽⁶⁾ Λιθόψ λευκός ἐστι· προστεθέντος δὲ τοῦ κατά τι
ἀληθεῖς γίνεται. ἀλλὰ καὶ κατά τι σπουδαῖον τινές εἰσιν, οὓς οὐκ ἐστιν
ἀπλῶς εἰπεῖν σπουδαῖον· οἱ γάρ φύσει ἐλευθέριοι ἡ κόσμιοι τὸ μὲν θλού³⁵
φύσει κόσμιοι ἡ φύσει ἐλευθέριοι εἰεν ἄν, οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς· ἐνδέχεται
γάρ αὐτοὺς πεφυκότας πρὸς ταῦτα καλῶς μοχληρούς εἶναι διὰ τὸ
μοχληρῶς τεθράψθαι· δεῖ μὲν γάρ τὸν ἀπλῶς σπουδαῖον φρόνιμον εἶναι,
οὐδεὶς δὲ γίνεται φρόνιμος φύσει. ὡς ἐν τοῖς Ηθικοῖς δείκνυται. κατὰ δὲ
τὴν λέξιν τῷ ἀπλῶς δὲ οὐκ εἰσὶ τὸ φύσει περισσῶς πρόσκειται· ἐστι
40 τὸ γάρ αὐταρκεῖ τὸ ἀπλῶς δὲ οὐκ εἰσὶ σπουδαῖον ῥῆμέν. πάλιν ἐπὶ τοῦ ποτὲ⁴
ποτὲ ποτὲ μὲν ἐνδέχεται τῶν φιλαρτῶν τι μὴ φιλαρῆναι, οὐ
μὴν καὶ ἀπλῶς ἐνδέχεται τι φιλαρῆναι μὴ φιλαρῆναι· καὶ ποτὲ μὲν μὴ
ἀναπνεῖν τι ζῷον τῶν ἀναπνευστικῶν ἐνδέχεται, οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς μὴ
ἀναπνεῖν. πάλιν ἐπὶ τοῦ ποὺ ποὺ μὲν συμφέρει τοιαύτῃ διαίτῃ χρῆ-
σθαι, οἷον ἐν τοῖς νοσώδεσι τόποις, οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς· καὶ ποὺ
μὲν ἕνα μόνον δυνατὸν εἶναι, οἷον ἐν θεάτρῳ ἕνα ἀνθρωπὸν μόνον δυνατὸν

2 post γρή add. καὶ D

5 η ποὺ ἡ ποτὲ aAP

10 αὐτὸς Λ

15 τε γάρ — τινές εἰσιν⁴ (18) Suidas sub v.

20 ἀπλῶς λόγῳ ποὺ D

25 σπουδαῖοι A

30 εἰπεῖν A

3 post κατασκευῆς superser. εὐ P²

6 η ποὺ ἡ ποτὲ aAP

10 post καὶ add. τὸ aP

15 γάρ οὐ. A

20 δὲ] ἡ D

25 πρὸς τὸ εἶναι (haec in ras.) ἀληθεῖς D

30 σθαι, οἷον ἐν τοῖς Ηθικοῖς VI 9 p. 1142a 13—16

35 τῷ DP, Beorr.: τὴν aA

40 ποτε alterum om. B

45 post ἀπλῶς add. διὸ A

50 μὴ alterum om. A

55 πὴ a διαίτῃ corr. ex

60 διαιρέσει B

65 πὴ a prius om. B: post δυνατὸν transpositū D

70 εἶναι om. D

75 μόνον alterum transposuit ante ἀνθρωπὸν a, ante p. 215, 1 οὐ A

4 ὑπάρχ' A

5 η ποτὲ B

10 ποτὲ aBD

15 εἰ AP

20 δὲ] η A

25 τεθράψθαι scripsi:

30 τεθράψθαι libri

35 φρόνιμος γίνεται B

40 ἐν τοῖς Ηθικοῖς VI 9 p. 1142a 13—16

45 τῷ DP, Beorr.: τὴν aA

50 ποτε alterum om. B

55 πὴ a διαίτῃ corr. ex

60 διαιρέσει B

65 πὴ a prius om. B: post δυνατὸν transpositū D

70 εἶναι om. D

75 μόνον alterum transposuit ante ἀνθρωπὸν a, ante p. 215, 1 οὐ A

είναι. οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς ἔνα ἄνθρωπον μόνον δυνατὸν εἰναι. διὰ τὰς 5 τοιαύτας ἐνστάσεις περὶ τῶν τάπων τούτων οὕτως εἰπε· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον σκεπτέον καὶ ἐπὶ τοῦ κατά τι καὶ ποτὲ καὶ πού. ἐν-
δεικνύμενος δὲτι σκέψις γρείν ἔχουσιν· οἱ τόποι εἰ τε δεῖ γρῆσθαι 114
οἱ αὐτοὶ εἴτε μή. γρῆσθαινος δέ τις παραδείγμασιν αὐτός. τῷ μὲν ὡς
τοῦ ποὺ σημαντικῷ τῷ δὲ ὡς τοῦ ποτέ, ἐπηγωριθμώσατο αὐτὰ ὡς οὐ
τούτων ὅντα σημαντικά. τὸ γάρ καλὸν εἶναι τὸν πατέρα θύειν ἔθηκε
μὲν ὡς τοῦ ποὺ σημαντικόν (ἐν γάρ Τριβαλλοῖς), ἐπηγωριθμώσατο
δὲ αὐτὸν ὡς οὐ τὸ ποὺ σημαντικόν ὅλλα τὸ τιστίν. ἔνθα γάρ ἂν ὁσι
10 Τριβαλλοί. τούτο αὐτοὶ καλόν. ἔτι τὸ συμφέρειν φαρμακεύεσθαι τοῖς 5
νησοῦσιν ἔθηκε μὲν ὡς σημαντικὸν τοῦ ποτέ (Οὗτος γάρ νοσοῦσιν), ἐπηγωρ-
ιθμώσατο δὲ αὐτὸν ὡς οὐ τοῦ ποτὲ σημαντικὸν ὅλλα τοῦ ποὺ διακειμένου.
τῷ γάρ οὕτως διακειμένῳ δεῖ υγεινὰ ταῦτα, οὐ ποτέ. οὐδὲ τὸ τιστί¹
δὲ καλὸν καὶ ἀπλῶς καλόν, οὐδὲ τὸ τοῖς ποὺ διακειμένοις τούτο
15 καὶ πᾶσιν.

p. 115b29 Τὸ δὲ ἀπλῶς ἐστιν δι μηδενὸς προστεθέντος ἐρεῖς δὲτι
καλόν ἐστιν.

Εἰπόνυ τὰς ἐνστάσεις πρὸς τοὺς προειρημένους τάπους (καὶ γάρ κατά 10
τι ὅντες τινὲς σπουδαῖοι οὐκ εἰσὶν ἀπλῶς τοιοῦτοι, καὶ ποτὲ μὴ φίλειρά-
20 μενόν τι οὐκ ἔστιν ἀπλῶς καὶ ἀριθμητον, καὶ "ποὺ μὲν συμφέρει τοιαύτῃ
γρῆσθαι διαίτῃ, ὡς ἐν τοῖς νοσοῦσι τάπους, ἀπλῶς δὲ οὐ"), δὲτι
μηδὲν τούτων ἀπλῶς ἐστιν η̄ λέγεται δεικνὺς τὸ ἀπλῶς τι ποτ' ἐστὶν
ἔδηλωσε, τὰς προειρημένας ἐνστάσεις δὲτι δρυθῶς εὑρηγνται βεβαιῶν. δὲ
γάρ γωρίς προσθήκης τινὸς ὀλγῆμος ἐστιν εἰπεῖν εἶναι, ἀπλῶς τούτο ἐστιν 15
25 τοιόνδε. παραδείγματι δὲ τοῦ λεγομένου αὐτὸς τῷ καλῷ καὶ τῷ κακῷ
ἐγρήσατο. δὲ γάρ γωρίς προσθήκης καλόν, τούτο ἀπλῶς καλόν, καὶ δὲ
καὶ² αὐτὸν κινεῖται γωρίς προσθήκης, τούτο ἀπλῶς κινεῖται. δὲ δεῖται
προσθήκης πρὸς τὸ ἀληθιῶς αὐτοῦ κατηγορηθῆναι τὸ κινεῖσθαι, τούτο

1 ἔνα — εἶναι om. B δυνατὸν μόνον A 2 εἰπεν aBP: εἰπεῖν A 5 παρα-
δείγματα A: compend. DP 6 τῷ ποὺ om. B τοῦ alterum om. B
ἐπηγωριθμώσατο P¹, corr. P² itemque vv. 8, 11 7 ὅντα om. D 7, 8 ἔθηκε μὲν D
cf. vs. 11: ἔθηκαρεν aABP 8 τῷ ποὺ σημαντικόν A 9 τὸ prius om. aP
post ποὺ ras. 2 lit. P ἀν AP, corr. D: om. aB εἰσι B 10 τριβα-
λοί D τοῦτο αὐτοὶς καλόν om. D συμφέρον D 11 ἔθηκε μὲν P (ε add. P²):
ἔθηκαρεν B 11, 12 ἐπηγωριθμήσατο οὓς τοῦ ποτὲ A 13 αἰεὶ AP 14 καλὸν
δὲ A τὸ om. B 18, 19 τάπους κατά τι γάρ τινες ὅντες A 19 post ποτὲ
add. μὲν D 19, 20 post φίλειρμάν add. ποτε B 20 καὶ prius om. aP
20, 21 γρῆσθαι τοιαύτῃ aP 21 οὓς om. B 22 post η̄ add. ἔστι B post
δεικνὺς add. δὲτι A 23 εὑρηγνται DP: εὑρονται A: εἴρηται aB: εἴρηγνται Paris. 1972
24 γωρίς post τινὸς transposuit B προσθήκης — προσθήκης (26) om. A post
τοῦτο add. δὲ aBP: om. D 25 δὲ om. aP

οὐκ ἀπλῶς κινεῖται· ἐφ' οὐ γάρ ἀληθές ἔστι τὸ κατὰ συμβεβηκός κινεῖσθαι καὶ μὴ οἰόν τε γωρίς προσθήκης ἀληθῶς αὐτοῦ τὸ κινεῖσθαι 20 κατηγορῆσαι. τοῦτο οὐ κινεῖται ἀπλῶς, καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων θῆ, οἷς μὲν μετὰ προσθήκης λεγομένοις τοὺς τινὶ θῆ ποὺ θῆ ποτὲ δυνάμεθα 25 καὶ τὸ ἀπλῶς τὴν προσθήκην ἀφελόντες ἐπενεγκεῖν, ἀληθῶς ταῦτα καὶ ἀπλῶς λέγοιτ' ἄν· οἶον κατὰ τοὺς ὀφιταλμοὺς ὥραν ἀληθές, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατὰ τοὺς ὀφιταλμοὺς ὥρωντος τὸ ὥραν γωρίς προσθήκης ἀληθῶς 30 κατηγορεῖται· οὐκέτι δέ, εἰ τὸ φύσει ἐλευθέριον ἀληθῶς κατηγορεῖται. πάντως καὶ τὸ ἀπλῶς ἐλευθέριον γωρίς προσθήκης, καὶ ἐπὶ τῶν 30
10 ἀλλοιον ὅμοίως.

1. 2 κινεῖσθαι scripsi: κινεῖται libri   2 post γωρίς add. τῆς aABP: om. D cf. vv. 4.
 7. 9 et p. 215,24. 26. 27   3 κατηγόρησε P   post ἀπλῶς add. ὅμοίως B   προει-
 ρημένων BD: προειρημένον aAP   3. 4 δὴ οἵς aDP: δὴ οἵς εἰ Λ: διοίσει B   4 θῆ ποτὲ
 θῆ ποῦ B   5 ἀφελόντες om. D   ἐνεγκεῖν B   6 ὥραν om. P   8 οὐκέτι—κατη-
 γορεῖται om. AB   10 ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ^π B subser. a

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΤΗΣ ΤΟΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

Ἐκιέμενος ἐν τῷ δευτέρῳ τοὺς πρὸς τὸ συμβεβηκός τόπους, δι’ ὃν καὶ δυνησθεῖται ἡ κατασκευάζειν τι ὡς συμβεβηκός ἄλλο ἄλλως ἀπλῶς ἢ ἀνα-
δ σκευάζειν καὶ διὰ μὴ συμβεβηκός τὸ λεγόμενον συμβεβηκέναι δεικνύναι,
ἐν τῷ τρίτῳ τόπους ἔκτιθεται δι’ ὃν δυνησθεῖται περὶ τῶν συγκριτικῶν
προβλημάτων διαλαμβάνοντες ἐπιχειρεῖν καὶ δεικνύναι ἡ μᾶλλον τι ὑπάρ-
χον ἄλλο ἄλλως ἢ ἡττον. εἰν τὸ δὲ ὅν καὶ οὗτοι οἱ τόποι ἀπὸ τοῦ συμβε-
βηκότος, ὡς καὶ αὐτές γε φιλάσσους ἐν τῷ πρώτῳ τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβη-
10 κότος προβλήμασι συνέταξε πάντα τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα, προσθεὶς
μετὰ τὸ περὶ τοῦ συμβεβηκότος εἰπεῖν “προσκείσθισσαν δὲ τῷ συμβεβη-
15 Κατὶ καὶ αἱ πρὸς ἄλληλα συγκρίσεις, ὑπωτοῦν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος
λεγόμεναι.” καὶ ἄλλως δῆλον ὅτι ἡ σύγκρισις ἐν μόνοις γίνεται τοῖς
συμβεβηκόσι· μόνον γάρ μᾶλλον καὶ ἡττον ὑπάρχειν δύναται τισι τὸ συμ-
20 βεβηκός. οὔτε γάρ τὸ γένος οἵνα τε τῷ μὲν μᾶλλον τῷ δὲ ἡττον
ὑπάρχειν τῶν οἷς προσεχόντες ὑπάρχειν οὔτε τὸ ἴδιον οὔτε δὲ δρισμός· τὸ δὲ
δὲ συμβεβηκός τῷ ἔξωθεν εἶναι τῆς τοῦ πράγματος ὡς συμβεβηκεν οὐσίας
οἵνα τε καὶ μᾶλλον τινὶ ἢ τισὶ καὶ ἡττον ὑπάρχειν τὸ κατὸν καὶ ἄλλο
ἄλλου μᾶλλον καὶ ἄλλο ἄλλου ἡττον. ὅπου γε καὶ κατά τι. οὕτη δὲ τοῖς
25 συγκριτικοῖς προβλήμασιν ἔστι μὲν καὶ κατὰ φιλοσοφίαν πᾶσαν ὑποβε-
βηκημένη, καὶ γάρ κατὰ τὴν γῆθικήν· τὰ γάρ περὶ αἴρετωτέρου τὴν γῆ-
τηριν ἔχοντα πάντα γῆθικά· ἡ γάρ τῶν αἴρετῶν ἀνασφρά δὲπὶ πρᾶξιν τε τῷ
καὶ τὴν γῆθικὴν φιλοσοφίαν. οὕτα δὲ φυσικῶν τινων ποιεῖται τὴν σύγκρισιν.

1. 2 Ἀλεξάνδρου—τοπικῆς ἀριστοτέλους (inv. ord. D) πραγματείας AD: Ἀλεξάνδρου ἀφροδι-
σιέως (Τοῦ κατοῦ B) εἰς τὸ ἢ (τρίτον B) τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους ὑπόκρημα aBP cf.
p. 125, 1. 2 3 post δευτέρῳ add. τόπῳ A 4 ἀπλῶς om. B 7 ἐπιχειρεῖται
9 ἐν τῷ πρώτῳ] c. 5 p. 102^b 14 10 προβλήματα in fine vs. P 13 ἢ AD: om.
aBP 16 τῶν] τοῖς B ὑπάρχειν (ante οὗτον) Λ post οὗτον prius add. γάρ B
18 τῷ κατῷ B: κατὸ D 18. 19 ἄλλος ἄλλον B 19 ἄλλο ἄλλον D, Ppr.: ἄλλο
ἄλλο aLB, P^{corr.} 20 post καὶ add. ἢ AD 21 κατὰ aBP¹: περὶ AD, super-
ser. P² αἴρετωτέρου aADP: ἀρετῶν B 22 ἀρετῶν B

φυσικὰ ταῦτα, ὡς ὅταν ζητῆται ποτέρα μεῖζων. ἡ σελήνη ἡ ἡ γῆ, καὶ ποτέρα βελτίων. αἰσθήσις ἡ ἐπιστήμη, καὶ ποτέρα κίνησις ἀπλουστέρα. ἡ κύκλῳ ἡ ἡ ἐπ' εὐθείας, ἔστιν ἔτι καὶ ἐν τῇ λογικῇ συγκριτικῇ τινα ζητούμενα. ὡς τὸ πότερον πειστικώτερον, ἐπαγωγὴ ἡ συλλογισμός, καὶ 5 ποῖος πρῶτος συλλογισμός. ὁ κατηγορικὸς ἡ ὁ ὑποθετικός, καὶ ποῖον 10 σγήμα πρῶτον ἡ βέλτιστον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἀλλας ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας εὑρεῖν ἔστι τινὰ συγκριτικῶν ζητούμενα. μουσικὸν γάρ πρόβλημα ποτέρα ὑπερέχα ἀρμονία, ἡ Λύδιας ἡ ἡ Φρύγιος· ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν μέτρων κάλλιστον εἶναι τὸ ηρόφιον ἐπὶ μουσικῆς ὥλης ὃν τις ζητήσει.

10 πάλιν δὲ αὖ ποτέρα θεραπεία αἱρετιστέρα. ἡ διὰ τοιμῶν ἡ ἡ διὰ φαρμακείας. συγκριτικὸν δὸν πρόβλημα ιατρικὴν ὥλην ὑποκειμένην ἔχει. ἡ μὲν 20 οὖν ὥλη τῶν συγκριτικῶν προβλημάτων σχεδὸν καὶ κατὰ πάσαν ἐπιστήμην τε καὶ τέχνην. κατηγορίαι δέ, ἐν αἷς ἔστι τὰ κατὰ σύγκρισιν ζητούμενα. ἐννέα δοκοῦσιν εἴναι· κατὰ γάρ τὴν οὐσίαν μόνην οὐ δοκεῖ συνίστασθαι 15 συγκριτικὰ προβλήματα· κατὰ γάρ συμβεβηκός ἡ σύγκρισις· οὐσία δὲ οὐδὲνι συμβέβηκε. πᾶσα μὲν οὖν σύγκρισις ὑπὸ τὸ πρός τι, καὶ¹ ἂ δὲ σύγκρισις γίνεται. ποτὲ μὲν ποιότητες ἔστιν. ὡς ὅταν ζητῆται περὶ τινῶν ποιῶν λευκότερον ἡ κουφότερον ἡ μουσικότερον 20 ἡ τι τῶν τοιούτων· πάντα γάρ τὰ τοιαῦτα κατὰ ποιότητα. κατὰ δὲ 25 ποσότητα. ὅταν ζητῆται πότερον ἡ σελήνη μεῖζων ἡ ἡ γῆ· κατὰ γάρ τὸ ποσὸν ἡ ζητησίς ἡ τοιαύτη. κατὰ δὲ τὸ πρός τι, ὅταν ζητῆται πότερον μᾶλλον ἐπιστήμη γεωμετρία ἡ μουσική, καὶ πάντα μᾶλλον αἴσθησις, ἀσὴ ἡ ἀκοή, κατὰ δὲ τὸ ποσὸν ἡ ζητησίς. ὅταν ζητῆται ἐν ποτέρῳ μᾶλλον τὸ γεωμονικόν, ἐν καρδίᾳ ἡ ἐν ἐγκεφαλῷ. κατὰ δὲ τὸ ποτὲ ζητεῖ ὁ ζητῶν 30 25 πότερον αἱρετικότερον πλεῖν μετά ισημερίαν ἡ θέρους· κατὰ δὲ τὸ ποιεῖν πότερος ίάται μᾶλλον, ὁ τέμνων ἡ ὁ φαρμακεύων· κατὰ δὲ τὸ πάσχειν πότερον ἀπαιλέστερον, σῶμα ἡ ψυχή· κατὰ δὲ τὸ ἔχειν πότερον μᾶλλον ἔχει ψυχήν τὰ ζῷα ἡ τὰ φυτά. κατὰ δὲ τὸ κείσθαι. ὅταν ζητῆται

1 post ὅταν add. ἄν αB Ζητῆται P: ζητῆσαι B: ζητεῖται α πότερα αΛP: om. B ἡ σελήνη μεῖζων B ἡ alterum superser. B 1. 2 supra καὶ ποτέρα ras. 7 lit. P 2 πότερα utroque loco α καὶ ποτέρα κίνησις— p. 219,19 συγκρινόμενον om. P; signum appinxit P², λείπει φύλλον (?) ἐνl. P³ 3 ἐπευθίας α ἔστιν. ἔτι αλ: ἔστιν B: om. D συγκριτικά α 4 πότερα A: compend. D πειστικώτερον BD: πιστικώτερα λ: πιστικώτερον α ante ἐπαγωγὴ add. ἡ, ante σολλογήσις αB. 6 D, at cf. p. 220,20 5 post ποῖος add. καὶ λ δ alterum om. A 7 ἔστιν εὑρεῖν B 8 πρόβλημα postea add. D πότερα α ἡ prius] ἡ α ἡ alterum om. αB 9 τὸ μέτρον λ μᾶλλον α μᾶλλης λ 10 ἡ prius] ἡ α σομῶν αλ: compend. BD ἡ alterum BD: om. αA 12 τῶν om. α καὶ om. D 13 τε om. α post ἔστι add. καὶ λ 15 πρόβληματα συγκριτικά A 18 ἡ κουφότερον ἡ θερμότερον D 19 ἡ ἐπὶ τῶν τοιούτων τι A τὰ om. D 20 ante ὅταν add. ὡς (ut vs. 17) BD: om. αλ γάρ] δὲ λ 21 τὸ (ante ποσὸν) om. D 22 πότερον αBD: πότερα λ ἐπιστήμη μᾶλλον D 25 πότε λισημέρος A 26 πότερος D: πότερον αΛB ὁ τέρνων μᾶλλον ἰάται αB 27 ἀπαιλέστερον D: εὐπαιλέστερον αΛB post ἔχειν add. οἴον λ 28 ante ὅταν add. ὡς B

πότερος προσγειωτέρους, ὁ ζῆλος ἢ ἡ τῆς Ἀφροδίτης ἀττῆρος. δύνεται δὲ καὶ
κατ' οὐσίαν γίνεσθαι σύγκρισις, ὅταν ζητῶμεν εἰς ἡ πρώτη οὐσία μᾶλλον τῷ
οὐσίᾳ τῆς δευτέρας. ὃν δὲ ἡ σύγκρισις γίνεται, ποτὲ μὲν δύσι ἔστι κατά
τι συμβεβηκός ἐν συγκρινόμενα, ὃς ὅταν ζητήσαι πότερον αἱρετώτερον
ὅγεια ἢ πλούσιον κατὰ γάρ τὸ αἱρετὸν ἀμφιστέροις ἡ πρὸς ἄλληλα σύγ-
κρισις. ποτὲ δὲ πλειόνων πρὸς πλείω γίνεται σύγκρισις κατά τι κοινὸν
ὑπάρχον αὐτοῖς, ὃς ὅταν ζητήσαι πότερον αἱρετώτερον φρόνησις μετὰ
πλούσιου ἢ μετὰ σωφροσύνης ὑγείας. δύναται καὶ ἐνὸς πρὸς πλείω σύγκρισις
γίνεσθαι, ἣν ζητῇ τις πότερον αἱρετώτερον φρόνησις ἢ ὑγεία μετὰ πλούσιου.
10 γίνεται σύγκρισις καὶ ἐνὸς κατὰ δύο συμβεβηκότα. ὃς ὅταν ζητῶμεν πό-
τερον ἡ φρόνησις πρακτικωτέρη ἢ θεωρητικωτέρα. γίνεται δὲ καὶ δύο
τινῶν ἀμφι λαρυθανομένων κατὰ συμβεβηκότα δύο σύγκρισις, οἷον ἣν ζητῇ
τις πότερον ἡ φρόνησις ἡ μετὰ σοφίας πρακτικωτέρα ἢ θεωρητικωτέρα.
ἀλλὰ καὶ δύο περὶ δύο, ὃς ὅταν ζητήσαι πότερον ἡ φρόνησις πρακτικωτέρα
15 ἢ ἡ σοφία θεωρητικωτέρα. ἀλλὰ καὶ δύο κατὰ πλειόνα συμβεβηκότα, ἣν
ζητῇ τις πότερον ἡ σοφία ἢ ἡ φρόνησις πρακτικωτέρα ἀμφα καὶ θεωρη-
τικωτέρα.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ὥλης τῶν συγκριτικῶν προβλημάτων καὶ τῶν κατη-
γορῶν, καθ' ἃς συνίσταται, καὶ τῶν συγκρινομένων, κατὰ πόσους | τρόπους 116
20 ἀλλήλοις συντίθεται τε καὶ συγκρίνεται, τοσαῦτα. ἀξιον δὲ ζητήσαι τί δῆ
ποτε ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ τῶν συγκριτικῶν λέγοντων οὐ πάντας ἐπήρησε
τοὺς συγκριτικοὺς τόπους εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀλλ' εἰπέ τινας καὶ ἐν τῷ
πρὸ τούτου συγκριτικοὶ γάρ ησαν οἱ τε ἀπὸ τῶν μᾶλλον καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ
ἡμούτου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἐν τῆς προσθέσεως δεικνύοντων καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ
25 μᾶλλον τι ἡ ηττον ἀλλοὶ μᾶλλον λέγεσθαι δεικνύς θει καὶ ἀπλῶς. ἡ οὐ
πρόκειται αὐτῷ ἐν τούτῳ περὶ συγκριτικῶν τόπων λέγειν ἀλλὰ περὶ
συγκριτικῶν προβλημάτων. συγκριτικὰ δέ ἔστι προβλήματα ἐν οἷς συγκρι-
τικὸν τὸ ζητούμενόν τε καὶ δεικνύμενον περὶ ὅν πάντων, πῶς οἵν τε
30 αὐτὰ δείκνυσθαι κατασκευαστικῶς ἢ ἀνασκευαστικῶς, ἐν τούτῳ λέγει. οἷς
δὲ ἐγρήγατο τόποις συγκριτικοῖς ἐν τῷ πρὸ τούτου οὐκ ησαν συγκριτικόν 10

- 1 πότερος D: πότερον αΒ προσγειωτέρον α απέ σύγκρισις add. ἢ D (ut vs. 3)
2. 3 μᾶλλον οὐσία (haec iteravit, iterata delevit D) τῆς δευτέρας αD: μᾶλλον τῆς δευτέρας
οὐσίας A et omisso μᾶλλον B 4 αἱρετώτερά A 5 ἀμφιστέρων A 7 ὅταν ζητῆσαι
om. a ποτέρα A 9 et 15 ante ὃν fort. addendum οἴνον cf. vs. 12 9 ἢ om. A
10 ὅταν ζητῶμεν om. a 11 θεωρητικωτέρα D: γνήτωτέρα αΛΒ δὲ om. D
12 δύο συμβεβηκότα A 12 συγκρίσεις D 14 καὶ om. B περὶ — δύο (15)
om. D περὶ δυεῖν a ως ὅταν ζητῆσαι A et omisso ως B: οἴνον a 15. 16 ἢ
ζητῇ τις AD: om. aB 16 πότερον D: ποτέρα αB: compend. A ἢ alterum om.
aB 16. 17 πρακτικωτέρα — θεωρητικωτέρα αΛ: πρακτικώτερον — θεωρητικώτερον BD,
at cf. vs. 11—15 18 προβλημάτων — συγκρινομένων (19) om. A 18. 19 κατηγορῶν
B: κατηγοριῶν αD 19 συνίσταται D: συνίστανται αB ποτίος P 20 ἀλλήλων
aP 22 εἰς] εἰς A 22. 23 ἐν τῷ πρὸ τούτου] c. 10. 11 23 τε om. D
οἱ alterum om. D 24 προσθέσεως P¹, corr. P² . δεικνύοντων B ὁ alterum
ABDP²: om. aP¹ 25 τι ἢ aB: τι AD 26 αὐτὸς A post ἀλλὰ add. καὶ B
27 συγκριτικῶν προβλήματος A 28 τε καὶ] τὸ B 30 τούτου] τοῦ B

τι δεικνύντες ἀλλ' ἀπλῶς ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον· οὐ ταῦτὴν δὲ τὸ διεῖσθαι συγχριτικοῦ τι δεῖξαι καὶ τὸ συγχριτικόν, περὶ οὐ ἐν τούτῳ λέγει. ποιεῖται δὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν περὶ τῶν συγχριτικῶν προβλημάτων ἢ τόπων ἐπὶ παραδείγματος τοῦ αἱρετοῦ, ἐπεὶ σαφεστέρα οὕτως ἔμελεν ἢ παράδοσις 5 αὐτῶν ἔσεσθαι, γνωμένη ἐπὶ τίνος ὡρισμένου. τὸ δὲ αἱρετώτερον προεγει-¹⁵ ρίσατο, ἐπεὶ πλεῖστα κατὰ φύλοσοφίαν τὰ κατὰ τοῦτο ἔντηματα, καὶ γρη- σιμωτέρα ἢ γνῶσις τε καὶ ἐπίκρισις τοῦ αἱρετώτερου ἢ τοῦ μεῖζονος ἢ θερμοτέρου ἢ τίνος τῶν τοιούτων· εἴτε δὲ διὰ πλείστων ἐπιγειρόμενών τε καὶ τόπων ἢ δεῖξαι αὐτοῦ. μετὰ μέντοι τὴν ἐπὶ τούτου παράδοσιν τῶν 10 τόπων δεῖξει διτὶ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα συγχριτικὰ προβλήματα γρήσιμοι οἱ προει- ρημένοι τόποι, διδάσκων ἡμᾶς διτὶ οὐ πρὸς ἐν τι προβλημάτων εἰδος οἱ παραδιδόμενοι τόποι γρήσιμοι ἀλλὰ πρὸς πάντα τὰ συγχριτικῶς ἔγειρομενα.

p. 116a3 Πότερον δὲ αἱρετώτερον ἢ βέλτιστον δυεῖν ἢ πλειόνων.

Οὐχ ὡς ἐκ παραλλήλου κειμένων τοῦ αἱρετώτερου τε καὶ βελτίστου 15 ἀκούστεον· ἐπὶ πλεῖστον γάρ τὸ βέλτιστον τοῦ αἱρετώτερου. τὸ μὲν γάρ αἱ- ρετώτερον ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις, τὸ δὲ βέλτιστον καὶ ἐν ἄλλοις· καὶ γάρ ἐν θεωρητικοῖς καὶ φυσικοῖς καὶ λογικοῖς, ἡ ἔντησις ἢ τοῦ βελτίστου·²⁵ ὁ γάρ ζητῶν ποτέρα βελτίων οὐσία, ἡ διάκινητος ἢ ἡ κινουμένη, φυσι- κὸν μεταγειρίζεται πρόβλημα, λογικὸν δέ γε ὁ ζητῶν πότερον βέλτιστον 20 ἐπαγωγὴ ἢ συλλογισμός. τὸ δὲ δυεῖν ἢ πλειόνων εἰπεν, ἐπεὶ, ὡς προειρήκαμεν, ποτὲ μὲν περὶ δύο ἢ κατὰ τὴν σύγχρισιν ζήτησις γίνεται κατὰ ἐν συγχριτομένων, ποτὲ δὲ πλειόνων πρὸς πλείω ἢ ἐνδέ κατὰ πλείω συμβεβηκότα ἢ πλειόνων κατὰ πλείω. ἐνὶ γάρ οὐ γίνεται σύγχρισις εἰ μὴ³⁰ κατὰ γρόνον, *(οἵον)* ὅταν ζητῶμεν πότερον λευκότερον τόδε τι νῦν ἢ πρότερον. γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων δύο ποιοὶ τὰ περὶ ὧν ἡ ζήτησις, τῇ τοῦ γρόνου προστήκῃ τὴν διαφορὰν λαμβάνοντα· ἄλλο γάρ καὶ ἄλλο γίνεται τὸ αὐτὸν τῇ τῶν διαφερόντων γρόνων προστίθεσαι.

Καὶ τὰ μὲν συγχριτικὰ προβλήματα ἐν τούτοις τε καὶ τούτων καὶ κατὰ ταῦτα. πρὸ δὲ τῆς τῶν τόπων παραδίσεως πρῶτον, πῶς ἔχειν

2 το om. B   3 scripsi: ὃν libri   3 τὴν alterum om. D   4 τοῦ om. B
ἔμελλεν αΛP   5 γνωμένη B   6 περὶ τούτου Λ   6, 7 γρησιμωτέρα scripsi:
γρησιμωτάτη libri   7 τε om. D   ante ἐπικρισις add. ἢ D   7 prius in ras. 8
lit. P²   τοῦ alterum superser. B   7 alterum BD: καὶ αΛ, in ras. P²
8 τῶν τοιούτων] τοιούτων D   10 δεῖξει] c. 5   ἄλλα om. a   12 post ἄλλα
add. καὶ ab   πρὸς a: om. ABDP   συγχριτικά A   13 δυστὸν B(Pf)
14 οὐχ om. A   17 post ἐν add. τοῖς ab   7 alterum postea add. D   18 πό-
τερα P   19 γε om. D   post γε add. καὶ Λ   βελτίστον A   20 δυστὸν αΛB
cf. vs. 13   21 τὴν om. D   γίνεται D: om. αΛP   22 δὲ] τὸ a   κατὰ
πλειόνων αΛP   23 συμβεβηκότα] -τα an -τος? D   πλείστο scripsi cf. p. 219,12: πλειόνων
libri   ἐνī—πρότερον (25) Suidas sub v. σύγχρισις   24 ante γρόνον add. τὸν D
οἶον addidi cf. p. 186,18   πότερον BD: πότε αΛP Suid.   25 τῇ om. P   26 τοῦ
iterat D   ἄλλο prius ex ἄλλο corr. P²   28 τε om. D

νεῖ τὰ συγκρινόμενα πρὸς ἄλληλα. ὑπογράψει. καὶ πρὸς τὰ πᾶς ἔχοντα τὰ πρὸς ἄλληλα γρῆσθαι τοὺς παραδοθησομένους τόπους οὗτως γὰρ αὐτῶν καὶ τὸ γοῦντιμον δεῖκνυται. φησὶ δὲ ὅτι οὐκ ἐν ταῖς πολὺ διεστῶσιν ἀπὸ ἀλλήλων καὶ φανερὸν τε καὶ μεγάλην πρὸς ἄλληλα διαφορὰν 5 ἔχουσι γρὴ τὴν σύγκρισιν ποιεῖσθαι (πρόσδηλος γὰρ πᾶσιν ἡ τῶν οὗτως ἔχοντων διαφορὰ καὶ οὐκ ἀξία ζητήσεως· διὰ τοῦτο γὰρ οὐδεὶς ἀπορεῖ πότερον ἡ εὐδαιμονία ἢ ἡ πλούτος αἱρετώτερον, οὐγὶ δὲ μὴ 10 ἀμφότερα αἱρετά. ἀλλ' ὅτι φανερὸν καὶ πρόσδηλος ἡ τῆς εὐδαιμονίας κατὰ τὸ αἱρετὸν ὑπερβολή· διὸ οὐδὲ ἂν εὐπορήσῃ τις ὑπερογήν κατὰ τι δεῖξαι 15 τοὺς πλούτου πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν. πιστεύεται). ἀλλ' ἐν τοῖς σύνεγγρος οὖσιν ἀλλήλοις καὶ ἔχουσιν ἀμφορεύσησιν διὰ τὴν μὴ φανερὸν εἰναι τὴν τοῦ ἔτερου αὐτῶν πρὸς τὸ ἔτερον ὑπερογήν. ὡς ἐπὶ ὑγείας καὶ εὐεξίας καὶ τοῦ ὥρων 20 καὶ τοῦ ἀκούειν καὶ θεωρητικοῦ βίου καὶ πρακτικοῦ. ἐν γὰρ τοῖς οὗτοι σύνεγγροις οὖσι καὶ διὰ τοῦτο ζητήσεως ἀξίας δειγμέτης τινὸς ὑπερο-
15 γῆς. ἡ μιᾶς ἡ πλειόνων. διὰ τὰ δειγμέτα συγκατατίθεται ἡ διάνοια τέως πλανωμένη τῷ τὸ ἔτερον αὐτῶν τοῦ ἔτερου ἡ ἐν τῷ αἱρετῷ ἡ ἐν ἀλληλῳ τινὶ, καὶ δὲ ἔξητετέ τε καὶ ἐδείγμη. ὑπερέγειν. ὕσπερ δὲ 117 ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν διαφορῶν γνώσεως λέγων καὶ περὶ τῆς τῶν ὥρων ἐν τοῖς ἀξίοις ζητήσεως εἰπεῖ δεῖν τὰς ἐκλογὰς ποιεῖσθαι 20 (ζητοῦνται δὲ αἱ μὲν διαφοραὶ ἐν τοῖς ἔτηρος ἀλλήλων. τίνι γὰρ διαφέρει διάμυτον καὶ θέρος. ζητήσαι ἀν τις. ἀλλ' οὐ τίνι θέρος καὶ λίθος, καὶ τίνι διαφέρει λύκος καὶ κύων. ἀλλ' οὐγὶ ἵππος καὶ κύων. καὶ τίνι ἐγκράτεια ἡ σωφροσύνης, ἀλλ' οὐ σωφρίας· ἡ δὲ ὥμοιότης "ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι": τί γὰρ ὅμοιον ἔχει ἀνθρωπος ἵππῳ. ζητήσαι ἀν τις. ἀλλ' οὐ τί ἀνθρώπῳ 25 ἀνθρωπος), οὗτως καὶ τὰ συγκριτικὰ προβλήματα τὴν Ζητησιν ἔχειν λέγει ἐν τοῖς ἀριστῇ τὴν ὑπερογήν ἔχουσιν καὶ βραχεῖαν ἀν τις δεῖξαι ὑπερογήν πιστὸς γίνεται. ἐπειὶ δὲ τὰ συγκριτικὰ προβλήματα οὐ μόνον ὑπορέειν τινος ἀπαιτεῖ ἀλλὰ καὶ ὑπερογήν. τοῦ μὲν ὑπερέγειντος καὶ?
δὲ ἡ σύγκρισις γίνεται. τοῦ δὲ ὑπερεχομένου, δεῖ καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ 30 τοὺς τόπους τοῦτο ποιεῖν, μὴ ὑπάρχειν μόνον δεικνύναι ἀλλὰ τοῦ μὲν ὑπερογήν τοῦ δὲ ἔλλειψιν οὐ γὰρ δεῖξαι τι ἀγαθὸν ηὔη καὶ αἱρετώ-
τερον δεῖσιγεν, ἀν μὴ δεῖξῃ καὶ ὅτι μᾶλλον τοῦτο ἀγαθὸν τούτου ἡ συγκρίνεται.

α'

- 1 συγκριτικὰ D   ὑπογράψει BD: ὑπογρ. P: ὑπογράψεται αλ   2 γὰρ corr. ex. αρ P²
 7 ἡ et δ D Arist.: om. αΛΒΡ   αἱρετώτερα A   8 ἡ D: ante 9 ὑπερβολή transposuerunt
 αΑΒΡ   9 ὑποβολή B   δεῖξαι κατά τι Λ   10 (πλού)του πρὸς τὴν εὐ(δαιμονίαν) in ras. D
 11 ἀλλήλων Dpr.   14 τοῦτο corr. ex τὸ P²   15 ἡ alterum add. P²   συγκατατίθεσθαι
 P¹, corr. P²   16 τε ως αΒΡ   αὐτοῦ Λ   τοῦ] οὐ in ras. P²   τῷ alterum
 om. A   18 ἐν τῷ πρώτῳ] e. 16, 17 p. 108 a 4, 12   post πρώτῳ add. τόπῳ ΑΒΙ
 20 ἐν om. A   22 post τίνι add. διαφέρει Λ   23 ἔξεστως B   24 post ἔχει re-
 petit ἐν τοῖς πολὺ διεστῶσι Λ   25 λέγεται B   26 post ἔχουσι excidisse suspicor
 ἐν γὰρ τοῖς οὗτοις ἔχουσι: an ἐν οἷς serifendum est? .   ἀν fort. delendum δεῖξε
 om. B   28 ἀπαιτεῖ add. P²: post ὑπερογήν transposuit B   30 ὑπάρχειν] ὑπερογήν,
 ut videtur, corr. D   μόνον in ras. P²   32 καὶ posteā add. D   τοῦτο om. D

p. 116^a-13 Πρῶτον μὲν ἡ τὸ πολυχρονιώτερον ἡ βεβαιότερον αίρετώτερον τοῦ ἡττον τοιούτου.

Πρῶτον τόπον παραδίδωσι δι' οὐ δεῖξαμεν ἄλλοι ἄλλοι δὲ σίρετώτερον ἀπὸ τοῦ πολυχρονιώτερον καὶ βεβαιοτέρου· τῶν γάρ κατὰ τὰ ιας ἄλλα ὁμοίας δοκούντων ἔχειν ἂν τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου δειχθῆ πολυχρονιώτερον δὲν ἡ βεβαιότερον. αἱρετώτερον ἂν εἴη διὰ τὴν κατὰ τοῦτο ὑπεροχήν. ἔστι δὲ οὐκ ἐκ παραδίλγου κείμενον τὸ πολυχρονιώτερον ἡ βεβαιότερον. ἀλλ' ἔστιν ἐφ' ὃν διαφωνεῖν δύξειν δύναται γοῦν ἄλλοι ἄλλου βεβαιότερον εἶναι ἡττον δὲν αὐτοῦ πολυχρόνιον. ὡς ἐπιστήμη αἰσθή-
10 τοιούτης· ἡ μὲν γάρ αἰσθήσις πολυχρονιώτερον· ἀπὸ πρώτης γάρ ἡλι-
κίας αἰσθανόμεναι· ἡ δὲ ἐπιστήμη γίνεται μὲν ἐν τελείοις. βεβαιο-
τέρα μέντοι καὶ δυσκινητότερα τῆς αἰσθήσεως ἔστι. διὸ δεῖ, καὶ δὲν
15 ἡ γρήσιμον ἡμῖν. μεταχειρίζεσθαι τὸν τόπον. τούτῳ τῷ τόπῳ χρω-
μένους ἔνεστι δεικνύναι αἱρετωτέραν πλούτου εὔκλειαν. ἀμφοτέρων γάρ
20 δύντων αἱρετῶν ἡ μὲν εὐκλεια καὶ μετά θάνατον διαμένει. οὐδέτε δὲ μη-
χετί ὃν ἔστι πλούτος. ἀρετῆς δὲ ἡ εὐδαιμονίας ἡ εὐκλεια. εἰ καὶ πολυ-
χρονιώτερον δειχθείη. οὐκ ἥδη καὶ αἱρετώτερον τῷ φανεράν εἶναι τῆς
25 ἀρετῆς καὶ τῆς εὐδαιμονίας τὴν ὑπεροχήν ἡγεμονίας εὐκλείας. εἰ μέντοι εἴη καὶ τὴν ἀργήν ἡ εὐκλεια ἐπ' ἀρετῇ, καὶ κατὰ τοῦτο ἔσται
20 τῆς εὐκλείας ἡ ἀρετὴ αἱρετωτέρα. διὸ αὐτῇ καὶ τὴν ἀργήν τοῦ εἶναι αὐτὴν
(τὴν) εὐκλειαν αἰτία. δεικνύονται δὲ διὸ οὗτοι καὶ ὑγεία εὐεξίας αἱρετώτερον.
ἡ πάλιν παραφυλάσσειν δεῖ τὸ πολυχρονιώτερον ἐν τῷ ἔκαττον πολυχρονιώ-
30 περιεχόμενον· ἀν γάρ οὗτοις ἔχουσιν. αἱρετώτερον γίνεται τὸ διληγούσ-
νιώτερον τῷ ἔχειν ἐν αὐτῷ τό τε πολυχρονιώτερον. Ὡς συνεκρίνετο. καὶ
35 ἔξωθεν προσθήκην αἱρετοῦ τινος. τοιοῦτον (ἢ) ἡ εὐεξία· οὔτε γάρ χωρὶς
ὑγείας γίνεται. καὶ πρὸς τὴν ὑγείαν ἔχει τι καὶ ἄλλο αἱρετόν. διότι μὲν οὖν
προσθήκη τινὸς αἱρετοῦ γίνεται. τὸ δυστερον αἱρετώτερον. καλὸν διληγούσ-
τερον ἡ· διότι δὲ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου αἰτιον. τὸ πρῶτον πᾶλιν αἱρετώ-

1 ἡ B Arist. cf. vs. 7: καὶ aADP   2 τοιοῦτον P   4 ante ἀπὸ add. τὸν aP   βεβαιο-
τέρου καὶ πολυχρονιώτερον B   γάρ om. B   6 δὲν post βεβαιότερον transposuit D
δὲν—πολυχρονιώτερον (7) om. B   δὲν—βεβαιότερον (8) om. a   7 ἡ AD Arist.: καὶ
BP cf. vs. 1   8 γρῦν AD: γάρ aBP   9 αὐτὸ B   10 πολυχρονιώτερον aBDP²: πολυ-
χρονιώτερα BP¹: πολυχρονιον Λ   11 γίνεται post βεβαιοτέρα transposuit B   μὲν om. B
12 post μέντοι γερεψί γίνεται a   δεῖ] δηλ Λ   13 μεταχειρίζεται aB   τρόπω P
13. 14 χρώμενον Λ   15 καὶ om. B   16. 17 πολυχρονιώτερα δειχθῆ Λ   17 αἱρε-
τωτέρα Λ   φανεράν] ἀν corr. P²   19 εἴη scripsi: ἦ libri   20 ἡ ἀρετὴ ante τῆς
εὐκλείας transposuerunt aAP: om. B   αὐτῇ AD: αὐτῇ aBP   20. 21 αὐτῆν (τὴν
addidi) εὐκλειαν ABD: αὐτῇ εὐκλείᾳ aP   24 αὐτῷ P²: ἑαυτῷ Λ: αὐτῷ aBDP¹
τε postea add. D   συνεκρίνετο BDP¹: συνεκτίνεται Λ: συνεκτίνεται a, mrg. P³
25 προσθήκης Λ   (ἢ) ἡ εὐεξία· οὔτε γάρ scripsi: γάρ ἡ εὐεξία οὔτε libri   26 τοι-
τε a   27 προσθήκης Λ   γίνεται τινὸς αἱρετοῦ D   αἱρετώτερον post 28 ἡ trans-
posuit a   27. 28 διληγούσνιον D   28 διό—p. 223.1 ἡ om. B

τερον. καὶ ὅλη γοργονιώτερον ἡ. (7) κατὰ μὲν τὸ πολυχρονιώτερον ἡ
ὑγεία, κατὰ δὲ δῆλα τινὰ πᾶλιν ἡ εὐεξία. τῷ δὲ βεβαιωτέρῳ προσχρόνῳ
μενοι ἐπιστήμην μὲν ὀρθῆς δύξης αἱρετωτέρουν δεῖξουμεν σόντων ἀμφοτέρων
αἱρετῶν, ἀρετὴν δὲ εὐτυχίας, καὶ τὸ κατὰ τέχνην τοῦ ἀπὸ τούχης γερονό-
τος, καὶ τὸ προβεβουλευμένον τοῦ ἀπροβουλεύτως κατορθωτέρος, καὶ τὸ
ἀναγκαῖον τοῦ ἐνδεχομένου. ἀν τῇ ἀμφότερᾳ αἱρετῇ, καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν τοῦ
ἐπ' ἀλλοις (οὗτως εὐθυνολία δύξης αἱρετωτέρουν. ἡ μὲν γάρ ἐφ' ἡμῖν, ἡ
δὲ δύξης οὐκ ἐφ' ἡμῖν. διὸ καὶ ἡ μὲν βεβαιωτέρα, ἡ δὲ ὀβεβαιωτε), καὶ 40
τὸν θειαρχικὸν βίον τοῦ πρακτικοῦ. πλείω γάρ τὰ τὸν πρακτικὸν ἔμπο-
10 δίζοντα. διὰ τὸ βεβαιωτέρον καὶ ὁ μέσος βίος αἱρετωτερος τοῦ ἐν ὑπερ-
ογῇ: λέγεται γοῦν

“πολλὰ μέσωισιν ἀριστα· μέσης θέλω ἐν πόλει εἶναι”.

αγορεύοντι ἀν τούτῳ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον

"Σηλωσε, γέροντες,

ζηλῶ δὲ ἀνδρῶν δειπνίσμαν
βίον ἐξεπέρατος ἀγριώς, ἀκλείστη-
τοὺς δὲ ἐν ταυτὶς γένεσιν ζηλῶ”.

πολυγρονιώτερον καὶ μνήμη αἰσθήσεως καὶ συμβολῆς φίλου. ταῖς δὲ 45
αὐταῖς ἀφορμαῖς γρωμένους ἔνεστι καὶ φευκτήτερον ἄλλον δεικνύει·
20 τῶν γάρ φευκτῶν τὸ πολυγρονιώτερον φευκτήτερον. ὡς ἀδύξια πενίας, καὶ
τὸ βεβαιότερον τοῦ ἡττού τοιστοῦ, ὡς ἔνδεια ἀστικίας καὶ ἀνελευθερία
βλακείας· ὃς μετεπέβλητο γάρ οἱ ἀνελευθεροι. κατὰ τοῦτο γάρ καὶ δειλία
ἀκολατίας φευκτοτέρα, τῷ τὴν μὲν ἀκολατίαν παραχαμάζοντος τοῦ σώματος 118
πανέσθαι· παύονται γάρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι. δι' ἡς ἡ ἀκολατία· ἡ δὲ
25 δειλία προσθίνεται τῆς ἡλικίας ἐπιθυμιῶν λαμβάνει. οὕτω καὶ κακία δεικνύεται
ἄνθρωποις μετ' ἐνοντούσι τοιστούτην φευκτήτερον φευκτήτερον.

ρ. 116^a14 Καὶ δὲ μᾶλλον ὅτι ἔλειπε τὸ φρόνιμος τῷ δὲ ἀγαθὸς ἀντίκει
τῷ δὲ νόμῳ τὸ δρόμος τῷ οἷς σπουδαῖοι περὶ ἔκαστα αἰρούμενοι τῷ εἰ-
πομένῳ εἰποῦ.

30 Μεύτερον τύπον τῆς τοῦ αἰσθατέοντος θείων παραδίδουται τὸν ἐκ τῆς

1 ἦ om. in fine vs. D ἦ addidi post μὲν add. οὖν αΡ²: etiam τὸ add. P² ἦ D: ἦ κατὰ μὲν τὸ πολυγραμμέτερον B: om. aΑΡ 3 ὅρθιζ[ε] της compend. in ras. P² αἰρετώτερον α 5 κατορθῶντος B 8 δέξαι om. P 10 βεβαιώτερον ΒΡ¹: οὐβεβαιώτερον aΑDP² 10, 11 οὖν ἐν ὑπεροχῇ αἰρετωτέρου Λ 11 οὖν B 12 πολλὰ – εἴναι] Phocylidi tribuitur Polit. IV 11 p. 1295δ34 13 μαρτυροῖ ἂν scripsi: μαρτυρεῖ ἐν AD: μαρτυρεῖ aΡ: μαρτυρεῖν B τούτῳ AD: τοῦτο aΒΡ τὸ εὑριπόδιον Λ: τὸν εὐριπόνην B Εὐριπόνην] Iphig. Aul. 16 14 ζηλὸς τε γέρον ex Eurip. scripsi: ζηλῶσαι ἔτερον AB et in loco, quem P¹ vacuum reliquit, P²: ζηλῶσαι ἔτερον D: om. a 16 ἔξεπέρας' Eurip.: ἔξει πέρας libri ἀγρός εὐκλείς Α 17 ζηλοῖ Λ 19 χρωμένους aΒΡ: χρωμένοις D: χρωμένοι Λ cf. p. 99.3, 188, 19, 222, 13, 14 20 post φευκτότερον add. ἔστιν B 21 ἀσώτου Λ 22 ἀνέλευθέροις AD καὶ ἦ A 23 τῷ] τὸ B μὲν BD: om. aΑΡ παρακράζοντα Λ 25 προσίστα Λ λαμβάνειν Α κατίστα aΒΡ ὀπεικύνοιτ' Β: δεικνύει τις P: δεικνύῃ τις a 26 μεῖζον Α οὐσταν aΡ 27 ἀν om. A 28 ἁ alterum om. A pr. om. B) αἰρούμενος D ἦ add. P² 30 ἐκ] ἀπὸ D

τῶν βελτιώνων αἰρέσεώς τε καὶ κρίσεως· τὸ γάρ τοῖς βελτίστιν (κύριεστέροις) αἱρετώτερον. βελτίστους δὲ οἱ μὲν φρόνιμοι τῶν μὴ φρονίμων, οἱ δὲ ἀγαθοὶ τῶν μὴ ἀγαθῶν, ὁ δὲ δρῦλος νόμος τοῦ μὴ δρῦλοῦ, καὶ καθήλοι οἱ περὶ τι σπουδαῖοι, καθ' δ τοιοῦτοι εἰσιν, αἴροντες αὐτὸν ἀξιοπιστότεροι τῶν περὶ ταῦτα οἱ σπουδαῖοιν. οἱ γάρ τεχνῖται περὶ τὰ κατὰ τὰς οἰκείας τέχνας τῶν ἀτέχνων βελτίους, καὶ ἔτι μᾶλλον. ἀν πάντες οἱ περὶ τὴν αὐτὴν τέχνην ταῦτην λέγωσιν· ἔνδοξον δὲ καὶ, δ πάντες ἡ οἱ πλεῖστοι τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τέχνην αἰροῦνται. αἱρετώτερα λέγειν τῶν μὴ πᾶσιν αἱρετῶν. οὗτοις ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς τέχνας. δ ἀν πάντες ἡ οἱ πλεῖστοι αἱρῶνται, αἱρετώ-
10 τερα τῶν τοῖς ἀτέχνοις αἱρετωτέρων εἶναι δοκούντων ἡ τοῖς ἐλάττοσι τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν τέχνην, οὕτως καὶ ἀπλῶς, δ πᾶσιν ἡ τοῖς πλεῖστοις οἱ δοκεῖ, αἱρετώτερα ἀν εἴη· αἱρετώτερα γάρ τα τε πᾶσι τῶν μὴ πᾶσι δοκούντων καὶ τὰ τοῖς πλεῖστοι τῶν τοῖς ἐλάττοσι. τὸ δὲ οἱ φρόνιμος ἡ οἱ ἀγαθοὶς οὐγ̄ ὡς ἐκ παραλλήλου εἰπεν· οὐ γάρ ἐπ' ἵσης οἱ φρονίμοις καὶ 15 οἱ ἀγαθοὶς. ἀλλ' ἐπὶ πλέον οἱ ἀγαθοὶς. ἀγαθοὶς μὲν γάρ καὶ οἱ φρόνιμος, οὐ μὴν μόνοις καὶ γάρ οἱ ἀνδρεῖοις καὶ οἱ σωφρων ἀγαθοὶς. οὗτοι οὖν τὸ εἰρημένον τῷ 'οἱ φρονίμοις η ὅλως ἀγαθοὶς'. πᾶς γάρ οἱ ἀγαθοὶς. οὐ μόνον 20 οἱ φρόνιμος, ἀξιοπιστότερος ἐν τοῖς περὶ τὰς αἰρέσεις τοῦ μὴ τοιούτου. δύναται καὶ τὸν μὲν φρονίμοιν κατὰ τὴν λογικὴν ἀρετὴν εἰργάζεται, τὸν δὲ 25 ἀγαθὸν κατὰ τὴν ἡθικὴν· ίδιως γάρ λέγει τοὺς κατὰ τὰς ἀρετὰς ταῦτας ἀγαθοὶς, ὥσπερ πάλιν συφοὺς τοὺς κατὰ τὰς λογικάς, οἵτι κατὰ ταῦτας πρακτικώτεροι τῶν καθῶν· ἡ μὲν γάρ φρόνησις κριτική, οἱ δὲ τοῦ ἡθους ἀρεταὶ πρακτικαί. τὸ μὲν οὖν τοὺς ἀγαθοὶς δεῖν πρὸ τῶν ἄλλων τιμᾶν 30 αἱρετώτερον, οἵτι τοῖς φρονίμοις οὕτως δοκεῖ· αὕτη γάρ η τοῦ φρονίμου 25 κρίσις. οἱλλὰ καὶ τὸ δεῖν τὰ κοινὰ τῶν ιδίων προτιμᾶν· "τὸ μὲν γάρ κοινὸν συνδεῖ, τὸ δ' ιδίων διαταρά τὰς πόλεις". ως Πλάτων· καὶ οὐς Θουκοδόλης· "καλῶς μὲν γάρ φερόμενος τὸ κατ' αὐτὴν διαφθειρομένης τῆς πατρίδος οὐδὲν ἡττον διαφθείρεται. κακοτυγχῶν δὲ ἐν εὐτυχούσῃ πολλῷ μᾶλλον διατάξεται." τὸ δὲ εὖ ποιεῖν μᾶλλον η εὖ πάτσηεν αἱρετώτερον, 35 οἵτι τοῖς ἀγαθοὶς ἀνδράτων αἱρετώτερων τοῦτο. οὗτοις τὸ ἀδικεῖσθαι τὸ

1 αἱρετώτερον addidi   3 οἱ om. A   τι] i in ras. 4 lit. P²   4 αὐτοὶ B   post ἀξιοπιστότεροι add. εἰσὶ D   ante ταῦτα add. αὐτὰ aP   5 περὶ τῶν Α: om. D   6 ἀν ante μᾶλλον transposuit a, supra μᾶλλον add. P¹   ἀπαντεῖς aP   7 ταῦτα A   δ scripsi: οἱ libri   πάντα Α   8 αὐτὴν D: om. aABP   αἱρετώτερα aAP: αἱρετώτεροι BD
λέγει ΑΒ   9 δ aAP   ἀν om. B   9. 10 αἱρετώτερον aP: αἱρετώτεροι Α
10 αἱρετωτέρων om. aP   11 post καὶ add. οἱ aP   δ πᾶσιν scripsi: δπασιν libri   12 αἱρετώτερα prius AB: αἱρετώτερον aP: compend. D   εἴη ἀν D   πᾶσι τε B   13 οἱ— φρόνιμος (14) om. B   η] καὶ D   15 πλεῖστον aABP   ἀγαθοὶς μὲν — ἀγαθοὶς (16) om. B   16 οὖν posteā add. D   17 οἱλως add. P²   post οἱλως add. οἱ aBP   18 εὖ τοῖς om. a   19 κατά] ἐν τοῖς περὶ in contextu, γρ. κατά τὴν λογικὴν ἀρετὴν εἰργάζεται in mrg. D   21 τὰς om. B   22 πρακτικώτερα A   γάρ om. A   25 δεῖν] δοκεῖν A
26 συνδεῖν B   [Πλάτων] Leges IX 13 p. 875 Α   26. 27 Θουκοδόλης] II 60   27 post φερόμενος add. ἀνὴρ Thuc.   κατ' αὐτὸν A   28 διαφθείρεται] ξυναπόλλυται Thuc.   κακοτυγχῶν AD Thuc.: κακοτυγχῆς a: non liquet P (ακοτυγ in ras. P²; compend. periit): κατά τύχην B   εὐτυχοῦσι B et, ut videtur, P¹ (corr. P²)   πολλῷ periisse videtur in P

ἀδικεῖν αἱρετῶτερον διὰ τὸ τοὺς ἀγαθοὺς τοῦτο μᾶλλον αἱρεῖσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποιηνῆσκεν εὐκλεῶς τὸν ἀδόξιον σύζεσθαι διὰ τὸ αὐτὸν αἱρετῶτερον, καὶ τὸ πένεσθαι δικαιουπραγμάτων μᾶλλον τῷ ἀδικοῦντα πλουτεῖν. πάλιν ἐπεὶ οὐ πάντες οἱ νόμοι ὅρθιοι. εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐπινούμενοι ὡς ὁ ὅρθιος. οἷον οἱ Λυκούργος, οἱ Ζαλεύκου, οἱ Σόλωνος, οὗται σώματα σήματα αἱρετῶτερον.

[ἢ] ἐπεὶ καὶ οἱ ὅρθιοι νόμοι κατὰ φρόνησιν κείνται. τῷ οὐ δεῖ ταῦτα γράφειν. τὸ μὲν γάρ τῶν νόμων ὥρισται καὶ περὶ ὥρισμάν των λέγεται. τὰ δὲ τῶν φρονήσιν καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς καὶ 10 πρὸς τὰς περιστάσεις καὶ πρὸς τὰς τύχας ἀρμόζεται καὶ ἀλλὰ ἐπ' ἄλλων ἔτσιν. οὕτως οὖν δειγμάτεσσιν τὰ συστίτια αἱρετῶτερα ἐν ταῖς πόλεσιν 40 δύνται. ἐπεὶ οἱ ὅρθιοι νόμοι ὥρικασιν αὐτὰ εἶναι, καὶ τὸ τοὺς ἀρετὴν ἀλλὰ μὴ πλούτῳ προέχοντας ἔχειν. ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ ἐπιεικοῦς κρίσις δύναται¹ ἂν γράφαν ἔχειν ἀξιοῦντος μὴ πρὸς τὸ γεγραμμένον ἐν τοῖς νόμοις βλέπειν 15 ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν τοῦ γράψαντος καὶ τί ἀν ἐποίησεν ἐκεῖνος περιών τε καὶ κατὰ τὸν ὅρθιὸν λόγον τε καὶ νόμον κρίνων ἀλλὰ μὴ κατὰ τὰ γεγραμμένα τὸ αὐτοῦ μὴ πάντῃ ὑγιῶς ἔχει, ἀλλὰς προσάστεις ἔχων. αἱρετῶ- 45 τεροι δὲ καὶ κατὰ μὲν πόλεμον ἀν οἱ περὶ ταῦτα ἀγαθοὶ αἱροῦνται, οἷον τὸ τὴν τάξιν φυλάσσειν καὶ μὴ προεξανίστασθαι, τὸ τῷ στρατηγῷ πείθε- 20 σιαι. τὸ ἔχειν πρὸς διφθηριμῶν τὸ

“εἰς οἰωνὸς ἀριστος. ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.”

τοιοῦτον ἵκαὶ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως τὸ

“οὐκ ἀγαθὸν πόλυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔτσι, |
εἰς βασιλεύς.”

25 κατὰ δὲ πολιτείαν ἀν οἱ περὶ ταῦτα ἀγαθοί. οὕτως τὸ μὴ τὰ κεγχαρι- σμένα τοῖς πλήθεσι πρὸς τῶν συμφερόντων ποιεῖν αἱρετῶτερον. τοῖς γάρ περὶ ταῦτα ἀγαθοῖς αἱρετῶτερον τοῦτο. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς τέχνας αἱρε- τῶτερα δσα τῇ πᾶσιν τοῖς πλείστοις δοκεῖ τῶν τεχνιτῶν. τὸ δὲ τοιοῦτοι προσέτικεν. δει περὶ μὲν τῶν ἴατρικῶν τοῖς ἴατροῖς καὶ τῇ 5

1 μᾶλλον τοῦτο α	ἀλλὰ οἱ. B	2 ἀδόξιος ΑΒΡ: ἀδέκως αP	τὸ alterum] τοῦτο Α
6 εἴη B	ὑπὸ νόμου D	7 ἦ (delevi) ἐπεὶ ABD: εἰ αP	οἱ οἱ. AP ¹ (add. P ²) post
		οὐκ ἤδη α	ὅρθιοι add. δὲ αP
		post ἤγεινθαι add. δεῖ αΑΒΡ	ἡ οὐ δεῖ D: ἤδη ΑΒΡ: οὐκ ἤδη α
8 ὁ alterum D: οἱ. aΛΒΡ	fort. τὰ μὲν	10. 11 ἀλλω εἰσὶν Α	11 οὖν post δειγ-
		11 οὖν post δειγ-	μέτησται transposuerunt AB: οἱ. aP
		12 οἱ οἱ. αP	εἰσιν Α
		13 προσέχοντας A, Ppr. (corr. P ¹)	14 ἔχειν (corr.
		καὶ Α: οἱ. aBDP	εἰς ἔργειν) γράφων B
		15 ἔνοιαν D	ἐποίεις α: ἐποίη P
		16 λόγοι	16 λόγοι
		τε (τε D: οἱ. aP)	τε (τε D: οἱ. aP)
		καὶ νόμου κρίνων aDP: νόμου καὶ λόγου κρίνων A: νόμου κρίνων καὶ λό- γου B	καὶ νόμου κρίνων A
		17 αὐτός, οὐ conicio	17 αὐτός, οὐ conicio
		ἔχειν α	ἔχειν α
		18 καὶ οἱ. A	18 καὶ οἱ. A
		οἱ οἱ. Α	οἱ οἱ. Α
		19 πολιτείαν aA	19 πολιτείαν aA
		20 τὸ alterum οἱ. B	20 τὸ alterum οἱ. B
		21 εἰς—πάτρης] Ilias XII 243	21 εἰς—πάτρης] Ilias XII 243
		ἀμύνα- σθαι B	ἀμύνα- σθαι B
		22 τὸ alterum D: οἱ. aΑΒΡ	22 τὸ alterum D: οἱ. aΑΒΡ
		23, 24 οὐκ—βασιλεύς] Ilias II 204, 5	23, 24 οὐκ—βασιλεύς] Ilias II 204, 5
		25 ante πολιτείαν add. τὴν D	25 ante πολιτείαν add. τὴν D
		τοῦτο D, at cf. vs. 18	τοῦτο D, at cf. vs. 18
		τὸ μὴ τὰ] τε τὰ μὴ Α	τὸ μὴ τὰ] τε τὰ μὴ Α
		27 περὶ ex παρὰ corr. P	27 περὶ ex παρὰ corr. P
		αἱρετώρεος A	αἱρετώρεος A
		post καὶ add. τὰ aΒΡ	post καὶ add. τὰ aΒΡ
om. D	27, 28 αἱρετώρεον a	28 τεχνικῶν a	28 τεχνικῶν a
		29 τοιοῦται D Arist.: τοιοῦτον	29 τοιοῦται D Arist.: τοιοῦτον
aΑΒΡ	τῶν BD: οἱ. aΑΡ	ίατροῖς ΑΒΡ: ίατροῖς ΑΒ	ίατροῖς ΑΒΡ: ίατροῖς ΑΒ

τούτων αίρεσαι ἐπακολουθητέον. περὶ δὲ τῶν μουσικῶν τῇ τῶν μουσικῶν.
 ἀνὴρ γάρ οἱ ἐν μουσικῇ προσέχοντες περὶ τῶν ἐν ἴατρικῇ λέγωσι τι, οὐχὶ γὰρ
 μουσικοὶ ἐρουσιν· ὅμοιος δὲ καὶ ἀνὴρ οἱ ἐν ἴατρικῇ περὶ τῶν ἐν πολέμῳ. τὸ
 μὲν οὖν αἴρετώτερα εἰναι καὶ ἔκαστην τέχνην, ὅσα πάντες οἱ τεχνῖται τῆς
 τέχνης ἑκείνης αἱροῦνται, αὐτότιτεν ὡς ἀληθήτες προσπίπτει. τὸ δὲ ὅσα οἱ
 πλείους ἔνδοξον μέν, οὐ μήτε καὶ ἀληθές· πολλάκις γάρ η ἐνδέ τοῦ βελ-
 τίους κατὰ τέχνην αἴρεσίς τε καὶ κρίσις βελτίων τῆς τῶν ἄλλων ἀπάντων.
 διὸ ἐν τοῖς τοιούτοις πρὸς ἀμφω η ἐπιγειέρησις· καὶ γάρ ἀπὸ τῶν πλειό-
 νων καὶ ἀπὸ τῶν βελτίουν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς τέχνας, ἢ
 10 οἱ πάντες η οἱ πλείους τῶν τεχνιτῶν λέγουσιν, αἴρετώτερα, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς,
 ἢ πάντες η οἱ πλειστοι τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται. αἴρετώτερα ἀν δεικνύ-
 ουσι τῷ μή πάντες. οὕτως τὸ εἶναι τοῦ μανθάνειν η εἰδέναι αἴρετώτερον τοῦ
 ἀν δεικνύσιτο· τὸ μὲν γάρ εἶναι πάντες, μανθάνειν δὲ καὶ εἰδέναι οὐ πάν-
 τες αἱροῦνται. καὶ τὸ ἥδεσθαι τοῦ γραμμάτεσθαι· Πλάτων γοῦν τούτων χρώ-
 15 μενος ὡς ὅντι ἐνδέξει τάχαθλὸν ἔλεγεν εἶναι οὐ πάντα ἐφίεται. ἀλλὰ καὶ
 Εὔδοξος ἐδείκνυε τὴν ἥδονὴν τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἀπὸ τοῦ πάντα μὲν
 τὰ ζῷα ταύτην αἴρεται· μηδὲν δὲ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν κοινὴν οὕτως ἔχειν
 τὴν αἴρεσιν. διὰ τοῦτο καὶ ὑγεία δέξῃς αἴρετώτερον. ὅτι πάντες μὲν ἄν-
 20 θρωποι ὑγιαίνειν αἱροῦνται, οὐ πάντες δὲ τὴν δέξαν. ἀλλὰ καὶ οἱ πλείους
 πλοῦτον δέξῃς μᾶλλον αἱροῦνται· ὃστε δεικνύσιτο· ἀν διὰ τούτου καὶ ὁ
 πλοῦτος δέξῃς αἴρετώτερος. ἀλλὰ καὶ τέχνας ἔχειν τοῖς πλείστοις αἴρετώ-
 τερον τοῦ μῆ.

Δεῖν δέ φησιν ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων χρῆσθαι πρὸς οὐ ἔσται χρήσι-
 μον· οὐ γάρ πάντα πρὸς πάντα ἀρμάττει· οὐ γάρ διὰ τῶν αὐτῶν οἷον τε
 25 τὴν τε ἥδονὴν τῆς ἀρετῆς αἴρετωτέρον δέξαι· καὶ τὴν ἀρετὴν τῆς ἥδονῆς, εἰ-
 λλὰ τὴν μὲν ἥδονὴν βουλήμενοι δεῖξαι τῇ πάντων αἱρέσει προσγρηγόρευσίτα
 η τῇ τῶν πολλῶν, τὴν δὲ ἀρετὴν τῇ τῶν σπουδαίων. ἐπεὶ δὲ περὶ αἴρε-
 τωτέρου τὸν λόγον ἐποιήσατο, οὐκ ἔστι δὲ πᾶσι τὸ αὐτὸν αἴρετώτερον, καὶ
 περὶ τούτου διαιρεῖται, καὶ λέγει τὰ μὲν ἀπλῶς εἶναι αἴρετώτερα τὰ δὲ
 30 τιστέν, ἀπλῶς μὲν αἴρετώτερα τὰ κατὰ τὰς βελτίους ἐπιστήμας, οἷον εἰ-

1 τῶν prins om. A	τῇ τῶν μουσικῶν aP	2 οἱ τῇ B	προσέχοντες A
περὶ τῶν ἐν ἴατρικῇ iterat a	3 αἱροῦσιν A	καὶ D: om. aABP	ἐν B
ἴατρικῇ aP: ἴατρικοὶ ABD	4 οὖν om. P	αἴρετώτερον ab)	5 ἀληθής] εἰς supra
ras. P ²	προσπίπτει aBP: πρὸς πίστει A: πρὸς πίστιν D	τὸ add. P ² : τὰ B	6 καὶ
			om. A
7 ante τέχνην add. τὴν A	τε om. aP	11 πάντες aAB	
12 ὅν—δεικνύσιτο (13) om. B	αἴρετώτερα A	13 post ἣν add. τις aP	μὲν
om. B	δὲ τε B	14 Πλάτων] Phileb. c. 10 p. 20 D	οὖν B
ὅντι A	16 Εὔδοξος] cf. Ethic. Nicom. X 2 p. 1172 ^{b9} sq.	ἀπὸ] ἐν a	τοῦ
om. D	17 οὕτως om. A: post 18 αἱρέσιν transposuit B	18 post μὲν add. οἱ A	
20 μᾶλλον δέξῃς B	δεικνύσιτο aABP	ἀν ante καὶ transposuit A: om. aP	
τούτου aBP: τοῦτο (ut vs. 18) AD	οἱ fort. delendum, at cf. p. 242,13	21 ante	
δέξῃς add. τῆς a, superser. P ² sive P ¹	24 διὰ τῶν] δι' B	25 τε om. A	
αἴρετώτερον ab)	26 μὲν om. B	βουλήμενος a	28 οὐκ ἔστι ABDP ² :
οὐκέτι aP ¹		βουλήμενος a	
τὸ αὐτὸν πᾶσιν aB	29 διαιρεῖται ABD: διαιρεῖ τε aP	30 τὰ	
D: om. aABP			

βελτίων ἐπιστήμη φιλοσοφία τεκτονικῆς, καὶ ὑπλῶς αἱρετώτερα τὰ κατὰ 30 φιλοσοφίαν τῶν κατὰ τεκτονικήν· τῷ μέντοι τέκτονι τὰ κατὰ τεκτονικὴν τῶν κατὰ φιλοσοφίαν, καὶ τῷ δεσμένῳ τεκτονικοῦ τινος αἱρετώτερον τὸ τῷ τέκτονι δοκιμόν. δύναται τις καὶ ὡς τόπῳ γρῆσθαι τῷ εἰρημένῳ πρὸς 5 ἐπέκριτιν τοῦ ὑπλῶς αἱρετωτέρου.

p. 116a23 Ἐπειτα τὸ ὅπερ τόδε τι τοῦ μὴ ἐν γένει.

Τὸ ὅπερ αὐτῷ τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν, καὶ ὃ ἂν προστεθῇ τὸ ὅπερ, τὸ κυρίως ἔκεινο εἶναι σημαίνει· οἷον 'ὅπερ ἄνθρωπος' ἡ κυρίως 35 ἀνθρώπος, καὶ 'ὅπερ ὁν' τὸ κυρίως ὁν. καὶ 'ὅπερ ἀγαθόν' τὸ κυρίως ἀγα- 10 θόν. καὶ τῶν κατηγορούμενων δὴ καὶ ἄλλου ὃ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, τὸ κυρίως τοῦτο ἔκεινο κατηγορεῖσθαι σημαίνει καὶ τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως ἐν τούτῳ τε καὶ τοῦτο. ἐπεὶ οὖν τὰ γένη τῶν ὑπὸ αὐτὰ κυρίως κατηγορεῖται, ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορούμενα, ἐν τῷ ὅπερ αὐτὰ κατηγορεῖσθαι λέγει, καὶ τὰ ὑπὸ τὸ γένος {ὅπερ τὸ γένος} εἶναι φρεσιν· οἷον τὸ γρῦμα ἐν 15 τῷ ὅπερ τοῦ λευκοῦ κατηγορεῖται, καὶ τὸ λευκόν ἐστιν ὅπερ γρῦμα· πάλιν τὸ ζῷον τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ὅπερ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ζῷον. ἐπεὶ οὖν τῶν κατηγορούμενων τὰ αὐτὰ τῶν μὲν ὡς γένη κατηγορεῖται τῶν δὲ ὡς συμ- 20 βεβηκότα (τὸ γάρ γρῦμα τοῦ μὲν ὡς γρῦματος λευκοῦ ὡς γένος κατη- γορεῖται, τοῦ δὲ σώματος τοῦ λευκοῦ ὡς συμβεβηκότε), τάπον τινὰ ἀπὸ τούτου παραδίδωσιν ἥμαν, δι' οὗ τὸ αἱρετώτερον γνωρίσομεν. ἂν γάρ ὁν τὴν σύγκρισιν ποιούμεθα. τὸ μὲν ὡς ἐν γένει τούτῳ, καθ' ὃ ἡ σύγκρισις 25 αὐτῶν. γένηται, οἷον τῷ αἱρετῷ τε καὶ ἀγαθῷ, τὸ δὲ ὡς ἔχον συμβεβηκότες ἀλτό, αἱρετώτερον τὸ ὡς ἐν γένει δην αὐτῷ· τὸ μὲν γάρ ὡς ἐν γένει δην τῷ ἀγαθῷ ὅπερ ἀγαθὸν γένεται καὶ ὅπερ αἱρετόν, δη τοῦ κυρίως ἐστὶ δη- 30 λωτικόν, τὸ δὲ μὴ δην ἐν αὐτῷ ὡς ἐν γένει ἄλλὰ συμβεβηκότες ἔχον αὐτὸν | κυρίως αἱρετὸν οὐδὲ δημοίως ἀγαθόν. εἰ οὖν τὸ κυρίως αἱρετὸν τοῦ 120 μὴ κυρίως αἱρετώτερον, καὶ τὸ ἐν γένει δην τῷ ἀγαθῷ τοῦ ἔχοντος μὲν τὸ ἀγαθὸν κατηγορούμενον μὴ ὡς γένος δὲ αἱρετώτερον· καθόλου γάρ τῶν συγκρινούμενων πρὸς ἄλληλα κατά· τι μᾶλλον ἐστι τὸ δην ἐν γένει τῷ 35 καθ' ὃ ἡ σύγκρισις τοῦ μὴ οὕτως δηντος ἐν αὐτῷ ἄλλὰ συμβεβηκότες ἔχον-

2 ante φιλοσοφίαν et ante τεκτονικήν prius add. τῷ A   3 (δεο)μένῳ — ὁ αἱρετῶν
initio paginae P³   τεκτονικῆς a   4 γρῆσασθαι A   προειρηκένω A   πρὸς
εἰς a   δη τοῦ superser. B   6 τόδε BP Arist.: τὸ δὲ A: δὲ aD cf. p. 228, 5
7 αὐτῷ aP: αὐτὸ ABD   7. 8 τοῦ — τὸ ὅπερ in mrg. P³   7 δη AD Brandis Schol.
p. 273a14; ὡς aBP   8 τὸ ADP¹: τοῦ aBP²   ἔκεινο D   ὁ postea add. D
13 ἐν τῷ τι—λέγει (14) om. B   ante αὐτὰ ras. 1 lit. P   14 λέγει D: λέγεται aA,
compend. P: om. Coislin. 157   ὅπερ τὸ γένος addidi   19 τοῦ alterum om. B
20 γάρ om. D   21 ποιούμεθα B: ποιώμεθα aADP   τούτων aP   22 γένηται
aADP (τ in ras., η superser. P²): γένεται B cf. vs. 30 et p. 228, 28   23 αὐτῷ scripsi
ef. vs. 21: αὐτοῦ libri   26. 27 τοῦ μὴ κυρίως αἱρετοῦ τὸ κυρίως D   27 δη om. a:
ras. P   28 κατηγορούμενον post δὲ transposuit B   29 τῷ τῷ D   τῷ] τῷ AP¹
(corr. P²)   30 δηνος οὕτως B   post συμβεβηκότες add. μὲν B

τος αὐτόν. μᾶλλον γάρ ποσὸν οὐ ως γένος τὸ ποσὸν κατηγορεῖται τοῦ
κατὰ συμβεβηκός ποσοῦ. ως η̄ ἐπιφάνεια τοῦ λευκοῦ, καὶ μᾶλλον ποιὸν
οὐ ως γένος η̄ ποιότης κατηγορεῖται η̄ τοῦτο οὐ ως συμβεβηκός η̄ γάρ
λευκότητας μᾶλλον γρῶμα τοῦ λευκοῦ. βραχέως δὲ εἶπε τὸν τόπον εἰπὼν
5 τὸ διπερ τόδε τι τοῦ μὴ ως ἐν γένει διὰ τοῦ μὴ ἐν γένει. τοῦ δὲ
δικαίου εἰπεν ἀνδρός, ἀλλ οὐ τοῦ κατὰ τῆς ἔξεως λεγομένου· τοῦτο γάρ
όμοιός τῇ δικαιοσύνῃ καὶ αὐτὸν ἐν γένει τῷ ἀγαθῷ. τούτῳ τῷ τόπῳ 10
γράψαντος διεῖσθαι τὴν δικαιοσύνην καὶ ἑκάστην τῶν ἀρετῶν αἱρετώτερον
καὶ μᾶλλον ἀγαθὸν οὖσαν τοῦ ἑκάστην ἔχοντος αὐτὸν, οἷον τοῦ δικαίου,
10 τοῦ σωφρονίας, τοῦ ἀνδρείας. τῶν μὲν γάρ ἀρετῶν ἑκάστη ἐν γένει ἔστι
τῇ ἀρετῇ καὶ, ὡς αὐτὸς κοινότερον νῦν γένος λαμβάνων τὸ ἀγαθὸν λέγει,
ἐν τῷ ἀγαθῷ· διὸ καὶ ἑκάστη αὐτῶν διπερ ἀρετῇ ἔστι καὶ διπερ ἀγαθόν.
τῶν δὲ ἔχοντων τὰς ἀρετὰς οὐδεὶς ἐν γένει ἔστι τῇ ἀρετῇ η̄ τῷ ἀγαθῷ· 15
οὐ γάρ δίκαιος οὔτε ὥπερ ἀρετή ἔστιν οὔτε διπερ ἀγαθόν. ἀλλ ἔστιν ἀγα-
20 θός, οὗτι συμβεβηκούνταν ἔχει τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ ἀγαθόν. τὸ δὲ οὐδὲν γάρ
λέγεται διπερ τὸ γένος, οὐ μὴ τυγχάνει ἐν τῷ γένει οὐ, ίσον ἔστι
τῷ ‘οὐδὲν γάρ λέγεται διπερ καὶ τὸ κατηγορούμενον αὐτοῦ εἰναι, εἰ μὴ εἴη
ώς ἐν γένει [δη] τῷ κατηγορούμενῷ’. τοῦ γάρ λευκοῦ τὸ γρῶμα κατηγο-
ρεῖται, καὶ λέγεται διπερ γρῶμα εἰναι τὸ λευκόν. οὗτον ὡς γένος αὐ-
25 τοῦ κατηγορούμενον· τοῦ δὲ λευκοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται μὲν τὸ γρῶμα,
οὐ μὴ διὰ τοῦτο διπερ γρῶμα ἔστιν οὐ ἀνθρώπος, οὗτοι μὴ ως γένος αὐτοῦ
ἀλλ ὡς συμβεβηκός τὸ γρῶμα κατηγορεῖται. οὐ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ
τῶν ἄλλων τῶν κατηγορούμενων· ως γάρ τὸ γρῶμα τῶν μὲν ως γένος
τῶν δὲ οὐχ ως γένος κατηγορεῖται. οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει. οὐ-
30 νατοὶ τὸ δίκαιον δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων προσκείμενον δηλωτικὸν εἴναι εἰ-
τοῦ ως ἐπὶ τῶν αἱρετῶν καὶ ἀγαθῶν αἱρετώτερον τὸ ως ἐν γένει διὰ τῷ
ἀγαθῷ τοῦ μὴ ως ἐν γένει δητος αὐτῷ. οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων μᾶλ-
λον ἔκαστον ἔκεινο, οὐ ἐν γένει ἔστι τούτῳ καθ' οὐ η̄ σύγκρισις αὐτοῖς,
τοῦ δητος μὲν ἐν ἔκεινῳ, μὴ ως ἐν γένει δὲ ⟨η⟩ [εἴη δὲ καὶ τὸ] ως ἐν εἴδει.
35 καὶ τὰ εἰδη γάρ ὧν ἔστιν εἰδη ἐν τῷ διπερ κατηγορεῖται καὶ γάρ φευκτὸν
μᾶλλον τὸ ως ἐν γένει διὰ τῷ φευκτῷ τοῦ μὴ ως ἐν γένει δητος τῷ φευκτῷ.

1 οὐ ex οὐ, ut videtur, corr. P²   2 λευκοῦ καὶ et ποσὸν in ras. P²   3 οὐ prius corr.
ex οὐκ P²   4 τοῦ λευκοῦ τὸ γρῶμα AB   εἶπε om. B   5 ως scripsi: οὐ D: om.
αΑΒΡ   ἔγένει (ante διὰ) B   διὰ—γένει om. D   6 λέξεως BP   7 αὐτῷ B   τῷ τῷ
(post γένει) P²   8 ἀρετῶν BD, corr. P: αἱρετῶν αΛ, Ppr.   10 μὲν om. B   ἐν γένει
ἔκαστο Α   12 καὶ prius om. D   14, 15 ἀγαθὸν αP   16 τογχάνει om. B   δι
ἐν τῷ γένει B   17 τῷ om. a   18 δι ut e. vs. 16 illatum delere quam in ἐν mutare
malui, nam cf. vv. 7, 11, 13, 26, 28, 31   19 οὗτοι ABD: διπερ αP   21 καὶ om. B
ἔχει αDΠ²: ἔχειν ΑΒΡ¹   23 προσκείμενον AB   26 ἐν om. Λ   27 ἐν om. AP¹
(add. P²)   αὐτοῦ Α   28 τούτῳ αBDΠ¹: τούτου ΑΠ²   29 post μὲν add. ως B
ἐν (post μὲν) αBP: om. AD   ἐν γένει δὲ BD: γένει Α: γένος δὲ αP   (δὲ)ε εἴη δὲ
καὶ τὰ ως ἐν εἴδει supra ras. P²   η̄ addidi, εἴη—τὰ delevi   29, 30 ἐν εἴδει καὶ
(καὶ om. Α) τὰ εἰδη (εἴδει a) αAP: εἰδη B: ἐν εἴδει D   30 ών γάρ B   ante φευκτὸν
add. τὸ ABD   31 ἐν prius om. B   τῷ φευκτῷ—τῷ φευκτῷ αP: τοῦ φευκτοῦ—
φευκτήτερον ABD   ἐν alterum αBP²: om. ADΠ¹

p. 116a29 Καὶ τὸ δὲ αὐτὸν αἴρεσθαι τοῦ δὲ ἔπειρον αἴρεσθαι.

Φανερός καὶ οὐτος ὁ τόπος. ἐπεὶ γάρ τῶν διγαλῶν τε καὶ αἱρετῶν τὰ μὲν δι' αὐτά ἔστιν αἱρετά. ὡς η̄ εὐδαιμονία καὶ ὅσα τίμα, τὰ δὲ οἱ ἔτερον, οἷον τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι καὶ ὅλως τὰ ὀφελεῖα. 5 τὰ δὲ καὶ δι' αὐτὰ καὶ δι' ἔτερα, ὡς αἱ ἀρεταὶ (καὶ γάρ δι' αὐτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα), ὄψιν τῆς οὐρανοῦ, πλοῦτος καὶ ὅσα ὡς δυνά- 10 μεις ἀγαθά, ὅλοις ὡς αἱρετώτερον δι' αὐτὸν αἱρεῖται τις τοῦ δι' αἱρεῖται μέν, οὐ δι' αὐτὸν δὲ ἀλλὰ δι' ἔτερον, ὡς καὶ διὰ τῶν παραδειγμάτων γνώ- 15 οριμον πεπονικεν. εἰ γάρ τὸ μὲν ὑγιανένι δι' αὐτὸν αἱρούμεθα (ἔστι γάρ τὸ 20 τοῦτο τῶν δι' αὐτὰ αἱρετῶν), τὸ δὲ γυμνάζεσθαι δι' ἔτερον (διὰ γάρ τὴν ὑγείαν ἡ διὰ τὸ ἀγαθονίζεσθαι τε καὶ στεφανοῦσθαι βούλεσθαι), αἱρετώτερον 25 ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι. οὕτως καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα δι' ἔσω- 30 τους, εἴ γε ὁ φίλος ἔτερός ἔστιν αὐτός, τὰ δὲ γρήματα οὐ δι' αὐτά, αἱ- 35 ρετώτερος δι' φίλον τῶν χρημάτων· αὐτὸς γάρ ἔαυτῷ ἔκαστος δι' αὐτὸν 40 αἱρετής, ὥστε καὶ *(6)* φίλος. ἀλλὰ καὶ ὅπουν ἐγρήγορσις αἱρετώτερον, ἢ ὁ ὅπουν ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν· ἵνα γάρ δυνάμεια ἐγρήγο- 45 ρέναι, ὅπουν καὶ ἀναπαύσειν δεῖμενα. οὕτως δεῖκνύοιτε ἐν καὶ φίλοσοφίᾳ ὥριτοικῆς αἱρετωτέρα.

Προστίθησι δὲ τῷ προειρημένῳ τόπῳ καὶ ἀλλον, ὅτι τὸ καθ' αὐτὸν
20 αἱρετὸν τοῦ κατὰ συμβεβηκός αἱρετώτερόν ἐστιν. ἔστι δὲ καθ' αὐτὸν τοῦ
μὲν αἱρετὸν δὲ διὰ τὴν οἰκείαν φύσιν τε καὶ παρουσίαν ἐστὶν αἱρετόν, κατὰ
συμβεβηκός δὲ φῶν οὖν ὅντι τῇ οἰκείᾳ φύσει αἱρετῆν συμβεβηκεῖ κατά τινα
περίστασιν εἶναι αἱρετῷ. καὶ αὐτὸς δὲ διὰ τῶν παραδειγμάτων, ὃποιόν
ἐστιν ἑκάτερον αὐτῶν, ἐδήλωσεν. τὸ μὲν γάρ τοὺς φίλους δικαιίους
25 εἶναι καθ' αὐτόν ἐστιν | αἱρετόν· οὐ γάρ δι' ήμας οὐδὲ ἵνα τι ήμιν ἐκ 121
τούτου περιγένηται αἱρούμεθα αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ἡ φύσις ἐστι βούλησις ἀγα-
θῶν ἑκείνων χάριν, αἱρούμεθα τὰ σύγαθα τοῖς φίλοις ὑπάρχειν· ἀγαθὸν δὲ
καὶ ἡ δικαιοσύνη τῷ ἔχοντι. τὸ δὲ τοὺς ἐγγένετους δικαιίους εἶναι αἱρε-
τὸν ήμιν ἐστιν οὐδέποτε καθ' αὐτόν· οὐ γάρ οἰκεῖν τῇς ἐγγένετος ἡ βούλησις
30 τῶν ἀγαθῶν τοῖς ἐγγένετος ἑκείνων γάριν, ἐπει ταῦτα δύνηται τοις

1 αὐτὸν αP²: αὐτὸν ΑΒD¹   3 αὐτὰ αP²: αὐτά ΑΒD¹   4 ante τέρπη.. γραψ., γρηψ.
 add. τὸ αP²   καὶ ὅλως — p. 230, 28 ἀλλὰ καὶ om. B   ὅλως τὰ] ὅσα D   post ὠφέλιμα
 ras. 12 lit. P   5 καὶ (post ἐδὲ) om. AD   αὐτὰ αP: αὐτὰ D: αὐτὸν A   6 διὰ add. P²
 6, 7 δύναμις P¹, corr. P²   7 et 8 αὐτὸν AD   7 τοῦ δὲ D: τοῦ A: οὗ αP   αἱρεσύναι
 (post ὁ) A: non liquet P   8 δὲ om. A   9 (πεποίη)κεν εἰ in ras. P²   γὰρ τὸ—αὐτὸν
 AD: om. αP   10 αὐτὰ D: αὐτὸν A   12 εἰ μὴ τὸν A   12, 13 δὲ ἔκατονς AD: ώς
 αὐτοὺς α, corr. ex. αὐτὸν P¹: fort. δὲ ἔκατον   13 an εἰ γε—αὐτός post 15 φύλος trans-
 ponenda sunt?   ἔτερος iterant AD   ἔστιν om. αP   αὐτὰ scripsi: αὐτοὺς A, Dpr.:
 αὐτοὺς αP, Decorr.   14 γὰρ om. D   αὐτῷ αP   δὲ αὐτὸν scripsi: δὲ αὐτὸν A, posteas
 add. D: δὲ αὐτὸν αP   15 ὁ addidi   ἵππου α   αἱρετώτερον post 16 ἀναγοράν trans-
 posuit D   ἦ AD: εἰ a et in ras. P²   16 δυνατήσθα a   19 τὸ superser. P
 20 post αἱρετώτερον ras. 2 lit. P   21 ἔστιν om. αP   22 post φι add. ώς αP
 23 τῶν om. a   24 ἐκάτερον] ερον in ras. D   αὐτῶν om. D   26 παραγένη-
 ται P   27 ἐξείνον scripsi cf. vs. 30: ἐξείνον libri

φιλία. οὐ δὴ καθ' αὐτὸν τοῦτο αἴρουμενα ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός· ἐπεὶ γάρ συμβέβηκε τοῖς δικαίοις τὸ μὴ ἀδικεῖν. ὡς μὴ ἀδικοίεν ήμᾶς οἱ ἐγκριτοί, αἴρούμενα αὐτοὺς εἶναι δικαίους. εἰ δὲ τοῦτο μὲν κατὰ συμβεβηκός αἴρετόν, ἔκεινο δὲ καθ' αὐτό, δῆλον ὡς τὸ καθ' αὐτὸν αἴρετὸν τοῦ κατὰ συμβεβηκός αἴρετώτερον.

Τὸν αὐτὸν δὲ φησιν εἶναι τόπον τοῦτον, τὸν τὸ καθ' αὐτὸν λέγονται τοῦ κατὰ συμβεβηκός αἴρετώτερον εἶναι. τῷ πρὸ αὐτοῦ, τῷ τὸ δὶ' αὐτὸν αἴρετόν τὸν τοῦ δὲ ἄλλο αἴρετώτερον δεικνύει. τῷ ταῦτὴν εἶναι τὸ μὲν δὶ' αὐτὸν τῷ καθ' αὐτὸν τὸ δὶ' ἄλλο δὲ τῷ κατὰ συμβεβηκός. τὸ μὲν γάρ τοὺς 10 φίλους δικαίους εἶναι καὶ καθ' αὐτὸν καὶ δὶ' αὐτὸν αἴρετόν, ὥσπερ καὶ ἡ ὑγεία· τὸ δὲ τοὺς ἐγκριτοὺς εἶναι δικαίους κατὰ συμβεβηκός (συμβέβηκε γάρ αὐτοῖς δικαίοις γενομένους μὴ βλάπτειν) καὶ δὶ' ἄλλο. ἵνα γάρ ήμᾶς μὴ 15 βλάπτωσιν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ γυμνάζεσθαι· καὶ γάρ δὶ' ἄλλο (διὰ γάρ τὴν ὑγείαν) καὶ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι συμβέβηκε τοῖς γυμναζομένοις τὸ 20 ὑγιαίνειν. μόνον δὲ εἶναι αὐτοῖς τὴν διαφορὰν εἶπε κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκφορᾶς, ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ τῷ δὶ' αὐτὸν καὶ δὶ' ἔτερον γράμμεια, ἐπὶ δὲ τοῦ τῷ καθ' αὐτὸν καὶ κατὰ συμβεβηκός. Ἡ ἐπὶ μὲν τῶν εἰρημένων παραδειγμάτων τῷ τρόπῳ μόνον τῆς ἐκφορᾶς ἡ διαφορά· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἔστιν εὑρεῖν πλείονα (ἢ) κατὰ τὸν τῆς ἐκφορᾶς τρόπον τὴν διαφορὰν ἐν 25 20 αὐτοῖς. ἔστι γάρ ἡ καθ' αὐτὰ μέν ἔστιν αἴρετά, οὐ μὴ δὶ' αὐτά· τοῖς γοῦν ῥιγοῦσι καθ' αὐτό ἔστιν αἴρετὸν ἡ θερμὴ ἐσθῆτος· εἰ δὲ καθ' αὐτό, οὐ κατὰ συμβεβηκός· οὐ μὴν καὶ δὶ' αὐτήν ἔστιν αἴρετὴ ἀλλὰ δὶ' ἄλλο· ὅτι γάρ τὸ μὴ ῥιγοῦν ἐξ αὐτῆς περιγίνεται. κατὰ συμβεβηκός δὲ ἡ λευκὴν ἡ φαιὸν ἡ ὄτιον γρώμα ἔχει ἡ ἐσθῆτος, ἣν καθ' αὐτήν ῥιγοῦντες αἴρουν· 25 μεθα. ἀλλὰ καὶ τῷ, ἴππικῷ καθ' αὐτὸν μὲν αἴρετὸν ἵππος· οὕτως γάρ ενέργησε κατὰ τὴν ἴππικήν· οὐ μὴν καὶ δὶ' αὐτό, διπου γε μηδὲ τὸ ἴππεύειν αὐτό, πρὸς δὲ τὸν ἵππου χρεία, δὶ' αὐτὸν αἴρετόν· κατὰ συμβεβηκός δὲ ὁ ἔνθιθος ἡ διμέλας. ἀλλὰ καὶ τὸ τρέφεσθαι τῷ δεομένῳ τροφῆς καθ' αὐτὸν μέν, οὐ δὶ' αὐτὸν δὲ αἴρετὸν εἶναι δόξει. τοῖς μὲν οὖν δὶ' αὐτά 30 αἴρετοῖς οὐσιν ἀκολουθεῖ τὸ καθ' αὐτὰ αἴρετοῖς εἶναι, οὐ μὴν ἔτι ἀντιστρέψειν ἀν δόξειεν. Ἡ δλως κατὰ συμβεβηκός ἔστιν ἀγαθὸν δὲ οὐκ ὃν

- 3 δικαίους εἶναι D   fort. δὴ   6 τόπον εἶναι D   7 τοῦ πρὸ A   αὐτῷ α   αὐτῷ P
 8 τοῦ] τῷ A   post εἶναι add. μὲν P   μὲν superser. P²   αὐτῷ AP¹ (corr. P²)
 9 τῷ prius—τῷ prius corr. ex τῷ—τῷ P²   δὲ aP²: om. ADP¹   10 καὶ δὶ' αὐτῷ (αὐτῷ aP) ex corr. add. D: post εἶναι collocant aAP   ἡ om. a   11 εἶναι δικαίους om. D   ante κατὰ fort. καὶ addendum cf. vs. 10   12 γενομένοις] ἐν et c in ras. D: γενομένοις A
 καὶ] καν A   13 καὶ alterum om. D   γάρ alterum om. aP   15 αὐτοῖς εἶναι D: εἶναι αὐτοῦ a   16 et 17 τούτῳ P¹, distinxit P²   16 αὐτῷ aAP   18 ante ἄλλων add. τῶν D   19 ἡ addidi   τρόπον τῆς ἐκφορᾶς D   20 γάρ] δὲ a   αὐτά alterum aP²: αὐτά ADP¹   21 ἐσθῆτος, εἰ δὲ in ras. P²   22 αὐτήν aP: αὐτήν A: αὐτό D   ἄλλον a
 24 (ἔχει) ἡ ἐσθῆτος, ἣν in ras. P²   25 οὕτως γάρ] γάρ οὗτος A   26 αὐτό D cf. p. 231, 6. 7: αὐτό A: αὐτόν aP   27 δὶ' αὐτὸν aAP: καθ' αὐτό D   28 ἔνθιθος ADP¹: λευκός a, superser. P²   καὶ τῷ] τῷ a   τῷ D: om. aLBP   29 δὶ' αὐτό aB: δὶ' αὐτό aLP   αὐτό D: αὐτά aAP: αὐτό B   30 post μὴν add. καθολικώτερον τὸ καθ' αὐτὸν τοῦ δὶ' αὐτὸν B
 31 δόξειεν ἀν B: ἀν δόξαι aP   ἔστιν om. a, superser. P   δὲ in ras. P, ἡ superser. P²

ἀγαθὸν τῇ αὐτῷ φύσει διά τι ἀγαθὸν συμβεβηκὸς αὐτῷ ἀγαθὸν λέγεται. 30
οὕτως γάρ τὸ τὸν ἐγγραφὴν δικαίους εἶναι, οὗτοι μὴ οὗτοι αὐτῷ ἀγαθὸν τι συμβέβηκε (τὸ γάρ μὴ ἀδικεῖσθαι οὐτὸν, ἀγαθὸν οὐκ ἔκεινον
ἔνεκεν ἀλλὰ ἡμῖν ὑπάρχον). κατὰ συμβεβηκὸς ἀγαθὸν φαίνεται, οὐγὶ ως
5 ὁ πλοῦτος οὐδὲ ἄλλο τι τῶν ὅργανικῶν ἀγαθὸν [ἄλλα] καθ' αὐτὸν
μὲν, οὐ δι' αὐτὸν δέ· καθ' αὐτὸν μὲν γάρ οὐ πλοῦτος, οὗτοι τῇ αὐτῷ φύσει 35
ὅργανόν ἔστιν ἐνεργειῶν καλῶν. οὐ δι' αὐτὸν δέ, οὗτοι πᾶν ὅργανον οὐδὲ ἄλλο
κίρετόν. ἔτσι οὖν τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς αἴρετὸν πάντως δὲ ἄλλο αἱ-
ρετόν, τὸ δὲ οὐδὲ ἄλλο αἴρετὸν οὐ πάντως καὶ κατὰ συμβεβηκός· οὐδὲ 40
10 μὲν γάρ αἴρετὰ πολλὰ τῶν τῇ αὐτῷ φύσει ἀγαθὸν, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ
μηνα ἂ διά τι συμβεβηκὸς αὐτοῖς ἔχει τὸ αἴρετόν· οὕτως γάρ αἴρετὸν γί-
νεται ποτε καὶ πενία καὶ νόσος καὶ θάνατος. ὕστε, εἰ μὴ τὸ καθ' αὐτὸν
τούτον τῷ δὲ αὐτὸν μήτε τὸ δὲ ἄλλο τῷ κατὰ συμβεβηκός. οὐδὲ ἀν οἱ 45
τόποι οἱ αὐτοὶ εἰσιν.

15 p. 116b1 Καὶ τὸ αἴτιον ἀγαθοῦ καθ' αὐτὸν τοῦ κατὰ συμβεβηκός.

Εἰπὼν τὸ καθ' αὐτὸν αἴρετῶν αἴρετώτερον εἶναι τοῦ κατὰ συμβεβηκός,
ἐπειὶ καὶ ἐν τοῖς αἰτίαις ἔστι τις τοιαύτη διαφορά (τὰ μὲν γάρ ἔστι καθ'
αὐτὰ τινῶν αἰτία, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός· καθ' αὐτὸν μὲν γάρ οὐ οἰκοδό-
μος τῆς οἰκίας αἰτίας, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ οὐ Ἀθηναῖος ἢ οὐ λευκός), τό-
20 πον τινὰ ἡμῖν καὶ ἀπὸ τῶν αἰτίων εἰς ἐπίκρισιν τοῦ αἴρετωτέρου παραδί-
δωσιν. οὕτων γάρ δύο τινὰ ἀγαθὰ ἀγαθὸν τίνος καὶ αἴρετον αἰτία ὄντα τὸ
μὲν καθ' αὐτὸν ἢ αἴτιον τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός, αἴρετῶτερον τὸ καθ'
αὐτόν. οὐ δὲ τόπος οὗτος προσάγει ἀν ἐπὶ ὅμοιοτυπεύοντι τῷ τὸ τοῦ αἱ-
ρετοῦ αἴτιον αἴρετὸν καὶ αὐτὸν εἶναι. οὕτως ἡ ἀρετὴ τῆς τύχης αἴρετωτέρα· 122
25 ἢ μὲν γάρ ἀρετὴ καθ' αὐτὴν αἰτία τῶν ἐπ' αὐτῇ κατορθωμάτων. οὕτων
δὲ καὶ τύχη αἰτία γένηται, κατὰ συμβεβηκὸς ἀν εἴη· καθόλου γάρ κατὰ
συμβεβηκὸς ἡ τύχη αἰτία οὐσα ἐδείχθη. οὕτως τῆς τύχης καὶ ἡ Ιατρικὴ
ἀν αἴρετωτέρα ηεικύνοιτο, οὕτων ἀμφότεραι ὑγείας ὥστιν αἰτίαι. ἀλλὰ καὶ
ὑγεία εὐχροίας αἴρετῶτερον διὰ τοῦτο· ὑγεία μὲν γάρ καθ' αὐτήν, εὗ-

1 αὐτοῦ scripsi: αὐτοῦ libri	2 γάρ τῷ] καὶ B	3 τῇ A	3 συμβεβηκέ τι D
ἀπ' P (ὑ superser. P ²)	4 ἔνεκα A	ἄλλα ἡμῶν ὑπάρχον mrg. D	ὑμῶν B
φατε			
λέγεται D	5 ἄλλα delevi	6 δὲ αὐτὸν D: δὲ αὐτὸν aAP: δὲ ἔαυτὸν B	καθ'
αὐτὸν aP	αὐτοῦ libri	7 αὐτὸν BD: αὐτὸν A: αὐτὸν aP	8 ἔσται—αἴρετὸν
om. BD	10 γάρ add. P ²	δὲ post κατὰ transposuit B	11 τῇ] τε B
12 ποτε ex corr. add. D	immo μήτε	13 αὐτὸν B: αὐτὸν aADP	16 εἰπὼν]
ῶν comp. P ³	αἴρετὸν om. D	17 ταῖς αἰτίαις P (αῖς et αῖς compend. P ³)	
τις om. a	21 γάρ om. D	ἀγαθά τινα B	22 ἢ post ras. 3—4 lit. P ²
alterum corr. ex τῷ B	23 οὗτος om. D	τοῦ D: om. aABP	24 τύχης]
τι in ras. P ²	αἴρετωτέρα ABDP ¹ : αἴρετωτερον aP ²	25 ἐπ' αὐτὴν aP	
27 δειχθῆ P ¹ , corr. P ²	ἐδείχθη] Phys. II 5 p. 197 a5, Metaph. X 8 p. 1065 a30		
καὶ om. a	28 ἀμφότερα AP	ῶστιν aP: εἰσὶν ABD	αἰτίαι B: αἰτίαι aP:
αἰτία A: αἰτίαι D			

χρωμα δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἀγαθοῦ αἰτίᾳ. καὶ τὸ γυμνάζεσθαι τὸ *προσ-*
γυμνάζεσθαι τῷδέ τινι· τὸ μὲν γάρ καὶ⁷ αὐτό. τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς
 ὑγείας ποιητικόν· διτὶ γάρ γυμνάζεται καὶ ὁ τῷδέ τινι προσγυμνάζουσας,
 δῆλον, ἀλλὰ οὐ διὰ τὸ γυμνάζεσθαι ἀλλὰ διὰ τὸ προσγυμνάζεσθαι.

5 p. 116b4 Θμοῖως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου.

Δεικνύοιτο ἀν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ φευκτότερον τὸ καθ'⁸ αὐτὸν
 κακοῦ αἴτιον τοῦ κατὰ συμβεβηκός, ὡς κακία τύχης· καὶ κυβερνήτης γει-¹⁰
 ρων ὁ αὐτὸς ἀνατρέψας τὴν ναῦν τούτου οὐ διὰ τὴν ἀπουσίαν ἢ ναῦς ἀνε-
 τράπη· κατὰ συμβεβηκός μὲν γάρ οὗτος, ἐκεῖνος δὲ καθ' αὐτὸν αἴτιος τῆς
 10 ἀνατροπῆς. ὅμοιος ὁ λόγος καὶ ἐπὶ στρατηγοῦ καὶ ἵατροῦ· οὐ γάρ παρόν-
 τος ἀπώλετο τὸ στρατόπεδον στρατηγοῦ, γείρων οὗτος τοῦ διὰ τὴν ἀπου-
 σίαν αἴτιον τῆς ἀπωλείας γενομένου· καὶ ἐπὶ ἵατροῦ τὸ αὐτό.

p. 116b8 Καὶ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν τοῦ τινὶ αἱρετώτερον.

'Ως ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶν τὰ μὲν ἀπλῶς ὑγιεινά. *(ἅ)* τοῖς ὑγιαίνοισι καὶ κατὰ 15
 15 φύσιν ἔχουσι *(πᾶσιν)* ἔστι τοιαῦτα, ὡς περίπατοι, γυμνάσια, σιτία τοιαῦτα, τὰ
 δὲ ἀπλῶς μὲν οὖν ἔστιν ὑγιεινά, τισὶ δέ, οἷον τοῖς νοσοῦσιν, ὡς τομαὶ τοῖς
 τούτων δεομένοις καὶ ἀστίαι καὶ ἡσυχίαι καὶ φαρμακεῖαι, οὕτω καὶ ἀγαθὰ
 τὰ μὲν ἀπλῶς ἔστιν *[ἀγαθὸν]*, ἢ πᾶσι τοῖς φύσιν ἔχουσιν ἔστι τοιαῦτα.
 τὰ δὲ τινί. οἷον ὑγεία μὲν ἀπλῶς ἀγαθὸν· τοῖς γάρ κατὰ φύσιν ἔχουσι
 20 πᾶσιν ἀγαθόν· νόσος δὲ ἀπλῶς μὲν κακόν, γένοιτο δ' ἂν τινί ποτε ἀγα-²⁰
 θόν, ὡς Θεάγει, εἰ γε τοῦτον "ἡ τοῦ σώματος νοσοτροφία" κατέσχεν ἐν φι-
 λοσοφίᾳ, ὡς Πλάτων λέγει. ὅμοιος πλούτος μὲν καὶ δόξα ἀπλῶς ἀγαθόν·
 γένοιτο δ' ἂν ποτέ τινι καὶ πενία ἀγαθὸν καὶ ἀδοξία, εἰ διὰ πενίαν καὶ
 ἀδοξίαν μὴ ἐπιθυμεῖσθεί μηδὲ ἀναιρεθείη ὑπὸ τυράννου τινὸς ἀναιροῦντος
 25 τοὺς ἐνδόξους τε καὶ πλουσίους. τούτων δὴ οὕτως ἔχοντων αἱρετώτερά
 φησιν εἶναι τὰ ἀπλῶς ἀγαθὰ τῶν μὴ ἀπλῶς ἀλλὰ τισὶ καὶ ποτέ. καὶ ὁ 25
 τόπος σαφῆς. εἴη δ' ἂν ὁ αὐτὸς οὗτος τῷ πρὸ δικέου εἰργμένῳ τῷ ἀπὸ
 τοῦ καθ'⁹ αὐτὸν καὶ κατὰ συμβεβηκός.

1 τοῦ D: om. aABP 1. 2 προσγυμνάζεσθαι addidi 2 et 3 τῶνδε P¹, corr. P² 2 post
 τινι add. ex Arist. τοῦ τέμνεσθαι aB γάρ posteā add. D 4 προσγυμνάζεσθαι B 5 ὅμοιος
 καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου AD: om. B: ὁ a et in fine versus P. μοίως κτλ. in mrg. addiderat P⁴,
 sed οἷως—τοῦ perierunt 6 post δεικνύοιτο add. δ' BDP: τ' a: om. A κατὰ τὸν αὐτὸν
 λόγον ex corr. add. D 7 αἴτιον κακοῦ B 8 ναῦ P¹, ν add. P² 8. 9 ἀνετράπη ἡ
 ναῦς D 9 αὐτὸν P: αὐτὸν aBD: ἀνατὸν A 10 ὅμοιος aP δ' om. A ante ἵατροῦ
 repetunt ἐπὶ aABP 11. 12 *(ἀ)ποιεῖσαν* periit in D 12 post ἀπωλεῖας add. αὐτῶν
 aABP γενομένου B 14 ἀ addidi cf. vs. 18 15 πᾶστιν addidi cf. vv. 18. 20 γρ-
 νασία aABD 16 post ἀπλῶς add. τὰ B τορὴ A 17 δευορέναις D 18 ἀγαθὰ de-
 levi 19 τὰς ταῦτα B τοι] i add. P² 21 θεαγένει aB τοῦτον om. D ἢ ex corr.
 add. D post νοσο eras. 6 lit., supra νοσο eras. accent. P 22 Πλάτων] Respubl. VI 10
 p. 496 B. C 24 ἀναιρεθῆ A τινὸς BD: tis aAP 25 τε κοι] καὶ τοὺς D αἱρετώ-
 τερον aP 26 ante φῆσιν addl. μὲν D ἀπλῶς τὰ A 27 πρὸ δικέου] p. 116a31

p. 116b 10 Καὶ τὸ φύσει τοῦ μὴ φύσει, οἷον ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαιοῦ. .

"Εἶται μὲν καὶ οὐτος ὁ τόπος δυνάμει ὁ αὐτὸς τῷ πρὸ αὐτοῦ· τὰ γὰρ τῇ αὐτῶν φύσει ἀγαθά καὶ ἀπλῶς ἔστιν ἀγαθά, τὰ δὲ ἐπίκτητα οὐγέ ἀπλῶς οὐδὲ πᾶσι. διαφέροι δ' ἂν τῇ ἐπιβολῇ· οὐ γάρ διότι ἀπλῶς, ἀλλὰ διότι 30 τῇ αὐτοῦ φύσει τοιοῦτον. καθόλου δὲ τὸ φύσει συνεστῶτα τῶν μὴ φύσει ἀλλὰ ἐπίκτητων τε καὶ κατὰ τέγνας καὶ νενομισμένων βελτίω· τὰ τε γάρ κατὰ τὰς τέγνας μιμήματα ὄντα τῆς φύσεως δεύτερα ἀν εἴη τῆς φύσεως. ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ ἔθνη τε καὶ συνυθήκας καὶ νόμους δεύτερα τῶν φύσει· 10 τοῖς μὲν γάρ ἡ φύσις ἡ οἰκεία αἰτίᾳ τοῦ τοιούτου εἶναι, τοῖς δὲ ἡ περὶ αὐτῶν συνυθήκη τῶνδέ τινων ἡ ἔθνος. καὶ τῶν ἀγαθῶν δῆ, ὅσα τῇ ἑαυτῶν 35 φύσει ἔστιν ἀγαθά, αἱρετώτερα τῶν μὴ φύσει τοιούτων. οἷον ἡ μὲν δικαιοσύνη, ὥσπερον καὶ πᾶσα ἀρετή. τῇ φύσει τῇ αὐτῶν ἀγαθά· τὸ μέντοι παρ' ἐκάστοις δίκαιον οὐ τῇ αὐτοῦ φύσει τοιοῦτον, ἀλλὰ ἡ κατ' 15 ἔθνος ἡ κατὰ νόμουν· ἀλλα γάρ παρ' ἀλλοις νόμιμα, καὶ ἔστιν ἐκάστοις τὰ οἰκεῖα νόμιμα ἀγαθά τε καὶ αἱρετά. ὄντων δὲ ἀμφοτέρων ἀγαθῶν, καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν δικαιών τῶν νενομισθητημένων, ἡ κατὰ φύσιν 40 δικαιοσύνη τοῦ δικαιού τοῦ τοιούτου αἱρετώτερα, διτι ἡ μὲν φύσει τὸ δὲ οὐ φύσει. δίκαιοι γάρ νῦν τὸ μὴ φύσει λαμβάνει, ἐπεὶ ἔστι τι καὶ φύσει 20 δίκαιοι, κατὰ δικαιοσύνην γινόμενον τοιοῦτον. ἡ τοῦ δικαιοίου λέγει τοῦ τὴν δικαιοσύνην ἔχοντος· ἐπίκτητον γάρ τούτῳ [τὸ] ἀγαθόν τη δικαιοσύνη καὶ οὐ φύσει, εἰ γέ μὴ φύσει δίκαιοι οἱ δίκαιοι· ἡ δὲ δικαιοσύνη τῇ αὐτῇ φύσει ἀγαθόν.

p. 116b 12 Καὶ τὸ τῷ βελτίονι καὶ τιμιωτέρῳ αἱρετώτερον, οἷον 45
25 θεῷ ἡ ἀνθρώπῳ καὶ ψυχῇ ἡ σώματι.

Σαφῆς μὲν ὁ τόπος· λέγει γάρ δι' αὐτοῦ διτι τὸ τοῦ βελτίνος ἀγαθὸν αἱρετώτερον τοῦ ἀγαθοῦ δ τοῦ χείρονός ἔστιν. οὐ γάρ ἔστι τὸ λεγόμενον, ὡς ἀν δόξαι, διτι τὸ τῷ βελτίονι αἱρετώτερον τοῦτο καὶ αἱρετώτερον.

3 ὁ alterum add. P² 5 διαφέρει A ἐπιβολῇ B διά τι B 7 ἐπίκτητῶν P¹, corr. P² 8 τὰς om. A τῶν φύσεων (post ὄντα) B 9 φύσεων A; compend. P 10 ἡ alterum B et ex corr. D; om. αΑΡ τοῦ BD: τὸ αΑΡ τοιούτους B: οις in ras. P² 11 ἡ om. B 12 μὲν om. D 13 καὶ πᾶσα ἀρετῇ] ras. P τῇ prius om. D αὐτῶν P²: αὐτῶν αΑΒDP¹ 14 αὐτοῦ αP²: αὐτοῦ BD¹: αὐτῇ A 16 αἱρετά τε καὶ ἀγαθά D καὶ alterum om. B 17 ἡ om. P 18 ante δικαιοσύνη add. ἡ ΑΡ τοῦ τοιούτου δικαιόω A τοῦ alterum add. P² ἡ om. A τὸ] τῷ A 19 φύσιν (ante λαμβ.) A 20 post δίκαιον add. γάρ αΑΒΡ 21 τοῦτο B τὸ delevi ἡ δικαιοσύνη superscr. B 22 δίκαιον οἱ αB 22. 23 τῆς—φύσεως A 23 αὐτῆς D 24 post βελτίονι add. ὑπάρχον αB: post τιμιωτέρῳ Arist. 25 καὶ ἡ D 27 ἡ] ἡ B οὐ] οὗ^τ D 28 noli conicere ζτι ὁ, nam cf. p. 252, 26, 256, 26, 27 αἱρετὸν (ante τοῦτο) A

οὐ γάρ ποιεῖται τὴν σύγχρισιν | τούτων ἡ τῷ αὐτῷ ἔστιν ἀγαθὰ ἢ αἱ- 123
ρετά, ἀλλ᾽ ἡ διαφερόντας φύσει. δεῖται μέντοι διατοπῆς τυνος ὁ τόπος.
εἰ μὲν γάρ ἀπὸ τῆς τῇ οὖτοῦ φύσει τὸ αἱρετώτερον λαμβάνειν ἔοικεν ἄλλα
μη τῷ τὴν ἐπίχρισιν αὐτοῦ ποιουμένῳ, ἀπὸ τῶν ἀληθής ὁ τόπος, ἐπειδὴ
5 τὸ τῷ βελτίνῃ καὶ τιμωτέρῳ, καθ' ἣ βελτίων ἔστι καὶ τιμωτέρος, αἱρετὸν
αἱρετώτερον τοῦ αἱρετοῦ τῷ μη τοιούτῳ καὶ μᾶλλον ἀγαθόν· τὰ γοῦν τοῖς 5
θεοῖς αἱρετὰ ἀπλῶς αἱρετώτερα καὶ βελτίω τῶν τοῖς ἀνθρώποις αἱρετῶν,
οἷον ἀληνασία ἢ ἡ τῶν ὅλων διακόσμησις καὶ ἀπάθεια σοφίας, ὑγείας,
ἀρετῆς, πλούτου. φύλασσοφίας, τῶν τοιούτων ἡ τοῖς ἀνθρώποις ἔστιν αἱ-
10 ρετά. εἰ δὲ ἡ κρίσις τοῦ αἱρετωτέρου τῷ αἱρουμένῳ γίνοιτο. οὐκέτ' ἀν
ἀπλῶς ὁ τόπος ὑγῆς εἴη· οὐ γάρ τὰ τοῖς θεοῖς αἱρετὰ αἱρετώτερα ἡμῖν
τῶν ἡμῖν αἱρετῶν, εἴ γε ἀδύνατα μὲν ἡμῖν πολλὰ τῶν ἔκεινοις αἱρετῶν. 10
ἡλιθίνῳ δὲ τὸ αἱρεῖσθαι τὰ ἀδύνατα. διὸ δέοιτο ἀν προσθήκης τῆς ‘δυ-
νατῶν δυτῶν ἀμφοτέρων’. εἰ γάρ εἴη ἄμφω δυνατὰ τῷ τὴν τοῦ αἱρετω-
15 τέρου ποιουμένῳ ἐπίχρισιν. αἱρετώτερον τὸ τῷ βελτίνῃ καὶ τιμωτέρῳ αἱ-
ρετὸν, οἷον τὸ κοινωφελές τοῦ ἴδιωφελοῦς αἱρετώτερον. ἀμφότερα γάρ δυ-
νατὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ τοῖς θεοῖς τὸ κοινωφελές αἱρετόν τε καὶ κατὰ
φύσιν. δμοίως καὶ τὸ εὖ ποιεῖν τοῦ εὖ πάγχειν· τοῖς γάρ θεοῖς αἱρετὸν 15
τὸ εὖ ποιεῖν, καὶ ἄμφω δυνατὰ τῷ ἀνθρώπῳ. οὐτως καὶ εἰ τῇ ψυχῇ
20 μὲν αἱρετὸν τὸ φρονεῖν καὶ ὅλως αἱ ἀρεταῖ, σώματι δὲ τὸ ὑγιαίνειν καὶ
τὸ ἰσχύειν, αἱρετώτερον τὸ φρονεῖν καὶ αἱ ἀρεταῖ, *(εἴ γε)* καὶ ὅλως αἱρετώ-
τερα τὰ τῷ τιμωτέρῳ τε καὶ βελτίνῃ· ψυχὴ γάρ βελτίων σώματος. δμοίως
καὶ τὸ ἐπίστασθαι τοῦ αἰσθάνεσθαι αἱρετώτερον, ἐπεὶ τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι
σωματικώτερον (διὰ γάρ τοῦ σώματος), τὸ δὲ ἐπίστασθαι οἰκεῖον καὶ ἴδιον τῆς 20
ψυχῆς. διαφέρου δὲ ἀν τοῦ ὁ τόπος τοῦ ἥδη εἰρημένου τοῦ “καὶ δὲ τὸ
μᾶλλον ἀν ἔλοιτο ὁ φρόνιμος ἢ ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ”, διτι ἐν ἔκεινῳ μὲν ἀπὸ
τοῦ μᾶλλον αἱρετοῦ τῷ βελτίνῃ· ἡ ἐπιχείρησις ἐγένετο, ἀμφοτέρων δυτῶν
αἱρετῶν τῷ αὐτῷ, ἐνταῦθα δέ. διτι ἄλλο μὲν ἡ τῷ βελτίνῃ αἱρετὸν ἄλλο
δὲ τῷ γείροντι, τὸ τῷ βελτίνῃ δείκνυται αἱρετώτερον, ὡς ἔχει ἡ ψυχὴ καὶ

1 τούτων οι. B ἀγαθὸν B 2 ἀλλὰ serpsi: ἀλλὰ libri διὰ συστολῆς A 3 ἔαυτοῦ
B: αὐτὸς αAP: αὐτὸς B post ἔοτεν ras. 9 lit. P 4 μὴ ex corr. add. I) αὐτὸς
serpsi: αὐτῶν libri ἀπλῶς om. B ἐπεὶ δὲ D: ἐπεὶ δὲ αABP²: om. P¹ 5 τῷ in
ras. P² 6 τῷ μὴ τοιούτῳ D: τοῦ μὴ τοιούτου αAP² (τοῦ μὴ τοιούτου καὶ corr. ex τῷ
ηττον εἰ γε τὸ P²): μὴ τοιούτου, sed ante αἱρετοῦ, B post μᾶλλον add. ἔστιν B
post ἀγαθὸν delevit καὶ αἱρετώτερόν P 7 αἱρετῶν αἱρετ in ras. D 8 καὶ om. BP¹
(add. P²) ἀπαθειας A σοφίας supra scripto φιλο B 10 αἱρετωτέρα B τοῦ
αἱρουμένου A 11 ὁ τόπος post εἴη transpositus A, post ὑγῆς αBP 12 αἱρετῶν prius
ex ἵμερτῶν corr. P² 13 τῆς Brandis Schol. p. 273b30: τὸ αABDP²: τῶν P¹ 16 ἴδιω-
φελοῦς] διαφέροντος A 19 δυνατῶν A: non liquet D εἰ om. B τῇ om. ap 20 μὲν
serpsi: μόνη αD: μόνη αBP 21 τὸ prius om. αBP τὸ alterum corr. P²: τοῦ B
εἴ γε addidi cf. Alex. De an. mantiss. 166,10 21. 22 καὶ εἰ—τὰ in ras. P²: καὶ αἱρετὸν
τὰ αἱρετὰ, τοιέστων ἀγαθὰ B 22 τε om. B 23 τοῦ αἰσθάνεσθαι τὸ ἐπίστασθαι A
24 post οἰκεῖον add. νοὶ (sic) D 25 διαφέροτο B τῷ—εἰρημένῳ A τοῦ ἥδη εἰρη-
μένου] p. 116a14 27 post αἱρετοῦ ras. 2—3 lit. P ἐγένετο B ante ἀμφοτέρων add.
καὶ B 28 ἄλλο prius ex ἄλλῳ, ut videtur, corr. P² τὸ pro altero τῷ A

τὸ σῶμα· οὐ γάρ ἄμφω ἐκατέρῳ αἱρετᾷ· καὶ ἔκει μὲν ἐπῆγεται τὸ τῷ αἱ-²⁵
ρουμένῳ αἱρετώτερον, ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀπλῶς αἱρετώτερον, οὐ τὸ τούτον.

p. 116b13 Καὶ τὸ τοῦ βελτίους ἕδιον βέλτιον ἢ τὸ τοῦ χείρους.

Παραδίους τόπον ἀπὸ τοῦ τῷ βέλτιον αἱρετοῦ συνιστάντα τὸ αἱρετώ-
5 τερον, ἐπεὶ οὐ πάντως τὸ αἱρετόν τινι ἥδη καὶ ἕδιον ἔστιν αὐτοῦ (ὔγεια
γάρ αἱρετὴν μὲν ἀνθρώπῳ, οὐ μὴν καὶ ἕδιον τὸ ὑγιαίνειν ἀνθρώπου), νῦν
ἀπὸ τοῦ ἕδιον τόπον παραδίθωσι (τὸ γάρ τοῦ βελτίους ἕδιον βέλτιον ³⁰
τοῦ δὲ ἕδιον ἔστι τοῦ χείρους), οὐκέτι κατὰ τὸ αἱρετώτερον τὴν σύγ-
χρισιν ποιούμενος ἀλλὰ κατὰ τὸ βέλτιον ἀπλῶς· τὸ γάρ τοῦ βελτίους
10 ἕδιον, εἰ μὴ δυνατὸν τῷ χείρου, οὐδὲ ἀν αἱρετώτερον αὐτῷ εἴη, ἢ τὸ βέλ-
τιον ἀπλῶς καὶ αἱρετώτερον ἀπλῶς εἶναι λαμβάνει, εἰ καὶ ^(ότι) διαφόροις
αὐτοῖς γρῆται· οὐ γάρ τὴν σύγχρισιν ποιεῖται τοῦ αἱρετωτέρου τινὶ σεί, ἀλλὰ
[καὶ] τοῦ ἀπλῶς καὶ κατὰ τὴν οὐκέτιν φύσιν, ὥστερ ἐποίησε καὶ ἐπὶ τοῦ ³⁵
πρὸ τούτου τόπου. Ωτὶ δὲ τὸ τοῦ βελτίους ἕδιον βέλτιον. ἔδειξε διὰ τοῦ εἶναι
μὲν τὸ βέλτιον καὶ κατὰ τι αὐτοῦ βέλτιον· ἀλλὰ κατὰ μὲν τὰ κοινὰ καὶ
τὰ διμοια τῷ τε χείρου καὶ τῷ βέλτιον οὐδέτερον οὐδέτερου ὑπερέχει·
οὐδὲ γάρ διαφέρει· λείπεται κατὰ τὰ ἕδια αὐτῶν εἶναι τὴν διαφορὰν καὶ
κατὰ τούτο τὸ βέλτιον ὑπερέχειν τοῦ χείρους. εἰ δὲ κατὰ ταῦτα ἢ τε
διαφορὰ αὐτοῖς καὶ ἡ ὑπεροχή, καὶ τὸ τοῦ βελτίους ἕδιον βέλτιον ἀν εἴη. ⁴⁰
20 οἶον εἰ ζῷα οὐ θεᾶς καὶ οὐ ἄνθρωπος καὶ οὐ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ
κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρουσιν· ἐπεὶ δὲ βέλτιον οὐ μὲν θεᾶς τοῦ ἀν-
θρώπου, οὐ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου, λείπεται τὴν διαφορὰν αὐτῶν εἶναι
κατὰ τὰ ἕδια· εἰ οὖν θεῶν μὲν ἕδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ τὸ ἐπιστή-
μης δεκτικόν, ἵππου δὲ τὸ γρεμετιστικόν, ἢ ἀθανασία μὲν βέλτιον τοῦ ἐπι-⁴⁵
25 στήμης δεκτικοῦ, τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν τοῦ γρεμετιστικοῦ. οὗτοις καὶ ⁵⁰
εἰ ψυχῆς μὲν ἕδιον ὄρμή, σώματος δὲ ῥοπή, εἴη ἀν ὄρμὴ ῥοπῆς βέλτιον,
ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. δοκεῖ δέ μοι τὸ βέλτιον καὶ τὸ χείρον ἐν τοῖς
ὅμοιοις λαμβάνειν, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγχρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι
πρὸς ἀλληλα· διὸ καὶ εἶπε κατὰ μὲν γάρ τὰ κοινὰ ἐν ἀμφοτέροις

1 post ἄμφω add. ἐκάτερον A, .δεῖχνυται· D μὲν om. D 3 καὶ—ἕδιον iterat A
βέλτιον om. B 4 post τόπον add. τὸν αP² τὸ in ras. 5 lit. P 4. 5 αἱρετώτερον]
ἔτερον A 5 τινι] τῷ P αὐτοῦ ἔστιν D 6 ἀνθρώπου aABP: ἀνθρώπω D 8 post
οὐκέτι add. δὲ A 10 ἕδιον om. a αὐτὸν A ἢ aBP² (om. P¹): εἰ μὴ D: ἢ εἰ μὴ A
τὸ om. A 11 εἰ scripsi: δύο libri ως addidi 13 καὶ delevi ante κατὰ add.
τοῦ D ἐποίησε BD: ἐποίη P: ἐποίει αA 14 πρὸ τούτου scripsi: πρώτου libri
βέλτιον om. B 15 αὐτοῦ libri βέλτια (post αὐτοῦ) B post ἀλλὰ add. καὶ A
κατὰ κα ex corr. add. D τὰ om. B 17 οὐδὲν A: οὐ B γάρ ex corr.
add. D διαφέρειν A εἶναι ex corr. add. D 19 περιοχὴ A ἀν ante ἕδιον
transposuerunt aABP 20 ζῶν D ὁ alterum om. A post ἵππος add. καὶ τὸ
ζῶν οὐ κύων A, καὶ οὐ κύων D μὲν δὲ A 21 ἀλλήλοις διαφέρει A μὲν οὐ
aAP 25 δεκτικὸν (ante τὸ) A 26 μὲν om. B βέλτιον ABD, Ppr.: βέλτιον a,
corr. P¹ 28 ἐπεὶ A ἡ σύγχρισις post 29 ἀλληλα transpositus A 29 καὶ
om. A post εἶπε add. ταῦτα P² τὰ om. P

οὐδὲν διαφέρει, ὡς τὸν συγκρινομένων ὀφελόντων ἔχειν | τινὰ καὶ 124
κοινά.

p. 116v 17 Καὶ τὸ ἐν βελτίσιν ἢ προτέροις ἢ τιμιωτέροις βέλτιον.

‘Ο τόπος τοιούτος· εἰ τῶν συγκρινομένων πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ αἴ-
δο ρεῖν τὸ μὲν ἐν βελτίσιν εἶναι τὸ δὲ ἐν γείροισιν, ἢ τὸ μὲν ἐν προτέροις
τὸ δὲ ἐν ὑπέρτεροις, ἢ τὸ μὲν ἐν τιμιωτέροις τὸ δὲ ἐν ἡγετοῖς τοιούτοις, βέλ-
τιον τὸ ἐν τοῖς ὑπερέγγυοις. οἷον εἰς ζητοῖτο πότερον ἐπιστήμη ἢ ὑγεία αἱρε-
τώτερον, δεικνύοντο ἂν ὅτι ἐπιστήμη ἀμφοτέρων ὅντων αἱρετόν, ὅτι δὲ μὲν ἡ
ἐπιστήμη ἐν ψυχῇ, δὲ δὲ ὑγεία ἐν σώμασι, βελτίων δὲ ψυχὴ σώμασις, πάλιν
10 εἰς ζητοῖτο πότερον αἱρετώτερον ὑγεία ἢ ισχὺς ἢ καλλος, δεικνύοντο ἂν ἡ
ὑγεία, ὅτι ἐν προτέροις, εἴ γε δὲ μὲν ὑγεία ἐν συμμετρίᾳ τῶν πρώτων
σωματικῶν δυνάμεων ἔστιν, οὐτοῦ θερμότης, ψυχρότης, ξηρότης,
έκεινων δὲ δὲ μὲν ισχὺς ἐν συμμετρίᾳ τῶν διμοιομερῶν, νεύρων τε καὶ
δεσμῶν καὶ πνεύμονος. τὸ δὲ καλλος ἐν συμμετρίᾳ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐν 19
15 ἥμιν μερῶν, προσώπου, τραχῆλου, γειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, οὐτοῦ
ὕστερα τῶν πρώτων ἐν ἥμιν δυνάμεων. τῷ δὲ σύντοφ λόγῳ πάλιν δεικνύ-
οντο ἂν καὶ ἡ ισχὺς αἱρετώτερα τοῦ καλλονος πρώτα γάρ τὰ διμοιομερῆ
ἐν ἥμιν, ἐν οἷς δὲ ισχὺς, τῶν διμοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ καλλος. ἔκαστον
γάρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν διμοιομερῶν σύγκειται, οἷον τὸ πρόσωπον
20 ἐξ δεσμῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν διὸ καὶ συναναρτεῖται μὲν ἀναιρούμενων,
οὐ συναναρτεῖ δὲ ἀναιρούμενην. πάλιν εἰς ζητεῖται πότερον αἱρετώτερον
θεωρία ἢ πρᾶξις. δεικνύοντο ἂν ὅτι θεωρία τῷ εἶναι περὶ τὰ τιμιώτερα
τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς (ἡ μὲν γάρ πρᾶξις περὶ τὰ πρακτά τε καὶ ἐφ'
ἥμιν. δὲ δὲ θεωρία περὶ τὰ θεῖα), καὶ ἐπειδὴ τῷ τιμιώτατῳ τῆς ψυχῆς
25 γίνεται τιμιώτατον γάρ οὐκοῦ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων, οὐ ἐνέργεια
ἡ θεωρία.

1 ἔχειν—κοινά (2) add. P²

2 ante κοινά add. τὰ A

3 βέλτιον om. ap

4 post τόπος add. οὗτος D

7 ἐπιστήμην Λ

7. 8 αἱρετώτερα A

δεικνύοντο add. ὃ a

8 post

9 βέλτιον ap

ἡ om. A

10 αἱρετώτερα A

11 ὅτι om. B

ὑγεία alterum] οὐκία A

τῶν—συμμετρίᾳ (13) om. A

ἀντων

πρώτων] ὃ in ras. 2 lit. P²: προτέρων D

12 ιωράτων BPI (corr. P²)

ἐστιν om.

ap

ἄ (add. P²) ἐστι] τουτέστι τῶν στονχείων, οἷον B

14 πνεύματος D: πνεύματος

aABP

τὸ δὲ καλλος — ἀναιρούμενον (21)

Suidas sub v. καλλος

corr. P²

τὸ δὲ καλλος —

ὄρμοιομερῶν P¹,

corr. ex πρὸ τῶν P²

τὸ δὲ καλλος —

15 πρώτων

D Suid.: om. aABP

αἱρετώτερον aA

16 πρώτων

πρώτων πρὸ τῶν P²

αὐτῆς ante τὴν transpositum B:

17 ἡ

A B Suid.: ἀναιρούμενα ap

πάλιν—θεωρία (26)

Suidas sub θεωρίᾳ

ei D: ἀν aBP: om. A

ζητῆται aBP (αι in ras. P²): fort. ζητοῖτο cf. vv. 7. 10

p. 238, 19

23 ante τὴν add. τῶν A

αὐτῆς ante τὴν transpositum B:

A Suid.

πρακτά τε aBP: πρακτέα AD: πρακτέα τε Suid.

24. 25 γίνεται τῆς

ψυχῆς D

25 τιμιώτερος A

25. 26 ἡ θεωρία ἐνέργεια A

p. 116b22 Καὶ τὸ τέλος τῶν πρὸς τὸ τέλος αἱρετώτερον.

Σχεδὸν οὗτος ὁ τόπος ἐμπεριέχεται τῷ γὰρ εἰρημένῳ πρὸ δὲ λέγου. τῷ “καὶ (ἢ) δι’ αὐτὸν αἱρετὸν τοῦ δι’ ἔτερον αἱρετοῦ”· τὸ μὲν γὰρ τέλος δι’ αὐτὸν αἱρετόν, τὸ δὲ πρὸς τὸ τέλος δι’ ἔτερον· διὰ γὰρ τὸ τέλος. οὐαφέρει δὲ τὸν αὐτὸν, διὰ τὸν τέλος συνεκρίνετο τῷ τέλει, ἀλλὰ τοῖς δι’ αὐτὸν αἱρετοῖς τὰ διπλωσῶν δι’ ἀλλα αἱρετὰ καθόλου καὶ ἀ μὴ δι’ αὐτὸν τοῦτο ὡς ὅματα τέλος αὐτῶν ἦν αἱρετά. διὰ δὲ τι ἄλλο, ἐνταῦθα δὲ τῶν τελῶν καὶ τῶν πρὸς αὐτὰ ἡ σύγκρισις. οὗτος ὑγεία μὲν αἱρετωτέρα γυμνασίων, περιπάτων, σιτίων. οὗτος διαίτης, διὰ τὸ μὲν τέλος, ταῦτα δὲ ἐκείνης γάριν· καὶ εὐδαιμονία ἀρετῆς, ὑγείας, πλούτου. τῶν ἀλλων ἀγαθῶν· τὸ μὲν γὰρ τέλος, ταῦτα δὲ ἐκείνης γάριν· καὶ τὸ εἰδέναι τοῦ μανιτάνειν. καὶ τὸ κατὰ τὰς ἔξεις ἐνεργεῖν τοῦ τὰς ἔξεις ἔγειν.

p. 116b23 Καὶ διοῖν τὸ ἔγγιον τοῦ τέλους.

30

Οὐ τόπος ἐν τοῖς πρὸς τὸ τέλος συντελοῦσιν ἔχει τὴν σύγκρισιν· εἰ 15 γὰρ εἴη δόσι τινὰ ἔχοντα πρὸς ἐν τὸ τέλος τὴν ἀναφοράν, τὸ ἔγγυτέρω τοῦ τέλους τοῦ πορρωτέρω αἱρετώτερον τε καὶ ἀμεινον. οὗτος ὑγείας αἵτιον καὶ τὸ κείρεσθαι καὶ τὸ γυμνάζεσθαι· ἀλλ᾽ ἐπει τὸ γυμνάσιον ἔγγυτέρω τῆς ὑγείας, ἀμεινον καὶ αἱρετώτερον· τὸ γὰρ ἔγγυτέρω τοῦ τέλους δοκεῖ τὸν αὐτὸν λόγον ἔχειν πρὸς τὸ πρὸ αὐτοῦ αἵτιον ὃν τὸ τέλος πρὸς αὐτό· τέ- 20 λος γάρ πως καὶ τοῦτο ἐκείνου. οὗτος καὶ ἡ κατ’ ἀρετὴν ἐνέργεια τῆς ἔξεως αἱρετωτέρα· ἔγγυτέρω γάρ τῆς εὐδαιμονίας. Τὸ τέλος ἐστὶν ἀμφοῖν. δέξαι δὲ ἀν οὗτος καὶ τὰ ὑγείας φυλακτικὰ αἱρετώτερα εἰναι τῶν ποιητικῶν αὐτῆς· τὰ μὲν γὰρ συνιπάργει τῇ ὑγείᾳ, τὰ δὲ πρὸ αὐτῆς ἐστιν. οὕτως ἴππική μὲν ἀμεινῶν γαλινοποιητικῆς ἀμφοτέρων συντελοῦσσην πρὸς 25 στρατηγίαν, διὰ τὸ ἔγγυτέρω τῇ ἴππικῇ· τεκτονική δὲ ὀλισθομικῆς ἀμφοτέρων γρηγορίων οὐσῶν πρὸς ναυπηγίαν, καὶ ιατρικῆς γυμναστικῆς ἀμφοτέρων πρὸς εὐεξίαν συντελουσσην.

1 post αἱρετώτερον add. δοκεῖ εἶναι Arist. (om. C, pr. ii)

2 πρὸ δὲ λέγου] p. 116a29

3 τὸ

ex Arist. addidi αὐτὸν prius B, corr. D; αὐτὸν αΑΡ, Dpr. αἱρετοῦ] αἱρετῷ D αὐτὸν alterum D corr., P²; αὐτὸν αΑΒΡ¹, Dpr.

4 τὸ alterum add. P² διαφέρει Λ

5 αὐτὸν D; αὐτὸν αΑΡ; αὐτὸν B 6 τι (ante ἄλλα) A ᾧ D; om. αΑΒΡ 7 ὡς δύνται ex ὅτου. ut videtur, corr. P²

8 ante ὑγεία add. ᾧ Λ αἱρετώτερον αλ

11 τελέται Λ 14 post τέλος add. τοῦτο B: ras. 5 lit. P συντελοῦσσην B: om., sed signo correcturae posito, D 15 πρὸς ἔν τι τέλος ante ἔχοντα transposuerunt αΑΒΡ: om. A 15 et 17 ἔγγυτέρω αΑΒΡ 16 καὶ alterum om. Λ 17 κείρεσθαι (εἰς in ras. P²) καὶ τὸ om. B καὶ om. A 19 ὃν Λ post alterum τὸ eras. 1 lit. P

αὐτόν D; αὐτόν A: αὐτὸν τοῦτο αΑΒΡ 21 αἱρετώτερον αΛΡ ἔγγυτέρα Λ

22 δέξῃ Λ ὑγείας seripsi: ὑγειανά ΑΒΔΡ¹: ὑγειανά φραματα ὡς αP² 23 τὸ μὲν D πρὸς αΑΡ 25 στρατείαν αP ἔγγυτέρα Α 26 γρηγορίων D:

om. αΑΒΡ οὐσῶν] συντελουσσην, sed post ναυπηγίαν, B

p. 116b24 Καὶ ὅλως τὸ πρὸς τὸ τοῦ βίου τέλος αἴρετώτερον μᾶλλον ἡ τὸ πρὸς ἄλλο τι.

Ἄλλο πρὸς τὸ τελειότατον τέλος συντελεῖ, αἴρετώτερα τὸν πρὸς ἄλλο τι συντελούντων τελειότατον δὲ τέλος ἐστὶν ἡ εὐδαιμονία· πάντα γάρ 5 τὸ ἄλλα ἐπὶ ταύτην τὴν ἀναφορὰν ἔχει. εἰ οὖν καὶ τῶν ἄλλων τὸ τέλον 10 πρὸς εὐδαιμονίαν ἔχει τὴν ἀναφοράν, δῆλον ὅτι καὶ ὅτα πρὸς ἐκείνων τι συντελεῖ, δεύτερα δὲν εἶναι τῶν πρὸς εὐδαιμονίαν συντελούντων. διγάμει δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς αὐτῷ· ἐπεὶ γάρ ἐν τὸ τελειότατόν 15 ἐστι τέλος (καὶ γάρ τὰ ἄλλα, ὅτα δοκεῖ τέλη ἄλλων, εἰναι, τοῦ τελειότατον τοῦ τέλους γάριν ἐστί). καὶ τὰ ἄλλων τινῶν τέλη καὶ οὐτά τοῦ τελείου 20 τέλους γάριν δῆλον ὅτι δύτα· διαφορὰ δὲ αὐτῶν ἐστιν. ὅτι τὰ μὲν ἐγγὺς τοῦ τελειότατου τέλους ἐστὶ τὰ δὲ πόρρω. οἷον εὐδαιμονία μὲν τὸ τελειότατον τέλος, φρόνησις δὲ τέλος καὶ αὐτῇ ἄλλου τινὸς οὖσα τῆς εὐδαιμονίας γάριν ἐστὶ καὶ αὐτῇ· γίνεται οὖν καὶ αὐτῇ καὶ τὰ δὲ αὐτήν τέλος 25 ἔχοντα τὴν εὐδαιμονίαν. ἀλλὰ δὲ μὲν φρόνησις ἐγγὺς τῆς εὐδαιμονίας (προσεγγὼς γάρ τέλος αὐτῆς αὕτη), τὸ δὲ φρονήσεως ποιητικόν, οἷον παιδεία, προσεχές μὲν τέλος ἔχει τὴν φρόνησιν, ἔχατον δὲ τὴν εὐδαιμονίαν· ἐγγυτέρω γάρ δὲ φρόνησις τῆς εὐδαιμονίας παιδείας τε καὶ τῶν φρονήσεως ποιητικῶν· εὐλόγως οὖν αὐτῶν ἐστι καὶ αἱρετωτέρα. εἰ τοίνυν ἡγοւσι τούτοις πότερον αἱρετώτερον ὑγείᾳ ἢ πλούσιον, ἐπεὶ δὲ μὲν ὑγεία πρὸς τὸ τοῦ βίου τέλοις τὴν ἀναφορὰν ἔχει, τοῦτ' ἔστι πρὸς εὐδαιμονίαν, δὲ πλούσιος πρὸς 10 τὰς κατ' ἑλευθερότητας ἐνεργείας. αἰτινες καὶ αὐταὶ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν ἔχουσι τὴν ἀναφοράν. εἴη δὲν ἡ ὑγεία τοῦ πλούτου αἱρετωτέρα. ἀλλὰ καὶ τῶν φρονήσεως ποιητικῶν αἱρετωτέρα δὲ κατὰ δικαιοσύνην ἐνέργεια· ποιητική 15 τική γάρ εὐδαιμονίας αὕτη. δεικνύσιτο δὲν διὰ τοῦ τόπου τούτου ἡ αἱρετὴ αἱρετωτέρα τῆς παρὰ βασιλέως τιμῆς, εἰ γε τῆς μὲν ἀἱρετῆς εὐδαιμονία τέλος. τῆς δὲ παρὰ βασιλέως τιμῆς τὸ ἔθινος ἄρξαι τινός.

1 πρὸ αἱρετώτερον τὸ alterum om. αἱΡ 3 τὸ om. αἱP αἱρετώτερον B: αἱρετώτερ' ἀν P:
αἱρετώτερον ἀν a 4 δὲ D: γάρ αἱABP post τέλος add. ὅπερ αἱABP 6 τὴν
τικήν
ἀφορῶν ἔχει B: om. A πρὸ (ante ἐκείνων) αἱP ἐκεῖνα D τι om. B 7 δεύτερος B 8 ἐν τῷ¹ P², post τὸ eras. I lit. P 9 γάρ delendum esse notavit in Aldino
exemplio Brandis ante ἄλλων add. τῶν D εἰναι ἄλλων A 10 ἔστι γάριν B
τὸ αἱR: τῶν BD 10, 11 τελείου τέλους] τελειότατον B: fort. τελειότατον τέλους 11 δῆλος
ἔστων comicio ἔστιν D: om. αἱABP 12 τέλους om. B 13 τελεῖα (post δὲ) A
αὐτὸ B ἄλλω αἱABP: ἀλλὰ οὐ ad 14 καὶ αὐτῇ om. A αὕτη utrobiique B καὶ
alterum om. A τελη A 16 αὐτῆς τέλος αἱP αὐτῆς P¹ (corr. P²): ἔστι A
18 ἐγγυτέρω αἱBD: ἐγγυτέρα P (αἱP): ἐγγυτέρος αἱ γάρ ἡ (ἡ D: om. αἱR) φρόνησις] οὖσαν B τε] δὲ B 19 οὖν AD: om. αἱP τινῶν] ὃν P³: αὐτῇ a καὶ DP:
om. αἱB 22 αὗται αἱABP 23 ἡ D: om. αἱABP 24 τῶν φρονήσεως] ν φρονή
in ras. 6 lit. P² 24, 25 ποιητικὸν D: compend. B 25 εὐδαιμονία A δὲ ἀν
om. D ἡ D: om. αἱABP 26 παρὰ D: περὶ αἱABP μὲν om. A, ex corr. add. D
27 post δὲ add. τετέ P βασιλέως A: βασιλέως αἱD: ἔρξαι ἔθινος A

p. 116b26 Καὶ τὸ δύνατὸν τοῦ ἀδύνατου.

Οὐκέτι τοῦτο ἀπλῶς αἱρετώτερον ἀλλὰ τῷ αἴρουμένῳ. σαφῆς ἡ ὁ τόπος· εἰ γάρ τῶν συγκρινομένων εἴη τὸ μὲν δύνατὸν τὸ δὲ ἀδύνατον, αἱρετώτερον τὸ δύνατὸν τούτῳ φῶ τὸ ἔτερον ἀδύνατον. οἷον ἐπεὶ μακρο-
5 βιβλίης μὲν ἀνθρώπῳ δύνατὸν ἀθανατία δὲ ἀδύνατον, αἱρετώτερον ἂν εἴη ἀνθρώπῳ μακροβιότης ἀθανατία· ὡμοίως καὶ μετριοπάθεια ἀπαθεία.²⁰ ἀπλῶς μὲν γάρ ἀθανατία ἀν εἴη αἱρετώτερον καὶ ἀπάθεια, ἐπεὶ τῷ βεβλήτοι ταῦτα αἱρετά. θεῷ. ὅτι γάρ καὶ ἀδύνατα αἱρετὰ λέγει. οὐ τούτοις οἵς ἔστιν ἀδύνατα, ἀλλ᾽ ἀπλῶς· εἰ εἴη τοιαῦτα, ἔστις διὰ τοῦ τὴν σύγκρισιν 10 ποιήσασθαι τὴν κατὰ τὸ αἱρετώτερον καὶ ἐπὶ ἀδύνατου· τοῦτο γάρ αἱρετώτερον. ἀπλῶς μὲν οὖν δύναται καὶ τὸ ἀδύνατον αἱρετώτερον ὃν δείκνυ-
σιμοι τοῦ δύνατος· τῷ δὲ αἴρουμένῳ τὸ δύνατὸν αἱρετώτερον.²⁵

p. 116b26 Ἐτι δύο ποιητικῶν, οὐ τὸ τέλος βέλτιον.

Αἰσαφῶς εἴρηται διὰ βραχύτητα ὁ τόπος. ἔστι δὲ τοιοῦτος· εἰ δύο εἴη
15 τινὰ δύο τελῶν ποιητικά τιναν, οὐ τὸ τέλος βέλτιον καὶ αἱρετώτερον,
καὶ αὐτὸν βέλτιον. οὕτως παιδείᾳ γυμνασίων δεικνύσιτ² ἀν ἀμείνων. εἰ γε
γυμνάσια μὲν ὑγείας ἔστι ποιητικά, παιδείᾳ δὲ φρονήσεως, καὶ ἔστιν ἡ
φρονήσις τῆς ὑγείας αἱρετώτερον. πᾶλιν τὸ γυμνάζεσθαι τοῦ γρηγορίε-³⁰
σθαι αἱρετώτερον· τὸ μὲν γάρ πλούτου, τὸ δὲ ὑγείας ποιητικόν. βέλτιον δ'
20 ὑγεία πλούτου. οὐδὲν δὲ ὅτι, εἰ ἀμφότερα ποιητικά τῶν οὐκείων τελῶν
λαμβάνοιτο ἡ ὡμοίως γε, ὁ τόπος ὑγείας. ἐὰν γάρ τὸ μὲν τοῦ ἥπτον αἱρετοῦ
τέλους προσεγγῶς ποιητικὸν ἦ, τὸ δὲ τοῦ αἱρετωτέρου παρρησίᾳ, οὐ
πάντας τὸ τοῦ αἱρετωτέρου ποιητικὸν αἱρετώτερον· οὐ γάρ αἱρετώτερον
τὸ κείρεσθαι τοῦ γρηγορίεσθαι. καίτοι τὸ μὲν ἐπὶ ὑγείαν, τὸ δὲ ἐπὶ πλού-
25 τοῦ ἄγει· ἀλλὰ πλεῖστον ἀφέστηκε τὸ κείρεσθαι τῆς ὑγείας ἢ τὸ γρηγορίε-
σθαι τοῦ πλούτου.

3 ἀδύνατον—δύνατόν (add. P²) aP   6 μακροβίοτος ἀθανατία A   9 μετριοπάθει aP
7 ἢ ἀθανατία αἱρετώτερον εἴη B   7. 8 ἐπεὶ τὸ βέλτιον εἰ A   8 γάρ καὶ ABD: καὶ
in ras. 3 lit. P²: γάρ a   9 εἰ om. AB   10 τὴν aAP: τῶν BD   ante
ἀδύνατον add. τοῦ aB   13 post ἔστι add. εἰ aBP   post ποιητικῶν add. ὄντων aB
(Cf. re. e)   post βέλτιον add. καὶ αὐτό B (καὶ αὐτὸ βέλτιον Cf)   14 βραχύ-
τητος A   δέ ἔστι aP   15 τελῶν post δύο transposit B. at cf. p. 240.2. 14:
om. aAP   16 πατέσιν A   17 ποιητικά ἔστι AB   ἔστιν] ἔστι B
18 αἱρετωτέρα AB   19 δὲ³ A: δὲ B: ἤ aP: δὲ³ ἤ D   21 γάρ om. A   22 τέ-
λος aP   23 οὐ (εἰ P²) γάρ αἱρετώτερον ADP²: οὐχ αἱρετώτερον γάρ aB: om. P¹
24 κείρεσθαι aD: κείρασθαι B: alterumutrum P¹: κείσθαι AP²   25 ἀεί D   τὸ
κείρεσθαι om. D: ut vs. 24 aABP

p. 116b27 Ποιητικοῦ δὲ καὶ τέλους ἐκ τοῦ ἀνάλογου.

Εἰπόμων διὰ τοῦ πρὸ τούτου τόπου τὸ τοῦ βελτίους ποιητικὸν τέλους βέλτιον εἶναι, ὡς ἀναλογίαν ἔχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν τελῶν καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτῶν (ὅσῳ γάρ ἂν τὸ τέλος τοῦ τέλους ὑπερέχῃ, τοσοῦτον καὶ τὸ 5 ποιητικὸν τοῦ ποιητικοῦ), ταῦτη τῇ ἀναλογίᾳ προσγράψαντος τόπου τινὰ 10 ἡμᾶς διδάσκει, ὃ προσγράψαντοι δυνητόρεμα συγκρίνειν τέλος τινὸς καὶ ποιητικόν τι ἄλλου τέλους. πάντα δὲ γλασφυρὸς ἡ τοῦ τόπου τούτου εὗρεται· φησι γάρ διτὶ ἐκ τοῦ ἀνάλογου εὑρήσουμεν καὶ ἐν τούτοις τάχι τε ὑπερογήν 15 καὶ τὸ αἱρετώτερον. ἀλλαγὴ λέξιμων καὶ τὸ τοῦ ποιητικοῦ τοῦ συγκρινού- 20 μένου τῷ τέλει οἰκεῖον τέλος, οὐ ἐστι ποιητικόν. καὶ πάλιν τοῦ τέλους τοῦ συγκρινούμένου τῷ ποιητικῷ τὸ οἰκεῖον ποιητικὸν καὶ εὑρωμεν πόσιῳ ὑπερ- 25 ἔχει τὸ τέλος τοῦ ποιητικοῦ τοῦ συγκρινούμένου τέλους αὐτῷ, δηλον διτὶ ἔχουμεν· ἀλλαγὴ δὲ τὸ ποιητικὸν ὑπερέχει τοῦ ποιητικοῦ. οὐ 30 ἐστι τοῦ συγκρινούμένου ποιητικὸν τέλους· ὡς γάρ τὸ τέλος πρὸς τὸ τέλος, οὕτως καὶ τὸ ποιητικόν, ὡς ἐδείχθη διὰ τοῦ πρὸ τούτου τόπου. τούτῳ τούτῳ οὕτως ἔχόντων. ἀλλὰ τὸ τέλος τοῦ τέλους πλέον ὑπερέχῃ 35 ἡ τὸ ὑπερεχόμενον τέλος τοῦ ίδίου ποιητικοῦ, εἴη δὲ καὶ τὸ ποιητικὸν 126 τοῦ ὑπερεχόντος τέλους πλεῖον ὑπερέχον τοῦ ποιητικοῦ τοῦ ὑπερεχούμενου τέλους ἡ τὸ τέλος τὸ ὑπερεχόμενον τοῦ οἰκείου ποιητικοῦ. εἰ γάρ διτον 20 τὸ τέλος τοῦ τέλους ὑπερέχει, τοσοῦτον καὶ τὸ ποιητικὸν τοῦ ποιητικοῦ. πλεῖον δὲ τὸ τέλος τοῦ τέλους ἡ τὸ ὑπερεχόμενον τέλος τοῦ ίδίου ποιητικοῦ, δηλον διτὶ καὶ τὸ ποιητικὸν πλεῖον ὑπερέχει τοῦ ποιητικοῦ ἡ τὸ ίδίου αὐτοῦ τέλος. τὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ πλεῖον ὑπερέχον τοῦ ἐλάττονος ὑπερεχόντος βέλτιον· ὑπερέχει ἄρα καὶ τὸ ποιητικὸν τοῦ τέλους ψήσυντο, καὶ αἱ- 25 ρετάτερον αὐτοῦ ἔσται. οἷον ἔστω ποιητικὸν εὐδαιμονίας ἡ φρόνησις, καὶ ζητεῖσθι πότερον αἱρετώτερον ἡ φρόνησις οὓσα ποιητικὸν εὐδαιμονίας ἡ ἡ 30 ὑγεία. ητας καὶ αὐτὴ τέλος ἔσται. ἀλλὰ λέξιμων τάχι τε εὐδαιμονίαν. 10 ης ἡ φρόνησις ἔστι ποιητική, καὶ τὸ τῆς ὑγείας οὖσας τέλος ποιητικόν, οἷον τὸ γυμνάζιον. ἔσται ὡς τὸ τέλος πρὸς τὸ τέλος. ἡ εὐδαιμονία πρὸς

2 τοῦ prius aDP: τὸν Α: τὸ B	τόπον Α	τοῦ alterum om. Α	ἢ ἀναλόγου Α
4 ὑπερέχει aP	τοσοῦτῳ B	5 γράπτη D	5. 6 ἡμᾶς διδάσκει τινά B
ΑBDP ² : γέ P ¹ : γάρ α	τούτου ΑD: om. aBP	post εὔρεται add. ἀνθηρὸς	7 δὲ
λαρυγγὸς περπῆ B	8 τούτου a (corr. iam Brandis Schol. p. 271a38)	τάχι τε in	ΛΒDP ² : γέ P ¹ : γάρ α
ras. P ²	10 τέλους in ras. D	11 συγκρινούμένων B	πόσιον B
11. 12 ὑπέρρχει aB	12 αὐτοῦ A	14 δ̄ ex ὁ corr. B	τέλους ante ποιητι-
zōn transposuerunt aBP: om. A	πρὸς τὸ τέλος ΑD: om. aBP	16 οὕτως τοῦ-	κόν τοιν τέλους B
πλεῖστον aABP	ὑπάρχη a	17 supra τὸ prius add. παρὰ P ²	
18 fort. πλεῖστον sive πλέον ef. vv. 16. 21—23, p. 241, 9—27		ὑπερέχον post ποιητικοῦ	
transposuit Λ: ὑπάρχον a	19 τέλους ADP: τέλος aB	21 πλεῖστον aBP: πλεῖστον	
AD		22 ὑπάρχει aP	23 ὑπερέχοντος mrg. D
add. P ²	26 ἡ φρόνησις — φρόνησις (28) initio paginae P ³	24 βέλτιον	
ὑπάρχει P		27 ητας διτ. B	28 ποιητικόν (post ἔσται) B
alterum om. BD		28 ποιητικόν (post ἔσται) B	τέλους aP:
τέλος ΑBD	ποιητικόν] 69 in ras. P ²	29 τὸ alterum om. D	

τὴν ὑγείαν. οὗτος καὶ τὸ ποιητικὸν πρὸς τὸ ποιητικόν, ἡ φρόνησις πρὸς τὸ γυμνάσιον· ὥσπερ γάρ ἔχει ἡ εὐδαιμονία πρὸς τὴν φρόνησιν, τὸ δύον ποιητικόν. οὗτος ἔχει καὶ ἡ ὑγεία πρὸς τὸ δύον ποιητικόν, ὅ ἐστι τὸ γυμνάσιον. οὗτος δὲ ἐχόντων καὶ ὡς τὸ ἡγούμενον πρὸς τὸ ἡγούμενον. ἡ εὐδαιμονία πρὸς τὴν ὑγείαν, οὗτος τὸ ἐπόμενον πρὸς τὸ ἐπόμενον. ἡ φρόνησις τοῦ πρὸς τὸ γυμνάσιον ὥσφερ δὴ αἱρετωτέρα εὐδαιμονία ὑγείας. τοσούτῳ καὶ φρόνησις γυμνασίου. κειμένων τούτων ἔξετάσωμεν πάλιν εἰς ἵσον ὑπερέχει ἡ εὐδαιμονία τῆς ὑγείας καὶ ἡ ὑγεία τοῦ γυμνασίου, δὲ ἡ αὐτῆς ποιητικόν. ἡ πλέον ἡ ἔλαττον. ἀν μὲν γάρ πλέον ὑπερέγῃ ἡ εὐδαιμονία τῆς 10 ὑγείας ἡ ἡ ὑγεία τοῦ γυμνασίου, ἔσται καὶ ἡ φρόνησις ἡ ποιητική τῆς εὐδαιμονίας πλέον ὑπερέχουσα τοῦ γυμνασίου ἤπερ ἡ ὑγεία· εἰ δὲ πλέον τοῦ αὐτοῦ ὑπερέχει, δῆλον ὅτι καὶ αἱρετωτέρα ἔστι τῆς ὑγείας· πλεῖστην γάρ τοῦ αὐτοῦ ὑπερέχουσα ὑπερέχει ἀν καὶ τάντης. εἰ δὲ ἵσον ἡ τε εὐδαιμονία τῆς ὑγείας καὶ ἡ ὑγεία τοῦ γυμνασίου ὑπερέχει, ἵσον ἀν καὶ ἡ 15 φρόνησις τοῦ γυμνασίου ὑπερέχουσα καὶ ἡ ὑγεία· εἰ δὲ ἵσον, ὁμοίως ἀν εἴκη καὶ αἱρετὴ αὐτῆς. εἰ δὲ ἔλαττον ἡ εὐδαιμονία ὑπερέχει τῆς ὑγείας ἡ ἡ ὑγεία τοῦ γυμνασίου, ἔλαττον ἀν καὶ ἡ φρόνησις ὑπερέχουσα τοῦ γυμνασίου εἰς ἤπερ ἡ ὑγεία· ἔλαττον δὲ ὑπερέχουσα δῆλον ὡς καὶ ἔλαττον [ἀν] αἱρετὴ (ἢ) αὐτῇ. καὶ οὕτως ἀν εἴκη τέλος αἱρετώτερον δεδειγμένον ἡ ὑγεία τοῦ ποιητικοῦ τοιοῦ, τοιοῦ ἔστι τῆς φρονήσεως, φ συνεκρίνετο. δεικνύοντο δὲ ἀν ἡ εὐδαιμονία πλέον ὑπερέχουσα τῆς ὑγείας ἡ ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ μὴ οὕτως δεῖσθαι τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ὑγείας, ὡς δεῖται ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι· τὸ μὲν γάρ γυμνάζεσθαι ποιητικὸν τῆς ὑγείας, ἡ δὲ ὑγεία, 20 εἰ καὶ συντελεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ οὐχ ὡς ποιητικὸν αὐτῆς ἀλλὰ πορειῶν ρωτέρω. ὥστε πλείονι ὑπερέχουσα ἀν ἡ εὐδαιμονία τῆς ὑγείας ἡ ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι· πλείονι δέρα καὶ ἡ φρόνησις τοῦ γυμνάζεσθαι ἡ ἡ ὑγεία· τὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ πλείονι κατὰ τὸ ὄγαθὸν ὑπερέχουσα καὶ αἱρετώτερον. οὐ μόνον δὲ εὑρεῖ τὸν τόπον περιττῶς, ἀλλὰ καὶ ἡρμήνευσεν ἴσχυρῶς τε καὶ βραχέως.

1 ποιητὸν (ante πρὸς) P 2 ὡς a et ante ras. 3 lit. P γάρ om. A ἔχει add. P²
 τὴν B: om. aABDP 3 οὕτως — γυμνάζεσθαι addiderat in mrg. P³, sed pleraque abscisa
 sunt ἔχει D: om. aAB ἡ AD: om. aB τὸ alterum om. A 4 ἡ om. B 5 τὴν
 A: om. aBDP 6 αἱρετώτερον ἡ A 7 ἔξετάζομεν A: ἔξετάζομεν P πάλιν om. B
 ἵσον ABD: ἵσον aP 8 et 9. 10 τῆς ὑγείας ἡ εὐδαιμονία D 10 ἡ (post ἡ) om. B
 11 πλείον (ante ὑπερέγ.) B εἴπερ D πλέον alterum D: πλείον aABP 12 ἔστι BD:
 ἔσται aAP 13 ὑπέρχοις A: ὑπερέχοιτε B ἀν—ὑπερέχοις (14) om. D ἵσα B 14 ἡ
 prius om. B ὑπερέχεις AB: ὑπερέχοιτε AP ἵσον—ὑπερέχοις (15) om. A 15 ὑπερέγῃ B
 εἰ—ὑγείας (16) om. B εἴκη post 16 αὐτῇ transposuit D 16 αὐτῇ P²: αὐτῇ aADP¹
 ὑπερέχει ἡ εὐδαιμονία D εἰ—ὑγείας repetit, sed eodem atque aLP ordine, D ἡ alterum
 om. B 17 καὶ ἡ φρόνησις ἀν ἔλαττον A ὑπερέγῃ B 18 post δῆλον add. οὖν B ἀν
 ex corr. add. D: ut e vs. 17 illatum delevi αἱρετὴν a ἡ addidi 19 post τέλος
 add. ἔλαττον aB 21 πλείον aABP ἡ om. BD διὰ—τοῦ γυμνάζεσθαι (23) in
 mrg. addiderat P³, sed ut vs. 3 pleraque perierunt 23 post ποιητικόν add. ἔστι B
 24 αὐτῇ AP 25 πλείον ἀν ὑπερέχοις D ἡ alterum AB: om. aDP 26 πλείον D:
 πλείον AB: πλείον aP ἡ alterum om. A, ex corr. aqd. D 27 ὑπέρχοις A 28 τε in
 ras. D ^{αὐτῇ} βραχέως D (voluit fortasse εὐθέως)

p. 116b37 Ἐτι τὸ κάλλιον καθ' αὐτὸν καὶ τιμιώτερον καὶ ἐπαινετόν
τιμώτερον.

Καινότερον τοῖς ὄντας οὐν γρῆται. τῷ τε καλλίσιν καὶ τῷ τιμωτέρῳ καὶ ἐπαινετωτέρῳ. ἐν μὲν γάρ τῇ τῶν ἀγαθῶν διαιρέσει τίμια 5 μὲν τῶν ἀγαθῶν εἰπεν εἶναι τὰ ἀρχικότερα. ὡς θεούς. γονεῖς. εὐδαιμονίην. καλὰ δὲ καὶ ἐπαινετά τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς καὶ σύντὰς ἐνεργείας. ὄντας δὲ οὓς ἔνεσται εὖ καὶ κακῶς γρῆται. ὠφέλιμα δὲ τὰ τούτων ποιητικὰ 10 τῶν ἀγαθῶν καὶ εἰς ταῦτα συντελοῦντα. οὐν δὲ τὸ καλλίν καὶ τὸ ἐπαινετόν καὶ τὸ τιμών ἔσικε καὶ κατὰ τῶν ὡς ὄντας ἀγαθῶν φέρειν. ὁ δὲ τόπος 15 τοιωτοῖς· τὸ καθ' αὐτὸν κάλλιον. τοῦτ' ἔστι τὸ τῇ ἑσυτοῦ φύσει κάλλιον. καὶ τιμιώτερον καὶ ἐπαινετόντερον [καὶ αἱρετώτερον] τὸν ἡττον τοιωτόν. τῇ ἑσυτοῦ φύσει αἱρετώτερον. καλλίσιν γάρ τῇ αὐτοῦ φύσει καὶ τιμιώτερον καὶ ἐπαινετότερον ἡ φύσις τῷ πλούτῳ. ὅμοίσι καὶ ἡ δικαιοσύνη ἴσχυσι. 20 πλούτους μὲν γάρ καὶ ἴσχυς. εἰ καὶ καθ' αὐτὰ ἀγαθά τε δοκεῖ καὶ καλὰ καὶ τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀξιαί εἶναι. ἀλλ' ἐφ' ἔτερον ἡ ἀναφορὰ τῆς αἱρετοῦς οὐτῶν. οὐδὲ μὲν πλούτου ἐπὶ τὴν γρῆσιν. τῆς δὲ ἴσχυος ἐπὶ τὸ τὸ προκείμενον ποιεῖν ἀνεμποδίστως. ἡ δὲ φύσις καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲ αὐτὰ τιμᾶται. ἐπιζητήσαι | δὲ ἂν τις τίνι διαφέρει οὗτος ὁ τόπος τὸν πρὸ 25 ὀλέηρου ἥγηθέντος. ἐν φ' ἔλεγε τὰ καθ' αὐτὰ αἱρετὰ τῶν κατὰ συμβεβηκός 20 αἱρετώτερα εἶναι ἡ τὰ δὲ αὐτὰ τῶν δὲ ἀλλα. ἡ ἐν ἐκείνοις μὲν τὰ δὲ αὐτὰ αἱρετὰ τῶν δὲ ἀλλα ἔλεγεν αἱρετώτερα εἶναι καὶ τὰ καθ' αὐτὰ αἱρετὰ τῶν κατὰ συμβεβηκός. τὰ ὠφέλιμα τῶν ἀγαθῶν συγχρένων τοῖς δὲ αὐτὰ αἱρετοῖς. οὐ γάρ δεῖ τοὺς τόπους ἀπὸ τῶν παραδειγμάτων κρίνειν. ἐνταῦθα δὲ τῶν καλῶν καὶ τιμῶν τὰ δὲ αὐτὰ τὸ καλλίσιν ἔχοντα καὶ 25 τιμιώτερον καὶ ἐπαινετότερον αἱρετώτερά φέρειν. ὡς ἀμφοτέρων μὲν ἐγένετον τὸ δὲ αὐτόν. μᾶλλον δὲ τῶν ἑτέρων. οὕτως δὲ ἀν διαφέροι οὗτος ὁ τόπος καὶ ἐκείνου δὲ οὐ ἔλεγε "καὶ τὸ φύσει τοῦ μὴ φύσει". ἐνταῦθα γάρ ἀμφότερα φύσει. φύσις γάρ καὶ δικαιοσύνη πλούτου καὶ ἴσχυς κατὰ τὸ

3 οὐν om. AD τῷ alterum ante 4 ἐπαινετωτέρῳ colloqueant aABP 4 τῇ ex corr.
add. D ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν διαιρέσει] fr. XVIII 113 Rose³ cf. Arist. Pseud. p. 127
5 εἰπεν om. D 6 καθ' αὐτὰς D 7 δὲ prius om. A ἔστιν A καλῶς AB
8 post δὲ add. καὶ aBP καλὸν καὶ τὸ ἐπαινετόν] ποιητικὸν B 10 τὸ prius super-
ser. P¹ post καλῶν add. ἔστι B τὸ alterum om. B αὐτοῦ BP: αὐτῇ A:
αὐτοῦ A καὶ αἱρετώτερον delevi (cf. ad vs. 13 A) 12 οὗτοι aDcorr.: αὐτοῦ AP,
Dpr.: ἑκατοῦ B 12. 13 καὶ ἐπαινετότερον καὶ τιμιώτερον B 13 post ἐπαιν. add. ex
vs. 11 τὸ ἡττον τοιωτού A 14 μὲν om. D δοκεῖ ἀγαθά τε D 16 τὸ τὸ aDP²:
τὸ ABP¹ 17 αὐτὰ DP²: αὐτὰ aABP¹ 18 οὗτος om. D 18. 19 πρὸ ὀλίγῳ]
p. 116a29-31 20 αὐτὰ aABP ἀλλων α ἡ alterum D: om. aABP ἐν
om. B 21 τῶν om. A αἱρετώτερα ἔλεγεν B 21. 22 αἱρετά] δὲ A
23 αὐτὰ aABP 24 αὐτὰ aBDP²: αὐτὰ P¹: αὐτὸν A 25 ante τιμιώτερον add.
τὸ P post αἱρετώτερά ras. 3 lit. P 26 τὸ] καὶ B αὐτὸν BD²: αὐτὸν aAP¹
δὲ alterum D: δὲ aBP: τε A διαχέρη A 27 δὲ aDP: δὲ aB ἔλεγε] p. 116b10
ἐνταῦθα serpsi cf. vs. 24: ταῦτα libri 28 κατὰ] καὶ A

καὶ λλίω εἶναι δὲ αὐτὰ καὶ τιμιότερα καὶ ἐπαινετότερα αἱρετώτερά ἔστιν. ¹⁰ ὅντων καὶ ἐκείνων αἱρετῶν τῇ αὐτῶν φύσει. τὸ δὲ οὐδεὶς γάρ τιμῷ τὸν πλοῦτον δὲν αὐτὸν ἀλλὰ δὲν ἔτερον οὐκ ἔστιν ἀναιρετικὸν τοῦ τῇ αὐτοῦ φύσει αἱρετὸν εἶναι τὸν πλοῦτον. καὶ δέν μὲν γάρ ὅργανον, τοι-¹⁵ος οὐτοῦ καὶ δέν δὲν ἐν τῇ αὐτοῦ φύσει ἔχει τὸ εἶναι τῷ σπουδαίῳ πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας ὅργανον, ἀλλὰ οὐχ ὑπὲν τοῦ σπουδαίου πρὸς τὰς κατ' ὁρετὴν ἐνεργείας ὅργανον γένεται, καὶ δέν αὐτόν ἔστιν ὅργανός τε καὶ αἰ-²⁰ρετής. ἔχει γάρ ἐν τῇ αὐτοῦ φύσει τὸ εἶναι γρήσιμος. δέ τι γάρ μὴ δ σπουδαῖος τοιούτον αὐτὸν ποιεῖ, δῆλον ἐν τῷ μὴ ποιεῖν αὐτὸν τὴν πενίαν τοιαύτην, καίτοι γρίφουν καὶ ταῦτη, καὶ ἔτι αἱρεῖσθαι αὐτὸν πρὸς πενίας πλοῦτον.

p. 117a5 "Εἰτι δέν δύο τινὰ αὐτοῖς σφόδρα ἢ παραπλήσια.

Τόπον ἡμὲν παραδίδωσιν ἀπὸ τῶν παρεπομένων. δέταν γάρ, ὃν τὴν ²⁰ τύχαρισιν ποιούμεθα ζητοῦντες πότερον ἔστιν αὐτῶν αἱρετώτερον. [ἔτιν] παρα-¹⁵ πλήσια ἀλλήλοις ἢ καὶ διὰ τοῦτο δύσκοριτον καὶ δυσφόρωτον ἔχει τὴν ὑπερ-
ογήν, δεῖν φησιν ἐκ τῶν παρεπομένων αὐτοῖς τῇ ἐπίκρισιν ποιεῖσθαι· φ
γάρ ἔπειται μεῖζον ἀγαθὸν τῶν ἀλλοιούν ὄντων αὐτοῖς, τοῦτο αἱρε-
τώτερον. ἔτιν δὲ κακά ἢ τὰ ἐπόμενα αὐτοῖς (οὐδὲν γάρ κωλύει καὶ αἱ-
ρετοῖς τισιν οὐσιν ἔπειται τινα δυσχερῆ τε καὶ φευκτά), ἦ δέπειται τὸ ²⁵
26 ζηταττον κακόν, τοῦτο ἔσται αἱρετώτερον. οἷον ἐὰν ζητῶμεν πότερον τὸ
μανιθάνειν ἢ τὸ γυμνᾶζεσθαι αἱρετώτερον. λαμβάνομεν τὰ ἐπόμενα αὐτοῖς·
ἔπειται δὲ τῷ μὲν μανιθάνειν τὸ ἐπίστασθαι, τῷ δὲ γυμνᾶζεσθαι τὸ ὑγιαί-
νειν. * * * μεῖζον ἀγαθόν. ἔροδην τὸ μανιθάνειν τοῦ γυμνᾶζεσθαι αἱρε-
τώτερον. * * * καὶ τὸ ἀνενδεές τοῦ δεομένου. δέταν ζητῶμεν πότερον αἱρετώ-³⁰
25 τερον τὸ εὖ ποιεῖν ἢ τὸ εὖ πάσχειν, ἔπειται τῷ μὲν εὖ ποιεῖν ἔπειται τὸ δημοιον
δεῖψῃ καὶ τοῖς ἀνενδεέσιν εἶναι. τὸ δὲ εὖ πάσχειν τῶν θυγητῶν τε καὶ ἐν-
δεῖν, τὸ εὖ ποιεῖν τοῦ εὖ πάσχειν ἔροδην αἱρετώτερον. οὕτως δειγμή-

- 1 αὐτὰ ΛΡ¹ (corr. P²)   2 αὐτῶν α: αὐτῶν ABDP   3 αὐτὸν ΛΡ   4 et δ αὐτοῦ α:
αὐτῶν BDP: αὐτῷ Λ   4. δ τοιούτον AB,   δ ἐν οι. D τῷ σπουδαίῳ] utrumque ϕ
in ras. P³   7 post γένεται add. τοιούτος aP. corr. ex τοιούτον B   8 αὐτῶν α: αὐτῶν
ABDP   8τε B δ μὴ Λ   9 τοιούτος A αὐτὸν (ante ποιεῖ) a   10 καὶ prius
om. B πρὸς B   12 αὐτοῖς BD παραπλήσιον Α   13 τόπον iterat B γαρ] ras.
4 lit. P   14 ποιώμεθα Α: ποιώμεθα ABDP ζητοῦνται Α αἱρετώτερα Α εὖ, quod
ut e vs. 18 illatum delevi, AD: δν aB: ἔπειτα P   14. 15 post παραπλήσια add. αὐτοῖς B
15 δυσφόρωτον scripsi cf. Lobeek Paral. 38: δυσφορώτατον (ϕ in ras. 2 lit. P²) aABP:
δυσφωρώτατον (ωρό in ras.) D έχει B   16 αὐτοῖς τῇ ἐπίκρισιν D: τῇ ἐπίκρισιν αὐτῶν
aABP   17 δητῶν ex corr. add. D   18 ἢ κακά B   19 δυσχερῆ τέ τινα B   20 δητῶν B
αἱρετώτερον ἔσται D δν aABP ζητοῦντες aP, sed οὖντες in ras. P²   21 post γυμ-
νᾶζεσθαι add. ἔστιν compend. B post γιρετώτερον add. καὶ τὸ ἀνενδεές τοῦ δεομένε (sic)
ex vs. 24 a λαμβάνομεν] supra o scripsit ω P   22 δὲ prius om. P μὲν οι. A
23 supple ἔπειτοι τὸ οἱ ἐπίστασθαι τοῦ ὑγιαίνειν post μεῖζον add. οὖν B γυμνᾶζεσθαι]
γυμνά in ras. P² post γυμνᾶζεσθαι add. καὶ aABP: οι. P   24 supple δημοιος ἔπειτ
αἱρετώτερον ἀνενδεές A   25. 26 ιρσίως τοῖς θεοῖς aBP   26 ante καὶ τοῖς add.
τε P fort. τῶν ἀνενδεῖν εἶναι, τῷ δὲ οι. A   27 τὸ ex τοῦ sive τοῦ corr. P

σεται καὶ ἐγκράτεια καρτερίας αἱρετώτερον, εἰ γε τῇ μὲν ἐγκρατείᾳ ἔπειται
τὸν νικᾶν τῇ δὲ καρτερίᾳ τὸ μὴ ἡττάσθαι, αἱρετώτερον δὲ τὸν νικᾶν τὸν
μὴ ἡττάσθαι. ἀλλὰ δὲ τῇ τὰ ἐπόμενα κακά, τὴν ἐπέκρισιν τοῦ αἱρετωτέρου
ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος ποιητήμεθα κακοῦ· ἀλλὰ γάρ οὐκέπειται πάντερον αἱρετώ-
τερον θεραπεύεσθαι τῇ πλειν. ἐπεὶ τῷ μὲν πλειν ἔπειται τὸ νωυτιῶν τῷ δὲ
θεραπεύεσθαι τὸ καίσθαι τε καὶ τέμνεσθαι, καὶ ἔστι μεῖζον κακὸν τοῦτο
τοῦ νωυτιῶν. ἐροῦμεν αἱρετώτερον τὸ πλειν τοῦ θεραπεύεσθαι. ἐπὶ δὲ τὸν
αὐτὸν τούτων καὶ ἀπὸ τῶν ἐπομένων αὐτοῖς ἀγριῶν τῇ τὴν ἐπέκρισιν
ποιεῖσθαι· ἐπεὶ γάρ τῷ μὲν θεραπεύεσθαι ἔπειται τῇ δὲ πλειν τῇ
10 κέρδος τῇ ιστορίᾳ, μεῖζον δὲ ἀγριῶν τῇ ὑγείᾳ τούτων. ἔσται κατὰ τοῦτο τὸ 40
θεραπεύεσθαι τοῦ πλειν αἱρετώτερον. ἔνεστι τούτῳ προσχρωμένους τῷ
τόπῳ καὶ τὸν θεωρητικὸν βίου αἱρετώτερον δεικνύναι τὸν πρακτικὸν.
ἔπειται γάρ τῷ μὲν θεωρητικῷ τὸν ὑπεροράσθαι τε καὶ ἀμελεῖσθαι καὶ
καταφρονεῖσθαι, τῷ δὲ πρακτικῷ τὸ φίλονεσθαι τε καὶ ἐπιβουλεύεσθαι μεῖζονα
15 ὄντα τοῦ ὑπεροράσθαι καὶ καταφρονεῖσθαι κακό. δεικνύσσετο δὲ ἂν καὶ δέξαι τὸ
πλούτου αἱρετώτερον, ἐπεὶ τῇ μὲν δόξῃ γαυμάτης ἔπειται τῷ δὲ πλούτῳ
δῆθρις μεῖζον ὃν κακὸν γαυμάτητος, καὶ οὕτως μὲν τοῖς συγκρινομένοις αἱ-
ρετοῖς οὖσιν ἔνεστι δεικνύναι ἐπόμενα κακά τινα. ἔνεστι δὲ ἀπὸ τῶν παρα-
καλούμενῶν κακῶν καὶ φευκτῶν ὄντων ἀλλοιούς φευκτότερον δεικνύναι.
20 ἐπεὶ γάρ τῷ μὲν ἀδικεῖν ἔπειται τὸ μισεῖσθαι τῷ δὲ ἀδικεῖσθαι τὸ ἐλε- 128
εῖσθαι, καὶ ἔστι μεῖζον κακὸν τὸ μισεῖσθαι τοῦ ἀλεῖσθαι, ἔλαττον φευκτὸν
τὸ ἀδικεῖσθαι τοῦ ἀδικεῖν. πάλιν εἰ τὸ τοὺς οἰκείους ἀλλήλους ἐπιβου-
λεύειν μεῖζον κακὸν τῇ τὸ τοὺς ἀλλοτρίους, ἔπειται δὲ τῇ μὲν σάρξει τὸ τοὺς
οἰκείους ἀλλήλους ἐπιβουλεύειν τῷ δὲ πολέμῳ τὸ τοὺς ἀλλοτρίους, ἔλαττον
25 φευκτὸν τὸ πολεμεῖν ὃν εἴη τοῦ στασιάζειν. οὗτοι δειγμήσσεται καὶ μανία 5
ἢργας ἡττῶν κακόν. εἰ γε τῇ μὲν μανίᾳ ἔπειται τὸ ἀτυχεῖν τῇ δὲ ὅργῃ τὸ
ἀμαρτάνειν μεῖζον (ἢν) τοῦ ἀτυχεῖν κακόν. λέγει δὲ καὶ διαφοράν τινα τῶν
ἐπομένων τισέν· τὰ μὲν γάρ πρότερά ἔστι τῷ γρόνῳ αὐτῶν. οἷς λέγεται
30 ἔπειται· τὰ δὲ οὔτερα. καὶ ἔστιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν ἐπομένων τοῖς
αἱρετοῖς τὰ οὔτερα τῶν πρώτων φελτίσι· τῷ γάρ μανιθάνειν ὡς μὲν πρῶτον

4 κακοῦ ποιητήμεθα Δ 5 τὸ aB: om. ADP 6 τε] τοῦ B post μεῖζον add.
ἔλαττον B τοῦτο om. aP 7 τοῦ prius corr. ex τὸ P² post νωυτιῶν add. τὸ
καίσθαι aP τὸ—τοῦ corr. ex τοῦ (?)—τὸ P² 9 ἦ om. B: " in ras. P² itemque
vs. 10 10 μεῖζον corr. ex μεῖζον P¹ ἢ ὑγεία ἀγριῶν; a post τὸ add. δὲ B
11 αἱρετωτέρου Λ προσχρωμενοι Λ 14 τὸ φρονεῖσθαι Λ 15 post ὑπεροράσθαι add.
τὸ ut vs. 13 B 16 τοῦ πλούτου αἱρετωτέρα Λ supra γαυμάτης scripsit τῷ^o P³
18 post δὲ add. καὶ B 19 ὄντων om. P¹: δν P² 21 καὶ—ἀδεκεῖν (22) om. B
22 τοῦ—τὸ Ppr. corr. P¹ aut P² τὸ alterum om. aΛ 22, 23 post ἐπιβουλεύειν
add. τῶ δὲ—ἔλαττον φευκτὸν (sic) τὸ πολὺ ex v. 24, 25 B 23 μεῖζον κακὸν mrg. D
ἢ τὸ ABD: τοῦ aP 24 ἐπιβουλεύειν ἀλλήλους (ἀλλήλους A) aABP 24, 25 φευκτὸν
ἔλαττον B 25 τὸ πολεμεῖν post στασιάζειν transposuit D 26 τὸ alterum] τοῦ B
27 δν addidi cf. vs. 17 28 αὐτῶν aABP: αὐτοῖς D: fort. τῶν 29 τὸ aB: om.
AD 30 ὡς ρέν (haec ex corr.) πρώτων D: μὲν πρώτων B: μὲν πρώτων Λ: πρώτων
μὲν aP (μὲν add. P⁵ aut P³)

ζέπεται τὸ ἀγνοεῖν (εἰ γάρ μανθάνει, ήγησει ἐν ὑπολίτεσι γάρ η ἀκολουθία), 10
ώς δὲ ὅστερον τὸ ἐπίστασθαι (εἰ γάρ μεμάθηκεν, ἐπίσταται). καὶ τῷ ίε-
ραπένεσθαι ως μὲν πρῶτον τὸ νοεῖν (εἰ γάρ θεραπεύεται, νοεῖ), ώς δὲ
δεύτερον τὸ ὑγιαίνειν (εἰ γάρ θεραπεύεται, ὑγιανεῖ), καὶ τῷ γρηγοριζεῖν
οἱ μὲν πρῶτον η̄ πενία, ώς δὲ δεύτερον τὸ ἔχειν γρήγορα, [καὶ τῷ γρόνῳ]
καὶ τοῖς γινομένοις ως μὲν πρότερον τὸ μὴ εἶναι, ώς δὲ ὅστερον τὸ εἶναι.
καὶ ἔμπαλιν ἐπὶ τοῦ φιλοτέρου καὶ ἡλως ἐπὶ τῶν φυεκτῶν· καὶ γάρ τῇ 15
ὑγίσφ ως μὲν πρῶτον η̄ ὑγεία, ώς δὲ ὅστερον η̄ φιλορά, καὶ τῇ ἀπωλείᾳ
ως μὲν πρῶτον η̄ κτῆσις, ώς δὲ ὅστερον η̄ ἀπορία, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδρα-
τοῦ ποδοτηρέων πρότερον μὲν η̄ ἐλευθερία, ὅστερον δὲ η̄ δουλεία. ὥστε ἔστιν
ἐφ' ὧν τὸ μὲν πρῶτον βέλτιστον, γείρον δὲ τὸ δεύτερον.

Δεῖξας δὲ τὸ διτέτον τῶν ἐπομένων δεῖν φρεσιν σεὶ τοῦτο λαμβάνειν
τῶν ἐπομένων οἱ πρὸς τὴν τοῦ προκειμένου δεῖξιν γρήγορον. ἐκ μὲν γάρ 20
τῶν ὅστερον ἐπομένων ἀγαθῶν δεῖξομεν τὸ μανθάνειν τοῦ ὑγιαίνεσθαι αι-
τιοντας τετάρτουν, ἐπεὶ τῷ μὲν ἐπιστήμῃ τῷ δὲ ὑγείᾳ ἔπειται, μεῖζον δὲ ἀγαθῶν
ὑγείας ἐπιστήμῃ, τὸ δὲ ἐπίστασθαι τοῦ ὑγιαίνειν, ἐπεὶ τῷ μὲν ἔπειται τὸ
εὖ δινεκεῖσθαι τὴν ψυχήν, τῷ δὲ τὸ εὖ τὸ σῶμα ἔχειν ἔλαττον ὃν ἐκείνου.
πᾶλιν δὲ ἐκ τῶν κακῶν τῶν ἐπομένων ὅστερον δειγμάτησται τὸ φιλοθεώρου
εἶγα: τοῦ ἰσχύειν τῷ σώματι αἱρετώτερον. ἔπειται γάρ τοῖς μὲν φιλοθεώροις 25
κακὸν η̄ τῶν ἀναγκαίων ἀμέλεια καὶ ἀγνοία, τοῖς δὲ ἰσχυροῖς τὰ σώματα
μηρασύτης καὶ ἀδικία μεῖζον οὖσα κακὸν τῆς τῶν ἀναγκαίων ἀμελείας τε
καὶ ἀγνοίας. ἐκ δὲ τῶν ὅστερον ἐπομένων ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν δει-
κνύοιτ' ἀν τὸ πολεμοῦντα ἀποιηνῆσκειν αἱρετώτερον τοῦ φεύγοντα δου-
λεύειν· τοῖς μὲν γάρ ἐν πολέμῳ ἀποιηθανοῦσιν ἔπειται ἀγαθῶν μὲν η̄ εὔκλεια,
25 κακὸν δὲ τὸ ἐλεεῖσθαι, τοῖς δὲ φυγάδισιν ἀγαθῶν μὲν τὸ ζῆν, κακὸν δὲ η̄ 30
δουλεία· εἰ δὴ καὶ ζωῆς εὔκλεια μεῖζον ἀγαθῶν καὶ τὸ ἐλεεῖσθαι δουλείας
ἔλαττον κακόν, κατ' ἀμφῷ ἀν αἱρετώτερον εἴη πολεμοῦντα ἀποιηνῆσκειν
τοῦ φεύγοντα δουλεύειν. διὰ δὲ τῶν πρώτων ἐπομένων ἀγαθῶν τε καὶ
κακῶν δεικνύοιτ' ἀν πᾶλιν τὸ μανθάνειν τοῦ ὑγιαίνεσθαι αἱρετώτερον· τοῦ
30 μὲν γάρ ἡγεῖται τὸ βουλεύεσθαι ἀγνοίας ἀπαλλαγῆναι, τοῦ δὲ τὸ νόσου,

1 μανθάνοις Β   ἡγησει] τὸ ἀγνούμενον, ἡγησει ἄρα Α   2 ως δὲ scripsi: ὥστε αΑΒ:
εἰ
 ως τ P (ε in ras. P²)   ἐπίσταται, καὶ τὸ—4 ὑγιανεῖ, (incipit fol.) καὶ (τῷ ομ.) γρηγορία P³
 3 εἰ—νοεῖ ομ. P³   4 ὑγιανεῖ] ὑγιάνη D   5 πρότερον—ὅστερον B   καὶ τῷ γρόνῳ
 delevi   6 πρότερον BD cf. vs. 10: πρῶτον aAP   μὴ supser. B²   δεύτερον Α
 7 καὶ primum ομ. aP   ὅλως post φυεκτῶν transposit A   8 πρότερον B   δεύτερον
 AB   ἀπολείᾳ a   9 πρῶτον μὲν Α   δεύτερον B   ἀποτέλει aABP: πενία D
 10 πρῶτον aP   η̄ alterum ομ. P   11 ἀφ' B   12 αἰτεῖ aBP   13 οἱ ομ. P¹,
 τὸ P²   ὑποκειμένου a   ἐν scripsi cf. vv. 18. 22: ἐπὶ libri   μὲν οιν. B   14 fort.
 τὸ *(μὲν)* μανθάνειν γυμνάζεσθαι A   17 εἰ prius] φ' a   τῷ ABD: τῇ aP
 19 τοῦ] τῷ B   φιλοθεωροῖς AB   23 τὸ in ras. P²   πολεμοῦντα scripsi cf. vs. 27:
 πολεμοῦντας libri   φεύγοντα AD cf. vs. 28: φυγόντας aBP   25 φυγόσιν aP: φεύγου-
 σιν ABD   25, 26 η̄ δουλεία AD: τὸ δουλεύειν aBP   26 δὴ καὶ] δὲ D   ζωῆ εὐ-
 ηλεῖας a   27 αἱρετώτερον ἀν A   28 ἐπομένων οιν. A   29 πάλιν οιν. A
 30 γάρ μανθάνειν ἡγεῖτο aP   βούλεσθαι Dpr.   τοῦ—ἀπαλλαγῆναι αἱρετώτερον (p. 246,2)
 in mrg. P²   τοῦ δὲ τὸ a: inv. ord. B: τὸ οιν. ADP²   νόσων B

καὶ ἔστιν ἀμφοτέρων αἱρετῶν ὅντων τὸ βουλεύεσθαι ἀγνοίας ἀπαλλαγῆναι ^α αἱρετώτερον· ὥστε καὶ τὸ φῶτο ἐπεται αἱρετώτερον. ἐμπαλιν δὲ ἔχει τὰ ἡγιάζεινα αὐτῶν κακά· τοῦ μὲν γάρ μανθάνειν ἄγνοια ἡγεῖται, τοῦ δὲ ὑγιάζειναι νόσος, καὶ ἔστιν ἔλαττον κακὸν νόσος ἀγνοίας· ὥστε κατὰ τοῦτο ⁵ αἱρετώτερον δὲ φανίστω τὸ ὑγιάζειναι τοῦ μανθάνειν. ηδὲ κυρίως ταῦτα ἐπόμενα· διὸ ὑπάγοιτο δὲ τόπῳ ἀλλῷ τῷ ἀξιούντι αἱρετώτερον εἰναι δι’ οὐ μείζονός τις κακοῦ παίεται ηδὲ οὐ ἐλάττονος. ἔνεστι δὲ πρὸς τὸ ¹⁰ γρήγοριμον τοῦ προκειμένου καὶ ἐγκατέλαξη λαμβάνειν τοῦ μὲν τὸ πρήτερον ἐπόμενον τοῦ δὲ τὸ δεύτερον. ἐπιστήμην γάρ ἡδονῆς αἱρετωτέραν δεῖξομεν ¹⁵ 10 λαμβάνοντες τῆς μὲν ἐπιστήμης τὸ πρήτερον ἐπόμενον αὐτῇ (τοῦτο δέ ἔστι τὸ μανθάνειν) τῆς δὲ ἡδονῆς τὸ δεύτερον· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀπολελαυκέναι· καὶ ἐπεὶ αἱρετώτερον τὸ μανθάνειν τοῦ ἀπολελαυκέναι, εἴη δὲ καὶ ἐπιστήμη ⁴⁵ ἡδονῆς αἱρετωτέρα.

p. 117^a16 Ἐτι τὰ πλείω ἀγαθὰ τῶν ἔλαττόνων, ηδὲ ἀπλῶς, ηδὲ ταν
15 τὰ ἔτερα ἐν τοῖς ἑτέροις ἐνυπάρχῃ.

Τὰ πλείω φησὶν ἀγαθὰ τῶν ἔλαττόνων αἱρετώτερα είναι, ηδὲ ἀπλῶς, θταν διαφέροντα ἀλλήλων λαμβάνηται, οἷον ὑγεία καὶ εὐγένεια καὶ πλούτος καὶ μνήμη τιμῆς καὶ ἴσχύος (ἀπλῶς γάρ ταῦτα εἰληπταὶ διαφέροντα ὀλλήλων | τῷ ἐν τοῖς ἑτέροις μηδὲν τῶν ἑτέρων είναι), ηδὲ ¹²⁹ 20 ἀπλῶς, ἀλλὰ θταν τὰ ἔτερα ἐν τοῖς ἑτέροις, τὰ δέ [δέ] ἔλαττω ἐν τοῖς πλείστιν ηδὲ περιεγόμενα. διόκει δὲ τοῦτο ἀλληλεστέρον είναι. ἐπὶ γάρ τῶν ἀπλῶς καὶ πάντη ἑτέρων οὐκ ἀληθές δύναται γάρ τὰ ἔλαττω κατ’ ἀριθμὸν τῶν πλειόνων αἱρετώτερα είναι. ἀντὶ ηδὲ τὰ μὲν ἔλαττω μείζω τὰ δὲ πλείω μὴ τοιαῦτα· δικαιοσύνη γάρ μετὰ φρονήσεως αἱρετωτέρα ὑγείας, πλούτου, ²⁵ 25 ισχύος, κάλλους, εὐγενείας, ἀμφα λαμβανομένων. οὐκέτι δὲ τοῦτο ἀντίτοι, εἰ τὰ ἔλαττω ἐν τοῖς πλείστιν· ὑγεία γάρ καὶ πλούτος καὶ τιμὴ καὶ εὐγένεια αἱρετώτερα ὑγείας καὶ πλούτου.

Ἐλπόν δὲ τὸν τόπον ἔνστασίν φησιν ἔχειν αὐτόν· μὴ γάρ πάντως τὰ πλείω τῶν ἔλαττόνων εἶναι αἱρετώτερα, ἀντὶ τὰ μὲν περιέχῃ, τὰ δὲ ³⁰ περιέγηται. θταν γάρ λαμβάνηται δύο ἀγαθά, τὸ τέλος καὶ τὸ ἐκείνου ¹⁰ γάριν. οἷον τὸ ὑγιάζειναι καὶ ηδεύγεία, καὶ συγχρίνηται πρὸς τὴν ὑγείαν. ηδις ἐνυπῆρχε τοῖς πρώτοις ἡγιάζειναι ἀγαθοῖς δύο, οὐκ ἔστι τῆς ὑγείας

1 ἀμφοτέρων αἱρετῶν ὅντων post 2 αἱρετώτερον prius transposuit A 2 ἔσται B δὲ D: om. aABP ἔχει ante ἐμπαλιν collocat A 4 νόσος ἀγνοίας mutavit in νόσου ἄγνοια D 5 φαίνετο ἀν B τοῦ—τὸ Λ 6 τῷ libri 8 προκειμένου ex ἀ. ορέου corr. P² μὲν μη Λ 9 ἐπόμενος α τὸ οιν. Α αἱρετώτερον aP 10 μὲν οιν. Α 11 τὸ tertium οιν. D 12 καὶ prius D: om. aABP τοῦ—τὸ Λ 13 αἱρετώτερον aP 15 ἐν οιν. Arist. (sed praebent BCPef) 18 zeta. quod post εἰληπται collocaunt libri, post πλούτος reposui μνήμη scripsi: μνήμης aABP et post τιμῆς B τιμῆς ηδὲ compend. superser. P²: τινὰ Λ 20 δὲ delevi 21 ηδὲ scripsi: εἴη libri δὲ scripsi: γάρ libri 22 καὶ πάντη] πάντη τε Α ἀλλήλη Α 24 fort. τοσαῦτα 25 post κάλλους add. τε καὶ Α ἄμφα] ἀλλὰ Λ 26 καὶ τιμὴ] τιμή τε Α 28, 29 πάντως τὰ] παν supra scripto τ Α 29, 30 περιέχηται—περιέχη B 31 τὸ οιν. aP ηδὲ οιν. P 32 οὐκ ἔστι] οὐδέντι P

αίρετώτερα τὰ δύο, καίτιν πλείωνα ὥντα, ἐπειδὴ τὸ ὑγιάζεται τῆς ὑγείας
ἔνεκεν αἴρουμεθα. ὁμοίως η ἐπιστήμη μετὰ τοῦ μανιθάνειν οὐκ ἔστιν αἱ-
ρετώτερα τῆς ἐπιστήμης μᾶς οὕτως δύο ὥντα. ὅτι τὸ μανιθάνειν διὰ τὴν ἐπι-
στήμην αἴρουμεθα. ὅλλ' οὐδὲ εὐδαιμονία μετὰ τῶν ἀρετῶν αἱρετώτερα τῆς 15
5 εὐδαιμονίας μόνης, ἐπεὶ ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ περιέχονται καὶ αἱ ἀρεταί. ὅλλα
καὶ ἐν τῷ πόλιν εὐεργετεῖν περιέχεται τὸ καὶ τοὺς οἰκείους. ὥστε οὐκ ἂν
εἴη ἀμφότερα αἱρετώτερα τοῦ τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, καὶ η̄ εὐεξία δὲ ἐν αὐτῇ
τὴν ὑγείαν περιέχουσα οὐ γίνεται ταύτη αἱρετώτερα. οὐ γάρ συναριθμεῖται
τοῖς περιέχουσί τινα τὰ περιεχόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
10 Ηθικῶν ἐρρέθη, τοῦτ' ἔστιν οὐ συγχρίνεται· διὸ δεῖ προσδιορίζεσθαι τὸ 20
ἐν τούτοις εἶναι τὰ πλείω καὶ περιέχοντα ἀγαθὰ αἱρετώτερα τῶν ἐλαττόνων
καὶ περιεχομένων, ἐν τοῖς συναριθμεῖσθαι πεφυκέστι.

p. 117 a 21 Καὶ μὴ ἀγαθὸς δὲ ἀγαθὸν οὐδὲν κωλύει εἶναι αἱρετώτερα.

Λέγει ὅτι καὶ ἀγαθόν τι μετὰ μὴ ἀγαθοῦ οὐδὲν κωλύει πλειόνων
15 ἀγαθῶν αἱρετώτερον εἶναι· οὐ γάρ πάντα μὴ ἀγαθὰ ληφθέντα ἀγαθόν αἱ-
ρετώτερα ἂν εἴη, ὅλλ' εἰ ἀγαθῷ μὴ ἀγαθόν τι συντείσει· ἐκεῖνο γάρ ἀδύ-
νατον. δυνάμει δὲ τὴν ἔνστασιν, ἦν ἡμεῖς εἰρήκαμεν πρὸς τὸ πρῶτον εἰ-
ρημένον, τὸ ὅτι τὰ πλείω ἀγαθὰ τῶν ἐλαττόνων ἀπλῶς αἱρετώτερα, τίθησι
ὅτι τούτων. σωφροσύνη γάρ μετά τίνος ἀδιαφόρου. οἷον ληκυθίου η̄ ἕν-
20 θιοῦ η̄ οὐδότητος τριγῶν ἡ̄ στάσεως η̄ τοῦ περιπατείν, η̄ καὶ κακοῦ τίνος
τῶν μικρῶν, οἷον ἀδόξεις, ὑγείας καὶ πλούτου καὶ ἴσχυος αἱρετώτερον. εἰ
δὲ καὶ μετὰ κακοῦ τίνος οὐσία η̄ σωφροσύνη αἱρετώτερα ὁμοῦ πλειόνων 30
ἀγαθῶν, οἷον πλούτου, εὐγενείας, δόξης, ὅλην δὲ καὶ μόνη ἂν εἴη αὐτῶν
αἱρετώτερα· οὕτως δὲ οὐκέτ' ἂν τὰ πλείω ἀγαθὰ τῶν ἐλαττόνων αἱρετώ-
25 τερα εἴη, οὐδὲ ἂν μὴ τέλος η̄ τῶν πλειόνων τὸ ἀντιτιθέμενον αὐτοῖς.
ὅμοίως δὲ καὶ εὐδαιμονία μετά τίνος ἀδιαφόρου αἱρετώτερα δικαιουσύνης καὶ
ἀνδρείας.

p. 117 a 23 Καὶ τὰ αὐτὰ μετὰ ἡδονῆς μᾶλλον η̄ ἄγειν ἡδονῆς.

Οὐκ ἄλλων πρὸς ἄλλα σύγκρισιν ὁ τόπος οὗτος ποιεῖται, ὅλλ' αὐτῶν βα

1 πλείων αΑΒΡ ἐπειδὴ] ἐπὶ B τῆς aP Arist.: om. ABD 3 μᾶς οὕτως mrg. D
4 οὐδὲν add. P²: fort. οὐδὲ η̄ αἱρετῶν AP¹ (corr. P³) 6 ἐν τῷ τὴν P (τῷ ετ ἦν super-
ser. P³) περιέχεται om. B καὶ τὸ B οὔκους B 7 ἀμφοτέροις P η̄ om. AD
αὐτῇ aBDP: ἔωτῇ A 8 τὴν ὑγείαν ante 7 ἐν transposit A 9. 10 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
Ηθικῶν] c. 6 p. 1097 b 16, 17 10 ἐρρέθη D: ἐρρέθη aABP cf. p. 94, 29 δεῖ προς
add. P² προσδιορίζεσθαι δεῖ B 11 αἱρετώτερα om. D 12 τῷ—πεφυκότι B: οἵ—
πεφύκασι conicio συναριθμεῖσθαι D 15 αἱρετώτερα A 16 ἐκεῖνο] ^γ et o corr. P²
17 εἰρήκαμεν] p. 246, 21—25 18 τὸ om. aB 19 λογο A 19. 20 θιοῦ ADP
20 τριγῶν D: τριγὼς aABP στάσεως ABDP¹: διαστάσεως aP² καὶ om. aB 21 αἱ-
ρετώτερα B 23 ante δόξης add. καὶ D δόξῶν A αὐτῶν εἴη D αὐτῆς A
24. 25 εἴη αἱρετώτερα D 26 καὶ prius om. B αἱρετώτερος B 27 ἀνδρεῖς ut
semper A 28 τὰ αὐτὰ ABD: ταῦτα aP (pr. B)

πρὸς αὐτά· τὰ γάρ αὐτὰ ἀγαθὰ μεῖν’ ἡδονῆς αἱρετώτερα ἢ γωρίς ἡδονῆς, οἷον ἀνδρεία μεῖν’ ἡδονῆς αἱρετώτερα ἢ γωρίς ταῦτα. Ἡ εἰ καὶ ἡ ἡδονὴ εἴη τῇ αὐτῇς φύσει ἀγαθόν, εἴη δὲ ἐνταῦθα τὰ πλείω ἀγαθὰ τῶν ἔλαττον αἱρετώτερα δεικνύει τῷ τὰ ἔλαττα ἐν τοῖς πλείστοις περιέχεσθαι. 5 εἴτε καὶ εἰ μὴ μετὰ ἡδονῆς τὰ αὐτὰ ἀγαθὰ εἴη ἀλλὰ μετὰ ἀλυπίας, αἱρετώτερα γίνεται, καὶ εἰκότες· τὰ γάρ αὐτὰ ἀγαθὰ ἔλαττον αἱρετώτερα γίνε- 10 ται μετὰ κακοῦ τινος ἢ εἰ γωρίς τούτου λαμβάνοιτο. ὅηλος δέ ἐστι τὴν ἀλυπίαν ἀλλὰ εἰ τῆς ἡδονῆς λέγων.

p. 117 a 26 Καὶ ἔκαστον ἐν ᾧ καὶρῳ μεῖζον δύναται.

10 Διὸ τούτου τοῦ τόπου δεικνύσιν ὅτι τῶν αἱρετῶν ἔκαστον αἱρετώτερόν ἐστιν ἐν ἐκείνῳ τῷ καὶρῳ ἐν ᾧ πλεῖστοι δύναται. δύναται δὲ ἔκαστον πλεῖστον, ὅτε καὶ μᾶλιστά ἐστιν αὐτῶν γρεία· δεικνύει γάρ τὴν ἔκάστου δύ- 15 ναμινή γρεία μᾶλιστα, καὶ εἰκότες· τὸν γάρ πεπληρωμένον ἥδη οὔτε ἥδεσθαι οὔτε λυπεῖσθαι λέγει. ἥδεσθαι δὲ τὸν ἐν ἐνδείᾳ τρεφόμενον. καὶ 15 ὁ μὲν μὴ ὄρῶν τι ἥδον ἢ μὴ ἀκύρων τινὸς τοιωτοῦ οὔτε ἥδεται οὔτε λυ- 20 πεῖται, ἥδεται δὲ ὁ ἐν τούτοις ὁν. οἷον ἐπειδὴ αἱρετὸν ἡ ἀλυπία, εἰσὶ δὲ οἱ γέροντες τῶν νέων ἐπιλυπότεροι (ἢ γάρ νεότης φαιδρότητα ἔχει 130 σύμφυτον), ἐν τῷ γάρδῃ ἡ ἀλυπία αἱρετώτερα ἢ ἐν νεότητι πλεῖστον γάρ ἴσχύει τότε· κατισχύει γάρ τῆς λύπης ἐν τούτοις οὕτης πλείστος, 25 καὶ μᾶλλον αὐτῆς γρεία τότε. ἀλλὰ καὶ ἡ φρόνησις αἱρετὴ οὐσα αἱρετώτερα ἐστὶν ἐν τῷ γάρδῃ μᾶλλον γάρ ταῦτης γρεία τοῖς γεγρακόσιν, ἐπειδὴ οὗτοι καὶ ἀπαιτοῦνται τούτο, καὶ ἐγγειρίζεται τούτοις οὕτα δεῖται φρο- 30 νίσεως (τοὺς γάρ νέους οὐδὲν ἀπαιτοῦσι τοιωτον), καὶ ἀπρίθης ἡ [τῆς ἴσχύος] τῆς φρονήσεως ἔξετασις ἐπὶ τούτων γίνεται. πάλιν ἡ ἀνδρεία τοῖς 25 νέοις καὶ ἐν ταῦτῃ τῇ ἡλικίᾳ αἱρετώτερα· μᾶλλον γάρ γρεία τοῖς νέοις τούτου, καὶ τούτῳ ἀπαιτοῦνται ὡς προτίχον αὐτοῖς. ὅμοίως καὶ ἡ σωφρο- 35 σύνη μᾶλλον ἐν τοῖς νέοις ἴσχύει οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ ὑπὸ ἡδονῶν ἐνοχλούμενοι μᾶλιστα, πρὸς δὲ σωφροσύνης δεῖ. τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ δεικνύστοι 40 ἀν καὶ πενία μὲν ἐν γάρδῃ φευκτότερον (οὐαὶ γάρ ἀσθενείαν τὸ γάρδα πλειόνων δεῖται), ἀσθενεῖα δὲ σὲ νεότητι μᾶλιστα γάρ οὗτοι ἴσχύους δέουνται.

1 γωρίς] ἄνευ B 2 αἱρετώτερον αλ ἢ om. AB 3 ἀν om. A 4 τῷ aAP: τὸ BD 5 ἔτι—εἴη lemma in A ἀγαθὰ om. aP 6 post γίνεται (τινε in ras. D) add. μετὰ—λαμβάνοιτο (haec ex vs. 7 illata), εἰ μετὰ λύπης εἴη aP καὶ—γίνεται om. A ἀγαθὰ BD: om. aP 7 τὴν om. A 10 post ὅτι add. καὶ B 12 ante ὅτε add. τότε AB ὅτε] ὅ in ras. 2 lit. P καὶ om. aP 12. 13 δύναμιν post μᾶλιστα transposuit B 13 ἡ^{ar} γρεία B πεπληρωμένον B 14 λέγει] an Plato (Gorg. p. 494 A ? sed suspecta τὸν (13)—ὅν (16). δὲ om. A 15 ἡ μὴ aAP: μήτε D: ἡ B 16 ὁ om. B 17 ἀλυπότεροι B 18 γάρδῃ seripsi: γάρδα libri αἱρετώτερον α 19 post τούτοις add. τοῖς γέρουσιν ABDP: om. aP¹ 22 ἀπαιτοῦστο αB αὐτοῖς D 23. 24 τῆς ἴσχύος delevi 24 τούτων seripsi: τούτου aADP: compend. B 25 αὐτῇ B 27 ἐν τοῖς νέοις μᾶλλον D 27. 28 μᾶλλον ἔλαχμενοι πρὸ (?) B 28 ἡ Λ: om. B 29 ἀν om. D μὲν om. B φευκτότερα AB 30 post γάρ add. ἀν Λ

p. 117a35 Καὶ ὁ ἐν παντὶ καιρῷ ἦν τοῖς πλείστοις χρήσιμός τερον.

Εἰπόν εἰναι παντὶ ἀσφαλέστερον ἐποίησε τὸ λεγόμενον προσθεῖται τὸ ἐν τοῖς πλείστοις. συζητήσεις δὲ καὶ οὐτος ὁ τύπος· τῶν γάρ ἐπ' ἵσης ἀλλήλων αἱρετῶν εἰναι δικαιούντων αἱρετώτερον οὐ εἰναι παντὶ καιρῷ δέδημεθα ἦν οὐ μή, οὕτως δικαιοισύνη καὶ σωφροσύνη ἀνδρείας αἱρετωτέρα δεικνύσιτο ἄν, δικαιοισύνης μὲν καὶ σωφροσύνης εἰναι παντὶ καιρῷ χρεία (καὶ γάρ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ), ἀνδρείας δὲ ἐν πολέμῳ μόνῳ. εἰη δὲ ἀνδρείας σηματιστέρας ἀμφιστέρων τῇ ἀνδρείᾳ, τὴν δικαιοισύνην καὶ τὴν σωφροσύνην, ἀλλὰ ἴδια ἔκατέραν. οὕτως δὲ αἱρετωτέρα δεικνύσιτο ἡ φρόνησις τῶν ἀλλων ἀρετῶν ἀπασῶν ἐκείνων μὲν γάρ ἐκάστη περὶ ἀσφαλείας τινά, ἡ δὲ φρόνησις περὶ πάντα. οὐ περὶ τῶν τελείων δὲ ἀρετῶν λέγοι ἀντί ἐκείναι γάρ ἀμφιστέρων τῇ ἀνδρείᾳ. ἦν εἰ καὶ ἀμφιστέρων τῇ ἀνδρείᾳ εἰνέργειαι ἀμφιστέρων τῇ ἀνδρείᾳ.

15 p. 117a37 Καὶ ὁ πάντων ἐχόντων μηδὲν θατέρου δεόμεθα.

Δύο τινῶν αἱρετῶν εἰ τὸ μὲν τοιοῦτον εἴη ὅστε, εἰ πάντες αὐτὸς ἔχοιεν, ἀναιρεῖσθαι τὴν τοῦ ἑτέρου χρείαν καὶ μηδὲν αὐτοῦ δεῖσθαι, τὸ δὲ τοιοῦτον εἴη ὕστε, καὶ πάντες αὐτὸς ἔχωσι, χρείαν αὐτοὺς ἔχειν καὶ τοῦ ἑτέρου, αἱρετώτερόν τοιοῦτον φησιν εἰναι τοῦτο ὃ ἔχοντες οὐδὲν ἔτι τοῦ ἑτέρου δεόμεθα. τούτῳ τῷ τόπῳ χρωμένους ἔνεστι δεικνύειν αἱρετώτερον ἀνδρείας δικαιοισύνην. δικαιίων μὲν γάρ πάντων ὅντων οὐδὲν ἀνδρείας δεῖ, εἴ γε πρὸς πολέμους μὲν ἡ ἀνδρεία χρήσιμος, ἀναιρεῖται δὲ ὁ πόλεμος, εἰ πάντες εἰσὶν δικαιοι· καρτερίας γάρ ἀλλὰ οὐκ ἀνδρείας δυσκεῖ εἰναι τὸ πρός τοιμάς καὶ ἀλγήδονας ἀντέχειν πάντων μέντοι ἀνδρείων ὅντων χρεία δικαιοισύνης, οὐ γάρ ἀναιρεῖται τὰ συναλλάγματα, πρὸς δὲ δικαιοισύνης χρεία, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς πολέμους χρεία δικαιοισύνης. δικαιοισύνης δὲ μὴ τὰς τελείας ἀρετὰς λαμβάνει, διὰ τῶν παραδειγμάτων δῆλον. οὕτως πᾶλιν φιλία δικαιο-

1 ἐν alterum om. B 3 ἐποιη τὸ P τὸ λεγόμενον mrg. D 4 τοῖς
om. a 5 εἰναι δικαιούντων αἱρετῶν A 6 οὐ] οὐ A αἱρετώτερον a
8 καὶ prius D: om. aABP μόνον A 9 συγκρίνων post ἀνδρείᾳ transposuerunt
aBP, ante 10 ἀλλὰ A ἀνδρείᾳ a 9. 10 καὶ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν δικαιοισύνην A
10 ἀν om. D αἱρετώτερον a 11 αἱρετῶν A ἀπασῶν ἀρετῶν D
ἐκείνη D 12 post οὐ add. μήν δὲ A post περὶ add. δὲ B δὲ alterum om. A
(non om. B) 12. 13 λέγοι ἀν αἱρετῶν B: λέγει αἱρετῶν A 13 ἦ add. P² εἰ
om. a 14 κατὰ ταῦτας aBP ἦ om. B 15 μηδὲν D: μηδὲ B 16 τὸ μὲν
τοιοῦτον] τοιοῦτος a 17 ἔχωσιν A καὶ —δεῖσθαι om. B an μηδένα?
19 ἑτέρου prius] αἱρετώτερον A 20 τρόπῳ aP 21 μὲν om. D 22 δὲ om. B
εἰ aBP: ἦ A: εἴ γε D 23 τὸ D: om. aABP 24 post χρεία add. καὶ aABP:
om. D δικαιοισύνη a 25 χρεία δικαιοισύνης aBP 26 μὴ in ras. P²: δὴ A
27 πραγμάτων A απ δηλοῖ?

τάνης αίρετωτέρα· οἱ μὲν γάρ φίλοι οὐδὲν δικαιοσύνης δέονται, οἱ δὲ δικαιοι φιλίας δέονται.

p. 117b3 Ἐτι τῶν φίλορῶν καὶ τῶν ἀποβολῶν καὶ τῶν γενέσεων καὶ τῶν λήψεων καὶ τῶν ἐναντίων. 35

5 Τόποις ἐχρήσατο ἐν τῷ δευτέρῳ εἰς κατακευὴν τοῦ ἡ αίρετόν τι εἶναι ἡ φευκτὸν τοῖς σπὸ τῶν φίλορῶν καὶ τῶν γενέσεων καὶ τῶν ποιητικῶν τε καὶ φιλαρτικῶν οὕτως· οὐ τὰ φιλαρτικὰ φευκτά· τοῦτο αίρετόν, καὶ οὐ τὰ ποιητικὰ αίρετά, καὶ αὐτὸς αίρετόν· ἔμπολιν δέ οὐ μὲν τὰ φιλαρτικὰ αίρετά, αὐτὸς φευκτόν, οὐ δὲ τὰ ποιητικὰ φευκτά, φευκτὸν καὶ αὐτός. τούτοις δὴ ἐπὶ συγχριτικὸν μεταφέρει· εἰ γάρ οὐ τὸ φιλαρτικὸν φευκτόν, 40 τοῦτο αίρετόν, καὶ οὐ τὸ φιλαρτικὸν φευκτότερον, τοῦτο αἴρετώτερον. οὕτως δεικνύοιτο ἄν ύγειας ἐπιστήμη αἴρετώτερον· φευκτότερον γάρ ἡ λήθη, τὸ τῆς ἐπιστήμης φιλαρτικόν. τῆς νόσου. ἡ τῆς ύγειας ἐστὶ φιλαρτικόν. ἀλλὰ καὶ ἐπιστήμης πλούτος, εἴ γε φευκτότερον ἀσωτία φιλαρτικὴ οὖσα πλούτου 45 λήθης, ἡ ἐπιστήμης ἐστὶ φιλαρτική. τὸ δὲ τῶν ἀποβολῶν ἥτοι ἐν παραλήκουσι εἰπε τῷ τῶν φίλορῶν (τὰ γάρ αὐτὰ ἐπὶ τῶν φίλορῶν ἀρμόδιοι καὶ ἐπὶ τῶν ἀποβολῶν). ἡ φίλορά μὲν ἀν εἰν τούτων ὃν οὐν ἔστιν 50 ἐπάνοδος οὐδὲ ἀνάληψις, ὡς ἐπὶ τῶν στερήσεων, ἀποβολαὶ δὲ τούτων ἀ καὶ ἀναλαβεῖν πάλιν οἵνα τε τὸν ἀποβολόντα. τυφλότης μὲν γάρ καὶ κωφότης φίλοραι· διό. εἰ ἡ τῆς ὅψεως φίλορά φευκτότερα τῆς φίλορᾶς τῆς ἀκοῆς, αἴρετωτέρα ἄν ἡ ὅψις τῆς ἀκοῆς δεικνύοιτο. ἀποβολαὶ δὲ [καὶ] ἐπὶ ύγειας καὶ πλούτου, ἀ καὶ ἀναληφθῆναι ἀποβληθέντα δύνανται· εἰ γάρ ἡ 131 τῆς ύγειας ἀποβολὴ τῆς τοῦ πλούτου φευκτότερά, εἴη ἀν ἡ ύγεια τοῦ πλούτου αἴρετωτέρα. ἀλλ’ εἰ ἐπὶ τούτων αἱ φίλοραι, πῶς ἀν ἔτι εἰν αἱ 55 ρετοί τινες φίλοραι· αὗται γάρ ἔσονται τῶν στερήσεων φιλαρτικαί· οὐγ οἵνα τε δὲ στερήσεων εἶναι φίλοράν. μήποτ’ οὖν φίλορά μὲν ἐπὶ τῶν ἀγωρίστων λέγεται, ὃν ἡ ἀποβολὴ διὰ φίλορᾶς γίνεται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀ αὐτὰ σώζεσθαι γωρισθέντα τῶν ἐν οἷς ἔστι· τοιαῦται δέ εἰσιν αἱ τε ποιητικες καὶ αἱ ἔξεις. ἡ δὲ ἀποβολὴ ἐπὶ τῶν χωρίζεσθαι δυναμένων, 60 ὁποιά ἔστι τὰ κτήματα· εἰ γάρ ἡ τοῦ γυμνίου ἀποβολὴ φευκτότερά τῆς

3. 4 καὶ τῶν γενέσεων om. D 5 ἐν τῷ δευτέρῳ] c. 9 p. 114b16—24 εἰς] εἰ a
7 τε om. aBP οὕτως corr. P² τοῦτο corr. P² 8 τὰ alterum om. A 9 τὰ
om. B καὶ τοῦτο B 10 δὲ B συγκριτικὰ Α: συγκριτικὸν B 11 αἴρετώτερον]
αἴρετον B οὕτως—αἴρετώτερον (12) om. D 12 αἴρετωτέρα. φευκτότερα Α 13 ἡ
τῆς AB: ἥτις aBP 14 πλούτου οὖσα φιλαρτικὴ D 15 λήθη B ἡ DP: ἡ aL:
δὲ B 16 τῷ om. alP 17 ἐν ταῖς ἀποβολαῖς A φίλορά aB 18 post φὶ add.
καὶ a ἀποβολαὶ scripsi: ἀποβολὴ libri 19 ἀναλαβεῖν ἀποβάλλοντα (ἀποβάλλοντα B)
πάλιν οἵνα τε aBP: ἀποβάλλοντα πάλιν ἀναλαβεῖν οἵνα τε A 20 φίλοραι ex πλευρᾳ corr.
superser. Α post εἰ et post φίλορᾶς add. καὶ B 21 τῆς corr. ex τῇ B δεικνυ-
μένη B καὶ delevi ἐπὶ superser. P 22 ἀποβάλλοντα B 23 φευκτότερα τῆς
τοῦ πλούτου aP 24 post φίλοραι ras. 12—14 lit. P 24, 25 αἴρεται AB, Ppr.: ἀρεταὶ
aL, P corr. 27 λέγοιτο B διαφίλορά D 28 δὲ D: om. aBP 29 αἱ om.
aAP 30 ἡ post χωρίου transposita a: om. P φευκτότερον D

ἀποβολῆς τῆς οἰκίας, τὸ γωρόν τῆς οἰκίας αἱρετώτερον. προσέθηκε δὲ τὸ καὶ τῶν ἐναντίων, ὅτι ὡς ἐπ' ἑκείνων οὗτος ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων πάλιν· ἐπεὶ γὰρ τῶν ἀποβολῶν αἱ μὲν δι' ἐναντίων παρουσίαν¹⁰ γύγνονται, αἱ δὲ αὐτὴν *(σοῦτο)* μόνον εἰσίν, ἀποβολαῖ, προσέθηκε ταῖς ἀποβολαῖς τὰ ἐναντία. ἀττικὸς μὲν γὰρ ἀποβολὴ οὐ δι' ἐναντίου· ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἐπιληγμένεσθαι ἐναντίου ἔστι τῷ εἰδέναι, ἀποβολὴ δὲ ἐπιστήμης. ῥτσερ οὐδὲ τὸ ἐμπίπλασθαι, ἀποβολὴ δὲ ὑγείας. ἐναντίου ἔστιν αὐτῇ· καὶ εἰ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ ἐμπίπλασθαι φευκτότερον, καὶ ἐπιστήμη ὑγείας αἱρετώτερον. εἰ δὲ ή τῆς νόσου ἀποβολὴ αἱρετώτερά τῆς ἀποβολῆς τῆς ἀγροίας,²⁰ 10 φευκτότερά νόσος ἀγροίας· πάλιν εἰ ή τῆς ἀρετῆς ἀποβολὴ φευκτότερά τῆς τῆς ὑγείας ἀποβολῆς, καὶ ἀρετὴ ὑγείας αἱρετώτερον. νόσος δὲ καὶ πενία ἐναντία ὑγείας καὶ πλούτου· καὶ ὡς ἐπὶ τῶν φιλορῶν καὶ τῶν ἀποβολῶν, τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ἔχει. ὃν γὰρ τὰ ἐναντία φευκτότερα, ὡς ὁν αἱ φύσεις ἡ ἀποβολαῖ [*η τὰ ἐναντία*] φευκτότερα, ταῦτα 15 αἱρετώτερα, καὶ ὃν αἱρετώτερα τὰ ἐναντία. ταῦτα φευκτότερα, προσκειμένου τοῦ ὃν μὴ συνεπιφέρεται τὸ ἔτερον τῷ ἔτέρῳ² διὸ τούτο γὰρ νόσου φευκτότερας οὔσης ἡ καρκεδία οὐκ ἔστιν ὑγεία αἱρετώτερά εὑεξίας, ὅτι ή εὐεξία συνεπιφέρει τὴν ὑγείαν. οὕτως, ἐπεὶ ἀδικία ἀσωτίας φευκτότερα, καὶ δικαιοσύνη ἐλευθερότητος αἱρετώτερα.²⁵

20 Ἐμπαλιν δὲ ἐπὶ τῶν γενέσεων τε καὶ λήψεων ἔχει μόνον, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει· ὃν γὰρ αἱ γενέσεις τε καὶ αἱ λήψεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα, καὶ ὃν φευκτότεραι, καὶ αὐτὰ φευκτότερα. εἰ γὰρ²⁵ τὸ μανθάνειν τοῦ γυμνάζεσθαι αἱρετώτερον, καὶ ἔστι τὸ μὲν μανθάνειν ἐπιστήμης γένεσις τὸ δὲ γυμνάζεσθαι ὑγείας, καὶ ἐπιστήμη ὑγείας αἱρετώτερον. καὶ εἰ τὸ γυμνάζεσθαι τοῦ χρηματίζεσθαι αἱρετώτερον, εἴη ἀν καὶ πλούτου ὑγεία αἱρετώτερα. καὶ εἰ τὸ αἰδημόνως *(καὶ)* ὀφειλόντως ἔχει τὸν καταφρονητικῶν καὶ ἀναισχύντων αἱρετώτερον. καὶ ἔστι τὸ μὲν φιλοσόφου βίου ποιητικὸν τὸ δὲ ἀγροτικόν, καὶ ὁ φιλόσοφος τοῦ ἀγροτικού αἱρετώτερος. καὶ εἰ τὸ γαύρειν μᾶλλον τῷ εἰδέναι ἡ τῷ φαίνεται *(τοῦ γαύρειν τοῦ γαύρου τῷ εἰδέναι τῷ φαίνεται)* αἱρετώτερον, καὶ τὸ μὲν φιλοσόφου ἔθυμος ἔστι ποιητικὸν τὸ δὲ σοφιστικοῦ, καὶ τὸ φιλόσοφον εἶναι τοῦ σοφιστὴν αἱρετώτερον. πάλιν εἰ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν αἰσχρῶν

1 τῆς prius om. A οἰκήσεως (ante αἱρετώτερον) aP 2 τὸ καὶ aP: καὶ τὸ ABD
 4 τούτο addidi ἀποβολαῖ εἰσιν B 6 ἔστι—ὸν scripsi: ὃν—ἔστιν libri post εἰδέναι
 ναι add. ὃ ΛΒΡ: καὶ ὃ a: om. D 7 ἔστιν corr. ex ὃν B αὐτῇ scripsi: αὐτῷ libri
 εἰ om. A 8, 9 αἱρετώτερά A 9 εἰ—αἱρετώτερον (II), quae ante 20 ἐρπαλιν collocant libri, huc reposui δὲ scripsi: γὰρ libri 10 εἰ ἡ ABD¹: εἰ εἴη aP² aut P²
 11 τῆς em. DP¹ (add. P² aut P²) αἱρετώτερά A 13 τούτων superser., καὶ om. B
 14 ὡς ὃν—ἐναντία, quae post αἱρετώτερα collocant libri, huc reposui ἡ τὰ ἐναντία
 delevi post ὡς add. δὲ aBP ὃν om. D ante ἀποβολαῖ add. αἱ B ταῦτα] τούτων A 16 συνεπιφέρεται scripsi: συνεφίερη libri τῷ ἔτέρῳ D: τοῦ ἔτέρου AP³: om. aBP¹ 17 ante ὑγεία add. ἡ AD 18 ante ἀδικία add. ἡ D ἀσωτία B 20 ἐπὶ om. in fine vs. D 23 μὲν post μανθάνειν transposuit D: om. aP 26 αἱρετώτερον aBP καὶ ὀφειλόντως scripsi: ὀφειλον libri 27 καταφρονητικοῦ καὶ ἀναισχύρου (supra scripto τ) A post ἀναισχύρου add. ἡ aBP 29, 30 τοῦ—φαίνεται addidi

αίρετώτερον τοῦ ὑγιάζεομαι, η̄ ἀγροια τῶν αἰσχρῶν αίρετώτερον ὑγείας. καὶ εἰ τὸ ὑπέχειν δίκηρ ἀμαρτάνοντα τοῦ ὑγιάζεομαι αίρετώτερον (· καὶ δικαιοσύνη ὑγείας αίρετώτερον)· πάλιν δέ, εἰ τὸ λαμβάνειν βιαίως τὰ ἀλλότρια τοῦ νόσου λαμβάνειν φευκτήτερον, καὶ ἀδικία νόσου φευκτότερον. καὶ εἰ τὸ μανθάνειν 55 5 τοῦ χρηματίζεομαι αίρετώτερον. καὶ ἐπιστήμη πλούτου· ἔμφω γάρ λαμβάνειν τί ἔστι, καὶ τὸ μανθάνειν καὶ τὸ χρηματίζεομαι. αὐτῆς μέντοι τοῖς τόποις ἐγρήγορτο πρὸς μόνην τὴν τῶν αἱρετωτέρων δεῖξιν.

p. 117b10 "Αλλοις τόποις, τὸ ἐγγύτερον τοῦ ἀγαθοῦ βέλτιον καὶ αἱρετώτερον, καὶ τὸ ὅμοιότερον τῷ ἀγαθῷ.

10 Οὗτοι εἰς ὡς δύο τόποι λαμβάνοντο, εἴη δὲ πρῶτος ὁ λέγων τὸ ἐγγύτερον τοῦ ἀγαθοῦ βέλτιον, ὁ αὐτὸς τῷ γάρ προειρημένῳ τῷ "καὶ 10 δυοῖν τὸ ἔγγιον τοῦ τέλους". ἵστορος γάρ τὸ ἐγγύτερον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὸ "ἔγγιον τοῦ τέλους". ὅπλοι γάρ διτοι τοῦ τέλους λέγεται· πῶς γάρ ἄλλως ἐγγύτερον δὲν ἡ δικαιοσύνη τῷ ἀγαθῷ, εἰ μή τις 15 λέγοι διτοι τῷ τέλει καὶ τῇ εὐδαιμονίᾳ; ἡ δὲ τούτῳ ἡ αὐτὸς ἔσται ἡ τῷ προειρημένῳ τῷ "ἔπειτα δὲ τὸ ὅπερ τόδε τι τοῦ μὴ ἐν γένει". καὶ γάρ τὰ παραδείγματα, οἷς ἐπ' αὐτοῦ χρῆσται, τοιαῦτα εἰναι δοκεῖ. ἡ γάρ δικαιοσύνη, φησί, τοῦ δικαιού ἐγγύτερον τοῦ ἀγαθοῦ· τοῦτο δέ ἔστιν, διτοι ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐν γένει ἔσται τῇ ἀρετῇ καὶ τῷ ἀγαθῷ, ὁ δὲ δικαιος οὐκέτι. 20 ἢ οὐ τοῦτον δίκαιον λέγει τὸν ἔχοντα τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ δίκαιον τι, ὁ δύναται θέσει καὶ νόμῳ καὶ οὐ φύσει εἰναι τοιοῦτο. καὶ οὕτως δὲ ἡ διαφορὰ αὐτοῖς, διτοι ἡ μὲν δικαιοσύνη ἐν γένει τῷ ἀγαθῷ, τὸ δὲ δίκαιον οὐ πάντως. καὶ οὗτος δὲ ὁ τόπος προείρηται, ὡς εἶπον. εἰ δὲ εἰς εἴη ὁ 182 τόπος, λέγων δὲν διτοι τὸ ἐγγύτερον τοῦ ἀγαθοῦ βέλτιον· ἐξηγούμενος 25 δέ, πῶς ἐγγύτερον εἰπε, προσέθηκε καὶ τὸ ὅμοιότερον δὲν τῷ ἀγαθῷ· τὸ γάρ οὕτως ἐγγύτερον ὡς ὅμοιότερον αὐτῷ εἰναι, τοῦτο αἱρετώτερον. εἰ δὲ τοῦτο εἴη λέγων, τὰ παραδείγματα αὐτῷ δοκεῖ εἰναι [τοῦ] διτοι ἡ δικαιοσύνη· δίκαιοιτερόν ἔστι τῷ ἀγαθῷ, τοῦτο ἔστι τῇ εὐδαιμονίᾳ, ἡ τὸ δίκαιον πρᾶγμα

1 αἱρετώτερον prius om. D	τοῦ ὑγιάζεομαι αἱρετωτέρου	Α	2 ἐπέχειν Α
ἀμαρτάνοντος Α	2. 3 καὶ δικαιοσύνη ὑγείας αἱρετώτερον addidi		4 φευκτοτέρα (post νόσου)
νόσου) A	5 γάρ scripsi: δὲ libri	6 ante τοῖς add. τοιοῦτοις B, post τοῖς a	
7 μόνην om. A	8 ἐγγύτερόν aP	9 ὅμοιον B	10 fort. εἰς, δὲ 11 et 12 ἐγ-
γύτερον A	11 τῷ γάρ προειρημένῳ] p. 116b23	12 τῷ προ-	γύτερα A
altero τῷ D	13 ἀγαθοῦ ὡς scripsi: inv. ord. libri	14 τῷ προειρημένῳ]	14 τῷ προειρημένῳ]
14 πῶς—15 εὐδαιμονίᾳ, quae post 23 πάντως collocant libri, huc reposui	15 λέγει D	15 τῷ προειρημένῳ]	15 λέγει]
γάρ transpositus Α	16 τῷ προειρημένῳ add. η B	16 τῷ προειρημένῳ]	16 τῷ προειρημένῳ]
p. 116a23	17 τοιοῦτον προειρημένῳ add. η B	17 αὐτὸς aP	17 αὐτὸς aP
18 ἐγγύτερα A: compend. D	19 τῷ om. a	20 τοῦτον] τὸν P	λέγει]
ἐγει D	21 καὶ (ante οὐ) om. P	21. 22 καὶ η	
διαφορὰ αὐτοῖς οὗτος B	22 ἐν γένει] ἐγγίον A	23. 24 ὁ τόπος εἴη B	
24 post αὐτοῦ add. οὗτοι aP	25 ἐγγύτερον A	25 ὁ om. Arist. cf. vs. 9	26 ὡς]
καὶ a	26 δικαιοσύνης A	27 αὐτοῦ B	27 δικαιοσύνης cf. vs. 17: δέο libri
7, quod delevi, aABD: τοῦ P			

ἢ ὁ δέκατος· καὶ γάρ οὐδὲ εἰπεῖ τὸ ἐγγυτέρων ἀγαθόν· ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὸ ὑμιούτερον τῷ ἀγαθῷ, ὃ σημαίνει ὅτι τὸ κυριώτατον τῶν ἀγαθῶν· ἔτι ὁ μετὰ τοῦτον τόπος ἐστὶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὰ ἄλλα ἀγαθὰ ὑμιούτερος· οὕτως ὅτι δεικνύοιτο καὶ ἀρετὴ ἐντυχίας αἱρετώτερον· ἐγγυτέρων γάρ καὶ ὑμιούτερον εὐδαιμονίᾳ· καὶ εὐκλεία ἡδονῆς· ὑμιούτερον γάρ τῷ καλῷ. ἀλλὰ καὶ τὸ τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν τοῦ βιβλίους τοὺς ἐγγυτέρους 10 ὑμιούτερα μᾶλλον πρὸς τὸ καλὸν ἔχει. [καὶ] εἰ διαιροῦτο δὲ ὁ τόπος, εἴη ὅτι τοῦ μὲν ἐγγυτέρων τοῦ ἀγαθοῦ παραδίῃμα ἡ κατ' ἀρετὴν ἐνέργεια καὶ αὐταὶ αἱ ἔξεις· ἐγγυτέρων γάρ εὐδαιμονίας αἱ ἐνέργειαι· τοῦ δὲ ὑμιούτερου τὸ εὖ 10 ποιεῖν τοῦ εὖ πάσχειν· ὑμιούτερον γάρ δὴ εὐδαιμονίᾳ τὸ εὖ ποιεῖν.

Προτείθητι δὲ τῷ προειρημένῳ τόπῳ ἀλλού, τὸν λέγοντα δὲ καὶ τὸ τῷ βελτίονι ἀμφοτέρων τῶν συγχρινομένων ὑμιούτερον βελτίου καὶ αἵτινος ρετώτερον. ὃ γνώριμον διὰ τοῦ παραδείγματος ἐποίησεν· ἐπει γάρ τοῦ Λέαντος καὶ τοῦ Ὀδυσσέως βελτίων ὁ Ἀγιλλεύς, ὁ τούτων τῷ Ἀγιλλεῖ 15 ὑμιούτερος βελτίων· διὸ Λίας Ὀδυσσέως· ὑμιούτερος γάρ Ἀγιλλεῖ. ἔντασιν δὲ πρὸς τὸ τῷ τόπῳ προκείμενον φέρει· εἰ γάρ μή. η̄ βελτίων ἐστίν, ὑμιούτερός τις εἴη αὐτῷ, μὴ εἰναι τοῦ ἐτέρου τοῦ ἡττον ὑμιούτου τοῦτον βελτίουν, ἀν ἐκεῖνος αὐτῷ, καθ' ὃ βελτίων ἐτάν, ὕμιοις η̄. οἶνον Ἀγιλλεὺς η̄ μὲν καὶ ἀνδρεῖος καὶ κατὰ τοῦτο βελτίων τοῦ τε Λέαντος καὶ τοῦ 20 Ὀδυσσέως, η̄ δὲ καὶ ὀργῆλος· ἀν δὴ τῶν συγχρινομένων πρὸς ἀλλήλους ὁ μὲν πάνυ αὐτῷ κατὰ τὸ ὄργηλον ὕμιοις η̄, ὁ δὲ ἡρέμα κατὰ τὸ ἀνδρεῖον, οὐκ ἐπει ὑμιούτερος αὐτῷ ὁ ὄργηλος, διὰ τοῦτο βελτίων τοῦ ἐτέρου. δεῖ δὲ καὶ τῆς λέξεως ἀκούειν τῆς τοῦ ἐτέρου ὄντος μὲν ἀγαθοῦ μὴ ὑμιούτου δὲ ὡς λεγούστης τὸ μὴ ὑμιούτου δὲ ἀντὶ τοῦ 'μὴ ἐπ' ισης δὲ 25 ὑμιούτου· οὕτως γάρ τὸ συγχριτικὸν σώζοιτο ἄν. η̄ δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ εἰρηθεῖαι· καὶ γάρ ἐπὶ τοῦ ἐπιφερομένου οὐκ ἡττον λέγει τὸν ἵππον τῷ ἀνθηώπῳ ὕμιοιν εἰναι τοῦ πιθήκου, ἀλλὰ τὸν μὲν πίθηκον ἐπὶ τὰ γελοιότερα ὕμιοιν, τὸν δὲ ἵππον οὐδὲ ὅλως ὕμιοιν. δύναται γάρ τις, μῆς φησιν,

1 τὸν Α	ἀγαθῷ ΒΒ	1. 2 ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ ομ. αΡ	2 τῷ ἀγαθῷ αΒ,
corr. P ¹ , ut videtur: τοῦ ἀγαθοῦ ΑΔ, Πρ.	ἢ αΒΡ	4. 5 αἱρετωτέρα· ἐγγυτέρα—	
ὑμιούτερα Α	6 τοῦ τὸ Β	7 ἔχον conicio	καὶ delevi
P: τῷ αΒΔ	αὐταὶ αΑΡ	9 ἐγγύτεραι Α	10 ποιεῖν τοῦ
εὖ ομ. Β	immo καὶ τὸ εὖ πάσχειν	δὴ ΑΔ: η̄ αΒΡ	τὸ alterum ADP;
τοῦ αΒ	ποιεῖν εὖ ΑΒΡ	11 τόπον Α: ομ. Δ	δὲ — ὑμιούτερον (12)
lemma in A	12 ἀμφοτέρων — 13 ἐπει γάρ τοῦ, initium paginae, P ³		βελτίου
καὶ] βελτίουν ἀμφοτέρων P ³	13 ἐποιήσατο α	15 γάρ postea add. P ¹ , ut videtur	
τῷ οὐρανῷ		προσείμενον ADP ¹ : προσ-	
κείμενον P ² : προσκειμένην αΒ	εἰ — τις ὧν (17) in contextu correcturis obsecurata in	κείμενον αΒ	
mrg. repetit D	μὴ η̄ corr. D	ἐτάν — βελτίουν (18) ομ. Β	17 τις ex
corr. add. D	εἴη scripsi: ὧν libri	17. 18 τοῦτον βελτίουν scripsi: τοῦτον	
βελτίουν D: τοῦτον βελτίουν αΡ: βελτίουν ὥτῳ Α		18 αὐτῷ ex corr. add. D	post
βελτίουν delevit αὐτῷ Β	ἐτάν] εἴναι Β	ante ἀγιλλεύς add. δὲ B	
(post μὲν) ομ. Β		19 καὶ	
20 η̄ δὲ καὶ ὄργηλος ex corr. add. D		δὲ] δὲ B	21 η̄
aAP: η̄ BD	δὲ add. P ²	22 δὲ ομ. B, supser. P	
ὄντος μὲν ἀγαθοῦ μὴ ὑμιούτου δὲ (24) lemma in A		23 καὶ ομ. αΑΡ	
ex corr. add. D	οὐκ ἡττον λέγει] i. e. οὐ λέγει ηττον	24 ὡς	

ὅμοιός τινι εἶναι καὶ ἐπὶ τὸ γελοιότερον, ὡς πάθηκος ἀνθρώπῳ. οὐκ ἐπεὶ οὕτως ὅμοιός ἔστιν ἀνθρώπῳ βελτίονε δύνται καὶ τοῦ πιθήκου καὶ τοῦ 30 λίππου, ἢδη βελτίων ἔσται τοῦ λίππου. δεῖ οὖν τὴν ὅμοιότητα ἐπὶ τὸ βελτίονα εἶναι καὶ μὴ ἐπὶ τὰ γελοιότερα, εἰ μέλλοι ὁ ὅμοιότερος τῷ βελτίονι βελτίων εἶναι. οὕτως ἡ ἀδύνατη τοῦ λαμβάνοντος ὀξεικόνιτε² διὰ βελτίων· ὅμοιότερος γάρ θεῷ· καὶ θεωρίᾳ πράξεις διὰ τὸ αὐτό.

p. 117^b20 Πάλιν ἐπὶ δυοῖν, εἰ τὸ μὲν τῷ βελτίονι τὸ δὲ τῷ γελοιότερον εἶναι.

Εἰπὼν τόπον τὸν ἀπὸ τῆς ὅμοιότητος ἐνὸς ὄντος πρὸς ὁ ἡ ὅμοιότης 10 ἐλαυβάνετο τῶν συγχρινομένων ἀλλήλοις, προστίθησιν ἄλλον. εἰ μὴ ἐν εἴη φῶ τὸ ὅμοιότερον ζητεῖται, ἀλλὰ δύο, καὶ εἴη τὸ μὲν βελτίον αὐτῶν τὸ δὲ 20 ηὔτον τοιούτον. καὶ εἰ τῶν συγχρινομένων τὸ μὲν τῷ βελτίονι ὅμοιον εἴη τὸ δὲ τῷ γελοιόνι, τὸ τῷ βελτίονι ὅμοιον βελτίον. δεῖ δὲ καὶ ἐνταῦθι. εἰ μέλλοι τις τὰς ἐνστάσεις φυλάσσεσθαι, κατά τε τὸ βελτίον τὴν ὅμοιότητα 30 εἶναι καὶ μὴ τοῦ μὲν ἡρέμα τοῦ δὲ μᾶλλον τὴν ὅμοιότητα λαμβάνεσθαι. εἴτε γάρ μὴ ἐπὶ τὸ βελτίον εἴη ὅμοιόν τι αὐτῶν, οὐ βελτίον (διὰ γάρ τοῦτο οὐκ ἔστι βελτίων πάθηκος λίππου· καίτοι ὁ μὲν ἀνθρώπῳ ὅμοιός 40 ἔστιν, ὁ δὲ ὄντως ἀλλὰ ὁ μὲν ἐπὶ τῷ γελοὶ καὶ οὐχὶ βελτίον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ βελτίον), εἴτε πάλιν τὸ τῷ μὲν βελτίονι ὅμοιότερον ἡρέμα εἴη ὅμοιον 50 αὐτῷ τὸ δὲ τῷ γελοιόνι σφόδρα, οὐδὲ οὕτως βελτίον πάντως τὸ τῷ βελτίονι ὅμοιον. εἰ γάρ ὁ μὲν Οὐδοσεὺς ἡρέμα εἴη τῷ Νέστορι ὅμοιος δύνται τοῦ Ἀγιλλέως βελτίονι, ὁ δὲ Αἴας σφόδρα τῷ Ἀγιλλεῖ, οὐκ ἢδη ὁ Οὐδοσεὺς βελτίων ἀν εἴη τοῦ Αἴαντος. αὐτὸς μέντοι διὰ τοῦ παραδείγματος ὡς βελτίονα τὸν Ἀγιλλέα τοῦ Νέστορος λαβὼν οὕτως τὴν σύγχρισιν 60 πεποίηται. δεῖ δὲ λαμβάνεσθαι τὰς ὅμοιότητας καὶ³ ἔκπτερον τῶν πρὸς ὁ ἡ ὅμοιότης ἔχει τι ἀγαθόν. οὕτως ἔνεστι διεκόνυται ὑπερηρήματα * * * * ὁμοιότερον μεγαλοψυχίᾳ. ἡ δὲ θρασύτης ἀνδρείᾳ κεῖται γάρ ἡ μεγαλοψυχία βελτίων ἀρετὴ εἶναι. καὶ τὸ εὐεργετεῖν τοῦ εὐεργετεῖσθαι. εἰ γε 133 τὸ μὲν τῷ ἀνενθεῖ τὸ δὲ τῷ δειημένῳ ἔπικε. καὶ ἡ κατὰ ἐνέργειαν ἀρετὴ 70 τῆς ἐν ἔξει· ἔπικε γάρ ὁ μὲν τοῖς ἐνέργειά οὖσιν, ἡ δὲ τοῖς δυνάμεσι.

2 ἐπειδὴ B οὕτως corr. P²; οὗτος AD et. ut videtur. P¹: οὗτο, sed post ἔστιν, aB ante ἀνθρώπῳ add. τῷ aB 2, 3 καὶ τοῦ πιθήκου καὶ τοῦ λίππου aBP; πιθήκου D: πιθήκοι A 3 ἐπὶ corr. P² τὰ om. BP¹ (add. P²) 3, 4 βελτίον αΛΒ et ante ras. 1 lit. P 4 μὴ om. B μέλλει aB 7 ὄντεν D 9 δ BP; οὐ aAD οὐ om. a 10 ἀλλο AR 11 καὶ εἴη scripsi: inv. ord. ABD: καὶ aP 12 συγχρινόντων B 14 μέλλει B φυλάσσεσθαι B 16 ὅμοιόν τι εἴη D αὐτῶν scripsi: αὐτῷ libri * 17 οὐκέτι B 18 ἔστεν om. B ὁ μὲν aB: om. ADP 19 τῷ add. P²; om. alP¹ μὲν om. aB ὁμοιότερον (post εἴη) B 21 μὲν om. B 22 supra βελτίων scriptum φρονήσει B οὐκ] οὐκέτι B ὁ alterum om. ap 23 αὐτὸς scripsi: οὗτος libri 25 ἔκπτερα B 26 supple θρασύτητος αἱρετωτέρων· ὁ μὲν γάρ ὑπεροψία 27 ἀνδρέα semper A 28 post ἀρετὴ eras. 1 lit. P 29 δειημένῳ δε corr. ex ἐν B 30 τῆς ap: τῇ AD: τε B

p. 117b28 Ἀλλα, τὸ ἐπιφανέστερον τοῦ ἡττον τοιούτου.

Δύο αἱρετῶν τὰ ἄλλα ἐπ' ἵσης ἐχόντων τὸ ἐπιφανέστερόν φησι τοῦ ἡττον τοιούτου αἱρετώτερον εἶναι. εἴη δὲ ἀν ἐπιφανέστερον τὸ πόλιν εὗ πικρῆσαι τοῦ ἔνα καὶ τὸ ἄρχοντα τοῦ ἰδιωτην, τὸ εὗ ποιεῖν τοῦ πλουτεῖν, 5 τὸ ἀγαθορεῖν τοῦ δίκας λέγειν. ἀνδρεία σωφροσύνης μεγαλοπρέπεια ἐλευθερίστητος. οὗτος δεικνύοις τις ἀν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς θεωρίας αἱρετωτέρων ἐπιφανέστερος γάρ ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ θεωρητικοῦ. προστίθησι δὲ τῷ προειρημένῳ αἱρετώτερον εἶναι καὶ τὸ γαλεπώτερον τοῦ ἥρδιον· τὰ γάρ σπάνια καὶ δυσπόριστα καὶ γαλεπὰ κτημάτηγοι τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον 10 ἀγαπᾶται τε καὶ σπουδάζεται. οὗτος ἀρετὴ πλούτου καὶ ὑγείας αἱρετῶν τερον ⟨ἀν⟩ δεικνύοιτο· σπάνιον γάρ καὶ γαλεπὸν ληφθῆναι “τῆς γάρ ἀρετῆς” κατὰ τὸν Ἡσίοδον “ἰδρῶτα θεοῦ προπάροιτεν ἔληγκαν”. καὶ θεωρία πράξεως· γαλεπωτέρα γάρ η τῶν θεῶν γνῶσις καὶ καλλος πλούτου· γαλεπωτατα γάρ καὶ σπάνια τὰ τοιαῦτα τῶν κτημάτων. ἔτι καὶ τὸ ἰδιαίτερόν φησιν αἱρετώτερον εἶναι τοῦ κοινωτέρου. ἰδιαίτερον δέ ἔστιν δὲ 15 μόνῳ η μετ' διέγοντον ὑπάρχει. οὗτος ἀνθρώπῳ αἱρετώτερον φρόνησις ὑγείας· τὸ μὲν γάρ ἴδιον αὐτοῦ, τὸ δὲ κοινὸν αὐτῷ καὶ πρὸς τὰ ζῷα τὰ ἄλλα· καὶ ἐπιστήμη ισχύος. καὶ λόγος καλλους. ἀγαπᾶται δὲ καὶ η εὐγένεια τῶν γρηγοράτων μᾶλλον· ἰδιαίτερον γάρ τῶν ἐχόντων ἄμφω. ἀλλὰ καὶ καλλος 20 πλούτου ἰδιαίτερον. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἰδιαίτερον ἀρετὴ γρηγοράτων· τῶν μὲν γάρ γρηγοράτων καὶ οἱ κακοὶ κοινωνοῦσιν. ἀρετῆς δὲ οὐδὲποτε. 25 οὗτοι καὶ δια αὐτοὺς εὑρίσκουσι τινες κατ' ἐπιστήμας η τέχνας. μᾶλλον ἀγαπῶσιν. ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖς κακοῖς ἀκοινωνητέρερον αἱρετώτερόν φησιν. οὗτοι δεικνύοιτο ἀν σωφροσύνη ἐγκρατείας αἱρετώτερον· η μὲν γάρ 30 σωφροσύνη ἐκτὸς πάσῃς ἐπιθυμίας φαύλης, η δὲ ἔχει φαύλας τε καὶ σφυδρὰς ἐπιθυμίας. καὶ ὁ θεωρητικὸς τοῦ πρακτικοῦ ἀμικτος γάρ τῶν περιστατικῶν ἐνογκλήσεων καὶ ἡττῶν ἐνογκλεῖται. δεικνύοιτο δὲ ἀν οὗτοι καὶ ὑγεία πλούτου τὰ αἱρετώτερον, τῷ τὸν πλούτον εἶναι μετὰ φύσου· ἀλλὰ καὶ σωφροσύνη ἀνδρείας εἰ ⟨γε⟩ τῇ ἀνδρείᾳ ἔπονται πόνοι καὶ τραύματα, καὶ καλλους εὐγένεια.

2 ἄλλα οι. B	3 τοιούτου ἡττον Α	αἱρετώτερα τυγχάνειν Α	τὸ] τοῦ A
4 εὐ ποιεῖν τοῦ πλουτεῖν αΛΒΡ: εὐ ποιεῖν τοῦ εὐ πάτσην D: fortasse πλουτεῖν τοῦ εὐπορεῖν			
5 τὸ—λέγειν οι. P	6 καὶ τὴν οι. D)	6. 7 αἱρετώτερον compend. D	8 τὸ
om. B	10 τε οι. B	ante ἀρετὴ add. η P	10. 11 αἱρετωτέρα Α
addidi			11 ην
	12 κατὰ τὸν ABD: καθ' αΡ ³ : κατ' Ρ ¹	κατὰ τὸν [Ἡσίδον] Opera et dies 289	
14 γαλεπώτατον—σπάνιον Ρ ³	post τὰ add. γάρ P ²	post κτημάτων add. σπάνια P	
ἔτι] τι Α	15 δέ ἔστιν] φησιν D	16 ὑπάρχον B	αἱρετωτέρα Α
scripsi: αὐτοῦ αΛΒΡ: compend. D		17 αὐτῷ	
20 post ἰδιαίτερον prius add. γάρ αB	ἰδιαίτερα (post ἀγαθοῖς) A	21 μὲν οι. D	
ἀρετῶν B	22 αὐτοὺς] τοιαῦτα D	τινας Bpr.	23. 24 ἀλλὰ—φησιν lemma
in Α			23. 24 φησι μᾶλλον αἱρετ-
23 ἀλλὰ et τοῖς οι. B	ἀκοινωνητον B		τερωτέρα Α
παραστατικῶν Α	27 ἐνογκλεῖται] ται addidisse videtur P ²	26 πραγματεικοῦ D	
	δ' οι. AΒΡ	28 αἱ-	
	29 γε addidi	ρετωτέρα π	
		φησι supra φ scripto π D	

p. 117b33 Ἐτι τοι ἀπλῶς τούτῳ τούτου βέλτιστον, καὶ τὸ βέλτιστον τῶν ἐν τούτῳ βέλτιστον τοῦ ἐν τῷ ἑτέρῳ βέλτιστον.

Ο τόπος τοισθεντος εἰ [τι] ἀπλῶς γένος τι γένους τινὸς η εἰδὸς τι εἴδους τινὸς βέλτιστον, καὶ τὸ ἐν τῷ βέλτιστον γένει η εἰδεῖ αἱριστον βέλτιστον 5 ἔσται τοῦ ἐν τῷ ἑλάστην αἱρίστου. δεῖ δὲ ἀκούειν τοῦ ἐν τούτῳ ὡς ‘ἐν γένει η εἰδεῖ’. οἶνον εἰ τὸ ἔμψυχον πᾶν γένος παντὸς τοῦ ἀψύχου βέλτιστον, καὶ τὸ αἱριστον τῶν ἀψύχων τοῦ αἱρίστου τῶν ἀψύχων βέλτιστον· καὶ εἰ ἀπλῶς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου βέλτιστον, καὶ ὁ αἱριστος ἄνθρωπος τοῦ αἱρίστου ἵππου βέλτιστον· καὶ εἰ ψυχὴ σώματος βέλτιστον, καὶ η αἱρίστη ψυχὴ 10 τοῦ αἱρίστου σώματος βέλτιστον· καὶ εἰ ἀνήρ γυναικὸς βέλτιστον, καὶ η αἱρίστης ἀνήρ τῆς αἱρίστης γυναικὸς βέλτιστον· καὶ εἰ τὸ βέλτιστον δὲ τῶν ἐν τινὶ γένει τοῦ βέλτιστον τῶν ἐν ἄλλῳ γένει βέλτιστον, καὶ ἀπλῶς τὸ γένος τοῦ γένους βέλτιστον ἔσται. ἔστι δὲ τούτῳ ἀντιστροφὴ τοῦ πρώτου τόπου. εἰ γάρ οἱ αἱριστος ἀνήρ τῆς αἱρίστης γυναικὸς βέλτιστον, καὶ ἀνήρ γυναικὸς βέλτιστον· καὶ εἰ οἱ αἱριστος ἄνθρωπος τοῦ αἱρίστου ἵππου βέλτιστον, καὶ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου βέλτιστον. ἐνίστατο δ’ ἂν τις τῇ ἀντιστροφῇ λέγων τὴν μὲν αἱριστον 15 θάνατον τοῦ αἱρίστου περιπάτου βέλτιστα εἶναι, οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς θάνατον περιπάτου αἱρετώτερον. η οὐκ ἔστιν οἱ αἱριστος θάνατος ἐν εἰδεῖ τῷ θανάτῳ. ὡς (δ) αἱριστος ἄνθρωπος ἐν εἰδεῖ τῷ ἀνθρώπῳ. οἱ μὲν γάρ αἱριστος ἄνθρωπος μάλιστα ἄνθρωπος (κατὰ γάρ τὴν ἀνθρώπου ἀρετὴν. καὶ πᾶν τὸ 20 ἐν τινὶ γένει αἱριστον μάλιστά ἔστιν ἔκεινο), οἱ δὲ αἱριστος θάνατος οὐκ ἔστι μάλιστα θάνατος· τὸ γάρ εὐ ἐπὶ τοῦ θανάτου οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ θανάτῳ 25 γίνεται. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. ἀλλὰ ἐν ἄλλῳ τοι τὸ ἐν θανάτῳ εὖ, καὶ οὐ κατὶ οἱ θάνατος. ἀλλὰ κατά τινος ὅλου παρουσίαν· κατὰ γάρ αἱριστος 30 θάνατον ὅλλα τὴν τοῦ ἀποικήσκοντος· μέμικται γάρ οἱ αἱριστος θάνατος ἔκ τε ἀρετῆς ἄνθρωπου καὶ ἐκ θανάτου. τῷ οὖν (δ) προσ- 134 κείμενον τῷ θανάτῳ οὐτι κακῷ, τὴν ἀρετὴν, μέχεται ἀγαθὸν εἶναι, τούτῳ τοῦ ὑγιεινοῦ τε καὶ τοῦ αἱρίστου περιπάτου ἀμείνων· προείρηται γάρ διε αἱραθέν τι μετὰ μὴ ἀγαθοῦ οὐδὲν κεκάλυπται ἀγαθῶν πλειόνων αἱρετώτερον 35 εἶναι. μήτι γε ἀγαθοῦ μικροῦ, ὅποιόν ἔστι τὸ ὑγιεινόν, τοῦ περιπάτου ὅντος μέσου.

3 τι primum delevi   ἀπλῶς] ὅς in ras. 2—3 lit. P²   τι alterum om. P   post τι tertium
habuisse videtur η P   6 παντὸς post βέλτιστον transposuit D   8 τοῦ prius AD: τοῦ τοῦ
post ras. 7 lit. P: τοῦ ἀπλῶς aB   9 post εἰ add. η aB   10 βέλτιστον prius D: om. aABP
post εἰ add. η D   12 ἀπλῶς] ὅς ut vs. 3 in ras. P²   13 βέλτιστον BD   14 καὶ ἀνήρ—
ἵππου βέλτιστον (15) om. A   15 καὶ εἰ—βέλτιστον om. D   16 ἐνίστατο B   17 ἀθάνατον
(ante τοῦ) a   μὲν A   18 οἱ αἱριστος mrg. D   19 οἱ prius addidi   20 γάρ post ἀν-
θρώπου transposuit A   ante ἀνθρώπου add. τοῦ B   fort. (ός) καὶ sive ως   21 μάλιστα
αἱριστον A   22 τῷ θανάτῳ B   23 τῷ] τῷ D   24 οὐ om. a   25 ante θανάτον add.
τοῦ B   26 τῷ AD: τῷ aBP   τῷ addidi: om. libri, sed ras. 1—2 lit. P   26, 27 προσκεί-
μενον BP: προκείμενον aAD   28 ὑγιανέντων D   τοῦ alterum aDPr²: om. ABP¹ προε-
ιρηται] p. 117a21   γάρ scripsi: δὲ libri   29 μὴ μετὰ B   πλειόνων aABP
30 μήτι B: μήτε a   μεταστο B   ὑγιεινόν scripsi cf. vs. 28: ὑγιεινόν libri

p. 118a1 Ἐτι δὲ ἔστι τοὺς φίλους μετασχεῖν.

5

Τῶν ἐπὶ ισηρίαις ἀλλήλους αἱρετῶν εἰναι δικούντων αἱρετώτερά φησιν εἰναι ὁν μετασχεῖν οἷόν τέ ἔστι καὶ τοὺς φίλους τῶν μή. οὗτως δειγμήσεται ἀρετὴ μὲν ὑγείας αἱρετωτέρα. πλούτος δὲ εὐγενείας· τῶν μὲν γάρ δ μετασχεῖν ἔστι καὶ τοὺς φίλους, τῶν δὲ οὐχ οἷόν τε κοινωνῆσαι ἄλλοις. οὗτως καὶ παιδεία ἡδονῆς αἱρετώτερον ἂν δεικνύσιτο· μόνος γάρ ἡ ἡδονή μενος ἡδονῆς ἀπολαβεῖ· καὶ ἐλευθερίτης πραότητος, εἴ γε πραότης αὐτὸν 10 μόνον τὸν ἔχοντα πραύνει πρὸς δργάς· καὶ ισχὺς καλλους, εἴ γε τὸ μὲν καλλος αὐτοῦ μόνου ἔστι τὸν ἔχοντα αὐτὸν κόσμος, ή δ' ισχὺς καὶ τοῖς 15 φίλοις χρησιμωτάτην. ἄλλα καὶ ἀ πρὸς τὸν φίλον πρᾶξαι μᾶλλον βουλόμεθα η πρὸς τὸν τυχόντα, καὶ ταῦτα αἱρετώτερα. οὗτως δεικνύσιτο· τὸ τὰ δίκαια ποιεῖν τὸ δοκεῖν ποιεῖν τὰ δίκαια αἱρετώτερον· πρὸς μὲν γάρ τοὺς φίλους αἱρούμεθα τὰ δίκαια ποιεῖν ἀληθῶς, πρὸς δὲ 20 τοὺς τυχόντας καὶ τὸ δοκεῖν ποιεῖν τὰ δίκαια ἐξαρκεῖν ἥγούμεθα. γρὴ δὲ 25 μεμηδόμαι διτι ἔνδοξοι καὶ πιθανοὶ ἐπιγειρήσεις εἰσὶ. δεικνύσι δ' ἀν τις οὗτως καὶ τὸ χαρίσαι τὸ δανεῖσαι αἱρετώτερον· η μὲν γάρ χάρις πρὸς τοὺς φίλους, τὸ δὲ δανεῖσαι πρὸς τοὺς τυχόντας· καὶ τὸ διδάσκειν τὸ διπέδεικνυσθαι· διδάσκειν μὲν γάρ τοὺς φίλους αἱρούμεθα, ἐπιδείκνυσθαι δὲ καὶ τοῖς τυχόντιν.

20 p. 118a6 Καὶ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν ἀναγκαίων βελτίω.

20

Τίνα ἔστι τὰ ἐκ περιουσίας καὶ τίνα τὰ ἀναγκαῖα, πρῶτον εἰδέναι δεῖ· οὗτως γάρ ἐνέσται χρῆσθαι τῷ τόπῳ. ἀναγκαῖα μὲν οὖν ἔστιν ὁν γωρίς ἀδύνατον εἰναι· ἐκ περιουσίας δὲ ὁν η παρουσία οὐκ [οὖσα] ἀναγκαῖα, καὶ ὡς αὐτὸς ἐρεῖ, θταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προσκατα-
25 σκευάζηται τῶν καλῶν. οἷον τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον, ἐκ περιουσίας δὲ τὸ εῦ ζῆν· τῇ γάρ τοῦ εῦ παρουσίᾳ οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἰναι ἀναγκαίᾳ· ἐπικορυφεῖται τὸ ζῆν ἀναγκαῖον οὖν. βελτίω δὴ τὰ ἐκ περιουσίας τῶν

3 τέ οι. B   ἔστι οι. aP   τῶν ADP: η ὁν aB (ὁν ex ὁς corr. B) Arist., at cf. p. 265,23. 269,10   4 αἱρετώτερον aB   5 κοινωνῆσαι D: κοινωνεῖν aABP
ἄλληλοις aB   6 αἱρετωτέρα A   7 ἡδονῆς οι. D   ante πραότης superscr. η
Α², ut videtur   8 τὸν ἔχοντα οι. A   post πρὸς ras. 3 lit. P   καλῶν; aB
8. 9 τοῦ μὲν καλλους B   9 μόνον A   κόσμος] καλλος A   10 ἄλλα—αἱρε-
τώτερα (11) lemma in A   μᾶλλον πρᾶξαι D(C)   11 post η add. ἡ B Arist.
πρὸς οι. D   13 ἀληθῆ A   15 μεμηδόμαι] γινώσκειν B   ἔνδοξοι] που
liquet A   fort. πιθανοὶ (αἱ)   δεικνύσιτο B   16 χαρίσαι BD: χρίσαι P: γρῆ-
σαι aA   χάρις BD: χρῆσαι aAP   21 ἔστι] δὲ compend., ut videtur, B
τὰ alterum οι. ABP   22 ὁν ἔστι D   ἀναγκαῖα—αἱρετώτερον (p. 258,11) Suidas
sub v. ἐκ περιουσίας   23 οὖσα delevi   24. 25 προκατασκευάζηται A   25 ante
τῶν add. τις Arist.   καλῶν A   25. 26 τὸ δὲ εῦ ζῆν ἐκ περιουσίας D
26 τῇ τοῦ εῦ γάρ A

ἀναγκαίων εἰναι φησι· βέλτιον γάρ τὸ μὲν εὗ λέγην τοῦ ζῆν, τὸ δὲ εὗ λέγειν τοῦ λέγειν. οὐχὶ δὲ καὶ αἱεὶ ἡμῖν αἱρετώτερα τὰ βελτίω, εἰ καὶ ἀπλῶς αἱρετώτερα· τὰ γοῦν ἡμῖν δύναται, εἰ καὶ βελτίω εἴη τῶν δυνατῶν, ἀλλ’ οὐχ ἀἱρετώτερα· βέλτιον μὲν γάρ ἀθανασία μακροβιότητος, ἀλλ’ ἡμῖν οὐχ ὁ αἱρετώτερον. καὶ τῶν ἐκ περιουσίας δὴ τὰ μὲν πρὸς τῷ βελτίῳ εἶναι καὶ 30 αἱρετώτερά ἔστιν, ὥσπερ τὸ εὗ λέγειν τοῦ λέγειν, τὰ δὲ βελτίω μέν ἔστιν, οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερα. τὸ γοῦν φιλοσοφεῖν τε καὶ θεωρεῖν βέλτιον μέν ἔστι τοῦ χρηματίζεσθαι, οὐ μὴν καὶ αἱρετώτερον τοῖς ἐν ἐνδείᾳ οὖσι καὶ μὴ δυναμένοις ἄλλως εἶναι· κατὰ γάρ τὸν Φωκοῦλιθρην

10   “δεῖ ζητεῖν βιοτήν, ἀρετὴν δ’. οὐταν ἢ βίος ἥδη”.

οὗτοι δὲ καὶ τὸ ὑγιαίνειν τοῦ φιλοσοφεῖν τῷ νοσοῦντι αἱρετώτερον ἀν εἴη. 35 διὸ καὶ σχεδόν φησι βελτίω μὲν εἶναι τὰ ἐκ περιουσίας, αἱρετώτερα δὲ τὰ ἀναγκαῖα, τὸ σχεδὸν οὐ τοῖς βελτίστοις προσθίεις ὅλλα τοῖς αἱρετώτεροις. καὶ γάρ δοκεῖ κατὰ φύσιν εἶναι ἡ τῶν ἐκ περιουσίας αἱρεσίς μετὰ τὰ ἀναγ-
15 καῖα· πρῶτον μὲν γάρ εἶναι δεῖ, εἰδί οὗτος αἱρεῖσθαι τὰ ἐκ περιουσίας· πρὸς δὲ τὸ εἶναι τὰ ἀναγκαῖα συντελεῖ. ὡς γάρ εὐεξία ἐπὶ ὑγείᾳ γίνεται καὶ δέσμοις εἰπεὶ καὶ ταχυτῆς ἐπὶ κινήσει καὶ καθόλου τὸ καὶ⁴ 20 ἕναστον εὗ ἐπὶ προϋπάρχοντι ἐκείνῳ, οὗτοι καὶ τὰ ἐκ περιουσίας ἐπὶ προϋπάρχοντι τοῖς ἀναγκαῖοις ἔχειν δοκεῖ τὴν αἱρεσίν· οὐδὲν γάρ τούτων 25 δέσμοις ἄνευ ἐκείνων, εἴ γε μηδὲ εἶναι οἷόν τε χωρὶς αὐτῶν.

p. 118a16   Καὶ δὲ μὴ παρ’ ἄλλου ἔστι πορίσασθαι ἢ δὲ ἔστι καὶ παρ’ ἄλλου.

Δοκεῖ τὰ σπανιώτερα τῶν κοινοτέρων αἱρετώτερα εἶναι· διὰ τοῦτο, δὲ μὴ οἷόν τε παρ’ ἄλλου πορίσασθαι, ἀλλ’ ἢ μόνος τις ἔχει ἢ παρ’⁴⁵ 25 αὐτοῦ μόνου κτήσασθαι δύναται, αἱρετώτερον τῶν παρ’ ἄλλου γενέσθαι δυ- ναμένων. οὗτοι δεῖστες τὰς μὲν ἀρετὰς τῶν τυγχρῶν ἀγαθῶν αἱρετώτερας (τῶν μὲν γάρ δι’ ἡμῶν μόνων ἡ κτήσις, τῶν δὲ πολλαὶ προφάσεις καὶ

1 εἶναι D: om. AABP Suid. μὲν om. AB Suid. δὲ om. B   2 οὐχὶ δὲ AD: οὗτοι α et in ras. P²: om. B: οὐκ omisso καὶ Suid. αἱεὶ ἡμῖν scripsi: ἡμῖν aADP: εἰ μὴ B: διὶ μὲν Suid. τὰ AD Suid.: τὰ τινὶ aP (τὰ add. P², post τινὶ ras. 2 lit. P): τινὰ τὰ B εἰ om. B 3 post δυνατῶν add. ἄλλως α, ἄλλω B: ras. P 4 οὐχὶ (ante αἱρετώτερα) Α μὲν om. B ἡμῖν οὐχὶ καὶ ἡμῖν B 5 αἱρετώτερα Α Suid. 6 τοῦ (corr. P¹) λέ- γειν τὸ εὗ λέγειν aP Suid. 7 τὸ γοῦν (γάρ Suid.)—αἱρετώτερον (S) om. AD βέλτιον aP: βελτίω B 8 αἱρετώτερον aP: αἱρετώτερα B ἐν add. P² 9 τὸν om. D φωκοῦλιθρην AB 10 δεῖ ζητεῖν AD: δεῖ ζητεῖσθαι ABP: δέξεσθαι Diogenian. Prov. IV 39 cf. Bergk fr. 10 βίστον B ἥδη] ήδιστος B 11 τῷ νοσοῦντι post εἴη transposue- runt aP ἃν εἴη αἱρετώτερον B 13 προστιθεῖς AB 14 τὰ om. A 15 αἱρεῖσθαι] αἱ et εἰ in ras., ρ (ex o?) corr. P² 16 ὑγείας P 17 δέσμοις εἰπεὶ ABP 18 ante προϋπ. add. τῷ BD καὶ ras. 2 lit. P ἐπὶ alterum om. B 19 οὐδὲ aAP 20 ἄνευ AD: ἀπόντων B: ἀπ’ aP μηδὲ] δὲ superser. P¹ οἷόν τε εἶναι B 21 ἔστι παρ’ ἄλλου Arist. Alex. p. 259,18 21.22 ἢ—ἄλλου om. A 24 παρ’ ἄλλου om. D 25 αὐτοῦ AB, Dpr. μόνον Α δύναται κτήσασθαι aP αἱρετώτερα BD post τῶν add. καὶ AB 26 μὲν om. D post τυγχρῶν add. καὶ aABP: om. D

αἰτίαι τῆς κτήσεως), πάλιν δὲ τὴν εὐγένειαν πλούτου μὲν γάρ πολλαὶ ὁδοὶ καὶ παρὰ πολλῶν οἵς τε περιγένεσθαι, εὐγένειαν δὲ παρ' 135 οὐδενὸς ἔστιν ἐπικτήσασθαι. οὗτος καὶ τῶν κτημάτων καὶ βιβλίων περὶ ταῦτα μᾶλλον σπουδάζουμεν, ἢ μὴ ἔστι παρ' ἄλλου λαβεῖν, [καὶ] δὲν ἀπο-
5 λειπηται, τῶν κοινοτέρων τε καὶ παρὰ πλείστιν ὅντων· διὸ καὶ περὶ τὰ
ἴδια συγγράψαμετα πλείστη σπουδὴν. οὗτος ἂν δεικνύοιτο καὶ τὸ γυμνάζε-
σθαι αἱρετώτερον τοῦ ἱατρεύεσθαι καὶ τὸ περιγινομένους τῶν ἀνταγωνιστῶν 5
στεφανοῦνθαι τοῦ κατὰ σπουδὴν. λέγει δὲ καὶ αὐτὸς τοῦτο πεπονθέναι
τὴν δικαιοισύνην πρὸς τὴν ἀνδρείαν. γίνοιτο δ' ἂν τὸ λεγόμενον σαφές,
10 εἰ πρῶτον εἴη γνώριμον τί παρ' ἐκατέρας ἡμῖν τῶν ἀρετῶν τούτων γίνεται.
δοκεῖ δὴ παρὰ μὲν τῆς ἀνδρείας ἡμῖν περιγίνεσθαι ή ἐκ τῶν κινδύνων
σωτηρία, παρὰ δὲ τῆς δικαιοισύνης τὸ τοῦ ἵσου διανεμητικοῖς εἶναι· τού-
των δ' η μὲν σωτηρία παρὰ τῆς ἀνδρείας γνομένη δύναται καὶ παρ'
15 ἄλλων ἡμῖν περιγένεσθαι μὴ οὖσιν αὐτοῖς ἀνδρείοις, τὸ δὲ διανεμητικοῖς
εἶναι τοῦ ἵσου χωρὶς τῆς οἰκείας δικαιοισύνης οὐχ ἀν τινὶ περιγένεσθαι· διὸ
αἱρετώτερα ἀνδρείας δικαιοισύνη. δύναται καὶ ἔμπαλιν λέγεσθαι· τὸ μὲν
γάρ ἐκ τῶν κινδύνων σωθῆναι δι' αὐτῶν, τὸ δὲ παρὰ τῆς δικαιοισύνης ἵσου
παρ' ἄλλων. δύναται τὸ καὶ ὅ μὴ ἔστι παρ' ἄλλου παρίσασθαι λέ-
γεσθαι ἐπὶ τούτων, ἢ μηκέτι δύναται τις ἀποβαλὼν κτήσασθαι τῷ μηκέτι 15
20 εἶναι τὸν ποιήσαντα, οἷον εἰ βιβλίον οὐ μὴ ἔστιν ἀντίγραφον, ἢ τεγγίτου
τινὸς μηκέτ' ὄντος ἔργον.

p. 118a18 Καὶ εἰ τόδε μὲν ὄντευ τούτῳ αἱρετόν.

Δύο τινῶν ὄντων αἱρετῶν, ἐν τὸ μὲν ἔτερον αὐτῶν χωρὶς τοῦ ἑτέ-
ρου μὴ η αἱρετόν, τὸ δὲ ἔτερον αἱρετὸν η καὶ καθ' αὐτὸ καὶ χωρὶς τοῦ
25 ἑτέρου, αὐτοῦ αἱρετώτερόν ἔστιν. οὗτος φρόνησις δυνάμεως εἴη ἂν αἱρε-
τωτέρα, εἰ γε δύναμις μὲν χωρὶς φρονήσεως οὐχ αἱρετή, φρόνησις δὲ καὶ 20
χωρὶς δυνάμεως αἱρετή. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῆς ίδίας δυνάμεως λεγομένης
τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἢ ἔθιος αὐτῷ δυνάμεις λέγειν.
ὅμοιος ὁ λόγος· οὐδὲν γάρ αὐτῶν αἱρετόν ἔστι χωρὶς φρονήσεως. δεικνύοις

1 κτήσεως A	1. 2 πολλαὶ μὲν γάρ ὁδοὶ πλούτου D	2 περὶ (post καὶ) P
3 καὶ prius corr. ex αὶ P ²	ante βιβλίων add. τῶν aB	4 μᾶλλον D: μάλιστα
aABP	ἄλλου] ὅλου B	καὶ delevi
		4. 5 ἀπολιπηται AB
(sic) πλείσι τὲ ὄντων καὶ κοινοτέρων Λ	καὶ alterum om. aP	5 τῶν περὶ
		6 ἀν] οὐν V
7 περιγενομένους a	8 δὲ καὶ] γάρ καὶ καὶ Α	9 γένοιτο B
	11 δὲ B	10 ἐκά- τέρων A
	ἐκ ex corr. add. D	12 παρὰ δικαιοισύνης δὲ A
διανεμητικοῖς aB cf. vs. 14: ἀπονεμητικοῖς DP: ἀπονεμητικὸν A		12. 13 τοῦτο B
13. 14 παραλλήλως A	14 περιγίνεσθαι aP ² : παραγίνεσθαι P ¹	διανεμητικὸν A:
νεμητικοῖς P ¹ , δια add. P ⁵	15 οἰκείας] ίδιας D	περιγίνοιτο A
νεται add. δὲ Α		16 post δύ-
	17 αὐτῶν aDP	23 ὅδο—αἱρετῶν om. B
19 ὅσα B	περὶ A	ὄντων D: om. aAP
μὲν τὸ A	24 αἱρετὸν alterum om. Α	25 αὐτοῦ A: αὐτῶν ut vs. 23 aBDP
εἴη B		ἀν
26 καὶ om. B	27 αἱρετὸν B	28 ἐπὶ om. A
om. P		αὐτῆς B
	αἱρετώτερόν B	29 ὁ

δ' ἀν καὶ ἀρετὴν ἡδονῆς οὕτως αἱρετωτέραν· ἡδονὴ μὲν γάρ γιωρὶς ἀρετῆς οὐδὲ αἱρετῆ. ή δὲ ἀρετὴ καὶ γιωρὶς ἡδονῆς αἱρετῆ. ἀλλὰ καὶ ὑγείᾳ ἡδονῆς· ὑγιαίνειν μὲν γάρ καὶ γιωρὶς ἡδονῆς αἱρετόν, ἡδεσθαι δὲ γιωρὶς τὸν ὑγιαίνειν τὰς τῶν νοσούντων ἡδονὰς οὐκ ἀν ἔλιτρον τις. οὕτως καὶ 5 τὸ ὑγιαίνειν τοῦ πλουτεῖν η̄ ἐν δόξῃ εἶναι δεικνύσαι τὸν αἱρετώτερον· οὐδὲν μὲν γάρ τούτων βλαβείσης ὑγείας αἱρετόν. ὑγιαίνειν δὲ καὶ γιωρὶς τούτων αἱρούμεθα.

p. 118^a20 Καὶ δυοῖν εἰ θάτερον ἀρνούμεθα. ἵνα τὸ λοιπὸν δόξῃ
ἡμῖν ὑπάρχειν.

10 Εἰ δύο ὅντων αἱρετῶν τὸ ἔτερον ἀρνούμεθα παρεῖναι ἡμῖν ὑπὲρ τοῦ δόξαι τὸ ἔτερον ἡμῖν παρεῖναι, οὐ βουλόμεθα μᾶλλον δοκεῖν παρεῖναι ἡμῖν ³⁰ αἱρετώτερον. οὕτως εὐφυΐα δεικνύσαι ἀν φιλοπονίας αἱρετωτέρα· ἀρνούμεθα γάρ εἶναι φιλόπονοι βουλόμενοι δοκεῖν εὐφυΐας εἶναι. τοῦτο ὄμοιώς μὲν ἐπὶ μαθημάτων, ὄμοιώς δὲ ἐπὶ γυμνασίων. ἀλλὰ καὶ καλλωπίζεσθαι 15 15 ἀρνοῦνται αἱ γυναικεῖς, φύσει καλκὶ δοκεῖν εἶναι αἱρούμεναι. οὕτως καὶ τοῦ ἡδεσθαι τὸ ἐγκρατεύεσθαι καὶ τοῦ μὴ πονεῖν τὸ καρτερεῖν αἱρετώτερον ἀν δεικνύσαιτο· καὶ γάρ ἡδονῶν προσποιούμεθα ὑπερορᾶν ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἐγκρατεῖς εἶναι, καὶ πόνων ὑπὲρ τοῦ καρτερικοὺς φαίνεσθαι.

p. 118^a24 "Ετι οὖ τῇ ἀποουσίᾳ ἡττον ἐπιτιμητέον δυσφοροῦσι.
20 τοῦτο αἱρετώτερον.

'Επεὶ τῶν δυσφορούντων ἐπὶ τισιν ἀποοῦσι τῶν αἱρετῶν τοῖς μὲν εὐλογὸν ἐπιτιμᾶν μᾶλλον τοῖς δὲ ἡττον, ὃν τοῖς δυσφοροῦσιν ἐπὶ τῇ ἀποουσίᾳ ἡττον ἐπιτιμητέον, ταῦτα αἱρετώτερα τῶν ἐφ' οἷς ἀξιον ἐπιτιμᾶν μᾶλλον τοῖς δυσφοροῦσιν ἐπὶ τῇ ἀποουσίᾳ. ἀλλὰ καὶ ὃν ἐπὶ τῇ 25 ἀποουσίᾳ τοῖς μὴ δυσφοροῦσιν ἀξιον ἐπιτιμᾶν μᾶλλον, καὶ ταῦτα αἱρετώτερα τῶν ἐφ' οἷς ἡττον ἀξιον ἐπιτιμᾶν τοῖς μὴ δυσφοροῦσιν ἐπὶ τῇ ἀποουσίᾳ αὐτῶν. οἷον ἐπεὶ ἡττον ἐπιτιμῶμεν τοῖς δυσφοροῦσιν ἐπὶ τέκνων ἀποβολῇ ἦ γρηγοράτων, αἱρετώτερα τὰ τέκνα τῶν γρηγοράτων. καὶ ὑγείᾳ δὲ ἡδονῆς τῷ αὐτῷ λόγῳ αἱρετώτερα· ἡττον γάρ ἐπιτιμήσεως ἀξιοι οἱ δυσφοροῦντες 30 ἐπὶ τῇ τῆς ὑγείας ἀποβολῇ τῶν ἐπὶ ἡδονῆς ἀποβολῇ δυσφορούντων. καὶ ὁ 35 ἐπὶ τῇ τῶν ἀναγκαῖων ἀποβολῇ δυσφορῶν τοῦ ἐπὶ τιμῆς η̄ δόξης ἀπο-

2 καὶ prius om. B 4 ἀν ἔλιτρο scripsi: ἀνέχοιτο aP (supra α ras., έ. in ras. P²): ὅν ἀνάσχοιτο ABD 6 μὲν om. D βλαβείστης AD: ἀπούσης ab, post ras. 2 lit. P
8 αἱρούμεθα A 10 τὸ ἔτερον iterat B 12 ἀν om. D αἱρετωτέραν (post φιλοπ.) A: αἱρετώτερον α 14 post δὲ add. καὶ aA καλωπίζεσθαι α
15 αἱρούμεναι] ἀρνούμεναι B 16 τοῦ (ante ἐγκρ.) A 16. 17 ἀν δεικνύσαιτο αἱρετώτερον D 18 ἐγκρατῆς A καρτερικούς] cf. Ind. Arist. p. 343a14—18
21. ἀποουσῶν Λ 22 δὲ—τοῖς om. B 24 ἀλλὰ καὶ ὃν aD P²: καὶ ἡ P¹: καὶ αὐτὸν B: om. A 25 ἐπὶ τῇ ἀποουσίᾳ alterum D: om. aABP 25 ante ἐπιτιμᾶν add. ἔστιν aAP: post ἐπιτιμᾶν B μᾶλλον om. aBP 28 τῶν aP: om. ABD 29 αἱρετώτερον a 30 καὶ add. P² 31 τιμῆς η̄ ABD: τῇ τῇ; aP

βολῇ ἡττον ἐπιτιμήσεως ἀξιος, ὅταν είρετώτερα τὰ ἀνηγκαῖα δίδηται. ὑμοίως
δὲ καὶ πλοῦτος δόξης δεικνύουσι τὸν αἴρετώτερον. ἡττον γάρ ἐπιτιμῶμεν
τοῖς ἐπὶ πενίᾳ δυσφοροῦσι τῶν ἐπὶ ἀδοξίᾳ. καὶ φίλοι χρημάτων· ἡττον
γάρ | ἐπιτιμάντιον τοῖς δυσφοροῦσιν ἐπὶ τῇ τῶν φίλων ἀποβολῇ τῶν 136
δυσφοροῦντων ἐπὶ τῇ τῶν χρημάτων ἀφαιρέσει. ἀλλὰ καὶ οὐ τῇ ἀποσύσιᾳ
μὴ δυσφοροῦνται μᾶλλον ἐπιτιμητέον, καὶ τοῦτο αἴρετώτερον.
οὕτως ἐπιστήμη νοείας αἴρετώτερον· μᾶλλον γάρ ἐπιτιμῶμεν τοῖς μὴ δυσ-
φοροῦσιν ἐπὶ ἀγνοίᾳ τῶν ἐπὶ νόσῳ μὴ δυσφοροῦντων. παῖς νοεία πλού- 5
τον αἴρετωτέρα· τοῖς γάρ ταύτης ἀμελοῦσιν μᾶλλον ἐπιτιμῶμεν. ἀλλὰ καὶ
10 ἡ τῶν κοινῶν ἐπιμέλεια τῆς τῶν ἰδίων αἴρετωτέρα· μᾶλλον γάρ ἐπιτι-
μῶμεν τοῖς μὴ δυσχεραίνουσιν ἐπὶ τῇ τῶν κοινῶν ἀμελείᾳ τῶν μὴ δυσχε-
ραίνοντων ἐπὶ τῇ τῶν ἰδίων ἀμελείᾳ. καὶ γονέων δὲ ἐπιμέλεια κατὰ τοῦτο
αἴρετωτέρα τῆς τῶν τέκνων ἐπιμέλειας· μᾶλλον γάρ ἐπιτιμήσεως ἀξιος οἱ
μὴ δυσφοροῦντες ἐπὶ τῇ τῶν γονέων ἀμελείᾳ. καὶ τὸ παιδεύεσθαι τοῦ 10
15 γυμνάζεσθαι· μᾶλλον γάρ ἐπιτιμῶνται οἱ παιδείας η̄ οἱ γυμνασίων ὀλιγω-
ροῦντες.

p. 118a27 "Ετι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν εἶδος τὸ ἔχον τὴν οἰκείαν
ἀρετὴν τοῦ μὴ ἔχοντος αἴρετώτερον.

Ἐπεὶ η̄ οἰκεία ἀρετὴ ἐκάστου ἀκρότητης ἐστὶ καὶ τελειότητης τῆς οἰκείας
20 φύσεως αὐτοῦ, πᾶν δὲ αἴρετώτερον τέλειον ἀπλῶς. εἰκότως τῶν ὑπὸ τὸ
αὐτὸν εἶδος τὸ τὴν οἰκείαν ἔχον ἀρετὴν αἴρετώτερον τοῦ μη. οὕτως ἄν-
θρωπος μὲν ὁ τὴν ἀρετὴν ἔχων τὴν ἀνθρώπου τοῦ μὴ τὴν ἀρετὴν ἔχον· 15
τος αἴρετώτερος· ὑπὸ γάρ τούτου εἶδος πάντες ἀνθρωποι. ἵππος δ' ἵππου
καὶ κύων κυνός, ἀλλὰ καὶ σκεῦος σκεύους τὸ τὴν οἰκείαν χρείαν παρεχό-
25 μενον, πρὸς ἣν πεποίηται, αἴρετώτερον· αὗτη γάρ ἀρετὴ σκεύους. διὰ τοῦ
τόπου τούτου δεῖξεις ἔκπαμψια μὲν τὸ πρὸς τὸ πίνειν ἐπιτηδειότερον αἴρε-
τώτερον τοῦ χρυσοῦ τε καὶ ἀργυροῦ (αὗτη γάρ ἐκπάμψις ἀρετῆ, ἀλλ ὡγ
η̄ πολυτέλεια), οἰκίαν δὲ τὴν πρὸς σκέπην ἐπιτηδειότεραν αἴρετωτέραν τῆς 20
λιθοικοδομήτου μὲν οὐχ ὅμοίως δὲ τὸ ἀπὸ σκέπης εὑγρηστον παρεχομένης.
30 ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ ἐσθῆτος λόγος· η̄ γάρ θερμαίνουσα, οὐχ η̄ πορφυρᾶ η̄

1 ἀξιος ἐπιτιμήσεως A   3 εὐδοξία B   4. φίλων] φίλ in ras. P   6 ante μὴ
add. τῷ D   7 αἴρετωτέρα A   μὴ om. A   8 ante ἀγνοίᾳ add. τῇ A
9 ταῦτα A   9. 10 ἀλλὰ –ἐπιτιμῶμεν om. B   12 ἐπιμελείας A   post τοῦτο
deleitv μᾶλλον D   13 αἴρετώτερον A   τέκνων] κοινῶν A   15 παῖδες A
οἱ alterum B: om. aADP   18 αἴρετὴν A   αἴρετώτερον om. Arist. (habet C)
21 αἴρετωτέραν A   22 τὴν alterum AD: τοῦ aBP   23 αἴρετώτερον A: comp-
pend. D   τὸ αὐτὸν B   24 ἀλλον A   25 αὐτὴ Bpr.   26 ἐπιτήδειον A: ἐπι-
τηδειότατον B   26. 27 αἴρετώτερον post ἀργυροῦ transposit D   27. 28 οὐχ η̄]
οὐχὶ A   28 ante σκέπην add. τὴν A   αἴρετωτέραν post 29 παρεχομένης trans-
posit D   post τῆς add. τοῦ B   29 μὲν om. B   παρεχόμενος αΑ
30 post αὐτὸς add. δὲ D   ante ἐσθῆτος add. τῆς A   οὐχ η̄ – p. 262,2 αἰ(ρετώτερον),
initium pag., P³   οὐχ η̄] οὐχὶ P³   η̄ ABP³: οὐδὲ η̄ D: η̄ a

γρυπόστημος· καὶ ἐπὶ ξένους· οὐ γάρ τὸ ἐλεφαντόκωπον ἀλλὰ τὸ χρησιμώτερον πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ ξένους αἱρετώτερον. ἀκριβῶς δὲ προσέθηκε τὸ τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν εἰδός· οὕτως γάρ ἀληθῆς ὁ τόπος· οὐ γάρ ἔτι τῷ ἀληθέες τὸ λέγειν τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος τὸ ἔχον τὴν οἰκείαν ἀρετὴν 5 ἅμεινον τοῦ μὴ ἔχοντος· οὐ γάρ λαγωὸς ἔχων τὴν οἰκείαν ἀρετὴν ἀμείνων ἀνθρώπου μὴ ἔχοντος τὴν οἰκείαν ἀρετὴν· οὐδεὶς γάρ λαγωὸς ἀνθρώπου καλλίων. τῶν δέ γε ὁμοειδῶν καὶ τῶν τῆς αὐτῆς ἀρετῆς δεκτικῶν τὸ ἔχον τὴν οἰκείαν ἀρετὴν τοῦ μὴ ἔχοντος βέλτιον. εἰ δὲ ἀμφότερα ἔχοι τὰ 10 ὑπὸ ταύτην εἶδος τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, τὸ μᾶλλον ἔχον δῆλον δῖτι αἴρετο· αἱρετωτέρα γάρ ὅψις μὲν ἡ δξυδερκεστέρα, ἀκοὴ δὲ ἡ εὐηκοω- 20 τέρα, ἵππος δὲ ὁ εὐπειθέστερός τε καὶ δρομικώτερος, καὶ ἐπιστήμη ἡ ἀκριβεστέρα.

p. 118a29 Ἔτι· εἰ τὸ μὲν ποιεῖ ἀγαθὸν ἐκεῖνο φῶ ἀν παρῇ, τὸ δὲ μὴ ποιεῖ, τὸ ποιοῦν αἱρετώτερον.

15 Ἐπεὶ τὰ ἀγαθὰ πολλαχῶς λέγεται καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ποιεῖ ἀγαθοὺς τῇ ἑαυτῶν παρουσίᾳ τοὺς ἔχοντας αὐτά, ὡς αἱ ἀρεταῖ, τὰ δὲ οὖ, ὡς πλοῦτος, εὐγένεια, ἥδονή, τὰ τυκτα, αἱρετώτερα τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀγαθοὺς παρόντα 25 ποιεῖ. οὕτως πᾶσα ἀρετὴ αἱρετωτέρα πάσης ἥδονῆς καὶ πάσης εὐτυχίας τῶν ἐκτός τε καὶ σωματικῶν ἀγαθῶν δεικνύοιτε ἀν * * * * τὸ δὲ μᾶλλον 20 ἀγαθὸν καὶ αἱρετώτερον εἰναι, ὡς τὸ θερματίνον τε καὶ θερμὸς ποιοῦν τοῦ μὴ (θερμότερον). θερμότερον γάρ τὸ πῦρ τῆς χιόνου, ἐχούσης καὶ ταύτης θερμότητα, δῖτι τὸ μὲν θερματίνει ἡ δὲ οὖ. ἡ τὸ μὲν μᾶλλον ἡ δὲ ηττον. εἰ δὲ ἀμφότερα ἀγαθοὺς ποιεῖ τῇ παρουσίᾳ τὰ συγχρινόμενα, αἱρετώτερον 40 τὸ μᾶλλον ποιοῦν ἀγαθόν. εἰη δὲ ἀν καὶ κατὰ τοῦτο ἡ τέλειος ἀρετὴ 25 τῆς φυσικῆς δεικνυμένη αἱρετωτέρα· ἀμφω μὲν γάρ ἀγαθοὺς ποιοῦσι τοὺς ἔχοντας, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ τέλειος ἀρετὴ. ἀλλὰ καὶ δὲ τὸ βέλτιον ἀγαθὸν ποιεῖ τοῦ ποιοῦντος τὸ γείρον ἀγαθὸν αἱρετώτερον. οὕτως ἀρετὴ ὑγείας καὶ ισχύος αἱρετωτέρα· ἡ μὲν γάρ ἀρετὴ τὴν ψυχὴν ἀγαθήν, αἱ δὲ τὸ σῶμα ποιοῦσι· βέλτιον δὲ ψυχὴ σῶματος. οὕτω καὶ σοφία σωφροσύνης 45 30 αἱρετωτέρα· ἡ μὲν γάρ τὸν νοῦν, ἡ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν ἀγαθὸν ποιεῖ· βέλτιον δὲ ὁ νοῦς τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους.

1 γρήσμας α ἐλεφαντικώτερον α 1. 2 γρησμώτερον AP³; γρησμώτατον αΒ: γρήσμαν D 2 πρὸς om. B τοῦ ABDP³: τὴν α 5. 6 οὐ γάρ—ἔχοντος om. B 5 οἰκείαν ἀρετὴν D: λαγωὸς ἀρετὴν AP: ἀρετὴν λαγωὸν α 8 ἔχοι] ἔχει B 9 τὸ αὐτὸν B 10 αἱρετώτερον α δξυδερκεστέρα A 11 εὐηκοωτέρας B 15. 16 ποιεῖ—παρουσία D: τῇ οἰκείᾳ παρουσίᾳ ἀγαθούς ποιεῖ αΑΒP 16 αἱ ἀρεταῖ] αἱρεταῖ B 17 ante τὰ add. καὶ D 19 ἐκτός τε] ἐ ex σ corr. πτός τε in ras. 5 lit. P¹ ἀγαθῶν ADP: ἥδονῶν B: ὧν α desideratur τῷ μᾶλλον ἀγαθὸν εἰναι τὸ ἀγαθὸν ποιοῦν τὸν ἔχοντα αὐτὸν τὸν μὴ 20 ὡς add. P²: fort. ὡς (καὶ) 21 θερμότερον addidi 22 τὸ pro altero ἡ A 24 et 26 τελεία B 25 μᾶλλον αἱρετωτέρα δεικνυμένη D ἀγαθὴ supra scripto οὖς D 26 ἀλλὰ alterum om. A 27 τοῦ] τοῦτο A ὑγεία B 28 ἀγαθὴ A: ἀγαθὸν αΒ 29 βελτίων Λ σοφία post 30 αἱρετωτέρα transposuit A 30 ποιεῖ ἀγαθὸν D

p. 118^a34 Ἐτι τὸν πτώσεων καὶ τὸν χρήσεων καὶ τὸν πράξεων καὶ τὸν ἔργων.

Ωσπερ τὸν αἴρετον ἐν τῷ πρὸ τούτου ἀπλῶς ἀπὸ τὸν πτώσεων καὶ τὸν συστοίχων ἔδειξε δείκνυσθαι δυνάμενον, οὗτω καὶ τὸ αἴρετώτερον· 137 5 κοινοὶ γάρ οἱ τόποι καὶ οὗτοι, ὥσπερ γε καὶ οἱ ἀπὸ τῶν γενέσεών τε καὶ φυλορῶν ἔδειχθησαν. εἰ γάρ τινων κατὰ πτῶσιν ἐκφερομένων τὸ κατὰ τὴν ἑτέραν πτῶσιν τοῦ κατὰ τὴν ἑτέραν αἴρετώτερον, καὶ τὸ ἀπλῶς λεγόμενον τοῦ ἀπλῶς λεγομένου ὃν ἡσαν αἱ πτώσεις αἴρετώτερον. ἔστι δὲ πτῶσις μὲν τὸ δικαίως, τὸ ἀνδρείως καὶ δσα οὗτο τὴν λέξιν ἐσχημάτισται· 10 10 ὃν δὲ αὐταὶ πτώσεις ή δικαιοσύνη, ή ἀνδρεία. εἰ δὴ τὸ δικαίως τοῦ ἀνδρείως αἴρετώτερον, καὶ ή δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἴρετωτέρα· καὶ ἀνάπαλιν, εἰ ή δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἴρετωτέρα, καὶ τὸ κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς δικαιοσύνης τοῦ κατὰ τὴν πτῶσιν τῆς ἀνδρείας αἴρετώτερον. ὡς δὲ ἐπὶ τῶν πτώσεων, οὗτως καὶ ἐπὶ τῶν χρήσεων. εἰ γάρ τὸ δικαίως τοῦ 15 15 ἀνδρείως αἴρετώτερον, καὶ ή δικαία χρῆσις τῆς ἀνδρείας χρήσεως αἴρετωτέρα, τοῦτ' ἔστιν ὁ χρώμενος τῇ δικαιοσύνῃ, ὅπερ ἔστιν ὁ δικαιος, τοῦ χρωμένου τῇ ἀνδρείᾳ, ὅπερ ἔστιν ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ή δικαία πρᾶξις καὶ τὸ δικαιον ἔργον αἴρετώτερον τῆς τε ἀνδρείας πράξεως καὶ τοῦ ἀνδρείου ἔργου· ἔστι γάρ τις καὶ πρᾶξις καὶ ἐνέργεια δικαία καὶ ἔργον δικαιον. ὅμοιως 20 20 καὶ ἐπὶ ἀνδρείας. καὶ ἀντιστρέψει πάντα ἀλλήλους· δ τι γάρ ἂν ἔξι αὐτῶν αἴρετώτερον εἰναι ληφθῆ ἐνός, καὶ τόλλα τῶν ἀλλων. καὶ ἔστιν ίσον τὸ 25 εἰρημένον τῷ ἀπὸ τῶν συστοίχων· ἣν δὲ σύστοιχα δικαιοσύνη, δικαιος, δίκαιον, δικαίως. καθόλου γάρ οὐ ή χρῆσις αἴρετωτέρα, καὶ ὁ χρώμενος τοῦ χρωμένου καὶ ή ἔξι τῆς ἔξεως καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἔργου, καὶ ἔμπαλιν. 30 30 δύναται καὶ ἄλλος μὲν εἶναι τόπος ὁ ἀπὸ τῶν πτώσεων, ἄλλος δὲ ὁ ἀπὸ τῶν πράξεων, καὶ ἄλλος ὁ ἀπὸ τῶν ἔργων. καὶ γάρ αἱ χρήσεις κυρίως λέγονται τῶν χρησίμων· τινὸς γάρ χρῆσις ή χρῆσις· ἐνέργεια γάρ ἔστι τις η περὶ τὸ χρησίμων η τοῦ χρησίμου· χρησίμων δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ιδίως τὰ δραγανικά. ὃν οὖν αἱ χρήσεις αἴρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἴρετώτεραι· εἰ γάρ 35 η χρῆσις τοῦ πλούτου τῆς χρήσεως τῆς ἴσχυος αἴρετωτέρα, καὶ ο πλοῦτος

1. 2 πράξεων — χρήσεων D 2 ἔργων] ἐνεργειῶν B 3 ante ὥσπερ add.
λέγει ὅτι B ἐν τῷ πρὸ τούτου] c. 9 p. 114^a26 4 γίνεσθαι, sed in mrg.
γρ. δείκνυσθαι D 5 γε D: om. AAP 5 καὶ (add. P²) ὁ P 6 ante φυλορῶν
add. τῶν A ἐδειχθησαν] p. 117^b3 7 πτῶσιν om. D 8 αἴρετώτεραι A: compend., sed ante αἱ, B καὶ ἔστι omisso δὲ A (καὶ utrum D habuerit necne non
liquet) 9 τὸ ἀνδρείως καὶ τὸ δικαίως D 10 post δικαιοσύνη add. καὶ D
η alterum superser. B: η A 11. 12 καὶ ἀνάπαλιν—αἴρετωτέρα om. A 12 et 13 τὴν
om. D 17 ο om. A καὶ alterum om. A 18 αἴρετώτεραι B ἀνδρείας]
δικαίας B 18. 19 τοῦ ἔργου τοῦ ἀνδρείου A 19 καὶ (post τις) om. B
20 ante πάντα add. τὰ B 21 τὰ ἀλλα aP 24 δρέξεως A 25 ο prius BD:
om. AAP 26 καὶ γάρ — p. 264, 1 αἴρετώτερος Suidas sub v. χρῆσις αἱ add. P²:
om. B 28 η — η̄ scripsi: η̄ (ex εἰ corr. P²) — καὶ libri τοῦ A: om. aBDP
29 αὐτὰ in ras. 6 lit. P

τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος· καὶ ἀναστρέψαντι, εἰ δὲ πλοῦτος τῆς ἰσχύος, καὶ
ἡ γρήσις ἡ τοῦ πλούτου τῆς γρήσεως τῆς ἰσχύος. ἅλλος πάλιν ἡ ἀπὸ
τῶν πράξεων· ἔστι δὲ πρᾶξις κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ίδιως τοῦ
δὲ καὶ κυρίωτερον ἡ κατὰ προαιρέσιν. τοῦτ' ἔστιν ἡ κατὰ ἀρετὴν ἡ κακίαν
ἢ ἐνέργεια γνωμένη. ὃν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα· οἶνον
εἰ τὸ τὰ δίκαια πράξειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράξειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δι-
καιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα· καὶ ἔμπαλιν, εἰ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀν-
δρείας αἱρετωτέρα, καὶ τὸ τὰ δίκαια πράξειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα αἱρετώτερον.³⁰
ὅμοιώς δὲ καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τόπος. οὐ γάρ τὸ ἔργον αἱρετώτερον, καὶ
10 αὐτό. οἷον εἰ τὸ οἰκοδομικῆς ἔργον τοῦ τεκτονικῆς αἱρετώτερον, καὶ οἰκοδο-
μικὴ τεκτονικῆς αἱρετώτερον· καὶ ἔμπαλιν, εἰ οἰκοδομικὴ τεκτονικῆς, καὶ
τὸ ἔργον τοῦ ἔργου. καὶ ἐπεὶ τὸ τοῦ φίλου ἔργον αἱρετώτερον ἡ τὸ τοῦ
εὗνου, καὶ φιλία εὔνοίας· ἔστι δὲ τοῦ μὲν φίλου ἔργον ἡ μετὰ βουλήσεως
πρᾶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φίλον, τοῦ δὲ εὗνου ἡ βούλησις μάνον· καὶ
15 ἔμπαλιν, ἐπεὶ φιλία εὔνοίας αἱρετώτερον, καὶ τὸ τῆς φιλίας ἔργον τοῦ τῆς εὔ-
νοίας αἱρετώτερον. καὶ εἰ τὸ εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους τοῦ κακῶς ποιεῖν
τοὺς πολεμίους, καὶ ἔστι τὸ μὲν εὖ ποιεῖν τοὺς φίλους ἔργον τοῦ ἐλευθερίου
τὸ δὲ κακῶς τοὺς ἔχθρούς τοῦ ἀνδρείου, καὶ ἡ ἐλευθεριότης τῆς ἀνδρείας
αἱρετώτερον· * * * * * καὶ ἀναστρέψαντι πᾶλιν, εἰ δὲ ιατρὸς οἰκοδόμου
20 βέλτιον, καὶ τὸ τοῦ ιατροῦ ἔργον τοῦ οἰκοδόμου βέλτιον. ἔστι δὲ πρᾶξις
μὲν ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ τέλος.

40

p. 118b1 "Ετι εἴ τινος τοῦ αὐτοῦ τὸ μὲν μεῖζον ἀγαθόν ἔστι τὸ
δὲ ἔλαττον, αἱρετώτερον τὸ μεῖζον.

'Ως τὸ [τοῦ] μεῖζονός τινος μεγέθους μεῖζον καὶ τοῦ ἔλαττονός ἔστι
25 μεῖζον (εἰ γάρ τὸ τρίπηχυ τοῦ διπήγκεος μεῖζον ἔστι, δῆλον ὅτι καὶ τοῦ

1 ἀναστρέψαντι aBP: ἀναστρέψαντος Α: ἀντιστρέψαντι D, sed cf. vs. 19   2 τῆς prius om. A
 3 πρᾶξις—αἱρετωτέρα (7) Suidas sub v. πρᾶξις κοινότερα Α: κανονίτερον D   4 κυριώτερον
 ABDP³ (P¹ non liquet) Suid.: κυρίως αἱρετωτέρα (5 ταῦτα) τὰ αὐτὰ A   οἶνον P³ (evan. P¹)
 6 τὰ prius om. A   αἱρετωτέρα A   7 αἱρετώτερον aBP, post quod delevit καὶ ἡ δικαιο-
 σύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα (sic) P   8 αἱρετώτερον] αἱρετώτερα A   10 τοῦ τεκτονικῆς
 αἱρετώτερον Α: αἱρετώτερον τοῦ (τῆς add. D) τεκτονικῆς aBDP   10. 11 καὶ οἰκοδομικὴ
 τεκτονικῆς αἱρετώτερον D: καὶ ἡ οἰκοδομικὴ τῆς τεκτονικῆς αἱρετωτέρα Α: om. aBP (signum,
 cui in mrg. nihil respondet, add. P¹)   11 post ἔμπαλιν add. καὶ Λ   12 τὸ primum
 ex corr. add. D   καὶ ἐπεὶ — ἀνδρείου (18) Suidas sub v. εὔνους   13 ante φιλία add.
 ἡ A τοῦ] τὸ B   ante ἔργον add. τὸ AD   ἡ] εἰ A   ante βουλήσεως add. τῆς aP
 14 πρᾶξει A   15 ἐπεὶ (τῆς delevit) φιλίας B   ante εὔνοιας add. τῆς aABP: om. D Suid.
 αἱρετωτέρα Α   16 εἰ om. aP Suid.   17 πολεμίους ex φίλους corr. B: ἔχθρούς A
 18 τοῦ ἀνδρείους A   τῆς Α: om. aBDP   19 αἱρετωτέρα Α   supple καὶ ἀναστρέψαντι,
 εἰ ἐλευθεριότης ἀνδρείας αἱρετώτερον, καὶ τὸ τῆς ἐλευθεριότητος ἔργον τοῦ τῆς ἀνδρείας αἱρετώ-
 τερον. καὶ εἰ τὸ ιατρεύειν τοῦ οἰκοδόμου βέλτιον, καὶ ιατρὸς οἰκοδόμου βέλτιον ἀναστρέψαν-
 τος Α post εἰ add. καὶ D   δέ] cf. p. 266,23 ιατρὸς A   20 τοῦ alterum om. D
 βέλτιον D: om. aABP   ἔστι δὲ — τέλος (21) Suidas sub v. πρᾶξις   21 συντείνουσα D
 23 post αἱρετώτερον add. ἔστι B   24 τοῦ prius delevi   ἔστι ante καὶ transposuit B
 25 τρίπηχυ corr. ex διπήγκος Α   διπήγκος aABP   ἔστι μεῖζον D

πηγμαίνου. ὁ ἔλαττόν ἐστι τοῦ διπήγμος, μεῖζον ἀν εἰδῆ). οὕτως καὶ εἰς τὰς μεῖζον ἀγαθὸν καὶ αἴρετώτερόν ἐστι. τὸ αὐτὸν τοῦτο καὶ ὅν τὸ ἔλαττον σύντον μεῖζον ἀγαθὸν καὶ αἴρετώτερον. οὗτος δειγμήσεται ἀρετὴ ἡδονῆς¹⁵ αἴρετωτέρα, ἐπεὶ τῆς ὑγείας, ἡ ἐστὶ τῆς ἡδονῆς αἴρετωτέρα, ὑπερέχει τῷ 5 αἴρετῷ. ὅμοιος καὶ ὁ θεωρητικὸς βίος τοῦ ἀπολαυστικοῦ αἴρετώτερος, ἐπεὶ καὶ τοῦ πρακτικοῦ. ὃς ἐστι τοῦ ἀπολαυστικοῦ αἴρετώτερος. ἀλλὰ καὶ εἰ δύο τινὰ ἔνος τινος εἴη αἴρετώτερα, τὸ μᾶλλον αἴρετώτερον αὐτοῦ τοῦ ἡττον αἴρετωτέρου αἴρετώτερον· τῶν γάρ ὑπερε- 138 γόντων τινὸς τὸ μεῖζον ὑπερέχον μεῖζον. οἷον ἐπεὶ πλούτου ἀρετὴ καὶ 10 ὑγεία αἴρετώτερα, πλείων δὲ ἡ τῆς ἀρετῆς ὑπερογκὴ ἡ ἡ τῆς ὑγείας, ἡ ἀρετὴ τῆς ὑγείας αἴρετωτέρα. οὕτω καὶ ἐπιστήμη ὥριτης ὀρέξης αἴρετωτέρα· ἀμφω μὲν γάρ αἰσθήσεως αἴρετώτερα, μᾶλλον δὲ τὸ ἐπίστασιται τοῦ δρυμοδοξεῖν.

p. 118b4 Ἔτι οὖς ἡ ὑπερβολὴ τῆς ὑπερβολῆς αἴρετωτέρα, καὶ 5 αὐτὸν αἴρετώτερον.

Οὖς ἡ ἀκρότης, φησί, καὶ ἡ ὑπερβολὴ αἴρετωτέρα, καὶ αὐτὸν αἴρετώτερον· οἷον ἐπεὶ ἡ ἐν φύλᾳ ἀκρότης τῆς ἐν πλούτῳ ἀκρότητος αἴρετωτέρα, καὶ φύλᾳ πλούτου αἴρετωτέρα. καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐν ὑγείᾳ ἀκρότης τῆς ἐν ἡδονῇ αἴρετωτέρα, καὶ ὑγείᾳ ἡδονῆς· ἔστι γάρ ὑγείας μὲν ἀκρότης εὐ- 20 εξία, ἡδονῆς δὲ τὸ πρὸς λύπην ἄμικτον.

p. 118b7 Καὶ οὖς μᾶλλον ἀν ἔλοιτο αὐτὸς αὐτῷ αἴτιος είναι ἡ 10 οὖς ἔτερος.

“Ο δέ αὐτοῦ τις μᾶλλον κτήσαθαι αἴρεται, τοῦτο αἴρετώτερον τοῦ δι’ ἄλλου οἷον φύλους δι’ αὐτῶν μᾶλλον αἱρόμεθα κτήσασθαι ἡ δι’ ἄλλων, χρήματα δὲ παρ’ ἄλλων διαδέξασθαι μᾶλλον βουλόμεθα ἡ αὐτοὶ πορίσαι· αἴρετώτεροι ἄρα οἱ φύλοι τῶν γρηγμάτων. οὕτως δεικνύοντ’ ἀν καὶ

1 πηγμαίνου aABP: διπηγμαίνου, μονο superscr. man. rec., D διπήγμους aABP τί addidi 2 καὶ alterum superscr. B 4 αἴρετώτερον (ante ἐπεὶ) A; utroque loco a 5 post βίος delevit ὑπερέχει D 6 ἐπεὶ— αἴρετώτερος om. A ἔστιν post ἀπολαυστικοῦ transposerunt aBP post ἔστι add. καὶ D 8. 9 ὑπαρχόντων B 9 μεῖζον D: μεῖζον aABP ἐπὶ B ante ἀρετὴ add. ἡ B 10 αἴρετώτερα D: αἴρετωτέρα aBP: αἴρετώτερον A 11 αἴρετώτερον idque ante ἡ ἀρετὴ B 11. 12 αἴρετώτερον aBP 12 αἴρετωτέρα A: αἴρετώτερον D 14 αἴρετωτέρα τῆς ὑπερβολῆς D αἴρετώτερον B 16 φησί post ὑπερβολὴ transposuit D 17 οἷον om. B 18 καὶ prius om. A post φύλᾳ add. ἀν εἴη A ἐπεὶ ἐν ἡ γένα (sic) B 19 ἐν ἡδονῇ] ἡδονῆς B fort. ἔστι δὲ μὲν om. B 21 ἔλοιτο ἀν Λ αὐτῷ A, Dpr. 22 ἔτερον contra libros Waitz Bekkerum secutus 23 σύτοι libri μᾶλλον om. D αἴρεισθαι B fort. οὐ sive τοῦ (οὖ), at cf. p. 257,3. 269,10 24 φύλαν A αὐτῶν aAP, Bpr. cf. p. 266,2. 6 κτᾶσθαι aP 25 μᾶλλον παρ’ ἄλλων δέξασθαι D αὐτοὶ scripsi: αὐτοὺς AB, Dpr.: αὐτοὺς Deorr.: αὐτὸν aP 25. 26 παρίσασθαι D 26 αἴρετώτεροι A: αἴρετώτερον aBDP post γρηγμάτων add. μᾶλλον B δεικνύοντο οὕτως ἀν B

αἱ καλαὶ πρότεροι νίκης αἱρετώτεραι· τῶν μὲν γὰρ καλῶν ἐνεργειῶν αὐτοὶ ἔσυτοις αἴτιοι βουλόμεθα εἶναι, νικῆσαι δὲ καὶ δι' ἄλλων αἱρούμεθα. ἀλλὰ 15 καὶ ὁ θεωρητικὸς βίνος τοῦ πολιτικοῦ αἱρετώτερος· τὴν μὲν γὰρ θεωρίαν ἡμῖν ὑπάρχειν αἱρούμεθα καὶ δι' ἡμῶν γίνεσθαι τὴν κατ' αὐτὴν ἐνέργειαν, 5 πολιτεύεσθαι δὲ καὶ τὰ πολιτικὰ εἰδὸνικῶν ἄλλους· εἰτῶ γὰρ ἔξομεν πλείω πρὸς τὸ θεωρεῖν σχολήν. καὶ εἰ τὸ μὲν ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα δι' αὐτῶν, τὸ δὲ πλουσίαν ποιῆσαι δι' ἄλλων, αἱρετώτερον ἐλευθέρα πατρὶς ἡ πλουσία. οὐκ ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἡ αὐτὸς τῷ πρὸ διάγρου εἰρημένῳ 20 τῷ “καὶ ὁ μὴ ἔστι παρ' ἄλλου πορίσασθαι ἡ ὁ ἔστι καὶ παρ' ἄλλου”. 10 ἔκει μὲν γὰρ ‘ὁ μὴ ἔστι παρ' ἄλλου πορίσασθαι ἄλλα δι' αὐτοῦ μόνου', ἐνταῦθα δὲ ‘οὐ αἴτιος αὐτὸς ἔσυτι φάλλον ἡ οὐ ἔτερος’· καὶ γὰρ τῶν δυναμένων δι' ἄλλου ἔστιν ἡ αἱρούμεθα μᾶλλον τὸν δι' αὐτῶν ἡμῖν.

p. 118b 10 Ἔτι ἐκ τῆς προσθέσεως, εἰ τῷ αὐτῷ προστιθέμενόν τι τὸ δλον αἱρετώτερον ποιεῖ.

15 ‘Ο τόπος οὗτος· εἰ προστίθοιτο τῷ αὐτῷ ἐν μέρει ἄλλο καὶ ἄλλο καὶ 25 γίνοιτο τὸ δλον μετὰ τῶν προστιθέμενων ποτὲ μὲν αἱρετώτερον ποτὲ δὲ ἡττον, οὐ τῇ προσθήκῃ αἱρετώτερον γίνεται, ἐκεῖνο αἱρετώτερον τῶν ἄλλων τῶν προστιθέμενων αὐτῷ. οἷον εἰ τῷ πλούτῳ ἀρετῆς προστιθέμενης καὶ πάλιν ὑγείας αἱρετώτερος ὁ πλούτος ὁ μετὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ μετὰ τῆς 20 ὑγείας γίνεται, καὶ ἀρετὴ ὑγείας αἱρετωτέρα ἔστι. καὶ ἐπεὶ τῷ ζῆν ποτὲ μὲν τοῦ δικαίως ποτὲ δὲ τοῦ ἡδέως προστιθέμενων τὸ δικαίως ζῆν 30 αἱρετώτερον τοῦ ἡδονῆς ζῆν, καὶ τὸ δικαίως τοῦ ἡδέως αἱρετώτερον· οὕτως δὲ καὶ ἡ δικαιοσύνη ἡδονῆς. πάλιν εἰ τῷ ἀποθανεῖν τοῦ τε ἀλύπως προστιθέμενου καὶ τοῦ ἐνδόξως αἱρετώτερον τὸ ἀλύπως ἀποθανεῖν τοῦ ἐνδόξως, 25 καὶ ἀλυπία δόξης αἱρετωτέρα. δεικνύοιτο δὲ ἀν δύοις καὶ λύπῃ δόξησις φευκτότερον διὰ τοῦ τὸ λυπούμενον ἀποθανεῖν φευκτότερον εἶναι τοῦ ἀγνο- ούμενον· ὡς γὰρ οὐ τῇ προσθήκῃ τι αἱρετώτερον γίνεται, ἐκεῖνο αἱρετώ- 35

1. 2 αὐτοὶ ἔσυτοις D: αὐτοῖς aAB: αὐτοῖς P. cf. vs. 11   2 [βουλόμεθα] γινόμεθα A   post βουλόμεθα induxit ἡ αὐτοὺς πορίσι (ex p. 265, 25 translata) B   3 αἱρετωτέρου A
6. 7 δι' αὐτῶν τὴν πατρίδα A   7 fort. <αἱρούμεθα> αἱρετώτερον αἱρετωτέρα AB

post αἱρετωτέρον add. ἄρα D   8 πρὸ διάγρου] p. 118a 16   διάγρα^w A   εἰρημένω πρὸ διάγρου D   9 ἡ om. A   καὶ alterum om. B   10 δι' ἔσυτον A: διὰ τὸ αὐτὸν B
μόνου D: μόνου aABP   11 αὐτὸς ἔσυτω D Arist.: αὐτῶν AB: αὐτὸς P: αὐτός a
οὐ alterum ex corr. add. D   11. 12 τῶν δυναμένων scripsi: τοῦ δυναμένου libri (μένου
δι' ἄλλου ex corr. add. D)   12 αὐτῶν D   13 προθέσεως A(C)   15 οὗτος
aP²: om. ABDP¹   τῷ add. P²   19 τῆς alterum ex corr. add. D   20 ἐπει
τῷ AD: ἐπὶ τοῦ aBP   21 ποτὲ δὲ—23 ἡδονῆς, initio paginae, add. P³   προστιθέ-
μένου A   ante τὸ add. εἰ aABD: om. P³   22 τοῦ — αἱρετώτερον om. P³
23 ἥ] cf. p. 264, 19   24 αἱρετώτερον — ἐνδόξως om. A   τὸ corr. ex τῷ B
25 αἱρετώτερον aBP   25. 26 δόξης λύπῃ φευκτότερα A   26 τοῦ prius corr. D: τὸ
aABP, Dpr.   τὸ om. A: τὸν B   post τοῦ alterum add. ὡς D: eras. 1—2 lit. P
27 τῆς προσθήκης αἱρετώτερόν τι A

τερον, οὗτω καὶ οὐ τῇ προσθήκῃ γίνεται τι φευκτότερον, ἐκεῖνο φευκτότερον. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ δόξει ὁ τόπος ἀληθῆς εἶναι. οὐ γάρ, ἐπεὶ ἡ ἐλευθεριότης ἡ μετὰ πλούτου αἱρετώτερα τῆς μετ' ισχύος ἐλευθεριότητος, ἥδη καὶ πλούτος ισχύος αἱρετώτερος· οὐδὲ πάλιν, ἐπεὶ ισχὺς μετὰ ἄνδρεών αἱρετώτερα ἡ πλούτος μετά ἀνδρείας, διὰ τοῦτο πάλιν ισχὺς αἱρετώτερα πλούτου. εἴη γάρ ἂν τὸ αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ ἡττον αἱρετώτερον καὶ 10 μᾶλλον, εἰ γε ἐπὶ μὲν τῆς ἐλευθεριότητος ὁ πλούτος τῆς ισχύος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀνδρείας ἡ ισχὺς αἱρετώτερα τοῦ πλούτου, διπερ ἀποπον. ἀλλ οὐδέ, εἰ ισχὺς μετὰ ἀνδρείας αἱρετώτερον ἡ μετὰ σωφροσύνης, ἥδη καὶ ἀνδρεία 15 σωφροσύνης αἱρετώτερα. αἵτινον δὲ τοῦ μὴ ἐπὶ πάντων ἀληθῆ γίνεσθαι τὸν τόπον, διτὶ ἐπὶ πολλῶν τὸ κοινόν, φησι ἡ προσθήκη γίνεται, τῷ ἑτέρῳ τῶν προστιθεμένων ἡ γρῆται ἡ διλως ἐστὶν αὐτῷ συνεργόν· διὸ οὐκ ἔντος 20 αὐτοῦ αἱρετώτερου, ὅμοίως τὸ διλον αἱρετώτερον γίνεται. τῷ μὲν γάρ πλούτῳ ἡ ἐλευθεριότης γρῆται, μὴ γρωμένη τῇ ισχύι κατὰ τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν· πάλιν δὲ τῇ ισχύι ἡ ἀνδρεία, μὴ γρωμένη τῷ πλούτῳ· καὶ ἡ ισχὺς τῇ μὲν ἀνδρείᾳ συνεργός ἐστι, τῇ δὲ σωφροσύνῃ οὐδαμῶς. διὸ καὶ αὐτὸς εἰπε δεῖν εὐλαβεῖσθαι τὰ τοιαῦτα προτείνειν | ἐφ' ὧν τῷ μὲν ἑτέρῳ 25 τῶν προστιθεμένων γρῆται τὸ κοινόν ἡ ἀλλως πως συνεργόν ἐστι, τῷ δὲ λοιπῷ μὴ γρῆται μηδὲ συνεργόν ἐστιν. οὐ γάρ, εἰ 30 πρώτων μετὰ τεκτονικῆς αἱρετώτερον δρέπανον μετὰ τεκτονικῆς, διὰ τοῦτο ἀνάγκη πρίνα δρέπανον εἶναι αἱρετώτερον· διότι γάρ ὅργανον τῆς τεκτονικῆς ἐστιν ὁ πρώτων, οὐκέτι δὲ καὶ τὸ δρέπανον, διὰ τοῦτο αἱρετώτερον· ἐπεὶ καὶ τὸ δρέπανον πάλιν μετὰ ἀμπελουργικῆς αἱρετώτερον ἡ ὁ πρώτων. ἐφ' ὧν οὖν τὰ προστιθεμένα ὅμοίως ἔχει πρὸς τὸ κοινόν, ἐπὶ τούτων δὲ τόπος ἀληθῆς.

p. 118b16 Πάλιν εἰ ἐλάττονι προστεθέν τι τὸ διλον μεῖζον ποιεῖ.

Ο τόπος τοιοῦτος· τὸ τῷ ἐλάττονι ἀγαθῷ προστιθεμένον καὶ τὸ διλον μεῖζον ἀγαθὸν ποιοῦν αἱρετώτερον τοῦ μεῖζον προστιθεμένου καὶ τὸ διλον τοῦ διλού ἐλάττον ποιοῦντος. ἂν γάρ ἡ δύσι τινὰ ἀγαθά, τὸ μὲν μεῖζον 10 τὸ δὲ ἐλάττον, καὶ προστεθῆται τινα ἑκατέρῳ αὐτῶν, ὡς γίνεσθαι διὰ τὴν

2 ἀληθῆς ὁ τόπος D   ἡ BD: om. aAP   4 ante πλοῦτος add. ὁ A   5 αἱρετώτερον aP   5. 6 αἱρετώτερα D: αἱρετώτερον aABP   6 αὐτοῦ om. B   6. 7 μᾶλλον—ἡττον B   8 τοῦ om. B   9 αἱρετώτερα A   10 αἱρετώτερον B
 11. 12 τῶν προστιθεμένων τῷ ἑτέρῳ D   12 ἐστὶ συνεργὸν αὐτῷ D   ὃν B
 13 διμως fort. recte aP   15 ἡ prius aBP: om. AD   20 αἱρετώτερος A:
 αἱρετώτερος D   μετὰ τεκτονικῆς alterum AD: om. aBP   21 πρίνι A   22 οὐκ
 ἔστι aB   23 post αἱρετώτερον add. τὸ δρέπανον πάλιν aP   ὁ B: om. aADP
 26 ἐλάττον P¹, corr. P²   τι om. aDP (sed προστεθέν D)   διλον] ὁ B   27 τῷ
 om. aP   28 ποιοῦν ἀγαθὸν D   τῷ om. aBP   29 post ἀγαθὰ repetit τινὰ D
 30 ἐκάτερα A

πρόσθετιν αὐτῶν τό τε ὡς ἔλαττον ἀγαθὸν μεῖζον τὸ δὲ ὡς μεῖζον ἀγαθὸν ἔλαττον, τὸ τῷ ἐλάττονι προσκείμενον αἱρετώτερον τοῦ τῷ ἑτέρῳ τῷ μεῖζονι προσκειμένου. δύο γάρ ἀγαθὸν ἡ εὐεξία καὶ ἡ ὑγεία· προσκείσθω οὖν τῇ μὲν ὑγείᾳ ἐλάττονι οὔσῃ ἀγαθῷ ἀρετῇ, τῇ δὲ εὐεξίᾳ μεῖζονι ἀγαθῷ
5 οὔσῃ πλούτῳ· ἐπεὶ οὖν ἡ ὑγεία μετὰ ἀρετῆς μεῖζον ἀγαθὸν εὐεξίας μετὰ 15 πλούτου, καὶ ἀρετὴ πλούτου αἱρετωτέρα. πάλιν ἐπεὶ τοῦ λέγειν καὶ τοῦ σιωπᾶν δύο ὄντων καὶ αἱρετωτέρου ὄντος τοῦ λέγειν. ἐπεὶ καὶ πολὺ χρηστότερον, προστείσθετον τῷ μὲν σιωπᾶν τοῦ σωφρόνως τῷ δὲ λέγειν τοῦ ῥητορικῶς τὸ σωφρόνως σιωπᾶν αἱρετωτέρον τοῦ ῥητορικῶς λέγειν, καὶ 10 σωφροσύνη ῥητορικῆς αἱρετωτέρα. καὶ ἐπεὶ εὐεξία μὲν ὑγείας μεῖζον ἀγαθὸν, προστείσθετον δὲ τῇ μὲν ὑγείᾳ τοῦ θεωρεῖν τῇ δὲ εὐεξίᾳ τοῦ πράσ- 20 σειν αἱρετώτερον θεωρία μετὰ ὑγείας πράξεως μετὰ εὐεξίας. καὶ θεωρία πράξεως αἱρετωτέρα.

p. 118b17 Ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως.

15 Ὁμοίως φησὶ δεῖν ἐπιχειρεῖν ὥσπερ ἀπὸ τῆς προσθήσεως οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ἀφαιρέσεως· εἰ γάρ τῶν ἐπ' ἵζης αἱρετῶν ἀφαιρουμένων τινῶν τὸ καταλειπόμενον τῇ τοῦ ἑτέρου ἀφαιρέσει ἔλαττον γίνετο ἢ τῇ τοῦ ἑτέρου, οὐ τῇ ἀφαιρέσει ἔλαττον γίνεται, ἐκεῖνο αἱρετωτέρον. οὐ μόνον δὲ ἀν 25 δύο τινὰ ὁμοίως αἱρετὰ ληφθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐν τι αἱρετόν, ἐπειτα ἀφαιρεθῆ αὐτοῦ δι' ἀ αἱρετώτερον, εἰ εἴη δύο τινὰ καὶ εἴη τῇ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν ἀφαιρέσει μεῖζονις κατὰ τὴν αἱρετινὴν ἔλαττούμενον, οὐ τῇ ἀφαιρέσει ἡττον αἱρετὸν τὸ αὐτὸν γίνεται, ἐκεῖνο αἱρετωτέρον τοῦ ἑτέρου, οὐ μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν αἱρετώτερον. τοῦτο δὲ προδηλότατον μὲν ἐπὶ μεγεθῶν τε καὶ ἀριθμῶν ἔστιν· ἔλαττοῦται γάρ τὰ δέκα καὶ τῇ τῶν τριῶν καὶ τῇ 30 25 τῶν πέντε ἀφαιρέσει· ἀλλ ἐπειδὴ μᾶλλον ἔλαττοῦται τῇ τῶν πέντε ἀφαιρέσει ἢ τῇ τῶν τριῶν, τὰ πέντε τῶν τριῶν πλείω. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τῶν μεγεθῶν λόγος. ἐπὶ δὲ τῶν αἱρετῶν, ἐφ' ὧν ποιεῖται τὸν λόγον, οὕτως ἀν δεικνύοτο· εἰ ἀπὸ ὑγείας καὶ πλούτου καὶ κάλλους, ἅμα τῶν τριῶν ὄντων, ἔλαττον τὰ καταλειπόμενα δύο αἱρετὰ γίνεται ὑγείας ἀφαιρεθείσης ἢ

1. 2 τὸ δὲ (οὐ. ὡς) μεῖζον ἀγαθὸν ἔλαττον D: τὸ δὲ(δὲ compend. in ras. P²) ἔλαττον AP: τὸ δὲ ἔλαττον τὸ (δὲ add. B) ὡς μεῖζον aB   2 τῷ ἔλαττον] τούτῳ P   post ἑτέρῳ add. ἡτοι D   3. 4 προσκείσθω οὖν AD: προσκείσθωσαν ἴοῦν B: αἵς προσκείσθωσαν aP 4 οὕσῃ ἀγαθῷ A: ἀγαθῷ οὕσῃ B   4. 5 οὕσῃ ἀγαθῷ A   5 οὖν AD: οὐ. aBP 6 ante ἀρετῇ add. ἢ B   αἱρετωτέρον a   πάλιν — αἱρετωτέρα (10) οὐ. B τοῦ — τοῦ scripsi: τὸ — τὸ(οὐ. A)aADP   7. 8 χρηστοτέρον A   9 post τὸ addl. δὲ A   12 αἱρετωτέρα A   13 αἱρετωτέρον B   15 ἐπὶ B: ἐκ D   16 ἀπὸ] ἐπὶ B   17 γένοιτο a   18 αἱρετωτέρου A   19 ὁμοίως οὐ. B   τι αἱρετώτερον D   20 ἀ scripsi: ὃ libri   εἰ εἴη scripsi: ἢ εἰ aADP: ἢ εἰ ἢ B   καὶ om. a: ras. 3 lit. P   τοῦ om. D   21 αἱρετιν scripsi: ἀφαιρέσιν libri   ἔλαττομενον aB: ἔλαττουμενον A   23 αἱρετωτέρου A   25 ἀλλ ἐπειδὴ ante ras. 1 lit. add. P²   26 τῶν tertium AD: οὐ. aBP   28 εἰ] καὶ B   29 post ἔλαττον add. δὲ B   οὐο οὐ. B

πλούτου, ή ὑγεία τοῦ πλούτου αἱρετωτέρα· ἔλαττον γάρ αἱρετὸν πλούτος 35 μετὰ καλλους ἡ καλλος μετὰ ὑγείας, καὶ οὕτως μὲν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. ἔν-
εστι δὲ καὶ οὕτως δεῖξαι· εἰ ἐπ' Ἰητοῦ αἱρετῶν ὅντων πλούτου μετὰ ἴσχυος
καὶ ὑγείας μετὰ εὐγενείας, ἀφαιρεθείντων τοῦ μὲν πλούτου τῆς ἴσχυος τῆς
5 δὲ ὑγείας τῆς εὐγενείας ἔλαττον αἱρετὸν οὐ πλούτος τῆς ὑγείας. δῆλον ὡς
αἱρετώτερον ἴσχυς εὐγενείας· τὸ γάρ ἐπ' Ἰητοῦ αἱρετὸν ηὔτον αἱρετώτερον
γίνεται ἀφαιρουμένων τινῶν ἀπ' αὐτῶν, δέταν μᾶλλον αἱρετὸν ἡ τὸ 40
ἀφαιρουμένων.

p. 118b20 Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὐτὸν τὸ δὲ διὰ τὴν δόξαν αἱρετόν.

10 Αἱρετώτερον δὲ δι' αὐτὸν αἱρούμεθα τοῦ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων
δόξαν. οὕτως ὑγεία καλλους αἱρετωτέρα· τὴν μὲν γάρ ὑγείαν δι' αὐτὴν
αἱρούμεθα, καὶ μηδεὶς εἰσεσθαι μέλλῃ, τὸ δὲ καλλος διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ
δόξαν· μάταιον γοῦν δοκεῖ τὸ καλλος εἶναι μὴ γνωριζόμενον. ὠρίσατο
δὲ καὶ τὸ πρὸς δόξαν αἱρετόν· οὐ γάρ μηδενὸς συνειδότος μὴ ἂν σπου-
15 δάσαι τις ὑπάρχειν αὐτῷ, τοῦτο ἔστι τὸ διὰ δόξαν αἱρετόν. οὕτως δεικν-
ύνοιτο δὲν δὲ πλούτος τιμῆς αἱρετώτερος, καὶ οὐκία εὐδίκητος τῆς κεκρυμ-
μένης, καὶ ἐσθῆτος ἡ γρηγοριανή τῆς πολυτελοῦς, καὶ τῶν κτημάτων τὰ
προσήδους φέροντα τῶν ἐν ἐπιφανέστι καὶ αἱεὶ διοδευμένοις δητῶν γιωρίσις.

p. 118b22 Καὶ εἰ τὸ μὲν δι' αὐτὸν καὶ τὴν δόξαν αἱρετόν, τὸ δὲ |
20 διὰ θάτερον μόνον. 140

[Αἱρετώτερον φησιν εἶναι τὸ δι' ἀμφότερα αἱρετὸν τοῦ διὰ δόξαν
μόνην, οἷμαι καὶ τὸ δι' αὐτόν, ἐὰν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραληφθῇ· τὸ γάρ
δι' ἀμφω αἱρετώτερον πρόδηλον.] ἐπεὶ καὶ τὸ δι' αὐτὸν μόνον τοῦ πρὸς
δόξαν αἱρετώτερον, καὶ τὸ δι' ἀμφω φησι, τοῦ πρὸς θάτερον μόνον· τὸ
25 γάρ διὰ δόνο τοῦ διὰ τὴν θάτερον αὐτῶν αἱρετοῦ αἱρετώτερον. οὕτως ἡ μετὰ 5

1 ἡ B 4 ἀφαιρεθέντος τοῦ πλούτου μὲν A 5 αἱρετὸν ἔλαττον B 6 αἱρετω-
τέρα ἴσχυς; A αἱρετώτερον alterum ABD cf. p. 248,6 265,7. 8: αἱρετὸν aP
7 ἀφαιρουμένων BD: ἀφαιρουμένων aAP τὸ om. B 8 ἀφαιρουμένων D: ἀφηρημένων
aABP 9 αὐτὸν P: αὐτὸν aABD post τὴν add. ἀπὸ τῶν ἄλλων e vs. 10 D
αἱρετόν om. B 10 αἱρετώτερον—αἱρούμενα lemmati continuat A αὐτὸν BD
τοῦ] fort. oī, at cf. p. 265,23 11 αὐτὴν ABD 12 ἔσεσθαι B μέλλοι D:
λέγη B απ' D αὐτῶν B: αὐτῷ aAP: compend. D 13 post γνωριζόμενον add.
τὸ γάρ α: ὅτι τὸ καλλος μάταιόν ἔστι μὴ γνωριζόμενον· τὸ γάρ μηδενὸς συνειδότος μὴ ἂν
σπουδάσαι τις ὑπάρχειν αὐτῷ· ὅτι τὸ διὰ δόξαν αἱρετὸν εἰ μὴ γνωρίζοιτο, οὐδεὶς σπουδάσαι ἔχειν
αὐτό B 14 πρὸς τὸ A 14. 15 διατάξεις αἱρετόν om. A 15 αὐτῷ aB 16 δ] cf.
p. 266,23 17 τὰ] τὰς B 18 δὲ DP²: om. aABP¹ 19 αὐτὸν AB 21 αἱρε-
τώτερον—23 πρόδηλον deleui αἱρετωτέρως A ἀμφοτέρων A 22 μόνην] non
liquet A . οἷμαι—παραληφθῇ in mrg. add. P² (sed pleraque perierunt) δι' αὐτὸν
aA γάρ om. BP¹ (add. P²) 23 immo αἱρετώτερον (ἢ) αὐτὸν aDP²: αὐτὸν
ABP¹ 24 αἱρετωτέρα A 25 ante δοῦ add. τὰ D τὸ] τοῦ A

τοῦ γρηγόριου τὸ κεκοσμημένον ἔχουσα σίκινα αἱρετωτέρα τῆς μόνον τὸν κύρσιμον περικείμενος ἡ μόνον τὸ γρήγοριον ἔχοντος. ὑμοίως δὲ καὶ ἐσθῆταις ἡ σκεῦος. ἀλλὰ καὶ ἵππος αἱρετώτερος ὁ πρὸς τῷ εὐπειθῆς τε καὶ ταχὺς εἶναι καὶ ὀφελῆναι καλὸς ὅν τοῦ τὸ ἔτερον ἔχοντος μόνον. ἀλλὰ καὶ τὰ 5 ἄλλα αἰτήματα ἀμφω ἔχοντα τῶν μόνον τὸ ἔτερον. δεικνύοιτο δ' ἂν οὕτω καὶ τὸ ἐν ᾧ εἰ τῶν πολλῶν τὰ καλὰ προσεῖναι αἱρετώτερον ὃν τοῦ λανθάν- 10 νοντα, καὶ τὸ πρὸς τῷ εἶναι δίκαιον καὶ τὸ δοκεῖν ἔχειν τοῦ μόνον εἶναι. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἱρετῶν ὑμοίως. οὐδενὶ εἴρηται καὶ τὸ “ἄγνωστον μηδὲν ἔχομι καλόν”. ὑμοίως δ' ἂν δεικνύοιτο καὶ φευκτότερον, δὲ καὶ δὲ' αὐτὸς 15 καὶ διὰ τὴν δόξαν φευκτόν ἔστι. τοῦ διὰ θάτερον μόνον φευκτότερον γάρ τὸ φανερῶς ἀδικεῖν τοῦ κρύφα· καὶ τὸ ἀκολασταίνειν ὑμοίως.

p. 118b24 Καὶ ὑπότερον μᾶλλον δι' αὐτὸς τίμιον, τοῦτο καὶ βέλτιον καὶ αἱρετώτερον.

15

“Ωσπερ τὸ δι' αὐτὸς αἱρετὸν τοῦ διὰ δόξαν αἱρετώτερον καὶ τὸ δι' αὐτὸς καὶ διὰ δόξαν τοῦ διὰ θάτερον, οὗτω καὶ τῶν δι' αὐτὰ αἱρετῶν τε καὶ τιμίων τὸ μᾶλλον δι' αὐτὸς αἱρετὸν καὶ τίμιον αἱρετώτερον. οἷον εἰ μᾶλλον δι' αὐτὸς τίμιον θεωρία πρᾶξεως (πᾶσα γάρ πρᾶξις ὑπὲρ τοῦ ἐπανορθῶσαι τι γίνεσθαι δοκεῖ, ἡ δὲ θεωρία αὐτὴ δι' αὐτήν), αἱρετώτερον. καὶ εἰ μᾶλλον δι' αὐτὴν ἡ φρόνησις τῆς ἀνδρείας τιμά, καὶ αἱρε- 20 τοῦ τιμώμενος τῆς μὲν γάρ πανταχοῦ, τῆς δὲ ἐν τοῖς κινδύνοις ἡ ἐνέργεια. ὥρισατο δὲ καὶ τὸ δι' αὐτὸς τιμιώτερον, τοῦτ' ἔστιν αἱρετώτερον, ὥσπερ καὶ τὸ πρὸς δόξαν αἱρετὸν πρὸ διλέγου. δὲ γάρ μηδενὸς ἄλλου μελλοντος ὑπάρξειν δι' αὐτὸς αἱρούμεθα μᾶλλον, τοῦτ' ἔστι καθ' αὐτὸν καὶ δι' αὐτὸς τιμιώτερον. οὗτω τιμιώτερον ὑγείᾳ πλούτου καὶ εὐγενείᾳ 25 καὶ ισχύος καὶ καλλους.

1 τοῦ οἵμ. α	1. 2 τῶν κόσμου οἱ. A	2 περικείμενον A	δὲ οἱ. B
3 τὸ A	εὐπαθῆς αἱ	4 καλός A	5 τῶν superser. B:
τῶν τῶν πρὸς A	μόνον in μόνων μιταντί B	οὗτω οἱ. A	6 καὶ οἱ. D
ἢν postea add. D	6. 7 λανθάνοντα aP: λανθάνοντος BD: ἀποθανόντος A		
7 ἔχει a	8 εἴρηται] Callim. fr. 422 Schn.	μηδὲ P	9 δι' οἱ. AB: postea add. P ¹
ώντὸς a: ὠντὸς ABDP	10 καὶ οἱ. A	11 τὸ alterum scripsi cf.	
vv. 2, 3: τοῦ libri	12 μᾶλλον οἱ. D	ώντὸς DP	καὶ alterum οἱ. D
14 ὠντὸς A	13 καὶ αἱρετώτερος A	15 ὠντὸς ABP ² : ὠντὸς ADP ¹	θατέρου A
δι' αὐτὰ aB, Bpr., in ras. P ² : δι' αὐτὰ A, Beorr.		16 ὠντὸς AP ¹ (corr. P ²)	καὶ
τίμιον αἱρετώτερον scripsi: αἱρετώτερον ἡ (ῃ P: γ̄ aBD) καὶ τιμιώτερον aBDP: αἱρετώτερον		22 πρὸ διλέγου]	
καὶ τιμιώτερον A	οἷον οἱ. B	17 ὠντὸς ABP ¹ (corr. P ²)	18 ἀνορθῶσαι B
ἀντῆ] in ras. P ²	18 et 19 αὐτὴν AP ¹ (corr. P ²)	18. 19 αἱρετώτερά A	
19 τίμιος P ¹ , corr. P ²	21 ὠντὸς ADP ¹ (corr. P ²)	22 πρὸ διλέγου]	
p. 118b21	23 δι'] καθ' D	23 et 24 δι' αὐτὸς AP ¹ (corr. P ²)	ante καθ' add.
καὶ A	24 δι' αὐτὸς αἱρετώτερον a	οὗτως ὑγείας τιμιώτερον (compend.) καὶ πλούτου Λ	
	καὶ εὐγενείας οἱ. A		

p. 118b27 Ἔτι διελέσθαι ποσαχῶς τὸ αἴρετὸν λέγεται καὶ τινῶν 25
γάριν.

Δεῖν φησι καὶ ἐκ τῆς διαιρέσσως τοῦ αἴρετοῦ ἀφορμὰς λαμβάνειν· ἀν γάρ διελόμεθα ποσαχῶς λέγεται τὸ αἴρετόν, ἐπεὶ μὴ μοναχῶς, εὐπο-
5 ρήσομεν ἐπιγειρημάτων πρὸς τὴν τοῦ αἴρετωτέρου κατασκευήν. λέγεται
δὴ τὸ αἴρετὸν τριγῶς· καὶ γάρ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἥδον καὶ τὸ συμφέρον
αἴρετά. φ δὴ πάντα ταῦτα ὑπάρχει καὶ διὰ πάντα ἔστιν αἴρετάν, τοῦτο
τῶν μὴ πάντα ἔχοντων αἴρετώτερον· καὶ ἢ τὰ πλείω τῶν οἵς τὰ ἐλάττω, 30
ἄν τὸ ὄμοιώς αὐτοῖς ὑπάρχῃ. ἐπειδὴ δύναται γε τὸ κατὰ τὶ δὲ σφόδρα
10 αἴρετὸν τοῦ κατὰ πάντα μὲν μὴ μέντοι σφόδρα αἴρετον αἴρετώτερον εἶναι.
ἡ γοῦν φρόνησις δὲί αὐτὴν μόνον οὖσα αἴρετὴ αἴρετωτέρα ἔστιν ἰσχύος
διὰ πάντα οὖσης αἴρετῆς· καὶ γάρ δὲί αὐτὸς ἡ ἰσχὺς αἴρετὴν εἶναι δοκεῖ
καὶ ὡς καλὸν καὶ ὡς συμφέρον καὶ ὡς ἥδον, ἀλλ' ὑπερέχει τῷ δὲ αὐτὸν
αἴρετῷ ἡ φρόνησις τούτων ἀπάντων. ἀλλὰ καὶ τὸ μὲν δὲί αὐτὸς ἡ αἴρετόν, 35
15 τὸ δὲ διὰ τὸ ἥδον καὶ τὸ χρήσιμον, τὸ δὲ αὐτὸν αἴρετὸν καίτοι δὲί ἐν
δὲν αἴρετὸν αἴρετώτερον ἀν εἴλη [καὶ] τοῦ δὲί ἔστενα αἴρετον καίτοι διὰ πλείω
ὅντος αἴρετοῦ. σωφροσύνη γοῦν δὲί αὐτὴν μόνον οὖσα αἴρετὴ αἴρετωτέρα
ἔστι τιμῆς καὶ διὰ τὸ ἥδον καὶ διὰ τὸ χρήσιμον οὖσης αἴρετῆς. ἡ πάσα
ἀρετὴ καὶ δὲί αὐτὴν καὶ διὰ τὸ ἥδον ἔστιν αἴρετὴ, ὅτι ἥδεῖσι καὶδ' αὐτὰς
20 αἱ κατ' ἀρετὴν ἐνέργειαι· διὸ καὶ εἰ κατὰ πλείω τι εἴη αἴρετὸν οὐκ δὲν
ἀρετή, τῷ καὶ διὰ τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ ἥδον ἐλάττοδιελέσθαι τῆς ἀρετῆς
ἐλάττων αὐτῆς ἔσται αἴρετόν. ἔσται οὖν αἴρετώτερον τὸ κατὰ πάντα τοῦ
κατὰ τινὰ καὶ τὸ κατὰ πλείω τοῦ κατὰ ἐλάττω, ἀν ἦ τὸ κατὰ πλείω ὄμοιώς
τῷ κατὰ ἐλάττω καὶδ' ἔκαστον τῶν αἴρετῶν αἴρετὸν καὶ ἔτι τὰ ἐλάττω
25 ἐν τοῖς πλείσι περιέχεται. οὗτος ἐν Ἡθικοῖς ἔδειξε τὴν διὰ τὸ καλὸν
φιλίαν αἴρετώτεράν οὖσαν τῆς τε διὰ τὸ ἥδον καὶ τῆς διὰ τὸ χρήσιμον· ἡ 45
γάρ διὰ τὸ καλὸν πρὸς τῷ διὰ τὸ καλὸν αἴρετὴ εἶναι καὶ τὸ ἥδον καὶ τὸ

3 καὶ om. B 4 μὴ om. a 5 αἴρετοῦ B λέγεται—αἴρετώτερον (8) Suidas sub
v. αἴρετόν λέγω B 7 ταῦτα πάντα AB Suid. διὰ πάντων A 8 αἴρετώ-
τερα A φ τῷ B 8. 9 (ἐλάττω) (in ras.) ἀν τὸ P² 9 ἀν om. B ὑπάρχει
B, Ppr. (corr. P¹) ἐπεὶ D δὲν ABD: ἐν aP 10 μέντοι ἐπί τι B 11 γοῦν
corr. ex γάρ B αὐτὴν AP¹ (corr. P²) μόνη οὖσα αἴρετόν B 12 πάντων A
αὐτὸ P¹ (corr. P²): αὐτὰ A εἶναι δοκεῖ AD: εἶναι B: ras. 3 lit. P: om. a
13, 14, 15 αὐτὸ AP¹ (corr. P²) 13 καλλ' A 14 ἡ φρόνησις αἴρετῷ D αἴρετὸν
ἡ A 15 διὰ τὸ corr. ex δὲί αὐτὸ P² τὸ (ante χρησ.) om. D καίτοι δὲί ἐν (i. e.
δὲί α') seripsi: καὶ τὸ λόγι libri 16 (αἰ)ρετὸν—17 αἴρετ(η), iinitium pag., P³ καὶ
delevi (ξε)νία in ras. D: ἔστενο B καίτοι seripsi: καὶ τοῦ aADP³: καὶ B
17 αὐτὴν A, Dpr. μόνη B 18 διὰ alterum om. P 19 αὐτὴν P¹, corr. P² ἔτι
seripsi: ἔτι libri ιδιαι B 20 εἰ καὶ D εἴη τι A ὃν aAB: ἀν D et, ut vi-
detur, P 21 τῷ (τὸ A: om. B) καὶ διὰ τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ ἥδον ABD: τῷ καὶ δὲί αὐτὸ
καὶ διὰ τὸ ἥδον α: τῷ καὶ δὲί αὐτὸ καὶ διὰ supra // τὸ διὰ τὸ ἥδον P² 24 τῷ aAP: τοῦ
BD ἔκαστα aP αἴρετῶν aP: ἀρετῶν ABD post ἔτι add. εἰ aADP²: om. BP¹
25 περιέχεται aAP: περιέχεται BD post ἔτι add. τοῖς aP ἐν Ἡθικοῖς Nicom.
X 4.5 τῶν καλῶν A 26 τῆς alterum om. D 27 ἀρετὴ B

γρήσιμον ἔχει, καὶ ἴσχυς δὲ πλούτου αἱρετωτέρα ἂν δεικνύοιτο τῷ διὰ τὰ πλείω αἱρετῇ εἰναι [καὶ τὸ ἥδη καὶ τὸ γρήσιμον ἔχειν]. ὁ μὲν γάρ διὰ τὸ συμφέρον μόνον, η̄ δὲ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἥδη ἔχειν δύοει. ἀλλὰ καὶ δύεια ἥδονῆς· καὶ γάρ τὸ ἥδη καὶ τὸ συμφέρον ἔχει. εἰ δὲ εἴη τὰ 5 συγχρινόμενα διὰ τὰ αὐτὰ αἱρετά, φῶ μᾶλλον ὑπάρχει ταῦτα, ἐκεῖνο αἱρετώτερον ἔσται. οὗτο σωφροσύνη ἐγκρατείας· διὰ τὰ αὐτὰ μὲν γάρ ἄμφω, 141 ἀλλὰ μᾶλλον η̄ σωφροσύνη, καὶ τὸ μανθάνειν δὲ τοῦ γυμνάζεσθαι αἱρετώτερον, καίτοι ἄμφω διὰ τὸ συμφέρον αἱρετά· ἀλλὰ μᾶλλον ὑπάρχει τοῦτο τῷ μανθάνειν. οὗτο δειγμήσεται καὶ ἀνδρείας δικαιοσύνη αἱρετωτέρα· 10 ἀμφοτέραι μὲν γάρ καὶ διὰ τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ ἥδη, ἀλλ’ οὐχ ὅμοιας η̄ ἀνδρεία τὸ ἥδη ἔχει διὰ τὰ τραύματα καὶ τὰς ἀναιρέσεις. ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ βελτίνους γάριν αἱρετὸν αἱρετώτερον, οἷον τὸ μανθάνειν τοῦ γυμνάζεσθαι· τὸ μὲν γάρ ἐπιστήμης γάριν, τὸ δὲ ἰσχύος. ἀλλὰ καὶ τὸ γρηγορὰ γῆγη τῆς ἀσκήσεως τοῦ σώματος· τὰ μὲν γάρ διὰ φιλοσοφίαν, η̄ δὲ διὰ 15 ἀθλητινούς αἱρετήν, καὶ τοῦ πανηγυρίειν τὸ παιδεύεσθαι· τὸ μὲν γάρ ἀρετῆς γάριν, τὸ δὲ ἥδονῆς. ὁ δὲ τόπος δυνάμει γῆγη καὶ ἐν τοῖς πρώτοις εἰρη- 19 ται· ὃν γάρ τὰ τέλη αἱρετώτερα, καὶ αὐτὰ αἱρετά. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν· καὶ γάρ καὶ ἐπὶ τούτων φευκτότερον τὸ πλειόνων ἀγαθῶν ἐμποδιστικὸν καὶ τὸ τῶν μᾶλλον ἀγαθῶν ἀναιρετικόν. οὗτο νόσος 20 αἰσχυνος· πλειόνων γάρ η̄ νόσος ἐμποδιστική· καὶ γάρ ἥδονῆς καὶ τοῦ σπουδαῖον εἰναι· τὸ δὲ ἥδονῆς μόνης, καὶ πενία ἀδεξίας, καὶ η̄ τῆς ψυχῆς ἀφύια τῆς τοῦ σώματος· τοῦ γάρ μᾶλλον αἱρετοῦ ἐμποδιστικόν. καὶ ἀπο- 25 βολὴ μαθημάτων ἀποβολῆς χρημάτων· βελτίνους γάρ ἀναιρετικόν. εἴη δ’ ἀν τὸ διὰ τὴν δόξαν αἱρετὸν η̄ ὑπὸ τὸ ἥδη η̄ ὑπὸ τὸ συμφέρον.

25 p. 118b37 "Ετι ἐκ τοῦ ἡμοίως δεικνύναι φευκτὸν καὶ αἱρετόν.

"Ηττον αἱρετὸν τὸ ὅμοιως αἱρετόν τε καὶ φευκτὸν τοῦ μόνον αἱρετοῦ. οἷον εἰ τὸ μὲν πολιτεύεσθαι καὶ αἱρετὸν καὶ φευκτόν (φευκτὸν γάρ διά τε τὰς ἐνογκλήσεις καὶ τὰς ἐπηρείας), τὸ δὲ φιλοσοφεῖν αἱρετὸν μόνον, αἱρετώτερον τὸ φιλοσοφεῖν. καὶ εἰ δόξα μὲν καὶ κάλος καὶ πλοῦ-

1. 2 ἔχει—γρήσιμον om. B: καὶ—ἔχειν om. a	1 ἔν δεικνύοιτο DP: ἀναθεικνύοιτο Λ
2 καὶ—ἔχειν ut e p. 271,27—272,1 illatum delevi	post καὶ prius ras. D ἢ ADP:
ἡ aB καὶ τὸ ἥδη ἔχειν καὶ τὸ καλὸν D	5 δ A 6 τὰ αὐτὰ ABD: ταῦτα aP
9 τοῦτο τῷ B: τούτῳ τῷ A, ex τοῦ τῷ corr. D: τοῦ γυμνάζεσθαι τὸ aP ante ἀνδρείας add. τῆς ABD	ante ἀνδρείας
10 ἀμφοτέρα Λ: ἄμφω D 11 post τὰ add. αὐτὰ B 11. 12 τὸ τοῦ] τοῦτο A 12 τοῦ prius ex corr. add. D 13 post δὲ add. καὶ A 14 τὸ	11. 12 τὸ
ABD: τὸ aP 15 ἀρετῆ, καὶ τὸ—τοῦ B 16 ἥδη] ἥδη Λ ἐν τοῖς πρώτοις]	
c. 1 p. 116b26 τοῖς om. B 17 καὶ αὐτὰ αἱρετά om. signo appieto P	
18 καὶ γάρ καὶ γάρ D: καὶ γάρ aLP 21 σπουδαῖον Α μόνον A	
22 εὑρίσκει B 23 βέλτιον Α 24 τὴν om. D 26 ἥττον αἱρετόν lemmati continuat Λ post ἥττον add. γάρ aB 27 post αἱρετὸν add. τε aP 29 post αἱρετώτερον add. γάρ B	

τος καὶ αἱρετὰ καὶ φευκτά (διὰ γὰρ τὰς δὲ) αὐτὰ ἐπιβουλὰς ἔχει τι καὶ φευκτόν. ὑγεία δὲ καὶ ισχὺς αἱρετὰ μόνον, αἱρετώτερα ταῦτα ἔκεινων τῶν αἱρετῶν καὶ φευκτῶν. εἴη δὲ καὶ τὸ πλεῖν τε καὶ ἐμπορεύεσθαι διὰ τοὺς κινδύνους τοὺς κατὰ θλάτταν πρὸς τῷ αἱρετῷ καὶ τῷ φευκτῷ ἔχοντα. 5 τὸ δὲ γεωργεῖν αἱρετὸν μόνον.

p. 119a2 Οἱ αὐτοὶ δὲ τόποι γρήσιμοι καὶ πρὸς τὸ δεικνύαι ὁτιοῦ 25 αἱρετὸν ἢ φευκτόν.

Παραδοὺς τοὺς τόπους, δὲ ὧν οἷν τέ ἐστι τὰς κατὰ τὸ αἱρετὸν συγκρίσεις ποιεῖσθαι. τοὺς αὐτοὺς τόπους φησὶν ἀριθμέειν καὶ πρὸς τὸ 10 δεικνύαι διὰ τὸ πλῆθος τί ἐστιν αἱρετόν. ἐπεὶ γὰρ τὸ αἱρετώτερον καὶ αἱρετόν, ἥσπερ τὸ γρηγοριώτερον καὶ γρήσιμον καὶ τὸ καλλιον καὶ καλόν, ἀντὶ τὰς ὑπεροχάς καὶ τὰς συγκρίσεις τὰς πρὸς ἄλληλα ἔκαστου αὐτῶν ἀφαιρῶμεν, δεικνύομεν ἀντὶ αὐτὰς ἀγλον καὶ αὐτῶς ὅντα τοιαῦτα διὰ τῶν 20 αὐτῶν τόπων. τῷ γὰρ τὸ τίμιον αἱρετὸν εἶναι, τούτῳ καὶ τὸ τιμιώτερόν τινος αἱρετώτερον ἔκεινον. ὥστε ἐν τῷ λαβεῖν διὰ τίμιον εἴη, ἀντὶ καὶ διὰ αἱρετὸν λαμβάνων· ὅμοιώς καὶ τὸ γρηγοριώτερον αἱρετώτερον, διὰ τὸ γρήσιμον αἱρετόν. ἀφελόντας οὖν γρήσιμον τὴν πρὸς ἄλληλα σύγκρισιν λαμβάνειν ‘πᾶν τὸ τίμιον αἱρετόν, ἀργὴ δὲ φέρε εἰπεῖν τίμιον, ὥστε καὶ αἱρετόν’. ὅμοιώς καὶ ἐπὶ τοῦ γρηγορίου ‘τὸ γρηγοριόν αἱρετόν, πλοῦτος δὲ γρήσιμον’. 25 δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καθ’ ἡ τὸ αἱρετώτερον δείκνυται, ὥσα τῷ ὅμοιογομένῳ αἱρετὰ εἶναι, καθ’ ἡ σύγκρισις αὐτοῖς, αἱρετώτερα εἶναι δείκνυται· οὐ γάρ μόνον τὸ τιμιώτερον καὶ τὸ γρηγοριώτερον αἱρετώτερον, ἄλλα καὶ τὸ ἀλυπότερον, ἀντὶ οὗτος τύχη, καὶ τὸ ἥδιον καὶ δὲ σπουδαῖος ἀντὶ ἔλοιτο μᾶλλον· καὶ καθ’ ὥσα ἄλλα τοιαῦτα διὰ κατὰ τὸ αἱρετὸν 30 ὑπεροχὴ γίνεσθαι δέδεικται, κατὰ πάντα, ἀντὶ ἀφελόντες τὴν πρὸς ἄλληλα σύγκρισιν καὶ ὑπεροχὴν τὸ ἀπλῶς λαμβάνωμεν, εἴημεν ἀντὶ αἱρετὸν ἔκαστον αὐτῶν δεικνύοντες. ἐπ’ ἐνίων δέ φησιν εὐθέως ἐν τῇ πρὸς ἔτερον συγκρίσει περιέχεσθαι τε καὶ ἐλέγχεσθαι καὶ τὸ ἔκάτερον αὐτῶν αἱρετὸν εἶναι, ἢ τὸ ἔτερόν γε φανερώς. πάντως μὲν γὰρ ἀμφω δεῖ εἶναι

1 αὐτὰ DP¹: αὐτὰ aABP²   3 πλεῖν] πλουτεῖν B   τε καὶ] δὲ καὶ τὸ D   4 τῷ φευκτῷ A   8 τοὺς om. II   αἱρετὸν B cf. p. 275, 21, 279, 2: αἱρετώτερον aADP

9 τόπους aBD: τούτους AP   post φησὶ add. τόπους aLP   10 δεικνύαι—γὰρ τὸ om. A   καὶ αἱρετόν om. aP¹; signum, enī in mrg. nihil respondet, posuisse videtur P²

11 καὶ γρήσιμον D: om. aABP   ἀν om. B   12. 13 ἀφαιροῦντες B   13 δείκνυμεν AD   δηλούνται καὶ om. aP   14 τὸ γὰρ omisso τῷ A   τὸ alterum om. B

15 an εἴη sive εἴης?   16 λαμβάνων aBP: λαμβάν^w A: λαβεῖν D   18 post εἰπεῖν add. τὸ aABDP²: om. P¹   19 δὲ γρήσιμος A   20 λόγος καὶ ἐπὶ obsecrata D:

δὲ καὶ ἐπὶ B   καθ’ ἡ BD: καθὸ aAP   21 καθ’ ἡ scripsi: καθὸ libri

αὐτὰ αἱρετώτερα εἶναι δείκνυσθαι — τύχη καὶ τὸ (23), initium paginae, P³   22. 23 αἱρετώτερον om. P³   23 ιδιον A   δ ὁ D: δ aB: δ A: non liquet P   24 αἱρετὸν D: αἱρετώτερον aABP   25 γίνεσθαι δέδεικται] γίνεται καὶ P   29 post γὰρ add. δὲ A

τοιαῦτα τὰ συγχρινόμενα, προδήλως μέντοι τὸ ἔτερον [τὸ προσκείμενον] τοιού-
τον εἶναι τίθεται· ὡς γάρ πρόσκειται τὸ ἀγαθόν. προδήλως τοῦτο ἔχει καὶ τὸ 45
αἴρετὸν προσκείμενον. οὐκέτι¹ ὄμοιώς φανερῶς τὸ αἴρετὸν ἐν τῇ κατὰ τὸ
χρήσιμον συγχρίσει περιέχεται. ἔστιν οὖν ὁ λέγει, θτὶ ἐπ’ ἐνίων οὐ δεῖ
5 κατασκευῆς πρὸς τὸ δεῖξαι αἴρετὸν τῶν κατὰ τὴν σύγχρισιν λεγομένων.
ἴσως μὲν γάρ πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ χρήσιμον αἴρετὸν ἦ τὸ ἥδη ἢ τὸ ἀλυπόν 142
ἢ τὸ πολυγρόνιν λόγου δεῖ· ἐν οἷς δὲ κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἡ σύγχρισις. ταῦτα
προδήλως τὸ αἴρετὸν ἔχει· τὸ γάρ αἴρετὸν ἀγαθόν. ἢ οὐ τοῦτ’ ἔστι τὸ
λεγόμενον διὰ τοῦ ὄμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων ὅσα τοιαύτην
10 ἔχει τὴν σύγχρισιν· ἀλλ’ ἐπεὶ ἔνια τῶν κατὰ σύγχρισιν λεγομένων οὐ
πάντως καὶ τὸ ἀπλῶς ἐμφανίζεται ἔχει (οὐ γάρ, εἰ τὸ ἐνὶ ὑπερέγον τινὸς 5
πλεῖστον ἔκεινον καὶ διὰ τοῦτο τὰ τρία τῶν δύο πλείω, ἥδη καὶ τὸ πολλὰ
εἶναι τὰ τρία οἵνα τε διὰ τοῦ κειμένου τόπου δεικνύνται, ἀφελόντας αὐτοὺς
τὴν πρὸς τὸ δύο ὑπεροχήν· ἀλλ’ οὐδέ). ἐπεὶ πᾶν τὸ λγφθὲν μέγεθος, καὶ
15 ἡ μικρόν, ὑπερέχει τινός, τὸ δὲ ὑπερέγον τινὸς μεῖζον, ἥδη, διάτι μεῖζον, καὶ
μέγα), διὰ τοῦτο οὖν προσείθηκε τὸ ὅσα τοιαύτην ἔχει τὴν σύγχρισιν.
τοιαύτην δὲ ἔχει τὰ αἴρετώτερον ἀλλοι ἀλλοι δεικνύνται τι τῷ πολυγρο- 10
νιωτέρῳ ἀγαθῷ, τῷ βεβαιοτέρῳ, τοῖς τοιούτοις. ὁ γάρ λέγων τὸ φύσει
ἀγαθὸν τοῦ μὴ φύσει ἀγαθὸν αἴρετώτερον εἶναι, τῷ τὸ ἀγαθὸν αἴρετὸν
20 εἶναι ἐπ’ ἀμφοτέρων δὲ αὐτὸν λαμβάνειν καὶ ὅτι ἀμφοτέροις ἔστιν αἴρετὰ τί-
θησιν· καὶ γάρ, εἰ τὸ φύσει ἀγαθὸν ἔστι, τοῦτο αἴρετόν· καὶ μὴ φύσει
δὲ ἡ τὸ ἀγαθὸν δέ, καὶ τοῦτο αἴρετόν· πᾶν γάρ ἀγαθὸν αἴρετόν. συγχρί-
νοντες μὲν οὖν ἐροῦμεν ‘τὸ φύσει ἀγαθὸν τοῦ μὴ φύσει αἴρετώτερον· καὶ 15
ἔστι φύσει μὲν ἀγαθὸν ἡ ὑγεία. οὐ φύσει δὲ τὸ νικᾶν μαχητέμενον· αἴρε-
25 τώτερον ἄρα ὑγεία τῆς ἐν πολέμῳ νίκης². δεικνύντες δὲ αἴρετὸν ἐροῦ-
μεν ‘τὸ φύσει ἀγαθὸν αἴρετόν, φύσει δὲ ἀγαθὸν ἡ ὑγεία, καὶ αἴρετὸν
ἄρα’. καὶ πᾶλιν ‘πᾶν ἀγαθὸν αἴρετόν, τίταν καὶ τὸ μὴ φύσει’. ὄμοιώς
καὶ ἐπὶ τοῦ τιμιωτέρου· εἰ τοῦτο τούτου τῷ τιμιώτερον εἶναι αἴρετώ-
τερόν ἔστιν. ἐπεὶ τὸ τίμιον αἴρετόν, τὸ δὲ τιμιώτερόν τινος τίμιον (οὐ
30 γάρ ἂν ἣν τιμιώτερον μὴ ὃν τίμιον), τόδε ἄρα αἴρετόν. ὄμοιώς, εἰ τόδε 20
τῷ πολυγρονιώτερον ἀγαθὸν εἶναι τοῦδε αἴρετώτερον, τὸ αὐτὴν τοῦτο

1 τὰ συγχρινόμενα τοιαῦτα D προδηλον A τὸ prius om. B τὸ προσκείμενον
glebivi 2 τούτων A 3 αἴρετὸν prius scripsi: ἔτερον libri φανερω (sic) A
5 αἴρετὸν scripsi: αἴρετώτερον libri τὴν om. B 7 δέ] γάρ B 9 διὰ τὸ B
11 ἐνὶ corr. ex ἔνιοι sive ἔνιον B 10 πάρογον B 12 πλείω τῶν δύο B 13 τὰ
corr. ex τῶν B αὐτὴν P¹, corr. P² 14 ἀλλ’ om. D 15 τὸ δὲ ὑπερέγον τινὸς
om. A 16 οὖν om. A τὴν σύγχρισιν, quod post 17 ἔχει collocant libri, huc
reposui 17 τὰ scripsi: τὸ libri δεικνύντα A: δεικνύντα B: δεικνύνται al. P¹
tu cf. p. 277, 14 19 αἴρετώτερον (post ἀγαθὸν) B εἶναι, τῷ — αἴρετώτερον (23)
initio paginae iterat D 20 ἐπ’ ἀμφοτέροις P: compend. D λαμβάνειν D: λαμβάνει
αΛΒΡ 21 post αἴρετόν add. ἔστιν αΒΡ καὶ B 22 δὲ prius om. B
δέ alterum add. P² πᾶν — αἴρετόν om. B 24 μὲν φύσει A 24, 25 αἴρετω-
τέρα B 25 ante ὑγεία add. ἡ B 26 ἡ om. B 28, 29 αἴρετώτερα A
29 τιμιώτερον] τιμῇ A 30 ἂν om. B ὄμοιώς om. D post ὄμοιώς add.
δὲ A 31 τῷ] τὸ B εἶναι τοῦδε] ἔστι τούτου B

τῷ πολυχρόνιν εἶναι αἴρετὸν ἀν εἴη. δέκαλον οὖν πᾶς οὗτος τε τοῖς συγκρίτι-
κοῖς τόποις γρῆσθαι καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀπλῶς αἴρετοῦ δεῖξιν. ἐπιζητήσαι
δ' ἀν τις εἰ ἐπὶ πάντων ὑγιεῖς τὸ τὸ μᾶλλον τι ὅν καὶ ἀπλῶς εἶναι.
λέγεται γάρ καὶ γῆ γῆς κουφοτέρα οὐκ οὐσα ἀπλῶς κούφη. καὶ
5 πᾶρ πυρὸς βαρύτερον οὐκ ὅν ἀπλῶς βαρύ. οὐκοῦ κυρίως ἐπὶ τούτον τὸν
τὰ συγκριτικὰ λέγεται τῶν μὴ ἀναδεχομένων τὸν λόγον τοῦ καθ' ὃ γῆ
σύγκρισις. οὔτε γάρ η γῆ τὸν κούφου λόγον ἐπιδέχεται. οὐ γε ἀπλῶς
ἔστι βραχεῖα (κοῦφον δέ ἔστι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον),
οὔτε τὸ πᾶρ τὸν βαρέως. οὐ λέγεται γάρ η γῆ κουφοτέρα τῷ θαύτῃν
10 ἐξ αὐτῆς ἄνω φέρεται, ἀλλὰ τῷ εὑθιαστοτέρα εἶναι καὶ ἥπον ἄνω βιαζε-
ται. οὐκ ἔστι κούφου. ὄμοιός καὶ πᾶρ βαρύτερον λέγεται τὸ ἥπον ω
κάτω σπάμενον. καθ' ὄμοιότητα οὖν τινα ταῦτα λέγεται, οὐ κυρίως.

p. 119a12 Αγηπτέον δὲ ὅτι μάλιστα καθόλου τοὺς τόπους.

Περὶ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ μεῖζονος καὶ ὅλως τῶν ἐν συγκρίσει παρα-
15 δοὺς ἡμῖν τοὺς συγκριτικὸς τόπους ἐπὶ ὠρισμένου τινός (ἐπὶ γάρ τοῦ
αἴρετοῦ· πάντες γάρ κατὰ τοῦτο τὴν σύγκρισιν ἐποιοῦντο, ἐπειδὴ εὐπαρα-
κολουσιητοτέρα η τῶν τόπων παράδοσις ἐπὶ ὠρισμένου τινός [ώς τὸ φύεται
ἀγαθὸν αἴρετόν, φύεται δὲ ἀγαθὸν η ὑγεία. η ὑγεία φύεται αἴρετόν. ἔστι δέ
τινα φύεται αἴρετά οὐ πάντως ἀγαθά· οἷον ἀγαθὸν ἄρα η ὑγεία πρώτη
20 πρότερος, ὡς εἴπομεν, γνωμένη]), ἐπεὶ μὴ γίνεται η σύγκρισις κατὰ τὸ
αἴρετὸν μόνον. πάνυ ἐμμεθόδως ὑποδείκνυσιν ἡμῖν δι' ὧν προστίθησι. πᾶς
τοῖς αὐτοῖς τούτοις τόποις καθόλου καὶ πρὸς τὰ ἄλλα πάντα, καθ' ἡ
σύγκρισις γίνεται. γρῆσθαι δυνητόμεθα. ἐπεὶ γάρ τὸ μᾶλλον συγκριτικὸν 40
ὅν, καὶ τὸ μεῖζον ὄμοιός, οὐκ ἐν ἀγαθοῖς μόνον καὶ αἴρετοῖς ἔστιν ἄλλα
25 καὶ ἐν ἄλλοις (μᾶλλον γάρ καὶ ἐπὶ θερμοῦ καὶ βαρέος καὶ λευκοῦ καὶ
μορίων ἄλλων λέγεται. ὄμοιός καὶ τὸ μεῖζον συγκριτικὸν (ὅν) οὐκ ἐπὶ ἀγαθῶν
μᾶλλιστα μὲν γάρ ἐπὶ μεγεθῶν, καὶ ἐπὶ ἀριθμῶν δὲ καὶ βαρέων καὶ ἐπ'

1 τῷ] τὸ B πολυχρονιώτερον D αἴρετὸν ἀν εἴη ante τῷ transposuit A 3 τὸ
alterum om. D 4 post κούφη add. ἐπεὶ A 5 οὐκ ὅν D: καὶ οὐκ ἔστιν aABP
ἡ in mrg. P²: καὶ A ἐπὶ τούτων οὐ κυρίως A 7 (οὐ)τε γάρ in ras. 2 lit. P²
ἡ γε aADP²: εἴτε BP¹ 8 immo γάρ ἔστι ἑαυτοῦ D: αὐτοῦ aABP¹: αὐτοῦ P² 9 τὸν
addidi 10 αὐτῆς A, Ppr. (corr. P¹ aut P²) τῷ] τὸ B 11 ἥπον om. B
12 ἐπόμενον aP τινα om. B 13 καθόλου ex corr. add. D 14 ὅλων D
15 περὶ (post τόπους) B τινὶ (ἐνοι non liquet) A τοῦ om. D 16 πάντα
A: καὶ B 17 ὄρεσμον B ὡς τὸ — 20 γνωμένη ut notam ad p. 274, 26 perti-
nentem delevi 18 ἀγαθὸν αἴρετόν D: inv. ord. aABP ἡ utrumque om. aAP,
alterum superser. D 19 η om. B πρῶτον A 20 η om. B 21 εὑμε-
θόδως B ἀποδείκνυσιν D προστίθησι (sic) B 24 τὸ μεῖζον — μόνον (καὶ),
prima summi versus verba, perierunt in P οὐκ ἐν — συγκριτικὸν (26) om. a
ἀγαθῷ A μόνοις B 25 ἐν om. D καὶ (post γάρ) om. B καὶ (post
λευκοῦ) BP: ἡ AD 26 δὲ addidi cf. vs. 24 27 μόνων A καὶ primum
evanuit D τε om. B 28 γάρ D; om. aABP δὲ om. B

αλλιων μυρίων ή κατὰ τὸ μεῖζον γίνεται σύγκρισις), δεῖν φησι τοὺς συγκριτικοὺς τόπους, ὡς ἐδήλωσε τῇ προσθέσει τῇ περὶ τοῦ μᾶλλον καὶ μεῖζονος. καθολικωτέρους λαμβάνειν· οὕτως γάρ λαμβανόμενοι πρὸς πλείων γρήγοριοι ἔσονται καὶ οὐ μόνον πρὸς τὰ αἱρετὰ καὶ φευκτά, πρὸς δὲ νῦν ἃ αὐτοῖς κεχρήμεθα. εἰπὼν δὲ τοῦτο, πῶς οἶν τε τοὺς προερημένους τόπους καθόλου ποιεῖν, οὐποτίθεται. ἀν γάρ μικρὸν παραλλάτσωμεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῶν, τὸ κοινότερον ἀντὶ τοῦ εἰδικωτέρου προστιθέντες, γίνοιτο ἀν τὴν προειρημένον, καὶ πῶς | τοῦτο γίνοιτο ἄν, διὰ παραδειγμάτων δηλοῖ ἐπὶ 143 τόπων, πρῶτον μὲν τοῦ 'τὸ φύσει ἀγαθὸν τοῦ μὴ φύσει αἱρετώτερον'. οὕτως 10 μὲν γάρ ἑγίτεις οὗτος ὁ τόπος ἐπὶ ἀγαθῶν μόνον καὶ τῆς τούτων συγκρίσεως χρήσιμος γίνεται· ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὸ φύσει ἀγαθὸν τοῦ μὴ φύσει ἀγαθὸν μᾶλλον καὶ αἱρετώτερον, ἀλλὰ καὶ τὸ φύσει φευκτὸν τοῦ μὴ φύσει φευκτότερον καὶ τὸ φύσει λευκὸν τοῦ μὴ φύσει λευκότερον (καὶ ἐπὶ 15 ὑγιεινοῦ δὲ καὶ γλυκέος καὶ τῶν δημοίων τούτων ὁ αὐτὸς λόγος), ἀν δὴ εἰπομένων ἀντὶ τοῦ 'τὸ φύσει ἀγαθὸν <τοῦ μὴ φύσει ἀγαθὸν μᾶλλον ἀγαθὸν>' τὸ φύσει τοιοῦτον τοῦ μὴ φύσει τοιούτου μᾶλλον τοιούτου, καθόλου τε ποιήσομεν τὸν τόπον καὶ χρῆσθαι αὐτῷ πρὸς πάντα δυνητόμεθα ἐν οἷς ἔστι τὸ φύσει καὶ μὴ φύσει πάντα γάρ συγκεχωρηταὶ οὗτως τεθέντοις τοῦ τόπου. πολὺν κείσθω τὸ ποιεῦν τῇ παρουσίᾳ 20 ἀγαθῶν αἱρετώτερον τοῦ μὴ ποιεῦντος· ἂν δὴ ἀντὶ τοῦ 'τὸ ποιεῦν ἀγαθὸν θεοὺς αἱρετώτερον τοῦ μὴ ποιεῦντος' εἰδίκως εἰρημένου λάβωμεν 'τὸ ποιεῦν τὸ ἔχον αὐτὸν τούτον δι τοῦ μὴ ποιεῦντος μᾶλλον ἔστι τοιοῦτον', καθόλου τε ποιήσομεν τὸν τόπον καὶ πρὸς πολλὰ αὐτῷ χρῆσθαι δυνητόμεθα. αὐτὸς δὲ οὕτως ἔνηκε τὸν τόπον· εἰ ἡ μὲν ποιεῖ τὸν ἔχοντα αὐτὸν τοιούτον, τοῦ 25 ἔχοντος, ἢ ἡ μὴ ποιεῖ. οὕτω γάρ καὶ τὸ ποιεῦν θερμὸν τοῦ μὴ ποιεῦντος θερμότερον, καὶ τὸ ποιεῦν γλυκὺν καὶ τὸ ποιεῦν καλὸν καὶ τὸ ποιεῦν ἥδον * * * *,

- 1 γίνεσθαι aB post δεῖν add. οὖν B: ras. 2 lit. P 2 ἐν τῇ προθέσει B
 3 μεῖζονος B Arist.: μεῖζον AD: μεῖζον ὡς aP καθολικώτερον A: ὡς καθολικωτάτους coll. Arist. coniecerat Waitz Organ. II p. X λαμβανόμενον A 4 ἔσονται γρήγοριοι B 5 κεχρήμεθα αὐτοῖς B 7 ἰδικωτέρου D: ἰδικώτερον B
 7 et 8 γένοιτο¹ aB 8 παραδειγματος D 9 μὲν] οὖν B τοῦ prius om. a: ras. 2 lit. P τοῦ alterum corr. ex τῷ B 12 ἀγαθοῖς] τοιούτου B
 12, 13 φευκτὸν—φευκτό(τερον) in mrg. P¹: ras. 5—6 lit. P¹ 13 ante λευκὸν add. ἀγαθὸν A λευκότερον AP 14 δημοίως D τούτων B 15 δὲ B τὸ τοιούτου
 AP: om. ABD 15, 16 τοῦ μὴ—ἀγαθὸν addidi 16 ἀγαθοῖς B 17 καθόλου corr. ex καθό P² τε ποιήσομεν scripsi cf. vs. 23: τε ἐποιήσαμεν libri τόπον λέγον B 18 ante μὴ add. τὸ aP², sed cf. p. 278,7 20 τὸ om. a ποιεῖν B
 20, 21 ἀγαθὸν αἱρετώτερου A 21 ἰδικῶς ADP¹ (corr. P²) λάβωμεν τὸ ποιεῦν post ποιεῦντος transposuit A 23 post πρὸς ras. 2 lit. P 25 ἡ δὲ ὑπάρχῃ om. P¹, add. P² (ἢ add. Aristot. cod., del. AC, om. cf. ἡ—ὑπάρχῃ delevit Waitz cf. comment. p. 470) ὅ ποτε corr. P²: ὅπερ B 26 γάρ om. B θερμὸν ποιεῦν B 27 deesse videtur γλυκότερον καὶ καλλιον καὶ ἥδιον τοῦ μὴ ποιεῦντος γλυκὺν καὶ καλὸν καὶ ἥδον

εἰ δὲ ἀμφότερα ποιεῖ τὸ αὐτόν, τὸ μᾶλλον ποιῶν τοιοῦτο μᾶλλον, οἷον εἰ ἀμφότερα ποιεῖ τὸ ἔχον γλυκὺν ἡ θερμὸν ἡ ἀγαθὸν ἡ μεῖζον. ἡ γάρ εἰς τὸ γενικώτερον, ὅπερ ἔστι τὸ τοιοῦτον, μετάθεσις καινότερον ἐποίησε τὸν τόπον καὶ πολυγρητότερον.

δ p. 119^a 20 "Ετι εἰ τοῦ αὐτοῦ τινος τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἡττον τοιοῦτον.

Παρέδωκέ τινα καὶ τοιοῦτον τόπον "εἴ τινος τοῦ αὐτοῦ τὸ μὲν μεῖζον ἀγαθόν ἔστι τὸ δὲ ἔλαττον, αἱρετώτερον τὸ μεῖζον". οὕτως γάρ εὐεξίᾳ πλούτου αἱρετωτέρα, ὅτι τῆς ὑγείας ἡ μὲν εὐεξίᾳ αἱρετωτέρα, ἡ δὲ πλούτος ἡττον αἱρετός. πῶς οὖν καὶ τούτον καθολικώτερον ποιήσαμεν τῇ ἐκθέσει τε καὶ προστηγορίᾳ, λέγει. οὕτω γάρ ρηθείς 'εἰ τοῦ αὐτοῦ τινος τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἡττον τοιοῦτον, μᾶλλον τοιοῦτον ὃ τοῦ αὐτοῦ μᾶλλον ἔστι τοιοῦτον' καθόλου [γάρ] ἔσται, λαβόντων ἡμῶν σὺντὶ τοῦ ἀγαθού τὸ τοιοῦτον· κειμένου γάρ τούτου καὶ μεῖζον τι ἄλλο ὄλλου καὶ πλεῖστον καὶ θερμότερον καὶ γλυκύτερον καὶ πάντα τὰ τούτοις δημοια δεικνύνται δυνησόμεθα τῷ πᾶσιν αὐτοῖς ἐφαρμόζειν τὸ τοιοῦτον.

Καὶ εἰ τὸ μὲν μᾶλλον τοιοῦτον τοιοῦτον τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον, δηλον δτι τὸ πρῶτον ἥρθεν μᾶλλον τοιοῦτον. τοῦ τόπου τοῦ λέγοντος 'εἰ τὸ μὲν ἀγαθὸν τινος μεῖζον εἴη ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀγαθὸν μὲν εἴη μηδενὸς δὲ ἀγαθὸν μεῖζον, αἱρετώτερον τὸ ἀγαθὸν τινος μεῖζον' [καὶ] καθόλου ἐστὶν οὗτος ὃν ἐκτίθεται· δυνάμεθα γάρ δι' αὐτοῦ καὶ θερμότερον ἄλλο ὄλλου δεικνύνται καὶ γλυκύτερον καὶ ἄλλα μορία τῷ τὸ τοιοῦτο πολλοῖς ἐφαρμόζειν καὶ μὴ τοῖς αἱρετοῖς μόνοις. ἔστιν δὲ ἄλλος τις παρὰ τοὺς εἰρημένους ὁ τάπος οὗτος εἰναι, ἂν οὕτως τις αὐτοῦ ἀκούῃ. τὸ γάρ θερμόν, εἰ τοῦ μᾶλλον θερμόν θερμότερον, πολλῷ μᾶλλον θερμόν, καὶ τὸ τοῦ μᾶλλον γλυκέστος γλυκύτερον πολλῷ μᾶλλον γλυκύν· δημοιάς καὶ ἐπὶ ψυχροῦ καὶ πικροῦ καὶ τῶν τοιούτων.

p. 119^a 22 "Ετι ἐκ τῆς προσθέσεως.

Δείκνυστι, πῶς καὶ οἱ ἐκ τῆς προσθέσεως τε καὶ ἀφαιρέσεως τόποι, οὓς ἔξεθετο, καὶ αὐτοῦ γένοντ' ἀν καθολικώτερον. οὓς μὲν ἔξεθετο

1 ποιῶ P τοιοῦτον B: comprehend. ubique D 2 ποιῶ aBP post μεῖζον excidisse suspicor γλυκύτερον ἡ θερμότερον ἡ βέλτιστην ἡ μεῖζον ἵνει τὸ μᾶλλον ποιοῦν γλυκύν ἡ θερμὸν ἡ ἀγαθὸν ἡ μεῖζον 3 γενικώτατον aB τὸ alterum om. ab 4 πολὺ χρητότερον aAB 5 ἔστι εξ δτι corr. P² 6 τοιοῦτον om. D 7 παρέδωκε] c. 3 p. 118^b 1 post τὸ μὲν delevit μᾶλλον τὸ δὲ ἡττον τοιοῦτον D 9 δτι—αἱρετωτέρα om. A μὲν ἡ D 10 τοῦτον ex τὸν corr. P² 11 ante προστηγορίᾳ add. τῇ D 12 μᾶλλον τοιοῦτον om. B 13 γάρ delevi 14 τοιοῦτο P 15 καὶ γλυκύτερον om. D 17 εἰ om. B τοιοῦτο μᾶλλον Arist. τοιοῦτον om. B μὴ τοιοῦτον AD: μὴ τοιοῦτον P: μὴ τοιοῦτως τοιοῦτον aB: μὴ τοιοῦτον τοιοῦτον Arist. 18 πρώτως B 20 καὶ delevi 21 post ἄλλου add. δην aBP 22 τοιοῦτον B ἐφαρμόττειν B καὶ (ante μὴ) ABD Brandis Schol. p. 276^b 16: εἰ aP 23 οὕτως ὁ τάπος D 25 πολλῷ BD: om. aAP 25. 26 γλυκύτερον—γλυκύν addidi 26 πικροῦ—ψυχροῦ A 28 προσθέσεως A 29 οὖν om. AB ἔξεθετο] c. 3 p. 118^b 10, 16

ἐκ τῆς προσθέσεως, ἡσν οὐτοι· “εἰ τῷ αὐτῷ προστιθέμενόν τι τὸ ὅλον αἱρετώτερον ποιεῖ”, καὶ “εἰ ἐλάττον προστείνεν τι τὸ ὅλον μεῖζον ποιεῖ”. εἰς οὓς δὲ νῦν μετατιθησιν αὐτούς, εἰσὶν οὐτοι· εἰ τῷ αὐτῷ προστιθέ-⁴⁰ μενον τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον (τὸ γὰρ μᾶλλον τοιοῦτον 5 καθολικώτερον τοῦ ‘ἀριετώτερον’, ἀρμόζον καὶ ἐπὶ λευκοῦ καὶ γλυκέος καὶ κακοῦ καὶ τῶν τοιούτων) καὶ εἰ τῷ ἡττον τοιοῦτῳ προστιθέμενον τὸ ὅλον μᾶλλον ποιεῖ τοιοῦτον· τὸ γὰρ ἡττον τοιοῦτο καὶ μᾶλλον τοιοῦτο καθολικώτερα τοῦ ἡττον αἴρετον καὶ μᾶλλον αἴρετο. πάλιν ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως ὁ μὲν εἰρημένος ἦν ἐπὶ τοῦ αἴρετοῦ “οὐ γάρ ἀφαιρεθέντος ἀπὸ 10 τοῦ αὐτοῦ τὸ λειπόμενον ἔλαττον, ἐκεῖνο μεῖζον ἀν εἴη, ὅπότε ἀφαιρεθὲν τὸ λειπόμενον ἔλαττον ἐποίει”: εἰς δὲ νῦν μεταλαμβάνει, ἔστιν οὐτοι· οὐδὲ ἀφαιρεθέντος τὸ λειπόμενον ἡττον τοιοῦτον, αὐτὸ μᾶλλον τοιοῦτον· τοῦ γὰρ ἔλαττον καὶ μεῖζον, οἷς ἐγρήγατο τότε, τὸ ἡττον τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τοιοῦτον κοινότερά τε καὶ καθολικώτερα. διὸ οὕτω 144 15 κειμένῳ τῷ τόπῳ ἔνεστιν ἐπὶ πλειόνων γρῆσθαι.

p. 119a27 Καὶ τὰ τοῖς ἐναντίοις ἀμιγέστερα μᾶλλον τοιαῦτα.

Οὗτος μετενήρεκται ἐπὶ τὸ καθολικώτερον ἀπὸ τοῦ τὸ ἄμικτον κακῷ ἀγαθὸν αἱρετώτερον εἶναι τοῦ μεμιγμένου· τὰ γὰρ αὐτὰ εἰπε μετὰ ἀλυπίας αἱρετώτερα εἶναι η̄ μετὰ λύπης. καθόλου γὰρ μᾶλλον τοιαῦτα [ὅποια] 5 20 εἶναι λέγεται τὰ ἀμιγέστερα τοῖς ἐναντίοις· λευκόν τε γὰρ μᾶλλον τὸ ἀμιγέστερον τῷ ἐναντίῳ καὶ γλυκόν, ἀλλὰ καὶ ἥδον· ὄμοιώς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷς ἔστι τὶ ἐναντίον. δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τελευταίου εἰρημένου τόπου οὕτως μετενηρέγχαι τοῦ “ἔτι ἐκ τοῦ ὄμοιώς δεικνύναι φευκτόν”.

p. 119a28 “Ἐτι παρὰ τὰ εἰρημένα πρότερον τὸ μᾶλλον ἐπιδεγκά-
25 μενον τὸν οίκετον τοῦ προκειμένου λόγον.

Παρὰ τοὺς παραδεδομένους τόπους συγκριτικὸς τοῦτο νῦν 10

1 ἐκ τῆς προσθέσεως post p. 277,29 οὖν transposuit A τι D Arist.: om. aABP(A) 2 αἱ-
ρετώτερον—τὸ ὅλον (4) om. A εἰ D Arist.: om. aBP ἔλαττον D τι D Arist.: om.
aBP 3 εἰσὶν] εἰσὶ δὲ B 4 μᾶλλον ποιεῖ D 5 post τοῦ add. τὸ D ante γλυκέος
add. ἐπὶ P 7 τοιοῦτον (et post ἡττον et post μᾶλλον) B post καὶ add. τὸ aB 8 κα-
θολικώτερα aP: compend. AD: om. B τοῦ ἡττον—ἀπὸ τοῦ (10), sumini versus verba
deleta, non, ut solet, restituit P³ ἡττον αἱρετοῦ καὶ μᾶλλον αἱρετοῦ A: μᾶλλον αἱρετοῦ
καὶ ἡττον αἱρετοῦ BD: ἡττον τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τοιοῦτον a 8. 9 πάλιν ἐκ τῆς ἀφαιρέ-
σεως lemmatis loco praebent libri 9 ὁ μὲν εἰρημένος] p. 118b17 10. 11 ἐκεῖνο—ἔλα-
ττον om. D 11 ποιεῖ Arist. νῦν ex corr. add. D 12 τοιοῦτον ἡττον B 13 τοιοῦτο
aP τοῦ corr. ex οὐ P²: οὐ B ἐγρήγατό τε aL 13. 14 τοιοῦτο aP¹ 14 τοι-
οῦτο aP κοινότερό τε καὶ καθολικώτερον A post δὲ add. καὶ A 16 τοιαῦτα
μᾶλλον A 17 οὕτω B ante ἐπὶ add. καὶ aL 18 εἰναι] εἰ in ras. D εἰπε] c. 2
p. 117a24 19 post καθόλου add. μὲν A post γὰρ add. εἰπε aB ὅποις delevi
21 ἀλλὰ μὲν a ὄμοιώς, quod post γλυκόν collocant libri, transposui 22 τοῦ τελευταίου
εἰρημένου] c. 3 p. 118b37 23 οὕτως A ἐκ τοῦ ex Arist. Waitz Organ. II p. X: ει
τῷ BD: εἰ τὸ aP 24 εἰρημένα D Arist.: προειρημένα aABP 26 περὶ B

προστιθησιν ὅντα ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ· οὐ γάρ ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κατὰ
τὸν αἴρετὸν συγκρίσεως. τὸ γάρ ἐπιδεχόμενον μᾶλλον τὸν ὄρισμὸν τὸν τοῦ
προκειμένου μᾶλλον τοιοῦτον. λευκὸν μὲν γάρ μᾶλλον τὸ τὸν τοῦ λευκοῦ
λόγον ἐπιδεχόμενον μᾶλλον· τὸ γάρ γράμμα τὸ μᾶλλον διαχριτικὸν ὄψεως
μᾶλλον λευκόν, ἐπεὶ τὸ λευκόν ἔστι γράμμα διαχριτικὸν ὄψεως. ὑμοίως καὶ
γλυκύτερον τὸ μᾶλλον ἐπιδεχόμενον τὸν τοῦ γλυκέος λόγον. καὶ αἱρετώτερον 15
δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡν εἴη τὸ μᾶλλον τὸν τοῦ αἱρετοῦ λόγον ἐπιδεχόμενον,
καὶ ἥδιον τὸ τὸν τῆς ἡδονῆς. ὃν ἵσως οὐ παραδέδωκε τόπον ἐπὶ τῶν τὸν
αἱρετώτερον δεικνύντων τόπων, ὅτι μήτε τοῦ αἱρετοῦ μήτε τοῦ ἀγαθοῦ εἰς
τὸ ἦν ὁ λόγος· τῶν γάρ πολλαχῶς λεγομένων τὰ ἀγαθὰ καὶ αἱρετό.

p. 119 a 32 Ἐὰν δὲ ἐπὶ μέρους καὶ μὴ καθόλου τὸ πρόβλημα τεθῇ.

Εἰπὼν ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ ἐν τούτῳ περὶ τῶν καθόλου προβλημάτων 20
ὅσα τοῦ συμβεβηκότος ἔχεται, ἢ ἀπλῶς τὴν ζητησιν ἔχοντα ἢ συγκριτι-
κήν, τίνες ἀρμόζουσι πρὸς αὐτὰ τόποι, νῦν περὶ μὲν τῶν συγκριτικῶν προ-
15 βλημάτων οὐκέτι λέγει, δείκνυσι δὲ πῶς οἶν τέ ἔστι τοῖς παραδεδομέναις
τόποις γρήσθαι καὶ πρὸς τὴν τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων κατασκευήν
τε καὶ ἀνασκευήν. καὶ πρῶτον γε δείκνυσιν, ὃ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν εἴπε
τοῦ δευτέρου, ὅτι οἱ καθολικῶς λεγόμενοι τόποι οὐ μόνον εἰσὶ πρὸς τὰ 25
καθολικὰ προβλήματα γρήσιμοι ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους· τῷ γάρ τοῦ
20 καθόλου κατασκευαστικῷ καὶ τὸ ἐπὶ μέρους συγκατασκευάζεται, καὶ πάλιν
τῷ καθόλου ἀνασκευαστικῷ καὶ τὸ ἐπὶ μέρους ἀνασκευάζεται. εἰ καὶ ἐπὶ
μέρους οὖν εἴη τὸ πρόβλημα κείμενον, γρήσιμοι οἱ καθόλου τόποι. ζητου-
μένου γάρ εἰ ἥδε ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, ὁ δεῖξας πάσσων ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔδειξεν
ὅτι καὶ ἡ ζητουμένη· πάλιν εἰ εἴη προκείμενον δεῖξαι τήνδε τινὰ τὴν ἡδο- 30
25 νὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν, ὁ δεῖξας μηδὲμίαν οὖσαν ἡδονὴν ἀγαθὸν ἔδειξεν ὅτι
μηδὲ ἡ προκειμένη· τούτων δὲ ἐμνημόνευσεν, ὡς εἴπον, καὶ τοῦ δευτέρου
ἀρχόμενος δι’ ὧν εἴπεν “ἔστι δὲ πρὸς ἀμφότερα τὰ γένη τῶν προβλη-
μάτων κοινὰ τὰ καθόλου κατασκευαστικά καὶ ἀνασκευαστικά”. νῦν δὲ
σαφέστερον ἔξιργασται.

1 προτίθησιν D	2 τὸν alterum aAP: om. BD	3 γάρ D: om. aABP
4 μᾶλλον ἐπιδεχόμενον λόγον B	μᾶλλον prius om. D	5 τὸ μᾶλλον mrg. P: om. a
λευκὸν prius om. B	6 γλυκύτερον—αἱρετώτερον scripsi: γλυκὺ—αἱρετόν libri	7 δὲ ABD: τε aP τὰ αὐτὰ D: ταῦτα A: ταῦτα BP ¹ : ταῦτα τοῦτ' aP ²
ἀν. om. D	αἱρετὸν A: ἐτέρου B	8 τὸ prius om. B τῆς om. A
9 τὰ αἱρετώτερα aP	9 post τόπων add. καὶ B	ἀγαθοῦ εἰς μήτε τοῦ α
10 ὁ om. a	13 ἔχοντα ἢ aP: ἔχουσι AB: ἔχει D	14 ἀρμόζουσι AD: ἀρρόσουσι aBP
αBPs αὐτὸ B	μὲν περὶ AB	17 δὲ D: ὅτι aABP εἴπει] p. 109 a 1 cf. vs. 27
19 τὰ] τὸ A	17 δὲ D: ὅτι aABP εἴπει] p. 109 a 1 cf. τὸ D:	
τὸ A: τὰ aB	ante ἐπὶ add. τοῦ D, post ἐπὶ B	20 συγκατασκευαστικὸν A τὸ D:
21 τὸ ADP: τὰ aB	ante ἐπὶ add. τοῦ D, post ἐπὶ B	22 οὖν
an συνανασκευάζεται?	κατασκευάζεται D	om. al ¹
22. 23 ζητουμένου] οὐ ante ras. I lit. P ²	post εἰ add. δὲ B	23 εἰ om. B
ὅτι B	26 οὐδὲ D	24 καὶ

Εἰπών δὲ πάντας τοὺς καθόλου χρησίμους εἶναι καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ μέ-³⁵
ρους προβλήματα (πᾶν γάρ τὸ καθόλου δειχθὲν συναποδείκνυσι καὶ τὸ ὑπ’
αὐτό) μάλιστα ἐπικαίρους καὶ κοινούς φησιν εἶναι τόπους πρὸς τε τὰ
καθόλου καὶ τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα, ὡς δύνασθαι μὴ μόνον τῷ τὰ
5 καθόλου δειχθῆαι συναποδείκνυσθαι καὶ τὰ ἐπὶ μέρους ἀλλὰ ἀπὸ τῶν
καθόλου καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους μεταφέρεσθαι, τούς τε ἐκ τῶν ἀντικει-
μένων καὶ τῶν συστοίχων καὶ τῶν πτώσεων. οὐ γάρ πάντα τὰ
ἐπὶ μέρους οἷόν τε διὰ τῶν καθόλου δείκνυσθαι, τῷ εἰναι τινα τῶν ἐπὶ
μέρους καὶ καθ’ αὐτὰ ἀληθῆ τε καὶ ψευδῆ· διὸ δεῖ πρὸς αὐτὰ καὶ ιδίων
10 τινῶν τόπων. πρὸς γάρ τὸ δεῖξαι τινὰ ἄνθρωπον μουσικὸν οὐχ οἶν τε 40
χρῆσθαι τῷ πάντα εἶναι μουσικόν, ὅτι μὴ ἀληθῆς τοῦτο, οὐδὲ πρὸς τὸ
τινὰ μὴ εἶναι γραμματικὸν τῷ μηδένα. καὶ ἐπει τετραγῶς λέγεται τὰ ἀντι-
κείμενα, ἐφ’ ἔκαστου εἴδους ἀντιθέσεως χωρὶς τῶν κατὰ ἀντίφασιν ἀντι-
κείμενων δείκνυσιν δτὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὄμοιώς ἀρμόσει καθόλου τε δύντος
15 τοῦ προβλήματος καὶ ἐν μέρει, μεταφερόμενος ἐπὶ ταῦτα ἀπ’ ἔκεινων. καὶ 45
πρῶτόν γε ἐπὶ τῶν ἐναντίων δείκνυσι τοῦτο. ὄμοιώς γάρ, φησίν, ἔν-
δοξον τὸ τε ζητουμένου εἰ πᾶσα λύπη κακὸν ἀξιῶσαι, εἰ πᾶσα ἡδονὴ
ἀγαθόν, καὶ πᾶσαν λύπην εἶναι κακόν, ὃς ἐστι τόπος ἀπὸ τῶν ἐν-
αντίων καθόλου, καὶ τὸ ζητουμένου εἰ τις λύπη κακὸν ἀξιῶσαι, εἰ ἡδονὴ
20 τις ἀγαθόν, καὶ λύπην τινὰ εἶναι κακόν· εἴη γάρ ἀν ἡ ἐπὶ ταῖς
καλοῖς | ἐνεργείαις ἡδονὴ ἀγαθὸν καὶ ἡ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἐνεργείαις λύπη 45
κακόν. καθόλου μὲν γάρ δύτος τοῦ προβλήματος καὶ ζητουμένου εἰ πᾶσα
λύπη κακόν, ἔνδοξον τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν ἐπιχείρησιν ποιήσασθαι οὖ-
τως· εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ πᾶσα λύπη κακόν. εἰ δὲ ἐπὶ μέρους
25 εἴη τὸ πρόβλημα, ζητουμένου πάτερον λύπη τις κακὸν ἡ οὐ, οὐδὲν ἔλαττον ὃ
ἔνδοξον τὸ ἀξιοῦν. εἰ ἡδονὴ τις ἀγαθόν, καὶ λύπην τινὰ εἶναι κα-
κόν. πᾶλιν τῷ ἀπὸ τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντικειμένων τόπῳ ὄμοιώς
ἔνεστι γρῆσθαι καὶ πρὸς τὰ καθόλου προβλήματα καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ
μέρους. αὐτὸς δὲ τῶν ἐπὶ μέρους μόνον ἐμνημόνευσεν ὡς ἐν τοῖς πρώ-
30 τοις εἰρηγκώς περὶ τοῦ καθόλου. ἔστι μὲν γάρ κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν ἀντι-
κείμενα αἰσθησίας καὶ ἀναισθησία· λέγων δὲ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει, εἰ. φησίν,

1. 2 μέρη A   2 προβλήματα om. B   3 καὶ κοινούς post τόπους transposuit A
4 ὡς δύνασθαι — 6 μεταφέρεσθαι om. a, delevit P²   5 τὸ P   μέρος ut in sequen-
tibus ubique A   5. 6 ἀλλὰ — μέρους om. BP   6 τοὺς] τοῖς A   7 καὶ τῶν
συστοίχων καὶ τῶν εναν. D   8 δειχθῆαι aB   12 γραμματικὸν] γνώριμον A
13 εἶδος A   15 ἐπὶ corr. ex ἐπει P¹   τὰ αὐτὰ D   ἔκεινων P: ἔκεινον aABD
17 ζητουμένον A   post κακὸν add. τὸ AP   18 πᾶσα λύπη εἴη aP   ὡς
ἔστι B   19 ζητουμένον D   ante ἡδονὴ add. ἡ aB   20 ἡ om. B, superser. P
21 ἡ οἰη. aB   22 πᾶσα in ras. P²   23 ante ποιήσασθαι add. καθόλου AB, post
ποιήσασθαι aP: om. D   25 ζητουμένον D   ἔλαττον ADP: ἡπτον aB   26 εἶναι
τινὰ B   27 τῷ ἀπὸ scripsi: ἐπὶ ABD et ante ras. 2 lit. P¹: ἐπει aP²   τοῖς κατὰ
στέρησιν καὶ ἔξιν ἀντικειμένοις aP   post κατὰ add. τὴν B   τόπῳ ὄμοιώς scripsi
cf. p. 284, 10: τόπων οἵς οὖτως ABD: τόποις οὖτως aP   29 αὐτὸς δὲ τῶν ἐπὶ μέρους
D: om. aABP   31 φησιν aBP: om. AD

αἰσθησίς τις μή ἔστι δύναμις, οὐδὲ ἀν τις ἀναισθησία ἀδύναμία 10 εἴη· εἰ γάρ βουλόμεθα δεῖξαι ὅτι τις ἀναισθησία οὐκ ἔστιν ἀδύναμία, δεικνύομεν ἀν λαβόντες ὅτι τις αἰσθησίς οὐκ ἔστι δύναμις. εἰ δὲ ἡν προκείμενον ἡμῖν δεῖξαι τὸ πρόβλημα καθόλου, πᾶσαν ἀναισθησίαν ἀδύνα- 15 μίαν οὖσαν, καθόλου ἀν καὶ τὸ ἀντικείμενον λαβόντες ἐπὶ τῆς ἔξεως, ὅτι πᾶσα αἰσθησίς δύναμις, εἴημεν ἀν δεῖξειχότες ὅτι καὶ πᾶσα ἀναισθησία ἀδύναμία· ὅμοια γάρ η ἀξίωσις ἐφ' ἑκάστου τῶν προβλημάτων. καὶ πάλιν, 20 εἰ ἐβουλόμεθα δεῖξαι ὅτι μηδέμια ἀναισθησία ἀδύναμία, ἐλαμβάνομεν ἀν ὅτι οὐδεμία αἰσθησίς δύναμις. τοῦτῳ γάρ ἀκόλουθον καὶ τὸ παράδειγμα, 10 ὁ παρέθετο· εἰ τις αἰσθησίς δύναμις μή ἔστι, καὶ ἀναισθησία τις οὐκ ἔστιν ἀδύναμία· ἡς γάρ (ἄν) αἰσθησεως η ἔξις ληφθῇ μὴ οὖσα δύναμις, ταύτης οὐδὲ η στέρησις εἴη ἀν ἀδύναμία. παρατίθεται δὲ παρά- 25 δειγμα καὶ τῶν κατὰ πρός τι ἀντικειμένων ἐπὶ μέρους, δεικνύς ὅτι ἔστι μεταφέρειν τὸ καθόλου ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος. ζητούμενον γάρ εἰ τις ὑπό- 30 ληγήις ἐπιστήμη, ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου οὗτως ἀν ἐπιγειρήσαι τις· εἰ τι ὑποληγητὸν ἐπιστητόν, καί τις ὑπόληγψις ἐπιστήμη· η γάρ ὑπό- ληγήις ὑποληγητὸν ὑπόληγήις. εἰ δὲ ἡν καθόλου τὸ πρόβλημα καὶ ἐξητεῖτο εἰ πᾶσα ὑπόληγψις ἐπιστήμη, ἐλαμβάνετο ἀν καὶ τὸ ἀντικείμενον τῇ ὑπό- ληγήις, τὸ ὑποληγητόν, καθόλου οὗτως· εἰ πᾶν ὑποληγητὸν ἐπιστητόν, καὶ 35 20 πᾶσα ὑπόληγψις ἐπιστήμη. οὐκέτι δὲ ἐμνημόνευτε τῶν κατὰ κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν ἀντικειμένων, ὅτι μηδὲ ἔστιν ἐν μέρει ἀντίφασις· τῷ γάρ τι εἶναι τὸ τι μὴ εἶναι οὐκ ἀντίκειται· αἱ γάρ κατὰ ἀντίφασιν ἀντιθέσεις τῶν καθό- λου τοῖς ἐπὶ μέρους ἀντιτιθεμένων γίνονται. διὸ δὲ δεῖξας, ὅτι ψευδής 40 ἡ καθόλου κατάφασις ἐπὶ τινος, δείκνυσιν ὅτι ὀληγής η ἐπὶ μέρους ἀπό- 30 φασις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· καὶ δεῖξῃ ψευδή τὴν ἐπὶ μέρους ἀπόφασιν, ἔδειξεν 35 ἀληγθῆ τὴν καθόλου κατάφασιν. ὅμοιώς καὶ ἐπὶ τῆς καθόλου ἀπόφασεως καὶ τῆς ἐπὶ μέρους καταφάσεως. οὐκέτι μέντοι δὲ δεῖξας τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικὸν ψεῦδος ἔδειξεν ἥδη τὸ ἐπὶ μέρους ἀπόφατικὸν καὶ διάτοπον, ἀλλά, εἰπερ ἀρι, τῷ ὑπὸ τὸ καθόλου αὐτὸν εἶναι· οὐ γάρ δὲ δεῖξας ψεῦδος 45 τινὰ ἄνθρωπον μουσικὸν δέδειχεν ἥδη καὶ τὸ τινὰ ἄνθρωπον μὴ εἶναι μουσικόν.

1 τις alterum om. D   3 λαβόντες om. D   4 ἡμῖν ante προκείμενον transposuerunt aP, post δεῖξαι B   6 καὶ om. D   7 ἑκάστῳ aP   8 βουλόμεθα A
μηδεμιά B   9 μηδεμία A   τοῦτο a   10 ὅπερ ἔθετο A   11 ἀν addidi   12 η
om. B   12. 13 παραδέγματα a   13 post κατὰ add. τὰ ABD   ἔστι superscr. P
15 ἐπιγειρήσῃ A   16 post καὶ ras. 2 lit. P   16. 17 ὑπόληγψις om. A   17 ὑπό-
ληγψις om. a   τὸ δὲ a   πρόσλημα B   19 πᾶν ἐπιληπτὸν A   20 δὲ add. P²
20. 21 καὶ ἀπόφασιν om. B   21 τῷ ex τὸ corr. P¹   22 οὐκ om. B   ἀπό-
φασιν A   23 τοῖς AP: τῶν aBD   ἀντιτιθεμένοις AP   γίνεται B   24 δει-
κνυσιν om. B   28 καταφατικὸν aABP: ἀποφατικὸν D   ψεῦδος ἔδειξεν ἥδη τὸ ἐπὶ¹
μέρους καταφατικὸν (ἀποφατικὸν scripsi) D: om. aABP   ante καθ' add. τὸ B, τὴν a
29 τῷ aP: τὸ ABD   τὸ aP: post καθόλου transposuit D: τῶν A: om. B   εἶναι
αὐτό· οὐ γάρ δεῖξας B   ψεῦδος (ψευδής A), quod post 27 δεῖξας habent libri, huc re-
posui   30 τὸν B

Εἰπών δὲ περὶ τῶν ἀντικειμένων καὶ δεῖξας πῶς ἔνεστι τοῖς αὐτοῖς 35
τόποις καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου χρῆσθαι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους, πάλιν δεί-
κνυσιν πῶς τῷ ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων
οἵνιν τε χρῆσθαι. πτῶσις μὲν γάρ τὸ ἀδίκως, τὸ ἀδικον. ζητουμένου δὲ
5 ἐπὶ μέρους εἴ τι ἀδικον ἀγαθόν, ἀπὸ τῶν πτώσεων οὗτως ἀντιχειρήσαι
τις· εἴ τι τῶν ἀδίκως γινομένων ἀγαθόν, καί τι ἀδικον ἀγαθόν. εἰ δὲ
καθόλου ἐζητεῖτο εἰ τὸ ἀδικον ἀγαθόν, ἀπλῶς ἀντιμετέτο ή πτῶσις· 10
εἰ τὸ ἀδίκως ἀγαθῶς, καὶ τὸ ἀδικον ἀγαθόν· δημοιον γάρ ὡς ἐπὶ τοῦ καθό-
λου τὸ καθόλου, οὗτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ μέρους τὸ ἐπὶ μέρους λαμβάνειν.
10 ἔξῆς δὲ τὸν ἀπὸ τῶν συστοίχων τόπον δείκνυσιν ἐφαρμόζοντα τοῖς ἐπὶ
μέρους. σύστοιχα δὲ ἀλλήλοις ἀνδρεία, ἀνδρεῖος, ἀνδρείας, ἀνδρεῖον, πάλιν
ἡδονή, ἡδόμενος, ἡδέως, ἡδὸν καὶ πάντα τὰ οὗτα πρὸς ἀλληλα ἔχοντα, ὡς 15
ἐν τοῖς πρώτοις εἰρηται. εἰ ζητουμένον (μὲν οὖν) εἴη ἐπὶ μέρους πότερόν
τις ἡδονὴ φευκτὸν ή οὕ, ἀπὸ τοῦ συστοίχου οὗτως ή ἐπιχείρησις ἔσται.
15 εἴ τι τῶν ἡδέων φευκτόν (καὶ τις ἡδονὴ φευκτίν) [ἢ οὕ, ἀπὸ | τοῦ ἡδέος 146
ἢ ἐπιχείρησις]· καὶ ὄμοιός, εἴ τι ἡδὸν ὀφέλιμον, καὶ ἡδονὴ τις ἀγαθόν·
τὸ γάρ ὀφέλιμον ἀγαθόν. εἰ δὲ ἀπλῶς καθόλου ἐζητεῖτο περὶ πάντης
ἡδονῆς εἰ φευκτή, καθόλου ἀντιμετέτο, εἰ πάντα τὰ ἡδέα φευκτά, καὶ
πᾶσα ἡδονὴ φευκτόν.

20 p. 119 b 8 Καὶ ἐπὶ τῶν φθαρτικῶν δὲ καὶ τῶν γενέσεων καὶ φθορῶν.

'Ομοίως φησὶ τοῖς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων καὶ τῶν πτώσεων καὶ τῶν 5
συστοίχων τόποις καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν φθαρτικῶν καὶ τῶν γενέσεων
καὶ φθορῶν καὶ ἐπικαίρους καὶ κοινοὺς εἶναι καὶ πρὸς τὰ ἐπὶ μέρους
προβλήματα καὶ τὸ ἔνδοξον δημοιον ἔχειν ἐπὶ τε τῶν καθόλου προβλημάτων
25 καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους. ὡς γάρ ἔνδοξον τὸ καθόλου τὸ εἰ πᾶν τὸ ἡδο-
νῆς φθαρτικὸν ἀγαθόν ἔστι, καὶ πᾶσαν ἡδονὴν κακὸν εἶναι, οὗτως ἔνδοξον
καὶ τὸ εἰ τὸ τινὸς ἡδονῆς φθαρτικὸν ἀγαθόν ἔστιν, τὸ τινὰ ἡδονὴν κακὸν 10
εἶναι· ἔχειτο γάρ, ὡν μὲν τὰ φθαρτικὰ ἀγαθά, αὐτὰ τῶν κακῶν εἶναι, ὡν
δὲ κακά, αὐτὰ τῶν ὀγκῶν. ἔμπαλιν δὲ ἐπὶ τῶν γενέσεων. ὡς δὲ ἐπὶ
30 τῶν φθαρτικῶν, οὗτω καὶ ἐπὶ τῶν φθορῶν. ἔστι δὲ φθαρτικὸν μὲν ἐπι-
στήμης, ἀν οὗτω τύχη, λόγη, φθορά δὲ ἄγνοια, καὶ φθαρτικὸν μὲν ὑγείας

2 ἐπὶ μέρος A: ἐπὶ κατὰ μέρος D 4 πτώσεις A γάρ τοῦ D fort. δῆ 5 ἐπιχεί-
ρησις A 9 post καὶ add. τὸ B τοῦ ἐπὶ om. B: ἐπὶ om. A τὸ alterum iterat B
11 ἀνδρείως om. A 12 ἡδέως, ἡδόμενος B 13 ἐν τοῖς πρώτοις (scil. II 9 p. 114 a 27—29)
aBDP: τῷ πρώτῳ A 14 ἔστιν a 15 καὶ—φευκτόν addidit ἢ οὕ—16 ἐπιχεί-
ρησις ut librarii aberratio orta delevit τοῦ ἡδέως aP 16 post ἡδὸν add. καὶ D
18 εἰ πάντα—21 ἀπὸ τῶν, summa paginae verba, partim deleta sunt in P cf. p. 278,8
20 φθαρτῶν a τῶν alterum postea add. D 22 post τοὺς add. τῶν A 23 ante φθο-
ρῶν add. τῶν A ἐπὶ καίρους Bpr, D καὶ (ante κοινοὺς) AD: om. aBP (sed sequens
κοι corr. ex καὶ B) 24 ἔχειν D: ἔχει·aABP 25 ἐπὶ prius om. B τὸ prius om.
aBP 25, 26 ante ἡδονῆς add. τῆς B 26, 27 καὶ—ἀγαθόν ἔστιν om. B 26 οὗτος—
28 εἶναι om. AD 28 ἔχειτο II 9 p. 114 b 16—24 29 δὲ (post ὡς) om. A 30 φθα-
ρτικὸν B: φθαρτικὴ A: φθαρτικὰ aBP 31 δὲ in ras., sequens à superser. P²

τὸ ἐμπίπλασθαι, φύσιρά δὲ νόσος. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης λόγος· ώς γάρ ἔνδοξον καθόλου τὸ εἰ τὸ ἐπιστήμης φύσιρικὸν ἀγαθόν, ήτις ἐπιστήμη κακόν, οὕτως ἔνδοξον καὶ ἐπὶ μέρους λαμβανόμενον· εἰ γάρ τὸ τινὸς ἐπιστήμης φύσιρικὸν ἀγαθόν, καὶ τις ἐπιστήμη κακόν, καὶ ταῦτα 5 μὲν τοῦ ἀπὸ τῶν φύσιρικῶν τόπου παραδείγματα. τῶν δὲ ἀπὸ τῶν φύσιρῶν τε καὶ γενέσεων τόπων καθόλου μὲν παραδείγματα εἴη ἀντιαῦτα· εἰ ή τῆς ἐπιστήμης φύσιρά ἀγαθόν, ητος ἐπιστήμη κακόν, καὶ εἰ ή γένεσις τῆς ἐπιστήμης τῶν κακῶν, ητος ἐπιστήμη κακόν. ἔστι γάρ τόπος ὁ 20 μὲν ἀπὸ τῶν φύσιρῶν 'οὐ ή φύσιρά ἀγαθόν, αὐτὸς κακόν, καὶ οὐ ή φύσιρά 10 κακόν, αὐτὸς ἀγαθόν', ως εἶπον, ο δὲ ἀπὸ τῶν γενέσεων 'οὐ ή γένεσις κακόν, καὶ αὐτὴ τοιοῦτον, καὶ οὐ ή γένεσις ἀγαθόν, καὶ αὐτὸς ἀγαθόν'. τὰ μὲν οὖν καθόλου τῶν τόπων παραδείγματα τοιαῦτα· αὐτὸς δὲ οὐκέτι παρατίθεται τῷ φύσινεν εἰρῆσθαι περὶ αὐτῶν. τὰ δὲ ἐπὶ μέρους, περὶ ὧν νῦν τὸν λόγον ποιεῖται δεικνὺς ὄμοιώς καὶ πρὸς ταῦτα χρησίμους ὅντας 25 15 τοὺς τόπους, ταῦτα· εἰ ή φύσιρά τῆς ἐπιστήμης τῶν ἀγαθῶν ητος γένεσις τῶν κακῶν, ἔστι τις ἐπιστήμη τῶν κακῶν· ἥπα γάρ ἀμφοτέρων τῶν τόπων εἴη ἀντὶ παραδείγματος. εἰ γάρ τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν πραγμάτων τινὶ αἰσχρῶν ἀγαθόν, τὸ ἐπίστασθαι τὸ πραγμάτων αἰσχρά κακόν. καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἀπὸ τῶν φύσιρῶν τε καὶ φύσιρικῶν τὸ 20 παραδείγμα· φύσιρικὸν μὲν γάρ ἐπιστήμης τε καὶ γνώσεως τὸ ἐπιλανθάνεσθαι· κοινότερον γάρ τῷ τῆς ἐπιστήμης δύναματι ἀντὶ τῆς γνώσεως χρῆται· 25 φύσιρά δὲ εἴη ἀντὶ τὸ ἐπιλελήσθαι. τοῦ δὲ ἀπὸ τῶν γενέσεων· εἰ τὸ ἀναμιμηγόσκεσθαι τῶν αἰσχρῶν πραγμάτων κακόν, καὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτὰ κακόν· τὸ γάρ ἀναμιμηγόσκεσθαι γένεσίς τις. ὡσαύτως δέ φησι καὶ 30 25 ἐπὶ τῶν ἀλλων ἔχειν· δημοιον γάρ τὸ ἔνδοξον ἐπὶ τε τῶν καθόλου πρόβλημάτων καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα. τὸ δὲ τῶν ἀλλων ἔτοι πρὸς τὰ παραδείγματα εἰρήκεν (οὐ γάρ μόνον ἐπὶ τῶν εἰρημένων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ 35 τῶν ἀλλων, ἀλλὰ προχειρισώμενα, ἀληφίτες τὸ οὐ τὸ φύσιρικὸν αἴρετόν, αὐτὸς φευκτὸν εἰναι, καὶ οὐ ή γένεσις τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς κακόν, οὐκ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης μόνης), ητος ἐπὶ τῶν ἀλλων λέγει τῶν παρεπομένων ταῖς γενέσεσι καὶ ταῖς φύσιραις, οἷον τῶν ποιητικῶν, τῶν χρήσεων, τῶν λήψεων. ἔχειτο γάρ οὐ τὸ ποιητικὸν ἀγαθόν, καὶ αὐτὸς τοιοῦτον, καὶ

1 ἐμπιπλᾶσθαι AP¹ (corr. P²)   2 post ἐπιστήμης add. κακῆς aB   η D: τις aABP
 4 καὶ prius D: om. aABP   5 post μὲν add. τὰ D   5. 6 τῶν—τόπων aBP: τοῦ—
 τόπου AD   5 δὲ] μὴ A   6 παραδείγματα AD: τὰ παραδείγματα aP: τὸ παράδειγμα B
 6. 7 τοιαῦτα corr. ex ταῦτα D   8 τῶν superser. B   post ἔστι add. μὲν B   ante
 τόπος add. οὐ A   9 καὶ οὐ τῇ φύσιρᾳ P   11 αὐτὸς alterum D: τοῦτο aABP
 12 (τοιαῦτα evan. D   13 δὲ] γάρ B   15 εἰ φύσιρά τις Arist.   η om. aP(P)
 16 έστι om. A: έσται Arist.   17 εἴη ἀν Diels cf. vs. 6: ἔξ ὧν libri   18 αἰσχρῶν]
 ὧν supra ras. 2 lit. P   ἀγαθόν om. B   18. 19 αἰσχρὸν κακὸν P¹: τῶν (in mrg.)
 αἰσχρῶν τῶν κακῶν P²   19 φύσιρῶν] φύσιρῶν B   23 αἰσχρῶς D: αἰσχρῶν A: αἰσχρῶν
 τῶν aBP   24 post ἀναμιμηγόσκεσθαι add. τε B   27 εἰρήκεν Paris. 1972 Brandis Schol.
 p. 277^a 23: εἰρήκεναι aABDP   28 οὐ om. aP   ante οὐ add. γάρ AD, οὐν aP: om. B
 30 τῇς AD: om. aBP   μόνης D: μόνον aABP

οὐ δὴ γρῆσις ηὔτης αἴρετή, καὶ αὐτὸς αἴρετόν· ἔτι ὥσπερ οὐ τὸ ¹⁰ φιλαρτικὸν ἀγαθόν, αὐτὸν κακόν, οὕτως καὶ ἔμπαλιν, οὐ τὸ φιλαρτικὸν κακόν ηὔτης φιλορά, αὐτὸν ἀγαθόν. καὶ ἐπὶ τούτων {οὖν} φησιν ὅμοιον τὸ ἔνδοξον ἐπὶ τε τῶν καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα προβλημάτων εἰναι.

5 p. 119b17 Ἐτι τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ ὁμοίως.

Καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ τοῦ ὁμοίως παραδεδομένοι τόποι, οὐ μὲν ἐκ τοῦ μᾶλλον ἀνασκευαστικὸς μόνον (εἰ γάρ τὸ μᾶλλόν τι ὄν ¹⁵ μή ἔστιν, οὐδὲ ἂν τὸ ἡττον εἴη), οὐ δὲ ἐκ τοῦ ἡττον κατασκευαστικός (εἰ γάρ τὸ ἡττον τι ὄν ἔστι, καὶ τὸ μᾶλλον τὸ αὐτὸν εἴη ἂν), καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ὁμοίως πρὸς ἀμφω γρῆσιμος, καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ πρὸς ἀνασκευὴν (εἰ γάρ τὸ ὁμοίως τινί {τι} ὄν ἔστιν ἔκεινο, καὶ τὸ ὁμοίως αὐτῷ τὸ αὐτὸν | εἴη ἂν, καὶ εἰ τὸ ὁμοίως [αὐτῷ] τινί τι ὄν μή ἔστιν, οὐδὲ ἂν τὸ ¹⁴⁷ ὁμοίως αὐτῷ τὸ αὐτὸν εἴη ἂν), φησὶ δὴ καὶ τούτους τοὺς τόπους ὄμοιώς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων τὸ πιθανὸν ἔχειν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ¹⁵ καθύλου. οὐκέτι δὲ τῆς διαιρορᾶς αὐτῶν μνημονεύει, ήν, ὅτε τὴν παράδοσιν αὐτῶν ἐπιμεῖτο, ἐξέμετο εἰπὼν ηὔτης περὶ {ένδος ηὔτης περὶ} δύο λέγεσθαι ηὔτης περὶ ἐνὸς ηὔτης περὶ δύο· φιλάνει γάρ εἰρῆσθαι. γρῆται μέντοι παραδείγματι ⁵ ἐν ψῷ ἐν περὶ δύο λέγεται· τὸ γάρ ἀγαθὸν περὶ ἐπιστήμης καὶ ἡδονῆς διὰ τοῦ παραδείγματος λέγεται. ἔνεστιν ὁμοίως γρῆσασθαι, καὶ εἰ δύο περὶ ἐνὸς ¹⁰ λέγοιτο· εἰ γάρ μᾶλλον τις ἀδεικνύει συμφέρον ηὔτης οὐσα οὐκ ἔστι συμφέρον, οὐδὲ ἂν ἡδονὴ εἴη. ἀλλὰ καὶ εἰ δύο περὶ δύο λέγοιτο· εἰ μᾶλλον τις ἀσωτία ἐλευθερίας ηὔτης ιμιστῆς τις σωφροσύνη, εἰ μή τὸ πρῶτον, οὐδὲ τὸ δεύτερον. οὐκέτι ¹⁵ ἂν ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων ἔχοι γάρων διὰ πρῶτης τῶν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τόπουν παραδοθεῖς, οὐ ηὔτην παραδείγματα 'ει ²⁰ ηὔτης μᾶλλον ἡδονὴ μᾶλλον ἀγαθόν, καὶ ἀπλῶς ηὔτην ἡδονὴ ἀγαθόν'. πάλιν δὲ καὶ ἐπὶ τούτων τῶν μὲν καθόλου οὐ μνημονεύει ὡς εἰρηκὼς ηὔτη περὶ αὐτῶν, δείκνυσι δὲ τὴν τῶν ἐπὶ μέρους [ἐν] αὐτοῖς ὁμοιότητα. ποιεῖται δὲ τὴν

1 ηὔτης καὶ A 3 οὖν addidi ὁμοιόν φησι B 5 ἔτι in ras. P² 6 οἱ om.
BP¹ (add. P²) autē ἡττον add. τοῦ B τοῦ alterum ex corr. add. D: ἀπὸ τοῦ
aABP 8. 9 οὐδὲ—ἡττον τι om. A 8 οὐδὲ ἂν] οὐδὲ B ante εἴη add. ὄν aP,
ἄν B 9 ἂν εἴη D οὐ om. D 10 ὁμοίως scripsi cf. p. 280, 27: οὕτως
aADP²: οὐτος B et, ut videtur, P¹ 10. 11 καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ πρὸς ἀνασκευὴν
om. P 10 πρὸς tertium D: om. aAB 11 τι addidi αὐτῷ corr. ex
αὐτῷ D 12 ἂν εἴη D αὐτῷ ut ex vs. 11 sive 13 illatum delevi (τι)νί τι
evan. D 13 ἂν εἴη D δὴ P: δὲ aAB: δεῖν D 16 αὐτῶν om. B εἰπὸν]
II 10 p. 114b37 sq. post εἰπὼν evanuerunt 2–3 lit. in A ηὔτης πρimum om. aP
ἐνὸς ηὔτης περὶ addidi cf. p. 205, 4 17 εἰρῆσθαι ABD: ένι γρῆσθαι a: .. ηδονὴ P
19 τοῦ Paris. 1972: om. aABDP ἔνεστιν aABP: ένι δὲ D ὁμοίως aAP: ὁμοίως
BD 21 οὐδὲ ἂν scripsi: οὐδὲ libri εἰ alterum om. a 22 η superscr. P²
τις om. B 23 fortasse οὐκέτι {δι}' ηὔτης γάρων D: γάρων ηὔτης aP: γάρηστιν ηὔτης
A: ηὔτης B 24 τόπου DP: τόπος AB: τόπον a παραδείγμα] p. 114b39
25 ἀγαθὸν μᾶλλον B ηὔτης ἡδονὴ ἀπλῶς a η alterum om. B 26 καὶ om.
AB 27 ηὔτης delevi

δεξίων προδιπού επὶ τῷ τόπῳ τῷ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον ὥντος ἀνασκευαστικοῦ, 13
τοῦ μὲν οὖν καθόλου προβλήματος εἴη ἂν παράδειγμα καθόλου· εἰ μᾶλλον
ἐπιστήμη ηδονῆς οὐσα ἀγαθὸν μήτε ἔστιν ἀγαθόν. οὐδέν ἀν ηδονὴ ἀγαθὸν
εἴη, τοῦ δὲ επὶ μέρους αὐτῆς οὗτος μηγμονεύει· εἰ γάρ μᾶλλον μὲν
5 τῶν ἔξι ἄλλου γένους τι τοιοῦτον, ἐκείνων δὲ μηδέν εἶται, οὐδέ
ἄν τὸ εἰρημένον εἴη τοιοῦτον. τί δέ εἴτε τὸ ἔξι ἄλλου γένους, αὐτὸς
διὰ τοῦ παραδείγματος ἐδηλώτεν εἰπόντος οὐσιν εἰ μᾶλλον μὲν ἐπιστήμη
τις ἀγαθὸν ηδονὴ, μηδεμία δὲ ἐπιστήμη ἀγαθόν, οὐδέν ἀν
ηδονὴ εἴη· ἄλλο γάρ γένος η ἐπιστήμη καὶ ἄλλο η ηδονὴ. εἰ μὲν οὖν
10 ἡ ἀπλῶς εἰλημμένον 'εἰ μᾶλλον ἐπιστήμη ἀγαθὸν η ηδονὴ', καθόλου δὲν
ἡ ιερήμενον ἐπὶ διαφερόντων γενῶν, ὑσπερ καὶ εἰ ἐλέγετο 'εἰ μᾶλλον μὲν
τόδε γένος τοῦδε τοιοῦτον', οἷον ἐπιστήμη ηδονῆς· νῦν δὲ προσκείμενον
τῷ μὲν τὸ τῷ τῷ επὶ μέρους αὐτῷ ποιεῖ. ἐπὶ μέρους δὲ οὗτος
τοῦ προβλήματος ἀνασκευάζων αὐτὸν καθόλου λέγει οὐδεμία δὲ ἐπι- 25

15 στήμη ἀγαθὸν, διετοῦ μήτε εἴτε ἄλλως ἀνασκευάζειν τὰ ἐπὶ μέρους κατα-
χωτικά, εἰ ἀπλῶς ἀνασκευάζοτα ἀγρίστως τιθέμενα, η διὰ τοῦ καθόλου
ἀποφευκικοῦ, ώς καὶ αὐτὸς προειδὼν ἔρει. εἴτε δὲ οὐ μόνον ἐπὶ διαφερόν-
των γενῶν ο τόπος προστὸν ἄλλα καὶ ἐπὶ τῶν ὅπε τὸ αὐτό. ἀν γάρ τῶν
ἐν τοιοῦτῷ γένει τὸ μᾶλιστα τοιοῦτον εἰναι δοκοῦν λαμβάνων τις δεικνύῃ μή
20 τοιοῦτον ον. ἀνασκευάζει τὸ καὶ ἄλλο τι τῶν ὅπε αὐτὸς τοιοῦτον εἰναι· οἷον
εἰ τὸ ἐν τῷ γένει μᾶλιστα τοιοῦτον εἰναι δοκοῦν μήτε εἴτε τοιοῦτον, οὐδέ
ἄν ἄλλο τι τῶν ἐν τῷ γένει τοιοῦτον εἴη, εἰ γάρ η μᾶλιστα δὲ δέξασα
ηδονὴ τὸ ἀριστὸν εἰναι (αὕτη δέ εἴτε η τῆς ψυχῆς) μήτε εἴτε τὸ ἀριστὸν,
οὐδέν δὲν ἄλλη τις ηδονὴ τὸ ἀριστὸν εἴη, πάλιν εἰ δ μᾶλιστα τοῦ ἐνδειγ-
25 μένου ἐπιστητὸν φαίνεται, μήτε εἴτε ἐπιστητόν, οὐδέν δὲν ἄλλο τι ἐνδειγ-
μενον ἐπιστητὸν εἴη· μᾶλιστα δὲ τοῦ ἐνδειγμένου ἐπιστητὸν ἀν δέξαι εἰναι
τὸ ως ἐπὶ τὸ πολὺ· εἰ οὖν τοῦτο οὐκ εἴτε ἐπιστητόν. οὐδέν ἄλλο τι ἀρι-
στὸν ἐνδειγμενον. οὗτος οὐδὲν αἰσθησίς τις ἐπιστήμη, ἐπει τοῦδε η μᾶλιστα οἷον
η δψι. ἀλλ οὐδὲ διπλήτης τις ἀνθρωπος, ἐπει οὐδέν η μᾶλιστα δὲ δέξαι·
30 οὗτος δέ εἴτε η σπουδαῖος, καὶ αὐτὸς δέ, διετοῦ καὶ ἐπὶ τοῦδε τοῦ

1 τοῦ τόπου BD: τόπου P: τὸ A: τούτου a 3 ante ηδονὴ add. ἡ D
6 γένος A 7 τοῦ om. D μὲν om. D 8 ἡ ex ἡ corr. P² itemque vs. 10;
ἡ ἡ D post ηδονὴ delevit ἀγαθὸν D: ras. I lit. P δὲ superser. P 9 ante
ηδονὴ add. ἡ D εἴη] εἰτ A 10 ην om. A εἰ] καὶ A 11 ην postea
add. D 12 ἐπιστήμη] εἰτή in ras. 4 lit. P² 14 προβλήματος aABP: παρα-
δειγματος D 16 post ἀνασκευάζοτο add. τι ABD τιθέμενα aBP: τιθέμενον A:
compend. D η διὰ—p. 303, 3 μόνον τῶν om. D, in quo octo folia videntur excidisse;
H i. e. Paris. 1832 et Z i. e. Paris. 1972 passim notata sunt 17 ἔρετ] p. 120 a 6 sq.
18 προστὸν] οὖν in ras. 3 lit. P² 19 ταῦτη aBP: αὐτῷ B post δεικνύῃ add.
καὶ a 20 post εἰναι ras. 2 lit. P 20, 21 οὖν εἰ—εἰναι δο- in mrg. in ras. P²
(sed pleraque perierunt) 21 ἐν τῷ γένει om. a τοιοῦτο (post εἴτε) P 22 τι
om. B τοιοῦτον εἴη τῶν ἐν τῷ γένει A μᾶλλον A 23 αὐτῇ A 24 ει
om. B 26 ἡν BP: θν a: om. A δέξαι scripti: δέξαι A: δέηη aBP
28 αἰσθησίς A

γένους τὴν ἐκ τοῦ μᾶλλον ἀνασκευὴν ποιεῖθαι. ὅλην προελθόν λέγει.
 ὡς δὲ τῷ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τῷπι. φησίν, ἔνεστι γρῆσθαι καὶ ἐπὶ τῶν καὶ¹
 ἔνεστα προβλημάτων ἀνασκευάζοντα, οὗτως καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ ὅμοιῶς τε
 καὶ ἡττον ἔσται καὶ τὰ ἐπὶ μέρους ἀνατρεῖν τε καὶ κατασκευάζειν. διοισει
 5 δέ. Ήτι ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ ὅμοιῶς τέπιος, ὡς προείρηται, καὶ ἀνασκευαστικός
 ἔστι καὶ κατασκευαστικός, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡττον κατασκευαστικός μόνον,
 ὥσπερ καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον μόνον ἀνασκευαστικός, καὶ παρατίθεται δὲ
 παραδείγματα. δι' ὧν σαφῶς δείκνυσι τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ ὅμοιῶς καὶ κατα-
 σκευαστικὸν ὄντα καὶ ἀνασκευαστικὸν ὥσπερ ἐπὶ τῶν καθίδησι προβλημάτ-
 10 τῶν οὗτως καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἡττον κατασκευαστικὸν
 μόνον. Ήτι γάρ μὴ οὖν τε τῷ ἀπὸ τοῦ ἡττον πρὸς ἀνασκευὴν γρήσασθαι,
 ζητεῖσθαι κειμένου γάρ τοῦ εἰ τῇ ττον δύναμις τις ἀγαθὸν | ἦ ἐπι- 148.
 στήμη, ἂν μὲν προσληψθῇ τὸ ἔστι δέ τις δύναμις ἀγαθόν, δείκνυται
 καὶ κατασκευάζεται Ήτι καὶ ἐπιστήμη, ἂν δὲ προσληψθῇ τὸ μηδεμίαν
 15 δύναμιν ἀγαθὸν εἴναι. οὐ δείκνυται τὸ μηδὲ ἐπιστήμην οὐ γάρ ἀνάγκη, εἰ
 τὸ ἡττόν τι ὅν μή ἔστι, μηδὲ τὸ μᾶλλον ὅν εἴναι. ὥσπερ ἀνάγκη, εἰ τὸ
 ἡττόν τι ὅν ἔστι, καὶ τὸ μᾶλλον [τι] ὅν εἴναι. τὸ δὲ παράδειγμα καὶ ἐπὶ τούτων,
 ἢ κέγρηται. σχεῖται δέ περ δύο λεγόμενον· τὸ γάρ ἀγαθὸν περὶ δουλάμεως καὶ ἐπιστήμης.

20 p. 119b31 Οὐ μόνον δὲ ἐξ ἄλλου γένους ἔστιν ἀνασκευάζειν.

Οὐ τῷ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τῷπι ὄντι ἀνασκευαστικῷ οὐ μόνον ἔστιν
 ἐπὶ διαφερόντων γενῶν γρῆσθαι, ὡς φύσις εἶπεν. ἄλλα καὶ ἐπὶ τοῦ αὐ-
 τοῦ, λέγει. ἐφιάζαμεν δὲ γόη τοῦτο δεδειγέναι διὰ πλεύνων παραδείγμά-
 των. διὰ δὲ τοῦ παραδείγματος κοινότερον περὶ τῶν ἀρετῶν ὥσπερ ἐπι- 10
 25 ετημῶν οὐτῶν εἶπε. εἴη δὲ ἂν μᾶλλον ἀρμένον τὸ παράδειγμα, εἰ δει-
 κνύοι τις τὰς ἀρετὰς μὴ οὔσας ἐπιστήμας διὰ τοῦ τὴν μᾶλιστα δοκοῦσαν
 αὐτῶν ἐπιστήμην εἴναι (αὕτη δέ ἔστιν ἡ φρόνησις) δεικνύναι Ήτι μή ἔστιν
 ἐπιστήμη, τὸ δὲ ὑπὸ αὐτοῦ εἰρημένον εἴη, ἂν τοῦ τῷ 'εἰ εἴη τὸ πρόβλημα
 εἰ τις ἐπιστήμη ἀγαθόν', δέ τοιον ἀν εἴη τῷ 'εἰ τις ἀρετὴ ἀγαθόν'. ἂν
 30 δειγμῆ Ήτι ἡ μᾶλιστα ἐπιστήμη, τοῦτο δέ τοιον ἡ μᾶλιστα ἀρετή, μή ἔστιν τι
 ἀγαθόν, οὐδὲ δὲ ἄλλη τις ἀρετὴ ἀγαθὸν εἴη'.

1 ὅλην προελθόν] p. 119b31 4 ἔσται αΡ: ἔστι ΑΒ τὰ ΑΒΡ: τὰς α
 5 ὅμοιῶς Β, P¹ corr.: ὅμοιοι αΛ, Ρρ. προείρηται] p. 284,8—11 6 ἔστι καὶ
 κατασκευαστικός οι. P 7 παρατίθεται ΒΡ: προσθέτει αΛ 8 σαφὲς α
 ὅμοιῶς Λ: ὅμοιοι αΒΡ καὶ οι. Β 12 ἦ εκ ἡ corr. P² 13 προβλημῆ Β
 14 δὲ αΡ: ἐὰν ΑΒ 16 δὲ prins B: οι. αΑΡ post τὸ alternum ras. 1
 lit. P 17 τι alternum delevi 18 τούτων φ αΑΡ: τούτω τῷ τόπῳ Β
 20 γένους] τενὸς Β 21 οὐ add. P² 22 καὶ ἐπὶ τῶν διαφερόντων Β εἶπεν]
 p. 119b18 23 ἐφιάζαμεν (sc. p. 285,17 sq.) Α δὲ—εἴη (25), summi versus
 verba, perierunt in P 25 οὐτῶν οι. Β εἴη δὲ ΑΒ: τό, οὐδὲ α 26 τις
 Z: οι. αΑΒΡ τὴν τοῦ Α 28 εἰ οι. Α 29 δὲ alternum οι. Α
 30 ἦ prins οι. Β

p. 119b35 Ἐτι τοῦ οὐ ποιθέσεως, ὡμοίως ἀξιώταντα. εἰ ἐνί, καὶ πᾶσιν.

Ἐκθέμενος τίνες εἰσὶ γρήγοροι τόποι πρὸς τὰ καθ' ἔκαστα προβλήματα, καὶ πρῶτον μὲν δεῖξαι ὅτι καὶ δι' ὧν τὰ καθήλου δείκνυται, διὰ τούτων καὶ τὰ ἐν μέρει τῷ ὑπὸ τὰ καθήλου εἶναι, δεύτερον ἐκθέμενος τοὺς τόπους. οἱ ὥμοιοι τὸ ἔνδον ἔχοντις ἐπὶ τοῦ τόπου καθήλου καὶ τῶν ἐπὶ μέρους λεγόμενοι, καὶ δεῖξαι ὅτι ὥμοιος ἀπ' αὐτῶν πρὸς ἀμφότερα ἔστιν 20 ἐπιγειρεῖν, νῦν περὶ τῶν ἐξ ὑποθέσεως λέγει, οὓς καὶ αὐτοὺς δείκνυσιν ἀριθμόζοντας ὕσπερ τοῖς καθήλου οὗτοις δὲ καὶ τοῖς καθ' ἔκαστα γρηγορεῖν 10 γάρ φησι τῷ ἐξ ὑποθέσεως τόπῳ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους προβλήματων. τίς δέ ἔστιν ἡ ἐξ ὑποθέσεως τόπος. ἐδήλωσεν προσθεῖται ὥμοιος ἀξιώταντας, εἰ ἐνί, καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν τὴν μὴ ὑπάρχειν, καὶ γάρ κατασκευαστικὸς καὶ ἀνασκευαστικὸς οὗτος ἡ ἐξ ὑποθέσεως τόπος. ἀν μὲν γάρ τῇ 20 ζητούμενον εἰ πᾶσα ψυχὴ ἀθάνατος, καθήλου τε τὸ πρόβλημα καὶ γρηγορεῖται τῷ ἐξ ὑποθέσεως τόπῳ ἀξιώταντες, εἰ μία δειγματίη, καὶ πάσας οὕτως ἔχειν· δεῖξαντες γάρ ὅτι τοῦ ἀνθρώπου καὶ πάσας ἀν εἴημεν διὰ τὴν ὑπόθεσιν δεῖξαντες, εἰ δὲ ἀνασκευαζομένην, λαβόντες ὅτι, εἰ μία μὴ ἔστιν ἀθάνατος. οὐδὲ ἄλλη, δεῖξαντες τὴν τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἄλλην τινὰ μὴ οὖσαν ἀθάνατον καθήλου ἀν εἴημεν δεῖξαντες ὅτι οὐδεμία. εἰ δὲ εἴη 30 20 ζητούμενον εἰ τίς ψυχὴ ἀθάνατος, οἷον τῇ τοῦ ἀνθρώπου, ἐπὶ μέρους μὲν ἔσται τὸ πρόβλημα· ὥμοιος δὲ γρηγορεῖται τῷ ἐξ ὑποθέσεως τόπῳ καὶ λαβόντες τὸ 'εἰ τίς ἀθάνατος, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἔστιν ἀθάνατος', δεῖξαντες τινα ἀθάνατον καὶ διὰ τούτου τὸ καὶ πᾶσαν ἀθάνατον εἶναι λαβόντες εἴημεν ἀν καὶ τὸ τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀθάνατον εἶναι δεῖξαντες. δὴ τῷ ἐν τῷ 25 προβλήματι, τὸ ἀντικείμενον πᾶσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀθάνατος * * * δεῖξαντες καὶ ὅτι μηδεμία ἔχομεν ἀν· ἐξ οὐ συνάγομεν ἀν ὅτι οὐδὲ τῇ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τῆς τοῦ ζήτησις τῆς. ὅτι δὲ τὸν οὗτοις δεικνύντα ἀνάγκη τὸ καθήλου δεικνύναι, εἰ καὶ τὸ πρόβλημα ἐπὶ μέρους εἴη, γνώριμον· οὐ γάρ οὖτον τε ἄλλως τῷ ἐξ ὑποθέσεως γρήγοραττι δεῖξει· ἀξιώται γάρ δεῖ ὅτι ὥμοιος, εἰ 30 ἐνί, καὶ πᾶσιν.

1 ἀξιώταντα εἰ corr. ex ἀξιώταντε (supra i et av ras.) P²: ἀξιώταντας εἰ B post ἐνί add. καὶ δύο B 6 ὁ BP: οἷον αΑ 7 ὥμοιος Α 8 ἐπιγειρῆσαι Α περὶ τῶν Η: τῶν A, Beorr.: τῶν αP, Bpr. αὐτὸς Α 10 καὶ Α: om. aBP πραγμάτων B

11 τρόπος P ἐδήλωσεν om. A post προσθεῖται add. τὸ Η 11, 12 ἀξιώταντα aP Arist. cf. vs. 1 12 post πᾶσιν add. ὥμοιος aB ὑπάρχει (post πᾶσιν) A τῇ (καὶ Η) μὴ ὑπάρχειν Η Arist.: om. aABP post γάρ add. καὶ Η 13 δὲ om. aP τρόπος P

14 ἀθάνατον B 15 τρόπω P ἀξιώταντες εἰ μία corr. ex ἀξιώται ἔντες τῷ μετεῖ P² δειγματίη] εἰ P² πᾶσας corr. P² 16 καὶ om. aP 17 τῆς ὑποθέσεως B εἰ alterum om. a 20 εἰ τίς A: εἰ τῇ τίς B: εἰ τῇ P: εἰ α . 21 τρόπω BP 22 post δεῖξαντες add. δὲ aP 23 καὶ τὸ B 23, 24 λαβόντες—εἶναι om. B 24 δὲ scripsi: οὐ libri 25 τὸ om. A supple velut οὗτοι δεῖξουμεν· λαβόντες, εἰ μία μὴ ἔστιν ἀθάνατος, μηδὲ ἄλλη εἶναι, τὴν τῶν φυτῶν ψυχὴν τῇ τὴν τῶν ζώων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀθάνατος 26 ἀν alterum Η: om. aABP 28 post εἰ add. δὲ B . 29 γρήγοραται A: γρήγοραι aBP

p. 119b37 Εἰ μὲν οὖν ὑπάρχειν τινὶ κεῖται.

Τὸ λεγόμενον ἔστιν ὅτι, εἰ εἴη καταφατικὸν ἐπὶ μέρους κείμενον. ὁ 40 βουλόμεθα ἀνασκευάσαι, δεῖ πειρᾶσθαι τῷ ἐξ ὑποτίθεσεως γρωμένους τόπῳ τὴν μὴ ὑπάρχειν δεικνύναι. αἰτησαμένους τὸ εἰ δειγμήσῃ ὅτι τινὶ μὴ 5 ὑπάρχει, ἔσεσθαι δεδειγμένον καὶ τὸ μηδενί· δι’ οὐ ἀναιρεθήσεται καὶ τὸ τινὶ ὑπάρχειν, ὁ ἀνελεῖν βουλόμεθα. εἰ δέ τινι μὴ ὑπάρχειν εἴη κείμενον, ἀνάπτατιν τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικὸν δεικνύναι καὶ διὰ τούτου λαμβάνειν ἐκ τῆς ὑποθέσεως τὸ καὶ παντί. δῆλον δέ ἔστιν ὅτι ὁ ὑποτιθέμενος 45 καθήλου ποιεῖ τὸ πρόβλημα, ὁ ἵσον ἔστι τῷ ‘διὰ τὴν ὑπόθεσιν τὸ 10 καθήλου δείκνυσι διὰ τοῦ ἐπὶ μέρους’, καίτοι προκειμένου τὸ ἐπὶ μέρους ἀνελεῖν, ἐπεὶ ἦν τὸ πρόβλημα ἐπὶ μέρους.

p. 120a6 Ἀδιορίστου μὲν οὖν ὅντος τοῦ προβλήματος.

Καὶ ταῦτα, ἔτι περὶ τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων· τὰ μὲν γάρ 149 ἀπλῆς καὶ ἀδιορίστως λέγεται, τὰ δὲ μετὰ διορισμοῦ τινὸς ἢ καὶ πλειόνων. δείκνυσιν οὖν πῶς μὲν τὰ ἀδιορίστα καὶ μέρους ἀνασκευάζειν τε καὶ κατασκευάζειν οἷόν τε. πῶς δὲ τὰ διωρισμένα, καὶ τούτων πῶς μὲν τὰ ἡττον, πῶς δὲ τὰ μᾶλλον, καὶ ὅτι τὰ ἀδιορίστα κατασκευασθήσονται ἥδην ἢ 5 ἀνασκευασθήσονται. εἰκότως δὲ ἐν τοῖς περὶ τοῦ συμβεβηκότος λεγομένοις καὶ περὶ τῶν ἐπὶ μέρους προβλημάτων ἐπέξεισιν· ὡς γάρ ἡδη πλεονάκις ἐρ-20 ρήθη, ἐν μόνῳ τῷ συμβεβηκότι μᾶλιστα τὰ ἐπὶ μέρους ἔστι προβλήματα. ἔστι δὲ ἐπὶ μέρους μὲν ἀδιορίστα προβλήματα τὸ ‘τις ἡδονὴ ἀγαθόν’, τοῦτο μὲν καταφατικόν. ἀποφατικὸν δὲ πάλιν τὸ ‘τις ἡδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν’. ἐπὶ μέρους μὲν γάρ καὶ τὸ ‘ἥ τοῦ ἀκολάστου ἡδονὴ ἀγαθόν’, ἀλλὰ τὸ 10 οὗτος ἐπὶ μέρους διωρισμένον καὶ οὐχ ἀπλῆς λεγόμενον· ὡς δὲ ἵσον δυ-25 νάμενον ‘ἡδονὴ ἀγαθόν’. ὁ κυρίως ἀδιορίστον λέγεται, καὶ ‘τις ἡδονή’. καὶ πάλιν ‘ἡδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν’ καὶ ‘τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν’, οὗτος οὐτοῖς γρῆται. διὰ τοῦτο γάρ καὶ *{αἱ}* οὕτως ἐπὶ μέρους ἀδιορίστοι, ὅτι ταύταις τῶν ἐπὶ μέρους αἱ ἀδιορίσται ἴσον δύνανται. προειπὼν γάρ οἷον εἴ

1 ὑπάρχει B 3 γρωμένω Α τρίπτω AP 4 ὅτι AB: ὁ aP 6 ὑπάρχει utroque loco B δέ τι B 7 post ἀνάπτατιν add. δὲ B: ras. 2–3 lit. P an *{δεῖ}* δεικνύναι? καὶ διὰ τούτου Α: τὸ τινὶ διὰ τὸ B: καὶ δὲ ἀντόν aP 8 δῆλον—ὅτι om. P δῆλον δὲ aB Arist.: καὶ δῆλον A ὁ (corr. ex δ P²) ὑποτιθέμενος aP Arist.: ὁ ὑποθέμενος B: ὁ ὑπεθέμεθα A 9 δὲ II: om. aABP τὸ alterum om. BP¹ (add. P²) 11 ἀνάλειν—μέρους om. B 12 ἀδιορίστου AP¹ (corr. P²) οὖν om. B 13 ταῦτα AP: τὰ αὐτά aB ἔτι AP²: ἔστι aBP¹ γάρ om. BP¹ (add. P²) 14 καὶ prius om. B post δὲ add. καὶ B ἢ in ras. P² 15 οὖν add. P² ἐπὶ μέρους ἀδιορίστα Α 17 μᾶλλον—ἡττον Α ἥδω a et ante ras. I lit. P 19 διέξεισιν aP 19, 20 ἐρρήθη] velut p. 128, 19 sq. 20 τῷ συμβεβηκότι μόνῳ B τὰ om. B ἔστι add. P² 21 ἔστι—προβλήματα om. B τοῦτο] τῷ τὸ A 22 τῆς ἡδονῆς Α οὐκ ἔστιν B: ἔστιν οὐκ aAP 23 μὲν om. A 24 ἐπὶ μέρους, quod post διωρισμένον collocant aABP, transposui cf. vs. 27: om. H 24, 25 fort. δυναμένων 26 post πάλιν add. ἢ AB καὶ (*{τις}* addidi) ἡδονὴ οὐκ ἀγαθὸν II: om. aABP 27 αὐτοῖς AB: αὐτῷ aP διὰ om. in lac. P αἱ addidi οὕτως AB: οὕτω aP 28 τῶν in τοῖς mutavit P

τις ἔφησεν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἰναι τῇ μὴ ἀγαθόν, τῷ μὲν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἰναι ὡς ταῦτα λαμβάνει τὸ τινὰ ἡδονὴν ἀγαθὸν εἰναι, τῷ δὲ μὴ εἰναι ἀγαθὸν ἡδονὴν τὸ τινὰ ἡδονὴν μὴ εἰναι ἀγαθόν· λέγει γὰρ ὑμοίως δὲ καὶ εἰ. τινα ἔφησεν ἡδονὴν μὴ εἰναι ἀγαθόν. αὗται μὲν 5 οὖν ἐπὶ μέρους ἀδικήσιστοι. [καὶ] διέτι οὐ διώρισται πότερον διὰ τὸ καθόλου τῇ καὶ⁷ αὐτὰς τιθέσαι τὸ ἐν μέρει. διωρισμένας δὲ ἐπὶ μέρους λέγει τὴν τε λέγουσαν ‘τις μὲν ἡδονὴ ἀγαθόν, τις δ’ οὐ’ καὶ τὴν μίαν μόνην ἡδο-
νὴν ἀγαθὸν καὶ τὴν θεωρητικὴν ἡδονὴν μόνην ἀγαθόν.

Οὐσῶν δὴ διαφορῶν τούτων ἐν ταῖς ἐπὶ μέρους, πρῶτον μὲν περὶ τῆς 10 ἀδικήσιστού ἐπὶ μέρους τὸν λόγον ποιεῖται, καὶ φησι τὴν τοιαύτην ἐπὶ μέρους ἀνασκευάζεσθαι μὲν μονοχῶς, κατασκευάζεσθαι δὲ διγῦς. τὴν γὰρ λέγουσαν ‘τις ἡδονὴ ἀγαθόν’ ἀνασκευάσαι μόνως ἔστι δεῖξαντας καθόλου διτὶ μηδεμίᾳ ἡδονὴ ἀγαθόν. ὁ γὰρ δεῖξας τινὰ ἡδονὴν μὴ οὖσαν ἀγαθὸν οὐκ ἀνεσκεύαξε τὸ τινὸς ἀγαθὸν εἰναι διὰ τὸ δύνασθαι καὶ ταύτην ἀλληλῆ 15 εἰναι δειγμέσης ἔκεινης. ὑμοίως καὶ τὴν λέγουσαν τινὰ ἡδονὴν μὴ εἰναι ἀγαθὸν μόνως ἔστιν ἀνασκευάσαι δεῖξαντας διτὶ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν. οὐδὲπω γὰρ ὁ δεῖξας τινὸς ἡδονὴν ἀγαθὸν ἀνήρρηκε τὸ μὴ εἰναι τινα ἀγαθόν. αὐτὸς δὲ εἰπὼν περὶ τῆς ἐπὶ μέρους ἀποφατικῆς διτὶ διτὰ τῆς καθόλου καταφατικῆς μόνης ἀναιρεῖται, προσέμηταιν ἐάν γὰρ δεῖξωμεν διτὶ ἔστι 20 τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν, οὕπω ἀναιρεῖται τὸ προκείμενον, οὐκ ἐπὶ τῆς ἐπὶ μέρους ἀποφατικῆς τοῦτο λέγων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐπὶ μέρους 25 καταφατικῆς, περὶ ης φύσας προειρήκει. οὐκέτι δὲ τὸ ὅμοιον παρατίθεται ἐπὶ τῆς ἐπὶ μέρους ἀποφατικῆς, δεικνὺς διτὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ μέρους καταφατικῆς οὐκ ἀναιρεῖται, ὡς γνωρίμου γεγονότος καὶ τούτου διὰ τοῦ εἰρημένου 30 ἐπὶ τῆς ἐπὶ μέρους καταφατικῆς. κατασκευάζειν δὲ διγῦς φησιν εἰναι ἔκά-
τερον τῶν οὗτως ἐπὶ μέρους. καὶ γὰρ καθόλου δεῖξαντες πᾶσαν ἡδονὴν 35 ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ μέρους τινὰ ἡδονὴν ἀγαθὸν κατεσκευακότες ἀν εἴημεν τὸ ἐπὶ μέρους καταφατικόν. ὑμοίως δὲ καὶ τὸ ἐπὶ μέρους ἀποφατικὸν κατα-
σκευάζοιτο ἄν, εἰ δειγμέση μηδεμίᾳ ἡδονὴ ἀγαθόν (εἰ γὰρ μηδεμίᾳ, οὐδὲ 40 τις), καὶ εἰ τις μὴ εἴη ἀγαθόν· ἀμφοτέρως γὰρ γίνεται δεδειγμένον διτὶ τις ἡδονὴ οὐκ ἔστιν ἀγαθόν.

2 λαμβάνεται Α τὸ] τῷ Α, Ppr. post ἡδονὴν add. ἔφησεν Β: ras. 4 lit. P

3 τὸ ex τῷ corr. P¹ 5 καὶ delevi διτὶ B 6 post ἦ add. τὸ B ante διω-
ρισμένας add. διωρισμένης δὲ τῆς θέσεως (συνθέτεως Β) lemma ΛΒ, superser. P⁵ (signum add. P²)

7 τε om. aP 7.8 καὶ—ἡδονὴν ἀγαθὸν om. a fort. μία μόνη ἡδονὴ—

θεωρητικὴ ἡδονὴ μόνη 8 καὶ τὴν—ἀγαθόν om. signo appicto, cui in mrg. nihil re-
spondet, P 9 δὴ AP: δὲ a: om. B ἐν superser. B 11 μὲν om. B 12 τὶς

ἡδονὴ A: τινὰ ἡδονὴν aBP δεῖξαντας II: δεῖξαντα aBP: δεῖξαντες A cf. vs. 16

14 ἀνασκεύασε A: ἀνεσκεύασε a ἀγαθὸν B 16 δεῖξαν supra scriptio τ A 17 post
εἰναι τινα add. ἡδονὴν BHZ 20 οὐκ add. P² (om. C: οὐκ ἀγαθὸν ἦ ἀγαθόν Arist.)

οὐκ scrīpsi: καὶ libri 21 λέγει a: λέγω (ω supra compend. manus primae P²) P

ἀλλὰ περὶ scrīpsi: πολλὰ περὶ aABP: πολλὰ δὲ ἐπὶ Z 22 προειρήκεν Α περιτ-
θεται B 23 ὑπὸ scrīpsi: ἐπὶ libri 23. 24 ἀποφατικῆς A 27 ἀγαθὸν prius

om. A κατασκευακότες aAP 28. 29 κατασκευάζοιτο aP: ἀνασκευάζοιτο AB

29 ἐπιδειγμέση aP post δειγμέση add. ἀν B 30 ἦ A διτὶ aP: εἰ AB

p. 120a20 Διωρισμένης δὲ τῆς θέσεως.

Εἰ δὲ διωρισμένον εἴη τὸ πρόβλημα, δὲ θέσιν εἶπε, καὶ εἰ εἴη διο- 40 ρισμὸς τοιοῦτος ἐν τῷ προβλήματι, εἰ τις μὲν ἡδονὴ ἀγαθόν, τις δὲ οὐ (δοκεῖ δέ μοι τὸ ‘τις δὲ οὐ’ προστέθεικέναι οὐχί ὡς πάντως ὑφεῖλον ἐν τῇ 5 προτάσει κείσθαι, ἀλλ’ ὡς δηλωτικὸν δὲν τοῦ τὴν ἐπὶ μέρους ἀληθῆ εἰναι καθ’ αὐτὴν μόνον ἀλλὰ μὴ διὰ τὴν καθύλου. ὅτ’ ἦν ἔστι, μηδὲ ἀδιο- ρίστως· καὶ γάρ εἰ εἰναι δύο προτάσεις κείμεναι, οὐκέτι η̄ μία πρότασις 10 διγῶς ἀναιρετήσεται, ἀλλὰ δύο οὖσαι ὑπὸ δύο, ἡ̄ μὲν καταφατικὴ ὑπὸ τῆς 15 καθύλου ἀποφατικῆς, η̄ δὲ ἀποφατικὴ ὑπὸ τῆς καθύλου καταφατικῆς), διγῶς 10 δῆ, φησίν, ἐνδέχεται τὴν οὕτω διωρισμένην ἐπὶ μέρους ἀναιρεῖσθαι. καὶ γάρ πάσης ἀγαθῆς δειγμάτης ἀναιρεῖται τὸ τινά μὲν εἶναι τινά δὲ μή, καὶ εἰ μηδεμίᾳ ἀγαθῇ οὐσια δειγμάτη· οὐ γάρ οὐδὲν τε μηδεμιᾶς οὔσης 150 15 δηδονῆς ἀγαθῆς τινὰ μὲν εἶναι ἀγαθὸν τινὰ δὲ μή. εἰ δὲ οὗτως ἔχοι ὁ τῆς ἐπὶ μέρους διωρισμός, εἰ μία μόνη ἡδονὴ ἀγαθόν, τριχῶς ἡ̄ ἀναιρέσις αὐ- 20 τῆς ἔσται. καὶ γάρ ἂν πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθὸν οὖσα δειγμῆ, ἀναιρεῖται τὸ ‘μία μόνη’, καὶ μηδεμίᾳ· εἰ γάρ μηδεμίᾳ ἀγαθόν. οὐκ ἀληθὲς οὐδὲ τὸ ‘μία μόνη’· ἀλλὰ κανὸν δειγμάτων πλείους οὖσαι ἀγαθαί, καὶ οὗτως ἀναιρεῖται ἡ τὸ μίαν μόνην ἀγαθὸν εἶναι.. εἰ δὲ ἔστι ἐπὶ πλεῖον ὁ διωρισμὸς τοῦ ἐπὶ μέρους προβλήματος γένοιτο καὶ ἔχοι οὗτως, εἰ ἡ̄ φρόνησις μόνη τῶν ἀρετῶν 25 ἐπιστήμη, τετραχῶς ἡ̄ ἀναιρέσις αὐτῆς ἔσται. καὶ γάρ ἂν ὅτι πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη ἔστι δειγμῆ, κανὸν δὲτοι οὐδεμίᾳ ἀρετὴ ἐπιστήμη, κανὸν δὲτοι πλείους, οἷον ἡ̄ δικαιοσύνη (οὐκέτι γάρ μόνη), κανὸν δὲτοι ἡ̄ φρόνησις οὖν ἔστιν ἐπιστήμη, δῆλον δὲτοι ἀλληλης τινὸς οὔσης· κανὸν γάρ ἀλλακτικὸν εἶναι, αὕτη δὲ 10 μή, ἀναιρεῖται τὸ κείμενον. ἀλλὰ καὶ εἰ κείμενον εἴη τρεῖς μόνας τάσδε τινὰς ἀρετὰς ἐπιστήμας εἶναι, πενταχῶς ἂν ἀναιροῖτο κατὰ τὸν ὑπηργού- 15 μενον· πρόπον· καὶ γάρ διὰ τοῦ ‘πᾶσα’ καὶ διὰ τοῦ ‘οὐδεμίᾳ’ καὶ διὰ τοῦ ‘πλείους’ καὶ διὰ τοῦ ‘ἐλάσσους’ καὶ διὰ τοῦ ‘οὐ’ καὶ αὗται αἱ τρεῖς αἱ ἥσυν ὀνομαστεῖναι ἐν τῷ προβλήματι· περὶ τούτων καὶ Θείφραστος ἐπὶ τέλει τοῦ Περὶ καταφάτεως δοκεῖ πεποιηθῆσθαι λόγον.

15

2 εἰ alterum om. P ante διορ. add. δὲ aP 4 προστέθεικέναι Brandis Schol. p. 277b24:
 προστέθεικεν aP²: προστέθηκεν AP¹: προστέθηκεν B δὲ τις πάντως] ἀπλῶς B τῇ super-
 ser. B 5 δὲ A: οὐ aP: om. B τοῦ aBP²: om. AP¹ 5. 6 ἀληθῆ εἶναι καθ’ αὐτὴν A: καθ’ αὐτὴν μή εἶναι ἀληθῆ B: μή εἶναι καθ’ αὐτὴν (ras. 8 lit. P) ἀληθῆ aP
 6 ἀλλὰ μή scripsi (i. e. μή, quod ante εἶναι collocant aBP, transposui): ἀλλ’ οὐ A: ἀλλὰ
 aBP 6. 7 μή ἀδιορίστως δέ A 9 ἀποφατικῆς—καταφατικῆς scripsi: καταφατικῆς—
 ἀποφατικῆς libri 13 εἶναι ἀγαθὸν aP δέ prius om. A ἔχοι P: ἔχει aAB
 15 καὶ γάρ ἂν AB: κανὸν γάρ aP δειγμάτη B ἀνήρηται aP 16 εἰ aP: κανὸν
 AB 17 ἀγαθαί B: ἀγαθὸν aAB 18 ante πλαν add. τὴν A ἀγαθὸν P: ἀγαθῆ
 aAB πλείους aP: πλείου AB 19 ἔχει B ἀρετῶν AB: αἱρετῶν aP 22 ἡ̄ alter-
 rum add. P² 23 οὔσης] ἐπιστήμης A 23. 24 αὗται μή ἀναιρεῖται δέ A 25 δὲ
 om. A 25. 26 an ὑπηργημένον? 26. 27 διὰ τοῦ] τοὺς A 27 διὰ τοῦ οὐ scripsi:
 δι’ αὐτῶν (restituit P²) οὐ libri καὶ tertium et al̄ om. A 28 εἰσὶν B 29 ante
 τέλει adul. τῷ A παρὰ B περὶ—καθάπερ ἐν (p. 209, 2), infimi versus verba, perie-
 runt in P λόγον A: om. aB

p. 120^a-32 Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ καθ' ἔκαστα,
ἐν οἷς ὑπάρχειν τι ἦ μὴ εἴρηται, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου προ-
βλήμασιν.

'Ως ἐν τῷ δευτέρῳ ηὗίου περὶ τῶν καθόλου προβλημάτων τεθέντος
5 τοῦ προβλήματος ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ καθ' ἔκαστα ἦ τὰ ὑπὸ τὰ καθόλου,
καὶ εἰ μὲν μηδενὶ εὑρίσκοιτο ὑπάρχον τὸ τιθέμενον καθόλου ὑπάρχειν
πολλὰ τῶν ὅπ' αὐτὸν προενέγκασιν, καθόλου λαμβάνειν ὅτι μηδενὶ ὑπάρχει, 20
ἦ ἐὰν πολλοῖς φαίνηται ὑπάρχον, τιθέναι ὅτι πᾶσιν ἦ φέρειν ἔνστασιν
ἐπὶ τίνος οὐδὲ οὕτως, οὕτως φησὶ δεῖν ποιεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει
10 προβλημάτων· τοῦτο γάρ εἶπε διὰ τοῦ ἐν οἷς ὑπάρχειν τι ἦ μὴ εἴρη-
ται. ἐὰν γάρ ἦ κείμενον ὅτι τις ἡδονὴ ἀγαθόν, γρὴ ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰς
ἐν μέρει ἡδονάς, ὥσπερ καὶ εἰ ἦν κείμενον καθόλου ὅτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγα-
θόν· καλὸν μὲν εύρισκηται ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐπιβλέψῃ τις ἡδονὴ οὕτως ἀγα-
θόν. δεδειγμένον ἀν εἴη τὸ προκείμενον· ἐάν δὲ ἐπὶ πολλῶν μὴ οὕτως 25
15 ἔχον εύρισκηται τὸ καθόλου ἀξιώσομεν, τὸ μηδεμίαν εῖναι ἀγαθόν. οὕτως
δὲ ἐσόμεθα καὶ τὸ προκείμενον ἐπὶ μέρους ὃν ἀγεσκευακότες, ὥστε καὶ
τοῦτο κοινὸν τοῖς ἐπὶ μέρους προβλήμασιν.

p. 120^a-34 "Ετι δὲ ἐν τοῖς γένεσιν ἐπιβλεπτέον διαιροῦντα κατ'
εἰδη μέχρι τῶν ἀτόμων, καθάπερ εἴρηται πρότερον.

20 Ἡν καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν καθόλου προβλημάτων εἰργμένον ἐν τῷ δευ- 30
τέρῳ, ὅτι, ἐν οἷς προβλήμασιν γενικόν τι εἴληπται, γρὴ τὴν διαιρέσιν αὐ-
τοῦ εἰς τὰ εἰδη ποιεῖσθαι καὶ πάλιν εἰς τὰ ὑπὸ τὰ εἰδη καὶ μέχρι τῶν
ἀτόμων ἐπισκοπεῖν, εἰ ἐκάστῳ ἀτόμῳ ὑπάρχει τὸ τῷ γένει ἐν τῷ προβλή-
ματι τεθέν ὑπάρχειν. εἰ γάρ εἴη πρόβλημα πότερόν ἐστι τῶν ἀντικειμέ-
25 νων ἡ αὐτὴ ἐπιστῆμη ἦ οὖ, ἐπεὶ τὰ ἀντικείμενα πλεοναχῶς, ηὗίου ἔκαστον
αὐτῶν ἴδιᾳ λαμβάνειν, είται τὰ ὑπὸ ἔκαστον αὐτῶν ἴδιᾳ καὶ ἐπισκοπεῖν εἰς 35
ἔφ' ἐκάστου αὐτῶν ἡ αὐτὴ ἐπιστῆμη· γρήσιμον γάρ τοῦτο καὶ πρὸς ἀγα-
σκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν. ὡς δὴ ἐπὶ τῶν καθόλου, οὕτως φησὶ δεῖν
ποιεῖν καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα προβλημάτων, ὅταν τι γενικὸν ἐν αὐτοῖς
30 ἦ. οἷον εἰ εἴη τὸ πρόβλημα εἰ τινῶν ἀντικειμένων ἡ αὐτὴ ἐπιστῆμη, διαι-
ρετέον διοιώσ τὰ ἀντικείμενα καὶ ἔφ' ἔκαστον ἐπιβλεπτέον, αὐτό τε καὶ

2 ὑπάρχει A 4 ἐν τῷ δευτέρῳ] c. 2 p. 109^b26—29 5 ἐπιβλέπων, ομ. ἐπὶ
lae. rel. P ἔκαστον a ἦ τὰ ὑπὸ in ras. 5—6 lit. P² 7 τινὰ τῶν ἐπ'
αὐτὰ B ὑπάρχειν aA 9 τίνων B οὕτως alterum BZ: τοῦτο II: ομ.
aAP δεῖ B 12 εἰ add. P² 15 ἔχον ομ. B 16 δὲ] οὖν B
ὄν ἐπὶ μέρους aP ἀνασκευακότες aAP 19 post εἴρηται add. καὶ B
20 περὶ A ἐν τῷ δευτέρῳ] c. 2 p. 109^b13 sq. 23 ἐπισκοπεῖ A 24. 25 τῶν
ἀναγκαῖων αὕτη ἦ B 26 ἴδια (ante zai) libri 27 post γρήσιμον add. μὲν aBP
28 πρὸς aP: ομ. AB 31 post zai prius ras. 3 lit. P ὑποβλεπτέον B τε
scripsi: γε aAP: δὲ B

τὰ ὑπ’ αὐτό· καὶ μὲν ἐπὶ πολλῶν φαίνηται οὕτως ἔχουν, κατασκευάζειν 40 τὸ πρόβλημα ως καθόλου πᾶσιν ὑπάρχοντος τοῦ τινὸς αὐτῶν ὑπάρχειν καὶ μένουν· ἀλλὰ δὲ ἐπὶ πολλῶν μὴ οὕτως ἔχουν εὑρίσκηται, ἀλλὰ τούτων ὄρμωμένους ἀξιωτέον πάλιν οὔτε οὐδενί. καὶ οὕτως ἀνασκευαστέον τὸ ἐπὶ μέ-
5 προς καταφατικὸν πρόβλημα. ὅμοίως, καὶ λέγῃ τις τινὸς ἀρεστὴν ἐπιστήμην εἶναι, διαιρετέον· τὰς ἀρετάς, πρῶτον μὲν εἰς τὰς λογικὰς καὶ τὰς ἡθικάς,
εἰτα πάλιν τὰς λογικὰς Ἰδίᾳ καὶ τὰς ἡθικὰς καθ’ αὐτάς, δεικνύντας ἐπὶ τῶν 45 ἀλλὰ προγειρίζομένων οὔτε μὴ ἐπιστήμαι. τὸ καθόλου λαμβάνειν, οὔτε μηδεμία, καὶ οὕτως ἀνασκευάζειν τινὸς εἶναι ἐπιστήμην. ἔστι δὲ οὐ πολὺ διαι-
10 φέρων οὐτος τοῦ πρὸ αὐτοῦ, πλὴν οὔτε οὐτος μὲν τοῦ γένους τὴν | διαί- 151 ρεσιν εἰς εἰδὴ πρῶτον ἡξίου ποιεῖσθαι. εἰδί’ οὕτως ἐπὶ τὰ ὑπὸ τὰ εἰδὴ τῆς τάξεως προσέντας ἐπὶ τὰ καθ’ ἔκαστα ἔργα εἶσθαι, οὐ δὲ πρὸ τούτου. εἰ καὶ μὴ γένος ἦν τὸ λαμβανόμενον, καὶ τὸν δέ τι, ἡξίου ἐπιβλέπειν εὐθίης ἐπὶ τὰ
ὑπὸ αὐτὸς ἄτομα.

15 p. 120a38 Ἐτι τὸ δὲ στοιχεῖον τὸν ἔστιν η εἰδῶς η ἀριθμῷ διαιρίσαι τὸ συμ-
βεβηκός.

Εἰπόντων δὲ δεῖ διαιρεῖν τὸν ὑποκείμενον ὅρουν ἐν τοῖς προβλήμ-
5 μασι τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὅμοίως ἐν τε τοῖς καθόλου καὶ τοῖς ἐν μέρει, καὶ ἐὰν η γενικόν, εἰς τὰ εἰδὴ ἔως τῶν ἀτόμων, νῦν λέγει περὶ 20 τοῦ κατηγορούμενου καὶ συμβεβηκέναι λεγομένου (ἢ) καὶ αὐτὸς εἰπεν ἐπὶ τῶν καθόλου. καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους, τὸ δὲ στοιχεῖον τέ ἔστι, δεῖν φησι καὶ τοῦτον διαιρεῖν καὶ ὄριζεν η κατ’ εἰδῶς η κατ’ ἀριθμὸν καὶ ὥρων εἰ τι τῶν ἐκ τῆς διαιρέσεως ὑπάρχει τῷ ὑποκείμενῳ, κατεσκευασμένον ἔσται τὸ 25 πρόβλημα ἐπὶ μέρους ὃν, εἰ δὲ μηδὲν εὑρίσκοιτο, ἀνεσκευασμένον. οἷον εἰ ζητούστο πότερον ὁ γρόνος κινεῖται η οὐ, ἐπεὶ η κίνησις ποιλαχῶς λέγεται, διαιρετέον καὶ ληπτέον τὰ εἰδὴ τῆς κινήσεως. ἐπεὶ τοίνου πᾶσα κίνησις η κατὰ τόπον ἔστιν η κατὰ ποσὸν η κατὰ ποιότητα, ἐκάστην τῶν κινήσεων ληπτέον καὶ ζητηέσθαι εἰ κατά τινα αὐτῶν οἱόν τε κινεῖσθαι τὸν γρόνον. 30 οὐδὲ εἰ φαίνοτο μήτε κατὰ τόπον κινούμενος (οὐ γάρ ἀλλάσσει τόπον· πᾶς γάρ τὸ μὴ ὑπομένον οἱόν τε ἀλλάσσειν τόπον);, ἀλλὰ μηδὲ κατὰ μέγεθος

1 κατασκευάζει A 2 πᾶσιν ὑπάρχοντα A 4 πάλιν ἀξιωτέον B 5 τινὰ AB:
τὴν aP 7 λογικάς — ἡθικάς B: λογικάς — λογικάς A: ἡθικάς — λογικάς aP
ante καθ’ ras. 2—3 lit. P 8 ἐπιστήμη B 10 πρὸ add. P² 11 πρῶτον
εἰς εἰδῆ Λ 12 προέρχεσθαι B 17 εἰπόντων δὲ ΛΒ: ἀνωτέρω
εἰπώντων a et in ras. 8 lit. P²: εἰπόντων II 18 τοῖς (ante
ἀπὸ) om. A 18. 19 ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους II 19 ἀλλὰ aP γενικὸν Λ: γενικῆς B:
γενικός aP (comp. δὲ in ras. P²) 20 δὲ addidi
εἰπεν] II 3 22 τούτων Λ 23 εἰ τι] ἐπὶ B 24 τὸν ὑποκείμενον Α 25 εὑρίσκηται Α 26 πολ-
λαχῶς om. B 28 η κατὰ ποσὸν om. A 31 μὴ om. A post μέγεθος repetit
ὑπομένον οἱόν τε ἀλλάσσειν τόπον aABP: om. Z

(ύπομενοντος γάρ καὶ ή κατὰ ποσὸν κίνησις), μήτε κατὰ ποιότητα μήτε
κατ' ἄλλο τι κινήσεως εἰδῶς, ἀνασκευάζοιτο ἀν τὸν γρόνον κινεῖσθαι.
εἰ δὲ ζητοῖτο εἰ κίνησις ὁ γρόνος, γενικὴν ἀν τὸ πρόβλημα γίνονται. δει-
κνύσσοιτο δ' ἀν διτι μή ἔστιν κίνησις, διτι μήτε τοπική ἔστι μήτε ἀλλοιωτική 20
5 μήτε κατὰ ποσόν· εἰ γάρ τις τούτων ἦν, πᾶν ἀν τὸ ἐν γρόνῳ ὃν ἐν κι-
νήσει τούτων τινὶ ἦν τῇ αὐτῇ τε καὶ συνεχεῖ. ὥροις ὁ λόγος καὶ ἐπὶ
ψυχῆς, εἰ ζητοῖτο πότερον κινεῖται ἡ οὐ. ἀλλὰ καὶ εἰ ζητοῖτο πότερον ἡ
ψυχὴ τις ἀριθμός ἔσται ἡ.οῦ, ἐπει πᾶς ἀριθμὸς ἡ περιττὸς ἡ ἀρτιος, ἀν
ἡ ψυχὴ μήτε περιττὸς ἀριθμὸς ἡ μήτε ἀρτιος, οὐδὲ ἀν ἀριθμὸς εἴη. καὶ
10 σῦτη μὲν κατὰ εἶδον γενικώτερα ἡ διαιρεσίς κατὰ δὲ ἀτομα *(Δι)* εἴη, εἰ 25
διαιροῦντες πᾶσιν ἑκάτερον τούτων εἰς τοὺς ὅπ' αὐτοὺς ἀριθμούς δεικ-
νύσσουμεν. εἰ μὲν γάρ ἀρτιος, ἡ δύο ἔσται ἡ τέσσαρα ἡ ἕξ ἡ δκτὼ ἡ
δέκα, εἰ δὲ περιττός, ἡ τρία ἡ πέντε ἡ ἑπτὰ ἡ ἑννέα· ὡν ἀριθμῶν λέγειν
τινὰ τὴν ψυχὴν εἶναι ἀτοπον· οὔτε ἀρτιος περιττὸς ἀριθμὸς οὔτε ἀρτιος ἡ 30
ψυχὴ· εἰ δὲ μὴ τούτων τις, οὐδὲ ἀριθμὸς ἔλως. δοκεῖ μέντοι αὐτὸς
διὰ τῶν παραδειγμάτων τῶν καθόλου προβλημάτων ἀλλ' οὐ τῶν ἐπὶ μέ- 35
ρους εἴτι μνημονεύειν.

1 ante ποσὸν add. τὸ aAP   3 εἰ δὲ aAP (δὲ superser. P): καὶ εἰ·B   γένοιτο
BPZ: γένοιτο aA   4 δ'—κίνησις, initium paginae, periit in P   διτι alterum su-
perser. B   μήτε prius om. A   ἔστι om. a   5 ante κατὰ add. ἡ·B
ἡ B   6 ὥροις ὁ corr. ex ὥραις P²   καὶ alterum aP: om. AB   7 κινοῖτο A
8 ἀριθμός τις B   9 μήτε prius AB: μὴ aP   ἡ aP: εἴη AB   μήτε ἀρτιος post
περιττὸς transposuit B   9, 10 καὶ—εἴη εἰ om. A   10 ἀν addidi   εἴη om. B
εἰ superser. P   11 post διαιροῦντες add. δὲ A   αὐτοῦ B   ἀριθμητούς A
12 γάρ om. B   13, 14 τινὰ τὴν ψυχὴν λέγειν A   14 εἶναι om. aP   14, 15 εἶναι—
ἡ ψυχὴ iterat B   15 οὔτε A   17 ΤΕΛΟΣ ΤΟΥΓ Γ subser. a

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ 152
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

Παραδόν διὸ τοῦ δευτέρου τε καὶ τρίτου τῆς τοπικῆς πραγματείας τοὺς τόπους, δοῦ ἣν οἱόν τε πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προβλήματα 5 ἐπιχειρεῖν κατασκευαστικῶς τε καὶ ἀνασκευαστικῶς, εἴτε ἀπλῶς, πότερον ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει τὸ συμβεβηκόν τῷ ὑποκειμένῳ, ζητοῦτο, εἴτε καὶ συγχριτικῶς πρὸς ἄλλο, ἐπειδὴ καὶ τὰ συγχριτικὰ προβλήματα ὑπήρχετο τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἔχης περὶ τῶν ἄλλων γενῶν τῶν προβλημάτων 10 ποιεῖται τὸν λόγον. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ τε ἀπὸ τοῦ γένους καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ 10 ιδίου καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ· ἐν γάρ τούτοις τοῖς γένεσι πάντα τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα. τὸ γάρ διὰ τί ἔστι τι, οἷον διὰ τί ὁ κόσμος σφαιροειδῆς ἢ ἡ σελήνη ἐκλείπει. Ζητημα μέν ἔστι καὶ πρόβλημα, οὐ μὴν διαλεκτικῶν ἐπιστημονικωτέρα γάρ ἡ ζητησίς ἢ τῆς αἰτίας. δρμίως δὲ οὐδὲ τὸ ζητεῖν τὸ ἔστι τόδε, οἷον τί ἔστι ψυχή, διαλεκτικόν. Ζητεῖν μὲν γάρ 15 15 εἰ δῆδε ὁ λόγος ὄρισμός ἔστι ψυχῆς διαλεκτικόν· τὸ δὲ τίς ἔστιν ἢ τίς φύσις μαντικῶν ὑδάτων οὐ διαλεκτικόν. οὐδὲ γάρ αἱ ἐρώτησεις αἱ τοιαῦται διαλεκτικαὶ· ἡ μὲν γάρ ἐρώτησις ἡ διαλεκτικὴ ἀντιφάσεως ἐρώτησίς ἔστιν· τὸ δὲ τί ἔστιν ἢ διὰ τί ἔστιν οὕτε αὐτεῖς ἀντιφάσις οὕτε ὅλως ἀποφαντικὸς λόγος. παραδιδωσι δὲ καὶ πρὸς τὰς κατασκευάς τε καὶ ἀνασκευάς τῶν ἐν 20 τούτοις τοῖς γένεσι προβλημάτων τόπους οἰκείους, καὶ πρῶτον γε τοὺς πρὸς 20

1. 2 ἀλλεξάνδρου ἀφροδισέως (sic) — πραγματείας Α: Ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ὑπόμνημα εἰς τὸ δὲ τῶν τοπικῶν ἀριστοτελούς P et omisso ἀριστοτελούς B, eademque, sed ὑπόμνημα post ἀριστοτέλους transposito, a 5 τε om. B 9 ταῦτα om. aP 9. 10 καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ιδίου in mrg. P³ 10 πάντα post διαλ. transpositi a: superser. P⁵ 12 ἢ om. aP post μὴν add. καὶ A 13 οὐδὲ om. B 14 ante διαλ. add. οὐ B διαλεκτικόν BP: διαλεκτικὴ Λ: διαλεκτικῶν a 15 τίς prius scripsi: τί (ut vs. 14) libri ante ἢ add. ψυχὴ a: ἡ ψυχὴ superser. P³ ἢ τίς φύσις aABP¹: ἡ τίς ἡ φύσις corr. P³: ἢ add. etiam II 16 οὐ γάρ A αἱ prius BZ: om. aAP 17 ἢ μὲν γάρ ἐρώτησις κτλ.] cf. Anal. Pr. I 1 p. 24a25 18 διὰ τί ἔστιν ἢ τί ἔστιν B ἀντιφάσεως B ἀποφαντικῆς scripsi: ἀποφατικὸς aP: ἀντιφατικὸς Λ: ἀντιφατικοὶ B 19 λόγος aAP²: λόγοι BP¹ δὲ aABP: οὖν HZ ἀνασκευάς τε καὶ κατασκευάς B 20 post πρὸς add. εἰς B

τὰ γενικὰ προβλήματα, ἐπεὶ μετὰ τὸ συμβεβηκὸς κοινότερον τῶν ἄλλων τὸ γένος. τὸ μὲν γάρ συμβεβηκὸς κοινότεταν τε καὶ ἀπλούστατον τῶν προβλημάτων· ἐν γάρ ὑπάρχει μόνη τούτῳ τὸ εἶναι· ταῦτα δέ, τὸ γένος καὶ τὸ ἔδιον καὶ ὁ ὄρισμός, ἐν ποιῷ ὑπάρχει πάντα. οὐ γάρ αὕταρκες τὸ μόνον 5 ὑπάρχειν πρὸς τὸ ἦ τὸ γένος ἢ ὡς ἔδιον ἢ ὡς ὄρον ὑπάρχειν, ὥσπερ ἦ ταὶ αὕταρκες ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸν οἰκεῖον τρόπον τῆς ὑπάρχεως ἐκάστου αὐτῶν ἐν τῇ κατασκευῇ δείκνυσθαι· οἰκεῖότητα γάρ τινα τὰ οὐτως ὑπάρχειν λεγόμενα πρὸς τὸ ὑποκείμενα ἔχει. ἀλλὰ τὸ μὲν γένος κοινότερον· κατὰ πλειόνων γάρ τὸ γένος· τὸ δὲ ἔδιον καὶ ὁ ὄρισμός οὐ 10 κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων κατὰ τὸ εἶδός ἐστιν ἀλλὰ προσεχῶν μιᾷ τινι φύσει. ὥστε, ἐπεὶ τὰ κοινὰ τῶν ἔδιων πρῶτα, κοινότερον δὲ τὸ γένος 15 ἐκείνων, εἰκότως πρῶτον τοὺς πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ γένους προβλήματα τόπους παραδίδωσι. συντάσσει δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους προβλήμασι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν, ὡς εἶπε καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, διὰ τὸ τὴν διαφορὰν οὖσαν ἐν 20 τῇ οὐδείᾳ τοῦ πράγματος, οὐ ἐστι διαφορά, ὥσπερ καὶ τὸ γένος κοινὸν καὶ αὐτὴν εἶναι καὶ ἐπὶ πλειόνων διμοίων τῷ γένει. ὑπάρχοιτο δ' ἀν τοῖς γενικοῖς προβλήμασι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰδῶν προβλήματα, εἴ τινα εἴη, ἐπεὶ καὶ τὸ 25 εἶδος κατὰ πλειόνων τε καὶ ἐν τῷ τί ἐστι.

p. 120b 12 Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἔδιον
20 ἐπισκεπτέον.

Μετὰ τοὺς πρὸς τὸ συμβεβηκὸς τόπους δεῖν φησι περὶ τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἔδιον ἐπισκέψασθαι τόπων. καὶ διὰ τί περὶ τούτων πρῶτον, διστερόν δὲ περὶ τῶν πρὸς τὸν ὄρισμόν, προσέθηκε τὸ ἔστι δὲ ταῦτα στοιχεῖα τῶν πρὸς τοὺς ὄρους· οἱ γάρ τόποι, δι' ὧν πρὸς τὸ γένος καὶ 25 τὸ ἔδιον ἐπιχειροῦμεν ἢ κατασκευάζοντες ἢ ἀνασκευάζοντες, στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ εἰσὶ τῶν πρὸς τοὺς ὄρισμοὺς ἐπιχειρούματων. ἐπεὶ γάρ δεῖ τὸν ὄρισμὸν μὴ μόνον τὸ γένος ἔχειν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ ἔδιον εἶναι τοῦ πράγματος, οἷς τε τῶν γενῶν κατασκευαστικοὶ καὶ τῶν ἔδιων τόποι συντελοῦν ἀν καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄρισμῶν κατασκευὴν· ὁ γάρ δεῖξας, διὰ τοῦτο ἀποδιθένεν τῷ λόγῳ γένος καὶ ὁ λόγος ἔδιος τοῦ πράγματος, εἴη δὲν καὶ διὰ τὸ 30 ὄρισμός ἐστιν ὁ ἀποδεδομένος λόγος δεῖξιγάρ. ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν γενῶν τε καὶ τῶν ἔδιων ἀνασκευαστικοὶ τόποι καὶ πρὸς τὴν τῶν ὄρισμῶν ἀνασκευὴν

1 τὸ alterum om. B   2 τε om. aP   3 ante γένος add. τε aP   4 πολὺ aP¹
(corr. P²)   post ποιῷ add. μὲν aP: om. B   8 ὑπάρχειν om. B   9 γάρ πλειόνων A   10 προσεχῶν scripsi: προσεχεῖ aAP² et post μῷ B: προσέχει P¹: προσεχῶς II
11 δὲ om. B   12 τὸς in ras. P²   πρὸς τὰ superser. B   13 τὰ AB: τὸ aP
14 ἐν τῷ πρώτῳ] c. 4 p. 101b 18   15 κοινὸν A   21 post φησι add. καὶ A   22 πρότερον B   23 περὶ τῶν aP²: τῶν AP¹: τὰ B   τὸ aAP: ἐν τῷ B: conicio τῷ, ante διὰ τί addere malit δεῖξων Diels   24 οἱ τόποι γάρ B   25 ἢ prius om. B
ἀνασκευάζοντες ἢ κατασκευάζοντες B   26 ἐπιχειρήσων aP   ἐπειδὴ B   27 μὴ μόνον superser. P²   ἔνων A   29 καὶ alterum A: κατὰ aP: om. B   30 καὶ alterum AB: om. aP   32 τῶν prius om. a: οἱ τῶν P

χρήσιμοι· ὁ γάρ δεῖξας, ὅτι μὴ γένος τὸ ὡς γένος ἀποδοθὲν ἐν τῷ | λόγῳ, 153
ἀνήρηκε καὶ τὸ ὄρισμὸν αὐτὸν εἰναι· ὅμοιώς καὶ ὁ δεῖξας ὅτι μὴ ἔδιν.
καθ' ὃ δὴ συμβάλλονται οἱ πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἔδιν τάποι καὶ πρὸς τὰ
ὄρικα προβλήματα καὶ εἰσιν ἀργαλ τῆς τε κατασκευῆς τῶν ὄρισμῶν καὶ
5 τῆς ἀνασκευῆς, ἐπειδὴ καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ὕδιν στοιχεῖα τῶν ὄρισμῶν
(δεῖ γάρ καὶ ταῦτα τὸν ὄρισμὸν ἔχειν), εἰκότως ἀν καὶ οὐτοις στοιχεῖα λέ-
γοντα τῶν πρὸς τοὺς ὄρισμοὺς τόπουν· καὶ ἐπεὶ τὰ στοιχεῖα πρῶτα τού-
των ὧν ἔστι στοιχεῖα, εἰεν ἀν καὶ οἱ πρὸς ταῦτα τόποι πρῶτοι [οἱ πρὸς
τὰ γένη]. αὐτῶν δὲ τούτων πάλιν πρῶτοι οἱ πρὸς τὰ γένη, ἐπειδὴ καὶ τὸ
10 γένος τοῦ ἰδίου κοινότερον, ὡς εἶπον. λέγει δὲ ὀλιγάκις περὶ τῶν ἀπὸ
γένους καὶ ἰδίου καὶ ὄρισμοῦ προβλημάτων γίνεσθαι τὸν λόγον τοῖς δια-
λεκτικοῖς· τὰ γάρ πλεῖστα τῶν διαλεκτικῶν προβλημάτων περὶ συμβεβη-
κότος τινὸς τὴν ζήτησιν ἔχει. Ζητεῖται γάρ ἐν τοῖς πλείστοις τῶν δια-
λεκτικῶν προβλημάτων τὰ τοιαῦτα, οἷον εἰ αἴρετὸν τὸ γαμεῖν ἢ τὸ πολι-
15 τεύσεσθαι, εἰ ἀγαθὸν ἢ πλοῦτος ἢ ἡ ὑγεία· τὰ δὲ περὶ τῶν γεῶν τε καὶ
τῶν θέων καὶ τῶν ὄρισμῶν προβλήματα ἀκριβεστέρας ἢ κατὰ διαλεκτικὴν
μεθόδου χρήζει καὶ ἐπιστημονικωτέρας.

p. 120b15 Εὰν δὴ τεθῇ γένος τινὸς τῶν ὄντων.

'Ο πρῶτος τῶν πρὸς τὸ γένος τόπων παραδιδόμενος τοιούτος ἐστιν. 15
20 ἐπεὶ τὸ γένος κατὰ πάντων τῶν ὄμοιῶν κατηγορεῖται, φησὶ δεῖν,
ὅταν ἀποδοθῇ τί τινος ὡς γένος, ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ συγγενῆ, τοῦτ'
ἔστι τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸν ἀποδεδομένα γένος, ὡς ἐποι-
οῦμεν καὶ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος· καὶ γάρ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος
προβλημάτων ἥξειν ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ὄντα.
25 ὅλλ' ἐπ' ἔκεινου μὲν ἦν αὐταρκεῖς εἰς κατασκευὴν τοῦ προβλήματος τὸ καλὸν
ἐνὶ ἐξ αὐτῶν εὑρεῖν ὑπάρχον τὸ τιμέμενον ὡς συμβεβηκός, εἰ μὴ καθόλου τὸ
πρόβλημα ἦν [καὶ ἀνασκευάζειν πάλιν, εἰ μηδενὶ ὑπῆρχεν]. ἐπὶ δὲ τοῦ
γένους, εἰ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς δομοιδέσι τῷ προκειμένῳ τὸ ἀποδεδο-
μένον γένος, οὐχ οἷόν τε γένος αὐτὸν εῖναι, καὶ ὑπάρχει τις.
30 δεικνύοι τις ἀν οὖτως τῆς ἥδουντος μὴ ὃν γένος τὸ ἀγαθόν, ὅτι μὴ πάσῃ ὑπάρχει· οὐ

1 γένος prius BP: τὸ γένος A: γένει a 2 τὸ] τὸν a 3 δὴ om. B συμβάλλον-
ται A 4 ὄρικα aP: ὄριστικὸν AB post ὄρικα add. καὶ a 6 καὶ prius om. B
7 τόπους a 8. 9 οἱ (om. aBP) πρὸς τὰ γένη illata a librario ad alterum πρῶτοι aber-
rante delevi 9 αὐτῶν—γένη om. B ἐπεὶ Λ 10 εἶπον (scil. p. 295, 8 sq.) Λ: εἶπεν
aBP 11 γενέσθαι B 12 περὶ 14 προβλημάτων om. B 14 γαμεῖν aP: γῆμαι ΛΒ
15 εἰ AB: ἡ aP ἡ om. A: superscr. B τε om. A 16 τῶν prius om. A 17 μέ-
θοδον Λ 18 ἀν B Arist. post γένος add. τι Λ 19 ἀποδιδόμενος B: om. Ζ
20 δομοιδέν Λ 21 τι Λ: om. aBP ὡς γένος τινὸς B τὰ συγγενῆ πάντα Α
22 καὶ om. Α τὸ ΑΒ: τοῦτο aP 24 ἥξειν] II 2 p. 109b13, III 6 p. 120a32
25 ἦν om. aP post εἰς add. τὴν B 26 ἐν B εὑρεῖν om. ΑΗ ὑπάρχειν II:
compend. Α μὴ scripsi: μὲν aBP: om. Α 27 καὶ—ὑπῆρχεν delevi 28 ὑπάρ-
χον a: compend. P 29 δεικνύη B 30 πᾶσιν Α, Bpr. ὑπάρχη ΑΒ

γάρ ἀγαθὸν αἱ τῶν ἀκολάζτων ἡδοναί. οὗτοις καὶ Πλάτων ἐπεγείρησεν εἰς
ἐν Φιλόβριῳ λαβὼν “ἥδεσθαι μὲν τὸν ἀκολασταίνοντα, ήδεσθαι δὲ καὶ τὸν
σωφρονοῦντα, ηδεσθαι δὲ αὐτὸν καὶ τὸν ἀνοηταίνοντα καὶ ἀνοήτων διέδων καὶ
ἔλπιδῶν μεστόν”. οἵτις ἐπήρεγκεν διτὶ ἀνόητος ἀν φαντοῖτο ἐνδίκως ὁ ἀνο-
5 μοίους αὐτὰς οὗτοις ἔσταις οὕσας εἰς ἐν γένος συνάγων τὸ ἀγαθόν. οὗ-
τοις δεικνύοιτο δὲν καὶ τῆς ἀρετῆς μὴ ἀν γένος ή ἐπιστήμη. ή μὲν γάρ
ἐπιστήμη τῶν ἀναγκαίων τε καὶ ἀδίνων καὶ μὴ ἐνδεχομένων ἄλλως εἶναι, ω-
τῶν δὲ ἀρετῶν τὴν μὲν τοιαύτην εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν καὶ τὰς
γῆικας λειτουργίας ἀρετὰς περὶ τὰ ἐνδεχόμενα καὶ ἄλλως ἔχειν συνίστα-
10 σιται. ἔστι δὲ ὁ τόπος πρὸς ἀνασκευὴν γρήσιμος· οὖπω γάρ, εἰ πᾶσιν
ὑπάρχει τοῖς ὅμοιοις, ἀνάγκη αὐτὸν γένος εἶναι· δεῖ γάρ πρὸς τούτῳ καὶ
ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖσθαι αὐτόν.

p. 120b21 Ἐτι εἰ μὴ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται.

“Περὶ” ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἔλεγε δεῖν ἐπισκοπεῖν “εἰ τὸ κατ’ ἄλλον εἰ-
15 τινὰ τρόπουν ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν” (ό γάρ λέγων τῷ λευκῷ
συμβεβηκέναι τὸ χρῶμα ή τὸ λευκὸν κεχρῶσθαι οὐγῇ ὅγιῶς ἀπεδίδου· τὸ
γάρ ὡς γένος ὑπάρχον συμβεβηκέναι ἔλεγεν), οὗτοις καὶ ἐπὶ τοῦ γένος
φησὶ δεῖν ἔξετάζειν μὴ τὸ συμβεβηκὸς ὡς γένος ἀποδέδωκεν· δύναται γάρ
τι πᾶσι μὲν τοῖς ὅμοιοις ὑπάρχειν, μὴ ὡς γένος δὲ ἄλλ’ ὡς συμβεβη-
20 κός. ἔστι δὲ οὐκεῖον τοῦ γένους ὥσπεροῦν καὶ τοῦ εἴδους τὸ ἐν τῷ τί ἔστι 10
κατηγορεῖσθαι· ἀν δὴ τὸ ἀποδεδομένον μὴ οὗτος κατηγορῆται, δεικνύοιτε
ἀν διτὶ μὴ ἔστι γένος. οὗτοις δειγμήσεται μήτε τὸ λευκὸν γένος ὃν τῆς
χιόνης μήτε ή κίνησις ή ή αὐτοκινησία τῆς ψυχῆς, ὡς δοκεῖ Πλάτωνι·
οὔτε γάρ τῆς χιόνης ἐν τῷ τί ἔστι τὸ λευκὸν (οὐ γάρ ἔστιν ή χιών ὅπερ
25 λευκόν), δομίως δὲ οὐδὲ τῆς ψυχῆς ή αὐτοκινησία· οὔτε γάρ ὁ τοῦ λευκοῦ
ὅρισμὸς κατὰ τῆς χιόνης ἐν τῷ τί ἔστιν οὔτε ὁ τῆς κινήσεως κατὰ τῆς 45
ψυχῆς. εἰ γάρ ή χιών ὅπερ λευκόν, τὸ δὲ λευκὸν ὅπερ χρῶμα, τὸ δὲ
χρῶμα ὅπερ ποιότης, ἔσται ή χιών ὅπερ ποιότης· ὅταν γάρ ἔτερον καθ’
30 ἔτερου κατηγορῆται ὡς καθ’ ὑποκειμένου, οὕτα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου
λέγεται, τοσαῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ἥημήσεται· καθ’ ὑποκειμένου δὲ |

- 2 ἐν Φιλόβριῳ] c. 3 p. 12 D memoriter citat δὲ om. B post καὶ add. εἰς A
3 δὲ αὐτὸν] δὲ B 4. 5 δὲ ἀνομοίους H: ἀνομοίας aAP: ἀνομίας B 5 αὐτὰς om. B
αὐτὰς aP γένος ἐν Α 6. 7 fort. τῷ μὲν (ή μὲν evan., sed spatium
maius videtur in A) [γάρ] ἐπιστήμην — ἔχειν εἶναι 7 αἰδίνων καὶ om. B
7 et 9 ἄλλης A 8 τοιαύτην B et, ut videtur, Α, in quo την εἶναι τὴν perierunt:
τοιαύτην aP 10 οὖπω Z: οὗτοι aBP: evan. A post εἰ (evan. A) add. μὴ B:
fort. εἰ τι 11 γάρ] δὲ B 13 ἔτι AB (AB, corr. u): εἰτα aP Arist.
14 ἔλεγε] II 2 p. 109a34 22 γένος prius ABP: λέγε a post γένος prius add.
οὗ A 23 μήτε om. B η add. P² η alterum om. B Πλάτωνι] Phaedr.
c. 24 p. 245 C—E 24 τὸ om. A ἔστιν om. aP 25 οὐδὲ om. B
27 δὲ alterum om. A 28 ἔστιν aP 29. 30 τοῦ ὑποκειμένου — τοῦ κατηγορουμέ-
νου a 30 τοσαῦτα B: ταῦτα aAP καθ’ ὑποκειμένου δὲ] κατηγορούμενα γάρ B

τὰ ἐν τῷ τί ἔστι λεγόμενά τυνος κατηγορεῖται αὐτοῦ. ὅμοίως δὲ καὶ 154 εἰ ἡ ψυχὴ ὅπερ αὐτοκινησία, ἡ δὲ αὐτοκινησία ὅπερ κίνησις, ἡ δὲ κίνησις ἀτελῆς ἐνέργεια, ἔσται ἡ ψυχὴ ἀτελῆς ἐνέργεια. οὗτοι δὲ μὴ γένος ἡ αὐτοκινησία τῆς ψυχῆς, δεικνύοιτε ἀν καὶ ἐκ τούτου· εἰ ἡ αὐτοκινησία γένος 5 τῆς ψυχῆς, δεῖται αὐτὴν καὶ κατ' ἄλλων τινῶν ὡς εἰδῶν κατηγορεῖσθαι ἀντιδιηγμάτων τῇ ψυχῇ ὠντινωνοῦν. οὐ μὴ κατὰ τοῦτο νῦν οὗτοι μὴ γένος 5 δεικνύσιν, ἀλλ’ οὗτοι μὴ ἐν τῷ τί ἔστιν· ἄλλοις γάρ οὗτοι τόποις. τὸ δὲ οὔτε ἡ ψυχὴ ὅπερ κινούμενον εἴη ἀν λέγοιν ἀντὶ τοῦ ‘ὅπερ κινήσις’.

p. 120^b26 Ἐτι τὸ κινούμενον οὐ τί ἔστιν.

10 Ότι μὴ γένος ἡ κίνησις τῆς ψυχῆς ἡ διλος οὐσίας τινός, καὶ οὕτως δεικνύσιν· [εἰ] τὸ μὲν γένος τί ἔστι σημαίνει, ἡ δὲ κίνησις καὶ ἡ αὐτοκινησία οὐ τί ἔστιν ἡ ψυχὴ σημαίνει, ἀλλὰ τί ποιεῖ ἡ πάσχει· καὶ δέ σον μὲν γάρ κινεῖσθαι λέγεται, πάσχει, καὶ δέ σον δὲ ύφος αὐτῆς, ποιεῖ. δύνα- 10 ται τὸ ἀλλά τι ποιοῦν ἡ πάσχον ἐπὶ τοῦ κινούμενον εἰρηκέναι ὡς τοῦ 15 κινούμενου ἡ ποιοῦντος ἡ πάσχοντος ἐν τῷ κινεῖσθαι. ἔτι κατηγορεῖται μὲν ἡ κίνησις τῶν κινούμενων· εἰ δὲ εἴη ἡ ψυχὴ ὅπερ κίνησις ἡ ὅπερ αὐτοκινησία, οὐκέτ’ ἀν κινοῦτο· οὐτεις γάρ ἀν εἴη κίνησις κινούμενη. πρῶτον μὲν οὖν ἔστιν οὗτοι μὴ ἐν τῷ τί ἔστιν ἀπὸ τοῦ τὸ ὑποκείμενον μὴ λέγεσθαι ὅπερ τοῦτο δὲ γένος αὐτοῦ κατηγορεῖται, τὸ δεύτερον δὲ ἀπὸ 20 τοῦ τὸ μὲν γένος ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον τί ἔστι τὸ ὑποκείμενον αὐτῷ σημαίνειν, ταῦτα δὲ μὴ τί ἔστι σημαίνειν τὸ ὑποκείμενον, ἀλλ’ ὑποιόν τι ἡ τι ποιοῦν ἡ πάσχον. ὅμοίως δεικνύοιτο ἀν οὗδε τὸ γλυκὺν μέλιτος γένος, οὐδὲ τὸ πικρὸν ἀψινθίου, οὐδὲ ἡδονὴ τοῦ καλοῦ· καὶ γάρ εἰ ἀγώριστον τὸ ἥδον τοῦ καλοῦ, ἀλλ’ οὐκ ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτοῦ κατηγορεῖται. 25 διαφέροι δὲ ἀν οὗτοι δέ τόποις τοῦ πρὸ αὐτοῦ, οὗτοι δὲ ἐκείνου μὲν ἔδει- 30 κνυτο τὸ ὑποκείμενον μὴ ὅν ὅπερ τὸ κατηγορούμενον, ἐν τούτῳ δὲ ἔμ- παλιν τὸ κατηγορούμενον μὴ σημαῖνον τί ἔστι τὸ ὑποκείμενον.

p. 120^b30 Μάλιστα δὲ ἐπὶ τὸν τοῦ συμβεβηκότος ὄρισμὸν ἐπι-
βλέπειν, εἰ ἐφαρμόττει ἐπὶ τὸ ἥγηθὲν γένος.

30 Μάλιστα δεῖν φησιν ἐπὶ τὸν ὄρισμὸν ἐπιβλέπειν τοῦ συμβεβηκό-

3 ἔσται—ἐνέργεια om. a: signum defectus P 4 εἰ ante γένος transposuerunt aP
ante γένος add. ἔστι B 5 τῆς om. B καὶ om. A 6 post μὴν add. καὶ A
post γένος add. τῇ ψυχῇ A, τῆς ψυχῆς II 7 γάρ om. A post οὗτος add.
6 Z 8 ante κίνησις add. ἡ B 9 ἔτι ex οὗτοι corr. P² 10 οὐσίας scripsi:
οὐσία libri post τινός repetit ἡ κίνησις τῆς ψυχῆς B 11 εἰ delevi 12 ἡ
om. A 13 πάσχειν — ποιεῖν A 14 ἀλλά] ἡ in ras. P² πάσχον a, Ppr.
(corr. P¹) post πάσχον add. τί B 17 ante αὐτοκ. add. ἡ AP ἀκινησία B
post κινοῦτο add. ἡ οὐ B 19 δ] ἡ B κατηγορεῖσθαι B 21 αὐτοῦ A σημα-
νεῖ (post αὐτῷ) B τί om. B σημαῖνει (post ἔστι) A 22 τι prius om. a
23 ante ἡδονὴ add. ἡ B 24 αὐτοῦ om. P: post κατηγορεῖται transposuit Z 26 τὸ
alterum aAP²: om. BP¹ 27 μὴ om. B 29, 30 εἰ — συμβεβηκότος om. A

τοις, εἴ τινι ὑπάρχει τῶν ἀποδοθέντων ὡς γενῶν. ἔστι δὲ τοῦ συμβεβηκότος ὄρισμὸς τὸ οἰόν τε ὑπάρχειν τε καὶ μή· εἰ δὴ τῷ λευκῷ, ὃ ὁ γένος 25 ἀπεδόθη τῆς χιόνος, ἢ τῇ αὐτοκινησίᾳ, ὃ τῆς ψυχῆς, ὑπάρχει δὲ τοῦ συμβεβηκότος ἔκειτο λόγος, τὸ οἰόν τε ὑπάρχειν καὶ μή, οὐκ ἀν εἴη 5 οὐδέτερον αὐτῶν γένος. ἐπιτελήσαι δ' ἀν τις πᾶς ἢ τῇ χιόνι τῷ λευκῷ ἢ τῇ ψυχῇ τῷ αὐτοκίνητον οἰόν τε ὑπάρχειν τε καὶ μή κατὰ τοὺς ἀεικίνητον τιθεμένους τὴν ψυχήν. ἢ οὐ τούτοις αὐτὰ λέγει οἷά τε ὑπάρ-
γειν τε καὶ μή, ἀλλὰ καθόλου τε καὶ ἀπλῶς πάσῃ οὐσίᾳ [ὑπάρχει]. εἰ 30 γάρ τούτοις ὡς εἶδει, καὶ ταῖς ἀλλαις ἀν οὐσίαις δέοι αὐτά, αἱς ὑπάρχει,
10 ὡς εἶδειν ὑπάρχειν. εἰ δὲ ἔστιν αἱς οἵα τέ ἔστιν ὑπάρχειν τε καὶ μή, οὐκ ὅντα ἔκεινων γένη, οὐδὲ ἀν τούτων εἴη τῶν ἔκεινοις ὅντων ἀνάλογον.
ὅπερ δὲ τὸ λευκὸν ὑπάρχον τισὶν οὐσίαις οἰόν τε καὶ μή ὑπάρχειν, οὐ-
τῶς καὶ αὐτοκινησία (τὰ γάρ ζῷα αὐτοκίνητα ὅντα οὐκ ἀεὶ κινεῖται), ὡς
εἰναι τὸ λειχόμενον ἵστον τῷ μηδὲν τῶν οἰών τέ τισιν ὑπάρχειν τε καὶ μή 25
15 γένος τινῶν οἵς ὑπάρχει εἰναι δύνασθαι, εἰ καὶ τισιν αὐτῶν οὕτως ὑπάρ-
γει ὡς εἶναι αὐτῶν ἀχώριστον· τὸ γάρ χρῶμα γένος οὐ τούτων τινὶς οἵς
ὑπάρχει, ἀλλὰ ἀν ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ. ἢ οὐ χρή τοῦ εἰρημένου ἀκούειν
ὡς ἐπὶ τούτων τῶν παραδειγμάτων λειχομένου, ἀλλ᾽ ἐπεὶ δύναται ποτε καὶ
τοιοῦτον καὶ οὕτως ὑπάρχον τινὶς γένος ἀποδοθῆναι, τὸ τοιοῦτον ἀπὸ
20 τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ συμβεβηκότος, διτι μὴ γένος ἔστιν, ἐλέγχει δεῖ. καὶ 40
γάρ τὰ νῦν εἰρημένα διτι μὴ ἔστιν ἔκεινων γένη οἵς ἀνδέχεται ὑπάρχειν
αὐτὰ καὶ μή, ἀπὸ τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ συμβεβηκότος ἀν δεικνύοιτο. οὔτε γάρ
τοῦ ζῴου τὸ αὐτοκίνητον γένος καίτοι ὅντος αὐτοκινήτου, διτι ἔστιν διτι μὴ
ὑπάρχει αὐτῷ τὸ αὐτὸν κινεῖν, οὔτε τὸ λευκὸν ἔκεινου φῶ οἰόν τε αὐτῷ
25 καὶ ὑπάρχειν καὶ μή. οὕτως οὐδὲ τὸ αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπου γένος· οἰόν
τε γάρ αὐτὸν καὶ αἰσθάνεσθαι καὶ μή· οὐ γάρ ταῦτην τὸ αἰσθητικὸν καὶ 45
τὸ αἰσθανόμενον.

p. 120b36 Ἔτι εἰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος.

Δεῖ ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ καὶ τῷ αὐτῷ γένει καὶ τῇ αὐτῇ διαιρέσει
30 εἰναι τὸ τε γένος καὶ τὸ εἶδος· τῆς γάρ αὐτῆς φύσεως δεῖ ἀμφω εἰναι.

1 ὑπάρχειν α 2 δὴ Α: δὲ aBP τὸ λευκὸν B 3 τῇ αὐτοκινήται Α: ἡ αὐτοκινη-
σία omisso δὲ B 4 δὲ aBP: δὲ aBP τὸ λευκὸν P: ὑπάρχειν ἔκειτο AB: ἔκειτο γένος α δὲ alterum scripsi:
δὲ aBP: δὲ B 5 δὲ aBP: ἔκειτο P: ἀρρόσει αB: ἀρρόσοι Α 6 δὲ corr. ex εὶ P² 7 τε alterum
alterum aBP: om. A 8 τε prius aBP: om. A πᾶσιν Α
ὑπάρχειν deleui 9 γάρ om. B αὐτῷ B 11 τῶν ἔκεινων Α 12 οἴν τε
ὑπάρχειν τε καὶ μὴ aP 13 κινοῦνται Α 14 οἴων AB: οἴν aP τε alterum
om. B 15. 16 ὑπάρχει οὕτως Z 16 post ἀχώριστον ras. 16 lit. P 18 εἰρημένου
aP 19 post alterum quoque τοιοῦτον add. καὶ aAB 20 διτι—συμβεβηκότος (22)
om. A ante γένος add. τὸ B 22 γάρ add. P² 24 αὐτοκινεῖν B 24. 25 αὐτῷ
ὑπάρχειν τέ καὶ μὴ B 26 αὐτὸν (αὐτοῖς Α) καὶ αἰσθάνεσθαι aAP: αἰσθάνεσθαι αὐτῷ B
ταυτὸν τὸ B: τὸ αὐτῷ aBP 27 τὸ om. A 29 ἐν τῇ τοιαύτῃ AB γένει
om. B 30 εἰναι prius om. A, post εἶδος transposuit II τὸ τε γένος (τὸ γένος
τε A: τὸ τε γεγονὸς α) καὶ τὸ εἶδος aAP: τε τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος B

εἰ δὴ τὸ ἀποδεδουμένον γένος τυνδὲ ὑπ' ἄλλην κατηγορίαν εἴη καὶ ὑπ' ἄλλην τὸ
εἰδός οὐ ως γένος ἀπεδόθη, οὐκ | ἔσται τὸ ἀποδεδουμένον γένος· εἰ γάρ τὸ μὲν 155
οὐσία εἴη, ως ἡ γίλων καὶ ὁ κύκνος, τὸ δὲ ποιόν, ως ἡ λευκόν, οὐχ οἷόν τε
τὸ λευκόν εἶναι γένος γίλονς ἢ κύκνου. διὸ ταῦτα δὲ οὐδὲ τῆς ψυχῆς ἢ
ἢ κίνησις ἀν εἴη γένος, εἴ γε ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία, ἢ δὲ κίνησις οὐκ οὐσία
ἄλλη ἢ πάθος τι καὶ ποιότης ἢ πρός τι ἢ ποσόν. ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἐπι-
στήμης τὸ ἀγαθὸν ἀν εἴη γένος ἢ τὸ καλόν, εἴ γε τὸ μὲν καλὸν ποιόν, ἢ ἡ
δὲ ἐπιστήμη τῶν πρός τι. ἐπιζητήσω δ' ἂν τις πῶς ἡ ἐπιστήμη γένος
ἔσται γεωμετρίας καὶ μονιμοκῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, εἴ γε ἡ μὲν
10 ἐπιστήμη πρός τι, ἐκεῖναι δὲ ποιότητες. ἡ οὐδὲν κωλύει τὴν ἐπιστήμην
καὶ ποιότητα εἶναι ἔξιν οὐσίαν καὶ πρός τι καὶ εἶναι αὐτήν, καθ' ὃ ποιότης
ἔσται, γένος τῶν προειρημένων. δημοίως καὶ ἡ ἀρετὴ σωφροσύνης καὶ ἀν-
θρείας γένος οὐ καθ' ὃ πρός τι ἄλλα καθ' ὃ ποιότης. καὶ τοσοὶ ἐπὶ τοῦ πρός 10
τι τοῦτο ἐνδέχεται μόνον τῷ τὸ πρός τι σχέσιν τινῶν σημαίνειν τὸ ἀτινα,
15 ὃν ἡ σχέσις πρός τι ἔστιν, οὐκέτι ἐκεῖνη πρός τι. συμβαίνει γάρ ὑπὸ
οὗδον πίπτειν γένη κατὰ τοῦτο τὰ πρός τι, ὑπὸ μὲν τὸ πρός τι κατὰ τὴν
σχέσιν, ὑπὸ δὲ ἄλλο τι, ὡφ' ὃ ἔστιν ἐκεῖνα γωρίς τῆς σχέσεως λαμβα-
νόμενα, κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. ὅν γάρ τι πρώτου, ἐπειτα τὴν πρός ἄλλο
σχέσιν ἔχει. διὸ καὶ ὑπ' ἐκεῖνο τὸ γένος ἔσται. οὐδὲν δὴ κωλύει καὶ τὸ 15
20 ἀγαθὸν ὑπὸ τὴν ποιότητα δην ἢ τὸ καλὸν γένος εἶναι τῆς ἐπιστήμης, καθ'
ὅσου καὶ ἡ ἐπιστήμη ποιότης καὶ αὐτή. ως γάρ πρός τι οὐσία ἡ ἐπι-
στήμη γένος ἔστι τῶν ὑπὸ αὐτῆν. γεωμετρίας καὶ μονιμοκῆς καὶ τῶν ἄλλων
οὐ πρός τι δηντων, τῷ μὴ κατὰ τὸ πρός τι γένος αὐτῶν εἶναι, οὕτως οὐ-
δὲν κωλύει πάλιν τῆς ἐπιστήμης οὐσίης πρός τι γένος εἶναι ἢ τὸ ἀγαθὸν
25 ἢ τὸ καλὸν δηντα ποιά, οὐ καθ' ὃ πρός τι ἔστιν ἡ ἐπιστήμη, γενῶν αὐτῆς 20
τούτων λαμβανομένων. ἄλλα καθ' ὃ ποιόν· οὐ γάρ πρός τι μόνον ἡ ἐπι-
στήμη, διὸ γρὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν παραφυλάττειν τοῦτο· οὐ γάρ οἵνιν
τέ ἔστι κατ' ἐκεῖνας τὰς κατηγορίας ὑπὸ πλείους τὸ αὐτὸν εἶναι. δεικνύοιτε
δὲ ἀν ὄρυμανενος ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου δην μηδὲ ἡ σιμότης ρίς ἔσται
30 κοῦλη, εἴ γε ἡ μὲν ρίς οὐσία, ἡ δὲ σιμότης οὐκ οὐσία ἀλλὰ ποιότης· πά-
θος γάρ τι ἡ σιμότης· διὸ εὐλογώτερον αὐτὴν κωλύότητα λέγειν ἐν ρίνι. 25
δεικνύοιτο δ' ἀν μηδὲ ὁ ψύφος ἢ ἡ φυσὴ ἀλλο πεπληγός, εἴ γε ὁ μὲν ἀλλο

1 δὴ] post δ ras. 1—2 lit. P ἀποδεδουμένον A εἶναι B 2 οὐ ως γένος
ἀπεδόθη aBP: om. AIIZ οὐκ ἔσται] οὐ κατέται B γένοντας a post γέ-
νος add. τινός A εἰ om. A 4 δὲ om. B 7 ἀν om. A ποιόν aAP:
ποιότης B 10 ποιότης A οὐδὲ A 12 τῶν προειρημένων γένος P
14 fort. μόνου ἀτινα—18 φύσιν sic restituerim: πρός τινα· ὃν (οὖν)—οὐκέτι ἐκεῖνα
γωρίς τῆς σχέσεως λαμβανόμενα πρός τι—ὑπὸ δὲ ἄλλο τι [ὡφ' ὃ ἔστιν ἐκεῖνα] κατὰ τὴν
αὐτῶν φύσιν 15 ἐκεῖνα οὐκέτι B συμβαίνειν a: σημαίνει B 16 γένη πίπτειν B
τὸ scripsi: τὰ libri τὴν om. B 18 αὐτῶν libri πρός εἰς B ἄλληλα A
19 δὲ B 20 δην ex εἶναι corr. P¹ 22 καὶ prius om. A: καὶ utrumque om. P
24 πάλιν om. B post γένος add. οὐσία B 25 δὴ om. P γενῶν(ῳ in ras. P²)
αὐτῆς aP: γένος αὐτῶν AB 26 τούτων om. B δὴ om. B 29 τούτου om. B
32 δεικνύοιτε ἀν B ἀνήρ (post μὲν) A

οὐσία, ὁ δὲ ψύχρης οὐκ οὐσία· πάλιος γάρ τι καὶ πιούτης· ἀλλὰ εὐλογή-
τερον λέγειν αὐτὸν πληρήν ἐν ἀρει. ἔστι δὲ ὁ τόπος πρὸς ἀνατευθὺν
μόνον γρήγοριμος· εἰ μὲν γάρ μὴ εἴη ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαιρεσιν τὸ κατη-
γορούμενον καὶ τὸ ὑποκείμενον, οὐκ ἀντί εἴη γένος τὸ κατηγορούμενον· οὐ
διάφορος εἴη ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢδη ἀνάγκη τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου
γένος εἶναι.

30

p. 121^a-10 Πάλιν εἰ ἀνάγκη ἡ ἐνδέχεται τοῦ τεθέντος ἐν τῷ γένει
μετέχειν τὸ γένος.

Τί μέν ἔστι μετέχειν, αὐτὸς ἐδίλωσε· τὸ γάρ ἐπιδέχεσθαι τὸν
10 τοῦ μετέχεσθαι λεγομένου λόγου μετέχειν ἐτίπειν αὐτοῦ. τὸ δὲ τιθέ-
μενον ἐν τῷ γένει ἔστι τὸ εἰδός, οὐ τὸ ἀποδιδόμενον ὡς γένος ἀποδίδοται.
ἐπεὶ τούναν κεῖται τὰ μὲν εἰδῆ τὸν τῶν γενῶν ἐπιδέχεσθαι λόγον, τὰ δὲ
γένη τὸν τῶν εἰδῶν οὐκέτι, τὰ μὲν εἰδῆ μετέχουν ἀν τῶν γενῶν, οὐκέτι δὲ
καὶ τὰ γένη τῶν εἰδῶν. οὕτως τούναν τούτων ἐχόντων, εἰ τοῦ τεθέντος 15
15 ὡς ἐν γένει τινὶ τὸ κατηγορηθὲν ὡς γένος αὐτοῦ τὸν λόγον τε καὶ ὅρισμὸν
ἡ ἐπιδέχεται ἡ οἵνη τε ἐπιδέχεσθαι, οὐκ ἀν εἴη γένος τὸ εἰλημμένον. οὕτω
ἀν λέγῃ τις τοῦ ὄντος γένος [τὸ] τι εἶναι ἡ τοῦ ἐνός· τὸ γάρ τούτων
τινὸς ἀποδιθὲν ὡς γένος πάντως ἐπιδέχεται τόν τε τοῦ ὄντος λόγον καὶ
τὸν τοῦ ἐνός· πᾶν γάρ τὸ ἐν ὑπάρχει ὅν καὶ ὃν καὶ ἐν ἔστιν. οὕτω δει-
20 κνόντις ἀν διτὶ μὴ καλῶς τὸ τί σι ἀπὸ τῆς Στοᾶς γένος τοῦ ὄντος τίθεν- 40
ται· εἰ γάρ τι, δῆλον διτὶ καὶ ὅν· εἰ δὲ ὅν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἀν
λόγον. ἀλλ᾽ ἔκεινοι νομοθετήσαντες αὐτοῖς τὸ ὅν κατὰ σωμάτων μόνων
λέγοται διαφεύγοιεν ἀν τὸ ἡπαρηγμένον· διὰ τοῦτο γάρ τὸ τί γενικότερον
αὐτοῦ φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον ἀλλὰ καὶ κατὰ
25 σῶματων. ἀλλ᾽ ἐπεὶ γενικότατον τὸ τί, εἴη ἀν ὑπὸ αὐτὸν καὶ τὸ ἐν· ἀλλ᾽
ἔστι καὶ τοῦ τινὸς αὐτοῦ τὸ ἐν κατηγορηθσαι· μάτε οὐ γένος τὸ τί τοῦ ἐνός, 45
ἐπιδεχόμενον αὐτοῦ τὸν λόγον. δεικνύοντις ἀν οὕτως μηδὲ τοῦ ἀριθμοῦ
τὸ πλῆθος γένος ὅν· καὶ γάρ τὸ πλῆθος ἀριθμός, καὶ ἐφερμόζει αὐτῷ ὁ
τοῦ ἀριθμοῦ λόγος. εἰ δὲ τοῦτο, οὐ καλῶς οἱ ὅριζόμενοί φασι τὸν ἀριθ-
30 μὸν πλῆθος μονάδων· καὶ γάρ αὐτὸν τὸ πλῆθος μονάδες εἰσὶ πολλαῖ. τοῦ
δὲ ὄντος καὶ τοῦ ἐνὸς εἴπει λόγους καὶ ὅρισμοὺς εἶναι, ἵτοι κοινότερον, 50
καὶ ἐνδέξατερον, ἡ διτὶ ἀρέσκει αὐτῷ τὸν οὕτω πολλαχῶς λεγομένων, ὡς
λέγεται τὰ ἀρ’ ἐνός τε καὶ πρὸς ἕν, καὶ ὅρισμοὺς εἶναι (τοιαῦτα δὲ τὸ τε

3 μὴ add. P² 4 τὸ κατηγορούμενον γένος B 5 ἥδη] εἴδη B 7 εἰ ἀνάγκη
add. P² ante ἡ add. ἡ B 10 λεγομένου] λεγο in ras. 4—5 litterarum, quarum
prima fuit δ, P² 12 τὸν superser. B 13 τὸν om. B 14 εἰ AB:
ἀν aP 16 ἐπιδέχεται B: ἐπιδέχηται aAP 17 λέγοι B τὸ prius delevi
post τί add. ἦν a 18 πάντως om. B 20 οἱ ὁ B τοῦ γένους τοῦ A
21 εἰ prius] τὸ P 22 κατὰ] καὶ B 23 τοῦτο in τούτῳ mutavit P² 24 κατὰ
alterum om. aP 25 ἀλλ᾽ ἐπεὶ aBP: ἐπεὶ δὲ A 26 τὸ τι] τοῦ B post ἐνὸς
add. μὴ B 27 ἑαυτοῦ A, Ppr. 28 ἀριθμὸν P 29 φασι om. P
32 τῶν οὕτω om. B 33 τε prius om. B καὶ alterum in marg. P³

δν καὶ τὸ ἔν), η̄ δτι κατὰ τοὺς ἀποδιδόντας τούτων τι ὡς γένος, κατ' ἐκείνους εἶναι καὶ τούτων γένη.

p. 121^a 20 Ἐτι εἰ κατά τινος τὸ ἀποδοθὲν εἶδος ἀληθεύεται, τὸ δὲ γένος μή.

5 Ἐπεὶ τὸ γένος τοῦ οἰκείου εἰδους καὶ ὑποκειμένου κατηγορεῖται. ἀνάγκη αὐτὴ καὶ ὅν τὸ εἶδος τὸ ὑπὸ αὐτὸν κατηγορεῖται, καὶ τούτων κατηγορεῖσθαι. μέρος γάρ πως τὸ εἶδος τοῦ γένους ἐστί· τὰ δὲ τῶν μερῶν μέρη καὶ τῶν ὅλων ἐστὶ μέρη. δταν οὖν τι ὡς γένος τινὸς ἀποδεδομένου η̄. γρὴ ἐπισκέπτεσθαι καὶ εἰ ὁν τὸ ὑποκειμένον ὡς εἶδος κατηγορεῖται.
 10 πάντων καὶ τὸ ὡς γένος ἀποδεδομένον κατηγορεῖται· ἀν γάρ μὴ κατὰ πάντων 10 κατηγορῆται. οὐκ ἔσται γένος τούτου. οὗτοι δειχθήσεται τοῦ διξατοῦ μὴ ὁν γένος μήτε τὸ ὅν μήτε τὸ ἐπιστητόν, ἐπεὶ τὸ μὲν διξαστὸν καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὄντος κατηγορεῖται (διξάζομεν γάρ καὶ περὶ τοῦ μὴ ὄντος δτι οὐκ ἔστιν, ὡς εἴπε καὶ ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας “δέξα γάρ αὐτοῦ 15 ἔστιν, δτι οὐκ ἔστιν”), οὐ μὴν τὸ δν η̄ τὸ ἐν η̄ τὸ ἐπιστητὸν ἔτι κατὰ τοῦ μὴ ὄντος ἀληθεύεται. δεικνύοιτο δ' ἀν οὐδὲ τῆς ἡδονῆς γένος ὁν τὸ 15 ἀγαθόν, δτι η̄ μὲν ἡδονὴ καὶ κατὰ τῆς τῶν ἀκολάστων ἀληθεύεται, τὸ δὲ ἀγαθὸν οὐ. ἀλλ' οὐδὲ η̄ ἐπιστήμη γένος ἀν εἴη τῆς ἀρετῆς, δτι η̄ μὲν ἀρετὴ καὶ κατὰ τῶν ἐδεγμένων ἀλλως ἔχειν (περὶ γάρ τὰ τοιοῦτα η̄ ήμικη 20 ἀρετῆ), ἐπιστήμη δὲ καὶ οὐδὲν δὲ τῶν ἐνδεγμένων ἀλλως ἔχειν ἀληθεύεται. ἔστι δὲ ὁ τόπος ἀνασκευαστικὸς καὶ αὐτός.

p. 121^a 27 Πάλιν εἰ μηδενὸς τῶν εἰδῶν ἐνδέχεται μετέχειν.

Ἐπεὶ τὰ γένη διαιρεῖται εἰς τὰ προσεγγῆ εἰδη. διαιρεῖται δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τὸ γένος εἰδη πάλιν καὶ αὐτὰ ὄντα γένη τινῶν (οὐδὲν γάρ κωλύει εἰδη 20 τινῶν ὄντα ἄλλων πάλιν αὐτὰ εἰναι γένη, ὡς ἔχει τὸ ὄρνεον, μὴ εἰς γένη ἀλλ' εἰς εἰδη, τοῦτο ἔστι τὸν κόρακα καὶ τὰ δημοια, διαιρούμενον, ταῦτα δὲ πάλιν εἰς τὰ ἄτομα πάντα), δῆλον δτι τὰ ὑπὸ τὸ γένος ὄντα μὴ κατὰ τὴν

ἔν καὶ τὸ δν

1 καὶ τὸ ἔν AB: μὴ τὸ ἔν (superser. P³) ἔστι — ἀληθεύεται (e vs. 3, sed pleraque perie-
 runt) P: om. a post τούτων add. τὸ aB 2 ἀν εἴη B τούτων scripsi:
 ταῦτα libri 5 τοῦ οἰκείου εἰδους τὸ γένος A 7 τὰ τῶν δὲ μερῶν A 8 τινὸς
 aBP: αὐτῶν A ἀποδεδομένον aP² cf. vs. 10: ἀποδιδόμενον ABP¹ 9 η̄ post 8 τι
 ὑποκεί
 transposuerunt aBP ὕν om. B κατηγορούμενον B 10 πάντως καὶ B
 μὴ κατὰ πάντων aB: κατὰ πάντων μὴ AP 11 τοῦτο II 12 ἐπεὶ AB:
 ἐπειδὴ aP 14 Περὶ ἐρμηνείας] e. 11 p. 21^a 33: δέξα γάρ αὐτοῦ ἔστιν οὐχ δτι ἔστιν,
 ἀλλ' δτι οὐκ ἔστιν 14. 15 ἔστιν αὐτοῦ a 18 η̄ prius om. A 19 περὶ —
 ἔχειν (20) AZ: om. aB et signo appictio P 23 ἐπεὶ in ras. 6 lit., quarum prima fuit
 δ, P² τὰ γένη om. P¹: ante εἰς add. P² δὲ aBP¹: γάρ P²: om. A
 24 καὶ (in mrg.) αὐτὰ ὄντα corr. P² γάρ superser. B 25 ὄντων Bpr.
 27 ἄτομα aBP: δημοια A post δτι add. καὶ aP²

πρώτην διαιρέσιν ἀλλ' ὑπό τι τῶν τοῦ γένους εἰδῶν ἀναγκαῖον τῶν εἰδῶν τινὸς μετέχειν καὶ ἀναδέξειν τὸν τῶν εἰδῶν λόγον τῶν ὄντων ὑπὸ τὸ γένος τὸ ἀποδεδομένον. τὰ μὲν γάρ προσεχῆ τοῖς γένεσιν εἶδη μόνων τῶν 25 γενῶν μετέχει καὶ τὸν τούτων μόνων ἐπιδέχεται λόγον· τὰ δὲ μὴ προσεχῆ 5 ἀλλὰ πλέον ἀφεστῶτα πρῶτον εἰδῶν τινὸς τῶν ὑπὸ τὸ γένος ὄντων ἀναγκαῖον αὐτὰ ἐπιδέχειν τὸν λόγον, εἰ μέλλοι γένος αὐτῶν τὸ ἀποδοθὲν εἶναι. ἀν δὴ τι ὡς γένος τινὸς ἀποδοθῆ, ζητητέον εἰ τοῦτο, οὐ τὸ γένος ἀπεδόθη, μήτε κατὰ τὴν πρώτην διαιρέσιν ἐστι τοῦ ἀποδεδομένου γένους μήτε τινὸς τῶν εἰδῶν αὐτοῦ μετέχει· ἀν γάρ οὕτως ἔχει, ἀδύνατον αὐτοῦ γένος 30 10 εἶναι τὸ ἀποδεδομένον. οὖν εἰ λέγοι τις τὴν ἡδονὴν ἐν γένει εἶναι τῇ κινήσει, ἐπεὶ μὴ κατὰ τὴν πρώτην διαιρέσιν τῆς κινήσεως ἐστιν ἡ ἡδονὴ (διαιρεῖται γάρ προσεχῶς ἡ κίνησις εἰς τε τὴν κατὰ τόπον καὶ εἰς τὴν κατὰ ποσὸν καὶ εἰς τὴν κατὰ ποιότητα καὶ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν, ἀλλ' οὐκ εἰς ἡδονήν), δεῖ τὴν ἡδονήν, εἰ ἐστιν ὑπὸ τὸ γένος, τὴν κίνησιν, τούτων 15 τινὸς μετέχειν τῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως καὶ εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν κατὰ τόπον 25 μεταβολὴν ἡ ὑπὸ τὴν κατὰ ποσὸν ἡ ὑπὸ τὴν κατὰ ποιότητα ἡ ὑπὸ τὴν κατ' οὐσίαν· κείσθωσαν γάρ νῦν καὶ ἡ γένεσις καὶ ἡ φιλορά κινήσεις εἶναι. ἀν δὴ ὑπὸ μηδεμίαν τούτων ἡ, οὐδὲ ἀν ὑπὸ τὴν κίνησιν ὡς ὑπὸ γένους εἴη, κοινότερον δὲ νῦν εἰδὼν τῆς κινήσεως λέγοιτο· ἀν τὰ εἰρημένα· οὐ γάρ 20 γένος ἡ κίνησις, ἀλλὰ τῶν πολλαχῶν λεγομένων. ἀλλὰ μὴν ἡ ἡδονὴ οὔτε φορά ἐστιν οὐδὲ ἐπιδέχεται τὸν τῆς τοιαύτης κινήσεως λόγον, οὔτε αὐξῆσις 40 ἡ μείωσις, οὔτε ἀλλοιώσις, οὔτε γένεσις ἡ φιλορά· οὐδὲ κίνησις ἄρα. θει μὲν γάρ οὐκ ἔστι φιλορά οὐδὲ αὐξῆσις ἡ μείωσις, πρόδηλον. ἀλλ' οὐδὲ γένεσις ἡ φιλορά· οὐ γάρ κατ' οὐσίαν ἐστὶ μεταβολή. ἀλλ' οὐδὲ οὗτως 25 γένεσις, ὡς λέγεται ἡ ἀναπλήρωσις· οὐ γάρ ἡ ἡδονὴ ἀναπλήρωσίς ἐστιν, ἀλλὰ ἐπ' ἀναπληρώσει γίνεται· οὐ ταῦτα γοῦν τὸ τε ἡδύμενον καὶ τὸ ἀναπληρούμενον· ἡ μὲν γάρ ἀναπλήρωσις σωμάτων ἐστίν, ἡ ἡδονὴ δὲ τῆς 45 ψυχῆς. ἔτι οὐδὲ πᾶσα ἐπὶ ἀναπληρώσει· αἱ μὲν γάρ ἐπὶ ἀναπληρώσει προλυπηθεῖσιν ἐπιγίνονται, οὐ πᾶσα δὲ ἡδονὴ προλυπηθεῖσαν. ἀλλ' οὐδὲ 30 ἀλλοιώσις ἐστιν ἡ ἡδονὴ κατὰ πάθος οὕτα μεταβολή, ὡς ἀν δέχεται· οὐ γάρ, εἰ πάθος, ἥδη καὶ κατὰ πάθος μεταβολή· οὐ γάρ ταῦτον· ἡ γοῦν

I τι aBP: τὴν Α   1. 2 τεινος τῶν εἰδῶν Α   3 μόνων AB: μόνον aP
 4 γενῶν] hinc iterum D   μόνων AD: μόνον aBP   5 πλεῖστον AP   7 ζητεῖ-
 ται A   9 αὐτοῦ B: αὐτὸν aADP   10 εἶναι prius om. Λ   11 ἡ om. A
 12 κατὰ τὸ ποσὸν D   13 ante ποσὸν add. τὸ BD, sed cf. vs. 16   εἰς — ποιότητα]
 κατὰ τόπον D   14 fort. ὑπὸ [τὸ] γένος τὴν   15 εἰδῶν om. P   16 ante ποσὸν
 add. τὸ A   ὑπὸ τὴν κατὰ alterum om. aP   17 ὑποκείσθωσαν B   post γάρ add.
 καὶ AB   18 ἡ om. AD   γένος] γεγονόν (sic) a   19 εἴη scripsi: ἡ libri   λέγονται
 aP   20 οὔτε A: οὐδὲ aBDP   21 φιλορά AD   οὐδὲ aBDP: οὔτε Α   22 οὐδὲ—
 φιλορά (24) om. A   23 φορὰ B, Peorr.: φιλορά ad, Ppr.   24 ἐστὶ om. B   25 post
 γένεσις add. ex vv. 23—25 ἀλλ' οὐδὲ—γένεσις A   λέγει A   ἡ (post λέγεται) P
 26 post ἀναπλ. add. τι Α   27. 28 ἡ ἡδονὴ δὲ τῆς ψυχῆς D: τῆς ψυχῆς δὲ (τῆς δὲ
 ψυχῆς a) ἡ (superser. P¹) ἡδονὴ aABP   28 ἐτι—30 ἡδονὴ om. B   30 κατὰ] καὶ
 τὸ B   31 ante μεταβολή add. ἡ aABP   οὐ γάρ ταῦτον om. P

λευκότης πάθιος ὃν οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις, ἀλλ' | ἡ λεύκανσις· οὐ ταῦτα 157
δὲ λευκότης καὶ λεύκανσις· ὑμοίως δὲ οὐδὲ ἡ θέρματης ἀλλοίωσις, ἀλλὰ ἡ
θέρμανσις· αὕτη γάρ ἔστιν ἡ μεταβολή· οὗτω τοίνυν οὐδὲ ἡ ἡδονὴ⁵
ἀλλοίωσις, ἐπεὶ πάθιος· οὐ γάρ τὸ πάθιος ἀλλοίωσις· ἀλλὰ κατὰ πάθιος
τὴν ἡδονὴν εἴη τις ἂν ἀλλοίωσις, εἰπερ ἄρα, μεταβολὴ εἰς ἡδονὴν οὖσα,
ἄλλη οὐγένην ἡ μεταβολή.

p. 121 a 36 Οὐδὲ τῶν ἀτόμων.

Εἰπόντων ὅτι μὴ εἰδοῖς ή κρίσιν τῆς κινήσεως, προσεύθηκεν ὅτι ἀλλ οὐδὲ τῶν ἀτόμων τι τῶν ὑπὸ τὴν κίνησιν ἡ κρίσιν· ὑπὸ γάρ τὰ εἰδη τῆς 10 κινήσεως τὰ ἄτομα τὰ ἐν αὐτῇ. εἰπών δὲ οὐδὲ τῶν ἀτόμων, ἐκ παραλλήλου εἶπε τὸ οὐδὲ τῶν ὑπὸ τῷ εἰδοῖς τῆς κινήσεως ὄντων· πάντα γάρ τὰ ἐν κινήσει ἄτομα. ὄμοιώς δεικνύοιτε· ἂν μηδὲ τῆς ψυχῆς ὁ ἀριθμὸς γένος ὥν· οὕτε γάρ ὑπὸ τὴν πρωτηγη διαιρέσιν τοῦ ἀριθμοῦ η ψυχή 15 (πρωτηγάριος διαιρέσις τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον, ἀλλ οὐ ψυχὴ η περιττὸν η ἄρτιον), οὐδὲ τούτων τινὸς η ψυχὴ μετέχει· οὕτε γάρ τὸν τοῦ περιττοῦ οὔτε τὸν τοῦ ἀρτίου λόγον ἐπινέγκεται. ἀλλ οὐδὲ τὸ σημεῖον η τὸ νῦν ποσά, τῷ μήτε συνεχέει τι αὐτῶν εἰναι μήτε διωρισμένον. εἰς δὲ πρῶτα η τοῦ ποσοῦ διαιρέσις. οὕτως οὐδὲ τοῦ θεοῦ γένος ἂν εἴη τὸ κύριον, εἰ δὲ μήτε πεζόν ἔστι κύριον μήτε πτερυγίνην μήτε ἔνυδρον.

20 p. 121 b 1 "Ετι εἰ ἐπὶ πλέον λέγεται τοῦ γένους τὸ ἐν τῷ γένει 15
τεθέν.

Ὄτι τὸ γένος ἐπὶ πλέον τοῦ εἰδούσας λέγεται, γνώριμων· ἀν δὴ τὸ ἀποδημήν εἰδούσας τινὸς γένος ἐπὶ ἔλαττον λέγεται τοῦ εἰδούσας. δῆκον ως ἀδύνατον αὐτὸν ἔκεινου, οὐδὲ ἐπὶ ἔλαττον κατηγορεῖται, γένος εἶναι. οὗτος δει-
25 κυνός ἀν μηδ ὁνάριμενον τὸ ζῷον τοῦ ἔμψυχου γένος εἶναι· ἐπὶ πλέον γὰρ τὸ ἔμψυχον τοῦ ζῷου, εἴ γε τὸ ἔμψυχον καὶ κατὰ φυτῶν, ἀ οὐκ ἔστιν αἰσθητικά, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ ὅν τοῦ δοξαστοῦ, εἴ γε τὸ δοξαστὸν καὶ κατὰ τοῦ 20 μηδ ὄντος. δοκεῖ δὲ ὁ τόπος οὗτος ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ πρὸ διάγραμμῳ

1. οὐ—λεῖναντις om. A   2 ἔτε alterum om. D   ἀλλοίωτις om. D   3 οὕτω] οὐ P
 ἥ alterum om. A   4 ἐπὶ aP   τὸ om. A   ἀλλὰ scripsi: ἀλλ᾽ ἥ (ut vs. 1) libri
 5 τὴν ἡδονὴν D: ἡδονή aBP   εἰη τις ἣν scripsi: ἥ εἴ τις (εἴ τις in ras, P²) οὕτω
 aBP: ἥ τίτισον A: ἡτίσον D   οὕσαν α   8 ή om. A   ὅτι alterum om. B
 10 ἄπομα τὰ ἐν ἀωτῇ in spatio vacuo relicto P²   τὰ alterum om. aP   ἀτόμων] ἀτό-
 πων Brandis Schol. p. 278b 41 ex hypothetae videlicet errore, quem corr. Waitz Organ. II
 p. X   12 post κυνήσει add. ὅντα A   μηδὲ aAP: μὴ BD   12, 13 ὁ ἀριθμὸς]
 ὄρισμὸς a   14 τὸ alterum AD: om. aBP   15 ἥ prius om. a: ras. P   οὐδὲ] fort.
 οὐτε   16 τοῦ alterum om. D   οὐδὲ B: οὐτε aADP   17 ἥ AB: οὐτε ab, in ras, P²
 19 imino εἴ {γ'} cf. p. 255, 29, 305, 27   22 λέγεται τοῦ εἰδούς B   23 γένος om. B
 post γένος add. ὅν D   λέγηται B: λέγεται aP: γένηται AD   24 post ἔλαττον ras.
 4 lit. P   26 εἰ γάρ B   27, 28 καὶ ἐπὶ μὴ ὅντων B   28 δοκεῖ BD: δέξει AP
 Brandis l. c. b 15: δέξεις a   οὐτος ὁ τάπος B   πρὸ ὀλίγου] p. 121 a 20

τῷ “ἔστι εἰ κατά τίνος τὸ ἀποδοθὲν εἰδος ὀληθεύεται, τὸ δὲ γένος μή”, καὶ μάλιστα, ἐπεὶ καὶ τῷ αὐτῷ παραδείγματι ἐπ’ ἀμφοτέρων κέχρηται. οὐ μὴν ἀλλ’ εἴη ἄν τις αὐτῶν διαφορά. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πρώτου ῥηθέντος τόπου οὐ τῷ ἐπὶ πλέον λέγεσθαι τὸ εἰδος τοῦ γένους ἀνηρεῖτο τὸ γένος, ἀλλὰ τῷ μὴ ἔφ’ ὃν τὸ εἰδος, καὶ τὸ γένος. δύναται δὲ ἐπὶ πλειόνων καὶ μὲν λέγεσθαι τὸ ἀποδοθὲν τίνος ὡς γένος, μὴ μέντοι κατὰ πάντων κατηγορεῖσθαι καὶ διὰ τὸ εἰδος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλων τινῶν. τὸ γρῦν συνεχὲς ποσὸν ἐπὶ πλειόνων μὲν κατηγορεῖται τοῦ ποσοῦ τοῦ μὴ ἔξι ἔχόντων θέσιν συγκειμένου· τὸ μὲν γὰρ συνεχὲς κατὰ πέντε, γραμμῆς, ἐπιφανείας, 10 σώματος, τόπου, χρόνου· τὸ δὲ μὴ ἔξι ἔχόντων θέσιν κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ γὰρ καὶ χρόνου καὶ λόγου. οὐ μήν, ὃν τὸ μὴ ἔξι ἔχόντων θέσιν 20 κατηγορεῖται, καὶ τὸ συνεχὲς πάντων· οὔτε γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ οὔτε τοῦ λόγου. διὸ οὐδὲ οἱόν τε τὸ συνεχὲς αὐτοῦ γένος εἶναι. τὸ δὲ νῦν ἀνατίθεσιν ποιεῖται τοῦ γένους τῷ ἐπὶ πλέον αὐτοῦ λέγεσθαι τὸ ὡς εἰδος λαμβανό- 15 μενον, ὡς τὸ ἔμψυχον τοῦ ζῴου. διὸ καὶ οἰκειότερον ἀν εἴη τούτῳ τῷ τόπῳ μᾶλλον τὸ τοῦ ὄντος καὶ τοῦ διεκαστοῦ παραδειγμα· ἐπὶ πλέον γὰρ τὸ διεκαστόν, εἰ γε καὶ κατὰ τῶν ὄντων πάντων καὶ τῶν μὴ ὄντων. εἰ 25 δὲ μὴ πάντα τὰ ὄντα διεκαστά, ἐκείνου ἀν εἴη τοῦ τόπου τὸ παράδειγμα οἰκεῖον.

20 p. 121b 4 Πάλιν εἰ ἐπὶ ἵσων.

Καὶ ὁ ἔξης δὲ οὗτος τόπος γνώριμος. εἰ γὰρ ἐπὶ ἵσων ἀμφότερα κατηγορεῖτο, τό τε ἀποδοθὲν γένος καὶ τὸ ὡς εἰδος ληφθέν, ἀδύνατον γένος τὸ ἀποδοθὲν εἶναι· δεῖ γὰρ ἐπὶ πλέον τὸ γένος εἶναι ὡς περιληπτικόν. διὰ τοῦτο οὔτε τὸ ὄν τοῦ ἑνὸς οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος οἱόν τε γένος εἶναι· ἕκα- 40 25 τερον γάρ αὐτῶν τῷ πᾶσι τοῖς οὖσι παρέπεσθαι ἐπ’ ἵσων κατηγορεῖται. ὅμοίως δεικνύοιτ’ ἀν διτι μήτε ἡ ἀρχὴ τοῦ πρώτου μήτε τὸ πρῶτον τῆς ἀρχῆς γένος, εἰ ἡ τε ἀρχὴ πρῶτον καὶ τὸ πρῶτον ἀρχῆ. οὕτως οὐδὲ τὸ ζῷον τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ γὰρ ταῦτα ἐπ’ ἵσης. οὐ μόνον δὲ τὸ γένος τοῦ εἰδοῦς ἐπὶ πλέον ἀλλὰ καὶ τῆς διαφορᾶς, ὡς φησιν· εἰδότως τέμνεται 30 γάρ τὰ γένη ὑπὸ τῶν διαφορῶν, καὶ ὑπὸ ἐκάστης διαφορᾶς εἰδός τι περι- 45

εἰδος			
1 ἀποδοθὲν P (superscr. P ¹): εἰδος ἀποδοθὲν a	3 μὲν om. A	4 οὐ] καὶ A	
ἀνηρεῖτο De corr.: ἀνήρητο aBP et, ut videtur, Dpr.: ἀνήρηται A		4. 5 εἰδος A	
5 post δὲ add. καὶ A πλέον A	6 μὲν] μὴ B itemque vs. 9 λαμβάνε- σθαι A		
7 καὶ om. P	10 χρόνου, σώματος, τόπου B	post τριῶν add. καὶ B	
11 καὶ λόγου καὶ χρόνου A	θέσιν ex corr. add. D	13 τὸ prius om. A	
γένος αὐτοῦ B	14 ἐπὶ ex ὡς sive ὡς ex ἐπὶ corr. B	15 τὸ superscr. P	
17 καὶ prius om. A πάντων τῶν ὄντων B	τῶν alterum om. A	τῶν μὴ ὄντων superscr. P ²	
20 lemma om. P	21 οὗτος post τόπος transposuerunt ab: om. P γρήσματος A	[τῶν ἀμφότερα] τῶν ἀμφοτέρων corr. (non liquet unde) P ²	
23 ὅσπερ ληπτικὸν a: περιληπτικὸν P	post διὰ add. τοι A	27 εἰ ἡ τε aABD:	
εἰ δὲ ἡ τε P (ἢ τε superscr. P ²): fort. [εἰ] ἡ τε γράπε ex Arist. scribendum sive εἰ γε			
ἢ τε cf. p. 304, 19	28. 29 τὸ εἰδος τοῦ γένους omisso ἐπὶ πλέον D		

γράφεται. διὸ καὶ εἶπε στοιχείον εἶναι καὶ ἀρχὴν τῶν τοιούτων τόπων τὸ ἐπὶ πλέον ὑφελεῖν λέγεσθαι τὸ γένος τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαφορᾶς.

p. 121b15 Ὁρὰν δὲ καὶ εἴ τινος τῶν ἀδιαφόρων τῷ εἰδεῖ μή ἔστι τὸ εἰρημένον γένος η̄ μὴ δόξαι ἂν.

5 ‘Ο τόπος *· εἰ τὸ ἀποδοθέν τινος ὡς γένος τῶν ὅμοιειδῶν αὐτῷ καὶ ἀδιαφόρων | κατ’ εἶδος [εἰ] μὴ εἴη γένος, οὐδὲ ἀν τούτου, οὐ ἀπεδόθη ὡς 15 γένος, εἴη γένος· πάντα γάρ τὰ ἀδιάφορα κατ’ εἶδος ἀλλήλους ὑπὸ ταῦτα γένος. οἷον εἴ τις τὸ μέλαν τοῦ Αἰθίοπος γένος λέγοι, ἐπεὶ ἀδιάφοροι κατ’ εἶδος οἱ Αἰθίοπες ἄνθρωποι τοῖς Γαλάταις, δούτε καὶ πάντες ἄνθρωποι 10 ἀλλήλους, μὴ κατηγοροῦται δὲ τῶν Γαλατῶν τὸ μέλαν, οὐδὲ ἀν τῶν Αἰθιόπων ὡς γένος κατηγοροῦτο. δεῖ δὲ ἐν ἀτόμοις εἰδεῖσι ζητεῖν τὸ εἰρημένον ὃ εἰ ἔστιν· ἐπεὶ ἐπὶ γε τῶν ὡς γενῶν εἰδῶν οὐδὲν κωλύει τινὸς τῶν ὑπὸ τὸ εἰδῶς γένος τι ληφθῆναι μὴ πάντων δην τῶν ὅμοιειδῶν αὐτῷ γένος. τὰ γάρ πτηγὰ ζῷα ὁμοιειδῆ μὲν πάντα ἀλλήλους, καθ’ δὲ πτηγά· γένος μέντοι τὸ 15 σχιζόπτερον ἀετοῦ ἔστιν, οὐ πάντων δην τῶν πτηγῶν γένος. η̄ εἰ γένος ἀετοῦ ἀπεδόθη, δεῖ τῷ ἀετῷ, καθ’ δὲ ἀετός, ζητεῖν τι ὁμοιειδές, οὐ καθ’ δὲ πτηγόν· εἰ μὲν γάρ ἐπὶ πτηγῶν ἀπεδόθη, ἐπὶ πτηγῶν ἔδει ζητεῖν, εἰ δὲ 20 ἀετοῦ, ἐπὶ ἀετῶν. εἴη δὲ ἀν οὐτοῦ ὁ τόπος ὑπὸ τὸν πρῶτον τῶν εἰρημένων ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ, δι’ οὐ τὸν η̄ εἰδούς “ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ συγγενῆ” 25 [τὸν ζήρου] οὐ γένος ἀπεδόθη· ἀν γάρ τινι αὐτῶν μὴ ὑπάρχῃ, οὐδὲ ἀν τούτου γένος εἴη· εἰ γάρ τις η̄ δούη μὴ ἀγαθόν, οὐδὲ ἀν τινος η̄ δούης τὸ ἀγαθόν εἴη γένος. η̄ ἐκεῖ μὲν ἀπλώς ἀποδοθέντος τοῦ γένους ὡς πᾶσιν ὑπάρχοντος η̄ δούης ἐπὶ τὰ ὁμοιειδῆ βλέπειν. εἰ τινι ἐξ αὐτῶν μὴ ὑπάρχει· 15 ἐνταῦθα δέ, εἰ καὶ ἀφορίσας τινὰ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ χωρίσας 20 ἐκείνων γένος λέγοι τοῦτο τὸ ἀποδεδομένον, ἀξιοῦ δεῖξαντας καὶ ταῦλα, καθ’ δην οὐ κατηγοροῦται τὸ ἀποδοθέν γένος, ὁμοιειδῆ τοῖς ὅν ἀποδέδωκε τὸ γένος, οὕτως τὸ γένος ἀναφείνειν. οὕτως γάρ δτι μὴ τῶν ἀτόμων γραμμῶν 25 ἔστι γένος τὸ ἀδιαίρετον δεικνύοιτ’ ἄν, οὐχ ὡς ἀποδοθέντος μὲν πασῶν τῶν γραμμῶν γένους τοῦ ἀδιαίρετου, οὐκ ἐφαρμόζοντος δὲ αὐτοῦ πάσαις, 20

^{εἰ} 1 περιγράφεται] π λόγ^ε A 2 τὸ εἴδος τοῦ γένους B 3 τῶν om. Arist. (sed habent Cœuf) 4 δόξαι AD (ABP): δόξαιεν B: δόξαιεν aP Arist. 5 adde τοιούτος sive οὗτος cf. p. 266,15, 267,27 6 εἰ ABDP: om. a 8 λέγοι BD: λέγει aP 9 αἰτίας Α 10 post μέλαν add. (sed deletum videtur) ὡς γένος D 12 τινὸς post 13 εἴδος transposuit D 13 γένος prius in ras. P 14 πάντα om. B 15 αἰτίας ex corr. add. D 15, 16 η̄ εἰ γένος ἀετοῦ in ras. P 15 εἰ om. A: εἰς D 16 ἀετοῦ aDP: αὐτοῦ A, Bpr.: αὐτῷ Beorr. 17—ἀπεδόθη (17) om. defectus signo positio P 18 αἰτίας] ἀετῷ A τι AD: τὸ aBP 18 ante ἀετοῦ add. fort. recte ἐπὶ B, ἐπεὶ a τὸν] τὸ B 18, 19 τῶν εἰρημένων D Waitz Organ. II p. X: τὸν εἰρημένον aABP 19 διὸ B η̄ δούης] p. 120b16 20 τοῦ ζήρου delevi οὐ scripsi: ὡς B: ὥν aADP 23 ἐξ om. aP 24 ὡς αὐτοῦ αὐτοῦ B 25 ἐκείνω B τούτων aB ἀποδιδόμενον aBP 26 οὐ om. B 27 οὕτε (ante τὸ) B 28 ante γένος add. τὸ B πάσαις A

ἀλλ' θτι ὁν ἀπέδωκε γένος αὐτή, αὗται ὑμειδεῖς εἰσὶ ταῦτα διαιρεταῖς· πᾶσα γάρ γραμμὴ πάσῃ ὑμοιειδῆς· πᾶσῶν δὲ οὐχ οἱόν τε τὸ ἀδιαίρετον κατηγορεῖν. ἀνασκευάζειν μὲν οὖν οὕτως ἔστι κατασκευάζειν δὲ δεῖξαντας ἐνός τινος τῶν ὑμοιειδῶν τὸ ἀποδεδουμένον γένος. εἰ γὰρ ἐνός, ἀνάγκη καὶ 5 πάντων· εἰ γάρ τοῦ Γαλάτου ἀνθρώπου γένος, εἴη δὲ καὶ πάντων, ἐπεὶ πάντες ἀνθρωποι ἀδιάφοροι κατ' εἶδος ἀλλήλοις.

p. 121b 24 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τι ἄλλο γένος ἔστι τοῦ ἀποδοθέντος 25 εἶδους.

Ἐπεὶ μὴ δοκεῖ δύνασθαι τοῦ αὐτοῦ γένη δύο εἶναι, εἰ μὴ εἴη τὸ 10 ἔτερον αὐτῶν ὑπὸ τὸ ἔτερον (διὰ τοῦτο γάρ τοῦ ἀτοῦ καὶ τὸ ὄρνεον καὶ τὸ ζῷον γένη, θτι τὸ ὄρνεον ὑπὸ τὸ ζῷόν ἔστι), φησὶ δεῖν, θταν τι ὡς γένος τινὸς ἀποδοθῆ, ζητεῖν εἴ τι τοῦ αὐτοῦ γένος ἄλλο ἔστιν ὑμοιογούμενον, καὶ ἀν τὸ ἀποδεδουμένον αὐτοῦ γένος μήτε περιέχῃ τὸ ὑμοιογούμενον αὐτοῦ γένος μήτε περιέχηται ὑπὸ αὐτοῦ, ἀναιρεῖν καὶ ἀποδεικνύαι 15 θτι μὴ γένος τὸ ἀποδοθέν. οἶνον εἰ λέγοι τις τῆς δικαιοσύνης γένος τὴν ἐπιστήμην, ἐπεὶ ὑμοιογούμενως ἡ ἀρετὴ αὐτῆς ἔστι γένος καὶ οὔτε ἡ ἀρετὴ ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην ἔστιν (οὐ γάρ πᾶσα ἀρετὴ ἐπιστήμη) οὔτε ἡ ἐπιστήμη ὑπὸ τὴν ἀρετήν (ἡ γὰρ γεωμετρία ἐπιστήμη οὖσα οὐκ ἔστιν ἀρετή), οὐκ ἀν εἴη τῆς δικαιοσύνης ὅρμως γένος ἀποδοθὲν ἡ ἐπιστήμη. πρὸς 20 τοῦτο ἔνστασιν φέρει· δοκεῖ γάρ η φρόνησις καὶ ἐπιστήμη καὶ ἀρετὴ εἶναι 35 καὶ ὑπὸ ἀμφότερα τὸ γένη, καίτοι ἐκείνων οὐκ ὄντων ὑπὸ ἀλλήλα. πρὸς θτι ἔνστασιν πρῶτον μὲν λέγει θτι μὴ ὑμοιογούμενόν ἔστι τὸ τὴν φρόνησιν ἐπιστήμην εἶναι· εἰ γάρ ἔστι περὶ τὸ ἐνδεχόμενα καὶ ἀλλοτες ἀλλως 40 ἔχοντα, οὐκ ἀν εἴη ἐπιστήμη η φρόνησις. εἰτά φησιν θτι, εἰ καὶ συγ- 25 γωρθημένη εἶναι τι ἐν δύο γένεσι μὴ οὖσιν ὑπὸ ἀλληλα (καὶ γὰρ εἰ μὴ η φρόνησις ἀρετὴ οὖσα συγχωρεῖται ἐπιστήμη εἶναι, ἀλλ' η γε σοφία ὑπὸ 45 ἀμφω ἔστι· καὶ γὰρ καὶ ἀρετὴ καὶ ἐπιστήμη ἔστιν, ἀ οὐκ ἔστιν ὑπὸ ἀλλήλα. δοκεῖ δὲ καὶ δ ἀνθρωποις καὶ ὑπὸ τὸ ζῷον λογικὸν γένος εἶναι 50 καὶ ὑπὸ τὸ πεζὸν ζῷον, καὶ οὐδέτερον ὑπὸ οὐδέτερον ἔστιν, εἰ γε λογικοὶ 30 καὶ οἱ θεοί· οὐ γάρ ὑπὸ τὸ πεζὸν οἱ θεοί. εἰ δὲ μὴ ὑπό τι τούτων οἱ

1 ἀποδέδωκε D αὐτῶν A τοῖς διαιρετοῖς B 2 πᾶσῃ] πᾶσιν A 3 οὖν DP:
γάρ A: om. aB δεῖξαντες a 4 ὑμοιειδῶν A 5 post ἀνθρώπου add. τῷ (τὸ B)
ἀδιάφορον αὐτὸ aBP, αὐτὸ A εἴη δὲ scripsi: εἴη ἄρα D: εἶναι aABP καὶ πάντων

in mrg. P^t 7 post δὲ add. ἔτι A 9 γένους A δύο εἶναι AD: εἶναι δύο aBP
10 ἔνστασιν A post γάρ add. καὶ D 11 δεῖν om. a 12 ζητῆσαι A
γένος ἄλλο AD: ἄλλο γένος B: γένους ἄλλο aP 13 καὶ— ὑμοιογούμενον om. B
ἔτι A περιέχει A 14 περιέχεται A 15. 16 περὶ ἐπιστήμης A 19 η
om. B 22 λέγει πρῶτον μὲν D 23 ἐπιστήμης Bpr. 26 εἶναι ἐπιστήμη D
γε aP: τε ABD 27 καὶ (post γάρ) D: om. aABP ἐστὶν ἂ D: μὲν superscr. P:
om. aAB 28 καὶ (post δὲ) AD: om. aB: ras. P καὶ alterum om. D εἶναι
γένος aB 29. 30 εἴ γε λογικοὶ καὶ οἱ θεοί, quae post 28 εἶναι collocant libri, trans-
posui εἴ τε B 30 πεζὸν] ζῷον B εἴ δὲ ex εἰ corr. P

θεοί, η ὑπὸ τὸ πεζὸν η ὑπὸ τὸ πτηγὸν η ὑπὸ τὸ ἔνυδρον, οὐδὲ ἀν ὑπὸ τὸ ζῷον εἰσεν. καὶ εἴη ἀν ὄρμόν τοι παράδειγμα τοῦτο τῷ πρὸ διάγου εἰρημένῳ τόπῳ “καὶ πᾶλιν εἰ μηδὲν τῶν εἰδῶν ἐνδέγεται μετέχειν ⁴⁵ τὸ τεθέν ἐν τῷ γένει”, ὡς καὶ ἡμεῖς παρεθέμεθα), καὶ ἐπὶ τούτων δὴ φησι 5 οἱ θεοί. εἰ καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα ἔστι τὰ γένη, ἐν οἷς ἔστι τι κοινὸν ἀμφοτέροις, ἀλλ’ ἀμφω γε τὰ γένη ὑπό τι ἐν κοινὸν εἰναι, ὥσπερ καὶ η ἀρετή καὶ η ἐπιστήμη ἔχουσιν· οὐκ ἔστι μὲν γάρ ὑπὸ ἄλληλα, ὑπὸ κοινὸν μέντοι γένος 10 ἔστιν ἀμφω, τὴν γάρ εἴνιν καὶ διείσθειν, | δ ποιητήτος ἔστιν εἰδος. ἀν 159 δὴ μήτε ὑπὸ ἄλληλα η τὰ γένη μήτε ἀμφότερα ὑπό τι ἐν κοινόν, ἀδύνα- 10 τον τοῦ προκειμένου ἀμφότερα εἶναι γένη. τούτῳ τῷ τόπῳ χρώμενος ἀν δεικνύοις οἵτι μήτε η μονάς ποσὸν μήτε οὐσία· καίτοι δοκεῖ, καθ’ ή μέν ἔστι ποσὸν ὅντος τοῦ ἀριθμοῦ αὐξητική, ποσὸν εἴναι, εἴ γε πᾶν τὸ αὐξό- 15 μενον διμοργεῖται αὐξεται, η δὲ ἐν δὲν τῷ ἀριθμῷ δεκτικόν ἔστι τῶν ἐναν- 5 τίνων, ταύτη οὐσία· ἐν γάρ τῇ αὐτῇ τριάδι η μέση μονάς καὶ πέρας ἔστι 15 τῆς πρώτης δυάδος καὶ ἀρχὴ τῆς δευτέρας. ἀλλ’ ἐπεὶ μήτε η οὐσία ὑπὸ τὸ ποσὸν μήτε τὸ ποσὸν ὑπὸ τὴν οὐσίαν μήτε ἀμφότερα, η οὐσία καὶ τὸ ποσόν, ὑπὸ ταύτην γένος, οὐκ ἀν ἀμφοτέροις εἴη τοῖς γένεσιν η μονάς. οὕτως δεικνύοις τις ἀν μηδὲ τὴν ἐπιστήμην καὶ ὑπὸ τὸ ποσὸν οὐσίαν καὶ τὸ πρός τι. η λόγιοι ἀν τοῦτο τῷ εἰρησθαι οἵτι κατ’ ἄλλο καὶ ἀλλο.

20 p. 122a3 Σκοπεῖν δὲ δεῖ καὶ τὸ γένος τοῦ ἀποδοθέντος γένους.

Ο τόπος σαφής· ἐπεὶ γάρ τό τυπος γένος καὶ τῶν ὑπὸ ἐκεῖνο τὸ εἰδός [ἥτοι γένος] πάντων ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορεῖται (τὸ γάρ τοῦ δραγέου γένος πάντων καὶ τῶν ὑπὸ τὸ ὄργενον εἰδῶν τε καὶ ἀτόμων, οὐ μόνον τοῦ δραγέου), κατηγορεῖται κατὰ τοῦ τεθέντος ἐν τῷ γένει αὐτῷ τε καὶ τὰ τούτου πάλιν 25 γένη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τι ἔστι. κανὸν που διαφωνῇ καὶ τι τῶν κατηγορου- 15 μένων τοῦ ἀποδοθέντος γένους μηκέτι καὶ κατὰ τοῦ τεθέντος ἐν τῷ τη 5 γένει τούτῳ κατηγορῆται ἐν τῷ τι ἔστιν, οὐ διητέον γένος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἀποδοθέν. οὕτως δειγμήσεται τῆς αἰδοῦς οὐκ ὅν γένος η ἀρετή· τῆς γάρ ἀρετῆς γένος η εἴσις οὐσία οὐ κατηγορεῖται τῆς αἰδοῦς· οὐ γάρ εἴσις η αι-

2 πρὸ διάγου] p. 121a27   3 τῷ καὶ om. P (καὶ om. Arist.)   μετέχειν om. A
 4 ἥτην D   παρεθέμεθα] p. 304,18   δὴ om. A: δεῖ B   5 καὶ om. B   τὰ om.
 aP   post οἷς add. οὐκ D   6 γε om. BD   τι] τε A   η alterum om. ab
 8 τὴν μὲν οὖν εἴσιν τε καὶ A   9 ἐν evan. B   10 post ἀμφοτέρα add. αὐτὰ αΑP,
 αὐτῷ B   ante γένη add. τὰ P   11 immo ποσὸν η μονάς   ante οὐσία add. η alP,
 12 post ἀριθμοῦ add. καὶ A   13 η in ras. P: εἰ Λ   14 ταύτῃ—15 η οὐσία, summus
 versus, perit in P   ταύτῃ τῇ οὐσίᾳ B: ταύτῃ δὴ οὐσίᾳ α τῇ αὐτῇ τῇ D: τῇ B   καὶ] τὸ Λ   15 δυάδος AD: μονάδος aB   16, 17 τὸ ποσὸν καὶ η οὐσία D
 18 ἀν om. A   καὶ prius om. ab   19 ante τὸ add. δηπὸ aP   τῷ εἰρησθαι] p. 300,10—27   20 δεῖ om. aP (Pe, pr. u) cf. p. 309,28   22 ητοι γένος delevi
 25 γένη ἀλλὰ ἐν in ras. P²   post που delevit πάλιν D   καὶ τι] καίτοι Α   26 καὶ
 aBP: om. AD   post τεθέντος ras. 2 lit. P   26, 27 ἐν τούτῳ τῷ γένει B   27 post
 γένει add. e vs. 24 αὐτό τε καὶ τὰ τούτου Α   κατηγορεῖται A   εἶναι αὐτοῦ D
 29 η prius om. A   post γάρ add. η B

δῶς ἀλλὰ πάλιος, ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἐγκρατείας ἡ ἀρετή, ἐπεὶ ἡ βελτίστη
ἔξις οὐ κατηγορεῖται αὐτῆς· οὐ γάρ βελτίστη ἔξις ἡ ἐν φαύλαις ἐπιμυρίαις,²⁰
κατὰ δὲ πάσης ἀρετῆς ἡ βελτίστη ἔξις ἐν τῷ τί ἐστιν· οὐ γάρ μόνον ἔξις
ἡ ἀρετὴ ἀλλὰ καὶ βελτίστη, ἐπεὶ ἔξις ἡς καὶ ἡ κακία. ἀλλ' οὐδὲ τῆς
5 γένος τὸ λευκόν, ὅτι μηδὲ ἡ ποιότης, δὲ ἐστι γένος τοῦ λευκοῦ· οὐδὲ τὸ
χρυσὸν μέλιτος, ὅτι μηδὲ ὁ χυμός. τοῦτο μὲν οὖν ὑγίες τὸ τὰ τοῦ ἀπο-
δοθέντος γένους πάντως διείλειν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι τοῦ
ὑπὸ τὸ γένος, οὐ μὴν σκειτρέσσει· οὐ γάρ, εἴ τι τῶν ἐπάνω ἐν τῷ τί
ἐστι τίνος κατηγορεῖται, ἥδη καὶ πάντα τὰ ὑπὸ αὐτὸν ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ
10 αὐτοῦ κατηγορηθῆσεται. τῷ γάρ τὰ ἐναντία ὑπὸ ταῦτα εἰναι γένος τῶν
ἐναντίων κατηγορηθῆσεται ἐν ἐν τῷ τί ἐστι, οὐ μὴν καὶ τὰ ἐναντία ἀμφω
ῶν γένος ἐκεῖνα. εἰ γάρ καὶ τοῦ λευκοῦ τὸ μὲν χρῶμα ἐν τῷ τί ἐστι
κατηγορεῖται, οὐ μὴν καὶ τὸ μέλαν· καίτοι καὶ κατὰ τοῦ μέλανος τὸ χρῶμα·
γένος γάρ οὐδὲν ἥπτον κάκείνου. ὅμοιως καὶ ἀδικίας ἡ μὲν ἔξις κατηγο-
15 ρεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ ἡ ἀρετὴ οὖσα ὑπὸ τὴν ἔξιν, ὅτι ἡ κακία.

p. 122 a7 Πάλιν εἰ μετέχει τὸ γένος τοῦ εἰδῶν, ἢ αὐτὸν ἢ τῶν
ἐπάνω τι γενῶν.

Δείκνυσθαι διὰ τούτου ὅτι, εἰ εἴη τὸ γένος τὸ ἀποδοθὲν ἢ τὸ τῶν τοῦ
ἀποδοθέντος ὡς γένους γενῶν μετέχον τοῦ ὡς εἰδῶν τεθέντος καὶ ἐπιθέ-
20 χεῖται αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀδύνατον τὸ ἀποδοθὲν αὐτοῦ γένος εἰναι τῷ μηδὲν
τῶν ἐπάνω τὸν τῶν ὑπὸ αὐτὰ λόγον ἀναδέχεσθαι. οὐ γάρ· οἶσιν τε τὸν
ἀετὸν γένος τοῦ ζῷου λέγειν, ὅτι μὴ μόνον ὁ ἀετὸς ποῦ ζῷου μετέχει ἀλλὰ καὶ
καὶ τὰ γένη αὐτοῦ, τὰ τε ζῷον πτηνὸν καὶ τὸ ὄφεον. φύσαντες δὲ τὸν
τόπον τούτον προειρηκέναι δι' ὧν εἰπε “πάλιν εἰ ἀγάρκη ἢ ἐνδέχεται τοῦ
25 τεθέντος ἐν τῷ γένει μετέγειν τὸ γένος”. πρόσκειται δὲ ἐν τούτῳ τὸ ‘κανὸν
τῶν ἐπαναβεβηκότων τι τοῦ ἀποδοθέντος ὡς γένους’. δοκεῖ δὲ καὶ ἔξωθεν
παρεμβεβλῆσθαι ὁ τόπος οὐτος· τὰ γάρ ἐπιψερόμενα ἀκολουθά ἐστι τῷ
πρὸ τούτου εἰρημένῳ τόπῳ τῷ “σκοπεῖν δὲ καὶ τὸ γένος τοῦ ἀποδοθέντος 40
γένους”. εἰπόν τοι γάρ δι' ἐκείνου τὴν ἀνασκευὴν τοῦ γένους, πῶς ἀν-

2 οὐ prius om. B	3 ἐν τῷ τί ἐστιν om. a	γάρ om. A	4 γε om. B	
ἡ alterum om. a	5 ὁ ADP; ὅπερ aB	τοῦ λευκοῦ γένος B	6 οὐδὲ D	
οὖν om. aB	τὰ supser. P	7 γένη γένους D	8 μὲν a	9 ὑπὸ
αὐτὸν aP: ὑπὸ ταῦτα AD:	ὑπὸ τὸ αὐτὸν B	10 ταῦτα D: ταῦτα aABP	γένους	
A: γένη a	11 ἐν scripsi: ras. 1—2 lit. P cf. vs. 15 et p. 280,27: om. aABD			
12 εἰ γάρ in ras. P ² : εἰ δὲ B	xai supser. P ² : om. B	μὲν om. in fine		
versus D	13 καίτοι—μέλανος om. A	(καίτ)οι καὶ in ras. P	ex corr. add. D	
ex corr. add. D	15 καὶ om. A	14 τὸ τὴν ἔξιν οὖσα D	15 καὶ alterum scripsi: μὴ	
aAB, supra ras. 1 lit. P ² cf. vs. 11: καὶ ἡ D	16 τοῦ εἰδῶν τὸ γένος A	aAB		
τὸ om. A	17 γένος B	18 γένος		
19 εἰδῶς B	19. 20 an ἐπιθέσθαι?	20 τῷ corr. ex τῷ B		
21 ἐπάνω τὸν τῶν om. B	τὸν prius om. A	22 ὁ Paris. 1972: om. aABDP		
μετέχῃ B	24 εἰπε] p. 121 a10	ἡ om. ABP	26 ἐπαναβεβηκότων aBP;	
ἐπάνω συμβεβηκότων AD	γένος B	καὶ om. A	27 οὐτος ὁ τόπος B	
29 ἐκείνων A				

γένοιτο λαμβανομένων τῶν τοῦ ἀποδοθέντος γένους γενῶν, ἔξῆς ἐπιφέρει δεικνύς πᾶς οἵν τε δι' αὐτῶν τούτων πάλιν κατασκευάζειν διτὶ τὸ ἀποδοθέν εἶστι γένος.

p. 122a9 Ἀνασκευάζοντι μὲν οὖν καθάπερ εἴρηται χρηστέον.

5 Πάλιν ἐντέγων δείκνυσι τὴν τοῦ γένους κατασκευὴν ἔμπαλιν τῇ ἀνασκευῇ γνησίᾳν τῇ προεργασίᾳ πρὸ τοῦ τελευταῖον κειμένου τόπου. ἡ 45 μὲν γάρ ἀνασκευὴ ἦν· εἴ τι τῶν τοῦ ἀποδοθέντος ὡς γένους ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορουμένων μὴ κατηγοροῖτο καὶ κατὰ τοῦ ἐν γένει τεθέντος αὐτῷ, οὐκ ἀν εἴη τὸ ἀποδοθέν γένος αὐτοῦ. ἡ δὲ κατασκευὴ ἡ νῦν λεγομένη· εἰ τὸ 10 ἀποδοθέν γένος τινὸς κατηγοροῖτο μὲν αὐτοῦ, ζητοῖτο δὲ εἰ ὡς γένος καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, | Ζητητέον εἰ τι τῶν τοῦ κατηγορουμένου ἐν 160 τῷ τί ἐστι κατηγορουμένων, τοῦτο ἔστιν εἰ τι γένος ὃν αὐτοῦ κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἐστι κατὰ τοῦ ὑποκειμένου αὐτῷ· ἀν γάρ οὕτως τι κατηγορούμενον αὐτοῦ εὑρεθῆ, καὶ τὸ ἀποδεδομένον αὐτοῦ ὡς γένος ἐν τῷ τί ἐστι 15 κατηγορηθῆσεται. οὐ γάρ κατηγορούμενον ἐν τῷ τί ἐστί (τι) κατηγορεῖται κατά τινος ὑποκειμένου αὐτῷ ἐν τῷ τί ἐστιν, ἀνάγκη καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐν 5 τῷ τί ἐστιν ἐκείνου τοῦ ὑποκειμένου αὐτῷ κατηγορεῖσθαι. ἀν γάρ ἐν τι ἦ τῶν ἐπάνω τε καὶ γενῶν τοῦ ἀποδοθέντος ὡς γένους ἡ τῶν ὑπὸ αὐτῷ καὶ εἰδῶν αὐτοῦ κατηγορούμενον δειχθῆ τινος ἐν τῷ τί ἐστιν, ἀνάγκη καὶ τὰ 20 ἄλλα πάντα πρὸς ἄλληλα οὕτως ἔχειν ὡς τὰ μὲν γένη εἶναι τὰ δὲ εἰδῶν καὶ ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖσθαι, δῆλον διτὶ ἀν ὅλως ἦ κατηγορούμενά τε καὶ ἀληθεύμενα κατ’ αὐτοῦ· δὲ δῆλος εἰ καὶ αὐτὸς 10 πάλιν διὰ τοῦ προσθεῖναι τὸ ὄντερ κατηγορεῖται. καὶ διτὶ τοῦτο οὕτως ἔχει, δι’ ἐπαγωγῆς φησι δεῖν δεικνύναι· οὐδαμοῦ γάρ διαφωνοῦν 25 εὑρεθῆσεται. οὕτως δεικνύοιτο ἀν τῆς ἀρετῆς γένος ἡ διάθεσις· κατηγορεῖται μὲν γάρ αὐτῆς· διτὶ δὲ καὶ ἐν τῷ τί ἐστι, δῆλον ἐκ τοῦ τὴν ποιότητα γένος οὐσαν τῆς διαθέσεως καὶ ἐν τῷ τί ἐστιν αὐτῆς κατηγορουμένην κατηγορεῖσθαι καὶ τῆς ἀρετῆς ἐν τῷ τί ἐστιν· ἡ γάρ ἀρετὴ ποιότητες. καὶ 15

1 γένοιτο A	λανθανομένων P	post γένους add. ὡς aB	2 τὸ ABD Brandis
Schol. p. 279a45: δὲ aP	4 ἀνασκευάζοντας A	5 [Πάλιν] πάλιν D	
7 ἦν εἰ] ἦν D	ώς] εἰς A	8 κατηγορουμένων scripsi cf.	
p. 308, 25. 26: κατηγορούμενον aBDP:	κατηγορεῖται A	κατηγοροῖτο B cf. vs. 10:	
κατηγορεῖτο aP:	κατηγορεῖται A:	τοῦ BD: τοῦ ὡς A: τούτου	
aP	γένει scripsi cf. p. 308, 27: εἰδει libri	9 αὐτοῦ γένος D	10 τινὸς
om. D	εἰ om. AB	11 κατηγοροῖτο A	τῶν
κατηγορουμένων B	12 κατηγορουμένων D: κατηγορούμενον aBDP	13 αὐτῷ]	
ὑπὸ αὐτοῦ A	καὶ A	τι om. A	14 ante αὐτοῦ prius add. κατ’ A
post ἐστι add. καὶ ὡς γένος aP	15 κατηγορούμενον scripsi: κατηγορουμένου libri		
ἐστι — ἐν τῷ τί (16) om. B	τι addidi	18 ἡ prius A et corr. ex εἴη D: ἡ	
B: ὃν ἡ (ἡ superscr. P ²) aP	τε καὶ] αὐτοῦ A	19 καὶ prius aP: om.	
ABD	τὰ] τὸ A	21 κατηγορεῖται a	22 κατὰ τοῦτο· (omisso δ) P
23 τὸ scripsi: τὰ libri	ἀνπερ κατηγορῆται Arist.	24 διαφωνοῦντος B	
27 κατηγορούμενον P			

τὸ ὄρνεον τοῦ ἀετοῦ γένος, ὅτι τὸ τοῦ ὄρνεου γένος, τὸ ζῷον, ἐν τῷ τί
ἔστι τοῦ ἀετοῦ κατηγορεῖται.

p. 122 a 19 Εἰ δὲ τὸ ἀπλῶς ὑπάρχειν ἀμφισβητεῖται.

Δεῖξας, εἰ ὑπάρχειν μὲν ὄμοιογοῖτο τὸ ἀποδοθὲν ως γένος τινός, ἀμ-
5 φισβητοῖται δὲ εἰ ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτοῦ κατηγορεῖται, πῶς οἶντις τε δεῖξαι
ὅτι καὶ ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτοῦ κατηγορεῖται. δείκνυσιν, εἰ καὶ αὐτὸν τοῦτο
ἀμφισβητοῖτο τὸ ὑπάρχειν τὸ ἀποδοθὲν γένος, πῶς δυνησόμεθα αὐτὸν 20
δεῖξαι ὑπάρχον τε καὶ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον. εἰ γάρ εἴη τοῦ
κατηγορεῖσθαι τεθέντος ως γένους ἐν τῷ τί ἔστι *(τι)* κατηγορούμενον, φησὶ¹⁰
10 δεῖν ζῆτειν εἰ μὴ ἄλλο τι τῶν εἰδῶν τῶν ὑπὸ τὸ γένος τὸ ἀνωτέρω ἐν
τῷ τί ἔστι τοῦ προκειμένου κατηγορούμενον ὑπάρχει τε καὶ κατηγορεῖται
αὐτοῦ. εἰ γάρ μηδὲν ἄλλο τῶν ἐκείνου τοῦ γένους εἰδῶν ὑπάρχει αὐτῷ,
τὸ ἀποδοθὲν ἀν ως γένος ὑπάρχει τε αὐτῷ καὶ ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτοῦ 25
κατηγοροῖτο, ἐπειδὴ δέδεικται ὅτι τὸ ὑπὸ τὸ γένος ὃν ἀνάγκη τινὸς τῶν
15 εἰδῶν αὐτοῦ μετέχειν, εἰ μὴ εἴη τῶν ἐκ τῆς πρώτης διαιρέσεως τοῦ γέ-
νους. ὅστε καὶ τὸ προκείμενον, εἰ δοίημέν τινος μετέχειν τῶν εἰδῶν τοῦ
ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτοῦ κατηγορούμενον, ἐπειδὴ ἔστιν ὑπὸ τὸ κοινὸν γένος,
οὐδενὸς δὲ ἄλλου μετέχει, τούτου ἀν μετέχει τοῦ ἀποδοθέντος αὐτοῦ ως
γένους, καὶ εἴη ἀν αὐτοῦ γένος τοῦτο. οἶνον εἰ τῆς βαδίσεως γένος
20 ὁ πέδωνε τὴν φορὰν καὶ εἴη ζητούμενὸν εἰ κατηγορεῖται ὅλως ἡ φορὰ τοῦ
τῆς βαδίσεως. ἀν τὸ γένος λαβόντες τῆς φορᾶς (τοῦτο δέ ἔστιν ἡ κίνησις)
εὑρωμένη καὶ τὴν κίνησιν ἐν τῷ τί ἔστι τῆς βαδίσεως κατηγορούμενην, καὶ
ἐπὶ τούτοις λαβόντες τὰ ἄλλα εἰδὴ τῆς κινήσεως τὰ ἀντιδιαιρούμενα τῇ
φορᾷ δεῖξωμεν ὅτι μηδὲν αὐτῶν ὑπάρχει τῇ βαδίσει (οὕτε γάρ ἡ ἀλλοίωσις
25 οὔτε ἡ αὐξησις οὔτε ἡ μείωσις οὔτε ἡ γένεσις οὔτε ἡ φύσις ὑπάρχει αὐτῇ),²⁰
δεῖξειγότες ἀν εἴημεν ὅτι ἡ φορὰ ὑπάρχει τε αὐτῇ καὶ ἐν τῷ τί ἔστιν
αὐτῆς κατηγορεῖται καὶ ἔστιν αὐτῆς γένος. καὶ ἔχοι ἀν ὁ λόγος οὐτως·
ἡ βάδισις, ἐπει ἔστι κίνησις, εἴη ἀν ἥτοι αὐξησις ἡ μείωσις ἡ ἀλλοίωσις
ἡ γένεσις ἡ φύσις ἡ φορά· οὐκ ἔστι δὲ οὔτε αὐξησις οὔτε μείωσις οὔτε

3 δὲ τὸ ABD: δ' aP Arist. 5 αὐτῷ B post κατηγορεῖται delevit δείκνυσιν ex
vs. 6 illatum B 6 καὶ prius om. B 7 τὸ (ante ὑπ.) D: om. aABP 8 post
εἴη add. τῶν ABP¹: τί (superser. P²) τῶν aP² 9 τεθέντων Λ 10 τὸ (ante ἀνωτ.)
aBP: τῶν AD post ἀνωτέρω add. τὸ BP 11 τῷ om. B ὑποκειμένου D
12 ὑπάρχοι aP: ὑπάρχει AB: compend. D 13 ὑπάρχοι τε αὐτῷ A: ὑπάρχοι τε αὐτοῦ
aBP: αὐτοῦ ὑπάρχοι τε D αὐτοῦ om. D 14 δέδεικται] p. 302, 23 sq.
ἢ om. B 16. 17 τοῦ — κατηγορούμενου scripsi: τῶν κατηγορούμενων libri 18 με-
τέχει δὲ οὐδενὸς ἄλλου D μετέχει] μετέχει A αὐτῷ D 19 γένους D: γένος
aABP ante τῆς add. τις Arist. (om. P²) 20—24 φύσιν, φύσις, φύσις, φύσις A
22 ἐν τῷ τί ἔστι καὶ τὴν κίνησιν A κατηγορούμενοι (sic) a 23 post κινήσεως
repetit κατηγορούμενην καὶ ἐπὶ τούτοις B 24 δεῖξωμεν D et ante 23 τῇ B: δεῖξομεν
aAP γάρ om. D 25 αὐτῷ Λ 26 ἡ om. aP τε] τῇ A 28 εἴη]
ἔστιν A ἡ, τοι B: ἡ A

ἀλλοιώσις οὕτε γένεσις οὕτε φθορά· φορὰ ἄρα ἐστίν. εἰ γάρ μὴ φορά,
οὐδὲ κίνησις· τὸ γάρ ἐν γένει τινὶ δὲ ἀνάγκη τινὸς μετέχειν αὐτοῦ τῶν
εἰδῶν· ἔστι δὲ κίνησις· φορὰ ἄρα. ἀπλουστέρον δὲ γρὴ πάλιν ἀκούειν 40
τῆς τε κινήσεως ὡς γένους καὶ τῶν ὑπ’ αὐτὴν ὡς εἰδῶν. θεικύσιτο δ’
5 δὲν οὐτως ἡ δικαιοσύνη ἀρετή, ἐπειδὴ ἡ ἔξις μὲν ἡ προαιρετικὴ αὐτῆς ἐν
τῷ τι ἔστι κατηγορεῖται, οὐσια δὲ ἔξις προαιρετικὴ οὐκ ἔστι κακία, ἔξις
δὲ εἰδὴ ἀρετή τε καὶ κακία. καὶ ὁ τρία δὲ περιττὸς ἀριθμός, ἐπεὶ ἀριθμὸς
ῶν οὐκ ἔστιν ἄρτιος. ἔτι δὲ ψυχὴ εἰδος, ἐπεὶ οὐσία οὐτα δὲ οὐκ ἔστιν θλη.

p. 122a31 Πάλιν ἐφ' ὅντὸς εἰδος τὸ τεθὲν ὡς γένος κατηγο- 45
10 ρεῖται.

Δεῖξαίς ἀπὸ τῶν τοῦ ὡς γένους ἀποδοθέντος γενῶν πᾶς ἂν ἡ ἀνα-
σκευάζοιτο ἡ κατασκευάζοιτο τὸ γένος εἶναι τοῦ προκειμένου τὸ ἀποδοθέν,
νῦν ἔμπολιν ἀπὸ τοῦ ὡς εἴδους ἀποδοθέντος παραδίδωσι τόπους. δοὶ δὲν
καὶ ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν θυνησάμεθα τὸ ἀποδοθέν αὐτοῦ
15 γένος, εἰ γάρ | τὸ εἰδός τὸ ὡς ἐν γένει τινὶ τεθὲν αὐτὸς εἴη τινῶν 161
γένος, γρὴ ἐπιβλέπειν εἰ ὡν τοῦτο γένος ἔστι, τούτων καὶ τὸ ἀποδοθέν
αὐτοῦ γένος. εἰ γάρ ἡ αὐτὸς τὸ γένος τὸ ἀποδοθέν μὴ κατηγορεῖται
[ἢ] προδήλως τῶν εἰδῶν [ἢ] ἐν τῷ τι ἔστι τῶν τοῦ ὑποκειμένου αὐτῷ ὡς
εἴδους ἡ τῶν γενῶν τι τῶν τούτου, δηλον δὲ τούκ ἀν εἴη τὸ ἀποδοθέν
20 γένος, εἰ γάρ ἡ γένος τοῦ προκειμένου, φανερὸν ὡς καὶ αὐτὸς καὶ τὰ 5
τούτου γένη πάντα ἀν ἐν τῷ τι ἔστι τῶν τῷ εἰδεῖς ὑποκειμένων κατηγο-
ρεῖτο ὥσπερ καὶ τὸ ὡς εἰδός κείμενον· πάντα γάρ τὰ γενικώτερα τῶν
ἐσγάτων καὶ ὑπ’ αὐτὰ ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορεῖται. πρὸς μὲν οὖν ἀνα-
σκευὴν γρήσιμον εὑρεθὲν τὸ ὡς γένος ἀποδοθέν μὴ κατηγορούμενον τῶν
25 ὑπὸ τὸ ἀποδοθέν εἰδός εἰδῶν ἐν τῷ τι ἔστιν ἡ αὐτὸς ἡ τῶν τούτου γενῶν
τι. εἰ γάρ τῶν ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἰδῶν μὴ κατηγορεῖται ἡ ἐπιστήμη, οὐκ 10
ἀν εἴη γένος τῆς ἀρετῆς, οἷον ἡ ἀνδρείας ἡ σωφροσύνης ἡ τινος ἄλλης
ἀρετῆς. πρὸς δὲ κατασκευὴν γρήσιμον εὑρεθὲν τὸ ἀποδοθέν γένος ἐν τῷ
τι ἔστι κατηγορούμενον τῶν ὑπὸ τὸ κείμενον εἰδος εἰδῶν. εἰ γάρ καὶ τὸ

1 οὕτε γένεσις om. P   2 μὴ δὲ B   post δν add. οὐκ A   2. 3 τῶν εἰδῶν αὐτοῦ B
3 ἀπλουστέρως A   4 τε τῆς A   ὡς prius om. aP   δὲ om. B   5 an οὕτως *(καὶ)*?
7 6 om. P   τρία cf. p. 293, 12, 13   7. 8 ἐπεὶ ἀριθμὸς ὣν aAB, mrg. D: ἐπεὶ περιττὸς
ῶν in contextu D: ἐπεὶ περιττὸς (*π. supser. P²*) ἀριθμὸς ὣν P   8 ἔτι —*ῦλη erasit* P
post ἔτι add. εἰ AD   11 post γένους ras. 14 lit. P   ἀποδοθέντος D: ἀποδοθέντων
aABP   11. 12 ἀνασκευάζοιτο P   ἡ κατασκευάζοιτο om. B   13 post τοῦ add. τὸ B
εἰδός D   ἀποδίδωσι A   14 αὐτῶν A   15 ἐν om. A   17 ἡ αὐτοῦ γένος A
post κατηγορεῖται add. καὶ (δὲ καὶ A) τὰ αὐτοῦ γένη aBD, in mrg. signo appictio P⁴:
om. P¹   18 ἡ utrumque delevi   τῶν alterum ex corr. add. D   19 post ἀποδοθέν
ras. 3 lit. P   20 γένος prius om. B   21 τῶν add. P²   21. 22 κατηγορεῖτο aB
22 ὡς om. B, supser. P   23 οὖν om. B   24 κατηγορούμενον — 26 ἀρετὴν εἰδ(ῶν)
initio paginae P³   25 ἡ alterum om. A   26 ὑπὸ ἐπὶ A   μὴ post γάρ trans-
posuit D   ἡ om. B   29 ὑπὸ τὸ ὑποκειμένον aB   εἰδῶν om. aP

ώς εἰδος κείμενον εἴη αὐτῶν ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον καὶ τὸ ἀποδιδόντεν ὡς γένος τοῦ εἰδούς τούτου, δῆλον ὡς ἐκεῖνα ὑπὸ δύο γένη ἔσται, ἢ δεῖγεται ὑπὸ ἄλληλα εἶναι· δταν γάρ τι ἦ ἐν πλείσι γένεσιν, ἐκεῖνα 15 ἐδείχθη ὑπὸ ἄλληλα ὄντα. εἰ δὴ καὶ τὰ δύο γένη τῶν αὐτῶν ὄντα δεῖ ὑπὸ 5 ἄλληλα εἶναι καὶ οὐκ ἔστιν ὑπὸ τὸ εἰδος τὸ ἀποδιδόντεν αὐτοῦ γένος, λείπεται τοῦτο ἐκεῖνον γένος εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο οὕτως, εἴη ἀν αὐτοῦ γένος τὸ ἀποδεδομένον. οἷον εἰ εἴη ἀποδεδομένον τοῦ ὀρνέου τὸ πτηνὸν ζῷον γένος καὶ εἰ ἔστι ζητοῦτο, ἐπεὶ τὸ ὄρνεον γένος ἔστι τοῦ τε κόρακος (καὶ τοῦ 20 ἀετοῦ) καὶ τῶν ἄλλων τῶν τούτοις ἀντιδιαιρουμένων καὶ τούτων ἐν τῷ τί 10 ἔστι καὶ τὸ πτηνὸν ζῷον κατηγορεῖται ὥσπερ καὶ τὸ ὄρνεον, δῆλον (ώς) καὶ τὸ πτηνὸν ζῷον γένος ἀν εἴη τοῦ ἀετοῦ· ἔστι δὲ αὐτοῦ γένος καὶ τὸ ὄρνεον· δεῖ ἄρα τούτων, τοῦ τε ὀρνέου καὶ τοῦ ζῷου πτηνοῦ, ἐπεὶ τοῦ αὐτοῦ γένη ἔτι, τὸ ἔτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον εἶναι. οὐκ ἔστι δὲ τὸ ζῷον πτηνὸν ὑπὸ τὸ ὄρνεον ἐπὶ πλέον γάρ ἔστιν αὐτοῦ· λείπεται ἄρα τὸ ὄρνεον 15 ὑπὸ τὸ ζῷον πτηνὸν ὡς ὑπὸ τὸ γένος εἶναι· οὐ μὲν οὖν ἀναταξευαστικὸς ἐπὶ τῶν προειρημένων τόπος δῆλοι δὲ αὐτὸς εἶναι τῷ πρώτῳ πάντων μᾶλλον 20 εἰρημένῳ, δι' οὐ γένεσιν ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάντα τὰ συγγενῆ τῷ ως εἰδεῖ τινὸς γένους τεθέντι, εἰ τινος αὐτῶν τὸ ἀποδιδόντεν γένος μὴ κατηγορεῖται. προσκείμενος δὲ αὐτῷ δὲ αὐτούς καὶ τατακεναστικὸς ἄλλον αὐτὸν ἐποίησεν.

20 p. 122b7 Σκοπεῖν δὲ καὶ τοὺς λόγους τῶν γενῶν.

Δείξας δὲ τὸ προκείμενον ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖσθαι ἷ μὴ κατηγορεῖσθαι, ἐπεὶ τὰ γένη τῶν εἰδῶν οὐ μόνον ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται ἀλλὰ καὶ συνωνύμως, δεῖν φρεσὶ καὶ τοὺς λόγους λαμβάνειν τοῦ τε 25 ως εἰδούς ἀποδιδόντος καὶ τοῦ ως γένους, καὶ μὲν φαίνωνται κατὰ τῶν τοῦ ἀποδιδόντος ως εἰδούς εἰδῶν ἀμφότεροι οἱ λόγοι κατηγορούμενοι, δὲ τε τοῦ εἰδούς καὶ ὁ τοῦ ως γένους ἀποδιδόντος, ἔτι δὲ καὶ οἱ τῶν τοῦ ἀποδιδόντος ως γένους γενῶν καὶ αὐτοῖς, περαιώνεσθαι ὑπολαμβάνειν καὶ δείκνυσθαι τὸ προκείμενον γένος ὅν, εἰ δέ που ἀντιπίπτοι, ἀναταξευασθεῖσθαι. οὖν μὲν

2 ἐκεῖνα om. a 3 τι om. A 4 ἐδείχθη (scil. p. 307,9 sq.) scripsi: δὲ δειχθῇ libri εἰ δὴ scripsi: εἰδῇ libri post δύο add. τὰ aBP 6 τοῦτο alterum corr. P² (nescio unde) οὕτως om. aP αὐτοῦ ADP: ἀετοῦ aB 6. 7 τὸ ἀποδεδομένον γένος A 7 οἷον εἰ εἴη ἀποδεδομένον om. P, signum appinxit P² οἷον] δὲ A post γένος add. (ut vs. 6) εἶναι ABD 8 post εἰ add. οὐκ D ζητοῦτο ἔστι A 8. 9 καὶ τοῦ ἀετοῦ addidi 10 δῆλον—ὄρνεον (12) om. B ως addidi 11 ante αὐτοῦ add. τοῦ D καὶ alterum om. a 12 τε add. P² 13 οὐκ ἔστι δὲ τὸ in ras. 8 lit. P² 14 ἐπὶ—αὐτοῦ om. B 15 ante πτηνὸν add. τὸ B ως μὲν οὖν—γένους λόγον (p. 315,5) om. P, signum appinxit P², λείπει α τῇ θ (scil. τετράδι) in ras. P³ 16 εἰρημένων aB τέτον aB δεῖξει A μᾶλλον πάντων A 17 γένεσιν] p. 120b16 ἐπὶ AD: ἷ aB εἰδῇ A 18 τεθέντος A 18. 19 προσκείμενον aB ἐποίησεν αὐτόν D 20 lemma, quod ante δεῖν (23) habent AD, om. aB, huc reposui 23 καὶ prius om. A 24 μὲν AD: μὴ aB τῶν om. a 25 post ἀποδιδόντος add. λόγοι B οἵ τε A 26 δὲ aB: om. AD ως om. aB οἵ εἰ A 27 ὑπολαμβάνει aB δεικνύεσθαι aAB 28 ων B: ἄν A

γάρ τις περ ὁ τοῦ ὄρνεσου λόγιος κατηγορεῖται τοῦ ἀετοῦ, οὗτος καὶ ὁ 35
τοῦ ζῷου πτηνοῦ καὶ ὁ τοῦ ζῷου. ὃ ὡς γένος ἐστὶ τοῦ ζῷου πτηνοῦ, εἴη
ἄν δεικνύμενον τὸ ζῷον πτηνὸν γένος ὃν τοῦ ὄρνεσου. εἰ δὲ ὁ τοῦ ζῷου
πτηνοῦ λόγιος μὴ ἐφαρμόζει τῷ ἀετῷ ἢ ὁ τοῦ ζῷου, οὐδὲ ἀν τὸ ζῷον
ἢ πτηνὸν γένος εἴη τοῦ ὄρνεσου. οὗτος ἀν δεικνύοιτο ὁ ἀριθμὸς οὐκ ὁν γένος
τῆς ψυχῆς, ὅτι οὐδὲμιᾳ ψυχῇ λόγιος ὁ τοῦ ἀριθμοῦ ἐφαρμόζει. οὐδὲμίᾳ
γάρ ψυχή πληθύς ἐστιν ἐκ μονάδων συγκείμενον· ὁ μέντοι τῆς ψυχῆς λό- 40
γιος, ὅτι τις ἀν τοῦ ζῷου ἔκαστη τῶν ψυχῶν ἐφαρμόζει. τῆς δέ γε ἀλλοιώσεως
δεικνύοιτο ἀν γένος ἢ κίνησις. ὅτι ὁ λόγιος αὐτῆς ἐφαρμόζει πᾶσι τοῖς ὑπὸ¹⁰
τὴν ἀλλοιώσιν· καὶ γάρ κατὰ τοῦ λευκαίνεσθαι καὶ κατὰ τῶν μελαίνεσθαι
ἢ τῆς κυνῆσεως κατηγορεῖται λόγιος, ὅμοίως δὲ καὶ κατὰ τῶν ἀλλοιώσεων.

p. 122^b12 Πάλιν εἰ τὴν διαφορὰν ὡς γένος ἀπέδωκεν.

Ο τὴν διαφορὰν τὴν εἰδοποιὸν τινος ὡς γένος αὐτοῦ λαμβάνων ἀμαρτ- 45
15 τάνει· τὸ μὲν γάρ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, ἢ δὲ διαφορὰ ποιόν
τί ἐστι τὸ ὑποκείμενον, ἀλλ’ οὐ τί ἐστι σημαίνει. οὗτος ἀμαρτάνει ὁ τοῦ
θεοῦ γένος τὸ ἀθάνατον ἀποδιδούς· διαφορὰ γάρ ἐστι ζῷου διαφορεικὴ 162
τὸ ἀθάνατον, εἰδοποιὸς τοῦ θεοῦ· τῶν γάρ ζῷων τὰ μὲν θυητὰ τὰ δὲ
ἀθάνατα. δεῖξας δὲ ὅτι διαφορά, ὡς ἐπόμενον τούτῳ λαμβάνει τὸ ‘ἢ δὲ
20 διαφορὰ οὐ γένος’· οὐδὲμίᾳ γάρ διαφορά, ὡς εἶπε, γένος ἐστίν. ὅτι δὲ
οὕτως ἔχει, ἔδειξε διὰ τοῦ τὴν διαφορὰν μὴ τί ἐστι σημαίνει ἀλλὰ μᾶλ-
λον ποιόν. τὸ δὲ μᾶλλον προσέτηκεν, ὅτι μὴ ἐστιν ἀπλῶς ποιὸν ἢ ἀ
διαφορά· ἢ γάρ ἐν οὐσίᾳ διαφορὰ περὶ οὐσίαν μὲν τὸ ποιὸν ἀφορεῖται, οὐ
μὴν ποιόν ἐστιν ἀλλὰ οὐσία. λέγοι δὲ ἀν διαφορὰν ποιὸν τὴν γωρίς τοῦ
25 ὑποκείμενου καὶ τῆς ὅλης λαμβανομένην. διὰ ταῦτα οὐδὲ τοῦ ἀνθρώπου
τὸ θυητὸν ἐσται γένος. διὰ ταῦτα οὐδὲ τὸ περιττὸν τριάδος· διαφορὰ γάρ
ἀριθμοῦ.

p. 122^b18 Καὶ εἰ τὴν διαφορὰν ὡς εἶδος εἰς τὸ γένος ἔθηκεν.

Ομοίως ἀμαρτάνει, φησί, καὶ ὁ τὴν διαφορὰν ὡς εἶδος ἐν τῷ γένει 10

---

1 γάρ om. A	κατηγορῆται αἱ	2 ὡς om. aB	3 δῆ] ἐστὶ Λ	4 ἐφαρ- μόζειτο αὐτῷ A	5 εἴη] ἥδη A	6 om. aB	7 μονάδος Λ	7. 8 λόγος ite- rat A	8 δεῖται ἀν τοῦ ex corr. add. D	post ἐφαρμόζει delevit ὁ δὲ B	τῆς
AB: τὴν aD											
9 δέ γε superscr. B	.				9 δῆ] — πᾶσι aB:	πᾶσι γάρ ἐφαρμόζει ὁ λόγος					
αὐτῆς D	10 post γάρ add. καὶ AB		14 τινος ὡς om. A								

19 τοῦ ⁷ D: τοῦτο aAB	τὸ] ὅ A	ἢ D: om. aAB	20 ὡς εἶπε aB: inv. ord. AD
ἐστίν AD: εἴπεν B: om. a		25 ὑπόλαμβανομένην aB	25 et 26 fort. ταῦτα
26 διὰ ταῦτα om. A	ante οὐδὲ add. δὲ a	28 ὡς εἶδος aBD (C et post ἔθηκεν f):	
om. A Arist.			

τιθεὶς οὐδὲ τὸ διαφοράν ἡ διαφορά. οἷον ὁ λέγων τὸ περιττὸν ἀριθμὸν εἰναι· οὐδὲ γάρ εἰδος ἀριθμοῦ τὸ περιττὸν καθ' αὐτὸν ἀλλὰ διαφορά· εἰδος γάρ οὐ τὸ περιττὸν καὶ¹ αὐτόν, ἀλλὰ τὸ περιττὸν μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ συντεθέν. ἡ δὲ διαφορά οὐ μετέχει τοῦ γένους, τοῦτο² ἔστιν οὐκ ἐπιδέχεται 5 τὸν τοῦ γένους λόγον· τὸ γάρ τινος ἐπιδεχόμενον λόγον ἦ τοῦτος ἔστιν αὐτοῦ ἡ ἀτομον. ἡ δὲ διαφορά οὐδέτερον τούτων. οὕτως οὔτε τοῦ ἀληθινάτου 10 τὸ ζῷον κατηγορηθῆσεται· ὡς γένος οὔτε τοῦ ἀρτίου ὁ ἀριθμὸς οὔτε τῆς κατὰ μῆκος ἐπιδέσεως ἡ αὐξήσις· διαφορά γάρ αὐξήσεως ἡ κατὰ μῆκος ἐπίδαισις. αἴτιον δὲ τοῦ τὸ γένος μὴ κατηγορεῖσθαι τῆς διαφορᾶς ἐπὶ τῆς 15 οὐσίας, ὅτι τὸ μὲν γένος συναμφότερόν τι³ ἔστιν, ἡ δὲ διαφορά χωρὶς τοῦ γένους λαμβανομένη οὐ συναμφότερον. εἰ οὖν μὴ μετέχει τοῦ γένους ἡ διαφορά, τοῦτο⁴ ἔστιν εἰ μὴ ἐπιδέχεται τὸν λόγον αὐτοῦ, οὐδὲ⁵ ἀντὶ εἰδος⁶ αὐτοῦ εἴη. τὸ δὲ ὃ στε οὐδὲ τὸ περιττὸν εἰδος ἀντὶ εἴη ἀλλὰ διαφορά, ἐπειδὴ⁷ οὐ μετέχει τοῦ γένους, δοκεῖ μοι εὑμπαλιν εἰρῆσθαι· οὐ γάρ 20 15 οὐδέτι οὐ μετέχει, διὸ τοῦτο διαφορά, ἀλλ' οὐδὲ διαφορά, διὸ τοῦτο οὐδὲ μετέχει τοῦ γένους· γνωριμώτερον γάρ τὸ διαφοράν αὐτὸν εἰναι ἡ τὸ μὴ μετέχειν τοῦ ἀριθμοῦ· ἔτι καὶ αὐτὸς ὡς ὄμοιογόρυθμον τὸ διαφοράν αὐτὸν εἰναι λαβὼν προσέθηκε τὸ οὐ δοκεῖ δὲ μετέχειν ἡ διαφορά τοῦ γένους.²⁵

20 p. 122b 25 Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὸ εἰδος ἔθηκε.

Πρόδηλος ἡ ἀμαρτία τοῦ τὸ γένος ὑποτάσσοντος τῷ εἴδει καὶ κατηγοροῦντος αὐτοῦ τὸ εἰδος ὡς γένος· τὸ γάρ ἐπ'⁸ ἔλαττον λεγόμενον γένος ἀποδίδωσι τοῦ ἐπὶ πλέον ὄντος. οὕτως ἀμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδίδοντας· εἰδος γάρ τῆς συνάψεως ἡ συνοχή. οὐ γάρ πᾶν 25 τὸ συναπτόμενον συνέχεται· συνάπτεται γάρ καὶ τὰ ἀπόμενα μόνον, οὐ 30 μὴν καὶ συνέχεται· πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται· ὃστε ἐπὶ πλέον τὸ συναπτεῖσθαι τοῦ συνέχεισθαι. ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς μίζεως τὴν κράσιν γένος λέγων τὸ γένος ὑποτίθησι τῷ εἴδει· ἐπὶ πλέον γάρ ἡ μίζεις τῆς κράσεως. εἰ μὲν γάρ τι κέκραται, καὶ μέμικται τοῦτο, οὐ μὴν πᾶν τὸ μεμιγμένον

1 τιθεὶς aB cf. p. 316,19: θεὶς AD διαφορὰ διαιρετική D τὸ om. A 3 μετὰ τοῦ om. A
 4 ἡ διαφορὰ δὲ A 5 τὸ γάρ τινος ἐπὶ(δεχόμενον) in ras. P² ἐπιδεχόμενον τινος B
 7 κατηγορηθῆσεται τὸ ζῶον B (ζῶ)ιν κατηγορηθῆσεται ὡς P² (evan. P¹) 8 post κατὰ prius add. τὸ A 10. 11 τοῦ λόγου B 12. 13 εἴη αὐτοῦ εἰδος B 13 ἀν om. D
 εἴη alterum om. B 14 οὐ prius om. a μοι] μὲν α εὑμπαλιν] ἐν πᾶσιν A 15 ἀλλ' οὐτι AD: ἀλλὰ διέτι aBP ante alterum διαφορά add. οὐ P 17 post ἔτι add. οὐτι

AD: ἀλλ' B 18 λαβὼν εἶναι B 23 οὕτως—συνέχεισθαι (27) Suidas sub v. συνοχή⁹
 23. 24 τὴν σύναψιν γένος τῆς συνοχῆς B 24 εἰδος] γένος B 25 τὰ ἐπόμενα B
 26 ante πᾶν add. οὐ AP, ἀλλὰ B μέντοι] μὲν B τὸ om. a συναπτόμενον συνέχεται B 27 τοῦ συνάπτεται τὸ B ἀλλὰ καὶ—κράσις (p. 316,1) Suidas sub v. μίζεις τὴν κράσιν τῆς μίζεως B post γένος add. εἶναι B 27. 28 λέγων γένος D 28 ὑποτίθησι τὸ γένος τῷ εἴδει A: τῷ εἴδει ὑποτίθησι τὸ γένος D 29 εἰ τι μὲν γάρ B τοῦτο om. aP Suid.

καὶ κέκραται· ἡ γάρ τῶν ἔγραψιν μῖεις οὐκ ἔστι κρᾶσις, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς κατὰ τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φορὰν τὸ γένος ἐν τῷ εἶδει 35 τιθησιν. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ Πλάτων· ὅριζόμενος γάρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐτὴν φησιν εἰναι· ἀλλ᾽ ἡ φορά ἔστι τῶν ἀψύγων τε καὶ 5 ἀκουοσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. εἰπε δὲ τὸ ἀκουοσίως ἀντὶ τοῦ 'οὐχ ἔκουσίως'· * * * μὲν κινεῖται, οὐ μὴν καὶ ἀκουσίως. εἰ οὖν τινά 10 ἔστιν οὐχ ἔκουσίως κατὰ τόπον μεταβάλλοντα, ἔστι δέ τινα καὶ ἔκουσίως τοῦτο ποιοῦντα, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἀντὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις· 40 οὐ πᾶσα γάρ κατὰ τόπον κίνησις φορά. συμβαίνει μὲν οὖν τοὺς τοῦτο ποι- 15 οῦντας τὸ ἐπ' ἔλαττον λεγόμενον τοῦ ἐπὶ πλέον λεγομένου γένος λέγειν. οὐ μὴν ἀλλὰ διαφέροι ἀντὶ οὗτος ὁ τόπος ἐκείνου, δεῖ τὸ εἶδος αὐτοῦ ⟨τοῦ⟩ οὐ εἶδος 20 ἔστι γένος ἀποδιδόμενον δείκνυσιν, δι πλέον ἔστι τοῦ ἐπ' ἔλαττον λέγεσθαι. Πλάτωνος δὲ ἐμνημόνευσεν ὑπὲρ τοῦ ἐνδιξότερον ποιῆσαι τὸν τόπον καὶ τὸ γρήγορον ἐνδεῖξασθαι αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐνδόξων τινῶν κατὰ τοῦτο εὐθύνε- 45 15 σιναι δύναμένων, ὧσανεὶ καὶ αὐτοῦ· καὶ γάρ αὐτὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Φυσικῆς εἰπὼν ἀνώνυμον εἰναι τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐτὴν ὄνομάζει.

p. 122b37 Πάλιν εἰ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ εἶδος ἔθηκεν.

Ὦσπερ ὁ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος τιθεὶς ἀμαρτάνει (τὸ γάρ ἐπὶ πλέον 20 ὃν ὑποτίθησι τῷ ἐπ' ἔλαττον | ὄντι), οὕτως ἀμαρτάνει καὶ ὁ τῆς δια- 163 φορᾶς ἀποδιδόντος γένος τὸ εἶδος ἡ διλως κατηγορῶν αὐτῆς τὸ εἶδος τὸ ὑπ' αὐτῆς εἰδοποιούμενον· κατὰ γάρ τοῦτο καὶ εὐθύνει τὴν ἀμαρτίαν. δέδεικται μὲν γάρ δεῖ μηδὲ διλως τῆς διαφορᾶς τι ὡς γένος κατηγορεῖται τούτων ὃν ἔστι διαφορά, εἴ γε πᾶν τὸ ὑποκείμενον γένει ἡ εἶδος ἡ ἀτομόν 25 ἔστιν, ὃν οὐδέτερόν ἔστιν ἡ διαφορὰ τοῦ τεμνομένου ὑπ' αὐτῆς γένους. 5 πιλὸν δὲ ἀτοπώτερον τὸ κατηγορεῖν αὐτῆς τὸ εἶδος τὸ ὑπ' αὐτῆς εἰδοποιούμενον· ὁ γάρ τοῦτο ποιῶν ἀμαρτάνει, καὶ δὲ τὸ ἐπὶ πλέον λεγόμενον ὑποτάσσει τῷ ἐπ' ἔλαττον λεγομένῳ· ἐπὶ πλέον γάρ ἡ διαφορὰ τοῦ εἶδους,

1 καὶ prius om. aP Suid. post ἡ add. μὲν B Suid. 2 ante λέγων add.
εἰναι aP διαφορὰν A 3 Πλάτων] Theaet. c. 28 p. 181 D 4 post φορὰ
add. μὲν aBP 6 supple velut τὰ γάρ ἄψυχα οὐχ ἔκουσίως μὲν κινεῖται —
οὐχ ἔκουσίως (7) om. B καὶ om. A ἀκουσίως aD: ἔκουσίως AP 7 (οὐχ)
ἐ in ras. P² 8 post ποιοῦντα add. κατὰ (καὶ κατὰ D) τόπον μεταβάλλοντα aABD:
om. P τὰ om. D 9 γάρ scripsi: δὲ libri ante κατὰ add. ἡ aP
post οὖν add. καὶ aB et in ras. P² τοὺς τοῦτο] τοῦτο corr. ex τοὺς P² 10 τὸ
superscr. B γένους a λέγειν γένος B: γένος εἰναι D. 11 post ἀλλὰ
add. καὶ aB διαφέρῃ A δὲ τόπος οὗτος B τοῦ addidi 12] δὲ B
12 πλεῖον aP 13 τὸν λόγον ποιῆσαι B 14 post ἐνδόξων add. αὐτῶν B
15 ὥσανει — ἐν ABDP: ἔλαθε δὲ καὶ ἐαυτὸν εὐθύνων· ἐν γάρ α 15. 16 ἐν τῷ πέμπτῳ
τῆς Φυσικῆς] c. 3 p. 226a32 20 τοῦ ἐπ' ἔλαττον ὑποτίθησιν aP 21 τὸ (post γένος)
om. B ὅμως a 22 τὴν τιμωρίαν A δέδεικται] p. 315,4—11 23 μηδὲν A
25 ὑπ' αὐτῆς τεμνομένου B

καὶ λαμβάνηται ἡ διαφορὰ ὡς ἡ συναμφότερος. οὕτως ἀμαρτάνει ὁ τοῦ ἀθηνάτου κατηγορῶν τὸν θεόν (διαφορὰ μὲν γάρ τὸ ἀθηνάτον, εἰδος δὲ ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἀθηνάτον, εἴ γε μὴ πᾶν τὸ ἀθηνάτον θεός) καὶ ὁ 10 τοῦ λογικοῦ τὸν ἀνθρωπον.

5 p. 122b38 Συμβήσεται γάρ ἐπὶ ἵσον ἡ ἐπὶ πλέον τὸ εἶδος λέγεσθαι.

Εἰπεν οὐχ ὅτι τὸ γένος ἐπ' ἵσης ποτὲ λέγεται τῷ εἶδει, ἀλλ' ὅτι πᾶν τὸ κατηγορούμενόν τινος ἀληθῶς ἡ ἐπ' ἵσης ἐστίν αὐτῷ ἡ ἐπὶ πλέον. εἰ οὖν καὶ τὸ εἶδος τῆς διαφορᾶς τις κατηγορεῖ, λέγοι ἀνὴρ ἡ ἐπ' ἵσης ἡ ἐπὶ πλέον εἰναι τὸ εἶδος τῆς διαφορᾶς. ἔχει δὲ οὐχ οὕτως· ἡ γάρ διαφορὰ ἡ ἐπ' ἵσης ἐστὶ τῷ εἶδει οὐ κατηγορεῖται, ὅταν ἡ λόγια καὶ προσεγώνται εἰδοποιοῦσα τὸ εἶδος ληφθῇ, ὡς τὸ πεζὸν εἰδοποιὸς οὖσα διαφορὰ τοῦ πεζοῦ 15 ζῷου (εἶδος γάρ τοῦτο τοῦ ζῷου) ἐπ' ἵσης ἐστὶν αὐτῷ, ἡ ἐπὶ πλέον, ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ δίπουν ἡ τὸ λογικόν. εἴη δ' ἀνὴρ ἐπ' ἵσης τῷ ἀνθρώπῳ 20 15 τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν, ὃν διαφορὰ καὶ τοῦτο. ἔτι εἰ τῆς διαφορᾶς τὸ εἶδος κατηγορεῖται, τοῦ δὲ εἰδούς τὸ γένος, καὶ τῆς διαφορᾶς ἀνὴρ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἐστι κατηγοροῦτο. δέδεικται δὲ τοῦτο ἀδύνατον ὃν τῷ μὴ μετέχειν τοῦ γένους τὴν διαφοράν. ἔσικε δὲ νῦν τὴν διαφορὰν ὡς τὸ συναμφότερον λαμβάνειν.

20 p. 123a1 Ἔτι εἰ τὸ γένος εἰς τὴν διαφορὰν ἔθηκεν.

Φανερῶς ἀμαρτάνει καὶ ὁ τοῦ γένους τὴν διαφορὰν κατηγορῶν· ἐπ' ἔλαττόν τε γάρ ἡ διαφορὰ τοῦ γένους, καὶ ἔτι οὐδὲ τὸ γένος τῆς διαφορᾶς τὴν ἀργὴν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται καίτοι οὔσης ὑπ' αὐτόν· εἰ δὲ τοῦτο, ποὺλος ἀνὴρ ἔτι δεκτεῖν ἡ διαφορὰ τοῦ γένους. ἀντέστρεψε δὲ ἀμφοτέρους 25 τοὺς τόπους τοὺς πρώτους ἀποδιδύντας, τόν τε ἐν φῶ ἡ διαφορὰ τοῦ εἰδούς 20 ὡς γένος ἀπεδίδοτο (ὅ γάρ τὴν διαφορὰν ἐν τῷ εἶδει τιθεῖς ἀντέστρεψανται ἐκεῖνῷ) καὶ τὸν ἐν φῷ τὸ γένος τῆς διαφορᾶς ὡς εἰδούς τις κατηγορεῖ· ὁ

1 ἡ συναμφότερος DP: ἡ συναμφότερον aAB: fort. τὸ συναμφότερον ut vs. 18 post ἀμαρτάνει add. καὶ ex corr. D 5 γάρ aBP Arist.: δὲ AD ἐπὶ ἵσον BDP (u, b 39 CP): ἐπὶ ἵσησον A: ἐπίσης a Arist. 7 ante εἰπεν add. τοῦτο aP² 9 τί BP¹ (corr. P²) κατηγορήσει P, sed σει in ras. P² ἡ prius om. B 11 ἡ P²: ἡ P¹ 12 ληφθῇ τὸ εἶδος aLP ὡς D: οὕτως AB: οὕτω aP 13 post αὐτῷ add. εἰ οὖν ἐπίσης τὸ πτηνὸν ABP, ἡ οὖν ἐπίσης ὡς τὸ πτηνὸν a: om. D 14 δ' D: γάρ a: om. ABP 15 δὲ scripsi: εἰ aBP: ἡ AD 16 τὸ δὲ εἶδος Bpr. 17 δέδεικται] cf. ad p. 316,22 τῷ] τὸ B 20 ἔθηκεν om. Arist. (habet C, corr. u) 21 τὴν διαφορὰν om. initio folii versi D post κατηγορῶν add. ἡ A, ἡ B, ἡ D 22 τε γάρ ἡ scripsi: cf. p. 318,28—319,1: τῆς γάρ A: τε ἡ BP: τε εἴ γε D: γάρ ἡ a διαφορὰ τοῦ γένους] διαφορᾶς τὸ γένος A 23 κατηγοροῦτο BP¹ (corr. P²) 24 ἔτι scripsi: ἐπ' libri 25 πρώτους (i. e. p. 122b12,18) ABD: πρώτως aP (ως in ras. P²) 26 ὡς γένος aD: καὶ γένους ABP²: γένος, ut videtur, P¹ ἀντέστρεψει a 27 τὸν aDP²: τῷ A: τῷ BP¹

γάρ τὸ γένος εἰς τὴν διαφορὰν τιθεῖς, περὶ οὐ νῦν λέγει, ἀντεστραμμένος ἔκεινω. οὗτος ἀμαρτάνει ὁ τοῦ γράμματος κατηγορῶν τὸ συγχριτικόν· τὸ μὲν γάρ γρῦμα γένος, τὸ δὲ συγχριτικὸν διαφορὰ γράμματος· τῶν γάρ γρωμάτων τὰ μὲν συγχριτικά, ὡς τὰ μέλανα, τὰ δὲ διαχριτικά, ὡς τὰ 30 5 λευκά. ὅμοίως ἀμαρτάνει καὶ ὁ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ περιττὸν κατηγορῶν· διαφορὰ γάρ ἀριθμοῦ γένους ὄντος τὸ περιττόν.

p. 123a3 Καὶ εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν εἶπε.

Πρόδηλος καὶ αὕτη ἀμαρτία, εἴ τις τὸ γένος τινὸς διαφορὰν αὐτοῦ λέγοι, οὗτος ἀμαρτάνει ἀν δέ λέγων κράτεως τὴν μῆτραν διαφοράν· ἔστι γάρ 10 ἡ μὲν κράτις εἰδος, γένος δὲ αὐτῆς ἡ μῆτρας, ὡς εἴρηται καὶ πρὸ διλήγου. 35 ὅμοίως καὶ ὁ λέγων τῆς φορᾶς διαφορὰν εἶναι τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν· τὸ γάρ ἐπὶ πλέον τινὸς λεγόμενον καὶ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον ὡς διαιροῦν αὐτὸν λαμβάνοντας. ἐπιζητήσεις δ' ἀν τις τίνι διαφέρει τοῦ τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος θεῖναι τὸ τὸ γένος ὡς διαφορὰν τοῦ εἶδους ἀποδοῦναι· 15 16 οὗτον γάρ ἐπὶ τοῖς παραδείγμασι τὸ γένος ὡς εἶδος εἴληπται τοῦ ιδίου εἰδους, ἥ διαφέροι ἀν, εἰ εἴη προστιθέμενον τὸ τῆς διαφορᾶς ὄνομα τῷ γένει, 40 ὡς μὴ λέγειν τὴν μῆτραν κράτιν ἀλλὰ τὴν μῆτραν διαφορὰν τῆς κράτεως. τοιοῦτον δόξειν ἀν ἀμάρτημα εἶναι καὶ τὸ ἀποδοῦναι τὸν πηλὸν γῆγεν ὑγρῷ φυραθεῖσαν· τὸ γάρ φύραμα οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ ἀλλὰ γένος. ὅμοίως καὶ 20 ὁ λέγων τοῦ ὄρνέου διαφορὰν τὸ πτηγὸν ζῷου. πάντα μέντοι φησὶ τὰ τοιαῦτα δεῖν ἐπισκοπεῖν διὰ τῶν αὐτῶν. καὶ τίνα ἔστι δι' ὃν γρὴν ἐπισκοπεῖν τε αὐτὰ καὶ ἐλέγειν, κοινῶς λέγει· τῷ τε γάρ ἐπὶ πλέον λέγεσθαι τὸ γένος τῆς διαφορᾶς δεῖ γρῆσθαι καὶ τῷ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸν τοῦ 25 γένους λόγον τὴν διαφοράν.

25 p. 123a8 Οὗτος δὲ ἀποδοθέντος οὐδέτερον τῶν εἰρημένων δυνατὸν συμβαίνειν.

Οὗτος, εἴ τις τοῦ γένους τὴν διαφορὰν γένος ἀποδοίη, ὡς ὁ τὸ γρῦμα συγχριτικὸν δύσεις λέγων· ἐπ' ἔλαττόν τε γάρ ῥηθήσεται τὸ γένος τῆς

1 ἀντεστραμμένος aBP: ἀντεστραμμένως A: ἀντέστραπται (ut p. 317,26) D 3 γάρ prius om. A τὸ συγχριτικὸν δὲ A 4 τὰ μέλανα] μέλαν D δὲ κριτικὰ A 8 post αὕτη add. ἡ aB 9 λέγει D: compend. A ἀμαρτάνει Bpr.: οἱ ἀν corr., ut videtur, etiam D post μῆτραν add. εἶναι A 9. 10 ἔστι μὲν ἡ B 10 κρίσις A καὶ πρὸ διλήγου (scil. p. 315, 27 sq.) εἴρηται B 11 ante φορᾶς ras. 3 lit. P 12 post καὶ add. τὸ aBP 13 ἐπιζητήσαι aP τίνι διαφέρει om. B τοῦ om. A 13. 14 τὸ γένος post θεῖναι transposuit D 14 εἰς] ὡς B τὸ τὸ DP: τὸ aAB 17 λέξη A 18 τοιοῦτον—γένος (19) Suidas sub v. φύραμα ἀν δόξειν B ὑγρῷ] γρ in ras. D 19 ὅμοιον D 20 φησὶ μέντοι A 22 τὸ τε P γάρ om. A πλεῖστον aAP 23. 26 lemma textui continuant libri δύναται D

26 λαμβάνειν (sic) B 27 ἄ om. AB

διαφορᾶς, καὶ ἔτι ἐπιδέξεται τὸν λόγιον αὐτῆς. ἀλλὰ | καὶ ὁ τὸ γένος ὡς 164 διαφορὰν ἀποδίδους, ὡς νῦν λέγεται. ἐπ' ἔλαττον ποιεῖ τὸ γένος τῆς δια-
φορᾶς. εἰ γάρ γένος μὲν νῦν ἡ κρᾶσις, διαφορὰ δὲ ἡ μῆις αὐτῆς εὐληπ-
ται, ἐπεὶ ἡ κρᾶσις ἐπ' ἔλαττόν ἐστι τῆς μίξεως, ἐσται τὸ γένος ἐπ' ἔλατ-
τον τῆς διαφορᾶς· ἔτι ἐπεὶ ἡ μῆις ἐν τῷ τί ἐστι τῆς κράσεως κατηγο-
ρεῖται, μεθέξει τὸ γένος τῆς διαφορᾶς. τοιούτον ἐστι τὸ εἰρημένον νῦν, ὃ
οὐ τῷ τὴν διαφορὰν μὴ μετέχειν τοῦ γένους, ὃ πρότερον ἐρρήμη, ἀλλὰ
τῷ τὸ γένος τῆς διαφορᾶς· τοῦτο γάρ ἐστι σημαντόμενον ὑπὸ τοῦ καὶ μὴ
μετέχειν τῆς διαφορᾶς. ὃ λίσταν ἀν εἴη τῷ ‘καὶ μὴ ἐν τῷ τί ἐστι τὴν
10 διαφορὰν κατηγορεῖσθαι τὸ γένον’. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ οἱ προειρημένοι τόποι
περὶ τῶν διαφορῶν τε καὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν τῶν οὐ δεόντως ἐπαλ-
λαζομένων τούτων τισὶ προσγράμμενοι δεικνύουσιν· ἡ γάρ τῷ τὸ ἐπ'
ἔλαττον λεγόμενον ἐπὶ πλέον λαμβάνεσθαι ἡ τῷ τῷ μὴ μετέχον τινὸς ὡς 10
μετέχον τιθεσθαι. ὥστε ἐπικοινωνοῦσιν ἀλλήλοις κατὰ τὰ αὐτά.

15 p. 123 a 11 Πάλιν εἰ μηδεμίᾳ διαφορὰ κατηγορεῖται τῶν τοῦ γέ-
νους κατὰ τοῦ ἀποδοθέντος εἰδούς.

Ἐπεὶ ἐκ τοῦ γένους διαιρουμένου κατὰ τὰς διαφορὰς ἡ τῶν εἰδῶν
αὐτοῦ γένεσις, δῆλον ὡς πᾶν εἰδός γένους τινὸς ἔχει καὶ διαφορὰν τινὰ ἡ
τινὰς τῶν τοῦ γένους κατηγορουμένας αὐτοῦ· διὰ τοῦτο γάρ καὶ ὁ τῶν
20 εἰδῶν ὄρισμὸς ἐν γένους καὶ διαφορῶν. οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον γέ-
νος· διὰ τοῦτο καὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ θυητὸν ζῷου οὖσα διαφοραὶ κατη-
γοροῦνται αὐτοῦ. “ὅσαι γάρ τοῦ κατηγορούμενου διαφοραί”, ὡς εἶπεν ἐν
Κατηγορίαις, “τοσαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται”· οἱ γάρ τοῦ γένους
διαφοραὶ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις αὐτῷ πᾶσιν, ἀλλαὶ ἐν ἄλλοις δῆλον ὅτι, καθ'
25 δὲ εἰδοποιεῖται ἔκαστον τῶν ὑπὸ αὐτό. ὅταν οὖν τι γένος ἀποδοθῇ τινος,
ζητητέον τίνες τῶν τοῦ ἀποδοθέντος γένους διαιρετικῶν διαφορῶν κατηγο-
ροῦνται τοῦ ὡς εἰδούς τεθέντος· ἀν γάρ μηδεμίᾳ τοῦ γένους διαφορὰ κατη-
γορῆται αὐτοῦ, οὐδὲ ἀν γένος αὐτοῦ τὸ ἀποδεδημένον εἴη. οὗτως πάλιν

1 ὁ τὸ—3 ἡ μῆις, summus versus, periit in P	2 ἀποδόδος D: ἀποδός aAB	
λέγεται D: ἐλέγετο aAB	3 αὐτῆς — μῆις (5) om. A	
ἔτι D τὸ γένος—διαφορᾶς (5) mrg. D	4 ἐσται corr. ex	
7 τὴν om. AP ¹ (add. P ²) πρότερον] p. 122 b 20	5. 6 κατηγορεῖται τῆς κράσεως B	
8 τῷ add. P ²	7 ἐρρήθη aB cf. p. 247, 10	
9 τῷ prius aP: om. ABD	11. 12 ἀπαλλασσό-	
μενοι A	12 τούτων ex τῶν corr. B	13 λεγο-
τὸ τῷ A	14 post μετέχον repetunt τινὸς aABP	μένων A
ἀλλήλων ABD	18 γένος A	19 τινὰ — κατηγορούμενα P ¹ (corr. P ² , ut
20 διαφορᾶς A	21 ante ζῷου add. τοῦ A	videtur)
23 post καὶ add. οἱ B	22. 23 ἐν Κατη-	
ἐν alterum superscr. B	24 τῷ ὑποκειμένῳ αὐτῷ A	γορίαις] c. 3 p. 1b 23
25 ἔκαστα P	26 ζητεῖται A	27 τεθέντος εἰδούς
τὸν a τῶν τῶν ἀποδοθέντων γενὸν διαιρετικὸν A	28 οὐδὲ ἀν aDP: οὐδὲ A: οὐδὲ in fine	
omisso ὡς D	versus B πᾶσιν om. D	

δειχθήσεται τῆς ψυχῆς μὴ ἀν δὲ οὐδεμία γάρ τῶν τοῦ ἀριθμοῦ διαφορῶν κατηγορεῖται τῆς ψυχῆς. διαφοραὶ μὲν γάρ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον οὐδέπερον δὲ τούτων κατὰ ψυχῆς. δεικνύοι τις ἀν ἐνδόξως ὅτι μηδὲ ὁ κόσμος ζῷον ἢ τῶν ἀστρων τι, ὅτι μηδεμία τε 5 τῶν τοῦ ζῷου διαφορῶν κατηγορεῖται αὐτῶν· πᾶν γάρ ζῷον ἢ πτηρὸν ἢ ἔνυδρον ἢ γερσαῖνον. οὐδὲν δὲ τούτων κατ' ἐκείνων. ἢ ἀλλη διαφορὰ τοῦ ἐν γενέσει ζῷου καὶ τοῦ αἰσθητικοῦ· ὅμωνύμως γάρ τὰ θεῖα τούτοις ζῷα· ἀλλη γάρ ἡ ἐκείνων ζωή. ἢ δεῖξις οὖν ὅτι μὴ ἐν τοῖς ζῷοις τούτοις. δεικνύοιτο¹ ἀν δὲ μηδὲ ὁ γρόνος κίνησις. ἐπειδὴ διαφοραὶ μὲν κινήσεως τάχυος 10 καὶ βραδυτής, οὐδεπέρα δὲ κατὰ γρόνου. ἀλλ οὐδὲ κατὰ γένοντος· ὥστε οὐδὲ 20 γένοντι κίνησις. ὅμοιώς οὐδὲ ἡ μονάς ποσόν, ἐπειδή μήτε συνεχὲς μήτε διωρισμένον. εἴη δὲ ἀν ὁ τόπος καὶ κατασκευαστικός· ἀν γάρ τινες φαίνωνται τοῦ ἀποδοθέντος γένους διαφοραὶ κατηγορούμεναι τοῦ ὑποκειμένου, δεικνύοιτο² ἀν εἰδος αὐτοῦ. οὐ γρὴ δὲ ἀκούειν τοῦ κατηγορεῖσθαι τοῦ εἴδους τὴν διαφορὰν ὡς ἐν τῷ τί ἐστι λέγοντος αὐτοῦ· ἔδειξε γάρ ὅτι οὔτε ἡ διαφορὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται τινῶν τῶν ὑπὸ τὸ γένος, ὅταν καθ' αὐτὴν λαμβάνηται, οὔτε τι τῶν ὑπὸ τὸ γένος ἢ τὸ γένος αὐτῆς τῆς διαφορᾶς.

p. 123a14 Ἐτι εἰ πρότερον φύσει τὸ εἶδος καὶ συναναιρεῖ τὸ γένος.
20

Σαφῆς δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος. γνώριμον γάρ ὅτι τὰ γένη τῶν εἰδῶν πρότερα τῇ φύσει· συναναιρεῖ μὲν γάρ * * * * * αὐτὸ μὴ συναναιρούμενον δὲ οὐκ ἀν αὐτοῦ εἰδος εἴη. οὕτως οὔτε τῆς μίξεως ἡ κρᾶσις γένος, οὔτε τῆς 25 κατὰ τόπον μεταβολῆς ἡ φορά, οὔτε τῆς συνάψεως ἡ συνέχεια, οὔτε τῆς πληγῆς ἡ φόρος. ἀναρρουμένης μὲν γάρ τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς ἀναιρεῖται καὶ ἡ φορά· τῇ δὲ φορᾷ οὐ συναναιρεῖται ἡ κατὰ τόπον μεταβολή· ἡ γάρ βαδίσις κατὰ τόπον οὐσα μεταβολὴ οὐκ ἔστι φορά, ὡς εἰπεν. ἔστι δὲ διονάμει ὁ αὐτὸς οὗτος τόπος τῷ 'εἰ τὸ γένος τις εἰς τὸ εἶδος θέτῃ'. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ τῆς ἀνασκευῆς. ἔστι δὲ μόνον ἀνασκευαστικὸς 45

1 ὁ supser. B   2 μὲν om. D   3 ψυχὴν A   4 ἀστέρων A   5 αὐτοῦ
aP   6 δὲ¹ τὸ a   (ἄ)λλη in ras. P²   7 ὅμωνυμα A   10 γρόνον A:
compend. P¹, οὐ add. P²   ἀλλ' οὐ A   11 ante γένοντι add. ἡ aB
μόνον omisso ἡ A   12 τινος B   14 post εἶδος add. δν aBP   15 ἔδειξε]
p. 122b15, 22, 37   οὐδὲ D   19 ante φύσει add. τῇ A   19. 20 εἶδος—γένος
ABD Arist.: γένος — εἶδος aP, supser. D   21 δὲ om. A: δὲ καὶ om. a
6 τόπος οὗτος B   21. 22 πρότερα τὰ γένη τῶν εἰδῶν τῇ φύσει D   22 αὐτὸ BDP:
αὐτὰ aA   μὴ συναναιρούμενον δὲ ABDP: οὐ συνανερεῖται (sic) δὲ ὡς² αὐτῶν τὰ γένει (sic).
εἰ οὖν τὸ ὑποτεθὲν εἰδος συναναιρεῖ τὸ ὡς γένος ἀποδοθὲν αὐτοῦ defectum supplens a
23 οὔτε prius scripsi: οὐδὲ libri   25 μὲν om. B   26 οὐ συναναιρεῖται δὲ ἡ κ. τ. μ.
τῇ φορᾷ B   27 ὕσπερ B   εἰπεν] p. 122b32   28 ὁ τόπος οὗτος διονάμει ὁ
αὐτὸς D   τῶν εἰ τὸ γένος κτλ.] p. 122b25   post γένος add. τινὸς D   τιθετη,
sed post γένος, B

ό τόπος, οὐκέτι δὲ καὶ πατασκευαστικός: οὐ γάρ, εἴ τι τίνος πρότερον τῇ φύσει, ζῆδη καὶ γένος αὐτοῦ· ἡ γοῦν οὐσίᾳ προτέρα τῶν ἄλλων γενῶν τῇ φύσει καὶ οὐκ ἔστι γένος αὐτῶν, καὶ ἡ μονὸς παντὸς ἀριθμοῦ πρώτη οὖσα οὐκέτι ἔστιν αὐτοῦ γένος, καὶ ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ τῶν ἄλλων πρώτη μέν, 5 οὐ μὴν καὶ γένος.

p. 123^a 15 Ἔτι εἰ ἐνδέχεται ἀπολιπεῖν | τὸ εἰρημένον γένος ἡ 165
τὴν διαφοράν.

Ἐπεὶ καὶ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ ἡ οἰκεία ἔκάστου ἐν τῇ οὐσίᾳ ἔστιν αὐτοῦ (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ὄρισμὸς ἐκ τούτων), τὰ δὲ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἔκάστου στοὺς ἀγάριστα, *(δεῖν)* φησιν, εἰ γένος τι ἀποδοθείη ἡ διαφορά, ζητεῖν εἰ ἐνδέχεται αὐτοῦ χωρισθῆναι καὶ χωρὶς αὐτοῦ εἶναι τοῦτο οὐ ἀπεδόθη τὸ γένος ἢ ἡ διαφορά. οὕτως, εἰ τῆς ψυχῆς τὸ κινεῖσθαι χωριστόν, οὐκ ἀν 10 αὐτῆς οὔτε γένος εἴη οὔτε διαφορά, ὡς οὔνται οἱ λέγοντες αὐτὴν οὐσίαν αὐτοκίνητον· ἐνδέχεται γὰρ αὐτὴν καὶ χωρὶς τοῦ κινεῖσθαι εἶναι, ἐπεὶ κατὰ 15 συμβεβήκεις κινεῖται· τοῦ γὰρ σώματος μεταβαίνοντος, ἐν φῶ ἔστιν· ὅταν *(δεῖν)* ἡρεμῇ τὸ σῶμα, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἀν ἡ ψυχὴ κινοῖτο. πάλιν, εἰ ἔστι τις δόξα μήτε ἀληθῆς μήτε ψεύδης, οὐκ ἀν εἴη διαφορὰ δόξης τὸ ἀληθῆς ἢ ψεύδης· δοκεῖ δὲ ἡ τῶν μελλόντων δόξα τοιαύτη εἶναι τῷ μηδέτερον 20 αὐτῶν ἀφωρισμένως ἔχειν. ἀλλ’ οὐδὲ σώματός ἔστι διαφορὰ τὸ κοῦφον ἢ βαρύ, ἐπεὶ ἐνδέχεται σῶμα εἶναι καὶ μηδέτερον τούτων ἔχον. ἡ τὰ δύτερα παραδείγματα οὐ τοῦ ἀπολείπειν ἔστιν ἀλλὰ τοῦ μὴ ἐπὶ πάντων κατηγορεῖσθαι.

p. 123^a 20 Σκοπεῖν δὲ καὶ τὸ ἐν τῷ γένει κείμενον εἰ μετέχει τινὸς ἐναντίου τῷ γένει.

25 Ἐπεὶ ἀδύνατόν ἔστιν ἄμφα τι τοὺς τοῦ ἐναντίου ἐπιδέχεινται λόγους, ἔστι δὲ καὶ τὸ γένος ἀγάριστον ἔκεινον οὐκ ἔστι γένος, δεῖν φησιν, ὅταν ἀποδοθῇ τι ὡς γένος τινός, ἐπισκοπεῖν εἰ τὸ ὑποκείμενον ὡς εἶδος καὶ 10 τοῦ ἐναντίου τῷ ἀποδοθέντι γένει ἔστιν ἐπιδεκτικόν. εἰ γὰρ τοῦτο, οὐκ

1 ὁ τόπος postea add. D   οὐκ ἔστι A   τινός τι D   2 πρότερον A
3 αὐτῶν] τῶν in ras. P²   6 ἀπολιπεῖν D Arist.: ἀπολείπειν aABP(Cf)   8 καὶ
τὸ γένος post ἔκάστου transpositus B   ἡ alterum om. aAP   9. 10 ἔκάστη A
10 δεῖν addidi cf. vs. 26 p. 324, 3. 18, 326, 11, 327, 4   εἰ γένος τι τινός φησιν a
γένος] γέ A   διαφορὰν A   εἰ alterum om. a   11 αὐτοῦ prius scripsi: αὐτὸ BDP:
αὐτὰ aA   χωρισθῆναι καὶ om. P   αὐτῶν alterum A: αὐτῶν aBDP   τούτου A:
τού^τ D   ἀποδοθὲν A   13 εἴη om. D   ὡς AD: καθὼς aBP   16 δ’ addidi
κοινοῖτο a   17 τις om. D   18 post ἡ addl. τὸ aP   20 post ἡ prius add.
τὸ D   ἔχοι B: ἔχ^X D   21 ἀπολιπεῖν AD   23 εἰ post καὶ collocat Arist.
24 ἐναντίου τῷ γένει om. aP   27 post τι ras. 3 lit. P   γένους corr. ex γένος A
28 ἔστι δεκτικὸν A

ἀν εἴη τὸ ἀποδοθὲν γένος αὐτοῦ· ἂμφα γάρ ἀν τὰ ἐναντία ἐπιδέχοιτο οὕτως τῷ,
εἰ τὸ ἐναντίον τῷ κειμένῳ αὐτοῦ γένει ἐπιδέχεται ποτε, καὶ τὸ γένος
αὐτοῦ ἐπιδέχεσθαι, ἐπεὶ ἀχώριστον τὸ γένος τοῦ εἴδους. οὕτω δειγμήσεται
τὸ ἀναγκαῖον μὴ διὰ τὸ γένει τῷ δυνατῷ, ἐπεὶ τὸ ἀναγκαῖον ἐπιδεκτικόν
5 ἐστι καὶ τοῦ ἀδύνατου, διὰ τὸ γένει τῷ δυνατῷ· τὸ γάρ ἀναγκαῖον μὴ
εἴναι ἀδύνατον εἰναι. ἀλλ ὅδε διὰ γένεσις ἐν συγχρίσει, ἐπεὶ γίνεται τις
καὶ ἐκ διακρίσεως, *(ών)* διὰ τῶν παχυτέρων σωμάτων εἰς τὰ λεπτότερα
μεταβολή, ἀλλ ὅδε διὰ τὸ γένος εἴναι τῷ φύλεττῷ, ἐπεὶ καὶ μισθοῦσί ποτε οἱ
ἐρῶντες.

10 p. 123a23 Ἔτι εἰ τινος κοινωνεῖ τὸ εἶδος, διὰ δύνατον δικαιοςύνης
γειναι τοῖς ὑπὸ τὸ γένος.

Εἰ οὖ μετέχει, φησί, τὸ εἶδος, ἀδύνατον ὑπάρχειν τοῦτο τῶν ὑπὸ τὸ
ἀποδοθὲν γένος τινί, οὐδὲ διὰ τὸ γένος εἴη αὐτοῦ πάντων γάρ περιεκτικὸν τὸ 25
γένος τῶν ἐν τοῖς εἶδεσιν ὄντων. οὕτως οὐκ διὰ τῆς ψυχῆς γένος διὰθε-
15 μὸς εἴη, διὰ διὰ μὲν ψυχὴς ζωῆς κοινωνεῖ, οὐδεὶς δὲ ἀριθμὸς ζωῆς ἐπιδεκτι-
κός. ἀλλ ὅδε τῆς ἀρετῆς διὰ πράκτικα, ἐπιστήμη δὲ οὐδεμία. ἀλλ ὅδε διὰ γ-
κράτεια ἀρετὴ διὰ τὸ τὴν ἐγκράτειαν μετέχειν φαύλων ἐπιμυμῶν, ἀρετὴν
δὲ μηδεμίαν. οὐγ διαβολὴν δὲ διαβολὴν εἴναι τοῦ τόπου τὸ λαθόντα
20 τὸ ὕδινον τινος τῶν ὑπὸ τὸ γένος δεικνύναι τοῦτο διὰ μηδενὶ ἀλλω τῶν ὑπὸ τὸ
τὸ γένος ὑπάρχει· τὸ γάρ γελαστικὸν οὐδενὶ ἀλλω τῶν ὑπὸ τὸ ζῆν, ἀλλ
οὐ διὰ τοῦτο ἀνθρωπὸς οὐκ εἴστιν ὑπὸ τὸ ζῆν. διὰ γάρ τόπος ἀξιοῖ
καθόλου ἐπιβλέπειν εἰ μὴ φύσει εἴγεται τῶν ἐν τῷ ἀποδοθέντι γένει τι ὄντων
κοινωνεῖν τοιούτου τινός, διὰ μὴ οὐδὲν τε εἴναι ἐν τοῖς ὑπὸ τὸ γένος τῷ
25 ὄλλοτριον εἴναι τοῦ γένους πᾶν τὸ τοιούτον· τὸ γάρ τοῖς ὑπὸ τὸ γένος
ίσον ἐστὶ τῷ παντὶ τῷ γένει καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ γένος'. 35

p. 123a27 Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ διμόνυμον τὸ εἶδος τῷ γένει.

Κεῖται διὰ τὸ γένη συνονύμως τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται καὶ ἐπιδέχεται
τὰ εἰδη τὸν τῶν γενῆν λόγον. ἀν οὖν τὸ ἀποδοθὲν τινος ὡς γένος διμόνυμον
30 διὰ καὶ μὴ ἔχῃ τινὰ λόγον, διὰ κατηγορηθήσεται κατὰ τοῦ ὡς ἐν εἴδει αὐτῷ
τεθέντος, ἀλλὰ μόνον διμόνιος αὐτῷ κοινωνῆ. οὐ γένος εἴσται τὸ ἀποδεδο-

1 τὸ ἀποδοθὲν om. a, signum posuit P   οὕτως τῷ scripsi: ὥστε libri   2 ἐνδέχε-
ται A   3 τὸ εἶδος τοῦ γένους B   4 post ἐν add. τῷ A   6 ἐν] οὐ B
post ἐπεὶ delevit οὐ B   τι B   7 ἐξ alterum om. aP   τῶν om. B   12 τὸ
εἶδος φησεν D   13 αὐτοῦ εἴη B   14 δὲ om. A   15 δὲ AB   18 ἀρετὴν
D: ἀρετῆς aABP   19 μηδεμιᾶς aP   τῷ δὲ in ras. 3 lit. P²   21 ἀλλ ὡ—
καθόλου (23) mrg. D   22 ante ἀνθρωπὸς add. δὲ B   τῷ om. A   23 τι ὄντων
aBP: inv. ord. D: τι διὰ τῷ A   24 εἴναι post γένος transpositus B   26 τῷ prius
postea add. D   τῷ alterum om. B   28 συνονύμως τὰ γένη B   30 μὴ
om. A   αὐτοῦ A   31 κοινωνῆ aP²: κοινωνεῖ ABP¹: compend. D

μένον. στοιχείοις δὲ γραμμέθα πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ ὄμωνυμα αὐτὰ εἶναι τοῖς εἰρημένοις, φησί, πρὸς τὴν ὄμωνυμά· οὐτοὶ λέγων τοῖς 40 ἐν τῷ ὑρισμῷ τοῦ ὄμωνυμου λεγομένοις, ἢ μᾶλλον τοῖς ἐν τῷ πρώτῳ παραδειγμένοις τόποις πρὸς τὴν τῶν ὄμωνυμων εὑρεσίν τε καὶ γνῶσιν. τὸν γάρ 5 λέγοντα τῆς λευκῆς φωνῆς τὸ λευκὸν εἶναι γένος ἐλέγχει τις δεῖξας τὸ λευκὸν ὄμωνυμως λεγόμενον καὶ μὴ ἔχον ἔνα λόγον· ἀλλοὶ γάρ τὸ ἐν γράμματι τοῦ ἐν φωνῇ λόγῳ εἴρησι αὐτὸν ὄμωνυμον ἀπό τε τοῦ ἐναντίου, ἐπειὶ καὶ τὸ ἐναντίον αὐτῷ, τὸ μέλαν, ὄμωνυμον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ 45 τοῦ δεῖξαι οὗτοῦ μὲν λευκοῦ καὶ μέλανος τῶν ἐν γράμμασίν ἐστί τινα μεταξύ, τῶν δὲ ἐν φωνῇ οὐ. ὄμοιός δὲ ἀν δεικνύοι καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλων τόπων, οἵς παραδόσιες πρὸς τὴν εὑρεσίν τῶν ὄμωνυμων, εἰ ὄμωνυμον τὸ εἰδῆς τῷ ὡς γένει ἀποδοθέντι, διὰ τοῦτο ἐστί τῷ 'σκεπτέον εἰ ὄμωνυμως | αὐτοῦ κατηγορεῖται καὶ μὴ συνωνύμως'. οὗτοι γάρ τὸ εἰ ὄμωνυμον 166 τὸ εἰδῆς τῷ γένει εἰρήκεν ἀντὶ τοῦ 'εἰ ὄμωνυμως αὐτοῦ κατηγορεῖται', δῆλοιν ἐξ οὐδὲπήρεγκεν εἰπὸν συνώνυμον γάρ τὸ γένος καὶ τὸ εἰδῆς οὕτως δεικνύοιτ' ἀν οὗτοῦ ἐν μελωδίᾳ γράμματος καλουμένου οὐκ ἐστὶ γένος τὸ γράμμα· ὄμωνυμον γάρ αὐτῷ. πῶς οὖν οὐκ, ἐρεῖ τις, τὸ μέλαν γράμμα τοῦ μέλανος, φῶ γράφομεν, γένος; ἢ κατ' ἄλλο αὐτοῦ γένος, οὐ 5 κατ' ὄμωνυμον· οὐ γάρ συνώνυμον, ἀλλὰ συνωνύμως τὸ γένος κατηγορεῖται.

p. 123a30 Ἐπεὶ δὲ παντὸς γένους εἴδη πλείω.

Κείται ἡμῖν γένος εἶναι "τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ τῷ ἐστὶ κατηγορούμενον". ἀνάγκη οὖν, εἰ τὸ γένος ἐστί, πλείω αὐτὸν εἴδη ἔχειν. εἰ οὖν τοῦ ἀποδοθέντος ὡς γένους μὴ ἐνδέχεται ἀλλοὶ τι εἰδῆς εἶναι, δῆλοιν οὗτοι μὴ γένος τὸ ἀποδοθέν. οὕτω δειγμήσεται τῆς γραμμῆς 10 μὴ διὰ τὸ μῆκος γένος. ὡς οἱ λέγοντες αὐτὴν μῆκος ἀπλατές· οὐδὲν γάρ ἀλλοὶ μῆκος παρὰ τὴν γραμμήν· ἡ γάρ ἐπιφάνεια μῆκος μὲν ἔχει, οὐκ ἐστὶ δὲ μῆκος ἀλλ' ἐκ μῆκους καὶ πλάτους.

2 τὴν ὄμωνυμά· τὸ ὄμωνυμον Arist. λέγει A 3 τῷ prius]
 τῇ a ἐν τῷ πρώτῳ] c. 15 3. 4 παραδίδομένοις BD 5 post γένος add.
 ὅλως B ἐλέγχει A 6 ἔνα λόγον] ἀναλογίαν A 7 post αὐτὸν add. τὸ aB
 τε om. A 8. 9 ἀλλὰ γάρ καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ B 9 τῶν ABD: τοῦ aP 10 οὐ
 om. a δεικνύη D 12 γένος A σκεπτέον—13 κατηγορεῖται], summus versus,
 perit in P ἐπισκεπτέον D: fort. delendum post σκεπτέον add. δὲ a 13 αὐτῶν
 aP γάρ postea add. D 14 τὸ γένος τῷ εἴδει D ὄμωνυμον aP
 16 μελωδίας A 19 καθὸ D: καθὸ aBP: καθὲν A ὄμωνυμον aAP: ὄμωνυμα D:
 συνώνυμον B συνώνυμον aAP (sed οὐ corr. P²): συνώνυμα BD 22 post κεῖται
 superscr. δὲ P ἡμῖν κεῖται B . τὸ κατὰ κτλ.) I 5 p. 102a31 23 εἰ τινος B
 αὐτὸν aP (sed οὐ corr. P²): αὐτοῦ ABD 24 οὖν ABD: δὴ aP 26 post ὡς
 addendum videtur οἰονται ut p. 321, 13, 357, 8, at cf. p. 361, 24, 25 οὐδὲν ABD: οὐδὲ
 a: οὐ B 27 post μῆκος prius delevit ἀπλατές D

p. 123a33 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον ὡς
γένος ἀποδέδωκεν.

Δεῖν φῆσιν ἐπισκοπεῖν εἰ τὸ ἀποδοθέν τινος ὡς γένος τῶν μεταφορ-
κῶν λεγομένων ἐστὶ καὶ αὐτοῦ· εἰ γάρ εἴη οὕτως λεγόμενον ἐπ' αὐτοῦ,
5 οὐκ ἀν εἴη γένος. ἐπεὶ γάρ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται. τὸ δὲ 15
κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον οὐχ οὐδόν τέ τί ἔστι τὸ καὶ οὐ κατηγορεῖται
δηλῶσαι, οὐκ ἀν εἴη γένος τι κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον. οὔτε γάρ * * * *
κατὰ τῆς ὑπωρείας οἱ πόδες ἐν τῷ τί ἔστι. διὸ δεικνύοιτ’ ἀν οὔτε τῆς
σωφροσύνης γένος ἡ συμφωνία (μεταφορικῶς γάρ ἐπὶ σωφροσύνης ἡ συμ-
10 φωνία· κυρίως γάρ ἡ συμφωνία ἐν φίληγοις) οὔτε ἀγροικίας σκληρότης.
ὣς τινες ὄριζόμενοι αὐτὴν λέγουσι σκληρότητα ζῆτος· ἡ γάρ σκληρότης 20
κυρίως ἐπὶ σωμάτων· πάθος γάρ σώματος. ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ τὴν σω-
φροσύνην συμφωνίαν λέγοντες, καὶ διὰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς διαιρέσεως τε καὶ
κατηγορίας τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λαμβάνουσιν. ἡ μὲν γάρ σωφροσύνη ποι-
15 ὄτης· ἔτις γάρ· ἡ δὲ συμφωνία πρός τι· τινῶν γάρ.

p. 123b1 Ἔτι ἐὰν τῇ ἐναντίον τινὶ τὸ εἶδος. σκοπεῖν. ἔστι δὲ
πλεοναχῶς ἡ σκέψις.

Δεῖν φῆσι σκοπεῖν εἰ τὸ ὡς εἶδος κείμενον ἐναντίον τινί ἔστιν· εἰ γάρ
εἴη τινὶ ἐναντίον τὸ τιθέμενον ὡς εἶδος τινος, πλείους ἔστιν ἀφορμὰς τό- 25
20 πων λαβεῖν. εἰς μὲν γάρ τύπος ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἀνατκεναστικάς, εἰ μὴ
εἴη τὸ ἐναντίον τῷ ἐν τῷ γένει τιθέμενῳ καὶ αὐτὸν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος, μὴ
ὄντος τῷ ὡς γένει τιθέμενῳ ἐναντίου τινός. ἀνάγκη γάρ, ἀν τὸ ἔτερον
τῶν ἐναντίων ὑπὸ τὸ γένος ἦ φι μηδέν ἔστιν ἐναντίον, καὶ τὸ ἔτερον τῶν
ἐναντίων ὑπὸ ταῦτα εἰναι γένος· τὰ γάρ ἐναντία ἡ ἐν τῷ αὐτῷ γένει τῇ ἐν
25 τοῖς ἐναντίοις γένεσιν ἡ αὐτὰ γένη. γένος μὲν οὖν οὐκ ἀν εἴη τὸ κείμενον 30
ἐν γένει· ὅλλα οὐδὲ ἐν ἐναντίῳ γένει, εἰ μὴ γένος εἴη τῷ ἀποδοθέντι
γένει ἐναντίον· λείπεται ἄρα καὶ τὸ ἐναντίον τῷ τεθέντι ὡς εἶδοι ἐν τῷ
αὐτῷ εἶναι γένει. ἀν οὖν ἐκεῖνο μὴ τῇ, οὐδὲ ἀν τοῦτο εἴη· ἐν φι γάρ τὸ
λευκόν, ἐν τούτῳ καὶ τὸ μέλαν· ἐν γάρ χρώματι ἀμφότερα, ἐπεὶ τῷ χρώματι
30 μηδέν ἔστιν ἐναντίον. δημοίως, ἐπεὶ τὸ περιττὸν ἐν ἀριθμῷ, ἐναντίον (<δν>)

1 κατὰ μεταφορὰν ABH(CPfcu): μεταφορῇ aP Arist. 2 ἀπέδωκε AB(u) 3 ἐπισκο-
πεῖν δεῖ φῆσι B τινος ὡς οι. D 5 τὸ γένος οι. B 7 exedit velut κατὰ τῶν
ὑπερειδόντων τὴν κλίνην (εἴποι δὲ ἄν τις μεταφορικῶς καὶ τὴν ὑπώρειαν πόδα τοῦ ὄρους καὶ τὰ
ὑπερειδόντα τὴν κλίνην πόδας Leo Mag.) 8 οὔτε α: μήτε ABP: οι., sed post τῆς σωφρο-
σύνης add. οὐκ ἔστι D 11 ηθούς] ηθούς ex corr. B 12 οι] ή α 13 τε οι. A
14 κατηγορίας] ἀγροικίας B 16 ἀν Arist. (έὸν Pcu) 19 ἐναντίον τι τῷ εἶδει Arist. (τὸ
εἶδος ἐναντίον τινὶ C) 21 τῷ ἐν—τιθέμενῳ D: τῶν (οι. a) ἐν—τιθέμενον αΛΒΡ 22 τιθέμενον
τινὶ B 23 τι] τὸ D 24 τὸ αὐτὸν aP γένος εἶναι D 25 ἐναντίοις corr. ex
αὐτοῖς D κινούμενον B 26 ἐν alterum adP²: οι. aΛΒΡ¹ εἰ μὴ γένος
add. P² 28 μὴ εἴη B 29 καὶ οι. A 30 ἐπει] εἰ, sed post ras. 2—3 lit. P
(¹ fecit P²) ἐν οι. A δν addidi cf. p. 327, 25, 328, 11

καὶ τὸ ἄρτιν ἐν ἀριθμῷ. διὰ τούτου δεικνύοι τις ἂν μὴ οὖταν τὴν φιλίαν ὑπὸ γένος τὴν ὁμογένειαν, ὅτι ἡ ἔχηται ἐναντίον οὐτα αὐτῇ οὔτε 25 ὑπὸ τὴν ὁμογένειαν ἐστιν οὔτε ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τῇ ὁμογένειᾳ. δεύτερος τόπος· ἂν ἦτι καὶ τῷ γένει τῷ λαμβανομένῳ ἐναντίον, σκοπεῖν χρὴ εἰ 5 τὸ ἐναντίον τῷ λαμβανομένῳ ὡς εἴδει ὑπὸ τὸ ἐναντίον τῷ ὡς γένει λαμβανομένῳ ἐστί. δεῖ γάρ τὰ ἐναντία ὑπὸ ταῦτα μὲν εἶναι γένος, εἰ μηδὲν τῷ γένει εἴη ἐναντίον, ὑπὸ τὰ ἐναντία δέ. ἐὰν ἦτι καὶ τῷ γένει τι ἐναντίον· οὐ γάρ ἔτι οὐδὲν τε ἐναντίωσιν ἐγήνετον τῶν γενῶν τὰ ἐναντία ἀλλήλοις ὑπὸ 40 ταῦταν εἶναι γένος. οὕτως ἡ δικαιοσύνη ἐν ἀρετῇ ἐστιν ὡς ἐν γένει, ἐπει 10 καὶ ἡ ἀδικία οὐσα ἐναντία αὐτῇ ἐν κακίᾳ ἐστίν, ἥτις ἐστιν ἐναντία τῇ ἀρετῇ. οὕτως δεικνύοις ἂν ὅτι ἡ ἀδικία οὐκ ἐστιν εὑθουλία, ὡς φέτο Θρασύμαχος, ὅτι τὸ ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τοῦτο δέ ἐστιν ἡ δικαιοσύνη, οὔτε ὑπὸ τὴν εὐθουλίαν οὔτε ὑπὸ τὸ ἐναντίον τῇ εὐθουλίᾳ, τὴν κακοθουλίαν. ἀλλὰ καὶ 15 ὅτι ἡ ἀκρατία οὐκ ἐστι κακία, δεικνύοιτ' ἄν, ὅτι τὸ ἐναντίον αὐτῇ, ἥτις ἐπ- 45 5 κράτεια, μήτε ὑπὸ τὴν κακίαν ἐστὶ μήτε ὑπὸ τὸ ἐναντίον τῇ κακίᾳ, τὴν ἀρετήν· οὐ γάρ ἀρετὴ ἡ ἐγκράτεια διὰ τὰς μορφῆράς ἐπιμυμίας. ἀλλ οὐδὲ ἡ ἀρετὴ ἐπιστήμη, ὅτι μηδὲ ἡ κακία ἀγνοια.

p. 123b8 Πάλιν εἰ δλως ἐν μηδενὶ γένει τὸ τῷ εἴδει ἐναντίον
ἀλλ αὐτὸ γένος.

20 "Αλλοι τόποι παραδίδωσιν ἀπὸ τοῦ ἐπισκέπτεσθαι εἰ τῷ ἀποδοθέντι 167 εἴδει ἐστὶ τι ἐναντίον· εἰ γάρ τὸ τῷ ἀποδοθέντι εἴδει ἐναντίον ἐν μηδενὶ γένει ἐστίν, οὐδὲ ἂν τὸ ἐναντίον αὐτῷ τὸ εἰδός τινος γένους εἰλημμένου ἐν γένει τῷ τιθεμένῳ εἴη. οὐ γάρ ἐναντίων τὸ ἔτερον ὑπὸ μηδέν εἴναι γένος, ἐπει τὸ ἐναντίον 25 ἥτις ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν ἥτις ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν ἥτις αὐτὰ γένη ἐστίν, ὡς ἐν Κατηγορίαις εἰρηται. ἐπει οὖν τὸ ἀγαθὸν μηδὲ ἐστιν ἐν γένει τινί, 5 ἀλλ αὐτό ἐστι γένος, οὐδὲ ἂν τὸ κακὸν ἐν γένει τινὶ εἴη. ξῆλος δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν γένη λέγειν καίτοι δημωνύμως λεγόμενα, ὡς

1 post καὶ add. γάρ D	διατοῦστο B	1. 2 τὴν φιλίαν postea add. D	2 ante γένος add. τὸ aDP	τὴν] τὸ supser. B	ἐναντίον aD: ἐναντία ABP		
3 post δεύτερος add. δὲ D, sed cf. p. 329, 23, 330, 2, 366, 2. 7		4 ἥ scripsi: εἴη libri cf. vs. 7	τι BDP: τὸ A: ὅντος δὲ ἐναντίου τῷ γένει ex Arist. a	καὶ om. A	τῷ λαμβανομένῳ] λαμβανόμενον B	χρὴ om. a	4. 5 εἰ τὸ om. B:
τὸ supser. P ²	5. 6 λαμβανομένῳ ὡς γένει D	7 ἥ aBP: εἴη AD	8 εἴτι om. B	9 ἐστιν ὡς ἐν γένει in ras. P ²	10 ἐναντία οὐσα D	11 ἀβούλα D	
Θρασύμαχος] Plat. Resp. I 20 p. 348 D	12 τοῦτο δὲ ἐστιν ABP: τοιούτων a:	τοῦτο — δικαιοσύνη om. D	post δικαιοσύνῃ add. ἥ B	19 αὐτὸ] οὐ a	20 διδώσων B	ἐπισκέψασθαι a	
16 ἡ ἐγκράτεια periisse videtur in D	21 γάρ τοι a	21 γάρ τοι a	εἰ periit in P	21 γάρ τοι a	22 οὐδὲ	εἰ periit in P	
19 αὐτὸ] οὐ a	ἐν BDP: εἰ aA	22 οὐδὲ	22 οὐδὲ	22 οὐδὲ	23 εἴη] οὐδὲ αὐτὸ τὸ ἀποδοθέντι ὡς εἰδός γένους τινός, ἐν γένει εἴη τῷ τιθεμένῳ a		
23 εναντίον BD: ἐναντίον aP: τὸ ἐναντίον A	23. 24 μηδενὸς ἐστι γένους A	23 εναντίον BD: ἐναντίον aP: τὸ ἐναντίον A	24. 25 τανατία — ταυτῶ A	25 γένος (post αὐτὸ) D	26 ἐν Κατηγορίαις] c. 11		
p. 14 a 19 cf. p. 324, 24. 25	28 λεγόμενον A						

ἐν Ἡθικοῖς ἔδειξεν. εἴη δὲ ἀν παραδείγματα τῶν ὡς γενῶν ἐναντίων καὶ τὸ παιεῖν καὶ τὸ πάσχειν· ταῦτα γάρ ἐναντία ὄντα [εἰ γε] οὔτε ὑπὸ ταῦτόν ἐστι γένος οὔτε ὑπὸ ἐναντία γένη· οὐδὲ γάρ ὅλως ὑπό τι γένος ἐστί τι αὐτῶν, ἀλλ ἀυτὰ γένη, ἐστὶν ἐν τοῖς πρώτοις δέκα. ἐντεῦθεν ὅρος 10
5 μαρτύρους ἐστιν ἀντιστρέψαντας δεικνύναι δι τι μὴ ἐναντίον ἡ στέρησις τῷ εἶδει· εἰ γάρ τὸ μὲν εἶδος ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἡ δὲ στέρησις ἐν οὐδενὶ γένει (τὸ γάρ ἀπλῶς μὴ δι οὐχ οἶσθεν τὸ ἐν γένει τινὶ εἶναι), οὐδὲ ἀν ἐναντίον εἴη τῷ εἶδει, διότι μηδέν ἐστι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον, ὥστ' ἣν τὸ εἶδος ἦν.

p. 123b12 Ἐτι εἰ ἐναντίον τινὶ καὶ τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος.

10 Εἰ καὶ τῷ εἶδει ἐστί τι ἐναντίον καὶ τῷ ἀποδεδομένῳ αὐτοῦ γένει, δεῖν φησι ζητεῖν πάλιν ἐν ὄμοιώς τά τε εἶδη ἀλλήλους ἐναντία καὶ τὰ γένη. 15 τὸ δὲ ὄμοιώς ἐστιν, εἰ ἀμφότερα τῶν ἀμέσων ἐστὶν ἐναντίων ἡ ἀμφότερα τῶν ἐμμέσων· εἰ γάρ τῶν μὲν ἐστί τι μέσον τῶν δὲ μηδέν, οὐ δόξει τὰ ἀποδοθέντα εἶδη ὑπὸ τὰ ἀποδεδομένα εἶναι γένη. δοκεῖ γάρ ἔδοξεν εἶναι 15 τὸ ὄμοιώς ἐπ' ἀμφοῖν ἔχειν, ὡς ἔχει ἐπὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας· ἔκατέρα γάρ ἡ ἐναντίωσις ἐμμέσως. εἰ γάρ τῶν μὲν γενῶν ἐσται τι ἀνὰ μέσον τῶν δὲ ὑπὸ ταῦτα εἰδῶν μηκέτι, τίνων κατηγορηθήσεται τὸ τῶν γενῶν ἀνὰ μέσον; δεῖ γάρ αὐτό, εἰ ἐστι, κατηγορεῖσθαι 20 τινων· οὐ γάρ δὴ ἀτομόν τί ἐστιν· ἀλλὰ μὴν τῶν ἐναντίων εἰδῶν οὐδενὸς 25 κατηγορηθήσεται· τὰ γάρ ἐναντία γένη κατ' ἐκείνων. εἰ δὲ τῶν μὲν εἰδῶν ἐσται τι ἀνὰ μέσον, μηκέτι δὲ καὶ τῶν γενῶν, ὑπὸ τέ ἐσται γένος τὸ τῶν ἐναντίων εἰδῶν ἀνὰ μέσον; οὐ γάρ ὑπό τι τῶν ἐναντίων γενῶν· τὰ γάρ ἐναντία εἶδη ὑπὸ ταῦτα. ἔνστασιν πρὸς τὸν τόπον ὡς πιθανὸν μόνον οὐκέτι δὲ καὶ ἀλληλῇ ἐπιφέρει τὸ ὑγείας μὲν καὶ νόσου μηδὲν εἶναι μεταξύ, 30 ἀγαθοῦ δὲ καὶ κακοῦ ἐναντίων οἵτων γενῶν. ὥστ' ἂ δὴ τε ὑγεία καὶ ἡ νόσος, εἶναι τυνα μεταξύ [αὐτῶν]. τὸ γάρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν μεταξὺ αὐτῶν. δεῖ δὲ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ ἀκούειν τῶν σωματικῶν ἀλλὰ μὴ τῶν διμονύμων λεγομένων· καὶ γάρ τούτων ἐστὶ τινα ἐμμέσα· καὶ γάρ εὐεξία καὶ κακεξία σωματικὰ οἵτα, τὸ μὲν ἀγαθὸν τὸ δὲ κακόν, ἐμμέσα ἐστι 35 (μέσον γάρ αὐτῶν τὸ ὑγιαίνειν), καὶ αἰσχύς καὶ κῦλος, καὶ ἴσχυς καὶ ἀσθέ-

1 post ἐν add. τοῖς D   ἐν Ἡθικοῖς] I 4 p. 1096a23—29   2 τὸ alterum om. D
ἐναντία om. aB   εἰ γε delevi   post εἰ γε addl. ἐναντία ADP   3 ταῦτα B
ante ἐναντία add τὰ A   γάρ om. A   τι ABD: τὸ aP   5 ἀντιστρέψαντας
alB: om. ADP, sed inter δει et κνύναι eras. 10 lit. P   ἐναντία A   7. 8 ἐναντία
τῷ εἶδει εἴη D   8 ὅτι a et post ras. P   ἐναντίον τῇ οὐσίᾳ A   ἢν scripsi:
εἴη libri   9 εἰ om. A   10 τί ἐστιν A   11 δεῖ B   ἀλλήλους] ὄμοιώς B
τῷ γένει A   14 ἀποδεδομένα] ἀποδοθέντα D   15 ἔχειν] εἶναι A   16 εἴτε γάρ
post ras. 1 lit. P   17 ἔστι B   οὐκέτι D   18 αὐτό scripsi: αὐτά libri
19 οὐδενὸς] οὐδὲ γένος A   21 μηκέτι — μέσον (22) om. B   23 ταῦτα B
24 τὰληθῇ A   ἐπιφέρει AD: οὐπορέρει aBP   μὲν om. A   οὐδὲν B   25 δὲ
om. B   ἡ alterum om. A   26 τι D   αὐτῶν prius delevi   τὸ γάρ —
αὐτῶν om. A   27 μὴ om. A   28 ἔστι τούτων B

νεια. Ἡ ταῦτα οὐ γένη τῶν προκειμένων, οὐδὲ κατὰ ἀπόφασιν τῶν ἄκρων τὰ μέσα ὡς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

p. 123b18 Ἐτι εἰ ἔστι μέν τι ἀμφοῖν ἀνὰ μέσου.

Δεῖν φρι ταῦτα ποιεῖται, εἰ ἀμφοτέρων, καὶ τῶν ἐναντίων 5 γενῶν καὶ τῶν ἐναντίων εἰδῶν, ἔστι τινὰ ἐν μέσῳ καὶ εἰ ὅμοίως ἔστιν αὐτῶν· εἰ γάρ μὴ ὁμοίως ἀλλὰ τῶν μὲν κατὰ ἀπόφασιν τῶν ἄκρων τῶν δὲ καταφάσει δηλουμένων, οὐκ ἀν εἴη τὰ ἔτερα ὡς ἐν γένεσι τοῖς ἑτέροις. δοκεῖ γάρ ἐνδόξου εἶναι τὸ ὅμοίως ἐπ' ἀμφοῖν ἔχειν τὰ μέσα, ὡς ἔχει ἐπὶ 35 ἀρετῆς καὶ κακίας καὶ δικαιοσύνης καὶ ὀδικίας· ἀμφότεραι γάρ αἱ ἐναντίοις τιθέσις ἀποφάσει τῶν ἄκρων τὰ μέσα ἔχουσι δηλουμένα. ἔχει δὲ ἀν καὶ τοῦτο ἔνστασιν· δόξῃς γάρ καὶ ἀδόξῃς τὸ μεταξὺ καταφάσει δηλουμέναι· τοιοῦτος γάρ οἱ μέσοις, ὡς προείρηται· “μέσοις θέλω ἐν πάλαι εἶναι”. ἀλλὰ καὶ τὸ μέσως βλέπειν μεταξύ ἔστι τοῦ ἀμβλυωπεῖν καὶ δέυωπεῖν καὶ καταφάσει δηλουμέναι· ὅμοίως καὶ τὸ μετρίως ἀκούειν μεταξύ δέυηροις καὶ 40 ἀμβλυηροῖς· ἀγαθοῦ δὲ καὶ κακοῦ, δοξὴ δὲ ταῦτα ὡς γένη, κατὰ ἀπόφασιν.

p. 123b23 Ἐτι δταν μὴ ἥ τι ἐναντίον τῷ γένει.

Εἶπεν δτι, ἀν τῷ μὲν εἶδει ἥ τι ἐναντίον τῷ δὲ γένει μηκέτι, δεῖ καὶ τὸ ἐναντίον τῷ τεθέντι εἶδει ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι γένει. προστίθησι δὲ τοῦτῳ δτι οὐ μόνον τὸ ἐναντία ὑπὸ ταῦτην δεῖ γένος είναι, εἰ μηδὲν τῷ 20 γένει εἴη ἐναντίον. ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνὰ μέσον αὐτῶν, εἰ εἴη τι αὐτῶν ἀνὰ 45 μέσον· ἐν ᾧ γάρ γένει τὰ ἄκρα, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐναντία, ἐν τοῦτῳ καὶ τὸ ἀνὰ μέσον αὐτῶν, εἰ γε τὸ ἀνὰ μέσον μέσει τῶν ἐναντίων. οὗτος· ὅδε δὲ γένος τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ὑπὸ τὸ αὐτὸν καὶ τὰ ἔμμεσα αὐτῶν γρώματα· πάντων γάρ αὐτῶν γένος τὸ γρώμα. ὅμοίως οἱ γυμνὸι γένοις ὃν ἐναντίοις δητων τοῦ τε γλυκέος καὶ τοῦ πικροῦ καὶ τῶν μεταξύ αὐτῶν | πάντων ἔστι γένος. οὗτοι δεικνύοντες δὲν τοῦ κυρτοῦ μὴ δη γένος τὸ περι- 168 φερέες· εἰ γάρ τὸ μὲν κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον ἐναντία δητα ὑπὸ τὸ περι-

1 οὐ aP: οὔτε ABD προκειμένου A οὐδὲ aAP: οὐδὲ γάρ B: οὔτε D 2 τὰ A: om. aBDP 3 ἔτι εἰ aBDP(uf): ἔτι A: ἥ εἰ Arist. εἰ om. A ἔστι om. D
μέντοι A 4 δεῖ B 5 τῶν εἰδῶν τῶν ἐναντίων B ἐν μέσῳ ADP: ἔρμεσα B: ἀνὰ μέσον a εἰ om. A ἔστιν αὐτῶν BD: ἔστιν αὐτοῖς A: ἔστι (ex ἔστο, ut videtur, corr.) τί (add. P²) αὐτοῖς (mrg. P³) P: om. a 6 τὸ μὲν Λ 7 καταφάσει ABD: κατὰ καταφάσειν aP (κατὰ superser. P²) sed cf. vv. 11—15 ἥ Λ 8 ἐπ' D cf. p. 326, 15: ἐν aABP
9 αἱ AL: om. aBP 10 ἀποφάσει BD: ἀποφάσεις Λ: ἀποφάσεων aP 12 ὡς προείρηται (scil. p. 223, 12) scripsi: ὕστερ εἴρηται P: προείρηται aABD θέλω, sed post πάλει, P post θέλω add. εἰ A 15 ἢ D: οὐ aABP 16 τι om. Arist. (habent CPe)
17 μηκέτι scripsi cf. p. 326, 17, 21: μή, δτι aADP: κακόν, δτι B 18 τιθέντι aP προστίθησι δη AP: νῦν δὲ προστίθησι a 19 τοῦτο B δεῖ om. AD 20 εἰ εἴη]
εἰ γε mrg. P³ 22 μέσον BD: μετέστη P, μετ' add. P³: μετέστον A: μεταξύ a 23 ἔρμεσα ABD: ἐν μέσῳ aP 24 οἱ om. aP 25, 26 αὐτῶν πάντων scripsi: inv. ord. libri
26 οὗτοι δη δεικνύοντο μὴ δη γένος τοῦ κυρτοῦ Λ 27 μὲν om. D

φερέει, τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ τε κυρτοῦ καὶ τοῦ κοῖλου, ὅπερ εἴη ἀνὴ τὸ εὐθύνη
 ἡ Στιξί, μηκέτι ὑπὸ τὸ περιφερέει, οὐδὲ ἀνὴ ἐκείνων γένος εἴη τὸ περιφερέει.
 ἔνστασιν δὲ φέρει καὶ πρὸς τὸν τόπον τοῦτον ἐπὶ γάρ τῶν θῆτακῶν
 ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ αἱ ἔνδειαι ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις ὑπὸ τὴν
 5 κακίαν εἰσίν. αἱ δὲ ἀρεταὶ μέσαι αὐτῶν οὖσαι ὑπὸ ἄλλο γένος εἰσίν· ὑπὸ γάρ
 τὴν ἀρετὴν. ἡ δὲ συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι ἀλλὰ καὶ
 ἐναντίαις ἐκτατέρων τῶν ἀκρων· ἐπὶ γοῦν τοῦ μετάλου καὶ τοῦ μικροῦ, ὅν-
 τος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ τοῦ δὲ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν, τὸ ίσον,
 10 ὑπὸ ταύτης γένος· ἀλλὰ καὶ κατὰ γρῦπα τι ἡ κατὰ γυμνὸν ἡ ἀλλο ταῦτη
 γένος. εἴτι κυρίως μέσον ὃν τὸ κατὰ μέσην τῶν ἀκρων τοιούτον ὃν καὶ
 ἀναγκαῖον ὑπὸ ταύτης εἶναι γένος τοῖς ἀκροῖς. ἡ δὲ ἀρετὴ οὐχ οὕτω τῶν
 κακιῶν μέση. δμωνύμως γάρ τὸ μέσον λέγεται· λέγεται γάρ καὶ ἐν κύκλῳ
 μέσον τὸ κέντρον ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος ἡ τῷ μὲν ὑποκείμενος τοῦ δὲ
 15 κατηγορούμενος ἡ διλος ὁ δις λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμ- 15
 πλοκαῖς. εἴτι δὲ ὑπετέθη διταν μηδὲν ἡ τῷ γένει ἐναντίον· τῇ δὲ κα-
 κίᾳ γένει οὖσῃ τῆς ἐνδείας καὶ τῆς ὑπερβολῆς ἐναντίον ἀρετῇ.

p. 123b30 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν γένος ἐναντίον τινί, τὸ δὲ
 εἶδος μηδενί.

20 Καὶ οὗτος ὁ τόπος εἴτι ἐν τῶν ἐναντίων. ἀξιοῦ δὲ δι τὸν ἐπισκο-
 πεῖν εἰ τῷ μὲν ὡς γένει τιθεμένῳ ἐστί τι ἐναντίον, τῷ δὲ εἶδοι μή· οὐ
 γάρ ἀνὴ γένος εἴη τὸ ἀποδειδομένον τοῦ μηδὲν ἔχοντος αὐτῷ ἐναντίον εἰ- 20
 δους. τὰ γάρ ἐναντία γένη εἰδῶν εἰσιν ἐναντίων ἀλλήλοις, οἷον ἀρετὴ καὶ
 κακία ἐναντία καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀδικία· οὐ μὴν ἔμπαλιν τῷ τὰ ἐναντία
 25 δύνασθαι ὑπὸ ταύτης εἶναι γένος. οὕτως, ἐπεὶ ἀρμονίκ μὲν ἀναρμοστία ἐν-
 αντίον, ψυχῆ δὲ οὐδέν εἰσιν ἐναντίον, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχῆ ἀρμονία, ὡς
 Πλάτων ἐπεγείρησεν ἐν τῷ Φαιδρῷ. οὕτως δεικνύοι τις ἀν μὴ οὖσαν γέ- 25

1 τε om. D ἀν εἴη B ἡ om. D 2 ἡ om. ab Στιξ AB: Στιξ D: εὐ-
 θεῖα aP οὐκέτι B ἐκείνων οὐδὲ ἀν A 4 αἱ alterum om. A τὴν
 om. D 5 post ἀρεταὶ delevit ὑπὸ ἄλλο γένος οὖσαι D μέσον A 6 μέσαις]
 μέρεσιν A 7 ἐπὶ γοῦν supra ras. P²: ὑπὸ γάρ B 9 post ὑπὸ add. μέγεθος B
 ταυτὸν aABP 10 τε scripsi: δὲ ABD: om. ap ταυτὸν Ppr. 11 τὸ
 om. B 12 ταυτὸν aBP εἶναι om. A 13 κακῶν D: κακῶν aP: κακῶν
 AB μέση] μέσον A 14 ante μέσον add. τὸ ADP δὲ aP: om. ABD
 τοῦ corr. ex τῷ B 15 διλος aBP διαλαμβανόμενος omisso δις A
 16 εἴτι in ras. P²: ἐπεὶ A δὲ prius om. ab 17 post οὖσῃ add.
 καὶ A τῆς alterum om. D 21 τεθειμένῳ D 22 αὐτῷ libri
 ἐναντί A 23 εἰδῶν εἰσιν ἐναντίων D: ἐναντία aABP ἀλλήλων P, sed ων in
 ras. P² 24 ἐναντία prius A: ἐναντίον aBDP καὶ prius om. B καὶ alterum
 om. P: γεν a post ἀδικία add. καὶ εἰ τὸ γένος ἐναντίον τινί καὶ τὸ εἶδος ἐναντίον ἔσται
 τινί a τῷ τὸ A 25 ταυτὸν aABP γένος εἶναι D ἀναρμονία A
 27 ἐπεγείρησεν corr. ex ἐπειγείρησις A ἐν τῷ Φαιδρῷ] c. 42 δεικνύοι ap: δεικνυσι
 ABD ἀν om. B

νος τὴν ἀρχὴν τοῦ στοιχείου, εἴ γε τῷ μὲν ἀρχῇ ἐναντίον τὸ τέλος, τῷ δὲ στοιχείῳ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον. ἀλλ᾽ οὐδὲ τοῦ τόπου τὸ κενὸν γένος, εἴ γε τῷ μὲν κενῷ ἐναντίον τὸ πλῆρες, τόποι δὲ οὐδὲν ἐναντίον. ἀλλ᾽ οὐδὲ ὁ γράμμος κύριος, εἴ γε κινήσει μὲν ἡρεμία ἐναντίον, γράμμη δὲ οὐδέν. ἀλλὰ 5 καὶ εἰ τῷ μὲν ἀφθαρτῷ τὸ φθαρτὸν ἐναντίον, θεῷ δὲ μηδέν, οὐκ ἀν εἴη γένος τοῦ θεοῦ τὸ ἀφθαρτον. ἔνστασιν πρὸς τὸν τόπον ὅντα ἔνδοξον φέρει αὐτὸς ἐπὶ ὑγείας καὶ νόσου. ἀπλῶς μὲν γάρ ὑγεία νόσῳ ἐναντία· τῶν δὲ 30 ὑπὸ τὴν νόσον ἦν ὑπὸ τὴν ὑγείαν λαμβανομένων οὐδὲν ἔστιν ἐναντίον. ὁ γάρ πυρετός νόσος δὲν καὶ ἡ περιπλευρονία καὶ ἡ ὄφθαλμία οὐδὲν ἐναν- 10 τίον ἔχει, ἦν δὲν τὸν τόπον ἐναντιότητος ἀνόρυμος· ἡ γάρ καθ' ἔκαστον τούτων ὑγεία.

p. 124a1 Ἀναιροῦντι μὲν οὖν τοσαυταχῶς ἐπισκεπτέον.

Παραδίδος πλείσιος τόπους ἀπὸ τῶν ἐναντίων (εἰσὶ γάρ οὓς ἔξειλετο), ἐπειτα πάντας μέν φησι τούτους ἀνασκευαστικοὺς εἶναι, τρεῖς δὲ ἐξ αὐτῶν 5 μόνους εἶναι καὶ πρὸς κατασκευὴν γρησίμους, οὓς καὶ ἔκτιλεται. ὁ τε γάρ πρῶτος τῶν ῥηθέντων ὁ ἀξιῶν, εἰ μή ἔστι τι τῷ τεθέντι γένει ἐναντίον, τῷ δὲ εἰδεῖ, ἀμφώ τὰ ἐναντία ὑπὸ ταῦτων εἶναι γένος. τούτους γάρ κει- μένους, εἰ δειχθεῖ διτι τῷ λαμβανομένῳ γένει μηδέν ἔστιν ἐναντίον καὶ 15 ἔστι τὸ τοῦ ζητουμένου εἰδοῦς ἐναντίον ἐν γένει τούτῳ, εἴη δὲν δειχθεμένον διτι καὶ τοῦ ζητουμένου τὸ αὐτὸ τοῦτο γένος ἔστιν· εἰ γάρ τὸ ἐναντίον 20 ἐν τούτῳ, δῆλον διτι καὶ τοῦτο. οἷον ἐπει τὰ πολλὰ τοῖς ὀλίγοις ἐναντία, καὶ ἔστι τῶν πολλῶν γένος τὸ πλήθος, καὶ οὐδὲν τῷ πλήθει ἐναντίον, καὶ τῶν ὀλίγων δὲν τὸ πλήθος εἴη γένος. δεύτερον πρὸς κατασκευὴν ἀπὸ τῶν ἐναντίων τῶν προειρημένων τόπουν εἶναι γρήσιμον ἔκτιλεται τὸν ἀπὸ 25 τῶν μέσων· εἰ γάρ τὸ ἀνὰ μέσον τινῶν ἐναντίων ἐν τῷδε τινι γένει, καὶ τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἔσται. δεῖ δὲ δῆλον διτι τὰ ἀνὰ μέσον κυρίων 30 λαμβάνειν· ταῦτα δὲ ἔστι τὰ κατὰ μεζην γινόμενα τῶν ἐναντίων. ἐν ω̄ γάρ ἡ σομφὴ φωνὴ γένει, ἐν ἔκεινῳ καὶ ἡ δεῖσι καὶ ἡ βαρεῖα, καὶ ἐν ω̄ τὸ φαιόν, ἐν ἔκεινῳ καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν· οὐκέτι δὲ ἐν ω̄ ἡ ἀνδρεία,

τῷ στοιχείῳ δὲ

1 τέλος in ras. P	1. 2 φυκῆ δὲ B	4 ἐναντίον ἡρεμία A	5 εἰ om. B, superser. P
φθαρτῷ (ante φ deletum ἀ) τὸ ἀφθαρτον P		6 τοῦ θεοῦ τὸ γέ- νος B	7 post γάρ add. καὶ BP: ἡ ἐναντία AD, Ppr.: ἐναντίον aB, corr. P ¹
οῆτα om. A: post ἔνδοξον habent aBP		8 τὴν prius om. a	λαμβανόμενον A
οὐδὲν aP: om. ABD	9 περιπλευρονία aBP	καὶ ἡ ὄφθαλμία post δὲ transpo- suerunt aABP	10 post ἔστι add. καὶ aBP
13 πολλοὺς a	14 ἐπειτα] νῦν a	καὶ ἡ ὄφθαλμία post δὲ transpo- suerunt aABP	τούτοις D
15 μόνους] φησὶ τόπον A	γρήσιμον A	17. 18 κατ-	ἔκαστα B
μένου] καὶ in ras. P ²	19 τὸ τοῦ D: τοῦ A: τοῦ aBP	post εἴη add. δὲ A	
20 τὸ αὐτὸ τοῦτο γένος ἔστιν]	ἐναντίον τῷ εἰδεῖ τὸ αὐτὸ γένος ἔσται a	23 τὸ πλήθος	
25 τῶν ἀμέσων B	ἐναντίων D: ἐναντίον aABP	τινι] τῷ D	
26 τὰ D: τὸ aABP	post μέσον add. τὸ aBP	28 σοφὴ A	ἐν ἔκεινῳ ex
corr. D: ἐν τούτῳ B	ἡ (ante βαρεῖα) om. A	29 δὲ om. P	

ἐν τούτῳ καὶ ἡ θρασύτης καὶ ἡ δειλία, ὅτι οὐχ οὕτως αἱ ἀρεταὶ μέσαι |
τῶν κακιῶν ὡς κατὰ μὲν αὐτῶν εἰνοι. τρίτον ἐκπίθεται τόπον τῶν πρὸς 169
κατασκευήν· ὅταν καὶ τῷ ὡς εἴθει λαμβανομένῳ ἡ τι ἐναντίον καὶ τῷ ὡς
γένει, γρῆ, φρέσ. σκοπεῖν εἰ τὸ ἐναντίον τοῦ ζητουμένου ἐν τῷ ἐναντίῳ
ὅ γένει ἔστιν· εἰ γάρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ, καὶ τὸ ζητουμένον ἐν τῷ
ἔκεινον ἐναντίῳ. ζητουμένου γάρ εἰ γένος τῆς νόσου ἡ ἀσυμμετρία, δει-
ξαντες ὅτι τῆς οὐραίας, ητοις ἔστιν ἐναντία τῇ νόσῳ, ἡ συμμετρία γένος 5
οὐσία ἐναντία τῇ ἀσυμμετρίᾳ, εἰημεν ἀν δεδειγότες ὅτι καὶ ἡ νόσος ἐν
ἀσυμμετρίᾳ.

10 p. 124a10 Πάλιν ἐπὶ τῶν πτώσεων καὶ ἐπὶ τῶν συστοίχων.

Ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀπὸ συμβεβηκότος προβλημάτων τόπους τινὰς παρα-
δένωκεν ἀνασκευαστικοὺς καὶ κατασκευαστικοὺς ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ ἀπὸ
τῶν συστοίχων, οὗτοι καὶ πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ γένους προβλήματα ἀπὸ τῶν 10
αὐτῶν τούτων παραδίδωσι τινας τόπους· κοινοὶ γάρ καὶ ἐπικαιρότατοι πρὸς
15 πάντα οἱ ἀπὸ τῶν συστοίχων τόποι. ἀν γάρ τινος γένους ἀποδοθῇ. δεῖ
όρδιν εἰ καὶ τὰ σύσταγμα τῷ γένει τῶν συστοίχων τῷ εἴθει γένη εἶναι δύ-
ναται· καὶ ἀν μὲν ἡ, κατασκευασθήσεται, ἀν δὲ μὴ ἡ, ἀνασκευασθήσεται.
εἰ γάρ ὑμίοις ὀκολούθετι τὸ κείμενον γένος τῷ τεθέντι εἴθει καὶ ἡ πτῶσις
ἡ τοῦ γένους τῇ τοῦ εἴδους πτώσει. εἴη ἀν τὸ ἀποδοθὲν γένος κατεκευ-
20 ασμένον ὅτι ἔστι γένος. οὖν πτῶσις ἔστι τῆς μὲν μεγαλοψυχίας τὸ μεγα- 15
λοψύχως, τῆς δὲ ἀπαθείας τὸ ἀπαθῶς· εἰ οὖν τὸ μεγαλοψύχως ἀπαθῶς,
καὶ ἡ μεγαλοψυχία ἀπαθεία· τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. πάλιν ἀνα-
σκευάζομεν ἀν ἀπὸ τῶν πτώσεων οὕτως· ἔστω προκείμενον δεῖξαι ὅτι μὴ
25 γένος τῆς εὐφύΐας ἡ ταχυτής· ληψόμεθα ἀπὸ τῶν πτώσεων συνεχές τοι-
ποτον· εἰ ἡ εὐφύΐα ταχυτής, καὶ τὸ εὐφύϊς ταχέως· οὐκ ἔστι δὲ τὸ εὐ-
φύϊς ταχέως· καλῶς γάρ μᾶλλον ἔστιν, ἀλλ’ οὐ ταχέως· οὐδὲ ἄρα ἡ εὐ- 20
φύΐα ταχυτής· πάλιν εἰ ἡ ἀγροτικία ἀπαιδευσία, καὶ τὸ ἀγροίνως ἀπαιδεύ-
τως· οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγροίνως ἀπαιδεύτως, ἀλλ’ ἀπειρώς μᾶλλον· οὐδὲ ἡ

1 αἱ οἱ. A 2 post τόπον addendum videtur τοῦτον sive τοιοῦτον τῶν alterum
D: τὸν AP: οἱ. aB 3 καὶ prius om. A 6 συμμετρία Δ: συμμετρία P
7 ὅτι οἱ. A γένους] τῇ νόσῳ A 8 εἴη B 11 ἐπὶ οἱ. B 11. 12 παρέ-
δωκεν (scil. II 9 p. 114a26 sq.) D 12 κατασκευαστικοὺς καὶ ἀνασκευαστικοὺς B: ἀνα-
σκευαστικούς P post ἀνασκευαστικούς add. τε A 14 post τούτων eras.
3 lit. P 16 εἰ οἱ. A τὰ οἱ. D τῷ prius οἱ. A 17 καὶ
οἱ. P ἔτη (ante μὲν) A ἡ alterum om. aP 18 τῷ in ras. P²
19. 20 κατασκευασμένον aP¹ (corr. P²) 20 ὅτι scripsi: οὐ libri ἔστι alterum
ADP: ἐπὶ aB τῆς μὲν DP: μὲν τῆς aB: τῆς Δ 21 τῆς δὲ] ἐπὶ δὲ
τῆς a ἀπαθείας BD: ἀπειθείας A: ἀποθείας aP post μεγαλοψυχίας add. τὸ B
22 τὸ prius] εἰ in ras. P² πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον ABDP¹ cf. p. 333,3, 336, 18:
πρῶτον ἔστι, καὶ τὸ δεύτερον ἄρα aP² 22, 23 ἀνασκευάζομεν aP 23 ἀν οἱ. A
24 τῆς et ἡ superser. B ληψόμεθα BDP (οἱ in ras. P²): ληψόμεθα aA 25 τα-
χυτής οἱ. B 26 καλῶς A 28 οὐκέτι AP

ἀγροικία ἄρα ἀπαιδευσία. καὶ εἰ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ τὸ ἡδέως ἀγαθῶς· οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἡδέως ἀγαθόν· ἔστι γάρ ἡδέως πάσχοντα αἰσχρῶς πάσχειν καὶ κακῶς· οὐδὲ ἄρα ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν. — καὶ οὗτοι μὲν ἀπὸ τῶν πτώσεων. ἀπὸ δὲ τῶν συστοίχων πάλιν κατασκευάσομεν οὕτως· σύστοιχα λέγεται ἀλλή²⁵ 5 λοις τὰ οὕτω λεγόμενα. ἀνδρεῖα, ἀνδρεῖος, ἀνδρείως. ἀνδρεῖον· καὶ γάρ ἡ πτώσις, τὸ ἀνδρεῖος, ἐν τοῖς συστοίχοις ἔστιν· διὸ οἱ ἀπὸ τῶν συστοίχων τόποι περιέχουσι καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πτώσεων, καὶ οὕτης τοῖς παραδείγμασιν δικαιούσῃ, δικαιοῦσι, δικαιίως, δικαιούσι· ληφθεία οὖν, θέλοντες δεῖξαι διτὶ ἡ δικαιοσύνη ὑπὸ γένος 10 τὴν ἀρετήν, τὰ σύστοιχα αὐτῇ· οἷον εἰ τὸ δίκαιον ἐνάρετον καὶ τὸ δικαίως ἐναρέτως καὶ ὁ δικαίος ἐνάρετος, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἀρετή· τὰ ἡγιούμενα δέ· καὶ τὸ λῆγον ἄρα. οὕτω μὲν κατασκευάσομεν. ἀνασκευάσομεν δέ, διτὶ μὴ ὑπὸ τὸ ὠφέλιμον ἡ ἡδονὴ, οὕτως· εἰ ἡ ἡδονὴ ὠφέλιμον, καὶ τὸ ἡδέως ὠφέλιμος καὶ τὸ ἡδὺ ὠφέλιμον· οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἡδὺ ὠφέλιμον· οὐδὲ ἄρα 15 ἡ ἡδονὴ ὠφέλιμον. Ἡ ἐφ' οὐδὲ ἀν φανερώτερον ἀντιπίπτῃ τῶν συστοίχων, 20 ἔκεινη ληφθεία καὶ δεῖξομεν δι' αὐτοῦ διτὶ μηδὲ ἡ ἡδονὴ ὠφέλιμον· διμοίως γάρ ἔχειν πάντα τὰ σύστοιχα κατὰ τὴν ἀκολουθίαν δεῖ. εἰ δὲ μὴ ὠφέλιμον ἡ ἡδονὴ, δῆλον διτὶ οὐδὲ ἀν ἐν γένει αὐτῷ εἴη. πάλιν σύστοιχα ἀλλήλοις δικαιοισύνη, δίκαιοις, δικαίως, δικαίωσι, καὶ ἐπιστήμη, ἐπιστήμον, 25 ἐπιστήμων, ἐπιστημόνως· ἐὰν τῆς δικαιοισύνης ἡ ἐπιστήμη γένος ἦ, δεῖ καὶ τὰ δίκαιον διτὶ τὸ ἐπιστήμων εἰναι καὶ τὸν δίκαιον ὑπὸ τὸν ἐπιστήμονα καὶ 40 τὸ δικαίως διτὶ τὸ ἐπιστημόνως.

p. 124 a 15 Πάλιν ἐπὶ τῶν διμοίως ἐχόντων πρὸς ἀλληλα.

Ὄμοιος καὶ οὗτος ὁ τόπος τῷ ἀπὸ τῶν συστοίχων· εἰ γάρ τινα διμοίως 25 ἔχει πρὸς ἀλληλα, ἀν τὸ ἔτερον τῶν διμοίως ἐχόντων τοῦ ἐπέρου γένος ἦ, καὶ τὸ ἔτερον ἔσται τοῦ ἐπέρου γένος. οἷον ἐπεὶ τὸ ἡδὺ διμοίως ἔχει πρὸς τὴν ἡδονὴν καὶ τὸ ὠφέλιμον πρὸς τὸ ἀγαθόν, ὡς ἔστι τὸ ἡδὺ τῆς ἡδονῆς ποιητικόν, οὕτω καὶ τὸ ὠφέλιμον τοῦ ἀγαθοῦ ἀν εἴη. Ἡ ἐναλλάξ, 45 εἰ τῆς ἡδονῆς γένος τὸ ἀγαθόν, ἔσται καὶ τοῦ ἡδέος γένος τὸ ὠφέλιμον. 30 ἔστι δὲ τὸ εἰρημένον καὶ δι' ἀναλογίας λαβεῖν. εἰ γάρ, ὡς τὸ ἀγαθόν πρὸς τὸ ὠφέλιμον, οὕτως ἡ ἡδονὴ πρὸς τὸ ἡδύ, καὶ ἐναλλάξ, ὡς τὸ ἡγιούμενον

1 ἀπαιδευσία ἄρα B   ἡ B et ex corr. D: om. aAP   2 δὲ om. B   4 κατασκευάσομεν]
 o in ras. P²   7 zxi prioris om. B   9 ληφθεία] 6 in ras. P²   γένος ex corr.
 add. D   11 ante ἡ superser. εἰ P²   τὰ om. P, sed ἡ in ras. 3 lit. P²   12 post μὲν
 add. fort. recte οὖν a   κατασκευάσομεν. ἀνα-] ras. 3 lit. P, defectus signum posuit P²
 δέ add. P²   13 ὑπὸ om. D   ἡ ἡδονὴ — ὠφέλιμον om. A   ἡ alterum om. B
 14 ὠφέλιμος] ὠφέλιμον P   οὐδὲ — 15 ὠφέλιμον om. P   15 ὠφέλιμος a   ἡ ABD:
 ὥστε a, supra ras. P²   ἀντιπίπται aB.   16 ἔκεινον B   17 (πάν)τα τὰ superser. B²
 τὴν ον. D   19 δίκαιον, δίκαιος, δικαίως scripsi: δίκαιος, δίκαιον, δικαίως ABDP: δίκαιος,
 δικαίως, δίκαιον a   19. 20 ἐπιστήμων, ἐπιστήμων, ἐπιστημόνως AD: ἐπιστήμων, ἐπιστημόνως
 B: ἐπιστημόνως P: ἐπιστήμων, ἐπιστημόνως, ἐπιστημόνων a   20 δεῖ om. B   24 καὶ fort.
 deleinandum   25 ἔχοι (ante πρὸς) B   27 τὴν om. D   ὡς ἔστι D: ἔστιν ὡς B: ὡς
 aAP   28 ἀν εἴη] ras. 2 lit. P   29 εἰ superser. P²   31 ὡς superser. P²

[τὸ ἀγαθὸν] πρὸς τὸ ἡγούμενον [τὴν ἡδουήν], οὗτος τὸ ἐπόμενον [τὸ ὠφέλιμον] πρὸς τὸ ἐπόμενον [τὸ ἡδόνη]. ὥστε ὡς τὸ ἀγαθὸν πρὸς τὴν ἡδουήν, οὗτος τὸ ὠφέλιμον πρὸς τὸ ἡδόνη· εἰ οὖν τὸ ἀγαθὸν γένος τῆς ἡδουῆς, καὶ τὸ ὠφέλιμον γένος ἀντί τοῦ ἡδέος. αὐτὸς μέντοι τῇ μὲν ἀναλογίᾳ οὐκ ἔχειται, 170 5 παραμυθίαν δὲ τοῦ δεικνυμένου ἔκχριστεν. οὗτοι γάρ ἔσται καὶ τὸ ὠφέλιμον γένος τοῦ ἡδέος, παρεμβαθήσατο εἰπών δῆλον γάρ οὗτοι ἀγαθοὶ ἀντί εἴη ποιητικόν, ἐπειδὴ ἡ ἡδουή ἀγαθόν. εἰ γάρ η ἡδουή ἀγαθόν ἔσται, τὸ ποιητικὸν αὐτῆς (τοῦτο δὲ ἦν τὸ ἡδόνη) ἀγαθοῦ ἀντί τοῦ εἴη ποιητικόν· πᾶν δὲ τὸ ἀγαθοῦ ποιητικὸν ὠφέλιμον καὶ ἐν γένει τῷ ὠφελίμῳ. ἔστι δὲ καὶ 10 κατασκευαστικὸς καὶ ἀνασκευαστικὸς ὁ τόπος. εἰ γάρ η ἡδουή μη ἐν γένει τῷ ὠφελίμῳ, οὐδὲ ἀντί τοῦ ἡδού ἐν γένει τῷ ὠφελίμῳ εἴη. καὶ εἰ ὡς τὸ γυμνάζεσθαι πρὸς ὑγείαν οὗτος τὸ μανθάνειν πρὸς ἐπιστήμην, μηδὲν ἔστι δὲ τὸ γυμνάζεσθαι ὑπὸ τὸ μανθάνειν, οὐδὲ ἀντί τοῦ ὑγιαίνειν ὑπὸ τὸ ἐπιστασθαι εἴη.

p. 124a20 Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γενέσεων καὶ τῶν φθιορῶν. 10

15 * * * * τόπους παραδίδωσιν. εἰ γάρ η γένεσίς τοῦ γένος ὡς ὑπὸ γένος εἴη τὴν ἄλλου τινὸς γένεσιν, καὶ τὸ γινόμενον ὑπὸ αὐτοῦ ἔσται ὡς ὑπὸ γένος τὸ ὑπὸ τοῦ ποιητικοῦ γένους γινόμενον. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν φθιορῶν. ἀπὸ μὲν οὖν τῆς γενέσεως (οὗτως). εἰ τὸ οἰκοδομεῖν ἐνεργεῖν καὶ ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ φύκοδομητικέναι ἐνηργητικέναι καὶ ὑπὸ τοῦτο· καὶ εἰ 20 τὸ μανθάνειν ἀναμιμνήσκεσθαι ἔσταιν καὶ ὑπὸ γένος τὸ ἀναμιμνήσκειν σῖται. καὶ τὸ μεματηκέναι ὑπὸ τὸ ἀναμεμνῆσθαι ἀντί εἴη, ὡς φέτο Πλάτων λέγων τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις. λαμβάνει δὲ καὶ τὸ οἰκοδομεῖν καὶ τὸ μανθάνειν ὡς οὔσας γενέσεις, τὸ μὲν τοῦ οἰκοδομουμένου τὸ δὲ τοῦ μανθανομένου. ἔστι δὲ κυρίως ἡ μὲν οἰκοδόμησις τοῦ οἰκοδομουμένου, ἡ δὲ μάθησις τοῦ μανθανομένου. καὶ εἴη ἀντί τοιούτου τὸ λεγόμενον· εἰ τοῦ οἰκοδομεῖν γένος τὸ ἐνεργεῖν, καὶ τοῦ φύκοδομητικέναι τὸ ἐνηργητικέναι· καὶ εἰ τῆς 25 μαθήσεως ἡ ἀνάμνησις, καὶ τοῦ μεματηκέναι τὸ ἀναμιμνῆσθαι. ἔστι δὲ τὰ παραδείγματα. οἷς κέχρηται, ἀρμόζειν καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν συστούχων

1 τὸ ἀγαθὸν ετ τὴν ἡδουήν ετ τὸ ὠφέλιμον ABDP: om. a τὸ (ante ἡγούμενον) a, ex corr. P: om. ABD post οὗτος add. καὶ aB τὸ ἐπόμενον—2 ἡδόν om. defectus signo appieto P τὸ (ante ἐπόμενον) aB: om. AD 2 τὸ (ante ἐπόμενον) aB: om. AD τὸ ἡδόνη ABD: om. a 3 ὠφέλιμον] ἐπόμενον A ante ἡδόνη add. ἐπόμενον BD, ὠφέλιμον A ante καὶ add. οὗτος D 4 γένος iterat B μὲν om. D 7 ἡ prius D Arist.: om. aABP 8 τοῦτο] τοῦ a τίνος om. A 9 καὶ prius in ras. 2 lit. P² 10 η om. A μη om. A 11 ἐν om. B γένει aP: om. ABD 14 γενέσεων καὶ τῶν om. B τῶν alterum om. Arist. (habet f) 15 supple velut "Ωσπερ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβικότος προβλημάτων καὶ ἀπὸ τῶν γενέσεων καὶ τῶν φθιορῶν 16 τοῦς om. A 16 et 17 γιγνόμενον aP 16 αὐτῆς A 17 γένος A φθιορῶν Ioannes Italus (cod. Vindob. phil. gr. 203): φθιτικῶν libri 18 οὖν om. D οὗτος ex Ioan. Ital. addidi εἰ superscr. P 19 οἰκοδομητικέναι A εἰ om. B: ὑπὸ A 20 καὶ scripsi: ὡς libri cf. p. 350,5 21 (μ)εματηκέναι in ras. P² ἀναμηνησθῆται B Πλάτων] velut Phaedo c. 18 p. 72 E, Meno c. 15 p. 81 D sq. 21, 22 λέγων πλάτων B 22 ἀναμιμνήσεις A λαμβάνειν B δὲ om. A 23, 24 μανθάνειν P 24 δὲ B: δη aADP fort. οἰκοδόμησις (γένεσις) 25 τοιούτου ἀντί A 26 τοῦ] τὸ B ἐνεργητικέναι AΠ¹ (corr. P⁵) εἰ] εἴτε P 27 η om. A τὸ ἀναμεμνητικέναι B 28 τὰ om. A

τόποις· σύστασιγον γάρ τὸ οἰκοδομεῖν τῷ φύκοδομηκέναι καὶ τὸ ἐνεργεῖν
τῷ ἐνηργηκέναι. εἴη δὲ ἂν τοῦ λεγομένου καὶ τὰ τοιαῦτα παραδείγματα· εἰ
ἡ τῆς δικαιοσύνης γένεσις οὐκ ἔστι μάθησις, οὐδὲ ἂν ἡ δικαιοσύνη ἐπι-
στήμη εἴη· τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρρεν δεύτερον. οὗτοι δὲ ἂν δεικνύοι τις διτ
5 μηδὲ τῆς αἰσθήσεως ἡ ἐπιστήμη γένος· εἰ γάρ τῆς μὲν αἰσθήσεως ἡ
γένεσις φύσει, τῆς δὲ ἐπιστήμης οὐ φύσει (μαθήσει γάρ), οὐκ ἂν ἡ αἰ-
σθήσις ἐπιστήμη εἴη. δῆλον δὲ διτι καὶ κατασκευαστικὸς ὁ τόπος· εἰ γάρ ἡ
τῆς γεωμετρίας γένεσις μάθησις, καὶ ἡ γεωμετρία ἀν ἐπιστήμη εἴη. ὁ δὲ
10 ἀπὸ τῆς φύσεως τόπος τοιοῦτος· εἰ τὸ διαλύεσθαι φύείρεσθαι, καὶ τὸ
διαλελύσθαι εἴφθαρθαι καὶ ἡ διαλύσις φύορά· ὅμοίως γάρ ἔχει
τὸ διαλύεσθαι πρὸς τὸ διαλελύσθαι καὶ τὸ φύείρεσθαι πρὸς τὸ ἐφθάρθαι· 30
ἄστε, εἰ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου γένος, καὶ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου ἂν εἴη.

p. 124a24 Καὶ ἐπὶ τῶν γεννητικῶν δὲ καὶ φθαρτικῶν ὥσαντως.

Ομοίως φρασὶν ὡς ἀπὸ τῶν γενέσεών τε καὶ φύσεων οὕτως εἰναι καὶ ἀπὸ
15 τῶν γεννητικῶν τε καὶ φθαρτικῶν ἐπιχειρεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν δυνάμεων
καὶ τῶν χρήσεων καὶ ὅλως ἀπὸ τῶν καὶ ὅποιανοῦν ὅμοιότητα.
ὅμοιαι γάρ αἱ ἀπὸ πάντων τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεις, οὐ κατὰ ταῦτα δέ· 35
γένεσις μὲν γάρ ἡ τοιάδε μεταβολή, γεννητικὸν δὲ τὸ τῆς τοιάδε μετα-
βολῆς αἴτιον. ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ φύσεως τε καὶ φθαρτικοῦ. λέγοι
20 δὲ ἂν ὅμοιότητα πάντα τὰ τοιαῦτα πρὸς ἄλληλα ἔχειν καὶ κατὰ ἀναλογίαν·
ὡς γάρ τὸ γίνεσθαι πρὸς τὸ γεγονέναι, οὗτοι τὸ ποιεῖν πρὸς τὸ πεποιη-
κέναι, καὶ ὡς τὸ φύείρεσθαι πρὸς τὸ ἐφθάρθαι, οὗτοις τὸ διαλύεσθαι πρὸς
τὸ διαλελύσθαι, καὶ ὡς τὸ φθαρτικὸν πρὸς τὸ φύείρεσθαι, οὗτοι τὸ δια- 40
λυτικὸν πρὸς τὸ διαλύεσθαι· ὕστε, ἂν τὸ ἔτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον ἦ, καὶ τὸ
25 ἔτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον ἔσται. ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις πρὸς τὸ δύνασθαι ὅμοίως
ἔχει, ὡς καὶ ἡ διάθεσις πρὸς τὸ διακεῖσθαι· ὕστε, εἰ ἡ δύναμις διάθεσις
τῷ γένει, ἔσται καὶ τὸ δύνασθαι διακεῖσθαι. πάλιν ὡς ἡ χρῆσις πρὸς
τὸ κεχρῆσθαι, καὶ ἡ ἐνέργεια πρὸς τὸ ἐνηργηκέναι. * * * * *. πάντα

1 τόπον B   τῷ aDP: τοῦ A: τὸ B   οἰκοδομηκέναι A   2 τῷ] τὸ A   ἐνεργη-
κέναι AP   4 τὸ δὲ—δεύτερον] εἰ δὲ τὸ α καὶ τὸ β superser. P⁵, ut videtur   δὲ ἂν
οι. A   δεικνύη BD   5 μὲν οι. D   6 φύσει prius BD: φύσις aAP   φύσει alte-
rum aBD: φύσις A: compend. P   7 ἡ superser. P²   9. 10 καὶ τὸ διαλύεσθαι ἐφθάρ-
θαι οι. aP   11 πρὸς τὸ διαλελύσθαι τὸ διαλύεσθαι A   12 ὡς τὸ εἰ ἔτερον A
εἰ ex corr. add. D   13 ante ἐπὶ add. τὸ ABD: οι. aP Arist.   γεννητικῶν aABD
(C, corr. A): γενητικῶν P Arist. itemque vs. 14   δὲ] τε D   ante ὥσαντως add. ὅμοίως
καὶ B   ὥσαντως] ὁ αὐτὸς P   14 τε D: οι. aABP   ante φθαρτικὸν add. τῶν aAP
15 τε οι. aBP   ante φθαρτικῶν add. τῶν aBP   16 ante τῶν χρήσεων repeatunt ἀπὸ⁶
aABP   ὅμοιότητων B   17 τῶν τοιούτων] τοιούτων D   οὐ κατὰ ταῦτα in
ras. P²   18 ἡ τοιαύτη A   γενητικὸν D, Ppr.   τῆς οι. AB   τοιάδε D: τοι-
άδης aABP   19 αἴτιος B   post ὁ add. δὲ D   post αὐτὸς add. γάρ A
19. 20 λέγει γάρ fort. recte a   20 ἔχειν πρὸς ἄλληλα α   21 γίνεσθαι α   post
οὕτω add. καὶ AB   22 post οὕτω add. καὶ B   23 post οὕτω add. καὶ B
26 εἰ D: οι. aABP   28 τὸ prius οι. a   ἐνεργηκέναι P   supple ὕστε, εἰ ἡ
χρῆσις ἐνέργεια, καὶ τὸ κεχρῆσθαι ἔσται ἐνηργηκέναι

δὲ ταῦτα τῷ ἐφ' ἐν τι τὴν ἀναφορὰν ἔχειν ὅμοια· καὶ γάρ τὸ γεννητικὸν ἐπὶ 45 τὸ γενόμενον καὶ οὐ γένεσις ἐπὶ τὸ γεγονός καὶ οὐ φίλορά ἐπὶ τὸ ἐφιμαρ-
μένον καὶ οὐ δύναμις ἐπὶ τὸ δυνάμενον· καὶ οὐ γρῆσις δὲ καὶ ἔκαστον τῶν
τοιούτων πρὸς ἐν τι τὴν σχέσιν ἔχει. οὐδὲ καὶ ἐπὶ πάντων ὅμοια τε η
5 δεῖξις καὶ δι' ἀλλήλων· κατὰ γάρ τὴν αὐτὴν πτῶσιν πάντα ἀλλήλους ἔξε-
νεγκόμεναι. εἰ γάρ τὸ φίλαρτικὸν διαλυτικόν, καὶ τὸ φθείρεσθαι 171
διαλύεσθαι καὶ οὐ φίλορά διάλυσις· ὅμοίως, εἰ τὸ γεννητικὸν ποιητι-
κόν, καὶ τὸ γένεσθαι ποιεῖσθαι, καὶ οὐ γένεσις ποίησις· καὶ εἰ μη-
δέν τι τούτων, οὐδὲ τὰ ἄλλα. ἐσίκασι δὲ πάντες οὗτοι οἱ τόποι τοῖς ἀπὸ
10 τῶν συστογόνων, ὡς προείπον.

p. 124a32 Καὶ εἴ τινος ηγρῆσις ἐνέργεια.

Εἰ τὸ τῷ λόγῳ γρῆσθαι ἐνεργεῖν ἐστι καὶ οὐ πὸ τὴν ἐνέργειαν ὡς γέ- 5 νος, καὶ τὸ κεχρῆσθαι τῷ λόγῳ εἴη ἀν οὐ πὸ τὸ ἐνηργηκέναι ὡς γένος.
ὅμοίως, εἰ ηγρῆσις ηγρῆσθαι τῇ ἀρετῇ (ἐνέργεια ηγρῆσθαι ἀρετῇ) ἐνεργεῖν,
15 καὶ τὸ κεχρῆσθαι ἀρετῇ ἐνηργηκέναι.

p. 124a35 Ἐάν δὲ στέρησις ηγρῆσις τὸ ἀντικείμενον τῷ εἶναι, διχώς
ἔστιν ἀνελεῖν.

Παραδόντις πρότερον τόπους ἀπὸ τῶν ἐναντίων (τῷ γάρ ἐναντίον τι
εἶναι τῷ εἶναι ηγρῆσις ἀνατοκεύη καὶ κατατοκεύη ἐγίνετο), οὐδὲν καὶ ἀπὸ
20 τῶν ἀλλῶν ἀντικειμένων παραδίδωσι, καὶ πρῶτον γε ἀπὸ τῶν κατὰ ἔξιν 10
καὶ στέρησιν, καὶ δύο φράσιν εἰναι τόπους ἀπὸ τῶν κατὰ ἔξιν καὶ στέρησιν
ἀντικειμένων ἀνατοκευαστικούς, ὃν πρῶτον παραδίδωσι τὸν ἀπὸ τῶν (τῷ) ἐν
γένει τινὶ ὡς εἶναι εἰ τὸ ἀντικείμενον στέρησις εἴη καὶ η στέρησις οὐ πὸ
ταῦτὸν γένος. οὐφ' οὐ ἐτίθετο καὶ η ἔξις αὐτῆς ὡς προσεχὲς γένος, οὐκ ἀν
25 εἴη γένος τῆς ἔξιν τὸ ἀποδοθέν· ηγρῆσις ηγρῆσις καθηλόου ἐν οὐδενὶ
γένει τῷ αὐτῷ ὡς καὶ η ἔξις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις
35 οὐφις ἐστὶν ἐν ἐσχάτῳ καὶ προσεχεῖ γένει τῇ αἰσθήσει, ἀδύνατον τὴν τυ-

1 post ταῦτα add. οὗτοι λεγόμενα αΑΒΡ: om. D γεννητικὸν BD 2 γενόμενον ΑΒ
γεγονός αΑΒ: γενητικὸν D: γένος P 3 καὶ (post δὲ) om. AB τῶν ΑΒΔ: αῦτῶν α
et ex αὐτῶν corr. P 4 τοιοῦτον Ppr. post τοιούτων add. ὅμοιως αΒΡ γρῆσιν Α
6 εἰ] καὶ D 7 γενητικὸν ΑΔΡ 8. 9 μηδέ (ε ε corr.) Α 9 οὐδὲν Α 10 προει-
πον] p. 330,15, 331,24 11 post τινος 1 lit. eras. P 14 η alterum om. B: η D
ἐνέργεια ηγρῆσθαι ἀρετῇ seripsi: ἐνέργεια ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις η
ηγρῆσις Β: om. D ἐνέργειτ Α 16 ἀν Arist. (ἐάν Ceu) 18 παραδόντις (scil. ε. 3
p. 123b1 sq.) αD: παραδόντις ΑΒΡ τι αP: om. ΑΒΔ 19 κατατοκεύη ἐγίνετο καὶ
ἀνατοκεύη Β ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις η
21 καὶ primum B: ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις η
22 τῷ addidi 23 ante ως add. ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις ηγρῆσις η
24 post γένος prius add. έστων BD οὐφ' Β
26 γένει om. B θέσις αΑΒΡ: δι D γε om. α καὶ προσεχεῖ ΑΒΔΡ¹: ἐν τῷ ἐσχάτῳ
καὶ προσεχεῖ α: eadem, deleto καὶ προσεχεῖ, ante γε superser. P³ ηγρῆσις ηγρῆσις η
in P 27 αἰσθήσει—γένει τῇ (p. 335,2) iterat Α

φιλότητα στέργοσιν οὐδεναν αὐτῆς ἐν αἰσθήσει εῖναι· καὶ εἰ ἡ τυφλότητας ἐν προσεγγίᾳ γένει τῇ ἀναισθησίᾳ, ἀδύνατον τὴν ὅψιν ἐν ἀναισθησίᾳ εἶναι. οὗτον δεῖξομεν ὅτι τῆς ἀγνοίας οὐκ ἔστι γένος ἡ ἔξις· τῆς γάρ γνώσεως ἡ ἔξις γένος, ἡς ἡ ἀγνοία στέργοσις. ἐν μέντοι μὴ προσεγγίᾳ γένει τῷ αὐτῷ δύναται καὶ ἡ ἔξις καὶ ἡ στέργοσις εἶναι. οὗτον δεῖκνύσσομεν ἀλλὰ μὴ οὐδεναν προσεγγίῃς ἡ ἔξις.

p. 124a39 Δεύτερον δ', εἰ καὶ τῷ γένει καὶ τῷ εἴδει ἀντίκειται στέργοσις.

Οὐ δεύτερος δὲ τόπος, ὃν ἀπὸ τῶν στέργοσιν ἀνασκευαστικὸν παραδί-
10 ωσι, τοιοῦτος ἀλλὰ εἴη· εἰ καὶ τῷ τιμεμένῳ γένει στέργοσίς τις ἀντικειμένη
εἴη καὶ τῷ εἴδει. μὴ εἴη δὲ ἡ τῷ εἴδει στέργοσις ἀντικειμένη ὑπὸ τὴν [ἐν]
τῷ γένει στέργοσιν ἀντικειμένην, οὐδὲ ἀλλὰ προκείμενον αὐτοῦ γένος εἴη·
δοκεῖ γάρ, εἰ τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ, καὶ τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ
ἀντικειμένῳ εἶναι, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων. οὕτως ἡ ὄψις ἐν αἰσθήσει,
15 ἐπειὶ καὶ ἡ τυφλότητας ἐν ἀναισθησίᾳ· οὐκέτι δὲ ἡ ὄψις ἐν ἐπιστήμῃ, ἐπειὶ
μηδὲ ἡ τυφλότητας ἐν ἀγνοίᾳ, ἣτις ἔστι τῆς ἐπιστήμης στέργοσις. ἀνασκευάζειν
μὲν οὖν ἀπὸ τῶν στέργοσιν ἔστι διγρῦς, κατασκευάζειν δὲ μοναχῶς· εἰ γάρ
τὸ ἀντικείμενον ἔσται ἐν τῷ ἀντικειμένῳ, καὶ τὸ ἀντικείμενον ἔσται
ἐν τῷ ἀντικειμένῳ· εἰ δὲ ἀκοή ἐν αἰσθήσει, καὶ ἡ κωφότητας ἐν ἀναισθησίᾳ. 30

20 p. 124b7 Πάλιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων σκοπεῖν ἀνάπαλιν, καθάπερ
ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐλέγετο.

Μετελέγύουμεν ἐπὶ τὰ κατ' ἀντίφασιν ἀντικείμενα, καὶ δείκνυσι πῶς
καὶ ἀπὸ τῆς ἀντιμέσως τῆς κατὰ ἀντίφασιν κατασκευάζειν τὸ γένος δυνη-
σόμετα. ἀνάπαλιν δέ, φησί, δεῖ λαμβάνειν ἐπὶ τῶν τόπων τῶν κατ' ἀντί-
25 φασιν ἀντικειμένων, ὡς ἥδη εἴρηται, δεῖ περὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐλέγετο. 35
παραδιδόντος γάρ τόπου πρὸς τὸ συμβεβηκότος ἀπὸ τῆς ἀντιφάσεως ἐν τῷ δευ-
τέρῳ κατασκευαστικὸν οὕτως εἰπεν· “ἐπειὶ δέ εἰσιν αἱ ἀντιμέσεις τέσσαρες,
σκοπεῖν ἐκ μὲν τῶν ἀντιφάσεων ἀνάπαλιν ἐκ τῆς ἀκολουθήσεως καὶ ἀναι-

1 αὐτῆς] ἀκρετῆς B καὶ mrg. P³ 2 ἐν ἀναισθησίᾳ] ἀναισθησίαν A 4 γένος ἡ ἔξις D
ἡ alterum om. AB μὴ om. D 6 τῆς om. A προσέχειν A 7, 8 lemma
om. P 9 δὲ om. a ὃν post στέργοσιν transposuerunt aP 10 εἴη om. P
post εἴη delevit δοκεῖ γάρ εἰ τὸ ἀντικείμενον ἐν τῷ ἀντικειμένῳ ex vs. 13 illata D εἰ
om. a 11 post εἴδει add. ἡ P² εἴη—εἴη scripsi: ἡ—ἡ librī εἴναι delévi 12 ἡ A
13 γάρ] δὲ B 14 καὶ om. B, restituit P³ post οὕτως add. καὶ AB 15 ἐν alterum
om. aP 16 μὴ δὲ BDP: δὲ μὴ δὲ A: δὲ a 17 μὲν om. B 18 ἔσται prius ABDP:
ἔστιν a: om. Arist.; e sequentibus illatum videtur 18, 19 καὶ τὸ προκείμενον ἐν τῷ
προκειμένῳ ἀλλὰ εἴη Arist. 19 ἐν primū om. B (οἷον) εἰ sive εἰ (γάρ) conicío
ἡ alterum om. BP post ἀναισθησίᾳ add. καὶ ἀκοή ἐν αἰσθήσει aP 23 ἐπὶ τῆς κατ'
ἀντίφασιν ἀντιμέσως D post κατασκευάζειν add. ποτὲ A τὸ γένος mrg. D
24 ἀνάπαλιν δέ φησι δεῖ D: ἀνάπαλιν δεῖ φησι ABP: φησιν οὖν ἀνάπαλιν δεῖν a ἐπὶ]
ἀπὸ A 27 εἴπεν] p. 113b15 cf. p. 190,25 28 ἀποφάσεων A

ροῦντα καὶ κατασκευάζοντα". τούτου οὖν ἡμῖς ὑπομιμήσκει. πῶς δὲ ἀνάπταται, αὐτὸς ἔδειξε διὰ τοῦ παραδείγματος. εἰ γάρ εἴη κείμενον τὸ ἥδον ὅπερ ἀγαθόν, τοῦτ' ἔστιν ἐν γένει τῷ ἀγαθῷ, δεῖ ἀνάπταται ἀπὸ τῆς⁴⁰ ἀποφάσεως τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ ὡς γένος ἀπεδόθη, ἀρχόμενον τὴν τοῦ ἥδεος⁵ ἀπόφασιν ἐπιφέρειν αὐτῷ· εἰ γάρ τὸ ἥδον ὅπερ ἀγαθόν, τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ¹⁰ ἥδον δεῖ εἶναι. οὐ τὴν αἵτιαν ἀπέδωκεν εἰπὼν ἀδύνατον γάρ, εἰπερ τὸ ἀγαθὸν γένος τοῦ ἥδεος, τὸ μὴ ἀγαθὸν ἥδον εἶναι· εἰ γάρ εἴη τοῦ μὴ ἀγαθὸν ἥδον, οὐκέτ' ἀν πᾶν τὸ ἥδον ὑπὸ τὸ ἀγαθὸν εἴη· οὕτω δὲ ἀν οὐδὲ γένος αὐτοῦ ἔτι τὸ ἀγαθὸν εἴη. ἔστι δὲ οὐκ ἀληθῆς τὸ μὴ ἀγαθὸν μὴ¹⁵ τὸ¹⁵ ἥδον εἶναι· ἔστι γάρ τοι μὴ ἀγαθὸν ἥδον· οὐδὲ ἀν τοῦ ἥδεος γένος τὸ ἀγαθὸν εἴη. οὕτω δεῖξεις ήτι, εἰ τοῦ ἀγαθοῦ γένος τὸ ἐπαινετόν, τὸ μὴ ἐπαινετὸν οὐκ ἀγαθόν· ἔστι δέ τινα οὐκ ἐπαινετὰ μὲν ἀγαθὰ δέ, ὡς ὑγεία, ἴσχυς, πλοῦτος. ἀνασκευάζοντες μὲν οὖν ἀρεξόμεθα ἀπὸ τούτου οὐ βουλόμεθα· εἰ γάρ η ἥδονη ὅπερ ἀγαθόν, | τὸ μὴ ἀγαθὸν οὐχ¹⁷² ἥδον· οὐ τὸ¹⁷² δεύτερον δέ· οὐ γάρ ἀληθῆς τὸ μὴ ἀγαθὸν μὴ εἶναι ἥδον· οὐδὲ τὸ πρῶτον ἄρα· τούτῳ δὲ ἦν [οὐδὲ] τὸ τῆς ἥδονῆς τὸ ἀγαθὸν εἶναι γένος. κατα-²⁰ σκευάζοντες δὲ ἀπὸ τοῦ ἀντεστραμμένου τῷ δεικνυμένῳ. εἰ γάρ η μὴ ἀρετὴ οὐκ ἀνδρεία, η ἀνδρεία ἀρετή· τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον. διὸ η μὲν ἀνασκευὴ κατὰ τὸν δεύτερον ἀναπόδεικτον ἔσται, η δὲ κατασκευὴ^η⁵ κατὰ τὸν πρῶτον. ἔνδοξον μὲν οὖν τὸ τῆς κατασκευῆς, οὐ μὴν καὶ ἀναγ-²⁵ καῖνον· οὐ γάρ, εἰ ἀληθῆς ήτι τὸ μὴ λευκὸν οὐ κύκνος, ηδη διὰ τούτο τοῦ κύκνου τὸ λευκὸν γένος. διὸ ἐπὶ τοῦ συμβεβηκότος ἀληθέστερος ὁ τόπος η ἐπὶ τοῦ γένους.

p. 124b15 Ἐὰν δὲ η πρός τι τὸ εἶδος.

25 Ἐπὶ τὰ κατὰ τὸ πρός τι ἀντικείμενα τῶν ἀντικειμένων μετελήλυθε,¹⁰ καὶ παραδίωσιν ἀπὸ τούτου τόπους πλείονας. πρῶτον μὲν τούτον· ἀν τὸ¹⁰ ὡς εἰδος τιμέμενον ἐν γένει τινὶ πρός τι η, δεῖ καὶ τὸ γένος πρός τι εἶναι,¹⁵ ὥστε, ἀν τὸ μὲν ἀποδεδόμενον γένος μὴ η πρός τι τὸ δὲ εἰδος πρός τι,²⁰ οὐκ ἔσται τὸ τιμέμενον αὐτοῦ γένος εἶναι γένος· τῶν γάρ πρός τι δοκεῖ²⁵ καὶ τὰ γένη πρός τι εἶναι. τὸ γοῦν διπλάσιον πρός τι οὐ πολλα-

2 δέδειχε Λ   4 ἀποφάσεως] φύσεως B   8 D: ης Α: η aBP   ἥδεος] ος compend.
in ras. P²   5 ἐπιφέρει ἀντό Λ   6 δεῖ om. B   ἀποδέδωκεν Α   εἰπὼν om. B
7 εἶναι post ἥδεος collocat Arist.   8 εἴη D: ηγ aABP   9 ἔστι δ' scripsi: εἴτι εἰ aBP: εἴτι ΑΒ   post μὴ alterum superser. δὲ P²   10 μὴ—ἀγαθόν (11) om. A   〈ξρ〉 ην
sive ἀν 〈ούν〉 conicio   13 μὲν om. D   14 post βουλόμεθα add. ἀνασκευάσαι a. superser. P³   post τὸ prius add. δὲ ΑΒ   15 ante ἀγαθὸν add. οὐ B   16 οὐδὲ delevi
τὸ alterum D: om. aABP   17 η μὴ DP: μὴ η Α: μὴ B: η μὲν a   18 οὐδὲ ἀνδρεία, εἰ
η ἀνδρεία, καὶ ἀρετή B   19 ἔστιν aP   20 καὶ om. A   21 εἰ superser. P²   τὸ
(superser. P²) μὴ λευκὸν οὐ κύκνος P: λευκὸν οὐ κύκνος aABD   τοῦ om. B   21. 22 τὸ
λευκὸν τοῦ κύκνου D   23 post κατὰ add. τὰ aB   τὸ om. D   26 τούτων Α
28 τὸ μὲν ex corr. D: μὲν τὸ Α   ἀποδεδομένον ΑΒ   τὸ δὲ] μὴ δὲ τὸ P   29 εἶναι.
ex οὐ, ut videtur, corr. B   πρός τι γάρ Α   30 τὰ in ras. P²   γοῦν] γάρ B

πλάσιον ἔστι καὶ αὐτὸν πρός τι ὄν, καὶ ἡ ἐπιστήμη πρός τι οὖσα ὑπὸ τὴν ὑπόληψίν ἔστι καὶ αὐτὴν ὑπὸ τὸ πρός τι οὖσαν· τοῦ μέντοι ἵσου τὸ ποσὸν 15 οὐ γένος, ὅτι τὸ μὲν ἵσον πρός τι, τὸ δὲ ποσὸν οὐ πρός τι. λέγει δὲ ὅτι, εἰ μὲν τὸ εἶδος πρός τι, καὶ τὸ γένος δεῖ πρός τι εἶναι, εἰ δὲ τὸ γένος 5 πρός τι, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ εἶδος πρός τι εἶναι· ἡ γάρ ἐπιστήμη πρός τι οὖσα γένος ἔστι γραμματικῆς, γεωμετρίας, μουσικῆς, ὃν οὐδεμία πρός τι. ἔστι δὲ ὁ τόπος πρὸς ἀνασκευὴν μόνον γρήγοριος· οὐ γάρ, εἰ ἀμφότερα τὰ λαμβανόμενα πρός τι, τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου γένος (δεῖ) εἶναι, ὡς καὶ (ἐπ') ἐπιστήμης καὶ διπλασίου. ἔνστασιν δὲ ἐκόμισε καὶ πρὸς τὸν ἀξιούντα 10 τόπον, εἰ τὸ εἶδος πρός τι, καὶ τὸ γένος εἶναι τῶν πρός τι ὡς οὐχ ὑγῆ· τὴν γάρ ἀρετὴν πρός τι οὖσαν ὑπὸ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ὡς γένη εἶναι, ὃν οὐδέτερον ὑπὸ τὸ πρός τι. καὶ ἡ ἀρετὴ οὖση μᾶλλον ὑπὸ τὸ ποιὸν ἢ ὑπὸ τὸ πρός τι. λέγοι δ' ἂν τις μηδὲ γένη εἶναι τῆς ἀρετῆς τὰ εἰρημένα· οὔτε γάρ τὸ ἀγαθὸν γένος, εἰ γε ὄμώνυμον, οὔτε τὸ καλὸν τῆς ἀρετῆς γένος· πρώτη γάρ ἡ ἀρετὴ τῶν καθ' αὐτὴν ἐνεργειῶν, τούτων δὲ 15 τὸ καλὸν κατηγορεῖσθαι δοκεῖ μόνων.

p. 124b23 Πάλιν εἰ μὴ πρὸς ταῦτα λέγεται τὸ εἶδος.

Δεύτερον τόπον ἀπὸ τοῦ πρός τι ἀνασκευαστικὸν παραδίδωσιν ἡμῖν τοισῦτον· πρὸς δὲ τὸ εἶδος λέγεται καθ' αὐτό, πρὸς τοῦτο δεῖ καὶ κατὰ τὸ 20 γένος αὐτὸν λέγεσθαι. οἷον ἐπεὶ τὸ διπλάσιον πρὸς τὸ ζημισυ καθ' αὐτό (ἡμίσεος γάρ), καὶ κατὰ τὸ γένος πρὸς τὸ αὐτὸν λέγεται· τὸ γάρ διπλάσιον ἡμίσεος λέγεται πολλαπλάσιον, ἐπεὶ τὸ διπλάσιον πολλαπλάσιον. 30 τοῦτο γάρ τὸ λεγόμενόν ἔστιν, (οὐλγ) ὡς ἀν ἐκ τῆς λέξεως δέξαι, τὸ 'ώς τὸ διπλάσιον ἡμίσεος, οὗτον καὶ τὸ πολλαπλάσιον ἡμίσεος'. ἀν δή τι λε-25 γόμενον πρός τι μὴ πρός τὸ αὐτὸν τοῦτο καὶ κατὰ τὸ ἀποδεδομένον αὐτοῦ γένος δύνηται λέγεσθαι, οὐκ ἀν εἴη γένος αὐτοῦ τὸ ἀποδεδομένον. οὗτον δειγμήσεται τῆς ὄρασεως μὴ δὲ γένος ἡ δύναμις, ἐπεὶ ἡ ὄρασις καθ' αὐτὴν μὲν ὄρατοῦ λέγεται, οὐκέτι δὲ κατὰ τὴν δύναμιν· οὐ γάρ λέγεται ἡ ὄρασις 35

---

2 καὶ αὐτὴν ὑπὸ τὸ πρός τι οὖσαν D: καὶ αὐτὴν οὖσαν ὑπὸ τὸ πρός τι aAP: πρός τι οὖσαν καὶ αὐτὸν B 3 post γένος add. ἔστιν aP ὅτι prius superser. P¹ 4 εἶδος—εἰ δὲ τὸ D: om. aABP 5 πρός τι—εἶδος in mrg. addiderat P², sed modo ἀ et τὸ supersunt 6 οὖσα πρός τι A μουσικῆς, γεωμετρίας a 7 πρὸς ἀνασκευὴν δὲ τόπος B μόνην A post γρήγοριος add. πρὸς δὲ κατασκευὴν οὐ πάντως a εἰ γάρ omisso οὐ B 8 δεῖ addidi εἶναι ABDP: ἔσται a 9 (ἐπ') ἐπιστήμης καὶ διπλασίου scripsi cf. p. 339, 23, 340, 25: ἐπιστήμη καὶ διπλάσιον libri 10 τόπον om. a 11 γάρ om. A γένος aA 12 καὶ—13 πρός τι om. BD 14 ὑπὸ τὸ ποιὸν μᾶλλον aP 13 μὴ γένος A 15 πρώτη A: πρώτον aBDP γάρ supra ras. P⁵ καθ' in ras. P 16 μόνων scripsi: μόνων libri 17 lemma om. BP τὸ αὐτὸν a(u) λέγεται τὸ εἶδος om. a 19 post καὶ add. τὰ D κατὰ om. B 20 ἀναλέγεσθαι B 21 ἡμίσεως a κατὰ om. ab post γένος add. ήτοι τὸ πολλαπλάσιον a 22 λέγεται om. D 23 (οὐλγ) ὡς ἀν εἰ scripsi: ὡς ἔνει P: ὡσανεὶ καὶ (κάκ B) ABD: ὡσανεὶ a τὸ ὡς τὸ D: τὸ ὡς aP: ὡς τὸ aB 24 ἡμίσεως a 25 τὸ prius om. D καὶ om. D κατὰ om. B ἀποδεδομένον] εδομέν periit in D 26 δύνηται scripsi: δύνηται libri 27. 28 μὲν καθ' αὐτὴν D

δύναμις ὄρατον. οὗτω τῆς ὄράσεως δειγμήσεται μηδὲ ἡ ἔξις γένος. ἐπεὶ
ἡ μὲν ὄρασις ὄρατον ὄρασις, οὐκέτι δὲ ἡ ὄρασις ἔξις ὄρατον λέγεται.

Προστίθησι δὲ τῷ προειρημένῳ καὶ τὸ δεῖν μὴ μόνον κατὰ τὸ γένος
πρὸς τὸ αὐτὸν λέγεσθαι ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα τὰ τοῦ γένους γένη· τὸ
5 γοῦν διπλάσιον οὐ μόνον διπλάσιον ἡμίσεος λέγεται οὐδὲ μόνον πολλα-
πλάσιον ἡμίσεος. ἀλλὰ καὶ ὑπερέχον, δὲ γένος ἐστὶ τοῦ πολλαπλασίου, καὶ 40
μεῖζον, δὲ ἔστι γενικώτερον. οὐκ αὐταρκεῖ οὖν πρὸς τὸ δειγμήν τῆς
ὄράσεως γένος τὴν ἐπιστήμην τὸ λέγεσθαι τὴν ὄρασιν ἐπιστήμην ὄρατον·
εἰ γάρ διάθεσις οὐ λέγεται, δὲ γένος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης, οὐκ ἀλλὰ ἡ
10 ἐπιστήμη γένος εἴη. ἔντασιν φέρει πρὸς τὸν τόπον ὡς οὐκ ἀληθῆ
καθίλου διτὶ ἡ ἐπιστήμη καθ' αὐτὴν μὲν ἐπιστητοῦ λέγεται. οὐκέτι μέν- 15
τοι κατὰ τὸ γένος τοῦ αὐτοῦ λέγεται· ἔστι μὲν γάρ αὐτῆς γένος ἡ ἔξις
καὶ ταύτης διάθεσις, οὐ λέγεται μέντοι ἡ ἐπιστήμη οὔτε ἔξις ἐπιστητοῦ
οὔτε διάθεσις, ἀλλὰ ψυχῆς ἔξις καὶ ψυχῆς διάθεσις ἡ ἐπιστήμη. ἡ διττὸν
15 ἡ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις· ἔξις γάρ καὶ διάθεσις λέγεται καὶ τοῦ ἔχοντος αὐτὰ
ὡς ψυχῆς καὶ τῶν [ὑπ' αὐτὰ] ἔχομένων ὑπ' αὐτῶν.

p. 124b35 Πάλιν εἰ ὥσαύτως λέγεται τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος κατὰ 173
τὰς πτώσεις.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος ἀπὸ τοῦ πρὸς τι. ἐπεὶ γάρ δοκεῖ τὸ γένος καὶ τὸ
20 εἶδος τῶν πρὸς τι ὅμοιως κατὰ τὰς πτώσεις λέγεσθαι (ἄν τε γάρ τὸ εἶδος
τινός, καὶ τὸ γένος τινός· οἷον τὸ διπλάσιον τινός, πολλαπλασιούριον γάρ, καὶ
τὸ ὑπερέχον ὅμοιως τινός, ὑπερεχομένου γάρ, καὶ τὸ μεῖζον, ἐλάττονος γάρ· 5
ὅμοιως ἡ ἐπιστήμη τινὸς καὶ ἡ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις καὶ ἡ ὑπόληψις τινός·
καὶ πάλιν εἰ τινί, καὶ ταῦτα ὅμοιως· ὡς γάρ τὸ ἐπιστητὸν τινί, τῇ γάρ
25 ἐπιστήμῃ, οὗτοι καὶ τὸ ἔκτον τῇ ἔξει καὶ τὸ ὑποληπτὸν τῇ ὑπολήψει), ἀν
δὲ μὴ ὅμοιως κατὰ τὴν πτῶσιν λέγηται τὸ τε ὡς εἶδος ἀποδοθὲν καὶ τὸ
ώς γένος, οὐκ ἔσται τὸ ἀποδεδομένον γένος. διό, ἀν τεθῆ τοῦ φίλου γένος
ἡ βούλησις, προσχρώμενοι τῷ προειρημένῳ δεῖξομεν διτὶ μή ἔστι τοῦ φίλου 10
ἡ βούλησις γένος· οὐ γάρ κατὰ τὰς αὐτὰς πτώσεις λέγεται πρὸς ἔτερον ἡ
30 τε βούλησις καὶ ὁ φίλος· ἡ μὲν γάρ βούλησις πρὸς γενικὴν λέγεται (τινὸς

2 ὄρατος ὄρασις (ὄρασις om. B). οὐκέτι δὲ ἡ (ἢ om. ABD) ὄρασις ἔξις ABDP: καθ' αὐτὴν
μὲν ὄρατος λέγεται. οὐκέτι δὲ καὶ ἡ δύναμις α 3 μὴ om. A κατὰ superser. P²
5 λέγεται οὐ μόνον δὲ Λ 7 μεῖζον—ἔστι scripsi: μεῖζονος—ἔστι libri 8] ὃν B 8 ὄρα-
τῶν B 9 εἰ—λέγεται in spatio, quem P¹ vacuum reliquit, P² εἰ] ἡ Α
10 post τόπον add. τοῦτον D, sed cf. p. 339,4 11 post καθόλου add. ἡ aABP: om. D
καθ' αὐτὴν mrg. D post λέγεται add. τῶν πρὸς τι γάρ εἰσι a 12 τὸ om. a μὲν
postea add. D γένος αὐτῆς a 14 ψυχῆς διάθεσις—15 γάρ καὶ om. B ἡ superser. P²
15 post διάθεσις alterum add. ψυχῆς B αὐτὴν AD 16 ὑπ' αὐτὰ ABD:
om. a, eras. P 17 εἰ om. A, superser. P² εἶδος—γένος B itemque vv. 19. 20
τὸ alterum om. D 18 τὰς om. aP 19 τὸ alterum om. A 20 τῶν D: αὐτῶν
aABP post τι add. ἡ P λέγεται a 26 μὴ] τῇ A λέγεται A ὡς sup-
perser. P¹ 28 προσχρώμενοι—29 βούλησις om. B προσχρώμενοι A 30 τε
superser. P¹ ἡ φίλος] ἡ φίλα A: φίλος periit in D

γάρ ή βούλησις, τοῦ γάρ βουλητοῦ), ὁ δὲ φίλος πρὸς δοτικὴν λέγεται.
ὅμοιας δειγμήσεται μηδὲ τῆς αὐξήσεως γένος οὐσία ή πρόσθεσις, ἐπεὶ η
μὲν αὐξήσις τινός, τοῦ γάρ αὐξανομένου, η δὲ πρόσθεσις οὐ τινὸς ἀλλὰ
τινί, τῷ γάρ προστιθεμένῳ. ἐνίσταται πρὸς τὸν τόπον ὡς οὐχ ύγρη· οὐ το
δι γάρ ἐπὶ πάντων τῶν πρὸς τι πρὸς ὅμοιας πτώσεις τὸ τε γένος καὶ τὸ εἰ-
δος ἀποδίδοται· τὸ μὲν γάρ ἐναντίον τινί, ἐναντίον γάρ, καὶ τὸ διαφορον
ὅμοιας, διαφέροντι γάρ, τὸ δὲ ἔτερον, γένος ὃν ἀμφοῖν, τινὸς ἀλλὰ οὐ τινί·
τὸ γάρ ἔτερον ἔτερου ἔτερον.

p. 125a5 Πάλιν εἰ ὅμοιας τὰ πρός τι κατὰ τὰς πτώσεις λεγόμενα
10 μὴ ὅμοιας ἀντιστρέψει.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος ἐκ τῶν πρὸς τι. ἐπεὶ γάρ πάντα δοκεῖ τὰ πρός 20
τι πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι, ἀν μὴ πρὸς ὅμοιας πτώσεις πάλιν τὰ ἀν-
τιστρέφοντα ἀντιστρέψῃ, οὐ γένος ἔσται τὸ ὡς γένος ἀποδεδομένον· καὶ
15 γάρ αὐτὸς καὶ τὸ ὡς εἰδος τεθὲν αὐτοῦ πρὸς ὅμοιας πτώσεις πρὸς ἄλληλα
λέγηται, οὐδέπω γένος τὸ ἀποδομένον, ἀν μὴ καὶ τὰ ἀντιστρέφοντα τῷ τε ὡς
γένει ἀποδομένοι καὶ τῷ ὡς εἴδει πρὸς ὅμοιας πάλιν πτώσεις λέγηται.
πολλάκις μὲν οὖν ἀμφότερα ὅμοιας πρὸς τὰς πτώσεις ἀποδίδοται· τὸ 25
τε γάρ διπλάσιον τινός καὶ τὸ πολλαπλάσιον, ἀλλὰ [καὶ τὸ ὑπερέγον]·
καὶ τὸ μεῖζον· καὶ τὰ ἀντιστρέφοντα δὲ αὐτοῖς πρὸς τὰς αὐτάς· τὸ τε
20 γάρ ἔλαττον τινὸς ἔλαττον, [καὶ τὸ ὑπερεχόμενον τινὸς ὑπερέχεται.]
καὶ τὸ πολλοστημόριον κατὰ ταῦτα τινός· ὅμοιας καὶ τὸ ἥμισυ. ἐπὶ δὲ
ἐνίων πρὸς ἄλλην μὲν πτῶσιν τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, πρὸς ἄλλην δὲ τὰ
ἀντιστρέφοντα αὐτοῖς, πλὴν πρὸς τὴν αὐτὴν ἀλλήλοις, ὡς *(ἐπ')* ἐπιστήμης 30
καὶ ὑπολήψεως· η τε γάρ ἐπιστήμη τινός, ἐπιστητοῦ γάρ, καὶ τὸ γένος αὐτῆς.
25 η ὑπόληψις, καὶ αὕτη τινός, εἰ γε ὑποληπτοῦ· τὰ δὲ ἀντιστρέφοντα αὐτοῖς
πρὸς ἄλλας πτώσεις ἀντιστρέψει καὶ οὐ καθ' ἓς ταῦτα, οὐ μὴν ἀλλὰ
ἄλληλοις τὰς αὐτάς· τὸ τε γάρ ἐπιστητόν. ο πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀντι-
στρέψει, πρὸς τὴν δοτικὴν πτῶσιν ἀντιστρέψει (*ἐπιστήμη γάρ ἐπιστητόν*),
καὶ τὸ ὑποληπτόν πρὸς τὴν ὑπόληψιν ἀντιστρέφοντα ὅμοιας καὶ αὐτὸν οὐ τινός 35
30 ἔστιν ὑποληπτὸν ἀλλὰ τινί, τῇ ὑπολήψει. οταν οὖν μὴ ὅμοιας ἔχῃ τὰ
ἀντιστρέφοντα, ἀναιρεθήσεται τὸ τεθὲν ὡς γένος. ἀν γάρ τις θῇ τοῦ
μείζονος γένος τὸ ὑπερέγον, ἐπεὶ τὰ ἀντιστρέφοντα αὐτοῖς οὐ πρὸς

1 η οιν. Α λέγοιτο aBP 3 αὐξημένου B οὐ superser. B 5 τε οιν. B
9 τὰς οιν. aP(P) 12 πρὸς alterum corr. ex ὡς B πάλιν οιν. D 14 ὡς γένος ἀπο-
δομένον A 15 λέγεται Α: λέγοιτο B ἀποδεδομένον A καν D τὰ ex I. Italo addidi
ἀντιστρέφοντα A τε οιν. aAP 16 γένος A τὸ B λέγεται aAB 17 ἀμφότερα
post πάλιν (16) et ὅμοιας post πολλαπλάσιον (18) collocata hue transpositi ἀποδίδοται]
ται e corr. P² 18 γάρ οιν. D καὶ τὸ ὑπερέγον et 20 καὶ — ὑπερέχεται delevi cf.
p. 340,1.2 20 post ὑπερεχόμενον add. τοῦ ὑπερέχοντός aBDP: οιν. A 21 τὸ prius
οιν. A 22 εἶδος — γένος D post δὲ add. πτῶσιν D 23 τὰ αὐτὰ A ἐπ' addidi
cf. p. 337,9 25 η superser. P²: οιν. a 27 γάρ οιν. D 28 πρὸς —ἀντιστρέψει οιν. A
τὴν οιν. aP 29 ante πρὸς add. τὸ D αὐτὸν οιν. signo apposito P 30 ἀλλὰ τινὶ
τῇ D: ἀλλὰ τῇ AB: τῇ γάρ aP 31 τεθὲν ὡς aAB: ᾧθὲν ὡς D: ἀναιρεθὲν P

όμοίας λέγεται πτώσεις (τὸ μὲν γάρ ἔλαττον τινός, μείζονας γάρ, τὸ δὲ ὑπερεχόμενον τινί, ὑπερέχοντι γάρ), ἀναυροῦτ̄ ἀν τὸ εἶναι τὸ ὑπερέχον γένος τοῦ μείζονος. ὁ μέντοι Στράτων προστίθησι τινα τῷ τόπῳ τούτῳ 40 καὶ ἀλλον· εἰ αὐτὰ μὲν πρὸς ὅμοίας πτώσεις λέγοιτο, τό τε ἀποδοθὲν 5 γένος καὶ τὸ εἰδος, τῶν δὲ πρὸς ἂν ταῦτα λέγεται τὸ μὲν ἀντιστρέψοι τὸ δὲ μὴ, οὐ φησι τὸ τεθὲν ἔσεσθαι γένος, καὶ παραδείγματι γρῆται τοῦ τόπου τῇ τε ἐλλειψίῃ καὶ τῇ ἐνδείᾳ· εἰ γάρ τις γένος τῆς ἐλλειψεως τὴν ἔνδειαν λέγει, ἐπεὶ ἔκάτερον μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν αὐτὴν ἀποδίδοται πτῶσιν (ἢ τε γάρ ἐλλειψις τινός, τῆς ὑπεροχῆς γάρ, καὶ ἡ 45 10 ἔνδεια ὄμοιώς τινός, τοῦ γάρ ἴκανον), οὐκέτι δὲ ἀμφότερα, πρὸς ἂν ἔκάτερον αὐτῶν λέγεται, ἀντιστρέψει (ἢ μὲν γάρ ὑπερογή καὶ αὐτὴ τινός, ἐλλειψεως γάρ· τὸ δὲ ἴκανὸν οὐκέτι ἀντιστρέψει· οὐ γάρ λέγεται τὸ ἴκανὸν ἔνδειας ἴκανόν), ὥστε οὐκ ἀν τῇ ἔνδειᾳ τῆς ἐλλειψεως γένος. ἀλλ' οὗτος μὲν 15 καινοτομῆσαι βιουληθεῖς διλύρον ἀναυρεῖ μεῖζόν τι· τὸ γάρ πάντα (τὰ) πρὸς 174 15 τι πρὸς ἀντιστρέψοντα λέγεσθαι κινεῖ. αἴτιον δὲ αὐτῷ τῆς πλάνης τὸ μὴ δεσύντως λαβεῖν τὴν ἔνδειαν πρὸς τὸ ἴκανὸν λέγεσθαι· καὶ γάρ ἡ ἔνδεια ἔνδειοντός ἐστιν ἔνδεια καὶ πρὸς τοῦτο λέγεται πρὸς τι.

p. 125^a14 Πάλιν εἰ μὴ πρὸς ἵσα τὸ γένος καὶ τὸ εἰδος λέγεται.

Ἐπεὶ τῶν πρὸς τι τὰ μὲν πρὸς ἐν λέγεται τὰ δὲ πρὸς πλείω, πρὸς 5 20 ἐν μὲν τὸ διπλάσιον, πρὸς γάρ ἡμίσιο μόνον, καὶ τὸ πολλαπλάσιον (καὶ γάρ τοῦτο πρὸς ἐν, πρὸς γάρ τὸ πολλοστημόριον), πρὸς πλείω δὲ τὸ ὑπερέχον (καὶ γάρ τινὸς τὸ ὑπερέχον ὑπερέχει καὶ τινί), ἀν οὖν μὴ πρὸς ἵσα τὸ γένος καὶ τὸ εἰδος λέγηται, ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς πλείω τὸ δὲ πρὸς ἐν, οὐκ ἔσται γένος τὸ ἀποδοθὲν. δοκεῖ γάρ πρὸς ἵσα τὸ γένος καὶ τὸ εἰδος 25 λέγεσθαι, ὡς ἐπὶ δωρεᾶς καὶ δόσεως· ἔκάτερον γάρ αὐτῶν καὶ τινὶ καὶ τινός διὸ οὐκ (Δῆ) ἀναυροῦτο τὸ τὴν δόσιν γένος τῆς δωρεᾶς εἶναι· καὶ γάρ λέγεται ἡ δωρεὰ δόσις ἀναπόδοτος. ἐὰν μὲν οὖν μὴ πρὸς ἵσα λέγωνται, ἀνατκευάσομεν τὸ ἀποδοθὲν γένος τῷ τόπῳ τούτῳ προσχρώμενοι. οἷον δὲ τεθῆ τῆς δργῆς γένος ἡ ὅρεξις, ἐπεὶ ἡ μὲν ὅρεξις πρὸς ἐν λέγεται (τινὸς

1 λέγονται B ante τὸ δὲ add. τὸ δὲ ὑπερέχον τινός, ἥπτονος (ἔλαττονος A) γάρ aABP: om. D 2 ὅτι pro altero τὸ A 5 ἀντιστρέψοι scripsi: ἀντιστρέψει aBDP: ἀντιστρέψων A 6 παραδείγματι AD: παραδείγματι δὲ aBP 8 λέγοι fort. recte B αὐτὴν] οὐτοῦ A 9 γάρ ὑπεροχῆς A: γάρ ὑποδοχῆς P: γάρ ὑπεροδοχῆς a 11 αὕτη D 12 τὸ alterum om. P 12. 13 ἔνδειας ἴκανὸν τὸ ἴκανόν D 13 ἡ AB: om. aDP ante γένος add. τὸ D μὲν D: γε aAP: om. B 14 post καινοτομῆσαι add. τι aBP 14. 15 τὰ πρὸς τι πρὸς scripsi cf. p. 339,11. 12: πρὸς AD: πρὸς τὸ (τι B) γένος aBP 15 αἴτια A 16 ἡ D: om. aABP 17 ἔνδειοντός D: δέοντός aABP 20 πρὸς ἡμίσιο (om. γάρ) in ras. D 21 δὲ] δεῖ A 22 ὑπερέχει om. D post ἀν add. μὲν a οὖν om. B ἵσον B 23 λέγεται A: λέγωνται B ἀλλὰ—λέγεσθαι (25) om. B 24 ἔσται periit in A 26 ἀν addidi post δωρεᾶς delevit γένος D εἶναι τῆς δωρεᾶς B γάρ superser. P² 27 ἀναπόδοντος A μὲν om. B 28 ἀνατκευάσομεν A τῷ ABD: εἶναι aP 29 post γένος add. εἶναι aP

γάρ), ή δὲ ὄργὴ καὶ τινὸς καὶ τινί, οὐκ ἀν εἴη γένος τῆς ὄργης η ὄρεξις.
 ὄμοιοις δεῖξουεν δτι τοῦ ἐπαινοῦ μή ἔστιν ὁ λόγος: ο μὲν γάρ λόγος 15
 τινὸς μόνον, ο δὲ ἐπαινος τινός τε καὶ ἐπὶ τινί μήποτε δέ, ως καὶ αὐτὸς λέγει,
 ο τόπος οὐκ ἔστιν ἀληθῆς ἀλλὰ πιθανὸς μόνον. ἔστι γάρ ὄμοιογουμένως
 5 ὅντα γένη τινῶν, οὐ πρὸς ἵσα αὐτοῖς λέγεται. ὥσπερ ἔχει η ὑπεροχὴ
 καὶ τὸ πολλαπλάσιον τε καὶ τὸ διπλάσιον· ταῦτα μὲν γάρ πρὸς ἓν, η δὲ
 ὑπεροχὴ γένος αὐτῶν οὖσα πρὸς δύο λέγεται· καὶ γάρ τινὸς καὶ τινί. καὶ τοῦ
 η μὲν μίμησις τινὸς μόνον, γένος οὖσα τοῦ ζῆλου, ο δὲ ζῆλος τινός τε
 10 καὶ ἐπὶ τινί. ἀλλὰ καὶ ο λόγος γένος ὧν τοῦ ἐπαινοῦ οὐ λέγεται πρὸς
 10 ἵσα, ως ἐρρήθη.

p. 125a 25 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον γένος.

Ἐτι καὶ οὗτος ἀπὸ τῶν πρὸς τι. ἀν γάρ τεθῇ τι γένος τινός, ἀμφω
 δὲ η πρὸς τι, ἀξιοὶ ἐπισκοπεῖν εἰ τοῦ ἀντικειμένου τῷ εἶδει (ἔστι δὲ ἀντι-
 κείμενον αὐτῷ πρὸς ο λέγεται) τὸ ἀντικείμενον τῷ γένει γένος ἔστιν. εἰ 25
 15 γάρ μη τοῦτο, οὐδ' ἀν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀντικειμένου γένος εἴη· δοκεῖ
 γάρ δεῖ τὸ ἀντικείμενον τῷ εἶδει ἐν τῷ ἀντικειμένῳ τῷ γένει εἶναι, δταν
 η τι αὐτῷ ἀντικείμενον· τὰ δὲ πρὸς τι ἔχει [τὰ] ἀντικείμενα ταῦτα πρὸς
 ο λέγεται. οἷον τοῦ διπλασίου γένος τὸ πολλαπλάσιον, ἐπεὶ καὶ τοῦ
 20 ἡμίσεως τὸ πολλοστημόριον, καὶ τῆς ἐπιστήμης η ὑπόληψις, ἐπεὶ καὶ τοῦ
 ἐπιστητοῦ τὸ ὑποληπτόν. ἀν δὴ τεθῇ γένος ἐπιστήμης η αἰσθησις, ἀναμρεῖν
 25 δυνησόμεθα προσχρώμενοι πρῷ μηδὲ τοῦ ἀντικειμένου τῇ ἐπιστήμῃ, τοῦ 30
 ἐπιστητοῦ, γένος εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῇ αἰσθησι, τὸ αἰσθητόν· οὐ γάρ
 γένος τοῦ ἐπιστητοῦ τὸ αἰσθητόν, ἐπεὶ πολλὰ νοητὰ ὅντα ἐπιστητά ἔστιν.
 δύναται δέ τις τῷ τόπῳ καὶ πρὸς κατασκευὴν χρήσασθαι· ἀν γάρ δειχθῇ
 25 τὸ ἀντικείμενον τῷ ὡς γένει τεθέντι γένος ὃν τοῦ ἀντικειμένου τῷ εἶδει,
 καὶ τὸ ὑποτεθὲν ἔσται γένος.

p. 125a 33 Ἐπεὶ δὲ τῶν πρὸς τι λεγομένων τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἐν 35
 ἔκεινοις η περὶ ἐκεῖνά ἔστιν.

Καὶ ἄλλον τινὰ τόπον παραδίδωσιν ἀπὸ τῶν πρὸς τι. ἔστι δὲ ο λέγει

1 δὲ] γάρ B καὶ alterum om. A οὐκ ἀν εἴη—3 ἐπαινος] οὐ A 2 post δεῖξουεν
 add. καὶ aBP 5 ὅντα aBDP²: ὃν τὰ AP¹ 6 τε om. D τὸ alterum om.
 aAP ταῦτα—7 ὑπεροχὴ post 7 καὶ τινί transposuit B γάρ om. B, superscr. P²
 7 post γένος add. δὲ B 8 μίμησις] 'et in ras. is P² δὲ supra ras. P: γάρ B
 τε om. B 10 ἐρρήθη] η corr. P²: ἐρρήθη a 12 τιθῇ aP 13 αἰσιον B τὸ
 ἀντικείμενον P: ἀντικείμενον a 16 τῷ tertium om. aP 17 post αὐτῷ ras. 1
 lit. P τὰ prius scripsi: τὸ libri τὰ (delevi) ἀντικείμενα aBDP: τὸ ἀντικείμενον A
 πρὸς ταῦτα B 18 ο A 19 ἡμίσεως a καὶ prius A: om. aBDP η
 om. D 20 ἐπιληπτόν A αὐξησις B 22 γένος om. B: λέγεται A 24 δειχθῇ]
 δηχῇ, sed post 25 ἀντικείμενον, B 25 ὃν ex ὧν corr. B 28 post ἔκεινοις add.
 ὑπάρχει aB 29 ἄλλο a

τοιούτου· τῶν πρὸς τι τὰ μὲν ἔξι ἀνάγκης ἐν ἔκεινοις ἔστιν η̄ περὶ ἔκεινα πρὸς ἀ λέγεται, ως η̄ σύνθεσις λεγομένη πρὸς τὸ συγκείμενον ἔξι ἀνάγκης ἔστιν ἐν τῷ συγκειμένῳ πρὸς ὅ λέγεται· ὑμοίως καὶ η̄ συμμετρία· ἐν γάρ τῷ συμμέτρῳ πρὸς ὅ λέγεται· ἀλλὰ καὶ η̄ μονὴ μένοντος 5 οὐσα ἔξι ἀνάγκης ἔστιν ἐν τῷ μένοντι. ἐπιζητήσαι δ' ἀν τις περὶ τῆς ⁴⁹ ἔξεως, δ' καὶ αὐτὸς παρέθετο, εἰ ἔξι ἀνάγκης ἔστιν ἐν τούτῳ πρὸς ὅ λέγεται· λέγεται μὲν γάρ η̄ ἔξις ἔκτου, οὐκ ἔστι δὲ ἐν τῷ ἔκτῳ, ἀλλὰ η̄ ἐν ψυχῇ η̄ ἐν τῷ οὐ ἔστιν, εἰ μὴ τις λέγοι τὴν ἔξιν πρὸς τὸ ἔχον αὐτήν, οὐ πρὸς τὸ ἔχόμενον λέγεται, δ' καὶ πρὸς διλόγου αὐτής εἶπε. τὰ δὲ οὐκ 10 ἀνάγκη μὲν ἐν ἔκεινοις εἶναι η̄ περὶ ἔκεινα πρὸς ὅ λέγεται, ἐνδέχεται μέντοι αὐτὰ εἶναι ἐν αὐτοῖς. τούτουν ἔστιν η̄ ἐπιστήμη· λέγεται μὲν γάρ πρὸς ⁴⁵ τὸ ἐπιστητόν, οὐ μάρτιν ἔστιν ἐν τῷ ἐπιστητῷ (ἔξι ἀνάγκης), ἀλλ' ἔξι ἀνάγκης μὲν ἔστιν ἐν ψυχῇ, ἐνδέχεται δὲ αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐπιστητῷ εἶναι, πρὸς ὅ λέγεται. τῇ γάρ ψυχῇ ἔνεστιν ἐπιστήμη, ^(η̄) γε καν αὐτῆς ἐπιστήμην ἔχου· 15 οὗτο τῷ γάρ ἔσται η̄ ἐπιστήμη ἐν τῷ ἐπιστητῷ, αὐτῇ η̄ τῆς ψυχῆς, οὐ πᾶσα· οὐ γάρ πᾶσα ἐπιστήμη ἐν τῷ ἐπιστητῷ. οὐδὲ γάρ πᾶσα | ἐπιστήμη ¹⁷⁵ 175 ψυχῆν τὸ ἐπιστητὸν ἔχει· τὸ γάρ τὰς τοῦ τριγώνου δύο γωνίας δυσὶν δρυμαῖς ἵσας εἶναι ἐπιστητὸν μέν, οὐ μὴν διὰ τοῦτο ψυχή ἔστιν. διὸ η̄ τούτου ἐπιστήμη οὐκ ἐν τῷ ἐπιστητῷ. οὕτων γάρ αὐτὴν αὐτὴν μὴ ἐπιστηται, ἀλλο 20 δὲ τι η̄, τότε οὐκ ἔσται η̄ ἐπιστήμη ἐν τῷ ἐπιστητῷ· η̄ γάρ ἐπιστήμη τῶν μονιστῶν λέγεται μὲν πρὸς τὰ ἐπιστητὰ ὡν ἔστιν, οὐ μὴν ἐν τούτοις ἔστιν, εἰ γε πᾶσα ἐπιστήμη ἐν ψυχῇ. Ἰσως δὲ βέλτιον ἀντὶ τοῦ δύνατὸν ⁵ 5 δ' ἀν τις aBP: τις ἀν AD 6 αὐτὸς scripsi: αὐτὸς libri post ἐν add. τῷ A 7 μὲν γάρ] γάρ γάρ Λ η̄ om. D οὐκέτι aP 8 ἔστιν, εἰ μὴ corr. P² 9 πρὸς διλόγου] p. 124b34 10 περὶ] παρ' A 11 μὲν τοιαῦτα P¹, corr. P² αὐτοῖς] ἀλλοις D post τούτων add. ὡν B 12 ἔξι ἀνάγκης addidi 13 ἐν τῇ ψυχῇ B: η̄ ψυχὴ A δὲ αὐτὴν καὶ D: δὲ καὶ αὐτὴν aBP: αὐτὰ A πρὸς τὸ ἐπιστητὸν A 14 τῇ (μὲν add. a) γάρ—ἐπιστήμη aABD: εἰ η̄ ψυχὴ... (ras. 2 lit.) ἔστιν ἐπιστητή (ητὴ in ras. P²) P η̄ γε καν scripsi: τε καὶ ABD: καὶ aP ἐαυτῆς P, ἐ superser. P²: αὖ η̄ ψυχὴ λέγεται ᾱ ἔχειν a 15 ἔσται om. B αὐτῇ—16 ἐπιστητῷ om. AD αὐτῇ B: αὐτὴ aP (η̄ in ras. P²) η̄ τῆς ψυχῆς aB: η̄ ψυχὴ in ras. P² 15, 16 οὐ πᾶσα· οὐ γάρ πᾶσα B: // γάρ (in ras. P²) πᾶσα: ~~αὖ γάρ πᾶσα~~ P: οὐ γάρ πᾶσα a 18 εἶναι ισας D post μὴν add. δὲ A 19 αὐτὴ αὐτὴν P: αὐτὴ αὐτὴν aB: αὐτὴν αὐτὴ A: αὐτῃ αὐτὴν B μὴν A 20 η̄ add. P²: εἴη A ἔσται ι] ἔστιν A 21 τῶν μονιστῶν] ἐν τῷ ἐπιστητῷ A post μὲν add. γάρ Λ post μὴν add. καὶ B 24 ταύτην, τουτέστι τὴν om. B 25 μόνον aP τὸ om. A 26 ταῦτα A τῷ δύνατὸν δὲ D: τὸ γάρ δύνατὸν A 27 ante utrumque ἀλλο add. ἐν D post ὑπάρχειν intulit e vs. 23 τὴν ταύτην ταύτην γεγράφθαι A τουτέστι] του ante lac. P 28 ψυχῆς μόνον A ἀδύνατον aBP

1. 2 ἐν ἔκεινοις ὑπάρχει η̄ περὶ ἔκεινα ἔστι (ut in lemmate) B 5 δ' ἀν τις aBP: τις ἀν AD 6 αὐτὸς scripsi: αὐτὸς libri post ἐν add. τῷ A 7 μὲν γάρ] γάρ γάρ Λ η̄ om. D οὐκέτι aP 8 ἔστιν, εἰ μὴ corr. P² 9 πρὸς διλόγου] p. 124b34 10 περὶ] παρ' A 11 μὲν τοιαῦτα P¹, corr. P² αὐτοῖς] ἀλλοις D post τούτων add. ὡν B 12 ἔξι ἀνάγκης addidi 13 ἐν τῇ ψυχῇ B: η̄ ψυχὴ A δὲ αὐτὴν καὶ D: δὲ καὶ αὐτὴν aBP: αὐτὰ A πρὸς τὸ ἐπιστητὸν A 14 τῇ (μὲν add. a) γάρ—ἐπιστήμη aABD: εἰ η̄ ψυχὴ... (ras. 2 lit.) ἔστιν ἐπιστητή (ητὴ in ras. P²) P η̄ γε καν scripsi: τε καὶ ABD: καὶ aP ἐαυτῆς P, ἐ superser. P²: αὖ η̄ ψυχὴ λέγεται ᾱ ἔχειν a 15 ἔσται om. B αὐτῇ—16 ἐπιστητῷ om. AD αὐτῇ B: αὐτὴ aP (η̄ in ras. P²) η̄ τῆς ψυχῆς aB: η̄ ψυχὴ in ras. P² 15, 16 οὐ πᾶσα· οὐ γάρ πᾶσα B: // γάρ (in ras. P²) πᾶσα: ~~αὖ γάρ πᾶσα~~ P: οὐ γάρ πᾶσα a 18 εἶναι ισας D post μὴν add. δὲ A 19 αὐτὴ αὐτὴν P: αὐτὴ αὐτὴν aB: αὐτὴν αὐτὴ A: αὐτῃ αὐτὴν B μὴν A 20 η̄ add. P²: εἴη A ἔσται ι] ἔστιν A 21 τῶν μονιστῶν] ἐν τῷ ἐπιστητῷ A post μὲν add. γάρ Λ post μὴν add. καὶ B 24 ταύτην, τουτέστι τὴν om. B 25 μόνον aP τὸ om. A 26 ταῦτα A τῷ δύνατὸν δὲ D: τὸ γάρ δύνατὸν A 27 ante utrumque ἀλλο add. ἐν D post ὑπάρχειν intulit e vs. 23 τὴν ταύτην ταύτην γεγράφθαι A τουτέστι] του ante lac. P 28 ψυχῆς μόνον A ἀδύνατον aBP

ἐν ἐκείνοις εἶναι πρὸς ἂ λέγεται, ὡς ἔχει τὸ ἐγαντίον· αἰδύνατον γάρ αὐτὸν ἐν ἐκείνῳ εἶναι· εἰς γάρ ἄν θμα τὰ ἐγαντία. ἀλλ’ οὐδὲ τὸ διπλάσιον ἐν τῷ ἡμίσει· ὑμοίως οὐδὲ τὸ ὑπερέχον. οὕτης τοίνυν ἐν τοῖς πρός τι τοι-
αύτης διαφορᾶς εἴη ἄν τῶν μὲν ἐξ ἀνάγκης ἐν ἐκείνοις ὅντων πρὸς ἂ
5 λέγεται καὶ τὰ γένη τοιαῦτα, τῶν δὲ μὴ ἐξ ἀνάγκης μὲν ἐνδεχομένων δὲ
ἐν ἐκείνοις καὶ τὰ γένη ὑμοίως ἐν ἐκείνοις. καὶ τῶν ἀδυνάτων εἶναι ἐν τοῖς 15
πρὸς ἂ λέγεται καὶ τὰ γένη ὡσπάτως. οἷον συμμετρίας ἴσοτης· ἀμφότερα
γάρ ἐν τούτοις ἐστὶ πρὸς ἂ λέγεται· καὶ ἔξεως ὑδάθεσις· καὶ γάρ ταῦτα, ἐν
οἷς ἐστι, πρός ταῦτα καὶ λέγεται. πάλιν ἐπιστήμης ὑπόληψις· οὐδέτερον
10 γάρ αὐτῶν ἐξ ἀνάγκης ἐν τούτῳ πρὸς ἂ λέγεται, ἐνδέχεται μέντοι ποτὲ
ἐκάτερον αὐτῶν· ὑμοίως καὶ αἰσθήσεως ἀντιληψίς. τὸ δέ γε διπλάσιον 20
ὑπὸ τὸ πολλαπλάσιον καὶ ὑπὸ τὸ ὑπερέχον, καὶ τὸ ἐγαντίον ὑπὸ τὸ ἔτερον,
διότι ἐν τούτοις οὐδὲν οἶδόν τε εἶναι ἐν τούτῳ πρὸς ἂ λέγεται. ἄν οὖν
τι ἡ γένος τινῆς ἀποδεδομένον, αὐτὸν μὲν ἐξ ἀνάγκης ὃν ἐν τῷ πρὸς ἂ λέ-
15 γεται, πρὸς ἂ δὲ ἀπεδόνη μὴ οὗτοις ἔχῃ, ἡ ἔμπαλιν, ἀνασκευάζοιτο ἄν
καὶ δεικνύοιτο τὸ ἀποδοθὲν γένος οὐδὲ ἡ γένος· δεῖ γάρ τὸ τοιωτον εἰδος
• εἰς τὸ τοιοῦτον καὶ διαιτιον γένος τίθεσθαι. διὰ τοῦτο, ἐάν τις τῇ τῆς 25
μνήμης γένος τὴν μονὴν λέγων εἴναι τὴν μνήμην μονὴν ἐπιστήμης, οὐγ
ὑγιῶς ἀποδώσει τῷ τὴν μὲν μονὴν πρός τι οὖσαν ἐξ ἀνάγκης ἐν ἐκείνῳ
20 εἴναι οὐ ἐστι μονή· ἐν γάρ τῷ μένοντι ἡ μονή· ἡ δὲ μνήμη οὐκ ἐν
ἐκείνῳ οὐ ἐστι μνήμη· πᾶσα γάρ μνήμη ἐν ψυχῇ, οὐ πᾶσα δὲ μνήμη
ψυχῆς. εἰ οὖν ἡ μνήμη μονὴ ἐπιστήμης, ἐσται ἐν τῇ ἐπιστήμῃ· ἐπει γάρ
πᾶσα μονὴ ἐν ἐκείνῳ οὐ ἐστι μονή, καὶ ἡ τῆς ἐπιστήμης μονὴ εἴη ἄν
ἐν τῇ ἐπιστήμῃ· τοῦτο δὲ ἀτοπον· οὐ γάρ ἐν ἐπιστήμῃ ἡ μνήμη ἀλλ’ ἐν 30
ψυχῇ. ἔδειξε δὲ πῶς ἀνάγκη, ἐν ᾧ τὸ γένος ἐστίν, εἴναι καὶ τὸ εἰδός.
ἡ γάρ προστιθεμένη διαφορὰ τῷ γένει οὐ μετατίθησιν αὐτό, ἀλλὰ ἐν τίνι
τοῦ κοινῶς λεγομένου ἐστὶ μηγένει· ἐστι δὲ τὸ εἰδός καὶ τὸ γένος μετὰ τῆς
διαφορᾶς. οὕτω δ’ ἄν δεικνύοιτο τις διη μηδὲ σωτηρία αἰσθήσεως ἡ μνήμη.
ἡ μὲν γάρ σωτηρία τῆς αἰσθήσεως ἐν αἰσθήσει· πᾶσα γάρ σωτηρία ἐν
35 ἐκείνῳ οὐ ἐστι σωτηρία· ἡ δὲ μνήμη οὐκ ἐν αἰσθήσει ἀλλ’ ἐν ψυχῇ· οὐ το
γάρ αἰσθήσης τὸ μνημονεῦν. ἀλλὰ καὶ διη μηδὲ ἐστι τὸ πάθος ἐν γένει
τῇ ὄρμῃ, ὡς οἱ ὄριζμενοι αὐτὸν λέγουσιν ὄρμην ἀλογον, διὰ τούτου ἄν δει-
κνύοιτο τοῦ τόπου. εἰ γάρ πᾶσα ὄρμη διωκτοῦ ἐστι καὶ πρὸς τοῦτο λέ-
γεται, οὐκ ἐστι δὲ ἡ ὄρμη ἐν τῷ διωκτῷ ἀλλ’ ἐν ψυχῇ, οὐκ ἄν εἴη ἐν
40 τῷ πρὸς ἂ λέγεται· τὸ δὲ πάθος πεπονθότος ὃν πάθος ἐξ ἀνάγκης ἐστίν
ἐν τῷ πεπονθότι πρὸς ἂ λέγεται. διὸ καὶ εὐλογώτερον κίνησιν αὐτὸν λέγειν.

1 γάρ scripsi: δὲ libri 2 ἀν om. D 4 post ἂ add. νῦν B 5 an ἐνδεχομένως?
6 ἐν τοῖς om. D 8 ἐν prius om. aBP 10 ἐξ ἀνάγκης—
διαθέσεως] καὶ διαθέσεως D 10 ἐξ ἀνάγκης—
αὐτῶν (11) om. B 11 καὶ τῇ αἰσθήσει A 12 πολλάσιον D 10 ὑπὸ τὸ alterum om. B
15 ante μὴ add. εἰ a: non liquet P 17. 18 τῇ τῆς ἐπιστήμης B 19 ἀποδίδωσι A
μὲν om. a 20 ἡ δὲ corr. P²: εἰ δὲ A post δὲ add. ὡς AB: ras. 2—3 lit. P
22 ἡ om. A μνήμη μόνη] μονήμη B ἐπει — τῇ ἐπιστήμῃ (24) om. B 27 λε-
γομένου] οὐ in ras. D 29 γάρ prius om. A 31 καὶ om. A 34 οὐκέτι B
36 post ὁ add. καὶ aBP καὶ om. aBP λέγει A

ώς γάρ τὸ πάθος ἐν τῷ πρὸς δὲ λέγεται. οὗτα καὶ ἡ κίνησις· ἐν γὰρ τῷ κινουμένῳ ἡ κίνησις, πρὸς δὲ καὶ λέγεται. λέγουσι δὲ κίνησιν τὸ τοῦ πάθους γένος ὄριζμενοι τὸ πάθος κίνησιν κατὰ ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἥδος ἡ λυπηροῦ. εἰ οὖν εἴη ἡ ὅρμη τοῦ ὀρμῶντος ὄρμη, εἴη δὲν καὶ αὐτὴ ἐν 5 ἔκεινω πρὸς δὲ λέγεται.

Λέγει δὲ τὸν εἰρημένον τόπον κοινὸν εἶναι καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκός. καὶν γάρ μὴ γένος μὲν συμβεβηκός δὲ τῆς μνήμης ἡ μονὴ ἀποδοθῇ, τὸ 45 ἄτοπον ἀκολουθήσει. θτε γάρ συμβεβηκεν ἡ μνήμη τῇ ἐπιστήμῃ, τότε ἐξ ἀνάγκης ἡ μνήμη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἔσται, ὥπερ ἄτοπον λέγειν· πᾶσα γάρ 10 μνήμη καὶ ἀεὶ ἐν ψυχῇ.

p. 125b15 Πάλιν εἰ τὴν ἔξιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἔθηκεν ἡ τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν ἔξιν.

Ο παραδιδόμενος τόπος τοιούτος ἔστιν· δοκεῖ τῶν μὲν ἔξεων | 176
εἶναι γένος, τῶν δὲ ἐνέργειῶν ἐνέργεια· ἀν οὖν ἐναλλάττη τις καὶ ἡ τῆς
15 ἔξεως ἐνέργειαν ἀποδῷ γένος ἡ τῆς ἐνέργειας ἔξιν, οὐχ ὅγιας ἀποδέδωσιν·
διὸ ἀνασκευασθήσεται τὸ ἀποδοθὲν γένος. οὕτως ἀμαρτάνει δὲ τῆς αἰσθή-
σεως λέγων γένος τὴν κίνησιν· ἔξεως γάρ ἐνέργειαν γένος ἀποδέδωκεν· ἔστι
γάρ ἡ μὲν αἰσθησις ἔξις, ἡ δὲ κίνησις ἐνέργεια. ἡ γάρ κατὰ τὴν ἐνέργειαν
20 αἰσθησις κίνησις, οὐχ ἀπλῶς. πάλιν δὲ λέγων τὴν μνήμην ἔξιν
καθεκτικὴν τὴν ἐνέργειαν ἐν ἔξει γένει τίθησιν· ἡ γάρ μνήμη ἐνέργεια,
οὐχ ἔξις· ἡ γάρ κατὰ τὸ μνημονεύειν ἐνέργεια γινομένη μνήμη κυρίως.
οὗτοι λέγουσιν οἱ ὄριζμενοι αὐτὴν ἔξιν καθεκτικὴν ὑποληψεως.

Λέγει δὲ διμαρτάνειν καὶ τοὺς τὰς ἔξεις ἐν γένεσι τιθέντας ταῖς δυνά-
μεσι ταῖς παρακολουθούσαις αὐταῖς. εἰσὶ γάρ τινες δυνάμεις ἔξεσι τισι δο- 10
25 κοῦσαι παρακολουθεῖν, αἵς γράσαντ' ἀν., εἰ ἐν τούτῳ γένοιντο πρὸς δὲ
εἰσιν αἱ δυνάμεις γράσιμοι· οὐ μὴν καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ εἰσιν αὐτῶν· διὸ εἰλε-
ᾶν ἐν αὐταῖς καθ' ὑπόθεσιν. οἷον τῇ πραότητι ἔξει οὕσῃ παρακολουθεῖ ἔξ-

1 post γάρ prius add. καὶ A post τῷ prius add. πεπονθότι a et in ras. (praeter priorem π) P² πρὸς δὲ καὶ a et in mrg. P² 2 τὸ om. aP 3 an <οἱ> ὄριζμενοι? cf. vs. 22
ὄριζμενοι a τὸ δὸν aP (δὸν in ras. P²) ॥] " in ras. P² 4 λυπηροῦ ABDP¹: λυπηρόν
aP² ἡ (post οὖν) A εἰς[alterum] εἰ in ras. 4—5 lit. P² αὐτὸς D 7 καὶ
scripsi: δὲ libri μὲν om. aBP 8 γάρ om. D τῇ ἐπιστήμη a: τῆς ἐπιστήμης
ABDP 9 ἡ μνήμη ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἔσται D: ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἔσται ἡ μνήμη aAP: ἔστιν
ἐν τῇ μνήμη ἡ ἐπιστήμη B 10 post ἐν add. τῇ AA 13 ἔξις] inter εἰ et ι ras. 1
lit. P 14 ἐνέργεια] ἐνέργειας P οὖν in ras. P²: μὴ B ἡ] εἰ A 15 ἐνέργεια
ἀποδώῃ A 16 τῆς om. D 17 γένος prius add. P² 18 ἔξις, ἡ δὲ κίνησις om. P
γάρ alterum post 19 ἐνέργειαν transposuit A 19 αἰσθησις scripsi: αἰσθητικὴ aABP: αἰ-
σθητικὴν, sed ante ἐνέργειαν, D κίνησις] εἰ in ras. 4 lit. P² 20 γένος A 21 post
ἐνέργεια delevit οὖν ἔξις D γιγνομένη aP μνήμη scripsi: η μὴ libri 22 κα-
θεκτὴν B 24 εἰσὶ γάρ—κρατήσει (p. 345,5) Suidas sub v. ἔξις ὑπόθεσεως 24. 25 δο-
κοῦσαι παρακολουθεῖν] παρακολουθοῦσαι B 26 εἰσιν aA: ἔστιν BDP αὐτῶν scripsi:
αὐτῇ libri 26. 27 εἰεν ἀν] εἰ B 27 ἐν om. D αὐταῖς] ταῖς A ἔξει οὕσῃ
ex ἔξιούσῃ corr. P² παρακολουθοίγι B post παρακολουθεῖ addl. η δύναμις aP Suid.

ὑποθέσεως τὸ δύνασθαι κρατεῖν ὀργῆς ἀμέτρου τε καὶ μὴ προσηκούσῃς,
εἰ̄ ποτε ἐμπέσοι· ἔστι μὲν γάρ η̄ πραότης ἀοργησία τῆς τοιαύτης ὀργῆς,
ἔχειν μέντοι δύναμιν τοιαύτην λέγοιτ̄ ἀν̄ ὥστε, καὶν ὀργισθῆ, κρατήσαι τοῦ 15
πάθους. ἐξ ὑποθέσεως οὖν η̄ δύναμις αὐτῇ τῇ πραότητι ἔπειται· εἰ̄ γάρ
δ̄ ὀργισθείη, κρατήσει. ἀν̄ δή τις τῆς πραότητος γένος ἀποδῷ ἐγκράτειαν καὶ
• ὀρίσγεται αὐτῇ ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρμῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γάρ τὸ ἐξ
ὑποθέσεως τινι ἀκολουθοῦν καὶ οὗτως, ως ἐμήκαμεν, εἴη ἀν̄ καὶ γένος. τὸ
μὲν γάρ γένος ἀχώριστον· ἐπὶ δὲ τῆς πραότητος οὐκ̄ δεῖ η̄ ἐγκράτεια τῆς 20
ὀργῆς, ἀλλ̄ ἐξ ὀργισθῆ, τότε, ὅτε μηδὲ κυρίως πρᾶθε τις. ὄμοιως ἀμαρ-
10 τάνει καὶ ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φύβων η̄ τὴν δικαιοσύνην ἐγ-
κράτειαν κερδῶν. ἀνδρεῖος μὲν γάρ κυρίως οὐ ἀφοβίος, ὕσπερ καὶ πρᾶχος οὐ
ἀόργητος, οὓς ἀπαθεῖς εἰπε κατὰ τὰ τοιαῦτα πάθη· οὐ δὲ ἐγκρατής οὐ κατὰ
ἀπάθειαν λέγεται ἀλλὰ κατὰ τὸ πάσχειν μὲν μὴ ἀγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν
παθῶν. καὶ η̄ δικαιοσύνη δὲ ἐν ἀποχῇ μᾶλλον κερδῶν η̄ ἐν ἐγκρατείᾳ. εἰ̄ 25
οὖν τὸ μὲν γένος ἐν τῷ τί ἔστι, τὰ δὲ ἐξ ὑποθέσεως τίθεται αὐτοῖς
ἔπειθαι, οὐκ̄ ἀν̄ εἰ̄ν αὐτῶν γένη.

p. 125b28 Ἐνίστε δὲ καὶ τὸ παρακολουθοῦν ὑπωσοῦν ώς γένος τι-
θέασιν.

Ἐπεὶ τὰ γένη τοῖς εἰδέσι παρακολουθεῖ, εἰ̄ ξδη τινὲς τὰ διπωσοῦν τισι
20 παρακολουθοῦντα γένη αὐτῶν ἀποδίδασιν, ἀμαρτάνουσιν· οὐ γάρ τὸ διπω-
σοῦν παρακολουθοῦν τινι γένος. τῇ γοῦν ὀργῇ παρακολουθεῖ μὲν η̄ λύπη,
οὐ μὴν ώς γένος, ώς οἷονταί τινες· οὐ γάρ η̄ ὀργὴ λύπη, οὐδὲ διὰ τοῦτο 30
ἔστιν η̄ λύπη η̄ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ⟨η̄⟩ ὀργὴ ἔστιν, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ
λύπῃ ⟨η̄⟩ ὀργή· προτέρα γάρ η̄ λύπη γίνεται τῇς ὀργῆς· λυπηθεῖς γάρ τις ώς
25 η̄ δικαιημένος ὀργίζεται. οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος ώς προϋπάρχειν χρόνῳ τοῦ
εἶδους· οὐ γάρ πρῶτων ζῴων γίνεται, εἴτα ἐκ τούτου ἀνθρωπος, ἀλλ̄

1 τε om. D	3 ἔχει A, Bpr.	λέγοιτ̄ ἀν̄ om. A	3. 4 τοῦ πάθους κρατῆσαι A	
4 αὐτῇ A:	αὐτῇ B	τῇ om. D	ἔσεται P	5 κρατήσειν A: κρατῆσαι B
ἀν̄—ἀχώριστον (8) Suidas sub v. πραότης			ἀν̄ AP: δὲ ABD Suid.	ἀποδίδωσιν B
ante ἐγκράτειαν add. τὴν a Suid.		6 ὄρισαι A	7 τινι om. D	post τινι add.
κατὰ δύναμιν ᾱ ἀκολουθεῖν A: παρακολουθοῦν B			καὶ alterum add. P ²	8 post
γένος add. δεῖ καὶ ᾱ δεῖ η̄] ἀν̄ εἴη ᾱ		9 μηδὲ scripti: μήτε ABDP: μὴ a		
11 ante πρῶτος add. ο̄ A	12 ἀποθεῖς A	ο̄ δὲ ἐγκρατής—παθῶν (14) Suidas sub v. ἐγκρατής	10 διὰ τὸ Suid.	11 ἐν ἐγκρα-
		13 διὰ τὸ Suid.	14 δὲ om. D	τείᾳ ap ² : η̄ ἐγκράτεια D: ἐγκράτεια ABP ¹
			15 ἐν τῷ AP: τὸ AD, superser. B	15 ἐν τῷ AP: τὸ AD, superser. B
			τὰ	τὰ
		scripti: τὸ libri	16. 17 τίθεται αὐτοῖς ἔπειθαι D:	scripti: τὸ libri
			16 εἴη αὐτῶν γέ- νος a	17 ὑπωσοῦν ex corr. add. D
			18 el̄ ξδη scripti cf. p. 358, 26: el̄ δή	18 οἰδηποτε τρόπῳ suprad διπωσοῦν scriptum B
			aABD: ξδη P	20 παρακολουθοῦντά
			οὐ γάρ—εἶδους (26) Suidas sub v. ὀργὴ	τισι a
				22 post ὀργὴ add. η̄ B
			οὐδὲ]	οὐδὲ]
			οὐ B	23 η̄ primū om. aA
				η̄ tertium Suid.: om. aABD: ras. 1 lit. P
				24 η̄ prius Suid.: om. libri
				τῆς ὀργῆς] η̄ compend. P ² , itemque p. 346, 3
				25 προϋπάρ- γον AD Suid.
				26 οὐ] ώς D
				ἐκ τούτου om. P
				post τούτου add. ο̄ B

οἱ ἀνθρωποις ἄμα καὶ ζῷόν ἐστι, καὶ τὸ ζῷον τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἔστι, διότι ἀνθρωπος ἔστι. τὸ δὲ ὅστε ἀπλῶς η̄ ὁργὴ οὐκ ἔστι λύπη εἰπεν³⁵ ὡς ἔσον τῷ ὅστε οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς ὁργῆς η̄ λύπη· τὸ γάρ ποιητικόν τινος καὶ προϋπάρχον κατὰ χρόνον [ἐν τῷ αὐτῷ] οὐ γένος. 5 καὶ οἱ τῆς πίστεως δὲ τὴν ὑπόληγψιν γένος ἀποδιδόντες ὄμοίως ἀμαρτάνουσιν. ἀκολουθεῖ μὲν γάρ τῇ πίστει η̄ ὑπόληγψις· η̄ γάρ πίστις ὑπόληγψις· ἀδύνατον γάρ χωρὶς ὑπόληγψις πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἰόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληγψιν εἶναι· δὲ ἔδειξε πάνυ ἐντρεχῶς διὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι τὴν⁴⁰ αὐτὴν ὑπόληγψιν ἔχοντα ποτὲ μὲν πιστεύειν ποτὲ δὲ οὐ. δὲ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ 10 γένους· ἀδύνατον γάρ τὸ αὐτὸν ποτὲ μὲν ἀνθρωπον εἶναι ποτὲ δὲ μή, καὶ τὸ αὐτὸν χρῶμα ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι ποτὲ δὲ μή· μεταβάλλον γάρ η̄ ἀνθρωπος οὐδὲ ζῷον ἔτι. ὅστε οὐδὲ η̄ ὑπόληγψις η̄ αὐτὴ μένοι ἀν οὐ μετὰ πίστεως οὖσα τῇ ἐν πίστει· συναναρτεῖται γάρ τὸ γένος ἐκάστω⁴⁵ ἐν φῷ ἐστιν ἀναιρουμένῳ. η̄ δὲ ὑπόληγψις καὶ πρότερον η̄ χωρὶς πίστεως, 15 καὶ πάλιν μεταβαλοῦσα ἐκ τοῦ πίστις εἶναι καὶ μηκέτι πίστις οὖσα ἔτι ὑπόληγψις μένει· οὐ γάρ κεκάλυται τις τὴν αὐτὴν περὶ τινος ὑπόληγψιν ἔχων ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μή, οἷον ὑπόληγψιν ἔχων περὶ τῆς ψυχῆς διτὶ ἀδύνατος οὐ κεκάλυται πρότερον πιστεύων αὐτῇ ὅστερον διά τινας λόγους μηκέτι πιστεύειν. τὸ αὐτὸν δὲ ἐστι τὸ νῦν | ἐπὶ τῆς πίστεως¹⁷⁵ 20 καὶ τῆς ὑπόληγψις εἰρημένον τῷ ἐπὶ τῆς ὁργῆς τε καὶ λύπης εἰρημένῳ· καὶ γάρ ἐπ’ ἔκεινων ἐνδέχεται τὸ τὴν αὐτὴν λύπην καὶ χωρὶς ὁργῆς εἶναι καὶ μετ’ ὁργῆς. ἀν δέ τις μὴ συγγωρῇ τὸ ἐνδέχεσθαι τὴν αὐτὴν ὑπόληγψιν ἔχοντα ποτὲ μὲν πιστεύειν ποτὲ δὲ μὴ τῷ ἕγεισθαι πάντως τὸν ὑπολαμβάνοντα καὶ πιστεύειν, ὄμοιογήσει διὰ τούτου διτὶ μὴ γένος η̄ ὑπόληγψις⁵ 25 τῆς πίστεως· γίνεται γάρ ἐπ’ ἵσης η̄ τε πίστις καὶ η̄ ὑπόληγψις, εἴ γε η̄ μὲν πίστις ὑπόληγψις, πᾶς δὲ η̄ ὑπολαμβάνων πιστεύει· οὐκ ἐπ’ ἵσης δὲ τὸ γένος τῷ εἰδεῖ.

p. 126 a 3 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ ἐν τινι τῷ αὐτῷ ἄμφω πέφυκε γίνεσθαι.

Δεῖν φησι γένους τινὸς ἀποδιδέντος καὶ τοῦτο ὥρᾶν, εἰ ἐν τῷ αὐτῷ

1 ἄμα οἱ ἀνθρωποις B	τὸ alterum corr. ex τῷ B	2 ἔστι om. aB	3 τῷ
om. P	4 κατὰ χρόνον corr. ex ἐν τῷ χρόνῳ B	ἐν τῷ αὐτῷ delevi	5 καὶ οἱ—
πιστεύειν (19) Suidas sub v. πίστις	ἀμαρτάνουσιν ὄμοίως aP	6 η̄ γάρ· ὑπόληγψις	om. B
η̄ alterum AD Suid.: εἰ aP	7 γίνεσθαι AD Suid.: γενέσθαι aBP	οἰόν	τε ABD Suid.: οἴονται aP
add. δὲ A	εἶναι om. D	τε AB	7. 8 ἐπιστήμης P
εἶναι om. D	μεταβάλλει Λ: μεταβάλλον P ¹ , corr. P ²	9 οὐ om. A	9 οὐ om. A
εἶναι B Suid.	η̄ prius om. A	11 post αὐτὸν	11 post αὐτὸν
μένοιεν (om. ἀν) A	μένοιεν (om. ἀν) A	12 εἴτε	add. δὲ A
τῇ πίστει ADP: ἐν πίστει B: om. a Suid.	13 τῇ ἐν πίστει scripsi: ἐν	13 τῇ	εἶναι om. D
τῇ πίστει ADP: ἐν πίστει B: om. a Suid.	14 τῇ πίστει scripsi: ἐν	14 τῇ	τῇ πίστει B: om. a Suid.
φῷ ἐστιν ἐκάστῳ α	15 μεταβάλλουσα ΛBP	15 εἴτε om. P	15 μεταβάλλουσα ΛBP
16 μένει] εἶναι B	γάρ καὶ κώλυται (sic) Λ	16 ὑπόληγψιν περὶ τινος D	16 ὑπόληγψιν περὶ τινος D
πιστεύειν D	δὲ om. P	17 αὐτῇ	δὲ om. P
19 post πιστεύειν add. αὐτῇ (e vs. 17) B	20 τε super-	20 τε super-	20 τε super-
P ¹	22 συγγωροῦτη P	22 συγγωροῦτη P	22 συγγωροῦτη P
25 η̄ τε scripsi: τε η̄ aBD: τε P	23 post δὲ add. καὶ A	23 post δὲ add. καὶ A	23 post δὲ add. καὶ A
om. aP: post πέφυκε habet Arist.	28 εἰ add., ἐν corr. P ²	28 εἰ add., ἐν corr. P ²	28 εἰ add., ἐν corr. P ²
	τὸ αὐτὸν A(B)	τὸ αὐτὸν A(B)	τὸ αὐτὸν A(B)
	ἄμφω	ἄμφω	ἄμφω
	γίνεσθαι P	γίνεσθαι P	γίνεσθαι P
	29 δεῖ A	29 δεῖ A	29 δεῖ A

πέφυκε γίνεσθαι τό τε ὡς εἰδος τεθέν καὶ τὸ ἀποδοθέν ὡς γένος αὐτοῦ· ἐν ὦ γάρ τὸ εἰδος, καὶ τὸ γένος. ἐν ὦ γάρ τὸ λευκόν, ἐν τούτῳ καὶ τὸ χρῶμα· ἄμφω γάρ ἐν σώματι· καὶ ἐν ᾧ γραμματική, καὶ τὸ ἐπιστήμη· ἄμφω γάρ ἐν ψυχῇ. ἀλλούν τὸ ἀποδοθέν τινος γένος μὴ ἐν τῷ 5 αὐτῷ γένηται ἐν ὦ τὸ εἰδος ἀλλὰ ἐν ἄλλῳ, ἀναπτευασθήσεται κατὰ τὸν τόπον τοῦτον καὶ δειγμήσεται ὅτι μὴ ἔστι γένος. οἷον ὃν τῆς αἰσχύνης θῆτις γένος τὸν φόβον ἡ τῆς ὀργῆς τὴν λύπην, οὐ καλῶς θήσεται, εἴ γέ ἔστιν ἡ μὲν αἰσχύνη ἐν τῷ λογιστικῷ, ὁ δὲ φόβος ἐν τῷ θυμοειδεῖ, καὶ ἡ μὲν λύπη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ (καὶ γάρ ἡ ἡδονή, ἡς ἡ ἐπιθυμία, ἐν τούτῳ), 10 ἡ δὲ ὀργὴ ἐν τῷ θυμοειδεῖ. δομοίως δειγμήσεται μηδὲ τῆς φιλίας ἡ 15 βούλησις γένος, εἴ γε ἡ μὲν βούλησις ἐν τῷ λογιστικῷ, ἡ δὲ φιλία ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ. πῶς δὲ εἶπε τὴν αἰσχύνην ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀξιον ζητεῖν, εἴ γε πάθος, τὰ δὲ πάθη ἐν τῷ παθητικῷ γίνεται. ητοι οὖν ἀπλούστερον καὶ κοινότερον κέχρηται τῷ παραδείγματι, ἡ διὰ τὴν αἰδῶ δοκεῖ γάρ ἡ αἰδῶς 20 μετὰ λόγου τινὸς εἶναι. καὶ ἡ δὲ ἡ μὲν αἰσχύνη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ δὲ φόβος ἐν τῷ θυμικῷ, καὶ οὕτως οὐ γένος. ὅτι δὲ ἡ λύπη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ, 25 εἴδειξ διὰ τοῦ ἐναντίου εἰπὼν ἐν τούτῳ γάρ καὶ ἡ ἡδονή, καὶ ἡ φιλία δὲ ὥσπερ φίλησις ἀν εἴη λεγομένη ὑπ' αὐτοῦ. οὕτως οὐδὲ ἡ ἀνδρεία ἐπιστήμη· ἡ μὲν γάρ ἐν τῷ ἀλόγῳ, ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐν τῷ 20 λογιστικῷ.

λέγει δὲ γρήσιμον τὸν τόπον τοῦτον εἶναι καὶ πρὸς τὸ συμβεβηκός· δοκεῖ γάρ καὶ τὸ συμβεβηκός καὶ τὸ ὦ συμβεβηκεν ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι. τοῦτο δὲ ἐπὶ τούτων ἀν λέγοιτο ἐν οἷς καὶ τὰ ὑποκείμενα ἐν ἄλλοις πέφυκε γίνεσθαι. οὐ γάρ δὴ τὸ σῶμα καὶ τὸ χρῶμα ἐν τῷ αὐτῷ * * * * ἐν ὦ 25 δὲ ἡ ὀργὴ, ἐν τούτῳ καὶ ἡ ζέσις, δ συμβέβηκε τῇ ὀργῇ· ἀλλὰ καὶ ἐν ὦ ἐπιφάνεια, ἐν τούτῳ καὶ τὸ χρῶμα, δ συμβέβηκε τῇ ἐπιφανείᾳ· καὶ ἐν ὦ τὸ χρῶμα, ἐν τούτῳ καὶ τὸ ὄραν, δ συμβέβηκε τῷ χρώματι. ὥστε οὐκ ἐπὶ τῶν ψυχικῶν μόνον ἔξεων τε καὶ παθῶν τὸ εἰρημένον λέγοιτ' αὖ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τούτων καθόλου δ καὶ αὐτὰ ἐν ἄλλοις πέφυκε γίνεσθαι. ὥστε, 30 εἴ τι εἴη συμβεβηκός τινι ἀποδιδόμενον, δ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ, οὐκ ἀν εἴη 30 συμβεβηκός. πῶς οὖν τοῖς αἰδούμενοις τὸ ἐρυθριαν συμβέβηκεν; οὐ γάρ

1 γίνεσθαι P ὡς γένος αὐτοῦ ἀποδοθέν aB 2 γάρ alterum] τ A 4 ἐν prius corr. P²
6 τις αἰσχύνης θῆτις A 9 ἡ (om. A) ἡδονὴ ἡς ἡ (ἡ om. D) ἐπιθυμία AD, Beort.: ἡ ἐπιθυμία ἡς ἡ ἡδονὴ a, Bpr.: ἡ ἡδονῆς ἡ ἐπιθυμίας P 12 post αἰσχύνην add. εἶναι A
post λογιστικῷ add. τὴν δὲ φιλίαν ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ A 13. 14 ἀπλούστερως καὶ κοινότερώς A 15 ἡ δὲ corr. ex ἡδε P² μὲν οὐ. A 16 θυμητικῷ a
18 οὕτω δὲ a 19 ἀλόγῳ AD: λόγῳ P: λόγῳ τῷ θυμικῷ aB 22 δοκεῖ γάρ καὶ τὸ συμβεβηκός om. P¹, signum, cui nihil in mrg. respondet, appinxit P² συμβέβηκεν ἐν] συμβέβηκε P, ε in ras. 2—3 lit. P² 23 ἀν om. P 24 γίνεσθαι P οὐ aBD: οὐδὲ AP
(ε in ras. P²) δὴ om. aBP supple οὐδὲ τὸ θυμοειδές καὶ ἡ ζέσις ἐν τῷ αὐτῷ
δὲ AD: γάρ aBP δὲ om. P 25 ζέσις P: ζέσις a 27 post συμβέβηκε add. καὶ aB 28 φυσικῶν A ζέσις μόνον καὶ τῶν παθῶν D 29 πέφυκε γίνεσθαι πέφυκεν
A: γίνεσθαι πέφυκεν P 30 εἴη prius A: ἡ BDP: ἡ a συμβεβηκός D: συμβεβηκότος aABP ἀποδιδόμενον D: ἀποδεδόμενον AB, Bpr.: ἀποδιδόμενον (sic) a, P¹corr.
οὐκ ἀν D: om. aABP 31 συμβεβηκός ADP: οὐ συμβέβηκε aB οὐκ om. aB

ἐν τῷ αὐτῷ· τὸ γάρ ἐρυθριῶν ἐν ἐπιφανείᾳ· η̄ τοῖς φοβουμένοις τὸ
ώχριῶν;

p. 126a17 Πάλιν εὶ κατά τι τὸ εἰδὸς τοῦ εἰρημένου γένους
μετέχει.

- 5 Οὐγ̄ ὁμοίως. εὶ τι τοῦ γένους μετέχει καὶ τοῦ συμβεβηκότος· τοῦ
μὲν γάρ συμβεβηκότος οἶνός τε τι καὶ κατά τι μετέχειν, ὡς τοῦ λευκοῦ τὸ
σῶμα, ὁμοίως καὶ τὸν ἀνθρωπὸν· τοῦ δὲ γένους ἀδύνατον· ὁ γάρ ἀνθρωπὸς
οὐ κατά τι τῶν αὐτοῦ τοῦ ζῴου μετέχει· οὐ γάρ ἔστι κατά τι ζῷον 33
ὁ ἀνθρωπὸς, οὐδὲ η̄ γραμματικὴ κατά τι ἐπιστήμη. ἐὰν οὖν γένος τυνὸς
10 ἀποδοθῇ τι, οὐ κατά τι μετέχει τὸ ἀποδοθὲν ἐν γένει αὐτῷ, ἀναιρέσομεν
αὐτό. οὕτως. ἀλλ τοῦ ζῷου γένος τὸ αἰσθητὸν τις ἀποδῆ, ἐπεὶ τὸ ζῷον
κατά τι τῶν αὐτοῦ αἰσθητόν, οὐκ αὐτοῦ γένος ἀλλ εἴη· ὁμοίως καὶ τὸ
ὄρατόν· κατὰ γάρ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αἰσθητόν τε
καὶ ὄρατόν· οὐ γάρ καὶ κατὰ τὴν ψυχήν.
- 15 Ἀμαρτάνουσι δέ τινες καὶ οἱ τοῦ ὅλου τὸ μέρος γένος ἀποδιδόντες·⁴⁰ τὸ
μὲν γάρ μέρος τοῦ ὅλου οὐ κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος δῆλον ὅτι κατη-
γορεῖται. οὕτως ποιοῦσι οἱ τὸ ζῷον ὄριζόμενοι σῶμα ἔμψυχον· ὡς γάρ
ἐν γένει τῷ σώματι τιθέσαι τὸ ζῷον, δέ μέρος ἔστιν αὐτοῦ. τοιοῦτον καὶ
τὸ λέγειν τὸν πηλὸν εἶναι γῆν ὑγρῷ πεφυρμένην.

20 p. 126a30 Ὁρὰν δὲ καὶ εὶ τι τῶν ψεκτῶν η̄ φευκτῶν εἰς δύναμιν
η̄ τὸ δύνατὸν ἔθηκεν.

- 'Ἐπειδὴ δοκεῖ πᾶσα δύναμις η̄ κατὰ τὸ πεφυκέναι λεγομένη ἀγαθὸν 45
εἶναι, τόπον τινὰ καὶ ἀπὸ τούτου πρὸς τὴν τῶν γενῶν ἀνασκευὴν χρήσιμον
παραδίδωσιν. εὶ γάρ τις τῶν ψεκτῶν τινος καὶ φευκτῶν γένος δύναμιν
25 ἀποδοίη, ἀνασκευάσομεν αὐτό· οὐ γάρ οἶνός τε κακοῦ γένος ἀγαθὸν εἶναι·
οἷον ἄλλος τις τὸν κλέπτην η̄ σοφιστὴν η̄ διάβολον ὄριζόμενος λέγῃ τὸν
μὲν διάβολον τὸν δύναμενον διαβάλλειν καὶ ἐχθρὸς ποιεῖν τοὺς φίλους, τὸν δὲ
κλέπτην τὸν δύναμενον λάθρῳ τὰ ἀλλότρια ὑφαιρεῖσθαι, τὸν | δὲ σοφι- 176'
στὴν τὸν δύναμενον ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. οὐδεὶς γάρ
30 τούτων τοιοῦτος ἔστι τῷ δύνασθαι ἀλλὰ τῷ προαιρεῖσθαι τοιαῦτα· πᾶς γάρ
φαῦλος κατὰ τὴν προαιρεσιν τοιοῦτος· δύναμιν μὲν γάρ καὶ οἱ ἀγαθοὶ¹
ἔχουσι τὸν τὰ φαῦλα δρᾶν, ἀλλ οὐ δρῶσιν αὐτὰ τῷ μὴ προαιρεῖσθαι.

1 ἐπιφάνεια omisso ἐν A   η̄ D   5 εὶ delendum censeo   6 οἶν τε εχ οἴονται
corr. P² itemque vs. 25   9 η̄ δὲ omisso οὐ A   οὖν om. aB   10 οὖ] καὶ A
μετέχει κατά τι D   11 ἀποδῶ τις D   12 ἀν εἴη γένος αὐτοῦ aB   καὶ D
14 καὶ om. aB   15 τινες om. aB   19 γῆν εἶναι D   γῆν] γ in ras. P²
20 φευκτῶν η̄ ψεκτῶν A   22 δοκεῖ e corr. add. D   24 εὶ γάρ τις—προαιρεῖσθαι (32)
Suidas sub v. δύναμις   γένους A   25 αὐτὸν D   26 post utrumque η̄ add. τὸν
aB   λέγει A   27 τὸν prius om. D   βάλλειν P   28 ἀφαιρεῖσθαι Suid.
30 τὸ — τὸ A   πᾶς — 31 τοιοῦτος om. Suid.   πῶς a   31 δύναμιν — δύνασθαι
(p. 349, 1), quae post 30 τοιαῦτα collocant aABP, om. D, transposui   32 τοῦ om. B

κοινότερον δὲ εἶπε καὶ τοὺς θεοὺς τὰ κακὰ δύνασθαι. [ὅστε οὐδέποτες ἐφεκτοῦ εἴη ἀντί γένος τὸ δύναμις.]

"Ετι πᾶσα μὲν δύναμις ἀγαθόν· καὶ γάρ η τῶν κακῶν δύναμις ἀγαθόν, οὐ μόνον καὶ δὴ αὐτὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἔστι (τῶν γὰρ ἀντικειμένων η αὐτὴ δύναμις), ἀλλὰ καὶ δὲτι ἀγαθός ἔστιν ο δυνάμενος τὰ κακὰ μὴ προαιρούμενος δέ· τὸ γάρ μή δύνασθαι τὰ κακὰ καὶ τῶν ἀψύχων. ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ἀγαθὸν κακοῦ γένος. ἂν γὰρ αὐτὸν κατέγραψαι, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῷ· οὐχ οὖν τε (δὲ) τοῦτο ἀγαθὸν εἶναι. ὅστε οὐδὲ τὸ οὐλον· καὶ γάρ εἰ τὸ μὲν εἰδὸς φεκτόν. καὶ τὸ γένος φεκτὸν ἔσται, καὶ 10 ἀγαθόν, εἰ ἐκεῖνο ἀγαθόν. εἰπών δὲ οἷον τὸν σιρφιστὴν η διάβολον η κλέπτην μόνον τοῦ κλέπτου παράδειγμα ἐπήγειρε. συνάψας τοὺς προειρημένους τὸ τὸν δυνάμενον λάθιρρα τὰ ἀλλήταρια κλέπτειν· διὸ καὶ ἀσυφεστέρα η λέξις εἶναι δοκεῖ. ἔνεστι δὲ ἀπὸ τοῦ κλέπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ἄλλους κατ' οἰκεῖτα τὴν δύναμιν μεταφέρειν.

15 p. 126b4 Καὶ εἴ τι τῶν δι' αὐτὸν τιμίων η αἱρετῶν εἰς δύναμιν η 15 τὸ δύνασθαι η τὸ ποιητικὸν ἔθηκεν.

Οὐ μόνον τὰ φεκτὰ οὐ δεῖ ἐν γένει τῇ δυνάμει τιθέναι, ἀλλ' οὐδὲ τὰ δι' αὐτὰ [ἄν] αἱρετά τε καὶ τίμια· η γάρ δύναμις ὑργανικὸν ἀγαθόν, πᾶν δὲ τὸ τοιοῦτον δι' ἄλλο αἱρετόν. πᾶν γὰρ τὸ ὑργανικὸν η τὸ ποιητικὸν 20 ἀγαθὸν δι' ἄλλο αἱρετόν· διὸ γὰρ τὸ γιγνόμενον ύπ' αὐτοῦ. διὸ τῶν δι' αὐτὰ αἱρετῶν τε καὶ τίμιων οὐκ ἀν εἴη γένος τὸ τοιοῦτον· πᾶσα γὰρ δύναμις καὶ πᾶν τὸ δύνασθαν η τὸ ποιητικὸν δι' ἄλλο αἱρετόν. διὸ τούτου 25 ἔδειξεν δὲτι τῶν δι' αὐτὰ αἱρετῶν μήτε δύναμις γένος, διότι πᾶσα δύναμις δι' ἄλλο αἱρετή· οὐ πάντως μὲν γὰρ τῶν δι' αὐτὰ αἱρετῶν καὶ τὰ γένη δι' 30 αὐτὰ αἱρετά· τῆς γοῦν ἀρετῆς δι' αὐτὴν αἱρετῆς οὐστης η ἔξις γένος οὐστα οὐκ ἔστιν ἀπλῶς δι' αὐτὴν αἱρετή, εἰ γε καὶ η κακία ἔξις· ἀλλ' ἔστι καὶ δι' αὐτὴν αἱρετή· οὗσον γὰρ ἐν τῇ ἀρετῇ τῆς ἔξιώς ἔστι, τοιοῦτόν ἔστιν.

1 καὶ om. A: οὐ a 1. 2 ὥστε—δύναμις delevi 2 φευκτοῦ Λ ἀν εἴη B 3 post ἔτι addl. ἔκει B ἀγαθὴ A καὶ—4 ἀγαθόν om. D 4 ἀγαθή· οὐ μήν καθὼς Λ
5 post δυνάμενος add. μὲν aB 7 post αὐτὸν add. καὶ B 8 καὶ delevit B, om. a ἐν superser. P¹ δὲ addidi ἀγαθὸν τοῦτο B 9 μὲν om. A καὶ τὸ γένος φευκτὸν (sic)
A: τὸ γένος ἀγαθὸν ὅντος in ras. P² (sed parum liquet) 10 εἰ ἐκεῖνο a: διάτε ἔκειτο (ἔκει τὸ Λ) ABDP 12 τὸ add. P² 13 κλέπτειν A 14 μεταφέρει A 15 εἴ τι] ἵ τι in ras. P² αὐτὸν libri η αἱρετὸν corr. ex αἱρετῶν A 16 τὴν ποιητητα τέθεικεν D
17 οὐ δεῖ corr. ex οὐδὲ P² 18 ἀν delevi αἱρετά τε Peorr. cf. vs. 21: αἱρετώτερα aABD et, ut videtur, Ppr. η γὰρ δύναμις—19 αἱρετόν Suidas sub v. δύναμις 20 γιγνόμενον aP αὐτὰ BDP²: αὐτὰ aAP¹ 21 τὸ D: om. aABP 23 τῶν—αἱρετῶν post γένος transposuit A 23 et 24 αὐτὰ P²: αὐτὰ aABDP¹ μή] οὐκ D ἔστι] η A ἔστι δύναμις]
i δ in ras. P² post διότι addl. γὰρ aABP πᾶσαι a δύναμις alterum D: om. aABP
24 αἱρετή BDP: αἱρετόν A: αἱρεταί a 24. 25 τὸ—αἱρετὸν καὶ τὸ γένος—αἱρετόν A
24 post γένη ras. 2 lit. P 25 αὐτὴν D: αὐτὴν aBP: αὐτὰ A 26 ἀπλῶς mrg. D αὐτὴν DP²: αὐτὴν aABP¹ καὶ prius om. A ἔστι καὶ aA: ἔστι γε BD: ἔστι // τε δι' οὐ τῆς P
27 αὐτὴν libri, ην in ras. P² αἱρετή scripsi: αἱρετόν libri οὐσι A

ἐν δὲ τῇ δύναμις οὐδέν ἔστι δι' αὐτὸν αἱρετόν, εἰ γε πᾶσα δύναμις δι' τοῦ ἄλλον αἱρετή, ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· πᾶσα δύναμις δι' ἄλλον αἱρετή, οὐδέν τῶν δι' αὐτὸν αἱρετῶν δι' ἄλλον αἱρετόν, οὐκ ἄρα τῶν δι' αὐτὸν αἱρετῶν ἡ δύναμις. συγῆς δὲ ἐδηλώσε πᾶς ἔστιν ἀγαθὰ τὰ ὡς δυνάμεις· ὡς γάρ 5 ὅργανα καὶ δι' ἄλλα. ἀν δή τις λέγῃ τὴν φρόνησιν δύναμιν ποιητικὴν τοῦ ὠφελίμου. οὗτος τὸ δι' αὐτὸν αἱρετὸν ἐν γένει τῷ δι' ἄλλον αἱρετῷ θήσεται.

p. 126b7 "H εἴ τι τῶν ἐν δυσὶ γένεσιν ἣ πλείοσιν εἰς θάτερον 20 εἴθησεν.

Εἴ τινα ἐν δύο γένεσιν ὄντα ἀμα θείη τις ἐν τῷ ἑτέρῳ μόνῳ, οὐδὲς 10 οὕτως ἀν καλῶς εἴη τὸ γένος ἀποδιδούσε. ἔστι δέ τινα τὰ ἐν δύο γένεσιν ἄμα, ὡς διφένας καὶ διαβίθηλος· ἔκάτερος γάρ τούτων καὶ [ἐν] τῷ προαιρεῖ-σιται τὰ τοιαῦτα καὶ [ἐν] τῷ δύνασθαι τοιοῦτος· οὔτε γάρ δι μόνον προαιρεσιν ἀπαθῶντος ἢ διαβίθηλοντος ἔχων φένας καὶ διαβίθηλος οὐδὲν" δι μόνον δύναμιν ἔχων ἐκατέρου τούτων. ἀν δή τις ἦτορ ἐν δυνάμει τῶνδε τινῶν ἢ ἐν τῷ 15 προαιρέσει τιθῆται τούτων ἑκάτερον. οὐκ ἀποδώσει οὐδετέρου τὸ γένος· οὔτε γάρ δι ἐν προαιρέσει μόνῃ τούτων ὃν ἤδη τοιοῦτος, οὔτε εἰ ἐν δυνάμει τις μόνῃ τούτων τιθείη τοὺς τοιούτους, ὑπὲται διὰ τὸν προειρημένον τόπον. ταῦταν καὶ ἐπὶ τοῦ κλέπτου καὶ ἐπὶ τῶν προειρημένων λέγοιτοτέ ἄν. ζητήσαι 20 δ' ἄν τις εἰ οἶνον τε ἐν δύο τισι γένεσιν εἰναι μὴ ὑπαλλήλοις οὖσιν ἢ μὴ δι μόνον ταῦτά τε καὶ ἐν γένος ἀμφοτέρων ὄντων τῶν γενῶν. οὐ δοκεῖ δέ 25 οὔτε ὑπαλλήλης εἶναι ἢ τε προαιρεσις καὶ ἡ δύναμις οὔτε δι' ἐν τι, εἰ μή τις ἀμφοτεύοντα τὴν ποιότητα εἶναι λέγοι. ἢ κοινόν τι γένος ἐξ ἀμφοτέρων συγκείμενον ἀνόνυμον· πολλὰ δὲ γένη ἐν δύναματι ἀνόνυμα.

p. 126b13 "Ετι ἐνίστε ἀνάπαλιν τὸ μὲν γένος ὡς διαφορὰν
25 ἀποδιδόσατιν.

"Οτι μὲν, οὐ δεῖ τὸ εἶδος ἐν γένει τῇ διαφορῇ τιθέναι, φθάνει διὰ τῶν προώτων θεωρήθαι· τὸ μὲν γάρ γένος ἐν τῷ τι ἐστιν, "οὐδὲμία δὲ

1 αὐτὸς P²: αὐτὸς ADP¹: αὐτὴν aB εἴ ADP: εἰ ἢ B: εἴη a 2 διαφορῆ om. A, in mrq. D δι in ras. P² τοιοῦτο P¹, εἰ add. P² οὐδὲ P 3 αὐτὸν prius D: αὐτὸν aBP: αὐτὰ A δι' ἄλλον—αἱρετῶν om. P, signum, cui in mrq. nihil respondet, appinxit P² αὐτὸν alterum scripsi: αὐτὸν libri ἢ om. AP 4 post δύναμις add. γένος aBP ἀγαθὸν A δύναμις scripsi cf. p. 229,6.7: δύ-
ναμις libri 5 καὶ scripsi cf. p. 332,20: ως libri δή τις (λέγο)η in ras. P² 6 οὗτος aBDP²: οὗτος AP¹ αὐτὸν DP²: αὐτὸν aBP¹ τὸ δι' ἄλλον αἱρετὸν A 7 δύο Arist. (δυσὶ Cef)
ἢ alterum om. P 9 θήσει P 10 τὰ om., ut videtur, A 11 et 12 ἐν delevi cf. p. 348,30
12 δι μόνον P²: μόνος P¹: μόνον δι aBD 13 δύναμιν om. B 14 ἔχων post τούτων transpor-
suerunt aB: om. P 16 post δι ἐν add. τῇ A ὃν in ras. 3—4 lit. P² εἰ] δι A 17 μόνη
τις aB τούτων τιθείη A: θείη τούτων B [ὑπὲται] εἰς in ras. superscr. P² 18 τῶν προειρημέ-
νων] p. 126a31 19 ὑπαλλήλοις A 20 τε D: γένος aBP: om. A γένος eras. P τῶν
om. aBP δὲ om. AD 21 ἢ om. a 23 συγκειμένων A [ἀνόνυμα] δι μόνον μα B 24 ἐνίστε
corr. (ex ἐνι?) P² 25 ἀποδιδόσατιν post τὴν δὲ διαφορὰν ως γένος collocant Arist. cod. (prae-
ter ef) 26 post μὲν add. οὖν A οὐ ex οὖν corr. P εἰδος AL: γένος B: γένος εἶδος aP

διαφορὰ σημαίνει τί ἔστιν⁵. ὡς εἶπεν, “ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι”. οὗν δὲ τι
οὐχὶ ἀπλῶς λέγει περὶ τῶν ὡς ἐν γένει τῇ διαφορᾷ τιθέντων ἀλλὰ καὶ τὸ
γένος ὡς διαφορὰν τοῦ προκειμένου λαμβανόντων· ἐὰν γάρ δριζόμενός τις τὸ
μὲν γένος ὡς διαφορὰν αὐτοῦ ἀποδιδῷ τὴν δὲ διαφορὰν ὡς γένος.
5 δῆλον ὡς ἀμαρτάνει, καὶ δῆλον ὅτι ἀναιρήσομεν τὸ τοιῦτον ὡς οὐκ ὁ γένος
χρωμενού τῷ τόπῳ τούτῳ. ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ τὴν ἐκ πληξιν ὁριζόμενοι 177
ὑπερβολὴν θαυμασιότητος. ὁ γάρ οὕτως ὁριζόμενος γένος μὲν τὴν ὑπερ-
βολὴν λαμβάνει τῆς ἐκπλήξεως, οὐκ δριζεῖ· οὐ γάρ ἔστι γένος τῆς ἐκπλή-
ξεως ἢ ὑπερβολὴ ἀλλ᾽ ἡ θαυμασιότης, ἡ δὲ ὑπερβολὴ διαφορά· τῶν γάρ
10 θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς οἱ ἐκπεπληγμένοι,
οἱ δὲ μετρίως· τὸ δὲ θαυμαζεῖν καθ' ὑπερβολὴν ἔστι τὸ ἐκπλήττεσθαι·
οὐ γένος οὖν τὸ ἀποδούμενον. ὅμοιον ἀμάρτημα καὶ τὸ τὴν πίστιν ἀποδούμαντι
σφιδρότητας ὑπολήψεως· καὶ γάρ ἐνταῦθα ὁ οὕτως ὁριζόμενος γένος μὲν
λαμβάνει τὴν σφιδρότητα διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν· ἔχει δὲ ἔμπαλιν.
15 τῆς γάρ ὑπολήψεως γένους οὔσης ἡ σφιδρότης ἔστι διαφορά· τῶν γάρ
ὑπολήψεων αἱ μὲν εἰσὶ σφιδραὶ αἱ δὲ μέτριαι· αὗται γάρ ὑπολήψεως
διαφοραὶ· καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφιδρά. οὗτοι δὲ μὴ γένη μήτε ἡ 10
ὑπερβολὴ μήτε ἡ σφιδρότης τῶν εἰρημένων, δείκνυσι καὶ οὕτως· ἐπεὶ ἡ
ὑπερβολὴ καὶ ἡ σφιδρότης ἐν ἐκείνοις εἰσὶν ὥν εἰσὶ (πᾶσα γάρ σφιδρότης
20 ἐν ἐκείνῳ οὐ ἔστι σφιδρότης, οἷον ἡ τοῦ πνεύματος ἐν τῷ πνεύματι καὶ
ἡ τοῦ βέλους ἐν τῷ βέλει· ὅμοιως καὶ ἡ ὑπερβολή· ἡ γάρ τοῦ λευκοῦ
ὑπερβολὴ ἐν τῷ λευκῷ καὶ ἡ τοῦ γλυκεροῦ ἐν τῷ γλυκεῖ· ἡ γάρ τινος
σφιδρότητος ἐν ἐκείνῳ ἔστιν οὐ ἔστι σφιδρότης, καὶ ἡ τινος ὑπερβολὴ ὅμοιως
ἐν ἐκείνῳ οὐ ἔστιν ὑπερβολή· ἐν γάρ τῷ ὑπερβάλλοντι ἡ ὑπερβολὴ·
25 ὅμοιως δὲ καὶ ἡ σφιδρότης ἐν ἐκείνῳ· ὅστε ἡ ὑπερβολὴ τῆς θαυμασιό-
τητος ἐν τῇ θαυμασιότητι ἔσται· ὅμοιως καὶ ἡ σφιδρότης τῆς ὑπολήψεως
ἐν τῇ ὑπολήψει ἔσται), ἐπεὶ οὖν ἔστιν ἡ μὲν ἐκπλήξις ὑπερβολὴ (γένος
γάρ αὐτῆς τοῦτο) ἡ δὲ πίστις σφιδρότης, ἔσται καὶ ἡ μὲν ἐκπλήξις ἐν τῇ
θαυμασιότητι, ἡ δὲ πίστις ἐν τῇ ὑπολήψει. εἰ δὲ τοῦτο, ἐν ᾧ δέ ἔστιν
30 (ἢ) θαυμασιότης, τοῦτο θαυμάζει, καὶ ἐν φῷ ἡ πίστις, τοῦτο πιστεύει, ἐκπλα-

1 εἶπεν] ε. 2 p. 122b16 2 οὐχὶ αΑΡ τῶν] τοῦ Α an (τι) τιθέντων? τιθένται ΑΡ
ἀλλὰ om. αΒΡ 3 post ἐάν add. μὲν Β 4 ἀλτοῦ ex corr. add. D: fort. delendum 5 ἀναρε-
θήσεται P 6 χρωμένοις P 7 θαυμασιότητον A 7. 8 λαμβάνει τὴν ὑπερβολὴν B 8 post
ἐκπλήξεως add. διαφορὰν δὲ τὴν θαυμασιότητα cf. vs. 14 οὐ γάρ—ἐκπλήττεσθαι (11) Suidas
sub v. φύσις 10 ως οι (οι om. Suid.) ἐκπεπληγμένοι fort. delendum 11 τὸ alterum
om. Suid. 12 ὅμοιον—σφιδρά (17) Suidas sub v. πίστις ὅμοιως αΡ τὴν om. Α
13 ἀπολήψεως Α καὶ γάρ—p. 352,23 ὑπερβάλλοντι om. P μὲν om. αΒ 15 γένος ΑΙ
ἡ om. ΑΙD 16 μέτραι aΛ Suid. ὑπολήψεως scripsi; ὑπολήψεις Α: ὑπολήψεων aBD Suid.
20 post ἐκείνῳ add. ἔστιν a οἶον D: ὡς a: οἶον ἡ τοῦ πνεύματος om. ΑΒ τῷ D: om.
aΑΒ 21 post ὅμοιως add. ἔσται a γάρ post λευκοῦ transposuerunt aΛ 22 τῷ alterum
aB: om. ΑD 24 post ἐκείνῳ add. ἔστιν a 25 ὅμοιως—ἔσται (26) iterat A, om. aB
26 ἔσται D: ὕστερ τὸ εὖ A: om. aB 28 post τοῦτο add. κατὰ τὸν ἀποδόντα a
ἡ δὲ πίστις σφιδρότης scripsi; καὶ (ἢ add. a) σφιδρότης (τῆς add. a) ὑπολήψεως e. vs. 26
libri καὶ ABD: γένος. ἀλλ' a 29 πίστις] ἐπιστήμην B εἰ δὴ a 30 ἡ prius a:
om. ABD ante θαυμάζει add. καὶ aB θαυμάζειν—πιστεύειν A

γῆσεται ἡ θαυμασιότης καὶ πιστεύσει ἡ πίστις ἄψυχα ὅντα· ποιότητες ²⁰
γάρ [καὶ] ταῦτα τῆς ψυχῆς· τούτῳ δὲ ἀδύνατον· οὕτ' ἄρα ἡ ὑπερβολὴ²¹
γένος τῆς ἐκπλήξεως οὔτε ἡ σφοδρότης τῆς πίστεως.

"Ετι, φησί, τῷ οὗτως ἀποδιδόντι συμβίσεται σφοδρότητα
5 σφοδρὰν λέγειν καὶ ὑπερβολὴν ὑπερβάλλουσαν, τοῦτ' ἔστι
σφοδρότητα σφοδρότητος καὶ ὑπερβολὴν ὑπερβολῆς. δὲ δείκνυσιν οὕτως·
ἐπεὶ ἔστι τις πίστις σφοδρά (διαφορὰ γάρ πίστεως, καὶ εἰσὶν αὐτῶν αἱ
μὲν σφοδραὶ αἱ δὲ οὐ σφοδραί). ἔστι δὲ καὶ καθόλου ἡ πίστις σφοδρά·
10 δρότης, εἰ γένος αὐτῆς ἡ σφοδρότης, ἔσται [ἡ σφοδρότης] τις σφοδρὰ
σφοδρότης. ὥμοιώς καὶ ἐπεὶ ἐκπλήξεις τίς ἔστιν ὑπερβάλλουσα
(εἰσὶ γάρ τοιαῦται τινες ἐκπλήξεις), καθόλου δὲ ἡ ἐκπλήξις * * * * *,
ἔσται ὑπερβολὴ ὑπερβάλλουσα. οὐ δοκεῖ δὲ οὐδέτερον τούτων οἷόν
τε εἶναι, ὥσπερ οὐδὲ ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ ἐπιστήμην οὐδὲ ἡ κίνησις
κινούμενον· οὔτε γάρ κινήσεως κίνησις. ἀλλὰ κινούμενον, οὔτε ἡ
15 ἐπιστήμη ἐπιστητὸν ἔστιν οὐδὲ ἐπιστάμενον. ἀλλὰ τοῦ ἐπιστήμονος ἐπι-
στήμη, οὔτε ἡ ὑπερβολὴ ὑπερβολῆς. ἀλλὰ τοῦ ὑπερβάλλοντος· ὥμοιώς οὐδὲ
ἡ σφοδρότητα σφοδρότητος. πάντα γάρ τὰ τοιαῦτα ἄλλων ἔστι καὶ ἐν
ἄλλοις, καὶ οὐδέν ἔστιν αὐτῶν αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ· οὐδὲν δὲ δοκεῖ τῶν
ἔν τισιν ὅντων [δ] ἐκεῖνα αὐτὸν ἑαυτῷ ἐπιφέρειν. οἷον ἡ ἐπιστήμη τῷ ·
20 μὲν ἔχοντι αὐτὴν ἐπιφέρει τὸ εἶναι ἐπιστήμονα, αὐτὴ δὲ ἑαυτῇ οὐ· οὐδὲ
γάρ ἔστιν ἐπιστήμων ἡ ἐπιστήμη· ὥμοιώς δὲ καὶ ἡ κίνησις παρέχει
τὸ ἔχον αὐτὴν κινούμενον, αὐτὴ δὲ οὐ κινεῖται. οὕτω καὶ ἡ ὑπερβολὴ τῷ
μὲν ἔχοντι αὐτὴν ἐπιφέρει τὸ εἶναι ὑπερβάλλοντι, αὐτὴ δὲ οὐδὲν ἔστιν οὔτε
ὑπερβάλλουσα οὔτε ὑπερβάλλον· ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ σφοδρότητος λόγος. καὶ
25 γάρ ἂν ἑαυτοῖς ἐπιφέρῃ ταῦτα ἡ ἐπιφέρει τούτοις ἐν οἷς ἔστιν, εἰς ὅπεριν
προσελεύσεται, ως ἐν Φυσικῇ ἀκροάσει δέδεικται. εἰ γάρ τῆς σφοδρότητος

---

1 πιστεύει a 2 καὶ ABD: om. a οὕτ' ^βscripsi: οὐκ libri 3 post πίστεως add. ἔτι
συμβίσεται lemma a 4. 5 σφοδρὰν λέγειν σφοδρότητα D 5 λέγει A 6 σφοδρότητα
σφοδρότητος A: τῆς σφοδρότητος σφοδρότητα aBD ὑπερβολῆς ὑπερβολὴν a 7. 8 αἱ μὲν
αὐτῶν D 9 an εἰ {γε}? ἡ σφοδρότης delevi τις om. a 10 ἐπεὶ ἐκπλήξις a:
ἐπὶ ἐκπλήξεως ABD 11 τινες τοιαῦται B post ἐκπλήξις add. ἀλλαὶ δὲ ἥτοις a
supple ὑπερβολὴ, εἴ γε (sive εἴπερ) ἔστιν ἐν γένει τῇ ὑπερβολῇ ἡ ἐκπλήξις: εἰπερ ἡ ἐκπλήξις
γένος ἔχει τῇ ὑπερβολῇ a 12 ante ὑπερβολὴ add. ἡ a: addendum videtur τις cf. vs. 9
12. 13 καὶ ὑπερβάλλουσα καὶ ἥτων. οὐχ οἶν τε δὲ τούτων οὐδέτερον εἶναι a 13 αὐτὴ ἐπι-
στήμον aBD: αὐτῶν ἐπιστήμη A: ἐπιστητὸν Arist. (sed ἐπιστήμον Cf) 14 οὕτε ἡ—15. 16 ἐπι-
στήμη ABD: δὸς οὐδὲ κινούμενον. οὔτε ἡ ἐπιστήμη ἐπιστήμης ἔστιν ἀλλ' ἐπισταμένου. δὸς οὐδὲ
ἐπιστάμενον a 15. 16 ἐπιστήμη delendum videtur 17 ἡ D: om. aAB post σφοδρό-
τητος add. ἀλλὰ τοῦ σφοδροῦ a 18 αὐτῶν om. a post ἑαυτῷ add. εἶναι A: ἀλλ' ἐν
ἐπέρεισιν λέγεται εἶναι a οὐδὲν δὲ δοκεῖ D: οὐδὲ δοκεῖ AB: οὐδὲ δοκεῖ τι a 19 ὁ
ABD: om. a ἐκεῖνα scripsi: ἐκεῖνο libri ἑαυτῷ aB: αὐτῶν D: om. A ἐπιφέρειν a:
ἐπιφέρει ABD 20 ἐπιστήμονος A αὐτὴ a: αὕτη ABD ἑαυτῇ aB: om. AD 21 ἐπι-
στήμων ἡ ἐπιστήμη D: ἐπιστήμονι ἐπιστήμη A: ἡ ἐπιστήμη ἐπιστήμων (ἐπιστήμον a) aB
καὶ om. A 22 τῷ ἔχοντι αὐτὴν τὸ εἶναι κινούμενον a αὕτη AB οὕτω om. aB
ἡ om. A 23 ἐπιφέρει aLB: παρέχει D αὕτη aLB 24 fort. οὔτε ὑπερβάλλο-
μένη σφότητος a 25 ἐν ἑαυτοῖς ἐπιφέρει A 26 ἐν Φυσ. ἀκρ.] V 2 p. 225v34

σφιδρότερης ἔτι, κακείνης πάλιν τῆς σφιδρότερης ἔσται σφιδρότερης, καὶ τοῦτο⁴⁰
εἰς ἄπειρον· ὅμοιως καὶ εἰ τῆς ὑπερβολῆς ὑπερβολή, ἔσται καὶ τῆς ὑπερ-
βολῆς (ἔκείνης πάλιν ἀλλη) ὑπερβολή, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον.

p. 126b34 Ἐνίστε δὲ διαμαρτάνουσι καὶ τὸ πάθος εἰς γένος τὸ
5 πεπονθόδες τιθέντες.

Ἄμαρτάνειν φησί τινας καὶ ἐν τῷ τὸ πάθος τυπὸς ὡς εἰδος αὐτῷ
λαμβάνειν καὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ ὡς γένος τὸ πεπονθόδες αὐτό, ὡς εἰ τοῦ
γράμματος γένος τὸ σῶμα λέγοι τις· πάθος γάρ σώματος τὸ γράμμα· διὸ⁴⁵
οὐδενὸς αὐτοῦ τὸ σῶμα. οὐδὲ τοῦτο οὐδὲ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ὑπολήψεως
10 ἢ τῆς ἐπιθυμίας ἢ τῆς λύπης ἢ τῆς ὀργῆς γένος ἢ ψυχῆς· τοῦτο δὲ ποιεῖν
φησι τοὺς τὴν ἀθανασίαν ὥριζομένους ζωὴν ἀδίδιν· τῆς γάρ ἀθανασίας
γένος ἀποδιδόσαι τὴν ζωὴν· ἔστι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἢ ἀθανασία
τῆς ζωῆς. Ήτι δὲ πάθος τι καὶ σύμπτωμα ζωῆς ἢ ἀθανασία, ἔδειξεν ἐπὶ⁵
ὑποθέσει τῇ ἐκ θυητοῦ ἀθανατον γίνεσθαι. οὐ γάρ μεταλήψει ἀλλαγῆς
15 ζωῆς ἀθανατον ἔσται τὸ τέως | θυητὸν ἀλλ' ὡς συμπτώματι τινι καὶ πάθει·¹⁷⁸
ἡ γάρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα ἀθανασία ἔσται. εἰ δὲ παθοῦσα ἡ ζωὴ ἀθα-
νασία γίνεται, εἴη ἀν πάθος τῆς ζωῆς ἢ ἀθανασία. εἰ οὖν τοῦ παθοῦς
τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθόδες οὐκ ἔστι γένος (σύμπτωμα γάρ τι καὶ συμβεβηκός
τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος ἀλλ' οὐκ εἰδος), οὐδὲ ἀν τῆς ἀθανασίας γένος
20 εἴη ἡ ζωὴ· οὐδὲ γάρ γκυκύτητος τὸ σῶμα γένος οὐδὲ ηδονῆς ἢ λύπης⁵
ἢ ψυχῆς. ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ συγγωρούῃ τις πάθος ζωῆς εἶναι τὴν ἀθανασίαν.
οὐ μὲν εἰρημένος τόπος ὑγίεις, τὸ παράδειγμα δ' ἀν τὴν αἰτίαν ἔχοι. καὶ
εἰ μὴ πάθος δὲ ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, διαφορὰ ἀν αὐτῆς εἴη· εἰδη μὲν
γάρ ζώου λογικοῦ ἀνθρωπος καὶ θεός, διαφορὰ δὲ αὐτοῖς κατὰ τὸ θυητὸν
25 καὶ ἀθανατον. ἀλλ' εἰ ἀθανασία διαφορὰ ζωῆς, οὐδὲ οὕτως αὐτῆς γένος
ἡ ζωὴ· προείρηται γάρ ἀμαρτάνειν καὶ τοὺς τὴν διαφορὰν ἐν εἴδει τιθέντας.¹⁰
σημεῖον δὲ ποιεῖται τοῦ πάθος ἀλλὰ μὴ εἰδος εἶναι τὸ τεθέν ἐν τῷ γένει
τὸ μένον τὸ αὐτὸν κατὰ τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸ ἀποδιθέν γένος

2 ὅμοιως—ἄπειρον (3) om. B   3 ἔκείνης πάλιν ἀλλη α: om. ADP   6 ὑπερβολή aD: om.
AP   τούτων A   4 ἀμαρτάνουσι B   post καὶ add. oī aB (re. C)   πάθος ex πλῆθος
corr. P¹   post εἰς add. τὸ AD, eras. P   7 λαμβάνει a   αὐτὸ corr. ex αὐτοῦ B
8 δὲ οī A   9 τοῦτο corr. ex τὸ P²   post τοῦτο add. δὲ Λ, αὐτὸ P   καὶ om. A
10 ἢ alterum om. A   ποιεῖν] y in ras. P²   12 ἔστι δὲ—ψυχῆ (21) Suidas sub v.
πάθος   ἔστι δὲ superser. P²   13 ὅτι] τὸ A   σύμπτωμά τι ἢ ἀθανασία τῆς ζωῆς
(ut paulo ante) D   ἐπὶ DP: ἐπὶ τῇ aB: ἐν τῇ A   15 συμπτώματι τινι B: σύμπτωμά
τι τινι aD: σύμπτωμά τι· τι γάρ A   post πάθει add. τινι A   16 ἢ γάρ] εἰ γάρ ἢ B
παθοῦσα prius corr. e πάθος P   εἰ] ἢ B   ἢ alterum AD: αἰτία ἢ P Suid. (sed πάθος
Suid.); om. aB   17 γίνεται aP   οὖν om. B   18 τὸ om. a   ἔσται aP   20 γάρ
om. D   21 ἢ om. AB   23 τῆς ζωῆς ἢ ἀθανασία B   ἢ om. A   εἴη αὐτῆς D
24 αὐτοῦ A   25 εἰ in ras. P²   οὐδ' scripsi: οὐδ' aBDP: om. A   αὐτῆς B: αὐτοῦ
aADP   post γένος add. tale διο (?) A   26 προείρηται] c. 2 p. 122b37   27 το (ante
πάθος) P   28 μένον D: μόνον aABP   τὸ (ante αὐτὸ) om. B

πάθος τι προσλαβόν η κατὰ πάθος μεταβάλλου γίνεται τοιοῦτον, οὐδὲν τε ἐπὶ τῶν γενῶν γίνεται· οὐδὲ γάρ, ἀν πάθηται τις τὸν ἄνθρωπον εἰς ἵππον μεταβάλλειν, τὸ αὐτὸν τὸ ζῷον τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ μεῖναι κατ' ἀριθμὸν ἵππος ἀν γένοιτο κατά τι πάθος μεταβάλλου.

5 p. 127a3 Πάλιν εἰ τὸ πάθος ἔκεινο, οὐδὲ στι πάθος, πάσχον φασὶν οὐκ εἶναι.

Τὸ λεγόμενόν ἐστιν· ἀμαρτάνειν φῆσιν ὥμοιως τοῖς εἰργμένοις καὶ τοὺς τὸ πάθος λέγοντας εἶναι ἔκεινο, οὐδὲ στι πάθος, πάσχον· οἱ γάρ τοιοῦτες πάλιν γένος τὸ πεπονθήτο τοῦ πάθους λέγουσι. καὶ δόξαι 10 ἀν μὴ εἶναι οὗτος ὁ τόπος ἄλλος τοῦ πρὸ αὐτοῦ, τῷ τρόπῳ μόνῳ τῆς λήψεως τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἀπαρέρων. ἐπὶ μὲν γάρ τοῦ προειρημένου ἀπλῶς ἦν γένος τὸ πεπονθήτο τοῦ πάθους, ἔνταῦθα δὲ πρόσκειται καὶ ὁ τρόπος 20 τῆς λήψεως· οἱ γάρ τὸ πάθος, οὐδὲ στι πάθος, ἔκεινο πεπονθήτος λέγοντες εἶναι καὶ οὕτως ὅριζόμενοι τοῦ πάθους τὸ πεπονθήτος λέγουσιν εἶναι γένος. εἰ 25 15 γάρ τὸ πνεῦμα πάθος ἐστὶ τοῦ ἀέρου, ὡς δοκεῖ γε αὐτῷ καὶ προειλθὸν ἔρει (λέγει δὲ τὸ πνεῦμα τὸν ἄνεμον), *(6)* ὅριζόμενος (*ἀέρα κινούμενον*) τὸ πνεῦμα, οὐδὲ στι πάθος (*ἔστι δὲ ἀέρος*), τοῦτο φῆσι πάσχον εἶναι· τὸ γάρ κινεῖσθαι πάσχειν· οὕτω δὲ τοῦ πάθους γίνεται γένος ἀποδιδούς τὸ πεπονθότος. διτὶ δὲ 30 πάθος τὸ πνεῦμα πάθος ἔστι τοῦ ἀέρου, δείκνυσι διὰ τοῦ διαμένειν τὸν αὐτὸν κατ' ἀριθμὸν 20 ἀέρα καὶ σώζεσθαι, διταν τε κινητὰ καὶ διταν μή, ὕσπειρ καὶ πρὸ διάγου δεικνύεις διτὶ καὶ η ἀδιανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν εἰπεν. η οὐχ οἱ αὐτοὶ τόποι, οὐδὲ κατὰ τὴν λέξιν αὐτοὺς η διαφορὰ μόνην, ὡς δοκεῖ, ἀλλὰ διταν δὲ μὲν πρῶτος ὡς διαμαρτυρῶντων τῶν οὕτως ὅριζόμενων καὶ δι? ἄγνοιαν τὸ πάθος ἐν τῷ πεπονθήτοι τιθέντων· διὸ καὶ αὐτὸς οὕτως εἰπεν “ἐνίστε 30 25 δὲ διαμαρτάνουσι καὶ διται τὸ πάθος εἰς γένος τὸ πεπονθήτοι τιθέσαι”. διὸ

2 οὐδὲνται ADP: οὐπάθοιτο αB 3 μεταβάλλειν εἰς ἵππον B μεταβάλειν A post μεταβάλλειν add. οὐδὲ D 3. 4 τὸ γάρ αὐτὸν — πῶς ἵππος — μὴ κατὰ aP² (γάρ, πῶς, μὴ superser. P²) 3 τὸ alterum addidi 5 τοῦ πάθους Arist. ἔκεινο οὐ ἐστι πάθος πάσχον ABD: οὐ πάθος (haec superser. P²) ἔκεινος γένος (γένος in ras. P²) P: οὐ ἐστι πάθος, ἔκεινος γένος a(BP): οὐ ἐστι πάθος ἔκεινος γένος Arist. 7 ἔστε] ἀμαρτάνουσιν a 8 εἶναι — πάσχον] εἰδος εἶναι ἔκεινος οὐ ἐστι πάθος, δηλοντέ τοῦ πάσχοντος a 9 τὸ om. a τῶν πάθους a 10 ὁ τόπος οὗτος μὴ εἶναι A τοῦ aBP: τῷ AD 11 τῷ (ante πρὸ) D εἰργμένου aP 12 post ἢν add. εἰ aP ἐνθάδε δὲ P (δὲ add. P²) πρόκειται B 13 τῆς] ξ in ras. 3 lit. P τοῦ πάθους ἔκεινο δηλοντέ τὸ πεπονθότος οὐ ἐστι πάθος a 14 etiam post prius εἶναι add. γένος a εἶναι alterum om. P ante γένος add. τὸ A 15 τοῦ om. D γε om. D ἐρεῖ] VI 8 p. 146b29 16 λέγει — 18 πεπονθότε] φανερὸν ὡς ὁ λέγων αὐτὸν ἀέρα εἶναι κινούμενον, τοῦ πάθους τὸ πεπονθότος γένος ἀποδιδωσι. τὸ γάρ πάσχον ἐνταῦθα δὲ ἔστι. πάσχει γάρ τῷ κινεῖσθαι a τὸ prius om. B δὲ et δέρα κινούμενον addidi 17 φησι τοῦτο A πάσχειν BDP: πάσχει A 18 τοῦ πάθους BD: τὸ πάθος AP γίγνεται P γένος om. A 18. 19 διτὶ δὲ τὸ πνεῦμα παθήσιος τοῦ ἀέρου γίνεται, δείκνυσι a 19 μένειν κατ' ἀριθμὸν τῶν αὐτῶν ἀέρα A 20 κινηται B: κινεῖται P: κινεῖται aAD μὴ] μένη Arist. 21 καὶ ex corr. add. D πάθος ἐστὶ τῆς ζωῆς D οὐδὲ B 22 μόνην D: μόνη aABP 23 ἀναται A 24 εἰπεν] p. 126b34 25 post δὲ add. καὶ B

καὶ ἡρκέσθη ἐπ' ἔκείνου τοῦ τόπου τῷ δεῖξαι διὰ οὐδὲνας τῆς ζωῆς, δεῖξας δὲ τὴν ἄγνοίσαν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἔλαβεν ὡς εἰδότας διὰ τὸ πάθος ἐν γένει τῷ πεπονθότι τίθενται τοὺς λέγοντας τὸ πνεῦμα πάθος ἀέρα κινούμενον· διὸ καὶ ἥκειτο τούτους οὐ τῷ δεῖξαι τὸ πνεῦμα πάθος ὃν τοῦ 5 ἀέρος. ἀλλὰ τῷ δεῖξαι μὴ οὐδόν τε δὲ τὸ πεπονθός γένος εἶναι τοῦ ἴδιου τοῦ πάθους τῷ τὸ αὐτὸν κατ' ἀριθμὸν διαμένειν τὸ ὑποκείμενον τῷ πάθει καὶ μηκέτι σήντος τοῦ πάθους· δὲ γάρ ἀήρ δὲ αὐτὸς κατ' ἀριθμὸν μένει καίτοι τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος γενομένου φύσαρέντος· οὐ γάρ συμβιβίζεται τὸ πεπονθός τῷ πάθει. εἰπὼν δὲ ὡς στέτοις οὐκ ἔστιν δλως ἀήρ τὸ πνεῦμα, 10 ὡς αἰτίαν ἀποδιδοὺς ἐπήγεγκεν ἦν γάρ ἀν καὶ μὴ κινούμενον τοῦ ἀέρος πνεῦμα, εἴπερ δὲ αὐτὸς ἀήρ διαμένει διαπερ ἦν πνεῦμα. θεῖη δὲ ἀν τὸ τοιοῦτον, ἐπει τὰ γένη οὔτε καθ' αὐτά ἔστιν ὑφεστῶτά που 15 οὔτε ἔστιν ψιλὰ γωρίς ὑπάρχεισαν νοήματα, ὡς ἵπποκένταυρος. ἀλλ' ἔστιν ἡ ὑπόστασις αὐτῶν ἐν τούτοις ὃν κατηγορεῖται, καὶ ἀναιρουμένοις τοῖς ἐν οἷς 15 ἔστι καὶ φύειρομένοις ἀνάγκη συμβιβίζεσθαι καὶ τὸ ἐν ἔκείνοις δὲν τοῦ γένους. ἡ γάρ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική ἡ ἐν Ἀλεξάνδρῳ φύείρεται | φύειρομένου Ἀλεξάνδρου σήμερον· εἰ δὲ τοῦτο, ἐὰν πάντα τὰ ὑπὸ τὸ γένος 179 φύσηρη, οὐδὲ τὸ γένος τί ἔστιν. ἀπλῶς μὲν οὖν συμβιβίζεται τοῦτο, φύ συμβέβηκεν εἶναι γένει, πάντων τῶν ὑπὸ αὐτὸν φύσαρέντων· ὡς δὲ γένος 20 φύείρεται, εἰ ἐν τι μόνον ἡ κατ' ἀριθμὸν ἡ κατὰ εἶδος τῶν ὑπὸ αὐτὸν σώζοιτο. τὸ γάρ ζῷον γένος ἔστιν, οὐχ διὰ ἔστιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική, ἀλλ' διὰ ἡ τοιαύτη φύσις ἐν πλειστίνῃ ἔστι κατ' εἶδος ἀλλήλων δια- 5 φέρουσιν· ὃν ἀναιρουμένων ἐνδε δὲ μόνου σωζομένου οὐκέτ' ἀν εἴη γένος ἡ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική, τοῦτ' ἔστι τὸ ζῷον. τούτου οὖν τοίνυν οὐ- 25 τας ἔχοντος, ἔστ' ἀν τὸ ἀποδέδημένον γένος μὴ κατ' οὐσίαν μόνον σώζεται ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ τοιούτων κατηγορεῖσθαι, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοσούτοις εἶναι, δεῖ κακέντα σώζεσθαι πάντα ἐν οἷς ἔστι. καὶ γάρ σώζεται ἡ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική ἡ ἐν τῷ λογικῷ. δεῖ καὶ τὸ λογικὸν ζῷον εἶναι. 10

3 post λέγοντας eras. 2 lit. P 6 τῷ prius om. B 7 ὅντος] τος superser. P², ut videtur
 9 post πνεῦμα add. ἀλλὰ κινήσις ἀέρος a 11 ἀήρ δὲ αὐτὸς D ὕσπερ A: ὕπερ a 12 θεῖη
 δὲ (δὲ) D, postea add. P: γάρ aAB) ἀν (τις add. B) τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ (ἐπὶ B) ABDP; ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν οὕτω μέρη τούτου ἀποδέδωκε βραχυλογίας φροντίζων. ἔχει δὲ ζήτησιν ἀξιόλογον πός
 εἰ ὑποτεθείη τὸ πνεῦμα εἶδος εἶναι κινούμενον ἀέρος ἐλέγεται ἡ τοιαύτη ἀπόδοσις μὴ καλῶς
 ἔχουσα. ἐπειδὴ φησιν δὲ ἀήρ καὶ κινούμενος τὸ (καὶ Brandis Schol. p. 282,9) μὴ κινούμενος δὲ
 (αὐτὸς add. Brandis) μένει τὸ δὲ πνεῦμα μὴ ἔκείνου κινούμενον ἀναιρεῖται. φαίεν γάρ ἀν οἱ
 ἔκείνοις τιθέμενοι διὰ ἀκάλονθόν ἔστι τοῦτο τῷ λόγῳ αὐτῶν. γένος γάρ ἀν δὲ ἀήρ τὸ πνεῦματος,
 συναναρτεῖ καὶ οὐ συναναρτεῖται ὑπὸ αὐτοῦ. διὸ ἡμεῖς πειρασμένα κατὰ τὸ ἔγχωρον τὸ ἀμφι-
 σβητούμενον λέσσαι. ἔχει δὲ οὕτω a 13 νοημάτων Λ 14 τοῖς ADP: αὐτοῖς aB
 16 post ἀλεξάνδρῳ add. τυχόν a 17 φύειρομένος ἀλέξανδρος Λ εἰ δὲ superser. P²
 ἀν aBP 18 τί ἔστιν] ἔσται a φύείρεται aBP τούτῳ Λ 19 ἐν αὐτῷ A 20 εἰ
 ἐν τι μόνον ἡ corr. P² 21 γένος δὲ B ἔστιν alterum om. D 22 αὗτη ἡ φύσις B
 23 σωζομένου μόνου aAP 24 aut τοῖν, aut οὖν delendum videtur cf. p. 356,3 25 post
 γένος add. ἀν AP 25. 26 σώζεται ut solet P 26 κατὰ τὸ scripsi: inv. ord. libri
 τούτοις B 27 πάντως Λ ἐν οἷς ἔστι πάντα B ἀν fort. recte a 28 ἡ ἐν τῷ λο-
 γικῷ P et omisso ἡ D: ἡ ἐν τῷ τοῦ λόγου aB: om. A δεῖ καὶ AD: δέσεινται aBP

ἀναιρείμέντος γάρ τοῦ λογικοῦ ζῷου ἀνάγκη καὶ τὸ ἐν τούτῳ ζῷῳ ἐφιέρθαι· ὥραιώς καὶ τὸ ἐν Ἀλεξανδρῷ σώζεται, δεῖ καὶ Ἀλέξανδρον εἶναι. τούτου τοίνυν οὕτως ἔχοντος, ἂν τὸ ἀποδεδομένον γένος τινὸς φιλαρέντος τούτου, οὐ ἀπεδόθη γένος εἶναι, ἵστι μέντη καὶ ἀριθμὸν καὶ μηδὲν αὐτοῦ συναναι-
5 ὅργηται φιλειρομένῳ τῷ εἰδεῖ, οὐκ ἀν εἴη γένος οὐ πεπόνθη, ἀλλ, ὡς λέγει, σύμπτωμά τι καὶ πάθος. εἰ οὖν ὁ ἀὴρ ἵστι μέντη οὐ κατ' οὐδ-
σίαν μόνον ἀλλὰ καὶ κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ μέγεθος καὶ μηκέτι κινού-
10 μενος, τοῦτ' ἔστι μὴ οὗτος τοῦ πνεύματος, οὐκ ἀν εἴη γένος τοῦ πνεύμα-
τος· φιλειρομένῳ γάρ ἀν τῷ πνεύματi συνεψήρετο καὶ ὁ ἐν αὐτῷ ἀὴρ,
15 ὥσπερ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἐν αὐτῷ ζῷον. εἰ δὲ φιλειρομένῳ τῷ ἐν ᾧ
τὸ γένος συμφέρεται καὶ τὸ ἐν αὐτῷ τοῦ γένους ὅν, δῆλον ὅτι καὶ μέ-
νοντος τοῦ ἐν αὐτῷ γένους μένοι ἀν καὶ αὐτό· καὶ τοῦ ἀέρος ὅη τοῦ
αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν μένοντος τοῦ οὗτος ἐν τῷ πνεύματi μένοι ἀν καὶ τὸ 20
πνεῦμα. οὕτω δὲ καὶ μὴ κινουμένου τοῦ ἀέρος τὸ πνεῦμα σώζεται· ἄν.
15 οὐκέτι μέντοι καὶ ἡ ἐν τῷ πνεύματi κίνησις σώζεται φιλαρέντος τοῦ πνεύ-
ματος· διὸ εὐλογώτερον τὸ πνεῦμα ἐν γένει τῇ κινήσει τιθέναι ἡ ἐν τῷ
ἀέρι. ὁ οὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ κύματος τε καὶ θάλατος· καὶ γάρ ἐπ'
ἔκεινων τὸ ἐν τῷ κύματi ὃν ὅδωρ σώζεται φιλαρέντος τοῦ κύματος· ὥστε
οὐ τοῦ κύματος τὸ ὅδωρ γένος. διὸ τούτο οὐδὲ τῆς φωνῆς ὁ ἀὴρ κατὰ 25
20 τὸ ὑποκείμενον, ὅτι μέντι καὶ φιλαρέσσης τῆς φωνῆς.

Εἰπὼν δὲ καὶ δεῖξας διὰ βραχέων τούτο (οὐ γάρ ἦν κατὰ καιρὸν ἡ
περὶ τούτων ἀκριβολογία) προστίθησι καὶ ἀλλαγὴ τινὰ ἐπιχείρησιν συντεί-
νουσαν εἰς τὸ αὐτό. εἰ γάρ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος δεῖ συγχωρεῖν ὅτι
ἐστὶν ἀὴρ κινούμενος καὶ οὐ μᾶλλον κίνησις ἀέρος, ἐπεὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ
25 καθημολογεῖται τὸ πνεῦμα ἀέρα εἶναι καὶ δοκεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος ὁ
ἀὴρ κατηγορούμενος ἀληθεύεσθαι (γένος μὲν γάρ οὐκ ἀν εἴη ὁ ἀὴρ 30
τοῦ πνεύματος διὸ τὰ εἰρημένα, οὐδὲν μέντοι κωλύσει κατηγορεῖν αὐτοῦ
τὸν ἀέρα), ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πάντων τῶν οὕτως ἀποδεδομένων γενῶν τὸ
. τοιωτὸν συγχωρητέον τοῖς τὸ πάθος ἐν γένει τῷ πεπονθέτι τιθεῖσιν, ἀλλ' 35
30 ἐπὶ τούτων μόνων ἐφ' ὅσων δύναται τὸ ἀποδοθὲν γένος ἀπλῶς καὶ καθ'

1 τούτοις (sic) P 3 τοίνυν] οὖν A γένους A 4 μέντι B: μὲν ἡ Λ κατ' ἀριθμὸν
scripsi: κατ' αὐτὸν aBP: καὶ κατὰ ταῦτὸν ΑΔ αὐτῷ A: compend. D 4. 5 συναναιρεῖται
ABP 7 ἀλλὰ om. B κατὰ D: τὸ aABP 8 τούτεστι postea add. D: post οὗτος
transposuit A 9 ἐφιέρετο P 10 δὲ scripsi: γάρ libri φιλειρομένου τοῦ BD
ῶ corr. ex αὐτῷ, ut videtur, B 15. 16 post πνεύματος delevit οὐκέτι μέντοι καὶ ἡ ἐν
τῷ πνεύματi D 17 καὶ (ante ἐπὶ) om. AB γάρ superser. P² 18 ἐν] ἐπὶ Λ
19 οὐ] καὶ P τοῦ om. A 19. 20 κατὰ τὸ ὃ (cetera abscisa sunt) corr. ex καὶ τὰ P²
20 δὲ μέντοι B: ὅτι in ras. 6 lit. P² post φωνῆς eras. 2 lit. P 21 post ἡν add.
ἐπὶ τοῦ πνεύματος B κατὰ καιρὸν ΑΔ: κατ' ἄκρον aBP 23 τὰ αὐτὰ Λ
24 ante ἐπεὶ add. τούτῳ λέγων aABP: om. D 25 ὠμολόγηται Λ 27 τοῦ
om. A οὐδὲν—συγ- (29), summus versus, periit in P 28 post ἀέρα add. οὐγί ὡς
γένος ἀλλ' ὡς ὅλην εἰδοποιουμένην τῇ κινήσει καὶ πνεῦμα γινόμενον. ὥσπερ καὶ τὸ ἐν
γρυποῦ σκεῦος, γρυποῦ λέγομεν. διὸ καὶ δέρος κίνησις τὸ πνεῦμα ἡ ἀέρια κίνησις κληρούῃ
ἢ μᾶλλον. καὶ οὐκ ἀὴρ κινούμενος α 29 τοῖς a: τῶν ABDP τιθεῖσιν a: τιθέ-
των ABP et post γένει D

αύτὸν λαμβανόμενον ἀληθεύεται καὶ κατὰ τοῦ ἀποδοθέντος εἴδους γωρίς τοῦ ὑποκειμένου πάθους αὐτῷ. οἷς γάρ τὸ γένος κατὰ τοῦ εἴδους ἀληθεύεται ἀτε ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον αὐτοῦ. ἂν δή τι μετὰ μὲν τῶν διαφορῶν λεγόμενον ὡς ὄρισμὸς ἀληθεύεται κατὰ τοῦ ἀποδοθέντος εἴδους, 5 αὐτὸν δὲ τὸ ὡς γένος ἀποδοθέν γωρίς τῶν διαφορῶν λαμβανόμενον μηκέτι 40 ἀληθεύεται κατ' αὐτοῦ, οὐκ ἀν οὐδὲ γένος αὐτοῦ εἴη. οὗτοι δειγμήσεται θτι μηδὲ τῆς χιόνος γένος ἔστι τὸ ὄδωρ, ὡς οἱ λέγοντες τὴν χιόνα ὄδωρ εἰναι πεπηγός οἴνοται, μηδὲ τοῦ πγλοῦ ἡ γῆ, ὡς οἱ φάσκοντες τὸν πγλὸν εἰναι τὴν ὄγρῳ φυραθεῖσαν· οὔτε γάρ κατὰ τῆς χιόνος ὄπλως ἀληθῶς τὸ 10 ὄδωρ κατηγορεῖται (οὐ γάρ ἔστιν ἡ χιόνη ὄδωρ) οὔτε τοῦ πγλοῦ ἡ γῆ· οὐδὲ γάρ ὁ πγλὸς τῇ ὥστερ ὁ ἵππος ζῷον. ἀναιροῦτο δ' ἀν καὶ τὸ ὄπλον Ἐμπεδο- 45 κλέους περὶ τοῦ οἴνου λεγόμενον, θτι σαπὲν ἐν ἔύλῳ ὄδωρ· οὐ γάρ ἔστιν ὁ οἴνος ὄδωρ, ἐν φῷ ὡς γένει ἔθηκεν αὐτὸν ὁ οὗτος ἀποδούς.

p. 127a20 Ἔτι εἰ ὅλως τὸ ἀποδοθέν μηδενός ἔστι γένος, δῆλον
15 οἵσιον τοῦ λεγθέντος.

Ἐπεὶ τὸ τινος γένος καὶ γένος ἔστιν, εἴ τι ἀποδοθέν τινος ὡς γένος μηδὲ ὅλως εἴη γένος, οὐδὲ ἀν τούτου οὐ ἀπεδόθη γένος εἴη· τοιαῦτα δέ ἔστι τὰ ἀτομα εἴδη. πῶς δὲ οἴνον τε γνωρίζειν θτι μὴ οἴνον τε | γένος 180 τι εἰναι, αὐτὸς διδάσκει. εἰ γάρ πάντα τὰ μετέχοντα τοῦ ὡς γένους ἀποδο-
20 θέντος καὶ τὸν ὄρισμὸν αὐτοῦ ἐπιδεχόμενα μηδὲν ἀλλήλων διαφέρει καὶ εἰδος, οὐχ οἴνον τε γένος τούτο εἰναι. οἶνον τὰ τοῦ ζῷου μετέχοντα καὶ τὸν ὄρισμὸν ἐπιδεχόμενα αὐτοῦ εἴδει ἀλλήλων διαφέρει· διὸ τὸ ζῷον γένος· διοίως τὰ τοῦ ὄρνεου, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ γράμματος, καὶ ὅλως ἐπὶ 5 πάντων τῶν γενῶν. τὰ δὲ τοῦ ἀνθρώπου μετέχοντα οὐδὲν κατὰ τὸ εἴδος 25 ἀλλήλων διαφέρει, οὐδὲ τὰ τοῦ ὄρνεου, οὐδὲ τὰ τοῦ ἵππου, οὐδὲ τὰ τοῦ λευκοῦ· διὸ ταῦτα ἀδύνατον εἰναι γένη. ἀν δή τις γένος τινὸς τοιοῦτον ἀποδῆ, δῆλον ὡς ἀνατκευάσομεν αὐτὸν τῷ τόπῳ τούτῳ γράμμενοι. οὐ γάρ
30 ἔστι λευκοῦ διαφορά, ὡς τινες λέγουσι, τὸ ἔμψυχον καὶ τὸ ἄψυχον, ἀλλὰ

1 καὶ om. B   2 ὑποκειμένου α: προκειμένου ABDP   3 δέτε om. P
 δή aBP: δ' ἡ A: δέ D   4 ἀληθεύεται D corr.: ἀληθεύεται aABP, Dpr.   6 ἀληθεύεται
 Dpr.   7. 8 εἰναι ὄδωρ πεπηγός οἴνον τε A: ὄδωρ οἴνοται εἰναι πεπηγός B   8 μηδὲ scripsi:
 οὔτε ε. vs. 10 translatum libri   9 ὄγρῳ ex Arist. scripsi cf. p. 318,18, 348,19: καὶ ὄδωρ
 aADP: δέσται B   ἀληθῶς om. D   11 ante ἐμπεδοκλέους add. τοῦ AB   12 λεγομένου A
 post δέται add. οἴνος ἔστι aB   post σαπέν add. ἔστιν A   13 post ὡς add. ἐν AB
 ἀποδούσις aBP   14 ὅλως om. P   post ἀποδοθέν add. γένος B   post δῆλον add.
 γάρ Arist.   15 post λεγθέντος add. εἴη ἀν γένος ABD: om. aP Arist.   16 γένος καὶ
 add. P²   17 μηδὲν A   19 τι ex corr. post εἰναι add. D   ante τοῦ (superscr. P²).
 add. τούτου aP γένος D   21 εἰναι τοῦτο B   22 αὐτοῦ ἐπιδεχόμενα D   εἴδει
 scripsi: εἴδη libri cf. p. 364,25   διὸ aAP: διότι BD   23 post ὄρσιώς add. καὶ a
 post ἀλλὰ add. δή a   24 τῶν—ὄρνεου (25) om. D   τῶν om. P   τὰ δὲ in ras. P:
 τά τε B μετέχοντα] τα add. P²   25 post διαφέρει add. δέσται τὸ ζῶν γένος. ὄρσιώς
 ε vv. 22. 23 aBP: om. a οὐδὲ primum aB: om. aP   26 ταῦτα] ἀνθρωπος καὶ
 ἵππος καὶ λευκόν καὶ τὰ τοιαῦτα a τοιοῦτον] τῶν τοιοῦτων P   27 ἀποδώη A

τῶν λεξευκωμένων μόνων, γιόνος, ἀν οὗτῳ τύχῃ, καὶ κύκνου. ταῖς γάρ 10 προειρημέναις διαφοραῖς καὶ τὸ μέλαν διαφέρειν δύναται, ὡς πίστα καὶ κόραξ· ἀδύνατον δὲ τῶν ἐναντίων τὰς αὐτὰς εἶναι διαφοράς. οὐδὲ εἴ τις τὸν ἄνθρωπον γένος λέγοι σπουδαῖον καὶ φαύλου η̄ σιμοῦ καὶ γρυποῦ η̄ ἀνδρὸς 5 καὶ γυναικός· πάντα γάρ ταῦτα ἀδιάφορα κατ' εἰδῆς· τῶν γάρ εἰρημένων οὐδὲν ἀνθρώπου καθ' οὐδὲν ἄνθρωπός εἴστι διαφορὰν ὅηλοι ἀλλὰ συμβεβηκότα τινὰ καὶ συμπτώματα καὶ πάθη. δεῖ δὲ τοῦ λευκοῦ τοῦ μὴ ὄμωνύμως λεγομένου ἀλλὰ τοῦ ἐν γρύματι ἀκούειν.

p. 127a26 Πάλιν εἰ τὸ πᾶσιν ἀκολουθοῦν η̄ γένος η̄ διαφορὰν
10 εἰπεν.

Εἴ τις τὸ πᾶσιν ἀκολουθοῦν γένος τινὸς ἀποδοίη τῷ ἀκολουθεῖν
αὐτῷ, οὐγ̄ ὑγιῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γάρ, εἰ τὸ γένος ἀκολουθεῖ τοῖς ὁν
ἐστι γένος, τῷ μὲν ἀνθρώπῳ τὸ ζῆτον τῷ δὲ λευκῷ τὸ γρῦψα καὶ τῇ
γραμμῇ τὸ ποσόν. η̄δη καὶ τὸ ἀκολουθοῦν τις γένος ἐστὶν αὐτῶν πάντων.
15 ἀν δή τις τὸ πᾶσιν ἀκολουθοῦν γένος τινὸς η̄ διαφορὰν λέγῃ, οὐκ
ὁρθῶς. ἐπεὶ γάρ πλείω τὰ πᾶσιν ἀκολουθοῦντα, τὸ ἀποδοθὲν αὐτῶν ὡς 20
γένος καὶ τῶν ἀλλων ἀν γένος τῶν πᾶσιν ἐπομένων τῷ καὶ τού-
τοις ἐπεισθαι καὶ κατηγορεῖσθαι οὐδὲν δικιά. οἷον οὐ τὸ δὲ γένος τῶν
σητῶν τινὸς εἰπὼν τῷ ἐπεισθαι αὐτῷ λέγοι ἀν αὐτὸν γένος καὶ τοῦ ἐνός·
20 καὶ γάρ καὶ τούτῳ δὲ, καὶ κατηγορεῖται αὐτοῦ τὸ δὲ ἀλλ’ ἐστι καὶ αὐτὸν
πάλιν τῶν πᾶσι παρακολουθούντων τοῖς οὖσι· κατ' ἔσων ἀρά ἐσται τὸ γένος
καὶ τὸ εἶδος. τῷ δὲ κατ' οὐδενὸς γάρ τὸ γένος ἀλλ’ η̄ κατὰ τῶν 25
εἰδῶν κατηγορεῖται προσθετέον τὸ ‘συνωνύμως’. η̄ τὸ κατ' οὐδενὸς
γάρ τὸ γένος ἀλλ’ η̄ κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται εἰργηκεν ως ἀκο-
25 λουθοῦν τοῖς λέγουσι τὸ τισιν ἐπόμενον γένος αὐτῶν εἶναι τὸ ὁν κατη-
γορεῖται τὸ κείμενον γένος εἶναι, καὶ ως εἰδῶν αὐτῶν κατηγορεῖσθαι η̄δη.
οὐτῶς καὶ τὸ δὲ τοῦ ἐνός εἴη δὲ ως εἰδῶνος [αὐτοῦ] κατηγορούμενον.
αὐτὸν δὲ κατηγορηθήσεται, ἀν η̄ τις εἰς αὐτοῦ λόγος. προσθετέον δὲ ἐστι

I μόνον A   ἀν οι. a   τυχοῖ A   2 πίσα a   3 ἀδύνατον ABD: οὐ (add. P²) δυνα-
τὸν aP   οὐδὲ εἴ D: εἰ δη̄ aABP   5 post γυναικός delevit οὐδὲ ἀνδρὸς καὶ γυναικός P
ταῦτα πάντα omisso γάρ aB   7 μὴ τοῦ aP   8 ἀλλὰ τῷ Λ: ἀλλού B   9 πάλιν]
ἔτι B   τὸ οι. a   η̄ γένος—ἀκολουθοῦν (11) οι. A   post γένος add. τινὸς B
10 εἰπεν D Arist.: εἴποι aBP   11 εἴ οι. B   τῷ] τὸ A   12 ἀποδίδωται aP   14 ἀκο-
λουθεῖν A   αὐτῶν ἐστι D   15 λέγη aABP: εἰναι λέγοι D   16 post ὁρθῶς add. fort.
recte ἔρεται a ut p. 361,4, at cf. p. 361,22. 23   17 ἀν] καὶ a   τῶν—ἐπομένων aBP: τῷ—
.ἐπομένω A: τῷ—ἐπόμενον D   τῷ] τῶν B   20 καὶ alterum D: οι. aADP   καὶ tertium
om. B   21 πάλιν τῶν πᾶσι scripsi: πάλιν τῶν Z i. e. Paris, 1972: inv. ord. DP: τῶν πάλιν πά-
λιν Λ: τῶν πᾶσι πάλιν aB   κατ—22 εἰδος] 29 lit. erasit P   ισοι aB   21. 22 τὸ εἶδος καὶ
τὸ γένος aB   22 τῷ δὲ add. P²: οι. a   23 προσθετέον] post προσ 3 lit. eras. P   24. 25 fort.
ως ἀκολουθοῦντος—τοῦ ὁν, at cf. p. 288, 24. 25   25 ἐπόμενόν τις Λ   τὸ alterum in
ras. P²   26 τῷ] ως a   καὶ ως εἰδῶν αὐτῶν D: ως εἰδῶν αὐτῶν ABD: οὐ ιδοιν τὸ a   η̄δη
scripsi: εἰ δη̄ libri cf. p. 345, 19   27 post εἴη add. δ̄' A   εἰδος AD   αὐτοῦ delevi

καὶ τὸ ἐν ἔσται τοῦ ὄντος γένος, ἂν πᾶλιν τοῦτο τῷ πᾶσιν ἐπεσθίαι γένος 30 τις πάντων ἀποδῷ· κατηγορούμενον γάρ καὶ τούτου εἴη ἂν καὶ τούτου γένος· ὥστε τὸ αὐτὸν καὶ εἶδος καὶ γένος.

Εἰ δὲ τὸ πᾶσιν ἐπόμενον διαφοράν τις ἀπέδωκέ τινος γένους, 5 οἷον τὸ ἐν ᾧ τὸ ὅν εἰ διαφοράν τινος θεῖη τις, συμβρήσεται τούτῳ πάλιν ἡ ἐπ' ἵσης τὸ γένος καὶ τὴν διαφορὰν λέγειν ἡ ἐπὶ πλέον τὴν διαφορὰν λέγειν· ἐπ' ἵσης μέν, εἰ καὶ τὸ γένος, οὐ τὴν τοιαύτην διαφορὰν ἀποδέδωκεν, εἴη τῶν πᾶσιν ἐπομένων· οἷον εἰ τὸ μὲν ὅν γένος τὸ δὲ ἐν διαφοράν τις 35 λέγοι τοῦ ὄντος ὡς διαιρουμένου τοῦ ὄντος τῷ ἐνὶ καὶ τῷ πλήθει (καὶ 10 γάρ τὸ πλῆθος ὃν τι), ἐπ' ἵσης τὴν διαφορὰν ποιήσει· πᾶλιν εἰ τὸ γένος μὴ τῶν πᾶσιν ἐπομένων εἴη. ἔσται [γάρ] αὐτοῦ ἐπὶ πλέον ἡ διαφορὰ οὗταί γε τῶν πᾶσι τοῖς οὖτιν ἐπομένων. οὗτως δειγμήσεται μηδὲ τὸ τὸ γένος ὃν τῶν πάντων· ἔσται γάρ καὶ τοῦ ἑνὸς γένος ἡ ἐπ' ἵσης ὄντος αὐτῷ ἡ καὶ ἐπὶ πλέον. εἴ γε τὸ μὲν ἐν καὶ κατὰ τοῦ ἐννοήματος, τὸ δὲ τὸ κατὰ 40 15 μόνων σωμάτων καὶ ἀσωμάτων, τὸ δὲ ἐννόημα μηδέτερον τούτων κατὰ τοὺς ταῦτα λέγοντας. οὗτως ἀμαρτάνοι ἀνὴρ τοῦ ὄντος διαφορὰν τὸ διξα- στὸν ἀποδούς· ἐπὶ πλέον γάρ τοῦ ὄντος τὸ διξαστόν, εἴ γε διξαστὸν καὶ τὸ μὴ ὃν.

p. 127b1 "Ετι εἰ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ εἶδοι τὸ ἀποδοθὲν γένος λέ-
γεται.

Ὅτι τὰ γένη καθ' ὑποκειμένων λέγεται τῶν εἰδῶν, ἀλλ' οὐκ ἐν ὑπο-
κειμένοις αὐτοῖς ἔστι. δῆλον. ἂν δή τις γένος τινὸς ἀποδῷ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ 45
ὅν αὐτῷ, δῆλον ὡς ἀνατκευάτομεν αὐτῷ προσχρώμενοι τῷ προειρημένῳ.
δεῖξομεν δὲ διὰ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι, ἀναιροῦντες τὸ γένος ἐκ τοῦ ἐφαρμό-
25 ζειν αὐτῷ τὸν τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ λόγον. οὕτω δειγμήσεται τὸ λευκὸν γένος
μὴ ὃν τῆς χιόνης (ἐν ὑποκειμένῳ γάρ αὐτῇ) μηδὲ τὸ μέλαν τῆς πίττης
μηδὲ ἡ ἐπιστήμη ἡ ἀρετὴ τῆς ψυχῆς. |

1 γένος prius om. a: ἐνος periit in P τῷ] τὸ A 2 ἀποδῶ πάντων AB κατη-
γορούμενοι A τούτων prius AD: τοῦτο B: τοῦ ὄντος P: τοῦτο τοῦ ὄντος a ἡν καὶ
aBD: om. AP, defectus signum posuit P³ τούτου alterum scripsi: τοῦτο aBDP: τοῦτο
τὸ A 3 an <τοῦ> αὐτοῦ? post γένος add. εἴναι aP 4 ἀποδέδωκέν aAP
5 τὸ ἐν ᾧ corr. ex τῷ ἐν P² τις om. A τοῦτο πᾶλιν aP: πᾶλιν τοῦτο A
6 post ἐπίσης add. καὶ A τὸ superser. P ἡ ἐπὶ—7 λέγειν om. P; defectus signum
posuit P² 7 τὴν διαφορὰν τὴν τοιαύτην A 8 εἰ ante εἴη transposuerunt AB
τις om. P 10 ὃν D: ἐν aABP ἐπ' ἵσης scripsi: ἐπὶ πλέον libri 11 εἴη—
12 ἐπομένων om. A γάρ delevi ut ex vs. 13 illatum 12 πᾶσιν ἐπομένων τοῖς
οὖσι D 13 ἐπίσης] τῇ in ras. P ἡ alterum in ras. P 14 καὶ prius om. A
ἐννοήματος] ἑνὸς νοήματος B ante κατὰ alterum add. καὶ a 17 ἀποδιδούς aBP
ὄντος] γένοντος A τὸ διξαστὸν τοῦ ὄντος D 21 ante διτὶ 3 lit. et post γένη 2 lit.
erasit P καθ' ex τῶν corr. B 21, 22 ὑποκειμένοις] ἑνοῖς P² 22 δῆλον add. P²
τὸ Z: om. aABDP 23 δὲ αὐτοῦ B 24 δεῖξομεν — ἀναιροῦντες Z: δεῖξει (δέξει a)—
ἀναιρόν aABDP διὰ] ἡ in ras. P 25 τοῦ om. A post ἐν add. τῷ A 27 ἡ
om. B an ἡ <ἡ>? τῆς aP: om. ABD

p. 127b5 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ μὴ συνώνυμον τὸ γένος τῷ εἶδει. 181

Καθολικότερον τοῦτο τοῦ προειρημένου· οὐ γάρ μόνον οὐ συνώνυμον τὸ γένος τῷ εἶδει, ἀλλὰ τὸ ἀποδοθὲν γένος ἐν ὑποκειμένῳ τῷ οὐ γένος ἀπεζόθη, ἀλλὰ καὶ ἀνάπολιν, εἴ τις τὸ ὑποκειμένον ὡς γένος τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ λέγοι· οὐδὲ γάρ οὕτως συνώνυμον ἔσται τὸ γένος τῷ εἶδει· οὐδὲ εἰ παρακελουθεῖ δὲ τοῖς ἐν ὑποκειμένοις οὖσι τὸ μὴ συνωνύμως εἶναι τοῖς ἐν οἷς ἔσται, διὰ τοῦτο ἡγητέον τὸν αὐτὸν τόπον εἶναι τῷ ἀπὸ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ τὸν ἀπὸ τῶν συνωνύμων· ἀλλος γάρ λόγος τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ καὶ ἀλλος τοῦ συνωνύμου. κατὰ μὲν οὖν τὸν ἐν ὑποκειμένῳ ἀναιροῖτ' ἀλλ τὸ 10 τὴν ποιήτητα εἶναι πνεῦμα πως ἔχον τὴν ὥστην ποιήσαν· οὐ γάρ δύναται τὸ πνεῦμα τὴν ὥστην γένος εἶναι τῆς ποιήτητος· ἐν ὑποκειμένοις γάρ αὐτοῖς τὴν ποιήτητα. ἀλλὰ καὶ ὁ τὴν πυγμὴν λέγων εἶναι γεῖρά πως ἔχουσαν 15 ἀμαρτάνει· οὐ γάρ τὴν πυγμὴν γείρη, ἀλλ ἐν ὑποκειμένῳ τῇ γείρῃ τὴν πυγμὴν. εἰρηται δὲ δύναμει τοῦτο ἐν τῷ “καὶ ὁ τὸ πάθος ἐν τῷ πεπονθεῖται ὡς 20 15 γένος τιθεῖς”. κατὰ δὲ τὸ μὴ συνωνύμως δεικνύοιτ' ἀλλ τὸ ἐν μὴ ὅν γένος τῶν ὄντων· ὅμωνύμως γάρ τὸ ὅν καὶ τὸ ὅν κατηγορεῖται· οὐ γάρ, εἰ ὅμοίως ἐν καὶ ὅν τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πρός τι τῇ τῶν ἀλλων γενῶν, τῇδη καὶ ἐν 25 ὑποκειμένοις αὐτοῖς ἔστιν. ὅμοίως οὐδὲ ἀλλο τι τῶν ὅμωνύμως λεγομένων 30 κατηγορεῖται τινας συνωνύμως τῶν ὅπ' αὐτό.

20 p. 127b8 Ἐτι δταν ὄντος καὶ τῷ εἶδει καὶ τῷ γένει ἐναντίου τὸ βέλτιον τῶν ἐναντίων εἰς τὸ γεῖρον γένος θῆ.

Ο τόπος τοιούτος· ἀλλ τῇ καὶ τῷ εἶδει τῷ τιθεμένῳ καὶ τῷ γένει τῷ ἀποδιδομένῳ αὐτοῦ ἐναντία τινά, ἐπει τῶν ἐναντίων τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ γεῖρον, δεῖ σκοπεῖν εἰ τὸ βέλτιον τῶν ἐναντίων ἐν γένει τῷ γεῖρον τῶν 25 ἐναντίων κεῖται· δεῖται γάρ καὶ τὸ καταλειπόμενον τὸ γεῖρον ἐν γένει τῷ βέλτιον εἶναι, ἐπειδὴ κεῖται δὲ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ. ἔσται οὖν

2 τούτου A 2. 3 οὐ (corr. P) συνώνυμον τὸ γένος DP: τὸ γένος οὐ συνώνυμον αΑ: συνώνυμον γένος B 3 τῷ εἶδει, ἀλλ τῇ (εἴτη A) ABD: ἀλλ εἴτη τῷ εἶδει, ἀλλ τῇ aP
6 δὲ add. P³ ἐν AD: om. aBP συνωνύμως A 7. 8 τῷ—τὸν mutavit in τὸν—
τῶν P 9 οὖν om. A τόν] τῶν A ἀναιροῖ P¹, το add. P³ 11 τῇ a, super-
ser. P²: om. ABDP¹ ὑποκειμένῳ P, μένοι add. P³ 12 supra πυγμὴν scriptum
γρόγθον B εἶναι λέγων BP 13 ὑποκειμένῃ DP (ἢ add. P³): ὑποκειμένῳ aAB
ἢ πυγμὴ τῇ γείρῃ D 14 εἰρηται] memoriter citat c. 5 p. 126b34 ἐν τῷ καὶ ὁ τὸ
πά— add. erasis 3 lit. P² πεπονθεῖται corr. ex πνεῦματ^ο B 16 post γάρ add.
καὶ AB, eras. P θν—όν D: θν—ἐν aABP 17 τὸ ante θν transposit B πρός τι
add. P³ γενῶν] κατινῶν sive κατινῶν A τῇδη add. P³ 17. 18 καθ' ὑποκειμένων
αὐτῶν a 19 συνωνύμου B 20 γένει—εἶδει B ἐναντίου om. A 21 γένος] εἶδος,
sed postea add. D θῆ Arist.: θείη libri 22 εἴη D 23 ἀποδεδομένῳ D ἐπει
add. P³ post ἐπει add. δὲ D 25 δήσει A 25. 26 ἐν γένει τῷ βέλτιον aP: ἐν
τῷ βέλτιον γένει (γένος B) ABD 26 τῷ add. P³

τὸ μὲν βέλτιον γένος τοῦ χείρους, τὸ δὲ γεῖρους τοῦ βελτίνος. δοκεῖ δὲ τὰ ὑπὸ τὰ βελτίω γένη εἰδη βελτίω εἶναι τῶν ὑπὸ τὰ γάρ τα γάρ
ὑπὸ τὴν ἀρετὴν βελτίω τῶν ὑπὸ τὴν κακίαν. ἂν δὴ τὴν ἀδικίαν τις ἀρετὴν
λέγῃ, οὐτος ἐρεῖ τὴν δικαιοσύνην κακίαν, ὡς Θρασύμαχος ἡ παρὰ τῷ
5 Πλάτων τὴν ἀδικίαν εὐθουλίαν θέμενος τὴν δικαιοσύνην κακοβούλιαν ἡναρ-
κάσθη λέγειν. καὶ εἰ ἡ ἀργία αἱρετόν, τὸ ἐργάζεσθαι φευκτόν, καὶ εἰ ἡ 25
ἡδονὴ κακόν, ἡ λύπη ἀγαθόν.

p. 127b13 Καὶ εἰ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ὄμοιώς πρὸς ἀμφω ἔχοντος
εἰς τὸ γεῖρον καὶ μὴ εἰς τὸ βέλτιον γένος ἔθηκεν.

10 "Ετι εἰ ὄμοιώς ἔχει τὸ αὐτὸν εἴδος πρὸς ὅντο τινά, ὃν τὸ μὲν γεῖρόν
ἐστι τὸ δὲ βέλτιον, δύνατο δ' [ἄν] ἐν ἑκατέρῳ αὐτῶν ὡς ἐν γένει τιθε-
σθαι, εὐλογώτερον αὐτὸν μᾶλλον ἐν τῷ βελτίονι ἡ ἐν τῷ γείρονι τιθέναι.
οὐν οὐκ ἐπεὶ ἡ ἵστρική δύναται καὶ ὑγείαν καὶ νόσου ποιεῖν, λέγομεν αὐτὴν 30
νόσου ποιητικήν, εἰ οὐδὲν μᾶλλον νόσου ἡ ὑγεία, οὐλά μᾶλλον ὑγείας.
15 ἐν γάρ τῷ βελτίστῳ ὃν δύναται ἔκαστῳ τὸ εἶναι· διὰ τοῦτο γάρ αἱ δυνά-
μεις ἀγαθά. εἰ δὴ ἡ ψυχὴ ὄμοιώς ἔχει καὶ πρὸς κίνησιν καὶ πρὸς στάσιν
(ἀμφοτέρων γάρ αὐτῇ τῷ ζῷῳ αἱτίᾳ ὡς γάρ κινεῖται τὰ ζῷα κατὰ ψυχήν,
οὐτῶς καὶ ἵσταται) καὶ ἔστιν ἡ στάσις βελτίων τῆς κινήσεως (ἡ γάρ κίνησις,
ἐν οἷς καὶ ἡ στάσις, διὰ τὴν στάσιν, καὶ τέλος ἔστι τῆς κινήσεως τὸ στῆγαι· 35
20 αἱ οὖν κατὰ φύσιν τοῖς σώμασι τέλος ἔχουσι τὴν ἐν τοῖς οἰκείοις μονήν·
οὐλά καὶ τῶν οὐσιῶν αἱ ἀκίνητοι βελτίους· οὐλά καὶ τῷ μανθάνοντι τέλος
τὸ μανθάνειν τε καὶ ἐν τούτῳ στῆγαι), εἰ δὴ τοῦτο, οὐ καλῶς οἱ ἐν γένει
τὴν ψυχὴν τῇ κινήσει θέμενοι. τὸ δὲ ὅπερ κίνησιν ἡ κινούμενον εἶπε
διὰ μὲν τοῦ ὅπερ κίνησιν δηλώσας τὸ γένος αὐτῆς τὴν κίνησιν λέγεσθαι,
25 ὡς οἱ λέγοντες αὐτὴν κίνησιν αὐτοκόντητον.

1 τοῦ δὲ βελτίονος τὸ γεῖρον A δὲ alterum] τι B post δὲ alterum add.
καὶ a 2 post τὰ prius add. μὲν P τὰ βελτίω γένη A: τῷ βελτίονι γένει BD:
τὸ βελτίον γένος P: τὸ βελτίω γένη ἡ a τὸ γεῖρον aP 3 δὲ A 4 λέγοι B
post ἐρεῖ add. καὶ a 4. 5 παρὰ τῷ Πλάτωνι Respubl. I 20 p. 348 D 5 θή-
μενος a 6 ἡ alterum BD: om. aAP 8 εἴδους om. aP(u): post ὄμοιώς transpor-
suit B post ὄμοιώς add. ὡς P ἐλόντος P 9 μὴ τὸ βελτίονος P τὸ
γένος D: om. P 10 εἰ om. A post ὄμοιώς defectus signum posuit et in mrg.
add. τι P² ἔχει AD τὸ αὐτὸν εἴδος post τινά transposuit B: om. aP
11 ἐν delevi ἐν alterum superscr. A αὐτῷ P 12 ἐν τῷ βελτίονι αὐτὸν μᾶλλον
aBP τιθέναι ἡ ἐν τῷ γείρονι A 13 οὐκ ἐπεὶ ἡ ἵστρική scripsi: ἡ ἵστρική: οὐκ
ἐπεὶ libri καὶ νόσου ὑγείας B 14 εἰ scripsi: ἡ libri ἡ om. B μᾶλλον
alterum D: om. aABP 15 ἐν τῷ βελτίστῳ γάρ a ὃν aP: δὲ ABD ἔκαστῳ
scripsi: ἔκαστον libri τὲ εἶναι (εἶναι ex corr.) A 16 ἀγαθαὶ P: ἐγερόντει A
δὲ a καὶ prius ex corr. add. D πρὸς alterum aP: om. ABD 18 βελτίω a
ἡ alterum in ras. et post γάρ ras. 2 lit. P 20 αἱ supra ras. P¹ fort. γοῦν
post σώμασι add. κινήσεις Brandis Schol. p. 283a7 22 μαθεῖν B 23 τῇ
superset. P¹ τιθέμενοι D 24 μὲν om. a τὸ ὅπου μὲν A αὐτῆς τὴν κινήσιν
τὸ γένος A .

p. 127b18 Ἔτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον.

Ὥσπερ ὅτε περὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐποιεῖτο τὸν λόγιον, ἀπλῶς τε καὶ 40 πάλιν συγχριτικῶς πρὸς ἄμφω τόπους τινὰς ἀπό τε τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ἡττον καὶ ἀπὸ τοῦ ὄροις κατασκευαστικούς τε καὶ ἀνασκευαστικοὺς 5 παραδέδωκεν, οὗτοι καὶ ἐπὶ τῷ γένους δείκνυσιν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ἡττον τόπους τινὰς κατασκευαστικοὺς καὶ ἀνασκευαστικούς, δύο μὲν ἀνασκευαστικούς, ἔνα δὲ κατασκευαστικόν. κοινοὶ γάρ ὑπερ τοῦ ἀποδοθέντος τὸν πτώσεων καὶ συστοίχων καὶ γενέσεων καὶ φθορῶν καὶ ἀντικειμένων, οὗτοι δὲ καὶ οὗτοι οὓς παραδέδωσιν. εἰς μὲν οὖν ἀνασκευαστικὸς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ 45 10 ἡττον τοιοῦτος· εἰ τὸ μὲν ἀποδοθέν γένος ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, τὸ δὲ εἶδος μήτε αὐτὸ μήτε τὸ κατ' αὐτὸν λεγόμενον, οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν. δοκεῖ γάρ ὡν τὸ γένος τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπιδέχεται, ταῦτα καὶ αὐτὰ ἐπιδέχεσθαι καὶ τὰ κατ' αὐτὰ λεγόμενα, τοῦτ' ἔστι τὰ παρόνυμα αὐτοῖς· εἰ γάρ η ἀρετὴ μᾶλλον | καὶ ἡττον, καὶ η δικαιοσύνη καὶ ο δι- 182 15 καίσις ο κατ' αὐτὴν λεγόμενος. καὶ ἔμπαλιν [εὐλογον, ὥστε]. εἰ τὸ μὲν ὡς εἶδος ἀποδοθέν ἐπιδέχοιτο, τὸ δὲ ὡς γένος ἀποδοθέν μὴ ἐπιδέχοιτο, οὐκ ἔσται γένος τὸ ἀποδοθέν. οὗτοι δεικνύοιτ' ἀν τῆς ἀπορίας μὴ δὲ γένος η ἴστηται, ὡς οἱ ὅριζόμενοι αὐτὴν λέγουσιν ἴστηται ἐναντίων λογισμῶν· η μὲν γάρ ἀπορία τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχεται αὐτὴ τε καὶ οι λεγόμενοι κατ' αὐτὴν (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀποροῦντες), η δὲ ἴστηται οὗτε αὐτὴ οὗτε τὰ ίσα· οὐ γάρ ἔστι μᾶλλον καὶ ἡττον ίσα τινά. πάλιν η γιών μὲν οὐ δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, η λευκότηται δὲ δέχεται· ὥστε οὐ γένος τῆς γιών τὸ λευκόν. ἀλλὰ καὶ ὄρμονία μὲν μᾶλλον καὶ ἡττον, ψυγή δὲ οὐ· ὥστε οὐ γένος ψυγῆς ὄρμονία.

25 p. 127b26 Πάλιν εἰ τὸ μᾶλλον δοκοῦν η ἀμοίως μὴ ἔστι γένος.

Δεύτερος οὗτος τόπος ἀνασκευαστικὸς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον· ο αὐτὸς δὲ 10 καὶ ἀπὸ τοῦ ὄροις· δύο τινῶν γενῶν εἰναι δοκούντων (τινὸς) εἰ τὸ μᾶλλον

1 ante ἡττον add. τοῦ D   2 τὸν post ὅτε transposuit D   3 συγχριτικὸν A   post καὶ repetunt ἀπὸ αΑΒΡ: om. D   4 τε om. B   5 παραδέδωκεν—ἀνασκευαστικούς (6) om. a   τοῦ tertium D: om. ΑΡ   6 ante καὶ add. (ut v. 4) τε Λ   καὶ ἀνασκευαστικούς superscr. P² aut P⁴   8 δη a   9 post παραδέδωσιν add. ἐνταῦθα a: non liquet D   εἰς] δ P   οὖν om. Α   10 τοιοῦτος—ἡττον om. A   τοιοῦτος aP: om. D   τὸ (ante ἡττον) om. P   11 μήτε αὐτὸ — p. 363, 28 ἐκείνου εἶδος om. defectus signo appictio P   μήτε αὐτὸ iteravit alterumque delevit D   12 τὸ (ante ἡττον) om. Α   13 post λεγόμενα addl. οὐ γένος τὸ ἀποδοθέν e vs. 11 Α   15 εὐλογον, ώστε delevi   16 ἐπιδέχεται (ante τὸ) a   17 ἔσται D: ἔστι aΛ   δεικνύοιτο D: δεικνύοιτο Λ: δεικνύοιτο a   τῆς ἀπορίας D: τις ἀπορίαν aΛ   17, 18 η ἴστηται D: ἴστηται Λ: ἴστητος a   18 οἱ D: om. aΛ ὄριζόμενον a   αὐτὴν λέγουσιν D: inv. ord. aΛ   19 αὐτὴ libri   21 οὐ δέχεται aΛ: οὐκ ἐπιδέχεται D   24 ante ὄρρ. add. η ab   25 η—γένος om. a   26 post οὗτος add. ο aΛ   27 τοῦ ὄροις (ἐν, ut videtur, add. Λ) δύο ΑD: τῶν ὄροιων ἐπὶ a   εἰναι δοκούντων D: εἰναι Λ: om. a   τινὸς ex Ioanne Italo addidi

δοκοῦν αὐτοῦ γένος εἶναι μή ἔστιν, οὐδὲ ἀν τὸ ἔλαττον δοκοῦν εἶναι εἴη· οὐδὲ ἀν τὸ δρυών. γρήσιμον δέ φησιν εἶναι τὸν τόπον ἐφ' ὃν πλεύσω τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται, οὐκ ἔχομεν δὲ ὡμολογημένον ποιῶν ἔστιν αὐτῶν γένος. οἷον τῆς ὀργῆς καὶ λύπη κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἔστι
 5 καὶ ὑπόληψις λέγεται γάρ η ὀργὴ ποτὲ μὲν λύπη ποτὲ δὲ ὑπόληψις. ἐπεὶ τὰ τοῖνυν ἀμφότερα μὲν τῆς ὄργης κατηγορεῖται, ἀνδρῶν δὲ πάτερον αὐτῶν ἔστι γένος. ληπτέον τὸ δοκοῦν μᾶλλον αὐτῆς εἶναι γένος, καὶ δεικτέον δὲ μή ἔστι τοῦτο· εἰ γάρ μὴ τοῦτο, οὐδὲ τὸ λοιπὸν τὸ ηττον γένος. εἰ γάρ μᾶλλον ἡ λύπη δοκοῦσα αὐτῆς εἶναι γένος μή ἔστιν, ὡς ἐδείχθη πρὸ διλί-
 10 γου, οὐδὲ ἀν η ὑπόληψις αὐτῆς εἴη γένος. οὐλὰ καὶ δμοίως ἀν ἀμφότερα δοκῆι αὐτῆς εἶναι γένη, ἀν τὸ ἔτερον δειγμῆι μὴ ὅν, οὐδὲ ἀν τὸ ἔτερον εἴη τὸ δρυών τούτῳ δοκοῦν. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ μᾶλλον οὕτως, ὡς εἰρηται, δεῖξομεν τὸν γράσιον μὴ ὄντα ἐν γένει τῷ ἀριθμῷ· εἰ γάρ μᾶλλον οἱ γράσιοι κίνησις ἡ ἀριθμός (ἔνδοξον γάρ συνεχοῦς συνεχεῖς γένος εἶναι
 15 μᾶλλον), μή ἔστι δὲ κίνησις οἱ γράσιοι. δὲτι πᾶσα μὲν κίνησις τινὸς τε καὶ πρός τι, οὐ δὲ γράσιοι οὐ πρός τι. πᾶσι δὲτι μὴ γένος τῆς ἐπιθυμίας η²⁵ λύπη, ἀναιρήσομεν· εἰ γάρ μᾶλλον η ἐπιθυμία ἔνδεια η [η] λύπη, μή ἔστι δὲ ἐν γένει τῇ ἔνδειᾳ, οὐδὲ ἀν λύπη εἴη. δὲτι δὲ μὴ η ἔνδεια γένος αὐτῆς, δηλον ἐκ τοῦ τὸ μὲν γένος μηδενὸς αἰτιον εἶναι τῶν εἰδῶν τὴν δὲ
 20 ἔνδειαν αἰτίαν εἶναι τῆς ἐπιθυμίας. δμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ παραδείγματος η δεῖξις οὕτως ἀν προτού· εἰ δμοίως τῆς ὀργῆς καὶ η λύπη καὶ η ὑπό-
 ληψις διλιγωρίας γένος, οὐκ ἔστι δὲ αὐτῆς γένος η ὑπόληψις, οὐδὲ ἀν η λύπη εἴη. ωσαύτως καὶ τῆς πρατήτης εἰ *(μᾶλλον)* η ἡμερότης η η³⁰ ἐγκράτεια γένος δοκεῖ, μή ἔστι δὲ η ἡμερότης, οὐδὲ ἀν η ἐγκράτεια.

25 p. 127b34 Ἡ αὐτὴ δὲ σκέψις καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδούς.

Ο αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδούς. εἰ γάρ τὸ μᾶλλον δοκοῦν εἰδος εἶναι τοῦ ἀποδεδομένου γένους τινὸς μή ἔστιν εἰδος αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦτο ἀν εἴη τὸ ηττον ὃν ἐκείνου εἰδος τοῦ προκειμένου γένους· οἷον εἰ μᾶλλον

1 αὐτοῦ δοκοῦν α εἶναι εἴη AD: εἴη ἀν α 2 ὃν AD 3 ὥμολογού-
 μενον α 4. 5 καὶ ὑπόληψις ἐν τῷ τί ἔστι α 6 ἀμφοτέρα αΑ 6. 7 αὐτῶν ἔστι D:
 inv. ord. αΑ 7 αὐτῶν α καὶ AD: η α 7. 8 δὲτι μὴ ἔστι AD: μὴ εἶναι α
 8 τοῦτο alterum AD: τὸ μᾶλλον δοκοῦν εἶναι γένος γένος ἔστιν α γένος ομ. α
 post γάρ alterum delevit μὴ D 9 πρὸ διλέγου] c. 5 p. 126a6—12 11 δοκεῖ A.
 αὐτῆς scripsi: compend. D: αὐτοῦ, sed post γένη, αΑ 13 εἰρηται αΑ: ηδη προει-
 ρηται D μὴ ὄντα τὸν γράσιον A 14 γάρ ομ. α 14. 15 γένος εἶναι
 μᾶλλον D: inv. ord. αΑ 15 post δὲ add. η A τε D: τι αΛ 16 post οὐ
 πρός τι add. οἱ γράσιοι ἄρα οὐ κίνησις. οὐδὲ η κίνησις ἄρα γένος τοῦ γράσιου α 17 η
 delevi 18 ἀν (η add. A) λύπη εἴη AD: η λύπη εἴη ἀν α 19 αἰτιον εἶναι D: inv.
 ord. αΑ 20 *(ἀπὸ τοῦ)* δμοίως δὲ [καὶ] conicio 21 οὕτως ομ. α τῆς et
 utrumque η D Arist.: om. αΑ 22 διλιγωρίας A Arist.: τῆς διλιγωρίας D: ομ. α
 23 post εἴη add. γένος αὐτῆς α εἰ D: ομ. αΑ μᾶλλον addidi 23. 24 η
 ἐγκράτειας A 24 μὴ ἔστι δὲ AD: εἰ οὖν μὴ ἔστιν α 26 οἱ εἰδούς ομ. α
 27 ἀποδεδομένου αΑ: ἀποδιδομένου D

εἰδος τῆς ἀρετῆς ή ἐγκράτεια η̄ πραότης, μή ἔστι δὲ ή ἐγκράτεια, οὐδέ̄ ἀνή πραότης. ἀπὸ δὲ τοῦ ὄμοίους ὡ^ουτως· εἰ δέ όμοίως ή ἐγκράτεια καὶ ή καρτερία τῆς ἀρετῆς εἰδη, μή ἔστι δὲ τὸ ἔτερον, οὐδὲ τὸ ἔτερον. πρὸς μὲν οὖν ἀναιρέσιν τε καὶ ἀνασκευὴν χρηστέον τοῖς προειρημένοις δύο τόποις. πρὸς 5 δὲ κατασκευὴν τὸ μὲν ἀμφότερα τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεσθαι, τό τε ὡς γένος ἀποδοθὲν καὶ τὸ ὡς εἰδος, οὐ γρήσιμον· οὐ γάρ πάντως τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου γένος ἔσται, εἰ οὕτως ἔχει. θάστε μόνον πρὸς ἀνασκευὴν οὐ πρῶτος ἥρησες τῶν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τόπων χρήσιμος· οὐ γάρ, ἐπεὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ καλὸν τὸ μᾶλλον ἐπιδέχεται, ἢδη διὰ τοῦτο γένος τοῦ λευκοῦ τὸ καλόν. 10 10 οὐ δὲ δευτέρος τόπος τῶν πρὸς ἀνασκευὴν ὥρθεντων, ἐν ᾧ σύγκρισις ἡν̄ ή τῶν εἰδῶν καὶ ή τῶν γενῶν πρὸς ἀλληλα, γρήσιμος καὶ πρὸς κατασκευήν· εἰ γάρ τὸ ἡπτον δοκοῦν γένος εἶναι τίνος δειγμέτη γένος δν, καὶ τὸ μᾶλλον ἀν εἴη, καὶ εἰ τὸ ὄμοίως, καὶ τὸ ὄμοίως. οὐ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδούς. εἰ γάρ τῆς ἐγκρατείας μᾶλλον γένος η̄ ή ἀρετή (δοκεῖ 45 15 15 εἰδῶν εἰδῶν κατὰ δύναμιν τίνα ἀντέγειν πρὸς τὰς ἐπιθυμίας), ἡπτον ἔσται ή ἀρετή γένος αὐτῆς· ἀν δη̄ (η̄) ή ἀρετή γένος αὐτῆς, εἴη δὲ καὶ ή δύναμις· ἀρετή δὲ δοκεῖ εἶναι, διότι ἔστιν ἔξις ἐπαινετή. πάλιν ἐπὶ τοῦ εἰδούς, εἰ ἡπτον δοκοῦσα ἐν γένει εἶναι τῇ ἀρετῇ ή ἐγκράτεια τῆς καρτερίας εἰδος αὐτῆς ἔστιν. εἴη δὲ καὶ ή καρτερία. οὐ δὲ αὐτὸς | λόγος καὶ 183 20 20 ἐπὶ τοῦ ὄμοίως, ἀν τε ἐπὶ τῶν γενῶν ἀν τε ἐπὶ τῶν εἰδῶν τὸ δομοίον λαμβάνηται.

p. 128a13 "Ετι πρὸς τὸ κατασκευάζειν σκεπτέον.

Ἐπίπλον τόπον πρὸς κατασκευὴν γένους τὸν ἀπὸ τοῦ ἡπτον καὶ ὄμοίως, ἔτι φησὶ πρὸς κατασκευὴν τοῦ τὸ ἀποδοθὲν γένος εἶναι χρήσιμον, εἰ τὸ ἀποδεδομένον ὡς γένος πλειόνων καὶ διαφερόντων εἰδεῖ εἴη ἀποδεδομένον, 5 25 5 ζητεῖν εἰ ἐν τῷ τί ἔστιν αὐτῶν κατηγορεῖται· εἰ γάρ πλειόνων ὅντων αὐτῶν καὶ κατ εἰδος διαφερόντων ἐν τῷ τί ἔστιν εἴη κατηγορούμενον, γένος ἔστιν. οὐ δὲ αὐτὸς τόπος χρήσιμος ἀν εἴη καὶ πρὸς ἀνασκευήν· εἰ γάρ μη ἐν τῷ τί ἔστιν εἴη κατηγορούμενον, οὐ γένος. εἰ δὲ ἐνὸς εἰδούς 30 εἴη ἀποδεδομένον καὶ κατηγορούτο αὐτοῦ ἐν τῷ τί ἔστι, δεῖ ζητεῖν εἰ καὶ

1. 2 ή πραότης, οὐδέ̄ ἀν ή ἐγκράτεια B 2 οὕτως ex Ioanne Italo addidi cf. p. 332,18

^ἀ ^{ra}

3 τὸ prius om. BP 4 ἀνασκευὴν aB: κατασκευὴν D: κατασκευὴν AP ο γένος
om. a 9 ἢδη corr. ex η̄ δὲ P²: εἴη A 11 ή AD: om. aBP χρήσιμος πρὸς
ἄλληλα Λ 12 δειγμέτη aP: δειγμή ABD καὶ non liquet B 13 η̄ P 15 ἀν-
τέγειν a 16 ἔσται γένος αὐτῆς ή ἀρετή A δη̄ (η̄) ή scripsi: δη̄ ή aD: δ' ή AB: δη̄ P
18 post εἰ add. ή D 17 η̄των A ή̄ postea add. D: om. aABP ἐγκρατεῖ aA
18. 19 ἀρετῆς Λ 19 ἔστιν αὐτῆς B δὲ om. B 20. 21 λαμβάνεται A 23 post
κατασκευὴν e vs. sq. intulit τοῦ D 24 τοῦτο A post χρήσιμον add. τὸ aAB, dele-
vit P 25 ἀποδεδομένον prius A: ἀποδεδόμενον aBDP εἰδεῖ scripsi cf. p. 357,22:
τῷ εἰδεῖ Ioan. Ital. 26 εἰ prius om. A ὅντων] τῶν D 28 ἔστιν· οὐ δὲ αὐτὸς
τόπος χρήσιμος D: οἷον εἰ τὸ ζητῶν ἕπου καὶ (καὶ om. a) ἀνθρώπου. τὸ δὲ αὐτὸς τοῦτο χρήσιμον
aABP 29 ἐνὸς aP: γένος ABD 30 κατηγορεῖ τὸ αὐτὸς B ἐν τῷ τί ἔστι om. a

ἄλλων διαφερόντων κατὰ τὸ εἰδὸς ὅμοίως κατηγορεῖται. οἷον εἰ τὸ ζῷον 10
ἀποδοθείη ἀνθρώπου γένος, σκεπτέον εἰ καὶ ἵππου καὶ ἄλλου τινὸς ὅμοίως
κατηγορεῖται εἴη γάρ ἂν γένος.

Λέγων δὲ περὶ τῆς διαφορᾶς εἶπεν ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τισι καὶ ή δια-
5 φορὰ ἐν τῷ τί ἔστι τῶν εἰδῶν κατηγορεῖσθαι, ἐπειδὴ η μὲν ὡς
συναμφότερος λαμβανομένη οὕτω κατηγορεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ η χωρὶς τῆς
6 οὐλῆς τῆς συναμφοτέρου διαφορά· ης καὶ ἐν Κατηγορίαις ἐμνημόνευσεν ἐν
οἷς εἶπεν τὸν τῶν διαφορῶν λόγον ἀναδέχεσθαι καὶ τὰ ἄτομα καὶ τὸ εἰδῶν,¹⁵
διὰ ιδίων διαφορᾶς οὐκ εἶπεν εἶναι οὐσίας ἐκεῖ, οὗτοι μήτε γένη μήτε εἰδῶν
10 μήτε ἄτομα· αἱ γάρ τῶν εἰδῶν κατηγορούμεναι ὡς γένη ἢν κατηγοροῦντο.
Οὗτοι δὲ μὴ γένη αἱ διαφοραί, νῦν δείκνυσιν. οὐδὲ εἰδῆ δὲ [εἰδῆ δὲ] αἱ ιδίᾳ
καὶ χωρὶς τῶν γενῶν λαμβανομέναι διαφοραί, εἰ καὶ αἱ συναμφότεραι.
αὗται δὲ [ἐν ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ] οὐσίαι καὶ τὰ ἄτομα τὰ ὑπ’ αὐτάς. τῆς
δ’ οὐτας λαμβανομένης διαφορᾶς καὶ τὰ γένη τὰ διαιρούμενα ὑπ’ αὐτῆς²⁰
15 συνανύμως κατηγορεῖται, εἴ γε, ὡς εἰρηκε νῦν, τὸ πεζὸν σημαίνει ζῷον
ποιόν· καίτοι οὐ δοκεῖ αὐτῷ τὸ γένος τῆς οὐσίας διαφορᾶς οὕτω κατηγο-
ρεῖσθαι. τῆς μέντοι χωρὶς τῆς οὐλῆς ἐν τῇ οὐσίᾳ διαφορᾶς λαμβανομένης
οὔτε τὸ διαιρούμενον ὑπ’ αὐτῆς γένος συνανύμως κατηγορεῖται, οὗτοι μηδὲ
20 ἄλλο τι ὅλον ἀνομοιομερὲς τῶν μερῶν ἔχαστον οὕτω κατηγορεῖται, μέρος
δὲ η τοιαύτη διαφορὰ τοῦ διαιρούμενου ὑπ’ αὐτῆς, οὔτε αὐτὴ η τοῦ εἰδούς²⁵
η τοῦ ἀτόμου, οὗτοι μηδὲ τὸ μέρος τοῦ ὅλου. ἐπεὶ δὴ δοκεῖ τισι καὶ
η διαφορὰ ἐν τῷ τί ἔστι τῶν εἰδῶν κατηγορεῖσθαι, εἰπεις μὲν ἐν τῷ
πρώτῳ οὗτοι καὶ τὴν διαφορὰν καὶ τὰ ἀπὸ διαφορᾶς προβλήματα ὅμοι δεῖ
τῷ γένει τάσσειν, ὡς τῶν αὐτῶν τόπων καὶ πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν
25 προβλήματα γρησίμων ὅντων. οὗτοι δὲ μὴ πάντῃ ταῦτα η διαφορὰ τῷ
γένει, εἰ καὶ οὗτοι μολιστα καὶ αὐτὴ ἐν τῷ τί ἔστι δοκεῖ τοῦ εἰδούς κατη-³⁰
γορεῖσθαι καὶ κατὰ πλειόνων τε καὶ διαφόρων τῷ εἰδεῖ η διαφορά, τίσι
[τε] τὴν διαφορὰν δυνησόμεθα χωρίζειν τοῦ γένους, στοιχεῖα τινα καὶ θεω-
ρήματα ήμεν παραδίδωσιν· ἀ τῷ φθάνειν εἰρησθαι ηδη εἶπεν [ἐν] τοῖς

2 ἀποδοθείη H i. e. Paris. 1832: ἀπεδόθη aABDP	γένους B	4 λέγω AB
ἐπεὶ AD Arist.: ἐπειδὴ aBP	δὲ ὁμ. AB: δὲ δοκεῖ ex ἐδόκει corr. P ²	
5 ἐπεὶ B 6. 7 (χωρὶς τῆς οὐλῆς corr. P ²)	7 διαφορᾶς οὐ in ras. P	ἐν Κα- τηγορίαις] c. 5 p. 3b5—7 8 καὶ τὰ ἄτομα om. D 9 ιδίως post οὐσίας trans- posuit B: om. P post ιδίως add. οὖσας α εἶναι post ιδίως transposuit A
ἐκεῖ] c. 5 p. 2b29. 30 11 γένος Apr.	alterum εἰδῆ (εἰ in ras. P ²) δὲ (om. P)	
delevi 11. 12 ιδίᾳ καὶ om. P 12 τῶν γενῶν om. A 12. 13 αἱ συναμφότεραι.		
αὗται loan. Ital.: συναμφότεραι. αἱ αὐταὶ libri 13 ἐν—βιβλίῳ ut glossema vocis ἐκεῖ		
vs. 8 delevi τὰ prius fort. delendum αὐτά P ¹ , corr. P ² 15 εἰρηται B		
16 αὐτὸ A 17 λαμβανομένης διαφορᾶς P 18 οὗτοι — 19 κατηγορεῖται iterat A		
19 ἀνομοιομερὲς ὅλον B et in iteratis A 20 τοῦ ὑπ’ αὐτῆς διαιρούμενου B αὐτὴ		
D: αὐτῇ aABP 21 ὅλου] λόγου P δὴ D: δὲ ex Arist. aABP 22. 23 ἐν		
τῷ πρώτῳ] c. 4 p. 101 b 18 23 ἀπὸ διαφορῶν A 25 μὴ δὲ A παντὶ B		
η om. P 26 αὐτῇ D: αὐτῇ aABP 27 τε A: γε aBP:		
om. D διαφερόντων A 28 τε ABDP: om. a post χωρίζειν add. ἀπὸ D		
29 ἐν delevi		

εἰρημένοις. ἔστι. δὲ πρῶτον μὲν ὅτι τὸ γένος ἐπὶ πλέον λέγεται τῆς διαφορᾶς· μέρος γάρ τι τοῦ γένους ἡ διαφορὰ ἀποτέμνεται. δεύτερον δὲ, εἰ καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ εἴδους ἐν τῷ τί ἔστι δοκεῖ κατηγορεῖσθαι ϕ (αὐτὶ γάρ ὁ δριτός ἐν τῷ τί ἔστι καὶ αἱ διαφοραὶ ἐν τῷ δριτῷ), ἀλλὰ 5 μᾶλλον γε τὸ γένος ἀρμόττει ἐρωτηθέντας περὶ τοῦ εἴδους τί ἔστιν ἀποδιδόνται ἢ τὴν διαφοράν· μᾶλλον γάρ ὁ ἀνθρωπος ζῷον ἢ λογικόν. τρίτον δὲ τῇ μὲν διαφορὰ ποιήτητα τοῦ γένους οὐδὲν σημαίνει (ποιήτης γάρ τοῦ ζῷου τὸ λογικὸν καὶ τὸ πεῖδν), οὐδέτε δὲ καὶ τὸ γένος τῆς διαφορᾶς· οὐδενὸς γάρ αὐτῶν ποιότης τὸ ζῷον. καὶ δὲ οὗτος ἔχει 10 δεικνύς παρέθετο δὲτι ὁ μὲν εἰπὼν λογικὸν ποιὸν ζῷον σημαίνει, ὁ δὲ ζῷον εἰπὼν οὐδὲν λέγει ποιὸν λογικόν· ὥστε τὸ μὲν λογικὸν εἰς ποιὸν μεταλαμβάνεται. ποιήτητα τοῦ ζῷου σημαίνου, τὸ δὲ ζῷον οὐδέτε τοῦ λογικοῦ σημαίνει ποιήτητα.

p. 128a31 Ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ μουσικόν, ἢ μουσικόν ἔστιν, ἐπι-
15 στήμόν τι εἶναι καὶ ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη τις.

Τόπον ἡμῖν παραδίδωσιν, φῶ προσχρώμενοι δυνησόμεθα κατασκευάζειν τε καὶ ἐπικρίνειν τι δὲν ἐν γένει τινί. φησὶ γάρ δεῖν ἐπὶ τὰ τάξεις 45 ἔχοντα καὶ ἀπὸ τῶν ἔξεων παρωνύμως λεγόμενα ἐπιβλέπειν, κανὸν ἐπ' ἔκσενων τὸ παρωνομασμένον τινὶ φαίνηται ὑπό τι δὲν γένος ἄλλο δὲ 20 παρωνύμασται τινὶ, καὶ τὸ ἀρ' οὐ παρωνόμασται τοῦτο, λέγειν γένος εἶναι τοῦ ἀρ' οὐ τὸ προκείμενον παρωνύμασται [παρωνύμως ἀπὸ τοῦ λεγομένου γένους]. τοῦτο δὲ δὲτι οὗτος ἔχει, διὰ τῆς ἐπαγωγῆς συνέστηκεν. | ἐπεὶ γάρ τὸ μουσικόν, κανὸν δὲ μουσικόν, παρώνυμον δὲν τῆς μουσικῆς 184 ἐπιστήμονά ἔστι, τὸ δὲ ἐπιστήμον παρώνυμον τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἡ μουσική, ἀρ' ἡς τὸ μουσικὸν παρωνόμασται, ἐπιστήμη ἔσται, ἐπεὶ ἀπὸ ταύτης παρώνυμον τὸ ἐπιστήμον τὸ γένος τοῦ μουσικοῦ. πᾶλιν ἐπεὶ κατὰ τὴν βαδίσιν τὸ βαδίζειν λεγόμενον καὶ δὲν αὐτῆς παρώνυμον κινεῖται καὶ ἔστι πάλιν τὸ κινεῖσθαι παρώνυμον καὶ αὐτὸν τῆς κινήσεως, εἴη δὲν καὶ ἡ 5

1 ἐπεὶ A   2 τι τοῦ aP: τινὸς ABD   post δεύτερον add. δὲ AB sed cf. vs. 7 et p. 325, 3 n.   3 καὶ εἰ AP²   4 αἰεὶ scripsi: εἰ libri   6 om. B   5 γε aDP: γένεται A: om. B   ἀρμόττοι BP   8 καὶ prius AD: om. aBP   οὐδέτε aBP (έτι in ras. P): οὐδὲ ἔστι AD   9 τὸ AD: om. aBP   10 λογικὸν] πεῖδν Arist.   ante σημαίνει delevit παρέθετο D   13 ποιήτητα σημαίνει B   15 τι om. Arist. (habent BC) cf. p. 367.11

καὶ add. P² cf. p. 367.11   17 τὰ om. AB   18 post καὶ add. τὰ aP²   19 ἄλλο aD: ἄλλω ABP   δ D: φῶ aABP²: om. P¹   20 τι a   20. 21 ἀρ' οὐ παρωνόμασται τοῦτο (haec om. a)—ἀρ' οὐ τὸ προκείμενον παρωνόμασται scripsi: inv. ord. libri   20 τοῦτο in τούτου mutavit P³   λέγει A: λέγεται ante ras. P   γένος λέγεται D   21 τοῦ prius ad: τὸ ABP   21. 22 παρωνύμως — γένος delevit   21 post τοῦ alterum eras. 1—2 lit. P (— add. P²)   22 ἔχειν omisso δὲτι aP   ἐπειγωγῆς A   συνέστηκεν BD: συνέστησεν fortasse recte A: πιστοῦται a et in ras. P²   23 δὲν τῆς μουσικῆς scripsi: ἐν τῇ μουσικῇ libri   26 τὸ alterum om. D   τῆς μουσικῆς Bpr.   27 κείται B 28 αὐτὸν] ἀπὸ a   τῆς om. B

βάσισις κίνησις καὶ ὑπὸ τὴν κίνησιν. τούτων ταῖνυν οὕτως ἐχόντων δεῖν φησιν, ὅταν βουλήμεθα κατασκευάσαι καὶ δεῖξαι τι γένος ὃν τινος. ἐπὶ τὰ ἔγοντα αὐτὴ καὶ παρωνομασμένα ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν ὠρισμένον τρόπον μεταβάντας καὶ δεῖξαντας τὸ ἔτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον. οὕτω καὶ τοῦ προκειμένου γένος ὃν τὸ προκείμενον δεικνύναι. οἷον, ως αὐτῆς παρέβετο, εἰ βουλήμεθα τῆς ἐπιστήμης δεῖξαι γένος ὃν τὴν πίστιν, δεῖ ἡρᾶν τε καὶ δεικνύναι 10 ὅτι ὁ ἐπιστάμενος, καὶ^ν ὁ ἐπισταται, πιστεύει· εἰ γάρ τοῦτο, δῆλον ἔτι καὶ ἡ ἐπιστήμη πίστις, καὶ εἰ ὁ ἕρδονες, καὶ^ν δῆδεται. ἐν ἀγαθῷ ἔσται, καὶ ἡ ἕρδονὴ ἀγαθὸν ἀντιτίθεται. καὶ εἰ τὸ ἀκοῦν αἰσθάνεται, καὶ ἡ 15 ἀκοὴ αἰσθησίς. ἡ δὲ λέξις ἡ ἐπεὶ δὲ δοκεῖ τὸ μουσικόν, ἢ μουσικόν ἔστιν, ἐπιστήμην εἶναι, ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη τις εἴη ἀντιτίθεται, εἰ οὐτως ἔχει. ‘ἐπεὶ δὲ δοκεῖ, διάτι τὸ μουσικόν, ἢ μουσικόν ἔστιν, (ἐπιστήμην ἔστιν.) ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη εἶναι’.

p. 128a38 "Ετι ἐπεὶ τὸ παρεπόμενόν τινι ἀεὶ καὶ μὴ ἀντιστρέψον
15 . γαλεπὸν γωρίσαι τοῦ μὴ γένος εἶναι.

Ἐπεὶ τὸ γένος ἔπειται τῷ εἶδος καὶ οὐκ ἀντιστρέψει (εἰ μὲν γάρ ἄνθρωπος, ζῷον, οὐ μήν, εἰ ζῷον, ἄνθρωπος), δεῖν φησιν, ἐφ' ὃν ἡ τοιαύτη τάξις ως τὸ ἔτερον τῷ ἔτερῳ ἐπεσθιμεῖ μηκέτι δὲ καὶ ἀντιστρέψει τῷ τὸ ἐπόμενον ἐπὶ πλέον ἔσεσθαι, λαμβάνειν ως τὸ μὲν εἶδος αὐτῶν ὃν τὸ 20 δὲ γένος· δοκεῖ γάρ ἔνδοξον εἶναι. ἐπεὶ γάρ τῇ νηγεμίᾳ μὲν ἔπειται ἡ 25 ἡρεμία, τῇ δὲ ἡρεμίᾳ οὐκέτι ἡ νηγεμία, καὶ τῷ μὲν ἀριθμῷ τὸ διαιρετόν, τῷ δὲ διαιρετῷ οὐκέτι ἡ ἀριθμός, τῆς μὲν νενημίας γένος εἶναι δικεῖ ἡ ἡρεμία, τοῦ δὲ ἀριθμοῦ τὸ διαιρετόν. αὐτὸν μὲν οὖν φησιν ως ἐνδέξιφ δεῖν τούτῳ γρῆσθαι, τῇ προειρημένῃ ἀκολουθίᾳ, πρὸς τὴν τοῦ γένους 25 κατασκευήν, εἰ δὲ ἄλλος τις αὐτῷ γρῆτο, μὴ συγγωρεῖν ως ἐπὶ πάντων οὐτως ἔχοντι· ἔστι γάρ τινα ἀνοιλουθεῖ μὲν καὶ οὐκ ἀντιστρέψει, οὐ μήν 30 καὶ γένη ἔστι τούτων οἵς οὐτως ἀκολουθεῖ. καὶ δείκνυσι τοῦτο ἐπὶ παραδείγματος. τῷ γάρ γινομένῳ ἔπειται τὸ μὴ ὃν (οὐδὲν γάρ γινόμενον ἔστι τὸ γένος) καὶ οὐκ ἀντιστρέψει οὐκέτι γάρ τῷ μὴ ὃντι τὸ γινόμενον ἔπει-

2 φησιν] φασι καὶ B ὃν γένος B ἐπεὶ P 3 αὐτὸν αβ: αὐτῶν ADP
εἰρημένον aP 6 βουλούμεθα aBP 7 post ὅτι add. εἰ D 8 ἡ — καὶ om. B
post ἕρδονεος add. ἀγαθὸν B ἀγαθὸς D 9 ante ἡ prius add. εἰ B ὃν
ἔστι P 10 ἡ alterum corr. ex ἡ P²: om. A ἐπειδὴ δὲ δοκεῖ aP²: ἐπιθεδολ-
κει P¹ ἡ μουσικόν om. aP 10. 11 ἡ μουσικόν ἔστιν post εἶναι transpositus A
11 post εἶναι add. καὶ B Arist. (om. P) cf. p. 366,15 σαφέστερον D
12 δὲ om. A ἡ μουσικόν mrg. D 12. 13 ἐπιστήμην ἔστιν add. Waitz
Organ. II p. X 14 ἐπεὶ] εἰ D 15 εἶναι γένος B 18 ως om. A
μηκέτι — 19 ἔσεσθαι om. A 18. 19 τῷ τὸ ἐπόμενον ἐπὶ πλέον BDP: τὸ ἔτερον
τῷ ἔτερῳ α 19 ἔσεσθαι BD: ἐπεσθαι aP 20 (δὲ) γένος in ras. P²
μὲν om. B μὲν — 21 ἡ νηγερία om. A 22 μὲν om. A 23 αὐτὸν ex Arist.
scripsi: αὐτὸς libri ἐνδέξῃ A 25 ἄλλως A αὐτῷ om. B 27 τούτων
ἔστιν D 28 γενορένω AD 29 γένη ἔστιν B

ταῦ· οὐ γάρ, εἴ τι μὴ ἔστι τοῦτο, γίνεται· καὶ οὐκ ἔστι τοῦ γνωμένου τὸ 30
μὴ ὅν γένος, καὶ δὲ ὁ τι οὐκ ἔστιν αὐτοῦ γένος. ἔδειξε· τοῦ γάρ μὴ ὅντος
οὐχ οἶντες τε εἰδη εἰναι· οὐδὲν δὲ γάρ τὸ μὴ ὅν ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται·
διὸ τοῦτο γάρ οὐδὲ τῆς στερήσεως.

1 καὶ] ὁ γάρ τραγουδαφος μὴ ὅν ἔστιν, ἀλλ' οὐ γίνεται. διὸ εἰ καὶ τὸ μὴ ὅν μὲν ἔπειται
τῷ γνωμένῳ, τὸ δὲ γνώμενον τῷ μὴ ὅντι οὐχ ἔπειται αἱ γνωμένου B 2 δι' ὅτι
α: δι' ὁ BD (ex διὸ corr. D), ante ras. P: δι' ὁν A εἴστιν] ἔστι τοῦ D
4 post στερήσεως add. καὶ διλος τὸ μὲν εἰδος ἐν ὑπάρχει ἔστι. τὸ δὲ μὴ ὅν, ἀν-
ὑπαρκτον. πῶς οὖν ἐγίγνεται τὸ ἀνύπαρκτον, γένος τοῦ ἐν ὑπάρχει. τὸ γάρ γένος, ἐν
ὑπάρχει διέλθει εἰναι αἱ λεξάνθρου ἀφροδιτιώνεις εἰς τὸ τέταρτον τῶν σοπικῶν ἀριστο-
τέλους subser. B

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ 185
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

Παραδοὺς ἡμῖν ἐν τῷ πρὸ τούτου, τοῦτ' ἔστι τῷ τετάρτῳ τῆς τῶν δι-
τοπικῶν πραγματείας, τὸν τόπους, δι' ὃν οἶνον τε πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ γένους
5 προβλήματα ἐπιχειρεῖν κατασκευαστικῶς τε καὶ ἀνασκευαστικῶς, μετα-
βαίνει ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου προβλήματα, καὶ παραδίδωσι καὶ πῶς
πρὸς ταῦτα ἐπιχειρεῖν δεῖ. καὶ προλαμβάνει ποσαχῶς τε τὸ ἴδιον, ὅτι τε- 10
τραχῶς, καὶ τί ἔκαστον, καὶ τίς ἡ πρὸς ἄλληλα τούτων διαφορά. εἰκότες
δὲ προετάγησαν οἱ μὲν πρὸς τὰ γενικὰ προβλήματα τόποι τῶν πρὸς τὰ
10 ἰδία, οἱ δὲ πρὸς τὰ ἰδικά τῶν πρὸς τὰ ὄρικά, διότι, δι' ὃν τόπων δεί-
κνυμεν διτούδε τοῦδε γένος ἔστι, διὰ τῶν αὐτῶν τούτων δείκνυμεν διτού-
το παραληγόμεν γένος ἐν τῷ ὄρισμῷ γένος ἔστι τοῦ ὄριστοῦ, καὶ διὰ τῶν
ἀνασκευαστικῶν πάλιν τῶν δείκνυντων μὴ εἰναι τὸ παραληγόμεν γένος ἀνα- 15
σκευάζοντες δείκνυμεν διτούδε τοῦ ὄριστοῦ ἔστι γένος. τοὺς δὲ τόπους
15 τοὺς πρὸς τὰ γενικὰ προβλήματα προέταξε πρὸ τῶν ἰδικῶν, διότι τὰ γενικὰ
προβλήματα οὐσιώδη εἰσὶ, τὰ δὲ ἰδικὰ ἐπουσιώδη, τιμιώτερα δὲ τὰ οὐσιώδη
τῶν ἐπουσιωδῶν. πάλιν δὲ τοὺς τόπους τοὺς περὶ τῶν ἰδικῶν προβλημά-
των προέταξε τῶν πρὸς τὰ ὄρικά, διότι οἱ περὶ τῶν ἰδικῶν προβλημάτων
τόποι γρηγορεύουσιν ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς ὄρικοις προβλήμασι· δι' ὃν γὰρ 20
τόπων δείκνυμεν διτούδε τοῦδε οὐδὲ ἔστιν ἴδιον τοῦδε, διὰ τῶν αὐτῶν δείκνυμεν
διτούδε ὄρισμός ἔστι τοῦδε τοῦδε. δείκνυμεν δέ ^{δ'} διτούδε τοῦδε ἴδιον,

1 titulum om. A αὐτοδιείκεις om. B 1. 2 τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους ὑπό-
μνημα P et omisso ὑπόμνημα B: τῶν τόπων ἀριστοτέλους D: τῶν τοπικῶν α 3 ante
παραδοὺς add. periocham πῶς πρὸς τὸ ἴδιον ἐπιχειρεῖν δεῖ, καὶ ποσαχῶς τὸ ἴδιον, ὅτι τετρα-
χῶς, καὶ τί ἔκαστον καὶ τίς (corr. e tī P²) ἡ πρὸς ἄλληλα τούτων διαφορά libri
3 — p. 370, 11 aN 5 καὶ N: om. a 5. 6 μεταβαίνειν a 6 ἀπὸ
N: ἐπὶ a 12 ὄριστον N: ὄρισμος a 17 τὰς pro altero τοὺς a
21 δ' addidi

ἔτιν ἀσαφέστερον η̄ τὸ ἀποδοθὲν ἔδιον τοῦ ὑποκειμένου φ̄ ἀπεδόθη· οἷον εἰ τις ἀποδώσει ἔδιον τοῦ πυρὸς τὸ δμοῖον εἶναι τῇ ψυχῇ, μᾶλλον οὐδὲ τὸ ὑποκείμενον η̄ τὸ ἀποδοθὲν ἔδιον. η̄ εἰ δμωνύμους ἔχοι φωνάς, οἷον ἔδιον τῆς ψυχῆς τὸ κινεῖσθαι κίνησιν τὴν κατὰ λόγον· δμώνυμος γὰρ φωνὴ η̄ εἰς κίνησις. η̄ εἰ μὴ ἀντιστρέψοι τὸ ἀποδοθὲν ἔδιον πρὸς τὸ ὑποκείμενον, οἷον ἀπεδόθη τὸ δίπουν ἔδιον τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ̄ οὐκ ἔστιν ἔδιον· εἰ γὰρ η̄ ἔδιον, ἀντιστρέψειν ἀν καὶ ἐλέγετο ὥσπερ ὁ ἀνθρώπος δίπουν, οὗτος καὶ τὸ δίπουν ἀνθρώπος. δμοίως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν δρισμῶν. δέον τε γὰρ σαφέστερον εἶναι τὸν δρισμὸν τοῦ δριστοῦ· εἰ γὰρ ἀσαφέστερος εἴη, οὐκ ἔστιν 10 δρισμός, η̄ εἰ μὴ ἀντιστρέψοι ὁ δρισμὸς πρὸς τὸ δριστόν, η̄ εἰ δμωνύμους φωνάς περιέχοι ὁ δρισμός.

p. 128b 16 Ἀποδίδοται δὲ τὸ ἔδιον η̄ καθ' αὐτὸν καὶ δεῖ η̄ πρὸς ἔτερον καὶ ποτέ.

Ἔστεον δὲι ἐπὶ πλέον τὸ δεῖ τοῦ καθ' αὐτόν· τὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸν 15 ἔδιον καὶ δεῖ, οὐ μὴν τὸ δεῖ πάντως καὶ καθ' αὐτόν· τὸ μὲν γὰρ καθ' αὐτὸν ἀπὸ πάντων χωρίζει τῷ μόνῳ αὐτῷ ὑπάρχειν, πολλὰ δὲ τῶν δεῖ τισιν ὑπαρχοῦντων οὐ μόνοις ὑπάρχει. δμοίως καὶ τὸ πρὸς ἄλλο ἔδιον τοῦ 25 ποτὲ ἐπὶ πλέον· τὸ γὰρ πρὸς ἄλλο ἔδιον η̄ ἐν ἀπασι καὶ δεῖ η̄ ἐν τοῖς πλειστοῖς καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. διὰ ταῦτα καὶ τοῦ δεῖ τὸ πρὸς ἄλλο ἐπὶ 20 πλέον. τὸ δὲ καθ' αὐτὸν ἔδιον τοῦ πρὸς ἄλλο διαφέρει, δὲι τὸ μὲν καθ' αὐτὸν ἔδιον ἀπὸ πάντων χωρίζει, τὸ δὲ πρὸς ἄλλο οὐκ ἀπὸ πάντων. τὸ οὖν καθ' αὐτὸν πάντων διαχωρίζει τῷ μόνῳ αὐτῷ ὑπάρχειν. τὸ δὲ δεῖ ὑπάρχον τινὶ ἔδιον λέγεται, οὐχ δὲι καὶ μόνῳ, ἀλλ̄ οὐδὲ δὲι χωρίζει αὐτὸν ἀπὸ 40 τοῦ τινός, ὡς τὸ πρὸς ἄλλο ἔδιον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν τοῦτο μόνον, δύστι δεῖ 25 ὑπάρχει. διὸ οὐδὲν κωλύει αὐτὸν πλειόνων εἶναι κατὰ τοῦτο τὸ σημαντόμενον τοῦ ἔδιον ἔδιον.

Πρόσκειται τὸ φύσει, διότι ἐμφαίνεται τὸ ἡμερον καὶ τοῖς ἀλόγοις ζῷοις· ἀλλ̄ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φύσει, ἀλλ̄ ἐκ χειροηθείας καὶ τιμασεύσεως. 45 καὶ τοῖς δρέσοις ὑπάρχει τὸ ἡμερον, ἀλλ̄ οὐ πᾶσι τοῖς δὲ ἀνθρώποις πᾶσι. 30 διὸ καὶ λέγεται φύσει τούτοις ἐνυπάρχειν.

1 φ] cf. p. 382, 7	3 ἔχοι α: ἔχει N	5 et 10 ἀντιστρέψοι α: ἀντιστρέψει N
11 περιέχει, ut videtur, N	14 τοῦ δεῖ τὸ B	15 ἀδίον B δεῖ πάντως
mrg. D	zai alterum postea add. D	16 πολλὰ—17 ὑπάρχει om. B
17 μόνον P ¹ , corr. P ²	ὑπάρχειν D	δμοίως om. P
καὶ .πότε: D: μὴ a	τὸ δεῖ τοῦ a	19 καὶ prius ABP:
τῶν a	21 τὸ δὲ—23 χωρίζει om. B	τὸ οὖν ADP:
22 πάντως a	χωρίζει P	22, 23 ὑπάρχει aP
26 ἔδιον ante τοῦ collocat A, ante 25 κατὰ a	post vs. 26 add. καθάπερ ἀρετὴ πρὸς	23 μόνον A
ἐπιστήμην.	ἔπει τῇ πλειστοῖς δυνάμεσι τῆς ψυχῆς γίνεται· καὶ γὰρ ἐν τῷ παθητικῷ καὶ ἐν τῷ λογιστικῷ· η̄ δὲ ἐπιστήμη ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ aN cf. p. 372, 9—11	
27—p. 372, 8 aN	27—30 pertinet ad p. 128b 18 τὸ ζῷον ἡμερον φύσει	27 τὸ
scripsi: τῇ aN		scripsi: τῇ aN

¶Καθ' αὐτὸν μὲν ἔδιον, διὰ τὸ καὶ κυρίως ἔδιον λέγεται, ὡς ἐν ταῖς Πέντε φωναῖς ἀποδίδοται, διὰ μόνηρα καὶ παντὶ καὶ ἀεὶ ὑπάρχει, ἢ ἀεὶ μὲν ὑπάρχει· 186 γε μὴ μόνηρ δέ. ὡς τῷ θεῷ τὸ ἀθάνατον· ἀεὶ μὲν γάρ ὑπάρχει αὐτῷ τοῦτο, οὐ μόνηρ δέ, ἐπεὶ καὶ οἱ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοι. πρὸς δὲ τούτοις δὲ τὸν ἔδιον. ὡς εἰ τις εἴπει ἔδιον ἀνθρώπου τὸ δίπουν· πρὸς τὸ τετράπουν γάρ λέγεται δίπουν. ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς ἔδιον λεγόμενον τὸ προστακτικὸν πρὸς τούτοις ἀποδίδοται, ἥγουν πρὸς τὸ σῶμα· ἄρχει μὲν γάρ καὶ προστάσσει ἡ ψυχὴ καὶ κινεῖ τὸ σῶμα, τὸ δὲ σῶμα ὑπηρετεῖ ταῖς κινήσεσι καὶ δρμαῖς τῆς ψυχῆς· τὸ δὲ περιπατεῖν ἐν τῷ γυμνασίῳ 10 ἔδιον ἥρηθεται τοῦ τυῆς ἀνθρώπου, ἀλλὰ ποτέ. ἥγουν καθ' ὃν καιρὸν περιπατεῖ· οὐ γάρ ἀεὶ περιπατεῖ. ἀλλὰ τὸ μὲν πρὸς τούτοις ἀποδίδομενον δύο προβλήματα ποιεῖ, εἰ τοῦδε μὲν καταφέσκεται, ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ δίπουν, τοῦδε δέ, ἥγουν τοῦ ἵππου, ἀποφέσκεται. καὶ γάρ εἰ 15 ἐπιχειρήσει τις δεῖξαι διτὶ ὁ ἀνθρωπὸς οὐ δίπουν ἐστί. τοῦτο ἐν πρόβλημα ἔσται· καὶ πάλιν εἰ ἐπιχειρήσει δεῖξαι διτὶ ὁ ἵππος δίπουν ἐστί, τοῦτο τούτοις πρόβλημα ἔσται. ἀναιρεῖται δὲ τὸ τοιοῦτον ἔδιον ἀμφοτέρως, ἥγουν εἴτε δεῖξει τις τὸν ἀνθρώπου τετράπουν εἴτε τὸν ἵππον δίπουν. γάριν δὲ παραδείγματος καὶ πρὸς ἔνδειξιν τοῦ δύο γίνεσθαι προβλήματα ἐκ τοῦ πρὸς τούτοις παραδειγματικοῦ εἰληπται· ἀδύνατον γάρ 20 25 δειχθῆναι τὸν ἀνθρώπου τετράπουν ἢ τὸν ἵππον δίπουν. τέτταρα δὲ προβλήματα γίνονται ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἔδιου, ἐὰν ἔκατέρου, τοῦ τε ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἵππου, ἀποδώσεις τὰ ἔδια, τοῦ μὲν τὸ δίπουν τοῦ δὲ τὸ τετράπουν, οἷον διτὶ ὁ ἀνθρωπὸς δίπουν, ὁ δὲ ἵππος τετράπουν, καὶ ἐὰν ἔκατερον ἔκατερον ἀπαρνηθῇ, οἷον δὲ ἀνθρωπὸς οὐ δίπουν, ὁ ἵππος οὐ τετράπουν. εἴτε γάρ εἴποι τις 'ὁ ἀνθρώπος οὐ δίπουν ἐστίν', εἴτε 'ὁ ἀνθρωπὸς τετράπουν ἐστίν', ἐν ἔσται πρόβλημα ἀναιροῦν τὸ τὸν ἀνθρώπου δίπουν εἶναι· δρμίως καὶ εἰ φέρειν 'ὁ ἵππος οὐ τετράπουν ἐστίν' ἢ 'δίπουν ἐστί'. διὸ γάρ τούτου κάκενο ἀναιρεῖται, διτὶ ὁ ἵππος τετράπουν ἐστίν.]

p. 128^b 34 "Ἐστι δὲ τὸ μὲν καθ' αὐτὸν ἔδιον.

30 ¶Ορίζεται τὸ καθ' αὐτὸν ἔδιον, καὶ φησὶ καθ' αὐτὸν καὶ κυρίως ἔδιον εἶναι δὲ ἀποδίδοται πρὸς ἀπαντα, ἥγουν δὲ ἐφαρμόζει πᾶσι τοῖς μερι- 25 κοῖς ἀνθρώποις τοῖς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναγομένοις καὶ δύναται χωρίζειν τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ πάντων τῶν ἀλλων ζωφων. τὸ δὲ πρὸς τούτοις ἔδιον ἐστίν δὲ οὐ δύναται χωρίζειν καὶ διιστίζειν τὸ εἰδος ἀπὸ πάντων τῶν ἀλλων 35 ἀλλὰ ἀπὸ τινῶν πάντων καὶ ὡρισμένων, ὡς τὸ δίπουν χωρίζει τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ πάντων τῶν τετραπόδων, οὐ μέντοι γε καὶ τῶν δρυνέων.]

1 — p. 372, 8 Leonis Magenteni

3 γάρ N Leo: om. a

12 ποιεῖν a

14 οὐ iterat a

23 — 28 alia Leo

28 κάκενο ἀναιρεῖται N: κακενὸς ἀρνεῖ-

ται a

29 ut omnia lemmata om. N

p. 128b37 Καθάπερ ἀρετῆς πρὸς ἐπιστήμην.

〔Η μὲν γὰρ ἀρετὴ ἐν πλείσι 30 θεωρεῖται, καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς καὶ τε- γγητοῖς, καὶ οὐκ ἐπὶ τινῶν ὡρισμένων λέγεται· τοῦ γάρ ἀνθρώπου ἀρετὴ τὸ κατὰ νοῦν ἐνεργεῖν, ἵππου δὲ τὸ εὖ τρέχειν, οὐκίας δὲ τὸ κωλύειν τοὺς 5 ὄμβρους καὶ τοὺς καύσωνας, κλίνης δὲ τὸ πρὸς ἀνάπτωσιν ἐπιτήδειον· ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐν τακτοῖς καὶ ὡρισμένοις θεωρεῖται, τοῖς λογικοῖς δηλονότι μόνοις, ἥγησαν τοῖς ἀνθρώποις. τὴν δὲ ἀρετὴν καὶ ἐπιστήμην ἔλαβεν οὐχ ὡς 25 ίδια ἀλλὰ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ποῖα θεωρεῖται ἐν ὡρισμένοις ποῖα δὲ οὕ.〕

Καθάπερ ἀρετῆς πρὸς ἐπιστήμην, ὅτι τὸ μὲν ἐν πλείσι.

10 Ότι ἡ μὲν ἀρετὴ ἐν πλείσι δυνάμεσι τῆς ψυχῆς γίνεται (καὶ γὰρ ἐν τῷ παθητικῷ καὶ τῷ λογιστικῷ), ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ.

p. 129a6 Ἔστι δὲ τὸ πρὸς ἄλλο ίδιον ἀποδοῦναι.

〔Τὸ πρὸς ἄλλο ίδιον, φησίν, ἡ ἐν πᾶσι θεωρεῖται καὶ ἀεί, ὡς τὸ δίπουν διαφορὰ ὅν ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις θεωρεῖται καὶ ἀεί, ἡ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλείστοις. οἷον τὸ ἄρχειν ίδιον μέν ἔστι τοῦ λογικοῦ, 40 ἀλλ’ οὐκ ἀεὶ ὑπάρχει αὐτῷ, ἀλλ’ ἐπὶ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ἄρχει τὸ λογικὸν τοῦ μυωποῦ καὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ καὶ ἀναγκαιτίζει αὐτὰ τῆς ἀλλού συντελεῖ. ταῦτα δὲ ὑπηρετοῦσιν αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τῶν μοχθηρῶν καὶ φαύλων ψυχῶν τούναντίον γίνεται, ταῦτα μὲν ἄρχουσι τοῦ λογικοῦ, τὸ δὲ 20 ὑπείκει αὐτοῖς.〕

p. 129a17 Τῶν δὲ ίδιων ἔστι λογικὰ μάλιστα.

Λογικὰ προβλήματα λέγει τὰ ἐπιχορηγοῦντα πολλοὺς λόγους καὶ πολλὰ 45 ἐπιχειρήματα καὶ ἴσχυρά· εἰσὶ δὲ ταῦτα τά τε καθ’ αὐτὸν καὶ ἀεὶ καὶ τὰ πρὸς ἔτερον. τὸ μὲν γὰρ πρὸς ἔτερον ίδιον, φησί, τέσσαρα ποιεῖ 25 προβλήματα· τὸ δὲ καθ’ αὐτὸν καὶ ἀεὶ πρὸς πολλὰ ἔστιν ἐπιχειρεῖν. καὶ γὰρ δεῖ λαμβάνειν τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, καὶ δεῖ τούτῳ τῷ 187 ίδιῳ | χωρίζειν τὸν ἀνθρωπὸν ἀφ’ ἐκάστου τῶν ὄντων, οἷον ἵππου, βοὸς καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνομοειδῶν. οὗτῳ γὰρ χωρίζοντες τὸν ἀνθρωπὸν

1 ἐπιστήμη α 2 ante ἡ μὲν add. ὕσπερ ἔχει καὶ ἡ ἀρετὴ πρὸς τὴν ἐπιστήμην
Leo 2. 3 τεχνητοῖς Leo: τεχνιτοῖς N: τεχνικοῖς α 4 δὲ alterum Leo: om. aN
5 ὄμβρους Leo: ὄμβρος aN 9 ἀρετῆς Arist. cf. vs. 1: ἀρετὴ libri ὅτι—πλείσι
ABDP: om. a 10 ὅτι—πλείσι a: ἡ δὲ ἀρετὴ ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ: ἐν πλείσι D: om.
ABP δυνάμει τῆς ψυχῆς γίνεται om. a, sed cf. n. ad p. 370,26 11 ἡ—λογιστικῷ
om. DP λογιστικῷ alterum aL: λογικῷ B 12—20 aN Leo 22—p. 373,31 aN
25 δὲ N: δη̄ a ante ἀεὶ add. τὸ Arist. (om. e) 26 et p. 373,1 τὸ νοῦ scripsi:
τὸν οὐ aN

ἀπὸ τῶν ἀνομησιδῶν πάντων ποιοῦμεν πολλὰ ἐπιχειρήματα· οἷον τὸ νοῦ
καὶ ἐπιστῆμας δεκτικὸν ἕδιον καθ' αὐτὸ τοῦ ἀνθρώπου· λοιπὸν οὕτε τῷ
τίππῳ ἔστιν ἕδιον οὕτε τῷ βοῖ οὕτε ἄλλῳ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ τὸ τετράπουν.
τὰ πρὸς ἔτερον οὖν ἕδια δύο (ἢ) καὶ τέσσαρα προβλήματα, ὡς εἴρηκε,⁴
5 ποιοῦντα πολλὰ ἐπιχειρήματα πρὸς ἔκαστον ἑαυτῶν ἐφέλκεται. τὸ δὲ καθ'
αὐτὸ καὶ κυρίως ἕδιον καὶ τοῦτο λογικόν ἔστιν, ὅτι δυνατὸν καὶ ἔξ αὐτοῦ
πρὸς πλείσια ἐπιχειρεῖν [ἥγουν πολλὰ ἐπιχειρήματα λαμβάνειν· διὸ
κατασκευάζων τὸ γελαστικὸν καθ' αὐτὸ ἕδιον εἶναι τοῦ ἀνθρώπου δείκνυσιν
αὐτὸ ἀντιστρέψον καὶ μόνῳ καὶ παντὶ καὶ ἀεὶ ὑπάρχον. τὸ δὲ ἀεὶ ἕδιον
10 ὁ κατασκευάζων πρὸς πλείσιας χρόνους, ἥγουν τὸν παρεληλυθότα, τὸν
ἐνεστῶτα καὶ τὸν μέλλοντα, παρατηρήσει καὶ σπουδάσει λαμβάνειν ἔξ αὐτῶν
τὰ ἐπιχειρήματα, ὡς δι εἰπών τὸν θεὸν ζῷον ἀθάνατον εἶναι καὶ ἕδιον
ὑπάρχειν αὐτὸ τῷ θεῷ δεῖξει καὶ κατὰ τὸν παρεληλυθότα χρόνον ἀθάνατον
εἶναι καὶ κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καὶ κατὰ τὸν μέλλοντα· εἰ γάρ μὴ ἐφαρ-
15 μόζει τοῦτο τῷ θεῷ κατά τινα τῶν τοιούτων χρόνων, ἀναρεῖται, ὥσπερ
καὶ τὸ καθ' αὐτὸ ἕδιον δεῖ χωρίζειν τὸ εἰδός, οὐδὲ στιν ἕδιον, ἀρ' ἐκάστου
τῶν ὄντων· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔσται καθ' αὐτὸ ἕδιον. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι
τὸ ἀεὶ ἕδιον πλέον ἔστι τοῦ καθ' αὐτό. πᾶν μὲν γάρ καθ' αὐτὸ καὶ
κυρίως ἕδιον ἔστι καὶ ἀεὶ, ὡς τὸ ἐπιστῆμα δεκτικόν· οὐ πᾶν δὲ τὸ ἀεὶ
20 ἕδιον ἔστι καὶ καθ' αὐτό· τὸ γάρ δίπουν ἀεὶ μὲν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ,
οὐ καθ' αὐτὸ δὲ καὶ κυρίως διὰ τὸ εἶναι καὶ τοῖς ὄργαις. τὸ δὲ ποτὲ
ἕδιον οὐ λέγεται λογικὸν πρόβλημα διὰ τὸ μὴ ἐξ πολλοὺς λόγους ἐπιχειρεῖ-
ρεῖν· ἀπὸ μόνου γάρ του χρόνου ἔχομεν ἐπιχειρεῖν πρὸς κατασκευὴν καὶ
25 ἀνασκευὴν τούτου, καθ' ὃν λέγομεν νῦν ὑπάρχειν αὐτό· οἷον τὸ ἐν γήρᾳ
πολιοῦσθαι τὸν ἀνθρώπον κατασκευάσομεν, εἰ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ γήρως
πάντας δείξομεν πολιοῦμένους.]

p. 129 a 26 Τὸ δὲ ἀεὶ πρὸς πολλοὺς χρόνους.

Τὸ ἀεὶ ἕδιον πολλά. φησί, τὰ ἐπιχειρήματα χωριγγεῖ τῷ τηροῦντι καὶ
ἀποβλέποντι πρὸς ἀπαντας τοὺς χρόνους. δεῖ γάρ ὅρᾶν εἰ τὸ καθῆσθαι²⁵
μὴ ὑπάρχει νῦν τῷ Σωκράτει ἢ μὴ ὑπῆρξεν ἢ μὴ ὑπάρχει, ὥστε
οὐκ ἔστι τὸ καθῆσθαι ἕδιον τοῦ Σωκράτους.

p. 129 a 28 Τὸ δὲ ποτὲ πρὸς τὸν νῦν λεγόμενον χρόνον ἐπισκο-
ποῦμεν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ποτὲ ἕδιον οὐκ εἰσὶ λόγοι καὶ ἐπιχειρήματα πολλά, διότι

4 ἢ ex Leone addidi   5 immo αὐτῶν   7 πολλὰ ἐπιχειρήματα — 26 Leonis   10 post
ἥγουν τὸν add. τε N   13 ὑπάρχον compend. N   16 χωρίζειν a   19 πᾶν Leo: μὴν
aN   21 ante τοῖς add. ἐν Leo   22 διὰ τὸ μηδὲ πολλοὺς λόγους ἐπιχειρηγεῖν Leo
24 τούτου N Leo: τούτων a   ὃν Leo: δι aN   τὸν ἐν a   25 κατὰ N Leo: καὶ a
30 ὑπάρχει ex Arist. scripsi: ὑπάρχῃ a(ABPeu): compend. N   32, 33 lemma ABDP:
om. a   πρὸς τὸν] καὶ τῷ B   34 — p. 374, 4 τὸ νῦν aN

ἐπὶ τοῦ νῦν μόνον χρόνου σκοποῦμεν. καὶ εἰ μὲν ἔστι τῷ Σωκράτει νῦν τὸ καθῆσθαι, ἔστι καὶ ἴδιον αὐτοῦ· εἰ δὲ οὐκ ἔστι νῦν, οὐδὲ ἴδιον αὐτοῦ εἴη ἄν. ἐπὶ γὰρ τοῦ παρελγυσθότος καὶ μέλλοντος τὸ ποτὲ οὐ σκοποῦμεν, 30 ἀλλὰ πρὸς τὸ νῦν· πρὸς γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν ᾧ ὑπάρχειν αὐτῷ λέ-
5 γεται τὸ ποτὲ ἴδιον. οὐκ εὑπορος δὲ πρὸς τὸ οὗτος ἴδιον ἡ ἐπιχειρησις
ἀπὸ ἑνὸς τινος γινομένη χρόνου. λογικὸν δέ, φησί, τοῦτ' ἔστι
πρόβλημα πρὸς δ λόγοι γίνονται καὶ συγνοὶ καὶ καλοί· τὰ γὰρ
εὐεπιχειρητα καὶ πολλὰς ἀφορμὰς ἔχοντα λογικὰ καλεῖ.

p. 129a32 Τὸ μὲν οὖν πρὸς ἔτερον ἴδιον ρήθην ἐκ τῶν περὶ τὸ
10 συμβεβηκὸς τόπων ἐπισκεπτέον.

Καὶ γὰρ ἡ τοῦ ἀεὶ καὶ παντὶ ὑπάρχοντός ἔστι τὸ πρὸς ἔτερον ἴδιον,
καὶ παραδίδωσι τοὺς πρὸς τοῦτο τόπους, ἡ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ
οὐκ ἀεὶ. καὶ ἀντικρυς τὰ οὗτας ὑπάρχοντά τισι τῶν συμβεβηκότων ἔστιν. 35
εἶπε δὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ὅτι τὰ συμβεβηκότα πολλάκις ἴδια γίνονται
15 πρός τι.

[Δεῖ οὖν ἐν τούτοις ἐπισκέπτεσθαι καὶ λογιζάνειν τὰ ἐπιχειρήματα ἃς
ῶν εἴπομεν τόπων περὶ τοῦ συμβεβηκότος. ὡς γὰρ δὲ τὸ λευκὸν κατα-
σκευάζων συμβεβηκέναι τῷ σώματι ἐκ τοῦ τυνὶ μὲν ὑπάρχειν τυνὶ δὲ μὴ
ὑπάρχειν, οὗτο καὶ τὸ πρὸς ἔτερον ἴδιον μὴ ἀεὶ δὲ ὑπάρχον κατασκευάσει
20 ἐκ τοῦ τισὶ μὲν ψυχαῖς ὑπάρχειν τισὶ δὲ μὴ ὑπάρχειν. ὥστε οἱ αὐτοὶ 40
τόποι γρήσιμοι εἰσὶ καὶ πρὸς τὰ κατὰ συμβεβηκὸς προβλήματα καὶ πρὸς
τὰ πρὸς ἔτερον καὶ ποτὲ ἴδια. ἐκ δὲ τῶν ρήθησομένων τόπων θεωρητέον,
φησί, κατασκευάζειν καὶ ἀνασκευάζειν τά τε καθ' αὐτὰ ἴδια καὶ τὰ ἀεὶ.]

p. 129b1 Πρῶτον μὲν εἰ καλῶς.

25 [Πρῶτον τόπον ἐκτίθησιν ἀνασκευαστικὸν τὸν δεικνύοντα τὸ ἴδιον μὴ
διὰ γνωριμωτέρων καὶ σαφεστέρων λόγων ἀποδεδομένον. τὸ γὰρ ἴδιον
χάριν γνώσεως καὶ μαθήσεως τοῖς πράγμασιν ἀποδίδοται, ὥσπερ καὶ δὲ 45
ὅρισμὸς πρὸς παράστασιν καὶ γνῶσιν τοῦ ὅριστοῦ. εἰ γοῦν ἀσαφὲς τὸ ἀπο-
δεδομένον τινὸς ἴδιον, πῶς γνωρίσομεν τὸ εἶδος οὐ ἐστιν ἴδιον; οἷον εἰ τις

4 an τὸν νῦν? ὑπάρχει αὐτὸς α 6 γενομένη B λογικὸν — καλεῖ (8) hue trans-
posuit: post lemma p. 372, 21 collocant ABDP: om. a δέ ex Arist. scripsi: γὰρ
BDP: μᾶλιστα A 6. 7 πρόβλημα τουτέστι D 7 καὶ prius om. D καλοὶ —
συγνοὶ P(η) 8 περιέχοντα B 9 τὸ — ρήθην om. a post μὲν add. γὰρ B
10 ἐπισκεπτέον om. a 11 καὶ γὰρ ἡ αΑΔ: εἰ γὰρ B: ἡ γὰρ P τῶν — ὑπάρχον-
των a 12 τοὺς — 13 ἐστίν initio paginae perierunt in P 13 post ἀντικρυς add.
εἰσὶ ταῦτα a ἐστίν BD: om. aλ 14 δὲ ABD: γὰρ aP ἐν τῷ πρώτῳ] c. 5
p. 102b21 πολλάκις post γένονται collocat B γίνεται P 16 — p. 375, 3 aN
Leo 19 μὴ — ὑπάρχον] οἷον τὸ προστακτικὸν Leo ὑπάρχον N: ὑπάρχειν a
23 fort. κατασκευάζοντα καὶ ἀνασκευάζοντα, at cf. p. 405, 25 καὶ ἀνασκευάζειν N Leo:
om. a 27 τοῖς πράγμασιν aN: τοῦ προκειμένου πράγματος Leo

ἀποδοίη τοῦ πυρὸς ἔδιον τὸ δύμοιότατον εἰναι τῇ ψυχῇ, ἀσαφέστερον τοῦ πυρὸς ἔδιον ἀπέδωκε τὴν δύμοιότητα τῆς ψυχῆς· | μᾶλλον γάρ γνωρίζομεν 188 τὴν φύσιν τοῦ πυρὸς ἥ τὴν ψυχήν.]

p. 129 b 2 Ἐν μέν, εἰ μὴ διὰ γνωριμωτέρων ἥ γνωριμωτέρων.

5 Καὶ τοῦτο διχῶς· ἥ γάρ ὅλως ἀγνωστάτερόν ἐστι τὸ ἀποδιδόμενον ἔδιον τοῦ οὐ ἔστιν ἔδιον· τὸ δέ, εἰ μὴ γνωριμώτερόν ἐστι τόδε τῷδε ὑπάρχον. δεῖ γάρ οὐ μόνον εἰναι γνωριμώτερον τοῦ πράγματος, 5 ἀλλὰ καὶ διτι τῷδε ὑπάρχει, γνωριμώτερον ὑπάρχειν· ὁ γάρ μὴ εἰδὼς εἰ τῷδε ὑπάρχει, οὐδὲ εἰ τούτῳ ὑπάρχει μόνῳ γνωριεῖ.

10 Ἀποδοτέον οὖν, φησί, τὸ ἔδιον διὰ γνωριμωτέρων· οὗτον γάρ καλῶς ἀν μᾶλλον κατανοηθείη τὸ ὑποκείμενον. εἰ γάρ ἀποδοθείη πυρὸς εἰναι ἔδιον 15 τὸ δύμοιότατον σφαιρικῇ ἀτόμῳ, οὐκ ἔσται καλῶς ἀποδεδομένον· μᾶλλον γάρ δῆλον τί ἐστι πῦρ τοῦ τί ἐστιν ἥ σφαιρική ἀτομος.

p. 129 b 13 Τὸ δέ, εἰ μὴ γνωριμώτερόν ἐστι.

15 Δεύτερον τόπον καὶ τοῦτον ἀνασκευαστικὸν ἐκτίθησι λέγων εἰ μὴ γνωριμώτερόν ἐστι τόδε τῷδε ὑπάρχον, τουτέστιν εἰ ἀμφισβητεῖται τὴν ὑπαρξίαν ἔχειν τὸ ἀποδιδόμενον ἔδιον ἐν τῷδε τῷ ὑποκειμένῳ. οἷον εἴ τις θείη πυρὸς ἔδιον εἰναι τὸ ἐν φῶ πρώτῳ πέρυκεν εἰναι ψυχήν· 20 ἀμφισβητεῖται γάρ εἰ ἐν τῷ ἐμφύτῳ θερμῷ ὑπάρχει ἥ ψυχή· ἀλλοι γάρ ἐν τῷ πνεύματι ἀπέδωκαν εἰναι τὴν ψυχήν καὶ ἄλλοι ἐν τῇ καρδίᾳ· ὥστε οὐκ ἔστι καλῶς ἔχον τὸ ἀποδιθέν ἔδιον. δεῖ οὖν μὴ μόνον γνωριμώτερον εἰναι τὸ ἔδιον τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ καὶ διτι γνωριμώτερον καὶ μὴ ἀμφισβητούμενον ὑπάρχει ὑπάρχον τῷδε, τουτέστιν διτι ἔχει τὴν ὑπαρξίαν ἐν τῷδε τῷ ὑποκειμένῳ. ὁ γάρ μὴ εἰδὼς εἰ τὸ γελαστικὸν ὅλως ὑπάρχει 25 τῷ ἀνθρώπῳ, οὐδὲ εἰ [τῷδε] τῷ ἀνθρώπῳ μόνῳ καὶ παντὶ [καὶ πρώτῳ] καὶ ἀεὶ ὑπάρχει εἰσεται· τὸ γάρ κυρίως ἔδιον οὗτο πρόσεστι τῷ οὐ ἔστιν ἔδιον. τὸν οὖν μέλλοντα, φησί, κατασκευάζειν τὸ ἔδιον χρὴ σκοπεῖν εἰ γνωριμώ-

2 τὴν τῆς ψυχῆς Leo 4 ἐν μὲν ομ. α μὴ ομ. A ἥ γνωριμώτερον A
(B, pr. u): ἥ ἀγνωστοτέρων (ἀγνωστο in ras, D): ομ. α 5 καὶ τοῦτο — 7 ὑπάρχον
ABDP: τὸ μὴ διὰ γνωριμώτερων εἰς δύο διαιρεῖ. καὶ φησιν ἥ ὅλως ἀγνωστάτερον εἰναι τὸ
ἀποδιδόμενον ἔδιον τοῦ οὐ ἔστιν ἔδιον, ἥ διτι καὶ ἀμφοτεν γνωρίμων δύντων μὴ εἰναι γνω-
ριμώτερον τὸ ἔδιον τοῦ οὐ ἔστιν ἔδιον αΝ τριγῶς A τὸ ἀποδιδόμενον — 6 ἔστι
οι. B 6 τῷδε suprad ras. P² 7 δεῖ γάρ οὐ (μὴ Arist., sed οὐ C)] δεῖ οὖν
μᾶλλον μὴ α εἰναι γνωριμώτερον ABDP Arist.: inv. ord. a(CPu) τοῦ πράγμα-
τος] τὸ ἔδιον τοῦ πράγματος οὐ ἔστιν ἔδιον α 8 ὑπάρχει aADP: ὑπάρχει B(f):
ὑπάρχον Arist. ὑπάρχειν aDP: ὑπάρχον B: compend. A μὴ γάρ Arist. (sed inv.
ord. Pu) 9 τῷδε DP² Arist.: τόδε ABP(P): τόδε τῷδε α ὑπάρχει prius om.
B: ὑπάρχοι α οὐδὲ εἰ τῷδε Arist. (sed τούτῳ Pu) μόνῳ ὑπάρχει a(Pu)
10 — p. 376,30 αΝ 13 τοῦ α: παρὸ N 15 τοῦτο N: τοῦτο α 18 ψυχὴ¹
πέρυκεν εἰναι Arist. 25 τῷδε, quod delevi, a: τόδε N καὶ πρώτῳ delevi cf.
p. 377,12. 17

τερον καὶ σαφέστερον αὐτὸν ἀπεδόθη, καὶ εἰ καθ' ἑκάτερον τῶν εἰρημένων τρόπων, τοῦτο¹⁸ ἔστι τοῦ μήτε ἀπλῶς ἄγνωστον τὸ ἀποδοθὲν θέμιον εἰναι μήτε γνωστὸν μὲν μὴ γνωριμώτερον δὲ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος 30 οὗ θέμιον ἀπεδόθη εἰ γάρ μὴ ἀμφισβητεῖται διτούρος τὸ θέμιον ὑπάρχει τῷ 5 ὑποκειμένῳ, καὶ εἰ διὰ σαφῶν καὶ γνωρίμων εἴτε δηνομάτων εἴτε λόγων ἀπεδόθη, φανερὸν διτούρος τὸ καλῶς ἀποδέσσεται. οἱ γάρ κατασκευαστικοὶ τόποι τοῦ καλῶς ἀποδεδόσθαι τὸ θέμιον οἱ μὲν αὐτὸν τοῦτο μόνον τὸ καλῶς ἀποδεδόσθαι τὸ θέμιον κατασκευάζουσι (τοῦτο γάρ δηλοῖ τὸ κατὰ τοῦτο μόνον), οἱ δὲ¹⁹ ἀπλῶς δεῖξουσιν διτούρος καλῶς. ἀπλῶς δέ φησιν ἀντὶ τοῦ 10 'καθύλου καὶ κυρίως', οὓς καὶ μέλλει μετὰ ταῦτα παραδώσειν. καὶ ἐνταῦθαι δὲ διὰ τοῦ παραδίγματος, δὲ ἐκτιμησι, σαφὲς ποιεῖ τὸ λεγόμενον· διτούρος, φησί, ζῷου θέμιον τὸ αἰσθητὸν εἴχειν καλῶς ἀπέδωκε καὶ καθ'²⁰ ἑκάτερον τῶν εἰρημένων τρόπων, τοιούτοις διτούρος καὶ διὰ γνωριμωτέρων καὶ σαφεστέρων, καὶ διτούρος σαφεστέρων, καὶ διτούρος ἀμφισβητεῖται τὸ ὑπάρχει τῷ ζῷῳ τὸ αἰσθητικὸν εἶναι.

p. 129b17 Ὡστε ὁ ποτέρου τούτων συμβάντος ἀσαφές γίνεται τὸ 40 θέμιον.

[[Τοιούτοις εἴτε ἀσαφές ἔστι τὸ θέμιον, εἴτε οὐ πρόδηλόν ἔστιν διτούρος τῷ εἰδεῖ οὗ θέμιον ἀποδίδοται, ἀσαφῶς καὶ μὴ καλῶς ἀποδοθὲν τὸ θέμιον ἀπελέγχεται. οἷον δὲ θεὶς θέμιον τοῦ πυρὸς τὸ ἐν ᾧ πρώτῳ ψυχὴ πέφυκεν εἶναι οὐ καλῶς ἀποδέδωκε τὸ θέμιον κατ' ἄμφω τοὺς τρόπους, διτούρος τοῦτον δὲ τὸν πρώτον πυρὸς ἔστι, καὶ διτούρος πρόδηλός ἔστιν η διπαρᾶς αὐτῆς· ἀληθεῖς δῆμηλον γάρ εἰ πρώτῳ πυρὶ ἐνυπάρχει²¹ η ψυχὴ. σαφηνιστέον δὲ τὸν περὶ τούτου λόγον. πῦρ μὲν λέγουσιν οἱ τοῦτο τιμέμενοι τὸ ἔμφυτον θερμόν, οὐ φασιν οὐχιμα εἶναι τὴν ψυχήν· ἐν τούτῳ γάρ φαίνεται καὶ ἔνεστιν αὕτη, καὶ χωρὶς αὐτοῦ οὐ δύναται τι ἐνεργῆσαι· νεκροποιὸν γάρ τὸ ψυχρὸν καὶ ἀκινησίαν ἐμποιοῦν. η γάρ κινητικὴ καὶ | η θρεπτικὴ ψυχὴ καὶ αἱ ἀλλοι δυνάμεις αὐτῆς διὰ τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ ὡς δι' ὀργάνου τινὸς τὰς πέψεις καὶ θρέψεις τοῦ ζῷου καὶ τὰς κινήσεις καὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς ἀλλας ἐνεργείας ἀποτελοῦσιν.]

p. 129b22 Κατασκευάζοντα δὲ εἰ διὰ γνωριμωτέρων κεῖται τὸ θέμιον.

"Οτι δεῖ τὸν κατασκευάζοντα διὰ γνωριμωτέρων καθ'²² ἑκάτερον 188 τῶν τρόπων τὴν ἀπόδοσιν τοῦ θέμησιν ποιεῖσθαι τῷ αὐτοῦ τοῦ πράγματος

18 — p. 376, 30 Leonis

ἀπελέγχεται Leo: ἀποδέδοται aN

24 η N Leo:

om. a 26 φέρεται Leo

αὕτη Leo: αὐτῇ aN

31. 32 lemma om. a

κεῖται εἰ κινεῖται corr. P

33 — p. 377, 7 post p. 375, 9 collocat a

32 διτούρος

δεῖ γάρ α a

34 τῶν τρόπων aD Arist.: τὸν τρόπον A: τρόπον BP

τὴν superscr.

P: om. B τῷ aD: τὸ ABP

τοῦ αὐτοῦ BP

γνωριμώτερον εἶναι τὸ ἔδιον καὶ τὴν ὑπάρξιν αὐτῷ· εἰ γάρ τι τούτων ἐν-
δεῖ, ἀσαφῆς ἡ ἀπόδοσις. προσθέτες δὲ τὸ ἔσται γάρ κατὰ τοῦτο καλῶς 10
κείμενον, τῆς προσθήκης ταύτης αἰτίαν ἀπέδωκεν εἰπὼν τῶν γάρ
κατασκευαστικῶν τόπων τοῦ καλῶς οἱ μὲν τὸ καλῶς ἀπλῶς κατα-
5 σκευάζουσιν, ὃν ὑστερον μνημονεύσει, οἱ δὲ κατὰ τοῦτο· ὁ γάρ δεῖξε
ἔχειν τι τόδε κατὰ τοῦτο καλῶς ἔχειν τὸ προκείμενον ἔδειξε, καὶ μὴ
πάντῃ καλῶς ἔχῃ.

p. 129b23 "Εσται γάρ κατὰ τοῦτο.

189

[Εἰκότας πρόσκειται τὸ κατὰ τοῦτο, ἔγρουν ὅτι κατὰ τούτους μὲν
10 τοὺς τρόπους, καθό τε σαφὲς ὑπάρχει τὸ ἔδιον καὶ πρόδηλός ἐστιν ἡ τού-
του ὑπάρξις, καλῶς ἀποδέδοται· κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους τρόπους ἵσως, του-
τέστιν εἰ μὴ ἀντιστρέψει, εἰ μὴ μόνῳ καὶ παντὶ καὶ δεῖ ὑπάρχει, οὐχ εὑ-
ρεθήσεται καλῶς ἀποδοθέν. τῶν γάρ κατασκευαστικῶν τόπων τοῦ καλῶς
ἀποδεδόθησι τὸ ἔδιον οἱ μὲν κατὰ τοῦτο μόνον κατασκευάζουσιν αὐτὸν καλῶς
15 ἀποδοθέν, ἔγρουν κατά τε τὸ σαφὲς καὶ γνώριμον εἶναι τὸ ἔδιον καὶ κατὰ
τὸ πρόδηλον εἶναι τὴν αὐτοῦ ὑπάρξιν, κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους τρόπους, ἔγρουν 10
τό τε ἀντιστρέψειν καὶ τὸ μόνῳ καὶ παντὶ καὶ δεῖ ὑπάρχειν, ἵσως οὐ δει-
κνύνουσι καλῶς ἀποδοθέν, οἱ δὲ ἀπλῶς δεῖξουσιν, ἔγρουν κατὰ πάντα τρόπουν
καθ' ὃν συνίσταται τὸ ἔδιον καλῶς ἀποδοθέν.]

20 p. 129b30 "Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μέν.

Εἴ τι τῶν ὀνομάτων, φησί, τῶν ἐν τῷ ἴδιῳ πλειοναχῶς λέ-
γεται ἡ καὶ δῆλος ὁ λόγος πλειόνως σημαίνει, ἀσαφῆς τοῦτο ἔλεγχον
παρέγει.

1 τις P   2 ἔσται γάρ P Arist. cf. Waitz Organ. II p. 482: ἔσται δὲ AD: ἔδιον B:
οὐ γάρ ἔσται α κατὰ τοῦτο om. a: post καλῶς collocat Arist. cf. vs. 8   3 post
κείμενον add. δὲ ἔδιον a   post προσθήκης add. δὲ A   ταύτης ab: ταύτην
ADP   ἀπέδωκεν αἰτίαν A: αἰτίαν ἀποδέδωκεν P   3. 4 τὸν γάρ κατασκευαστικὸν
τόπον A(u)   4 τοῦ καλῶς om. B   post τοῦ καλῶς add. ἀποδεδόθησι τὸ
ἔδιον a   τὸ] τοῦ B   5 μνημονεύσει] c. 4—9   post οἱ δὲ add. τὸ
καλῶς a   post δεῖξας add. μὴ ABDP: om. a   6 ἔχειν τι τόδε] τόδε τι in ras.
10 lit. P²   τοῦτο] τοῦτο B   7 παντὶ P   8—19 aN Leo   12 ἀντιστρέ-
φει a Leo: ἀντιστρέψει N   21—23 ABDP: εἰ δέ που βουλοίμενα ἀνασκευάσαι τὸ ἔδιον
ώς μὴ καλῶς ἀποδεδομένον, σκοπήσομεν (σκοπήσωμεν N) εἰ τὸ ἔδιον οἱ ὄμωνύμου λέξεως
ἀποδέδοται· οἷον ἐπεὶ τὸ (15) αἰσθησιν ἔχειν ὄμωνυμός ἐστι φωνή (δῆλοι γάρ καὶ τὸ ὄμ-
νάμει καὶ τὸ ἐνεργεῖται γάρ καὶ (καὶ om. a) ὁ κοινώμενος δοκεῖ αἰσθησιν ἔχειν, ἀλλὰ
δυνάμει, οὐ μέντοι ἐνεργεῖται· οὐ δὲ ἐγρηγορώς ἔχει ταύτην ἐνεργεῖται), τὸ αἰσθησιν ἔχειν ὡς
ἴδιον ἀποδοθὲν ἀσάφειν εἰργάσσοτο διὰ τὴν ὄμωνυμίαν· ἀδηλον γάρ ἐπὶ ποίου σημανομένου
ἔλαβε τὸ αἰσθησιν ἔχειν, ἐπὶ τοῦ δυνάμει ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖται aN Leo   21 ὀνομαστῶν D
τῶν alterum om. B   22 post ἀσαφῆς add. γάρ ABD: om. P   τοῦτο mrg. D
22. 23 ἔλεγχον παρέγει om. B

Εἰκότεως δὲ προσέμηκε τὸ η̄ καὶ ὅλως ὁ λόγος· οὐ μόνον γάρ ἐπὶ τῶν ὅμωνύμων φωνῶν εὑρίσκεται τὸ πλευραχῶς λέγεσθαι ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ λόγου, ὁ καλεῖται ἀμφιβολία, ὡς ἐν τῷ “γένοιτο, Ζεῦ, τὸν καταβαλεῖν ἐμέ”. δύναται γάρ καὶ διὰ λόγου ἀποδῆσθαι τὸ ἴδιον, ὡς τὸ νοῦς καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. δεῖ οὖν, φησίν, ὅραν εἰ δι’ ὅμωνύμου φωνῆς ἀποδέδοται τὸ ἴδιον η̄ διὰ λόγου ἀμφιβολίαν ποιοῦντος, καὶ οὕτως ἀνασκευάζειν καὶ ἀποδεικνύαι μὴ καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἴδιον.

p. 130a5 "Ετι δὲ πρὸς τούτοις.

25

"Ἐτι, φησί, πρὸς τούτοις ἔλεγχόν τινα (η̄ τινας) ἀφορμὰς ἐλέγχου 10 παρέχει η̄ τοιαύτη ἀπόδεσις. ἐπεὶ γάρ οὐ κατὰ πάντα τὰ σημαινόμενα ὑπὸ τοῦ πολλαχῶς λεγομένου τὸ ἴδιον δηλουῖται, ἔστι μεταφέροντα τὸ ὄνομα η̄ τὸν λόγον ἐπὶ τῶν ἀλλοὶ τι σημαινόντων ἀνασκευάζειν τὸ ἀποδοθὲν ὡς οὐκ ἴδιον.

["Ἐλεγχος δέ ἐστι τὸ τὸν προσδιαλεγόμενον εἰς ἀντίφασιν περιάγειν 15 τὸν ἀποκρινόμενον. ἐν γάρ τῇ τοῦ ἴδιου δι’ ὅμωνύμων λέξεων ἀποδέσται, 20 οἵδην ἐστι τὸ αἰσθητὸν ἔχειν. Τοις δὲ μὲν ἀποκρινόμενος ἔξελάβετο αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δυνάμει, ὡς διὰ τοῦτο καὶ τὸν κοιμώμενον λέγειν αἰσθητὸν ἔχειν, δὲ δὲ ἐρωτῶν καὶ ποιῶν τὸν συλλογισμὸν οὐκ ἐπὶ τοῦ δυνάμει ἐκλήψεται τοῦτο ἀλλ’ ἐπὶ τοῦ ἐνεργείᾳ τοῦ διαχωνοῦντος καὶ διαφέροντος πρὸς τὸ δυνάμει, 25 20 καὶ συλλογιζεῖται διτι δικαιούμενος οὐχ ἐνεργεῖ κατὰ τὴν αἰσθητὸν. δὲ δὲ μὴ κατὰ ταύτην ἐνεργῶν οὐχ ὅρῃ δικαιούμενος ἄρα οὐχ ὅρῃ πῶς οὖν 25 σὺ φῆς τὸν κοιμώμενον αἰσθάνεσθαι; εἰ γάρ ἥσθάνετο, καὶ ἐώρα.]

p. 130a8 Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μὴ πλείω σημαίνει.

Πολλὰ γάρ καθ’ αὐτὰ μὲν λεγόμενα οὐκ ἔστι τῶν πολλὰ σημαινόντων, συντεθέντα δὲ ἀλλήλοις πλείω σημαίνει· καὶ πάλιν ἔστιν ἡ καθ’ αὐτὰ μὲν λεγόμενα πλείω σημαίνει, συντεθέντα δὲ οὐκέτι, ὡς ἐδείχθη ἐν τῷ Περὶ τοῦ πολλαχῶς Θεοφράστου. ἐν γάρ τῷ ἐπίστασθαι γράμματα τὸ συναμφότερον ἀμφιβολον μηδετέρου τῶν δινομάτων ὅμωνύμου ὄντος καθ’ αὐτὸν.

1—7 aN 1 ὅλος Arist. cf. p. 377, 22 3 Ω Zeū, γένοιτο καταβαλεῖν τ. σ. έ.
Nauck² fr. ἀδεσπ. 188 4 τὸ νοῦ N: τὸν οὐ a 8 δὲ aB Arist.: om. ADP(P)
9 ἐτι—τούτοις aN: om. ABDP 10 ἔλεγχόν τινα ABDP¹: ἐλέγχων τινάς P²: om. a
η̄ τινας addidi 11 κατὰ om. P 12 σημαινομένων ὄντων A
ἔτι B: δεῖ a: om. A μεταφέροντας a: μεταφέρον A 13 σημαινομένων ὄντων A
post σημαινόντων add. καὶ μὴ τὸ ἀποδιδόμενον ἴδιον a 14 τὸ ἀποδοθὲν] αὐτὸν a
14—22 aN Leo 15 ἀποδέσται a 18 ἐκλήψεται Leo: ἐκλήψηται aN
20 διτι aN: οὕτως Leo 23 κατασκευάζοντα δὲ om. a 24 πολλὰ—25 σημαίνει BP:
om. aAD 25 καὶ πᾶλιν ἔστιν ABD et omisso καὶ P: ἔστι γάρ τινα a 26 post
λεγόμενα add. οὐ a post δὲ add. παρὰ τισιν B 27 ποσαχῶς
BP Θεοφράστου sive—ω B: Θεόφραστος φησίν a: Wimmeri fr. LVII γάρ a:
om. ABDP 28 ὄντος καθ’ αὐτὸν a: om. ABDP

τὸ αὐτὸν καὶ τὸ τὸν Δίωνα τὸν Πλάτωνα τύπτειν· τὸ μὲν γὰρ ὑνόματα 40
ἀπλᾶ, ὁ δὲ ἐξ αὐτῶν συγκείμενος λόγος ἀμφιβολος· πάλιν ἐν τῷ ἀετὸς
πέτεται, κύων ὄλαχτεί⁵ τὰ μὲν ὑνόματα ὄμωνυμα, οἱ δὲ λόγοι ἀπλοῖ.
τὸ δὲ κατὰ τοῦτο προστίθησιν, ως εἴρηται, δτι καὶ ἐνδέχεται ως ἕδιον
5 τί⁶ τινος ἀποδεδόσθαι οὐκ ὃν ἕδιον χωρὶς ὄμωνυμίας ἡ ἀμφιβολίας καὶ κατὰ
ἄλλην τινὰ ἀμαρτίαν ἀμαρτάνειν τὸν ἀποδιδόντα τὸ ἕδιον· ὥστε οὐ πάντως
ἕδιον δὲ μὴ τούτων τι ἔχει, ἀλλ’ οὗτον γε κατὰ τοῦτο ὅγιῆς ἡ ἀπόδοσις.⁴⁵

Κατασκευάζοντα οὖν, φησί, δεῖ σκοπεῖν εἰ τὸ ἀποδοθὲν ἕδιον οὔτε 190
δού ὄμωνυμου ἀπεδόθη φωνῆς οὔτε διὰ λόγου πλεοναχῶς λεγομένου, ὥσπερ
10 εἴ τις θείη τοῦ πυρὸς ἕδιον εἶναι τὸ σῶμα εὑκινητότατον εἰς τὸν ἄνω τό-
πον· οὔτε γὰρ τὸ σῶμα αὐτὸν καθ’ ἑαυτὸν οὔτε τὸ εὐκινητότατον εἰς
τὸν ἄνω τόπον πλείω σημαίνει, ἀλλ’ οὐδὲ τὸ σύνολον, τουτέστι τὸ
ἐκ τούτων συντιθέμενον, ἤγρουν αὐτὸς ὁ λόγος δού οὐδὲ ἀπεδόθη τὸ ἕδιον.

p. 130a15 Εἰ πλεοναχῶς λέγεται.

15 Πάλιν ἀνασκευάζοντα μέν, φησί. δεῖ σκοπεῖν εἰ πλεοναχῶς λέ-
γεται τὸ ὑποκείμενον, οὐ τὸ ἕδιον ἀποδέδοται, καὶ οὐ διώρισται ποίου 10
τῶν σημανομένων (ὕπὸ τοῦ) ὑποκείμενου ἀποδέδοται τὸ ἕδιον· οὔτε γὰρ
ἀποδοθὲν οὐ καλῶς ἀποδέδοται. [δι’ ἂς δὲ αἰτίας οὐκ ἀν εἴη καλῶς
20 ἀποδεδομένον τὸ ἕδιον, καὶ αὐτὸς μέν, ως φησιν, εἴρηκε πρὸ διλέγου, ἡμεῖς δ’
ἴκανῶς ἐπεσημηνάμεθα· τὸ γὰρ αὐτὰ καν τούτῳ συμβαίνειν ἀτοπα ἀναγκαῖον
ἀ καὶ ἐν τοῖς πρότερον συνέβαινε. λαμβάνει οὖν εἰς παράδειγμα τὸ ἐπί-
στασθαι τοῦτο ως ὑποκείμενον, ὃ σημαίνει πλείονα· τὸ μὲν γὰρ σημαίνει 15
δτι ἔχει αὐτὸν ἐπιστήμην, τὸ δὲ τὸ ἐπιστήμην εἶναι αὐτοῦ, τουτέστι τὸ
ἐπιστητὸν εἶναι αὐτὸν ἐνεργείᾳ. οὐ δεῖ οὖν τοῦ ἐπίστασθαι τοῦτο ὑποκεί-
25 μένου πειρᾶσθαι τὸ ἕδιον αὐτοῦ ἀποδιδόναι, πρὶν ἀν διορισθῆ ποίου τῶν
σημανομένων ὑπὸ αὐτοῦ ζητεῖται ἀποδοθῆναι τὸ ἕδιον. εἰ δὲ οὐ σημαίνει
τὸ ὑποκείμενον πολλὰ ἀλλ’ ἔν, οἷον ὁ ἄνθρωπος, τότε δεῖ αὐτοῦ ἕδιον ἀπο-
διῦναι.]

p. 130a17 Δι’ ἂς δὲ αἰτίας, οὐκ ἀδηλόν ἐστιν ἐκ τῶν πρότερον 189
30 εἰρημένων.

Καὶ γὰρ ἀσαφὲς τὸ λεγόμενον τῷ μὴ γνώριμον εἶναι τίνος τῶν ση-⁴⁶

1 τὸ αὐτὸν ABDP: om. a καὶ τὸ aDP: καὶ AB: fortasse κάν τῷ post δίωνα add.
καὶ D 2 συγκείμενος om. D 4 προσέθηκε a ως εἴρηται (scil. p. 377,5—7)
ABP: καὶ ἐνταῦθα a: om. D 5 τί addidi ἀποδιθεῖθαι D ἀμφιβολίας ἡ
ὄμωνυμίας aA καὶ a: om. ABDP 6 ἀμαρτάνειν ἀμαρτίαν B 7 ante ἕδιον add.
τὸ aD τούτων τι ἔχει] οὕτως ἔχον P 8 — 28 post p. 380, 7 collocant aN:
om. ABDP 14 λέγεται Arist.: λέγετο (sic) a 17 ὑπὸ τοῦ addidi 20 ἐπε-
σημηνάμεθα a 22 τοῦτο superscr. N¹ 23 τὸ alterum N: om. a 31 post γὰρ
add. εἰ a ἀσφαλὲς P τῷ aBDP²: τὸ AP¹

μακινομένων ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ τὸ ἔδιον ἀποδίδωσι, καὶ * ἀφορμὴν ἀνασκευῆς,
ἄλλο τι τῶν σημανομένων ὑπὸ τοῦ δημότας, οὐ μή ἐστι τὸ ἀποδοθὲν
ἔδιον, προχειρισάμενος ἐπ’ αὐτοῦ ποιῆται τὸν ἔλεγχον.

190

p. 130^a19 Οἶον ἐπεὶ τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο πολλὰ σημαίνει.

5 Τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο δύο σημαίνει, ἢ τὸ ἐπιστήμην αὐτὸν ἔχειν
ἢ τὸ ἐπιστήμην αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἐκάτερον διχῶς, ἢ καθ’ ἔξιν ἢ κατὰ
προγένερισιν.

p. 130^a29 Ἔπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ πλεονάκις εἴρηκε τὸ
αὐτὸν ἐν τῷ ἰδίῳ.

10 Κατὰ δύο τρόπους φησὶ συμπίπτειν τὸ πλεονάκις ἀποδίδοσθαι τὸ 20
αὐτὸν ἔδιον· καθ’ ἔνα μὲν, εἰ τις τὸ αὐτὸν δημοτικόν τρὶς λάβοι ἐν τῇ
ἀποδόσει τοῦ ἔδιον [τὸ αὐτὸν δημοτικόν πλεονάκις], οἷον εἰ πυρὸς ἔδιον ἀποδοίη
τις λέγων σῶμα τὸ λεπτότατον τῶν σωμάτων· ἔλαβε γάρ δημοτικόν τὸ
σῶμα· καθ’ ἔτερον δέ, διτὸν ἀντὶ δημοτικῶν λόγων ἀποδῷ, ώς εἰ τις φέρειε
15 γῆς ἔδιον εἶναι τὸ οὐσία ἡ μάλιστα κατὰ φύσιν φερομένη τῶν σω- 25
μάτων εἰς τὸν κάτω τόπον· εἰ τις γάρ ἐνταῦθα μεταλάβοι τὸ δημοτικόν
τῶν σωμάτων εἰς τὸν λόγον αὐτῶν, δεῖ ἐστι τὸ οὐσιών τοιωνδή, τουτέστι
τριγῆ διαστατῶν μετὰ ἀντιτυπίας (τὰ γάρ τέσσαρα στοιχεῖα τριγῆ διαστατά
εῖσι), τὸ ‘οὐσία’ πλεονάκις ἔλαβε. τεσσάρων δὲ δημοτικῶν τῶν στοιχείων φα-
20 νερὸν διτὸν ἡ γῆ τὸν κατώτατον ἐπέχει τόπον.

p. 130^b11 Εἰ τοιοῦτον τι ἀποδέδωκεν.

Εἰ κέγρηται τις ἐν τῷ ἰδίῳ δημόται κοινῷ καὶ πᾶσιν ἐφαρμόζοντι,
οὐ καλῶς, φησίν, ἀποδέδωκε· τὸ γάρ ἔδιον ἐκείνῳ μόνῳ τῷ ὑποκειμένῳ δεῖ 30
προσεῖναι, οὐ ἐστιν ἔδιον, καὶ διαχωρίζειν αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἀνομοει-
25 δῶν, ώς καὶ τὰ ἐν τοῖς ὅροις λαμβανόμενα. οἶον ἐὰν εἴπω διτὸν ἁνθρω-
πος ζῆρόν ἐστι, γωρίζω μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐπερογενῶν τῶν ἀναγομένων

1 ὑπὸ α: ἀπὸ ABDP ἀποδίδωσι τὸ ἔδιον D post καὶ add. ἀν D post καὶ addi-
* derim δῆθωσιν cf. p. 386,19 * post ἀνασκευῆς add. ποιεῖται α 2 post ἀν add. δ’ B
ἀπὸ BP ἔστιν omisso τὸ P 3 ποιῆται aP: ποιεῖται ABDP 4 ἐπεὶ a Arist.:
om. ABDP 5 τὸ (γάρ add. a) ἐπίστασθαι aAD: om. BP τοῦτο D: om. aABP
δύο σημαίνει aAD: σημαίνει γάρ δύο BP 8. 9 ἔσται δὲ συμπίπτον i. e. p. 130^a34
lemma in a 8 ἐπειτα—μὲν om. D 8. 9 εἴρηκε τὸ αὐτὸν ADP(C): τὸ αὐτὸν εἴρηται B
et inv. ord. Arist. 10—p. 381,13 aN: ἡ δι’ δημότας ἡ διὰ λόγου. p. 130^b2 Ἔπειτα
μεταλάβοι ἀντὶ τῶν σωμάτων τὸ (τῶν B) οὐσιών (τῶν add. B) τοιωνδή (τόδε A),

τουτέστι τριγῆ διαστατῶν (B, Peor.: διαστατῶν A, Ppr.: δι’ αὐτὸν D) μετὰ ἀντιτυπίας (cf.
vv. 17. 18) ABDP 10 συμπίπτειν τὸ scripsi: inv. ord. aN 12 τὸ—πλεονάκις
delevi 22 ἐν τῷ N: om. a

ἢ εἰς τὸ ποσὸν ἢ εἰς τὸ πουδὴν ἢ εἰς ἄλλην τινὰ τῶν κατηγοριῶν πλὴν τῆς οὐσίας, οὐ μὴν χωρίζω αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν διαιρέσεων. οἶνον βούς, ἵππον τοῖς τῶν λοιπῶν. πάλιν ἐὰν εἴπω ζῷου τὸ ἔμψυχον, κοινὸν ἀπέδωκα τὸν ἕμφαινόμενον καὶ τοῖς φυτοῖς. ἢ ὁ εἰπών ἐπιστήμης τὸν εἶναι 5 ὑπόληγψιν ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου, ἐν δὲ οὖτος γάρ χρῆται τῷ ἑνὶ, ὅπερ ἐν πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. ἢ γάρ τῷ γένει λέγονται ἐν, ὡς βοῦς, ἵππος, ἄνθρωπος, ἢ τῷ εἶδει ἐν, ὡς Σωκράτης καὶ Πλάτων, ἢ τῷ ἀριθμῷ, ὡς μονὰς ἢ τόδε τι ἄτομον, ἢ ἐν κατὰ συνέχειαν, ὡς ἀπαξ ὁ κόσμος. 10 Ὅστε οὐ καλῶς ἀποδέδοται κατὰ τοῦτο τὸ τὸν γάρ τὸν γένον χάριν γνώσεως τοῦ πράγματος λαμβάνεται, οὐ λέγεται τὸν γένον εἶναι, καὶ δεῖ χωρίζειν τὸ εἶδος, οὐ ἐστιν τὸν, τῶν ἀλλων εἰδῶν, Ὅσπερ καὶ ὁ ὄρισμός· τὸ δὲ ἐν καὶ ὃν ὡς πᾶσι παρακολουθοῦντα τοῖς οὖσιν οὐ χωρίζουσι τὸ εἶδος ἀπὸ τινῶν, εἰς γε λάθοι τι τούτων ἐν τῷ ἀποδεδομένῳ τὸν γένος.]

p. 130^b 21 Οὐδενὶ κέχρηται κοινῷ.

15 Εἴη δὲν κατὰ τοῦτο καλῶς ἀποδεδομένον τὸ τὸν γένον, καθ' οὓς οὐ πρόσκειται τι πᾶσιν ὑπάρχον· ἐπεὶ τό γε ἀποδεδομένον οὐκ τὸν γένον ζῷου ἀλλ' ἔμψυχου, ζῷου δὲ τὸ αἰσθητικόν, εἰ μὴ ἀρα ζῷου τὸν γένος ὡς δεῖ ὑπάρχον.

p. 130^b 23 Ἔπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰς πλείω τὸν γένον ἀποδίδωσι τοῦ αὐτοῦ ὡς ἐν.

20 Εἰς πλείω τις, φησίν, ἀπέδωκεν τὸν αὐτοῦ μὴ προσδιορίσας διὰ πλείω | ἀπέδωκεν, ἀμαρτάνει· διὸ καὶ ἀναιρεθήσεται. Ὅσπερ γάρ ἐν τοῖς 191 δροῖς οὐ δεῖ πλείω λαμβάνειν παρὰ τὸν λόγον τὸν δηλοῦντα τὴν οὐσίαν, ὡς τὸ ‘ἄνθρωπός ἐστι ζῷον λογικὸν θυητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δε- 25 κτικὸν πλατυώνυχον ὀρθοπεριπατητικόν’ (περιττῶς γάρ ἔχει κείμενα τό τε πλατυώνυχον καὶ τὸ ὀρθοπεριπατητικόν), οὗτως οὐδὲ ἐν τοῖς τὸν γένον εἰναι πολλὰ τὸν ἀποδίδοσθαι παρὰ τὸ ἐν ὄνομα τὸ σημαῖνον τὸ τὸν γένον τὸν ποιοῦντα τὸ τὸν γένον.

---

5 ὑπὸ scripsi ex Arist.: μετὰ aN λόγον a 7 ἔδει a 9 τὸ γάρ—13 τὸν Leo 14—18 ABDP: τὸ δὲ λέγειν τὸν ζῷου τὸ ψυχὴν ἔχειν ἔουκε γραφικὸν εἶναι σφάλμα. (45) οὐ γάρ ἡγνήσεν δι φύλοσοφος μὴ εἶναι τὸν ζῷου τὸ ψυχὴν ἔχειν κοινὸν γάρ τοῦτο καὶ τοῖς φυτοῖς. κεῖθαι γάρ μᾶλλον δρεῖται ζῷον τὸν εἶναι τὸ αἰσθητικὸν εἶναι ὡς τοῦ αἰσθητικοῦ μόνῳ τῷ ζῷῳ ἔφαρμάζοντος aN οὐδὲν B καλῶς—τὸ τὸν γένον om. A 16 πᾶσιν ὑπάρχον AD: δι πᾶσιν ὑπάρχει BP τό γε ADP: τὸ γένος B 17 ζῷων (ante ἀλλ') om. D εἰ μὴ ADP: οὐ μὴν B τὸν γένον post ὡς collocat D: om. P ante ὡς add. τὸ B 19 ἔπειτα—μὲν om. a 20 ὡς ἐν om. a 21—28 aN 22 ἀπέδωκεν a: ἀποδέδωκεν N 23 παρὰ in ras. N¹

p. 130b28 Ἀχρεῖον γάρ γίνεται τὸ τοιοῦτον.

Οὐτὶ ὁ τὰ πλείω ίδια ώς ἐν ἀποδιδούς δηλού ώς ἔκαστον αὐτῶν οὐχ ἥγειται αὐταρκεῖ εἶναι πρὸς ίδιου ἀπόδοσιν.

Οἶνος εἴ τις εἴποι πυρὸς ίδιον εἶναι τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον ἐν γάρ τῷ δύῳ, ἢ τὸ λεπτότατον ἢ τὸ κουφότατον, περιττὸν καὶ ἀχρεῖν ἔστιν. ἢ πᾶλιν ὁ εἰπὼν ‘ὕδωρ ἔστι σῶμα ύγρὸν ἐν ἀλλοτρίῳ εὐόριστον’ ἐν μὲν ίδιον ἀπέδωκε τῷ δύῳ τὸ ‘σῶμα ύγρόν’, ἔτερον δὲ τὸ ‘ἐν ἀλλοτρίῳ εὐόριστον’. τὸ γάρ δύωρ ἐν μὲν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ἀδριστόν ἔστι καὶ διακέχυται, ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ τόπῳ περιορίζεται, οἶνος ἐν κυάνῳ ἢ 10 ἄλλωρ τινί. ὁ γάρ ἀποδούς πολλὰ ζοικεν ἀγνοεῖν δτὶ πολλὰ ἀποδέδωκεν. ἐὰν δὲ ἀποδῷ ίδιον εἶναι ύγρον τὸ εἰς ἅπαν ἀγεσθαι σχῆμα, καλῶς ἐποίησατο τὴν τοῦ ίδιου ἀπόδοσιν· εἰ γάρ ἐν στρογγύλῳ τινὶ ἐμβληθείη, στρογγυλῶδες καὶ αὐτὸς γίνεται· ομοίως καὶ εἰ εἰς ἄλλο τι σχῆμα διοισουσιν.

15 p. 130b38 Εἰ αὐτῷ προσκέχρηται.

Πάλιν ἀνασκευάζοντα μὲν δεῖ, φησί, σκοπεῖν εἰ αὐτῷ προσκέ- 15 γρηται τῷ ὑποκειμένῳ οὖ ἔστι τὸ ἀποδιδόμενον ίδιον. οἶνος ἀνθρώπου μὲν ίδιον τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· ἐὰν δὲ ἀποδῷ τις ἀνθρώπου ίδιον τὸ ‘ζῷον λογικόν’, αὐτὸς τὸ ὑποκειμενον ἔλαβεν ἐν τῷ ίδιῳ, καὶ ἔστιν 20 αὐτὸς ἀγνωστον καὶ ζητούμενον ομοίως τῷ ὑποκειμένῳ· τὸ δὲ ίδιον οὐκ ὀφείλει ἄγνωστον εἶναι· γάριν γάρ γνώσεως τοῦ ὑποκειμένου εἰληπται.

p. 130b39 Ἡ τῶν αὐτοῦ τινι.

Τοῦτο οὐχ ἀπλῶς εἴπε· καὶ γάρ ὁ καλῶς τὸ ίδιον ἀποδιδούς προσχρῆται τινι τῶν αὐτοῦ· τὸ γάρ ίδιον τινος ἐκείνου τί ἔστιν. ἀλλ ἔστι τὸ 25 τῶν αὐτοῦ λεγόμενον, δταν τῶν τοιούτων τινὶ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ ίδιου προσχρῆται, δι' αὐτοῦ ἐκείνου. οὖ τὸ ίδιον ἀποδιδωσι, γνωρίζεται, ώς διὰ τῶν παραδειγμάτων δηλοῖ. ὁ γάρ ἀποδιδούς ζῷον ίδιον οὐσίαν, ἡς

1—3 ABDP: om. aN   2 ἔτι BDP: ἐπεὶ A   οὐ om. P   ἔκαστον ABD:
ἔν τῶν P   4—21 aN   10 an δὲ?   22 — p. 383,4 ABDP: οὐσίας καὶ
εἰ ληφθείη τι τῶν τοῦ ὑποκειμένου ὑστερον, (20) ηγουν ὑστερογενὲς αὐτοῦ, ώς ίδιον αὐτοῦ,
οὖ καλῶς ἀποδίδοται τὸ ίδιον· τὰ γάρ ὑστερα πιστοῦνται ἀπὸ τῶν πρώτων, οὖ μὴν τὰ πρῶτα
ἀπὸ τῶν ὑστέρων. εἰ οὖν λαμβάνουμέν τι τοῦ ὑποκειμένου ὑστερον ώς ίδιον αὐτοῦ, οὖν ἔσται
γνωριμώτερον οὖτως τὸ ίδιον· οὐ γάρ ἀν γένοιτο ήμερον τὸ ὑποκειμενον διὰ τοιούτου ίδιου γνώρι-
μον. ὁ γάρ εἰπὼν ίδιον τοῦ ζῷου οὐσίαν, ἡς εἰδῆς ἔστιν δ ἄνθρωπος, ημαρτε λαβών τι
τοῦ ζῷου· μέρος γάρ (25) ζῷου δ ἄνθρωπος καὶ ὑστερογενὲς αὐτοῦ aN   23 οὐχ ἀπλῶς BD:
ἀπλῶς οὐκ AP   καλῶς om. D   post ἀποδιδούς add. οὐ B   24 et 26 προσκέχρη-
ται BP   24 αὐτῶν AP   ἔστι AP: εἴη B: εἴη D   25 ante αὐτοῦ add. τοῦ B
ὅταν ABD: ἔστι B   26 γνωρίζονται B   27 ἡς] νοῦν Λ

εἰδός ἐστιν ἀνθρωπος, ἐν τῇ ἀποδίσει τοῦ ἕδου προσχρῆται τῷ ἀνθρώπῳ, δι τοῦ ζῷου τί ἐστι καὶ δι' ἑκείνου γνωρίζεται· λέγομεν γάρ τὸν ἀνθρωπὸν ζῷον τοιόνδε, πρὸς τὴν δήλωσιν αὐτοῦ τῷ ζῷον εἶναι προσχρώμενοι.

5 Εἰ δὲ μήτε αὐτῷ τῷ ὑποκειμένῳ κέχρηται ἐν τῷ ἕδῃ μήτε μηδενὶ τῶν αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου· μερῶν, καλῶς ἀν ἀποδοίη τὸ ἕδον· οἷον εἴ τις ἀποδοίη τοῦ ζῷου ἕδον τὸ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συγκεῖσθαι, καλῶς ἀν ἀποδοίη· ἀλλ᾽ ἐστιν ἔνστασις τούτου· ἡ ψυχὴ γάρ καὶ τὸ σῶμα ἔκάτερόν τι τοῦ ζῷου ἐστίν, ὥστε οὐκ ἀν εἴη καλῶς ἀποδεδομένον τὸ 10 ἕδον. λύεται δὲ ἡ ἔνστασις οὕτως, ὅτι εἴ καὶ εἰσὶ μέρη τοῦ ζῷου τὸ 20 σῶμα καὶ ἡ ψυχή, ἀλλ᾽ οὐκ εἰσὶν ὄντερογενῆ τοῦ ζῷου ἀλλ᾽ ἄμμα· οὐδὲ γάρ δυνατόν ἐστι νοῆσαι ζῷον μὴ εὑθὺς συνεπιγούσηται καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα.

p. 131a12 Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σκεπτέον ἐστί.

Τὰ μὲν γάρ μὴ ποιοῦντα τὸ ἕδον γνώριμον εἰς ἀνασκευὴν ληπτέον 15 αὐτοῦ, τὰ δὲ αὖ ποιοῦντα εἰς κατασκευὴν. [εἰ μὲν γάρ τὰ λαμβανόμενα ἐν τῷ ἕδῃ ποιοῦσι τὸ ἕδον γνώριμώτερον τοῦ πράγματος οὖν ἐστιν ἕδον, καλῶς ἀποδέδοται τὸ ἕδον, εἰ δὲ μὴ ποιοῦσι τὸ ἕδον γνώριμώτερον, οὐ 25 καλῶς ἀποδέδοται.]

p. 131a13 Ἀνασκευάζοντα μὲν εἴ τινι προσκέχρηται ἡ ἀντικει-
20 μένῳ ἡ δλως ἄμμα τῇ φύσει.

Κειμένου δὲ ἡ τοῦ ἕδου ἀπόδοσις γνώριμον τὸ πρᾶγμα ποιεῖ, λέγει

1 ante ἀνθρωπος add. ὁ AB(CPn) προσχρήσεται BP 3 τοιονδε B
 ζῶν alterum AD: ζώω BP 4 post προσχρώμενοι add. καὶ ἄλλως. εἰ (ἢ A) αὐτῷ προσχρῆται οὖν τὸ ἕδον ἀπόδοσιν ἡ τῶν αὐτοῦ τιν. αὐτὸ μὲν (μὲν ομ. B) γάρ ἔντοῦ δροίων ἀγνωτον, τὰ δὲ τι τῶν (τῶν ομ. B) αὐτοῦ (τούτων B) ὄντερον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐστιν αὐτοῦ (ἐστι τούτου P: ἀν τούτου B) γνώριμώτερον ΑΒDP 5—12 aN
 5 κέχρηται aN(C): χρῆται Arist. 6 ἀν ἀποδοίη α: ἀν ἀποδώσει N 13 ἄλλων]
 λοιπῶν α σκεπτέον ἐστι ομ. α ἐστι οιη. BD post ἐστι add. τῶν μὴ ποιούντων γνώριμον BP 14—18 aN 15 εἰ μὲν — ἀποδέδοται (18) Leonis
 19. 20 lemma ante p. 384, 10 καλῶς colloquunt ABDP: εἴ τινι προσκέχρηται ἡ ἀντικειμένων lemma in a 19 εἴ τινι] εἴ τι τινι προσκέχρηται εἰ τινι μὴ B ἡ ομ. A 21—p. 384, 4 τὰ ἐναντία ABDP: εἴ τινι, φησίν, ἀντικειμένῳ τῷ ἕδῃ προσκέχρηται τις εἰς τὴν τοῦ ἕδου ἀπόδοσιν, οὐ καλῶς ποιεῖται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἕδου· τὰ γάρ ἀντικείμενα ἄμμα εἰσὶ τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄμμα τῇ φύσει ἡ ὄντερα οὐ ποιεῖ τὸ ὑποκείμενον γνώριμώτερον. διὰ τοῦτο τὸ ἀποδιδόμενον ἕδον τινος (40) πρότερον (adde δεῖ) εἰναι τῇ φύσει καὶ γνώριμώτερον, ἵνα καὶ τὸ ὑποκείμενον ποιῆ γνώριμον. οἶον δὲ θεῖς τοῦ ἀγαθοῦ ἕδον τὸ ἐναντίον τῷ κακῷ ἀντικείμενον ἔλασσον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἕδου καὶ διὰ τοῦτο ἀμφιτάνει· ἔχρην γάρ αὐτῷ (αὐτὸ α) λαβεῖν πρότερον τῇ φύσει καὶ γνώριμώτερον εἰς τὴν τοῦ ἕδου ἀπόδοσιν. ὠσάτως καὶ εἰ λάβοι τὸ ἕδον ὄντερα τῇ φύσει δὲν τοῦ ὑποκειμένου, ὡς εἴ τις εἴποι ἀνθρώπου ἕδον τὸ νοῦν καὶ ἐπισήμην (45) δέχεσθαι ἡ τὸ ἐν γῆρᾳ πολιοῦσθαι· ταῦτα γάρ ὄντερα τοῦ ἀνθρώπου. ἄμμα δὲ τῇ φύσει οὐ μόνον τὰ ἀντικείμενά εἰσι κατὰ τὴν τῶν ἐναντίων ἀντίθεσιν ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὴν τῶν πρός τι aN 21 τοῦ ἕδου ἡ P

[δὲ] ὅτι μὴ καλῶς ἀποδίδοται, ὅταν διὰ τῶν ὁμοίως ἀγνώστων ἡ διὰ τῶν ἀσαφεστέρων ἀποδιδῶται. ἔστι δὲ ὁμοίως μὲν ἀσαφῆ τὰ ἄμα τῇ φύσει ὄντα τοῖς ἀποδιδομένοις, ὥσπερ δὲ γνωρίσματα τὰ ὑστερον τῇ φύσει ὄντα. ἔστι δὲ τῶν ἄμα τῇ φύσει τῶν ἀντικειμένων τὰ πρός τι καὶ τὰ ἐναντία. 5 ἐν γάρ τῇ ἀντιφατικῇ ἀντιθέσει καὶ τῇ καθ' ἔξιν καὶ στέρησιν ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τὸ δὲ δεύτερον. ή μὲν γάρ κατάφασις τῆς ἀποφάσεως, 192 ή δὲ ἔξις τῆς στερήσεως. ἐπιζητήσεις δ' ἂν τις ἐπὶ τῶν πρός τι, εἰ μὴ διὰ τῶν ἀντικειμένων ἐπὶ τούτων ἡ τε τοῦ ὄρισμοῦ ἀπόδοσις καὶ ή τοῦ ἰδίου γίνεται· τούτοις γάρ τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῷ πρός τι πως ἔχειν. η 10 ὡς ἐνδήξως λεγομένοις δεῖ προσέχειν τοῖς ἐνταῦθα. καλῶς δὲ πρόσκειται τὸ η διλογία ἄμα τῇ φύσει, ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντι- διηγημένα ἄμα τῇ φύσει.

p. 131^a-20 Κατασκευάζοντα δὲ εἰ μηδενὶ προσκέχεται μήτ' ἀντι- κειμένῳ.

15 Πόθεν οὖν ληπτέον τὰ ἴδια, εἰ μήτε ἐκ τῶν ἄμα μήτε ἐκ τῶν ὑστέ- ρων μήτε ἐκ τῶν προτέρων, ἵνα μὴ γένηται δρος; η ἐκ τῶν ὑστέρων οὐ τῇ γνώσει ἀλλὰ τῷ πράγματι.

p. 131^a-27 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μὴ ἀεὶ παρεπόμενον.

'Ἐν τῇ διαιρέσει τοῦ ἰδίου ἀπέκρινε μὲν τὸ πρός ἄλλο λεγόμενον ἴδιον 10 20 καὶ τὸ ποτέ· ἐτήρησε δὲ ὡς κυρίως ἴδια λεγόμενα τό τε καθ' αὐτὸν καὶ τὸ δεῖ, περὶ ὧν καὶ τοὺς τόπους παραδίδωσι τοῦ καλῶς η μὴ ἀποδίδοσθαι.

1 δὲ delevi καλῶς ABP: ἀπλῶς D διὰ τῶν D: ὅτι A: ὅτι καὶ B: ὅτε // P
ὁμοίων A διὰ alterum om. D 2 ἀποδιδῶται D: ἀποδίδοται ABP 2. 3 τὰ
ἄμα τῇ φύσει ὄντα post ἀποδιδομένοις collocat D: om. A 2 τὰ om. P
3 ἀποδέδομένοις A ὥσπερ BDP: ὡς πᾶν A γνωρίσματα BP: γνώρισμα AD
ὑστερον P 4 ante πρός add. τε B 5 στέρησιν aB: στερήσει A: στέρησις D:
στέρη P 6 ἔστι DP: om. aAB 6 ἀποφάσεως BD: ἀντιφάσεως aAP
7 ἔξις^a D τῆς om. A ἐπιζητήσοι A: ἐπιζήτῃ P 8 τοῦ prius om. D
9 τῶι corr. e τὸ P 10 ἐνδήξως DP: ἐνδήξοις aAP προσέχειν] καὶ
ἔχειν B καλῶς—11 φύσει om. D δὲ a: om. ABP cf. n. ad p. 383, 19. 20
προσέθηκεν a 11 τὸ om. a η] εἰ P ἐπει A 12 ἄμα om. BP
14 post ἀντικειμένῳ add. ex Arist. μήτε διλογία ἄμα τῇ φύσει μήδ' ὑστέρω α 15 οὖν
AD: om. aBP 16 ante δρος add. δ' A η om. aB 18. εἰ τὸ μὴ ἀεὶ^b
παρεπόμενον ἴδιον ἀποδέδωκεν lemma in a 19 ἐν — ἴδιον om. a: ἐν et τοῦ ἴδιου
om. A μὲν om. P πρός] τε καὶ B 20 ἐτήρησε — 21 ἀεὶ] τοῦ κυρίων
ἴδιον τοῦ τε καθ' αὐτὸν δηλονότι καὶ τοῦ ἀεὶ a ἔστησε A: ἐξήρη P λεγόμενα
ἴδια B 21 post ὧν add. ίδιων B τοὺς om. a παραδίδωσι scripsi cf. p. 390, 2:
ἀποδίδωσι ABDP: παρέδωκεν a τοῦ — ἀποδέδοσθαι] τοῦ τε καλῶς ἀποδέδομένου ίδιον
καὶ τοῦ μὴ καλῶς a ἀποδέδοσθαι A

τοιοῦτος δὲ καὶ ὁν τίθησιν, εἰ τὸ ἀποδεδομένον ἔδιον μὴ οὐκ
παρακολουθεῖ τῷ πράγματι οὐ ἀποδέσσεται, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ὑπάρχει ποτὲ
δὲ οὐ· τὸ γάρ τοιοῦτον συμβεβήκει καὶ οὐκ ἔδιον. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ὅτι
γίνεται ποτε μὴ ὑπάρχον¹ εἰπεν δὲ γίνεται ποτε μὴ ἔδιον. τὸ γάρ τοι· 15
οὗτον οὐδὲ, οὔτε ὑπάρχει, ἔδιον ἐστι διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέψειν πρὸς τὸ οὖτον λαμ-
βάνεται ἔδιον. οὔτε γάρ φῶν ὑπάρχον καταλαμβάνεται τὸ οὗτος ἀποδοθὲν
ἔδιον, κατὰ τούτου καὶ τὸ δηνομα ἐξ ἀνάγκης ἀληθεύεται τοῦ πράγ-
ματος οὐ απεδόθη ὡς ἔδιον, διὰ τὸ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν, οὔτε φῶ μὴ κατα-
λαμβάνεται ὑπάρχον, κατὰ τούτου ἐξ ἀνάγκης οὐ δημοθεύεται τὸ
10 δηνομα τοῦ πράγματος· ἐνδέχεται γάρ, φῶ μὴ ὑπάρχει αὐτό, εἶναι. ἐπὶ δὲ 20
τῶν ἔδιον, ἐφ' ὧν τὸ ἔδιον τινος ἀληθεύει, καὶ τούτομα πάντως, καὶ οἵς μὴ
δηνομα ὑπάρχει τὸ ἔδιον, οὐδὲ τὸ δηνομα τοῦ πράγματος οὐ ἐστιν ἔδιον, καὶ
εὐλόγως, εἴπερ τὸ ἔδιον μόνῳ ἐκείνῳ ὑπάρχει οὐδὲ ἐστιν ἔδιον.

Προστιθῆσι τοῖς εἰρημένοις, θτι εἰ τοιοῦτον ἐστι τὸ ἀποδοθὲν ἔδιον
15 ὡς ποτὲ μὲν ὑπάρχειν ποτὲ δὲ μὴ τῷ πράγματι, οὐδὲ δὲ τὸ ἀποδέσσεται τι-
νος, ἐσται φανερὸν εἰ τότε ὑπάρχει αὐτῷ, εἰ γε τοιοῦτον ἐστιν ὡς 25
ποτὲ μὲν ἀπολείπειν καὶ χωρίζειν αὐτοῦ ποτὲ δὲ ὑπάρχειν αὐτῷ. ὅτε
οὐ σαφὲς οὐδὲ φανερὸν (εἰ) ὑπάρχει, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸ καὶ μὴ ὑπάρχειν ποτέ·
τὸ δὲ μὴ ὑπάρχον τινί, θτε μὴ ὑπάρχει, τότε λέγεται αὐτοῦ ἔδιον ἀτοπώ-
20 τατον. τὸ δὲ ποτὲ ἔδιον αὐτὸς μετὰ προσθήκης λέγει τοῦ ποτέ, ἀπλῶς
δὲ οὐ, θτι μηδὲ κυρίως ἔδιον. οὗτος δὲ ὁ τόπος καὶ οἱ ἔξης οὐ μόνον τοῦ
καλῶς η μὴ λαμβάνεσθαι εἰσι δεικτικοί, ἀλλὰ καὶ τοῦ εἰ ἔδιον ἐστιν η οὐ. 30

p. 131 a 32 "Ετι δὲ πρὸς τούτοις.

"Ετι δέ, φησί, πρὸς τούτοις οὐδὲ δὲ τούτον ἀπέδωκε τις τῷ Σω-

1 δὲ] οὖν ἐστιν α ἔκτιθησιν α ἀποδεδομένον αΔ: ἀποδιδόμενον BDP post ἀποδ. add.
λέγων α 2 παρακολουθεῖ BP: παρακολουθεῖν Α: παρακολουθεῖν a: compend. D ἀπο-
δίσσεται P post ἀποδ. add. ἔδιον α 3 δὲ alterum om. B 4 μὲν pro altero μὴ A
6 ὑπάρχον ex Arist. scripsi cf. vs. 9: ὑπάρχει aABD: ὑπάρχειν P 7 τούτομα B Arist.
8 δ μὴ AB 9 ὑπάρχον ex Arist. scripsi ut vs. 6: ὑπάρχειν libri τούτο P 9. 10 τὸ δηνομα
D: τούτομα aABP Arist. 10 δ A et corr. ex ω B αὐτὸ P: αὐτῷ aABD: αὖθις sive εἰσαῦθις
conicio 11 ἀληθές D: ἀληθῶς aABP οἰς] ἐφ' ὧν α μὴ a: om. ABDP 12 δηνομα P:
οὕτως aABD οὐδὲ τὸ] οὐχ ἔτερον P καὶ om. B 13 εἴπερ a: εἰ ABDP ἔδιον οὐ
ἐστιν A 15 τῷ πράγματι ποτὲ δὲ μὴ a δὲται AAD: δὲται BP post δὲται superser. οὕτως D
15. 16 τιν α 16 ὑπάρχον A γε om. B 17 ποτὲ δὲ (δὲ N: om. a) ὑπάρχειν aN: om.
ABDP 18 εἰ prius addidi αὐτῷ D μὴ om. B 19 οὔτε B αὐτοῦ scripsi:
αὐτὸ aABP, superser. D 20 δὲ scripsi: γάρ libri post προσθήκης add. ἔδιον AB
τοῦ ποτὲ aAD: τούτου BP ἀπλῶς — 21 ἔδιον om. A 21 οὔτι — ἔδιον om. a οὔτε P
μηδὲ D: μὴ B post κυρίως ἔδιον add. εἰς τὸ δημόν (ρήγθεν B) τοῦ αὐτοῦ τόπου. οὔτε γάρ ἐφ'
φῶ καταλαμβάνομεν ὑπάρχον αὐτὸ (αὐτὸ ὑπάρχον D) καὶ ἔξης (ἐστὶν οὐκ ἀν add. B, sed
parum liquet; fortasse ἔστι οὐκον): — τούτεστιν οὐκ ἀντιστρέψει η πρὸς τὸ οὐ λαμβάνεται τὸ
(τὸ om. D) ἔδιον τοῦ πράγματος οὐ (l. οὐ) λαμβάνεται ἔδιον. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἔπειτα (ἐπεὶ
D) ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μὴ (μὴ τὸ B) δει παρεπόμενον ἔδιον ἀποδέδωκεν
(ἀπέδωκεν D) BD οὗτος — 22 οὐ om. P δὲ alterum aN: om. ABD 22 καλῶς B
η prius superser. B post μὴ add. καλῶς a οὐ AD: μὴ aB 23 — p. 386, 19 aN

κράτει τὸ κινεῖσθαι ἴδιον, ἔσται φανερὸν ὅτι ὑπάρχει τῷ Σωκράτει τὸ περιπατεῖν· οὐ μόνον γάρ οὐκ ἔστιν ἴδιον, ἀλλὰ καὶ ζητεῖται εἰ τῷ Σωκράτει ὅλως ὑπάρχειν, εἰπερ τοιοῦτον ἀποδέδωκεν ἴδιον οἷον ἀπολείπειν, ἥγουν δὲ ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν· ἀλλοι γάρ εἰ ὁ Σωκράτης περιπατεῖ· οὐ 5 τούτουν ἔσται σαφὲς καὶ γνώριμον τὸ ἴδιον, ὅπερ γίνεται καὶ μὴ ἴδιόν ποτε τοῦ ζώου· ἐνδέχεται γάρ ποτε καὶ οὐτασθαι. οὗτος δὲ ὁ τόπος ἔστιν ἀπὸ τῆς ὑπάρχεως.

p. 131b5 "Ἐπειτ' ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ νῦν ἴδιον.

¶Ἐπειτα, φησί, θεωρητέον ἀνασκευάζοντα εἰ τὸ ἀποδοθὲν ἴδιον οὐκ ἀεί 10 ἔστιν ἴδιον ἀλλὰ νῦν· οἶον τὸ τὸν Σωκράτην καθῆσθαι μετά τινος οὐκ ἀεί ἔστιν ἴδιον ἀλλὰ νῦν, ὅτε καθήηται. εἰ γοῦν ὁ τοῦτο ἀποδοθὸς οὐ διωρίσατο καὶ ἀλλοι ἐποίησεν ὡς γῦν ἴδιον τοῦτο λέγει, οὐ καλῶς ἀπέδωκεν. εἰ γάρ 40 οὐ προσέμηκε τὸ νῦν ἀλλὰ ἀπολύτως εἰπε, φαίνεται δοξάζων τοῦτο ἀεί ἴδιον εἶναι τοῦ Σωκράτους· εἰώθαμεν γάρ τὰ ἀεί ὑπάρχοντα ἀποδιδόναι ἴδια. εἰ 15 5 δὲ παρὰ τὸ ἔθιος οὐκ ἀποδέδωκε τὸ ἀεί ὑπάρχον ἴδιον ἀλλὰ τὸ νῦν, ἔδει αὐτὸν τέως προσδιορίσασθαι καὶ προσθέναι τὸ νῦν, ἵνα φανερὸν ποιήσῃ ποταπὸν ἴδιον ἀποδέδωκε. διὰ τοῦτο δέδωκεν οὗτος ἀφορμὴν τῷ προσδια- 45 λεγομένῳ ἐπιτιμῆσαι καὶ μέμψασθαι αὐτόν. δεῖ γοῦν προσέχειν μὴ ἀφορ- μὰς διδύναι ἐπιτιμήσεως.]

20 p. 131b19 "Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τοιοῦτον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, δ φανερὸν μὴ ἔστιν ἄλλως ὑπάρχον ἢ αἰσθήσει.

Τουτέστιν εἰ πρὸς τὴν αἰσθήσην ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον καὶ οὐ πρὸς τὴν φύσιν τοῦ πράγματος· τοῦτο γάρ οὐ τὸ πρᾶγμα δὲ τι ἔστιν ἔξηγεῖται, ἀλλὰ πῶς ἔχει πρὸς τὴν αἰσθήσιν. διὸ καὶ συμβέβηκε τὴν τοιαύτην ἀπόδοσιν 25 εἰς τὸν προειρημένον τόπον ἐμπίπτειν· τὸ γάρ ἀεί οὐ διασκέει· ὅταν γάρ ἔξω γένηται τῆς αἰσθήσεως, χωρίζεται αὐτοῦ ἀλλοι γάρ εἰ τὸ ἴδιον.

3 ἀπολείπει N   5 immo εἰπερ   9—17 ἀποδέδωκε Leonis   10 μετά τινος Leo: superscr. N¹, ut videtur: om. a   11 οὐ aN: μὴ Leo   12 οὐ N Leo: om. a
15 post ἔθος add. τις Leo   ὑπάρχον N Leo: ὑπάρχειν Λ   20. 21 εἰ τοιοῦτον ἀπο-
δέδωκε τὸ ἴδιον lemma in a   20 ἀποδέδοται A: ἀπέδωκε D   21 ἄλλως ἔστιν P

ὑπάρχειν B: ὑπάρ Λ   αἰσθήσεως Λ: σθήσει periit in D   post αἰσθ. add. ἴδιον ἀπο-
δέδωκεν δὲ φανερὸν μὴ ἔστιν ἄλλως ὑπάρχειν ἢ αἰσθήσεως Α: ἴδιον ἀποδέδωκεν B
22—26 ABDP: καὶ πάλιν ἀνασκευάζοντα, φησίν, εἰ τοιοῦτον ἀποδοθεῖ τὸ ἴδιον οἷον αἰσθη-
τὸν δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλως φανερὸν εἶναι ἢ δι’ αἰσθήσεως, οὐ καλῶς ἀπέδοθη. Ἀπαν (p. 193)
γάρ αἰσθητὸν μέχρις οὐ ὑποπίπτει τῇ αἰσθήσει, ἀντιλαμβάνεται τούτου ἢ αἰσθησις· ἐπάν δὲ
ἔξω γένηται τῇς αἰσθήσεως, ἀφανὲς γίνεται. εἰ οὖν ἔξω τῆς αἰσθήσεως γένοιτο τὸ ὑποκείμενον,
ἀλλοι εἰ ἔτι ὑπάρχει (corr. ex ὑπάρχοι N) ἴδιον διὰ τὸ τῇ αἰσθήσει μόνον γνωρί-
ζεσθαι aN   22 εἰ B: οὐ P: om. AD   23 οὐ om. Λ   25 ἐμπίπτειν om. A
οὐ — p. 387,1 ἴδιον initio paginae periit in P

p. 131b20 Οὐ γάρ ἔσται καλῶς κείμενον τὸ ἔδιον.

193

Οὐ καλῶς φησιν ἀποδίδοσθαι καὶ ὅσα ἄλλα τουαῖτα ἀποδιδόσιν, ἀ
οὐκ οἰόν τε ἄλλως γνωρίσαι εἰ ὑπάρχει τῷ πράγματι ἢ δὲ αἰσθήσεως· αἴτιον 10
δὲ ὅτι τὰ αἰσθητὰ ἔξω γινόμενα τῆς αἰσθήσεως ἀδηλά ἔστιν εἴτε
5 ἔστι ὑπάρχει εἴτε μή. εἰ γάρ εἴη μέν τι ἔδιον, *(δῆλον)* ὅτι δεῖ ὑπάρχει
τῷ πράγματι οὐδὲν ἔδιον· τοῦτο δέ, αἰσθήσει μόνῃ γνωρίζεντον ὅτι ὑπάρχει τῷ
πράγματι οὐδὲν ἀπεδόθη ἔδιον εἶναι, ἀδηλον εἴτε δεῖ ὑπάρχει τῷ πράγματι
εἴτε μή· ἀτοπον δὲ τοῦτο. γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τούτων ἣν μὴ δεῖ οἶν
τέ ἔστιν αἰσθάνεσθαι· τῇ γάρ αἰσθήσει μόνῃ τοῦτο γνωρίζεται, ἢ οὐκέτι 15
10 μετὰ δύσιν ἀντιληπτόν ἔστιν, ἢ εἰ καὶ ἔσται, ἀλλ’ οὐ ταύτη ἢ καὶ
πρότερον, ἀλλ’ ἄλλῃ τε καὶ ἄλλῃ. ἔσται δὲ ἀληθὲς τοῦτο ἐπὶ τῶν
μὴ ἔξι ἀνάγκης δεῖ παρακολουθούντων, τουτέστιν ἐφ’ ὃν ἀδηλόν
ἔστι καὶ ἀμφισβητούμενον εἰ καὶ ἔξι ἀνάγκης δεῖ παρακολουθεῖ τῷ
πράγματι. εἰ γάρ εἴη γνώριμον τῷ ἔξι ἀνάγκης αὐτὸν παρακολουθεῖν
15 τῷ πράγματι, τὸ αἰσθητὸν [*ἥ*] τὸ ἀποδεδομένον οὐκ ἀνασκευασθήσεται.
οἶν εἴ τις ἀποδοίη τοῦ ἔδιον τὸ ἡμεροφακές ἀστρον· τοῦτο γάρ οὐκ ἔξι
ἀνάγκης ἔπειται τῷ ἔδιον· ὥστε οὐκ ἔσται καλῶς ἀποδεδομένον τὸ ἔδιον κατὰ 5
τοῦτο· ἀδηλον γάρ ἔσται τὸ τοιοῦτον ἔδιον δύνοντος τοῦ ἔδιον καὶ ὑποκάτω
τῆς γῆς φερομένου· οὐκέτι γάρ ἡμεροφακές τότε ἔστι διὰ τὸ μὴ τὴν αἴ-
20 σθησιν ἡμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ ἔδιον ὑπὸ γῆν φερομένου· ἔστ’ ἀν γάρ
ὑπὲρ κορυφῆς τῶν ἀνθρώπων φέρεται, ἀντιλαμβάνεται τούτου ἡ αἰσθήσις.

Κατασκευάζοντα δέ, φησίν, εἰ τοιοῦτον ἀποδέδωκε τὸ ἔδιον
σκοπεῖν, δὲ μὴ τῇ αἰσθήσει φανερόν ἔστιν, ητοι δὲ οὐκ ἔστιν αἰσθητόν, 20
ώς τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης (*δεκτικὸν*) τοῦ ἀνθρώπου ἢ τὸ γελαστικόν, ἢ δὲ αἱ-
25 σθητὸν δὲν ἔξι ἀνάγκης [*δ'*] ὑπάρχον δηλόν ἔστιν, διτι τοιοῦτον ἀπεδόθη,
οἶν εἰ καὶ ἀντιλαμβάνεται τούτου ἡ αἰσθήσις, ἀλλ’ ἔξι ἀνάγκης ἔπειται τῷ
ὑποκειμένῳ. οἶν δὲ θέμενος ἔδιον τῆς ἐπιφανείας δὲ πρῶτον κέχρωσται
αἰσθητῷ τινι μὲν κέχρηται τῷ ἔδιον τῆς ἐπιφανείας, τουτέστι τῷ κέχρωσθαι·
τοιοῦτον δέ ἔστι τὸ ἔδιον φέρεται, δὲ τι φανερόν ἔστιν δεῖ ὑπάρχον τῇ 25

1 ante lemma add. εἰς τὸ ἥρτὸν τοῦ αὐτοῦ ιβ' (ὑαδεκάτου D: om. B) τόπου ABD lemma
om. a 2 post καλῶς add. οὖν a δὲ om. BP 4 δὲ] τὸ a αἰσθητικὰ A
5 ἔτι om. a γάρ scripsi: δ' libri μέν τι scripsi: μὲν τὸ BDP: τὸ μὲν αλ ὀδηλον
addidi 6 post οὖ add. ὑπάρχει a δὲ B: δ' a: om. ADP αἰσθήσεως A
μόνον aA 7 ὑπάρχει aAD: ἀπεδόθη ὑπάρχειν BP 7. 8 εἴτε μὴ τῷ πράγματι D
8 αἰτι, ut videtur, A 9 ἔστιν superscr. P: om. a τῇ] τὸ B μόνη post τοῦτο
collocat a: om. B ἢ—11 τοῦτο] καὶ a ἢ D: ἢ A: ὁ B: ἢ corr, ut videtur, ex
ἢ P 10 δύναμιν B ἢ εἰ scripsi: εἰ ADP: ἢ B ἢ AP 11 καὶ om. B
τάλγης A 12 τουτέστιν om. aA 13 καὶ alterum om. BP 14 εἰ—15 πράγματι om. D
τῷ—αὐτῷ a: τὸ—αὐτῷ ABD 15] δι' B παρακολουθεῖν a: παρακολουθοῦν ABD 15 ἢ,
quod delevi, ABD: καὶ a τὸ alterum om. a ἀναγκασθήσεται B 16—21 hue
transposui: ante οὐ καλῶς (2) collocant aN: om. ABD 16 γάρ scripsi: δ' aN
16 et 19 ἡμεροφακές N: ἡμεροφακές a cf. p. 92,8 22 — p. 388,16 aN 22 κατα-
σκευάζονται a post δὲ fort. δεῖ sive δεῖν addendum, sed cf. p. 392,8. 9 23 ante
ἢ prius add. ἢ N δὲ alterum a: om. N οὐ a 24 δεκτικὸν addidi 25 δ' om.
Arist. ὑπάρχον N Arist.: ὑπάρχειν a 29 ὑπάρχον N: ὑπάρχειν a

ἐπιφανείδ, καὶ οὐ ἔξ ἀνάγκης ἡ αἰσθησις ἀντιλαμβάνεται. πρῶτον δὲ λέγεται κεχρωθεὶς ἡ ἐπιφάνεια, ἐπειδὴ τῆς ἐπιφανείας ἐν παντὶ σώματι οὐσης πρῶτον αὐτῆς ἀντιλαμβάνεται ἡ αἰσθησις καὶ διὰ τῆς ἐπιφανείας λέγεται ὑρᾶσθαι τὸ σῶμα.

δ p. 131b37 Εἰ τὸν ὅρον ως ἴδιον ἀποδέδωκε.

Πάλιν εἰ ἀπεδόθη ὅρος ἀντὶ ἴδιου, ἀνασκευασθήσεται τὸ τοιωτον ἴδιον ως μὴ καλῶς ἀποδεδομένον· οὐ γάρ δεῖ τὸ ἴδιον δηλοῦν τὸ τί ἦν εἶναι, 30 ἥγουν τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ἀλλ᾽ εἴναι δεῖ ἐπουσιῶδες. οἷον εἰ ἀποδοθεῖται ἴδιον τῆς ἴδεας τὸ εἶναι αἰτίαν τῶν δημιουργημάτων καὶ τῶν ἐν 10 κινήσει, καὶ τῆς ἐπιστήμης ἴδιον τὸ ἀγνοίας εἶναι ἀποβολήν (ἢ γάρ ἐπιστήμη γνῶσις ἐστι), καὶ εἴτε ἀνθρώπου τὸ ζῷον πεζὸν δίπουν· ἐν τούτοις γάρ πᾶσιν ἀνασκευασθήσεται τὸ ἀποδοθεῖται ἴδιον δεῖ οὐ καλῶς ἀποδέδοται· οὐ γάρ εἰσι ταῦτα ἴδια ἀλλ’ ὅροι τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σημαί· 25 νοῦτες· οἱ γάρ ὅροι οὐσιώδεις, τὰ δὲ ἴδια ὠφελουσιν εἶναι ἐπουσιῶδη. εἰ 15 δὲ ἀπεδόθη ἴδιον ἀντικατηγορούμενον μὲν καὶ ἀντιστρέψον πρὸς τὸ ὑποκείμενον μὴ σημαῖνον δὲ οὐσίαν, καλῶς ἀποδέδοται.

p. 132a10 Ἔπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ μὴ εἰς τὸ τί ἐστιν ὁ θεῖς.

Εἰ δὲ θεῖς μὴ εἰς τὸ τί ἐστιν ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον, τουτέστιν εἰ μὴ προσῆγε τὸ γένος τῷ ἴδιῳ, τοῦ μὴ καλῶς ἀποδεδόσθαι δεικτικῶν φησιν 20 εἶναι τὸ μὴ γένος πρῶτον εἰληφθεὶς τούτου οὐ τὸ ἴδιόν τις ἀποδίδωσι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. δεῖτο γάρ ὡς ἐπὶ τῶν ὅρων οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν ἴδιων πρῶτον τὸ γένος λαμβάνοντα οὕτω προστιθέναι τούτῳ τὰ λοιπά, οἷς τῶν ἄλλων διαγωρίζεται· δεῖτο γάρ γνώριμον εἶναι τι τὴν φύσιν δὲ ἴδιων τοῦτο ἔχει.

25 Οἱ γάρ θεῖς ἴδιον ζῆφου τὸ ψυχὴν ἔχειν οὐκ ἀνῆκε τὸ ζῆφον εἰς τὸ γένος αὐτοῦ. οὕτως γάρ ὠφελεῖν εἰπεῖν οὐσίαν ἔμψυχον πεφυκυῖαν εἶναι. 45 εἰ οὖν δὲ τὸ ἴδιον ἀποδιδούς πρῶτον θεῖς καὶ ἀναγαγάνων τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ τί ἐστιν, ἥγουν εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, [καὶ] μετὰ ταῦτα συνῆψε τῷ γένει

9 τὸ εἶναι scripsi: inv. ord. aN   17 ἔπειτα—μὲν om. a   δ θεῖς—ἐστιν (18) om. AD
18—24 ABDP: ὥσπερ ἐν τῷ ὅρῳ λαμβάνομεν τὸ γένος, οὕτω καὶ δεῖ τὸ ἴδιόν τινος ἀποδίδομεν, ὥφελομεν τὸ ὑποκείμενον τιθέναι καὶ ἀνάγκην εἰς τὸ τί (40) ἐστιν, ἥγουν εἰς τὸ γένος, καὶ λαμβάνειν μὲν πρῶτον τὸ γένος καὶ οὕτως τὰ λοιπὰ τοῦ ἴδιου προσάπτειν καὶ χωρίζειν τῶν ἄλλων. ὥφελομεν γάρ ἐν τῷ ἴδιῳ τοιαῦτα λαμβάνειν μετὰ τὸ γένος δυνάμενα χωρίζειν τὸ ὑποκείμενον ἀπὸ πάντων τῶν ἄλλων. ὥστε τὸ μὴ οὕτως ἔχον τὸ ἴδιον, ἐν φ δηλονότι οὐκ ἐλήφθη τὸ γένος, οὐ καλῶς ἀπεδόθη aN   18 δ θεῖς μὴ P: μὴ δ θεῖς B   19 ἀποδίδοσθαι BP   20 τὸ μὴ AD: τὸ τὸ μὴ B: τὸ μὴ τὸ P   πρῶτον AD, Ppr.: πρῶτως B, Peorr.
τοῦ οὐ Α   21 ἐστι prius om. P   κατηγορούμενον scripsi: κατηγορεῖσθαι ABDP
22 τὸ BP: τὸ τοῦ Α: τοῦ D   προστεθῆναι P: καὶ τιθέναι B   23 τούτω BDP:
καὶ Α   τι om. A   24 τῇ φύσει P   post δ add. μὴ B   ἔχει om. B
25 — 389, 14 aN   28 καὶ delevi   συνῆψε] ψ in ras. N¹

τὸ ἔδιον ἡ τὰ ἔδια, καλῶς ἀποδέδωκεν, ὥσπερ ὁ ἀποδίδοσις ἔδιον ἀνθρώπου
τὸ ζῷον ἐπιστήμης δεκτικὸν εἶναι. εἰ δὲ μὴ οὕτω ποιήσει, φανερὸν | διτ 194
οὐ καλῶς ἀπέδωκε τὸ ἔδιον.

p. 132^a 23 Πότερον δ' ἔδιον ἐστιν ὅλως.

5 Οἱ μὲν κατασκευάζοντες τόποι θτι καλῶς ἀπεδόθη τὸ ἔδιον ἦδη παρε-
δόθησαν, οἷν τὸ μὴ λαμβάνειν ὄμωνύμους φωνάς, τὸ ἀντιστρέψειν τὸ ἀπο-
δίδομενον ἔδιον πρὸς τὸ ὑποκείμενον, τὸ διὰ γνωριμωτέρων τοῦ ὑποκείμενου
ἀποδίδοσθαι. ἂμα δὲ τούτοις καὶ οἱ ἀνασκευάζοντες τὰ μὴ οὕτως ἀποδι- 5
δόμενα ἔδια, ἤγουν εἰ δὶ ὄμωνύμων φωνῶν ἐκφέρονται, εἰ μὴ ἀντιστρέ-
10 φουσι πρὸς τὰ ὑποκείμενα, εἰ μὴ διὰ γνωριμωτέρων τοῦ ὑποκείμενου ἀπο-
δίδονται, καὶ δσα ἀλλα οἱ προειρημένοι περιέχουσι τόποι. νῦν δὲ προτί-
θεται εἰπεῖν περὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ κυρίως καλῶς· οὐ γάρ πᾶν τὸ ἀπῆλλο-
τριωμένον τούτων καὶ μὴ ἔχον ὄμωνύμους φωνάς ἡ τι τῶν εἰρημένων καὶ
ἔδιον ῥητέον ἐξ ἀνάγκης. 10

15 p. 132^a 24 Οἱ γάρ ἀπλῶς κατασκευάζοντες τὸ ἔδιον θτι καλῶς
κεῖται τόποι.

Τοὺς ἀπλῶς δεικνύντας τόπους θτι καλῶς τὸ ἔδιον ἀποδέδοται τοὺς
αὐτοὺς εἶναι φησι τοῖς κατασκευάζουσι τόποις θτι ἔδιον ἐστι τὸ ἀποδεδο-
μένον. τὸ γάρ ἔδιον τινος ἀποδίδοται, θταν ἀπλῶς καλῶς καὶ ἀναμαρ-
20 τήτως ἀποδόθη, ὥσπερ τὸ εὖ ἀποδεικνύαι οὐδὲν πλέον ἐστὶ τοῦ ἀποδει-
κνύναι, ὄμοίως καὶ τὸ εὖ φρονεῖν τοῦ φρονεῖν· οὕτω καὶ τὸ καλῶς ἀποδε- 15
δομένον ἔδιον οὐδὲν πλέον ἔχει τοῦ ἔδιον. διὸ ἐπὶ τῶν τοιούτων ὁ τοῦ εὖ
ἄμαρτάνων ἀμαρτάνει καὶ τοῦ πράγματος.

p. 132^a 26 Ἐν ἐκείνοις οὖν ῥηθήσονται.

25 Ἀντὶ τοῦ ‘ἐν ἐκείνοις οὖν ὄμοίως ῥηθήσονται’· συναποδίθωσι
γάρ ἄμφω ἄμα.

1 ὁ N: om. a 2 ποιήσει scripsi: ποιήσεις aN 6. 7 ἀποδιδόμενον N: ἀποδεδο-
μένον a 10 εἰ N: ἡ a 15. 16 lemma om. a 16 κεῖται om. P: χρή-
ται A 17 τοὺς — 18 ἀποδεδομένον ΛΒΔΡ: φησι δὲ τοὺς τόπους τοὺς ἀπλῶς, ἤγουν
κυρίως, δεικνύντας θτι τὸ ἔδιον τοῦδε τινος ὑποκείμενου καλῶς ἀποδέδοται τοὺς αὐτοὺς εἶναι
τοῖς κατασκευάζουσιν ὅλως θτι ἔδιον ἐστι τὸ ἀποδιδόμενον, τουτέστιν οὖς (αν οἵ;) εἰρη-
κεν. ἐν ἐκείνοις οὖν, ἤγουν τοῖς ῥηθησαμένοις, δειγμήσεται τοῦτο οὖτος ἔχον aN
καλῶς om. A 18 τόπους A 18. 19 ἀποδεδομένον BP: ἀποδιδόμενον AD
19 τὸ D: τότε aABP γάρ om. A ante ἔδιον add. τὸ a ἀποδέδο-
ται a post ἀπλῶς add. καὶ a 21 ὄμοίως om. P καὶ alterum om. B
21. 22 ἀποδεδομένον a: ἀποδιδόμενον ΛΒΔΡ 22 ἐπὶ τούτων a 24 et 25 ῥη-
θήσεται a(f) 25 οὖν om. a οὕτως P συναποδίθωσι a 26 ἄμα
om. a

p. 132a27 Πρῶτον μὲν οὖν ἀνασκευάζοντα ἐπιβλέπειν ἐφ' ἔκαστον.

Πρῶτον τόπον παραδίδωσιν ἀνασκευαστικὸν τοῦ τὸ ἀποδεδομένον τινὸς ἕδιον μὴ εἶναι ἕδιον αὐτοῦ τὸν ἀπὸ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν πραγμάτων, 20 ὅν τὸ ἕδιον ἀποδίδοται. εἴτε γὰρ τὸ ἀποδοθὲν ἕδιον τινος μηδενὶ αὐτῷ 5 ὑπάρχον φαίνεται, εἴτε ὑπάρχει μὲν παντί, μὴ μέντοι ἡ ἐκεῖνο ἔστι μηδὲ μόνω, εἴτε μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ὑπὸ αὐτῷ, οὐ τὸ ἕδιον ἀποδίδοται· ἀν γάρ τιν τῶν ὑπὸ τοῦτο, οὐ τὸ ἕδιον ἀποδίδοται, μὴ ὑπάρχῃ τὸ ἕδιον ἡ ὑπάρχον μὴ ὑπάρχῃ κατὰ τοῦτο, καθ' ὃ ἔστιν ἐκεῖνο οὐ τὸ ἕδιον ἀποδίδοται, οὐκ ἔστιν ἕδιον. μόνου δὲ τοῦ τελευταίου τὸ παράδειγμα παρέθετο, 25 10 διτὶ οὐκ ἔστιν ἕδιον τὸ μηδενὶ ὑπάρχον οὐ ἕδιον ἀποδίδοται ἡ τὸ παντὶ μὲν ὑπάρχον μὴ μόνω δὲ ἡ τὸ μὴ παντὶ ἀλλὰ τὸ παντὶ καὶ μόνω.

p. 132a28 Ἡ εἰ μὴ κατὰ τοῦτο ἀληθεύεται.

Τουτέστιν εἰ μή, ἡ τοῦτο ἔστι τὸ ὑποκείμενον, ὑπάρχει αὐτῷ τὸ ἀποδεδομένον ἕδιον· τοῦτο δ' ἀν τοῖς εἴη τῷ ἐι μὴ μόνω αὐτῷ ὑπάρχει'. 15 ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἀποδοθὲν ἕδιον τινος παντὶ μὲν ὑπάρχειν ἐκεῖνῳ οὐ

1 ἀνασκευάζοντα AD Arist.: ἀνασκευάζοντας aBP(DPuf)   ἐπιβλέπειν ἐφ' ἔκαστον οι. a: ἐφ' ἔκαστον οι. P   2 παραδίδωσιν scripsi: ἀποδίδωσιν libri cf. p. 384, 21, 400, 11 ἀποδεδομένον aA: ἀποδιδόμενον BDP   3 τὸν οι. P   πραγμάτων scripsi: παραδειγμάτων libri   4 et 6 ἀποδέδοται BP   4 εἴτε — ἀποδίδοται (6) οι. D   τὸ alterum οι. B   αὐτῷ scripsi: αὐτῶν libri   5 ὑπάρχον aA: ὑπάρχειν BP φαίνεται B: φαίνοιτο aAP   ὑπάρχει BP: ὑπάρχοι aA   ἡ ἐκεῖνο P (τὸ in ras. P²): εἴη ἐκεῖνῳ οὐ A: ἡ ἐκείνῳ φ' aB   μηδὲ scripsi: μὴ libri   6 οὐ scripsi: οὐ libri   post ἀποδίδοται add. οὐκ ἔστιν ἕδιον ut vs. 9 a   an καν;?   7 ὑπὸ τοῦτο scripsi: ὑπαρχόντων τούτω ABP: ὑπαρχόντων τοῦτο D: ὑπὸ αὐτὸν a   ἀποδέδοται aBP (δοται in mrg. P²): ante μὴ add. εἰ A   μὴ οι. P   ὑπάρχῃ a et in ras. initio versus P²: ὑπάρχοι B: compend. AD   τὸ ἕδιον ἡ — 8 ἀποδίδοται οι. P   7. 8 ἡ ὑπάρχον ⁹

aN: καὶ ABD   8 ὑπάρχῃ a: ὑπάρχει A: ὑπάρχον B: ὑπὸ D   καθό aAB: καὶ in ras. D¹.   ἔστιν superset. D   ἐκεῖνο D: ἐκείνω A: ἐν ἐκείνῳ aB   τὸ οι. a 8. 9 ἀποδέδοται aB   9 τελευταῖον ABDP: πρώτου a   τὸ παράδειγμα B et omisso τὸ a: τὰ παραδείγματα ADP   παρέθετο] πάρελθε. τὸ P   10 μηδὲν B   ὑπάρχειν a   post ὑπάρχον addendum videtur τῶν ὑπὸ τοῦτο cf. vs. 7 ἀποδίδοται Dpr.   ἡ τὸ — 11 μόνῳ] οἷον εἰ τις, φησάν, εἴποι ἕδιον εἶναι τοῦ γεωμέτρου τὸ ἀνεξαπάτητον εἴηι οὐ πό λόγου. μηδενὶ γὰρ γεωμέτρῃ τὸ ἀνεξαπάτητον ὑπάρχει aN   τὸ alternum AB: τῷ DP   11 δὲ οι. P   τῷ (ante μὴ et ante παντὶ) P   12 ἡ εἰ — p. 391, 1 μόνῳ] τὸ δὲ εἰ μὴ κατὰ τοῦτο ἀληθεύεται ἀντὶ τοῦ 'εἰ μὴ μόνω αὐτῷ ὑπάρχει ἀλλὰ καὶ ἄλλοις εἰδεσιν'. ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἀποδοθὲν ἕδιον τινος παντὶ μὲν ὑπάρχειν τῷ εἴδει ἐκείνῳ οὐ ἀποδέδοται ἕδιον, μὴ μέντοι ἐκείνῳ μόνῳ ἐνεῖναι ἀλλὰ καὶ ἄλλοις aN 12 lemma om. D   τοῦτο AP: τοῦ B   ἀληθεύεται BP: ἀποδέδοται Λ   post lemma add. ex Arist. ἡ εἰ μὴ ἔστιν ἕδιον ἐκάστου αὐτῶν (sequentia induxit P) ἡ εἰ μὴ κατὰ τοῦτο ἀληθεύεται ABP   13 τούτεστιν εἰ μὴ ἡ superset. D   αὐτὸ P (ἢ P²) 13, 14 ἀποδεδομένον B   14 τοῦτο δ' (δὲ B) BDP: τόδε A   ἡ A   εἰ post ὑπάρχει collocat P   ὑπάρχει AP¹: ὑπάρχον B: ὑπάρχειν P²: compend. D   15 ὑπάρχον B: non liquet D

ἀποδέδοται ἔδιον, μὴ μέντοι ἡ ἐκεῖνό ἐστι μηδὲ μόνῳ. οἶν τις ἀνθρώπου 30
ἴδιον ἀποδῷ τὸ βαδιστικόν· παντὶ μὲν γάρ τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ τὸ βαδιστικόν,
οὐ μέντοι καὶ μόνῳ· καὶ γάρ καὶ τὰ ἄλλα τῶν ζῴων βαδιστικά ἐστι.

Τὸ δὲ ἡ εἰ μὴ ἐστιν ἔδιον ἐκάστου αὐτῶν κατ' ἐκεῖνο οὖ τὸ
5 ἔδιον ἀποδέδωκεν ἀντὶ τοῦ 'εἰ μή ἐστι τὸ ἔδιον καθ' αὐτό'. οἶν εἴ
τις ἀποδοίη ἀνθρώπου ἔδιον τὸ 'οὐσίᾳ ἔμψυχος αἰσθητική'. τοῦτο γάρ τὸ
ἴδιον ὁ ἀνθρωπὸς οὐ καθὸ ἀνθρωπὸς ἔχει, ὅλλα καθὸ ζῷον· τὸ δὲ ἔδιον οὐ
καθ' αὐτό, ἥγουν καθὸ ἐκεῖνό ἐστιν, ὑφείλει ἔδιον ἀποδέδοσθαι. τῷ μέντοι
γεωμέτρῃ τὸ ἀνεξαπάτητὸν οὐχ ὑπάρχει, διτὶ ἀπατᾶται ὁ γεωμέτρης ὑπὸ⁴⁰
10 τοῦ φευδογραφοῦντος ποτὲ μὲν δεικνύοντας τὰς δύο πλευρὰς τοῦ τριγώνου
μείζους τῆς μιᾶς ποτὲ δὲ τὴν μίαν μείζονα τῶν λοιπῶν.

p. 132a34 Κατασκευάζοντα δὲ εἰ κατὰ παντὸς ἀληθεύεται καὶ
κατὰ τοῦτο ἀληθεύεται.

Τουτέστι καθὸ τοῦτο ἐστιν ἀληθεύεται, δ ἵσον ἐστὶ τῷ μόνῳ⁴⁰
15 ὑπάρχειν.

p. 132b3 Εἰ μὴ καθ' οὖ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος ἀληθεύεται.

Τὸ μὲν εἰ καθ' οὖ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος ἀληθεύεται λέγοιτ' ἀν
ἐπὶ τῶν μηδενὶ ἡ μὴ παντὶ ὑπαρχόντων, τὸ δὲ εἰ μὴ καθ' οὖ λόγος,
καὶ τοῦνομα ἐπὶ τῶν ἐπὶ πλέον λεγομένων. εἰπε δὲ οὖ τὸ ἔδιον ἀποδί-²⁰
20 δοται· λόγος γάρ γίνεται, εἰ μετὰ τοῦ γένους εἴη τὸ ἔδιον ἀποδιδόμενον.

p. 132b13 Κατασκευάζοντα δὲ εἰ καθ' οὖ ὁ λόγος, καὶ τοῦνομα
κατηγορεῖται, καὶ καθ' οὖ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος.

Ὄτι εἰ μὴ καθ' οὖ τὸ ἔδιον, καὶ τὸ οὖ ἔδιον ἀπεδόθη κατηγορεῖται, ἡ
ἔμπαλιν, οὐκ ἔστιν ἔδιον αὐτοῦ δ ὡς ἔδιον ἀποδέδοται. ἔστι μὲν οὖν τὸ
25 δεικνύμενον διά τε τοῦ πρὸ αὐτοῦ τόπου καὶ διὰ τούτου δυνάμει τὸ αὐτό,

1 ἀποδέδοται BP cf. aN: ἀποδίδοται AD μηδὲν A οἶν — βαδιστικά ἐστι (3) aN:
οἶν ἀνθρώπου τὸ ζῷον βαδιστικόν ABDP 4—11 aN 8 ἔδιον ἀποδέδοσθαι scripsi
cf. p. 398,11: εἰναι ἀποδέδοται aN 9 γεωμέτραι Npr. (corr. N¹) 12 post δὲ add.
φησιν a πάντα P ἀληθεύεται aAB Arist.: ἀλήθευται DP 13 τούτου BP
post ἀληθεύεται add. σκοπεῖν a 14 τουτέστι — ἀληθεύεται] ἥγουν καθὸ ἐστὶ τὸ ὑπο-
κείμενον a ἔστιν om. P δ aBDP: οἶν A τὸ B 16 lemma om. a
καθὸ A ὁ λόγος καὶ τοῦνομα B 17 τὸ μὲν (γάρ a) — ἀληθεύεται aD: om.
ABP 18 post εἰ add. καὶ P 19 (λόγον δὲ) εἰπε δι' conicio εἰπε — ἀποδέ-
δοται om. a 19. 20 ἀποδίδοται A: ἀποδέδοται BDP 20 εἴη a: ἡ ABDP
ἴδιον superser. P¹ ἀποδιδόμενον P: ἀποδέδομένον aABD 21 — p. 392,7 ABDP:
om. a δὲ AB Arist.: om. D: μὲν in ras. P² (fuerat δὲ) δ om. A
22 ante καὶ prius add. εἰ P, post καὶ B(DP) 23 εἰτi BP: δ D: καὶ A εἰ om. B
τὸ prius in ras. P² τὸ alterum om. B: τοῦ P ἀπεδόθη BP: ἀποδέθη AD κατη-
γορῆται A 24 ἔδιον prius om. P δ scripsi: οὖ ABDP ἀποδέδοται BP: ἀπο-
δίδοται AD οὖν om. P 25 τοῦτο P τῶν αὐτῶν B: non liquet P

διέτι καὶ καθόλου τὸ ὡς ἔδιον ἀποδιθὲν αὕτω μάλιστα ἐλέγχεται, οὐ μὴν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιβολήν· τότε μὲν γάρ ἐκ τῆς ἐπιβλέψεως τούτων, ὃν ἐλέγετο τὸ ἔδιον εἶναι, ὁ τόπος προηλθεν, εἰ τὸ μὲν ἔτερον αὐτῶν ὑπάρχει τὸ δὲ ἔτερον οὐ. Μὴ ἐπ' ἐκείνου μὲν φῶ τὸ ὄνομα ὑπῆρχε, τὸ ἔδιον 5 μὴ ὑπάρχον ἔδειξεν· ἐν γάρ τούτοις μόνοις ἡ ἔτερης ἦν. Ἐμπολιν δὲ ἐπὶ τούτου· φῶ γάρ ὁ λόγος, τούτῳ τὸ ὄνομα ἔδειγμη μὴ ὑπάρχον· δεῖ δὲ καθ' ὧν τὸ ἔτερον ὑπάρχει, καὶ τὸ λοιπόν.

Κατασκευάζοντα οὖν καὶ δεικνύντα καλῶς ἀποδεδόσθαι τὸ ἔδιον καὶ κατ' ἄμφω σκοπεῖν, ἔγουν καὶ εἰ καθ' οὐ δὲ λόγος, καὶ τούνομα καὶ 10 τηγγορεῖται, καὶ εἰ καθ' οὐ τὸ ὄνομα, καὶ δὲ λόγος ἀληθεύεται. Εστι δὲ σαφέστερον εἰπεῖν τὸ μὲν 'εἰ μὴ καθ' οὐ τούνομα κατηγορεῖται, καὶ δὲ λόγος ἀληθεύεται' τοιοῦτον· οἷον εἴ τις ἀποδοίη ἀνθρώπου ἔδιον τὸ μουσικὸν εἶναι, ἀνασκευασθήσεται ὡς μὴ καλῶς ἀποδεδουμένον· κατηγορεῖται μὲν γάρ Σωκράτους τὸ ὄνομα ὁ | ἀνθρωπος, δὲ λόγος τοῦ ἔδιον, 195 15 ἔτοι τὸ μουσικὸν εἶναι, οὐκ ἀληθεύεται· οὐ γάρ ἦν δὲ λόγος τοῦ Σωκράτης μουσικός. τὸ δὲ 'εἰ μὴ καθ' οὐ δὲ λόγος, καὶ τούνομα κατηγορεῖται'· οἷον εἴ τις ἀνθρώπου ἔδιον τὸ 'οὐσίᾳ ἔμψυχος αἰσθητική' ἀποδοίη, οὐ μὲν λόγος, ἔγουν τὸ 'οὐσίᾳ ἔμψυχος αἰσθητική', ἀληθεύεται κατὰ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ ἵππου, δὲ ἀνθρωπος οὐδαμῶς. καὶ αὕτω μὲν ἀνασκευασθήσεται τὸ μὴ καλῶς 20 ἀποδεδομένον ἔδιον. κατασκευασθήσεται δέ, εἰ καθ' οὐ τούνομα κατηγορεῖται, καὶ δὲ λόγος ἀληθεύεται· οἷον εἴ τις ἀποδοίη ἀνθρώπου ἔδιον τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· τοῦ γάρ Σωκράτους καὶ δὲ ἀνθρωπος κατηγορεῖται καὶ δὲ λόγος ἀληθεύεται, ἔγουν τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. καὶ ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἀντιστρέφει τό τε ὄνομα πρὸς τὸν λόγον καὶ δὲ λόγος πρὸς 25 τούνομα, διὰ τοῦτο καὶ τοῦτο προσέθηκεν, ἔγουν καὶ εἰ καθ' οὐ δὲ λόγος, 10 καὶ τούνομα κατηγορεῖται.

p. 132b19 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὑποκείμενον ἔδιον
ἀποδέδωκεν.

Οὐ δεῖ, φησί, τὸ ὑποκείμενον ἔδιον ἀποδιδόναι τοῦ ἐν τῷ ὑποκει-
30 μένῳ· τὸ γάρ ἔδιον ἐνυπάρχειν δεῖ καὶ οὐκ ἐνυπάρχεσθαι, ζτι τὸ αὐτὸ
πλειόνων ἔσται καὶ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ ἔδιον. εἰ γάρ τις εἴποι τὸ

1 διέτι B: δὸ ADP τὸ] τε B 2 καὶ A: om. BDP (τό)τε μὲν γάρ in ras. P²
ἐπιβλέψεως om. P 3 τὸ prius P: om. ABD αὐτῶν scripsi: αὐτῶν libri 4 post δὸ
add. καὶ B ἐκείνου μὲν φ̄ scripsi cf. vs. 6: ἐκείνου μὲν δῶν libri 5 ὑπάρχειν BD
ἡν om. B 5. 6 ἐπὶ τούτου AD: τοῦτο BP 6 δ: οὐ A: δ BP δ
om. BP τούτῳ AD: τοῦτο BP ἐδείκνυτο B μὴ DP: μὲν AB ὑπάρχειν Λ: ὑπάρ-
χειν BP: compend. D 7 καθ' ἦν ABD: καθόλου εἰ ε καθό, ut videtur, corr. P²
8—26 aN 8 post ἔδιον fort. δεῖ addendum, sed cf. p. 387,22. 23 10 ἀληθεύεται fort.
ε vs. 12 illatum: κατηγορεῖται Arist. (om. DP) 11 τὸ N: τῷ a 23 τὸ N: τοῦ a
27 ἐπειτα—μὲν om. a μὲν om. D 28 ἀποδέδωκεν—29 ἔδιον om. D ἀποδέδωκεν
aAP(DP): ἀποδέδοται B: ἀπέδωσε Arist. 29 φησί a: om. ABD τῷ om. aA
30 ὑπάρχειν aΛ καὶ οὐκ ἐνυπάρχεσθαι] ἐν ἑτέρῳ, οὐχ ἔτερον ἐν αὐτῷ a 31 ἔσται,
quod iam ex Arist. coniecerat Waitz Organ. II p. X, ABDP: ἔστιν, sed ante ἔδιον, a
διαφέροντων Arist. (sed διαφερόντων q) εἰδεῖ] ἀριθμητ a τις εἴποι aN: om. ABDP

πῦρ ἔδιον τοῦ λεπτομερεστάτου σώματος, διὰ τί μὴ καὶ τοῦ κουφοτάτου καὶ τοῦ θερμοτάτου καὶ τοῦ καυστικωτάτου καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν οὔτως 15 ὑπαρχόντων αὐτῷ; καὶ οὕτως ἔσται πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει τὴν αὐτὸν ἔδιον· δεῖ δὲ τῶν διαφερόντων τῷ εἶδει διάφορα καὶ τὰ ἔδια εἶναι. 5 εἴ τις οὖν ἔδιον θείη τούτων πάντων τὸ πῦρ, οὐ καλῶς ἀποδοίη ἂν τὸ ἔδιον.

Εἰ δέ τις τοῦ ὑποκειμένου ἔδιον τὸ ἐν ὑποκειμένῳ θείη καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον ἔδιον μόνῳ τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχον, καλῶς ἂν ἀποδοίη τὸ ἔδιον. οἶνον εἴ τις σῶμα τὸ βαρύτατον τῷ εἶδει ἀπέδωκε τοῦ ὑπο- 20 κειμένου, ἥγουν τῆς γῆς, καλῶς ἀπέδωκε τὸ ἔδιον, ἐπεὶ καὶ κατὰ μόνης 10 τῆς γῆς λέγεται τοῦτο καὶ ἀντιστρέψει. τοῦτο γάρ δηλοῖ τὸ καὶ ὡς τὸ ἔδιον κατηγορεῖται, ἥτοι ὡς πέφυκε τὸ ἔδιον λέγεσθαι· πέφυκε δὲ λέγεσθαι κατὰ τὸ ἀντιστρέψειν. τὸ εἴδει τοῦτο μὴ εἶναι τοῦτο ἔδιον γῆς, καλῶς ἂν κατασκευασθήσεται κατὰ τὴν τοῦ τόπου τούτου παράδοσιν.

p. 132^b 31 Γῆς ἔδιον σῶμα τὸ βαρύτατον τῷ εἶδει.

15 Τῷ εἶδει προσέθηκεν ἀντὶ τοῦ 'τῇ φύσει· τῇ γάρ οἰκείᾳ φύσει ή γῆ βαρυτάτῃ τῶν σωμάτων, εἰ καὶ τις εὑρίσκεται ποτε διὰ πάθους κουφοτέρα γεγονυῖα.

p. 132^b 35 Ἔπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ κατὰ μέθεξιν.

25

Οὐ δεῖ τὸ κατὰ μέθεξιν ὑπάρχον (τοῦτο γάρ εἰς τὸ τί ἦν εἶναι 20 συμβάλλεται· εἴη δὲ ἀν τὸ τοιοῦτον διαφορά τις κατά τινος ἐνὸς εἰδούς λεγομένη) ὡς ἔδιον ἀποδέδονται, τουτέστιν οὐ γρὴ τὴν οὐσιώδη διαφορὰν τὴν ἀντιστρέψουσαν ἐνι εἶδει ἔδιον λέγειν. διαφέρει δὲ τὸ νῦν εἰργμένον τοῦ τὸν ὄριστικὸν λόγον ὡς ἔδιον ἀποδεδωκότος τῷ τὸν ὄρισμὸν ἐκ πλειόνων διαφορῶν συγκεῖσθαι.

25 Εἰ οὖν τις ἀνθρώπου ἔδιον ἀποδέδωκε τὸ πεζὸν δίπουν, ἐπεὶ τὴν 30 οὐσίαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο δηλοῖ, οὐκ ἔστι τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο ἔδιον. εἰ δὲ ἀποδέδωκεν ἔδιον τὸ μὴ κατὰ μέθεξιν καὶ μὴ οὐσιωδῶς ὑπάρχον τινί,

1 σώματος a Arist.: om. ABDP καὶ μὴ P τοῦ alterum om. P 1. 2 θερμοτάτου — κουφοτάτου D 2 τοῦ prius om. P πάντως A 3. 4 καὶ οὕτως — ἔδιον aN: om. ABDP 6—13 aN 8 ante σῶμα add. ἔδιον Arist. 12 fort. εἰπόντος οὖν [λέγοντος] cf. p. 399,7 14—17 ABDP: om. a 15 τῷ εἶδει AB: om. DP τῇ D: om. ABP 16 εἰ καὶ τις ADP: καὶ εἴτε B 18 εἰ κατὰ μέθεξιν ἀποδέδωκε τὸ ἔδιον lemma in a post εἰ add. τῷ B 19—24 ABDP: πλιν εἴ τις ἀποδέσσει ὡς (δι add. N) ἔδιον τὸ κατὰ μέθεξιν προσόν τινι, ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον διαφορά ἔστιν οὐσιωδῶς ἔνυπάρχουσα τῷ (τὸ a) ὑποκειμένῳ καὶ εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται καὶ τὸν ὄρισμὸν τὸν δηλοῦντα τὴν οὐσίαν τοῦ ὑποκειμένου, οὐκ ἔσται ἔδιον τὸ οὔτως ἀποδέδομένον ἀλλὰ διαφορὰ οὐσιωδῆς. εἰ γάρ καὶ ή οὐσιωδῆς διαφορά ἐνι μόνῳ εἶδει ὑπάρχει, ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τὸν τοῦ εἶναι λόγον συμβάλλεται, οὐκ ἔσται ή διαφορὰ ἔδιον aN 19 δεῖ] δὴ B ὑπάρχειν B: comprehend. A τοῦτο γάρ om. B τὸ alterum superser. B τὸ ἦν B Arist.: om. ADP 20 τὸ mutavit in τι P² τις] τις D 21 λεγομένου A ἀδιον A 23 ἀποδεδωκότων B: ἀποδεδωκέναι conicio 24 διαφορῶν om. P 25 — p. 394,8 aN

καλῶς ἀποδέδωκε· τὸ τοιοῦτον γάρ οὐ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν
δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ ἀντικατηγορεῖται καὶ ἀντιστρέφει πρὸς τὸ ὑποκείμενον,
ὅπερ εἴ τις εἶποι Ἰδιον τοῦ ζῷου τὸ αἰσθάνεσθαι πεφυκός. εἰ οὖν
κεῖται τοῦτο Ἰδιον εἶναι τοῦ ζῷου, ἐπειδὴ οὐ κατὰ μέθεξι ἐνυπάρχει, ³⁵
5 οὕτους ἐπειδὴ οὐκ ἔστι διαφορὰ οὐσιώδης τοῦ ζῷου οὐδὲ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
δηλοῖ (καὶ γάρ ἀντικατηγορεῖται πρὸς αὐτὸν καὶ ἀντιστρέφει, ἐπειδὴ καὶ
εἴ τι ζῷον, αἰσθητικόν, καὶ εἴ τι αἰσθητικόν, ζῷον), ἔσται λοιπὸν καλῶς
ἀποδεδομένον τὸ Ἰδιον.

p. 133 a 12 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ μὴ ἐνδέχεται ἀμα.

10 Οὐκ Ἰδιον τοῦ Ἰδιον τὸ πρότερον ἡ ὕστερον εἶναι τοῦ ὑποκείμενου,
ἀλλὰ τὸ ἄμα ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν καὶ δεῖ· τὸ γάρ Ἰδιον οὔτε ὅρος ἔστιν ⁴⁰
οὔτε διαφορά, ἢ εἰσὶ πρότερα τῇ φύσει τοῦ ὑποκείμενου, ἀλλ’ ἄμα τε
ὑπάρχει τῷ οὐ ἔστιν Ἰδιον καὶ δεῖ. εἰ οὖν τὸ ἀποδιδόμενον Ἰδιον τίνος μὴ
ἄμα εἴη αὐτῷ, ἀλλ’ ἡ πρότερον, πρὸ τοῦ εἶναι τὸ πρᾶγμα, ὑπάρχει ἡ
15 ὕστερον, ἡδη ὄντος ἔκεινον, εἰ καὶ τούνομα ἀληθεύεται κατ’ αὐτοῦ, οὐκ
ἔστιν Ἰδιον τὸ ἀποδούμενόν. οἷον εἴ τις θείη τοῦ ἀνθρώπου Ἰδιον τὸ βαδίζειν
ἐν ἀγορᾷ· πρῶτον γάρ ἔστι τὸ εἶναι ἀνθρώπου, εἶτα τὸ βαδίζειν ἐν ἀγορᾷ. ⁴⁵
διὰ τοῦτο οὖν οὐκ ἔστιν Ἰδιον τοῦ ἀνθρώπου τὸ διὰ τῆς ἀγορᾶς βαδί-
ζειν, οὗτοι εὐθὺς τῷ εἶναι ἀνθρώπου κατ’ αὐτοῦ ἀληθεύεται καὶ τὸ
20 διὰ τῆς ἀγορᾶς βαδίζειν. ἀλλ’ οὐδὲ τὸ ἐμψύχων εἶναι, οὗτοι ἡ ἐμψύχος
καὶ κατὰ γαστρὸς ἔτι ὡν, έτε μήπω ἡ ἀνθρώπος. | ἡ οὖν τὸ τοιούτον ¹⁹⁶
οὐδέποτε ἔσται Ἰδιον τοῦ ἀνθρώπου (ἐνδέχεται γάρ καὶ ἄλλων τινὲς γενέ-
σιμαι, οἷον Ἱππωφ ἡ βοῦ), ἡ εἰ γένοιτο ποτε Ἰδιον, ἀλλ’ οὐκ ἀεὶ ἔσται Ἰδιον.
διὸ οὐ καλῶς ἀποδίδοται τοῦ ἀνθρώπου Ἰδιον τὸ βαδίζειν ἐν ἀγορᾷ· τὸ
25 γάρ κυρίως Ἰδιον καὶ μόνῳ διφεύλει οὐ ἔστιν Ἰδιον εἶναι καὶ δεῖ. ἐπεὶ δὲ
καὶ ἡ διαφορὰ καὶ ὁ ὅρος μόνῳ τε ὑπάρχουσι καὶ δεῖ τῷ ὑποκείμενῳ, ⁵
διὰ τοῦτο πρόσκειται τῷ εἰ ἄμα ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ ὑπάρχει τὸ λεγόμενον
Ἰδιον τὸ μήτε ὅρος δὲν μήτε διαφορά· ταῦτα γάρ οὐκ εἰσὶν Ἰδια, ὡς

4 post Ἰδιον add. μὴ N   9 εἰ μὴ ἐνδέχεται ἄμα ὑπάρχειν τὸ Ἰδιον lemma in a   10 οὐκ
Ἴδιον—εἶτα τὸ βαδίζειν ἐν ἀγορᾷ (17) aN: οὐκ Ἰδιον τὸ πρότερον τοῦ εἶδους ἀλλὰ
τὸ ἄμα ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν δεῖ, μήτε ὅρος δὲν (ῶν BP) μήτε διαφορά. ἐπεὶ γάρ τὸ κυρίως
Ἴδιον δεῖ ὑπάρχειν τῷ οὐ ἔστιν Ἰδιον, ἐὰν τὸ ἀποδιδόμενόν (ἀποδεδομένον) B) τίνος Ἰδιον (Ἴδιον
BP: om. AD) μὴ ἄμα ἡ, δῆτα (οὖτε A) τὸ ὄνομα (τούνομα A) ἀληθεύεται κατ’ (κατὰ τοῦ D)
αὐτοῦ καὶ αὐτός, ἀλλ’ ἡ πρότερον πρὸ τοῦ εἶναι τὸ πρᾶγμα ὑπάρχῃ ἡ ὕστερον ἡ (ἡ delendum
cf. vs. 15) ἡδη ὄντος (εἴδεται ὄντως P), οὐκ ἔστιν Ἰδιον τὸ ἀποδούμέν ABDP   11 ὑπάρχειν
scripsi: ὑπάρχον aN   15 κατ’ scripsi: καὶ aN   18 οὖν a: γάρ ABDP   19 τῷ
aB: τὸ ADP   ante ἀνθρώπον add. τὸν aABP: om. D   20 διὰ τῆς] δι’ D   τὸ]
τῶν A   ἐμψύχος aP: ἐμψύχον ABD   21 καὶ—ῶν om. P   ἡ οὖν—p. 395, 4 aN:
τὸ γάρ τοιοῦτον Ἰδιον ἡ οὐδέποτε ἡ οὐ (οὐ om. P) τῶν αὐτῶν δεῖ. δεῖ δὲ τὸ κυρίως Ἰδιον
ἀεὶ καὶ μόνῳ (μόνως P) ὑπάρχειν τῷ πράγματι ABDP, sed post τῶν αὐτῶν δεῖ add. καὶ τὸ
ἄλλοις ὑπάρχον (τῶν καὶ ἄλλων ὑπάρχειν P) τὸ οὖτως ἀποδούμέν. οὐδέποτε οὐ διπεδόθη Ἰδιον
ἔστιν οὐδὲ τῶν (τῶν B) αὐτῶν (om. B) ἀεὶ BP   22 Ἰδιον N: om. a   27 εἰ N Arist.:
om. a   ὑπάρχειν a: compend. N

είρηται. οὕτω γοῦν ἀποδοθὲν τὸ ἔδιον, ὅστε μήτε πρότερον εἶναι τοῦ ὑποκειμένου μήτε διατάξεων ἀλλ᾽ ἀμα τούτῳ καὶ δεῖ καὶ μήτε διαφορὰν μήτε δρον εἶναι, καλῶς ἔσται ἀποδεδομένον· καὶ εἴ τις θείη μὴ εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔδιον, κατασκευασθήσεται δι' ὃν παραδίδωσιν ὁ τόπος.

5 p. 133^a 24 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν αὐτῶν, ἢ ταῦτα 10
ἔστι, μὴ ἔστι τὸ αὐτὸν ἔδιον.

Τὸ ταῦτα λέγεται καὶ γένει καὶ εἶδει καὶ ἀριθμῷ καὶ ἀναλογίᾳ. ἀν
τε δὴ ὡς γένους τινὸς ἔδιον ἀποδοθῆ, ἀνάγκη τὸ αὐτὸν πάντων τῶν αὐτῶν
κατὰ τὸ γένος ἔδιον εἶναι, ἀν τε ὡς εἶδους, τῶν ὅμοιῶν· ὄμοιῶς καὶ
10 ἐπὶ τῶν τῷ ἀριθμῷ ταῦταν καὶ ἐπὶ τῶν κατ' ἀναλογίαν. ἀν δὴ τι μὴ
ἢ τινος τῶν αὐτῶν φῶ ἀπεδόθη [τὸ] ἔδιον, οὐδὲ ἀν οὐ ἀπεδόθη ἔδιον. οἷον
ταῦτόν ἔστι διωκτόν τε καὶ αἱρετόν· τῷ γὰρ ἀριθμῷ· εἰ δὴ τις ἀποδοθῇ 15
διωκτοῦ ἔδιον τὸ φαίνεσθαι τισιν ἀγαθόν, ἀν δειχθῇ τοῦτο μὴ ὃν τοῦ
αἱρετοῦ ἔδιον (οὐ γὰρ τὸ τισι φανόμενον ἀγαθὸν αἱρετὸν ἀλλὰ τὸ τῇ αὐτοῦ
15 φύσει τοιοῦτον), οὐδὲ ὃν τοῦ διωκτοῦ ἔδιον εἴη.

Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ αὐτοῦ ἢ ταῦτάν ἔστι, καθὼς ἄνω-
θεν διεἰλογεν. τὸ αὐτό ἔστιν ἔδιον. γρῆται δὲ παραδείγματι ἐπὶ τῶν
ἀριθμῷ ταῦταν, ἤγουν ὄντα μόνιμον διαφερόντων τῷ δὲ σημανομένῳ, 20
ἤγουν τῷ ὑποκειμένῳ, τῶν αὐτῶν· ὁ γὰρ ἀνθρωπος καὶ ὁ βροτὸς ταῦταν
20 τῷ ὑποκειμένῳ, ἤγουν τῷ ἀριθμῷ, κατὰ τὸ ὄντα μόνιμα διαφέροντα. ὄμοιῶς δὲ
καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων, εἰ τινα εἶεν τῶν πολυωνύμων, δὲ ἔδιον ἔχει
τὸ κατά τι τῶν ὄντα μόνιμον, τὸ αὐτὸν διφέλει ἔχειν καὶ τὸ καθ'
30 ζτερον τῶν τοιούτων ὄντα μόνιμον. τοις γὰρ αὐτοῖς καθ' εἰσι ταῦτα, ἤγουν
καθὸ ἄνωθεν διεἰλογεν, τὰ αὐτὰ ἔδια δεῖ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν· εἰ 25
25 γὰρ τῷ ἑνὶ ὑπάρχει, καὶ τῷ ἑτέρῳ ὑπάρχει, εἰ δὲ μὴ τῷ ἑνὶ, οὐδὲ τῷ
ἑτέρῳ.

5 ἔπειτα — μὲν οι. α ἢ ταῦταν B 7 λέγεται post γένει collocat a καὶ] ἢ
ubique a εἶδει — γένει DP ἀναλόγως A: κατὰ ἀναλογίαν a 7. 8 ἀν τε δὴ—
ἀριθμῷ (12) ABDP: ἀν οὖν γένει τινὶ ἔδιον ἀποδοθῆ, ἀνάγκη αὐτὸν πάντων τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν
γένος εἰδῶν εἶναι, εἰ δὲ εἶδει τινὶ, πάντων τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν εἶδος ἀτέμων. ἀν οὖν μὴ
ἢ, φησι, τινὸς τῶν αὐτῶν ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος οὐ (immo φ cf. vs. 11) ἀπεδόθη ἔδιον,
οὐκ ἀν εἴη ἔδιον τὸ ἀποδοθὲν ἔδιον. ἀλλ' οὐδὲ εἰ μὴ τῶν αὐτῶν τῷ ἀριθμῷ· οἷον τὸ
διωκτὸν ταῦταν τῷ αἱρετῷ (διωκτῷ N) ἔστι τῷ ἀριθμῷ aN 8 τὸ αὐτὸν DP: αὐτὸν A:
ἀπὸ B 9 post εἶδους add. τενὸς BP 10 ταῦταν AD cf. vs. 18 et p. 121, 26:
ώσαυτας BP ante κατ' add. ἄλλων AD 11 ὃ BDP: οὐ A τὸ delevi
οὐ BDP: οὐδὲ A ante ἔδιον alterum add. τὸ AD post οἷον add. τὸ D
12 δῆ] οὖν a ἀποδῶ B 13 ἀν δειχθῇ τοῦτο] δειχθεῖται δὲ a δὲ τοῦ]
δινος P 14 αἱρετὸν ἀγαθὸν A αὐτοῦ a: αὐτοῦ ABDP 15 οὐκ ἀν οὐδὲ εἴη
τοῦ δ. i. a 16—26 aN: κατασκευάζοντα δὲ εἰ τοῦ αὐτοῦ ἢ ταῦτάν ἔστι ταῦτα
(superset. D: ταῦταν B) ἔδιον. εἰ (om. D: ἢ B) τῷ δινόματι μόνῳ (μόνῳ οι. P) τὴν δια-
φορὰν ἐχόντων τῷ δὲ σημανομένῳ καὶ τῇ φύσει τῶν αὐτῶν ἀλλήλοις ὑπαρχόντων μὴ τὸ
αὐτὸν ἔδιον ἀποδέωντε. τουτέστιν οὐκέτι (οὐκ ἔστιν P) ἔδιον ἔστι (ἔστι οι. P) τὸ μὴ καὶ τῶν
ἄλλων δινόματων τοῦ πολυωνύμου ἔδιον ὃν ABDP

p. 133^a35 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῶν αὐτῶν τῷ εἶδει.

Ο τόπος ούτος καὶ ἀσφαλῆς εἰρηγται καὶ κατὰ τι φευδής ἔστιν, ὡς ἐρεῖ καὶ αὐτός. τὸ μὲν οὖν τῷ εἰδεῖ εἰρηκεν ἀντὶ τοῦ 'τῷ γένει'. ὁ δὲ τόπος ἀνασκευαστικὸς ὥν ταινιῶντος ἔστι· τῶν τῷ γένει τῶν αὐτῶν, ταῦτα 5 δέ ἔστι τὰ κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέροντα, τούτων δὴ ἀνάγκη καὶ τὰ ἕδια ³⁰ τῷ γένει τὰ αὐτὰ εἶναι· εἰ γάρ τοῦ ἀντιδιηγρημένου τὸ ἀντιδιηγρημένον, καὶ τοῦ ἀντιδιηγρημένου τὸ ἀντιδιηγρημένον, καὶ εἰ μή, οὕ. οὖν εἴ τις ἀποδοίη ἵππου ἕδιον εἶναι τὸ ἔσταναι ὑφ' ἔστιν, ἀνασκευασθήσεται μὴ ἕδιον εἶναι. ἐπεὶ γάρ ὁ ἀνθρώπως ταῦτόν ἔστι τῷ ἵππῳ κατὰ γένος, εἰ 10 τοῦ ἵππου ἕδιον ἔστι τὸ ὑφ' ἔστιν ἔσταναι, εἴη ἀν καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἕδιον τὸ ὑφ' ἔστιν κινεῖσθαι· ταῦτὸν γάρ τῷ γένει τὸ ἔστασθαι καὶ τὸ ³⁵ κινεῖσθαι ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦ ἀνθρώπου ἕδιον τὸ κινεῖσθαι· οὐδὲ ἄρα τοῦ ἵππου ἕδιον ἀν εἴη τὸ ἔσταναι.

p. 133^b5 Ἡτίζεφόν ἐστιν ἔκάτερον αὐτῶν τῷ συμβεβηκέναι.

15 Καθὸ τὸ συμβεβηκέναι ἐκάτερον αὐτῶν ἐκατέρῳ τῶν ὑποκειμένων
ζῷων ἔστι συμβεβηκέναι. ἢ καὶ ἄλλως κατὰ τί ταῦτα τὰ αὐτὰ
προσέθηκεν. τὸ γάρ ἐκάτερον αὐτῶν ζῷων ὑπάρχειν καὶ ζῷων συμ-

1 ἔπειτα — μὲν οι. α 2 οὗτος οι. Δ σαρφές D φεύδης ABP
 3 τὸ μὲν — γένει ΛBDP: καὶ πρῶτον μὲν, ὅτι τὸ (τῷ a) εἶδει ἀντὶ τοῦ γένει παρέλαβεν,
 6 τινὲς τῷ ἡρῷ προσέθηκαν (hoc, quod coniecerat Waitz Org. II p. X, N: προσέ-
 θηκε a) σαφητέλας γάρτιν aN 4 ante τῷ add. ἐν B τῶν αὐτῶν DP: ταῦτα
 aAB 5 δὴ οι. a: δεῖν B 6 ταῦτα BP et ante τῷ γένει a τοῦ δημηρ-
 μένου D 7 τὸ ἀντιδημημένου οι. BP οὖ ABDP ("in ras. P²): ἔκεινο, μηδὲ
 τοῦτο a οἰον — 13 aN: οἰον ἀνθρώπου ἕδιον τὸ πεζὸν καὶ δίπουν, ἐπειδὴ (ἐπει ΑΡ)
 καὶ ὄρνιθος τὸ πτηγὸν δίπουν. οὐκ ἀνθρώπου (αὐτοῦ AP) ἕδιον τὸ κινεῖσθαι ὑφ' ἔαυτοῦ
 (ὑφ' ἐ. οι. P¹, ἐστὶν P²), ἐπεὶ μηδὲ (ἔστι δὲ μὴ B) ἵππου τὸ ἑστάναι ὑφ' ἔαυτοῦ. οὐκ
 ἀσφαλῆς δὲ ὁ τόπος· ἀνθρώπου μὲν γάρ ἕδιον τὸ πεζὸν καὶ δίπουν, οὐ μὴν καὶ ἵππου
 τὸ πεζὸν τετράπουν ΛBDP 11 κινεῖσθαι a: ἑστάναι N 14 — p. 397,14 ABDP:
 τὸ δὲ ἦ φύσις ἑστὸν ἔκατέρῳ αὐτῶν τὸ συμβεβηκέναι τοιοῦτον ἀν εἴη. ἤγουν καθὸ
 τὸ συμβεβηκέναι, ἤγουν τὸ ἵστασθαι καὶ κινεῖσθαι, ἔκατέρῳ αὐτῶν, ἤγουν τῷ ἵππῳ καὶ τῷ
 ἀνθρώπῳ, καθὸ ἦ φύσις, καὶ ἀμφοτέροις ἔνεστιν, ἤγουν ὄμοιγενέστι. Φεύδη δέ φησιν εἰναὶ τὸν
 τόπον καὶ οὐκ ἀλλιθεύοντα ἐπὶ (40) πάγτων ἐν τῷ κατασκευαζεῖν, ὅταν τὸ μὲν ἐν τῶν
 λεγεύσιν τῶν ἕδιων εἶδει ἐν ὑπάρχῃ, ὡς τὸ πεζὸν δίπουν τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ ἔπειρον πολλοῖς,
 ὡς τὸ πεζὸν τετράπουν. ὄμοιγενές μὲν γάρ ἔστι τὸ πεζὸν δίπουν τῷ πεζῷ τετράποδι, ἀλλ᾽
 ἐπεὶ τὸ μὲν πεζὸν δίπουν ἐνι εἶδει ὑπάρχει, τῷ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ πεζὸν τετράπουν πολλοῖς,
 οὐ δύναται κατασκευασθῆναι. τότε οὖν ἔσται ὁ τόπος χρήσιμος πρὸς κατασκευὴν, ὅταν
 ἔκατέρῳ τῶν ὄμοιγενῶν εἰδῶν ἔκάτερον τῶν ὄμοιγενῶν ἕδιων μόνῳ ἔκεινῳ ἦ καὶ οὐ πλεοσιν
 aN 14 ἦ A ζῶν ABDP(DPeu): ζῷο Arist. ἔκάτερον ABDP (Bu, pr.
 AB, re. c): ἔκατέρῳ Arist. τῷ ABD, Peorr. (Du, pr. c, corr. f): τῷ Ppr., Arist.
 15 καθὸ — συμβεβηκέναι (16) οι. P ἔκάτερον — ἔκατέρῳ BD: compend. A
 16 ἔστι οι. B καὶ οι. A ἄλλως DP: ἄλλους ΑΒ τί ABP: τι D ταῦτα
 ταῦτὸν A: ταῦτα τὰ αὐτὰ P 17 an τῷ γάρ?

βεβηκέναι· τοῦτο γάρ εἴρηκε διὰ τοῦ οὐ ζῷόν ἐστιν ἔκάτερον αὐτῶν τῷ συμβεβηκέναι.

p. 133b11 Οὗτος ὁ τόπος ψευδῆς ἐστιν.

Τὸν τόπον λέγει ψευδῆς εἶναι· δταν γάρ τὸ μὲν ἔτερον τῶν λεγθέντων ιδίων τῶν ὄμοιγενῶν ἀλλήλους ἐνὶ εἰδεῖς ὑπάρχῃ τὸ δὲ ἔτερον πολλοῖς, οὕτε πρὸς ἀνασκευὴν οὕτε πρὸς κατασκευὴν ὁ τόπος χρήσιμος· τὸ γοῦν πεζὸν δίπουν ὄμοιγενές ἐστι τῷ πεζῷ τετράποδοι· ἀλλ’ εἰ τὸ πεζὸν δίπουν ἐνὶ εἰδεῖς ὑπάρχει (τῷ γάρ ἀνθρώπῳ), τὸ δὲ πεζὸν τετράποδον πλείστιν, οὕτε, ἐπεὶ μὴ ιδιον τὸ πεζὸν τετράποδον ἵππου, διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀνθρώπου ιδιον 10 τὸ πεζὸν δίπουν, οὔτ’, εἰ ἀνθρώπου ιδιον τὸ πεζὸν δίπουν, διὰ τοῦτο καὶ ιδιον ἐσται ἵππου τὸ πεζὸν τετράποδον. τότε οὖν ὁ τόπος ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐσται γρήσιμος, δταν ὄμοιώς ἀμφότερα τὰ ὄμοιγενῆ ἀλλήλους ἐνὶ εἰδεῖς ἔκάτερον ὑπάρχῃ ηγούμενος· διὰ τοῦτο αὐτῶν ἐνὶ ὑπάρχῃ. δεῖ δὲ αὐτὰ καὶ ἀντίθεστιν τινα ἔχειν πρὸς ἀλληλα.

15 p. 133b15 Ἐπεὶ δὲ τὸ ταῦτὸν καὶ τὸ ἔτερον πολλαχῶς λέγεται. 45

Τόπον τινὰ παραδίδωσι σοφιστικόν, φίλοιονος οἱ σοφισταὶ πᾶν τὸ ἀποδιδόμενον ιδίον τινος ἀνασκευάζουσι καὶ δεικνύειν πειρῶνται δτι (μὴ) μόνων τούτῳ ὑπάρχει τῷ οὖν ἀπεδόθη ὡς ιδιον. παραδίδωσι δὲ καὶ τοῦτον τὸν τόπον ὥσπερ καὶ τὴν ἔνστασιν, ηγούμενος· δεῖ δὲ τοῦτον τὸν τόπον τοιούτων τοιούτος, διὸν τὴν ἀφορμὴν τῆς ἐπιγειρήσεως λαμβάνουσιν· τὸ ταῦτὸν καὶ τὸ ἔτερον πλεοναχῶς λέγεται· καὶ γάρ καὶ γένει καὶ εἰδεῖς καὶ ὀριθμῷ καὶ ἀναλογίᾳ. καὶ τὸ μέν τι καὶ τῷ οὐποκειμένῳ καὶ τῷ λόγῳ ταῦτὸν ἐστιν, φίλοιονος· διὸν τὸ κατ’ ἀριθμὸν

1 η̄ AP¹ (corr. P²) ἔκάτερον AD: ἔκατέρου BP 2 τῷ A cf. p. 396,14: τὸ BDP 3 post οὗτος add. δ’ Arist. (om. Ac) 4 δτε B τὸ] τῶν A 5 ιδιων scripsi cf. aN: ιδιον ABDP εἰδεῖς ένι A ὑπάρχῃ P: ὑπάρχει B: compend. AD 7. 8 εἰδεῖς ένι δίπουν A 8 τῷ γάρ ἀνθρώπῳ om. A δὲ om. B 9 post ἵππου add. οὐ P: οὐ διὰ τοῦτο καὶ ιδιον ἐσται ἵππου τὸ πεζὸν τετράποδον ε vv. 10. 11 B διὰ τοῦτο om. A 10 ἀντο AD: ἀν η̄ (η̄ in ras. P²) P: ἀν δ B 10. 11 ἀνθρώπου—τότε om. B 12 οὕτως P ἀμφότερα ὄμοιώς D δόμοιογενῆ A 13 ὑπάρχῃ prius DP: ὑπάρχειν B: compend. A ὑπάρχῃ alterum P: ὑπάρχει B: compend. AD καὶ αὐτὰ B 15 τὸ alterum om. P πολλαχῶς λέγεται om. a 16 ante τόπον add. ἐνταῦθα a 17 κατασκευάζουσι a 18 οὐ aAP: ὡς BD ὡς super-ser. B 19 ὥσπερ scripsi: οὐπερ libri καὶ τὴν ἔνστασιν ABDP: τῇ ἔνστάσει a η̄ δεῖ γρήσασθαι scripsi: ηδη̄ (P¹: δεῖ P²) γρήσασθαι BP: γρήσασθαι δεῖ AD: δεῖ γρήσθαι a σοφιστικῶς om. a 20 διδαξει P (ἐ add. P²): δεικνύειν a post τόπος add. ἐστι aB 21 λαμβάνειν B post λαμβάνουσιν add. δτι a τὸ prius superser. B 22 καὶ (post γάρ) om. P post ἀναλογίᾳ add. ταῦτὸν λέγεται B καὶ τὸ μὲν—p. 398,2 ἔτερωνύμων ABDP: καὶ τὸ μὲν ταῦτὸν (τῷ ἀριθμῷ καὶ τὸ μὲν ταῦτὸν add. N) τῷ τε ἀριθμῷ καὶ τῷ λόγῳ ἐπὶ τῶν πολυωνύμων λέγεται, ὡς τὸ λόγιον καὶ τὸ ἴμάτιον· ἐν γάρ εἰσι τῷ τε ὑποκειμένῳ καὶ τῷ λόγῳ. τὸ δὲ ταῦτὸν μὲν τῷ ὑποκειμένῳ, ἥγουν τῷ ἀριθμῷ, μὴ ταῦτὸν δὲ τῷ λόγῳ ἐπὶ τῶν ἔτερωνύμων εὑρίσκεται aN 22 τι καὶ om. A 23 λόγῳ —ὑποκειμένῳ B ὡς BP: δ̄ AD

ταῦτόν, τὸ δέ τι κατὰ τὸ ὑποκείμενον μόνον ταῦτὸν λέγεται, ὡς ἐπὶ τῶν ἔτερωνύμων· τούτων γάρ τὸ μὲν ὑποκείμενον ἔν τε καὶ ταῦτόν ἐστιν, ὁ μέντοι λόγος αὐτῶν οὐχ ὁ αὐτός, ὡς ἐπὶ ἀναβάσεως ἔχει καὶ καταβάσεως, ὅταν κατὰ ἐνός, τῆς κλίμακος, καὶ ἄμφω τὰ ὀνόματα λέγηται· τὸ γάρ ὑποκείμενον ἔν ἐστιν, αὐτὴ ἡ κλίμαξ. λέγεται ταῦτὸν καὶ τὸ ὑποκείμενον μετὰ 10 τοῦ συμβεβηκότος αὐτῷ τῷ ὑποκειμένῳ, οἷον λευκὸς ἀνθρώπος ἀνθρώπῳ. τὰ δὲ οὗτως λεγόμενα ταῦτα οὐχ ἀπλῶς ἐστι ταῦτα ἀλλὰ τῷ ὑποκειμένῳ, τῷ δὲ λόγῳ ἔτερος· ἔτερος γάρ λόγος ἀνθρώπου καὶ ἔτερος λευκοῦ ἀνθρώπου, καίτοι κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἔν ἐστιν ἄμφω. ἐπεὶ τοίνυν τὸ ταῦτὸν καὶ τὸ 15 ἔτερον πλεοναχῶς λέγεται, χαλεπώτερον δοκεῖ τὸ ἐνὸς μόνου ἕδιν τι ἀποδιδούναι· πᾶν γάρ τὸ ὡς ἕδιν τινος ἀποδιδεῖν δοκεῖ οὐ μόνου εἶναι ἕδιν 20 οὐ ἀπεδόθη.

p. 133^b 31 Κατασκευάζοντα δὲ ῥητέον ὡς οὐκ ἐστιν ἀπλῶς.

Δεῖ, φησίν, ἐνίστασθαι πρὸς τοὺς ἀνασκευάζειν βιουλομένους οὗτω τὸ ἕδιν 15 λέγοντας δὴτι μὴ ἀπλῶς ταῦτα μηδὲ ἀπλῶς ἔτερα τό τε φῶ συμβέβηκε καὶ τὸ συμβεβηκός μετὰ τοῦ φῶ συμβέβηκεν, ἀλλὰ τῷ μὲν λόγῳ ἔτερα τῷ δὲ ὑποκειμένῳ ταῦτά. καθ' ὃ καὶ τὸ ἕδιν ἀπεδόθη· ταῦτὸν γάρ τὸ ὑποκείμενον ἔν τε ἀνθρώπῳ καὶ λευκῷ ἀνθρώπῳ, δο μέντοι λόγος αὐτῶν ἔτερος. ὁ οὖν ἐπ' ἄμφοιν, φησί, τὸ αὐτὸν ἕδιν ἀποδιδούς τὸ ἐν ὑποκείμενον 20 εἰς δύο διαιρεῖ, ἄλλο μὲν ὑποκείμενον λέγων ἄλλο δὲ· τὸ μετὰ τοῦ συμβεβηκότος. ὡσαύτως καὶ εἰ τις, φησίν, ἕδιν ἐπιστήμης ἀποδιδούή τὸ ἀμετάπειστον ὑπὸ λόγου καὶ ἐπιστήμονος κατὰ τὴν ἐπιστήμην· ἐστὶ γάρ, φησίν, οὐχ ἔτερον τῇ ὑποκειμένῳ τὸ ἐπὶ τῶν ἔξεων λεγόμενον καὶ τὸ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς ἔξεις διακειμένων· ταῦτα γάρ τῇ πτώσει διαφέρει καὶ οὐ 25 τῷ ὑποκειμένῳ.

[Σαφηνιστέον δ' ἔτι μᾶλλον περὶ τούτων. ἐπεί, φησί, τὸ ταῦτὴν πλε- 25 οναχῶς λέγεται, ὡς ἄνωθεν διελούμεν, ἔργον, φησίν, ἔχουσιν οἱ σοφιστικῶς

1 ταῦτῷ (ante τὸ) D   2 τούτων ex τοῦτο corr. P¹   ἐστιν a: λέγεται ΛBDP   3 post λόγος
add. ὁ B   αὐτοῦ A: τῶν ὀνομάτων a   ἔχει post καταβάσεως collocat a   ὅταν—κλίμαξ (5)
aN: om. ABDP   4 ἐνός scripsi: μιᾶς aN   κατ' ἄμφω conicio   6 αὐτῶν B   τῷ om.
AP   7 δὲ om. B: γάρ a   εἰσι a   ταῦτὸν (post ἐστι) D   7. 8 τῷ ὑποκειμένῳ, τῷ δὲ λόγῳ
aN: om. ABDP   8 λόγος ἀνθρώπου DP: inv. ord. a: λόγος A: ἀνθρώπου B   ἔτερος alterum
aN: om. ABDP   9 τὸ (post κατὰ) om. a   ante καὶ add. ἦ P   τὸ (post καὶ) om. BD
10 γαλεπὸν a   τὸ scripsi: τοῦ libri μόνου om. P   11 ἀποδιδόναι BD   μὴ εἰναι
μόνου a   μόνῳ D   εἰναι ἕδιν al': εἰναι εἰναι A: εἰναι BD   13 lemma om. a   14 δεῖ
AD: δεῖν δὲ B: δεῖν P: διό a   πρὸς aN: om. ABDP   ἀνασκευάζειν scripsi: κατασκευάζειν
libri   οὕτω aD: om. ABP   15 λέγοντας DP: λέγοντα a: compend. A: om. B   post
μὴ ἀπλῶς add. εἰσι a   ταῦτα—ἔτερα aA: ταῦτὸν—ἔτερον BDP   μηδὲ ἀπλῶς] ἡ a   τε
aD: om. ABP   16 τοῦ] τὸ P   19—25 aN: καὶ ἐστι τὸ ἀποδεδομένον ἕδιν ἀνθρώπου ἐπ'
ἄμφοιν ταῦτόν. ὡσαύτως καὶ ἐπιστήμης ἕδιν τὸ ἀμετάπειστον (ἀμετάπειστον P¹, corr. P²) ὑπὸ¹
λόγου καὶ ἐπιστήμονος κατὰ τὴν ἐπιστήμην. ἔτι (ἐστι) A δὲ φησὶ μηδὲ ταῦτὸν πάντη (sic B:
ταῦτὸν πᾶν τὸ AD: παντὶ ταῦτὸν P) ἐπὶ τῶν ἔξεων καὶ τῶν κατὰ τὰς ἔξεις (ἔξιν P) διακειμένων
εἰναι τὸ ἕδιν: διαφέρει γάρ τῇ πτώσει ABDP   21 καὶ N: μὴ a   26—p. 399,25 aN

διαλεγόμενοι ἐνές τυνος ἀποδιδόναι τὸ ίδιον, χρώμενοι τῷ ταῦτῃ εἶναι τό
τε συμβεβηκός καὶ τὸ φῶτον συμβέβηκε καὶ λέγοντες 'ἢ ὑπάρχει τινὶ φῶτον
βέβηκέ τι, καὶ τῷ φῶτον συμβεβηκότι μετά τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχει'. καὶ
συσχηνῆσι τοῦτο διὰ τοῦ παραδείγματος. εἰτά φησιν ἀνασκευάζεσθαι τὰ τοι-
5 αὐτὰ τῶν ίδίων διὰ τῆς ἔτερότητος, λέγοντας ἄλλο μὲν εἶναι τὸ ὑποκει-
μένον αὐτὴ καθ' αὐτό, δίγνα δηλονότι τοῦ συμβεβηκότος, ἄλλο δὲ τὸ συναμ-
φότερον· οἷον εἰπόντος τινὸς ίδιον εἶναι ἀνθρώπου οὐσίαν ἐπιδεκτικὴν
χρώματος διακριτικοῦ δύψεως. (τοῦτο γάρ τὸ ίδιον ὑπάρχει καὶ τῷ λευκῷ
ἀνθρώπῳ) ὁ ἀνασκευάζων ἐρεῖ ἄλλο μὲν εἶναι τὸν ἀνθρώπον, ἄλλο δὲ τὸν
10 λευκὸν ἀνθρώπον, καὶ ἄλλο μὲν τὴν ἔξιν, οἷον τὴν ἐπιστήμην, ἄλλο δὲ τὸν
κατὰ τὴν ἔξιν, ἥγουν τὸν ἐπιστήμονα. τὸ δὲ ἐφεξῆς προσκείμενον τὸ γάρ
τῇ ἔξει ὑπάρχον καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιωμάτα ἔστι τῶν χρωμάτων ἐπὶ τῶν τοι-
ούτων τῇ ταῦτητι τοῦ τε ὑποκειμένου καθ' αὐτὸ καὶ τῷ ὑποκειμένου
σὺν τῷ συμβεβηκότι. εἰτά τὸ ὑπόδειγμα τοῦ διὰ τῆς ἔτερότητος ἀποδει-
15 κνύντος τὸ οὕτως ἀποδιδόμενον ίδιον κατασκευαστικόν ἔστι. κατασκευάζον-
τας γάρ δεῖ λέγειν, ὡς οὐκ ἔστιν ἀπλῶς, ἥγουν καθόλου, ἔτερον ἀνθρώποις 40
καὶ ἔτερον ἀνθρώποις λευκός, ἄλλα κατὰ τὸν ὄρισμὸν καὶ τὸ εἶναι. Ἡ μὲν
γάρ οὐσία, καὶ ἀμφω, ὅ τε ἀνθρώπος καὶ ὁ λευκὸς ἀνθρώπος, ταῦταν εἰσι,
κατὰ δὲ τὸν ὄρισμὸν διαφέρουσιν. ὁ μὲν γάρ ζῷον λογικὸν θυητὸν νοῦ
20 καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ὁ δὲ λευκὸς ἀνθρώπος ταῦτα τε καὶ ἐπιδεκτικός
χρώματος διακριτικοῦ δύψεως. ἄλλως τε καὶ δεῖ οὐδὲ ὁ αὐτὸς ὄρισμὸς
ἔστιν ἐπιστήμης καὶ ἐπιστήμονος, ἀλλ᾽ ἐπιστήμη μέν ἔστιν ἡ ἀμετάπειστος,
ἐπιστήμων δὲ ἡ ἀμετάπειστος· διαφέρουσιν οὖν οἱ δροὶ κατὰ τὰς πτώσεις. 45
πρὸς γάρ τὸν σοφιστὴν τὸν κατὰ πάντα τρόπον ἐνιστάμενον δεῖ ἀντιτάσ-
25 σεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ ἀφ' ἔτέρων ὃν ἂν δύνῃ.]

p. 134a5 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ φύσει ὑπάρχον.

Φύσει ὑπάρχειν τισὶ ταῦτα λέγει, ὃν τὰ ὑποκειμενα, οἵτινες οὕτω λέγε-
ται ὑπάρχειν, ἐπιδεκτικά μέν ἔστιν αὐτῶν, οὐ μὴν δεῖ αὐτοῖς οὐδὲ ἔξ-
ἀνάγκης ἐνεργείᾳ πάρεστιν· οὕτως φύσει τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει ἡ ἐπι- 198
30 στήμη (ὅτι γάρ δεκτικός ἔστιν αὐτῆς, οὐχ δεῖ εἶναι ἐν αὐτῇ) καὶ τὸ

2 τὸ α: τῷ N   3 τῷ N: τὸ α   5 immo λεγόντων   17. 18 an τῇ—οὔσιά?
21 καὶ ὅτι scripsi: inv. ord. aN   26 εἰ τὸ φύσει ὑπάρχον βουλόμενος lemma in a
εἰ] ἡ A   27 ante φύσει add. ἡ B   ὑπάρχειν DP: ὑπάρχον B: compend. A:
ὑπάρχοντα a   λέγεται P: δεῖ λέγειν a   οὕτω] οὐ B   27. 28 ὑπάρχειν λέγε-
ται P   28 δεκτικά D: δεκτικά B   ἔστιν scripsi: εἰσεν libri   αὐτῶν aD: om.
ABP   οὐδὲ P: οὐδὲ εἰ B   29 οὕτως AD: οὕτω a: οὕτε BP   τοῦ ἀνθρώπου A
ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ B   30 γάρ om. D   οὐχ δεῖ—λέγοι (p. 400,4) ABDP: λέγεται
φύσει ὑπάρχειν αὐτῷ τῇ ἐπιστήμην, οὐχ δεῖ δεῖ ἐνεργείᾳ ἔστιν ἐπιστήμων. ἂν τοίνου τὸ οὕτω
τῇ φύσει ὑπάρχον τινὶ ὡς ίδιον αὐτοῦ ἀποδῷ τῇ λέξει ὡς ἂν ἐνεργείᾳ αὐτῷ καὶ δεῖ παρόν
(τοῦτο δὲ ἂν γένοιτο μὴ προσθέντος ἐκείνου τὸ φύσει ἡ (5) ἄλλο τι δύναμενον ἐνδείξαθαι τὸ
δεκτικὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐκείνον οὐ τὸ ίδιον ἀποδίσται), οὐ καλῶς ἀποδίωσι τὸ ίδιον. ὅτιν
καὶ ἀνασκευασθήσεται διὰ τοῦδε τοῦ τόπου aN   ἐν αὐτῷ DP: αὐτῷ B: ἐνταῦθα A

γενειάσκειν καὶ τὸ πολιούσθιαι. ἀν δῆ τις τὸ οὗτως ὑπάρχον τινὶ καὶ οὗτως ἔδιον αὐτοῦ ὃν ἀποδῷ τῇ λέξει ως ἀεὶ αὐτῷ ἐνεργείᾳ παρόν, μὴ προσθεῖς τὸ φύσει ἡ ἄλλο τι δὲ πρὸς τὸ δέξασθαι αὐτὸν ἐπιτηδεύτητα σημαίνει, οὐκ ἀν τὸ ἔδιον λέγοι. οἶον εἰ ἀπλῶς τις εἴποι τοῦ ἀνθρώπου ἔδιον εἶναι 5 τὸ πεζὸν δίπουν· τὸ γάρ δίπουν ως ἀχώριστον αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀνάγκης αὐτῷ ὑπάρχον δοκεῖ λαμβάνειν ὁ οὗτως λέγων. ἀλλ’ οὐχ οὗτως ἐν τῇ φύσει ὑπάρχει, *(εἰ)* καὶ κατὰ φύσιν αὐτῷ· ἐπει ἔσται τις ἀνθρωπος καὶ οὐ δίπους, ἀλλ’ οὐ κατὰ φύσιν. ὅμοιός οὐδὲ τὸ ἐπίστασθαι ἔδιον ἀνθρώπου, ἀλλὰ 10 τὸ ἐπιστήμης εἶναι δεκτικῷ.

10 p. 134a18 Ἔτι ὅσα λέγεται ως κατ’ ἄλλο τι πρῶτον.

Τόπον καὶ τοῦτον χρήσιμον πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ἔδιον παραδίδωσι. τῶν γάρ ὑπαρχόντων τισὶ τὰ μὲν πρώτως ὑπάρχει, τὰ δὲ οὐ πρώτως ὄλλα κατ’ ἄλλο. ἐν δὲ τοῖς οὕτως ἔχουσι χαλεπόν φησιν ἀποδούναι τὸ ἔδιον τινὶ αὐτῶν, διὰ τὸ τὸ ἐπὶ τοῦ πρώτως ἔχοντος αὐτὸν ἀποδούθεν ἀρμόζειν 15 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ πρώτως ἔχοντος αὐτόν. καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος συμ- 15 βίζεται οὐ καθ’ οὐ δέ λόγος καὶ τὸ ἔδιον ἀληθεύεται, κατὰ τούτου καὶ τοῦνομα τοῦ πράγματος ἀληθεύεσθαι. εἰ γάρ εἴη τῇς ἐπιφανείας ἀποδιδόμενον ἔδιον τὸ κεχρῶσθαι, τὸ μὲν κεχρῶσθαι καὶ κατὰ σώματος κατηγορεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ ἡ ἐπιφάνεια, ἡς ἔδιον ταῦτην ἀπεδόθη. 20 οὐ γάρ ἔστι τὸ σῶμα ἐπιφάνεια. ἀλλὰ καν σώματος ἔδιον ἀποδούθη τὸ κεχρῶσθαι, καὶ κατὰ τῇς ἐπιφανείας κατηγορεῖται, οὐ μὴν καὶ τὸ σῶμα. δεῖται οὖν διορισμοῦ τινος τὸ οὕτως ἀποδιδόμενον τῶν τοιούτων ἔδιον,

1 γένει ἀτεκνή A   ὑπάρχον] ὄνομα ὑπάρχη B   2 δν] ὄνομα B   ώς ἀεὶ BDP: ώσάν A   3 προστιθεῖς AP   τι ἄλλο B   δ P: οὔτε B: om. AD   4 λέγοι A: λέγηται D: σημαίνει B: σημαίνοι P   εἴπη D   ἔδιον εἴποι τοῦ (τοῦ postea add.) ἀνθρώπου, ομίσσοι εἶναι, B   5 αὐτοῦ] δν α   5. 6 ὑπάρχον αὐτῷ a   6 ὑπάρχειν B   ante δοκεῖ add. ἀεὶ a   post alterum οὕτως add. ἔσται B   7 ὑπάρχον B   *(εἰ)* καὶ serripsi: καὶ ABDP: ἤγουν a   αὐτοῦ A: om. a   8 ἔστι a   καὶ alterum ante τις collocat a   8 ἀλλ’ οὐ κατὰ φύσιν om. a   ἀλλ’ οὐ D: ἀλλὰ ABP   ὅμοιός — πρῶτον (10) initio paginae perierunt in P   οὐδὲ] δὲ καὶ a   9 τὸ ἐπιστήμης εἶναι δεκτικῶ BD et, ut videtur, Λ (idem habuisse videtur P, in quo —ναι δεκτι— servata sunt): κατὰ τὸ ἐπιστήμης δεκτικόν a   10 ὅσα λέγεται post πρῶτον collocat D   post πρῶτον add. ex Arist. ἡ ώς πρῶτον αὐτό BP   11 καὶ τούτον τὸν τόπον P: καὶ τούτων τὸ B   παραδίδωσι serripsi: ἀποδίδωσι libri cf. p. 390,2   13 κατὰ τι ἄλλο B   ἔχουσιν οὕτως D   φησι τὸ ἀποδιδόναι τὸ B   14 τὸ τὸ αP (τὸ prius superser. P², ὁ alterum in ras. P²): τὸ B: τοῦ AD   τοῦ] τῶν a   ἀποδιδόναι—αὐτό (15) om. D   15. 16 οὐμβήσεται om. αΛ   17 ἀληθεύεσθαι ADP: ἀληθεύεσται B: ἀληθεύεται τοῦ πρώτως ἔχοντος αὐτό a   17. 18 ἀποδεδομένον αB   18 ἔδιον post εἴη (17) collocat B   καὶ α Arist. om. ABDP   post κατὰ add. τοῦ αΛB(u)   19 κατηγορήσεται a   ἐπιφανεῖς, ομίσσο ή, B   ής (*εἰς* A)—ἀπεδόθη om. a   20 ἀλλὰ—σῶμα (22) om. a   ἀπεδόθη B   21 κατηγορεῖται om. P   22 τινος διορισμοῦ B   οὕτως superser. B   ἀποδεδομένον B   ἔδιον D: ἔδιον αΛBP

ώς διὰ τῶν ἔξης δείκνυται. λόγον δὲ τὸ ίδιον λέγει, εἰπεὶ εἶπε τὴν τοῦ
ἰδίου ἀπόδοσιν μετὰ τοῦ γένους ποιεῖσθαι.

p. 134 a 26 Συμβαίνει δ' ἐν ἐνίσιες τῶν ίδίων.

Πολυτρόπως, φησίν, ἀμαρτάνουσί τινες ἐν τῇ τῶν ίδίων ἀπόδοσει, μὴ 20
ὅ προσδιηρήσθενοι κατὰ τίνα τρόπον ἀποδιδόσαι ταῦτα, ἐπειδὴ ἐπιχειροῦσιν
ἀποδιδόναι τὸ ίδιον ἢ τὸ φύσει ὑπάρχον, διπερ ἐστὶ κατὰ τὸ δεκτικὸν
εἰναι αὐτοῦ τὸ ὑποκείμενον καὶ μὴ κατὰ τὸ ἐνεργεῖσι παρεῖναι. ἢ τὸ ἀπλῶς
ὑπάρχον, διπερ ἐστὶ τὸ ἐπ' ἔλαττον ἐνδεχόμενον, ἢ κατ' ἄλλους τρόπους,
ὅτιος δὴ καὶ ἀριθμεῖται, ὡν ἔκαστον διὰ τοῦ οἰκείου παραδείγματος δῆλον 25
10 ποιεῖ. μὴ γάρ διορισμένος τις ἢ προσθεῖσις ἐφ' ἑκάστου τῶν τοιούτων
ίδίων τὸν ἀρμόζοντα ἑκάστῳ τῶν τρόπων, οὐδὲ κατὰ μέρος παρέμθηκε,
προσδιορισμὸν φανερὸν διτι ἀμαρτάνει καὶ οὐκ ἀποδίωσι καλῶς ἐφ'
έκαστου τὸ ίδιον.

p. 134 a 31 Καθάπερ πυρὸς τὸ λεπτομερέστατον.

15 Πάλιν εἴ τις, φησίν, ίδιον τοῦ πυρὸς θείη τὸ λεπτομερέστατον
καὶ μὴ διατείλας χωρίσει τὸ ίδιον τὸ ὑπάρχον τῷ εἶδει, προσθεῖσις τὸ τῷ
εἶδει, ἀμαρτάνει· καὶ γάρ εἰ προστεθείη τὸ τῷ εἶδει, δῆλον διτι ἐνὶ 35
ὑπάρξει τῶν εἰδῶν τῶν ὑπὸ τὸ πῦρ ὄντων.

p. 134 b 5 Μὴ προσθεῖσις μὲν οὖν τὸ φύσει ἀμαρτάνει.

20 Νῦν καθόλου δείκνυσιν, διτι εἰ κατὰ πλείους τρόπους ὑπάρχει τὰ
ὑπάρχοντά τισιν, ἀναγκαῖον τὴν τῶν ίδίων ἀπόδοσιν μετὰ τοῦ οἰκείου
τῇ ὑπάρξει διορισμοῦ ποιεῖσθαι· οὐ γάρ ὅγιης ἢ χωρὶς διορισμοῦ ἀπό- 30
δισις τῶν διορισμοῦ τινος δειπνένων. διὸ καὶ ἔκαστον τῶν τοιούτων ίδίων
ἀνασκευασθήσεται διὰ τοῦ ὀφείλοντος κεῖσθαι προσδιορισμοῦ μὴ προστεθεύ-
25 τοις δὲ ὑπὸ τοῦ προσδιαλεγομένου.

I ὡς οι. A: δις α 1. 2 λόγον—ποιεῖσθαι οι. α 4—13 aN: ἀπαντες (ἀπαντα
ΑΡ) γάρ ἐπιχειροῦσι τὸ ίδιον ἀποδιδόναι ἢ τὸ φύσει ίδιον ἢ τὸ φύσει ὑπάρχον ἢ τὸ νῦν ἢ
εἶδει τινὶ ἢ ἀπλῶς ἢ κατ' ἄλλο ἢ πρῶτον ἢ τὸ ἔχειν ἢ τὸ ἔχεσθαι ἢ τὸ μετέγενεν ἢ τὸ
μετέγεσθαι (ἢ τὸ μετέχεσθαι οι. B) ABDP 10 τοιούτων] ν in ras. 5—6 lit. N¹
15—18 aN: οὐ γάρ παντὶ πυρὶ (πυρὶ παντὶ B) τοῦτο ὑπάρχει, ἀλλ' ἐν (ἄλλᾳ omisso ἐν B)
τῷ εἶδει αὐτοῦ ἐστὶ τοῦτο (ἄλλ' ἐν τῷ εἶδει add. B) ABDP 19 lemma οι. a
20—25 post 13 collocant aN 20 καθόλου οὖν aN εἰ aAD: τὸ B: τῷ P
post κατὰ add. τοὺς AD τρόπους ABD: τόπους AP ὑπάρχειν BP ὑπάρχει post
21 τισιν collocat D 21 τῶν ίδίων οι. a ἀποδίωσιν Ppr. 22 προσδιορισμοῦ
(ante ποιεῖσθαι) a post διορισμοῦ alterum add. τινος D 23 διὸ—προσδιαλεγομένου (28)
aN: om. ABDP

p. 134b22 Μή διαστείλας δὲ τὸ τῷ εἶδει.

Οὕτως αὐτὸς εἶπεν ἐν Κατηγορίαις ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὅτι ἕδιον τῆς οὐσίας τὸ “ἐν ἀριθμῷ ὃν δεκτικὸν εἰναι τῶν ἐναντίων”. οὐ γάρ δὲ πᾶσα οὐσία τοιαύτη, ἀλλ’ ὅτι ἐν αὐτῇ μόνη τὸ τοιοῦτον. ἀνάγεται δὲ τὸ τοιοῦτον ἕδιον εἰς τὴν τῆς ἀντιστροφῆς ἀμαρτίαν· οὐ γάρ ἐφ’ ὃν τούνομα, καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται. γῆ μὲν γάρ καὶ ἡ τυγχοῦσα βώλος, βαρυτάτῃ 40 δὲ οὐκέτι· καὶ πῦρ μὲν ἄνθραξ καὶ φλὸς καὶ φῶς, λεπτομερέστατον δὲ μόνον τὸ φῶς.

p. 134b23 Τὸ γάρ καθ’ ὑπερβολήν.

10 Ἀποδιδοὺς ἐνταῦθα τὴν αἰτίαν τοῦ ἀμαρτάνειν τὸν οὗτος ἀδιορίστως ἀποδιδόντα τὸ ἕδιον, τὸ καθ’ ὑπερβολήν φησι οὐχ οἱόν τε ἐν πλείσι 199 θεωρεῖσθαι, καθάπερ τὸ κουφότατον τῷ πυρί.

p. 134b28 Οὐ γάρ ἔστιν ἐν εἶδος τοῦ πυρός.

“Οτι ἐπὶ τῶν τῷ εἶδει ἀποδεδομένων ἕδίων, εἰ μὲν τὰ ὑπὸ τοῦ 15 ὀνόματος οὖν τὸ ἕδιον ἀποδέσθαι σημανήσειν ἐνδέ εἰσιν, ὑγιῆς 45 ἡ ἀπόδοσις, εἰ δὲ πλειόνων εἰδῶν, οὐκέτι ὑγιῆς ἡ προσθήκη ἐπὶ τῶν οὗτος ἐγγόντων, ἡ δὲ τῷ εἶδει ἕδιον τὸ ἀποδοθέν· καὶ οὗτος *(γάρ)* ἐνδέχεται ἀμαρτάνειν, εἰ μὴ προσδιορίσαστο καὶ κατὰ τί μέρος τοῦ πράγματος. ἐπ’ ἐνίων γάρ οὐκ ἔχει οὗτος, ὡς ἐπὶ τοῦ πυρός, 20 εἴ τις κουφότατον εἴποι τὸ πῦρ μὴ διαστείλας τὸ φῶς | ἐν τῷ 199 μὴ προσθεῖναι τὸ τῷ μέρει πυρὸς γάρ μέρη ἄνθραξ καὶ φλὸς καὶ φῶς, ὃν ἔκαστον πῦρ λέγεται, ἀλλὰ τὸ φῶς μόνον ἔστι τὸ κουφότατον. κοινότερον δὲ νῦν καὶ τὸ φῶς πῦρ λέγει κατὰ δόξαν

1 lemma om. a 2 οὗτος ABDP: ἐπειδὴ γάρ ὡς α αὐτὸς—ἕδιον τῆς οὐσίας
a: εἴπε καὶ τῆς οὐσίας ἕδιον (δι add. BD) ABDP ἐν Κατηγορίαις] c. 5 p. 4a11
3 ἐν D Arist.: ἐν aABP δεκτικὸν εἰναι τῶν ἐναντίων aN: δεκτικὸν τῶν ἐναντίων
ἔστιν DP: τῶν ἐναντίων ἔστι δεκτικόν B: δεκτικόν ἔστι τῶν ἐν αὐτῷ A: τῶν ἐναντίων εἰναι δεκτικόν Arist. οὐ γάρ] οὐχ α δὲ τοιοῦτον] ἐν τῷ ἀτόμῳ οὐσίᾳ τοῦτο δυνατόν εἰναι a 5 τῆς om. aB 7 οὐκέτι aA: οὐκ ἔστι BDP
καὶ alterum om. P 9—12 aN: αἴτιον δὲ δὲ τὰ (τὰ om. AP) καθ’ ὑπερβολὴν οὐχ οἵσιν τε ἐν πλείσι θεωρεῖσθαι ABDP 12 καθάπερ τοῦ πυρὸς τὸ κουφότατον Arist.
13 ἔστιν ἐν P Arist.: ἐν ἔστιν B: ἔνεστιν a: ἐν AD 14 ἀποδιδομένων AD
ἴδειν om. B ὑπὸ AD: ἀπὸ aBP 15 ἀποδιδοται B 17 ἡ—ἀποδοθέν] πλὴν προσκεψμένου τῷ εἶδει a ἡ scripsi: ἡ BP: om. AD καὶ οὗτος—κουφότατον (23) aN: om. ABDP 18 γάρ addidi 23 τὸ om. a λέγεται B, cuius in mrg. notata sunt haec: Ιστέον δὲ δὲ κατὰ δόξαν Πλατωνικὴν εἰδος τὸ φῶς ἐνταῦθα φησι τοῦ πυρός, αὐτὸ τούτῳ μὴ συντιθέμενον (αὐτὸς—συντιθέμενος Brandis Schol. p. 285b27): φησι γάρ ἐν ἀλλοις “εἰ πᾶν πῦρ σῶμα, τὸ δὲ φῶς οὐ σῶμα, οὐκ ἀν τὸ φῶς πυρὸς εἰδος”

τινῶν· ἐπεὶ αὐτῷ οὐ δοκεῖ πῦρ εἶναι τὸ φῶς, ὅτι μηδὲ σῶμα, πᾶν δὲ πῦρ σῶμα. ὁ δὴ λέγων πυρὸς τῷ εἴδει ἴδιον εἶναι τὸ λεπτομερέστατον οὐγά νηγώς ἀποδίδωσι διὰ τὸ πλείω εἶδη εἶναι τοῦ πυρὸς καὶ ἐνός τινος αὐτῶν ἴδιον εἶναι. — τοῦ φωτῆς, πυρὸς λεγομένου ἀλλ' οὐ δὲ πῦρ πυρὸς καὶ γάρ.

p. 134b30 Διὰ τοῦτο οὐ δεῖ, εἰ τῷ εἴδει προστεθείη, ἔτερον εἶναι εἴδος τοῦ λεγέντος, ὅτι τοῖς μὲν μᾶλλον.

"Οτι οὐ δεῖ ἐπὶ τῶν διαφερόντων τῷ εἴδει ἴδιον ἀποδίδοσθαι, ὅτι τοῖς μὲν μᾶλλον τοῖς δὲ ἡττον ὑπάρχει. τοῦτο δ' οὐ δεῖ γίνεσθαι, 10 ὅταν μὴ καὶ τὸ ὄνομα μᾶλλον κατηγορηται καθ' οὖς καὶ τὸ ἴδιον ἀληθεύεται μᾶλλον. καθ' οὐ γάρ τὸ βαρύτατον ἀληθεύεται μᾶλλον, κατὰ τούτου τὸ τῆς γῆς μᾶλλον ὄνομα κατηγορεῖται· ή γάρ μᾶλλον γῆ βαρυτάτη· οὕτως γάρ γῆς ἴδιον τὸ ἀποδίδομενον γίνεται. εἰ δὲ μὴ καθ' οὐ τὸ ἴδιον μᾶλλον, καὶ τούτομα μᾶλλον, οὐκ ἔστιν ἴδιον, ὡς ἐπὶ τοῦ 15 πυρός· οὐ γάρ ἢ τὸ λεπτομερέστατον ὑπάρχειν ἴδιον ἀπεδόθη, τούτῳ καὶ τὸ μᾶλλον πῦρ· διὸ οὐκ ἴδιον. τὸ μὲν γάρ φῶς τὸ λεπτομερέστατον, μᾶλλον δὲ πῦρ ἄνθραξ καὶ φλὸς τοῦ φωτός.

I τινά D αὐτὸν A, Ppr. τὸ φῶς πῦρ εἶναι α post φῶς add. καὶ τὸ B οὐδὲν α 2 δ δὴ—17 ADP: διὰ τοῦτο δὲ πάλιν καὶ δὲ προσθεῖς τῷ εἴδει τοῦ λεγέντος, ἥγουν τοῦ κουφοτάτου, (5) ἔτερον εἴδος ἴδιον εἶναι, οἷον τὸ λεπτομερέστατον, καὶ οὗτος ἀμαρτάνει· τὸ γάρ λεπτομερέστατον καὶ ἄλλοις ἀρμόσει, τοῖς μὲν μᾶλλον τοῖς δὲ ἡττον. λέγει δὲ τὸ φῶς εἴδος τοῦ πυρός· τὸ γάρ πῦρ καὶ τὰ εἰδῆ αὐτοῦ, δὲ τε ἄνθραξ καὶ ἡ φλὸς αὐτοῦ, σώματά εἰσι· τὸ δὲ φῶς ἀσώματον. καὶ πῶς ἂν εἴη εἴδος τοῦ σώματος τὸ ἀσώματον; φησιν οὖν ὅτι ἐνίστε καὶ δὲ τῷ (10) εἴδει προσθεῖς ἀμαρτάνει διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν εἴδος τοῦ λεγέντος ἀλλὰ πλείονα. καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν τοῦ πυρός εἰδῶν· ἐν γάρ τούτων, τουτέστι τὸ φῶς, λεπτομερέστατὸν ἔστι, τὸ δὲ ἄλλα ἡττον λεπτομερέστατον. διὰ τοῦτο τοίνυν, ὅταν προστεθῇ τῷ εἴδει, οὐ δεῖ εἶναι ἄλλο εἴδος πάρα τὸ λεγέντον, ἀλλ' αὐτὸν καὶ μόνον. τοῦτο δὲ οὐ δεῖ γίνεσθαι, οἷον οὐ δεῖ ἀποδίδοντα ἴδιον μετὰ προσθήκης τοῦ τῷ (τοῦ τῷ sciripsi: τοῦ N: τῷ α) εἴδει, οὐ πολλὰ τὸ εἰδῆ εἰστίν, ὅταν μὴ καὶ τὸ ὄνομα κατηγορεῖται (15) μᾶλλον κατὰ τοῦ ὑποκειμένου, καθ' οὐ μᾶλλον ἀληθεύεται δὲ λόγος. δὲ μὲν γάρ λόγος, τὸ λεπτομερέστατὸν φημι, μᾶλλον ἀληθῶς κατηγορεῖται τοῦ φωτός, τὸ δὲ ὄνομα, ἡτοι τὸ πῦρ, οὐ κατηγορεῖται μᾶλλον τοῦ φωτός. ὡς γάρ εἴπομεν, κατὰ τινα δῆσαν τὸ φῶς πῦρ λέγεται, οὐ μέντοι κατὰ ἀληθείαν. εἰ γάρ τὸ ἴδιον κατηγορεῖται μᾶλλον, τὸ δὲ ὄνομα οὐ κατηγορεῖται μᾶλλον, οὐκ ἔσται ἴδιον τὸ ἀποδοθὲν ἴδιον αΝ δὲ ADP 4 τίνος BD: om. AP ἀλλ' — λεγέντος (7) om. A 5 τοῦ D: om. BP 6 εἰ D: δὲ (?) τὸ superser. P: om. B(ABC): ὅταν Arist. προστεθείη sciripsi: προστεθή D Arist.: προστεθή BP 6. 7 εἶναι εἴδος B Arist.: inv. ord. D: εἴδος P 7 τοῖς AD Arist.: τοῦ BP 8. 9. ὅτι — μᾶλλον om. D 11 καθ' οὐ — μᾶλλον

om. D 13 βαρυτάτη B: βαρύτατον P: βαρὺ D: non liquet A γάρ om. D
ἀποδεδομένον P δὲ in ras. P² 14 ἔστιν om. B 15 δὲ corr. e τὸ, ut videatur, P 16 φῶς γάρ A

p. 135a1 Ἐτι δὲ πρὸς τούτοις ταῦτὸν εἶναι συμβήσεται.

20

Συμβήσεται δὲ πρὸς τούτοις, φησάν, ἐπὶ τῶν τοιούτων ἰδίων τὴν αὐτὸν πλειόνων ἰδίουν, τοῦ τε ἀπλῶς καὶ κοινῶς λεγομένου, οἷον τοῦ πυρός, καὶ τοῦ μάλιστα τοιούτου ἐν τῷ κοινῷ, οἷον τοῦ φωτός· τοῦ μὲν γὰρ 5 πυρὸς ἔσται ἰδίουν, διότι ἀπεδόθη τούτου, τοῦ δὲ φωτός, διὰ μάλιστα ὑπάρχει τούτῳ μὴ δύναται πυρί. οὐ δεῖ δὲ ταῦτὸν ἰδίουν εἶναι τοῦ τε γένους καὶ ἐνὸς εἰδούς τῶν ὑπὸ τὸ γένος· ἔσται γὰρ τὸ αὐτὸν πλειόνων τε καὶ 25 διαφερόντων ἰδίουν.

Ταῦτα διευκρινήσας περαίνει λέγων, διὰ μέν τινος οὕτως ἀπο-
10 διεδόντος τὸ ἰδίουν ἐπιχειρηγέον ἀπελέγχειν αὐτόν, αὐτῷ δέ, ηγουν σοι,
οὐ δοτέον ἐστὶ ταύτην τὴν ἔνστασιν, τοιτέστιν εἰ δὲ σὺ τοιούτου ἀπο-
δοίης ἰδίουν, οὐ δεῖ ἐπιφέρειν ἔστω τὴν ἔνστασιν, ηγουν αἰτίαν διδόναι τῷ
προσδιαλεγομένῳ ἐνίστασθαι σοι, ἀλλὰ δεῖ σε εὐθὺς διορίζειν, διὰ τρόπουν
ἀποδίδως τὸ ἰδίουν, καθ' ἓντα τῶν ἔκτειντων.

15 p. 135a9 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ αὐτὸν αὗτοῦ ἰδίουν ἔθηκε. 30

Γίνεται δὲ τοῦτο, ἐάν τις τὸ ἵσον δυνάμενον ὄνομα ἀντιμεταλαβὼν ὡς
ἴδιόν τινος ἀποδίδῃ· διὰ μάλιστα ἐπὶ τῶν πολυωνύμων οὖν τε γίνεσθαι.
ἐπεὶ γὰρ τὸ ἔκάστου ὄνομα τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἔστι δηλωτικόν (οὐ γὰρ ὁ
ὄρισμὸς δηλωτικός, τούτου καὶ τοῦνομα), καὶ διὰ τοιούτου ἰδίουν ἀποδίδοντες
20 τὸ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δηλωτικὸν ὡς ἰδίουν (ἄν) ἀποδοίη, κεῖται δὲ διὰ τὸ
τὸ εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν τινὸς δηλοῦν οὐκ ἰδίουν· οὐ γὰρ ἦν ἰδίουν τὸ ση- 35
μαῖνον τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ ἐν τῇ τῶν προβλημάτων διαιρέσει ὄρικά εἰπεν
εἶναι τὰ τοιαῦτα.

1 lemma a: om. ABDP   2 πρὸς (καὶ B) τούτοις BDP: πρ τούτων Λ: om. a
ἐπὶ τῶν τοιούτων superser. D   3 πλειόνων ἰδίουν ABDP:
καὶ ἐν ἰδίουν εἶναι πλειόνων a   post καὶ add. τοῦ B   4 τοιούτου — οἷον] ὄντος ἐν
τῷ τοιούτῳ κοινῷ, ηγουν a   5 διάτι] διὰ τοῦ τούτου BP: τούτῳ αΛ: compend. D   6 μάλιστα om. B   7 τὸ αὐτὸν a: αὐτὸν B   te om. AD
post ἐνὸς add. τινος B   9 — 14 aN   15 ἐπειτα — μὲν om. a   αὐτὸν al:
Arist.: τὸ αὐτὸν ABP   αὐτοῦ Arist.: αὐτοῦ ADP: ἔστων aB(D)   16 τοῦτο δὲ γίνε-
ται a   post ἵσον add. τῷ ὑποκειμένῳ a   δυνάμει Α   ἀντιμεταβαλόν P: ἀντι-
μεταλαρβάνων a   17 ἀποδίδωσι τινός D   te om. Α   18 τῆς om. P
post τῆς add. ἔκάστου a   αὐτοῦ post δηλωτικὸν collocat a   ὁ om. B: super-
ser. D   19 ὁ om. D   ἀποδίδοντες ἰδίουν D   20 ὡς ἰδίουν post ἀποδοίη
collocat D   ἀν addidi   ἀποδίδωσι a   κεῖται] c. 4 p. 132b35   post διὰ
add. καὶ A   21 τὸ prius om. AD   ἢ om. BP   21. 22 σημανό-
μενον B   22 εἶναι compend. in ras. P²   ἐν τῇ τῶν προβλημάτων διαιρέσει]
i. e. Top. 14 p. 101b21 sq. cf. Rose Arist. Pseudop. p. 127   ὄρικά N: ὄρικαί a:
ὄριστικά ABDP

p. 135 a 16 Οἶνον ἔπειτι δὲ θεῖς ζῷου λίθιον τὸ οὐσία ἔμψυχος.

(Οὐ θεῖς ζῷου λίθιον τὸ οὐσία ἔμψυχος) (θεῖ δὲ προσκεῖσθαι καὶ τὸ 'αἰσθητική') ἀντικατηγορούμενον ἀπέδωκεν οὐκέτι λίθιον (δύν). τοῦ γάρ ζῷου τὸ 'οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική' ἀντικατηγορεῖται· πᾶν γάρ ζῷον οὐσία 5 ἔμψυχος αἰσθητική, καὶ πᾶσα οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική ζῷον.

Ἐπιζητήσεις δ' ἂν τις ἐπὶ τῶν λεγομένων ἑτερωνύμων, εἰ μὴ οἵνα 40 τε θατέρου ἔτερον λίθιον ἀποδίδοισθαι, οἷον τὸ σημεῖον, τὸ ὅμερές, τὸ ἐλάχιστον ἢ ἀδιάστατον· δοκεῖ γάρ ἐπὶ τούτων καὶ τὰ σημανόμενα διαφέρειν. οἷς δ' ἀν προσῆγε καὶ συφεστέρως καὶ γνωριμωτέρως, μᾶλλον ἐναρμόνττει.

10 p. 135 a 20 Ἔπειτα ἔπι τῶν ὁμοιομερῶν σκεπτέον ἐστίν, ἀγασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ τοῦ ὅλου λίθιον.

[Ἐπειτὶ δὲ διαίρεσις ἡ ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς μέρη ἢ εἰς ὁμοιομερῆ γίνεται ἢ εἰς ἀνομοιομερῆ, παραδίδωσι τόπους καὶ ἀπὸ τῶν ὁμοιομερῶν. καὶ ἀνα- 45 σκευαζόντα μέν· εἰ ἀπεδόθη λίθιον τοῦ ὅλου, τοῦτο δὲ οὐ προσαρμόζει 15 καὶ τῷ μέρει, οὐ καλῶς ἢν ἀποδεδομένον τὸ λίθιον· ἢ εἰ δὲ τοῦ μέρους λίθιον ἀπεδόθη, καὶ τῷ ὅλῳ οὐ προσαρμόζει, οὐ καλῶς εἴη ἀν ἀποδεδομένον τὸ λίθιον. τοῦτο δὲ γίνεται ἐπὶ τίνων, τὸ ἀποδίδονται μὲν λίθιον ἔπι τὸ σύμπαν ἐνίστεται ἀποθλέψαντα, τὸ δὲ ἀποδιθέν λίθιον μὴ προσαρμόζειν τῷ μέρει· 200 οἷον τῆς θαλάσσης λίθιον τὸ πλεῖστον ἀλμυρὸν ὅδωρ. τοῦτο δὲ οὐ 20 προσαρμόζει τῷ μέρει· οὐ γάρ ἀν σχοίνης ἀποδοῦνται τῆς θαλάσσης τινὸς τὸ πλεῖστον ἀλμυρὸν ὅδωρ, ἐπειδὴ δὲ τὶς θάλασσα μάριον ἐστιν ἐλάχιστον τῆς ὅλης. πῶς δὲ οὖν εἴποιμεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ πλεῖστον; ὥστε οὐδὲ αὐτῆς τῆς θαλάσσης εἴη ἀν λίθιον τὸ ἀποδιθέν, ἐπειδὴ οὐ προσαρμόζει καὶ τῷ μέρει· 5 πολλάκις δὲ ἀποδοίη τις λίθιον τοῦ μέρους αὐτῷ μὲν τῷ μέρει 25 ἐπισκεψάμενος λίθιον ἀποδιδοῦνται μὴ προσαρμόζον δὲ καὶ τῷ ὅλῳ· οὐδὲ οὗτος ἀποδοίη ἀν τὸ λίθιον καλῶς. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.]

Δῆλον δέ τι τῶν ὁμοιομερῶν τὰ μόρια πάντα ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὅλῳ αὐτῆς ἐστιν οὐσίας· διὸ καὶ δὲ αὐτὸς ὅρος τῷ τε ὅλῳ καὶ ἑκάστῳ τῶν μορίων αὐτοῦ ἐφαρμόζει. ἐπειδὴ τοίνυν τοιαῦτα τὰ ὁμοιομερῆ εἰναι 10 30 δοκεῖ, δῆλον δέ τι καὶ τὸ ὁμοιομερός τινος λίθιον ἀποδεδομένον παντὶ ὑπάρ-

2—5 aN: προσθετέον τὸ αἰσθητική (B: αἰσθητικόν ADP), λίνα ἀντικατηγορῆται ABDP
6—ἔμψυχος addidi 3 δύν addidi 6 ζητήσεις α 7 θατέρῳ αΛ ἔτερον] θάτερον B λίθιον om. αΛ 8 post ἡ add. τὸ α 9 προσῆκον B ἀν ἀρμότται B
10 ἐπὶ aBP Arist.: ἐπὶ AD σκεπτέον κτλ. om. α 11 συνάλου Arist. (sed ὅλου D, fort. pr. u) 12—26 aN 13 ἀπὸ scripsi cf. Ind.: ἐπὶ ut in lemmate aΝ
13. 14 καὶ ἀνατκευάζοντα μέν] scil. τόπον παραδίδωσι 15 καὶ superscr. N¹ δὲ scripsi:
τὸ aΝ 25 fort. οὐδὲ δύν] 26 οὐτος α: οὐτως N 27 δῆλον om. α
ὅμοιοτέρων P 28 ὄρος om. α 29 αὐτοῦ om. aB 29. 30 δοκεῖ εἰναι
aB 30 ὁμοιοτέρου P ἀποδιδόμενον aP παντὶ AD: πάντως aBP

χει τῷ ὄμοιομερεῖ, ὅμοίως ὅλῳ τε καὶ τοῖς μέρεσιν αὐτῷ. ἀν δή τις τοιοῦτον ἔδιον τῶν ὄμοιομερῶν τινος ἀποδῆ, οὐ τῷ ὅλῳ μὲν ὑπάρχει τοῖς δὲ μέρεσιν αὐτοῦ μηκέτι, ἢ ἐμπαλιν, ἀνασκευάζομεν ὡς οὐκ ἔστιν ἔδιον τὸ ἀποδιδόμενον ἔδιον. δεῖ οὖν τὸ ἀποδιδόμενον ἔδιον ὄμοιομερῆς τινος καὶ τῷ ὅλῳ 5 καὶ τοῖς μέρεσιν αὐτοῦ ὑπάρχειν. οὕτω γῆς ἔδιον τὸ κάτω φέρεσθαι 15 κατὰ φύσιν· καὶ γάρ κατὰ πάσης γῆς καὶ κατὰ τινὸς ἀληθεύεται· ἔστι γάρ καὶ τῆς τινὸς γῆς, καθόσον ἔστι γῆ, ἔδιον τὸ κάτω φέρεσθαι κατὰ φύσιν, οὐ καθὸ ὄμοιομερῆς, ὥσπερ οὐδὲ τῆς πάσης καθὸ πᾶσα. τὸ δὲ ἔστι δὲ αὐτῶν ἔδιον κατὰ τὸ σύμπαν δηλωτικόν ἔστι τοῦ τε 10 ὡς ὅλου λαμβανομένου καὶ τῶν μορίων ἔκάστου.

p. 135b7 Ἔπειτα ἐκ τῶν ἀντικειμένων σκεπτέον ἔστιν.

Ἐκ τῶν ἀντικειμένων παραδίδωσι καὶ πρὸς ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατα- 20 σκευὴν τῶν ἔδιων τόπους, ὥσπερ ἐποίησε καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός καὶ πρὸς τὸ γένος παραδοθέντων τόπων. καὶ ἐπεὶ τετραγῶς τὰ ἀντικείμενα, 15 πρῶτον ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἄρχεται.

p. 135b10 Τῷ βελτίστῳ δὲ τὸ γείριστον.

Πάσης γάρ ἀρετῆς τοῦτο· εἰ γάρ ἀρετῆς λόγος ἔξις ἡ βελτίστῃ, εἴη ἀν τῆς κακίας ἔδιον τὸ γείριστον. οὐκέτι δὲ τῆς δικαιοσύνης τὸ βέλτιστον ἔδιον· οὐκ ἀν εἴη τῆς ἀδικίας ἔδιον τὸ γείριστον. καὶ γάρ 25 ἐπὶ ταύτης ὁ αὐτὸς λόγος· πᾶσα γάρ κακία ἔξις ἔστιν ἡ γείριστη.

p. 135b24 Οἷον ἐπεὶ λέγεται διπλάσιον μὲν πρὸς ἡμισυ.

Ἀντίκειται γάρ τὸ μὲν διπλάσιον πρὸς τὸ ἡμισυ, τὰ δὲ δύο πρὸς τὸ ζεν, τὸ δὲ ἐν πρὸς δύο, καθόσον τὰ μὲν δύο πρὸς ἐν διπλασίου σημαίνει

1 post ὄμοίως add. τὸ P (ò in ras.) τε om. P 2 ὄμοιοτέρων P ἀποδιδῆ aB
δὲ τῷ aAD: ὅτι BP 3 μηκέτι DP: οὐκέτι AB: οὐκ ἔστι a ἀνασκευάζομεν AD: ἀνα-
σκευάζοντα μὲν aB: ἀνασκευάζειν μὲν P ως om. P 3. 4 ἀποδεδομένον B 4 ἔδιον prius
om. D τῷ] τὸ a 5 οὗτον aD: οὗτος AP: οὗτε B ante γῆς add. τῆς aB Arist.
γῆς ἔδιον] γάρ P τὸ] δὲ in ras. P² 6 γάρ erasit P post γάρ add. καὶ D 8 ante
κατὰ add. καὶ D ὄμοιομερῆς D: ὄμοιομερές A: ὄμοιομερῆς aBP 9 αὐτοῦ aB 11 ἔστιν
om. aP 12 πρὸς alterum om. a 13 ὥσπερ] οὗτος P ἐποίησε] II 8. IV 4
14 τόπων om. B post ἀντικείμενα add. λέγεται a 17 post τοῦτο add. εἰ γε D
λόγου B 17. 18 εἴη — γείριστον AD: om. aBP 18. 19 οὐκέτι — γείριστον om. AD:
οὐκέτι — βέλτιστον ἔδιον om. P 18 οὐκ ἔστι Arist. 18. 19 ἔδιον τὸ βέλτιστον Arist. (inv.
ord. D) 19 ἔδιον prius supra δίκαιον scriptum B τῆς κακίας ut vs. 18 P 20 ἐπὶ¹
ταύτης D: ἐπὶ τῆς αὐτῆς aBP: ἐπεὶ ταῦτα A πᾶσα—λέγεται (21) om. A κακία om. P
21 ante οἷον add. lemmatis loco δεύτερον δὲ ἐκ τῶν πρὸς τι (i. e. p. 135b17) a fort.
τὸ μὲν διπλάσιον πρὸς τὸ ex Arist. scribendum, nam ad b24, non b19 sequentia pertinent
22 ante γάρ add. μὲν D πρὸς τὸ] τῷ P 23 τὸ (ante ἐν) om. AP το δὲ ἐν πρὸς
δύο ante 22 τὰ δὲ collocat Arist. (om. DPu) τὸ δὲ ἐν] τῷ ἐν P τὰ] τὸ A ἐν
tertium AD, Peorr.: ἐνδε aB, Ppr. διπλάσιον aP: διπλάσιον AB: διπλάσιον D

λόγον, τὸ δὲ ἐν πρὸς δύο ήμίσεος. ταῦτα δὲ οὐ πρὸς τι κυρίως· οὐ γάρ λέγεται τὰ δύο τοῦ ἑνὸς δύο ἡ τὸ ἐν τῶν δύο ἔν. οὐδὲ ἐν τῇ πρὸς ἄλλοι ληγλα σχέσει τὸ εἶναι ἔχει. εἰνὶ δὲ ἀνὶ οἰκειότερον τῷ προκειμένῳ παράδειγμα, εἰ ληφθείη ήμιν μία μὲν ἀντίθεσις κατὰ τὸ πρὸς τι αἰσθησις, αἱ 5 σιθητόν, ἔτέρα δὲ ἀντίληψις διὰ σώματος καὶ ἀντίληπτὸν διὰ σώματος· εἰ γάρ αἰσθήσεως ἕδιον ἡ διὰ σώματος ἀντίληψις, εἰνὶ δὲ καὶ τὸ αἰσθητὸν ἕδιον τὸ διὰ σώματος ἀντίληπτόν. οὐκ ἔστι δὲ τοῦ διπλασίου ἕδιον τὸ ὑπερέχον· οὐ γάρ μάνον τοῦτο ὑπερέχον.

p. 135b27 Τρίτον ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τῆς ἔξεως τὸ καθ' ἔξιν 35
10 λεγόμενον.

Ὅτι δύο οὐσῶν ἀντιθέσεων καθ' ἔξιν καὶ στέρησιν, ἐὰν μὴ ἡ ἔξις τῆς ἔξεως ἕδιον ἦ, οὐδὲ ἡ στέρησις τῆς στερήσεως· ἐὰν δὲ ἡ ἔξις τῆς ἔξεως ἕδιον, καὶ ἡ στέρησις τῆς στερήσεως, καὶ ἔμπαλιν.

p. 136a5 Ἐπειτα ἐκ τῶν φάσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων.

15 Τούτεστιν εἰ τὸ καταφασκόμενον αὐτοῦ ἕδιον εἴη, ἀδύνατον αὐτοῦ τὸ ἀποφασκόμενον ἕδιον εἶναι, καὶ ἔμπαλιν. φάσιν δὲ τὴν κατάφασιν λέγει. ἐπιζητήσαι δὲ ἂν τις πῶς πρὸς κατασκευὴν οὐ χρήσιμος ὁ τόπος· ὁ γάρ 40 τὸ ἔτερον αὐτῶν δεῖξας μὴ ὑπάρχον τὸ ἔτερον ὑπάρχον ἔδειξεν· οὐδὲν γάρ μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως. ἡ ὑπάρχον μὲν αὐτῷ δείκνυται, οὐ μὴν καὶ ὡς 20 ἕδιον ὑπάρχον. ἡ δύναται μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ ἀντικείμενον τῷ μὴ ἕδιορ, εἰ τὸ δειγμένη μὴ ἕδιον ὑπάρχει μὲν αὐτῷ, μὴν ὡς ἕδιον δέ· οὐ γάρ, εἰ τοῦ ἀνθρώπου μὴ ἔστιν τὸ ἔμψυχον, ἥδη αὐτῷ καὶ 45 οὐχ ὑπάρχει. οἰκειότερον δὲ ἐπὶ τοῦ ζῴου τὸ αἰσθητικὸν μεταλλαγμάτιν ἀντὶ τοῦ ἔμψυχου· τὸ γάρ ἔμψυχον ὑπάρχει μὲν αὐτῷ, οὐχ ὡς ἕδιον δέ. 25 ἔστι δὲ ὁ μὲν πρῶτος τόπος ἐκ μάχης καὶ ἀνασκευαστικὸς μάνον, ὁ δὲ

2 τοῦ om. A   3. 4 παράδειγμα D: παραδείγματι αABP
4 κατὰ τὸ AD: κατὰ P: τῶν aB   5 αἰσθησιν A: αἰσθήσει αBP:
compend. D   εἴη om. P   6 αἰσθήσεως A: αἰσθήσει αBP:
δὲ in primis, οὐδὲ in iteratis D   7 τὸ διὰ — ἕδιον iterat D   οὐκέτι
οὐδὲν τοῦ om. AD: om. aBP   9 εἰ] ἡ a
12 ἡ, οὐδὲ] καὶ A   12. 13 ἐὰν—στερήσεως] ἕδιον A   12 ἔξις τῆς om. a
13 καὶ alterum om. aB   14 φάσεων AP Arist. cf. vs. 16: καταφάσεων aBD
τῶν alterum ABP Arist.: om. aD   15 κατὰ τὸ φασκόμενον D   16 τὸ ἀπο-
φασκόμενον AD: τὸ ἀντιφασκόμενον aB: om. P   post ἔμπαλιν add. εἰ τὸ ἀποφασκό-
μενον aB   φασι A   17 ἐπιζητήσαι δὲ AD: ἐπιζητήσει δὲ BP: ἐπιζητήσειν a
ὅτας οὐ πρὸς κατασκευὴν aB   18 τὸ prius om. A   αὐτῶν] τῆς ἀντιφάσεως a
ὑπάρχει utroque loco P: compend. AD   19 ὅτι ὑπάρχει a   αὐτῷ aA: αὐτὸ
BDP   δείκνυται] δείκνυσθαι δυνατόν a   20 ὑπάρχον BD: ὑπάρχει P: compend.
A: αὐτοῦ a   21 εἰ AD: ἡ aBP   ὑπάρχειν B   22 τῷ ἀνθρώπῳ a   ἥδη] ἡ
δὲ P   αὐτὸ AP   24 μὲν aB: om. ADP   post δὲ add. αὐτοῦ ἔστιν a
25 δὲ prius aB: om. ADP

δεύτερος οὖ. καὶ ἀμφοτέροις ἐν τοῖς ἑξῆς φησι μὴ δεῖν τὸ ἔδιον ἀποφα-
τικὸν εἶναι ως καὶ τῷ μὴ | δοῦτι ὑπάρχον· “ἀπόφασις γάρ φάσει ὑπάρχει 201
μέν, οὐχ ως ἔδιον δέ.”

p. 136^a14 Δεύτερον δὲ ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἢ μὴ κατηγορου-
μένων καὶ ἐξ ὧν κατηγορεῖται ἢ μὴ κατηγορεῖται.

Μὴ κατηγορούμενα λέγει τὰ ἀποφατικῶν κατηγορούμενα, καὶ καθ' ὧν μὴ κατηγορεῖται τὰ ἀποφατικῶν ὑποκείμενα.

Λαμβάνει γάρ δύο ὑποκείμενα, ἐν κατηγορικὸν καὶ ἔτερον στερητικόν, 5
καὶ δύο ἔδια δμοια. φησὶν οὖν, δοῦτι εἰ τῆς καταφάσεως, οὗτον τοῦ ἀνθρώ-
10 που, οὐκ ἔστιν ἔδιον ἡ φάσις, ζητούν τὸ ζῷον, οὐδὲ ἡ ἀπόφασις, ζητούν τὸ
μὴ ζῷον, ἔδιον ἔσται τοῦ μὴ ἀνθρώπου. δμοίως δὲ καὶ τὸ ἐναντίον.
εἰκότως δὲ εἶπε τὸν ἄνθρωπον φάσιν, ἐπεὶ μέρος ἔστι προτάσεως.

p. 136^a29 Τρίτον δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ὑποκειμένων.

Παραδόντι πρῶτον τόπον ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων κατὰ κατάφασιν καὶ
15 ἀπόφασιν ἀνασκευαστικόν, ἐν τῷ ἐν μὲν ἦν τὸ ὑποκείμενον, τούτου δὲ κατη-
γορούμενον τὸ αὐτὸν ποτὲ μὲν καταφατικῶν λαμβανόμενον ποτὲ δὲ ἀποφα-
τικῶν, ὃ ἔστι κυρίως ἀντίφασις, δεύτερον δὲ ἐν τῷ μὴ κατηγορεῖται δύο

1 (ἀμφοτέροις — οὐχ ως (3) initio paginae perierunt in P an καν? ἐν τοῖς ἑξῆς]
a36 — b2 * τὸ AD: om. aB 2 τῷ AD: τὸ aB δοῦτι AD: δη B: δε a ὑπάρχον

seripsi: ὑπάρχειν libri γάρ seripsi: δὲ libri φάσει aB Arist.: φάσεως Λ: καταφ D
3 δέ — ἔδιον εἶναι (p. 414,17) om. D, in quo exciderunt folia duo 4 — 7 ABP:
δεύτερον δὲ ἐκ τῶν κατηγορουμένων, ζητούσιν καταφατικῶν λεγομένων, ἡ μὴ κα-
τηγορουμένων, τουτέστιν ἔδιον ἀποφατικῶν λεγομένων, καὶ ὧν κατηγορεῖται, ζητού-
σιν ὑποκειμένων καταφατικῶν, καὶ ὧν μὴ κατηγορεῖται, ζητούσιν ὑποκειμένων στερητικῶν λε-
γομένων aN 4 ἡ μὴ κατηγορούμενων om. P(A) 5 ἡ μὴ κατηγορεῖται om. P
6 τὰ AB: μὴ P 6. 7 κατηγορούμενα, καὶ — ἀποφατικῶν om. A 7 μὴ P: om. B
8 — 12 aN 9 an δμοίως? 13 δὲ aA Arist.: om. BP 13 — p. 409,8 ABP: ἐν-
ταῦθα ἐν ἔδιον δυσὶν ὑποκειμένοις σκοτεῖν παρανεῖ ἐναντίως τῷ πρώτῳ τόπῳ, δε δύο ἔδια
πρὸς ἐν ὑποκείμενον ἔχεται· ἔλεγον. δμοῖται — τοῦ ὅντος (p. 409,9 — 23). εἰς τὸ αὐτό.
παραδόντι τόπον πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων κατὰ ἀντίφασιν ἀνασκευαστικόν, ἐν τῷ ἐν μὲν
ἦν τὸ ὑποκείμενον δύο δὲ τὰ κατηγορούμενα, τὸ μὲν καταφατικῶν τὸ δὲ ἀποφατικῶν, ὃ ἔστι
κυρίως ἀντίφασις (ὅ — ἀντίφασις om. N), δεύτερον δὲ ἐν τῷ τε τὸ ὑποκείμενον (25) δύο καὶ
τὰ κατηγορούμενα δύο ἐλαμβάνετο (ἐλαμβάνετο om. N) καὶ ἀμφω αἱ συζυγαὶ ἀντιφατικῶν
ἀντικείμενα, καὶ δεῖξας τοῦτον καὶ πρὸς ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν γρήσματον, τρίτης
μηνημονεύει ἀντιθέσεως, ἐν τῇ (καὶ δεῖξας — ἐν τῇ a: δε καὶ ἀνασκευαστικός καὶ κατασκευαστι-
κός ἔστι, τρίτον τοῦτον ἐκτίθησι, ἐν τῷ N) τὸ (δὲ a) μὲν κατηγορούμενον ἐν λαμβάνει δύο
δὲ τὰ ὑποκειμένα ἀντιφατικῶν ἀντικείμενα. ἐναντίως τῷ πρώτῳ τόπῳ. καὶ τοῦτον δὲ ἀνα-
σκευαστικὸν μόνον εἶναι φησι· πρὸς κατασκευὴν γάρ οὐκ ἔστι γρήσματος, ἐπεὶ φευδῆς ἔστι.
καὶ δείκνυσι τὴν αἰτίαν, ὡς εἴρηται ἀνωτέρῳ aN 13 post αὐτῶν aId. μὴ κατηγορού-
μένα — μὴ κατηγορεῖται ε. νν. 6. 7 Λ 14 κατὰ κατάφασιν Α: κατὰ καταφάσεων P:
καταφάσεων B: fort. κατὰ φάσιν 15 ἀπόφασιν seripsi: ἀποφάσεων BP: ἔμφασιν Α
ἀνασκευαστικὴν Α 17 καὶ BP: om. Α

καὶ τὰ κατηγορούμενα δύο ἐλαυνθάνετο, ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ αὐτῶν καταφα-
τικῶς εἰλημμένα ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἀποφατικῶς, καὶ δεῖξες τοῦτον καὶ πρὸς
ἀνασκευὴν καὶ πρὸς κατασκευὴν χρήσιμον, τρίτης μνημονεύει ἀντιθέσεως,
ἐν τῷ τὸ κατηγορούμενον ἐν λαυρίῳ δύο δὲ τὰ ὑποκείμενα αὐτῷ τούτῳ,
ἢ ἂν μέρος αὐτῷ ποτὲ μὲν καταφατικῶς ὑποκείμενα ποτὲ δὲ ἀποφατικῶς,
ἐναντίως ἀντιφατικῶς ἀντικείμενα ἢ ὡς εἰχεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ὥριζέντος
τόπου. τῶν δὲ εἰρημένων τριῶν τόπων μόνος ὁ πρώτος τόπος ἀντίφασιν
εἴλερε καὶ ἐπὶ ἀντιφασίες τῇδε δεῖξεν ποιεῖται.

Ορμᾶται οὖν οὗτος ἀπ' αὐτῶν τῶν ὑποκειμένων καὶ φησίν, εἰ ἀπο- 10
10 διοικείη τῆς φάσεως Ἰδίου, ηγούου τοῦ καταφατικῶς λεγομένου ὑποκειμένου,
οἷον τοῦ ζῷου τὸ ἔμψυχον, οὐκ ἀνεί τὸ αὐτὸ τῆς ἀποφάσεως, ηγούου
τοῦ ἀποφατικῶς λεγομένου ὑποκειμένου, Ἰδίου, οἷον τοῦ μὴ ζῷου τὸ ἔμ-
ψυχον· εἰνὴ γάρ ἀν Ἰδίου ἐν πολλῶν ὑποκειμένων καὶ ἀντιφατικῶς ἀντικει-
μένων. ὅμοίως καὶ τὸ ἀνάπταλον· εἰ γάρ τοῦ μὴ ζῷου Ἰδίου τὸ ἀνάκισθη- 15
15 τον, τοῦ ζῷου τοῦτο οὐκ ἔσται Ἰδίου. τὸν δὲ κατασκευάζοντα τόπουν ἐν
τοῖς τοιωτοις φευδῆι εἰναί φησι. καὶ τίθησι καὶ τὴν αἰτίαν λέγων ὅτι
οὕτε ἡ φάσις τῆς ἀποφάσεως οὔτε ἡ ἀπόφασις τῆς φάσεως ἔστιν Ἰδίου. τὴν
μὲν γάρ φάσιν ὡς θέσιν ἀδύνατον ὑπάρχειν Ἰδίου τῆς ἀποφάσεως, ητος
ἀναγίρεσίς ἔστι καὶ ἀνυπαρέσι· τὴν δὲ ἀπόφασιν τῇ καταφάσει ἐνδέχεται 20
20 μὲν ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐχ ὡς Ἰδίου. οἷον τὸ μὴ ὃν διέκαστόν ἔστιν οὐχ
ὡς τὸ λευκὸν ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ὡς μὴ ὃν· δόξα γάρ αὐτοῦ ἔστιν οὐχ ὅτι
ἔστιν, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔστιν. ἀλλ' οὐκ ἔστιν Ἰδίου τοῦ μὴ ὃντος τὸ διέκαστόν·
ἔστι γάρ καὶ τοῦ ὃντος.

p. 136b3 Ἐπειτα δὲ ἐκ τῶν ἀντιδιηρημένων.

50

25 Ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοις λέγεται ὅσα ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους κατὰ τὴν
αὐτὴν διαίρεσιν κεχωρισται ἀλλήλων. ἐὰν οὖν τις τῶν ἀντιδιηρημένων ἀλ-
λήλοις τι ἀποδῷ Ἰδίου ἄλλου τινὸς τῶν καὶ αὐτῶν ἀντιδιηρημένων ἀλλή-
λοις κατ' ἄλλην διαίρεσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ κατ' ἄλλην ἐπιβολὴν ἐξ

1 τὰ BP: om. A

2 εἰλημμένα — ἀποφατικῶς om. P εἰλημμένα scripsi: εἰλημ-
μένον A: εἰλημμένων B καὶ alterum BP: om. A 3 τρίτον A 4 τούτω
B: τούτου AP 5 αὐτῷ scriptis: αὐτοῦ AP: τοῦ αὐτοῦ B 5. 6 ἀποφατικῶς,
ἐναντίως addidi cf. aN 7 fort. δὴ τόπος om. A 9—23 aN: καὶ δὲ καὶ
τοῦτο εἰδέναι, δὲ τὸ μὴ ὃν (l. τῷ μὴ ὃντι) ἀποφάσεις ὅντι τὸ (τὸ om. P) διέκαστὸν ὑπάρ-
χει οὐχ ὡς τὸ λευκὸν ἀνθρώπῳ δόξα γάρ αὐτοῦ ἔστιν (ἔστιν om. P) οὐχ δὲ τοῦ ἔστιν ἀλλ'
ὅτι οὐκ ἔστιν. ἀπόφασις δὲ φάσει ὑπάρχει μέν, οὐχ ὡς Ἰδίου δέ. ἢ γάρ ἀπόφασις καὶ
(καὶ om. B) τῷ (τῷ A) μὴ ὃντι ὑπάρχει, οὐ μὴν καὶ ἡ κατάφασις καὶ πάλιν δὲ τῷ τῷ
(τῷ A) μὲν (B: om. AP) ἀποφατικῶς (ἀποφατικῶς P) ὑποκειμένῳ (ὑποκειμένον A) οὐδὲν
καταφατικῶς ὑπάρχει, τῷ δὲ καταφατικῶς (καταφατικῶν P) ὑποκειμένῳ τὸ ἀποφατικῶς
(B: ἀποφατικῶν A: ἀποφατικῶν P) κατηγορούμενον ὑπάρχειν μὲν δύναται, οὐ μὴν καὶ ὡς
Ἰδίου ABP 15 κατασκευάζον N 18 τῆς ἀποφάσεως a: om. N 20. 21 οὐχ
ὡς τὸ — ἀλλ' a: om. N 21. 22 οὐχ δὲ ἔστιν, ἀλλ' a: om. N 24 δὲ] καὶ B
25 ἀντιδιηρημένα om. P 26 διηρημένων A 27 καὶ τῶν B 28 ἢ a: post
ἐπιβολὴν colloquunt ABP

ἄλλου γένους, ἐπιβλεπτόν, φησίν, ἐν ἄλλῳ τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν διαιρέσιν τῷ 25
ἀποδιδομένῳ ιδίῳ, εἰ ἄλλου τινός ἐστιν τὸν ἀντιδιηγημένων τούτῳ
οὐ ἔκεινο ιδίον ἀπεδόθη· ἂν γάρ μηδὲν τῶν ἔκεινων ἀντιδιηγημένων, οὐδὲ
ἄν τὸ ἀποδιδόμενον ιδίον εἴη τοῦ οὐ ἀποδίδοται. ἐὰν δὲ τὸ ἔτερον τοῦ
5 ἔτερου ιδίον ἡ ἡ τάλλα τῶν ἄλλων, εἰ πλείω εἴη τὰ ἀντιδιηγημένα, εἴη
ἄν διὰ τούτου δεικνύμενον θτὶ καὶ τὸ ζητούμενον ιδίον ἐστιν οὐ ἀπεδόθη.
οἷον ἀντιδιηγημένα ως ιδία τὸ τε ζῷον αἰσθητὸν καὶ τὸ ζῷον νοητόν,
καὶ ἀντιδιηγημένα ως ὁ ὑποκείμενα τὰ τε θυμητὰ ζῶα καὶ οἱ θύματος θεές· 10
φησίν οὖν, εἰ τὸ ζῷον αἰσθητὸν οὐκ [ἄν] εἴη ιδίον τῶν θυμητῶν ζώων,
10 οὐδὲ τὸ ζῷον νοητὸν εἴη ἂν ιδίον τοῦ ἀθανάτου θεός. ἐπὶ δὲ τοῦ κατα-
σκευαστικοῦ τόπου κέρχεται παραδείγματι τοιούτῳ. λαβὼν ως δῆλου τῆς
ψυχῆς ἀντιδιηγημένα μέρη ἀλλήλους τὸ τε λογιστικὸν καὶ τὸ θυμικὸν καὶ
τὸ ἐπιθυμητικόν, λαβὼν δὲ καὶ τῆς ἀρετῆς, ηὗτις ἐν ψυχῇ γίνεται, τὰς
ἀντιδιηγημένας ὅλλήλους ἀρετάς, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δείκνυσιν, 15
ζτὶ ἐπεὶ τῆς φρονήσεως ιδίον ἐστι τὸ καθ' αὐτὸ πεφυκέναι τοῦ
λογιστικοῦ ἀρετὴν εἶναι καὶ τῆς ἀνδρείας τοῦ θυμικοῦ, εἴη δὲν καὶ τῆς
σωφροσύνης τὸ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ καθ' αὐτὸ ἀρετὴν εἶναι.

p. 136b15 "Ἐπειτ' ἐκ τῶν πτώσεων, ἀνασκευάζοντα μέν.

Πτώσεις ιδίως αὐτῷ λέγειν ἔθος τὸ μὲν δικαίως τοῦ δίκαιος τὸ δὲ ἀν-
20 δρεῖας τοῦ ἀνδρεῖος, γῦν δὲ πτώσεις ἑκάτερα ἑκατέρων λέγει. ἔθος δὲ 202
αὐτῷ καὶ τὰ σύστοιχα πάντα πτώσεις λέγειν. σύστοιχα δὲ ἀλλήλους τὸ
δικαίως καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἡ δικαιοσύνη· ταῦτα γάρ δμοια ὅλλήλους. ἐὰν
οὖν ἡ πτώσις τῆς πτώσεως μὴ ἡ ιδίον, οὐδὲ δὲν αὐτό, οὐδὲ ἡ πτώσις οὐκ ἡν
ιδίον, τοῦ λοιποῦ εἴη ιδίον. εἰ δὲ ἡ πτώσις τῆς πτώσεώς ἐστιν ιδίον, 5

1 ἄλλους B	ἐν ἄλλῳ aN:	ἄλλω ABP	τῶν A: τῷ aBP	διαιρέσιν om. P
2 ἀποδεδομένῳ B	3 οὐ ἔκεινω A	ἀποδοθῇ A	τῶν P: τῷ aAB	
ἐκείνοις sive —ων P	4 ἀποδεδομένον —ἀποδέθοται B		έὰν ABP: εἰ a	5 ἡ
scripsi: εἴη BP et ante ιδίον A: om. a		post εἴη alterum add. δ' A		6 τούτου
a: τοῦτο A: τούτων BP	7 οἷον —θεός (10) aN: om. ABP, sed post 17 addunt			
haec: ζῷον νοητὸν τοῦ θεοῦ ιδίον (i. e. p. 136b7), τὸ ἀθάνατον ζῷον μεταλλαγών αὐτὸς	(αὐτὸς οὐ B) θεὸν εἶπεν, ως δὲ τοῦ ζῷου διαιρουμένου κατὰ τὸ θυμητόν (κ. τ. θν. A: om. BP: adde καὶ θύματον καὶ) κατὰ τὸ αἰσθητόν (κ. τ. αἰσθ. BP: om. A) καὶ νοητόν 9 ἄν			
delevi	10 ἐπὶ —τοιούτῳ (11) aN: παραδείγματι δὲ (δὲ om. A) κέρχεται τοῦ κατασκευα- στικοῦ τόπου τοιούτῳ (τοιούτῳ B) ABP	11 δῆλον P	12 ἄλλήλως a	λογικὸν aB
13 ηὗτις —γίνεται om. a	14 ἀρετάς B: ἀρεταῖς AP: ἀρεταῖς (sic) a			ἀνδρείαν B: ἀν- δρείας aAP
ante σωφροσύνην add. καὶ P	15 ἐστι om. P	16 λογικὸν a		
ἀνδρείας B: ἀνδρίας aAP	an <τό> τοῦ?	17 τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τὸ libri: transposui		
καὶδὲ αὐτὸ P	18 ἀνασκευάζοντα μέν om. a	19 πτώσεις ιδίως (ιδίως AP: δὲ B) αὐτῷ		
(αὐτοῖς A) λέγειν ἔθος ABP: ἐν τοῖς πρότερον μὲν πτώσεις θείεται a		20 ἀνδρεῖος A		
21 αὐτοῖς A	πάντα om. B	λέγειν ante πάντα collocat P	δὲ om. B	22 τὸ
aA: om. BP	ἡ om. A	εἰ a		
22 πτώσεις (24) om. B	ἡ scripsi: έστιν AP: εἴη a	23 τῆς πτώσεως post ιδίον collocat A	μὴ —	
om. P) ιδίον AP: ιδίον οὐκ ἐστι a		24 τοῦ λοιποῦ εἴη ιδίον om. A		

καὶ τὸ οὖν ἡ πτῶσις ὕδιον <ἡγ., ἔσται ὕδιον> ἐκείνου οὖν τῆς πτώσεως ἡγή ἡ πτῶσις ὕδιον. οὖν μόνον δέ, φησάν, ἐπὶ τοῦ εἰρημένου <τῷ> κατὰ τὰς πτῶσις δεῖ γρῆσθαι ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτῳ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον τόπων εἴρηται τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός.
δὲ ἵστενον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι φανερῶς ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων δείκνυσιν ὅτι τῷ τῇ πτώσεως ὀνόματι κοινότερον νῦν ἐπὶ τῶν συστοίχων κέχρηται· οὐ γάρ μόνον ἐπὶ τῶν πτώσεων ἀλλ’ ἀπλῶς ἐπὶ τῶν συστοίχων ὁ τόπος ἀνατκευ-
αστικὸς καὶ κατασκευαστικός· ἔστιν.

p. 136b 33 Ἔπειτα ἐκ τῶν ὄμοιώς ἔχόντων.

10 Εἴη δὲ ἂν ὁ τόπος οὗτος ἐφαρμόζων καὶ τοῖς κατὰ ἀναλογίαν· ώς γάρ ἐν θυλάττῃ γαλήνῃ, οὕτως καὶ ἐν ἀέρι νησεμίᾳ. ἡ γάρ ἀναλογία ὄμοι-
ότης· ὅτε, εἰ μὴ θάτερον θατέρου ὕδιον, εἰδὲ ἂν θάτερον εἴη τοῦ λοι-
ποῦ· ἢ εἰ τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου ὕδιον, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λοιποῦ.

p. 137a 8 Ἔπειτα ἐκ τῶν ὠσαύτως ἔχόντων.

15 Τίνα μέν ἔστι τὰ ὠσαύτως ἔχοντα καὶ τίς διαφορὰ τῶν ὄμοιώς ἔχόν-
των, αὐτὸς μετ’ ὀλίγον λέγει· τὸ γάρ ὠσαύτως ἔχον ἐν πρὸς πλείω
συγχρίνεται, τὰ δὲ ὄμοιώς ἔχοντα ἐδείχθη ἐτι δύο πρὸς δύο τὴν σύγχρισιν
ἔλασθεν· εἰ γάρ μὴ ὕδιον τὸ ὄμοιός πρός τι ἔχον ἐκείνου, οὐδὲ τὸ ὄμοιός
ἐκείνῳ πρός τι ἔχον ἀλλοῦ ὕδιον ἐκείνου ἐγίνετο· ἐπὶ δὲ τῶν ὠσαύτως ἔχόν-
20 των ἐν τι λαμβάνεται πρὸς δύο ὄμοιώς ἔχον ἢ δύο πρὸς ἐν· ὃν δύον εἰ
μὲν τὸ ἔτερον μὴ εἴη ὕδιον τοῦ πρὸς ἀμφὼ ὄμοιώς ἔχοντας, οὐδὲ ἂν τὸ
ἔτερον αὐτοῦ ὕδιον εἴη· ἐὰν δὲ ἐν πρὸς δύο διαφέροντα ἀλλήλων ὄμοιώς
δοκοῦν ἔχειν τοῦ ἑτέρου αὐτῶν ἢ ὕδιον, οὐκ ἔσται καὶ τοῦ λοιποῦ ὕδιον
τῷ μὴ δύνασθαι τὸ αὐτὸν πλειόνων ὕδιον εἶναι, εἰ γέ ἔστιν δὲ μόνη

1 τὸ a: τοῦ ABP οὖν prius aBP: ἡς A ἡγ., ἔσται ὕδιον addidi post ἐκείνου
add. ἔσται a οὖν alterum superser. B: οὖν ἡ aAB 1. 2 πτῶσις ἡγ. ὕδιον, omisso
ἡ, a 2 ἐπ’ αὐτοῦ τοῦ εἰρημένου Arist.: τῷ εἰρημένῳ τόπῳ a τῷ addidi cf. p. 414, 1

τῶν ἐναντίων
3 τῶν ἀντικειμένων B τούτῳ scripsi: τούτων ABP: τούτοις a 4 πρότερον P
Arist.: πρότερων aAB(f) 5 δὲ καὶ τοῦτο om. a 5. 6 τὸ—δονομα P 6 κέχρη-
ται—συστοίχων (7) om. P 7 post ἀπλῶς add. καὶ aB 8 ἔστιν om. P 9 lemma
om. a τῶν ὄμοιώς] spatium vacuum reliquit P 11 νησεμίᾳ ἐν ἀέρι, omisso καὶ, B
11. 12 post ὄμοιότης add. ἔστιν a 13 post λοιποῦ add. ἔσται a 15 τίνες Bpr.
post μὲν add. οὖν AB τίς διαφορὰ A: τίνα διαφορὰν ἔχουσι a: om. BP πρὸς τὰ
ὄμοιώς ἔχοντα a ὄμοιώς] οὗτως ut in sequentibus ubique P 16 λέγει μετ’ ὀλίγον
BP ἔχον AB¹ Arist.: ἔχειν B²P: ἔχοντα a 18 ἔχον πρός τι B post ἐκείνου
add. ἔχον B 19 ἐκείνων Peorr.: ἐκείνου B, Ppr., post ἔχον A: om. a ἀλλὰ P
ἐκείνου ὕδιον a ἐγίνετο A: ἐλέγετο B et in ras. P 21 εἴη a: ἡ A: om. BP
ἔχοντα P 22 πρὸς ἐν P 22. 23 ὄμοιώς δοκοῦν (δὲ οὖν B) ἔχειν ABP: ὠσαύτως δὲ
ἔχοντα a 23 ὕδιον ἢ a ὕδιον alterum om. B 24 τὸ (sic) μὴ δύνασθαι
iterat A ὕδιον ἔστιν a ὡς B

τινὶ ὑπάρχει. εἰ γάρ ἡ φρόνησις ὁμοίως ἔχειν δοκοῦσα πρὸς τε τὸ καλὸν καὶ τὸ αἰσχύρὸν τῷ ἀμφοτέρῳ αὐτῶν ἐπιστήμην δοκεῖν εἶναι, εἰ μὴ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν εἴη θίσιον, καὶ τοῦ λοιποῦ οὐκ ἂν εἴη θίσιον. αὐτὸς δὲ ἀνάπτατον 5 λαμβάνει, εἰ τῆς φρονήσεως θίσιον τὸ ἐπιστήμην εἶναι κακοῦ, μηκέτι αὐτῆς θίσιον ἔσεσθαι τὸ ἐπιστήμην εἶναι αἰσχυροῦ· εἴτε ἐπενεγκάλων τὸ ἀδύνατον γάρ εἶναι τὸ αὐτὸν πλειόνων θίσιον ἥκειτο τὸ ἀμάρτημα. ἐπιζητήσεις δ' ἀν τις πῶς ἔτι δύναται τὸ αὐτὸν πρὸς ἄμφω ὁμοίως ἔχειν, εἰ ἔστι μάνου τοῦ ἑτέρου αὐτῶν θίσιον. η̄ καὶ τοῦτο συναποδείξυσι τὸ δι- 20 κοῦν ὁμοίως ἔχειν μὴ ἔχειν ὁμοίως.

10 p. 137a18 Κατασκευάζοντες δὲ οὐδὲν οὔτος ὁ τόπος γρήσιμος.

Πρὸς κατασκευὴν οὐδέν φῆσι γρήσιμον εἶναι τὸν τόπον. τὴν δὲ αἰτίαν οὐ προστίθησιν ἀλλὰ η̄ μάνον τὸ γάρ ωσαύτως ἔχον ἐν πρὸς πλειόνων συγκρίνεται. καὶ ξοκεῖ διὰ τούτου δυνάμει λέγων· οὐ γάρ τὸ εἶναι τοῦ ἑτέρου αὐτῶν θίσιον τὸ πρὸς ἄμφω ωσαύτως ἔχον κατασκευαστεῖν κόντιντες τοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν ἔσεσθαι θίσιον. ἀλλὰ ἀνασκευαστικόν. οὐ γάρ. ἀν δειγμῇ τοῦ ἑτέρου θίσιον ὅν, κατασκευάζεται διτεῖ καὶ τοῦ λοι- 25 ποῦ· τούναντίν γάρ ἀνασκευάζεται· ἐν γάρ πρὸς δύο συγκρίνεται, καὶ τὸ θίσιον πλειόνων εἶναι θίσιον οὐ δύναται.

p. 137a21 "Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ κατὰ τὸ εἶναι λεγό-
20 μενον μὴ ἔστι τοῦ κατὰ τὸ εἶναι λεγομένου θίσιον.

Ἐπεὶ τὸ θίσιον τινος ἀναγκαῖον δύντος εἶναι καὶ γινομένου γίνεσθαι καὶ φύειρομένου φύείρεσθαι, εἰ ἐπί τινος τούτων διαφωνεῖ, οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀν εἴη θίσιον. εἰ δὲ ἐπί τινος θίσιον τούτων τὸ ἀποδοθέν, ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

2 αὐτὴν B ἐπιστήμην δοκεῖ P εἰ μὴ B: εἰ ΔΡ: om. a 3 εἴη θίσιον αΑ: inv. ord.
BP καὶ om. a καὶ τοῦ λοιποῦ post οὐκ ἂν εἴη collocat BP αὐτοῦ δὲ P
4 εἰ a: om. ABP post φρονήσεως add. λέγων a καλοῦ αΛΒ: καθὼς P 5 αὐ-
τοῦ A ἔσεσθαι B: ἔσται αΔΡ τὸ alterum ABP: τὴν αἰτίαν a 6 γάρ BP:
γάρ εἰπὼν A: εἰπὼν a εἶναι post πλειόνων collocant aP post ἀμάρτημα add. οὐ
γάρ πρὸς δύο ἀπέδητο τὸ θίσιον, ἀλλὰ πρὸς ἐν τὴν φρόνησιν a 7 ὁμοίως πρὸς ἄμφω aB
8 εἰ — ὁμοίως ἔχειν (9) om. Λ η̄ εἰ P an <η̄> τοῦ? 10 lemma om. a
post τόπος add. ἔστι Arist. (om. D) 11 πρὸς δὲ κατασκευὴν μὴ εἶναι φῆσι τὸν τόπον
γρήσιμον τούτον a τὴν δὲ — λέγων (13) αΝ: μὴ προσθεῖται δὲ τὴν αἰτίαν λέγει γάρ δυνάμει
οὕτως (ὁμοίως B) ABP 14 ante εἶναι add. μὴ ΔΒP τὸ om. A 15 τοῦ prius
om. P καὶ a: om. ABP ἔσεσθαι θίσιον BP: inv. ord. A: αὐτὸν θίσιον εἶναι a
16 ὅν em. P 17 ἐν γάρ — δύναται (18) αΝ: om. ABP 19. 20 εἰ τὸ κατὰ τὸ εἶναι
λεγόμενον lemma in a 20. 21 μὴ — ἔπει τὸ om. P 21. 22 ἀναγκαῖον μὲν εἶναι δύντος,
γίνεσθαι δὲ γινομένου, φύείρεσθαι δὲ φύειρομένου a 21 δύντος εἶναι BP: inv. ord. A
22 post τούτων add. τὸ ἀποδοθέν θίσιον (e vs. eq.) a διαφωναῖς P post οὐδὲ add.
ἀν B 23 τινος] ἐνὸς B θίσιον post ἀποδοθέν collocat a τοῦτο B ἔσται καὶ
ABP: ἔστι, μὴ a 24 post λοιπῶν add. κατασκευασθήσεται a

p. 137b3 Ἐπειτα ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὴν ἰδέαν τοῦ κειμένου.

40

Ὅτι ἐὰν τὸ ἀποδεδόμενον ἴδιον¹ τινος μὴ ὑπάρχῃ τῇ ἰδέᾳ τοῦ πράγματος οὐ τὸ ἴδιον ἀπεδόθη, ἢ ὑπάρχῃ μὲν αὐτῇ, μὴ καθὸ δὲ ἰδέα αὐτοῦ ἐστιν οὖ λέγεται, οὐκέτιν ἴδιον τὸ ἀποδοθὲν ἴδιον. οἷον ἐπεὶ τῷ 5 αὐτοανθρώπῳ, ἢ ἐστιν ἰδέα ἀνθρώπου, οὐγέτιν ὑπάρχει τὸ ἡρεμεῖν, οὐτὶ ἰδέα ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ἀνθρώπος, ἀλλὰ καθὸ ἰδέα (πάσις γάρ ταῖς 10 ἰδέαις τοῦτο ὑπάρχει), οὐκέτιν εἴη ἀνθρώπου ἴδιον τὸ ἡρεμεῖν. πάλιν 45 δὲ ἐπεὶ ὑπάρχει τῷ αὐτοζῷφῳ τὸ ἐκ τοῦ ψυγῆς καὶ σώματος συγκείσθαι. ὑπάρχει δὲ τούτῳ καθὸ *ζῆσθαι*, οὐ καθὸ ἰδέα, εἴη δὲν καὶ *ζῆσθαι* 10 ἴδιον τὸ ἐκ τοῦ ψυγῆς καὶ σώματος συγκείσθαι. κοινότερον δὲ ὡς ἐν τοῖς πλείστοις καὶ νῦν τῷ παραδείγματι κέγρηται τῷ αὐτοζῷφῳ συγκείσθαι 203 ἐκ ψυγῆς καὶ σώματος· | ἐπειτα μὲν γάρ *ζῶσ* τοῦτο, οὐ μὴν συγγωρεῖται ὑπὸ τῶν τὰς ἰδέας τιθέντων.

p. 137b14 Ἐπειτα ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττου.

15 Ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττου καὶ τῶν τοιούτων ὑπερθέσεων, τοῦ μᾶλιστα καὶ ἡκιστα καὶ ἐλάχιστα, οὗτοι ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ ἑνός, *⟨οὕτως⟩* καὶ *⟨ἐπί⟩* τῶν λοιπῶν ἢ τῶν πλείστων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν ἀπλῶν, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν συγκριτικῶν. τέσσαρες δέ εἰσι τόποι οἱ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον, ἦν περὶ ἑνός, δύο περὶ 5 δύο, ἦν περὶ δύο, δύο περὶ ἑνός. καὶ ἐστιν ὁ μὲν πρῶτος κατασκευαστικὸς 20 καὶ ἀνατκευαστικὸς ὑποτέρωθεν, ὁ δὲ δευτερος καὶ ὁ τέταρτος ἀπὸ μὲν τοῦ μᾶλλον ἀνατκευαστικοί. ἀπὸ δὲ τοῦ ἡττου κατασκευαστικοί. ὁ δὲ τρίτος μόνον ἀνατκευαστικός. ἐπιεγράψει δὲ σὺ τις εἰ πάντως ἐπεισθαι δεῖ τοῖς συγκριτικοῖς τὰ ἀπλά· διοκεῖ γάρ ἐπὶ τινων μὴ ἐπεισθαι· μᾶλλον γάρ καὶ ἡττου ἀπὸ βαρύς, οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς βαρύς, καὶ γῆ μᾶλλον καὶ ἡττου 10

1 ἐπειτα om. a 2 ξτι aP ἀν B ἀποδεδόμενον B ὑπάρχει B 3 ἀπεδόθη
om. B ὑπάρχῃ scripsi: ὑπάρχει libri 3. 4 αὐτοῦ ἰδέα B: fort. ἰδέα αὐτοῦ *(τούτου)*
4 ἐστιν ABP: ἢ a οὐ deletum P? ἢ aAB λέγηται a 5 αὐτανθρώπου B
ante ἰδέα add. ἢ a τοῦ ἀνθρώπου a: ὁ ἀνθρώπος P 6 οὗτοι — ἀνθρώπος ABP: οὐ
καθὸ ἀνθρώπῳ a ταῖς om. B 7. 8 οὐκ — πάλιν δὲ aN: οἷον ABP 8 τῷ αὐτοζῷφῳ
ὑπάρχει a 9. 10 ὑπάρχει — συγκείσθαι aN: om. ABP 10 δὲ aN: om. ABP
11. 12 πλείστοις — σώματος om. A 11 τῷ αὐτοζῷφῳ scripsi: τῷ αὐτοζώῳ BP: τὸ τὴν
ἰδέαν τοῦ ζώου λέγουν τὸ αὐτοζῷφον a 12 post ψυγῆς add. τε B ἐπειται μὲν γάρ
ζῶσ aN: ζῶσ μὲν γάρ ἐπειται BP et omisso μὲν A post συγγωρεῖται add. γε a
14 post καὶ add. τοῦ A(D) 15 ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττου P: om. aAB ante τῶν
add. ἐκ a τοιούτων om. a ὑποθέσεων B post τοῦ alterum add. τε a
16 ἐλάχιστα καὶ ἡκιστα B οὕτως et ἐπὶ addidi 17 ἢ a: καὶ ABP ἀπλῶν a
οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν om. B 18 τέσσαρες *(τέτταρες B)* δέ (om. B) εἰσι τόποι οἱ ABP: τέσσα-
ρες τόπους παραδίδωσιν a 19 Εν περὶ δύο, δύο περὶ ἑνός BP: δύο περὶ ἑνός καὶ ἐν περὶ¹
δύο aA πρῶτος om. B 20 ὑποτέρωθεν καὶ ἀνατκευαστικός P 22 μόνος B
ἀνατκευαστικός AP: κατασκευαστικός aB ἐπεισθαι P 23 ὑπό P 24 ἀπὸ aB:
δεῖ AP γῆ aB: γάρ AP

κούφη (, οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς κούφη). ἦ δὲ πούτων οὐδὲ ἐπεται τῷ κατὰ σύγχρισιν τὸ ἀπλῶς, ὅτι μὴ κυρίως ἐπ’ αὐτῶν λαμβάνεται τὰ κατὰ σύγχρισιν λεγόμενα, τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον, ἀλλ’ ὄμωνύμως· ὡς γάρ ἐν τούτοις μᾶλλον, ἀπλῶς δὲ εὑ. τοῖς δὲ παραδείγμασι [τούτοις] καὶ ἐπὶ τῶν τόπων τούτων 5 κοινότερον κέχρηται· ἐπὶ γάρ οὐσιῶν, αἱ οὐκ ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον, πεποίηται τὸν λόγον. εἴη δὲ ἀν οἰκείότερον ἐπὶ ἡδονῆς καὶ ἀγαθοῦ 15 τὸν λόγον πεποιησθαι· εἰ γάρ η μᾶλλον ἡδονὴ μή ἐστιν μᾶλλον ἀγαθόν, οὐδὲ αἱ ἄλλαι. ὄμοιώς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν τε ἀνασκευαστικῶν καὶ τῶν κατασκευαστικῶν.

10 p. 138a4 Δεύτερον ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ μᾶλλον τοῦ μᾶλλον.

Ὄσον μὲν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ τόπου τὸ αὐτὸν οὗτος δόξει λέγειν τῷ φύλανοντι εἰρῆσθαι· οὐ μὴν οὕτως ἔχει, ὡς διὰ τῶν παραδειγμάτων ἔδειξε. τότε μὲν γάρ η σύγχρισις η κατὰ τὸ μᾶλλον ην αὐτῶν πρὸς αὐτὰ συγ- 20 κρινομένων τῶν λαμβανομένων ἴδιων τε καὶ ὅν ἴδια. ζητουμένου γάρ τοῦ 15 εἰ τὸ κεχρῶσθαι ἴδιον σώματος, ἑκάτερον αὐτῶν κατὰ τὸ μᾶλλον λαμβάνοντες, εἰ μὴ τὸ ἔτερον τοῦ ἔτέρου ἴδιον ἦν, ἀνηροῦμεν καὶ τὸ ἀπλῶς τοῦ ἀπλῶς ἴδιον εἶναι. νῦν δὲ οὐκ αὐτῶν τὴν ἐπίτασιν πρὸς αὐτὰ λαμβάνει κατὰ τὸ μᾶλλον, ἀλλὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· εἰ γάρ τὸ μᾶλλόν τινι ὑπάρχον μή ἐστιν ἴδιον ἐκείνου, οὐδὲ δὲ ἥπτον ὑπάρχει. καὶ εἰσὶν οὗτοι οἱ 25 20 τόποι οἱ αὐτοὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τε καὶ ἥπτον κυρίως, ὃν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον εἰσιν ἀνασκευαστικοί, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἥπτον κατασκευαστικοί. πρῶτον δὲ δύο τινὰ πρὸς δύο σχέσιν ἔχοντα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον διαφέρουσαν λαμβάνει.

p. 138a13 Τρίτον ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ οὖ μᾶλλόν ἐστιν ἴδιον.

25 Οἱ μὲν πρῶτοι τόποις ἑνὸς πρὸς ἓν ἐποιεῖτο τὴν σύγχρισιν, οἱ δὲ δεύ-

1 οὐ μὴν καὶ ἀπλῶς κούφη addidi τούτω B τῷ AP: τὸ B: τῶν α
2 τὸ] τῷ B 3 τούτοις AP: τοιούτοις B: τοσούτοις α 4 δὲ om. B τούτοις
delevi 5 τὸ om. B 7 μᾶλλον ἀγαθὸν BP: inv. ord. αΑ 8 ὄμοιώς καὶ
P: inv. ord. αAB τε om. A 8. 9 ἀνασκευαστικῶς—κατασκευαστικῶς α
10 δεύτερον—φύλανοντι (12) initio paginae perierunt in P εἰ τὸ κτλ. om. α 11 μὲν
om. α οὗτος scripsi: τοῦτο libri δοξάζει B 12 φύλαντι α δείκνυται α
13 τὸ om. B ἦν αΝ: ἐστὶν ABP αὐτῷ (ante πρὸς) α 14 ὁν ἴδιων P
15 ἑκάτερα Α 15. 16 λαμβάνοντες P: λαμβάνονται Α: λαμβανόμενον B: ἐλαμβά-
νετο α 16 ante εἰ add. τὸ μᾶλλον σῶμα ABP post εἰ add. γάρ α
ἦν αΝ: om. ABP ἀνηρεῖτο α τὸ — τοῦ αΑ: τοῦ — τὸ BP 17 λαμβάνει
Α: λαμβάνομεν αΒ: compend. DP 18 κατὰ scripsi: καὶ libri post ἀλλὰ add.
καὶ B 18. 19 ὑπάρχοι α 19 ἐκείνου ἴδιον P δ scripsi: φ libri εἰσὶν
αAP: ἐστὶν BD 19. 20 οἱ τόποι οὗτοι D 20 τοῖς] τῶν B 20. 21 μὲν ἀπὸ
τοῦ om. P 21 οἱ δὲ — κατασκευαστικοί om. B κατα— corr. ex ἀνα—, ut vi-
detur, P¹ 22 τὸ alterum ad: om. ABP 23 διαφέρουσαν ΑD: διαφέροντα aBP:
24 post τρίτον add. δὲ P Arist. cf. vs. 10, p. 415,6 ἐστιν ἴδιον om. α 25 ἐν aP:
ἔνα ABD ἐποιήσατο P

τερος δυσὶν πρὸς δύο· οὗτος δὲ ἐνδέ πρὸς δύο, καὶ ἔστιν ἀνασκευαστικὸς 30 μόνον. εἴτε γὰρ οὐ μᾶλλον ἔστιν ἴδιον, μή ἔστιν ἴδιον, εἴτε ἔστιν, οὐκ ἔσται ἴδιον οὐ (ἥττόν) ἔστιν ἴδιον· οὐ γάρ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τόπος ἀνασκευαστικός ἔστιν, οὐ κατασκευαστικός· καὶ ἔστιν ἀδύνατον τὸ αὐτὸν πλειόνων ἴδιον εἶναι· οὐδὲ οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἥττόν ἔστι κατασκευαστικός.

p. 138a21 Τέταρτον ἀνασκευάζοντα μέν.

Τέταρτον τόπον ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον παραδίδωσι καὶ ἀνασκευαστικὸν καὶ κατασκευαστικὸν δύο τινῶν πρὸς ἓν ἐχόντων τὴν τὸ μᾶλλον σύγκρισιν.

10 p. 138a30 Ἔπειτα ἐκ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων.

35

Παραδίδεις τοὺς ἀπὸ τοῦ μᾶλλον τε καὶ ἥττον τόπους μέτεισιν ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων. οὐκ εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ αὐτοὶ οἵ τις γόη ἀπὸ τῶν ὁμοίως ἐχόντων παρέδωκεν· ἐκεῖνοι μὲν γάρ ἥσαν ἀπὸ τῶν ὁμοίως ἐχόντων πρός τινα ἄλλα κατὰ ἀναλογίαν λαμβανόμενοι, οὗτοι δὲ 15 ἀπὸ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων τισίν· ἐρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς αὐτῶν τὴν διαφοράν. οἱ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον τέσσαρες ἥσαν, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν 40 ὁμοίως ὑπαρχόντων τρεῖς, οὓς ἐκμήσεται· ὅν καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προβλήματα τόποις ἐμνημόνευσεν. εἶπε δὲ οὗτοι ή μὲν κατὰ τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον σύγκρισις καὶ αὐτῶν πρὸς αὐτὰ γίνεται, οὐ 20 μόνον πρὸς ἄλληλα, ή δὲ ὁμοίότης ἐν πλείσι μόνον. πρῶτον μὲν οὖν λαμβάνει τόπον ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἀνασκευαστικὸν καὶ κατασκευαστικόν, εἰ δύο τινὰ δύο τισὶν ὁμοίως ὑπάρχει, δεύτερον δὲ ὁμοίως πρὸς ἄμφω γρήγορον, εἰ δύο τινὰ ἐνί τινι ὁμοίως ὑπάρχει, τρίτον δὲ ἀνασκευαστικὸν μόνον, εἰ δὲ δύο τισὶν ὁμοίως ὑπάρχει.

1 δυοῖν scripsi: δύο libri   3 ἥττόν ex Arist. addidi   γάρ post μᾶλλον collocat D   4 ἔστιν D: οὗτοι αΛΒΡ   5 εἰναι ἴδιον αΛ   ἔστι om. D   6 post τέταρτον add. ή Arist. (om. Du) cf. p. 414,10. 24   7 τέσσαρες τόπους A: τέταρτον om. D παραδίδωσι post τόπον collocat P   7. 8. ἀνασκευαστικὸς καὶ κατασκευαστικὸς A 8 ἐχόντων πρὸς ἓν B   τὸ om. BD   10 lemma om. P   11 παραδίδεις—ὑπαρχόντων (12) om. BP   ἀπὸ τοῦ AD: κατὰ τὸ α τε αΑ: om. D μέτεισιν D: πρόσεισιν αΑ   12 καὶ οὗτοι οὖν εἰσὶν οὗτοι οἱ τόποι P   οἵ τις D: οὓς ABP: ἐκεῖνοι οὓς α 13 παρέδωκεν—14 ἐχόντων om. BD   παρέδωκεν (scil. c. 7 p. 136v 33 sq.) αΑ: παραδέδωκεν P   14 πρός corr. ε παρ B   τι, omisso ἄλλα, α 15 ἐρεῖ] p. 138v 23 αὐτῶν] αὐτὴν P   16 οὖν om. B   τέταρτοι P: δεῦτον D   ἥσαν αBP: εἰσὶν A: spatium 5—6 lit. D   17 post οὓς add. καὶ BP   ἐν τοῖς superser. P²   πρὸς τὰ om. αΑ post ἀπὸ add. τῶν α 18 προβλήματα B: προβλήματος A: προβλήματων α: compend. D: om. P   ἐμνημόνευσεν] II 10 p. 115v 15—24   19 τε om. BP   πρὸς] καὶ B αὐτὰ αΑΡ   20 οὖν P   22 ὑπάρχει ὁμοίως αΛ   22. 23 δεύτερον —ὑπάρχει om. BP   23 δύο] δεύτερων A   τινὰ D: om. αΛ   24 post ὑπάρχει add. ιστέον οὗτοι διαφέρουσιν οἱ ἀπὸ τοῦ ὁμοίως τόποι τῶν ἀπὸ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων ἐκείνων. ἐκεῖνοι μὲν γάρ ἥσαν ἀπὸ τῶν ὁμοίως ἐχόντων πρός τινα κατὰ ἀναλογίαν· οὗτοι δὲ ἀπὸ τῶν ὁμοίως ὑπαρχόντων τισὶ. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἐκεῖνοι μὲν κατὰ ἀναλογίαν, οὗτοι δὲ κατὰ ὑπαρξίαν A

p. 138^b6 Δεύτερον δὲ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ τὸ ὄμοιώς ὁν ἔδιον
αὐτοῦ μὴ ἔστιν ἔδιον.

Ἐν τούτῳ θεωρεῖ, εἰ δύο ἔδια ὄμοιῶς ἐνὶ ὑπάρχει ἡ μὴ ὑπάρχει,
καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ μὴ ὑπάρχειν τίθησι παράδειγμα σαφές, τὸ δρᾶν καὶ τὸ
5 ἀκούειν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπάρχειν ἀσαφές. ἔστι δ' ὁ λέγει τοι-
οῦτον· | εἰ ὄμοιώς ἔστι τὸ ψυχῆς ἔδιον τὸ μέρος αὐτῆς ἐπιμυη- 204
τικὸν εἶναι πρώτου καὶ λογιστικὸν ὡσαύτως μέρους πρώτου, εἴη δὲ
ἔδιον αὐτῆς τὸ λογιστικὸν μέρους πρώτου. ὕσπερ καὶ τὸ ἐπιμυητικὸν μέ-
ρους πρώτου ἔδιον αὐτῆς. τὸ δὲ τῆς ψυχῆς πρώτου μέρους εἶναι καὶ τὸ
10 ἐπιμυητικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν ἐν τοῖς παραδείγμασιν ἔλαβεν, ὅτι καὶ ἀνθρώ-
που ἔδιον ἔστιν ὅτε τις λέγει τὸν μὲν θυμικὸν εἶναι τὸν δὲ ἐπιμυητικόν, 5
ἄλλον οὐ πρώτου.

p. 138^b16 Τρίτον δὲ ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ οὖ ὄμοιώς ἔστιν ἔδιον.

Εἰ ἐν δύο τισὶν ὄμοιῶς ὑπάρχει, οἷον ἐπεὶ ὄμοιῶς ἔστιν ἔδιον
15 τὸ καίειν φλοιγὸς καὶ ἀνθρακος * * * * *, διὰ μὴ οἶν τε τὸ αὐτὸν
πλειόνων ἔδιον εἶναι, ἀλλ' ἐν φι τοῦ ἐπέρου αὐτῶν δείκνυσιν ἔδιον δὲν, ἀμα
ἀν δείκνυσιτο διὰ μηδὲ ὄμοιῶς ἀμφοτέροις ὑπάρχει.

p. 138^b27 Ἐπειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰ δυνάμει τὸ ἔδιον ἀπο-
διδούς.

20 Εὕ τις ἔδιον τινος ἀποδιδούς πρὸς δύναμιν, τουτέστι κατὰ δύναμιν 10
αὐτοῦ ἀποδιδούς (κατὰ δύναμιν δέ ἔστι τὸ ἐπιστήμης φέρε εἰπεῖν δεκτικόν,
τὸ γελαστικόν, καὶ ὅσα οὐ κατ' ἐνέργειαν πάρεστι τῷ πράγματι, ἀλλὰ λέ-
γεται αὐτοῦ ἔδια τῷ δύνασθαι ἐν αὐτῷ γένεσθαι), εἰ δή τις ἔδιον τινος

1. 2 lemma om. a   1 δὲ om. D(B)   μὲν om. A   post ὄμοιώς add. ὡς A
δὲ post αὐτοῦ collocat A: om. D(u)   2 αὐτοῦ post ἔδιον collocat Arist. (etiam ante μὴ
habent AB)   3 ἐν τούτῳ — ἔδιον αὐτῆς (9) aN: εἰ δύο ἐνὶ ὄμοιῶς ὑπάρχει, οἷον ἐπεὶ
ὄμοιῶς ἔστιν (ἔστιν om. B) ἔδιον ψυχῆς τὸ μέρος (μέρος BD Arist.: μέρους AP et
Arist. codicum B, pr. A) αὐτῆς (αὐτοῦ εἶναι A) ἐπιμυητικὸν εἶναι καὶ λογιστικὸν
πρώτου (πρώτως B) πάλιν ABDP   7 post πρώτου prius add. ἔησον μέρους πρώ-
του N   9 δὲ a (τὸ δὲ — 17 om. N): om. ABDP   καὶ aB: om. AD   10 τὸ
D: om. aΛΒΡ   λογικὸν B   11 ἔστιν a: om. ABDP   τὸ — τὸ a   θυμη-
τικὸν B   ἐπιμυητικὸν A   12 ἀλλο· οὐ P   13 δὲ AP, superser. B, Arist.: om.
aD   οὐ μᾶλλον P: οὔτως a   14 δύο τισὶν ἐν D   15 κατειν] ζεῖν B
supple εἰ φλοιγός ἔστιν ἔδιον, οὐκ ἀν εἴη ἔδιον ἀνθρακος   τὸ alterum om. aB
16 immo δείκνυται   17 ἀν δείκνυται AD   θλως aP   ἀμφότερα aP: com-
pend. A   18. 19 εἰ δυνάμει τὸ ἔδιον lemma in a   20 τινος om. a   πρὸς] εἰς B
20. 21 τουτέστι — ἀποδιδούς om. a   21 φέρε εἰπεῖν aN: om. ABDP   post δεκτικὸν
et post γελαστικὸν add. εἶναι a   22 καὶ aN: om. ABDP   οὐ ABD: μὴ a: om. P
πάρεστι BDP: πάλιν ἔστι A: λέγεται εἶναι a   23 ἔδια ABD: ἔδιον aB   τὸ B
αὐτῷ ABD: ἐκάστω aB

ἀποδιδούς πρὸς δύναμιν ἀποδίδωσι τὴν δύναμιν ταύτην πρός τι, ή δύναται καὶ μὴ εἰναι ὄντος αὐτοῦ οὐδὲν ἀπεδόθη, μὴ ἐνδεχομένης τῆς δύναμεως ταύτης ὑπάρχειν τῷ μὴ ὄντι οὐγὰ οὐγῶς ἔσται τὸ ὕδωρ ἀποδίδωσι.

5 p. 138b31 Τὸ γάρ τοιοῦτον ὕδωρ οἷον ἀναπνεῖσθαι ἀναπνευστόν
ἔστι.

〈Ἐπεὶ ἀναπνευστόν ἔστι〉 τὸ οὖν τε ἀναπνέεσθαι, καὶ ἐπεὶ τὸ ἀναπνέεσθαι πεφυκής ὑπό τινος ἀναπνέεται, πᾶν δὲ τὸ ἀναπνέον ζῷον, πρὸς ζῷον ἀνεῖ τὸ ἀναπνευστὸν λεγόμενον ὕδωρ, ή ἀπεδόθη τοῦ ἀέρος. εἰ δὲ 10 τὸ ἀναπνευστὸν πρὸς τὸ ἀναπνέον λέγεται, εἰ μὴ εἴη τὸ ἀναπνέον, οὐδὲ ἀν τὸ ἀναπνευστὸν ἔτι εἴη. εἰ οὖν μὴ ὄντος τοῦ ζῷου ἀέρα μὲν ἐνδέχεται εἶναι, τὸ δὲ ἀναπνευστὸν οὐκέτι μὴ ὄντος τοῦ ἀναπνέοντος αὐτό, οὐκ ἀν εἴη τοῦ ἀέρος ὕδωρ τὸ ἀποδεδομένον, εἴ γε δεῖ μὲν τὸ ὕδωρ σύγχριστον εἶναι καὶ δεῖ ὑπάρχειν τῷ οὖν ἔστιν ὕδωρ.

15 p. 139a1 Κατασκευάζοντα δὲ εἰ τῇ δυνάμει ἀποδιδούς τὸ ὕδωρ.

Ὅταν μὴ ὄντος τούτου, πρὸς δὴ δύναμις ἀποδέδοται, μηδὲ δὴ δύνα-²⁵
μις ἔτι σώζεται τοῦ πράγματος οὐδὲ τὸ ὕδωρ ἀποδέδοται, οὐ καλῶς τὸ
ἀποδημέν. ἀν δὲ καὶ μὴ ὄντος τοῦ πρὸς δὴ λέγεται δὴ δύναμις, ἔτι μένη τὸ
πρᾶγμα ἐν τῇ δυνάμει, τότε καλῶς ἀν εἴη τὸ κατὰ δύναμιν ὕδωρ ἀπο-
20 δεδημένον. τοῦ μὲν γάρ ἀναπνευστὸν εἶναι τὸν ἀέρα δὴ δύναμις ἐν ἄλλῳ

1 ἀποδέδωκε aB   2 ὄντος—3 τῷ μὴ om. P   5 τὸ — ὕδωρ om. aB   post οἷον add. τῷ a
3 ὄντι om. A   4 ἐνδεχομένως B   5 τὸ — ὕδωρ om. aB   post οἷον add. τῷ a
7 ἐπεὶ —ἔστι addidi   τὸ οὖν τε scripsi: οἷον τότε ABDP: haec et ἀναπνέεσθαι om. a
8 τὸ om. aP   9 δὲ ἀπεδόθη — 13 ἀποδεδομένον ABDP: ὁ γάρ εἰπὼν ὕδωρ εἶναι ἀέρος
τὸ ἀναπνευστὸν εἶναι πρὸς δύναμιν ἀπέδωκε τὸ ἀναπνευστόν, τουτέστιν, δεῖται ἐνδέχεται ζῷου
μὲν ὄντος ἀναπνέεσθαι τὸν ἀέρα, μὴ ὄντος δὲ ζῷου εἶναι μὲν τὸν ἀέρα μὴ ἀναπνέεσθαι δέ,
εἴ γε (εἴ γε—ἔτι εἴη om. N) τὸ ἀναπνευστὸν πρὸς (20) τὸ ἀναπνέον λέγεται. εἰ δὴ μὴ εἴη τὸ
ἀναπνέον, οὐδὲ ἀν τὸ ἀναπνευστὸν ἔτι εἴη. ὥστε οὐ καλῶς ἀπέδωκε τοῦ ἀέρος ὕδωρ εἶναι τὸ
ἀναπνευστόν· τὸ γάρ ἐνδεχομένως δην οὐκέτι ἔστιν ἐνδέχεται γάρ καὶ μὴ εἶναι· τὸ δὲ μὴ
ἀεί δην ὕδωρ ἀπέδωκεν οὐ καλῶς aN   δὲ om. P   δὲ A: om. BDP
11 δὴ B   τοῦ om. A   11. 12 ἐνδέχεται ADP: ἐνδοξον B   12 τὸ δὲ ἀναπνευ-
στὸν οὐκέτι superscr. B: καὶ D: om. AP   αὐτὸς AP: αὐτόν BD   13 ἔτι (pro εἴη)
τοῦ ἀέρος in spatio vacuo relicto P³   εἴ γε δεῖ] δεῖ γάρ a   τὸ μὲν A: τὸ a
14 τῶ A: τοῦ aBDP   15 τῇ ABD Arist.: τοῦ P: τις a   ἀποδιδούς τὸ ὕδωρ
om. a   16 δταν — p. 418, 4 φυλάττειιi hoc transposui: post p. 419, 2, praeposito
εἰς τὸν (τὸ A) πρὸ αὐτοῦ. δται, collocant ABDP: post p. 418, 16, praeposito εἰς τὸ αὐτὸν
δται, collocat a: om. N   δταν — ἀποδαθέν (18) om. A   δταν aP: εἰ ἔσται D: ἔσται
B cf. n. ad p. 382, 25   μηδὲ—ἀποδέδοται (17) om. D   17 σώζεται scripsi: σώζεται
aBP   18 καὶ om. a   μένει aAP   19 πρᾶττον A   20 ἀναπνευστικὸν B
ἐν ἄλλῳ—δύναμις (p. 417, 2) om. B

ἐστίν, τῷ ζῷῳ, δὲ ἔστι καὶ μὴ εἶναι· τοῦ δὲ τὸ δύναμις ἐν παθεῖν ἢ ποιῆσαι
ἡ δύναμις ἐν αὐτῷ καὶ μὴ δύντος τοῦ πάσχοντος ἢ ποιῶντος· τὴν γὰρ 40
ἐνέργειαν ἐμπεπόδισται μὴ δύντων ἐκείνων, τὴν δὲ δύναμιν ἐν ἑκατῷ
φυλάκεσσι. τοῦ μὲν (οὗ) πρὸς δὲ κατὰ δύναμιν ἀποδιδομένου λίσιον παρά-
5 δειγμα παρέθετο, οὐκέτι δὲ καὶ τοῦ πρὸς μὴ δὲ ἐνέργειμένου μέντοι καὶ 25
μὴ δύντος αὐτῷ ὑπάρχειν. εἴη δὲ ἂν τοῦτο, εἰ τις ὅλης λέγοι λίσιον τὸ τῶν
ἐναντίων δεκτικόν· κανὸν γὰρ μὴ ἐνέργειά ὅλη λαμβάνηται, ἀλλὰ δυνάμει
ὑπάρχει αὐτῇ τὸ κατὰ δύναμιν ἀποδεδομένου λίσιον.

[Κατασκευάζοντα δέ, φησί, δεῖ σκοπεῖν. εἰ τὸ δυνάμει λίσιον ἀπέδωκεν
10 ἢ πρὸς δὲν ἢ πρὸς μὴ δύνην, ηὔτοι τὴν ὅλην, ἐνδεχομένης τῆς δυνάμεως. 30
ζῆτοι τοῦ δυνάμει, καὶ τῷ μὴ δύντι ὑπάρχειν, ὅπερ ἔστιν ἡ δύλη· ἡ
γὰρ δύλη μὴ δὲν διὰ τὸ εἶναι πάντα δυνάμει καὶ μηδέν τι εἶναι ἐνέργειά.
εἰ οὖν ἀποδοίη τις τῇ δύλῃ λίσιον τὸ δεκτικήν εἶναι πάντων (δυνάμει γάρ
δεκτική ἔστι πάντων, εἰπερ τινὸς τῶν ὄντων οὐκ ἔστιν). ἢ εἰ ἀποδοίη τοῦ
15 δύντος λίσιον τὸ δυνατὸν παθεῖν ἢ ποιῆσαι (πᾶν γὰρ τὸ δὲν δυνατὸν ἢ
παθεῖν ἢ ποιῆσαι), καλῶς ἀποδέδωκε τὸ λίσιον ἐκατέρου.]

p. 139a9 "Επειτα ἀνασκευάζοντα μὲν εἰς ὑπερβολὴν τέθεινε τὸ λίσιον.

Τουτέστιν ὑπερθετικῶς. εἰ γὰρ δεῖ τὸ λίσιον μόνῳ τε ὑπάρχειν καὶ
συναναιρεῖσθαι αὐτῷ ἀναιρουμένῳ, τὸ δὲ καὶ ὑπερβολὴν λεγόμενον οὐ
20 συναναιρεῖται ἀναιρουμένῳ τῷ τὴν ὑπερβολὴν ἔχοντι διὰ τὸ τούτου ἀναι-
ρεῖσθαις ἄλλο γίνεσθαι ἐν τῇ ὑπερβολῇ τὸ μετ' ἐκεῖνο δόν, εἰ δὲ τοῦτο,

1 δὲ ἔστι καὶ μὴ εἶναι scripsi cf. p. 417,11 (πέφυκε γάρ τὸ ζῷον καὶ μὴ εἶναι Leo): δὲ (ῷ A) μὴ
ἔστι AD: μὴ εἶναι P: εἶναι a τὸ om. a 2 καὶ ABP: καὶ AD 3 ἀπόδισται A: ἔκ-
πεπόδισται a μὴ δύντων ἐκείνων om. B 4 ἑκατῷ B: αὐτῷ aADP 5 οὖν addidi
ἀποδεδομένου B 5 παρέθετο. οὐκέτι δὲ καὶ (καὶ D: om. ABP) τοῦ πρὸς (τὸ add. B)
μὴ (μὴ πρὸς A) δὲν ABDP: παρέθηκεν αὐτὸ τὸ δὲν τὸ δυνατόν (fortasse scribendum αὐτὸς
τὸ δὲν τὸ δυνατὸν) παθεῖν ἢ ποιῆσαι, τοῦ δὲ πρὸς μὴ δὲν οὐδαμῶς aN ἐνδεχομένου P:
ἐνδεχόμενον aABD 6 δόντι BD: δόντος aP: δὲν δι' A αὐτὸ alp. ὑπάρχει ειP:
compend. A τούτῳ — 7 δεκτικόν] παράδειγμα τούτου ἡ ἀνείσθεις δύλη δεκτική οὖσα τῶν
ἐναντίων aN λέγοι D: λέγει BP: compend. A 7 post δεκτικόν add. ἔστι A
γάρ om. D ἐνέργεια ABD: ἐνὸς γένους P: ἐνὸς γένους ἐνέργειά ἡ α λαμβάνεται A
8 ὑπάρχη D: ὑπάρχει a ἀποδεδόμενον aAB: ἀποδιδόμενον DP 9—16 aN
14 εἰπερ scripsi cf. p. 386,5: ὥπερ aN 16 ἀποδέωκε N: ἀπέδωκε a 17 lemma
om. aD ὑπερβολῶν A(D) 18 τουτέστιν ὑπερθετικῶς P: om. a εἰ γὰρ δεῖ
a: εἰ δεῖ AD: εἰ δῆ B: εἰδει P ὑπάρχει B: ὑπάρχον P 19 αὐτῷ aD: αὐτῷ

ABP ἀναιρουμένῳ scripsi: ἀναιρουμένῳ aABP: συναναιρόν D δὲ om. P
20 ἀναιρουμένῳ om. a τὸ om. P 21 ἀλλὰ γίνεται P ἐκείνου D: ἐκείνον a
εἰ δὲ — p. 419,9 ABDP: εἰ τις μεθ' ὑπερβολῆς ἀποδοίη τινὸς λίσιον, οὐ καλῶς ἔσται ἀποδεδωκώς·
συρβατίνει (45) γάρ, φησί, καθ' οὐ δέ λέγοις οὗτος τοῦ λίσιον, ἤγουν τὸ ὑπερθετικόν, λέγεται, μὴ
ἄλληθεύειν καὶ (κατὰ N) τὸ ὄνομα τοῦ λίσιον. ἀναιρεθέντος γάρ τοῦ ὑποκειμένου οὐ συναναι-
ρεῖται τὸ ὑπερθετικόν λεγόμενον λίσιον, οὓς εἴρηται· οἷον ἔστω ἀποδοθὲν τὸ κουφότατον εἶναι
πυρός· ἀλλ' οὐκ ἔσται καλῶς ἀποδεδομένον· ἀναιρεθέντος γάρ τοῦ πυρὸς ἔσται τὸ κουφότατον
ἐν τῷ ἀέρι aN fortasse δῆ

οὐ καθ' οὐ δὲ λόγος [ἥτοι τὸ ἔδιον], καὶ τὸ ὄνομα, καὶ οὐκ ἔσται ἔδιον τὸ
οὖτες ἀποδούμεν.

Φθιρέντος γάρ τοῦ πυρὸς ἔσται τι ἄλλο γινόμενον ἐν ὑπερβολῇ,
τὸ μετ' ἔκεινον. ἔστω δὴ τοῦτο καθ' ὑπόθεσιν δὲ ἀκρίβεια. εἰ δὲ τοῦτο,
ἢ συμβαίνει διτὶ οὐ καθ' οὐ δὲ λόγος, καὶ τούνομα· τὸ μὲν γάρ κουφότατον
λέγεται κατὰ τοῦ ἀέρος, τὸ δὲ πῦρ, οὐ πῦρ τῆς φύσης ἢν ἔδιον τὸ
κουφότατον, οὐ λέγεται κατὰ τοῦ ἀέρος. ὥστε συμβαίνει τι ἀτοπὸν ἐκ
τοῦ ὑπερθετικῶν ἀποδούμενοι τὸ ἔδιον. τὸ μὴ καθ' οὐ τὸν λόγον, λέγεσθαι
καὶ τούνομα.

1 ἥτοι τὸ ἔδιον delevi   ἔσται BP: ἔστει AD   3—9 Λ: om. BDP   ante φθι-
ρέντος add. ἄλλως A; supple lemma p. 139a14 οἶον εἴ τις ἀποδούῃ τοῦ πυρὸς ἔδιον σῶμα
τὸ κουφότατον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΤΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ 205
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

Διδάξας ὁ Ἀριστοτέλης περὶ τῶν γενικῶν καὶ ἴδιων προβλημάτων,
καὶ πρὸ αὐτῶν δὲ ὄμοιώς περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, καὶ τοὺς 5
ὅ τόπους τούς τε κατασκευάζοντας ὅτι τόδε γένος ἐστὶ τοῦδε ἢ ἔδιον ἢ συμ-
βέβηκε τῷδε καὶ αὖθις ἀνασκευάζοντας καὶ δεικνύντας ὅτι οὐκ ἐστὶ παρα-
δούς, νῦν διδάσκει καὶ περὶ τῶν ὄρικῶν, οὐχ ὅτι τί ἐστιν ἡ φύσις τοῦ
ὄρου, καὶ εἰ ἄρα πλειό γένη δεῖ ἐν τῷ ὄρισμῷ παραλαμβάνεσθαι μίαν δὲ
ὄνταφοράν ἢ τούναντίν, καὶ τίνων ἐστιν ὄρισμός, ὅτι τῶν οὐσιωδῶν κυρίως, 10
10 κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τῶν συμβανόντων (περὶ γάρ πάντων τούτων
ἔδιδαξεν ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά, καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀποδεικτικῆς
περὶ τοῦ εἰ δεῖ τῶν ὄρισμῶν ἀποδεῖξιν γίνεσθαι), ἀλλ᾽ εἰ δὲ παραδόμενός
τινι ὄρος ὄρος ἐστὶν αὐτὸν ἢ οὐκ ἐστι· περὶ τούτου γάρ ἐστιν ἡ πρόθεσις
αὐτῷ ἐν τῷ παρόντι τῶν Τοπικῶν βιβλίων.

15 p. 139 a 24 Τῆς δὲ περὶ τοὺς ὄρους πραγματείας.

Τῆς πραγματείας, φησί, τῆς περὶ τοὺς ὄρους, ἥτοι τῆς 15
περὶ τὰ ὄρικα προβλήματα, μέρη εἰσὶ πέντε· πέντε γάρ εἰσι, δι'
ῶν ἐπιχειροῦμεν κατασκευάζειν ὅτι τόδε ἐστὶν ὄρισμός τοῦδε, καὶ
αὐτὸν τούναντίον ἀνασκευάζειν ὅτι δὲ ἀποδοθεῖς ὄρισμός οὐ καλῶς ἀπο-
20 δέδοται.

1 Ἀλεξανδρου ἀφροδισιέως εἰς τὸ ἔκτον τῶν τοπικῶν ἐξήγησις inscribit A, omissio
ἐξήγησις a, pro ἐξήγησις exhibens Ἀριστοτέλους ὄπόρνημα P: Ἀλ. ἀφρ. σχόλια εἰς τὸ
ἔκτον τῶν τοπικῶν βιβλίων ἀριστοτέλους D: Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ ἔκτον τῶν τοπι-
κῶν B 3 — 421, 13 τὸ γένος αὐτῆς aN 11 ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσ.] velut
VII 4 sqq. ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀποδεικτ.] c. 4 — 12 17 πέντε ἐστίν Arist.
(inv. ord. CPeupqf)

p. 139^a25 Ἡ γάρ δλως οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν. καθ' οὐ τοῦνομα, καὶ καὶ τὸ λόγον.

Ἡ γάρ δεῖ ἐπιχειρεῖν καὶ δεικνύναι ὅτι οὐδὲ δλως ἡ ἀποδοθεῖς ὁρισμὸς τὴν φύσιν τοῦ ὁριστοῦ σημαίνει. ἀλλ᾽ ἀλλο τί ἔστιν (εἰ γάρ τὸ 20 5 ζῷον λογικὸν θνητὸν ὁρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔστιν, ὑφελεῖ καὶ κατὰ παντὸς ἀνθρώπου κατηγορεῖσθαι καὶ καθ' οὐ τὸ ὄνομα κατηγορεῖται. ἦρουν τὸ ὑπὸ τοῦ ὄντος ὄντος ὀγκούμενον, ἡ ἀνθρωπος, καὶ κατὰ τοῦ Σωκράτους κατηγορεῖσθαι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου οὐκεῖν τῷ Σωκράτει καταφαίνεσθαι). Ἡ δοκτος γένους τοῦ ὁριστοῦ οὐκ ἔθηκεν εἰς 10 τὸ γένος τὸν ὁρισμόν. ἢτοι οὐκ ἔλαβε τὸ γένος τοῦ ὁριστοῦ εἰς τὸν 25 ὁρισμὸν αὐτοῦ (οἷον εἴ τις τὴν ἐπιστήμην ὁριζόμενον εἶποι ‘ἐπιστήμη ἔστιν ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου’, ἀμαρτάνων ἐλέγχεται· οὐ γάρ ἔλαβεν ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ γένος αὐτῆς μάλιστα γάρ, φησί, τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ παραλαμβανομένων τὸ γένος δοκεῖ τὴν τοῦ ὁριζομένου 15 οὐσίαν σημαίνειν· ἐν γάρ τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται τὸ γένος, αἱ δὲ διαφοραὶ ὡς ποιήτης μᾶλλον. καὶ ὅτι πρῶτον τὸ γένος τὴν ἑκάστην οὐσίαν δείκνυσιν, χωρίζον αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν διαφόρων· ἀρχὴ γάρ τὸ 20 τοῦ ὅρου τὸ γένος. ἐξεργασίᾳ δὲ αἱ διαφοραὶ ἐσίκασιν. καὶ αἱ μὲν διαφοραὶ τῶν ὄντων καὶ συγγενῶν χωρίζουσι τὰ ὁριστόν. ὃν οὐκ οἶδον τε 25 γωρίσαι αὐτόν, εἰ μὴ πρότερον χωρισθεῖη τῶν ἀνομοίων καὶ ἐκτὸς τῆς φύσεως τοῦ ὁριστοῦ, δι ποιεῖ τὸ γένος), Ἡ δοκταν οὐκ ἴδιον τοῦ ὁριστοῦ ἀποδιδῷ τις τὸν λόγον, ὡς εἴ τις θείη ὁρισμὸν είναι τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον πεζῶν δίπουν· (οὗτος γάρ ὁ ὄρος οὐκ ἴδιος τοῦ ἀνθρώπου ἔστιν, ἐπεὶ οὐκ 30 ἀντιστρέψει· δεῖ δὲ τὸν ὁρισμὸν ἴδιον είναι τοῦ ὁριστοῦ καὶ ἀντιστρέψειν 35 ὥσπερ καὶ τὸ ἴδιον). Ἡ <εἰ> πάντα τὰ εἰρημένα πεποιηκάς, ἦρουν καὶ γένος οὐκεῖν λαβόν καὶ διαφορὰς προσθεῖς καὶ ἀντιστρέφοντα πρὸς τὸ ὁριστὸν τὸν ὁρισμὸν ἀποδούς, μὴ ὥρισται, τουτέστι μὴ κυρίως ἀπέδωκεν ὁρισμὸν ἀλλ᾽ ὑπογραφήν, μηδὲ εἰρήκε τὸ τί ἦν είναι, ἦρουν ἐδήλωσε τὴν φύσιν τοῦ ὁριστοῦ (ὅ γάρ εἰπὼν ζῷον ὁρθοπεριπατητικὸν 40 πλατωνικὸν φαλακρὸν προγραστηκὸν τὸν Σωκράτην πάντα μὲν ἐφύλαξεν ἢ εἴπομεν, ὁρισμὸν δὲ οὐκ ἐποίησεν ἀλλ᾽ ὑπογραφήν λαβόν τὰ συμβεβηκότα· διὸ οὐκ ἐδήλωσε τὴν φύσιν τοῦ ὁριστοῦ), καὶ τελευταῖον, εἰ 45 ὥρισται μέν, μὴ καλῶς δὲ ὥρισται, τουτέστιν εἰ ὁρισμὸς μέν ἔστιν ἡ ἀποδιδόμενος, μὴ οὐκεῖος δὲ ὃν τῷ πράγματι.

3 ἡ α: εἰ N 10 ὁριστοῦ N: ὁρισμὸν α 13 ante μάλιστα add. εἰστι γάρ τινὰ ὃν μὴ ἔστι γένος (γένη P) ὡς (om. P) τὰ γενικώτατα. εἰς τὸ ἥρτον ΑΒΔP cf. p. 444,2. 3 φησί aN: om. ABDP 14 παραλαμβανομένων aN: om. ABDP 16 post μᾶλλον add. λαβθάνονται α 17 αὐτὰ aA πάντων τῶν διαφόρων (sic) A: πάντων τῶν διαφερόντων a: πατῶν τῶν διαχορῶν ABDP 18 τὸ om. a ἐξεργασταίς P ἐσίκασιν αἱ διαφοραὶ a 19 ὄμοιών ABDP: οἰκεῖων a καὶ om. DP 20 εἰ μὴ πρότερον χωρισθεῖη aN: πρὸ ABDP τῆς] τοῦ a 21 δι ποιεῖ—34 aN 25 εἰ ex Arist. addidi cf. vs. 32 30 φαλοκρὸν a προγραστηκὸν N

p. 139a36 Εἰ μὲν οὖν μὴ ἀληθεύεται, καθ’ οὐ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος, ἐκ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός τόπων ἐπισκεπτέον.

Πέντε οὖσῶν, μᾶς ἀπηριμμήσατο. τῶν κατὰ τὰ δρικὰ προβλήματα 45 γινομένων ἀμαρτιῶν, τὰς μὲν προτέρας τρεῖς ἐκ τῶν κατὰ τὸ συμβεβηκός ὃ καὶ γένος καὶ ἴδιον παραδοθέντων τόπων ἐπιγιρεῖν δεῖ, φησίν, ἀνατακευάζειν, τὰς δὲ ὑστέρας δύο τόπων δεῖσθαι δύο ἴδιαν, οὓς καὶ ἔκτιθησι. διό φησιν | εἰ μὲν οὖν μὴ ἀληθεύεται, καθ’ οὐ τοῦνομα, καὶ ὁ λόγος, 206 ἤτοι εἰ οὐδαμῶς ὑπάρχει τῷ πράγματι ὃ ἀποδιմεῖς λόγος, δι’ ἐκείνων τῶν τόπων ἀποδείξουμεν. δι’ ὧν καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸ συμβεβηκός ἀπεδείκνυμεν.

10 οὖτοι γάρ τοῦ ὑπάρχειν τὸ τιθέμενον ἡσαν δεικτικοί, καὶ τὸ συμβεβηκός τῇ ὑπάρχει μόνῃ ἐχαρακτηρίζετο. ἦν γάρ συμβεβηκός τὸ μῆτρα γένος μῆτρα ὅρος μῆτρα ἴδιον (ἢ) ὑπάρχον δὲ τῷ πράγματι· οἷον δτι τὸ λευκὸν ὃ οὐχ ὑπάρχει τῷ Σωκράτει· καὶ γάρ ἐν ἐκείνοις η σκέψις καὶ η ἐξέτασις ἐγίνεται, πότερον ὑπάρχει τῷ Σωκράτει τὸ λευκόν η οὐχ ὑπάρχει. ὥσπερ 15 γάρ ἐκεῖ σπουδὴν ἔχομεν δεῖσαι δτι τῷ Σωκράτει οὐκ ἔστι τὸ λευκόν, ἐπει τοῦδε λευκός ἔστι. περιττέρω δὲ οὐ παλινπραγμονοῦμεν, η πάλιν δτι ὑπάρχει, οὗτος ἀρκεῖ ἡτιν καὶ εἰ δεῖσθαι δτι τὸ ‘οὐσία ἄψυχος ἀναίσθητος’ οὐχ ὑπάρχει [ὅρισμὸς] τῷ ἀνθρώπῳ (οὐδὲ γάρ ἄψυχός ἔστι καὶ 20 ἀναίσθητος), ὥσπερον πάλιν τὸ ‘ζῶν λογικὸν θνητόν’ ὄρισμός ἔστιν

20 αὐτοῦ, ἐπει καὶ λογικὸς καὶ θνητός. τοὺς δὲ τόπους, δι’ ὧν δφεύλομεν δεικνύειν δτι τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ γένος ἀλλοτριόν ἔστι τοῦ ὄριστοῦ η δτι οὐκ ἀντιτρέψει ὃ ὄρισμός, ἐπισκέπτεσθαι φησιν ἀπὸ τῶν παραδοθέντων ἐν τοῖς γενικοῖς καὶ ἴδιοῖς προβλήμασι τόπων. δι’ ὧν γάρ ἐν ἐκείνοις ἀπεδείκνυτο δτι οὐκ ἔστι γένος τοῦδε η ἴδιον τὸ ἀποδεύτο- 25 μενον, διὰ τῶν αὐτῶν καὶ δτι οὐδὲ τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ γένος οἰκείον ἔστι τῷ ὄριστῷ η ὃ ὄρισμὸς ἴδιος αὐτοῦ ἔστιν. δμοίως δὲ πάλιν καὶ διὰ τῶν ἐκείνοις τόπων τὰ τοιαῦτα κατασκευάσομεν. ὥστε αἱ μὲν πρῶται ἀνατακευαὶ τῶν ὅρων ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός τόπων γίνονται ἀν, η δὲ δεικτέρα διὰ τῶν πρὸς τὸ γένος τόπων, η δὲ τρίτη 30 διὰ τῶν πρὸς τὸ ἴδιον.

1. 2 ἐκ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός lemma in a

1 post οὐ add. καὶ D

3—9 aN: δτι τῶν εἰρημένων πέντε ἀμαρτιῶν τὰς δύο τὰς (τὰς om. AP) ὑστέρας (ὑστέρως D) ἥτισίσας δεῖσθαι φησιν ἴδιων τόπων· τὰς δὲ τρεῖς τὰς (τὰς om. D) πρώτας ὑπάγεσθαι τοῖς ἥδη εἰρημένοις (εἰρημένοις ἥδη D) τόποις· τὴν μὲν πρώτην τοῖς corr.

P²: τὴν B) πρὸς τὸ συμβεβηκός ΛΒΔΡ 10 οὖτοι — συμβεβηκός δ D

οὖτοι a τοῦ αΛ, in ras. P: τὸ B ὑπάρχειν aP²: ὑπάρχον ΛΒΔΡ¹ δεικτικοὶ

ΒP²: δεικτικοὶ aΛP¹ 11. 12 μῆτρος μῆτρα γένος D 12 δν addidi ὑπάρ-

χειν B οἷον — 27 κατασκευάσομεν aN 15 ἐκεῖ a: om. N 15. 16 fortasse

εἴχομεν — οὐκ ἐπολυπραγμονοῦμεν 16 λευκός scripsi: λευκόν aN 18 τῷ ἀνθρώπῳ

scripsi: ὄρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου aN 24 ἀποδείκνυτο a 27 κατασκευάσομεν a

28 πρῶται aN: κατὰ τοῦτο ΛΒΔΡ 29 γίνονται Λ

p. 139b7 Πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεπτέον εἰ μὴ καλῶς ὥρισται·
ρῆσον γάρ ὑτιοῦν ποιῆσαι ἡ καλῶς.

Δός δηντων ὑπολείξιμον, πρὸς ἂν δεῖ τόπους εὑρεῖν, πρῶτον,²⁰
φρεσὶν, ἐπισκεπτέον εἰ μὴ καλῶς ὥρισται· ρῆσον γάρ ἡ πρὸς τοῦτο
ἢ ἐπιχείρησις ἡ ἡ πρὸς τὸ ἀπλῶς ωρίσθαι. ἐπειδὴ γάρ ἐργωδέστερον τὸ
καλῶς ὑτιοῦν ποιῆσαι τοῦ ἀπλῶς ποιῆσαι, δῆλον ὅτι ἡ ἀμαρτία περὶ²⁵
τοῦτο πλείων εὐκολώτερον δὲ πλείους ἀμαρτίας φωρᾶσθαι τῶν ἐλαττόνων.²⁵
ὅτε εὐκολώτερον δεῖξαι τινα μὴ καλῶς ωρισμένον γὰρ μηδὲ διλως
ωρισμένον.

10 p. 139b15 Δεύτερον δέ, εἰ ἐπὶ πλέον εἴρηκε τὸν λόγον τοῦ
δέοντος.

Τουτέστιν εἰ περιττὸν προσέμηκε τῷ λόγῳ. ὁ μὲν οὖν περιττὸν τι
προστιθεὶς τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι τὸ τί ἦν εἶναι τοῦ προκειμένου ως μὴ
καλῶς ὀριζόμενος εὐθύνοιτε ἄν, ὁ δὲ ἐνδεστέρον ἀποδιδοὺς καὶ ταύτῃ
15 ἀμαρτάνων οὐ τῷ μὴ καλῶς ἀλλὰ τῷ μηδὲ διλως ωρίσθαι. ὁ γάρ ἐνδεής
λόγος κατὰ τοῦτο ἐνδεής ἔστιν, διὰ ἐλείπει τι αὐτῷ πρὸς τὸ δηλῶται τὸ
τί ἦν εἶναι. ὁ δὲ μὴ δηλῶν τὸ τί ἦν εἶναι οὐχ ὀρισμάς.

p. 139b21 Ὁμώνυμος γάρ ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ συμμετρία.

"Οτι ἡ μὲν ἀγωγὴ σημαίνει τινῶν φοράν. ὁ καὶ παρακομίζειν λέγεται.
20 ως λέγεται σίτου ἀγωγὴ ἡ οὖν· λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ηθῶν τοῦ τρόπου
κατακόσμησις, ως λέγεται παιῶν ἀγωγὴ· λέγεται ἀγωγὴ καὶ ἡ μεταβολή.²⁵

1 εἰ μὴ κτλ. οὐ. a 3 ante δύο add. ὅτι ABDP εὑρίσκειν D 4 ρῆσον—
εὐκολώτερον δὲ (7) ABDP: ύδον γάρ πρὸς τοῦτο ἐπιχειρῆσαι, γῆρουν ὅτι οὐ καλῶς ωρισται, ἡ πρὸς τὸ μὴ ωρίσθαι· τὸ μὲν γάρ ἀπλῶς ποιῆσαι ύδον τοῦ καλῶς ποιῆσαι· ἡ δὲ ἀμαρτία πλείων γίνεται περὶ τὸ καλῶς ποιῆσαι ἡ περὶ τὸ ἀπλῶς ποιῆσαι. περὶ οὐ δὲ ἡ ἀμαρτία πλείων, ἡ ἐπιχείρησις τῆς ἀνασκευῆς εὐκολωτέρα ἔσται, ἐπεὶ καὶ εὐκολώτερον aN (sed ἐπεὶ — 12 λόγῳ οὐ. N) 5 ἡ ἡ AD: η BP²: η P¹ ἀπλῶς scripsi: καλῶς libri ἐπεὶ A ἔργῳ δεύτερον AP 7 εὐκολώτερον — ἐλαττόνων οὐ. D δὲ BP: γάρ Λ ante πλείους add. τὸ aAP 8 ηπερ aAB: ηπερ D: εἰπερ P 9 ὀρισμένον aP: ὀρισμένον ABD 10. 11 εἰ ἐπεὶ (sic) πλείους εἴρηκε lemma in a 10 πλέον ABD(u): πλείουν aP Arist. 12 τὸν λόγον Bpr. 13 προσθεῖς B τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι aN: τῷ δηλοῦντι λόγῳ ABDP εἶναι οὐ. a 14 ὀρισμένος B 15 ἀμαρτάνει a τῷ utrumque in ras. P²: τὸ B ὄριζει a 16 ἐνδεής — ὄρισμός (17) initio paginae perierunt in P ἔστιν οὐ. B ὅτι aB: εἰ D: οὐ. A ἐκλείπει a post πρὸς τὸ add. ὄρισαθαι, γῆρουν a 17 post ὄρισμός add. lemmatis loco εἰς μὲν οὖν τόπους τοῦ ἀσταφῶς εἰ ὀμώνυμόν ἔστι a 18 ὀμώνυμον P ἡ (post γὰρ) DP Arist.: καὶ ἡ AB: ἡ τε a post καὶ ἡ add. ἀμετρία ὥσπερ καὶ τὸ συμμετρὸν καὶ ἡ B post συμμετρία add. ἔστιν aA 19 μὲν aN: οὐ. ABDP φοράν τινῶν B: φοράν τινὰ P παρακομίζων B 20 post λέγεται alterum add. δὲ D ἡ οὐ. B τόπου D 21 λέγεται ἀγωγὴ οὐ. B

εὐρ' οὖς σημανομένου ὁ ὄριζόμενος οὕτω τὴν γένεσιν κέχρηται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὄντος. ἀλλὰ καὶ ἡ συμμετρία ὅμονυμον, ἵσπερ καὶ τὸ σύμμετρον· σύμμετρα γάρ τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα καὶ τὰ οἰκεῖα ἐκάστῳ καὶ ἀρκοῦντα, ἡ κατὰ τὸ πλῆθος ἡ κατὰ τὸ μέγεθος ἡ κατὰ τὰς 5 ποιότητας ἡ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

40

p. 139b 25 Ἐνδέχεται δὲ συκοφαντεῖν ώς οὐκ ἐφαρμότεοντος τοῦ λόγου.

Ἐνδέχεται, φησί, συκοφαντεῖν τὸν οὕτως ἀποδοθέντα ὄρισμόν, 10 ὅτι μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὄρος ἐστίν, εἰ τις ως πάντων τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὄντος σημανομένων ἀποδεδωκότος αὐτοῦ τὸν ὄρισμὸν προχειρίζομενος ἐκεῖνα τῶν σημανομένων, οἷς οὐκ ἐφαρμόζει ὁ ἀποδοθεὶς λόγος, δεικνύοι 15 ὅτι οὐχ ὄρισμός· ἐπεὶ τὸν τινῶν ὄρισμὸν ἐπὶ πάντων δεῖ ἀληθεύεσθαι, 20 ἐφ' ᾧ καὶ τοῦνομα οὐδὲ ὄρισμός. εὐλόγως δὲ προσέθηκε τὸ συκοφαντεῖν ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἐλέγχου· ὁ γάρ τὸν ἀποδιδόμενον τοῦ κυνὸς λόγον 25 ἀξιῶν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τοῦ ὄντος σημανομένοις ἀρμάζειν, ώς ὅντος τοῦ κυνὸς μιᾶς τινος φύσεως, συκοφαντεῖ· ὄρισμὸς μὲν γάρ τινος κυνὸς τὸ ζῷον | πεζὸν ὄλακτικόν, ἀν οὕτω τύχῃ, ἀσαφῆς δὲ τῷ μὴ 209 προσδιωρίζειν ποιόν κυνός. τὴν μέντοι ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης κακουργίας παρέχει μὴ διακριθέντος τοῦ πολλαχῶς λεγόμενου ἀλλ' ως μίαν φύσιν 30 δηλουντος ἀποδιδούς τὸν ὄρισμόν.

p. 139b 27 Μάλιστα δ' ἐνδέχεται τὸ τοιοῦτον ποιεῖν λανθανού-
σης τῆς ὄμωνυμίας.

Μάλιστα δ' ἐνδέχεται ἀπελέγχειν τὸν ὄριζόμενον, ὅταν ἀγνοῇ τις ὅτι ἡ πολλὰ σημαίνει τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ πολλαχῶς λεγόμενον· τότε γάρ δυνατὸν

1 ὁ om. AB	ὄριζόμενος post γένεσιν collocat a	οὕτως P: οὗτος B	
2 ὄμωνυμος A	3 post μετρούμενα add. ως ἐπὶ ἀριθμῶν καὶ μεγεθῶν a		
3. 4 ἐκάστῳ ἀρμάζοντα a	4 post ἀρκοῦντα add. ως ἴματια ἡ ὑποδήματα a		
τὸ prius BD: om. aAP	τὸ alterum ABD: om. aP	4. 5 ἡ κατὰ τὰς ποιότητας ABD: ἡ κατὰ ποιότητα P: κατὰ τὴν τῶν ποιοτῶν κρᾶσιν τῷ μὴ ὑπερβάλ- λειν ἔτερων τῆς ἔτερας ἀλλ' ἐπίσης εἶναι ἐν τῇ συνέσει a	5 ἀναλόγον D
6 ως κτλ. om. a	8 τὸν om. BD	6 τὸν οὐχ Β	
10 προχειρίζομενος P ¹ : προχειρίζεται P ²	12 οὐχ om. A	9 μὴ B	
BP τινῶν] ὅτι P	13 ἀληθεύεσθαι δεῖ ἐπὶ πάντων P	10 ἐπειδὴ aA: ἐπειδὴ	
13 τὸ ὄνομα aAP	14 τοῦ prius om. BP	11 δεῖν D	
alP κενὸς A	15 ὄντος om. BD	12 σημανομένου AP	
16. 17 κυνὸς τινὸς D	17 τύχῃ AP	13 προσδιωρίζειν	
αλ: διακρίσθαι BDP	19 ὑπάρχει P	14 διακριθέντος a	
20 post δηλουντος add. τοῦ ὄντος a	21 ἐνδέχεται om. BD	15 21. 22 λανθα- νούστης τῆς ὄμωνυμίας om. a	
24 τότε] τὸ Λ	23. 24 μάλιστα — λεγόμενον aN: om. ABDP		

ώς μίαν φύσιν σημαίνοντος τοῦ ὄντος ἐν τι λαμβάνοντα δεικνύαι θτι
μὴ ὄρισμός, διὸ τὸ μὴ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐφαρμόζειν. εἰ δὲ γι-
νώσκει ὁ προσδιαλεγόμενος φέρε εἰπεῖν θτι τὸ κύων πολλὰ σημαίνει, καὶ
διαιρήσει αὐτὸν εἰς τὰ σημαίνομενά καὶ εἴποι θτι τοῦτο τοῦ κυνὸς τὸν
ὅρισμὸν ἀποδέδωκεν, ἀνεύμυνος ἔσται. ἐνδέχεται δέ, φησίν, αὐτὸν τὸν 10
προσδιαλεγόμενον διελόμενον καὶ διορίσαντα πόσα σημαίνει τὸ ἀποδοθέν,
ἥγουν τὸ ὄρισμένον, ἐν τῷ ὄρισμῷ, συλλογισμὸν ποιῆσαι, ητοι συλλογὴν
καὶ ἀπαρίθμησιν τῶν σημαίνομένων. εἰ γάρ μηδενὶ τῶν σημαίνομένων
ἀρμόσει τὸ ἀποδοθέν ἐν τῷ ὄρισμῷ, οὐχ ὠρίσατο καλῶς· δὲ ἐδήλωσε
10 διὰ τοῦ εἰπεῖν κατὰ τρόπουν, ἥγουν κατά τινα τῶν ἀπηριθμημένων τῆς
σημασίας τρόπουν. δεῖ δὲ ποιεῖν τὴν συλλογὴν οὕτως· ἐπεὶ φέρε εἰπεῖν 15
ὅ ἀποδοθεὶς ὑπὸ σοῦ ὄρισμὸς τοῦ κυνὸς οὔτε τῷ ἀστρφῷ ἀρμόζει οὔτε
τῷ γερσαίῳ οὔτε τῷ θάλασσιῳ, οὐχ ὠρίσω καλῶς.

p. 139 b 32 Ἀλλος, εἰ κατὰ μεταφορὰν εὑρηκεν, οἷον εἰ τὴν ἐπι-
15 στήμην ἀμετάπτωτον.

Μεταφορὰ μὲν ἔστιν, δταν τὸ κυρίως ἐπί τινος λεγόμενον ἐφ' ἔτερον
μὴ κυρίως ὑπ' αὐτοῦ σημαίνομενον μετάγωμεν [τὴν φωνήν], δὲ καλεῖται
παρὰ τοῖς γραμματικοῖς καὶ παράγρησις. εἰ οὖν τις ὄρισμένος τὴν ἐπι-
στήμην ἀμετάπτωτον φήσειν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάπτωτον ἐπὶ σωμάτων κυρίως 20
20 λέγεται τῶν δι' ἴσχυν μὴ τρεπομένων η δι' ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων,
ἀσαφὲς ἐποίησε τὸ λεγόμενον. ὡσαύτως καὶ δ τιθήνην τὴν γῆν
ὄρισμάμενος· η γάρ τιθήνη κυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ
ἀνατρεψούσης λέγεται. ἐνδέχεται οὖν, φησί, καὶ τὸν μεταφορικῶν
ὄρισμάμενον συκοφαντεῖν, ἥγουν ἐλέγχειν, ως μὴ ἀποδιδόντα ὅρον ἐφαρ-
25 μόζοντα τῷ ὑποκειμένῳ. οἷον εἰ τις τὴν σωφροσύνην ὄρισαι τὸ συμ- 25
φωνίαν· η γάρ συμφωνία οὐχ ἀρμόζει τῇ σωφροσύνῃ· κυρίως γάρ ἐπὶ
φθῆγγων λέγεται η συμφωνία· εἰ οὖν καὶ η σωφροσύνη συμφωνία κατὰ
τὸν ὄρισμάμενον, ἦν ἀν καὶ η σωφροσύνη φθῆγγος. ἀλλ' οὐδὲ γένος ἔσται
τῆς σωφροσύνης η συμφωνία· εἰ γάρ κατὰ τὸν ὄρισμάμενον γένος ἔστι τῆς
30 σωφροσύνης η συμφωνία (οὕτω γάρ παρ' ἐκείνου εἰληπται ἐν τῷ ὅρῳ),
ἔστι δὲ καὶ γένος ὅμοιογνομένως τῆς σωφροσύνης η ἀρετή, εὑρεθήσεται 30
τὸ αὐτὸν καὶ ἐν εἶδος, η σωφροσύνη, ὑπὸ δύο γένη ἀναγομένη μήτε περιέ-

1 ἔν τι scripsi: ἔστι libri 2 post ὄρισμός add. ἔστιν Λ εἰ δὲ—13 aN
11 fort. τρόπων 14. 15 εἰ κατὰ μεταφορὰν εὑρηκεν lemma in a 16—19 ἐπεὶ
aN 17 τὴν φωνὴν delevi 19 τὸ ἀμετάπτωτον—μεταβαλλόντων (20) Suidas sub
v. ἀμετάπτωτον κυρίως ἐπὶ (τῶν add. a) σωμάτων aB Suid. 20 ἰσότητα DP
Suid.: ἰσότητα AB: ἰσότητα καὶ συμμετρίαν a 21 ἀσαφὲς—η γάρ (22) aN: καὶ η
ABDP ο τιθήνη—23 ἀνατρεψούσης cf. Suidas sub v. τιθηνός 22 τῆς τιθη-
νούσης γυναικὸς D: τῆς τιθηνούσης a: γυναικὸς τῆς τιθηνούσης Suid. post τιθηνούσης
add. τε B 23 ἀνατρεψούσης A: τρεφούσης B Suid. post ἀνατρεψούσης add.
παιδίον a; fort. addendum βρέφος ἐνδέχεται — p. 426, 12 aN 27 η prius N:
om. a

χοντα ἀλληλα μῆτε ὑπὸ τὸ αὐτὸν καὶ ἐν γένος ἀναγόμενα. εἰ γὰρ ὑπὸ τὸ αὐτὸν καὶ ἐν γένος ἀνήγοντο η̄ τε [η̄] ἀρετὴ καὶ η̄ συμφωνία, η̄ η̄ συμφωνία περιεῖγεν ἀν τὴν ἀρετὴν η̄ η̄ ἀρετὴ τὴν συμφωνίαν· ἀλλ’ οὐκ εἰσὶν ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος· τῆς μὲν γὰρ ἀρετῆς γενικότατόν ἐστιν η̄ ποιότης, 35 τη̄ς δὲ συμφωνίας τὸ πρός τι.

p. 140^a-2 Ἐτι εἰ μὴ κειμένοις ὀνόμασι γρῆται.

Καὶ οὗτος ὁ τόπος τοῦ ἄνωθεν κατὰ παράχρησιν ἔχεται. κείμενα ὅσην ὀνόματα λέγει τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμένας λέξεις, καὶ μὴ οἶαις ὁ Λυκόφρων γρῆται, σκληραῖς τε καὶ τροπικαῖς, πεφναίαν λέγων τὴν φανικὴν 10 καὶ κύνα τὴν γυναικαν διὰ τὸ ἀναιδές, καὶ Πλάτων ὀφρυόσκιον τὸν ὁφθαλμόν, καὶ τὰ ἄλλα. ἡ παρέθηκεν αὐτός· ταῦτα γὰρ ἀτυνήθη· πᾶσα δὲ λέξις ἀσυνήθης ἀσάφειαν ἐν τοῖς ὄρισμοῖς ἔμποιεν. 40

p. 140^a-6 Ἔνια δὲ οὕτε καθ’ ὄμωνυμίαν οὕτε κατὰ μεταφοράν.

Ἐνια δέ φησιν οὕτε καθ’ ὄμωνυμίαν οὕτε κατὰ μεταφορὰν 15 ἐν τοῖς ὥροις παραλαμβάνεσθαι. καὶ εἰσὶ τοῦτα γείρω καὶ τῶν κατὰ μεταφορὰν λεγομένων· καίτοι καὶ τὰ οὕτως τιθέμενα ἐν τοῖς ὥροις ἀσαφείας η̄ αἴτια. ἡ δὲ οὐ κυρίως λαμβανόμενα ἐκπεπτώκασι, καὶ τῆς δὲ ὄμωνυμίας συνήθως γινομένης πλάνης καὶ τῆς ἐκ μεταφορᾶς ὄμοιότητος 45 ποὺς γείρον λέγεται. η̄ μὲν γὰρ μεταφορά, εἰ καὶ μὴ κυρίως ἐστὶ 20 τοῦ πράγματος σημαντική, ἀλλ’ ὅμως γνώριμόν πως παρέχει τὸ σημαντικόν, διότι καθ’ ὄμοιότητά τινα | γίνονται αἱ μεταφοραί· καὶ ὁ τῇ 210 ὄμωνυμίᾳ γράμμενος ἔχει καὶ αὐτὸν τὸ προκείμενον ὑπὸ τοῦ τοῦ ὄμωνυμίας σημαντικούς κυρίως, εἰ καὶ μὴ μόνον. τὰ δὲ τοιαῦτα οὐδαμόθεν παρέχονται τὴν γνῶσιν τῷ μῆτε κύριᾳ εἰναι μῆτε καθ’ ὄμοιότητα γίνεσθαι, 25 ἀσαφείας δὲ αἴτια τινος πλείστου. οὕτε γὰρ η̄ ὄμοιότης ὑπάρχει, καθ’ η̄ μέτρον η̄ εἰκὼν ὁ νόμος ἐστίν, οὕτε εἰώθει κυρίως λέ- 5 γεσθαι, ἀλλ’ [ώς] οὐδέτερον κυρίως ὁ νόμος· τὸ μὲν γὰρ μέτρον ποσόν, ὁ

2 η̄ delevi 11 αὐτός scripsi: οὗτος aN 13 οὕτε κατὰ μεταφοράν om. a: bis, et post ἔνια δὲ et post ὄμωνυμίαν, B post μεταφοράν add. εἴρηται P 14 ἔνια — μεταφοράν aP: om. ABD 15 ἐν τοῖς ὥροις παραλαμβάνεσθαι ABDP: ἐν τοῖς ὄρισμοῖς παραλαμβάνεται B: οὕτε κυρίως λέγεται a καὶ εἰσὶ — 16 λεγομένων aN: om. ABDP fort. καὶ τῶν <καθ’ ὄμωνυμίαν καὶ τῶν> cf. vs. 18 16 καίτοι καὶ ABDP: καὶ γὰρ a post ὥροις add. η̄ καθ’ ὄμωνυμίαν η̄ κατὰ μεταφορὰν a 17 ἡ ABDP αὐτὸν a δὲ post κυρίως transposuit a: post οὐ D οὐ om. B 17. 18 τὴν — πλάνην, καὶ τὴν — ὄμοιότητα ABDP 18 ὄμωνυμίας D: ὄμωνυμίαν aABP συνήθης om. D γινομένης aN: γίνεσθαι ABDP 19 ποὺς γείρω εἰσὶ, sed post 18 πλάνης, a εἰ καὶ — 20 ὅμως aN: om. ABDP 20 πως γνώριμον B παρέχει ABP: περέγει a: ποιεῖ, sed ante πως, ex Arist. B 21 διαφοραὶ D δ τῇ] ὅτι P 22 γρηγόραμενος ABDP αὐτὸν scripsi: αὐτός libri 24 κυρίως AD μὴ δὲ pro altero μῆτε D γίνεσθαι ABDP: λέγεσθαι, ἀλλ’ a 25 δὲ D: om. aABP τινὸς πλείστου ABDP: πλείστου γίνονται a 26 η̄ corr. ex η̄ P² οὐ νόμος] ὄνομα Λ οὕτε] οὕτως P κυρίως om. D 27 ως delevi

δὲ νόμος οὐ ποσόν· καὶ ἡ εἰκὼν μίμησίς ἐστι ζῷου ἐκ τοιῶνδες γρωμάτων σχηματιζομένη, ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐστι μίμησις ζῷου.

p. 140a16 Εἰ δὲ μὴ κυρίως, ὅπλον ὅτι ἀσαφῶς εἰρηκεν.

"Οτι τοῦ μὴ καλῶς ὠρίσθαι μέρη δύο, ἀσάφεια καὶ περιττολογία· 5 ἡ δὲ ἀσάφεια ἔτοι δι' ὄμωνυμίαν, ἡ ἐν τῷ δρῳ ἡ ἐν τῷ ὀριστῷ, ἡ διὰ μεταφοράν ἡ διὰ κατάγρησιν. 10

p. 140a18 "Ετι εἰ μὴ ὅπλος ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος ἐκ τοῦ λεγθέντος.

"Ετι τοῦ ἀσαφῶς εἰρῆσθαι δεικτικὸν τὸ ἐκ τοῦ ἀποδεδομένου δρου μὴ 10 εἶναι γνώριμον τὸν τοῦ ἐναντίου τῷ οὐ ὁ ὀρισμὸς ἀποδέδοται λόγον τε καὶ δρον, δηλούντι ἐάν τῇ τι αὐτῷ ἐναντίον. δοκεῖ γάρ ἡ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναντίων ὀρισμὸς γνώριμον ποιεῖν καὶ τὸν τοῦ ἑτέρου· διὸ γάρ τοῦ ἐναντίου τῷ ἐν τῷ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναντίων ὀρισμῷ τὸ ἐναντίον αὐτῷ ὀρίζεται.

15 [Ἐτι, φησίν, εἰ μὴ ὁ λόγος καὶ ὁ ὀρισμὸς τοῦ ἐναντίου δῆλος ἐστιν 15 ἐκ τοῦ ῥηθέντος ὀρισμοῦ· οἱ γάρ καλῶς ἀποδιδύμενοι δροι σημαίνουσι καὶ τοὺς τῶν ἐναντίων δρους.] οἷον εἴ τις εἴποι 'ἀδικίᾳ ἐστὶ κακία ψυγῆς', εὐθὺς καὶ τὸν τοῦ ἐναντίου ὀρισμόν, τῆς δικαιοισύνης, ἐδήλωσεν· ἐστι δ' οὗτος 'ἀρετὴ ψυγῆς'. καὶ εἰ τὸ λευκὸν γρῦμα διακριτικὸν δψεως, δῆλον 20 δῆτι τὸ ἐναντίον τῷ λευκῷ, τουτέστι τὸ μέλαν, ἐσται γρῦμα συγκριτικὸν δψεως. εἰ οὖν ἐκ τοῦ ῥηθέντος δρου οὐ γίνεται δῆλος καὶ ὁ τοῦ ἐναντίου 25 τῷ ὀριστῷ ὀρισμός, ἀμφιβολος γίνεται τίνος ἀν εἴη ὀρισμός.

p. 140a20 "Η εἰ καθ' αὐτὸν λεγθεῖσις μὴ φανερὸς εἴη τίνος ἐστὶν ὁρισμός.

25 Δεῖ, φησίν, τὸν συφῶς ἀποδιδύμενα ὀρισμόν, καὶ μὴ προσκείμενον τῇ αὐτῷ τὸ τίνος ἐστὶν ὀρισμός, εὐθὺς εἶναι γνώριμον, τοῖς δηλούντι περὶ

1 νόμος δὲ αλ καὶ ἡ — ζῷου (2) aN: om. ABDP 3 μὴ — ὠρίσθαι (4)
om. A 4 μέρη δύο ADP: inv. ord. aB 5 ἔτοι] ἄντοι B δι' ὄμωνυμίαν postea
add. D¹ ἡ ἐν — ἡ ἐν aP: ἔτοι ἐν — ἔτοι ἐν ABD: fort. ἔτοι ἐν — ἡ ἐν 6 ἡ] καὶ P
7 μὴ δῆλος] μηδέλως P ὁ post ἐναντίου transposuit D λόγος ABDP Arist:
ὅρος a(C) 7. 8 ἐκ τοῦ λεγθέντος om. a 8. 9 λεγθέντος — δρου om. A
9 εἰ] εἰ D ἀποδεδομένου D: ἀποδιδύμενου aBP δρου om. P 10 τῷ ADP:
om. aB ὁ om. AP ἀποδέδοται D 10. 11 λόγω — δρω A 11 δοκεῖ —
ἐναντίον (13) om. D 12. 13 διὰ γάρ τοῦ ἐναντίου om. P 13 τῷ (ante ἐν) aP:
τὸ AB 15 — 22 aN ante ἔτι add. εἰς τὸ αὐτὸν a 20 συγκριτικός N
23 εἰ om. B αὐτὸν AD(B) φανερῶς Dpr. 24 ante ὀρισμός add. ὁ aB(c)
25 φησί aP: om. ABD post καὶ add. καὶ B προσκείμενος A: κείμενον B
26 αὐτῷ τὸ] αὐτὸν A ὀρισμός aP: om. ABD εἶναι γνώριμον BDP: inv. ord.
aA περὶ] περὶ P

ταῦτα ἔχουσιν (οὐ γάρ δὴ καὶ τοῖς ιδιώταις) καὶ μὴ δεῖσθαι τὸν ὄρισμὸν προσθήκης τίνος ἐστὶν ὄρισμός· ἀτεχγον γάρ τοῦτο καὶ ἀμαθές· ὅπερ οἱ 25 παλαιοὶ ζωγράφοι ἐποίουν, μὴ ἀκριβεῖς τὰς εἰκόνας ἀπεργαζόμενοι δι' ἐπιγραφῆς ἐδήλουν τίνος ἐστὶν ἔκαστη ζῷου. ὅταν οὖν ὁ ἀποδοθεῖς τίνος 5 ὄρισμὸς μὴ γνώριμος αὐτόθιμος ἦ τίνος ἐστὶν ὄρισμός, ἀλλὰ δέηται προσκειμένου τοῦ ὄριστοῦ, δῆλον δὲ τις ἀσαφῶς ἀποδέδοται.

p. 140a23 Εἰ μὲν οὖν μὴ σαφῶς, ἐκ τῶν τοιούτων ἐστὶν ἐπισκεπτέον.

Τὸ μὲν οὖν ἀσαφές, φησίν, ἐκ τῶν εἰρημένων κριτέον. καὶ συζήδην 30 10 ἀπαν εὑρίσκεται ἐν τοῖς τῆς λέξεως πάθεσι· πάθος γάρ λέξεως καὶ ἡ δύνωνυμία καὶ ἡ μετατιμορὰ καὶ ἡ κατάγρησις. τὸ δὲ περιέργον καὶ περιττὸν ἐν μὲν τῇ πρωτῃ τῶν ἐφόδων δέξειν ἀν δὲ Ἀριστοτέλης μετάγειν εἰς τὰς πραγματικὰς ἐκεῖσεις· ἀντικρυς γάρ τὴν ἐν τοῦ πλειονάζειν κακίαν καὶ πλειό τὰ πράγματα περιλαμβάνειν ὁ τέπος ἐλέγχειν [γάρ] φαίνεται, οὐ 15 μὴν ἀληθῆς, ἀλλ᾽ ὅταν μὲν ὅλη τῷ δρῳ οὐμα συμβῇ τὸ λέγεσθαι ἐπὶ 25 πλέον τοῦ πράγματος, οὐ πρὸς τὸν τρόπον ἡ ἐπιτιμησις οὐδὲ πρὸς τὸ κακῶς, οἷον ἀνθρωπός ἐστι ζῷον δίπουν, ὅταν δὲ ἐν μιᾷ λέξει τὸ περιττόν, τῆς καὶ ἀφαιρεθεῖσης ὁ λοιπὸς δρος τέλειός τε καὶ ἀκριβῆς, τοῦτο αἰσχος γῆρη, κακάπερ ἐπὶ σώματος εὐειδοῦς ἀκρογορδόνες. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον αἰτιᾶται νῦν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ φησὶ μάταιον εἶναι καὶ παρέλκον τῷ ὄρισμῷ προσκείμενον τὸ πᾶσιν ὑπάρχον, ἡ ἀπλῶς τοῖς οὖσιν ἢ τοῖς 40 20 ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος τῷ ὄριζομένῳ, τὸ ὑπάρχον μὲν τοῖς οὖσιν, ὡς ὅταν τις εἴπῃ ζῷον λογικὸν θυντὴν ἐν ὅν (πρόσκειται γάρ ἐν τούτῳ τὸ ἐν ὅν, δὲ περιττόν ἐστιν ὡς πᾶσιν ὑπάρχον, καὶ τοῖς δύμογενεσι καὶ 25 ἀνομογενέσι), τὸ τοῖς ὑπὸ τὸ αὐτὸν δὲ γένος ὑπάρχον, ὡς ὅταν εἴπῃ ζῷον λογικὸν αἰσθητικόν· τὸ γάρ αἰσθητικὸν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος 45 εἴδεσιν ὑπάρχει, καὶ ἐπιφ καὶ βοή καὶ τοῖς ἄλλοις. δεῖ γάρ, φησίν, ἐν τῷ δρῳ τὸ μὲν γένος ἀπὸ τῶν μὴ δύμογενῶν χωρίζειν, τὴν δὲ διαφορὰν ἀπὸ τῶν δύμογενῶν· τὸ δὲ πᾶσιν ἀπλῶς ὑπάρχον οὐδενὸς

1 ἔχουσιν ABDP: επουδαῖοις a δὴ] δεῖ B καὶ μὴ—4 ζῷου aN: om. ABDP 4 post ἐπιγραφῆς fort. γάρ addendum 5 ὄρος (ante μὴ) B ὄρισμός ἐστιν D: ὄρος ἐστὶν B δέηται scripsi: δεῖται libri 5.6 προσθήκης a 9 τὸ μὲν οὖν a: δεῖ τὸ μὲν ABDP σαφὲς B φησιν a: om. ABDP 10 ἀπαν P: ἀπερ aABD λέξεως alterum BDP: λέγεται αΛ 14 περιλαμβάνειν scripsi: περιλαμβάνει AD: παραλαμβάνει aP: παραλαμβάνειn B γάρ, quod delevi, P: μὲν γάρ αΛBD 15 μὲν om. D ante ὅλῳ add. ἐν B 16 post τὸ add. μὴ B 18 post ἀκριβῆς add. γ a αἰσχος AD: αἰσχρὸν aBP 19 ἀκρογορδόνες aΛ: ἀκρογορδῶνες P: ἀκρογόρδωνες BD 20 καὶ φησὶ a: εἰς τὸ ἥπτόν (om. BP) πρῶτον μὲν οὖν σκοπεῖν εἰ τινὶ πέχορται ὁ πᾶσιν ὑπάρχει ἡ ὅλως (corr. in δῆλοις B) τοῖς οὖσιν ABDP μάταιον εἶναι a: δεῖ μάταιον ABDP 21 ante τῷ add. τὸ a προσκείσθαι a ὅλως Arist. cf. p. 430,8 22 τὸ ὑπάρχον—27 τοῖς ἄλλοις aN: om. ABDP 25 ἀνομογενέσι scripsi: ἀνομοιγενέσι aN 26 αἰσθητικὸν utrobius scripsi: αἰσθητόν aN 27 ὑπάρχει scripsi: ὑπάρχειν aN φησὶν a: om. ABDP 28 μὴ om. A δύμοιγενῶν A 29 δύμοιγενῶν scripsi: δύμοιγενῶν libri δὲ πᾶσιν ἀπλῶς ABDP: μέντοι τοῖς πᾶσιν a οὐδενὸς—p. 429,1 ὑπάρχον om. BD οὐ a

χωρίζει, | τὸ δὲ τοῖς ὁμογενέσιν πᾶσιν ὑπάρχον οὐ χωρίζει ἀπὸ τῶν 211
ἐν τῷ αὐτῷ γένει.

p. 140a33 Ἡ εἰ ἔστι μὲν ἕδιον τὸ προσκείμενον.

Εἰ τὸ προσκείμενον, φησίν. ἕδιον μὲν ἔστι τοῦ ὄριστου, ἀφαιρε-
5 θέντος δὲ τούτου καὶ ὁ λοιπὸς λόγος ἕδιος ἔστι καὶ δηλοῖ τὴν
οὐσίαν αὐτοῦ, περιέργον τὸ προσκείμενον· καθόλου γάρ ἂπαν περιττὸν
οὐδὲ φαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ καταλειπομένου δηλοῦται ἡ οὐσία τοῦ προσκεί-
μενού. καθόλου δὲ ἐπήνεγκε τοῦτο δεικτικὸν δὲ τοῦ καὶ τὰ κοινὰ ὑπο-
πίπτειν τούτῳ, *(τῷ)* καὶ ἔκεινων ἀφαιρουμένων δείκνυσθαι ὑπὸ τοῦ λοιποῦ
10 λόγου τὸ δὲ τοῦ προκειμένου ὡς εἰ γένει μὴ εἴη δηλούμενον, οὐκέτι
ἀν εἴη λόγος. ὕσπερ ψυχῆς ὄρισμὸς τὸ ἀριθμὸς αὐτὸς ἔσωτὸν
κινῶν· τὸ γάρ ‘ἀριθμός’ ἐξ περιττοῦ κεῖται· καὶ γάρ τὸ αὐτὸν ἔσωτὸν
κινοῦν χωρὶς τοῦ ἀριθμοῦ τὴν ψυχὴν δηλοῖ, καθάπερ Πλάτων ἐν τῷ
Φαιδρῷ φησὶ λέγων “δικανάτου δὲ πεφασμένου τοῦ ὑψοῦ” ἔσωτον κινούμενον,
15 ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον τοῦτο τις λέγων οὐκ αἰσχύνεῖται”. ἅλλως
τε καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐκ ἔστι γένος τῆς ψυχῆς. ὕσπερ δὴ τινος ἐνισταμένου
καὶ λέγοντος ‘πῶς φῆς δὲ τὸ ἀφαιρεθέντος τοῦ ἀριθμοῦ οὐ λυμαίνε-
ται ὁ ὄρισμός; γένος γάρ ἔστι τῆς ψυχῆς ὁ ἀριθμὸς κατὰ Ξενοκρά-
την καὶ Πλάτωνα, καὶ δεῖ τῆς προσθήκης τοῦ ἀριθμοῦ ὡς γένους ἐν τῷ
20 ὄρισμῷ’, φησίν, δὲ εἰ δώσομεν δὲ τὸ ἀριθμὸς γένος ἔστι τῆς ψυχῆς,
ἀφαιρεθέντος τούτου τὸ καταλειψθὲν οὐκ ἔσται δρος ἀλλ’ ἕδιον. οὐδὲ μὴ
δὲ καὶ τὴν οὐσίαν δηλώσει τοῦ πράγματος· πᾶς μὲν γάρ δρος ἕδιον, οὐ
μὴν καὶ τὸ ἀνάπταν.

p. 140b5 Ὁποτέρως μὲν οὖν ἔχει, χαλεπὸν διασαφῆσαι.

Τούτεστι πότερον γένος ψυχῆς ὁ ἀριθμὸς η̄ οὐ, καὶ πότερον ἀφαι-
ρεθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τὸ καταλειπόμενον ὄρισμός ἔστι ψυχῆς η̄ ἕδιον η̄ 20
οὐ, χαλεπὸν εὑρεῖν· μείζονος γάρ σκέψεως η̄ περὶ τούτου ζήτησις η̄ τῆς

I post χωρίζει prius add. τὸ ὄριζόμενον ἐκ τῶν ἐτερογενῶν αἱ ὁμοιογενέσιν scripsi: ὁμοιογενέσιν
αΑΡ πᾶσιν AP: om. a post χωρίζει alterum add. αὐτὸν a 2 τῷ om. a post
γένει add. εἰδῶν a 3 εἰ om. A τὸ] τῷ A 4 εἰ ABDP: η̄ a φησίν a: om., δὲ
ante εἰ addito, ABDP μέν a: om. ABDP ὄρισμον a 5 ἕδιον P 6 γάρ om. B
7 ἀπὸ BP 8. 9 ὑποπίπτειν τούτῳ AD: ἀποπίπτειν τούτῳ αΒΡ 9 τῷ addidi 10 η̄
δὲ—11 λόγος gravius depravatae evidentur: om. N μὴ προκείμενον ὡς ἐν D μὴ alterum
om. P 11 ante λόγος add. ὁ aAB ὕσπερ — 12 κεῖται a: om. ABDP 12 ante
καὶ add. εἰς τὸ ἥγτὸν AD αὐτὸν om. B ἔσωτὸν om. ADP 13 χωρὶς—δηλοῖ a: ψυχῆς
ABDP 13. 14 ἐν τῷ Φαΐδρῳ] c. 24 p. 245 E 15 τε] τὸ A τοῦτον αὐτὸν Plato
αἰσχύνεται libri ἀλλως — 23 αΝ 20 δώσομεν N: δύναμεν a
24 ποτέρως Arist. (sed ὁποτέρως Cf) χαλεπὸν διασαφῆσαι] ὑμῶς χαλεπόν ἔστι διασαφη-
νίσαι a 25 τούτεστι om. a πότερον prius DP: ὁπότερον aAB ψυχῆς om. A: ante
γένος transposuit D ὁ om. P 26 ante ψυχῆς add. τῆς aB η̄ prius om. P
27 χαλεπὸν εὑρεῖν BD: χαλεπὸν AP: om. a σκέψεως om. AB τούτων B

διαλεκτικῆς. γρηγορέον δὲ τῷ ὄρισμῷ ἐν τῷ παρόντι παραδείγματι, ὡς
ἥμιν ἔστι γρήγοριον· γρηγοριεύει δέ. εἰ λέπθοιμεν νῦν τὸν ἀριθμὸν ὡς γένος
τῆς ψυχῆς.

[Καὶ τοῦτο δὲ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τοῦ μὴ καλῶς ὠρίσθαι μέρη δύο,
5 ἀσάφεια καὶ περιττολογία. εἴρηκε δὲ κατὰ πόσους τρόπους γίνεται ἡ
ἀσάφεια. νῦν δέ φησι περὶ τῆς περιττολογίας ‘περιττόν ἔστιν ἐν ὄρισμῷ ἀπαν 25
οὐ ἀφαιρετέοντος τὸ λοιπὸν δηλοῖ τί ἔστι τὸ ὄριζόμενον’. τοῦτο δὲ
“ἢ πᾶσιν ὑπάρχει, ἢ ὅλως τοῖς οὖσιν ἢ τοῖς οὐ πὸ τὸ αὐτὸν γένος τῷ ὄριζό-
μενῳ,” ἢ ἕτερόν ἔστι τὸ προσκείμενον. ἢ οὐ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς οὐ πὸ τὸ
10 αὐτὸν εἶδος, ἢ πλεονάκις εἴρηται, ἢ “εἰ καθόλου εἰρημένου προστεθείη καὶ
ἐπὶ μέρους”.]

Προσεύχηκε δὲ τῷ προτέρῳ παραδείγματι καὶ ἔτερον ὅμοιον, λέγων
εἴ τις θείῃ ὅρου τοῦ φλέγματος εἶναι τὸ ὑγρὸν πρῶτον ἀπὸ τροφῆς 30
ἀπεπτον· τὸ γάρ ἀπεπτον περιττῶς κεῖται, ἐπειδὴ ἐν τῷ πρῶτον. εἶτα
15 προσαπορεῖ τῷ εἰρημένῳ ὡς οὐκ ὑγιῶς εἰρημένῳ. ἔστι γάρ ὑγρὸν πρῶτον
καὶ ὑγρὸν πρῶτον ἀπεπτον· δύναται γάρ τὸ ἀπὸ τροφῆς ὑγρὸν πρῶτον
εἶναι καὶ πρὸ τοῦ φλέγματος οὐκ ἀπεπτον, ὡς τὸ ἔξυγρανθείσης αὐτῆς
ἐν τῇ πέψει γινόμενον αἷμα, οὐ ἀναδίδοται. ὡς μέντοι ἀπεπτον ὑγρὸν
πρῶτον τὸ φλέγμα, ἐπειδὸν δύναται καὶ ἄλλα ἀπὸ τροφῆς ὑγρὰ ἀπεπτα εἶναι ἀπὸ 35
20 γοῦν τοῦ φλέγματος μεταβάλλοντος ἐξης χυμὸς γίνεται τις περὶ τὸν στόμαχον,
ποτὲ δὲ γολωδῆς. διὸ οὐ παρέλκοι ἀν τὸ ἀπεπτον προσκείμενον ἐν
τῷ τοῦ φλέγματος λόγῳ. εἴ γε μὴ ἔστιν ἀπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν
ἀπέπτων πρῶτον.

p. 140b16 Ἐτι εἰ τι τῶν ἐν τῷ λόγῳ μὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς οὐ πὸ
25 τὸ αὐτὸν εἶδος.

Ἐτι ἔτιν ἐν τῷ ἀποδεδημένῳ τινὸς λόγῳ τοιοῦτάν τι προσκείμενον ἦ,
δο μὴ πᾶσι τοῖς ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει, οὐ τὸν ὄρισμὸν ἀποδίδωσιν, ὑπάρχει, 40

1 γρηγορέον—3 ψυχῆς aN: om. ABDP   4—11 periocha est capititis tertii (p. 140a23—
141a22), quae hic quidem non pertinet: om. N   4 καὶ τοῦτο δεῖ δὲ P: δεῖ δὲ a
5 τόπους Ppr.   6 περὶ τῆς corr. ex τῆς B   οὐτὶ post περιττολογίας transposuerunt aB
post περιττὸν add. δὲ ADP   ὅρῳ D: ἀριθμῷ P   7 δῆλον ποιεῖ τὸ Arist. (sed δηλοῖ
τι ἔστι τὸ Cf)   τοῦτο corr. ex τῷ B   δὲ AD: om. aBP   8 ὅλως D Arist.: ὅλοις
aABP   9 προκείμενον D   10 εἰ om. B   post εἰ add. τοῦ Arist. (om. C)   εἰρημένον
A: εἰρημένον οὐ D   12 προσεύχηκε—13 εἶναι τὸ aN: εἰς τὸ (om. BP) ὥρᾳ (om. B)
οἷον δεῖτι (δεῖτι om. BP) τοῦ φλέγματος ὅρος ABDP   προσεύχηκε post παραδείγματι transpo-
suuit a   13 post ἀπὸ add. τῆς B   14 τὸ γάρ—είτα aN: om. ABDP   ἐν τῷ πρῶτον
N: ἐν τῷ πρώτῳ a   15 ὡς οὐκ (οὐκ ὡς D: ὡς om. P)—16 ἀπεπτον ABDP: ὡς οὗτος
ὑγρὸν πρῶτον καὶ ὑγρὸν πρῶτον ἀπεπτον a   16 δύναται aB: δύνατὸν ADP   γάρ
om. B   ὑγρὸν alterum om. AD   16. 17 εἶναι πρῶτον a   17 τοῦ om. B
18 πέμψει a: πένσει P   μήτε D: μήτε A   20 μεταβάλόντος D   21 δὲ om. D
ἀπεπτον] ἀπλῶς τὸ A   προκείμενον aA   22 γε scripsi: δὲ ABDP: γάρ a   23 post
πρῶτον add. εἴη ἀν a   24 ἔτι] ἢ P   τι om. D(P)   ὑπάρχοι a   τοῖς—25 εἶδος
om. a   ἐπὶ P   26 ἔτι a: δεῖ ABDP   ἐν superscr. P²: om. a   27 ὑπάρχειν B

παρέλκον τε καὶ μάτην προσκείμενον τὴν τοιοῦτον ἔσται. καὶ μᾶλλόν
γε τοῦτον ἂν ἔχοντά τι προσκείμενον. δὲ πᾶσιν ὑπάρχει. διαβλητέον.
ἐπὶ μὲν γὰρ ἐκείνου. εἰ δὲ λόγος χωρὶς τοῦ προσκειμένου. δὲ πᾶσιν ὑπάρχει.
[καὶ] θιός ἔστιν ὑποκειμένου τινὸς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ δηλῶν. καὶ μετὰ τοῦ
τοιούτου προσκειμένου ἔτι θιός ἔσται αὐτοῦ. καὶ μᾶλλου γάρ. πρὸς τὸν θιόν
τινος λόγον ἀν προστεθῆτι παντὶ ὑπάρχον τῷ δριτῷ. καὶ διος δὲ λόγος μετὰ τοῦ προσκειμένου ἔτι θιός γίνεται τοῦ πράγματος καὶ ἀντικατηγορθῆσται τοῦ πράγματος· οὐδενὶ γάρ ἄλλῳ παρὰ τῷ προσκειμένῳ δὲ τοιοῦτος ἐφαρμόζει λόγος. ἐὰν δὲ προστεθῆται δὲ μὴ παντὶ ὑπάρχει τῷ δριτῷ. 212
10 ἀδύνατον διοι τὸν λόγον εἶναι θιόν· οὐ γάρ ἀντικατηγορεῖται.

p. 140b25 Διὰ τὸ μὴ πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς ὑπὸ τὴν αὐτὴν εἰδος τὸ τετράπηχον.

Εἴη ἀν οὐ τοῦ μὴ ωρίσθαι ἀλλὰ τοῦ μὴ καλῶς ωρίσθαι τῷ ἔχειν
ἐκ περισσοῦ προσκειμένου καὶ οὗτος δὲ τόπος. διὰ ἀφαιρεθέντος τούτου. δὲ
15 μὴ πᾶσιν ὑπάρχει. δὲ καταλειπόμενος λόγος ὄρισμός ἔστι τοῦ προσκειμένου. Ἀ

p. 140b27 Πάλιν εἰ τὸ αὐτὸν πλεονάκις εἴρηκεν.

Ἐπὶ πλέον. φησίν. ἀμαρτάνει δὲ πλεονάκις τὸ αὐτὸν τιθεὶς ἐν τῷ
δρῳ. ἐνεργείᾳ μέντοι τὸ αὐτὸν οὐκ ἀν τις ῥαδίων δριζόμενος πλεονάκις
θείη. φανερὸν γάρ καὶ πρόδηλον τὸ ἀμάρτημα. δυνάμει δὲ πολλάκις
20 ποιοῦσί τινες τοῦτο. προστεθέντες δὲ φθάνει ταῦτὸν εἶναι τινι τῶν
κειμένων. οἷον δὲ ἀποδίδοντο τοῦ ἀνθρώπου ζῷου αἰσθητικὸν πεζὸν δίπουν
10 ἐνεργείᾳ μὲν οὐκ ἔχει πλεονάκις κείμενον τὸ αἰσθητικόν. δυνάμει δέ· ἐν

1 ματάίως αλ 2 γε τοῦτον (τούτων Ppr.) ABDP: γεῖρον α ἦ τοῦ ἔχοντος τὸ α
ὑπάρχει. διαβλητέον scripsi: inv. ord. AD: ὑπάρχει ABP 3 μὲν γάρ post ἔκεινου trans-
posuit a ἔκεινον αΑ: ἔκεινων BDP el scripsi: δεῖ α: ἐὰν AD: ἀν P: ως B
δὲ λοιπὸς in ras. P²: ἀνάλογος B προσκειμένον A: προσκειμένου B 4 καὶ prius delevi
θιόν D ὑποκειμένος P καὶ alternum om. D τοῦ om. P 5 ἔτι] ἐπὶ α αὐτοῦ
BD: αὐτῷ αAP τὸ D 6 λόγος D ὑπάρχειν B δριτῷ P οἶος om. B
6 om. D μετὰ om. D 7 ἔτι om. BP 8 τοῦ πράγματος ADP: τοῦ δριτοῦ α:
αὐτοῦ B πρὸς τὸ προσκειμένον B 8. 9 ἐφαρμόζει δὲ τοιοῦτος α 10 θιός εἶναι P
Arist. post ἀντικατηγορεῖται add. ex Arist. τοῦ πράγματος α 13 post εἴη add. δὲ α
post τοῦ prius add. οὕτως B τῷ aBP: τὸ AD post τῷ add. μὴ B ἔχει A
14 post περισσοῦ fort. τι addendum cf. p. 432,2 προσκειμένον P τόπος scripsi: τρό-
πος libri 15 post ὑπάρχει add. τῷ δριτῷ D λόγος] οἶος P 16 πᾶλιν om. AD
εἰς D ταῦτα A, Bpr.: ταῦτα D πολλάκις P 17 ἐπὶ πλέον (δὲ add. ABP) φησίν ABDP:
πᾶλιν δὲ φησίν ἐπὶ πλέον α 17. 18 ἀμαρτάνει—δρῳ aP: δρισμὸς εἶναι ἔχοντας ἐκ περι-
σσοῦ τι προσκειμένον καὶ παρέλκον καὶ ἐν οἷς τὸ αὐτὸν πλεονάκις παραλαμβάνεται B (cf. A ad
vs. 21): om. AD 18 μέντοι τὸ scripsi: μέντοι αB: μὲν A: μὲν τὸ D: τὸ P 19 γάρ]
δὲ P post γάρ add. γίνεται α τὸ ἀμάρτημα καὶ πρόδηλον A 20 λανθάνει ταῦτὸν
δὲ conicio 21 post κειμένων add., quae vv. 17. 18 habet B, ἔχοντας — παραλαμβάνε-
ται A δὲ om. A post ἀποδίδοντο add. τὸν δρόν α 22 ἔχει ABDP: θήηκε α
post πλεονάκις add. τὸ αὐτὸν α post δὲ add. τοῦτο πεποίηκεν α

γάρ τιφί ζώφῳ τὸ αἰσθητικόν ἔστιν, εἴ γε ζῷόν ἔστιν οὐδία ἔμψυχος αἰσθητική. διὸ παρέλκων ὁ τοιοῦτος λόγος τιφί ἐκ περισσοῦ τι ἔχειν προσκείμενον, ἐν φί πλεονάκις ἡ ἐνεργείᾳ ἡ δυνάμει ταῦτὸν παρείληπται. καὶ ὁ εἰπὼν δὲ ‘ἀρετὴ ἔστιν ἔξις ἐν μεσότητι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλειψεως 5 βελτίστη’ δις εἶπε τὸ ‘βελτίστη’. πᾶν γάρ τὸ μέσον καὶ βέλτιστον· ὥστε 20 περιττὸν τὸ ‘βελτίστη’. δμοίως δὲ καὶ τὸ ‘ἐλλειψεως καὶ ὑπερβολῆς’ περιττόν· εἰπὼν γάρ μέσην ἐδήλωσεν ὅτι οὗτος ὑπερβάλλει οὕτε ἐλλειπεῖ.

p. 140b35 Οὐ γάρ κατὰ ζώφου πεζοῦ τὸ δίπουν κατηγορεῖται.

“Οτι τῶς τοῦ ἀνθρώπου τὸ δίπουν κατηγορεῖται, οὕτως καὶ τοῦ ὄρισμοῦ 10 10 αὐτοῦ, τοῦ ζώφου πεζοῦ δίποδος, καὶ οὐ δις τὸ δίπουν κατηγορεῖται, ἐπεὶ οὐδὲ τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ταῦτόν ἔστιν ὁ τούτου ὄρισμός, δις τὸ δίπουν κατηγορεῖται ἀλλ’ ἀπαξ. οὐ γάρ μόνον τοῦ ζώφου πεζοῦ κατηγορεῖται τὸ δίπουν ἀλλ’ ὅλου τοῦ ζώφου πεζοῦ δίποδος.

[Καὶ ὁ εἰπὼν τὴν ἐπιθυμίαν ὅρεξιν ἡδεός εἶναι δις τὸ ‘ἡδεός’ ἔθηκεν 15 ἐν τῷ ὅρῳ· καὶ ἡ ἐπιθυμία γάρ ἡδεός ἔστιν. ἀλλ’ ἵσως μέν, φησίν, οὐδὲν ἄτοπον τοῦτο· καὶ γάρ τὸ δίπουν ταῦτόν ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ καὶ κατηγορεῖται κατ’ αὐτοῦ· ἔστι δὲ καὶ τὸ ζώφον πεζὸν δίπουν ταῦτὸν τῷ 20 ἀνθρώπῳ, ὥστε ἔτι τοῦ ἀνθρώπου τὸ δίπουν κατηγορεῖται, δὴν τοῦ ζώφου πεζοῦ δίποδος. ἀλλ’ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθρωπὸς ζώφον πεζὸν δίπουν 25 δίπουν· διὸ οὐδὲν ἄτοπον ἐκ τούτου συμβαίνει. οὐ γάρ κατὰ τοῦ πεζοῦ ζώφου τὸ δίπουν λέγεται· οὕτω γάρ ἀν διττὴ ἡ κατηγορία ἐγίνετο, κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ζώφου πεζοῦ, καὶ ἐν τῷ ὄρισμῷ δις ἐλαφράνετο τὸ δίπουν· ἀλλὰ κατὰ τοῦ ζώφου πεζοῦ δίποδος τὸ δίπουν 30 λέγεται· τὸ δὲ ζώφον πεζὸν δίπουν ὁ ἀνθρωπός ἔστι, καὶ ἐν τούτῳ ἔχει ὁ ἀνθρωπὸς τὸ εἶναι, ὥστε ὁ εἰπὼν ζώφον πεζὸν δίπουν ἀνθρωπὸν εἶπε. ταῦτὰ δὲ δμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας δεῖ ἐκλαβεῖν.]

“Εστι δὲ σαφέστερον εἰπεῖν περὶ τούτου, ὅτι ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ δίπουν κατηγορεῖται, οὕτω καὶ τοῦ ὄρισμοῦ αὐτοῦ, τοῦ ζώφου πεζοῦ δίποδος, καὶ οὐ δις τὸ δίπουν κατηγορεῖται ἀλλ’ ἀπαξ· οὐ γάρ μόνον τοῦ ζώφου πεζοῦ κατηγορεῖται τὸ δίπουν, ὡς ἔξι ἀνάγκης, ὅταν ἀκούσωμεν ζῷον πεζόν, νοῶμεν αὐτὸν καὶ δίπουν εἶναι, ἀλλ’ ὅλου τοῦ ζώφου πεζοῦ δίποδος, διπερ ἔστιν ὁ ἀνθρωπός. ἐπεὶ οὖν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ δίπουν οὐ δις κατηγορεῖται, οὐδὲν ἐν τῷ ὄρισμῷ αὐτοῦ, δις ταῦτόν ἔστιν αὐτῷ. δις τὸ δίπουν παραλγέθησεται, εἴπερ ἀνθρώπου ὄρισμὸς ἀποδοθεί τὸ ζώφον πεζὸν δίπουν.]

1 τῷ ζῷῳ γάρ aN ἔστιν prius ABDP: παρείληπται a 2 post διὸ add. καὶ a 3 φ aB: τῷ ADP ante ταῦταν add. τὸ a post ταῦταν add. τὸ αὐτὸ B παρείληφθαι D 4—7 hue transposui: post 20 collocant aN: om. ABDP 10 post πεζοῦ add. καὶ A οὐδεὶς A 10. 11 ἐπει—κατηγορεῖται, quae post 13 δίποδος collocant libri, hue transposui 11 ὁ ὄρισμὸς τούτου B ταῦτα διεστὸν P: διὰ a 12 μόνον aP cf. vs. 29 12 et 13 πεζοῦ om. B 14—34 aN 15 καὶ ἡ—ἡδεός ἔστιν N: ὡς γάρ ἡ ἐπιθυμία ἡδεός ἔστιν, οὕτω καὶ ὁ ταῦτης ὄρισμός, ὅρεξις τοῦ ἡδεός. ἡδεός ἔστιν a cf. p. 433, 2. 3 18 ἔτι scripsi: ἐπὶ aN 20 δίπουν N: om. a 29 δίποδος scripsi cf. vs. 10: καὶ δίπουν aN

Ομοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας· ὡς γάρ αὐτὴ τοῦ ἥδεος ἐστίν. οὕτω καὶ ὁ ταύτης ὄρισμός, ἡ ὅρεξ τοῦ ἥδεος, ἥδεος ἐστίν. καὶ ἀπαξ μόνον κατηγορεῖται· οὐ γάρ κατὰ τῆς ὄρεξεως μόνης τὸ ἥδεος εἰναι· 10 κατηγορεῖται ἀλλὰ κατὰ τῆς ὄρεξεως τοῦ ἥδεος· οὐκ ἔστι δὲ τῶν 5 ἀτόπων, σησί, τὸ διὸς φιλέγησαθαι ταῦτα ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πλεονάκις ταῦτὸ περὶ τινος κατηγορεῖν. ὕσπερ οὖν τοῦ ἀνθρώπου ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ τὸ δίπουν οὐδὲν ἀτοπὸν κατηγορεῖσθαι κατ' αὐτοῦ τὸ δίπουν (ἀλληλές γάρ καὶ ὑπὲρ τὸν ἀνθρωπὸν δίπουν εἰπεῖν· οὐδὲν γάρ ἀτοπὸν τὸ 45 ὑπάρχον τινὶ κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ), οὗτως οὐδὲν ἀτοπὸν οὐδὲ τοῦ ὄρισμαο 10 τοῦ ἀνθρώπου, καίτοι ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ τὸ δίπουν, κατηγορεῖσθαι αὐτό.

οὐ γάρ, δταν λέγω τυχόν δτι ὁ ἀνθρωπὸς ζφον λογικὸν θνητόν ἐστι, καὶ δύναμαι συνεπιησεῖν | δτι ὁ ἀνθρωπὸς ζφον λογικὸν θνητόν ἐστι, καὶ 213 οἶνει φιλέγωμαι τοῦτο καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν, ἀτοπόν τι ποιῶ καὶ διὰ τοῦτο εὑθυνθήσομαι δις λέγων αὐτό, ἀλλ᾽ δταν τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου τὸ αὐτὸν 15 δις κατηγορήσω. καὶ τιθησι τούτου παράδειγμα τὸν ὑπὸ Ξενοκράτους ἀποδιμέντα ὄρισμὸν τῆς φρονήσεως λέγοντος ‘φρόνησίς ἐστιν ὄριστικὴ καὶ θεωρητικὴ τῶν ὄντων’· τὸ γάρ θεωρητικὸν ταῦτὴν δην τῷ ὄριστικῷ 5 δις ἐν τῷ τοιούτῳ παραλαμβάνεται ὄρισμῷ. ὅμοίως καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ὑποδειγμάτων σαφῆ πεποίηκε τὰ λεγόμενα· διὸ οὐ δέον ἡμᾶς πολυλογεῖν.

20 p. 141a9 Ομοίως καὶ οὗτοι τὴν κατάψυξιν.

Πᾶσα γάρ στέρησίς ἐστι τοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος.

1 ὅμοίως—κατηγορεῖται (3) ABDP: δμοίως οὖν οὐδὲν ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας δις τὸ ἥδον κατηγορηθεῖσται a, sed cf. p. 432, 15 n. ὅμοίως post ἐπιθυμίας collocat D αὐτὸν Α: αὐτῇ B 2 οὕτω—ἐστίν om. Α οὕτως ἐστὶ καὶ D ἥδεος alterum om. P 3 ἔξεως Α ἥδον a εἶναι scripsi ex Arist.: εἶναι ἐστὶ D: ἐστιν AB: om. αP 4 κατὰ aN: καὶ aP: καὶ (iterat B) κατὰ BD post κατὰ add. τοῦ σύμπαντος ητοι a post ὄρεξεως add. μόνης D τοῦ] το (sic) P ἥδεος a οὐκ—5 ὄνομα] ὥστε οὐκ ἐστιν ἀτοπὸν τὸ δις τὸ αὐτὸν φιλέγησαθαι ὄνομα a 5 δις] δεῖν A . 6 ταῦτα Λ(eu): αὐτὸν D: ταῦτὸν BP(f): τὸ αὐτὸν a Arist. περὶ τινος om. a κατηγορῆσαι Arist. (sed κατηγορεῖν Ceuf) post κατηγορεῖν add. ὡς ἔχουσι τὰ ἐπαγκένα καὶ ἄλλως τὸ αὐτὸν (τῶν αὐτῶν BP) δτι (om. A) ABDP οὖν a (ὕσπερ — 10 αὐτόν om. N): om. ABDP 7, 9, 10 κατηγορῆσαι a 7 κατὰ τοῦ αὐτοῦ AP 8 οὐδὲν, omisso γάρ, B: καὶ οὐδὲν a 9 οὕτως—10 αὐτόν om. B 11—19 aN 12 δι—in ras. N¹. 13 καὶ prius N: om. a 14 λέγων scripsi: λέγειν aN 20 lemma a: om. ABDP, sed εἰς τὸ ἥρτὸν ante 21 add. AD 21 πᾶσα—ἔφ' ἐν διαστατόν (p. 434, 7) ABDP: οὐ ταῦτὸν ἐστιν εἰπεῖν στέρησιν τοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος καὶ στέρησιν κατὰ φύσιν. ἐπεὶ γάρ ἡ τῆς τοῦ πεφυκότος ὅτε πέψυκεν ὑπάρχεισε ἀπούσια στέρησίς ἐστι, τῶν (10) στέρησεων δ' αἱ μὲν βίαιοι καὶ παρὰ φύσιν γινόμεναι, ὡς εἰ τις ἐκκοπεῖ τοὺς ὄφειλαμούς, αἱ δὲ κατὰ φύσιν, ὡς δὲ πνοὶ στέρησίς ἐστι τῆς ἐγρηγόρεως, ὁ εἰπόντι μὲν στέρησιν τοῦ κατὰ φύσιν περιπίπτει τῷ ἀτοπήματι τούτῳ, καθάπερ ὁ φιλόσοφος ἀποφανεῖται. ὁ μέντοι εἰπὼν τὸ δύπον στέρησιν ἐγρηγόρεως κατὰ φύσιν οὐ περιπίπτει τῷ τοιούτῳ ἀτοπήματι, καθάπερ ὁ Σωτίων οἰται τὸν οὕτως ὄρισάμενον εὐθύνων. λάζοι δ' ἄν τις (10) καὶ ἔτερα ὑποδείγματα ὄφοια τοῖς ληφθεῖσιν αὐτῷ τὸ τοιοῦτον ἀτόπημα ἔχοντα. οἷον εἰ τις ὄφειτο τὴν γραμμήν τῶν διαστατῶν τὸ (τῶν δ. τὸ om. N) ἔφ' ἐν διαστατόν, ὡς ταῦτο (ταῦτὸν a) ὄντος τοῦ ἔφ' ἐν διαστατοῦ τῇ γραμμῇ· ὅμοιόν τι γάρ οὗτος λέγει, ὡς εἰ ἔλεγε τὸ ἔφ' ἐν διαστατόν διαστατόν ἐστι aN ἐστίν post ὑπάρχοντος P(Ce)

εῖ γε ἡ τοῦ πεφυκότος, ὅτε πέφυκεν ὑπάρχειν, ἀπονοσία στέρησις. αὐτὸς μέντοι ὄριζόμενος τὸν ὑπνον στέρησιν ἐγρηγόρσεως οὐ περιπίπτει τῷ εἰρημένῳ, ὡς οὔται ὁ Σωτίων· ἀλλοὶ γάρ ἐστιν εἰπεῖν τοῦ κατὰ φύσιν καὶ ἀλλοὶ τὸ κατὰ φύσιν· πᾶσα μὲν γάρ στέρησις τοῦ κατὰ φύσιν, ἀλλ' αἱ μὲν βίαιαι 5 καὶ παρὸ φύσιν γινόμεναι, ὡς εἴ τις ἐκκοπέῃ τοὺς διφθαλμούς, αἱ δὲ κατὰ φύσιν, ὧν καὶ ὁ ὑπνος ἐστίν. ὅμοιον ἀμάρτημα ἀμαρτάνουσι καὶ οἱ τὴν γραμμὴν ὄριζόμενοι τῶν διαστατῶν τὸ ἐφ' ἐν διαστατῶν· τὸ γάρ ἐφ' ἐν διαστατῶν τὸ διαστατῶν ἐν ἑαυτῷ περιέχει· οὐδὲ γάρ ἐν ἀδιαστάτῳ τὸ ἐφ' ἐν διαστατῶν. 10 ὅμοιον δὲ τούτοις καὶ τὸ λέγειν τὸ πῦρ εἶναι τῶν σωμάτων τὸ ἔγρον καὶ τὸ θερμὸν σῶμα, ἡ τὸν ἄνθρωπον ζῷον προαιρετικὸν καὶ 20 βιουλευτικόν. ἡ τὴν ἀρετὴν ἔξιν ἐν μεσότητι ὑπερβολῆς καὶ ἔλεεψεως βελτίστηγον· ἐν γάρ τῇ τῶν προειρημένων μεσότητι τὸ βέλτιστον.

p. 141 a 15 Πάλιν εἰ τοῦ καθόλου εἰρημένου προσθείη καὶ ἐπὶ μέρους.

15 Τοῦ ἐκ περιττοῦ προσκεῖσθαι τι ἐν τῷ ὅρῳ δεικτικόν φησιν εἶναι καὶ 25 τὸ εὑρεῖν εἰ τοῦ καθόλου εἰρημένου πρόσκειται τι τῶν ἐπὶ μέρους καὶ ὑπὸ αὐτοῦ· καὶ γάρ ὁ τοῦτο ποιῶν πολλάκις ταῦταν λαμβάνει. διαφέροι δὲ ἂν οὕτος ὁ τόπος τοῦ πρὸ αὐτοῦ, οὗτι ἐκεῖ μὲν ἐδείκνυτο τὸ προσκείμενον ταῦταν ὅν τινι τῶν κειμένων, ἐνταῦθα δὲ ὑπὸ τι τῶν ἀποδεδομένων. δόξειε δέ ἀν ἐνστατιν ἔχειν ὁ τόπος· ἐν γάρ τῷ πτηγῷ τὸ σγιζόπτερον προστίθεμεν· τοῦτο δέ ἐστιν ἐν τῷ φιλάνοντι κεῖσθαι. 30 ἡ οὐγή ὅμοιον τοῦτο τοῖς εἰρημένοις. ἐπ' ἐκείνων μὲν γάρ τῷ τὸ καθόλου ἴδιον εἶναι τοῦ πράγματος, τούτῳ ἐγίνετο ἡ τοῦ ὑπὸ αὐτὸν προσθήκη περιττή· δὲ τε γάρ νόμος πάντων τῶν καλῶν ἐστιν εἰκὼν κατὰ

1 εἰ γε scripsi: εἴτε DP: ἡ τε Α: δὲτε B ἡ τοῦ πεφυκότος ὅτε iterat A αὐτὸς μέντοι scripsi (respective Ηερὶ ὅπνον καὶ ἐγρηγ. p. 453 b 26. 27): αὐτὸν μὲν ΛBDP 2 ὄριζόμενον ΑΒ τὸν ὅπνον ὄριζόμενος P οὐδὲ scripsi: οὔτε ΑBDP 3 τὸ om. P 4 παρὸ φύσιν (ante πᾶσα) B 5 ἐκκοπέῃ ex aN scripsi: ἐκκόπτει AB: ἐκκοπῆ DP 6 οὐ om. AP ὅμοιαν ἀμαρτίαν P 7 γραμματικὴν D ἐνὸς utrobius A itemque vs. 9 8 τὸ διαστατῶν α ἐν διαστάτῳ AB 9 διαστατόν — ἔγρον (10) om. D ὅμοιον (ὅμοιος P) δὲ (om. B) — λέγειν ABP: καὶ πάλιν ὁ εἰπόν α 10 τὸ (post καὶ) superser. B: om. P ζῶμα D: τὸ ἔγρον γάρ καὶ τὸ θερμὸν, ταῦταν ἔστι τῷ πορῷ α 11 post βιουλευτικὸν add. ὡς τῇς προαιρέσεως ταῦταν οὔτης τῇ βιουλῇ α post ἔχειν add. εἰναὶ A ἐν] οὐ Λ 12 post βέλτιστον add. καὶ ἔτερα πλείσταν α 13 τοῦ BD Arist.: τὸ αΑ: τῷ delevit P¹ (om. C) εἰρημένων P 15 post ἐν ras. P τῷ τῇ φύσει Λ ἐν om. α φησιν corr. ex ἐστιν B: om. A 16 τῷ (superser. P²) — εἰρημένῳ αP post καθόλου add. κατὰ τίνος α 17 ὑφ' αὐτῷ αP τὸ αὐτὸν α . λαμβάνει Ppr.: λαμβάνοι corr. P 19 προσκείμενον ABP ταῦταν] αὐτῶν P δὲ om. P post δὲ add. τὸ ταῦταν α 20 ἀποδεδομένων scripsi: δεδομένων ABDP: δεδομένων λαμβάνεται α δόξειεν ἀν A: δόξειε α: δόξει Brandis Schol. p. 288 a 28 fort. εἰ γε τῷ 21 προστίθεμεν — κεῖσθαι] προστίθεμενον, οὐ παρέλκον ἐστὶν, εἰ καὶ τὸ σγιζόπτερον ἐν τῷ πτηγῷ περιέχεται α 22 η] ἀλλ' α ὅμοιον α: ὅμοιος ABDP εἰρημένοις] ἐνταῦθα ἐκκειμένοις ὑπόδειγμασιν α τῷ τὸ αBP: τὸ τὰ Α: τὸ D 23 θοια Λ εἶναι om. D τούτῳ B: τοῦτο αADP 24 post περιττή add. καὶ μὴ τῶν ἐπὶ μέρους γάρ ἐν τῷ ὅρῳ προστιθεμένων. διὰ τῶν καθόλου καὶ τὰ ἐπὶ μέρους δηλοῦνται α

τὸν οὗτον λέγοντα. καὶ ὁ ἐπεικῆς ἐν πᾶσι τοῖς συμφέρουσιν ἔλαττον·³⁵
τικῆς αὐτοῦ· εἰ γάρ ἔν τισιν ἀφωρισμένοις, προσιτήκης ἐδεῖτο καὶ οὐκ ἂν
ἔλέγετο τῶν συμφερόντων καὶ δικαιών ἀλλὰ τῶν ἐν τοῖς δικαιίοις
συμφερόντων· καὶ ἡ ἴατρικὴ ἐπιστήμη τῶν πᾶσι τοῖς ζῷοις ὑγιεινῶν· ὁ
οὐδὲν δὲ ὅρνις οὐκ ἐν πᾶσιν ἔστι τοῖς πτηνοῖς, ἀλλὰ τὸ πτηνὸν ἐν τούτῳ. ἔτι
ἐπὶ μὲν τοῦ ὅρνιθος γένος μὲν τὸ πτηνόν, διαφορὰ δὲ τὸ σχιζόπτερον· ἐπὶ⁴⁰
δὲ τῶν προειρημένων οὔτε τὸ καθόλου ὡς γένος ὃν τοῦ προκειμένου εἴληπται,
οὔτε τὸ ὅπερ αὐτὸν διαφορά ἔστιν, ἀλλ᾽ εἰδός τι τοῦ καθόλου.

p. 141 a 26 Πρῶτον μὲν εἰ μὴ διὰ προτέρων.

10 Πρῶτον μέν, φησί, δειχθήσεται μὴ ὥρισθαι τὸ προκείμενον, εἰ μὴ
διὰ προτέρων καὶ γνωριμωτέρων αὐτοῦ πεποίηται τὸν ὥρισμόν.
ὁ γάρ ὥρισμὸς τοῦ γνωρίσαι γάριν ἀποδίδοται· γνωρίζομεν δὲ οὐκ
ἐκ τῶν τυχόντων ἀλλ᾽ ἐκ τῶν προτέρων καὶ γνωριμωτέρων, ὡς τοῦ
ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ εἴρηται. ἔτι εἰ ἔσται διὰ τῶν ὑστέρων καὶ μὴ διὰ
15 γνωριμωτέρων, ὥρισμοὶ πλείους ἔσονται τοῦ αὐτοῦ· δῆλον γάρ διτι
καὶ οὐ διὰ τῶν προτέρων καὶ γνωριμωτέρων αὐτοῦ λόγος ἔσται ὅρος
καὶ βέλτιων. | ἀλλ᾽ εἰ οὐ ὥρισμὸς λόγος ἔστιν ὃ τὸ τί ἦν εἶναι δηλῶν τοῦ
τοῦ πράγματος, οὐ πλείους ἔσονται ὥρισμοὶ τοῦ αὐτοῦ· πλείω γάρ καὶ τὰ
τί ἦν εἶναι ἔσται· ἀλλὰ μὴν ἔχαστο τὸ εἶναι, καθ᾽ οὐδὲν ἔστι, ταῦτά
20 οὐκ ἄρα οἷόν τε πλείους ἔνδεις ὥρισμοὺς εἶναι. 5

Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, διτι τὸ μὴ διὰ γνωριμωτέρων διετένει,
ἢ ἀπῶς τῇ ἡμῖν, ἐπεὶ καὶ τὸ γνωριμώτερον.

1 οὐ om. a post συμφέρουσιν add. ἔστιν ΛΒΡ   2 αὐτοῦ P: αὐτοῦ aABD   3 τῶν
prius om. B ἀλλὰ] εἶναι a   4 δέ] ἡ A   7 δὲ om. A ὥν a προκει-
μένου scripsi: προειρημένου librī   8 ἔστιν DP: om. aAB   9 lemma om. BP
10 μέν aB: om. ADP   φησί om. D μὴ — προκείμενον om. B   12 post
χάριν add. τὸ προκείμενον a ἀποδίδοται a Arist.: ἀποδέσθαι BP: πρόσκειται AD
13 τυχόντων aB Arist.: τοιούτων ADP   γνωριμωτέρων om. B   14 ἐν τῇ ἀπο-
δεικτικῇ a (scil. Anal. post. I 2): ἐν τῇ ἀποδείξει ABDP   δεδήλωται a
ἔτι εἰ scripsi: διτι εἰ ABDP: ὥστε οὐκ a   15 γνωριμωτέρων] τῶν γνωριμωτέρων
καὶ τῶν προτέρων (e vs. 16) D   ὥρισμοὶ — αὐτοῦ ABDP: ὥρισμός. εἰ δέ τις
φήσει καὶ διὰ τούτων γένεσθαι, συμβάνει τοῦ αὐτοῦ πλείονας εἶναι ὥρισμούς a
16 καὶ οὐ ex Arist. scripsi: καὶ AD: οὐ a: om. BP post αὐτοῦ add. τοῦ ὥριζο-
μένου a ante λόγος add. οὐ BD   16. 17 ὅρος ἔσται βέλτιστος a
17 οὐ prius om. BP ἔστι λόγος B   18 οὐ] οὕτω a τοῦ αὐτοῦ P: τούτου
ABD: τοῦ αὐτοῦ πράγματος a πλείω aB: πλείον ADP   τὰ a: τὸ ABDP
19 τὸ τί ἦν καθό A ταυτὸν ἔσται BP post ἔστιν add. ἐν γάρ τὸ εἶναι τοῦ
πράγματος καὶ οὐ πλείονα ἔχαστον γάρ (γάρ N: τε a) τῶν ὄντων, καθό ἔστι, τὸ τί ἦν εἶναι
ἐν καὶ ταῦτα ἔχει καὶ οὐ δεῖται πλείονας ὥρισμῶν εἰς τὴν τοῦ τί ἦν εἶναι δῆλωσιν αὐτοῦ
aN   20 εἶναι ὥρισμούς a   21 τούτο] τοῦ a μὴ om. a διγῆς aB
22 τῇ ἡμῖν AD: τῇ μὴ aBP

p. 141b15 Ἀπλῶς μὲν οὖν βέλτιον τὸ διὰ τῶν προτέρων τὰ ὄστερα πειρᾶσθαι γνωρίζειν ἐπιστημονικώτερον γάρ τὸ τοιούτων.

"Οτι βέλτιον μὲν τὸ διὰ τῶν προτέρων τὰ ὄστερα γνωρίζειν 5 (ἐπιστημονικὸν γάρ τοῦτο), πρὸς δὲ τοὺς ἀδύνατούς τας διὰ τῶν τοιούτων γνωρίζειν ἀναγκαῖον ἵσως διὰ τῶν ἑκείνοις γνωριμωτέρων ὅριζεσθαι. *(οὐκ)* ἔστι δὲ ταῦτα τὸ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος δηλοῦν, 10 ἀλλά μὴ ἀμα τὸ αὐτὸν ἡμῖν τε ἦν γνωριμώτερον καὶ τῇ φύσει, τῷ δὲ γένος καὶ τὰς διαφορὰς τῶν ἀπλῶς τε καὶ τῇ φύσει πρώτων καὶ γνωριμωτέρων τοῦ ὄριστου εἴδους εἶναι. ἔκαστον γάρ τούτων συναναρτεῖ μὲν τὸ εἶδος τὸ ὄριστόν, οὐ δυναμαρτύρεται δὲ ὥπ' αὐτοῦ. ὕστε, εἰ διὰ τούτων μὲν ὁ ὄρισμός, οὐ τοιαῦτα δὲ τὰ πρὸς ἡμᾶς πρῶτα, ὁ διὰ τῶν πρὸς ἡμᾶς πρώτων ὀποδεδού- 15 μένος λόγος οὐ τοῦ τί ἦν εἶναι δηλωτικὸς ἀλλ' εἴη οὐδὲ ὄρισμός· δεῖ γάρ 20 ὁρισμὸν τοῦτο ὑγράσιν. δεῖξας δὲ διὰ πρότερον τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ εἴδους ἔστιν. διὰ τούτου τῷ προτέρῳις αὐτοῖς εἶναι τὸ καὶ γνωριμωτέροις εἶναι (περὶ γάρ τούτου προέκειτο αὐτῷ λέγειν) δεικνύεται ἐπίγνετον ἔστι δὲ καὶ γνωριμώτερος, διότι ὁ μὲν εἰδὼς ὅπερ ἔστι τὸ ὄριστον καὶ οὐ ὁ ὄρισμός εἰδὼς καὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ τὰς διαφοράς, 25 20 τούτεστι τὸν ὄρισμόν (τοῦτο γάρ τὸ εἶδεναι τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ἥτις ἔστιν· ἐν τούτοις γάρ ἡ οὐσία), οὐκέτι μέντοι ὁ τὸ γένος εἰδὼς ἦν τῶν διαφορῶν ἐκάστην ἥδη καὶ τὸ εἶδος οὐδεν. ὕστε, εἰ μὴ ἀντιστρέψει ἡ γνῶσις, γνωριμώτερα ἀλλ' εἴη, ἀ συγγνωρίζεται πάντως, δύναται

2 ἐπιστημονικώτερον καὶ. om. P 4 δι—ὅ τοῦτο om. aP τὸ ὄστερον A
 5 ἐπιστημονικώτερον A δὲ ADP: δὴ αβ τοὺς¹ τούτων P¹: τούτοις P²
 6 post γνωρίζειν delevit ἀδύνατον B ἵσως ἀναγκαῖον a 7 ὅριζεσθαι a: ὅριζεμα
 ABD: γνωρίζεμα P post ὅριζεσθαι add. ἥππον πειρᾶσθαι a οὐκ addidi et ἔστι
 δὲ (ἔστι, καὶ P) ταῦτα, quae post φύσει (8) collocant libri, huc transposui 8 ἄρα P:
 ἥρα aABD ἦν aP: om. ABD τῷ serripsi: τὸ libri 9 καὶ διαφορῶν εἶναι B
 διαφορᾶς A τὸ δὲ γένος superset. P 9. 10 τὰς διαφορὰς P: αἱ διαφοραὶ aABD
 10 ἀπλῶν P 11 συναρτεῖ D post εἰδὼς add. ἥτοι a 12 συναγαρ-
 ρεῖ A ὁ om. aA 13 πρῶτα P: πρῶτον AB: compend. D: om. a πρώτων
 P²: πρῶτος ABP¹: πρῶτον a: compend. D 13. 14 ἀποδιδόμενος a 14 οὐ P²: δ,
 ut videtur, P¹ ἀλλ' om. B post γάρ add. τὸν a 15 ante δηλοῦν add.
 δὴ B τὸ γένος iterat A 16 ἔστιν om. BP δι—ante τοῦ collocat a
 τὸ — τῷ B αὐτοῖς post γνωριμωτέροις collocat P τῷ om. P καὶ a: om.
 ABDP 16. 17 γνωριμώτερον, omisso εἶναι, D 17 αὐτοῖς A δεικνύον P:
 om. a post δεικνύον add. δὲ AB 18 γνωριμώτερον BP: compend. D
 post γνωριμώτερα add. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκε a μὲν a: μέντοι ABDP
 19 εἰδὼς D: εἰδὼς εἰδὼς A: εἰδὼς BP: εἰδὼς a 20 ἥτις] ἔστι P δι—οὐσία
 om. a εἴ τις B 21 γάρ serripsi: δὲ P: om. ABD 22 ὕστε D: ὕστε aP:
 δι— A: δι— B εἰ μὴ om. P 22. 23 ἐπιστρέψει D 23 γνωριμώτερον P³
 παντὸς A

μέντοι κατ' ιδίαν γνωρίζεσθαι, τῶν χωρὶς ἐκεῖνων γνωρισθῆναι μὴ δυνα-
μένων· ὡς γάρ πρότερον τῇ φύσει τὸ συναναιροῦν καὶ μὴ συναναιρού-
μενον, οὕτω καὶ γνωριμώτερον τῇ φύσει οὐ νῆ γνῶσις τῇ τοῦ τινὸς γνῶσει εἰ-
συνεισάγεται, ἐκεῖνο δέ, οὐ τῇ γνῶσει αὐτὸν γινώσκομεν, οὐ συνεισάγει.

5 p. 141b22 Οὐ δεῖ δὲ λανθάνειν ὅτι τοὺς οὕτως ὁριζομένους οὐκ
ἐνδέχεται.

"Οτι οἱ ἐκ τῶν ήμεν γνωρίμων ὄρισμοι οὐ δηλοῦσι τὸ τί ἦν εἶναι
τῷ ὁριζομένῳ, ἐὰν μὴ τῇ ήμεν τε καὶ τῇ φύσει ταῦτα γνώριμον, εἴπερ
οἱ ὄρισμοι ἐκ γένους καὶ διαφορῶν, ταῦτα δὲ πρότερα καὶ γνωριμώτερα 20
τῇ φύσει.

p. 141b29 "Ωστε πρότερα ταῦτα τοῦ εἰδούσει.

Πάνυ ἐντρεχόντως βουλόμενος δεῖξαι γνωριμώτερον τὸ γένος καὶ τὰς
διαφορὰς προτεγχήσατο τῷ προτέρῳ· εἰ γάρ πρότερον δὲ συναναιρεῖ μὲν
μὴ συναναιρεῖται δέ, εἴη ἀν καὶ γνωριμώτερον εὐλόγως τὸ συγγνωμένον·
15 μενόν τινι τοῦ μὴ συγγνωρίζομένου. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τὸ
γνωριμώτερον διχῶς. ἐπ' ἐνίνων μὲν οὖν ἀντιπέπονθε τὸ τῇ φύσει πρότερον
καὶ τὸ πρὸς ήματς ἐφ' ὧν ἀνάγκη τοὺς δρους ἐνί γε περιπίπτειν ἀτόπῳ· 25
ἢ γάρ τῆς πρὸς ήματς συφρηνείας στογαζόμενοι τῆς τοῦ πράγματος οὐδέποτε
διαμαρτάνουσιν. ἢ τὸ ἀκριβέστερόν εἰναι τῷ λόγῳ μεταδιώκοντες τὸ πρὸς ήματς
20 σαφὲς παρορῶσιν. ἐφ' ὧν δὲ ἀμφω συνδεδράμηκε παραπλησίως, ὥστε
τὰ αὐτὰ καὶ ήμεν γνώριμα εἶναι καὶ ἀπλῶς, οὗτοι καὶ λέγουσι τὸ τί ἦν
εἶναι καὶ διδάσκουσι. τοιούτοις δὲ οἱ διὰ τῶν οἰκείων γενῶν καὶ διαφορῶν·
καὶ γάρ ήμεν γνωριμώτερον τὸ γένος καὶ τῇ φύσει, φύσει μὲν, ὅτι 10
πρότερον καὶ συναναιρεῖ, ήμεν δέ, ὅτι *{γνωρίζομεν}* γνωρίζοντες τὸ εἰδός
25 καὶ τὸ γένος πάντως, ἀλλ' οὐκ ἔμπαλιν· πολλοὺς γοῦν ὄρθωτες τῶν οὐ

- 1 an *{καὶ}* κατ'? μὴ DP: om. aAB 4 συνάγεται AD δὴ a οὐ — αὐτὸν
γινώσκομεν, οὐ scrīpsi: οὐ — αὐτὸν (*ἀὐτῶν* aAP) γινωσκόμενον libri 5 ὅτι B Arist.:
om. aADP γνωρίζομένους P cf. p. 436,7 n. 5. 6 οὐκ ἐνδέχεται om. aBP
7 ὅτι om. B ήμεν om. A post γνωρίμων add. καὶ θετέρων a 8 τὸ ὁριζό-
μενον P: τοῦ ὁριζομένου a ἐᾶν] εἰ B μὴ in ras. P²: μὲν B ἢ B:
om. P ήμεν — γνώριμον] ταῦτα κατὰ τὸ γνωριμώτερον εἶναι καὶ ήμεν καὶ τῇ φύσει a
τε om. D γνώριμον ταῦτα ἤπειρ A 9 διαφορᾶς A: συστατικῶν διαφορῶν εἰσὶν
οἱ ὄρισμοι a 11 lemma om. a 12 post πάνω add. δὲ a γνωριμώτερον
om. B 13 post γάρ add. τὸ aABP δ serīpsi: τὸ BDP: om. aA · συνανai-
ρεῖ AB: συναναιρεῖ ADP 14 συναναιρεῖται a: συναναιρεῖται ABDP 15 καὶ
om. A 16 οὖν om. B πεπονθότως B: ἀντιπεπονθότης P τῇ] τῷ a
17 ἐφ' ὧν ήματς, omisso τὸ πρὸς, B post γε add. τοῦ P προσπίπτειν a
ἄποπον P 18 ἢ aAD: οἱ P: οὐ factum ex καὶ compend., ut videtur, B 22 καὶ
prius post 21 λέγουσι transpositus P 23 post μὲν add. γάρ aA 24 δὲ om. D
γνωρίζομεν addidi post γνωρίζοντες add. μὲν P 25 γοῦν aAP: γάρ BD

συγήθων ἐγμόνων καὶ ὀριθμῶν, οὗτοι μὲν ἔκαστον ὅρνις καὶ ἐγμός, οἵδημεν, τί δὲ οὐχ οἷοί τέ ἐσμεν λέξειν.

Τὰ δὲ πρῶτα τῇ φύσει ἀκριβότεροι καὶ ἐπιστήμονος, φησάν, ἐστὶ διαινοίας γνῶναι καὶ περιττῆς, ηγουν δυναμένης καὶ τὰ μὴ ῥάδια 5 καταλαβεῖν.

[Εἰς τὸ δημόσιον ἀπλῶς μὲν οὖν βέλτιστον. Ἀπλῶς μὲν οὖν βέλτιστον δριζεσθαι τὰ ὑστεραὶ διὰ τῶν προτέρων τῇ φύσει ἐπιστήμονος γάρ τὸ τοιούτον. οὐ μὴν δὲ ὀφεῖλομεν ἀεὶ τοῦτο ποιεῖν· πρὸς γάρ τοὺς μὴ δυναμένους γινώσκειν τὰ πράγματα διὰ τῶν τῇ φύσει προτέρων ἀναγκαῖον ποιεῖν τοὺς δρους ἀπὸ 10 τῶν ἐκείνοις γνωρίμων. τουτέστιν τῶν ὑστέρων. εἰσὶ δὲ [οἱ] διὰ τῶν ὑστέρων δηλοῦντες τὰ πρότερα δρισμοί, ὡν παρέμηκεν αὐτὸς ὁ ποιοῦσίματα τὸν τῆς 25 στιγμῆς, τῆς γραμμῆς καὶ τοῦ ἐπιπέδου. οὐ δεῖ δὲ λανθάνειν ἡμᾶς δητοί ἐκ τῶν ὑστέρων δριζόμενοι οὐ δηλοῦσι τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ δριζόμενου, εἰ μὴ που ταῦτα ἔστιν, ηγουν τὸ παραληφθὲν ἐν 15 τῷ δρῳ, καὶ ἡμῖν καὶ τῇ φύσει γνώριμον. κατασκευάζει οὖν καὶ πῶς ἐνδέχεται τὰ τῇ φύσει πρότερα καὶ ἡμῖν γνώριμα εἶναι, καὶ φησὶν δητοί πᾶς ὁ δρισμὸς ἐκ γένους καὶ συστατικῶν διαφορῶν σύγκειται· ταῦτα δὲ πάντας πρότερα μὲν τῇ φύσει καὶ γνωριμάτερα, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν γνώριμα, διήτη τὸν εἶδος γνωρίζοντες καὶ τὸ γένος καὶ τὰς διαφορὰς αὐτοῦ γνωρίζομεν, οὐκ 20 ἐξ ἀνάγκης δὲ καὶ τὸ ἀνάπαλιν. ὁ οὖν ποιῶν τὸν δρισμὸν ἐκ τῶν τῇ φύσει μόνον γνωρίμων καὶ οὐχ ἡμῖν τῇ μὲν φύσει καλῶς ποιεῖ, ἡμῖν δὲ οὐ καλῶς. ὁ δ' ἐκ τῶν κατ' ἄμφω γνωρίμων βέλτιστον ποιεῖται τὸν 25 δρον. ὁ δ' ἐκ μόνων τῶν ἡμῖν γνωρίμων, τουτέστι τῶν ὑστέρων, πειρώμενος δριζεσθαι πρὸς μὲν τοὺς λίγαν ἰδιώτας καὶ ἀμαθεῖς τοῦτο ποιῶν ἕστις εὐλόγιος ποιεῖ, πρὸς ἐπιστήμην δὲ καὶ ἀκριβῆ γνῶσιν οὐ καλῶς.]

p. 141b34 "Ἐτι τοῖς κατ' ἀλήθειαν τοὺς τοιούτους δρισμοὺς φάσκουσιν εἶναι.

Οἱ λέγοντες, φησάν, δητοί οἱ ἐκ τῶν ἐκάστων γνωρίμων ἀποδιδόμενοι δρισμοὶ κυρίως καὶ κατ' ἀλήθειαν δρισμοὶ εἰσι, κινδυνεύουσι πολλοὺς 30 δρισμούς τοῦς αὐτοῦς ἀποδιδόνται, ἐπειδὴ ἄλλα ἄλλοις εἰσὶ γνώριμα καὶ οὐ 35

1 ὅρνις καὶ] δριστικὸν P   2 δητι A   3—25 aN   6 εἰς τ. β. ἀπλῶς μὲν οὖν βέλτιστον ut omnia lemmata om. N   ἀπλῶς μὲν οὖν βέλτιστον alterum om. a
8 ὠφειλομεν a   10 οἱ delevi   12 στιγμῆς N: ἐπιστήμης a   14 ταῦτάν ἔστιν, ηγουν,
quae post 15 δρῳ collocant aN, transposui   21 μόνων scripsi: μόνων aN   22 ὁ
scripsi: εἰ aN   23 μόνων N: μόνων a   26 τοῖς] τοῦ A   τοὺς κτλ. om. a
δρισμοῦς P Arist.: δρους ABD   27 εἶναι om. AD   28 οἱ λέγοντες—p. 439, 10 διαι-
ρεῖν aN: εἰ ἐκ τῶν ἐκάστων (ἐκάστους corr. P) γνωρίμων (γνωριμωτέρων P: εἶναι add.
B) οἱ δρισμοὶ λαμβάνονται, πολλοὺς τοῦς αὐτοῦς συμβήσεται λέγειν (λέγειν om. P)
δρισμούς εἰναι· ἔτερα γάρ ἐπέροις ἔστι γνώριμα καὶ οὐ τὰ αὐτά (καὶ—αὐτά om. P).
ὕστε ἀλλω ἄλλο (ἄλλος B) δρισμοὶ ἔσται (ἔστι AP) καὶ ὁ αὐτὸς λόγος τῷδε μὲν τοῖς δρισμοῖς
(ἔσται add. D), τῷδε δὲ (θε om. A) οὐ. καὶ ἔτι τοῖς αὐτοῖς ἀλλοτε (ἄλλα τε B) ἀλλα
γνώριμα (γνωριζόματα Λ). ἐξ ἀρχῆς μὲν γάρ τὰ αἰσθητά, προβάνουσι δὲ καὶ (οὐκ
. add. D) ἀκριβῶς (ἀκριβέστερον B) διαιρῶν τὰ πράγματα ABDP

τὰ αὐτὰ πάσιν· ὅτε δεῖ πρὸς ἔκαστον τῶν προσδιαλεγομένων ἄλλους καὶ ἄλλους ὄρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀποδοῦνται, εἰ γε περὶ τοῦ αὐτοῦ πολλοῖς προσδιαλέγονται καὶ ἀπὸ τῶν ἔκάστων γνωρίμων τοὺς ὄρισμοὺς ποιοῦνται. Ὅτε δὲ συμβαίνει τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς πράγματος πλείους εἶναι τοὺς ὄρισμούς, ὅπερ 5 ἀποποιεῖται. οὐδὲ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ ἐναὶ ὁ αὐτὸς ἀεὶ ἀποδοτέος ὄρισμάς, 20 εἴπερ ἀνάγκη τοὺς ὄρισμοὺς ἐκ τῶν ἔκάστων ποιεῖσθαι γνωρίμων, ἐπεὶ τῷ αὐτῷ καὶ ἐν ἄλλοισι ἄλλα εἰσὶ γνώριμα. ἐξ ἀρχῆς μὲν γάρ μετρακόν τοντι τὸν τὰ μὲν αἰσθητὰ γνώριμά εἰσι, τὰ δὲ νοητὰ παντάπασιν ἀγνωστα, ἀκριβεστέρῳ δὲ γενομένῳ, τουτέστιν ἐπιστήμονι καὶ εἰδότι ἀκριβῶς τὰ πράγματα 10 διαιρεῖν. τὰ μὲν αἰσθητὰ ἀγνωστα δοκεῖ εἶναι καὶ ἐν συνεγείρούσει, τὰ δὲ νοητὰ καὶ λίαν γνώριμα ὡς ἑστῶτα καὶ μόνιμα. Ὅτε δὲ πρὸς τὸν 25 αὐτὸν ἀεὶ ὁ αὐτὸς λόγος ὄρισμὸς ἔσται καὶ οὗ δεῖ τὸν ὄρισμὸν ἀπὸ τῶν ἔκάστων γνωρίμων γίνεσθαι. Ἰσως δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς γνώριμον οὐ τὸ πᾶσι γνώριμόν ἔστιν ἀλλὰ τὸ τοῖς εὖ διακειμένοις τὴν 15 διάνοιαν. τοῖς δὲ εὖ διακειμένοις γνώριμά ἔσται τὰ τῇ ἑαυτῶν φύσει πρῶτά τε καὶ γνωριμώτερα. τοῦτο δὲ λόγις ἔστι τινος ἀντιπίπτοντος· πρὸς γάρ τὸν ἐνιστάμενον ἴσως, ὅτι πῶς δυνατὸν τὰ τῇ φύσει γνώριμα καὶ πάσι γνώριμα εἶναι, φησίν ὅτι οὐ λέγω πᾶσιν ἀπλῶς ἀλλὰ τοῖς ἐπιστήμοις. 30

p. 142a11 Καθάπερ καὶ τὸ ἀπλῶς ὑγιεινὸν τὸ τοῖς εὖ ἔχοντα
20 τὸ σῶμα.

‘Γιγεινόν φαμεν οὐ τὸ πᾶσι δοκοῦν ἀλλὰ τὸ τοῖς σῶμα ἔχονταν ἐρρωμένον. διὰ τοῦτο δεῖ προσέχειν τοῖς ἥρησίσι τόποις καὶ γρῆσθαι αὐτοῖς πρὸς τὸ συμφέρον· εἰ μὲν γάρ ἄλλοις τις ὄριζεται ἀπὸ τῶν ἔκάστων γνωρίμων, ἐλέγγειν δεῖ αὐτὸν ἀφ' ὧν εἴπομεν τόπων· εἰ δὲ αὐτὸς σὺ εὶς 25 ὁ ὄριζμενος, ἐκ τῶν ἡμίν γνωρίμων δεῖ σε ἐνίστασθαι ὅτι καλῶς ὠρίσω. ταῦτα τοιαῦτη γάρ η διαλεκτική, οὐ τοῦ ἀληθῆς (οὖσα) ζητητική ἀλλὰ δὲ ἐν δόξων ἐπιγειρηματική, καὶ ποτὲ μὲν διὰ τῶν τῇ φύσει γνωρίμων ὄριζεται, ποτὲ δὲ διὰ τῶν πρὸς τὴν ἡμᾶς.

- 5 fort. οὐδὲ *γάρ*, sed cf. p. 405, 25 10 εὐγνωστα D εἶναι om. B
 10. 11 ἐν — μόνιμα a: ἐν φύσει συνεγείρειν τὰ δὲ νοητὰ εἶναι ABDP 12 λόγος
 om. P ὄρισμὸς om. a καθ' οὓς αλ: καθὼς BP: καθὸ D 13 ἔκάστων α
 14 τὸ alterum om. a τοῖς om. B 15 post διάνοιαν add. τῇσιν τοῖς ἐπιστήμοις a 15 τοῖς — 16 γνωριμώτερα post sequens lemma colloquunt ABDP
 γνώριμά scripsi: γνωριμώτερα ABDP: γνώριμων aB εἶστι — 16 γνωριμώτερα om. D
 τὰ AP: τὸ a: om. B 16 πρῶτον — γνωριμώτερον aB τοῦτο — 18 aN: ὅτι γρὴ λέγειν ἀπλῶς γνώριμων οὐχ ὁ πᾶσι γνωριμὸν ἔσται, ἀλλὰ τοῖς εὖ διακειμένοις τὴν διάνοιαν D: om. ABP 19 τὸ τοῖς κατ. om. a 20 τοῦ σώματος D: σῶμα A
 21 — 25 aN: εἰς τὸ ἥρτον (om. BP) γρῆσθαι δὲ πρὸς (καὶ ABPI: κατὰ P²) τὸ (τῷ A: om. B) συμφέρον (συμφέροντι AB) ABDP 26 οὐδὲ ή D οὖσα addidi 27 ἐπιγειρηματική aB: ἐπιγειρηματων AD: ἐπιγειρηματική P τῇ om. AD 28 post ἡμᾶς
 add. γνωρίμων ABDP

p. 142a13 Μάλιστα δ' ὁμολογουμένως.

Μάλιστα δ' ὁμολογουμένως καὶ κυρίως ἐνδέχεται ἀναιρεῖν τὸν ὄρισμόν, ὃν πεποίηται τις μήτε ἐκ τῶν ἀπλῶς γνωρίμων μῆθ' ἡμῖν. οἶνον εἴ τις εἶποι 'ό δύνθρωπος ζεῦς ἐστιν ὑδροφορικῶς κινούμενον'⁴⁰ 5 ή 'φύρδην καὶ κατὰ τύχην φερόμενον'. τὸ γάρ οὐδροφορικῶς καὶ τὸ φύρδην οὕτω τῇ φύσει οὐδὲ⁴¹ ἡμῖν γνώριμα, τροπικαὶ οὖσαι φωναὶ καὶ οὐ κυρίως λεγόμεναι· εἰ γάρ κυρίως ἐλέγοντο, ησαν ἂν η τῇ φύσει η ἡμῖν γνωρίμως θηλούσαι τὸ πρᾶγμα καθ' οὐ λέγονται.

p. 142a19 "Αλλος, εἰ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ καὶ τοῦ ὠρισμένου διὰ τοῦ 10 ἀστρίστου καὶ τοῦ ἐν κινήσει ἀποδέδοται.

Εἴ τις, φησί, τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ ὅντος διὰ τοῦ ἐν κινήσει ποιεῖται τὸν ὄρισμὸν η τοῦ ὠρισμένου διὰ τοῦ ἀστρίστου, ἀμαρτάνει καὶ οὐκ ἀποδίδωσι⁴² τὸν ὄρισμὸν τοῦ ὑποκειμένου καλῶς. οὗτος ἀν ἀμαρτάνοις οἱ τὴν ἰδέαν ὄριζόμενοι διὰ τοῦ αἰτιατοῦ οὐαὶ ἐστί, τουτέστιν· αἰτίαν τῶν πρὸς αὐτὴν γνο- 15 μένων· τὰ γάρ αἰσθητὰ τὰ πρὸς αὐτὴν τὸ εἶναι ἔχοντα αὐτὰ μὲν ἐν κινήσει ἐστὶ καὶ ἀστρίστα, η δὲ ἰδέα ἀκίνητος τε καὶ ὠρισμένη. οὗτος ἀμαρτάνοι ἀν καὶ ὁ λέγων τὴν ἐπιστήμην ἀγνοίας εἶναι ἀποβολήν· ἐπεὶ γάρ η ἀγνοία²¹⁶ στέρησίς ἐστι γνώσεως, η δὲ στέρησις μὴ ὅν, τὸ δὲ μὴ ὅν ἀστρίστον, πᾶσα δὲ ἐπιστήμη περὶ ὠρισμένα καὶ σὺν ὠσαύτως ἔχοντα τὰ ὑποκειμένα κατα- 20 γίνεται, τοῦ ὠρισμένου τὸν ὄρισμὸν ἐξ ἀστρίστου πεποίηται. ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ὕγειαν νόσου ἀποβολὴν λέγοντες ὄμοιως ἀμαρτάνουσιν. η οὗτοι δειγμήσονται ἐνεχόμενοι καὶ τῷ μὴ διὰ προτέρων· τὸ γάρ διὰ τῶν ἀντικειμένων οὐ διὰ τῶν προτέρων ἐρεῖ. *(καὶ)* οἱ τὸν θεὸν ὄριζόμενοι τῶν ὅντων ὄγκουσιργὸν τῷ αὐτῷ ἀν ἐνέχουντο· ἀστρίστα γάρ καὶ ἐν κινήσει τὰ ὄντα φασι τὸν θεὸν εἶναι ὀγκιστρὸν ὄριζόμενοι. καὶ ὁ τὴν ἐπιστήμην αῦλ λέγων ἔξιν διὰ μαθήσεως κινητὴν τὸ ἀκίνητον ὄριζεται διὰ τοῦ ἐν κινήσει· η γάρ μάθη- 25 σις κινησίς τις. ἀλλὰ καὶ ὁ λέγων τὴν ἰδέαν εἶναι οὐσίαν ἀσχημάτιστον

1—8 aN   6 γνώριμα, ut videtur, N: γνώριμον a   7 η—η scripsi: καὶ—καὶ aN γνωρίμως scripsi: γνώριμοι ὡς aN cf. p. 78,8n.   9 ἄλλος P Arist.: ἄλλος δὲ B(u): om. aAD cf. p. 442,6 διωρισμένον Λ διὰ κτλ. om. a ὄριστον P   10 post κινήσει add. ἐστιν: — η δὲ ἰδέα ἀκίνητος D   11 εἴ τις — 13 καλῶς aN: om. ABDP   13 fort. προκειμένου, at cf. p. 444,23 οὗτος ἀν (ἀν superscr. D) ἀμαρτάνοις (ἀμαρτάνουσιν AD: ἀμαρτάνωσιν B) ABDP: ως a 14 αἰτιατοῦ] αἰτίαν τοῦ D   οὐαὶ (οὐa AD: οὐτα P: fort. οὐ αἰτία) ἐστι τοῦ⁴³ ἐστιν (εἶναι compend. superscr. P) αἰτίαν ABDP: αἰτίαν λέγουσι a   14 et 15 αὐτῆς ex αὐτὴν corr. P²   15 τῶν γάρ αἰσθητῶν a   τὰ alterum om. P   16 ἀστρίστον a   ἀμαρτάνη A   17 τὴν om. a ἐπεὶ — 20 πεποίηται a: η δὲ ἀγνοία ἀστρίστον ABDP   21 νόσου AD: νόσων aBP   post ἀπο- βολὴν add. εἶναι D   ὄμοιως superscr. D   η οὗτοι — 23 ὄριζόμενοι ABDP: καὶ πάλιν οἱ θεὸς ὄγκουσιργός ἐστι τῶν γνομένων καὶ ἐν κινήσει ὅντων· οἱ μὲν γάρ θεός ἀΐδιος καὶ ἐστὼς καὶ ἀμετάτρεπτος, τὰ δὲ ὄγκουσιργήματα ἐν φοῖ οὐαὶ κινήσει εἰσὶ a   22 ἐνεχόμενοι καὶ τῷ scripsi cf. vs. 24: ἐνεχόμενοι καὶ τὸ ABDP   γάρ om. D   οὐ BDP: καὶ A   23 ἐρεῖ] p. 142a22 sq.   καὶ οἱ scripsi: οἱ AP: η B: εἰ D   24 τὸ αὐτό BDP   ἐνδέχοιτο B: δέχοντο P   φυσι D   25 αὐ a: εἶναι BDP: om. A   26 διὰ τοῦ ἐν κινήσει ὄριζε- ται a   καὶ γάρ η P   27 τὴν a: om. ABDP   οὐσίαν εἶναι a: εἶναι D

καὶ ἀναφῆ τὸ ὠρισμένον διὰ τῶν ἀστικῶν ὑπερβολῆς καὶ ἡ τῆς ἀρετῆς λόγος ὁ λέγων αὐτὴν μεσοτητα ὑπερβολῆς καὶ ἐνδείας τὸ ὠρισμένον 10 διὰ τῶν ἀστικῶν ὑπερβολῆς.

p. 142^a22 Τοῦ δὲ μὴ ἐκ προτέρων τρεῖς εἰσὶ τρόποι.

5 "Οτι τοῦ μὴ διὰ προτέρων ὑπερβολῆς καὶ τρεῖς εἰσὶ τρόποι, πρῶτος μὲν εἰ διὰ τοῦ ἀντικειμένου τὸ ἀντικείμενον ἄρισται· ἂμα γάρ τῇ φύσει τὰ ἀντικείμενα· τὰ δὲ καθ' αὐτὰ πρός τι οὐκ ἔστιν ἄλλως ἢ δι' ἀλλήλων ὑπερβολῆς· οὐδὲ γάρ τὸ εἶναι αὐτοῖς ἄνευ ἀλλήλων. καὶ δὲ πρός τι εἴρηται, ἐπειὶ ἔστι τινὰ ἀκατά τὴν ἐπ' ἄλλο τὸ ἀναφοράν 10 ἔστι πρός τι ἀλλ' οὐ καθ' αὐτά, ὡς ἴατρικὴ καὶ γραμματικὴ καὶ ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν· αὗται μὲν γάρ κατὰ τὸν οἰκεῖον λόγον οὐκ εἰσὶ τῶν πρός τι, κατὰ δὲ τὴν πρός τὸ γένος ἀναφορὰν πρός τι. διὸ τούτων μὲν οὐχ 15 οἱόν τε τὸν ὄρισμὸν χωρὶς ἀπόδοσιν τῶν ἀντικειμένων αὐτοῖς· ἔστι γάρ ἐν τῇ πρός ἑκάστα σχέσει τὸ εἶναι αὐτοῖς. ἴατρικὴν μέντοι καὶ γεωμετρίαν 15 <ἢ> ὄριζόμενος οὐκέτι τοῖς ἀντικειμένοις αὐτοῖς προσχρῆται, οὐτὶ μὴ ἔστιν αὐτὰ καθ' αὐτὰ τῶν πρός τι. ἔστι δὲ ἀκατά συμβέβηκός ἔστι πρός τι, ὡς ἡ μονάς· διότι γάρ αὐτῇ συμβέβηκεν ἀρχὴ ἀριθμῶν εἶναι, ἡ δὲ ἀρχὴ καθ' αὐτὸν πρός τι, κατὰ τοῦτο καὶ ἡ μονάς ἀν εἴη τῶν πρός τι. 20 ἀλλὰ καὶ τὸ σημεῖον καθ' ἄλλο πέρας καὶ ἡ γραμμὴ καὶ ἡ ἐπιφάνεια· 20 συμβέβηκε γάρ αὐτοῖς πᾶσι πέρασι εἶναι.

p. 142^a31 Γνωρίζειν μὲν οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πάντα, χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς ὡς ἀντίτιμον πρός τινα.

Εἰπὼν καὶ δεῖξας δὲ τῶν καθ' αὐτὸν πρός τι λεγομένων τὸν λόγον οὐχ οἱόν τε ἄλλως, δηλούντες χωρὶς τῶν ἀντικειμένων, ἀπόδοσιθῆται, τούτοις

- 1 τὸ om. B ὠρισμένα (sed τὸ) a τοῦ ἀστικοῦ a ὑπερβολῆς P δοκεῖ a
 1. 2 τῆς ἀρετῆς λόγος ὃ] τὴν ἀρετὴν a αὐτὴν om. al. post ἐνδείας add.
 εἶναι a 3 ὑπερβολῆς P 4 εἰ διὰ τῶν ἀντικειμένων a μὴ—5 δὲ τοῦ om. A
 τρόποι B Arist.: τόποι DP 5 δὲ — τρόποι B: μὴ — τόποι A: om. DP: δὲ 6 ὠρισται
 om. a πρῶτοι B (ABPcufq) μὲν P Arist.: om. ABD 6. 7 τὰ γάρ ἀντικειμένα
 ἂμα τῇ φύσει ἔστι a 7 αὐτὸν P 8 ὑπερβαθμοῦ aP 10 post οὐ add. πρός τι a
 ante ἴατρ. et ante γραμ. add. ἡ a 11 γάρ om. P 12 γένος] ἐνὸς B post
 πρός τι add. καθ' αὐτὰ A: καθ' αὐτὸν BP: κατ' αὐτὸν D τούτων AB: τούτον ABD
 12. 13 οὐχ οἱόν τε τὸν ὄρισμὸν ἀπόδοσιν χωρὶς B 13. 14 ἐν τῇ γάρ, omisso ἔστι, D
 14 τῇ] τοῖς AP 15 δὲ addidi ὄριζόμενος BD: ὄριζόμενος aAP προσχρῆται B:
 κέχρηται ADP: κέχρηται a post προσχρῆται add. πρός τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὄρισμοῦ B
 μὴ] μὲν B 16 εἰσὶ δὲ ἄκιντα a καὶ om. P ἔστι om. a 17 ὡς super-
 ser. B αὐτῶν A ἀρχὴ a cf. vs. 20: ἀρχὴ ABDP ἀριθμοῦ AD: ἀριθμοῦ aBP
 19 ἀλλὰ aAD: ὅμοιως BP 21. 22 lemma om. a τὰ τοιαῦτα] ταῦτα A
 22 συμφέρον Λ 23 εἰπὼν καὶ om. P post εἰπὼν add. δὲ A, οὖν a λεγομένων
 πρός τι a τὸν λόγον post 24 ἀντικειμένων transpositum a 24 οὐχ οἱόν τε ABDP:
 οὐκ ἔστιν a ἄλλως δηλούντει a: om. ABDP ἀπόδοσιθῆται a τούτους (τούτοις
 scripsi) ἐπάγει a: λέγει D: λέγει ὅδε P: om. AB

ἐπάγει· γνωρίζειν μὲν οὖν δεῖ πάντα τὰ οὕτως ἔχοντα, χρῆσθαι δὲ καὶ αὐτοῖς ἐν τῷ διαλέγεσθαι, ὡς ἀν διοικῆσιμα, ως ἀν διοικῆσιμα· συμφέρειν πρὸς τὸ προκείμενον· εἰ μὲν γάρ ἀνασκευάζειν βουλήμεθα, λέγομεν ἂν δὲ οὐ γέγονεν δὲ διοικήσιμος ἐκ προτέρων καὶ γνωριμωτέρων· εἰ δὲ κατασκευάζοιμεν, δεικνύοιμεν ἀν δὲ τὰ τοιαῦτα οὐχ οἶόν τε ἄλλως ὠρίσθαι.

p. 142a34 Ἀλλος, εἰ αὐτῷ κέχρηται τῷ δριζομένῳ.

Αὐτὸν γάρ ἔστι τῷ πάντῳ ὅμοιον, καὶ οὐδὲν αὐτὸν αὐτοῦ πρότερον ἦ
οὔτε τερπον. λανθάνει δέ τινας καὶ οὐ διοικοῦσι ποιεῖν τοῦτο, ἐπεὶ μηδὲ αὐτῷ
τῷ τοῦ δριζομένου ὀνόματι προσχρῶνται· ἐπὶ μὲν γάρ τῶν οὕτως
10 ἀποδιδομένων κατέψωρος ἡ μοχθηρά· οἷον εἴ τις λόγον δριζόμενος ἀποδοίη
φωνὴν σημαντικὴν ἡς τὰ μέρη μέρη λόγου εἰσίν. οὐδὲν δὲ διαφέρει πρὸς τὸ
μοχθηρῶς ἀποδεδόσθαι τὸν λόγον καὶ πρὸς τὸ αὐτῷ τῷ δριζομένῳ
συγκεχρῆσθαι, καὶ μὴ αὐτὸν τὸ δημομά τις θῇ, ἀλλο δέ τι λίστην αὐτῷ
δυνάμενον, ὡς ἐφ' οὐ τίθησι παραδείγματος. οἷον εἴ τις εἴποι· ἥλιος ἐστιν
15 ἀστρον ἡμεροφαές· ὁ γάρ ἡμέραν εἰπὼν ἥλιον εἰπεν, ὥστε εἰρηκεν· ἥλιος
ἐστιν ἀστρον ἥλιος⁵. δεῖ οὖν πρὸς τὸ φωραθῆναι τὴν τοιαῦτην μοχθηρίαν
μεταλαμβάνειν τὸν δρισμὸν ἀντὶ τοῦ ὀνόματος, οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεν ἡμέραν
εἰπεν τὸν δρισμὸν τῆς ἡμέρας· οὕτω γάρ, καὶ λεληθότως κένται τὸ
δριστὸν ἐν τῷ δρισμῷ ὡς λόγος αὐτοῦ, φωράσομεν δὲ τὸ δριστὸν ἔλαβεν
20 ἐν τῷ δρισμῷ. οἷον ἐπεὶ ἡμέρα ἐστίν, δταν ὑπὲρ γῆν ὁ ἥλιος φέρεται,¹⁰
δῆλον δὲ τι ὁ φορὰν ἥλιον εἰπὼν τὴν ἡμέραν [τὸν ἥλιον] εἰρηκεν, ὥστε
τὴν ἡμέραν λαβθών ἐν τῷ τοῦ ἥλιον δρισμῷ καὶ εἰπὼν· ἥλιος ἐστιν ἀστρον
ἡμεροφαές⁵ τῷ ἥλιῳ ἐχρήσατο εἰς τὸν αὐτοῦ δρισμόν.

p. 142a7 Πάλιν εἰ τῷ ἀντιδιηρημένῳ τῷ ἀντιδιηρημένον δρισται.

25 Τρίτον τρόπον παραδίδωσι τοῦ μὴ διὰ προτέρων ὠρίσθαι δεικτικόν,

1 γνωρίζειν μὲν οὖν δεῖ ex Arist. scripsi: γνωρίζειν (γνωρίζων A) μὲν φησιν AB: δεῖ μὲν οὖν γνωρίζειν τὴν γνώσκειν α: γνωρίζειν—2 προειμένον οι. DP πάντα τὰ α: οι. AB
2 δοκεῖ οmissο ἀν α 3 αν βουλούμεθα? cf. vs. 4 ἀν οι. P οὐ (γάρ P) γέγονεν
ABDP: οὐκ ἔστιν α ἡ δρισμὸς α: οι. ABDP 4 καὶ γνωριμωτέρων α: οι. ABDP
4. 5 ἀν δὲ τοῦ αB: οι. ADP 5 τὰ τοιαῦτα post ἄλλως transposuit α δριζέσθαι B et D,
qui οὐχ—δριζέσθαι ante 4 δεικνύομεν transposuit 6 ἄλλος B Arist.: ἄλλο P: οι. aAD
cf. p. 440,9 post εἰ add. τῷ Λ post δριζόμενῳ add. εἰ αὐτῷ τῷ δριζόμενῳ κέργηται ἐν
τῇ τοῦ δρισμοῦ αὐτοῦ ἀπόδεσται B 7 ἔστι τῷ α: αὐτῷ BD: αὐτοῦ P: compend. Λ πάντα
aAD: πᾶν BP: fort. πᾶν πάντα δρισμός P οὐδὲ D αὐτοῦ πρωτόν ABD 8 post τοῦτο
add. ποιεῦντες B 9 τῷ Arist.: post δριζόμενον collocant aADP: utrobique habet B
γάρ] οὖν P 10 ἀποδεδημένων aApr.: ἀποδιδόντων P 11 σημαντικὸν P μέρη λόγου α:
λόγου A: λόγοι BDP τῷ] ḥ in ras. P² 12 ἀποδεδόσθαι scripsi: ἀποδιδόσθαι libri
καὶ αλ: οι. BDP πρὸς τὸ (τὸ οι. D: ex τῷ corr. P²) αὐτῷ (αὐτῷ AD) τῷ δριστῷ (δρισμῷ A)
ABDP: τῷ αὐτῷ πρὸς τὸν δρισμὸν α 13 συγκεχωρῆσθαι BD ταῦτα τῷ ὀνόματι P
θεῖται B 14 παραδείγματα P οἷον—23 aN 15 ἡμεροφανὲς Arist. cf. p. 93,8
εἰρηκεν—εἰπεν N 16 τῷ N: τὸν α 21 τὸν ἥλιον delevit 24 τῷ ἀντιδιηρημένον (ἀντι
οι. D) τῷ ἀντιδιηρημένῳ AD(P) 25 τρόπον in τόπον mutavit D ἀποδίδωσι AD

εῖ τις τὸ ἀντιδιγγημένον ὑρίζεται διὰ τοῦ ἀντιδιγγημένου· ἔμα γάρ τῇ
φύσει τὰ ἀντιδιγγημένα ἀλλήλοις.

45

p. 142b11 Ουμοίως δὲ καὶ εἰ διὰ τῶν ὑποκάτω τὸ ἐπάνω ὥρισται.

Ἐπεικε τοῦτον τὸν τόπον προστιθέναι δεικτικὸν τοῦ μὴ ἐκ προτέρων,
5 ὃν προεἶπε τριῶν ἔτερον *{ὅντα}*. οὔτε γάρ ἀντικείμενον οὔτε ταῦτὸν οὔτε
ἀντιδιγγημένον τὸ καθόλου τῷ ὑπὸ αὐτῷ. ἔστι δὲ διείκυσιν, ὅτι μὴ
διὰ προτέρων τὸ κοινόν τι ὑρίζομενον διά τινος τῶν ὑπὸ τὸ κοινόν. 217
τοῦτο γάρ ἔστι τὸ εἰ διὰ τῶν ὑποκάτω τὸ ἐπάνω ὥρισται. καὶ εἴη
ἄν φανερώτατος τοῦ μὴ ἐκ προτέρων τρόπους, εἰ εἴη τις τὸ προκείμενον
10 ὑρίζομενος οὕτως, εἴ γε τὸ ὑποκάτω ὄστερον ἔστιν οὐ ἔστιν ὑποκάτω.
ἔτι δὲ ἀνάγκη τὸν τῷ ὑποκάτω γράμμενον καὶ αὐτῷ γρῆσθαι.
ἡν δὲ δεύτερος τρόπος οὕτως εἰρημένος ὑπὸ αὐτοῦ, δεικτικὸς ὃν ὅτι μὴ διὰ 5
προτέρων διὰ αὐτοῦ. εἰς δὲ ἕνοικην ἀνάγειν καὶ τὸν διὰ τῶν ὑποκάτω
ὑρίζομενον τὸ ἐπάνω. διὸ καὶ τρεῖς εἶπεν εἰναι τρόπους ἀλλ’ οὐ τέσσαρας.
15 τρόπος γάρ τις οὕτως τοῦ διὰ αὐτοῦ.

p. 142b22 Δεύτερος δέ, εἰ ἐν γένει τοῦ πράγματος ὅντος μὴ κεῖται
ἐν γένει.

Παραδοὺς ὡς ἔνα τόπον δεικτικὸν τοῦ μὴ ὠρίσθαι τὸν δεικνύντα ὅτι μὴ 10
διὰ προτέρων καὶ γνώριμωτέρων, δεύτερον τόπον τοῦτον παραδίδωσι δεικτικὸν
20 τοῦ μὴ ὠρίσθαι τι γένος ἔχον, εἰ μὴ παραλäßθοι ἐν τῷ ὥρισμα τὸ γένος

1 εἴ — ἀντιδιγγημένον aB: om. ADP 3 δὲ ABP Arist.: om. aD τὸ — ὥρισται om. a
ὥρισατο P 4 τρόπον B προσθεῖται α τοῦ om. P 5 δὲ προεἶπε τριῶν ἔτερον α:
προειπών τρεῖς (γ A: τρίτον D) εἰναι (om. D) ABDP ὅντα addidi οὔτε γάρ — 8 ὥρισται]
οὔτε γάρ ἐξ ἀντικειμένων οὔτε ταῦτων τῷ ὑρίζομενῳ. οὔτε ἐξ ἀντιδιγημένων τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου.
δείκυνσιν οὖν ὅτι τὸν μὴ διὰ προτέρων ὑρίζομενόν τι ἀλλὰ διὰ τινος — ὥρισται, μὴ δρον
ἀποδιδόνται τοῦ προκειμένου α τῷ αὐτῷ B: τὸ αὐτὸν P 6 τῷ καθόλου P: τῷ καθόλου
τὸ καθόλου A τῷ D: τὸ ABP 7 τι scripsi: τινά ABD: τινός P 9 φανερώτε-
ρος A τοῦ (οὐ A) μὴ ἐκ προτέρων ABDP: οὕτως δὲ τόπος τῶν μὴ ἐκ προτέρων ὑρίζο-
μένων α τρόπος scripsi cf. v. 12. 14: τόπος BDP: τόπου A: om. a τις a: om. ABDP
10 εἴ γε] ἐπει a ἔστιν prius om. D ὁ A: οἴνη P 11 ἔτι Arist.: ἔστι libri
ἀναγκάτιον a post ὑποκάτω add. κειμένῳ B καὶ om. B 12 τρόπος οὕτως scripsi:
cf. p. 441,4,5, 442,25: τόπος οὕτως AD: inv. ord. B: οὕτως P: τόπος α ὑπὸ τοῦ δεικτικοῦ
δέ ἔστι (' P²) μὴ P 13 δι' αὐτοῦ (δι' αὐτὸν ras. P) ABDP: διὰ τοῦ αὐτοῦ α τὸν DP:
τὸ AB: τοῦτον τὸν α τῶν] τοῦ α 14 τὸ ἄνω ὑρίζομενον α καὶ a: om. ABDP
τρόπους scripsi cf. vs. 12: τόπους ABDP: τόπους τοὺς μὴ διὰ τῶν προτέρων α 15 τρόπος —
αὐτοῦ] τοῦτον οὖν μάλιστα τρόπον εἴποι τις ἀν τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ θίσιν. εἰ δ' οὖν
τέσσαρες ἀν εἰναι (οὖν, τέσσαρες ἀν εἰεν Waitz Org. II p. X) μάλιστα καὶ οὐ τρεῖς α 16 δεύ-
τερος A Arist.: δεύτερον ABDP(P) δὲ aABP(CPcuf): om. D Arist. τοῦ πράγματος
post οὗτος transposit B: om. a μὴ καὶ om. a 18 παραδοὺς scripsi: ἀποδοὺς aABP:
ἀποδοὺς D cf. p. 400,11, 442,25 n. τόπον δεικτικὸν] τοὺς τρεῖς δεικτικὸν ὅντα α δέ
delebat Waitz l. c. 19 post διὰ add. τῶν B τόπον superser. D τοῦτον a: om.
ABDP 20 post τι add. τὸ aABP: om. D εἰ superser. P² παραλäßη AD

αὐτοῦ. ἀσαφῆς δὲ προεύθυκε τὸ εἰ ἐν γένει τοῦ πράγματος ὅντος,
δηθεὶρων εἰπεῖν ‘εἰ τὸ πρᾶγμα ἔστιν ὑπὸ γένος’² ἔστι γάρ τινα ὡν
ἔστι γένη, ὡς τὰ γενικώτατα. δεῖ οὖν τὸ γένος, ἐπεὶ τὸ τί ἔστι σημαίνει.
πρῶτον ὑποτίθεσθαι τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ· διὰ μὲν γάρ τοῦ γένους 15
5 προϋποτοπούμεθα τὴν φύσιν. διὰ δὲ τῆς διαφορᾶς οἷον προεκπληροῦμεν
καὶ ἀναγράψομεν πρότερον γάρ δεῖ λέγειν τί ἔστι, εἰνὶ οὕτως ὅποιόν τι
ἔστιν· ἐξ ἀμφοῖν γάρ ἐκάστῳ τὸ τί ἦν εἶναι. ὑποτίθεται δὲ εἰπεν. δτι
μὴ κατὰ ἀπόδειξιν λαμβάνεται. ἔστι δὲ η̄ μὲν ὑπόθεσις ἀντιδιηρημένη τῷ
ὄρισμῷ, η̄ δὲ θέσις κοινὸν κατ’ αὐτῶν.

10 p. 142b30 Ἐτι εἰ πρὸς πλείω λεγομένου τοῦ ὄριζομένου μὴ πρὸς
πάντα ἀποδέδωκεν.

Ἐπεὶ τὰ μὲν πρὸς ἐν τι λέγεται ἐνὸς ὅντα μὲν ποιητικὰ η̄ δυνάμεις 20
η̄ ἔξεις η̄ σχέσεις, τὰ δὲ πρὸς πλείω, οἷον τὸ μὲν διπλάσιον πρὸς ἐν λέγεται,
τὸ ἥμισυ (τούτου γάρ μόνου ἔστιν). η̄ δὲ γραμματικὴ τῶν πρὸς πλείω
15 λεγομένων ἔστι (καὶ γάρ τοῦ γράφειν ἔστι καὶ τοῦ ἀναγινώσκειν, καὶ οὐδὲν
μᾶλλον τοῦδε η̄ τοῦδε), εἰ δή τις ὄριζόμενός τι πρὸς πλείω λεγόμενον μὴ
πρὸς πάντα ἀποδοίη αὐτό, οὐχ ὕρισται. ἂν δέ τι πρὸς πλείονα μὲν λέγηται,
μὴ ὄμοιώς δὲ πρὸς πάντα μηδὲ καθ’ αὐτό, ἀλλὰ πρὸς μὲν τι καθ’ αὐτό
πρὸς δέ τι κατὰ συμβεβηκός, οὐκέτι φησὶ μᾶλλον ὄρισθαι ἐπὶ τούτων
20 τὸν πρὸς ἀμφοτερούς αὐτούς τὸν ὄρισμὸν τοῦ πρὸς τὸ καθ’ αὐτό, ἀλλὰ καὶ
ζητοῦν. πολλάκις γάρ καὶ ἀλλότριον ἔστι τοῦ προκειμένου τούτο πρὸς
δὲ λέγεται κατὰ συμβεβηκός· οὐ γάρ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐκάστου τὸ κατὰ 25
συμβεβηκός ὑπάρχον αὐτῷ· δεῖ δὲ τὴν οὐσίαν σημαίνειν τοῦ ὑποκειμένου
τὸν ὄρισμόν. δταν μέντοι ὄμοιώς ἔχῃ τὸ εἶναι καὶ καθ’ αὐτὸν [καὶ] πρὸς 25
πλείω, οὐχ ὄριζεται ἐπρὸς τινὰ ἀποδιδόντας καὶ μὴ πρὸς πάντα, ἐπειδὴ

1 εἰρηκε α 2 ὁφελῶν—γένος a et mrg. B: om. ADP ἔστι] εἰσὶ P 3 γένη AD: γένος
aBP cf. p. 421,13 n. τὸ alterum om. B 4 πρῶτως A ὑποθέσθαι a τῶν aAD
Arist.: τοῦ B: τὰ P τῷ] αὐτῷ B 5 προϋποτοπούμεν aP οἷον om. P προεκπλη-
ροῦμεν P¹, σ add. P² 6 πρῶτον aB εἰθ’ B: καὶ aADP 7 ἦν om. B εἰπεν
BP 8 μετὰ B ἀπόδειξιν a: ἀποδεῖξες ABDP ἔστι δὲ om. P post τῷ add.
ἐν τῷ A 9 η̄ θέσις δὲ P κατὰ ταυτόν B: καθ’ αὐτό corr. ex καθ’ αὐτῶν P²
10 λεγομένου κτλ. om. a λεγόμενα AD 11 ἀπέδωκεν P(u) 12 δὲ BP: ως η̄ a: om.
AD ποιητικὴ a 12. 13 η̄ δυνάμεις η̄ ἔξεις η̄ σχέσεις scripsi: η̄ (om. a) δύναμις, η̄ ἔξις
(inv. ord. B), η̄ σχέσις libri 13 πρὸς prius a: om. ABDP 14 γάρ] δὲ D γάρ
ἥμισυ τούτου libri: γάρ transposui μονάς aB τῶν om. B πρὸς a: om. ABDP
15 λεγομένη B ἔστι a: om. ABDP post ἔστι add. καὶ τοῦ λέγειν a 16 δή scripsi:
δὲ ABDP: om. a τι om. D 17 post ἀποδοίη add. η̄ B ἀν—18 πάντα om. B
τις D λέγεται A 18 ὄμοιώς AD: κυρίως aP ἀπαντα aA μέντοι AB 19 οὖν
ἔστι B ὕρισται B τοῦτον P 20 τὸν prius om. A πρὸς prius om. P ἀποδιδόν-
των A τῷ] δὲ B 21 τοῦ προκειμένου om. B τοῦτο DP: τοῦ aA: τὸ B 23 ὑπάρχον B:
ὑπάρχει aP: compend. D τοῦ ὑποκειμένου σημαίνειν a cf. p. 440,13 24 δταν—25 πρὸς
πάντα, quae post 17 ὕρισται colloquunt libri, huc reposui ὄμοιώς D: ὄμοιώς πλείω ABP:
πρὸς πλείω ὄμοιώς a καὶ alterum delevi 25 πλείω P: πάντα aABD οὐχ om. BP
post ὁ add. τέπος B τι a ἐπειδὴ—οὐδαμῶς (p. 445,4) om. D ἐπεὶ B

πλείσιος οὐδὲ ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ ὑρισμοὺς εἶναι· μία γὰρ ἡ οὐδείᾳ ἔκάστου, ἵνα ὁ ὄρος ἐστὶ δηλωτικός. ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν κατ' ἀλήθειαν ἔχει τὸ πρὸς πάντα ἀποδίδοσθαι τὸν ὄρον πρὸς ἀ λέγεται τὸ ὑριστόν, ἐπ' ἐνίων δὲ οὐδαμῶς.

5 p. 143 a 9 "Ετι εἰ μὴ πρὸς τὸ βέλτιον ἀλλὰ πρὸς τὸ χεῖρον ἀποδέδωκεν.

Ἐτι πρὸς πλείον λέγεται, ὃν τὸ μὲν βέλτιον ἐστι τὸ δὲ χεῖρον, καὶ μὴ πρὸς τὸ βέλτιον αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν ποιήσεται ὃν δύναται ἀλλὰ πρὸς τὸ χεῖρον, οὐχ ὠρίσατο· πᾶσα γὰρ ἐπιστήμη καὶ δύναμις τοῦ 10 βελτίστου ἐστί, καὶ τὸ εἶναι αὐτῇ ἐν τούτῳ.

p. 143 a 12 Πάλιν εἰ μὴ κείται.

"Ετι εἰ μὴ κείται ἐν τῷ οἰκείῳ γένει τὸ λεγεῖν ἀλλ' ἐν ἄλλῳ· οὐ γὰρ ὑρίζεται τὴν ἀρετὴν ὁ γένος αὐτῆς οὐδείαν ἀποδίδοις ἐν τῷ λόγῳ. πῶς δὲ δυνητόμεθα γνωρίζειν εἰ τὸ ἀποδίθεν γένος ἐν τῷ λόγῳ οἰκεῖον, 15 ἀναπέμπει ἡμᾶς εἰς τοὺς τόπους τοὺς πρὸς τὸ γένος ἀποδεδημένους· 40 ἐν ἐκείνοις γὰρ περὶ τούτου ἐπραγματεύσατο· ἤδη δὲ τοῦτο καὶ κατ' ἀρχὰς εἴπε τοῦδε τοῦ βιβλίου. στοιχεῖα δὲ τοὺς τόπους εἰπεν, ἐπειδὴ οὗτοι στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ καὶ ἀφορμαὶ τῶν ἐπιχειρημάτων καθ' ἔκαστον γένος προβλημάτων εἰσίν.

20 Εἰπὼν δὲ μὴ ὑρίζεσθαι τοὺς μὴ ἐν τῷ οἰκείῳ γένει τὸ προκείμενον τιμέντας, οὐ φησιν ὑρίζεσθαι οὐδὲ τοὺς ἐν τῷ μὴ προσεγέει γένει τιμεμένους τὸ ὑριστὸν ἀλλ' ὑπερβαίνοντας καὶ τὸ κοινότερον λαμβάνοντας· τὸ 45 γὰρ ὑπερβαίνειν αὐτὸς εἴπεν εἶναι τὸ μὴ ἐν τῷ ἐγγυτάτῳ γένει θεῖναι. κατὰ τί δὲ ἀμάρτηνοις οἱ οὐτως ποιοῦντες, καὶ πῶς μὲν γινόμενον 25 ἀμάρτημά ἐστι, πῶς δὲ οὐ, λέγει. ὁ γὰρ τὸ προσεγέεις τοῦ προκειμένου γένος ἀποδίδοις ἔχει καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν, εἴ γε τὰ ἄνω ἐν τοῖς ὅπ' αὐτά·

1 πλείσιον (sic) P (τὸν add. P²) ὄρος P εἶναι aA Arist.: om. BP μίας γὰρ οὐδείας P post μία add. μὲν α 2 ἥς] εἰς P ὁ AB: om. aP 2, 3 κατ' ἀλήθειαν ἔχει AP et omisso ἔχει B: φράσιν ἀληθεῖς εἶναι α . 3 τὸ prius om. B 4 ἐπ' ἐνίων δὲ οὐδαμῶς a: ιστέον δὲ (δὲ om. BP) δτι ἡ ῥημεῖσα τεχνολογία τοῦ ἦν τόπου (τόπου ἐστίν P) ABP 5 lemma om. a μὴ -7 εἰ P: om. ABD 7 post εἰ add. γὰρ α λέγοιτο B βελτίω ἐστὶ τὸ δὲ χεῖρων P καὶ ABDP: ὁ α 8 post αὐτοῦ add. μόνον α τὴν ἀπόδοσιν ποιήσεται (παιγνηταί P) ABDP: τὴν ἀπόδοσιν ποιητάμενος, sed post 9 χεῖρον, α ὃν δύναται om. a . post ἀλλὰ add. καὶ α 9 τὰ χεῖρων P 9, 10 τοῦ βε- corr. ex προς B 10 αὐτῇ D: αὐτὴν BP: αὐτοῖς aA 11 lemma a: om. ABDP 12 ἔτι—λεγθέν lemmatis-loco ABDP δειχθὲν Λ

13 οὐ ὁ(ρίζεται) in ras. P² 14 λογικῶν A 15 ἀναπέμπῃ α εἰς aBP: πρὸς D: τὸ A 16 ἐν — ἐπραγματεύσατο aB: περὶ τούτων γὰρ ἐν ἐκείνοις λέλεκται ADP κατ' ἀρχὰς] p. 139 a 28 17 εἴπε post βιβλίου transposuit P τοῦδε aB: om. ADP στοιχεῖον Λ ἐπειδὴ D 18 καὶ ἀρχαὶ om. D 18, 19 ἐκάστην τῶν προβλημάτων γένος Λ 19 προβλημάτων] καὶ προβλήματα P ἐστίν AD 20 δὲ om. P μὴ alterum om. B 21 θέντας ABP οὐδὲ τοὺς] τούτους B τῷ α: om. ABDP συνεγεῖ D 22 ὑπερβάντας B 23 ὑπερβαίνειν B¹, corr. B² εἶναι om. B ἐν τῷ om. B: ἐν om. P 24 γενόμενον ABP 26 γένους AD ἀποδίδοις P τὸ (post καὶ) B

ό γάρ ἀρετὴν | εἰπὸν καὶ ξῖν εἰρηκεν· οὐδὲ τὸ ἐπάνω λαβὸν οὐκέτι 218
ἐν τούτῳ λέγει καὶ τὸ ὑποκάτω. ὥστε παραλείποι ὅν τι τῶν ἐν τῇ οὐσίᾳ
ὄντων καὶ τὸ εἶναι συμπληρούντων· οὐδὲ τούτων τι παραλείπων οὐχ
ὅριζεται τὸ προκείμενον. διό φησι οὗτον τὸν ὄριζόμενον η̄ τὸ προσεγένεται
5 γένος τῷ ὄριστῷ λαμβάνειν η̄ ὑπερβαίνοντα λαμβάνειν τοῦ ἐπάνω
καὶ τὰς διαφοράς, αἷς χωρίζεται τὸ προσεγένος καί μενον γένος τῶν ἀντιδιηγη- 5
ρημένων αὐτῷ ἐκ τοῦ εἰλημμένου γένους· οὕτω γάρ οὐδὲν οὐκέτι ἔσται
ὑπερβαίνων τε καὶ παραλείπων ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὄντος προσεγένος γένους τὸν
γένους τὸν ὄρισμόν αὐτοῦ λαμβάνων. εἰ μὲν οὖν οὕτως ἀποδοίη τις, οὐχ
10 ἀμαρτάνει. εἰ δὲ θεῖς τὸ ὑπερκείμενον γένος μηκέτι προσθείη τὰς δια-
φοράς τὰς ἐν τῇ οὐσίᾳ τοῦ γένους τοῦ προσεγένος τῷ προκειμένῳ, ἀλλὰ
μόνας λαμβάνοι τὰς διαφοράς αἵς τὸ προκείμενον ἀπὸ τοῦ προσεγένος γένους 10
χωρίζεται. τῷ παραλείπεν τὸ οὐκεῖν τοῦ προκειμένου γένος οὐχ ὄριζεται·
οὐ γάρ ὄριζεται ὁ τὸν ἀνθρώπον λέγων οὐσίαν ἔμψυχον πεζὴν δίπουν, οὐδὲ
15 ὁ λέγων τὸ λευκὸν ποιότητα διακριτικὴν ὑψεως. προσέθηκε δὲ τὸ ἔστι δὲ
τοῦτο ταῦτὴν τῷ μὴ εἰς τὸ ἐγγυτάτῳ γένος θεῖναι, ὑπομιμήσκων
ἡμᾶς τοῦ τόπου ὡς κειμένου ἐν τοῖς τόποις τοῖς πρὸς τὰ ἀπὸ τῶν
γενῶν προβλήματα.

15

p. 143^a 29 Πάλιν ἐπὶ τῶν διαφορῶν.

20 Νῦν δείκνυσι καὶ τὰς παρὰ τὰς διαφορὰς ἀμαρτίας τῶν ὄρων. καὶ
πρῶτον μέν φησι οὗτον ὄραν εἰς ὁ ὄριζόμενος τὰς οὐκείσας τοῦ γένους, ἐν φ
ἔστι τὸ ὄριστόν, διαφορὰς λαμβάνει· εἰ γάρ μὴ τοῦτο ποιεῖ, οὐχ ὄριζεται
τὸ προκειμένον. η̄ εἰ τοιαύτη εἴη η̄ ως διαφορὰ λαμβανομένη η̄ μὴ
ἐνδέχεται διαφορὰν εἶναι, οἷον τὸ ζῆν. η̄ εἰ μὴ ἔστι τι ἀντιδιηγη- 20
μένον τῇ εἰρημένῃ διαφορᾷ· εἰ γάρ μὴ ἔστιν, οὐκ ἀν εἴη η̄ εἰρημένη τοῦ
γένους διαφορὰ φ συνεληγπται· πᾶν γάρ γένος ταῖς ἀντιδιηγημέναις
διαφοραῖς διαιρεῖται. η̄ εἰ ἔστι {μὲν} ἀντιδιηγημένη διαφορά, μὴ
ὑπὸ γένος δὲ τὸ ἀποδεδομένον μηδὲ τοῦτο διαιροῦσα· δῆλον γάρ οὐτι

1 οὐκέτι] οὐκ ἔχων B 2 λέγειν B 3 παραλείποι: παραλείποι αΑΡ
3 παραλιπῶν αλ̄ 4 τὸ προκείμενον om. P 5 ὑπερβαίνειν BP 6 καὶ om. AD
scripsi: τῶν ἐπάνω αΑD et ante λαμβάνειν BP 7 αὐτῶν B
τῶ—κειμένω γένει B 8 post γένος add. ἐν a 9 οὖν om. BP 10 ἀμαρτήσεται B
8. 9 ὑπερβαίνον—παραλείπον—λαμβάνον D 11 τὰς] τῶν D 12 μόνον B
λαμβάνοι scripsi: λαμβάνει αΑDP: λαμβάνειν, sed post διαφοράς, B 13 τὰς D: om. αΑBP
13 πεγγώρισται a γένος D: γένους αΑBP 14 οὐ
γάρ ὄριζεται om. A 15 οὐ a: ante λέγων collocant ABD: om. P 16 παραλείποι αΑP
πεζὴν scripsi: πεζὸν αΑBD et post δίπουν P 17 λέγων τὸ a: om. ABDP 18 τῷ
in ras. P² ἀναμιμήσκων P: ὑπομνήσκων a 19 lemma a: om.
post 18 προβλήματα collocat a 20 τοῦ a: om. ABDP 21 οὐ B: om. αΑDP
ὄριζομένος P 22 λειμβάνοι (sic) a 23 εἰ] οὐτι B 24 ὄριζεται B 25 εἰ μὲν ex Arist. scripsi cf. p. 447,13; εἴστιν
libri 28 ὑπὸ γένος δὲ AD: ὑπὸ τὸ γένος BP: ὑπάρχει δὲ ὑπὸ τὸ γένος a 29 γάρ om. a

οὐδετέρα ἀν εἴη τοῦ γένους διαφορά. η̄ εἰ ἔχει μὲν τὸ κείμενον ὡς διαφορὰ ἀντιδιηρημένον τι καὶ εἴη ἄμφω ἀληθεύμενα κατὰ τοῦ γένους καὶ ὅντα ἐν αὐτῷ, τοιαύτη μέντοι εἴη ὡς συντιθεμένη τῷ γένει μὴ ποιεῖν εἶδος· δῆλον γάρ εἰσὶν εἰδοποιοὶ διαφοραί. τὸ δὲ ἀληθεύονται 5 κατὰ τοῦ οἰκείου γένους εἰπεν, οὗτοι ἐν αὐτῷ εἰσὶ καὶ κατηγοροῦνται ἄμφα λαμβανόμεναι· τὸ γάρ ζῆτον η̄ λογικὸν η̄ ἀλογον. η̄ ἀληθεύεσθαι κατὰ τοῦ γένους τὴν διαφορὰν εἰπεν, οὗτοι κατά τινος αὐτοῦ κατηγορεῖται.

p. 143a34 'Ορᾶν δὲ καὶ εἰ ἔστιν ἀντιδιηρημένον τι τῇ εἰρημένῃ διαφορᾳ.

10 Οὕτως ὁ λέγων τὴν ψυχὴν κίνησιν οὐσιώδη ἐλέγχοιτο ἀν· οὐ γάρ ἔστιν ἀντιδιηρημένη διαφορὰ τὸ οὐσιῶδες, καθ' ἣν αὐτὴ η̄ κίνησις 30 διαιρεῖται.

"Η εἰ ἔστι μὲν ἀντιδιηρημένη διαφορά, μὴ ἀληθεύεται δέ. οἷον εἰ τὸν ἄνθρωπόν τις ὄρισατο ζῆτον συνεχές· ἔστι μὲν γάρ τῷ 15 συνεχεῖ τὸ διωρισμένον ἀντιδιηρημένον, οὐδέτερον δὲ αὐτῶν ζῆτον διαφορά.

'Ομοίως δὲ καὶ εἰ ἀληθεύεται μάν, μὴ ποιεῖ δὲ προστιθεμένη τῷ γένει εἶδος. οἷον εἰ τὸν ἄνθρωπόν τις ὄρισατο ζῆτον γρυπόν· ἐπει γάρ ἀντιδιαιρεῖται τὸ γρυπὸν τῷ σιμῷ, δ συντιθεμένον τῷ ζῷῳ εἶδος 35 οὐ ποιεῖ, οὐκ ἀν τὸ γρυπὸν εἴη εἰδοποιὸς διαφορὰ τοῦ ζῷου.

20 p. 143b11 'Ετι ἐὰν ἀποφάσει.

Οὐδὲ τοὺς ἀποφάσει διαιροῦντας τὸ γένος, τουτέστι τοὺς ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀπόφασιν ὡς διαφορὰν τοῦ προκειμένου γένους λαμβάνοντας, ὄριζεσθαι φησιν, ὡς τοὺς τῆς γραμμῆς ὅρον ἀποδιδόντας μῆκος ἀπλατές· τὸ γάρ ἀπλατές ὡς ἵσον δυνάμενον ἀποφάσει τῇ 'οὐκ ἔχον πλάτος' λαμβάνουσιν οἱ

I οὐδετέρα Arist.: οὐδὲ a: οὐδενὸς ABD: οὐδὲ γένος P εἰ om. D διαφορὰ D, corr.
P: διαφορὰν aB, Ppr.: compend. A 2 καὶ εἴη scripsi cf. vs. 3: η̄ καὶ ADP: καὶ B:
η̄ καὶ κατ' a ἀληθεύμενον aAD κατὰ τὸ γένος καὶ ὃν τὶ ἐν α 3 τοιαῦτην B
εἴη a: η̄ ABP: η̄ D μὴ om. A: superscr. P² 4 γάρ om. aP τὸ om. P δὲ ἀληθεύεται scripsi: inv. ord. ABDP: δὲ ἀληθεύονται δὲ a 5 ἔστι D 6 ἄμφα λαμβανόμεναι om. B 8 τῇ διηρημένῃ P 8. 9 τῇ διαφορᾷ τῇ εἰρημένῃ D 10 ἢν a: om. ABDP οὐ γάρ—II οὐσιῶδες] τὸ δὲ οὐσιῶδες οὐκ ἔστιν ἀντιδιηρημένη διαφορά a
11 αὐτὴ D: αὐτὴ aABP 12 post διαιρεῖται add. ἐλέγχοιτο ἀν ὡς μὴ ἀποδιδόντες τὴν οἰκείαν διαφορὰν a 13—15 post 19 transposuerunt ABDP εἰ om. AD μὲν ἀντιδιηρημένη] τοῦ ἄνθρωπου διηρημένη P post μὲν add. ἄλλη B διαφορά—δέ om. a post δὲ add. τοῦ ἄνθρωπου B 15 ἀντιδιηρημένον τὸ διωρισμένον a τούτων D: αὐτοῦ P
16 ὄμοιως—μέν om. a 16. 17 προστιθεμένον D 17 τις ὄρισατο BDP: ὄριστε τις aA
ante ζῆτον add. τι D ζῆτον om. a 18. 19 ἀντιδιαιρεῖται μὲν γάρ τὸ γρυπὸν τῷ σιμῷ· ἀλλὰ τὸ γρυπὸν συντιθεμένον τῷ ζῷῳ εἶδος οὐ ποιεῖ a 18 ἀντιδιηρηται B τὸ σιμὸν τῷ γρυπῷ B: τῷ γρυπῷ τὸ σιμὸν P δ A: ᾧ BDP συντιθεμένα BD 20 lemma
a: om. ABDP 22 οὐποιειμένον P 23 ὅρους P 24 δυνάμενοι a ἀποφάσει aB:
ἀπάτη ADP ἔχον a: ἔχοση ABDP

οῦτως ὑριζόμενοι. τοῦτο δέ φησι μὴ καλῶς γίνεσθαι· συμβαίνει γάρ κατὰ τοὺς οὗτω διαφροῦντας τὸ γένος μετέχειν τοῦ εἰδούς, τοιτέστιν 40 ἐπιδέχεσθαι τὸν τοῦ εἰδούς ὑρισμὸν τὸ γένος, ὅπερ ἀποτον· οὔτε γάρ τὸ εἰδός οὔτε ἡ διαφορὰ τοῦ γένους κατηγορεῖται, ἀλλ' ἔμπολιν τὸ γένος 5 τούτων· ταῦτα γάρ ἐπ' ἔλαττον. θείκνυσι δὲ πῶς τὸ γένος τὸν τοῦ εἰδούς ἀναδέξεται λόγον. ἐπεὶ γάρ ἐπὶ πάντων ἡ ἡ κατάφασις ἡ ἡ ἀπόφασις ἀληθεύει, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιφάσει ὀμηρημένου γένους δεήσει 10 ἡ τὴν κατάφασιν ἡ τὴν ἀπόφασιν ἀληθεύειν· ἐπεὶ δὴ κατὰ τὸν 45 μῆκον. ὅπερ γένος ἔλαβε τῆς γραμμῆς, ἡ τὸ πλάτος ἔχειν ἡ τὸ μῆκον, ὅπερ γένος ἔλαβε τῆς γραμμῆς, ἡ τὸ πλάτος ἔχειν ἡ τὸ 15 μῆκον, κατὰ τὸν μῆκον ἐπεὶ ἀληθεύεται καὶ τὸ μῆκος, ἀληθὲς ἔσται κατὰ τὸν μῆκον τὸ μῆκος μὴ ἔχον πλάτος ἀλλὰ μὴν τοῦτο ὅρος ἐστὶ τῆς γραμμῆς. δὲ εἰδός ἔστι τοῦ μῆκον· τὸ ὄρα γένος τὸν τοῦ εἰδούς ἀναδέξεται λόγον. | οὐ μόνον δὲ τὸ γένος τοῦ 219 εἰδούς μεθίξει κατὰ τὴν εἰρημένην διαφορὰν ἀλλὰ καὶ τῆς διαφορᾶς· τοῦτο 20 δὲ ἀποτον. εἰ γάρ διαφορὰ μὲν τοῦ μῆκον τὸ ἔχον πλάτος καὶ οὐκ ἔχον πλάτος, τούτων δὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἔτερον ἀληθὲς κατὰ τὸν μῆκον (ἀντίφασις γάρ), ἔσται ἡ ἔτερα τῶν τοῦ μῆκον διαφορῶν ἀληθεύουσα κατὰ τὸν διηρημένου ὑπ' αὐτῆς γένους· τοῦτο δὲ ἦν τὸ μῆκος. 5

"Ἐστι δὲ ὁ τόπος οὗτος τὸ δίκαιον σοφιστικός· οὐ γάρ αἱ ἀντιδιηρη-
20 μέναι τοῦ μῆκον διαφοραί, τό τε ἀπλατές καὶ τὸ πλάτος ἔχον, τοῦ γένους,
ἥγουν τοῦ μῆκον, κατηγοροῦνται· τότε γάρ δὲ κατηγοροῦντο, εἴπερ ἥσαν
συστατικαὶ τοῦ μῆκον καὶ οὐ διαφετικαὶ καὶ περιέπιπτον τῇ ἀντιφάσει
οὗτοι λεγόμεναι. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ τὸ λογικὸν καὶ ἀλογον ἀντιδιηρημένας
μὲν εἶναι διαφορὰς τοῦ ζῴου, κατὰ τοῦ ζῴου δὲ οὐ λέγεσθαι, ἀλλὰ σὸν 10
25 τῷ ζῷῳ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατὰ τῶν ἀλόγων ζῷων. οὕτω δὴ καπὶ
τοῦ παρόντος ἔχον ἐστί· διαιρεῖται μὲν γάρ τὸ μῆκος εἰς τε τὸ πλάτος
ἔχον καὶ εἰς τὸ ἀπλατές· ἀλλ' ἐκάτερον τούτων μετὰ τοῦ μῆκον, οὐ κατὰ
τοῦ μῆκον λέγεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπλατές προσλαβόν τὸ μῆκος ὡς γένος
κατὰ τῆς γραμμῆς, τὸ δὲ πλάτος ἔχον πᾶλιν μετὰ τοῦ μῆκον κατὰ τῆς
30 ἐπιφανείας.

2 τοῦ εἰδούς μετέχειν τὸ γένος αἱ 4 εἰδός corr. ε γένος B 5 ταῦτα γάρ ἐπ' ἔλαττον
BP: ταῦτα γάρ ἔπειται AD: τούτοις γάρ οὖσιν ἐπ' ἔλαττον ἔπειται α post πῶς add. κατὰ
τοὺς οὗτω ποιοῦντας α 5. 6 ἀναδέξεται τὸν τοῦ εἰδούς λόγον α: τὸν τοῦ εἰδούς λόγον ἀνα-
δέγεται B 6 ἡ prius om. P ἡ utrumque om. ABD κατάφασις φάσις P 7 ἀληθεύει
α: om. ABDP ἀντιδιηρημένου B δεήσει om. P 8 ἡ prius om. B τὴν εἰρη-
μένην ἀπόφασιν BP: τὴν ἀπόφασιν τὴν εἰρημένην A ἐπειδὴ ABP: ἐπειδὴ γάρ D: ἐπειδὴ
οὖν α 9 post ὥπερ add. ὡς α 10 ἐπεὶ (δὲ add. B) ἀληθεύεται BP: ἀληθεύεται, sed ante
κατὰ, Α: ἀληθεύεται δὲ καὶ ibidem α: ἐπεὶ — 11 μῆκον om. B καὶ τὸ μῆκος scripsi:
κατὰ τοῦ μῆκον B: κατὰ τοῦτο μῆκος P: καὶ — μῆκον om. αΛ 11 ἀληθὲς ἔσται B:
om. P τοῦ P: om. B 12 οὗτος B ἔστι om. B δὲ ABDP: ἡ α 13. 14 τοῦ
εἰδούς τὸ γένος αΑ 14 μεθίξειν A τὴν διηρημένην P 14. 15 τοῦτο δὲ αAP:
καὶ τοῦτο δὲ B et omisso δὲ D 15 et 16 ἔχειν α 15 πλάτος ἔχον B 17 δια-
φορὰ Λ ἀληθεύουσα D: ἀληθεύει αΛ: ἀληθῆς B: ἀληθοῦς P 18 ὑπ' αὐτῆς ADP:
ὑπ' αὐτοῦ B: ὑπὸ τοῦ α 19 — 30 aN 23 τοῦ τὸ α: τοῦτο N 25 δὴ N: δὲ α
26 διερεῖται α

Δείξας διὰ τούτων τὰ δοκιμάτα ζεπεθεὶς ἄποφάσει τὸν 15 γένος διαιροῦσι, μετὰ ταῦτα ἐπὶ τίνων δύναται λέγεσθαι τὰ εἰρημένα, λέγει, καὶ εἰς ἀγρήσιμος ὁ εἰρημένος τόπος. ἐπεὶ γὰρ τὸ γένος κατὰ πολλῶν κατηγορεῖται καὶ ἔστιν ὅνομα καθόλου καὶ οὐκ ἀτομον, οὐδὲ ἀντί-5 φασις ἐπὶ τῶν καθόλου ὅνομάτων μετὰ διορισμοῦ γινομένη, πᾶν ζῷον λογικὸν καὶ οὐ πᾶν ζῷον λογικόν, πᾶσα γραμμὴ πλάτος ἔχει καὶ οὐ πᾶσα γραμμὴ πλάτος ἔχει, καὶ ἔστιν ἐπὶ τῶν γενῶν η ἀπόφασις τῆς 20 λαμβανομένης διαφορᾶς ἀλληλῆς μετὰ διορισμοῦ τοῦ οὗτος ἔχοντος, οὐδὲν ἀτοπον ἀπαντᾷ· οὐ γὰρ ἀντίφασις ‘πᾶν μῆκος ἀπλατές’ καὶ ‘πᾶν μῆκος 10 πλάτος ἔχει’· διὸ οὐδὲ ἀνάγκη τὸ ἔτερον. ἔτι οὖτε τὸ πᾶν μῆκος γένος οὗτε τὸ οὐ πᾶν (τοῦτο δὲ δείκνυται τὸ ἔτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως ὑπάρχον), ἐπειδὴ μή ἔστιν ἀτομον τὸ γένος ἀλλὰ καθόλου, διαιρεσις δὲ τοῦ καθόλου τὸ ‘πᾶς’ καὶ ‘οὐ πᾶς’. ἔτι οὐχ οἷόν τε τὴν τοῦ γένους διαφορὰν πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ γένος ὑπάρχειν· ἔκαστη γὰρ αὐτῶν οὐ παντὶ ὑπάρχει· τὸ 15 δὲ μὴ παντὶ τῷ ὑπὸ τὸ γένος ὑπάρχον πῶς ἀν λαμβάνοιτο κατηγορούμενον τοῦ γένους; φησὶ δὲ ἐπ’ ἔκεινων ἀρμόζειν τὸν τόπον οἱ τὸ γένος ἔν τι τῷ ἀριθμῷ λέγουσιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ τὰ γένη ἰδέας 25 εἶναι λέγοντες· ἐν γάρ τι τῷ ἀριθμῷ η ἰδέα, οἷον αὐτοῖς. εἰ γὰρ ἐν τι τῷ ἀριθμῷ τὸ ζῷον [αὐτοῖς], οὐδέτε δέξεται τὸν διορισμὸν τὸν 20 ‘πᾶς’ καὶ ‘οὐ πᾶς’, ἀλλ’ ἐπ’ αὐτοῦ ἐνδεῖ τὸν τόπον τῷ ἀριθμῷ τὸ λογικὸν η ἀλογον κατηγορηθῆσεται. δημοίως καὶ εἰ τὸ μῆκος ἐν τῷ ἀριθμῷ, ἀλληλῆς ἐπ’ αὐτοῦ ἔσται τὸ ἔχειν πλάτος η μὴ ἔχειν. οὗτως δὲ ἔσται τὰ προειρημένα ἀτοπα.

1 ante δείξας add. ex Arist. πρὸς τοὺς τιθεμένους ιδέας είναι α τούτων] τῶν ἀνωθεν a 4 καὶ ἔ corr. ex οὐκ B καὶ οὐκ ἀτομον om. P 6 post πᾶσα add. γὰρ B 6. 7 καὶ οὐ πᾶσα — ἔχει om. A 7 οὐ post γραμμὴ transposuit a η om. D 8 post ἀληθῆς add. η a τοῦ οὗτος ἔχοντος BDP: γινομένη (η οὐ add. a) πᾶν ζῷον λογικόν (e vv. 5. 6 illata) aA οὐδὲ Λ 9 ἀπαντᾷ BP: ἀπαντῶν D: om. A: ἀπὸ τούτων συμβάνει a οὐ γάρ — 10 τὸ ἔτερον] εἰ οὕτω ῥηθείη μῆκος ἀπλατές καὶ μῆκος πλάτος ἔχον, μὴ προσκειμένου τοῦ πᾶν· οὐ γάρ ἀντίφασις τοῦτο, ἐπειδὴ οὐκ ἀνάγκη τούτων τὸ ἔτερον a καὶ om. P 10 εἴτι — γένους (16) om. a εἴτι — γένος om. A ante πᾶν add. οὐ P μῆκος D: μῆκος BP 11 οὐ om. D δὲ BDP: om. A: fort. γὰρ τῆς ἀντιφάσεως μέρος A ὑπάρχον BP: ὑπάρχειν D: compend. A 13 post καὶ add. τὸ B πᾶσι AD: πᾶσαν BP 14 τοῖς] τὴν B τὸ prius om. B 15 τῷ B: τὸ ADP ὑπάρχον scripsi: ὑπάρχειν ABP: compend. D πῶς ἀν λαμβάνοιτο scripsi: πᾶσαν (πᾶσι A) λαμβάνει (λαμβάνοι B) τὸ ABDP: 16 δὲ BDP: δὴ A: οὖν a τῶν τόπων D post τόπων add. πρὸς κατασκευὴν a οἷ] οἷον P 18 η ἰδέα — ἀριθμῷ (19) om. B post οἷον add. τὸ a 18. 19 εἰ γάρ (εἴ γε P) ἐν τι (ἐν, omisso τι, D) ADP: οἱ οὖν τιθεμένοι τὰς ιδέας φασίν. εἰ τὸ αὐτοῖς πόνον ἐν τι ἔστι a 19 τὸ ζῷον αὐτοῖς πόνον om. a: αὐτοῖς πόνον delevi cf. vs. 21 οὐκ ἐπιδέξεται a τοῦ pro altero τὸν D 20 καὶ AD: καὶ τοῦ B: η τὸν a: periit in P τὸ λογικὸν — ἀριθμῷ (21) om. D η BP: καὶ αΑ 21 ἀλογον] οὐ λογικὸν B κατηγορηθῆσεται a: κατηγορεῖται ABP ante μῆκος add. αὐτὸν a ἐν BP: ἐν τι ἔστι a: non liquet A 22 post αὐτοῦ add. λέγειν B ἔστι AD ἔσται καὶ τὸ πλάτος ἔχειν η a οὕτως — 23 ἀτοπα] ὥστε εἰκότεως ἐν τῷ ὄρισμῷ πρόσκειται τὸ μῆκος ἀπλατές a

p. 143b33 "Ισως δ' ἐπ' ἐνίων ἀναγκαῖον καὶ ἀποφάσει χρῆσθαι τὸν ὄριζόμενον οἷον ἐπὶ τῶν στερήσεων.

'Επ' ἐνίων δέ, φησίν, ἀναγκαῖον ἀποφάσει χρῆσθαι τὸν 30 ὄριζόμενον, ὡς ἐπὶ τῶν ὅρων οἱ τῶν στερήσεών εἰσιν· οἷον τυφλόν 5 ἐστι τὸ μὴ ἔχον ὅψιν, ὅτε πέφυκεν ἔχειν· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὄμοιώς, καὶ τοῦτο εἰκός· οὐδὲ γάρ γένος τι λαμβάνομεν ἐν αὐτοῖς. ἐν οἷς δὲ γένος τὸ λαμβανόμενον, ἀποποντὸν ἐπὶ τούτων ἀποφάσει χρῆσθαι· οὔτε γάρ τὸ εἶναι τινα ἡ ἀπόφασις σημαίνει. οὔτε διορίζει καὶ περιγράφει τῶν ὑπὸ τὸ γένος καὶ τιθησί τι, καθ' αὐτήν γε λεγομένη, καὶ οὐδὲν 10 μᾶλλον κατὰ ὄντος ἡ κατὰ μὴ ὄντος ἀληθεύεται.

p. 143b35 Διαφέρει δ' οὐδὲν ἀποφάσει.

Διαφέρει δ' οὐδὲν διελεῖν τὸ γένος ἀποφάσει, ὡς οἵταν εἴπωμεν 'τὸ μῆκος διαιρεῖται εἰς τε τὸ πλάτος ἔχον καὶ εἰς τὸ ἀπλατές' ἢ 'τὸ ζῆν εἰς τὸ λογικὸν καὶ τὸ ὀλογικόν', ἢ τοιαύτη καταφάσει, ἥτινι δύναται 15 συνεπινοεῖσθαι καὶ ἡ ἀντιδιηγρημένη ταῦτη ἀπόφασις, ὡς εἰ δρίσαιτο τις μῆκος πλάτος ἔχον· συνεπινοεῖται γάρ τούτῳ καὶ τὸ πλάτος μὴ ἔχον 40 ὡς ἀντιδιηγρημένον διὰ ἐκείνῳ· ἢ πάλιν δταν εἴπωμεν γρῦπα διακριτικὸν ὅψεως, συνεπινοῦμεν καὶ τὸ μὴ διακριτικὸν ὅψεως. ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσι τοῦτο φυλάξσεται· εἰ γάρ εἴποι τις δτι ὅψις ἐστὶν ὅργανον δράσεως, οὐκ 20 εὐθὺς συνεπινοεῖται τι ἀντιδιηγρημένον τούτῳ· οὐδὲ γάρ ἔχει. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα τοιαῦτά εἰσιν.

p. 144a5 Πάλιν εἰ τὸ εἰδος ὡς διαφορὰν ἀπέδωκεν.

Οἶον εἰ τὴν φωνὴν ὀρίσατο ἀέρα πεπληγμένον· γένος γάρ τῆς φωνῆς 45 ἡ πληγὴ ἀλλ' οὐ διαφορά· καὶ τῆς σιμότητος γένος ἡ κοιλότης· διὸ οὐχ 50 ὄριζεται ἡ ὄριζόμενος λέγων ῥῆνα κοιλῆν τὴν σιμότητα· κοιλότης γάρ ἐστιν ἐν ῥινί· διαφορὰ γάρ εἰδοποιὸς τῆς σιμότητος τὸ ἐν ῥινὶ σιμόν. καὶ ἡ πηλὸς δὲ οὐ "γῆ ὑγρῷ φυραθεῖσα", ὡς Πλάτων, ἀλλὰ φύραμα γῆς· γένος γάρ τοῦ πηλοῦ τὸ φύραμα ἀλλ' οὐ διαφορά.

1 lemma om. a καὶ ἀποφάσει ἀναγκαῖον B 3 ἐπ' ἐνίων—6 ὄμοιώς aN: δτι ἐπὶ τῶν ὅρων οἱ (οἷον D: ἢ A) τῶν στερήσεων εἰσὶν (εἰσὶν om. D) ἀποφάσει χρώμεθα ABDP
6 εἰκότες D οὖν B γένος om. B ἐν prius om. B αὐτῷ A 7 [τὸ] sive τι λαμβάνομεν ut vs. 6 eonicio 8 τι a ἢ om. B post alterum οὔτε add. γάρ ΛΒΡ 9 τῶν aP: τὸς τοῖς A: τοῖς BD τι] τε D καθ' αὐτὴν aB: κατ' (κατὰ P) αὐτὴν ADP γε scripsi: τε libri λεγόμενον Λ καὶ alterum om. a 11—21 aN
22 lemma a: om. ABDP 23 ὄριστον τις a τῆς om. a 23. 24 ἡ πληγὴ τῆς φωνῆς D 25 λέγων] λόγος P τὴν σιμότητα a: om. ABDP ἐστιν om. DP
27 Πλάτων] Theact. e. 4 p. 147 C 28 post διαφορά inseruerunt e vs. 24 καὶ τῆς σιμότητος γένος ἡ κοιλότης aABP

p. 144^a9 Ἐτι εἰ τὸ γένος ὡς διαφορὰν | εἴρηκεν.

220

Τῆς ἀρετῆς τὸ γένος εἶναι φησι τὴν ἀγαθὴν ἢ τὴν σπουδαίαν ἔξιν.
 διόπερ τὸ ἀγαθόν. ὅπερ ὡς διαφορὰν τῆς ἔξεως ἐλαβε, γένος μᾶλλον ἔστι
 καὶ οὐ διαφορά. εἰτ' ἐπιδιορθούμενος ἐκυτὸν λέσως, φησίν, ἐπὶ τούτου τοῦ
 παραδείγματος οὐ δικεῖ τὸ ἀγαθὸν γένος εἶναι ἀλλὰ διαφορά. εἰ γάρ τὸ
 ἀγαθὸν γένος ἔστι τῆς ἀρετῆς, ἔστι δὲ καὶ ἡ ἔξι, ὁμοιογρυμένως (δ' αὐτὸν)⁵
 ἐνδέχεται τὸ αὐτὸν καὶ ἐν εἰδοῖς ὑπὸ δύο γένη ἀνάγεσθαι μὴ ὑπάλληλα· νῦν
 δὲ οὔτε ἡ ἔξι περιέχει τὸ ἀγαθὸν οὔτε τὸ ἀγαθὸν τὴν ἔξι· οὐδὲ γάρ πᾶσα
 ἔξις ἀγαθόν, οὐδὲ πᾶν ἀγαθὸν ἔξις. ὅστε οὐκ ἀν εἴη γένη τῆς
 10 ἀρετῆς ἀμφότερα, ἢ τε ἔξις καὶ τὸ ἀγαθόν. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ περιέχει θάτερον
 τὸ ἔτερον, ἀλλ' οὖν ὑπὸ ταύτην καὶ ἐν γένος ἀνάγονται, τὴν ποιήτητα. εἰσὶ¹⁰
 γοῦν μᾶλλον τοῦ τοιούτου παραδείγματος τὰ ἄνωθεν ἡμῖν παρατεθέντα
 συνιστῶντα τὸν τόπον καὶ δεικνύντα ἀληθῶς ἔχειν.

p. 144^a20 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ ἡ ἀποδοθεῖσα.

15 Δεῖν φησιν ὁρᾶν καὶ εἰ ἡ ἀποδοθεῖσα διαφορὰ μὴ ποιόν τι
 σημαίνει ἀλλὰ τόδε τι καὶ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον· οὐ γάρ ἀν εἴη
 διαφορά. εἰη δ' ἀν κοινότερος οὐτος ὁ τόπος τῶν δύο τῶν προειρημένων·
 τὸ γάρ εἶδος καὶ τὸ γένος τόδε τι σημαίνει.

p. 144^a23 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ κατὰ συμβεβηκός.

20 Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ οὐσίᾳ τινὸς δητῶν οἵτινα τε συμβεβηκὸς αὐτῷ εἶναι·¹⁵
 τὸ μὲν γάρ συμβεβηκὸς οἵτινα τε ὑπάρχειν καὶ μὴ φῶ συμβέβηκε, τὸ δὲ ἐν
 τῇ οὐσίᾳ τινὸς ὃν ἀκόχωριστόν ἔστιν αὐτοῦ. εἰ οὖν τις ὁριζόμενος διαφορὰν
 εἰληφε τῶν συμβεβηκότων τι τῷ ὄριστῳ, οὐγ̄ ὥρισται αὐτό.

p. 144^a31 Πάλιν εἰ κατηγορεῖται τὸ γένος τῆς διαφορᾶς.

25 Οὐ φησι τοιαύτας εἶναι δεῖν τὰς λαμβανομένας ἐν τοῖς ὁρισμοῖς δια-
 φορᾶς ὅστε τὸ γένος αὐτῶν κατηγορεῖσθαι, ἀλλὰ καθ' ὧν ἡ διαφορά,

1—13 aN 2 λόγον μὴ εἶναι requiritur 6 δ' οὐκ addidi 8 οὐ γάρ Arist.
 14 lemma a: om. ABDP εἰ μὴ ποιόν τι ἀλλὰ τόδε σημαίνει ἡ ἀποδοθεῖσα διαφορά Arist.
 15 δεῖ P ἵ om. D 16 σημαίνειν B ἀλλὰ τόδε τι καὶ om. A et servato καὶ B post τι add. σηματον P γάρ ἀν εἴη a: om. ABDP 17. 18 εἴη—
 σημαίνει post sequens lemma transposuit a δὲ om. B 19 lemma a: om. ABDP 18 ὁ τόπος οὗτος κοινότερός ἔστι τῶν προειρημένων δύο a γένος καὶ τὸ
 εἰδος P 20 οὐδὲ A: ἀλλ' οὐδέν τι a τινὸς δητῶν BDP: τῶν A: om. a συμβε-
 βηκός οἵτινα τε a συμβέβηκεν B αὐτῷ scripsi: αὐτὸν ABDP: om. a 21 συμβε-
 βηκός, ut videtur, P¹: συμβέβηκεν P² 22 post ὁριζόμενος add. τι aA 23 εἴρηκε B
 24 lemma a: om. ABDP 25 εἶναι om. P δεῖν a: om. ABDP

τουτέστιν εἰδῶν η̄ ἀτόμων· εἰς δὲ γάρ η̄ διαίρεσις τῶν γενῶν γίνεται,²⁰ τούτων τὰ γένη κατηγορεῖται· οὐκ εἰς διαφορὰς δὲ τὰ γένη διαιρεῖται. ἀλλὰ διαφορᾶς. ὡς οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων διαιρουμένων τὸ διαιροῦν οὐκ ἔστιν διπερ τὸ διαιρούμενον (οὕτε γάρ η̄ ἐπιφάνεια διαιρεῖται ἐπιφανείᾳ
5 οὔτε η̄ γραμμὴ γραμμῇ), οὗτας οὐδὲ ἐπὶ τῶν διαφορῶν, καὶ δὲ διαιρεῖται τὸ γένος. εἰ δὲ γάρ τὸ γένος εἴη ἑκάστης τῶν διαφορῶν κατηγορούμενον, οἷον τὸ ζῷον κατὰ τοῦ πεζοῦ καὶ τοῦ δίποδος, ἐπεὶ καὶ οὐ κατηγορεῖται τὸ ζῷον ἐν τῷ τί ἔστιν, ἐκεῖνο ζῷόν ἔστιν. ἔσται καὶ τὸ πεζὸν ζῷον καὶ τὸ δίπον πάλιν ζῷον· εἰ δὲν οὐ μόνο ποιητικὸν ζῷον πεζὸν δίπον,
10 πολλάκις δὲν αὐτοῦ τὸ ζῷον κατηγοροῦτο καὶ πολλὰ ζῷα οὐ μόνο ποιητικὸν εἴη, διπερ ἀτοπον.

p. 144b1 "Ετι διαφοραι πᾶσαι.

Δεύτερον δὲ ἑκάστη τῶν διαφορῶν η̄ εἰδὸς η̄ ἀτομον ἔσται, ἐπειδὴ πᾶν τὸ ὑπὸ γένος δὲν η̄ εἰδός ἔστιν η̄ ἀτομον· εἰς ταῦτα γάρ η̄ τῶν 30 γενῶν διαίρεσις, καὶ ἐν τούτοις τὸ εἶναι τοῖς γένεσιν, προσεχῆς μὲν ἐν τοῖς εἰδεσι, δευτέρως δὲ ἐν τοῖς ἀτομοις.

[Ἔτι διαφοραι η̄ εἰδη η̄ ἀτομα. ἔτι, φησίν, αἱ διαφοραι η̄ εἰδη 221 εἰσὶν η̄ ἀτομα. εἰπερ τὰ γένη κατὰ τῶν διαφορῶν κατηγοροῦνται· ἀλλὰ τὰ γένη κατὰ τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀτόμων κατηγοροῦνται· αἱ διαφοραι 20 ἄρα η̄ εἰδη εἰσὶν η̄ ἀτομα. οἷον εἰ τὸ ζῷον κατὰ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ κατηγορεῖται, κατηγορεῖται δὲ καὶ τῶν ὑπὸ αὐτοῦ εἰδῶν καὶ ἀτόμων, αἱ διαφοραι τοῦ ζῷου, τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἀλογικὸν, η̄ εἰδη ἔσονται, τουτέστιν εἰδικώτατα. η̄ ἀτομα· ὥσπερ γάρ τοῦ ζῷου καὶ οὐ ἑκάστου εἰδούς αὐτοῦ κατηγορούμενου ἔκαστον εἰδὸς ζῷόν ἔστι τέ καὶ λέγεται, οὗτο καὶ εἰ κατηγορεῖται κατὰ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ, ἔκάστη διαφορὰ ζῷον ἔσται· ἔκαστον δὲ ζῷον η̄ εἰδός ἔστιν η̄ ἀτομον.]

p. 144b4 'Ομοίως δὲ σκεπτέσθαι.

'Ομοίως δέ, φησί. σκεπτέον καὶ εἰ τὸ εἰδός η̄ τι τῶν ὑπὸ τὸ εἰδὸς τῆς διαφορᾶς κατηγορεῖται, οἷον εἰ τις τοῦ ἀθανάτου τὴν ψυχὴν 10 30 κατηγορήσειν εἰδὸς οὐταν, η̄ εἰ τις ὅμοίως τὸν Σωκράτη τοῦ λογικοῦ ἀτομον ὄντα· τὰ γάρ ἀτομα ὑποκάτω τῶν εἰδῶν. τοῦτο δὲ ἀδύνατον, φησίν,

1 η̄ om. aB   2 κατηγοροῦνται B   διαφορὰ A: διάφορα P¹, corr. P²
δὲ om. D   διαιροῦνται B   3 οὖν om. A   5 η̄ om. B   οὐδὲν ἐπὶ a:
οὐδὲ B: οὕτε ADP   8 ἔστιν, ἔσται — ζῷον om. A   τὸ πεζὸν ζῶον D: πεζὸν
ζῶον ζῶον aB: τὸ ζῶον ζῶον P   9 πάλιν] πᾶν B   10 ἀν om. D
12 lemma a: om. ABDP   13 post δὲ add. ὅτι καὶ aP   14 post ὑπὸ add.
τὸ a   η̄ ἀτομὸν ἔστιν B   15 τὸ om. a   post γένεσιν add. ἔστι a
16 post δὲ add. καὶ ABP   17—p. 453,2 aN, sed post p. 453,20, unde huc trans-
posui: om. ABDP   21 fort. καὶ (κατὰ)

ἐπειδὴ η̄ διαφορὰ ἐπὶ πλέον τῶν εἰδῶν λέγεται· οὐ τὸ ἀνάπτων
ἢ ὑρισάμενος πεποίηκε. Θεὶς ἐπὶ πλέον τὰ εἶδη η̄ τὰ ἄπομα τῆς διαφορᾶς.

p. 144b12 (Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ ἔτερου γένους.)

Σκοπεῖν δεῖ, φησίν, εἴ τις τῶν ἐν τῷ ὑρισμῷ τινος ἀποδεδομένων 220
5 διαφορῶν καὶ ἄλλου γένους ἐστὶ διαφορά, οὐδὲ περιέχει οὐ εἰληπταὶ
διαφορά, οὔτε περιέχεται ὑπὸ αὐτοῦ, οὔτ' ἄμφω ὑπὸ ταύτων ἐστὶ γένος.
εἰ γάρ εἴη τουτή τις εἰλημμένη διαφορά, οὐκ ἂν εἴη ὑρισμὸς τοῦ προκει-
μένου ὁ ἀποδεδομένος λόγος· οὐδὲ *(γάρ)* η̄ διαφορὰ τοῦ προκειμένου γένους.
εἰ γάρ εἴη, συμβήσεται καὶ εἶδος τὸ αὐτὸν ἐν οὐσὶ γένεσιν εἶναι 49
10 μὴ περιέχουσιν ἄλληλα· ἐπιφέρει γάρ ἐκάστη τῶν διαφορῶν τὸ
οὐκεῖν γένος τοῖς εἰδεσιν, ὃν ἐν τῷ ὑρισμῷ παραλαμβάνεται. ὅστε, εἰ
καθ' οὐ διαφορά, καὶ τῶν γενῶν ἐκάτερον, δῆλον ὅτι τὸ εἶδος
ἐν δύο γένεσι μὴ περιέχουσιν ἄλληλα, ὅταν ἄλλου γένους οὐσία ὡς
ἄλλου τινὸς οὐσία ληφθῇ· γένοιστο γάρ ἂν αὐτὴ τῶν δύο γενῶν, τοῦ μέν,
15 ὅτι εἰληπταὶ μὴ οὐσία αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἔτερου, διτι κυρίως ἐκεῖνο διαιρεῖ. οἷον 15
εἴ τις τὸ ζῷον ὄρισκε οὐσίαν θεωρητικήν· τὸ γάρ θεωρητικὸν ἔστι μὲν
ἐπιστήμης διαφορά, εἰληπταὶ δὲ οὐσίας· καὶ ἔστιν ἔτερα ἀμφοτέρων
γένη καὶ οὐχ ὑπάλληλα· οὐτως δὲ ἔσται τὸ ζῷον οὐσία καὶ ἐπιστήμη,
ἐπεὶ η̄ διαφορὰ τὸ οὐκεῖν γένος συνεπιφέρει, οὐ ἐν τῷ ὑρισμῷ παρα-
20 λαμβάνεται.

'Ἐν τούτοις ἔστικε διορθιοῦν τὸ εἰρημένον ἐν Κατηγορίαις τὸ "τῶν
ἔτερογενῶν καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα τεταγμένων ἔτεραι τῷ εἴθει καὶ οἱ διαφοραί".
η̄ κάκει διώρισται τοῦτο τῷ προσθήκη τοῦ εἴδει. η̄ ἐν Κατηγορίαις ἔτερα
γένη τὰ πρῶτα λέγει, ἐπεὶ "τῶν ἔτερογενῶν καὶ μὴ ὑπὸ ἄλληλα τεταγμένων" 55
25 μηδὲ' ἄμφω ὑπὸ ταύτων οὐτῶν γένος "ἔτεραι τῷ εἴθει οἱ διαφοραί".

3 lemma addidi   4 δεῖ P: δὲ AD, superser. P²: δὴ B: οὖν α φησίν οι. P
5 διαφορῶν D: διαφορὰ aABP   ante καὶ add. εἰ BP διαφορά ἐστιν α οὗ]
οὐτως P   6 ante διαφορά add. η̄ AP οὗ— 7. 8 ὑρισμὸς τοῦ προκειμένου
οι. D   ἔστι B: εἰτι aAP γένη AP¹ (corr. P²)   7 post τις add. η̄ a
8 ἀποδεσίες P   οὐδὲ *(γάρ)* scripsi: οὐθ' AB: οὐθ' (sic) D: οὐτ' P: οὐτε a τοῦ
προκειμένου γένους εἴη ἂν διαφορά α   9 δυσὶν εἰδεσιν Λ   10 ἐκάστη οι. P
11 παραλαμβάνονται B   ώστε εἰ B Arist.: ώστε η̄ A(A, sed η̄ del. vult): ώστε η̄ P:
εἴτε D: ώστε a (CPuf)   12 καὶ οι. P   τῶν γενῶν corr. ε τὸ γένος B   post
δῆλον add. οὖν a   13 post ὅταν add. γάρ B γένους corr. D¹   post ως add.
ἀπ' P   14 ἄλλου οι. D   τινὸς οὐσία οι. P   αὐτὴ aP   15 post διτι ras.
1—2 lit. D   κυρίως α: φανερώς ABDP   ἐκεῖ B   16 [ζῷον] γένος P
17 ἀμφοτέρων α: ἄλλήλων ABDP   18 καὶ prius οι. aP   ὑπαλλήλων B   δὲ]
οὖν α   19 συνεισφέρει α   21—25, quae post p. 452,16 collocant libri, hic reposui;
nam pertinent ad p. 144b20 η̄ οὐκ ἀδύνατο   21 εἰρημένον οι. B   ἐν Κατηγορίαις]
e. 3 p. 1b16   ὅτι pro altero τὸ a   22 et 24 ἔτερογενῶν aADP (ABCdeg, pr. nh):
ἔτερων γενῶν B Arist.   23 διαιρίστω (sic) a   τοῦ εἶδος B: fort. τοῦ *(τῷ)* εἴδει
23 24 ἔτερα (τὰ add. P) γένη ABDP: ἔτερογενῆ α   24 τὰ πρῶτα οι, sed post λέγει
add. τὰ ὑπὸ ἄλλο καὶ ἄλλο γενικώτατον ἀναγόμενα α   ἐπὶ P   τεταγμένον Λ
25 μηδὲ— διαφοραί οι. P   ταύτη B

p. 144b 26 Δῆλον δὲ ὅτι οὐκ ἀνάγκη τὴν διαφορὰν πᾶν τὸ οἰκεῖον 221
ἐπιφέρειν γένος.

Τοῦτο ἐπιδιορθωτικόν ἔστι τοῦ τόπου τοῦ λέγοντος ὅτι πᾶσα διαφορὰ τὸ
οἰκεῖον ἐπιφέρει γένος· οὐ γάρ ἀνάγκη, φησί, συνεπιφέρειν τὸ οἰκεῖον 15
5 γένος· ἐπεὶ γάρ ἔν τισιν ἡ αὐτὴ ἔστι διαφορὰ δύο γενῶν μὴ ὑπ' ἄλληλα
τεταγμένων, οὐκ ἀνάγκη συνεπιφέρειν ἐν τῷ ὄρισμῷ καὶ ἀμφω τὰ γένη,
ἄλλα τὸ ἔτερον μόνον καὶ τὰ ἐπάνω τούτου πάντα· τὸ γάρ δίπουν ἐν τῷ
τοῦ ἀνθρώπου ὄρισμῷ οὐκ ἐπιφέρει ἀμφότερα τὰ γένη, τὸ πεζὸν καὶ τὸ
πτηνόν, ἄλλα τὸ πεζὸν μόνον καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦτο, ἐν οἷς ἀμφοτέροις
10 τὸ ζῷον.

p. 144b 32 Οὐ δοκεῖ γάρ διαφέρειν οὐσία οὐσίας τῷ ποὺ εἶναι. 20

'Ἐπεὶ τὸ ποὺ εἶναι καὶ ἐν τόπῳ τινὶ οὐκ ἔστιν οὐσίας τιὸς τὸ τί
ἡν εἶναι σημαῖνον, ὁ δὲ ὥρος τὸ τί ἡν εἶναι σημαῖνει, φησὶ θεῖν ὄρāν εἰ
τις ὄριζόμενος οὐσίαν τινὰ καὶ διαφορὰν ἐν τῷ ὄρισμῷ λαμβάνει τὸ
15 ποὺ εἶναι σημαίνουσαν· τὸ γάρ ἔν τινι πλεοναχῶς λεγόμενον νῦν ἐπὶ²³
τοῦ ποὺ καὶ ἐν τόπῳ εἶναι λέγεται· ὁ γάρ οὗτω λαμβάνων ἀμαρτάνει.
καὶ ἐπεὶ χρώμενοί τινες τῷ τόπῳ ἀνασκευάζουσι δεικνύντες ὅτι τὸ
ἔνυδρον καὶ τὸ χερσαῖον οὐκ εἰσὶ διαφοραὶ τοῦ ζῴου (τὸ γάρ ἐν τόπῳ
εἶναι σημαίνουσι), δείκνυσιν ἀμαρτάνοντας· καὶ φησὶν ὅτι τὸ ἔνυδρον καὶ
20 τὸ χερσαῖον οὐκ ἀπὸ τοῦ πού, ζῷου ἐν τόπῳ εἶναι, οὗτω λέγονται, ἀλλ'
ἀπὸ τοῦ ἐν δυνάμει τινὶ καὶ διαθέσει τοιαύτῃ· ποιὸν γάρ τι σημαίνουσιν.
εἰκότως δὲ καὶ τὸ οὐσίας προσέθηκεν· οὐσίας γάρ διαφορὰ οὐ δύναται
τὸ ποὺ εἶναι. τῶν μέντοι ποὺ δύντων ἀναγκαῖον καὶ τὸν ὄρισμὸν ἔχειν τινὰ
διαφορὰν τοῦ ποὺ δηλωτικήν, οἷον τὸ ἔνυδρον καὶ τὸ χερσαῖον, οὐχ ὡς
25 νῦν μὲν δύντων ἐν φῷ εἰσὶ τόπῳ, νῦν δὲ οὐχ δύντων, ἀλλ' ἀεὶ δύντων,

1 post δὲ add. καὶ aB Arist. (om. fq)

διότι B (AP, pr. B)

οὐκ κτλ. om. a

2 περιφέρειν γένος A et inv. ord. P post γένος add. τῷ εἶδει AB, τῷ D

3 τοῦτο — 7 μόνον aN: ὅταν γάρ ἡ αὐτὴ (αὐτῆ, om. ἡ, P) δύο γενῶν ἡ μὴ ὑπάλληλα, τὸ
ἔτερον μόνον (μόνον om. P) ἀνάγκη συνεπιφέρειν ἐν τῷ ὄρισμῷ ABDP 7 πάντα om. a

8 τὰ om. A 8. 9 πτηνόν — πεζὸν aA 9 post ἀλλὰ add. καὶ D ἀμφό-
τερα ἐν δι P 10 ante τὸ add. ἐστὶ BP 11 lemma a: om. ABDP

οὐσίας B: οὐσία aABP 14 καὶ om. a λαμβάνει ante διαφορὰν collocant aA:
λαμβάνηται P 15 post ποῦ add. ἡν B 16 τοῦ ποὺ καὶ ἐν τόπῳ εἶναι scripsi cf.

vs. 12: τόπου (τοῦ τόπου A) καὶ ἐν τόπῳ ABDP: τοῦ ἐν τόπῳ εἶναι a λέγει B
γάρ aABP: δὲ D post λαμβάνων add. φησὶν a 17 καὶ ἐπεὶ — 20 λέγονται

aN: εἰς τὸ ξητόν (om. BP) ἡ ἐπὶ τούτων (τούτω P, qui sequentia omittit) οὐκ ὄρθως
ἐπιτιμῶσιν, ὅτι τὸ χερσαῖον καὶ τὸ ἔνυδρον οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷδε εἶναι οὔτε (εἴτε A) ποὺ

σημαῖνει ABDP 21 καὶ ABDP: γάρ a διαθέσει B: θέσει aABP σημαίνου-
σιν a: σημαῖνει ABDP 22 τῷ] τῆς B 23 τὸ a: om. ABDP 24 τοῦ ποὺ]

τόπου D οἷον — p. 455,4 aN: οἷον τοῦ ὀλύμπου καὶ τοῦ ὑμητοῦ ABDP

ἐπειδὴ καὶ ὅτε συμβαίνει τὸν τῆπους αὐτὰ μεταβάλλειν, τὰς διαφορὰς οὐ μεταβάλλουσιν· ὁ γάρ ἀνθρωπος νηγόμενος οὐ λέγεται ἔνυδρος ἀλλὰ γέρσαις· ὡσαύτως καὶ ὅσα τῶν ἔνυδρων ἐν τῇ γέρσῃ ἔξερχονται, οὐ γέρσαια ἀλλ' ἔνυδρα.

5 p. 145^a 3 Πάλιν εἰ τὸ πάθος.

Οἶνον εἴ τις εἶποι ‘ἀνθρωπός ἐστι ζῷον θερμαινόμενον ἢ ψυχόμενον’, φανερὸν ὅτι τὸ θερμαῖνεσθαι καὶ τὸ ψύχεσθαι πάλιη ὄντας διαφορὰν οὐσιώδη πεποίκη. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα πάλιη ἐπίτασιν λογιζάνοντα ἔξιστῶς τὸ ζῷον τῆς οὐσίας· ὅστε καὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν 10 ἐπίτασιν ἐν τῷ ζῷῳ δεξάμενα φύεται τὸ ζῷον. ἡ δὲ οὐσιώδης διαφορὰ σωστικὴ μᾶλλον διφείλει εἰναι τῆς οὐσίας καὶ οὐ φυστική· καθόλου γάρ ἀδύνατόν ἐστιν εἰναι τῶν ὄντων ἔκαστον ἄνευ τῆς οὐκείας διαφορᾶς, οἷον ἀνθρωπον μὲν ἄνευ τοῦ λογικοῦ, ἵππον δὲ ἄνευ τοῦ ἀλόγου. καὶ 15 καθόλου εἰπεῖν, καθ' ὅσα πάλιη ἀλλοιούνται τὸ εἰδός τὸ ἔχον ταῦτα, ὅτι 45 εἰσὶ τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἢ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδὲν τούτων ἔσται διαφορά· τὸ γάρ θερμὸν ἐπιταθὲν φύεται τὴν ἀφῆν καὶ τὸ ζῷον· ἄνευ γάρ ἀφῆς ἀδύνατο εἰναι ζῷον· καὶ τὸ λευκὸν καὶ ἄλλα λαμπρὸν ὑπερβαίνοντα τὴν δρατικὴν δύναμιν φύεται τὴν ὅψιν· καὶ τὰ ἄλλα δ' ὡσαύτως.

20 p. 145^a 12 Καὶ εἰ τινος τῶν πρός τι.

Ἐτι φησὶ τῶν πρός τι γενῶν καὶ τὰς διαφορὰς εἰναι πρός τι. ἐπεὶ γάρ τῶν πρός τι τὰ μὲν πρὸς ἓν τι μόνον ἐστὶ καὶ οὐκ ἀν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο γρήσαιτο ἢ πρὸς δέ πέφυκεν, ὥσπερ τῇ ὅψει πρὸς μόνον τὸ ὄραν, τοῖς δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς δὲ οὐ πέφυκε, γρήσαιτο ἀν τις (τῇ 25 γοῦν | στλεγγίδι, τουτέστι τῷ κτενίῳ, οὐ πρὸς τὸ περιένεσθαι γρήσαιτο 222 ἀν τις μόνον ἄλλα καὶ πρὸς τὸ ὄδωρ ἀρύσσασθαι), δεῖν φησὸν ἐν τῇ τῶν

5 — 19 aN: οἶνον τὸ (τὸ om. P) θερμαινόμενον ἢ (καὶ D) ψυχόμενον (οἶνον add. A) ἐὰν (ἀν D) ἀποδῶ τις τοῦ (τὸ A) ζώου διαφοράν, ἀμαρτάνει. ἡ γοῦν ἀφῆ ἐπιτεινομένη φύεται καὶ αὐτὸ τὸ ζῷον· ἄνευ γάρ ἀφῆς ἀδύνατο εἰναι ζῷον (cf. vs. 17) ABDP 14 fort. οἰα (post ταῦτα) 20 lemma a: om. ABDP 21 ἐτι φησὶ a: ὅτι ABDP εἰναι om. P 22 γάρ a: om. ABDP τὰ μὲν — ἀρύσσασθαι (26) sub v. στλεγγίς Suidas ἐστὶ aBP Suid. εἰσὶ AD 23 ἄλλο a: ἄλλα ABDP: ἄλλο τι Suid. ἢ — πέφυκεν om. Suid. πέφυκεν superser. B post πέφυκεν add. ex Arist. ἔκαστον a ὥσπερ — πέφυκε (24) om. P πρὸς μόνον τὸ Suid.: τὸ μόνον aABD 24 τοῖς D: τὰ aAB Suid. 25 στλεγγίδι AD: στλεγγίδι B τουτέστι τὸ κτενίον P: om. a Suid. περιένεσθαι BP Suid.: παραξένεσθαι aAD (Suid. cod. BE) 26 post ἀρύσσασθαι add. θεοφίλου φιλοσόφου· οὐ τὸ κτενίον ἐστι στλεγγίς, ἀλλ' ὅργανόν τι ἢ σκευός, ϕ τοὺς ἴδρωτας ἀπέξιον, κοῖλον ὃν κατὰ θάτερον τοῦ μεροῦ D δεῖ a

πρός τι ἀποδέσει μὴ μόνον παραφυλάττειν τὰς διαφοράς, εἰ πρός τι καὶ αὗται, ἀλλὰ καὶ εἰ πρὸς ὁ πέφυκεν ἀποδίδονται.

"Εστι δὲ στιλεγγίς, ὡς μὲν τινες λέγουσι, τὸ κτένιον, ὡς δὲ ἔπειροι,
ὅργανόν τι κοῦλον, δι' οὐ τοὺς ἴδρωτας ἀπέξεον· διδοκεῖ βέλτιον ἐκ τοῦ ἂ
5 δι' αὐτοῦ κοῦλον ὄντος καὶ ὅδωρ ἀρύεσθαι. τὸ δὲ τῆς στιλεγγίδης ὄνομα
ἐν τῷ Λυκόφρονι· φησὶ γάρ ἐκεῖνος στιλεγγίσματα τὰ ἀποδέσματα.

[Εἰς τὸ αὐτό. οὐ μόνον. φησί, γρὴ τὰς διαφορὰς τὰς ἐν τοῖς ὄρισμοῖς
τῶν πρός τι λαμβανομένας κακείνας πρός τι εἰναι, ἀλλὰ δεῖ τὸν προσδια-
λεγόμενον σκοπεῖν καὶ εἰ ἔκαστον ὄριστὸν τῶν πρός τι ἀποδίδωσιν ὁ
10 ὄριζόμενος πρὸς δικρίως πέφυκε λέγεσθαι ὡς σχέσιν ἔχον· γρὴ γάρ τὸν 10
ὄριζόμενόν τι τῶν πρός τι κακείνων μνημονεύειν ἐν τῇ ἀποδέσει τοῦ
ὄρισμοῦ, πρὸς δὲ λέγεται κυρίως τὸ ὄριζόμενον, εἴτε ἐν ἐστι τὸ πρὸς δὲ
λέγεται, εἴτε καὶ δύο. εἰ μὲν γάρ τὸ ὄριστὸν ἐκεῖνο πρὸς δύο πέφυκεν
ἔχειν κυρίως τὴν σχέσιν, ὡς ή γραμματική ὄριστὸν οὖσα καὶ αὐτὴ τῶν
15 πρός τι, καθὼς τῷ γενικωτέρῳ αὐτῆς ὀνόματι ἐπιστήμη λέγεται, πρὸς δύο
πέφυκεν ἔχειν τὴν σχέσιν, πρός τε τὸ εὖ γράψειν καὶ τὸ εὖ ἀναγινώσκειν,
19 καὶ ἀμφοτέρων γρὴ τὸν ὄριζόμενον ἐν τῷ αὐτῆς ὄρισμῷ μνημονεύειν λέ-
γοντα· γραμματική ἐστι τέχνη τοῦ εὖ γράψειν καὶ τοῦ εὖ ἀναγινώσκειν.
εἰ δὲ πρὸς ἕν κυρίως φαίνεται σχέσιν ἔχον τὸ ὄριστόν, πρὸς δὲ τὸ ἔπειρον
20 ἀκύρως, ὡς ή ἵταρική πρὸς μὲν τὸ ὄντας καὶ κυρίως λέγεται πρὸς δὲ τὸ
νοσοποιῆσαι ἀκύρως, τοῦ πρὸς δικρίως λέγεται μόνον ἀπομνημονεύετον.
εἰ δὲ πρὸς ἕν μόνον, ὡς ή ὄψις πρὸς μόνον τὸ ὄραν καὶ ή ἀκοή πρὸς 20
μόνον τὸ ἀκούειν, τοῦ ἑνὸς μόνου ἀπομνημονεύετον. ἐνδέχεται μέντοι τισὶ¹
τῶν πρός τι γρήσασθαι καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς δὲ οὐ πεφύκασι λέγεσθαι.
25 οἷον τῇ στιλεγγίδι εἰκός ἐστι γρήσασθαι πρὸς τὸ ἀρύειν ὅδωρ η ἔπειρόν τι
ὑγρὸν καίτοι ἐπιτηδείᾳ μᾶλλον οὔσῃ πρὸς τὸ ἀποδέσμιν· ἀλλ᾽ ὅμως, φησί,
κανὸν δυνατόν ἐστι γρήσασθαι ταύτη καὶ πρὸς τὸ ἀρύειν δι' ήν ἔχει κοιλό-
τητα, ἐπεὶ οὐ πέφυκε πρὸς τὸ ἀρύειν λέγεσθαι ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀποδέσμιν,
30 ἀμαρτάνει δι ταύτην ὄριζόμενος ὄργανον πρὸς τὸ ἀρύειν. στιλεγγίδα δέ τινες
λέγουσι τὸ ὄστρειῶδες κτένιον, ἀλλοι δὲ εἰδος σπόργου, δι' οὐ ἀποψῶσι
τοὺς ἴδρωτας τῶν νοσούντων οἱ ἵταροι.]

"Ωσπερ δὲ ἐπὶ τῶν ἀλλων τῇ τοῦ ἐπιστήμονος περὶ ἔκαστον γνώμη
καὶ τῇ τοῦ σπουδαίου γρήσασθαι δεῖ, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς διακρίσεως τῶν
προκειμένων φησί. διὸ ἀποδίδωσιν ὄρον τοῦ πρὸς διπέφυκε λέγων ἐφ'
35 δι γρήσαιτ' ἣν αὐτῷ δι φρόνιμος η φρόνιμος καὶ ή περὶ ἔκαστον 30
οἰκεία ἐπιστήμη η ἐπιστήμη. οἷον εἰ ἵταρικόν ἐστιν, ὄραν τοὺς

1 περιφυλάττειν P post παραφ. add. τε A 1, 2 εἰ—αὗται ΑΒΔΡ: ὥστε καὶ ταύτας
εἰναι πρός τι a 2 πρὸς om. P πέφυκεν B: πεφύκασιν ΑΔΡ 3—6 aN: om. ΒΔΡ:
στιλεγγίδα οἱ μὲν τὸ κτένιον λέγουσιν, οἱ δὲ ὄργανον κοῦλον δι' οὐ τοὺς ἴδρωτας ἀπέξεον. τῷ Λυκό-
φρον τὸ τῆς στιλεγγίδης ἐψεύρηται ὄνομα· στιλεγγίσματα γάρ ἐκεῖνος (cf. v. 874) τὰ ἀποδέσματα
φησιν adnotat Λ 3 στιλεγγίς aN 5 στιλεγγίδης N 6 στιλεγγίσματα aN 7—31 a
(om. N) 10 ἔχον scripsi: ἔχων a 12 δ—δ scripsi: δ—δ a 32 ὧσπερ aΑBD:
ὅμοιας P δὲ ΒΔΡ: γάρ Λ: οὖν a 33 τῇ om a γρήσασθαι a 34 προειρημέ-
νιον B διὸ — p. 457, 2 ἐξελάβοντο aN: om. ΑΒΔΡ 36 η ἐπιστήμη om. Arist.

φρονιμωτέρους τῶν ἴατρῶν καὶ ἐπιστήμονας, ἐφ' ὃ τούτῳ ἐγράψαντο· ὅμοίως καὶ εἰ γεωμετρικόν, πῶς τοῦτο ἔξελάβοντο. φρόνιμον δὲ εἶπεν, οὗτοι μὴ πάντων ἡ γρῆσις ὑπό τινα τέχνην ἡ ἐπιστήμην.

p. 145^a 28 *⟨Η εἰ μὴ τοῦ πρώτου ἀπέδωκεν.⟩*

5 Προστίθησι καὶ τοῦτο τοῖς ἄνω· ἐπεὶ γάρ ἔντα τῶν πρὸς πλεύσιον λεγομένων οὐ πρὸς πάντα λέγεται πρώτως, ἀλλὰ πρὸς μέν τι πρώτως πρὸς δέ τι δευτέρως, δεῖ, φησίν, ὅρᾶν εἰ μὴ πρὸς ὃ λέγεται πρώτως ἀπέδωκεν ὁ ὄριζόμενος. ἡ γάρ φρόνησις πρώτως τοῦ λογιστικοῦ ἐστιν ³³ ἀρετή· τῆς δὲ ψυχῆς μέρος ἐστὶ τὸ λογιστικόν· τὸ δὲ ὑπάρχον τῷ μέρει 10 ὑπάρχει καὶ τῷ διώφθαλμον κατὰ τοῦτο οὐν λέγεται καὶ ἡ ψυχὴ φρόνιμος, ἀλλὰ δευτέρως, καὶ ὁ ἀνθρωπος διὰ τὴν ψυχήν· ἐκ ψυχῆς γάρ καὶ σώματος. καὶ εἰ τὴν σωφροσύνην τοῦ ἐπιθυμητικοῦ πρώτως οὖσαν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀνδρίαν τοῦ θυμικοῦ τῆς ψυχῆς ἀποδοίη τις ἀρετάς.

p. 145^a 33 *"Ετι εἰ μὴ δεκτικόν ἐστι.*

15 "Ετι, φησίν, εἰ μὴ δεκτικόν ἐστι τὸ ὠρισμένον [^{ἐκεῖνον}] πάθος ⁴⁰ ἡ ἡ διάθεσις ἡ ἡ ἔξις ἡ ἄλλο ὄτιον ἐκείνου οὐδὲ ἀπέδωκεν, ὁ ὄριζόμενος οὕτως ἡμαρτεῖ· πᾶν γάρ πάθος καὶ πᾶσα διάθεσις ἐν ἐκείνῳ πέφυκε γήνεσθαι τῷ πράγματι, οὐ καὶ ἐστὶ διάθεσις ἡ πάθος. οἷον εἰ μέν τις ὄρισατο τὴν ἐπιστήμην διάθεσιν τῆς ψυχῆς, καλῶς ἀπέδωκε τὸν ὄρισμὸν 20 τῆς ἐπιστήμης· ἐν γάρ τῇ ψυχῇ ἐστιν ἡ ἐπιστήμη διάθεσις. εἰ δὲ τὸ ἀποδοθὲν τῷ πάθει ἡ τῇ διαθέσει ἐν τῷ ὄρισμῷ οὐκ ἐστιν ἐκείνου, οὐ ⁴⁵ καλῶς ὠρίσατο. οἷον ὅπνος ἐστὶν ἀδυναμία αἰσθήσεως· καὶ γάρ ὁ ὅπνος πάθος μέν ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ ζῴου ἐν φῇ ἡ αἰσθησίς, οὐ μέντοι αὐτῆς τῆς αἰσθήσεως· οὐ γάρ ἐστιν ἀδυναμία, ἐκείνου καὶ πάθος ἀν εἴη 25 ὁ ὅπνος· οὐκ ἐστι δὲ ὁ ὅπνος ἐν αἰσθήσει ἀλλ᾽ ἐν ζῷῳ. καὶ πάλιν ἀπορία ἐστὶν ἰσότητος ἐναντίων λογισμῶν· καὶ γάρ ἡ ἀπορία πάθος ²²³

1 ἐγράψατο α 2. 3 φρόνιμον (φρόνησιν A: ἡ φρόνιμος B) — εἶπεν (εἶπεν P) — τέχνην (γρῆσιν P) ἡ ἐπιστήμην ABDP: om. a 4 lemma addidi 5 post προστίθησι add. δὲ ABDP γάρ α: om. ABDP 6. 7 μὲν τὰ — δὲ τὰ D 7 δεῖ — 13 aN: om. ABDP
14 — p. 458, 8 θερμῶν aN: εἰ μὴ δεκτικόν ἐστιν (ἐστιν om. P) ἐκεῖνο (I. ἐκεῖνον) οὐ εἰρηκε (εἰρήκει B: εἰρήται P, ται add. P²) τὸ ὠρισμένον πάθος (πλῆθος A) ἡ ἡ διάθεσις ἡ ἡ ἔξις. ὁ γάρ ὄριζόμενος καὶ τιθεὶς αὐτὸν τινὸς εἴναι δὲ μὴ ἐστιν αὐτοῦ δεκτικόν, οὐχ ὠρισται· πᾶν γάρ πάθος καὶ διάθεσις καὶ ἔξις ἐκείνου (D: ἐκεῖνον BP: ἔχειν A) ἐστιν οὖν ἐστι πάθος καὶ διάθεσις καὶ ἔξις. ὁ γοῦν ὅπνος πάθος ἐστίν, (ἀλλ᾽ add. ABDP) οὐκ αἰσθήσεως ἀλλὰ ζῷος, ἐν φῇ καὶ ἡ αἰσθησίς· οὐ (οὐ P) γάρ ἐστιν ἀδυναμία, ἐκείνου καὶ πάθος (οὐ in ras. P²) ἀν εἴη (εἴη ἀν AP) ὁ ὅπνος· οὐκ ἐστι δὲ ὁ ὅπνος ἐν αἰσθήσει ἀλλ᾽ ἐν ζῷῳ (cf. vv. 24, 25). οἱ (οὐ B) καλῶς ἔχοντες (οἱ add. B) ὀρισμὸν (om. A) τῶν προτειμένων· ὅπνος ἐστι πάθος (πάθοις A) ζῷος δὲ ἀδυναμίαν αἰσθήσεως· ἀπορία (δὲ add. D) ἐστι πάθος ἀνθρώπου διὰ ἰσότητα ἐναντίων λογισμῶν· ἀλληδιάν ἐστι πάθος ζῷου γνώμενον (γνωμένη P: om. A) διὰ τὴν μετὰ βίας τῶν συμφύτων μερῶν διάστασιν ABDP 15 ἐκεῖνο om. Arist.

ἐστιν ἀνθρώπου δι' ἴστητα ἐναντίων λογισμῶν. καὶ ἔτι ἀλγηδῶν ἐστιν
διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν μετὰ βίας· ἡ γάρ ἀλγηδῶν πάθος
ἔστι ζῷου διὰ τὴν μετὰ βίας τῶν συμφύτων μερῶν διάστασιν, ἀλλ' οὐ
διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν· εἰ γάρ ἦν οὕτως, ἔδει καὶ τὰ ἄψυχα
5 τεμνόμενα καὶ τὴν τῶν μερῶν διάστασιν πάσχοντα ἀλγηδόνας ἔχειν. καὶ
πάλιν ὑγεία ἔστι συμμετρία ψυχρῶν καὶ θερμῶν· εἰ γάρ τοῦτο, ὀνάγκη
καὶ τὰ ψυχρὰ καὶ τὰ θερμὰ ὑγιαίνειν, ἥγουν αὐτὰς τὰς ἀλγήσους
ποιότητας· ἔστι γάρ καὶ ἐν ταύταις συμμετρία ψυχρῶν καὶ θερμῶν· ἀλλ'
10 ὑγεία ἔστι διάθεσις σώματος ζῷου ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν καὶ ψυχρῶν καὶ
15 ἕρηρῶν καὶ ὑγρῶν. ἐν πᾶσιν οὖν τοῖς εἰρημένοις ἡ ἀμαρτία παρὰ τὸ
μὴ δεκτικὸν εἶναι τὸ ἀποδεδομένον ὑποκεῖσθαι τοῖς εἰρημένοις πάθος ἡ 10
διάθεσιν.

p. 145b11 "Ἐτι τὸ ποιούμενον εἰς τὸ ποιητικὸν ἡ ἀνάπαλιν.

"Ἐτι, φησίν, οἱ οὗτοις ὄριζόμενοι καὶ λαμβάνοντες ἐν τῷ ὥρισμῷ τὸ
15 τοιοῦτον, ὃ οὐκ ἔστι δεκτικὸν τοῦ ὄριστοῦ, ἡ τὸ ποιούμενον τιθέσιν εἰς
τὸ ποιητικὸν ἡ τὸ ποιητικὸν εἰς τὸ ποιούμενον. [Οὐ γάρ λέγων ὅπνος
ἔστιν ἀδυναμία αἰσθήσεως ἐποίησε τὴν αἰσθησιν δεκτικὴν τοῦ ὅπνου·
οὐκ ἔστι δὲ τῆς αἰσθήσεως, ὡς εἴρηται, πάθος ὁ ὅπνος. ἡ γάρ ἀνὴρ ἡ
20 αἰσθήσις ὅπνωτεν.] οὐ γάρ ἡ ἀλγηδῶν ἔστι διάστασις τῶν συμφύτων τοῦ
μερῶν· συμβαίνοι γάρ ἀνὴρ οὕτως τὸ ποιούμενον εἶναι ποιητικόν· τοῦτο
δὲ ἀτοπον· ἡ γάρ διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν μᾶλλον ἔστι ποιητικὸν
τῆς ἀλγηδόνος. οὐδὲ ὁ ὅπνος ἀδυναμία αἰσθήσεως, ἀλλὰ ποιητικὸν
θετέον θατέρου· ἡ γάρ ἡ ἀδυναμία ἔστι ποιητικὸν τοῦ ὅπνου ἀδυνα-
25 τήσαντος γάρ τοῦ ὀρατικοῦ ὀργάνου ὑπνώτει τὸ ζῷον· ἡ ὅπνος ποιητικὸς
τῆς ἀδυναμίας· ὑπνώτητος γάρ τοῦ ζῷου ἀδυναμία τῇ αἰσθήσει ἐπιγρά- 20
νεται. ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀπορία ποιητική ἔστι τῶν ἐναντίων λογισμῶν, ἀλλὰ
τὸ ἀνάπαλιν· ἔστι γάρ ἡ ἀπορία πάθος τῆς διανοίας δι' ἐναντίότητα λο-
γισμῶν ἐπιγινομένη. θταν γάρ ἐπὶ δυοῖς λογισμοῖς ἐναντίοις σκοποῦσι καὶ
ἔξετάζουσιν ἡμῖν, ποιος μᾶλλον ἀρμόδιος φαίνεται, ἴστηταις καὶ ὄμοιότηταις
30 ἐπ' ἀμφοτέρους καθ' ἑκάτερον φαίνεται, τὸ τοιοῦτον πάθος γίνεται.
οἷον προτεθέντος εἰ ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἡ θυητή, καὶ ληφθέντων καθ' 25
ἑκάτερον λόγων δεικνύντων καὶ ἀμφιώ τὰ ζητούμενα λόγοις καὶ ἀποδείξειν

4 καὶ N: μὴ α 6 ὑγεία α ψυχρῶν εχ Arist. scripsi: ὑγρῶν aN 7 θερμά ex Arist.
scripsi: ὑγρά aN 8. 9 ἀλλ' ὑγεία α: ὑγεία δὲ D: ὑγεία ABP 9 διάθεσις om. a
ψυχρῶν καὶ θερμῶν B καὶ utrumque om. ADP 10 ἕρηρῶν καὶ ὑγρῶν scripsi: inv. ord.
a: ἕρηρῶν ὑγρῶν ADP: ἕρηρῶν B περὶ B 11 ἀποδεδομένον AP 11. 12 πάθος ἡ διάθεσιν
ante ὑποκεῖσθαι collocat a post 12 add. ἀλγήσει γάρ τὰ ἄψυχα (ἔμψυχα B), εἴπερ (εἰ
γε B) ἀλγηδῶν αὐτοῖς παρέσται, διότι (διὸ AD) καὶ ἐν (ἐν om. A) αὐτοῖς (τοῖς P) σύμφυτα
(σύμφυτον A: συμφύτοις P) μέρη (μέρος A) ἔστιν (μέρη ἔστιν corr. ex ἔσται B) ABDP
13 εἰς—ἀνάπαλιν om. a ἥ] καὶ A 14—p. 459,3 aN: καὶ δῆλο φρέσιν ἀμαρτάνειν τοὺς
οὕτως ὄριζομένους· τὸ γάρ ποιούμενον καὶ γινόμενον ταῦτὸν (ταῦτα A) λέγουσι τῷ ποιοῦντι
(ποιητικῷ P) καὶ ἀνάπαλιν ABDP 14 post φησίν add. ἀμαρτάνουσιν a 16 ἡ γάρ 19 ὑπνωτ-
τεν delevi 19 οὐ γάρ scripsi: οὐδὲ aN 27 γάρ scripsi: δὲ aN 30 ἀμφοτέρους a

ἰσχυραῖς, τότε γίνεται ἀπορία, πούρι τῶν μερῶν δεῖ προστεθῆγαι. ὅταν οὖν πάντα ἵσχυρὰ φαίνηται καὶ ὅμοια τοσοῦτον ὥστε καὶ ἀπορεῖν τίνος τῶν μερῶν ἔσται μᾶλλον ληψίς, ἀπορία ἔστιν.

p. 145b21 Ἐτι κατὰ τοὺς χρόνους πάντας ἐπισκυπεῖν.

5 Δεῖ, φησίν, ὑρᾶν εἰ διαφωνεῖ κατὰ γρόνον τοῦ ὄριστοῦ τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδεδομένον. εἰ γάρ τὸ ὄριστὸν ἔχει τὴν παράστασιν ἀδίσιον καὶ 30 ἀθάνατον καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους διήκουσαν, ἔστι δὲ καὶ ὁ ὄρισμὸς τοιοῦτος, καλῶς ἀποδέσθωτο· εἰ δὲ διαφωνεῖ, οὐ καλῶς. οὕτως ἀν δια-
βάλλοιτο ὁ τὸ αἰώνιον λέγων δεῖ ἐσόμενον· ἐπεὶ γάρ τὸ μὲν αἰώνιον αἰδίον
10 καὶ⁹ ὅλους τοὺς χρόνους, ὃ δὲ κατὰ τὸν μέλλοντα μόνον τὸ ἐσόμενον
ἀπέδωκεν (ἀδηλον γάρ εἰ τὸ μέλλον τι ἔσται), οὐ καλῶς ἀπέδωκε·
διεφάνησε γάρ κατὰ τὸν γρόνον. ὅμοιός καὶ εἴ τις εἶποι· ἀθάνατόν ἔστι τοῦ
τὸ νῦν ἀφθαρτον· τὸ γάρ νῦν ἀφθαρτον νῦν ἀθάνατον δηλοῖ, καὶ
διαφωνεῖ κατὰ τὸν μέλλοντα καὶ παρεληγυμότα· ἀδηλον γάρ εἰ καὶ μετὰ
15 ταῦτα οὐ φαίνεται, ἢ εἰ πρώην ἔφθαρται τὸ γάρ ἀθάνατον αἰδίως ἐστὶν
ἀθάνατον. ἢ ἐπὶ μὲν τούτου τοῦ σημανούμενου (τοῦ) ἐπὶ τοῦ νῦν οὐ συμ-
βαίνει ἀποδοθῆναι καλῶς τὸν ὄρισμόν ἀμφίβολον γάρ ἔστι τὸ νῦν ἀφθαρτον.
τρία γάρ σημαίνει· ἢ γάρ ὅτι οὐκ ἔφθαρται νῦν, ἔτιον μέχρι τοῦ τοῦ
νῦν, φαίνεται δέ· ἢ ὅτι οὐ δύναται νῦν φθαρῆναι, δύναται δὲ
20 φαίνεται· ἢ ὅτι νῦν τοιοῦτόν ἔστιν οἷον μηδέποτε φθαρῆναι.
ὅταν οὖν, φησί, λέγωμεν ὅτι ἀθάνατόν ἔστι τὸ νῦν ἀφθαρτον ζῷον,
οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημανόμενον τοῦ νῦν ἀφθαρτον λέγομεν τὸ νῦν ἀφθαρτον,
ὅτι νῦν ἔστιν ἀφθαρτον, πρώην δὲ ἔφθαρται, οὐδὲ κατὰ τὸ ἔπειρον τὸ ἐπὶ
τοῦ μέλλοντος, ἀλλὰ κατὰ τὸ τρίτον σημανόμενον τοῦ νῦν ἀφθαρτον, δὲ
25 ταῦτόν ἔστι τῷ ἀθανάτῳ, ὥστε οὐ συμβαίνει κατὰ τοῦτο τὸ σημανό-
μενον τῷ νῦν ἀφθαρτον νῦν ἀθάνατον εἶναι. ὥστε, εἰ συμφωνεῖ μὲν τῷ
ἀθάνατον τῷ νῦν ἀφθαρτῷ κατὰ τὸν λόγον, ἔτιον κατὰ τὸ ἀποδοθὲν τρίτον
σημανόμενον, κατὰ τοῦνομα δὲ διαφωνεῖ, ὅτι τὸ ἀθάνατον οὐ σημαίνει τὸ

4 — p. 460, 2 aN: δοκεῖ δέ φησι προορᾶν (τὸ ὑρᾶν Λ) εἰ (om. AD) μὴ διαφωνεῖ (δια-
φωνῆ D) κατὰ χρόνους ἢ τῷ τοῦ ὄριστοῦ γρόνῳ (χρόνου Λ) τὸν (τῶν BP: fort. τὸ ut AN)
ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδεδομένον (Λ: ἀποδιδόμενον D: ἀποδεδομένων BP). τὸ δὲ εἰπεῖν (εἰπῶν P)
αὐτόν· τὸ γάρ νῦν ἀφθαρτον (τὸ add. P) ζῷον (ζῶον — ἀφθαρτον om. B). εἰπεν δὲ
ὅτι (ὅτι om. P) τὸ νῦν ἀφθαρτον εἶναι (ἔστι P) τρία (ἢ A: γῆν D) σημαίνει. τὸ δὲ εἰπεῖν δὲ
ὅτι (ὅτι om. D) ἢ ὅτι (ἢ ὅτι om. BP) οὐ δύναται φθαρῆναι νῦν. εἰπε (δὲ add. D) δύναμει
φθαρῆναι. τὸ δὲ εἰπεῖν δὲ (ἢ ὅτι (ἢ ὅτι A: om. D: εἰ BP) τοιοῦτόν ἔστι νῦν οἷον
μηδέποτε φθαρῆναι. εἰπεν ἀλλοτε (ἀλλ' ὅτε BDP: ἀλλ' ὅτι A) δὲ (ἢ BP) δύνατόν
φθαρῆναι add. BP). οὕτως ἀν διαβάλλοιτο ὁ τὸ αἰώνιον λέγων δὲ ἐσόμενον· τοῦτο γάρ
κατὰ τὸν μέλλοντα χρόνον λέγεται· τὸ δὲ αἰώνιον κατὰ πάντα (τὸν χρόνον superser. B)
ABDP 8 οὕτως—9 ἐσόμενον a (cf. ABDP); οἷον εἰ τις εἶποι αἰώνιον ἔστι τὸ μέλλον
ἔσεσθαι N 10 ἐσόμενον a: αἰδίον N 11 τὸ μέλλον τι a: τὸ μέλλοντι N
12 ἀθάνατός a 13 καὶ a: om. N 16 τοῦ alterum addidi cf. vs. 23 22 νῦν
prius om. a 23 πρώην N: πρῶτον a 24 δ N: ὅταν a

νῦν ἄριστον, οὐκ ἔστι ταῦτὸν τῷ | ἀθανάτῳ τὸ νῦν ἄριστον, καὶ διὰ 224
τοῦτο οὐδὲ ὄρισμὸς αὐτοῦ ἔστιν.

Ομοίως δὲ καὶ ὁ τὴν τοῦ κόσμου σύστασιν λέγων διὰ τὸν θεὸν
ἀγαθὸν εἶναι ἀμαρτάνει· οὐ γάρ οὐτέ, εἴ γε οὐ μὲν κόσμος ἔρεστο, ὁ δὲ
5 θεὸς ἀγαθός ἔστιν ἀεί· εἰπε δὲ γρηγορέον οὖν τῷ τόπῳ καθάπερ
εἴρηται, τουτέστιν ἐπὶ τῶν διαφωνούντων κατὰ τὸν χρόνον.

p. 145 b 34 Σκεπτέον δὲ καὶ εἰ καθ' ἔτερόν τι μᾶλλον.

Ἐπεὶ δὲ ἑκάστου ὄρισμὸς τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἔστι δηλωτικός, δεῖ, φησίν,
ἀποδοθέντος τυῆς ὄρισμοῦ ἐπισκοπεῖν εἰ κατὰ τινα λόγον μᾶλλον (μᾶλλον)
10 λέγεται τὸ προκείμενον ὄριστον· εἰ γάρ εἴη μᾶλλον ὑπὸ ἄλλου τυῆς δητὸς
λοιπούν, οὐκ ἀν εἴη ὁ εἰρημένος λόγος ὄρισμὸς αὐτοῦ· ὁ γάρ λόγος
οὐ μᾶλιστα διῃών τὸ προκείμενον αὐτὸς ἔστιν αὐτοῦ ὄρισμός. εἴη δὲ ἀν
ὁ τόπος οὗτος ἐκ παραβολῆς. θεὶ δὲ ἐν προαιρέσει μᾶλλον η̄ δυνάμει η̄
δικαιοσύνη, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀρετῶν δείκνυται· κυριωτέρᾳ γάρ η̄
15 προαιρέσις τῆς δυνάμεως· οὐ γάρ οὐ δυνάμενος ἀλλὰ οὐ προαιρούμενος
σπουδαῖος, καὶ μὴ δύνηται. τὸ δὲ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῆς κακίας. 10

p. 146 a 3 Εἰ τὸ μὲν πρᾶγμα δέχεται τὸ μᾶλλον.

Εἰ τὸ μὲν ὄριστόν, φησίν, ἐπίτασιν ἐπιδέχεται, τὸ δὲ κατὰ τὸν λόγον
ἀποδοθὲν οὐκ ἐπιδέχεται, η̄ τὸ ἀνάπταλιν τὸ μὲν κατὰ τὸν λόγον
20 ἐπιδέχεται, τὸ δὲ ὄριστὸν οὐκ ἐπιδέχεται, οὐ καλῶς ἀποδέσσεται ὁ
ὄρισμός. οἷον η̄ ἡδονή ἔστι διάθεσις ψυχῆς βελτίστη· ίδοι γάρ τὸ μὲν
ὄριστὸν ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον· ἔστι γάρ μᾶλλον καὶ ἡττον ἡδονή· οὐ δὲ 15
ὄρισμός, τουτέστιν η̄ διάθεσις ψυχῆς η̄ βελτίστη, ἐπεὶ ἔξι ἔστιν, οὐκ
ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον. η̄ τὸ ἀνάπταλιν, οἷον οὐ ἄνθρωπός ἔστι ζῷον λευκὸν
25 γραμματικόν· ίδοι γάρ τὸ μὲν ὄριστόν, οὐ ἄνθρωπος, οὐκ ἐπιδέχεται τὸ
μᾶλλον· οὐδὲ γάρ ἔστι μᾶλλον ἄνθρωπος· τὸ δὲ λευκὸν καὶ τὸ γραμμα-
τικὸν τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ ἐπιδέχεται· ἔστι γάρ ζῷον λευκὸν γραμματικόν
καὶ μᾶλλον καὶ ἡττον. δεῖ δὲ καὶ ἀμφότερα ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ
30 ἡττον η̄ οὐδέτερον, εἴπερ οὐ ὄρισμὸς οὐ αὐτὸς ἀφεῖλει εἶναι τῷ ὄριστῷ.

3 ὥροίως—ὅ εἰπε δὲ ΑΒΔΠ: om. a 4 εἰπερ Β μὲν om. D 5 θεὸς om. D
οὖν αΛΒ Arist.: δὲ D: νῦν P 6 τουτέστιν — χρόνον ΑΒΔΠ: η̄γον ταῦτα τὸ τρίτον
σημανόμενον α τὸν superser. D¹: om. P 7 lemma a: om. ΑΒΔΠ 8 ἔστι
om. B δεῖν D 9 ὄρισμὸν P λόγον ἄλλον ΒΡ: inv. ord. aΑΔ μᾶλλον
ex Arist. addidi 10 λέγεται ΒΔΠ: γίνεται A: δύναται λέγεσθαι a εἴη a: η̄
ΑΒΔΠ ὑπὸ ἄλλου P: ἀπὸ ἄλλου ΑΒΔ: οὐφ' ἔτερου a 11 ἢν εἴη ΒΔΠ: η̄ν A: ἔσται a
12 μᾶλλον aΑ post ἔστι add. κυρίως a 13 οὗτος ὁ τόπος B η̄] η̄ BP
16 post δύνηται add. κατὰ τὸ ἐνεργέλευστον εἶναι a δ̄ om. B 17—p. 461, 12 aΝ:
διὰ τοῦτο οὐκ ἀν εἴη τῆς ἡδονῆς (ό add. A) ὅρος η̄ ἀρίστη διάθεσις· η̄ μὲν γάρ ἀρίστη διά-
θεσις οὐκ ἐπιτείνεται ἐν ὑπερθέσει οὖσα· η̄ δὲ ἡδονή ἐπιτείνεται, sed post 6, ΑΒΔΠ
18 ὄριστόν φησι N: inv. ord. a 28 fort. η̄ ἀμφότερα, at cf. p. 458, 29. 32

εἰ οὖν ὁ ὄρισμός ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτέν, τὸ δὲ ὄριστὸν οὐκ ἐπιδέχεται, ἵνα τὸ ἀνάπαλιν, οὐκ ἔστι ταῦτὸν τῷ ὄριστῷ, καὶ δῆλον ὅτι οὐδὲ ὄρισμός ἔστιν. ἔτι δέ, φησίν, εἰ καὶ ἀμφότερα, τό τε ὄριστὸν καὶ ὁ ὄρισμός, ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτέν, οὐγὰ μάτα δὲ ἀλλὰ ἀνὰ μέρος, 5 οὐ καλῶς ἀποδέδοται ὁ ὄρισμός. οἷον ἔρως ἔστιν ἐπιθυμία συνουσίας· ὅτε γάρ ὁ ἔρως ἔχει τὸ μᾶλλον, ἵνα ἐπιθυμία τῆς συνουσίας τὸ 10 ἡπτέν ἔχει· ὁ γάρ μᾶλλον ἐρῶν οὐ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ συνουσίας· ἵνα γάρ συνουσία φιλαρτική ἔστι· τοῦ ἔρωτος· ὅτε δὲ ἡ ἐπιθυμία τῆς συνουσίας τὸ μᾶλλον ἔχει, ὁ ἔρως αὐθίς τὸ ἡπτέν· ὁ γάρ μᾶλλον ἐπιθυμῶν 15 συνουσιάσαι τὴν ἡπτέν ἐρᾷ· ἔδει δὲ ἀμφότερα τό τε μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτέν μάτα ἐπιδέχεσθαι καὶ μὴ ἀνὰ μέρος, εἴπερ ὁ ὄρισμός ὁ αὐτὸς ὑφείλει εἶναι τῷ ὄριστῷ.

p. 146 a 13 Ἐτι εἰ δύο τινῶν προτεθέντων.

30

"Ἐτι εἰ δύο τινῶν προτεθέντων εἰδῶν, οἷον φλογὸς καὶ *{φωτὸς}* 15 πυρός, ἀποδοθείη τοῦ πυρὸς ὄρισμὸς σῶμα λεπτομερέστατον, ληπτέον μέρη τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα καὶ τὸ φῶς, καὶ σκεπτέον καθ' οὗ τὸ πρᾶγμα, ηγουν τὸ πῦρ, μᾶλλον λέγεται, ὁ δὲ λόγος τοῦ πυρός, ηγουν τὸ σῶμα λεπτομερέστατον, ἡπτέν. ἐν τούτοις οὖν ἡ μὲν φλόγη μᾶλλον πῦρ λέγεται ἢ τὸ φῶς, τὸ δὲ φῶς σῶμα λεπτομερέστατον μᾶλλον ἢ ἡ φλόγη. Ὅστε οὐκ ἔστιν 25 ὄρισμὸς τὸ σῶμα τὸ λεπτομερέστατον· ἔδει γάρ, εἰ ἦν ὄρισμὸς τοῦτο τοῦ πυρός, καὶ κατ' ἀμφοτέρων τῶν αὐτοῦ, τῆς τε φλογὸς καὶ τοῦ φωτός, καὶ τὸ ὄνομα ὄμοιώς λέγεσθαι καὶ τὸν λόγον καὶ μὴ τοῦ μὲν ἡπτέν τοῦ δὲ μᾶλλον.

p. 146 a 18 Πάλιν εἰ τὸ μὲν ὄμοιώς ἀμφοτέροις ὑπάρχει τοῖς 25 προτεθέσις, τὸ δὲ ἔτερον μὴ ὄμοιώς ἀμφοτέροις ἀλλὰ τῷ ἔτερῳ μᾶλλον.

Κατὰ τοῦτο οὐκ ἀν εἴη ὄρισμὸς πυρὸς σῶμα καυστικόν· ὑπάρχει μὲν γάρ ἀμφοτέροις, καὶ τῇ φλογὶ καὶ τῷ ἄνθρακι, ἀλλὰ τὸ μὲν πῦρ ὄμοιώς, τὸ δὲ καυστικὸν οὐγὰ ὄμοιώς· δοκεῖ γάρ ὁ ἄνθραξ μᾶλλον 30 καυστικὸς εἶναι διὰ τὴν πυκνότητα.

11 ἐπιδέχεται a 13—23 aN 14 φωτὸς addidi 23 δὲ μᾶλλον scripsi: δ' (δὲ a) ἔλαττον aN 24 lemma om. aDP τὸ μὲν B Arist.: τὸ πῦρ μὲν A τοῖς κτλ. om. B, qui lemma supra lineam scripsit 25 προτεθέσι Arist.: προστεθέσι A(P) 27—30 ABDP: πάλιν εἰ δοθείη τοῦ πυρὸς ὄρισμὸς σῶμα τὸ καυστικόν, ληπτέον δύο εἴδη αὐτοῦ τοῦ (fort. αὖ τοῦ) πυρός, τὴν φλόγα καὶ τὸν ἄνθρακα, καὶ σκεπτέον εἰ τὸ πῦρ ὄμοιώς ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, καὶ οὐ μᾶλλον (40) ἡ φλόγη ἢ ὁ ἄνθραξ ἥρθείη ἀν πῦρ, τὸ δὲ ἔτερον, ηγουν ὁ ὄρισμὸς τοῦ πυρός, τουτέστι τὸ σῶμα καυστικόν, μᾶλλον κατὰ τῆς φλογὸς ἢ κατὰ τοῦ ἄνθρακος (l. κατὰ τοῦ ἡ κ. τ. φ.). οὐ καλῶς ἀποδέδοται [έ] ὄρισμὸς τοῦ πυρὸς σῶμα τὸ καυστικὸν aN 28 μὲν γάρ superset. D¹ γάρ om. AP καὶ prius om. P πυρὸς P 29 ὁ om. P 29. 30 καυστικὸν μᾶλλον, omissio εἶναι, B

p. 146a21 Ἐτι τέλος πρὸς δύο.

Δεῖ, φησί, καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἀποδεδομένῳ λόγῳ ζητεῖν, εἰ πρὸς δύο τὸν ὄρισμὸν ἀποδέδωκεν. ἐπεὶ δὲ τῶν πρὸς δύο ἀποδεδομένων τὸ μὲν οὗτος ἀποδεδόθηται πρὸς αὐτὰ δύναται ὡς πρὸς ἄμφω ἄμφα (ό γάρ τὴν 45 5 γραμματικὴν λέγων ἐπιστήμην τοῦ ἀναγνώσκειν τε καὶ γράψειν πρὸς ἄμφω ἄμφα αὐτὴν ἀποδέδωκε), τὸ δὲ πρὸς δύο μὲν ἀποδίδοται, οὐ μέντοι ὡς πρὸς ἄμφω ἄμφα. ἀλλ ὡς ἐν τούτοις τοῦ πράγματος τοῦ ὄριστου ὅντος, βουλόμενος δεῖξαι πῶς πρὸς δύο τὸν ἀποδεδομένον λόγον ποιεῖται ὁ ὄριζόμενος, | προσέμηκε τὸ καθ' ἑκάτερον. ὃ ἐστι δηλωτικὸν τοῦ μὴ 225 10 πρὸς ἄμφω ἄμφα· ὡς ποιεῖ ὁ τὸ καλὸν ὄριζόμενος τὸ δι' ὄψεως ἦ δι' ἀκοῆς ἥδος. τοὺς δὴ οὗτος ὄριζόμενους λέγει μὴ ἀποδίδονται τὸν τοῦ πράγματος λόγον· ἄμφα γάρ διὰ τοῦ αὐτοῦ λόγου τὸ αὐτὸν καὶ τοῦτο καὶ οὐ τοῦτο λέγουσι καὶ καλὸν καὶ οὐ καλὸν καθ' ἑκάτερον τῶν ἀποδομένων. εἰ γάρ καλόν ἐστι τὸ δι' ὄψεως ἥδον, ἐστι δὲ καλὸν καὶ τὸ δι' 15 ἀκοῆς, ἔσται ἑκατέρῳ αὐτῶν ταῦτον· ἀλλ ἐι τὸ καλὸν τοῦτο, ὅταν μὴ δι' ὄψεως ἦ ἥδος, οὐκ ἔσται καλόν· τοῖς γάρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἀντικείμενα τὰ αὐτά· εἰ οὖν ταῦταν καλόν τε καὶ δι' ὄψεως ἥδον, ἀντίκειται δὲ τῷ μὲν καλῷ τὸ μὴ καλόν, τῷ δὲ δι' ὄψεως ἥδει τὸ μὴ ἥδον δι' ὄψεως, ἔσται ταῦταν τὸ μὴ καλόν τῷ μὴ δι' ὄψεως ἥδει· ἀλλὰ μὴν τὸ δι' ἀκοῆς ἥδον 20 οὐ δι' ὄψεως ἔστιν ἥδον· τὸ ἄρα δι' ἀκοῆς ἥδον οὐ καλόν· ἀλλ ὑπόκειται τὸ δι' ἀκοῆς ἥδον καλόν· τὸ αὐτὸν ἄρα ἔσται καλὸν καὶ οὐ καλὸν τοῖς οὗτοις ὄριζόμενοις. ὄμοιός δὲ καὶ ὁ τοῦ ὅντος ἀποδιδόμενος λόγος ὁ λέγων εἶναι τὸ δὲ τὸ οἶνον τε ποιεῖν καὶ πάσχειν· τὸ αὐτὸν γάρ ἔσται δὲ τε καὶ μὴ δὲν. εἰ γάρ τὸ δὲ ταῦταν ἑκατέρῳ αὐτῶν, εἰ τὸ δὲ ταῦταν τῷ οἴῳ τε 25 ποιεῖν, τὸ μὴ οἶνον τε ποιεῖν οὐκ ἔστιν δὲν· τὸ δὲ οἶνον τε πάσχειν μηκέτι

1 lemma a: om. ABDP   δεῖ a: δὲ A: om. BDP   2 τοῦτο] τὰ a   ζητεῖ D   3 ἀποδεδομένον ab   4 αὐτὰ aA: αὐτὸν BDP   δύναται a: δυνατὸν ABDP   πρὸς alterum om. P post ἄμφα add. αὐτά a   ὁ γάρ — 6 ἄμφα om. A   5 ἐπιστήμην om. P   6 ἀποδίδοται D: ἀποδέδοται aABP: fort. ἀποδεδόθηται   7 ὡς prius a: om. ABDP   ἀλλ ὡς — 10 ἄμφα om. B   γράμματος P   ὅντος post τούτοις collocat a   8 post βουλόμενος add. δὲ DP   πρὸς δύο] καὶ διὸ P   ἀποδιδόμενον P   8. 9 ὁ ὄριζόμενος a: om. ABDP
10 ἄμφω P: om. aAD   post ὄριζόμενος add. καὶ λέγων καλόν ἐστι a   post ἦ add. τὸ BP Arist. (om. C)   10. 11 διὰ τῆς ἀκοῆς D   11 ἥδον] ἦ δύο P   δὴ BDP: δὲ μὴ A: οὖν a   post μὴ add. καλῶς a   13 λέγουσι scripsi: λέγει ut vs. 11 libri   καὶ οὐ periit in P   καθὼς B   ἑκατόν AD   15 post ἀκοῆς add. ἥδον a   ἑκατέρου D   ἀλλ ἐι ABD: ἀλλὰ aP   16 ἦ om. A   ἔστι A   καὶ om. a
17 ταυτά B   post ταυτόν addl. τε B   18 τὸ δὲ—ἥδον τῷ μὴ ἥδει P   τὸ μὴ — 19 ἥδει om. D   ὄψεως alterum periit in P   19 τὸ—καλὸν τῷ—ἥδει AB: τῷ—καλῷ τὸ—ἥδον aP   μὴ prius aA: οὐ BP   20 οὐ δι' — 21 ἥδον om. D   ἔστιν om. P   21 ἄρα om. D   ἔσται καὶ καλόν τε καὶ B   22 ὄμοιός δὲ om. P: δὲ om. B   καὶ εἰ a ἀποδιδόμενος AD: ἀποδεδομένος BP: ἀποδιθεῖται a   22. 23 ὁ λέγων εἶναι τὸ δὲ om. A: δὲτι δὲν ἔστιν δὲ a   23 τὸ alterum om. a   post οἶνον τε add. ἔστι A, καὶ B   καὶ] ἦ B γάρ ἔσται a: λέγοντες ABD: λεγόντων P   24 ταῦταν] αὐτὸν D   εἰ τὸ δὲ] τὸ δὲν ἄρα a   οἴῳ a: οἶνον ABDP   25 τὸ μὴ—ποιεῖν om. B   post τὸ prius add. δὲ a

δὲ ποιεῖν ἀλλοὶ τοῦ οἰνοῦ τε ποιεῖν· ἔσται ἄρα τὸ οἶνον τε πάσχειν οὐκ ὅν, 15
καὶ ἔσται τὸ οἶνον τε πάσχειν ταῦτὸν τῷ ὅντι καὶ μὴ ὅντι, τῷ μὲν ὅντι,
ὅτι ἔκειτο τὸ ὅν καὶ ἐν τούτῳ, τῷ δὲ μὴ ὅντι, ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῷ
οἴνῳ τε ποιεῖν, δὲ ταῦτὸν ἦν τῷ ὅντι, ταῦτὸν ἔσται τῷ μὴ ὅντι. ἀλλὰ καὶ
5 αὐτὸν τὸ ποιοῦν καὶ πάσχον ἔσται ὅν καὶ οὐκ ὅν· καθίσσον μὲν γάρ οἶνον
τε ποιεῖν. ὅν αὐτὸν ἔρει, καθίσσον δὲ οἶνον τε πάσχειν, οὐκ ὅν· ἢ ἔμπαλιν·
οὐδὲν γάρ διαφέρει.

p. 146a33 "Ετι καὶ τῶν γενῶν καὶ τῶν διαφορῶν.

20

"Ετι δεῖ, φησίν, ἀντὶ τῶν δινομάτων τῶν ἐν τοῖς ὅροις κειμένων, εἴτε
10 γένη εἰσὶ ταῦτα εἴτε διαφοραί, λαμβάνειν τοὺς ὅρους αὐτῶν καὶ σκοπεῖν εἰ
διαφωνοῦσιν. οἶνον φυτόν ἔστι ζῷον ἐρριζωμένον ἐν τῇ γῇ· ἐπεὶ οὖν
ληγυθέντος τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ζῴου, δέ ως γένος κεῖται ἐν τῷ ὅρῳ τοῦ φυτοῦ
(ἔστι δὲ οὗτος τὸ οὐσίᾳ ἔμψυχος αἰσθητική), διαφωνίᾳ ἔσται τούτου πρὸς
τὸ φυτόν (οὐ γάρ ἔστιν αἰσθητικὸν τὸ φυτόν), οὐκ εἴη ἀν καλῶς ἀποδεδο- 25
15 μένος δὲ τοῦ φυτοῦ ὄρισμάς, τὸ ζῷον ἐρριζωμένον ἐν γῇ. ὅμοιώς καὶ ἐπὶ
τῶν διαφορῶν.

p. 146a36 Ἐάν δὲ τὸ πρός τι.

Τῶν πρός τι τὰ μὲν καθ' αὐτά· ἔστιν, ως ἐπιστήμη, αἰσθησίς,
διπλάσιον· καθ' αὐτὰ γάρ ἀποδιδονται, ἐπιστήμη μὲν πρὸς ἐπιστητόν,
20 αἰσθησίς δὲ πρὸς αἰσθητόν, καὶ ὅμοιώς διπλάσιον πρὸς ἡμισυ. τὰ δὲ
καθ' αὐτὰ μὲν οὐκ ἔστι πρός τι κατὰ δὲ τὸ γένος, ως γεωμετρία, γραμ-
ματική· ταῦτα γάρ κατὰ τὸ γένος, τὴν ἐπιστήμην, πρός τι ἔστι, καθ' αὐτά δὲ
αὐτὰ δὲ ποιότητές, ως ἐν Κατηγορίαις δέδεικται. ἀν δὴ ὄριζόμενός

1 ἄλλος B οἶνος α: οἶνον ABDP ἔσται ἄρα τὸ οἶνον τε πάσχειν ABDP: ἀλλὰ τὸ
οἶνον τε ποιεῖν ὅν· τὸ ἄρα οἶνον τε πάσχειν οὐκ ὅν· ἔσται ἄρα τὸ αὐτὸν καὶ ὅν καὶ οὐκ ὅν· τὸ
γάρ οἶνον τε πάσχειν α οὐκ ὅν—2 πάσχειν om. A: ἔσται α 2 τῷ prius] καὶ α
post alterum καὶ add. τῷ AP μὲν] μὴ Α 3 ὅτι alterum om. BP τὸ alterum
om. D: ἔκειτο A τῷ alterum AD: τὸ aBP 4 οἴων scripsi: οἶνον libri γῆν] ὅν D
5 ποιοῦν—πάσχον scripsi: ποιεῖν—πάσχειν libri post ἔσται add. ἄρα (illatum e vs. 1)
ABDP 6 ante ποιεῖν add. αὐτὸν D ποιεῖ B δὲ] τὲ A 8—16 aN:
οὕτως ἀν δεικνύοτο (ἀν δεικν. οὕτως Α et om. ἀν D) ὁ τοῦ φυτοῦ λόγος ὅτι οὐκ ἔστιν ὄρος
ἢ λέγων αὐτὸν (αὐτὸν Α) ζῷον ἐρριζωμένον (corr. ex ὄριζόμενον P²). ληφθεὶς γάρ (γάρ om.
B) δὲ τοῦ ζῷου ὄρος (λόγος P), ὅτι (οὐκ add. A) ἔστιν αἰσθητικόν, δεῖξει ὅτι μή ἔστι τοῦ
φυτοῦ δὲ ἀποδεδομένος (ἀποδιδόμενος AD) λόγος· οὐ γάρ (ἔστιν add. D) αἰσθητικὸν τὸ φυτόν
ABDP 17 lemma a: om. ABDP 18 αὐτά αλ, Bpr: αὐτό Be corr., DP
ἔστιν ως αΙ: om. ABDP 19 διπλάσιον αAD: δίπουν διπλάσιον B: δίπουν P καθ'
αὐτὰ—20 ἡμισυ α: om. ABDP 20 τὰ δὲ—21 κατὰ δὲ B: τὰ δὲ κατὰ ADP: τὰ δὲ
αὶ καθ' ἔαυτὰ ἀλλὰ κατὰ α 21 post γένος add. ἔστιν B 21. 22 γραμματικῆς P
22 κατὰ τὸ γένος B: διὰ aADP πρός τι ἔστι (εἰσὶ AP) ABDP: γένος οὖσαν αὐτῶν εἰσὶ¹
πρός τι καὶ οὐ καθ' αὐτά α 22. 23 καθ' ἔαυτὰ γάρ ποιότητές εἰσιν α 23 ως—δε-
δεικται om. P post ἐν add. ταῖς α Κατηγορίαις] e. 8

τις τι τῶν πρός τι μὴ ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδίδω πρὸς δὲ λέγεται ἡ αὐτὸς τοῦτο (ἢ, εἰ) εἴη καθ' αὐτὸς τῶν πρός τι, ἢ κατὰ τὸ γένος, εἰ κατὰ τοῦτο εἴη τῶν πρός τι, οὐκ ἀν εἴη ὄρισμός· οὐ γάρ τὴν οὐσίαν δηλοῖ τοῦ ὄριστοῦ. οἷον εἴ τις ἀποδίδῃ τῆς ἐπιστήμης ὄρισμὸν λέγων ἐπιστήμην ἐστιν ὑπόληψις ἀμετάπειστος', οὐ καλῶς ἀπέδωκε τὸν ὅρον· οὔτε γάρ ὡς 35 καθ' αὐτὸς πρός τι ὠρίσατο τὴν ἐπιστήμην οὔτε κατὰ τὸ γένος, ἔγους τὴν ὑπόληψιν, δὲ ἔλαβεν ἐν τῷ ὅρῳ· εἰ γάρ ἀπεδίδοτο ἡ ὑπόληψις πρὸς ὑπόληπτόν, εἴχεν δὲ ὁ ὥρος καλῶς. ὄμοιώς καὶ εἰ τις εἴποι 'βούλησίς ἐστιν ὄρεξις ἀλυπος', οὐκ ἀπέδωκε καλῶς τὸν ὄρισμόν· οὔτε γάρ πρὸς δὲ λέγεται 10 τὸ πρᾶγμα, ἔγους δὲ βούλησις, οὔτε πρὸς δὲ λέγεται τὸ γένος, τὴν ἐν τῷ ὅρῳ ἀπόδοσιν ἐποίησατο. εἰ δέ τις εἴποι 'βούλησίς ἐστιν ὄρεξις βούλησις' 40 ἢ ὄρεξις ὀρεκτοῦ', καλῶς ἐσται ἀποδεδωκὼς τὸν ὥρον τῆς βούλησεως· δὲ γάρ οὐσία τῶν πρός τι τοῦτο ἐστι τὸ πρὸς ἔτερον λέγεσθαι, ἐπεὶ τὸ εἶναι καὶ δὲ οὐσία τῶν πρός τι ἐστιν ἐν τῷ ἔκαστον πρὸς τὸ πως ἔχειν ἢ 15 πρὸς ἔτερον λέγεσθαι. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν 'ὄρεξις ὀρεκτοῦ' εἰπεν ὄρεξις ἀγαθοῦ. ἐπεὶ καθολικωτέρον ἐστι τὸ ὀρεκτὸν τοῦ ἀγαθοῦ· πᾶν γάρ ἀγαθὸν ὀρεκτόν, οὐ πᾶν δὲ ὀρεκτὸν ἀγαθόν· τῷ γάρ κλέπτῃ ὀρεκτὸν μέν 45 ἐστι τὸ κλέπτειν, οὐκ ἀγαθὸν δέ.

p. 146b6 'Ομοίως δὲ καὶ εἰ τὴν γραμματικὴν ὠρίσατο ἐπιστήμην
20 γραμμάτων.

'Ο οὖτας ὄριζόμενος οὐχ ὄριζεται αὐτῆς, ἐπειδὴ οὐκ ἀποδέδοται ἐν τῷ ὅρῳ πρὸς δὲ ἡ ἐπιστήμη τὸ εἶναι ἔχει· ἐστι δὲ τὸ ἐπιστητόν· οὐκ ἔστι δὲ ταῦτον τὸ γραμμάτων τῷ 'ἐπιστητῷ'. διὸ ἔδει ἐν τῷ ὅρῳ κείσθαι 'ἐπιστητόν'. | αὐτὴ μὲν γάρ ἡ γραμματικὴ οὐ λέγεται πρός τι, οὐδὲ ἐστιν 226 25 αὐτῆς τὸ εἶναι τὸ γραμμάτων εἶναι. διὸ τοῦτο μὲν οὐκ ἔδει ἐν τῷ λόγῳ εἰπεῖν· ἐπεὶ δὲ κατὰ γένος ἐστὶ πρός τι, πρὸς δὲ τὸ γένος αὐτῆς λέγεται. τοῦτο ἔδει ἀποδιδόναι. ἔδει γάρ δὲ πρὸς δὲ αὐτὸς λέγεται ἢ πρὸς δὲ τὸ γένος. 5 ἢ δὲ γραμματικὴ οὔτε πρός τι ἐστὶ καθ' αὐτὴν οὔτε γραμμάτων ἐστὶν ἐπιστήμη, ἀλλὰ τοῦ ἀναγνώσκειν καὶ γράψειν. τὸ δὲ ἔδει γάρ πρὸς

1 τις om. A post τις add. φησί a μὴ—2 πρός τι om. B ἢ ex Arist. scripsi: εἰ libri 2 εἰ prius addidi εἰ (ἢ A) κατὰ—3 ὄρισμός ABDP: οὐκ ἀποδέσθαι καλῶς τὸν ὄρισμόν a . 4 post ὄριστοῦ add. ῥῆτως D οἷον—18 aN: om. ABDP 19 post δὲ add. φησί a εἰ om. AP 21 οὖτας ὄριζόμενος a: οὖτας ὄριζων ADP: γραμματικὴν ὄριζων ἐπιστήμην γραμμάτων B οὐχ ABDP: οὐ καλῶς a ἐπεὶ a ἀποδέδωκεν a 22 δὲ a: δὲ ABDP ἢ om. D ἐστι δὲ] ἔγους a fort. οὐκ ἐστι γάρ 23 τὸ] τῷ P ἐπιστητῷ—γραμμάτων a τῷ prius aD, Beorr.: τοῦ A: τὸ P, Bpr. ἐπιστητοῦ aA: ἐπιστητῷ BD: ἐπιστητὸν P 24 ἐπιστητοῦ aA: ἐπιστητὸν BD: τὸ ἐπιστητὸν P post ἐπιστητοῦ add. καὶ οὐ γραμμάτων a αὐτὴ aB: αὐτὴ ADP 25 τὸ alterum a: τῶν ABDP εἶναι alterum om. BD διὰ τοῦτο μὲν οὖν οὐκ a post λόγῳ add. τὸ γραμμάτων a εἰπεῖν a: ζητεῖν ABP: om. D 26 post κατὰ add. τὸ ABP δὲ om. P 27 ἀποδιδόναι ADP: ἀποδέσθαι B: ἀποδέσθαι. τὸ γένος δὲ ἀποδιδός, ἔγους τὸ ἐπιστήμη, ἔδει ἐπιστητοῦ εἰπεῖν a 28 ἐστιν om. D 29 post γράψειν add. ὡςτε οὐ καλῶς ἀπέδωκε τὸν ὄρισμὸν τῆς γραμματικῆς a δὲ] ἔδει scripsi cf. vs. 27: δὲ δεῖ libri ἢ D Arist.: om. aABP

δι αὐτὸν λέγεται ἡ πρὸς δὲ τὸ γένος ἐν τῷ ὑρισμῷ ἀποδίδοσθαι εἴη δὲ εἰρημένον. διτὶ τῶν πρός τι τὰ μὲν καθ' αὐτά ἔστι πρὸς τι, πρὸς δὲ δεῖ ἀποδίδοσθαι· διὸ λέγων τὴν ἐπιστήμην ὑπόληψιν ἐπιστητῶν οὐ 10 πρὸς δὲ η̄ ὑπόληψις λέγεται, διὸ γένος ἔκλιψε τῆς ἐπιστήμης, ἐν τῷ δρῳ 5 τέθεικεν, ἀλλὰ πρὸς δὲ τὴν ἐπιστήμην καὶ αὐτὴν γάρ δὲ ἐπιστήμη πρὸς τι δὲ τὴν γραμματικὴν λέγων ἐπιστήμην ἐπιστητῶν τοιούτων, πρὸς δὲ τὸ γένος λέγεται τοῦ ὑρισμένου, τοῦτο ἔκλιψεν. ἐπειδὴ καὶ τὸ ὑριστόν, διὰ γραμματικῆς, κατὰ τὸ γένος πρὸς τι.

p. 146^b 9 Ἡ εἰ πρὸς τι εἰρημένον μὴ πρὸς τὸ τέλος.

10 Οὐδὲ τούτους φησὶν ὑρίζεσθαι, οὗτοι τοῦ ὑριστοῦ πρὸς τι ὅντος καὶ 15 λεγομένου πρὸς δύο, ὃν τὸ ἔτερον ἐπὶ τὸ ἔτερον τὴν ἀναφορὰν ἔχει, καὶ ἔστι τὸ μὲν ὡς πρὸς τὸ δὲ ὡς πρὸς τὸ τέλος, μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀλλὰ πρὸς τι τῶν πρὸς τὸ τέλος ἀποδίδοσθαι δεῖ γάρ ἀεὶ πρὸς τὸ βέλτιστον τῶν πρὸς δὲ λέγεται ἀποδίδονται (ἔκαστον γάρ κατὰ τὸ βέλτιστον 15 τῶν ἐν αὐτῷ μάλιστα ἔστιν) ἡ πρὸς τὸ ἔσχατον. οἷον εἰ τις εἴποι διτὶ ἐπιθυμίᾳ ἔστιν ὅρεξις ἡδονής, οὐ καλῶς ὠρίσατο· οὐ γάρ τὸ ἥδον τέλος τῆς ἐπιθυμίας ἀλλὰ τι τῶν πρὸς τὸ τέλος· τέλος γάρ τῆς ἐπιθυμίας ἡ 20 ἡδονή· διὰ γάρ ταύτην καὶ τὸ ἥδον αίροιμεθα. ἔδει οὖν εἰπεῖν διτὶ ἐπιθυμίᾳ ἔστιν ὅρεξις ἡδονῆς· αὕτη γάρ τέλος.

20 p. 146^b 13 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἰ γένεσις.

Σκοπεῖν δὲ δεῖ. φησί, καὶ εἰ γένεσις ἔστιν ἡ ἐνέργεια ἡ κίνησις πρὸς δὲ ἀπεδόθη ὁ ὑρισμός· οὔτε γάρ δὲ γένεσις ἡ ἡ ἐνέργεια ἡ ἡ κίνησις τέλη εἰσί, διτί δὲ μὲν γίνεται, δὲ δὲ ἐνέργειται, δὲ καὶ κινεῖται, οὐδὲν δὲ τούτων τέλος ἔστιν. οἷον εἰ τις εἴποι διτὶ λευκόν ἔστι σῶμα πρὸς λεύ- 25 κανσιν κινούμενον· ἐπειδὴ γάρ κινεῖται καὶ οὕπω εἰς πέρας κατήντησε καὶ ἔδη λευκὸν γέγονεν, οὐ καλῶς ἀπεδόθη ὁ ὑρισμός. ἐπεὶ οὐ τὸ τέλος ἔκλιψεν. ἡ πᾶσιν λευκόν ἔστι χρῶμα ἀπὸ μελανίας ἀφιστάμενον· καὶ οὗτος γάρ δὲ ὑρισμὸς οὐκ ἔχει καλῶς· οὐ γάρ δὲ ἀπὸ μελανίας ἀπόστασις τὸ πέρας ἐδήλωσεν. θμοίσις οὖν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν, γενέσεως καὶ ἐνέργειάς· τὸ 30 γάρ γε γενῆσθαι καὶ ἐνηργηγκέναι τέλη μᾶλλον εἰσιν ἡ τὸ γίνεσθαι καὶ 30

1 δ alterum D(Ceuqf): δ ποτε Arist.: om. aABP διορισμῷ Arist. (sed ὑρισμῷ ACPenq)
 ἀποδίδοσθαι AD 3 ante ἐπιστητῶν add. τῶν aB 4 λέγει a post δ alterum add.
 γάρ D 5 post γάρ add. ἔστιν B 6 ἐπιστητοῦ A τοιούτων scripsi: τοιούτοις ABDP:
 om. a post δ add. ἔστι P 7 τούτου A 8 τὸ om. aB 9 lemma a: om.
 ABDP 11 ἐπὶ τὸ ἔτερον om. B 12 ὡς prius om. a ὡς πρὸς
 τὸ τέλος aAD: ὡς τούτου γάριν BP ante μὴ add. καὶ D 13 post τῶν add. ὡς D
 ἀποδίδοσθαι a: ἀποδίδονται A: ἀποδίδοσι BP: ἀποδίδονται D 14 τῶν] τὴν P δ scripsi:
 δ libri ἀποδίδονται ABP: ἀποδίδοσθαι a: ἀποδίδοσι D post γάρ add. τοιούτων aA
 15 οὖν — p. 466,4 aN 19 αὕτη γάρ in ras. N 22 ἡ tertium a: om. N 25 an
 κατίτητε; 30 ἐνηργηγκέναι ex Arist. scripsi: ἐνέργηθηναι aN

ἐνεργεῖν. ἐπὶ τούτοις κομίζει ἔνστασιν πρὸς τὸν τίπον καὶ θείκυνσι
μὴ ἀληθῆ ὅντα ἐπὶ πάντων· φησι γάρ ἐπὶ τοῦ ἥδεσθαι τοὺς πλείστους
τὸ ἐνεργεῖν μᾶλλον βιούλεσθαι ἢ τὸ ἐνηργηκέναι, τουτέστι τὸ πεπαῦτθαι,
ώστε ἐπὶ τούτου τὸ ἐνεργεῖν μᾶλλον εἴη ἀν τέλος, οὐ τὸ ἐνηργηκέναι.

5 p. 146b20 Πάλιν ἐπ' ἐνίων εἰ μὴ διώρικεν.

'Ἐπει γένονται τινες ἀμαρτίαι ἐν τοῖς ὄρισμοῖς καὶ παρ' ἔλλειψιν, νῦν τοι
παραδίδωσι τόπον, πῶς φωρᾶν τοὺς οὗτοις ἀμαρτάνοντας δυνησθέσθαι. ἐπει
γάρ ἔντα τῶν ὄντων τοιαῦτα ἐστιν οὐ τῷ ἀπλῶς ἐν τινι εἶναι ἀλλὰ τῷ ἐν
ποσθῆται ἢ ποιότητι ἢ τόπῳ ἢ τινι τοιαύτῃ διαφορᾷ, οὐ τῶν μετά τοιαύτης
10 διαφορᾶς ὄντων τι χωρὶς τῆς διαφορᾶς ὄριζόμενος οὐχ ὥριζεται. οἷον εἰ
εἴποι τις 'φιλότιμός ἐστιν ὁ τικῆς ὑρεγόμενος', μὴ προσθεῖται ποίας, οἷον
παρὰ βασιλέως ἢ παρὰ μεγιστάνων, μηδὲ πέστης, οἷον μείζονος ἢ τῆς 40
τυχούσης, μηδὲ ποῦ, οἷον ἐν βιούλευτηγρίᾳ ἢ ἐν ἀγηρᾷ, μηδὲ ἀλλην τῶν
τοιούτων διαφορῶν, οὐκ ἀποδιδώσι τὸν ὄρισμὸν ἐντελῇ, καὶ ἐπὶ τούτῳ
15 τίθησι καὶ ἔτερα παραδείγματα, ἀπερ ὡς σαφῆ καταλείπομεν. πῶς δέ
ἐστιν οὐ τῆς νυκτὸς ὄρισμός, οὐ λέγων διτούς νῦν ἐστι σκιά γῆς, ἐλλιπής; διτούς
καὶ σκιᾶς γινομένης ὑπὸ δένδρου ἢ ὅρους μερίστου νῦν οὐκ ἐστιν, διτούς μὴ ἡ
τυχούσα καὶ ὡς ἔτυχε γινομένη σκιά γῆς νῦν ἐστιν ἀλλ' ἡ γινομένη 45
παρὰ τὴν τοῦ ἥλιου αἰτίαν, τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τού-
20 τοὺς παρ' οἷς ἐστιν ἡ νῦν, ἡμισφαιρίῳ. ἔδει δὴ προσκεῖσθαι τῷ ὅρῳ 'τοῦ
ἥλιον διαμετροῦντος τῇ σκιᾳ'. καὶ οὐ τοῦ σεισμοῦ δὲ | ὅρος ὡσαύτως. 227
ἔδει γάρ προσκεῖσθαι τὸ 'ἐκ πνεύματος βιαίου ἐνσχεθέντος τοῖς κοιλώμασι
τῆς γῆς καὶ ζητοῦντος διέξοδον'. πολλάκις γάρ τινων ὄρυσσόντων γῆν καὶ
τὴν δίκελλαν σφραγίδερον καθιείντων διὰ τὸ ἐντευχηκέναι σκληροτέρᾳ γῇ
25 ἢ λίθῳ βαρέος ἀπὸ ὕψους πεσόντος κλόνος τις βραχύτατος τῶν περὶ αὐτὰ
γίνεται. τῷ δὲ τῆς νεφέλης ὄρισμῷ, διτούς πύκνωσις ἀέρος, ἔδει προσκεῖ- 5
σθαι τὸ τοιάδε, γῆρους σφραγίδα. τῷ δὲ ὄρισμῷ τοῦ πνεύματος, διτούς κίνησις
ἀέρος, τὸ ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων ὅμοίως. διτούς
τοῦτο δεῖ, φησίν, ὄραν τὸν ὄρισμόν, [καὶ] εἰ τι παραλέειπται ἐν αὐτῷ, είτα

1 ἐνεργεῖν ex Arist. scripsi: ἐνεργεῖσθαι aN 3 et 4 ἐνεργηκέναι a 5 lemma a: om.
ABDP 6 post ἐπει add. δὲ D ἀμαρτίαι post ὄρισμοῖς collocat D: ἀμαρτίαις B ἐν
om. B τῷ ὄρισμῷ a κατ' a 6. 7 παραδίδωσι νῦν B 7 ante τόπον add. τὸν P
8 εἰστιν a τῷ prius ABDP: τὸ AB τινας aB ἀλλὰ τῷ D: ἀλλὰ τὸ ABDP: ἀλλὰ
η a 9 ποιότητι ἢ ποιότητι D ante ποιότητι add. ἐν B τοιου (post τινι) A
10 οὐχ] ἀμαρτάνει οὐ γάρ a οἷον—οὐκ ἐστιν (17) aN: om. ABDP 11 οἷον scripsi:
ἡγουν N: om. a 13 ἀγροῦ scripsi: ἀγρῷ aN 17 ante διτι add. lemma (εἰς τὸ ἥγτόν D)
η πάλιν ὡς ὄριζονται τὴν νύκτα σκιάν γῆς ABDP διτι—ἡμισφαιρίῳ (20) Suidas
sub v. νῦν μηδὲ scripsi: inv. ord. libri: οὐχ ἢ Suid. 19 τοῦ ἥλιου] τούτου P
τὸ εἶναι αὐτὴν P ἐν τῷ superser. D ὑπὸ τὴν γῆν D: ὑπάγειν B ὡς om. B
20 ἡμισφαιρίου BP post ἡμισφαιρίῳ add. ὥσπερ οὐχ ὁ ὑψόποιασον ἥδονῆς κρατούμενος
ἀκρατής, ἀλλ' ὁ ὑπὸ τινος Suid. 20 ἔδει—p. 467,4 aN: om. ABDP δὴ a: δὲ N (16 διτι
καὶ—ἡμισφαιρίῳ om.) 23 γῆν — 24 σφραγίδερον in ras. N 29 καὶ delevi

ἐπιγειρεῖν ἀπὸ τοῦ ἐνδεούς. οὐδὲ γάρ ὑπωσοῦν κινηθείσης τῆς γῆς οὐδὲ μικροῦ μορίου τῆς γῆς κινηθέντος σεισμὸς ἔσται· δεῖ οὖν προσθεῖναι τὸ πόσης. ζηγουν δικης ἡ ἀξιολογωτάτου μέρους τινός. ὅμοιας δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 10 λοιπῶν.

5 p. 146b36 Ἐτι ἐπὶ τῶν ὁρέξεων.

‘Ο τόπος κοινός ἐστι παντὸς οὐ ἐν τῷ ὄρισμῷ ὡς γένος, ἡ ὁρέξις παραλαμβάνεται· γένος δὲ ἡ ὁρέξις καὶ βιουλγίσεως καὶ ἐπιθυμίας καὶ θυμοῦ. λέγει δὲ τοὺς ἐν τοῖς τούτων λόγοις τῇ ὁρέξει τοῦ τινὸς μὴ προστιθέντας τὸ φαινόμενον μὴ ὄριζεται. προσέθηκε δὲ τὸ καὶ ἐφ' ὅτιν 10 ἄλλων ἀρμόττει. ἐπεὶ τὸ φαινόμενον καὶ ἄλλοις τισὶ προστίθεται, οὐ 15 μόνον ταῖς ὁρέξεσι· τὸν γῦν συφιστικὸν συλλογισμὸν λέγομεν εἶναι τὸν ἐκ φαινομένων ἐνδέξιον. εἰ οὖν τις εἴποι, φησίν, ὅτι βιουλγίς ἐστιν ὁρέξις ἀγαθοῦ ἢ ἐπιθυμία ὁρέξις ἡδός, μὴ προσθεῖται τὸ φαινομένου ἀγαθοῦ ἢ τὸ φαινομένου ἡδός, οὐ καλῶς ὠρίσατο, διότι οὐ πᾶν 20 ὀρεκτὸν ἀγαθὸν ἢ ἡδός ἐστιν· ἐπεὶ τῷ κλέπτῃ ὀρεκτὸν μέν ἐστι τὸ κλέπτειν, οὐκ ἀγαθὸν δέ. ποιλλάκις γάρ, φησί, λανθάνει τοὺς ὁρεγο- 25 μένους καὶ δοκεῖ αὐτοῖς ἀγαθὸν εἶναι ἐκεῖνο οὐ δρέγονται, οὐκ ἔστι δὲ ἀγαθόν· ὅμοιας οὐδὲ ἡδός. ὥστε οὐκ ἔξ ανάγκης πᾶν τὸ ὀρεκτὸν ἀγαθὸν ἢ ἡδὸν ἀπλῶς λέγεται, ἀλλὰ φαινόμενον.

20 Εἰπὼν δὲ ταῦτα προσέθηκε τὸ δεῖν πᾶλιν τοὺς τῇ ὁρέξει προστιθέντας τὸ φαινόμενον ἐν τοῖς τῶν προειρημένων ὅροις ἐλέγχειν ὡς οὐ καλῶς ὄρισαμένους, ἄγοντας ἐπὶ τὰς ἰδέας καὶ μεταφέροντας ἐπ' ἐκείνας τοὺς ἀποδιδομένους λόγους. ή γάρ ἰδέα πρὸς ἰδέαν λέγεται· οὐχ οὖν τε δὲ 25 τὸ αὐτοαγαθὸν φαινόμενον εἶναι ἀγαθόν· οὐδὲν γάρ ἐν τῇ ἰδέᾳ φαινόμενον.

25 p. 147a12 Ἐτι ἐὰν μὲν ἦ τῆς ἔξεως ὄρισμός.

‘Ο τόπος ἀπὸ τῶν συστοίχων ἐστὶ καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἐπεὶ

3 δὲ α: δὴ N   ἐπὶ N: ἀπὸ α   5 lemma a: om. ABDP   6 post τόπος
add. οὗτος α   7. 8 καὶ θυμοῦ om. P   8 δὲ ABDP: οὖν α: fort. δὴ τῷ—
λόγῳ A   τούτων] ων corr. D   9 τὸ καὶ ADP: inv. ord. a: καὶ τὸ καὶ B
11 συλλογὴν A   εἶναι λέγομεν B   τῶν ἐξ A   12 εἰ — 19 aN
15. 16 τὸ κλέπτειν scripsi: τῷ κλέπτῃ N   19 απ φαινόμενον ⟨μόνον⟩
ex Arist.?   20 ταῦτ' εἰπὼν aA   21 προκειμένων a   ὅροις AD: ὄρωγ P:
λόγοις aB   ἐλέγχειν scripsi: ἐλέγχεσθαι libri   ὡς om. A   οὐ BDP: μὴ
aA   22 ὄριζομένους a   ante καὶ add. ἡ aP   23 ἀποδεδομένους ABP
post λόγους add. εἰπερ δηλοντί ἐκεῖνοι οἱ οὕτως ὄριζομενοι τίθενται τὰς ἰδέας a
ἡ γὰρ] ἐπεὶ γάρ ἡ a   δὲ om. a   post δὲ add. εἶναι BDP   24 τὸ αὐτοαγαθὸν
scripsi: τὸ αὐτὸν ἀγαθὸν aABP: τὸ αὐτὸν πρῶτον ἀγαθὸν D   ante φαινόμενον prius
add. καὶ a   εἶναι φαινόμενον A   οὐδὲν — φαινόμενον om. A   25 lemma a:
om. ABDP   26 post τόπος add. οὗτος a
στοίχων P   ἐστὶ BP: ἡ aA: om. I)   post ἐναντίων add. ἐπιγειρεῖν ὑποτιθησιν a
ἐπειδὴ a

γάρ τὰ μὲν σύστοιχα ἀλλήλωις ὄντα ὅμοιως ἔχει, τὰ δὲ ἐναντία ἐναντίως, δεῖν φησιν ἀποδοθέντος ὁρισμοῦ τινος μεταφέρειν τὸν ἀποδοθέντα ὁρισμὸν 30 ἐπὶ τὰ σύστοιχα, δηλονότι ἀρμόζοντα κατὰ τὴν λέξιν ἑκάστῳ αὐτῶν οὐκείως τὸν ἀποδοθέντα ὁρισμὸν, καὶ ἐπὶ τινος μιαφωνῆς, ἀνασκευάζειν τὸν 5 ὁρισμὸν ὡς μὴ ὄντα ἑκείνου οὐ ἀπεδόθη. ἐν γάρ τοῖς τοιούτοις, φησίν, ὁρισμοῖς τρόπον τινὰ πλείω ἐνὸς συμβαίνει τὸν ὁριζόμενον ὁρίζεσθαι· καὶ γάρ τὰ σύστοιχα καὶ τὰ ἐναντία καὶ τὰ τοῖς συστοίχοις 35 ἐναντία καὶ τὰ τοῖς ἐναντίοις σύστοιχα· ὥστ', εἰ ἐφ' ἐνὸς διαφωνεῖ, ἀνασκευάζοιτο ἀν ὁ ἀποδοθέντος λόγος. διὸ σκοπεῖν φησι δεῖν ἐπὶ τούτων στοιχείοις 10 καὶ τόποις γράφωμενον πρὸς τὴν τῶν εἰρημένων δεῖξιν τοῖς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ τοῖς ἐκ τῶν συστοίχων, τοῖς μὲν ἐκ τῶν ἐναντίων, ὅτι, εἰ τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ, τοῖς δὲ ἐκ τῶν συστοίχων, 15 ὅτι, ὡς ἀν ἐφ' ἐνὸς ἔχει τῶν συστοίχων, οὕτως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν.

p. 147a 23 Ἐτι ἐπὶ τῶν πρός τι.

15 Δεῖν φησιν ἐπὶ τῶν πρός τι σκοπεῖν, εἰ πρὸς ὃ γένος τὸ γένος 40 ἀποδίδοται, καὶ τὸ εἶδος πρὸς τὸ εἶδος, οἷον ἐπεὶ γένος μὲν ἡ ὑπόληψις, εἶδος δὲ αὐτῆς ἡ τὶς ὑπόληψις, καὶ πᾶν γένος μὲν τὸ ὑπόληπτόν, εἶδος δὲ τὸ τὶς ὑπόληπτόν, φανερὸν ὅτι, εἰ τὸ γένος, ἡ ὑπόληψις, πρὸς εἶδος τὸ ὑπόληπτὸν ἀποδίδοται, καὶ ἡ τὶς ὑπόληψις εἶδος οὕτω πρὸς εἶδος 20 τὸ τὶς ὑπόληπτὸν ἀποδοθήσεται· εἰ δὲ μὴ ἔκεινο πρὸς ἔκεινο, οὐδὲ τοῦτο πρὸς τοῦτο. ὅμοιως, φησί, καὶ εἰ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ πολλο- 45 στημόριον, καὶ τὸ τὶς πολλαπλάσιον πρὸς τὸ τὶς πολλοστημόριον· γένη γάρ τὸ πολλαπλάσιον καὶ τὸ πολλοστημόριον, καὶ εἴδη τὸ τὶς πολλα- πλάσιον καὶ τὸ τὶς πολλοστημόριον.

25 p. 147a 29 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ τοῦ ἀντικειμένου.

Δεῖν φησιν εἰδέναι, ὅτι εἰ μὴ καταλλήλως τὰ τῶν πρός τι γένη καὶ εἴδη

---

1 μὲν γάρ τὰ P στοιχα P¹, corr. P², itemque vv. 3, 7 ὄντα om. a ἐναντίως
om. A 2 τινος ὁρισμοῦ αΑ μεταφέρει a 3 ἐπὶ—ὁρισμὸν (4) om. D
δῆλον οὖν ὅτι B ἑκάστῳ αΛ: ἑκάστου BP 5 ante ὁρισμὸν add. ἀποδο-
θέντα D ἀποδίδοται a γάρ scripsi: δὲ libri 7 τὰ σύστοιχα ABDP: ὃ τὰ
σύστοιχα ὁριζόμενος a καὶ τὰ ἐναντία ABDP: om. a 7. 8 καὶ τὰ τοῖς συ-
στοίχοις ἐναντία a: om. ABDP 8 post σύστοιχα add. κατὰ τὸ σωπώμενον ὁρίζεται a
ῶστε—9 λόγος om. a ἐπὶ τινος B 9 ἀποδοθέντος B διὸ—τούτων a: om.
ABDP 10 καὶ ABDP: ηγούν a τρόποις BP γράψενον, sed ante στοιχείοις, a:
γράψων ABDP πρὸς—δεῖξιν om. a 10 et 11 τὰ ἐκ P 11 τοῖς ἐκ om. a
Arist. post συστοίχων add. λαρβανομένοις a 12 τὸ ἐναντίον alterum DP: τὸ
ἐναντίον AB: τὸ ἐναντίον a τῷ ἐναντίῳ alterum DP: τὸ ἐναντίον aAB δὲ om. B
13 ώς ἔχει ἐφ' ἐνὸς a ἔχει A τῶν συστοίχων om. P post οὕτως add.
δὲ A 14—24 aN 15 post δεῖν add. οὖν a 25 lemma a: om. ABDP
26 post καταλλήλως add. ἀλλήλων D τὰ BDP: τοῦ A: om. a τῶν AB: τοῖς
aDP γένη καὶ εἴδη BDP: γένους καὶ εἶδους A: τὸ γένος; καὶ τὸ εἶδος a

τις ὄρισατο, ἡμάρτηκε. οὐδὲν φῆσιν ἐπισκοπεῖν εἰ ὁ ἀντικείμενος 228
τῷ ἀποδεδημένῳ λόγῳ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῷ ἐστιν ὄρισμός. ἀντικείμενα
δὲ νῦν τὰ πρός τι καλεῖ. καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων ὠσαύτως· εἴρηκε
γάρ ὅτι ὁ ἐναντίος τοῦ ἐναντίου λόγος ἔσται.

⁵ p. 147a33 Κατὰ γίαν τινὰ συμπλοκὴν τῶν ἐγαντίων.

Ἐπειὶ κατὰ πολλοὺς τρόπους τὰ ἐναντία λαμβάνεται ἐν ταῖς συμπλοκ- 5
καῖς, ἀξιοὶ ζητεῖν πάσας προγειρίζουν, εἴ τις τῶν συμπλοκῶν τῶν
ποιουσθῶν τὴν ἐναντίωσιν ἀρμόζει τῷ ἐναντίῳ τούτου οὐδὲ ὁ ὑρισμὸς ἀποδέ-
δοται. Η δὲ συμπλοκὴ τῶν ἐναντίων διπλεοναγῆς λέγεται. Ξερίζεται ἐν ·
10 τῷ δεινότερῳ βιβλίῳ τῆς παρούσης πραγματείας· “τῷ γάρ τοὺς φίλους εὗ
ποιεῖν ἐναντίον καὶ τὸ τοὺς φίλους κακῶς ποιεῖν καὶ τὸ τοὺς ἔχυμοις εὗ”.
Δεῖ οὖν, φησί, τὸν ἐναντίον λόγον τῷ ἀποδοθέντι ὑρισμῷ [τοῦ ἐναντίου] 10
ἐφαρμόζειν τῷ ἐναντίῳ τοῦ ὑριστοῦ καθ' ὅποιανούν συμπλοκήν.

p. 147 a 34. *⟨Οἶον εἰ ὠφέλιμον τὸ ποιητικὸν ἀγαθοῦ.⟩*

15 Ὄτι τῷ τοῦ ἀγαθοῦ ποιητικῷ ἐναντίον ἡ τὸ ποιητικὸν κακοῦ ἡ
τὸ φθαρτικὸν ἀγαθοῦ. τούτο μὲν οὖν ὡς παράδειγμα κεῖται τοῦ μὴ
μίαν εἶναι τὴν τῶν ἐναντίων συμπλοκήν. τοῦ δὲ τόπου παράδειγμα τίθησι
τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἡμισυ, λέγων 'εἰ τὸ διπλάσιον τῷ ἡμίσει ἀντίκειται,
καὶ ὁ τοῦ διπλασίου λόγος τῷ τοῦ ἡμίσεος ἀντικείσεται λόγῳ'. ἔστι δὲ 15
20 διπλασίου μὲν λόγος τὸ ἐν ἶσῳ ὑπερέχειν, ἡμίσεος δὲ τὸ ἐν ἶσῳ
ὑπερέχεισθαι· καὶ φανερὸν δι τοιούτοις λόγοις ἀντίκεινται. ὥσαύτως δέ,
φησι, καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων· εἰ μὲν γάρ μηδὲν τῶν ὑστέρων ἐναντίων
τῷ ἐξ ἀρχῆς ἥρθεντι ἐναντίον, οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς ἀποδοθεὶς λόγος εἴη
ἄν καλῶς ἀποδεδομένος.

ὁ ἀρίστας Β διὸ α: om. ABDP δεῖ σκοπεῖν, omisso φησιν, α εἰ om. A:
 ante 2 τοῦ ἀντικειμένου collocat a τὸν ἀντικειμένον a 2 λόγῳ aP
 αὐτῷ AD: ταυτοῦ BP: τῷ ὄριστῷ a 3 καὶ — ὡσάτως a: om. ABDP
 post ἐναντίων add. δ' Arist. cf. vs. 21 4 ὁ om. A λόγος ἔστιν A:
 ἔσται λόγος B 5 lemma a: om. ABDP 6 λαμβάνονται P 7 πάσας]
 πάλιν A 7. 8 τῶν ποιουσῶν συμπλοκῶν B 8 ἀρμόζει BD: ἀρμόσει aA: ἀρμότ-
 τει P τῷ] τῶν a ἐναντίον B: compend. D δ' om. B 9 πολλαχῶς
 aA ἐδείχθη post βιβλίῳ collocat D 10 ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ] c. 7
 τῆς — πραγματείας a: om. ABDP τῷ aA(B): τὸ BDP Arist. p. 113^a 15
 post γάρ add. τὸ D 11 ἐναντίον post κακῶς ποιεῖν collocat P καὶ —
 ποιεῖν om. B 12 ἐναντίον aD: τῶν ἐναντίων AP: ἐναντίων B post ὄρισμῷ
 add. τῷ P τοῦ ἐναντίου deleui 13 ἐφαρμόζων B τοῦ ὄριστοῦ a: om.
 ABDP 14 lemma addidi 15—24 aN 20 ἐν utrumque om. Arist. (habet
 alterum CPe, utrumque u)

p. 147b4 Ἐπεὶ δὲ ἔνια τῶν ἐναντίων στερήσει θατέρου λέγεται.

"Οτι ἐπὶ τῶν κατὰ στέρησιν ἐναντίων τὸ μὲν κατὰ στέρησιν λεγόμενον ἀναγκαῖον ὄριζεσθαι διὰ θατέρου, τὸ δὲ λοιπὸν οὐκέτι (δεῖ) διὰ τοῦ κατὰ στέρησιν λεγομένου ὄριζεσθαι. 5 [συμβαίνει γάρ τὸν οὗτος ὄριζόμενον αὐτῷ τῷ ὄριστῳ χρῆσθαι ἐν τῷ ὄρισμῷ. οἶνον ἄνισον μὲν τὸ μὴ ἵσον ῥήματα οὐκέτι δὲ καὶ ἵσον τὸ μὴ ἄνισον. διό, φησί, προσεκτέον τὴν τῶν οὗτος ὄριζομένων ἀμαρτίαν, ἤγουν εἴ τις ὄρισατο τὴν ισότητα μὴ ἀνισότητα εἶναι. οὐ γάρ καλῶς ἀπέδωκε τὸν ὄρισμόν, τὸ καθ' ἔξιν λεγόμενον, δέ ἐστι τὴν ισότητα, 25 10 διὰ τοῦ κατὰ στέρησιν λεγομένου, τουτέστι τῆς μὴ ἀνισότητος, ὄρισάμενος. καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλών ὅμοιώς. ἔτι φησὶ τὸν οὗτος ὄριζόμενον, ἤγουν διὰ τοῦ κατὰ στέρησιν λεγομένου τὸ καθ' ἔξιν.] ἀναγκαῖον γάρ τὸν οὗτος ὄριζόμενον αὐτῷ τῷ ὄριζομένῳ χρῆσθαι ἐν τῷ ὄρισμῷ. δῆλον δὲ τοῦτο, ἂν μεταληφθῇ ἀντὶ τοῦ δινόματος λόγος· 15 ἐπειδὴ γάρ η ἀνισότητας στέρησις ισότητάς ἐστιν, ἔσται ισότητας τὸ ἐναντίον στερήσει ισότητος, ὡς τε αὐτῷ ἂν εἴη κεχρημένος. διτὶ δὲ 20 τοῦτο μοχθηρόν, πρόδηλον· ἔσται γάρ αὐτὸν δι' έαυτοῦ ὄριζόμενον· ἔτι τε 25 ὅπερ ὡς ἄγνωστον ὄριζεται, τούτῳ ἥδη γνωρίμῳ χρῆται.

"Αν δὲ μηδέτερον τῶν ἐναντίων κατὰ στέρησιν λέγηται, δεῖ 20 μηδέτερον αὐτῶν διὰ τοῦ ἑτέρου ὄριζεσθαι. εἰ γάρ τῶν οὗτω λεγομένων ἐναντίων τὸ ἑτέρον διὰ τοῦ ἑτέρου ὄρισατο τις, πάντως ὅμοιώς καὶ τὸ 25 ἑτέρον διὰ τοῦ ἑτέρου ἀποδώσει· τί γάρ μᾶλλον τὸ ἀγαθὸν διὰ τοῦ κακοῦ η τὸ κακὸν διὰ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποδώσει; οὐ γάρ ἐστι διαφορὰ ὡς περ ἐπὶ τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν ἀντικειμένων, ἀλλ' ἐστιν διοικον τὸ 30 ἀγαθὸν εἰπεῖν τὸ ἐναντίον κακῷ καὶ κακὸν τὸ ἐναντίον ἀγαθῷ.

1 στερήσει κτλ. ομ. α στερήσεων A θατέρον P¹ (corr. P²): καθ' ἐ A
λέγονται AD(BP) 2 ὅτι ABDP: ἔτι α 3 λεγόμενον α Arist.: ομ. ABDP post
λεγόμενον add. ἐναντίον Arist. (om. Cc) post θατέρου add. ἤγουν τοῦ κατὰ τὴν ἔξιν α
4 δεῖ ex Arist. cod. Cequ addidi ὄριζεσθαι ABDP(Ceque): εὖλογον ὄριζεσθαι α: ομ. Arist.
5 συμβαίνει — 12 ἔξιν aN (in quibus apparet duas eiusdem lemmatis interpretationes misceri): ομ. ABDP 13 γάρ τὸν οὗτος ὄριζόμενον ομ. α, at cf. vs. 5
αὐτὸν A post ὄριζομένῳ add. ἤγουν τῷ ὄριστῳ α 13. 14 ἐν τῷ ὄρισμῷ ομ. α
14 δῆλον δὲ ἂν τοῦτο D: καὶ δῆλον ἐὰν α λόγος ἀντὶ δινόματος α 15 ἐπει B post
γάρ add. φησιν α η ἀνισότητας στέρησις ισότητάς ἐστιν (ἐ. ίσ. P) aBp: στέρησις ισότητος
η ἀνισότητος ἐστιν A: η στέρησις ισότητος ἀνισότητας ἐστιν D 15. 16 η ισότητας — τῇ στε-
ρήσει τῇς ισότητος α 16 αὐτῷ ἂν εἴη κεχρημένος] ὁ εἰπὼν ισότητας ἐστὶ τὸ ἐναντίον τῇ
στερήσει τῇς ισότητος ταυτὸν εἰπεῖν, διτὶ η ισότητας ισότητας εστί. καὶ δῆλον διτὶ αὐτὸν τὸ ὄριστὸν
ἀπέδωκεν ἐν τῷ ὄρισμῷ aN 17 αὐτὸν ομ. D 18 ὄριζεται] πειρᾶται ὄριζεσθαι α
χρῆται γνωρίμῳ D 19 ἐὰν B post ἐναντίων add. φησι α λέγηται D Arist.:
λέγεται aABP 20 αὐτῶν] ὣν in ras. P² 24 κατὰ — ἀντικειμένων α: στερητικῶν
(στερήσεων B) λεγομένων ABDP post ἀλλ' add. ὣν P 24. 25 τῷ ἀγαθῷ εἰπεῖν B:
ομ. A 25 κακῷ Arist. cf. p. 471, 4. 5: κακῷ libri καὶ α: ομ. ABDP τὸ
alterum α: δὲ ADP: ομ. B ἀγαθῷ P Arist.: ἀγαθοῦ aABD

τῶν γάρ οὕτως λεγομένων ἐναντίων καὶ μὴ ἐχόντων τὸ ἔτερον στεργητικὸν ὁ λόγος ὄμοιος ἀποδίδοται. ἀλλὰ μὴν τούτου γνομένου συμβαίνει τὸ 40 προειρημένον, τὸ χρῆσθαι αὐτῷ τῷ ὄριστῷ ἐν τῇ ὄρισμῷ αὐτῷ· εἰ γάρ τις λέγοι ἀγαθὸν τὸ ἐναντίον κακῷ, ἐπεὶ ἐνυπάρχει τῷ τοῦ κακοῦ 5 λόγῳ τὸ ἀγαθόν (ἔστι γάρ κακὸν τὸ ἐναντίον ἀγαθῷ), μεταληφθέντος τοῦ κακοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον λόγον ἔσται ἀγαθὸν τὸ ἐναντίον τῷ τοῦ ἀγαθοῦ ἐναντίῳ. δῆλον οὖν ὅτι αὐτῷ κέχρηται.

p. 147b 26 "Ετι εἰ τὸ κατὰ στέργησιν.

Παραδόντις ἀπὸ τῶν κατὰ πρός τι ἀντικειμένων τόπους καὶ ἀπὸ τῶν 45 10 ἐναντίων, τῶν τε ἀπλᾶς ἐναντίων καὶ ὡς κατὰ στέργησιν ἀντικειμένων, εἰπών τε ἐν τοῖς πρὸ τούτων, ὅτι τὰ κατὰ στέργησιν λεγόμενα ὄριζεσθαι δεῖ διὰ τούτων ὃν ἐστεργῆσθαι λέγεται, ἢν τε ὃσι στεργῆσεις ἢν τε ἐναντία στεργητικῶν λεγόμενα, νῦν φησιν, ὅτι εἰ τὸ κατὰ στέργησιν λεγόμενον ὄριζο- 229 15 μενός τις μὴ παραλάβῃ ἐν τῷ ὄρισμῷ τούτῳ οὐ ἔστιν ἐν στεργῆσει τὸ ὄριστόν, οὐκ ὄριζεται ὅρισθαι. ἀλλὰ κανὸν τούτῳ μὲν θῇ, μὴ προσθῇ δὲ τὸ ἐν φέψυκε γίνεσθαι, ἢ ἀπλῶς ἢ ἐν φέψυκε, οὐδὲ οὕτως ὠρίσατο· ἡ γάρ στέργησίς ἔστι τινός τε καὶ ἔν τινι, ἀλλὰ καὶ ποτέ (ὅτε γάρ πέψυκεν), εἰ τὴν κυρίως στέργησιν λαμβάνει. δεῖν γάρ φησι τὸν καλῶς 20 ὄριζόμενον τὸ τί ἔστι καὶ τίνος ἔστιν ἡ στέργησις ἀποδοῦναι καὶ 20 ἐν τίνι γίνεται· τούτῳ γάρ ἔστι καὶ τί ἔστι τὸ ἐστεργμένον· ἐπὶ μὲν γάρ τῆς ἀγνοίας τὸ λογικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ἔστι τὸ ἐστεργμένον, ἐπὶ δὲ τῆς τυφλότητος ὁ δρῦμαλμός.

1 ἐναντίον A	2 οὕτως; BP	ἀποδέδοται A	3 τῷ A	ὄριστῷ corr.
ex ὄρισμῷ B	ἀὐτῷ (ante εἰ) a	4 λέγει B	ante κακῷ add. τῷ a	
τοῦ] οὐ aB	5 τῷ ἀγαθῷ a: ἀγαθὸν B	6 τῷ om. B	7 ἐναντίου ἀγαθῷ B	
ὅτι om. B.	8 lemma a: om. ABDP	9 παραδόντις a: ἀποδόντις ADP: ἀποδιδόντις B		
ἐπὶ (ante τῶν κατὰ) B	post κατὰ add. τὰ aA, superser. P ²	τόπους aP ² : τόπον		
AP ¹ : τόπων BD	10 τῶν τε ἀπλᾶς a: om. ABDP	ἐναντίων καὶ ὡς transposui:		
καὶ ὡς ἐναντίων BD: καὶ ὡς a: καὶ superser. P: om. A	post στέργησιν add. τό-			
πῶν B	λεγομένων a εἰπόν] p. 147b 7	11 τοῖς πρὸ τούτων (τούτου B)]		
λεγόμενον a	post ὃν τε add. καὶ aB	τὰ DP: τὸ a: om. AB		
λεγόμενα AD	12 τούτου οὐ a στερεῖσθαι P post ὃντι add.			
φησιν ἐν τούτῳ a	13 στερητικῶν P 13 νῦν φησιν]			
περὶ A	14 τις om. A παραλάβῃ BP: παραλάβῃ D: περιέλαβεν a:			
τούτου B	15 post ὄριστὸν add. λέγεται a	16 ὡ prius superser. P ² ἡ ἐν τῷ B πρῶ D:		
πρώτῳ Arist.	17 ἡ scipisi: οὐ libri	17 ἡ ἐν τῷ B πρῶ D:		
ὅτι D: οὗτε P	18 λαμβάνοι D	18 λαμβάνοι D		
20 post τίνι add. μέρει a	19 ante τίνος add. τὸ a	19 ante τίνος add. τὸ a		
ABDP	22 ὁ a: om. ABDP	21 τὸ λογικὸν—ἐστεργμένον a: ψυχὴ		

p. 148^a3 Ὁρὰν δὲ καὶ εἰ μὴ λεγομένου.

Ἐτι, φησίν, ἀμαρτάνει καὶ ὁ τὸ μὴ στερητικὸν ὡς στερητικὸν ὄριζό-
μενος. διὸ δέξει μὴ δρθῶς ὁ τῆς ἀγνοίας ἀποδίδοσθαι ὄρισμός, εἰ τις
αὐτὴν στέρησιν λέγοι ἐπιστήμης· ὅσοι γάρ τὴν ἄγνοιαν μὴ κατὰ ἀπό-
5 φασιν λέγουσιν μηδὲ λέγουσιν ἀπλῶς τὸ μὴ γνωσκειν ἀγνοεῖν (μήτε γάρ
τὸν τοῖχον ἀγνοεῖν μήτε τὰ παιδία, ἀλλὰ τοῦτα μὲν μὴ γνωσκειν, ἀγνοεῖν
δὲ τοὺς διάθεσίν τινα ἡπατημένην καὶ μοχθηρὰν ἔχοντας), τούτους φησὶ
τὴν ἄγνοιαν ἔξιν τινὰ μοχθηρὰν καὶ ἡπατημένην λέγειν ἀλλ’ οὐ γνωσεως
στέρησιν. ἀμαρτάνοι ἀν οὐτως καὶ ὁ τὴν ὀθανασίαν ὄριζόμενος στέρησιν
10 θανάτου· οὐ γάρ στέρησις θανάτου ἡ ὀθανασία, ἀλλ’ ἔξις καὶ διάθεσις. 15

p. 148^a10 Ἐτι εἰ τῶν ὄμοιών τοῦ ὀνόματος πτώσεων.

Οὗτος ὁ τόπος σχεδὸν ὁ αὐτός ἐστι τῷ τεσσαροκοστῷ ἐννάτῳ· καὶ
γάρ ἀξιοῦ νῦν ὅτι ταῖς πτώσεσι τοῦ ὄριστοῦ τὰς πτώσεις τοῦ ὄρισμοῦ
ἐφαρμόζειν δεῖ· εἰ γάρ μὴ ἐφαρμόζουσιν, οὐκ ἀν εἴη καλῶς ἀποδεδομένος
15 ὁ ὄρισμός. σαφὲς δὲ ποιεῖ τοῦτο διὰ τοῦ παραδείγματος.

p. 148^a14 Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἰδέαν.

Οὗτος ὁ τόπος πρὸς τοὺς ἰδέας τιθεμένους καὶ λέγοντας ἐκείνων εἶναι 20
τοὺς ὄρισμούς· ἐὰν γάρ ὁ ἀποδεδομένος λόγος τινὸς μὴ ἀρμόζῃ τῇ ἰδέᾳ
τῇ κατ’ ἐκεῖνο, οὐκ ἀν εἴη καλῶς ἀποδεδομένος. οἷον ἐὰν λέγῃ τις τὸν
20 ἀνθρωπὸν ζῆντον λογικὸν θητόν, οὐ καλῶς ὄριζεται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
τοῦ αὐτοανθρώπου. τῆς ἰδέας, τούτον εἶναι ὅρον· οὐ γάρ ἐμπαθὲς οὐδὲ

1 lemma a: om. ABDP   2 ἔτι φησὶν a: ὅτι ABDP   καὶ εἰ ὡς a: om. ABDP
ως
 στερητικὸν alterum aABD: στερήσει B: στερητικ// P (superser. P²)   3 δόξει BDP: διδάσκει
 aA (sed σχ perierunt)   ἀποδίδοσθαι τὸν τῆς ἀγνοίας ὄρισμόν a   ὁ om. D   4 λέγει
 BP   4. 5 ὅσοι γάρ μὴ κατὰ ἀπόφεσιν λέγουσιν ἀντικείσθαι τὴν ἄγνοιαν τῇ ἐπιστήμῃ μηδὲ a
 5. 6 ἀγνοεῖν μὴ γνωσκειν ἀμαρτάνουσιν· οὕτε γάρ ὁ τοῖχος ἀγνοεῖ οὕτε a   5 ἀγνοεῖν] εἴν
 corr. B   μήτε — 6 ἀγνοεῖν om. D   6 τὰ om. A   7 τινα om. a   ἡπατημένην
 aA: ἀμαρτημένην BDP   8 καὶ ἡπατημένην καὶ μοχθηρὰν A   λέγειν scripsi: ἔχειν
 corr. ex ἔχοντας B   9 ὄμοιος ἀμαρτάνοι ἀν a   καὶ om. DP   10 ἡ ὀθανασία aB:
 om. ADP   ἀλλ’ ἐν (ἐν om. A) ἔξει καὶ διαθέσει AB   11 lemma a: om. ABDP
 12 ἔστιν ὁ αὐτὸς B   λθ' A; respicit c. 9 p. 147^a12 sq.   13 ὅτι ABDP: om. a
 cf. p. 241,43 Ald.   ταῖς τοῦ ὄριστοῦ πτώσει B   post πτώσει addd. ταῖς AP
 τὰς πτώσεις] εἰς P   14 δεῖ D: om. aABP   μὴ ἐφαρμόσουσιν a   15 ὁ om. A: ὁ
 λόγος ἦτοι B   σαρὲς—παραδείγματος a: om. ABDP   16 lemma a: om. ABDP
 17 οὗτος ABD: καὶ οὗτος P: οὗτος δὲ a   post τοὺς addd. τὰς a   τιθεμένους
 ιδέας P   18 ὁ om. DP   ἀποδιδόμενος D   ἀρμόζῃ AB, Peorr.: ἀρμόζει a,
 Ppr.: ἐφαρμόζει D   19 τῇ om. P   post ἐκείνῳ (κείνῳ evanuit in D) addd. κα-
 λῶς B   ἀποδεδομένος καλῶς B   ἀν A   21 αὐτὸν ἀνθρώπου A   τῆς ἰδέας]
 ἦτοι τῆς ἰδέας τοῦ ἀνθρώπου a   ταυτὸν A: τὸν αὐτὸν a   οὐ AD: οὐδὲ aBP

Θνητὸν ἔκεινο. καὶ καθόλου ἐν οἷς λόγοις πρόσκειται ποιητικόν τι ἡ 25
παθητικόν, οὐτοι οὐχ ἀμφότουσιν ἐπὶ τῶν ιδεῶν· ἀκίνητοι γάρ αἱ ιδέαι
καὶ ἀδίστοι οὐσίαι. τὸ δὲ πρὸς τούτοις δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι λόγοι
χρήσιμοι λέγοιτο² ἀντὶ τοῦ ἔφεδῆς λεγομένων τόπων ἡ περὶ τῶν
5 πρὸς τὰς ιδέας εἰρημένων, καὶ εἴη ἄντι τοῦ ιδεῶν ἡ γραφὴ ἀντὶ τοῦ ‘πρὸς
τούτους οἱ λόγοι χρήσιμοι’. τὸ δὲ λέγειν καὶ τὸν αὐτοσάνθρωπον θνητὸν
εἶναι, οὐ τῷ ἀποικήσκειν ἀλλὰ τῷ λόγῳ εἶναι θνητόν, καθ' ὃν τὰ θνητὰ 20
τοιαῦτά ἔστιν. οὐκ οὐσίας ἔστι ποιεύντων τὰς ιδέας αὐτάς καὶ³ αὐτάς
πρώτας τε καὶ ἀιδίστους, ἀλλὰ τοὺς λόγους τε καὶ ὄρισμοὺς τῶν τῆς
10 ποιεύντων ιδέας.

p. 148^a 23 "Ετι εἰ τῶν καθ' ὄμωνυμίαν.

"Αν τις φησί, ὄμωνύμως τινῶν λεγομένων ἔνα κοινὸν λόγον ἀποδῷ,
δῆλον ὡς ἀμαρτάνει· ποιεῖ γάρ αὐτὰ ὡς συνώνυμα. οὐδένεις γάρ ἔσται
τὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ τοιοῦτος λόγος ὄρισμός, τῷ ἔκεινων μὲν διαφέ-
15 ροντας εἶναι τοὺς ὄρισμοὺς τοῦτον δὲ πᾶσιν αὐτοῖς δοκεῖν ὄμοιως ἔφαρ- 25
μόζειν. ἐπιτηρήσεις δὲ ἀν τις πᾶς οἱόν τε ἔφαρμόζειν πᾶσι τοῖς ὄμω-
νύμοις ἔνα λόγον κοινόν· οὐκέτι γάρ μενεῖ ὄμώνυμα, εἰ καὶ ὀνόματος καὶ
κοινοῦ τινος κοινωνεῖ λόγου. ἡ εἰ μὲν οὐσίαν τινὰ μίαν καὶ φύσιν
πράγματος δηλῶν ὁ λόγος οὐτος ἀπάσιν ἔφαρμόζοι, οὐκέτ' ἀν ὄμώνυμα
20 εἴη· εἰ δὲ κοινά τινα συμβεβηκότα αὐτοῖς ἔχοι συγκείμενα, οὐκέτ' ἀν οὐτος
οὔτε ὄρισμὸς εἴη οὔτε ἀναιρόη τὴν ὄμωνυμίαν αὐτῶν. εἰπε δὲ ὅτι ἐνδέ- 40
χεται μὲν οὖν καὶ κατὰ προαιρέσιν οὗτως ἀποδοῦναι, τιντέστιν
ὅτι εἴτε κατὰ προαιρέσιν ὡς συνωνύμου τοῦ ὄμωνύμου ἔνα λόγον
ἀποδίῃ πᾶσιν ἔφαρμόζοντα, εἴτε συνοιρῶν τὴν ὄμωνυμίαν καὶ βουλόμενος
25 ἔνός τινος τῶν ὑπὸ τὸ κοινὸν οὐσίαν ὄρισμὸν ἀποδοῦναι λάθοι μὴ τίοιν

1 ἔκεινο P²: ἔκει AP¹ πρόσκειται P τι ποιητικὸν a 1. 2 ποιητικὸς ἡ παθη-
τικός P 2 οὖτως A 3 οὖται P: εἰσι a πρὸς δὲ a τούτοις δὲ a
et inv. ord. Arist.: τούτους δὲ AP (inv. ord. Cefq, corr. AB): τούτοις B: τούτος D
λόγοι om. A 4 ἥτε a 5 λεγομένων D καὶ εἴη — 6 χρήσιμοι] καὶ
εἰ τοῦτο, εἴη μᾶλλον ἀρμόδιωτερον πρὸς τούτους γράψειν ἡ πρὸς τούτοις a 6 καὶ
om. a θνητὸν supra deletum ἀγαθὸν B 7 post ἀποθνήσκειν add. λέγεται,
post λόγῳ add. τοῦ θνητοῦ a εἶναι θνητὸν D: inv. ord. a: εἶναι θνητὰ BP: θνητὸν
εἶναι θνητὸν A καθὸ P 8 τοιαῦτα εἰσιν a ένατάς A 9 ἀντάς A
τοῦ pro altero τε P τῆς ADP: τὶ ab 11 lemma a: om. ABDP 12 ἔν a
φησι a: om. ABDP ὄμωνύμως B: ὄμωνύμων ADP: τῶν ὄμωνύμων a λεγο-
μένων τινῶν a ἔνα] ἔνεκα A ἀπόδιδω P 13 αὐτὸν ὡς σύνω A ὡς alterum
om. ab 15 τοῦτον scripsi: τοῦτο ABDP: ἐπὶ τούτων a αὐτὸν B
οὖτως P 15. 16 ἔφαρμότεται B 16 ὡς P 17 ἔνα—όμωνυμα om. B
μένει ADP: μενοῦσιν a 18 μίαν om. P 19 πράγματων P οὖτως D
ἄπασιν] ἀπάσιν B ἔφαρμόζει aL 20 τινος B ἔχοι scripsi: ἔχει libri post
ἀν add. τούτων a 21 ἀναιρόη] οἵη ἔχ corr. D τὴν] μὲν a 23 ὅτι
om. P συνωνύμου scripsi: συνωνύμον BD: συνωνύμων aAP τῶν ὄμωνύμων a
24 ἀποδίῃ a: ἀποδῶ ABDP

ἀλλὰ κοινὸν ἀποδιδοὺς ὡς πᾶσιν ὁμοίως ἐφαρμόζειν τοῖς ὑπὸ τὸ δύναμα,
ὁμοίως ἀμάρτινει· ὅποτέρως γάρ ἀνὴρ γνόμενον τοῦτο, ἀμάρτημά ἔστιν. 45

p. 148a37 Ἐπεὶ δὲ ἔνια λανθάνει.

Ἐπεὶ δέ, φησί, τινὰ τῶν ὁμονύμων οὐκ ἔστι γνώριμα, πότερόν ἔστιν
5 ὁμώνυμα ἢ συνώνυμα, ἐρωτῶντας μὲν, φησί, καὶ ἐλέγχειν βουλομένους δεῖ
ώς περὶ συνωνύμων αὐτῶν τὸν λόγον | ποιεῖσθαι καὶ δεικνύναι δὲ τι 230
ἀποδιδόμενος λόγος οὐκ ἐφαρμόζει πᾶσιν αὐτοῖς ὡς οὐσὶ μῆτρις φύσεως καὶ
ὅμοιειδέσιν, εἰ δηλονότι τοιούτοις εἴη ὁ ἀποδιδόμενος λόγος· ἀποκρινομένους
δὲ διαιρεῖσθαι χρὴ καὶ δεικνύναι τὴν τῶν σημαντικούμενων κοινωνίαν οὐσαν
10 μόνον κατὰ τοῦνομα, διὸ οὐδὲ ὁ ἀποδοθεὶς λόγος πάντων κοινὸς ἀπε-
δόθη. οἷον εἴ τις ὄρισμὸν κινήσεως εἴη ἀποδεδωκὼς δὲ τι μεταβολή ἔστι 5
κατὰ τόπον, ἐπεὶ κίνησίς ἔστι καὶ ἡ ἀλλοίωσις, δεικνύναι χρὴ δὲ τι μὴ
ἐφαρμόζει ταύτη ὁ ἀποδεδομένος λόγος τῆς κινήσεως (ῶς) οὕστης συνωνύμου.
αὐτὸν δὲ ἀποκρινομένου χρὴ δεικνύναι δὲ τι καὶ ἡ κίνησις ὁμώνυμος καὶ
15 αὐτὸς ὠρίσατο τὴν κινήσιν, ηὗτις ἔστι πρώτη τε καὶ κυριωτάτη 10
κίνησις. χρὴ δὲ τοῖς τοιούτοις πρὸς τὸν ἐριστικωτέρους χρῆσθαι· σοφι-
στικὸς γάρ ὁ τόπος ὁ πρὸς τοῦνομα καὶ οὐ διαλεκτικός.

p. 148a4 Ἐπεὶ δὲ ἔνιοι τῶν ἀποκρινομένων.

Ἐπεὶ δέ, φησί, τινὲς τῶν ἀποκρινομένων δι’ ἀνεπιστημοσύνην πολλάκις
20 τὸ συνώνυμον ὁμώνυμον λέγουσιν, διταν μὴ ἐφαρμόττῃ ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος
πᾶσιν (οἷον διταν εἴπη τις δὲ τις ζῷον ἔστιν οὐσίᾳ ἐμψυχος ἀλητος, ἐπεὶ ὁ
λόγος οὐτος, δην ἀπέδωκεν, οὐ προσαρμόζει πᾶσιν, ἀναγκαζόμενος φήσει 15
δὲ τι οὐ καινὸν εἰ οὐ προσαρμόζει πᾶσι· τὸ γάρ ζῷον ὁμώνυμον, ἐπὶ δὲ
τῶν ὁμονύμων οὐ δύναται εἰς κοινὸς ὅρος ἀποδιδοθεῖ), ἡ πάλιν τὸ
25 ὁμώνυμον συνώνυμον (οἷον εἰ ἀποδοίη ἔνα κοινὸν ὄρισμὸν ἐπ’ ἄμφω,
ηγουν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ δινόματος δηλουμένων, οἷον δὲ τις κίνησίς
ἔστιν ἐντελέχεια τοῦ κινητοῦ δὲ τις κινητόν, φήσει ὁ τοιούτος, δὲ τις ἐπειδὴ ὁ
ἀποδοθεὶς οὐτος ὄρισμὸς πάσης κινήσει ἐφαρμόζει, ἡ κίνησις λοιπὸν συνώ- 20

I ἀποδοὺς B	οὕτως ἐφαρμόζειν P:	ἐφαρμόζειν ὁμοίως α	2 ὁμοίως ABD: οὕτως
P: καὶ οὕτως α	εἴη aP	γνησίουν P'	3 lemma a: om. ABDP
4 ἐπειδὴ δὲ D	post ὁμωνύμων add. ἡ συνωνύμων α	οὐκ — 5 συνώνυμα om. A	
5 ὁμωνύμα ἡ συνώνυμα scripsi: ὁμωνύμον ἡ συνώνυμον aBDP		6 ὁ om. a	
7 et 8 ἀποδεδομένος B	7 ἐφαρμόττει aA	ώς α: om. ABDP	8 ὁμοιει- δέσιν A
μόνον D: μόνον κατὰ τοῦ δινόματος P	πάντως κοινῶς A	10 κατὰ τοῦνομα	
aA κινήσεως] κοινῶς A	12 post τόπον add. κίνησις BP	11 post tis add. τὸν	
ἡ P	13 ώς addidi	post ἐπειδὴ add.	
ἐστι om. BP	οὕστης ὁμωνύμου B: μὴ οὕστης συνωνύμου		
ἀλλ’ ὁμωνύμου· τὸ γάρ συνωνύμως λεγόμενον δεῖ ἐπὶ πάντων καθ’ ὧν λέγεται ἐφαρμόττειν			
κατὰ τὸν λόγον α	14 δὲ] τὸ a	15 πρώτη τε AΡ: πρώτη D: πρωτίστη B: προτί-	
στη α	16 τοῖς ἐριστικωτέροις D	17 γάρ] δὲ a	
οὐ om. A	18 — p. 475, 7 aN	18 τρόπος B: ὁ τόπος οὐτος a	
		24 κοινὸς N: λόγος a	27 ὅτε a: δὲ N

νυμός ἔστιν· ἐπὶ γάρ τῶν συνωνύμων εἰς κακὸς ὅρος), ἐπεὶ οὖν, ὡς εἴπομεν, τινὲς τῶν ἀποκρινομένων δι' ἀμαθίαν λέγουσι τὰ δημώνυμα συνώνυμα καὶ τὰ συνώνυμα δημώνυμα, καὶ διὰ τοῦτο ἐλέγχονται ὑπὲρ τοῦ ἐρωτῶντος ὡς μὴ καλῶς ἀποδιδόντες τὸν ὅρον, προδιομολογητέον ὑπὲρ 5 τῶν τοιούτων, τουτέστι δεῖ τὸν ἐρωτῶντα καταναγκάσαι τὸν ἀποκρινόμενον ὁμολογῆσαι πότερον τὸ δημιστὸν δημώνυμόν ἔστιν ἢ συνώνυμον.

25

p. 148b9 Μᾶλλον γάρ συγχωροῦσιν οὐ προορῶντες τὸ συμβήσομενον.

'Ράσον γάρ, φησί, συγχωροῦσι τοῖς ἀλληλούσι μὴ προορῶντες τὸν ἔσό-
10 μενον ἐκ τῆς τοιαύτης ὁμολογίας ἔλεγχον. εἰ γάρ τις εἴη δημισμένος τὸ
ἀγαθὸν φέρε εἰπεῖν οὕτως 'τὸ ποιοῦν ἀγαθούς', δέον πρῶτον δημολογίαν
ποιῆσαι τὸν ἐρωτῶντα, πότερον τὸ ἀγαθὸν δημώνυμον ἢ συνώνυμον· καὶ εἰ
μὲν λέγει δεῖ συνώνυμον, δεικνύναι δεῖ μὴ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὁ ἀποδεδο-
15 μένος ἐφαρμόζει λόγος· εἰ δὲ δημώνυμον λέγει, εὐθυνέον ὡς πεπειραμένον
τοῦ δημωνύμως λεγομένου πράγματος ἥντα δημισμὸν ἀποδιδόναι.

Τὸ δὲ ὄπότερον ἀν τῷ 'ἢ ἐτερώνυμον ἢ πολυώνυμον'.

p. 148b10 Ἐάν δὲ μὴ γενομένης ὁμολογίας φῇ τις τὸ συνώνυμον.

'Ἐάν μὴ γενομένης ὁμολογίας ὁ ἀποκρινόμενος φεύγων τὸν
ἔλεγχον τὸν ἐκ τοῦ μὴ ἐφαρμόζειν τὸν ἀποδοθέντα λόγον πᾶσι τοῖς
20 ὑπὸ τούνομα φῇ αὐτὸν μὴ συνώνυμον ἀλλ' δημώνυμον εἶναι, δεῖ,
φησί, χρῆσθαι τοιούτῳ τρόπῳ πρὸς ἔλεγχον τοῦ λεγομένου· ἐπισκο-
πεῖν εἰ δέ λόγος καὶ δέ ὅρος τούτου, ἢ οὐκ ἐφαρμόζει ὁ ἀποδεδομένος

1 καὶνὸν a	7 lemma ABDP: om. a	οὐ] οἱ B	post τὸ delevit μὴ P
7. 8 συμβεβήκες A	9 ῥάξον] μᾶλλον a	φησί a: om. ABDP	10 τοιαύτης om. a
ante δημι. add. δέ a	ώρισμένος BP	11 οὕτως φέρε εἰπεῖν D	τὸ ποιεῖν ἀγαθούς
A: τὸ πεφυκός ἀγαθούς ποιεῖν a		12 ante τὸν add. πρὸς a	post συνώνυμον add.
ἐστι a	13 δεικνύναι] δεικνύντα τὸν ἐρωτῶντα a	13. 14 ἐφαρμόζει ὁ ἀποδεδομένος D	
ἀποδιδόμενος AP	14 ἐφαρμόζοι aB	post λόγος add. ἔλεγχειν οὕτως ἐκεῖνον a	
εὐθὺς τὲ B	ώς] εἰς τὸν A	εὐθὺς τὲ B	15 πράγματος om. a
ἀποδούναι B	πειράμενον P: πειράμενον a	16 aN: om. ABDP	γενομένης BD Arist.: γηνομένης AP itemque vs. 18
aABP	17 lemma ABDP: om. a	φῆσθη B: φῆσθη D	post συνώνυμον add. δημώνυμον εἶναι
ante τοιούτῳ add. καὶ aB: τῷ P	18 ante ἐάν add. δεῖ ABDP	post τὸν δὲ a Arist. (ἐάν δὲ u)	
post ὁμολογίας add. φῆσθη a	19 τὸν ἐξ om. a	20 τοῦ δημάτος P	φῆσθη D
αὐτὸν D: αὐτὸν BP: τὸ A: τὸ συνώνυμον a	δεῖν A	21 χρῆσθαι D: χρήσασθαι	
aABP	πρὸς aBD: καὶ πρὸς A: καὶ P	22 ἐπισκοπεῖν — p. 476, 7 ἀποδεδομένον ABDP: ἐπισκοπεῖν εἰ δέ λόγος οὐτος ἐφαρμόζει καὶ πρὸς τὰ λοιπά, καὶ οὕτως ἔλεγχειν αὐτὸν ὡς τὸν συνωνύμου ὅρον δημώνυμον ἀποδέντα· καὶ γάρ ἐφαρμόζει καὶ τοῖς λοιποῖς, ἕπερ ἔλεγχον δημώνυμά εἶναι· ὃν γάρ εἰς λόγος, ταῦτα συνώνυμα. εἰ δὲ μὴ εἴη συνώνυμα, δέ παρ' ἐκεῖνον ἀποδοθεῖς λόγος ὡς συνωνύμοις (συνωνύμους a) ἀποδιδοται, καὶ οὕτως ἔλεγχησται, δεῖ πλέον (40) εἰσιν δημισμοὶ τῶν αὐτῶν εἰδῶν, ὃν τε ἀπέδωκεν ἐκεῖνος εἰπών 'ζητῶν ἔστιν οὐσία ἔμψυχος ἀλογος', καὶ δέ ὑπερεος δέν δέ ἐρωτῶν ἐπάγει, δεῖ ζητῶν ἔστιν οὐσία ἔμψυχος αἰτιθητική, καὶ aN	23 ὁρισμὸς B
		post δημισ. add. δέ AP	ἀποδεδομένος B

λόγος (δὴλον γάρ ὅτι ἔστι τις λόγος αὐτοῦ), ἐφαρμόζει καὶ τούτοις ὡν
ἔλεγε τὸν ἀποδιδόμέντα λόγον ὑρισμόν. τούτου γάρ διεγέμενος ἔσται συνώ-
νυμον δεδειγμένον τοῦτο τε κάκεῖνα, ἢ ἐλέγετο ὄμωνυμα εἶναι τούτου οὐ
ὑρισμὸν ἀποδέδωκεν, εἰ γέ ἔστιν αὐτῶν εἰς λόγος· ὃν γάρ εἰς λόγος,
ἢ ταῦτα συνώνυμα. εἰ γάρ μὴ εἴη συνώνυμα, συμβήσεται ὄμωλογουμένως
αὐτῶν πλείους εἶναι ὑρισμός, τὸν αὐτὸν τε ὃν αὐτὸς ἀποδέδωκε καὶ τὸν
ὕστερον ἀποδεδόμενον, ὃς κοινὸς εὑρηται ὃν αὐτοῖς πρὸς ἔκεινο τὸ διοκοῦν
αὐτῶν ὄμωνυμον εἶναι.

p. 148b16 Πάλιν εἰ τις ὑρισάμενος τῶν πολλαχῶς τι λεγομένων.

10 Εἴ τις, φησίν, ὑρισάμενος τι τῶν πολλαχῶς λεγομένων,
ἔπειτα ἐλεγχόμενος ὅτι μὴ πᾶσι τοῖς ὑπὸ τοῦνομα ἐφαρμόζει ὁ ἀποδε-
δομένος λόγος, μὴ λέγοι μὲν αὐτὰ ὄμωνύμως λέγεσθαι, λέγοι δὲ μηδὲ 231
τὴν ἀργὴν τὸ ὄνομα ἐφαρμόζειν τούτοις οἵς οὐδὲ ὁ ἀποδεδόμενος ὑπ'
αὐτοῦ ὑρισμός, δεῖ, φησί, πρὸς τοῦτον οὐτως λέγειν, ὅτι τοῖς μὲν ὀνόμασι
15 δεῖ χρῆσθαι ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι καὶ μὴ καίνοτορεῖν, τοῖς δὲ πράγμασιν
ἐφαρμόζειν τὰ ὀνόματα οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀλλ᾽ ὡς οἱ σοφοί· οὐ γάρ χρὴ
ὄμοιῶς τοῖς πολλοῖς οὔτε τὸν εὐτυχῆ εὐδαίμονα καλεῖν οὔτε οἰκονομικὸν 5
τὸν ἀνελεύθερον οὔτε τὸν δεινὸν φρόνιμον οὔτε τὸν τολμηρὸν ἀνδρεῖον,
ώς εἰώθασιν οἱ πολλοὶ· διατέρει δὲ ταῦτα [τῶν] οἵς κείται, ὅτι ἔκεινα μὲν
20 οἱ σπουδαῖοι οὗτοι καλοῦσι, ταῦτα δὲ οἱ ἴδιοιται ὀνομάζουσιν.

p. 148b23 Ἐάν δὲ τῶν συμπεπλεγμένων.

"Οτι ἐπὶ τῶν ὑρισμῶν τῶν συνιέτων, εἰ εἴη τὸ σύνθετον, οὐ ὑρισμὸς
ἀποδέδοται. ἐκ δύο τινῶν συγκείμενον, δεῖ ἀφελόντα ἀπὸ τοῦ δλου λόγου

1 ὅτι ἔστι] ἔστι B post αὐτοῦ add. ὃς ABP ὅν B 3 κάκεῖνο ἢ ὄμωνυμα
ἐλέγετο B οὖν AD: οὖν BP 4 ἔστιν om. D αὐτῶν B corr.: αὐτὸς P
5 ἢ BP ὄμωλογουμένους A 6 αὐτῶν D: αὐτοῦ ABP αὐτὸς AD: αὐτοῦ
BP 7 αὐτοῖς D: αὐτῷ ABP 8 αὐτῶν scripsi: αὐτῷ D: compend. ABP
9 lemma a: om. ABDP 10 εἰ τις — 12 λόγος ABDP: Νῦν πολλαχῶς φησι τὰ ὄμωνυμα,
καίτοι γε καὶ τῶν ἄλλων πολλαχῶς λεγομένων, οἷον συνωνύμων. καὶ φησίν, εἰ τις ὑρι-
σαῖτο (45) τι τῶν ὄμωνύμων, οἷον κινήσεις ἔστιν ἡ κατὰ τόπον μεταβολή, ἐπειδὴ ὁ ὥρος οὗτος
οὐκ ἐφαρμόστει πᾶσι τοῖς εἰδέσι τῆς κινήσεως (οὐ γάρ οἰκεῖος οὔτε τῇ κατεξήσει οὔτε τῇ ἀλλοιώ-
σει οὔτε ταῖς λοιπαῖς), δὴλον ὅτι ὄμωνυμόν ἔστιν. εἰ οὖν ὁ προσδιαλεγόμενος ἀπειλεγχθεῖ ὁ
καὶ τὸν ὥρον τῆς κινήσεως ἀποδούς, ἔστι δὲ δισχυρεύσμενος (δισχυρίζεται N sequentia aliter
exhibens) aN 11 ἐλεγχομένων A 12 ὄμωνύμως scripsi cf. p. 473,12: ὄμωνυμα libri
δὲ μὴ D 13 τοῦνομα P οὐδὲν A ἀποδιδόμενος D ἐπ' P 14 πρὸς τὸν
τοιοῦτον a τοῖς μὲν — 17 ὄμοιῶς τοῖς πολλοῖς aN (15 καὶ μὴ καίνοτορεῖν om. N): δεῖ τοῖς
κειμένοις ὀνόμασι κατὰ (καὶ B) τῶν πραγμάτων γρῆσθαι καὶ μὴ καίνοτορεῖν. ἔνια δὲ οὐ
λεκτέον ὄμοιῶς (οὗτος P) τοῖς πολλοῖς: οὐ (οὐ — πολλοῖς om. D) γάρ χρὴ οὔτε τοῖς
πολλοῖς ὄμοιῶς (ὄμοιῶς om. BP) ABDP 17 οὔτε prius om. B) τὸν superser. P¹
19 τῶν delevi 21 lemma a: om. ABDP 22 post οὖ add. ὁ a 23 τινῶν
om. D συγκείμενον D: συγκείμενων A: συγκείμενος ABP λόγου] τὸν λόγον A

τὸν τοῦ ἑτέρου τῶν ἐν τῷ ὄρισμῷ λόγου ἐπισκοπεῖν εἰ τὸ καταλειπόμενον 10 μέρος τοῦ ἀποδέδομένου λόγου τοῦ καταλειπομένου ἐν τῷ ὄριστῳ τῷ συνήθετῳ ὄρισμός ἐστιν· εἰ γάρ μή, οὐδὲ δῆλος ὁ λόγος εἶναι ἀν ὄρισμὸς δῆλος τοῦ συνήθετου ὄριστοι.

5 [Εἰς τὸ αὐτό. εἰ δέ τινος τῶν συμπεπλεγμένων, φησίν, ἀποδοθεὶν ὅρος, οἷον ἡτὶ ἀνθρωπος λευκός ἐστι ζῆντος λογικὸν θυγατέρων δεκτικὸν γράμματος διακριτικοῦ ὕψεως, δεῖ σκοπεῖν καὶ ἀφαιρεῖν τὸν λόγον τοῦ ἑτέρου, ἵτοι τοῦ ἑνὸς τῶν συμπεπλεγμένων, οἷον τὸ ζῆντος λογικὸν θυγατέρων· εἰ 15 οὖν καὶ ὁ λοιπός, ἐστι δὲ τὸ δεκτικὸν γράμματος διακριτικοῦ ὕψεως, ὅρος 10 ἐστὶ τοῦ λοιποῦ, διαμεριζόμενος τῷ ἀνθρώπῳ, ηγούν τοῦ λευκοῦ, δῆλον ὅτι καὶ ὁ ὄρισμὸς τοῦ δῆλου ἐσται ὄρισμός. εἰ δὲ τὸ ἀπολειφθὲν οὐκ ἐστι τῷ ἀπολειφθέντος ὄρισμός, οὐδὲ ὁ δῆλος τοῦ δῆλου. οἷον γραμμὴ πεπερασμένη εὐθεῖά ἐστι πέρας ἐπιπέδου ἔχοντος πέρατα, οὐ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς ἄκροις· δίελε τὸ συμπεπλεγμένον καὶ εἰπέ· 20 εἰ 15 τῆς πεπερασμένης γραμμῆς ὄρισμός ἐστι τὸ πέρας ἐπιπέδου ἔχοντος πέρατα (καὶ ἐστὶ τῆς μὲν γραμμῆς τὸ πέρας ἐπιπέδου· πέρας γάρ ἐπιφανείας ἡ γραμμή· τῆς δὲ πεπερασμένης τὸ ἔχοντος πέρατα), δεῖ καὶ τῆς εὐθείας ὅρον εἰναι τὸ λοιπόν, ηγούν τὸ οὐ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς ἄκροις· ἀλλ' ἐστιν ἡ ἀπειρος γραμμὴ οὕτε 25 μέσον ἔχουσα οὕτε πέρατα, ἐστι δὲ εὐθεῖα, τουτέστιν ἐστι δὲ ἐπινοῆσαι 25 εὐθείαν γραμμὴν ἀγθείσαν μῆτε μέσον ἔχουσαν μῆτε πέρατα, ἢ οὐ προσαρμόζει τὸ ἀπολειφθέν. ἵτοι τὸ οὐ τὸ μέσον τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ, ἐπεὶ οὕτε μέσα ἔχει οὕτε πέρατα· ὥστε οὐκ ἐστιν ὁ λοιπὸς ὅρος τοῦ λοιποῦ, ηγούν τὸ οὐ τὸ μέσον τοῖς ἄκροις ἐπιπροσθεῖ τῆς εὐθείας, 25 ἀλλ' οὐδὲ τὸ δῆλον τοῦ δῆλου.]

p. 148b33 "Ετι εἰ συνθέτου ὅντος τοῦ ὄριζομένου ισόχωλος.

Τὸ μὲν ισόχωλον σημαίνει τὸ ίσα μέρη ἔχον. ἐστι δὲ δὲ λέγει, διτὶ 30 ἐὰν συνθέτου τινὸς λόγους ἀποδοθῇ τοσαῦτα μέρη ἔχων, δῆλα καὶ τὸ σύνθετον ἔχει οὐ δῆλος ἀποδέδοται, οὐκ ἐστιν οὐτος ὁ λόγος ὄρισμὸς ἔκεινος.

30 ἐν γάρ τοῖς οὗτοις ἀποδέδομένοις λόγοις ἀναγκαῖον ὀνομάτων εἰς ὀνόματα

1 τῶν aD: τὸν ABP   λόγω B   2 ἀποδιδομένου D   ἐν om. aB   ὄρισμῷ P
 3 εἰ aBP: ἀν AD   δῆλος om. B: "et os compend. in ras. P²   4 συνθέτου om. P
 5—25 aN   5 εἰς τὸ αὐτό a: om. ut antecedentia N   6 λευκός om. N   δεκτὸν a
 13 οὐ Arist.: ἡς aN   14 τοῖς πέρασιν Arist. cf. p. 480,25   15 τῆς a: ἡ, ut videatur, N   17 τῆς—πεπερασμένης scripsi: τὸ—πεπερασμένον aN   20 μέσον Arist.: μέσα aN   ἐστι alterum N: om. a   21. 22 προσαρμόζειν a   26 lemma a: om. ABDP
 27 τὸ μὲν—λέγει] ισόχωλον μὲν φησι τὸν ὄρισμὸν τὸν ίσα μέρη ἔχοντα τῷ ὄριστῳ. δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν aN   τὸ ίσα — p. 478,1 γεγονέναι Suidas sub v. ισόχωλον
 ἔχειν B   ἐστιν δὲ A   28 τύνθετος a   τινὸς post λόγος transposuerunt aA:
 om. D   ante λόγος add. ὁ B   ἀπεδόθῃ AD   29 post οὐ add. ὁ a Suid.
 ὄρισμός Suid.   ἀποδέδοται D: ἀποδέδοται aABP Suid.   ἐστι Suid.   30 ἀποδιδομένοις D Suid.   ante ὀνομάτων add. τῶν a   ὀνόματος D   εἰς ὄνομα D Suid.

τὴν μεταληψίν γεγονέναι, ἐπεὶ οὐκ εἶστι καὶ τὰ ἐν τῷ ὄριστῷ καὶ τὰ ἐν τῷ λόγῳ· ἡ δὲ τοῦ ὀνόματος εἰς ὄνομα μεταληψίς οὐχ ὄρισμάς· κεῖται γάρ ὁ ὄρισμὸς λόγος εἶναι. ὑπερ οὖν ὁ τὸ ἀπλοῦν εἰς ὄνομα μεταλαβόν οὐχ 33 ὄρισται, οὕτως οὐδὲ ὁ (τοῦ) ἐκ πλειόνων ὀνομάτων ἀποδιδούς λόγον τοιούτον 5 ὡς ἔκκεστον τῶν ἐν αὐτῷ ὀνομάτων εἰς ὄνομα μεταλαβεῖν ὄρισται.

Τὸ δὲ μάλιστα μὲν πάντων, εἰ δὲ μή, τῶν πλείστων εἴπεν ως μὴ πάντων ἐξ ἀνάγκης ὀφειλόντων τῶν ἐν τῇ συνθέσει ὀνομάτων ἐν τῷ ὄρισμῷ αὐτῶν μεταλαμβάνεσθαι εἰς λόγον· ἵκανὸν γάρ ἔν τις τὸ τὰ πλείστα μεταληφθῆναι· λέγομεν γάρ συλλογισμοῦ ἀποδεικτικοῦ λόγον εἶναι 40 10 τὸν λέγοντα συλλογισμὸν “ἐξ ὀληθῆν ταῖς πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ αἰτίων τοῦ συμπεράσματος”, καίτοι τὸν συλλογισμὸν οὐχ ὄρισάμενοι. γίνεται δὲ τοῦτο ἐν οἷς ἔστι τὸ γένος τινὸς λεγόμενον γνώριμον· καὶ γάρ ὁ προειρημένος λόγος ὄρισμός, ὅτι γένος ὁ συλλογισμὸς καὶ ὡς γένος εἰληπται ἐν τῷ λόγῳ.

15   Ἐστω δὲ σαφέστερον τὸ λεγόμενον διὰ παραδείγματος. οἷον ἀνθρωπὸς λευκός ἔστι μέροψ ἀργός· ἐνταῦθα ἰσόμετρος ὁ ὄρος τῷ ὄριστῷ· καὶ 45 ἑκάτερον γάρ ἐκ δύο ὀνομάτων σύγκειται, καὶ ἀμφότερα τὰ ὀνόματα τὰ ἐν τῷ ὄριστῷ εἰς οὐκ εἶσαν ὀνόματα μετεληπται ἐν τῷ ὄρισμῷ. Ἡ τεινῶν, ὡς ὅταν γένηται μεταλλαγὴ τοῦ ἐνός· οἷον ἀνθρωπὸς λευκός ἔστι μέροψ 20 λευκός. δῆλον οὖν ὅτι ἐναλλαγῆς γενομένης ἐν τῷ ὄρῳ, ἐπεὶ οὐ πλείω ὀνόματα εἰρηται | τῶν ἐν τῷ ὄριστῷ, οὐκ ἔστιν ὄρισμὸς ὁ ἀποδιθεῖς· 232 δεῖ γάρ τὸν ὄρισμὸν πλείονα τοῦ ὄριστοῦ ὀνόματα ἔχειν ὀφειλόντα δὲ ἐν, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου· οἷον ἀνθρωπός ἔστι ζῷον λογικὸν θυγητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν.

25   [Δεῖ δὲ τὸ ὄριζόμενον πάντα μὲν τὰ ὀνόματα εἰς λόγον μεταλαβεῖν, ὡς ὅταν εἴπῃ ‘ἀνθρωπὸς λευκός ἔστι ζῷον λογικὸν θυγητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν ἔχον γρῦμα λευκόν’. Ἡ μὴ πάντων, ἀλλ’ ὅμως τῶν 5 πλείστων καὶ ἀσαφεστέρων· οἷον συλλογισμὸς ἀποδεικτικός ἔστι συλλογισμὸς “ἐν φειδείν τινῶν” καὶ τὰ ἔξης· ἐνταῦθα τὸ μὲν ‘συλλογισμός’ οὐ μετεί- 30 ληπται εἰς λόγον διὰ τὸ σαφές, τὸ δὲ ‘ἀποδεικτικός’ μετεληπται εἰς λόγον.]

Εἰ δὲ μὴ οὕτω γένοιτο μεταληψίς τῶν ὀνομάτων εἰς λόγους, ἀλλ’ ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος ἀποδούς τις ἀξιούς ὄρον εἶναι, ἔσται καὶ πᾶν ὄνομα

1 Ισον B   ἔστι om. D   καὶ prius om. P   2 εἰς ὀνόματα P   3 λόγος]
 ὄνομα B   4 τοῦ addidi   5 εἰς ὀνόματα P   6 post μὲν add. τῶν a   7 ὀφειλόντων ἐξ
 aAB   τοιούτος aΛ   5 εἰς ὀνόματα P   μεταβαλεῖν P: μεταληφθῆναι δύνασθαι a
 ὄρισται] ὄρισμός ἔσται a   6 post μὲν add. τῶν a   πάντα P   7 ὀφειλόντων ἐξ
 ἀνάγκης a   τῇ om. aΛ   8 αὐτῶν aN: αὐτοῦ BP: αὐτῷ D: compend. A
 ἵκανὸν] καὶ P   τῷ] τῷ P   9 συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸν scripsi: συλλογισμὸν ἀπο-
 δεικτικὸν libri, sed ἀποδεικτικὸν post εἶναι A   εἶναι λόγον BP   10 λέγοντα συλλογι-
 σμὸν om. a   συλλογισμὸν in συλλογισμὸν mutavit P¹   ἐξ ὀληθῆν τοτε.] Anal. post.
 12 p. 71b21, ubi post ἀμέτων additur καὶ γνωριμάτερων καὶ προτέρων   11 ὄρισμένοι B
 12 λεγόμενον ante γένος transposuit a: λεγομένου BP   13 post ὄρισμός add. ἔσταιν aΛ
 15—p. 479,2 aN   16 καὶ a: om. N   25 τὸν ὄριζόμενον in ras. N   immo πάντων
 cf. vs. 27   27 an ἦ (εἰ)?   29 ἐν φειδείν τοτε.] I 1 p. 100a25   32 ἀξιούς a, Npr.

ἀπλοῦν εἰς ἀπλοῦν μεταλλαγῆν καὶ εἰπεῖν ὅρους εἶναι, οἷον ἱμάτιον ἀντὶ τοῦ λωπίου.

"Ετι δὲ μεῖζον ἀμάρτημα, εἰ καὶ δι' ἀγνωστοτέρων ὀνομάτων τὴν μετάληψιν ποιήσαι το, οἷον ὃ ἀντὶ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου 5 βροτὸν ἀργὸν ἀποδούς· πρὸς γάρ τῷ μὴ ὠρίσθαι καὶ ἀσυνετώτερον τὸ λεγόμενον πεποίηκε.

p. 149a8 Σκοπεῖν δὲ καὶ ἐν τῇ μεταλλαγῇ τῶν ὀνομάτων.

Δεῖν φησιν ἐπισκοπεῖν καὶ τοῦτο, εἰ ἐν τῇ τῶν ὀνομάτων μεταλήψει 15 ταῦτόν ἔστι τὸ σημαντόμενον· εἰ γάρ μὴ ταῦτόν ἔστι, δῆλον ὡς καὶ κατὰ 10 τοῦτο μοχθηρὰ ἡ ἀπόδοσις, οὐ μόνον καθὸ οὐχ ὄρισταική. οἷον ἐπιστήμη θεωρητική ἔστιν ὑπόληψις θεωρητική· ἐνταῦθα ἡ ὑπόληψις οὐ ταῦτὸν σημαίνει τῇ ἐπιστήμῃ· ἡ μὲν γάρ τῶν ἀεὶ ὀνταύτως ἐγένετον καὶ ἀδίνων καὶ ἀπταίστων, ἡ δὲ ὑπόληψις τῶν πεπλανημένων καὶ μὴ ἀεὶ ὀνταύτως ἐγένετον. δεῖ δὲ ταῦτὸν σημαίνειν. εἴπερ μέλλει καὶ τὸ θλον, ηγούν 20 15 δὲ ὄρισμός, ταῦτὴν εἶναι τῷ ὄριστῳ.

p. 149a14 "Ετι εἰ θατέρου τῶν ὀνομάτων μετάληψιν ποιεύμενος.

Καὶ τοῦτό φησι δεῖν ἐν τοῖς τῶν ὀνομάτων εἰς ὄντα μεταλήψεις σκοπεῖν, εἴ τις τοῦ ἑτέρου τῶν ὀνομάτων τὴν μετάληψιν ποιεύμενος μὴ τοῦ ἀσαφοῦς ἀλλὰ τοῦ σαφοῦς εἴη πεποιημένος· δεῖ γάρ τοῦ ἀγνωστοτέρου 20 ποιεῖσθαι τὴν μετάληψιν, εἴτε ἡ διαφορὰ εἴη εἴτε τὸ γένος.

Καὶ μετὰ τὸ ἔκθενται τὸ ἄνωθεν παράδειγμα, τὸ τῆς θεωρητικῆς 25 ἐπιστήμης δηλοντί, φησί· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀνάγκη τὴν διαφορὰν ἀεὶ τοῦ γένους ἀγνωστοτέρων εἶναι· διόπερ ἐν τισιν, εἰ συμβαίνει τὴν διαφορὰν γνωριμωτέρων εἶναι τοῦ γένους, τὴν τοῦ γένους (δεῖ) εἰς ὄνομα 25 ποιήσασθαι μετάληψιν.

Εἰ δὲ μὴ εἰς ὄνομα, φησί, τοῦ ἑτέρου τῶν κειμένων ἡ μετάληψις γίνοιτο, ὡς τὸ μὲν γένος ἔστι τὸ δὲ διαφορά, ἀλλ' εἰς λόγον τε καὶ

3 δὲ οι. D post δὲ add. φησι a post ἀμάρτημα add. γίνεται a 4 ποιήσασθαι BDP: ποιήσεται A: ποιεῖτο τις a: ἐπούσατο Arist. οἷον — 6 ἀποδούς οι. AB 5 τῷ corr. B: τῷ A, Bpr. ὄριστασθαι a 6 τὸν λόγον a post λεγόμενον add. μὴ A πεποιηται P 7 lemma a: οι. ABDP 8 δεῖ P: δεῖ δέ a 8. 9 εἰ τὸ ἐν τῇ τῶν ὀνομάτων μεταλλαγῇ ληφθὲν ταῦτὸν σημαίνει τῷ ἐν τῷ ὄριστῷ ὄντα, ηγούν ισοδυναμεῖ αὐτῷ a 9 post τὸ add. σημαίνον καὶ B ἔστι alterum οι. BP δηλοντί ως κατὰ B 10 post μοχθηρὰ add. ἔστιν a οὐ — ὄριστική οι. a οἷον — 15 a: οι. ABDP 16 lemma a: οι. ABDP 17 δεῖ P εἰς ὄνομα D μετάληψιν A 19 μὴ τῆς διαφορᾶς ως ἀσαφεστέρας ἀλλὰ τοῦ γένους σαφοῦς ὄντος πεποιημένος εἴη aN 20 εἴτε ἡ — γένος οι. a ἡ et τὸ οι. P 21 — 25 aN 24 τὴν τοῦ γένους N: οι. a δεῖ addidi 26. 27 φησί — διαφορᾶ] ἡ τοῦ ὄντα μετάληψις γίνοιτο aN 27 γένοιτο P

δρισμόν, δεῖν φησι τὴν διαφορὰν μᾶλλον μεταλλαγθάνειν τοῦ γένους· οἰκειότερον γάρ ἔκάστῳ τοῦ γένους ἡ διαφορά, τοῦ δὲ σίκειστέρου τῷ πράγματι ἀναγκαῖος ὁ δρός· τὸ γάρ γένος οὐδὲν μᾶλλον τούτου ἡ ἄλλου τινὸς τῶν ὄμοιγενῶν, μῆτε διὸ μὲν τῆς διαφορᾶς τοῦτο, διὰ δὲ τοῦ 30 γένους οὐδὲν μᾶλλον τοῦτο ἡ ἄλλο τι τῶν ὄμοιγενῶν αὐτῷ· τοῦ γάρ γνωρίσαι γάριν ὁ δρισμὸς ἀποδίδοται. οἷον εἰ εἴη προκείμενον συλλογισμὸν ἀποδεικτικὸν δρίσασθαι, οὐ τὸν συλλογισμὸν ἀλλὰ τὸ ἀποδεικτικὸν [συλλογισμὸν] δριστέον· τοῦτο γάρ ζητοῦμεν ὡς ἔδιν καὶ τῶν ὑπὸ τὸν συλλογισμὸν μᾶλλον διαφέρον. τὸ δὲ ἡττον γάρ ἡ διαφορὰ 10 τοῦ γένους γνώριμον δοκεῖ μὴ ὄμοιογν εἶναι τῷ μικρῷ πρόσθεν 35 εἰρημένῳ· ἔλεγε γάρ δυνατὸν εἶναι τὴν μὲν διαφορὰν γνωρίμως ὄντομάθαι, τὸ δὲ γένος μή· διὸ καὶ ἔφη δεῖν τὸ ἀσχέστερον μεταλλαγθάνειν. ἡ εἰ καὶ τὸ ὄντομά ποτε τὸ τῆς διαφορᾶς γνωριμότερον εἴη τοῦ γένους, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πράγμα τὸ ὑπὸ τῆς διαφορᾶς δηλούμενον ἡττον γνώριμον τοῦ ὑπὸ τοῦ γένους 15 δηλούμενου· τὸν μὲν γάρ τὴν διαφορὰν γνωρίζοντα δεῖ καὶ τὸ γένος γνωρίζειν, οὐ μὴν ἐν τῇ τοῦ γένους γνώσει καὶ ἡ τῆς διαφορᾶς γνῶσις περιέγεται. 40

p. 149a29 Εἰ δὲ τῆς διαφορᾶς.

Πάλιν δεῖν φησιν, ὅταν μεταληφθῇ ἡ διαφορὰ εἰς λόγον, σκοπεῖν εἰ ὁ ἀποδειμένος λόγος τῆς διαφορᾶς καὶ ἄλλω τινὶ ἐφαρμόζει· διὸ γάρ ἡ 20 καὶ ἄλλω τινὶ ἐφαρμόζων, οὐκ ἔσται ὄρισμὸς τῆς μετειλημένης διαφορᾶς· δεῖ γάρ τὸν δρόν ἔδιν εἶναι τούτου οὐ ἔστι καὶ πρὸς μηδὲν ἄλλο κοινόν. οὐ μόνον δὲ ἀμαρτάνει ὁ ἀποδιδόντος τοῦ ὡς διαφορᾶς κειμένου 25 λόγον τὸν καὶ ἄλλους ἐφαρμόζοντα, ἀλλὰ καὶ μὴ παντὶ ἐφαρμόζῃ τῷ οὐδὲποδέδοται, καὶ οὕτως ἡμάρτηται. ὁ γάρ γραμμῆς εὐθείας λέγων δρόν 30 γραμμήν, ης “τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς πέρασιν”, ἀμαρτάνει, διτούροις ἐφαρμόζει· διὸ λόγος οὗτος καὶ τῇ ἀπείρῳ γραμμῇ εὐθείᾳ· οὕτε γάρ μέσον

1 δεῖ P τὴν διαφοράν φησι δεῖν α τοῦ γένους—4 ὄμοιγενῶν] ἡ τὸ γένος· οἰκειότερα γάρ 2 ἔκάστῳ scripsi: ἔκάστου BDP: compend. A τοῦ prius om. BP δὲ addidi 3 δ om. D τούτων P post ἡ add. τοῦ AD 5 ἄλλο τι aBP: τοῦ (om. A) ἄλλου τινὸς AD ὄμοιογενῶν aP αὐτοῦ B τοῦ—6 ἀποδίδοται om. a 6 ἀποδέδοται BP προσκείμενον AP 7 post συλλογισμὸν alterum add. ἀπλῶς a τὸ scripsi cf. p. 478,30: τὸν libri 8 συλλογισμὸν delevi post γάρ add. καὶ B καὶ πρὸς B τῶν aAD: τὸν BP: fort. τοῦ εἶναι 9 διαφέρον D: διαφερόμενον aBP: διαφορὰν (comp.) A ἡττον iterat P 10 γνώριμον τοῦ γένους B γνώριμος a 10. 11 τὸ—εἰρημένον P¹, corr. P² 11 δυνατὸν om. D εἶναι a: om. ABDP δύναμέεθαι aBP 12 ἔφην B τὸ alterum om. P σαφέστερον aA καὶ om. B 13 τοῦ γένους εἴη aA 14. 15 τὸ—δηλούμενον P 14 τοῦ γένους] τῆς διαφορᾶς D 16 ἡ—γνῶσις] διαφορὰ a 17 lemma a: om. ABDP 18 Πάλιν a: om. ABDP δεῖν aD: δεῖ ABP λόγος a 19 ἀποδιδόμενος D 20 ἔσται BP: ἔστιν ὁ aAD 21 post καὶ add. μὴ BDP 22 διαφορᾶς aP: διαφορὰν B: διαφορὰ D: compend. obscurum A 23 ἐφαρμόζει A et, ut videtur, Ppr. 24 γραμμὴν BP λέγων B 25 γραμμὴ a τὸ μέσον Arist. cf. p. 477,14 sq.: τὰ μέσα libri ἐπιπροσθεῖ A: ἐπιπροσθεῖ D 26 ὁ λόγος οὗτος a: om. ABDP γραμμὴ om. P: γραμμῆς εὐθείᾳ om. D

αὐτῇ οὔτε πέρας ἔχει.

233

p. 149a35 Εἰ δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέσον ἔχον, διοριστέον.

Εἰ δὲ λέγεται πολλαχῶς τὸ μέσον, διοριστέον τὸ πᾶς ἔχον λέγεται, τὸ καὶ ὄμοιῶς ἐπὶ τε μεγεθῶν καὶ ἀριθμῶν λέγεσθαι, καὶ οὕτως 5 ἐπιτιμητέον ὡς χωρὶς διορισμοῦ εἰρηκότι τὸ διορισμοῦ δεόμενον· δεῖ γάρ ἐπὶ τῆς τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἀποδῆσεως διαρίζεσθαι, κατὰ τί τῶν σημανιομένων τὴν ἀπόδοσιν ποιεῖται τις. Η̄ οὖν συλλογιστέον καὶ δεικτέον 10 θετι οὐχ ὥρισατο ὁ οὕτως ἀποδιδούς τῷ καὶ ἄλλοις ἐφαρμόζειν τὸν ἀποδο- 5 θέντα λόγον, η̄ ἐπιτιμητέον θετι μὴ καλῶς ἔλαβεν ὀδιορίστως· οὐ γάρ 10 περιττόν ἔστι τὸ ἔχον μέσον ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ μονάδα μέσην ἔχον, ὡς ὁ πέντε· μεταξὺ γάρ τῶν δύο καὶ δύο ἔστι μονάς.

p. 149a38 Πάλιν εἰ οὖ μὲν τὸν λόγον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὅρος τὸ τί ἦν εἰναι σημαίνει ἔκαστου, δεῖ, φησίν, ἐπιβλέπειν, εἰ τὸ μὲν ὄριστὸν τῶν ὄντων ἔστι, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ὄρισμοῦ σημανιομένον 10 15 μὴ τῶν ὄντων. εἰ γάρ τοῦτο, δῆλον ὡς οὐκ ἀν εἴη ὄρισμὸς τοῦ προκειμένου ὁ ἀποδεδομένος λόγος· οὐ γάρ οἶόν τέ τινος τῶν ὄντων τὸ τί ἦν εἰναι, οὐ ἔστιν δὲ ὁ ὅρος δηλωτικός, μὴ ὅν εἰναι.

Τὸ δὲ ἔκκειμενον παράδειγμα σαφὲς ὅν δείκνυσι τὴν τοῦ τόπου δύναμιν.

20 p. 149b4 Ἔτι θσοι μὴ διαιτοῦσιν ἐν τοῖς πρός τι.

Αμαρτάνουσι δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ὄριζεσθαι τι τῶν πρός τι μὴ διαιτοῦντες μηδὲ διορίζοντες πρὸς δὲ λέγεται τῶν ὑπὸ τὸ κοινὸν τοῦτο δέ ὄριζονται· 15

1 αὐτὴ libri post ἔχει add. ἀλλ' οὐδὲ ἐπιπροσθεῖται κατὰ τινα μέρη ὑπὸ τῶν μεταξὺ α 2—6 ἀποδῆσεως] ἐπειδὴ δὲ τὸ μέσον ἔχον τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἔστιν (ἐπὶ τε γάρ ἀριθμῶν καὶ μεγεθῶν), ἐπὶ τῶν ἀποδῆσεων τῶν πολλαχῶς λεγομένων δεῖ α [μέσον] μὲν ΑΡ 3 εἰ δὲ — διοριστέον Δ: om. ABR τὸ πᾶς om. P 4 λέγεται scripsi: λέγεσθαι libri καὶ (μὴ add. BD) ὄμοιώς BDP: om. A: ἐπειδὲ θοκεῖ ὄμοιώς comicio καὶ tertium] γέ A 6 τῆς om. A ἀποδῆσεων A post διορίζεσθαι add. εἰ P 7 οὖν οὐδὲ ΑΡ 8 καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοις Α: ἐφαρμόζειν καὶ ἄλλοις α 9 ἀδιορίστως] ἐπειδὲ διοριστῶς τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο α 10 post ἀλλὰ add. καὶ α μέσην ἔχον αΑΒ: inv. ord. D: μέσον ἔχον P ως—11 μονάς αΡ: om. ABD 12 lemma αΡ: om. ABD 13 ἔκαστου σημαίνει B ἐπιβλέπειν om. P 14 δὲ μὲν ὄρισμὸς α ἔστι] εἰναι P τοῦ ὄριστοῦ B post σημανιομένον add. τουτέστι τὸ ὄριστὸν α 16 δὲ ἀποδεδομένος λόγος om. P οὐδὲ B 17 ὁ αΡ: om. ABD ante μὴ add. τὸ A ὣν D 18. 19 a: om. ABDP 20 lemma a: om. ABDP 21 post δὲ add. φησι a 22 μηδὲν A ὄριζοντες BD τῶν BDP: τὸν A: τὸ a δὲ alterum om. AP

ἐπεὶ γάρ πᾶν πρός τι τὸ εἶναι ἔχει ἐν τῇ πρός ἄλλο σχέσει καὶ ἔστι τοῦτο, πρός δὲ ἔκαστον τῶν πρός τι τὸ εἶναι ἔχει, ὥρισμένον, ὥσπερ καὶ αὐτὸς πρός ἐκεῖνο τὸ εἶναι ἔχον, εἰ ἀποδίδους τις ὅρον τῶν πρός τι πρός ἄλλο ἀποδιήτη, δὲ κοινὸν ὃν περιέχει καὶ τὸ πρός δὲ ὥρισμένως λέγεται τοῦτο, οὗ 5 τὸν ὥρισμὸν ἀποδίδωσιν, ἢ ἄλλο ἔστιν αὐτοῦ, παντάπασιν ἀμαρτάνει. καὶ 20 ψεύδεται ἢ ἐπί τι ἢ ἀπλῶς· ἐπί τι μέν, ἀνὴρ ἢ τὸ πρός δὲ ἀποδέδωκεν αὐτὴν κοινόν τε καὶ ἐν αὐτῷ περιέχον πρός δὲ ἴδιως τοῦτο λέγεται· ἀπλῶς δέ, ἀνὴρ παντάπασιν ἄλλο. δὲ μὲν γάρ ἵατρικὴν ὥρισμένος ἐπιστήμην ὅντος ἐπί τι ἀμαρτάνει τῷ ὑπὸ τὸ ὃν εἶναι καὶ ταῦτα ὡν ἔστιν ἢ 10 ἵατρικὴ ἐπιστήμη· οὐ γάρ πάντα τὰ ὃντα ἀλλὰ τινὰ ἐπισταται ἢ ἵατρική· τὸ γάρ ὃν ἀλγήθεις καὶ κατὰ τῶν ὑγεινῶν καὶ νοσωδῶν, ὃν ἔστιν ἢ ἵατρικὴ 25 ἐπιστήμη. ἢ δύναται τὸ κοινὸν καὶ μὴ ὥμωνυμον εἶναι ὡς τὸ ὃν, ἀλλὰ συνώνυμον τοῦ πρός δὲ τὸ προκείμενον λέγεται· οἷον ἐὰν γεωμετρίαν τις ὥριζόμενος εἴπῃ ἐπιστήμην ἐπιστητοῦ ἢ ὑποληπτοῦ· ἐπιστητὰ γάρ καὶ 15 ὑποληπτὰ καὶ τὰ ὡν ἔστιν ἢ γεωμετρία ἐπιστήμη. ἀπλῶς δὲ ἀμαρτάνει δὲ τὴν ἵατρικὴν λέγων ἐπιστήμην ἀρτίου καὶ περιττοῦ· παντάπασι γάρ ταῦτα ἔτερα τῶν ἵατρικῶν. παραδείγματος δὲ χάριν, ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι τίς 30 μέν ἔστιν ὁ ἐπί τι φεύδομενος, τίς δὲ δὲ ἀπλῶς ἐπὶ τῆς ἵατρικῆς, εἴπε τὸ εἰ μὲν γάρ μηδενὸς τῶν ὅντων ἢ ἵατρικὴ ἐπιστήμη, οἷσν λέγων 20 τῷ εἰ μὲν γάρ μὴ εἴη ὑπὸ τὸ ἀποδέδομένον ταῦτα ὡν ἔστιν ἐπιστήμη ἢ ἵατρική, ἀπλῶς ἔψευσται, εἰ δὲ εἴη, ἐπί τι, ἐπεὶ πᾶσα ἐπιστήμη ὅντος ἔστιν'.

p. 149b8 Δεῖ γάρ παντός, εἴπερ καθ' αὐτὸν καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός.

25 Δεῖ γάρ παντὸς ὅντος τὴν ἵατρικὴν ἐπιστήμην εἶναι, εἰ εἴη δρυθῶς 25 ἀποδέδομένος ὁ ὥρος καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός· κατὰ συμβεβηκός γάρ ὅντος, ἐπεὶ συμβέβηκε τοῖς ὑγεινοῖς οὖσιν εἶναι, οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ καθ'

2 ἔχει τὸ εἶναι αἱ 3 ἀποδιῶ D post τι add. καὶ AD autē ἄλλο add.
 δ a 4 ἀποδίη post τι transposuit B: ἀποδών D ὥρισμένον D 6 ἢ alterum
 superscr. B post ἀπλῶς add. καὶ καθόλου a, superscr. καθόλου B 7 αὐτῶν A
 αὐτῷ scripsi: αὐτῶν BDP: τούτῳ aA fort. τοῦτο πρὸς δὲ ἴδιως cf. vv. 1. 4 8 ἀν
 παντάπασιν ἄλλο BD: ἀν παντάπασιν ἀμαρτάνει ἄλλο P: καὶ (ἀν add. A) παντάπασιν ἀμαρ-
 τάνει καὶ (ἢ a) ψεύδεται, ἐὰν (ἐὰν om. A) ἄλλο aA 9 τῷ aAP (ῷ in ras. P²): τὸ B:
 τῶν D ἢ om. P 10 ἐπιστήμη ἵατρικὴ BP οὐ — ἐπιστήμη (12) om. A
 ἢ] ὡς D 11 ἀλγήθως D 12 ἢ fort. delendum cf. Ind. Asyndeton ὡς τὸ
 δὲν superscr. D 13 τοῦ] τῷ a προσκείμενον A: κείμενον BD ἀν BP
 14 εἴποι P 15 ἐπιληπτὰ A: περιληπτὰ B τὰ AD: om. aBP ἔστιν] ἔστι
 καὶ a 17 post ἵατρικῶν add. λόγων AD δὲ] γάρ BP 18 ἔστιν om. BP
 ἐπί τι post φεύδομενος transposuit a: om. AP 19 ἢ om. P(AB) 21 ἢ aB: om.
 ADP 23 lemma om. aB εἴπερ — συμβεβηκός post 25 ὅντος habet B, post εἶναι a
 25 ὅντος post ἐπιστήμην transposuit a 26 ὁ ἀποδέδομένος D 26. 27 γάρ ὅντος
 om. D 27 εἶναι superscr. D

αύτό. δεῖ δὲ ἔκαστον τῶν πρός τι πρὸς ὃ λέγεται καθ' αὐτὸν ἀποδιδόναι· πάντα γάρ τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται· ὡς γάρ η ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, οὗτως καὶ τὸ ἐπιστητόν πρὸς ἐπιστήμην· τὰ δὲ μὴ καθ' αὐτὰ ἀποδεδόμενα ἄλλὰ πρὸς κοινότερον καὶ κατὰ συμβεβηκός οὐκ 40
5 ἀντιστρέψει.

[Καὶ ἔτι δὲ σαφέστερον περὶ τούτου ἐροῦμεν. εἰ μὲν γάρ ἀπέδωκεν ὅτι οὐδενὸς τῶν ὄντων ἐπιστήμη ἐστίν η ἱατρική, παντελῶς ἔψευσται· εἰ δὲ τινὸς μέν ἐστιν, οἷον τοῦ ὑγιεινοῦ, τινὸς δὲ μή, οἷον τοῦ νοσώδους, ἐπὶ τῷ δεῖ γάρ παντός. τοῦ ὑπ’ αὐτὴν δηλονότι, ἤγρουν καὶ ἀμφοῖν, τοῦ τε 10 νοσώδους καὶ ὑγιεινοῦ, τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην εἶναι, εἴπερ καθ' αὐτὸν ἀπεδίθη πρὸς τὸ ὃν καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός, καὶ μὴ κατὰ τινὸς 45 μὲν ἀληθεύειν κατὰ τινὸς δὲ οὐ. οὐκ ὀφείλει οὖν καθολικώτερον εἶναι τοῦ πρὸς ὃ λέγεται· ὡς γάρ η ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητὸν λέγεται καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἔδει καὶ τὴν ἱατρικὴν ὥρισμένως πρός τι λέγεσθαι· εἰ γάρ μὴ 15 εἴη καθολικώτερον ἄλλο ἔξιστον, εἴη δὲ καὶ ἀντιστρέφον· νῦν δὲ οὐ δυνατὸν ἀντιστρέψει καὶ | εἰπεῖν ‘πᾶν ὃν ἐπιστητόν τῇ ἱατρικῇ ἐστί·’ τὸ 234 γάρ ὃν ἐπιστητόν αὐτῇ ἐστιν, οἷον ὑγιεινὸν καὶ νοσῶδες. διὰ τοῦτο γάρ εἰργεν διτε εἰπερ καθ' αὐτὸν καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός ἀπέδωκε τὴν ἐπιστήμην πρὸς τὸ ὃν· τὰ γάρ καθ' αὐτὸν λεγόμενα πρός τι καὶ ἀντι-20 στρέφουσι πρὸς ἄλληλα, τὰ δὲ μὴ καθ' αὐτὸν ἄλλα κατὰ συμβεβηκός, τουτέστι πρός τι κοινότερον ἀποδιδόμενα οὐκ ἀντιστρέψει.] 5

“Οτι δὲ οὐ δεῖ κατὰ συμβεβηκός τὴν ἀπόδοσιν τῶν πρός τι ποιεῖσθαι δεικνύς προσέθηκε πρῶτον μέν. ὅτι εἰ οὕτως ἀποδοίη τις, συμβήσεται ἔκαστον τῶν πρός τι μὴ πρὸς ἐν λέγεσθαι· ἄλλα πρὸς πλείσινα κατὰ τοῦτον τὸ λόγιον. ὕσπερ γάρ τι τῷ ὅπνῳ συμβέβηκεν ὅντι εἶναι, οὕτως οὐδὲν κωλύει αὐτῷ συμβεβηκέναι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ λευκὸν καὶ ἄλλα μαρία· καὶ δὲ πρὸς ἔκαστον δὴ τούτων ἀποδιδόντας τὴν ἐπιστήμην ἡ 10 τὴν ἱατρικὴν ἔσται καλῶς ἀποδεδωκάς, εἰ γε δεῖ κατὰ συμβεβηκός ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδοσιν τῶν πρός τι. τοῦτο οὖν ἀτοπον, καὶ ἔτι τὸ μὴ 30 γίνεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀπόδοσει τὸν ἀποδιδόμενον δρον ἴδιον τοῦ οὐ ἀποδιδοται· καίτοι δεῖ ἴδιον τοῦτο τὸν ὥρισμὸν ἔχειν· ἴδιόν τε γάρ δεῖ αὐτὸν εἶναι καὶ δηλοῦν τὸ τι ἦν εἶναι οὐ ἐστιν. οὐ γάρ μόνον κατὰ 15 τῆς ἱατρικῆς ἀληθεύει τὸ ἐπιστήμην αὐτὴν εἶναι ὄντος, ἄλλα καὶ <κατὰ>

1 αὐτό scripsi: αὐτά libri καὶ pro altero πρὸς P 3 post πρὸς prius add. τὸ aB
οὕτως καὶ τὸ aB: οὕτως ADP 4 αὐτὸν aABP ἀποδιδόμενα AD
6—21 aN 17 αὐτῇ a: αὐτῆς N 23 προσετίθετο a πρῶτον μὲν] καὶ τοῦτον
τὸν τόπον, λέγων α ἀποδοίη τις scripsi: ἀπόδω τις ABDP: ἀποδοθεὶη τι a 24 τῶν
πρὸς τι ante συμβήσεται transposuit a 25 τοῦτον BDP: τόνδε aA 27 δῆ] οὖν a
ἢ] καὶ a 28 καλῶς ἔσται a εἰ γε—29 πρὸς τι] εἴτε δώσομεν ὅτι ὁ κατὰ συμβεβηκός
ἀποδιδόλις δριθῶς ἀποδέωτιν a 30 ὥρισμὸν ἴδιον D: inv. ord. A τοῦ om. A
31 ἀποδέοται ABD καὶ τῇ B τοῦτον A 31. 32 αὐτὸν δεῖ A 32 οὐ γάρ
μόνον — p. 484, 1 λεγόμενον] ἔτι οὖν φησι καὶ τοῦτο ἀδόνατον, τὸ εἶναι ιδίον τοῦ ὥριστον τὸν οὕτως
ἀποδιδέντα λόγιον. οὐ γάρ μόνον η ἱατρική ἐπιστήμη τοῦ ὄντος λεχθήσεται, ἄλλα καὶ ἀπλῶς
ἐκάστη τῶν ἐπιστημῶν πρὸς τὸ ὃν ἀποδοθήσεται a 33 αὐτῆς A κατὰ addidi
31*

πάσης ἄλλης ἐπιστήμης ἔστι κυρίως λεγόμενον, εἴ γε πᾶσα ἐπιστήμη ὅντος τινῆς ἔστιν· εἰ δὲ πάσῃ ἀρμόζει, οὐδεμιᾶς ἀν εἶναι.

p. 149b19 Οὐ γάρ μόνον ἡ λατρικὴ ἄλλα καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν αἱ πολλαῖ.

5 Τοῦτο ἡ ἀπλούστερον εἴρηκεν, ἡ δὲ δοκεῖ καὶ ἡ σοφιστικὴ ἐπιστήμη τις οὖσα περὶ τὸ μὴ ὃν εἶναι, ὡς ἐν τῷ Σοφιστῇ τοῦ Πλάτωνος δέδειχται. 20

p. 149b24 Ἐνίστε δὲ ὁρίζονται.

Οἱ ὁρίζομενοί τε καὶ τὸν λόγον ἀποδιδόντες οὐχ ἀπλῶς τοῦ πράγματος ἄλλα τοῦ εὗ ἔχοντος ἡ τετελεσμένου οὐδὲ ἀντοὶ ἀν εἰν ὁρίζομενοι καλῶς· 10 οὐ γάρ ἐπὶ πάντων τῶν πραγμάτων ἡ οὐσία ἐν τῷ εὗ κεῖται. ἐφ' ὧν οὖν μὴ σύμφυτον τὸ εὗ ἀλλ' ἔξωθεν παραγίνεται ὡς καὶ πρὸ τοῦ εὗ δύνασθαι τὸ πρᾶγμα εἶναι, ἐπὶ τούτων οὐκ ὀρθῶς τὸ εὗ εἰς τὸν ὁρισμὸν παραλαμ- 25 βάνουσι· μέρος γάρ αὐτοῦ ἀλλ' οὐ τὸ θλον ὁρίζονται. οὐ γάρ μόνος ἀνθρωπος ὁ σπουδαῖς, οὐδὲ οἰκία μόνη ἡ σπουδαία, ἀλλ' οὐδὲ πάλις μόνη 15 ἡ εὔνομουμένη· ἀλλ' οὐδὲ ἡ πρᾶξις οὐδὲ ἡ διάθεσις ἡ ὑπόληψις μετὰ τοῦ εἶναι τὸ εὗ ἔχουσι. διὸ ἐπὶ πάντων τούτων ἔτερος ὁ τοῦ πράγματος δῆρος καὶ ἄλλος ὁ τοῦ εὗ ἔχοντος. ὥργτωρ γάρ οὐχὶ ὁ τὸ ἐν ἑκάστῳ πιθανὸν θεωρῶν καὶ μηδὲν παραλείπων, ἀλλὰ καν παραλείπη τινὰ τῶν 30 ἐνδεχομένων πρὸς τὸ προκείμενον πιθανῶν, βούληται δὲ πᾶν τὸ πιθανὸν 20 εὑρίσκειν τε καὶ παρέχεσθαι· εἰσὶ γάρ τινες καὶ ἐν τοῖς ἐπιστήμαις καὶ ταῖς τέχναις ἀτελέστεροι. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κακιῶν ὁ μὲν ἐφ' ἑκάστου προστιθεὶς τῇ βούλήσει τὴν ἐνέργειαν τὸν τέλειον ὁρίζεται, ὁ δὲ τῇ προαιρέσει ἀρκούμενος τὸν τὴν ἔξιν ἔχοντα· ἀδικος γάρ οὐχ ὁ προαιρούμενος τε καὶ πράττων τὰ ἀδικα, ἀλλ' ὁ τέλειος ἐν ἀδικίᾳ· ἀδικος 35 25 δὲ καὶ ὁ μόνον προαιρούμενος.

2 εἰ] ὁ D ιδιαὶ aP 3 ἡ[om.] AD ἄλλων] αὐτῶν a 6 fort. εἶναι—
οὖσα μὴ ὃν scripsi: inv. ord. aBDP: μὴ ὃν μὴ A σοφιστικῶ A 7 lemma a:
om. ABDP 8. 9 σφάλλονται δ' ἐντοῦ καὶ οἱ μὴ ὁρίζομενοι καθ' αὐτὸν τὸ πρᾶγμα,
ἄλλα τὸ πρᾶγμα εὗ ἔχον ἡ τετελεσμένον, ζητοῦν οἱ τὸ τέλος καὶ τὴν ἔξιν τοῦ πράγματος καὶ
διαταρθόθη τινὶ ἀπὸ ἀσκήσεως καὶ μελέτης ὁρίζομενοι a 8 τε AP: τι BD
9 post ἡ add. τοῦ A αὐτὸν A post εἰν add. οἱ D 10 τῷ] τοῖς B

11 π γίνεται P: πως γίνεται B post καὶ add. ὁ A πρὸς aP 12. 13 παραλαμβάνε-
ται a: compend. A 13 ὁρίζονται B: ὁρίζεται aADP 14 ὁ a: om. ABDP
ἡ a: om. ABDP 15 εὔνομουμένη A ἀλλ' AD: om. aBP (διά)θεσις ἡ ἡ initio
paginae P³ 17 ἔτερος D οὐχ αA 18 παραλείπη a: παραλείποι B: παραλείπη
ADP 19 ἐνδεχομένων αλλ': ἐνδέξων BP προσκείμενον A: κείμενον D
πιθανῶν a: πιθανὸν ABDP (ανόν P³) βούληται a: βούλεται ABDP 20 τινες]
τι D 21 ante τοῖς add. ἐν aA ἀτελέστεροι B: ἀτελέστεραι aLP: ἀτελέστερον D
post κακιῶν add. καὶ a 22 post ἐνέργειαν add. καὶ B 23 οὐχ] ὅ, τε τέλειος ἐν
ἀδικίᾳ a 24 τε om. D ἀλλ'—25 δὲ om. a 25 post καὶ add. εἰ P

p. 149 b 31 Πάλιν σὲ τὸ δι' αὐτὸν αἱρετόν.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν οὐσίαν ἑκάστου καὶ ἐν φῷ τὸ εἶναι αὐτῷ ἔστι σημαίνει, ἐν τῷ δὲ αὐτῷ αἵρετὸν ὄριζόμενος ὡς ποιητικὸν ἢ πρακτικὸν ἄλλου καὶ διὰ τοῦτο αἵρετὸν ἢ ὅλως δὲ ἄλλο αἵρετὸν δῆλον ὡς οὐκέτι εἰσται· οὐ γάρ τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος δηλοῖ διὰ τὸν λόγον. εἰ δὲ καὶ ἔστι τινὰ δὲ αὐτῷ αἵρετὰ καὶ δὲ ἄλλα, οὐδὲν ἡττον, φησίν, ἀμφατάνει 40 ὁ τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ χείρονος ὄριζόμενος. ἔκαστον γάρ κατὰ τὸ βέλτιον τῶν ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ ὥρισμὸς τοῦ τοιούτου εἶναι ἑκάστου ἔστι δηλωτικός. οὐ γρὴ δὲ ὑπολαμβάνειν μαχόμενα λέγειν αὐτὸν, πρὸ δὲ λέγειν μὲν εἰπόντα μηδὲν δεῖν τὸν ὥριζόμενον ἀπὸ τοῦ εὖ ἔχοντος τῶν ἐν αὐτῷ ὥρισται, νῦν δὲ λέγοντα ἑκάστου τὴν οὐσίαν κατὰ τὸ βέλτιστον εἶναι τῶν ἐν αὐτῷ. ἐν οἷς μὲν γάρ πᾶσιν ἀμφω ἔστι, καὶ τὸ βέλτιστον καὶ τὸ ἡττον τοιοῦτον, ὃσπερ ἐν τοῖς προειρημένοις τοιούτοις· τοιούτοις δὲ τοῖς 45 ἄλλοις, τούτων τὸ εἶναι ἐν τῷ βελτίστῳ τῶν ἐν αὐτοῖς· οὐδὲ τὸ βέλτιον μηδὲ τοιούτοις εἶστιν ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ ἔξωθεν αὐτῶν τοῦτο προσγίνεται ἐκ τινος ἐπιμελείας, τούτων οὐκέτι τὸ εἶναι ἐν τῷ βελτίστῳ, δια τὴν ἀρχὴν μηδὲ πᾶσιν ἔστιν. εἴτε καὶ ἡ ἐπιγείρσας κατὰ τὸ ἐνδοξὸν γίνεται.

235

p. 150a1 Σκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τινος ὄρισμὸν ἀποδιδούς.

Σκοπεῖν δὲ δεῖ, φησί, καὶ εἰ τινος ὄριστου, οὐκον οἰκίας, ἀποδοὺς ὄρισμὸν
20 ὠρίσατο ὅτι οἰκία ἐστὶ τάδε, ηγουν λίθοι καὶ ἔντα, ἢ ἐκ τούτων, ηγουν
ὅτι δικαιοσύνη ἐστὶν ἐξ ἀνδρίας καὶ σωφροσύνης ἡ οἰκία ἐκ λίθων καὶ
ἔντων, ἢ τόδε μετὰ τοῦτο, ὅτι δικαιοσύνη ἐστὶν σωφροσύνη μετὰ
ἀνδρίας ἡ οἰκία σκέπη μετὰ λίθων καὶ ἔντων. εἰ μὲν γάρ τάδε, συμ-
βήσεται, ὅτι εἰ δύο τινὲς τύχοιεν καὶ ὁ μὲν σώφρων ἐστὶν ὁ δὲ ἀνδρεῖος,
25 καὶ τοῖς δυσὶ τὴν δικαιοσύνην ὑπάρχειν καὶ μηδενὶ αὐτῶν ἀνὰ μέρος· ὁ
γάρ εἰς ὁ καὶ σώφρων οὐκ ἀν ῥήμειν δίκαιοις· δύο γάρ ἦν ἡ δικαιοσύνη,
σωφροσύνη καὶ ἀνδρία. δύο γάρ δύτων ἀνθρώπων ὁ μὲν ἔχει τὴν σωφρο-
σύνην, ὁ δὲ τὴν ἀνδρίαν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀμφότεροι δίκαιοι ἔσονται
καὶ οὐδέπερος, καὶ οὐχ ὁ εἰς μόνον ὁ ἔχων τὴν ἀνδρίαν δίκαιος κλημήσεται¹⁰
30 ποτε, ἐπεὶ ἀμφότεροι οἱ δύο ἔχουσι τὴν δικαιοσύνην, ἔκαστος δὲ ἀνὰ

1 lemma a: om. ABDP 2 ó om. A ἐκάστου om. B αὐτοῦ P ἔστι om.
 aA 3 αὐτὸς BP¹ (corr. P²) ὡς] καὶ A ᾧ] καὶ a 4 ὅλως (ὅπωσδεν Arist.,
 ὅλως οὖν B)] ἀλλως B ὡς] ὄτι BP 6 αὐτὰ ABP¹ (corr. P²) post αὐτὰ add.
 τε a post καὶ alterum add. οὐ D 10 τὸν ἐν AD 11 τῶν om. A: τοῦ P
 12 μὲν om., sed post πᾶσιν add. μὴ BP 13 καθ'—14 αὐτοῖς] τοῖς τε δι' αὐτὰ αἱρέτοις
 οὖσι καὶ δι' ἔτερα, τούτων τὸ εἶναι δι' αὐτὰ βέλτιον τοῦ δι' ἔτερα α καθ'— τοῖς
 ἄλλοις (τὸ ἀλλ' οἷς BP)] requiritur τοῖς καὶ καθ' αὐτὰ αἱρέτοις οὖσιν καὶ ἄλλων γάριν
 14 τῷ βέλτιον BDP: αὐτῷ βέλτιόνα A 15 προσγίνεσθαι B 16 τὸ εἶναι οὐκέτι a
 δὲ B: ὅτε aADP μὴ δὲ AD: μηδὲ ἐν aBP, sed cf. vs. 12 17 immo ἡ ἐπι-
 γείρεσσις καὶ κατὰ τὸ ἀδοξον 18—p. 486,24 aN 23 οἰκία a: om. N 26 an εἰ
 καὶ? cf. ad p. 488,23 οὐκ ἀν ρήματι N: οὐ κριθεῖν a

μέρος τὴν δικαιοσύνην οὐκ ἔχει. ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄτοπον συμβαίνει, φησίν,
ἀπὸ τοῦ ἴδια μὲν ἔνα τούτων μὴ ἔχειν τὴν δικαιοσύνην μήτε καλεῖσθαι
δίκαιον, ἀλλ' ὅμου τοὺς δύο ἔχειν αὐτὴν καὶ ὑρίζεσθαι δικαιόντας, διὰ τὸ ἐπ'
ἄλλων συμβαίνειν τὸ τοιοῦτον (τριῶν γάρ τινων ὁμοῦ ἔχόντων νόμισμα
5 ἐν τοῖς μὲν τρισὶν ὑπάρξει ὅμοῦ τὸ νόμισμα ἐν, ἴδιᾳ δὲ ἀνὰ μέρος ἐνὶ 15
ἐκάστῳ οὐγῇ ὑπάρξει), ἀλλ' οὖν τοῦτο, τὸ ὑπάρχειν τοῖς ὅμοις ἐναντίως
τὸ τε δίκαιον καὶ ἀδίκον, δόξειν ἀν παντάπαισιν ἄτοπον εἶναι. ἀντίκειται
γάρ τῇ δικαιοσύνῃ ἡ ἀδικία, τῇ δὲ σωφροσύνῃ ἡ ἀκολασία, τῇ δὲ δειλίᾳ
ἡ ἀνδρία· εἰ οὖν ἡ δικαιοσύνη ἐστὶν ἀνδρία καὶ σωφροσύνη, εἴη ἀν
10 ἡ ἀδικία δειλία καὶ ἀκολασία· διὸ καὶ συμβαίνει τὰ ἐναντία ὑπάρχειν
ἀντίς, εἰ δὲ μὲν αὐτῶν σώφρων ἐστὶν καὶ δειλίς (οὐκ ἔστι γάρ ἀνδρίς), 20
δὲ ἀνδρεῖς καὶ ἀκολαστοι· οὐ γάρ σώφρων. καὶ διὸ τοῦτο καὶ ἀμφό-
τεροι ἔξουσι δικαιοσύνην καὶ ἀδικίαν, εἰπερ δικαιοσύνη ἐστὶ σωφροσύνη
μετὰ ἀνδρίας καὶ διὰ τοῦτο ἀδικία ἀκολασία μετὰ δειλίας. καθόλου οὖν,
15 φησίν, ὅσα ἔστιν ἐπιχειροῦντα δεικνύειν μὴ ταῦτα εἶναι τὸ δῆλον καὶ
τὰ μέρη, πάντα χρήσιμά εἰσι πρὸς τὸ νῦν εἰρημένον· οἷον ὅτι
δικαιοσύνη ἐστὶ τάδε, ἥππουν σωφροσύνη καὶ ἀνδρία· δὲ γάρ οὕτως ὄριζό-
25 μενος φάσκει τὰ μέρη ταῦτα εἶναι τῷ δλῳ· μέρη γάρ τῆς δικαιοσύνης ἡ
ἀνδρία καὶ ἡ σωφροσύνη. μάλιστα δὲ οἱ λόγοι οἱ δεικνύντες μὴ ταῦτα
20 εἶναι τὰ μέρη καὶ τὸ δῆλον οἰκεῖοι, ἥγουν ἀρμόδιοι, εἰσὶν ἐφ' ὅσων κατά-
δηλός ἐστιν ἡ σύνθεσις τῶν μερῶν· δῆλοι γάρ ἐκ τῶνδες, ὅτι εἰ
λίθοι καὶ ἔκλα εἰσίν, οὐκ ἀνάγκη καὶ οἰκίαν εἶναι· ὥστε, εἰ τῶν μερῶν
ὄντων ἐνδέχεται τὸ δῆλον μὴ εἶναι, οὐ ταῦτα ἀν εἴη τῷ δλῳ τὰ μέρη. 30
οὗτος δὲ ὁ τόπος χρήσιμος ἐπὶ μόνων τῶν ἀνομοιομερῶν.

25 p. 150a22 Εἰ δὲ μὴ ταῦτα ἀλλὰ τὸ ἐκ τῶν μερῶν ἔφησεν εἶναι
τὸ ὄριζόμενον.

Εἰ δέ τις, φησίν, ὄριζόμενος μὴ τὰ μέρη εἶπε τὸ δῆλον εἶναι ἀλλὰ
τὸ ἐκ τῶν μερῶν γινόμενον, οἷον τὴν οἰκίαν οὐ λίθους καὶ πλίνθους
ἀλλ' ἐκ λίθων καὶ πλίνθων, πρῶτον μὲν ἀξιοῖ δεῖν ἐπισκοπεῖν, εἰ ἐκ
30 τοιούτων ὠρίσατο τις εἶναι ἐξ ὧν οὐκ οἶντας τε συντιθεμένων ἐν τι
γίνεσθαι, ἔνδος ὄντος τοῦ ὄριστοῦ. ἔντα γάρ τοιαῦτά ἐστιν ὡς μὴ 35
δύνασθαι ἐξ αὐτῶν γενέσθαι τι ἐν, οἷον γραμμὴ καὶ ἀριθμὸς καὶ δλῶς
τὰ συμβεβηκότα. δὲ γάρ ἐκ τοιούτων τινὸς τὸ εἶναι λέγων καὶ ὄριζόμενος

2 fortasse μηδὲ

3 post διὰ τὸ add. καὶ Arist.

11 an σώφρων ⟨ῶν⟩ ἐστι;

14 (ἢ) δικία — δειλίας in ras. N

15 ἔστιν ex Arist. scripsi: εἰσὶν aN

25 lemma

om. a

τὸ BP Arist.: τὰ AD

ἐκ τούτων Arist.

27 φήσει B

28 γιγνό-

μενον P

καὶ πλίνθους]

οὐ πλήθους A

30 τούτων a

fort. τις ⟨τὸ⟩ cf.

vs. 33 τι aDP:

τε AB

30. 31 γίνεσθαι ἔντι B

31 τῶ δριτῶ B

γάρ aBP:

δὲ AD post γάρ add. τούτων B

32 γίνεσθαι B

ἔν] ἀν A

μὴ pro altero καὶ A

δλῶς AD: δλα aBP

33 ἐκβεβηκότα A

τοιούτου P

τὸ εἶναι τινὸς a

δῆλον ὡς οὐχ ὄρίζεται· διὸ ὁ λέγων τὴν λευκότητα ἐκ πυρὸς καὶ χρώματος οὐχ ὄρίζεται.

p. 150a26 "Ετι εἰ τὸ μὲν ὠρισμένον.

"Ετι, φησί, δεῖ καὶ τοῦτο σκοπεῖν, εἰ τὸ μὲν ὄριστόν, οὖ τὸν ὄρισμὸν 5 ἀποδίδωσιν, ἐν ἑνὶ τινὶ ἐστιν ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίνεσθαι, τὰ δὲ ἐξ ὧν 40 αὐτὸς ὀρίσκει εἶναι, μὴ ἐγ τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἀλλ’ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ. δῆλον γάρ δι τοῦτο οὐχ ὄριζεται ὁ οὗτος ἀποδίδούς· ἐν ᾧ γάρ τὸ ἔκ τινων συγκείμενον ἐστιν, δῆλον δι τὸν τούτῳ δεῖ εἶναι καὶ τὰ ἐξ ὧν τοῦτο σύγκειται. οἷον φρόνησίς ἐστιν ἐξ ἀνδρίας καὶ σωφροσύνης. ἀλλ’ η μὲν 10 φρόνησις ἐστὶ τῷ λογιστικῷ, ἀνδρία δὲ καὶ σωφροσύνη η μὲν ἐν τῷ θυμικῷ η δὲ ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ· δῆλον οὖν δι τοῦτο οὐκ ἀν εἴη ἐκ 45 τούτων η φρόνησις· ἐν οἷς γάρ ἐμφαίνονται τὰ μέρη, ἐν ἐκείνοις καὶ τὸ δῆλον ἐμφαίνεσθαι δεῖ. ὅστε οὐκ ἐν τῷ πρώτῳ τῷ λογιστικῷ συμβαίνει τὴν φρόνησιν ἐμφαίνεσθαι, ἀλλ’ ἐν ἄλλοις πλείσιοι, τῷ τε θυμικῷ καὶ τῷ 15 ἐπιθυμητικῷ.

"Ο δὲ προστίθησιν, ἐστίν· ἀλλ’ εἰ ἐκάτερον, ἐξ ὧν ἀποδέδωκεν εἶναι | τὸ προκείμενον, ἐν ἑνὶ πρώτῳ τῷ αὐτῷ ἐστιν, ἐκεῖνά τε καὶ τὸ ὅλον τὸ 236 ἐκ τούτων, διπερ ἐστὶ τὸ προκείμενον, οὖ τὸν ὄρισμὸν ἀποδίδωσι, μὴ μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν ἄλλῳ τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ, οὐδὲ οὗτος ἀν 20 εἴη ὀρισμένος· ἐν ᾧ γάρ τὸ δῆλον, ἐν ἐκείνῳ καὶ τὰ μέρη δοκεῖ εἶναι. οἷον εἴ τις ὀρίσαιτο τὴν ἀρετὴν ἐξ ἀνδρίας, σωφροσύνης καὶ φρονήσεως· ἔνθα μὲν γάρ τὸ δῆλον ἐμφαίνεται, γῆγουν η ἀρετή (ἐμφαίνεται δὲ ἐν τῇ 5 ψυχῇ), ἐν ταύτῃ καὶ τὰ μέρη ἐμφαίνονται· ἀλλ’ ἐκαστὸν τῶν τοιωτῶν μερῶν τῆς ἀρετῆς ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ μέρει τῆς ψυχῆς ἐμφαίνονται, καὶ 25 οὐκ ἐν τῷ δῆλῳ ἐκαστὸν· μέρη γάρ τῆς ψυχῆς τὸ λογιστικόν, τὸ θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν.

1 ὡς aAD: δι το BP post ὄριζεται add. οἷον σῦμα ἐστιν ἐκ γραμμῶν καὶ ἀριθμῶν συγκείμενος α 2 οὐχ] οὐδὲ, sed post διὸ, a 3 lemma a: om. ABDP
4 δεῖν aA τὸ om. A 5 ἐν prius om. D ἐν alterum superser. B
6 αὐτὸ ex αὐτὸς, ut videtur, corr. P² post πρώτῳ add. εἰσὶν a post καὶ
ἄλλῳ add. οἷον—σωφροσύνης aN, quae verba in vs. 9 transposui 7 γάρ prius BDP:
καὶ aA post ὄριζεται add. τὴν φρόνησιν a ὁ om. AB τινῶν BDP:
τούτων aA 8 post συγκείμενον add. γῆγουν η φρόνησις a δῆλον δι το om. a
ἐν τούτῳ BDP: ἐν ἐκείνῳ a: ἐκ τινῶν A δὴ P εἶναι aJ: om. ABP
τοῦτο] η φρόνησις a 9 οἷον—15 aN 16 ὁ—ἐστιν BDP: εἰ δὲ καὶ τὰ μέρη καὶ
τὸ δῆλον lemma a: om. A ἀλλ’ εἰ AD: ἀλλ’ BP: εἰ δὲ a post ἐκάτερον add.
φησὶν a 17 προσκείμενον A ἐν om. B τῷ αὐτῷ BP, Dpr.: τὸ αὐτό A,
Deorr.: om. a εἰσὶν a ἐκείνῳ B τε aAD: δὲ BP καὶ om. B
19 ἐν prius om. A μέρει a: om. ABDP τὸ δὲ ἐν ἄλλῳ om. B οὗτος a
20 post ἐκείνῳ add. δεῖ a δοκεῖ om. aP 21—26 aN 23 ἐμφαίνονται N cf.
vs. 12: ἐμφαίνεται a

p. 150a33 Πάλιν εἰ τῷ δλῳ συμφθείρεται τὰ μέρη.

'Επεὶ τῶν μερῶν φθειρομένων ἀνάγκη συμφθείρεσθαι τὸ δλον, τοῦ δὲ δλου φθαρέντος οὐκ ἀνάγκη καὶ τὰ μέρη φθείρεσθαι, εἰ τις ἔχ τινάν τι δρίσαιτο ὡς φθειρομένου τοῦ δλου συμφθείρεσθαι τὰ μέρη ἐξ ὧν 5 ὥρισται τὸ δλον, δῆλον ὅτι οὐ καλῶς ώριστο. Οὕτως ἀν ἀμαρτάνοι ὁ τὸ μὲν σῶμα ὑρισάμενος τὸ ἐξ ἐπίπεδων συνεστῶς ἢ τὸ ἐπίπεδον τὸ ἐκ γραμμῶν ἢ τὴν γραμμὴν (τὸ) ἐκ στιγμῶν· οὔτε γάρ τὸ σῶμα ἐξ ἐπίπεδων, διότι συμφθείρεται τῷ σώματι τὸ ἐπίπεδον, οὔτε τὸ ἐπίπεδον ἐκ γραμμῶν, 15 οὔτε ἡ γραμμὴ ἐκ στιγμῶν. διὸ τοῦτο οὐδὲ ἐκ τῶν εἰδῶν οἰνά τε λέγειν 10 τὸ γένος εἶναι, εἰ συναναιρεῖται αὐτῷ, οὐδὲ ἐκ περιττῶν καὶ ἀρτίων τὸν ἀριθμόν.

"Η εἰ τὸ μὲν δλον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἔστιν, τὰ δὲ μέρη οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν. ἔδει γάρ καὶ ταῦτα ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι, εἰπερ μέρη τοῦ δλου ἐτύγχανον. ἀδύνατον γάρ τῶν μερῶν μὴ ὄντων ἢ ἀγαθῶν 15 ἢ κακῶν τι ἐκ τούτων συγκείμενον ἀγαθὸν ἢ κακὸν εἶναι. ἢ πάλιν εἰ 20 τὰ μέρη ἀγαθὸν ἢ κακά, τὸ δὲ δλον οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν. δῆλον γάρ ὅτι οὐκ ἐκ τοιούτων μερῶν τὸ τοιούτον σύγκειται· ἢ γάρ ἀν καὶ αὐτὸ τὸ δλον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἦν, εἴ γε ἐκ τῶν τοιούτων μερῶν ἦν.

p. 150b1 "Η εἰ μᾶλλον μὲν θάτερον ἀγαθὸν ἢ θάτερον κακόν.

20 Ἐπεὶ δικεῖ τὸ συγκείμενον ἐκ τινῶν, ὃν τὸ μὲν μᾶλλον ἔστι τὸ δὲ ἡττον, τῷ μᾶλλον τοιούτῳ ἀκολουθεῖν, ἀν ὑριζόμενός τις ἀποδῷ τι συγκείμενον ἐξ ἀγαθῶν καὶ κακοῦ, ὃν τὸ ἀγαθὸν μᾶλλον ἔστιν ἀγαθὸν ἢ τὸ 25 κακὸν κακόν, ὃ μή ἔστι μᾶλλον ἀγαθόν, οὐτος οὐχ ὑρίσται. εἰπὼν δὲ ταῦτα ἔνστασιν πρὸς τὰ εἰρημένα φέρει, λέγων ὅτι μὴ ἀνάγκη τὸ 25 ἐξ ἀγαθῶν συγκείμενον πάντας ἀγαθὸν εἶναι μήτε τὸ ἐκ κακῶν κακόν, ὃ

1 τὰ μέρη οι. a 2 post ἐπεὶ add. δὲ καὶ a: καὶ A συμφθειρομένων B
ante τὸ add. καὶ a 3 συμφθείρεσθαι a: ἐφθάρμα Arist. εἴ a: ἐάν ABDP
ἔχ τινάν—4 τὰ μέρη] φησίν ώριστο τι ἐκ τοιούτων μερῶν ἢ φθειρομένου τοῦ δλου ἀνάγκη
καὶ ταῦτα συμφθείρεσθαι a 3. 4 ἔχ τινος διωρίσαιτο A 5 post οὗτως add.
οὖν a ἀμαρτάνοι ἀν a: ἀμαρτάνει B 6 μὲν οι. BD συνεστῶς οι. A post
συνεστῶς add. συμφθείρεται γάρ τῷ σώματι τὰ ἐπίπεδα a τὸ (ante ἐκ) οι. a
7 τὴν γραμμὴν a: inv. ord. ABDP τὸ prius addidi 8 post σώματι add. δὲ A
9 post διὰ add. δὲ BP 10 εἰ οι., post συναναιρεῖται add. γάρ a 12—18 aN
12 μὲν οι. a 19 ἢ (ante εἰ) οι. a θάτερον prius οι. B ἀγαθὸν—κακόν
οι. a ἢ θάτερον κακόν D Arist.: ἢ κακὸν θάτερον A: θάτερον δὲ κακόν BP 20 δν
οι. P ἔστι post δῶν transposuerunt aA 21 τὸ—τοιοῦτον BP τις] τί A
τι] τὸ B 22 ἀγαθὸν alterum οι. A 23 κακὸν alterum οι. A δὲ ABDP: δὲ
δὲ δὲ a: fort. εἰ cf. ad p. 485, 26 post ἀγαθὸν add. ὑρίσται a οὗτως AP³
ώρισται BP 23. 24 ταῦτ' εἰπὼν ἔνστασιν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις a 25 ἐξ ἀγαθοῦ
BP τὸ οι. B κακῶν aB: κακὸν A: κακοῦ BP ante δ add. καὶ P

ἥξιον ὁ πρὸ τούτου τόπος. ἂλλ' οὐδὲ τὸ ἐκ τοῦ μᾶλλον ἀγαθοῦ μᾶλλον
ἀγαθὸν ἀνάγκη ἡ τὸ ἐκ τοῦ μᾶλλον κακοῦ μᾶλλον κακόν. ἐπὶ μὲν γάρ τῶν
καθ' αὐτὰ καὶ ἀπλῶς ὅντων ἀκολουθοί ἔν τὰ εἰρημένα· εἰ δέ τινα 30
ώς ποιητικὰ ἀγαθοῦ λαμβανοίτο, οὐκέτι ἀκολουθεῖν ἀνάγκη τὰ εἰρη-
τὸ μέντι· πολλὰ γάρ καθ' αὐτὰ μὴ ὅντα ποιητικὰ ἀγαθοῦ ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα
μῆτει τούτῳ ποιεῖ. ἡ μέντοι ἀρετὴ καθ' αὐτὴν οὖσα ἀγαθὴ τοιιάτη μένει
καὶ ἐν τῇ μετ' ἄλλου συνθέσει· τοῦ μὲν γάρ καθ' αὐτὸς ὅντος ἀγαθοῦ
ἀνάγκη καὶ τὰ μέρη ἀγαθὸν εἶναι. ὄμοιος καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ. τὸ ὄμοιος καὶ
τὰ ποιητικὰ τινῶν ἡ κακά ἔστιν ἡ ἀγαθὴ ἡ οὐδέτερα, δεῖ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν
10 γινόμενα τοιαῦτα εἶναι. καὶ δείκνυσσι τούτῳ οὕτως ἔχον ἐπὶ τῶν φαρμάκων 35
τῶν τε ὑγείας ποιητικῶν καὶ τῶν δηλητηρίων. καὶ γάρ οὐκ ὅντα καθ'
αὐτά τινα ὑγειεινὰ ἀλλὰ καὶ τούναντίον δηλητήρια, μιχθέντα ἀλλήλοις
ὑγείας ποιητικῶν τὸ ἐξ αὐτῶν ποιεῖ· καὶ πάλιν οὐκ ὅντα τινὰ δηλητήρια
κατ' ιδίαν ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμα, μιχθέντα ἀλλήλοις ποιεῖ τὸ ἐξ αὐτῶν
15 δηλητήριον.

p. 150b 14 Πάλιν εἰ ἐκ βελτίονος καὶ γείρονος ὅν.

40

'Εάν τι λεγόμενον ἐκ βελτίονος καὶ γείρονος μὴ ἡ τοῦ μὲν βελτίο-
νος γείρον τοῦ δὲ γείρονος βέλτιον, οὐκ ἀν δεύτερως ἐκ τούτων εἶναι
λέγοιτο· τὸ γάρ ἐκ τοιούτων συγκειμένον μέσον γίνεται ἔκατέρου αὐτῶν
20 ἀκράτου λαμβανομένου. διὰ τὴν μῆτιν τοῦ ἐναντίου ἔκατέρου αὐτῶν φέρουν
τὰ δεύτερα. διὰ τοῦτο οὖν ἡ ἐγχράτεια συγκειμένη ἐκ τε ὀρθοῦ λογισμοῦ
καὶ φαύλης ἐπιθυμίας τῆς μὲν φαύλης ἐπιθυμίας ἔστι βελτίων, γείρων δὲ 45
τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ. καὶ πρὸς τοῦτο δὲ τὴν αὐτὴν ἐνστασιν φέρει ἦν καὶ
πρὸς τὰ πρότερα. ἐπὶ γάρ τῶν καθ' αὐτὰ ἀγαθῶν καὶ κακῶν ἀληθῆ εἶναι
25 τὸν λόγον [οὐχ] ἀπλῶς· εἰ γάρ τι εἴη συγκειμένον ἐξ ἀπλῶς ἀγαθοῦ καὶ
ἀπλῶς κακοῦ, μεταξὺ τὸ συγκειμένον ἔσται, εἰ ἔκατερον ἐκείνων ἐν τῇ
συνίστεσσι σώζοιτο. ἐπὶ δὲ | τῶν ὡς ποιητικῶν ἀγαθῶν οὐκέτι τοῦτο 237

1 οὖσ' ἐκ μᾶλλον B   2 ἡ—κακόν a: om. ABDP   3 αὐτὸς a
ἀκολούθως A: ἀκολουθεῖν a   4 post ἀγαθοῦ add. ἡ κακοῦ a   5 ἀκολουθεῖν A
6 συμβεῖ A   7 γάρ om. A: οὖν a   8 ὄμοιος καὶ τὰ (fortasse ὅστε οὐκ εἰ τὰ)—10 εἶναι]
τῶν δὲ ποιητικῶν, οὐκ ἀνάγκη ὅντων ἀγαθῶν ἡ κακῶν, εἶναι καὶ τὸ ἐκ τούτων ἡ ἀγαθὸν
ἡ κακόν a   9 οὐδέτερον A   καὶ BP: om. A: οὖν καὶ D   10 τὸ—γινόμενον
τοιούτων BP   11 τῶν δηλητηρίων BDP: μὴ
τοιούτων aA   12 ὑγειεινά τινα a   13 τινὰ οὐκ ὅντα aA   16 post ἐκ add. τοῦ D
οὗ om. aA   17 ante ἐάν add. πάλιν aA   post τι add. φησὶ a   λέγωμεν BP
ἡ a: ἔστι ABD: ἔστι δὲ P   19 τοιούτων] στοιχείων B   γίνεται μέσον BP
ἔκατέρον A   20 post μῆτιν eras. ἔκατέρου αὐτῶν P   τῶν ἐναντίων a   21 διὰ
τοῦτο οὖν BDP: διὰ aA   ἡ ἐγχράτεια D   συγκειμένη a: συγκειμένον ABD: συγκει-
μένος D   22 τῆς—ἐπιθυμίας post βελτίων superscr. B   23 τούτους B: τούτοις P
ἥνπερ a   24 πρότερον a: compend. D   καλῶν B   25 οὐχ deleui   26 κακοῦ
ἀπλῶς B   μεταξὺ τὸ συγκειμένον scripsi: τὸ μεταξὺ τῶν συγκειμένων libri   εἰ
om. P   27 ἀγαθοῦ D   τοῦτο om. A

ἀναγκη· ταῦτα γάρ ἐν τῇ πρὸς ἀλληλα συνθέσει ἀλλάσσεται, ώς ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων προεῖπεν, ώς μηδὲν κωλύει τὸ ἐξ ἀμφοῖν καὶ βέλτιον ἔκατέρου καὶ χειρὸν γίνεσθαι.

p. 150^b 19 "Ετι εἰ συνώνυμον τὸ δλον θατέρῳ.

Οὐδὲ τὸ οὗτόν φησιν ὑρίζεσθαι τὸν λέγοντα τι ἔχ τινων εἶναι, ὃν ἐν τι τῷ δλῳ τῷ ἐκ πάντων ἐστὶ συνώνυμον. οἷον ἀρετή ἐστιν ἀνδρία, δικαιο- 5 σύνη καὶ φρόνησις· ἔκαστον γάρ τούτων ἀρετὴ λέγεται συνωνύμως τῷ δλῳ. οὐ δεῖ οὖν τὸ δλον συνώνυμον εἶναι τοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ τῶν συλλαβῶν· ἔκαστη γάρ τῶν συλλαβῶν οὐκ ἐστὶ συνώνυμος τοῖς συντι- 10 θεῖσιν αὐτὴν στοιχείοις.

p. 150^b 22 "Ετι εἰ μὴ εἰρηκε τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως.

Οὐδ' ἔκεινόν φησιν ὑρίζεσθαι τὸν λέγοντα μόνον ἔχ τινων συγκεισθαι δό δρίζεται, μηκέτι δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς συνθέσεως προστιθέντα· οὐ 10 γάρ αὐταρκες πρὸς δῆλωσιν τῆς οὐσίας τῆς ἐκ τινων συγκειμένης ἡ τῶν 15 ἐξ ὃν σύγκειται ἀπόδοσις, ἀν μὴ καὶ δό τρόπος τῆς συνθέσεως αὐτῶν ἦν τῷ λόγῳ προσκείμενος· τὸ γάρ οὕτως ἐκ τούτων συγκειμένον ἔκάστου τῶν συνθέτων οὐσία. δῆλον δὲ τὸ εἰρημένον ἐπὶ οἰκίας καὶ συλλαβῆς· οὔτε γάρ ἡ οἰκία ἀπλῶς λίθοι καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα, ἀλλ' ἡ τούτων ποιὰ 15 τάξις, οὔτε ἡ συλλαβὴ στοιχεῖα, ἀλλ' ἡ τούτων ποιὰ σύνθεσις.

20 p. 150^b 27 Εἰ δὲ τόδε μετὰ τοῦδε ἀποδέδωκεν.

Εἴ τις ὁρισμόν τινος εἴη ἀποδέωκώς τόδε μετὰ τοῦδε, οὐδέν τινος τοῦτον διαφέρειν τοῦ λέγοντος τάδε τινὰ εἶναι ἢ τὸ ἐκ τούτων. ὁ γάρ λέγων τὸ οἰνόμελι οἴνον μετὰ μέλιτος ὅμοιον λέγει τῷ λέγοντι τὸ οἰνόμελι εἶναι οἴνον καὶ μέλι ἢ τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος. ὄποτέρῳ δ' ἀν τούτων ἦν ταῦτὸν τὸ λεγόμενον, τοῖς αὐτοῖς τόποις πρὸς τὴν ἀνασκευὴν χρηστέον, οἷς 20

τινῶν			
2 κωλύει Α	3 καὶ χειρὸν ἔκατέρου αΔ	5 ἐκ τούτων Β	6 τῷ δλῳ οι. Α
τῷ alterum aAP: τὸ BD	συνώνυμόν ἐστιν α	οἷον — 10 aN	9 ὄμώνυμος Ν
11 μὴ] μὲν Α	θέσεως D	12 ante οὐδὲ add. ἀλλ' α	οὐδὲ — 13 συνθέσεως
om. B	μόνον DP: μᾶλλον Λ: μὲν α	13 συν superser. D	προστιθέντα BP
9 _τ			
et post δὲ D: ἐκτι A: ἐκτιθέμενον α	14 τῶν—συγκειμένων α	16 post τούτων	
add. καὶ D	17 ante οὐσίᾳ add. ἡ Arist. (om. C)	18 ἀπλῶς οι. Α	καὶ ξύλα
om. A	τούτων BDP: πάντων αΛ	19 ποιὰ om. D	20 ἀπέδωκεν B(η): om. α
21 εἰ τις] καὶ εἰ τις δέ φησιν α	22 τοῦτον scripsi: τοῦτο libri	23. 24 οἴνον εἶναι B	διαφέρον Α
23 οἴνον—οἰνόμελι om. B	τῷ λέγοντι] ώς εἰ ἔλεγε α	25 ταῦτὸ Α	
24 ἡ—μέλιτος om. A	όποτέρῳ DP: οποτέρων B: οπότερον αΑ	post λεγόμενον add. διὸ καὶ α	πρὸς τὴν ἀνασκευὴν BDP: τῆς
ἀνασκευῆς αΑ	τόποις αὐτοῖς α	τόποις αὐτοῖς α	ἀνασκευῆς αΑ

καὶ ἡρόντων τοὺς ἐκεῖ ὑριζομένους παραδέσιους πρότερον. παραδέσιοι δὲ καὶ ιδίους τινὰς τόπους πρὸς τὴν ταινίην τῶν ὅρων ἀπόδοσιν.

p. 150b32 Ἐτι διελόμενον ὁ σαχῶς λέγεται ἔτερον μεθ' ἔτερον.

Πρῶτον ἀξιοί διελόμενον ὁ σαχῶς λέγεται τόδε μετὰ τοῦδε, 5 σκοπεῖν εἰ κατὰ μηδὲν τῶν σημανομένων ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἀποδοθὲν τόδε μετὰ τοῦδε ἐστιν· οὐδὲ γάρ ἂν εἴη ὡριζομένος ὁ οὗτος ἀποδεδωκός. σημανίνει δὲ τὸ τόδε μετὰ τοῦδε ἵνα τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ τὸ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἥπατος τῷ τῷ αὐτῷ γρόνῳ εἶναι. προστίθησι δέ, διει καὶ τὰ ἀποδεδωκόντα δύνηται ἐν τῷ αὐτῷ γρόνῳ εἶναι, μή πρὸς τὸ αὐτὸν 10 ἑκάτερον λέγηται, ἵνα εἰ καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν μὲν ἀμφω λέγεται, οὐδὲν μέντοι πρὸς τὸ τὸν προκειμένου ὄριστον τέλος, οὐδὲν οὗτος ὑγιῶς φρίσται· οὔτε γάρ πρὸς ἔτερον δεῖ λέγεσθαι οὔτε πρὸς ταῦτὸν τὸ τυχόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ τέλος τὸν ὄριστον.

Ἔποδείγματα δὲ τοῦ μὲν ἐν τῷ αὐτῷ δεκτικῷ εἶναι ως ἵνα ἀρετὴ³⁰ 15 δικαιοσύνη μετὰ ἀνδρίας· ἐν γάρ τῷ αὐτῷ δεκτικῷ, τῇ ψυχῇ, καὶ ἀμφότερᾳ εἰσιν, ἵνα τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀνδρία. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τόπῳ ως σῶμα τὸ τριγῆνος διαστατὸν μετὰ ἐπιφανείας· ἐν γάρ τόπῳ ἐστὶ τὸ σῶμα, ἐν τούτῳ καὶ ἡ ἐπιφάνεια. ἐν τῷ αὐτῷ δὲ γρόνῳ ως ἀνδρία ἐστὶ τόλμα μετὰ ὑριζῆς διανοίας· ἐν γάρ γρόνῳ ἐστὶν ἡ τόλμα, ἐν τῷ αὐτῷ καὶ 20 ἡ ὄριθη διανοία. εἰ δὲ καὶ πρὸς ταῦτα τέλος, φησίν, ἵνα τόλμα καὶ ἡ³⁵ ὄριθη διανοία λέγεται, οἷον πρὸς τὰ ἴατρικὰ τυχόν (εἰδὸς γάρ ἐν οἷς ἐπάγει τομὴν ὁ ἴατρὸς τῷ τραύματι, τόλμαν ἀμα καὶ ὄριθην διανοίαν ἔχειν καὶ πρὸς ἐν τέλος ἀφορᾶν, τὸ ὑγιάσαι τὸν κάμποντα), ἀλλ' ὅμως οὐδὲν οὗτος λεγούμενος διαδεῖται ὁ ἴατρός. οὔτε γάρ ἑκάτερον τὸν μερῶν πρὸς ἄλλο⁴⁰ 25 καὶ ὅλο τέλος δεῖ λέγεσθαι, καθάπερ ἐπὶ τῆς φαύλης ἐπιθυμίας καὶ τοῦ ὄριθου λόγου, οὔτε πρὸς ταῦτα μὲν καὶ ἐν τέλος τὸ τυχόν δέ, ὥσπερ νῦν⁴⁵ εἴπομεν ταῦτὸν τέλος ἔχειν καὶ ἀμφότερα, τὸ ὑγιάσαι, ἀλλὰ πρὸς ὃ λέγεται τὸ ὄριστον· οἷον ἐπειδὴ ἡ ἀνδρία πρὸς τὸ κατορθῶσαι τὰ ἐν πολέμῳ λέγεται. πρὸς τὸ αὐτὸν τέλος δεῖ καὶ τὰ μέρη αὐτῆς ἀφορᾶν, τὴν τε τόλμαν⁵⁰ 30 καὶ τὴν ὄριθην διανοίαν.

1 πρὸς addidi   2 post καὶ add. ἐνταῦθα a   3 ιδίους a: ιδίως ABDP   τόπους
τινὰς D   τὴν αὐτὴν B   3 ὁ σαχῶς καὶ. om. a   4 post πρῶτον add. οὖν a
6 ἐστιν — τοῦδε (7) iterat A   ὠριζομένως a   7 τὸ priusum om. A (etiam in iteratis) B   ἡ prius om. D   τὸ alterum om. B   ἐν τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ BDP:
μετὰ τοῦ (τοῦ om. A) αὐτοῦ ὑποκειμένου aA   τὸ tertium add. P²   8 τὸ ἐν τῷ
αὐτῷ et εἴναι om. A   προστίθησι — 9 εἴναι om. B   9 ἀποδιδόμενα D
δύναται DP   μὴ] καὶ D   τὸ a: om. ABDP   αὐτὸν a   10 λέγηται
aD: λέγεται ABP   εἰ om. B   λέγεται aA: λέγηται P: λέγονται BD   post
μέντοι add. καὶ D   11 ὑποκειμένου P   ὠρισται ὑγιῶς D   12 οὔτε γάρ — 13 ὄριστον]
δεῖ γάρ πρὸς τὸ τέλος λέγεσθαι τοῦ ὄριστον A   14 — 30 aN   18 δὲ a: om. N
26 ταῦτὸν a   29 λέγεται N: om. a

p. 151^a 14 "Ενια δὲ τῶν οὗτως ἀποδεδομένων οὐδαμῶς ὑπὸ τὴν εἰρημένην διαιρεσιν.

Δείκνυσι καὶ ἄλλην δυναμένην ἀμαρτίαν εὑρίσκεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀποδόσει· ἔνια γάρ οὗτως ἀποδιδόμενα κατὰ τὴν λέξιν, διτι τόδε μετὰ 45 5 τοῦδε, ἄλλα τι σημαίνει καὶ οὐδὲν τῶν τοῦδε μετὰ τοῦδε σημαῖνομένων οὐδὲ τῶν ὑπὸ τὴν εἰρημένην διαιρεσιν· οὔτε γάρ σημαίνει τάδε οὔτε τὸ ἐκ τούτων οὔτε τόδε μετὰ τοῦδε, ἄλλὰ τόδε διὰ τόδε. ὁ γάρ λέγων διτι δργή ἔστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ δλιγωρεῖσθαι ἐκείνων μὲν 10 σημαίνει οὐδέν. σημαίνειν δὲ βούλεται διτι διὰ τὴν | τοιαύτην ὑπό- 238 ληψῆιν γινομένην ἡ λύπη δργή ἔστιν· εἰ δὲ βούλεται τὸ διὰ τόδε λέγεσθαι μετὰ τοῦδε, δῆλον ως ἀμαρτάνοι ἂν καὶ οὐ καλῶς ἀποδιδοίη τὸν δρόν.

p. 151^a 20 Πάλιν εἰ τὴν τούτων σύνθεσιν.

"Ετι ὁ τὸ δλον ὄριζόμενος τὴν τῶνδε, τουτέστι τῶν μερῶν, σύνθεσιν ἀμαρτάνει· οὐ γάρ ἡ τυχοῦσα σύνθεσις τὸ δλον ἔστιν, οὐδὲ ἀπόγρη τὸ 15 σύνθεσιν εἰπεῖν τὸ δλον, ἄλλὰ καὶ ποία τις προσδιοριστέον. οἷον δὲ εἰπών 'ζῷον ἔστι σύνθεσις φυχῆς καὶ σώματος·' τὸ γάρ ζῷον ως δλον τί ἔστι, μέρη δὲ αὐτοῦ ἡ φυχὴ καὶ τὸ σῶμα· δεῖ (δὴ) προσδιορίσασθαι καὶ διτι τοιάδε.

"Ετι οὐδὲ συνθέσει ταῦτὸν οὐδέτερον τῶν εἰρημένων. διτι 20 μή ἔστι τὸ ἔκ τινων συγκείμενων ἐκείνων σύνθεσις, δείκνυσιν οὗτω· πάση μὲν γάρ συνθέσει διάλυσίς τις ἔστιν ἐναγτία, τῷ δὲ δλῳ οὐδέν ἔστιν ἐναντίον.

p. 151^a 29 "Ετι εἰ ὅμοίως πιθανὸν πᾶν τὸ σύνθετον.

10

Προστίθησι τοῖς εἰρημένοις καὶ τοῦτο· εἰ ὅμοίως εῦλογον καὶ 25 πιθανὸν ἡ πᾶν τὸ σύνθετον σύνθεσιν [ἐκείνων] εἶναι ἡ μηδέν, ἐὰν

1 ἀποδιδομένων Arist. (ἀποδεδ. II) οὐδαμῶς κτλ. om. a 2 post διαιρεσιν add. ἔστι AB 3 ἀμαρτίαν δυναμένην ἀμαρτίαν P: ἀμαρτίαν δυναμένην a: ἀμαρτίαν A 4 ἀποδεδομένα A 5 τῶν τόδε P 6 οὐδὲ pro altero οὔτε aBP 7 τὸ ex Arist. p. 150a1 scripsi: τὰ libri οὐδὲ τὸ μετὰ AD διὰ scripsi cf. vv. 9. 10: καὶ aBDP: om. A 9 σημαίνειν addidi, μὲν (μὴ A) σημαίνειν, quod post 10 βούλεται addunt libri, hue referens post διτι add. ἡ D τοιαύτην ex Arist. scripsi: τοιαύτην libri 9. 10 γινομένη ἡ om. D: ἡ om. A 10 τόδε scripsi: τοῦδε D: τοῦτο AP: τοῦτο aB 11 ἀποδιδοίη D: ἀποδιδοῖς aBP 12 lemma a: om. ABDP 13 ἔστι a: διτι ABDP ὄριζόμενον A post ὄριζόμενος add. εἶναι a post τουτέστι add. τὴν D τῶν om. a 15 σύνθετον aA οἷον — 18 aN 16 γάρ N: δὲ a 17 δὴ addidi 19 ἔστι οὐδὲ] διτι δὲ οὐδὲ a: εἴσικε δὲ οὐδὲ εἶναι τὸ παράπαν Arist. 20 ante ἐκείνων add. ἡ aA σύνθετος om. B 21 post συνθέσει add. φησι a 23 πᾶν τὸ σύνθετον om. a 24 καὶ τοῦτο τοῖς εἰρημένοις a 25 ἡ prius AD: ἡ aBP post σύνθετον add. καὶ aA σύνθετον] σύνθετον D ἐκείνων ut e sequentibus illatum delevi

[γάρ] ἐν τι οὐκέθη τῶν ἔκ τινων συγκειμένων μὴ ὃν ἐκείνων σύνθεσις, οὐκ ἀλλα τι τῶν συγκειμένων ἔκ τινων σύνθεσις ἐκείνων εἴη· ἀλλὰ μὴν τὸ ζῷον συγκείμενον ὃν ἔκ τινων οὐκ ἔστιν σύνθεσις· οὐσίᾳ γάρ ἔμψυχος αἰσθητικὴ τὸ ζῷον, ἀλλ’ οὐ σύνθεσις ψυχῆς καὶ σώματος, ἐξ ὧν σύγκειται· οὐδὲ ἀλλα τάρα τῶν ἔκ τινων συγκειμένων ἐστὶ σύνθεσις· εἴη δ’ ἀνὴρ τοιαύτη δεῖξεις δι’ ὄμοιογίας ἀπὸ τῶν ὄμοιών· εἰ δὲ μὴ σύνθεσις θλως, οὐδὲ ὄποιασθν σύνθεσις εἴη ἄν.

p. 151a32 Πάλιν εἰ ὄμοιώς ἐν τινι πέφυκεν ὑπάρχειν τάναντία.

Ἐάν τι ἦ τῶν ἀλλήλοις ἐναντίων ὄμοιώς δεκτικόν, ὁ τοῦτο ὄριζό-
10 μενος διὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναντίων οὐκ ἀποδίδωσι τὸν ὄρισμὸν αὐτοῦ· συμβήσεται γάρ οὕτω τοῦ αὐτοῦ πλειόνυς ὄρισμοὺς εἶναι· ἔσται γάρ δρισμὸς τοῦ προκειμένου καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐναντίων 20 ἀποδοθεὶς λόγος, εἴ γε ὄμοιώς αὐτῶν τὸ ὄριστόν ἔστι δεκτικόν.

p. 151b3 Δεῖ δὲ καὶ ἐὰν μὴ πρὸς ὅλον ἔχῃ τις.

15 Δεῖ, φησί, τοὺς ἀσαφεῖς τῶν ὄρων αὐτὸν μεταλαμβάνειν, διορθοῦντα καὶ σχηματίζοντα αὐτούς, ὅστε οὐλοῦν τι σαφὲς πρὸς δὲ ἐπιχειρεῖν δυνη- σόμεθα. Ἡ γάρ οὕτως ἔχειν συγγωρήσουσι τὸν λόγον οἱ ἐκεῖνον ὄριζόμενοι, Ἡ εἰ μὴ συγγωρήσουσιν, αὐτοὶ σαφέστερον ὄρισθνται, δεικνύντες κατὰ τῶν 25 ὑφ' ἡμῶν λεγομένων διὰ μεταληψίν οὐ προσέσται. ὑπότερον δ’ ἀνὴρ γένη-
20 ται, εὐεπιχείρητος ἡμῶν ὁ λόγος ἔσται.

Οἶνον εἰ ἀποδοίη τις ὄρισμὸν τῆς ψυχῆς διὰ ἀριθμός ἔστιν αὐτὸς ἔσωτὸν κινῶν, δεῖ σε μεταλαμβάνειν αὐτὸν διὰ τὸ ἀσαφὲς εἰς σαφῆ καὶ τοιοῦτον, ἀφ’ οὐ δὲν ἔχοις ἐπιχείρημα, ἔγους τόπον, ἀνασκευάσκι αὐτόν.

Ἡ γάρ ἀποκρινόμενος πρὸς σὲ δέξεται τὴν τοῦ ὄρου μετάληψιν, ὡς μετε-
25 λήφθη ὑπὸ σοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν ἀνασκευὴν αὐτοῦ, Ἡ εἰ μὴ δέχεται 30 τὴν μεταληψίν, ἀνάγκην ἔχει ὑπὸ σοῦ διασαφῆσαι τὸν ἀποδοθέντα ὄρον.

1 γάρ delevi τὸ — συγκείμενον BP 2 fort. οὐδὲ cf. vs. 5 τῶν — σύνθεσις
om. D 3 μὴν μὴ a ὃν scripsi: ἔστιν a: om. ABDP οὐκ — ἔκ τινων (5)
om. D post ἔστιν add. ἄρα a post σύνθεσις add. ἐκείνων aA οὐσίᾳ — σύνθε-
σις (6) om. A 6 δ’ BP: om. aAD post ἀν add. οὖν a δεῖξεις in contextu,
σύνθεσις in mrg. D 7 ὄποιονσθν aA ἄν a: om. ABDP 8 lemma om.
AD ὑπάρχειν τάναντία om. a: ὑπάρχειν om. P 9 ἥ BP: εἴη aAD
ἀλλήλων A ὁ om. D 12 ἔσται γάρ ὄρισμὸς aA: οὐδὲν γάρ ἔστι τοῦ ὄρισμοῦ· ἔσται
ὄρισμὸς BP: οὐδὲν γάρ ὄρισμένον ἔσται D 14 lemma a: om. ABDP 15 δεῖν B
αὐτῶν B: om. a διορθοῦντα P: διαρθροῦντα P² 16 αὐτόνς a: αὐτόν ABD:
om. P 17 ἥ aAD: εἰ BP συγγωροῦσι BP fort. ἐκείνως ὄρισμενοι BP
18 σαφεστέρως A ὄριζονται BP τὸν B 19 λεγομένων aA: γενομένων BDP
μεταληψίν a: ληψίν ABDP ὑπότερον aA: διπότερος BDP 19. 20 γίνηται a
21 — p. 494, 26 aN 23 ἀνασκευάσαι αὐτόν aN: ἀνασκευαστικόν Waitz Organ. II
p. X; an <πρὸς τὸ> ἀνασκευάσαι αὐτόν? cf. p. 495, 8 24 δέξεται scripsi: δεῖξεται aN
ὅρου a: ὅλου N

ἡ δὲ μετάληψις τοῦ ὅρου γίνεται οὕτως, ὡς ἐπὶ τῷ τῆς ψυχῆς. Ήτοι εἰρηται ἀνωτέρῳ· ἔστι δὲ Ξενοκράτους. εἰπὲ οὖν, εἰ ὁ ἀριθμός, ὁ Ξενόκρατες, ἢ περιττός ἔστιν ἡ ἄρτιος, ἡ ψυχὴ ἡ ἄρτιος ἔστιν ἡ περιττός; καὶ εἰ ἄρτιος, ἡ δὲ ἔστιν ἡ σ'; εἰ δὲ περιττός, ἡ εἰς ἡ ζ'; ἡ οὖν ψυχὴ τί ἔστι. 5 δὲ ἡ σ'; καὶ ἐπει ἐκ παντὸς ἀριθμοῦ ἐκβαλλομένης μονάδος ἔτερος ἀριθμὸς 33 καταλείπεται, οἷον ἀπὸ τοῦ σ' ὁ εἰς καὶ ἀπὸ τοῦ ζ' πᾶλιν ὁ σ', τίνα ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐκβληθῆγει δεῖ ὡς ποιῆσαι ἔτερον; καὶ οὕτως ἀνατευνάσσεις καίτοι τοῦ ὄριζομένου τὴν ψυχὴν οὕτω κατὰ τοὺς Ποιητορείους ὄριζομένου. οὗτοι γάρ εἴδη ἐκάλουν τοὺς ἀριθμούς καὶ ἔλεγον ὅτι 10 ὁσπερ ὁ ἀριθμός, φέρε εἰπεῖν ὁ δέκα, ἥγητες περιορίζει τὴν διάνοιαν καὶ οὐκ ἐξ πλανᾶσθαι ταύτην περὶ τὸ ποσόν, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τὸ 40 σῶμα περιορίζει, καὶ αὐτῇ ἔστιν ἡ διδοῦσσα τῷ ζῷῳ τὰς ἀφορμὰς τῆς κινήσεως, καὶ³ δν τρόπου κινεῖται. τούτου γάριν γάρ εἶπε ‘κινῶν αὐτὸς ἔσαυτόν· αἱ γάρ κινήσεις, καὶ³ δς κινεῖται τὸ ζῷον, ἡ ψυχικαὶ εἰσιν ἡ 15 φυσικαὶ, καὶ φυσικαὶ μὲν αἱ εἰς τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω κινήσεις, ὡς ἡ τοῦ πυρὸς ἡ τοῦ λίθου, ψυχικαὶ δὲ αἱ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον προαιρετικῶς.

p. 151b12 Ἔτι καθάπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

45

Καθάπερ ἐν τοῖς συνεδρίοις, φησίν, ἐὰν ἐπεισαγγῆ νόμος τις παρά τινος, δόξῃ δὲ βελτίων τοῦ κειμένου ἐκ παλαιοῦ, ἀναιρεῖται οὗτος δὴ ὁ 20 κείμενος, τὸν αὐτὸν τρόπον γινέσθω καὶ ἐπὶ τῶν ὄρισμῶν· ὄρισμοῦ γάρ τινος ἀποδοθέντος παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, εἰσαχθήτω παρὰ σοῦ ἔτερος βελτίων, | δστις μᾶλλον δηλώσει τὴν οὖσίαν τοῦ ὄριστοῦ. δ δὴ καὶ 239 Ἀριστοτέλης ἐποίησε· κειμένου γάρ ὄρισμοῦ δτι ψυχὴ ἔστι κίνησις αὐτοκίνητος, ἐπεισήγαγεν ἔτερον, δτι “ἐντελέχεια σώματος φυσικοῦ ὄργανοιο 25 δυνάμει ζώην ἔχοντος”. τούτου γάρ δόξαντος βελτίονος ἡχυρώμη ὁ κείμενος, δτι οὐ δύνανται τοῦ αὐτοῦ δύο εἶναι ὄρισμοι.

p. 151b18 Πρὸς ἀπαντας δὲ τοὺς ὄρισμοὺς οὐκ ἐλάχιστον στοι- 5 γεῖον τὸ πρὸς ἑαυτὸν εὐστόχως ὄρισασθαι.

Οὐ μικρὰν ἔφοδον καὶ ἀφορμὴν πρὸς ἐπιχείρησιν τὴν πρὸς τοὺς 30 ὄρισμοὺς εἰναὶ φησι τὸ γεγομνάσθαι πρὸς τὸ δύνασθαι πᾶν τὸ προτιθέμενον εὐκόλως ὄριζεσθαι ἡ καὶ τοὺς καλῶς ἀποδεδομένους ἀνειληφέναι.

1 δς N: δ a 2 ἀνωτέρῳ] e. 3 p. 140b2 4 et 6 ξ N: ξ a 6 ὁ prius om. N 7 ὡς scripsi: καὶ aN ποιῆται a 19 δὴ N: δὲ a 23 κειμένου] Phaedr. e. 24 p. 245 C sq. 24 ἐντελέχεια κτλ.] De an. II 1 p. 412a27. b5 post ἐντελέχεια add. ἡ πρώτη Arist. σώματος Arist.: post ζῷην collocant aN 25 δύναμιν ζῶου N 27 ὅρους aBP(Ceu) οὐκ κτλ. om. a ἐλάχιστον] ἔλαβον Λ 28 ἑαυτὸν BP Arist.: αὐτὸν καὶ AD 29 μικροῦ Λ τὴν] π̄ (sic) Α 30 ὅρους BP post φησι add. καὶ a 31 καλῶς om. AP¹ (add. P²) ἀναλαμβάνειν a

ῶσπερ γάρ κανόνα ἔχοντες τὸν καλῶς ἀποδέδουμένου ὅρου καὶ τούτῳ παρα-
δείγματι χρώμενοι συνορᾶν δύνησόμεθα ῥῆψιν τοῦ ἀποδοθέντος ὅρου τὰ 10
ἀμαρτήματα, εἰ ἐλλιπῶς ἀποδέσσοται η̄ περιττὸν ἔχει τι προσκείμενον.
οὗτον δὲ καὶ ἐπιχειρημάτων μᾶλλον ἂν εὐπορήσαιμεν. οἷον εἰ ἀποδοθείη
ὅ 'ἄνθρωπός ἐστι ζῆψιν θυγατὴν ἀλογον', παραγθείη δὲ καὶ ἔτερος βελτίων,
τό τε ἐλλεῖπον δεῖ προστεθῆναι, τὸ λογικὸν καὶ τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
κόν, καὶ τὸ ματαίως προσκείμενον, ηγουν τὸ ἀλογον, ἐκβληθῆναι· ὥστε
τούτου γινημένου εὐπορίᾳ ἔσται ἐπιχειρημάτων πρὸς τὸ ἀνασκευάσαι αὐτόν. ΙΙ

1 ὕσπερ — 2 ῥῆψιν] καὶ ὕσπερ κανόνι γρῆσθαι καὶ παραδείγματι τινὶ ἐκ τούτων πρὸς τὴν
χρείαν. πρὸς τοῦτον γάρ σκοποῦντες καὶ παραβάλοντες (sic) τὸν ἀποδιδόμενον ῥῆψίως συνορᾶν
δύνησόμεθα α γάρ om. A 3 ἐλλειπῶς P¹, corr. P² ἀποδέσσοται P
περιττῶς α προκείμενον Bpr. 4 δὲ] γάρ α ἂν ante καὶ transposuit a
εὐπορήσαιμεν P: εὐπορήσαιμεν ABD: ἀπορήσαιμεν α οἷον — 8 aN 6 προστεθῆναι
scripsi: προσθῆναι aN

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΒΔΟΜΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

Εἰπὼν ἐν τῷ πρώτῳ ὥρικὰ εἶναι τὰ προβλήματα καὶ τὰ ἔχοντα
ζῆτησιν περὶ τοῦ εἰ ταῦτὸν τόδε τῷδε γίγνεται, καὶ κατὰ τί δείξας ἔκει, εἰ—
5 κόντως τοῖς ὥρικαῖς προβλήμασι, περὶ ὧν εἰπεῖν ἐν τῷ ἔκτῳ, συντάσσει τὰ
περὶ ταύτου καὶ τοὺς ἀρμόζοντας τόπους πρὸς τὰ τοιαῦτα ἀνασκευαστικούς.
τε καὶ κατασκευαστικούς πάραδιδώσι ἐν τούτῳ ἔβδόμῳ ὅντι τῆς πραγματείας.
χρησιμεύσουσι δὲ οὗτοι οἱ περὶ τοῦ ταῦτου τόποι εἰς τὰ ὥρικὰ προβλήματα· 25
δι’ ὧν γάρ τόπων δεικνύομεν διτά τόδε ταῦτόν ἐστι τῷδε, διὰ τῶν αὐτῶν
10 τούτων ἀποδεῖξαι δυνάμεθα διτά καὶ διδεῖ ὁ ὥρισμὸς ὁ αὐτός ἐστι τῷ ὥριστοι·
καὶ πάλιν δι’ ὧν τόπων δεικνύομεν διτά τόδε ἔτερόν ἐστι τοῦδε, διὰ τῶν
αὐτῶν πάλιν δεῖξαι δυνάμεθα διτά διδεῖ ὁ ὥρισμὸς ἔτερός ἐστι τοῦ ὥριστοι.

p. 151 b 29 Ἐλέγετο δὲ κυριώτατα.

Πολλῶν ὅντων τοῦ ταῦτου τρόπων περὶ τοῦ κατὰ τὸν κυριώτατον 30
15 τρόπον λεγομένου ταῦτοῦ δεῖ, φησίν, εἰπεῖν. ἐστι δὲ κυριώτατος τῶν
ἄλλων τρόπος ὁ περὶ τοῦ ταῦτου καὶ ἐνὸς τῷ ἀριθμῷ, διτά οἱ μὲν ἄλλοι
μετὰ προσθήκης λέγονται, οἷον ταῦτα τῷ γένει γίγνεται τῷ εἶδει, ὁ δὲ ἀπλῶς,
ζῆται καὶ γωρίς προσθήκης τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ διτά τὰ τῷ ἀριθμῷ ταῦτα

1 Άλεξάνδρου ἀφροδισιέως σχῆμα εἰς τὸ ἔβδομον τῶν τοπικῶν ἀριστοτέλους inscribunt AD, om. Ἀλεξ. ἀφρ. σχ. B, om. σχῆμα et post ἀριστ. add. ὑπόμνημα P, om. σχῆμα et ἀριστοτέλους α 3 ἐν τῷ πρώτῳ] c. 5 p. 102 a 6 sq. post πρώτῳ add. τῶν τοπικῶν α ὥριστικὰ Λ 4 εἰ aP: om. ABD καταδείξας omisso τί Λ 5 ὥριστικοις AB post συντάσσει add. καὶ B 6 τοῦ αὐτοῦ αΛ τοσαῦτα α 7 ἐν—πραγματείας om. Λ: ante παραδίδωσι transposuit a post παραδίδωσι add. τοὺς περὶ τοῦ ταῦτου, ἐπομένως τοῖς περὶ τῶν ὥρισμῶν α 8—12 aN 13—18 Ἐλέγετο—ἀριθμοῦ aN: τὸ δὲ κατὰ τὸν κυριώτατον (τὸ κυριώτερον Λ) τῶν ῥῆθέντων (τρόπον add. B) περὶ ταῦτου τρόπων (τρόπου Λ: τόπου D: om. B) εἰπεῖν, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄλλως ὅντα ταῦτα μετὰ προσθήκης λέγεται, ἀπλῶς δὲ τὰ τῷ (τὰ τῷ Λ: τῷ D: ταῦτα BP, à supra add. P) ἀριθμῷ ΛBDP 18 post ταῦτα add. ἐστι Λ

καὶ κατὰ τὰ ἄλλα σημανόμενα τοῦ ταῦτου ἔστιν ἀλλήλοις, οὐκέτι δὲ ἐκεῖνα καὶ κατὰ τοῦτο. ποιεῖται δὲ περὶ τῶν κατ’ ἀριθμὸν ταῦτην τὸν λόγον, ²⁵ καίτοι πλεονάχως λεγούμενο τοῦ ταῦτου, ὅτι καὶ ὁ ὄρισμὸς τῷ ὄριστῷ οὗτῳ ταῦτον· οὐ γάρ τῷ γένει οὔτε τῷ εἰδῆσι. μέρος δὲ τῶν ὄρικῶν ³⁰ 5 προβλημάτων καὶ τὰ περὶ τοῦ ταῦτου. δηλούντι ταῦτα ὅσα κοινωνίαν ἔχει πρὸς τοὺς ὄρισμούς, ἔτι περὶ μὲν τῶν τῷ γένει ταῦτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς τὸ γένος τόπων ἔστιν ἐπιγειρεῖν· δι’ ὧν γάρ κατασκευάζεται καὶ δείκνυται τόπων ἄλλο ἄλλου γένος ὃν, διὰ τούτων καὶ διὰ ἄλλο ἄλλῳ ταῦτον ἔστι ⁴⁰ τῷ γένει δείκνυται. ὅταν γάρ τι ἀμφοτέρων δειγμῆ γένος κοινόν, γίνεται ¹⁰ 10 δεδειγμένον ὅτι τὰ προκείμενα ταῦτα ἀλλήλοις ἔστιν κατὰ γένος, ὡς καὶ αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ πρώτῳ. ἄλλα καὶ εἰ τὰ εἰδίκα προβλήματα ὑπὸ τὰ γένη ἔστιν ὥσπερ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν, εἴη δὲ καὶ τὰ κατ’ εἰδος ταῦτα ἐκ τῶν πρὸς τὸ γένος τόπων δεικνύμενα καὶ αὐτά. διὸ εἰκότως ⁴⁵ 15 περὶ τῶν κατ’ ἀριθμὸν ταῦτῶν ἐνταῦθι τὴν ζήτησιν ποιεῖται. καὶ πρῶτον ²⁰ 15 τόπου ἐκτιθησιν ὅτι τὸ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ καὶ κατασκευάζεται | καὶ ἀνα- 240 σκευάζεται ἔκ τε τῶν πτώσεων καὶ τῶν συστοίχων καὶ τῶν ἀντικειμένων. ὡς γάρ ἔχει ἐν πρὸς ἐν κατὰ τὸ ταῦτα ἦ τέτερον τῶν κατὰ τὰς πτώσεις καὶ τὰς συστοίχας, οὕτω καὶ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς ἄλληλα . ἔχει· ἄλλα καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῖς αὐτοῖς τὰ αὐτὰ καὶ τὰ τοῖς ἔτεροις ²⁵ 20 ἔτερα καθ’ ὄποιανοῦν τῶν ἀντιθέσεων.

p. 151b36 Πάλιν ἐκ τῶν ποιητικῶν καὶ φθαρτικῶν.

5

Πάλιν, φησίν, ἐκ τῶν ποιητικῶν καὶ φθαρτικῶν· ὅσα γάρ ἀπλῶς ταῦτα, καὶ αἱ γενέσεις αὐτῶν ἡ αἱ φθοραὶ αἱ αὐταί. οἷον εἰ βροτὸς καὶ μέροψ ταῦτα, καὶ αἱ γενέσεις αὐτῶν αἱ αὐταί· ἔστι γάρ γένεσις μὲν ²⁵ 25 αὐτῶν ἡ ἐκ σπέρματος καὶ καταρηνίων, φθορὰ δὲ ἡ διδίλυσις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. πάλιν εἰ ὑγεία καὶ νόσος ταῦτον, εἴη δὲ καὶ ἡ γένεσις αὐτῶν ἡ αὐτή· ἀλλ’ οὐκ ἔστι· τῆς μὲν γάρ ὑγείας τὰ ὑγεινὰ σιτία ¹⁰ 10 εἰσὶ ποιητικὰ καὶ ἡ σύμμετρος τροφή, τῆς δὲ νόσου τὰ ἐναντία. ὁμοίως δὲ

1 καὶ οἱ Β κατ’ ἄλλο Β: κατὰ ἄλλο P σημανόμενον Β: οὐ periit in P ἔστιν ἀλλήλοις] ταῦτα ἀλλήλοις εἰσὶν α 2 δὲ] οὖν α 3 τῶν ὄριστῶν A 4 οὗτοι] οὗτε BP ταῦτον. ἔγουν τῷ ἀριθμῷ. οὐ γάρ γένει ἡ εἰδεῖ ταῦταν α fort. οὔτε γάρ cf. p. 500,7 5 τοῦ οὐ. Λ ὅσα δηλούντι omisso ταῦτα I D 6 πρὸς prius] καὶ B ἔτι περὶ μὲν] περὶ μὲν γάρ καὶ τῶν prius οὐ. Β τῷ BDP: ἐν aA 7 κατασκευάζεται scripsi: ἀνασκευάζεται libri καὶ δείκνυται οὐ. Α δεικνύεται D 8 τόπων superser. P¹ ἔτι οὐ. aA ἄλλῳ] ἄλλου BP ταῦτον DP²: ταῦτα aAB post ταῦταν add. δὲ BP ἔστι] εἰναι a 9 γάρ ὅταν BP post ἀμφοτέρων add. εἰναι BP δειγμῆ BP: δειγμῆ aAD 10 ἔστι ἀλλήλοις a post κατὰ add. τὸ BP 11 τῷ πρώτῳ (scil. c. 7 p. 103a13. 14) aA: τοῖς πρώτοις D: τοῖς πρὸς τὸ BP ἄλλ’ (ἄλλα A) εἰ καὶ aA 14 περὶ οὐ. BP 14. 15 καὶ πρῶτον τόπον ἐκτιθησιν a: οὐ. ABDP 15 καὶ prius BP: οὐ. aAD 15. 16 ἀνασκευάζεται — κατασκευάζεται BP 15 post κατασκευάζεται add. τε a 16 τε aP Arist.: οὐ. ABD 17 τῶν BP: καὶ aAD 18 post καὶ prius add. κατὰ D 19 τούτοις ταῦτα D 21 — p. 498,3 aN 24 γένησις a 27 σιτία in ras. N

καὶ τὰ φθαρτικὰ αὐτῶν ταῦτα, εἴπερ ταῦτά εἰσι. διαφέρει δὲ φθορὰ καὶ φθαρτικόν· φθορὰ μὲν γάρ οὐ νήσις, φθαρτικὸν δὲ τὸ σιτίνιν καὶ η̄ μοχύηρὰ δίαιτα.

p. 152 a 5 Σκοπεῖν δὲ καὶ ὧν θάτερον.

5 "Ετι τὰ καθ' ὑπερβολὴν λεγόμενα κατὰ τὸ αὐτό, οἷον τὸ βέλτιστον καὶ τὸ μέγιστον καὶ τὰ ἄλλα, εἰ τὰ αὐτά ἔστι. πάντως ἐν ἐστι τῷ ἀριθμῷ.¹⁵ εἰ γάρ μὴ ήν ἐν τῷ ἀριθμῷ, οὐ ταῦτα ἔσται, καὶ ἀνάγκη τὸ ἔτερον ὑπὸ τὸ ἔτερον εἶναι· εἰ γάρ μή, ἔσται ἑκάτερον ἑκατέρου κατὰ τὸ αὐτὸν ὑπερβάλλον. δεῖ οὖν, φησίν, ἐπιβλέπειν ἐπὶ τῶν ζητουμένων εἰ ταῦτα ἔστιν 10 ἀλλήλοις, εἰ δὲ τὸ ἔτερον αὐτῶν μᾶλιστα εἶναι τι λέγεται καθ' ὑπερβολήν, τῶν αὐτῶν τούτων καὶ τὸ ἔτερον μᾶλιστα εἶναι τι λέγεται, κατὰ τὸ αὐτὸν τοῦ μᾶλιστα λαμβανομένου, οἷον εἰ τοῦ ἑτέρου μεγίστου πάντων ὅντος²⁰ καὶ τὸ ἔτερον ὁμοίως μέγιστον πάντων εἴη, καὶ εἰ τοῦ ἑτέρου μεγίστου καὶ αἱρετωτάτου πάντων ὅντος καὶ τὸ ἔτερον ὁμοίως μέγιστον καὶ αἱρετώ- 15 τατον πάντων εἴη· οὐ γάρ δὲ τὸ μὲν αἱρετώτατον η̄ καὶ κατὰ τοῦτο ἔχῃ τὸ μᾶλιστα, τὸ δὲ μέγιστον καὶ κατὰ τοῦτο τῶν ἀλλών ὑπερβάλλον, ἔσται ταῦτα τὰ αὐτά. ἀλλ' ἐὰν ἀμφότερα κατὰ τὸ αὐτὸν ἀπάντων ὑπερβάλλῃ. ἀνάγκη γάρ κατὰ ταῦτα ἀπάντων ὑπερβάλλοντα ταῦτα κατ' ἀριθμὸν²⁵ ἀλλήλοις εἶναι· ἐν γάρ τῷ κατὰ ταῦτα τῶν αὐτῶν ὑπερβάλλον. τοῦτο δέ ἔστιν, εἰ ἑκάτερον αὐτῶν ἐν κατ' ἀριθμὸν εἴη καὶ μὴ ἐκ πλειόνων συγκείμενον ὡς τὸ μὲν περιέχειν τὸ δὲ περιέχεσθαι τῶν συγχρινομένων, ὡς δεῖξε. δεικνὺς γάρ πως τὰ συγχρινόμενα δεῖ λαβεῖν, φησὶν θτι ἐν δεῖ κατ' ἀριθμὸν εἶναι τὸ σημαντόμενον ὑφ' ἑκατέρου, περὶ δὲ η̄ ζήτησις εἰ τὰ αὐτὰ καὶ η̄ κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον δεῖξεις θτι τὰ αὐτά, καὶ μὴ ἐκ πλειόνων³⁰ 20 συγκείμενα. εἰ γάρ ἐν κατ' ἀριθμὸν ἑκάτερον εἴη, καθ' δὲ τὸ μέγιστον

3 δίαιτα N: om. a 4 lemma a: om. ABDP 5 ἔτι a: οὗτοι ABDP 6 ἐν εἰσι B 7 η̄ D: η̄ ABP: εἴη a 8 ἐν BD: ἐν AP: om. a 9 δεῖ οὖν a: καὶ ἄλλως (ἄλλο B) δεῖται ABDP 10 τὰ αὐτὰ D aA 8 τὸν ἔτερον B 9 δεῖ οὖν a: καὶ ἄλλως (ἄλλο B) δεῖται ABDP 10 τὰ αὐτὰ D 10 ἄλλητα BP 11 τούτων aA: om. BP 12 λαμβανομένων om. D 11 τούτων aA: om. BP ante κατὰ add. καὶ D 12 λαμβανομένων AD 13 κατὰ τὸ A πάντων om. AD 14. 15 αἱρετώτερον DP 15 πάντων ante 14 μέγιστον transposuerunt BP ante εἴη add. ἀν̄ BP αἱρετώ-^{οι}
τον Λ et fort. Dpr. (ατον in ras. 5—6 lit.) η̄ a: εἴη BDP: ἀν̄ εἴη Λ εἴχη a: εἴχει
AB: ἔχοι D: non liquet P 16 ὑπερβάλλον aB, Dpr.: ὑπερβάλλει Λ: ὑπερβάλλει corr. D¹: ὑπερβάλλῃ P 17 ταῦτα BP ἀπάντων DP: πάντων aB: om. A 17 ταῦτα BP 18 γάρ — 19 εἶναι om. A post γάρ add. τὰ a: καὶ B 19 κατ' αὐτὸν A τῶν aAD: τὸ BP αὐτῶν] πάντων Λ 20 post εἰ add. γάρ καὶ AD, καὶ ταῦτὸν a 21 τῶν συγκειμένων B 21. 22 ὡς δεῖξει om. aP 22 γάρ scripsi: δὲ a: om. ABDP 23 εἰς B τὰ αὐτὰ AD: ταῦτα BP: αὐτὰ a BP δεῖ alterum a: om. ABDP 23 εἰς B τὰ αὐτὰ AD: ταῦτα BP: αὐτὰ a 24 καὶ in ras. D η̄ AD: εἰ aBP τόπον a δεῖξει BP: η̄ δεῖξει a ταῦτα B: ταῦτὸν D 25 συγκειμένων BP¹ (corr. P²)

ἢ ἀλλοὶ τι τῶν καθ' ὑπερβολὴν λεγομένων κατηγορεῖται, δεικνύοιτ' ἀν τὸ ταῦτα ἐκεῖνα εἶναι ἀλλήλους· εἰ δὲ μὴ εἴη ἔκάτερον αὐτῶν ἐν κατ' ἀριθμόν, οὐκ ἀν δεικνύοιτο τὸ ταῦτὸν τῷ δύνασθαι τὸ ἔτερον αὐτὸν ὑπὸ τὸ ἔτερον εἶναι, οὐ γάρ ἀναγκαῖον, φησίν, εἶναι τοὺς αὐτοὺς Λακεδαιμονίους καὶ Ηε-³³
5 λοπονηγσίους, κανὸν καθ' ὑπερβολὴν λέγονται καὶ ἀμφότεροι ὅμοιῶς ἀνδρειό-
τατοι τῶν Ἑλλήνων, ἐπειὶ οὐχὶ εἰς τῷ ἀριθμῷ Ηελοποννήσιος καὶ Λακεδαιμονίους.
αἱ ταῦτα τῶν Ἑλλήνων, ἐπειὶ οὐχὶ εἰς τῷ ἀριθμῷ Ηελοποννήσιος τοὺς Λακεδαιμονίους, διὰ τοῦτο οὖν προσέθηκεν ὅτι τὰ δύο, καθ' ὑν κατηγορεῖται τι
10 καθ' ὑπερογήν, ὀφεῖλονται ἐν σημαίνειν πρᾶγμα. οὕπω γάρ ἀν εἴη ταῦτα τῷ ἀριθμῷ, κανὸν ἔχωσί τι ἐν καθ' ὑπερογήν αὐτῶν λεγόμενον. ὡς οἱ Ηελοποννήσιοι καὶ οἱ Λακεδαιμονίοι· ἐπειὶ γάρ οὐχὶ ἐν σημαίνουσιν, εἰ καὶ 30
ἔχουσί τι καθ' ὑπερογήν αὐτῶν λεγόμενον, οὐ ρήθησονται ταῦτα τῷ ἀριθμῷ. πλὴν διότι περιέχεται τὸ ἔτερον ὑπὸ τοῦ ἔτέρου, οὐδέν τι ἄτοπον συμβαίνει· ἐν οἷς γάρ λέγει ὅτι οἱ Ηελοποννήσιοι ἀνδρειότατοι, συμπεριέ-
15 λαβεῖ καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ὅτι ἀνδρειότατοι· εἰ γάρ καὶ λέγονται οἱ Ηελοποννήσιοι πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀνδρειότατοι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅτι περιέχουσιν οἱ Ηελοποννήσιοι τοὺς Λακεδαιμονίους. εἰ 45
δὲ μὴ περιέχουνται οἱ ἔτεροι ὑπὸ τῶν ἔτέρων, συμβῆσται τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ βελτίους καὶ γείρους ἀλλήλων.

20 Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι ὁ σπουδαῖος βίος μέρος τοῦ εὐδαίμονος βίου· καὶ γάρ περιέχεται ὅπ' αὐτοῦ.

p. 152a31 Ηάλιν σκοπεῖν εἰ φί θάτερον ταῦτάν.

Οἵον εἴ τις εἴποι μέροπα καὶ βροτὸν τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα εἶναι τῷ ἀριθμῷ· εἰ γάρ ἀνὰ μέρος ἔκάτερος ταῦταν εἴη τῷ ἀνθρώπῳ, | φανερὸν 241
25 ὅτι καὶ ἀλλήλοις ταῦτα εἰσὶ τῷ ἀριθμῷ· εἰ δὴ μὴ εἰσὶ ταῦτα τῷ ἀν-
θρώπῳ, οὐδὲ ἀλλήλοις.

p. 152a33 Ἔτι ἐκ τῶν τούτοις συμβεβηκότων.

Εἰ γάρ οἱ βροτὸς καὶ οἱ μέροι ταῦτα, ἐνδέχεται λοιπὸν καὶ δυσα τῷ
ἐτέρῳ συμβεβήκασι, καὶ τῷ ἐτέρῳ συμβεβηκέναι· συμβέβηκε δὲ τῷ βροτῷ
30 τὸ γραμματικόν, τὸ λευκόν· τὸ αὐτὰ καὶ τῷ μέροπι ἐνδέχεται συμβεβηκέναι. 5
ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνάπαλιν φησιν, οἷς συμβέβηκε τὸ ἔτερον, τούτοις καὶ τὸ
ἔτερον ὀφείλειν συμβεβηκέναι. συμβέβηκε δὲ τῷ τε Σωκράτει καὶ Πλάτωνι
καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ μέρος ἀνθρώποις τό τε βροτὸν καὶ μέροπα εἶναι.

1 τῶν add. P²   τὸ aAD: ὅτι BP   2 ἀλλήλοις εἶναι P   εἴη a: ἢ AD: ἔστιν
BP   ἔκαστον BP   3 τὸ primum om. BP   τῷ aAD: τὸ BP   4 οὐ
γάρ—19 aN   9 οὕπω seripsi: οὗτω aN   20. 21 ABDP: om. aN   δὲ om. D
22—p. 500, 2 aN: ὅτι τὰ τῷ αὐτῷ ταῦτα καὶ ἀλλήλοις ἔστι (εἰσὶ B) ταῦτα· καὶ ἀντιστρέφει
ABDP   θάτερον Arist.: θατέρῳ a   25 εἰσ N: ἔν a

διὸ βροτὸς καὶ μέροψ ταῦτὸν καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ. εἰ δέ τι κατὰ ταῦτα διαφωνεῖ, φανερὸν ὅτι οὐκ εἰσὶ ταῦτα τὰ ἀποδοθέντα.

p. 152a38 Ὁρᾶν δὲ καὶ εἰ μὴ ἐν ἑνὶ γένει.

Οἱ τόποις πρὸς ἀνασκευὴν χρήσιμοι μόνον. ἐὰν γάρ μὴ ἡ τὰ ζητού-
5 μενα ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν, δῆλον ὡς ποὺλος (ἄν) ἀποδέσσι τοῦ κατ'
ἀριθμὸν εἰναι ταῦτα, εἴ γε οὐδὲ κατ' ἄλλο τῶν σημανομένων τοῦ ταῦτοῦ
οὐά τέ ἐστι ταῦτα εἰναι· οὔτε γάρ τῷ γένει οὔτε τῷ εἶδει οἱόν τε ταῦτα
εἰναι τὰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ. εἰ γάρ τις εἴποι ὅτι ἐπιστήμη καὶ 10
ἀρετὴ ταῦτόν, δρᾶν δεῖ εἰ καὶ ἀμφότερα ὑπὸ ἐν γένος κατηγορίας ἀνάγον-
το ταῦτα· εἰ γάρ μὴ τοῦτο εἴη, ἀλλὰ τὸ μὲν ὑπὸ τῷ ποιὸν τὸ δὲ ὑπὸ τῷ ποιὸν
ἡ ὑπὸ τῷ πρότοις τι ἡ ἄλλο τι, οὐκάν εἰσεν ταῦτα. ὡς φέρει εἰπεῖν ἀριθμὸς
καὶ ἐπιστήμη ὑπὸ ἄλλο καὶ ἄλλο γένος ἀναγέμενα.

p. 152a39 *⟨Πάλιν εἰ τὸ γένος.⟩*

Δέξετεν ἂν ὁ τόποις οὕτως ὁ αὐτὸς εἰναι τῷ πρὸ αὐτοῦ. οὐ μὴν
15 οὕτως ἔχει· ἐπ' ἐκείνου μὲν γάρ ἔζηται εἰ μὴ ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγο-
ρίαν εἴη· νῦν δὲ περὶ τοῦ προσεγγίμος γένους τὸν λόγον ποιεῖται. καλὸν γάρ τοι
ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἡ τυνα ἀλλήλοις, μὴ ἔχει δὲ τὸ προσεγγίζεις
γένος τὸ αὐτό, δῆλον δεῖ οὐκάν ἡ εἴη κατ' ἀριθμὸν ἀλλήλοις ταῦτα. εἰ
γάρ εἴη ἀμφότερα μὲν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ποιήτητα, εἴη δὲ τοῦ μὲν ἀρετὴ
20 τοῦ δὲ κακία τὸ γένος, ἡ τοῦ μὲν ἀρετὴ τοῦ δὲ ἐπιστήμη, δῆλον δεῖ
ἔτερα ταῦτα.

p. 152b2 Καὶ εἰ τὸ μὲν γένος.

Καὶ εἰ τὸ μὲν γένος αὐτῶν ταῦτὸν εἴη, αἱ δὲ διαφοραὶ αἱ εἰδοποιοὶ
μὴ αἱ αὐταί, δῆλον δεῖ ταῦτα οὐ ταῦτα. ὅστε οὐ ταῦτὸν ἐπιστήμη²⁰
25 θεωρητικὴ καὶ ἐπιστήμη πρακτικὴ· γένος μὲν γάρ ἀμφοτέρων ἐν, η
ἐπιστήμη, διαφοραὶ δὲ τοῦ μὲν θεωρητικῆ τοῦ δὲ πρακτικῆ.

- 3 lemma a: om. ABDP   4 ὁ τόπος—8 κατηγορίᾳ ABDP: om. a   ante δ add.
καὶ AD   μόνον χρήσιμος P: μόνον om. B   5 πολλοῦ D   ἢν addidi
5. 6. κατ' ἀριθμὸν AD: ἀριθμῷ BP   6 εἴ γε serpsi cf. ad p. 434, 1: ὅτε AD:
οὕτως BP   οὐδὲν Α   τῶν σημανόμενων AD: σημανόμενον BP   τοῦ αὐτοῦ
BP   8 τῇ αὐτῇ BDP: τοιαύτῃ Α   εἰ γάρ — 12 aN   13 lemma addidi
14 δέξετεν AB: δέξετε δὲ ADP   16 περὶ om. a   17 ἢ serpsi: εἴη libri
ἔγι D: ἔχει ABP: ἔχοι α   δη̄ α   post προσεγγίζεις add. τὸ α   18 post εἴη
add. ταῦτα BP   ἀλλήλοις ταῦτα (ταῦτα BP) BDP: ταῦτα ἀλλήλοις αλ
21 ταῦτα ἔτερα α   22 lemma a: om. ABDP   ἢ εἰ Arist.   23 διαφοραὶ²³
εἰδοποιοὶ B: inv. ord. a   24 μὴ supser. D   ἐπιστήμη — ταῦτα (p. 501, 2)
aN: om. ABDP

p. 152b6 Ἐτι τὸν μᾶλλον.

Ὥστε οὐ ταῦτὸν ἐγκράτεια καὶ σωφροσύνη, εἰ γε ἐγκρατεύεσθαι μὲν
ἔστι μᾶλλον καὶ ἡττον, σωφρονεῖν δὲ οὐχ οὔτως.

p. 152b17 Σκοπεῖν δὲ μὴ μόνον εἰ τὸν μᾶλλον.

5 Ὁ τόπος ἐξ ὑποθέσεως. ἀξιοὶ γὰρ μὴ μόνον σκοπεῖν εἰ τὸν μᾶλλον
ἀδύνατον ἐπεται κειμένους τισιν εἰναι τοισύτοις, ὥσπερ τελέντι τῷ τὴν
ἀτατίκην καὶ τὴν ἐλευθερίτητα ταῦτα εἰναι, ὃ δὴ καὶ προδήλως ἐπεται
ἀδύνατον τὸ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν τὴν αὐτὴν εἰναι. οἷς μὲν οὖν τὸ
ἀδύνατον ἐπεται τοῖς αὐτοῖς τιθεμένους, πρόδηλον δὲ ταῦτα ἔτερα. οὐ δῆ
10 φῆσι δεῖν ἐπὶ τῶν κειμένων μόνον ὄρδην, ἀλλὰ καὶ εἰ ὑποτεθέντος τινὸς
ἢ ἀληθοῦς ἢ φευδοῦς ἢ καὶ δυνατοῦ ἢ ἀδύνατου (οὐ γὰρ πάντα τὰ ἀδύ-
νατα καὶ πρὸς ὑπόθεσιν ἀδύνατα) ἐπεται τι ἀδύνατον, οὐκ ἔστι ταῦτα
ἀλλήλαις τὰ προκείμενα. τῷ δὲ ἀλλὰ καὶ εἰ δυνατὸν ἐξ ὑποθέσεως
ὑπάρχει λείπει τὸ ‘ἀδύνατον’. κειμένου γὰρ τοῦ ταῦτὸν εἰναι τὸ κενόν
15 τε καὶ πλήρες ἀέρος ὑποτεθέντι τῷ ἀνηργῆσθαι τὸν ἀέρα ἐπεται τι
ἀδύνατον, τὸ εἰναι ταῦτὸν κενόν τε καὶ πλήρες ἀέρος ἀναιρεθέντος γὰρ
τοῦ ἀέρος κενὸν μὲν ἔσται, πλήρες δὲ ἀέρος οὐκ ἔσται. 35

p. 152b25 Καθόλου δὲ εἰπεῖν.

Δοκεῖ οὖτος ὁ τόπος ὁ αὐτὸς εἰναι τοῖς πρὸ ὄλεγου δύο τόποις τοῖς
20 ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος παραδεδομένοις. οὐ μὴν πάντῃ ἔστιν ἔκεινοις
ἢ αὐτός, ἀλλ’ οὖτος καθολικώτερος· ἐκ γὰρ τῶν ὑπωσεῦν ὑπαρχόντων

2 καὶ ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ B μὲν om. ab: non liquet P 3 οὐχ οὔτως] οὐκ
ἔτι a 4 lemma a: om. ABDP εἰ τὸν μᾶλλον τι συμβάνει ἀδύνατον Arist. 5 ante
ἢ add. καὶ A οὖτος ὁ τόπος BP: ὁ τόπος οὖτος a post ὑποθέσεως add. λαμβάνε-
ται a ἀξιοὶ BP 6 τούτοις BP τεθέντι τῷ DP: τεθέντος τοῦ (τῷ A) aA: τῷ
θέντι B 7 τοῦ αὐτοῦ BP 8 τὴν alterum om. AP τῶν αὐτῶν aA μὲν
om. a 9 τιθεμένου A πρόδηλον ab: προδήλως ADP ταῦτα P δὴ (δεῖ,
sed εἴ in ras., D) φῆσι δεῖν AD: δεῖ φῆσιν aP: δεῖ φῆσιν οὐ δεῖ B 10 ἐπὶ τῶν
scripsi: ἐπὶ τούτων aABD: τῶν post lineolam ductam per spatiū 12 lit. P ὄρδην
μόνον B 11 ἀληθοῦς ἢ φευδοῦς a: inv. ord. ABDP δὴ καὶ D: τὲ καὶ BP: καὶ aA
12 τι om. A ταῦτα B: τὰ αὐτὰ DP 13 τῷ Brandis Schol. p. 291a26: τὸ
abDP: τῷ δὲ ἀλλὰ om. A 14 post ὑπάρχει add. τὸ ἄτιπον a, superser. man. al. B
(delebat Waitz Org. II p. X) ταυτὸν εἰναι post ἀέρος transposuit a τὸ alterum
al: om. ABP 15 ὑποτεθέντι — ἀέρος (16) om. A ὑποτεθέντος τι D τῷ ab:
τοῦ D: τῷ P ἀναιρεθέσθαι D 16 ταῦτὸν superser. D ἀναιρεθέντος γὰρ ABDP:
ἀφαιρεθέντος ἐξ ὑποθέσεως a 17 καὶ A μὲν ἔσται aAD: τέ γε ἔσται B: τέ ἔστι P
οὐκ ἔστι BP: οὐκέτι ἔσται Arist. 18 lemma a: om. ABDP 19 post δοκεῖ add.
καὶ a τοῖς πρὸ ὄλεγου ταῦτὸν (ταῦτη B) εἰναι δυσὶ BP πρὸς ὄλεγον A 20 παρ-
αδεδομένοις scripsi: παραδιδομένοις BDP: ἀποδεδομένοις a: ἀποδεδομένον A πάντη ABP:
πάντως a: compend. D post ἔστιν add. οὖτος om. aBP 21 ὑπαρχόντων ὑπωσεῦν D

τοῖς προκειμένοις, οὐ τῶν ὡς συμβεβηκότων μόνον (οὐ γάρ πᾶν τὸ ὑπάρχον τινὶ συμβεβηκός), σκοπεῖν ἀξοῖ καὶ ἐκ τῶν οἷς ταῦτα ὑπωσούν ὑπάρχει, οὐ μόνον ὡς συμβεβηκότα. εἰ γάρ εἴη μὴ ὑπάρχοντα ἔκατέρῳ 40 αὐτῶν πάντα τὰ αὐτά, ἢ εἰ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχου ταῦτα καθ' οίονδήποτε 5 τρόπον ὑπάρχειν, οὐ τὰ αὐτά· δεῖ γάρ κατὰ μηδὲν διαφωνεῖν τὰ κυρίως ταῦτα.

p. 152b30 "Ετι ἐπεὶ πολλαχῶς.

'Ἐπεὶ τριγῶς τὸ ταῦτόν, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ διεῖλεν, ἀξιοῦ νῦν ὅτι τὰ λεγόμενα ταῦτα κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον οὐκ ἀν εἴη ταῦτα κατ' 10 ἀριθμόν. τοῦτο δ' ἀν οὗτως ἔχοι· εἰ εἴη ταῦτα τῷ γένει προσεγῶς, τῷ εἶδει διαφέροντα ἀλλήλων, ἀδόνατον αὐτὰ τῷ εἶδει ὅντα ἔτερα ταῦτα κατ' 15 ἀριθμὸν εἰναι· πάλιν τὰ τῷ εἶδει προσεγῶς ταῦτα τῷ ἀριθμῷ ἀλλήλων διαφέρει. προσέθηκα δὲ τὸ κυρίως καὶ προσεγῶς, ὅτι δοκεῖ τὰ τῷ ἀριθμῷ ταῦτα καὶ εἶδει καὶ γένει ταῦτα εἰναι. διὸ δέξει δύνασθαι τινα καὶ | γένει 242 15 καὶ εἶδει ταῦτα ὅντα μὴ κεκαλύθησαι καὶ ἀριθμῷ εἰναι ταῦτα. χρὴ οὖν δεικνύντα ὅτι κατ' ἄλλο τί ἐστι ταῦτα ταῦτα, ἢ φησί τις εἰναι ταῦτα, ἀλλ' οὐ καθ' ἡ ζήτησις ἦν, ἀνασκευάζειν τὸ εἰρημένον, ἐνδεικνύμενον τὴν πλάνην τῆς τοιαύτης ἀποδήσεως.

"Ἐτι εἰ δυνατὸν τὸ ἔτερον γιωρὶς τοῦ ἑτέρου εἰναι, οὐκ ἀν εἴη ταῦτα.

20 p. 152b36 Δῆλον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἀπαντεῖς οἱ πρὸς ταῦτὸν ἁνασκευαστικοὶ τόποι.

"Οτι οἱ μὲν ἀνασκευαστικοὶ τόποι τοῦ ταῦτοῦ καὶ πρὸς τὸν ὄρον εἰσὶ

- 1 ὡς οἱ. D μόνον aABD, Bpr.: μόνων P, corr. B πᾶν a: om. ABDP
 2 ἐνυπάρχον aA post σκοπεῖν add. δὲ aBPr post ἀξιοῦ add. ἀλλὰ D
 3 συμβεβηκότα aA: συμβεβηκότων BDP εἴη a: ἡ BBDP 4 ταῦτα aB, ante πάντα P τῆς (τὴν A) αὐτῆς aA ὑπάρχει BP: compend. D ὀνδήποτ' οὖν D: οἷον δὴ τινα a 5 οὐ] οὐκ εἰσὶ a ταῦτα B διαφέρειν A
 7 lemma a: om. ABDP 8 ἐπεὶ a: ὅτι ABDP τὸ αὐτὸν A post ταῦτὸν add. λέγεται BP τῷ πρώτῳ (α' BP) BDP (seil. c. 7 p. 103a6 sq.): τοῖς πρώτοις A: τοῖς πρότερον a διεῖλεν] εἰπεν a post ἀξιοῦ add. δὲ ABDP post ὅτι add. δὲ aABP 9 τρόπον τινὰ BP εἴη aBP: ἡ A: ἦν D ταῦτα alterum D: ἡ aABP
 10 ἔχῃ AB, ante ras. 2 lit. P 11 διαφερόντων B ἀλλήλοις aAB ἀδύνατα A 12 post πάλιν add. δὲ a 13 προσέθηκε (προσέθηκε scripsi) δὲ τὸ κυρίως καὶ προσεγῶς ABDP: διὸ ἐν ἀρχαῖς εἴπει κυριώτατον εἰναι τὸν τρόπον τοῦ ταῦτοῦ τὸν τῷ ἀριθμῷ λεγόμενον a 14 post ταῦτα prius add. ὅντα BP post διὸ add. καὶ aB post δύνασθαι add. ταῦτα εἰναι A post τινα add. τὰ a 14. 15 γένη—εἰδῆ A: εἶδει — γένει D post γένει add. ταῦτα aBP 15 ὅντα AD: om. aBP
 16 δεικνύναι B τί om. BP ταῦτα ταῦτα a 17 ἀνασκευάζει τὸν A ἐνδεικνυμένοις B: ἐνδεικνυμένω P 19 ἔτι D Arist.: ὅτι aABP ταῦτα aP: ταῦτόν ABD 20 δέ φησιν ἐκ a ἀπαντεῖς om. a τὸ ταῦτὸν aB (N u f, corr. A): ταῦτὸ D 22 ὅτι — χρήσιμοι (p. 503, 1) ABDP: οὗτοι καὶ πρὸς ἀνασκευὴν τῶν ὄρων χρήσιμοι εἰσὶ a

χρήσιμοι· δι' ὃν γάρ μὴ ταῦτὸν ἀλλοὶ ἀλλωρ ὑείκνυται. διὰ τὸν αὐτὸν
οἵδην τε ἀνασκευάζειν καὶ τοὺς ὄρισμάς· εἰ γάρ μὴ ταῦτὸν δηλοῖ τὸ τε
ὄνομα καὶ ὁ λόγος, οὐκ ἂν εἴη ὅρος. οὐκέτι μέντοι οἱ κατασκευαστικοὶ
τοῦ ταῦτοῦ τόποι καὶ πρὸς κατασκευὴν ὅρου χρήσιμοι τῷ τὸν ὅρον μὴ
5 μόνον τὸν αὐτὸν ὀφείλειν εἶναι τῷ πράγματι ἀλλὰ καὶ τὸ τί ἡνὶ εἶναι 10
δηλοῦν αὐτοῦ, ὃ οὐ παντὶ τῷ ταῦτῃ τινὶ ὄντι παρακολουθεῖν· δεῖ γάρ
τὸν ὅρον καὶ τὸ γένος δηλοῦν τοῦ πράγματος καὶ τὰς διαφοράς, αἵς τῶν
ὅμοιγενῶν διαφέρει, καὶ μηδὲν περίεργον ἔχειν προσκείμενον καὶ τὸ σαφὲς
ἔχειν καὶ ἐκ προτέρων εἶναι· καὶ ὅταν ἀλλα περὶ τῶν ὅρων προσδιώρισται..

10 p. 153a6 Ἀναιρεῖν μὲν οὖν ὅρον οὕτως καὶ διὰ τούτων ἀεὶ¹
πειρατέον.

Διὰ τούτων λέγει τῶν τε ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ εἰρημένων τόπων
πρὸς ἀνασκευὴν ὅρου καὶ διὰ τῶν ἐν τούτῳ ἀνασκευαστικῶν τοῦ ταῦτοῦ. 15
ἔτῆς δὲ παραδίδωσί τινας τόπους δι' ὃν κατασκευάζειν οἵδη τε ἐσόμεθα
15 ὅρον. καὶ πρῶτον ὑπομιμήσκει ἡμᾶς διτὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ὄριζομένων τι
ώς ἀργὴν τὸν ὅρον λαμβάνουσιν ἀλλ' οὐδὲ ἀποδεῖξως καὶ συλλογισμοῦ.
συνιστάς διὰ τούτων διτὶ μὴ ὄφειλον ὅρους κατασκευάσαι καὶ διτὶ οὐκ
ἀνάγκη· οἱ γάρ γεωμέτραι καὶ οἱ κατὰ τὰς ἀλλας ἐπιστήμας ὡς
ἀρχαὶς γράφονται τοῖς ὅροις μὴ ἀποδεικνύντες. δεύτερον δὲ διτὶ η ἀκριβῆς 20
20 περὶ αὐτῶν πράγματείν οὐ τῆς διαλεκτικῆς ἀλλὰ τῆς πρώτης φιλοσοφίας
ἐστίν. ὥστε τοσαῦτον μόνον λεκτέον, διτὶ δυνατὸν γενέσθαι ὅρους
καὶ τοὺς τί ἡνὶ εἶναι συλλογισμόν, τουτέστι διὰ συλλογισμοῦ δειχθῆ-
ναι διτὶ ὄρισμάς· καίτοι διτὶ μὴ ἔστιν ὅρους ἀποδεῖξις, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
‘Ὕστερων ἀναλυτικῶν ἔδειξεν. ἀποδεῖξαι μὲν οὖν οὐδὲ οἴδην τε, ὡς ἔκει
25 δέδειγε, διαλεκτικῶς δὲ καὶ πιθανῶς συλλογίζεσθαι ὅρους οἴδην τε, ὡς ἐν- 25

I post γάρ add. διτὶ ABP   διὰ om. P   2 τὸν ὄρισμάν α   4 τόπου A   post
κατασκευὴν add. εἰτὶ B   γρήσιμοι ὅρων B: inv. ord. P   5 τὸ ταῦτὸν B: τὸ αὐτὸν P
εἶναι ὄφειλαι BP (ὄφειλαι corr. ε φιλεῖν P²)   τῷ ὄριστῷ εἶναι α   6 αὐτὸν
BP   ταυτῷ iterat D: ταυτὸν B: spatium 5 lit. P   post γάρ add. καὶ BP
7 τὸ γένος καὶ τὸν ὅρον B   8 διαφέρουσι D   προσκείμενον A   9 ἐκ προτέρων
εἶναι καὶ om. A   10 οὕτως κτλ. om. a   καὶ οὕτως BP(N)   12 πρώτω
(α' B) τοῦ βιβλίου BP   τόπων superscr. D   13 post τῶν ras. 2-3 lit. D
ταυτοῦ aD: αὐτοῦ ABP   14 δὲ om. A   οἴδην B   15 ὑπομιμήσκειν A
ὅτι (superscr.) ων (sic) P   16 ὡς ἀργὴν ABDP: ἀργὴν ἀναπόδεικτον α   τῶν
ὅρων P (ων superscr. P³)   17 συνιστάσι B   κατασκευάσαι ἀποδεικτικῶς ὅρους α
19 πρῶτον BP   δὲ D: om. aABP   20 αὐτῶν AD: ὅρων α: τῶν ὅρων B:
ὅρου P   πρώτης αλ: om. BDP   21 λεκτέον om. B   ὅρου scripsi (ὄρισμος
Arist.); ὅρου libri   22 ἡνὶ superscr. D   συλλογισμόν αΑ Arist.: om. BDP
διὰ] δη A   δειχθῆναι α: δειχθῆσαι ABDP   23 διτὶ alterum AP: εἰ B: om. ad
μὴ superscr. P   εἶναι ἀποδεῖξιν ὅρους α   ante ἐν add. ὡς BP   24 ὕστερων
mrg. D [ἔδειξεν] c. 3-7   24. 25 ἀποδεῖξαι μὲν οὖν (οὖν om. B) — δέδειγε ABDP:
ἀλλὰ λέγομεν διτὶ τῇ μὲν ἀλγήσει τῇς ἀκριβεῖς οὖν ἔστιν ἀποδεῖξαι, καθὼς καὶ ἔκει ἔδειξε a
25 διαλεκτικοῦ—πιθανοῦ BP   ante ὅρου add. τὸν α

ταῦθα λέγει. καὶ πῶς οἶντες τε τοῦτο ποιεῖν, ὑπογράψει. πρῶτον μὲν γάρ δῆλον ὅτι δεῖ δείκνυσθαι τὸ δυνατὸν εἶναι διὰ συλλογισμοῦ κατασκευάζειν ὄρον, εἴτα τοὺς τόπους, δι' ὧν τις δυνήσεται τοῦτο ποιεῖν, παραδίδοσθαι. εἰ γάρ, φησίν, ὃ ὄρος οὐδὲν ἔτερόν ἐστιν ἢ λόγος δηλωτικὸς τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ ὄριζομένου, καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὰ ἐν τῷ δρφ κατηγορούμενα ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι τοῦ πράγματος, κατηγορεῖται δὲ ἐν τῷ τί ἐστι τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραί (χάλιγάρφῳ ἐν τῷ διποῖν τί ἐστι κατηγορῶνται αἱ διαφοραί, 30 δὲλλοι οὖν ἐν τῷ δρφ τὸ τί ἐστι σημαίνουσι τοῦ πράγματος), φυνερὸν ὡς εἴ τις συνθεί λόγον ἐκ γένους καὶ διαφορᾶς τὸ τί ἦν εἶναι δηλούντων 10 τοῦ πράγματος, ὄρον ἐποίησεν, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλον ὄρον γενέσθαι, μὴ δῆτος ἄλλου γένους μηδὲ διαφορῶν τὸ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος δηλούντων. εἴτα φησιν ὅτι μὲν οὖν ἐγχωρεῖ συλλογισμὸν ὄρου γενέσθαι, δηλούντι διαλεκτικὸν δὲλλοι οὖν ἀποδεικτικόν, διώρισται μὲν ἐν ἑτέροις 35 ἀκριβέστερον, ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀστέρων ἀναλυτικῶν καὶ ἐν τῷ 15 ἔβδομῳ τῶν Μετὰ τὰ φυσικά.

p. 153a23 Πρὸς δὲ τὴν προκειμένην μέθοδον οἱ αὐτοὶ τόποι χρήσιμοι.

Πρὸς κατασκευὴν τῶν ὄρων κατὰ τὴν διαλεκτικὴν μέθοδὸν φησι τοὺς αὐτοὺς τόπους εἶναι χρησίμους, ἵτοι τοὺς πρὸς ἀνασκευὴν τῶν ὄρων 20 παραδοθέντας· παραδένωκε γάρ ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων ἐν τῷ πρὸ τούτου τόπους ἀνασκευαστικὸν τῶν ὄρων, ὥμοιώς καὶ ἀπὸ τῶν συστούχων καὶ ἀπὸ 10 τῶν ἄλλων, ὧν καὶ νῦν μνημονεύεται. εἰσεν δὲ ἀν οἱ αὐτοὶ τόποι χρήσιμοι καὶ πρὸς τὴν τῶν ἄλλων προβλημάτων κατασκευὴν. καὶ γάρ τὸ συμβεβηκὸς ἀπὸ τῶν ἐναντίων κατασκευάζειν οἶντες καὶ τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον. 25 εἰ γάρ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ συμβέβηκε, καὶ τῷ προκειμένῳ· καὶ εἰ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου γένος ἢ ἴδιον, καὶ τοῦ προκειμένου· ὥμοιώς καὶ ἐπὶ τῶν (ἀπὸ τῶν) συστούχων καὶ τῶν ἄλλων, οὓς παραθήσεται. κοινοὶ γάρ οἱ 30

1 ποιεῖν aAD: λέγειν BP πρῶτον—3 παραδίδοσθαι] δηλῶν a μὲν om. BP 2 δηλούντι ante πρῶτον transposuit A, post δείκνυσθαι D δεῖ δείκνυσθαι scripsi: δεῖ κεῖσθαι AD: δείκνυσθαι BP εἶναι, quod post τόπους add. BP, hue transposuit: om. AD 3 τοὺς om. B τις superser. B τοῦτο ποιεῖν A: τούτους ποιεῖν BP: τοῦτο ποιεῖν τούτους D 4 εἰ γάρ—φησιν (12) aN 4. 5 τοῦ ὄριζομένου scripsi cf. vv. 10. 11: τὸ ὄριζόμενον aN 12 ὅτι] εἰl BP οὖν om. AD ὄρου] οὕτω B: οὕτως P γίνεσθαι P(C) 13 διαλεκτικῶς—ἀποδεικτικῶς a οὐχὶ AP ἐν al Arist.: οὖν A: οὖν ἐν BP(u) 14 τε a: om. ABDP ἐν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ὅ. ἀ.] c. 8—10 15 ἐν τῷ ἔβδομῳ τῶν M. τ. φ.] c. 17 18 τὴν DP: om. aABP 19 χρησίμους εἶναι D 20 παραδοθέντας aP: om. ABD παραδένωκε—21 ὥμοιώς] ἐπεὶ γάρ ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλιών παρέδωκεν ἀνασκευαστικὸν τῶν ὄρων ἀπὸ τε τῶν ἀντικειμένων a ἐν τῷ πρὸ τούτου] c. 9. 10 21 τόπους scripsi: τόπω ABDP 22 μνημονεύεται. εἰσεν δὲ ἀν scripsi: μνημονεύει, εἰσεν δὲ ἀν A et omisso δ' a: μνημονεύεται, εἰl BP: μνημονεύεται D αὐτοὶ om. aA post χρήσιμοι add. ol BDP 23 ἄλλων om. a post γάρ add. καὶ a 24 κατασκευάζεται A 25 post προκειμένῳ add. ὥστατως a 26 τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου D: inv. ord. aABP 27 ἀπὸ τῶν addidi post καὶ add. ἐπὶ aA οὓς παραθήσεται AD: οὓς παρατίθεται al': οἵσπερ τίθεται B

ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων τόποι πᾶςι τοῖς γένεσι τῶν προβλημάτων καὶ πρὸς κατασκευὴν καὶ πρὸς ἀνασκευὴν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ οἱ ἀπὸ τῶν συστοίγων καὶ ὁν ἄλλων μηχανεύσει.

p. 153^a30 Ληπτέον τῶν ἐναντίων, ὅποιος ἂν μάλιστα φανερὸς ἦ
ὅ ἐναντίος ἔροι. |

Ἐπὶ τῆς τῶν ἐναντίων συμπλοκῆς, φησίν, ἔκατέρου τῶν ἐναντίων 243
οἰά τῶν ἐναντίων ὥριζομένου ληπτέον ἀπὸ τῶν δύο ὅρων τὸν μᾶλλον φαι-
νόμενον ἐναντίον. οἷον ἔστω ὡφελίμου ὅρος τὸ ποιητικὸν ἀγαθόν, τοῦ δὲ
βλαβεροῦ τὸ ποιητικὸν κακοῦ ἢ τὸ φιλαρτικὸν ἀγαθόν. ληπτέον οὖν ἀπὸ
10 τῶν δύο τούτων ὅρων τοῦ βλαβεροῦ τὸν φαινόμενον μᾶλιστα ἐναντίον τῷ
ὅρῳ τοῦ ὡφελίμου. καὶ πάλιν φυλίᾳ ἐστὶ περιποιητικὴ τοῦ εὗ, ἔχθρα δὲ
περιποιητικὴ τοῦ μὴ εὗ ἢ περιποιητικὴ κακίας· ληφθήτω οὖν καὶ ἐν
τούτοις ὁ δοκῶν φανερώτερος. δεῖ γάρ, φησίν, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ γνωρι-
μωτέρου ποιεῖσθαι τὴν κατασκευήν. ὅλου μὲν οὖν τοῦ λόγου οὕτως ἀπὸ
15 τῶν ἀντικειμένων χρή τὴν κατασκευὴν ποιεῖσθαι. ἔξης δὲ διδάσκει τίνα
τρόπον οἱόν τε κατὰ μέρος τὴν κατασκευὴν ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ μέρη τοῦ 10
ὅρου γένος καὶ διαφορά· καὶ πρῶτον οὖν τὸ γένος πῶς κατασκευάσομεν
δείκνυσι. καὶ φησί· πρῶτον μὲν οὖν διτὶ τὸ ἀποδούμενόν ὑπῆρχε
ἀποδέδοται, γνωρίσομέν τε καὶ δείξημεν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου τῷ οὐδὲ ὅρος
20 ἀποδεδομένος. εἰ γάρ τὸ ἐναντίον ἐν τῷ ἐναντίῳ ἐστὶ τούτου ἐν
ῷ τὸ προκείμενον ἐτέλη, μὴ δύναται δὲ τοῦτο ὑπὸ τὸ γένος εἶναι ἐκεῖνο 15
μηδὲ ἐνῷ ἐκεῖνο, δῆλον διτὶ ἐν τούτῳ ἂν εἴη ἐνῷ ἀπεδόθη· τὰ γὰρ
ἐναντία ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶν ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν.
οἷον εἰ ληφθείη ἀρετὴ γένος τῆς δικαιοσύνης, ἥτεσσον διτὶ κακῶς ἀποδέδοται·
25 εἰ γάρ τὸ ἐναντίον αὐτῇ, ἡ ἀδικία, ὡς ἐν γένει τῇ κακίᾳ ἀνάγεται, τὸ δὲ
προκείμενον, ἡ δικαιοσύνη, μηδὲστιν ὡς ἐν γένει τῇ κακίᾳ, δῆλον διτὶ ἐν
τῷ ἐναντίῳ ἀναγθήσεται, ἥγουν τῇ ἀρετῇ· τὰ γὰρ ἐναντία ἢ ἐν τῷ αὐτῷ 20

1 τάπων Β 2 κατασκευήν—ἀνασκευήν AD: inv. ord. aBP πρὸς οι. D 3 οι. Α,
supser. B μηγμονεύει αλ. 4 ante ληπτέον add. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων φρασὶ πλεῖον
εἰσὶ συμπλοκαὶ a post ληπτέον add. γάρ A ὅποις a (pr. C) εἴη a 6 ἐπὶ—13 φα-
νερώτερος *huc transposui*: post 16 ποιεῖσθαι *habent aN cf. ad vs.* 13: om. ABDP
9 ἡ—ἀγάθοις mrg. N 13 φανερώτερος a: ἐναντιώτερος N post φανερώτερος add.
ἔξης—ποιεῖσθαι (ut vv. 15, 16) a γάρ a: om. ABDP ante ἀρχόμενον add. τὸν AD
14 ὅλους—τοὺς λόγους a 16 ἔστι δὲ ABDP: καὶ ἐπεὶ a 16, 17 τοῦ ὄρους διορισμοῦ D
17 post ὄρους add. τὸ P, εἰσὶ τῷ, τε a διαφορά AD: αἱ διαφοραὶ BP: ἡ διαφορὰ a
17, 18 καὶ πρώτον—δείκνυσι ABDP: δείκνυσι πῶς πρώτον τὸ γένος κατασκευάσσομεν a
17 κατασκευάσσωμεν A 18 δείκνυται Bpr. καὶ φράσι a: om. ABDP, in quibus πρώτον—
ἀποδέδοται est lemma οὖν om. D 19 ἀποδέδοται P (pr. AB) post ἀποδέδοται add.
ὅτι εἰ ὅρις τὸ ἀποδοθέν τινος γένος ἐν τῷ ὄρῳ ἀποδέδοται ABDP τῷ a: τὸ AD: τούτῳ B:
τοῦτο P ὄρος ὁ A: ὄρος BP 20 post ἀποδεδομένος add. ἔστιν a, sed cf. p. 516, 15.
ἐν om. B 21 post τοῦτο add. τὸ προκείμενον a 22 μηδ' ἐν ὧ ἐκεῖνο ABDP: ἐν
ψ τὸ ἐναντίον ἔστι a ἐν tertium om. A 23 ἔστιν om. aA post γένεσιν add.
εἶγι Λ, εἶναι δέδεικται a 24—p. 506, 2 aN 25 αὐτῇ scripsi: αὐτῷ aN

γένει ἀνάγονται, ὡς τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν ἐν τῷ γρώματι, ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν, ὡς ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία ἐν τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ. οὐκέτι δὲ προσέθηκεν “ἢ αὐτὰ γένη εἰναι”, ὡς ἐν ἄλλοις λέγει, ὅτι μηδὲ γρήσματον ἢν πρὸς τὸ προκείμενον ποῦτο προστιθέμενον· οὐ γάρ ἔστιν ἡ 5 οὕτης οὐν εἰ γένος ἔστι τὸ προκείμενον, ἀλλ’ ὑπὸ τί γένος. καὶ τῶν διαφορῶν δὲ τὴν ἐπίκρισιν, φησίν, ἐκ τῶν ἐναντίων ποιησόμεθα· εἰ γάρ τοῦ 10 ἐναντίου τῷ ὑριστῷ αἱ ἐναντίαι διαφοραὶ κατηγοροῦνται, καὶ τοῦ προκειμένου αἱ ἀποδοθεῖσαι ἀνελγῆσας κατηγοροῦνται. οὖν εἰ τῆς δικαιοσύνης ἀποδοθείη τὸ ‘ἕξις διανεμητική τοῦ ἴσου’, σκεπτέον εἰ τοῦ ἐναντίου, τῆς 15 ἀδικίας, ἢ ἐναντία διαφορά, ἤγρου τὸ διανεμητικὸν τοῦ ἀνίσου, κατηγορεῖται· καὶ τούτου φανέντος, ελλόγως ἀποδέδοται ἢ ἐναντία διαφορὰ τῇ δικαιοσύνῃ.

p. 153b4 “**Η οὐκ ἀναγκαῖον τῶν ἐναντίων τὰς ἐναντίας διαφορὰς κατηγορεῖσθαι.**

”Ἐνστασιν φέρει πρὸς τὰ εἰρημένα, ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον τῶν ἐναντίων 15 τὰς ἐναντίας διαφορὰς κατηγορεῖσθαι, ἐὰν μὴ ἡ τάναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος. τῶν μὲν γάρ ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος ὅντων ἀνάγκη τὰς εἰδοποιούς διαφορὰς ἐναντίας εἰναι, ἢ πάσας ἡ τινάς, πάσας μὲν, ὡς ἐπὶ βαρέος καὶ κούφου (γένος μὲν γάρ τὸ σῶμα, διαφοραὶ δὲ τοῦ μὲν βαρέος τὸ παχὺ καὶ κάτω φερόμενον, τοῦ δὲ κούφου τὸ λεπτὸν καὶ ἀνω φερόμενον), τινάς δέ, εἰ λέγομεν πᾶλιν τὸ μὲν βαρὺ κατὰ φύσιν κάτω φερόμενον, τὸ δὲ κούφον κατὰ φύσιν ἄνω φερόμενον· τὸ γάρ κατὰ φύσιν 20 ἐν ἀμφοῖν κοινὴ διαφορά. τῶν δ’ ὑπὸ τὰ ἐναντία γένη οὐκ ἀνάγκη ἐναντίας εἰναι τὰς διαφοράς· δυνατὸν γάρ κοινήν τινα ἔχειν διαφοράν. καὶ διτούτῳ οὕτως 25 ἔχει, δείκνυσιν ἐπὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας· αὐτοὶ γάρ ὑπὸ ἐναντίας οὐσαι γένη (ἢ μὲν γάρ ὑπὸ ὑπὸ τὴν ἀρετήν, ἢ δὲ ὑπὸ τὴν κακίαν) τὴν αὐτὴν 30 διαφορὰν ἔχουσι· τὸ γάρ ψυχῆς ἀμφοτέρων κοινὴ διαφορά· καὶ γάρ ἡ δικαιοσύνη ἀρετὴ ψυχῆς καὶ ἡ ἀδικία κακία ψυχῆς. τὸ γάρ ψυχῆς χωρίζει αὐτὰς τῶν σωματικῶν· πρὸς μὲν γάρ τὸν ἀπ’ ἄλλήλων χωρισμὸν ἔργεσεν αὐταῖς τὰ γένη ὅντα ἐναντία, πρὸς δὲ τὰς ἐν τῷ σώματι τινομένας 35 ἢ προειρημένη διαφορά. ἐνδέχεται μέντοι καὶ ὑπὸ τὰ ἐναντία τινὰ ὅντα

3 ἢ—εἰναι] Categ. c. 11 p. 14a20 ἐν ἄλλοις (ἄλλω B) λέγει ABDP: ἐν κατηγορίαις εἰτεν α 4 προστεθέν α 5 οὐν α: om. ABDP τί aAP: τὸ B: τίνος D
6 δὲ a: om. ABDP φησίν α: ἐν BP: om. AD 8 ἀνελγώς — 11 aN
12. 13 ἐπὶ τούτοις κομίζει ἐνστασιν. ἢ οὐκ ἀνάγκη λέγων τῶν κτλ. α 12 ἀνάγκη A
14. 15 ἐνστασιν — κατηγορεῖσθαι om. aB 15 τὰ ἐναντία aBP 18 γάρ α: om. ABDP μὲν τοῦ omisso δὲ B 19, 20, 21 φέρεσθαι α 20 τινὰς α: τινὰ AD:
τινῶν BP ἐλέγομεν (sic) omisso ει a 22 post διαφορά add. καὶ τοῦτο προσὸν οὐ πάσας
τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἐναντίας εἰναι ἐποίησε a ante ἐναντίας add. τὰς B 23 ταῦθ' B
25 γάρ om. B primum et alterum τὴν superscr. D ὑπὲρ pro altero ὑπὸ A αὐτὴν
om. B 27 ἢ om. AB κακία ψυχῆς AD: inv. ord. aBP 29 ἤριζεν et in mrg. ḥ D
αὐταῖς aP: αὐτοῖς ABD post γένη add. εἰναι BP ἐναντία] ἀναγκαῖα B δὲ
om. A τὰ—γινόμενα αλ 30 τὰ om. D, sed cf. vs. 22 ὅντα τινὰ a

γένη [καὶ] διαφορὰς ἔχειν ἐναντίας, ὡς ὅταν λέγωμεν τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν⁴⁵ ισότητος ποιητικὴν καὶ τὴν ἀδικίαν ισότητος φθαρτικήν.

p. 153b10 Ἀλλὰ τοῦτο γε ἀληθές, ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ ἐναντία
ἡ αἱ αὐταὶ διαφοραὶ εἰσιν.

5 Εἰπὼν τὴν ἔνστασιν ἐπήγεγκεν ὀληθῆς εἶναι καθόλου τὸ τῶν ἐναντίων
ἡ τὰς αὐτὰς ἡ ἐναντίας εἶναι διαφορὰς ὥσπερ καὶ γένη· | καὶ γάρ τὸ 241
γένος ἡ ταῦτην ἡ ἐναντίον. ὥστε, εἰ εἴη τις διαφορὰ τοῦ ἐναντίου τῷ
προκειμένῳ, μὴ εἴη δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαφορὰν δυνάμενον εἶναι,
εἴη ἂν ὑπὸ τὴν ἐναντίαν ἐκείνη.

10 p. 153b14 Καθόλου δὲ εἰπεῖν, ἐπεὶ ὄρισμός ἐστιν ἐκ γένους.

Ἐὰν ἡ γνώριμος ὁ τοῦ ἐναντίου τῷ προκειμένῳ ὅρος, γνώριμος ἐσται ἡ
καὶ ὁ τούτου. ἐπεὶ γάρ τὸ ἐναντίον ἡ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἡ ἐν
τῷ ἐναντίῳ, ὅμοιας δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἐναντίων ἡ ἐναντίαι
ἡ αἱ αὐταὶ, ὅγλον ὅτι τὸ προκειμένον ἡ ὑπὸ ταῦτῃ γένος ἐστὶ τῷ ἐναντίῳ·
15 καὶ εἰ τούτῳ, ἔξει πάντας τὰς διαφορὰς πάσας ἡ τινὰς ἐναντίας ταῖς
ἐκείνου, τὰς δὲ λοιπὰς τὰς αὐτάς· οὐκέτι δὲ οἷόν τε πάσας ἔχειν τὰς
αὐτὰς διαφορὰς ἔχοντα καὶ τὸ γένος ταῦτον· οὕτως γάρ ἀν οὐκέτι εἴη
ἐναντία ἀλλὰ ταῦτα, εἰ γε ὃν ὁ αὐτὸς ὅρος, ταῦτα ταῦτα, ὁ αὐτὸς δὲ
ὅρος ἐν ᾧ καὶ τὸ γένος ταῦτο καὶ αἱ διαφοραὶ αἱ αὐταὶ. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ²⁰
ταῦτὸν γένος εἴη τὸ προκειμένον τῷ ἐναντίῳ αὐτοῦ, ἐσται ὑπὸ τὸ ἐναντίον

1 καὶ delevi διαφορὰν—ἐναντίαν Ἄ λέγω Α: εἴπωμεν BP post ἀρετὴν add. εἶναι Η
3 ἀλλ' οὖν Arist. (οὖν οικ. AB) ἀληθής ἐστιν αἱ 4 αἱ αὐταὶ corr. ex αὐται P²
5 ante εἰπὼν add. καὶ ὅτι ὁ Α, ὅτι ὁ Β, ὅτι Β εἰπὼν — 6 γένη ABDP: τοῦτο δ'
ἐπήγαγε μετὰ τὴν ἔνστασιν, ὡσανεὶ λέγων ὅτι τῶν ἐναντίων ἐπεὶ ἐναντίαι εἰσὶν αἱ διαφοραὶ⁵
ἡ αἱ αὐταὶ, ὅμοιας ἐσται καὶ τὰ γένη ἡ ἐναντία ἡ τὰ αὐτά aN 5 καθόλου scripsi cf.
p. 508,9: καθὸ libri 6 ὥσπερ scripsi: ὥστε libri γένος BP: τὸ γέ-
νος D καὶ γάρ — 8 προκειμένῳ om. Α 7 εἰ εἴη — 10 γένους] φανερὸν ὡς εἰ μὲν
τοῦ ἐναντίου ἡ ἐναντία κατηγορεῖται διαφορά, τοῦ δὲ προκειμένου οὐ κατηγορεῖται ἡ αὐτὴ
διαφορά, ἡ εἰρημένη ἦγουν ἡ ἐναντία κατηγορεῖται αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ τίθηται καθόλου
μεθόδον, λέγων ὡς ἐπεὶ ὁ ὄρισμός ἐκ γένους ἐστὶ καὶ διαφορῶν aN τις D: om. BP
8 μὴ ετ καὶ AD: om. BP 9 ἐκείνην B 10 ὁ ὄρισμός Arist. . ἐκ γένους
om. D 11 ante ἐάν add. ὅτι BP προειρημένῳ ὅρῳ BP 12 τὰ ἐναντία B(N)
ἡ prius BD: om. AAP Arist. 12.13 τοῖς αὐταῖς γένεσιν ἡ ἐν τοῖς ἐναντίοις aL 13.14 ἡ
αἱ αὐταὶ ἡ ἐναντίαι a 14 αἱ αὐταὶ] αὐταὶ Λ ὅτι οὖν B ἡ alterum excipit 19 εἰ
δὲ μὴ ταῦτὸ D: τὸ αὐτὸν aL: ταῦτὸν BP τὸ ἐναντίον P 15 — p. 508,2 ἡ ὑπὸ τὸ
ἐναντίον. καὶ εἰ υπὸ τὸ αὐτό, ἡ πάσας τὰς διαφορὰς ἐναντίας ἔξει, ἡ τινὰς μὲν ἐναντίας ταῖς
ἐκείνου, τινὰς δὲ ταῦτας, εἰ δὲ υπὸ τὸ ἐναντίον γένος, καὶ οὕτως ἐναντίας εἰσὶ τὰς διαφορὰς (10)
ἐνδέχεται καὶ τὰς αὐτάς, οὐ πάσας ἀλλὰ τινάς, ἡ καὶ ἀμφω ἐναντία, τά τε γένη καὶ αἱ
διαφοραὶ. οὐκέτι δὲ οἷόν τε καὶ ἀμφω τὰ αὐτὰ ἔχειν, τό τε γένος καὶ πάσας τὰς διαφορὰς·
οὕτω γάρ ἀν εἴη οὐκέτι ἐναντία τὰ ὄριζόμενα ἀλλὰ ταῦτα. εἰ δὲ οὖν, ἐσται τῶν ἐναντίων ὁ αὐτὸς
ὄρισμός, ὥσπερ ἔποπον aN 15 πάσας—πάντως Α ταῖς] τὰς P 16 ἐκείνων Α
17 τὸ αὐτό BP 19 τὸ αὐτὸν ABP αἱ prius om. D 20 ἡ A

τῷ γένει ἐν φέκεινῷ ἔστι, καὶ οὗτοι πάλιν τὰς διαφορὰς ἥτοι τὰς αὐτὰς ὡς
ἔκεινοι ἢ ἐναντίας ταῖς ἔκεινοι.

p. 153b25 *Ἐτι ἐκ τῶν πτώσεων καὶ τῶν συστοίχων.*

"Ἐτι καὶ ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ ἀπὸ τῶν συστοίχων οἵτινα τε
οἱ κατασκευάζειν τὸν ὅρον· ἀνάγκη γάρ ἀκολουθεῖν ἐπὶ τούτων τὰ
γένη τοῖς γένεσι καὶ τοὺς ὅρους τοῖς ὅροις. εἰ γάρ ἐνός τινος τῶν 15
συστοίχων τὸν ὅρον λάβοιμεν, εἴημεν ἂν εὐρηκότες καὶ τὸν τῶν ἄλλων,
[καὶ] ὡς ἐπὶ τῆς γενέσεως λαβόν τι ποτέ ἔστιν ἡ γένεσις ἔδειξε καὶ τοὺς
τῶν τῇ γενέσει συστοίχους ὅρους· καθόλου γάρ. ἐνὸς τῶν συστοίχων εἰ
10 ὁ ὅρος ὁμολογηθείη, εἴη ἂν δὲ ἔκεινου καὶ ἡ τῶν ἄλλων ώμολογημένος.

p. 154a4 **Ἐτι ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ὁμοίως [καὶ] ὁσαγῶς ἐν-
δέχεται.*

Τὸ ὅμοιον οὐ τὸ αὐτὸν τῷ προσειρημένῳ νῦν λαμβάνει· ἔκει μὲν γάρ
ἡ κατὰ ἀναλογίαν ὁμοίότης ἐλαμβάνετο, ἐνταῦθα δὲ ἡ ἀπλῶς καὶ κυρίως 20
15 λεγομένη, πλείους μὲν οὖν τόποιν παρεδόθησαν ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον
καὶ ἡττον καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμοίως κατασκευαστικοί τε καὶ ἀνασκευαστικοί,
τέσσαρες ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ τρεῖς ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. φησι δὲ
δεῖν ἔκεινων τῶν τόπων γρῆσθαι πρὸς τὴν τὸν ὅρον κατασκευὴν τούτων
δι' ὧν οἵτινα τε τοῦτο ποιεῖν· ἔστι δὲ διὰ μόνου τοῦ ἐν φέκεινῷ τὸν πρὸς
20 δύο λεγόμενα, καὶ ἀπό τε τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμοίως. 25
οὔτε γάρ διὰ τοῦ εἰ ἐν περὶ ἐνὸς λέγοτο. ὁ σημαίνει 'εἰ' τὸ μᾶλλον
τῷ μᾶλλον, καὶ τὸ ἀπλῶς τῷ ἀπλῶς· μᾶλλον γάρ ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ
ὅρος καὶ ἡττον οὐ δύναται εἶναι· οὐ γάρ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ

1 ἔκεινος P	τὰς αὐτὰς AD:	τοιαύτας BP	2 ἐναντία B:	ἐναντία ADP	ἔκεινον A:
- ἐν*
- ἔκεινο B: ἔκεινω D: ἔκεινο P   3 lemma addidi   4 ὅτι P   ἀπὸ alterum om. ab
5 ἐπὶ τούτων ἀκολουθεῖν D   6 τοῖς ὅροις τοὺς ὅρους D   ἐνός τινος D: ἐνὸς A: τινος abP
7 τὸν prius AD: om. abP   τὸν τῶν ἄλλων scripsi cf. vs. 10: τὸν ἄλλον A: τῶν ἄλλων abDP
8 καὶ prius delevi   an λαβόν <τις> τι?   9 καθόλου scripsi cf. p. 507,5: καθ'οῦ libri   10 ὁ
prius addidi cf. vs. 7   ὁμολογηθῆ AD   ἔκεινων A   ὁ alterum om. ab   11 καὶ prius]
ἐν A   καὶ (om. Arist.) ὁσαγῶς ἐνδέχεται om. a   13 τὸ ὅμοιον om. a   προσεμένῳ A
14 ἐνταῦθα BD: ἐνθέδει aAP   δὲ om. A   κυρίως καὶ ἀπλῶς D   14, 15 λεγομένη καὶ
κυρίως BP   15 οὖν om. A   παρεδόθησαν] II 10 p. 114b37—115a24 post τοῦ add.
τε a   16 καὶ (post ἡττον)—17 ἡττον iterat D   ἀπὸ om. BP, in iteratis D, sed cf.
vs. 20 et p. 509,16   ὁμοίου A et in iteratis D   τε om. B   17 τέσσαρες BDP: δὲ A:
δὲ δὲ a   post μᾶλλον add. τε A   post καὶ prius add. τοῦ D   καὶ (superscr. P²) τρεῖς
(εἰς P²) DP: καὶ γάρ A: τρεῖς B: γ δὲ a   ὁμοίου AD   18 ἔκεινω τῷ τόπῳ D: ἔκεινον
τὸν τόπον BP¹ (corr. P⁴)   19 fort. περὶ cf. vs. 21 et p. 509,1,3,13   20 ἀπὸ τε—ἀπὸ
scripsi cf. vv. 15,16 et p. 509,15,16: ἐπὶ τῶν—ἐπὶ libri   ὁμοίου AD   21 τοῦ a: τὸ ABDP
εἰ prius supeser. P: ἐν φέκεινῷ τοῦ a   22 τὸ μᾶλλον D: τὸ μᾶλλον BP: om. aA   τὸ ἀπλῶς; τῷ BP) ἀπλῶς ABDP:
ἡττον a   μᾶλλον γάρ—23 ἡττον iterat a   23 ὅροι A   τὸ alterum om. ap

ἥττον ὁ ὄρος. ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ εἰ περὶ δύο ἐν λέγουσιν ὡς τῷ μὲν μᾶλλον τῷ δὲ ἥττον ὑπάρχειν αὐτῶν ἡ ὄμοιώς· ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ εἰ περὶ δύο λέγοιτο ὡς τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἥττον ὑπάρχειν αὐτῷ ἡ ὄμοιώς· τοιοῦτοι δ' ἥσαν τόποι· στε τε λέγων 'εἰ τόδε τῷδε μᾶλλον ἡ 5 τῷδε ὑπάρχει' καὶ ὁ λέγων '(εἰ) τῷδε τόδε μᾶλλον ἡ τόδε ὑπάρχει· ὄμοιώς καὶ ἀπὸ τοῦ ἥττον· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ὄμοιώς· τοῖς μὲν οὖν τοιοῦτοις οὐχ οἶνον τε χρῆσθαι ἐπὶ τῆς τοῦ ὄρου κατασκευῆς· οὐδένατον γάρ τὸν αὐτὸν πλείστην εἶναι ὄρον. ἡ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δὲ ἥττον ἡ ὄμοιώς· ἀμφότεροι γάρ ἥσαν τόποι λέγοντες ἡ 'εἰ τῷ μὲν μᾶλλον τῷ δὲ ἥττον 10 ὑπάρχει <ἡ ἀμφοῖν ὄμοιώς>' ἡ 'εἰ τὸ μὲν μᾶλλον τὸ δὲ ἥττον ὑπάρχει ἡ ἄμφιο ὄμοιώς'. οὐδένατον γάρ διὰ τούτων τὸν ὄρον κατασκευάσαι. ἐπειδὴ ἀδύνατον 15 ἐνὸς πλείστην ὄρους εἶναι ἡ ὄμοιώς ἡ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δὲ ἥττον. λείπεται δὲ ὁ τόπος ἐν φ δύο ἦν τὰ ὑποκείμενα καὶ δύο τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα, εἰ τὸ μὲν μᾶλλον τῷ ἑτέρῳ ὑπάρχει, τὸ δὲ ἥττον τῷ ἑτέρῳ. ἡ ἔκάτερον 20 ἔκατερ φ ὄμοιώς· κατὰ τοῦτον οὖν μόνον ἔστι τοῦ κοινὸν τὸν τρόπον ἀπό τε τοῦ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ ἀπὸ τοῦ ὄμοιώς κατασκευάζειν ὄρον.

[Η] Ή δὲ συνάφεια τοῦ ῥήτοροῦ ἔχει οὕτως. ἔτι, φησίν, ὅσα γῶς ἐνδέχεται κατασκευάσαι ἐκ τοῦ μᾶλλον. οἷον εἰ τῆς σωφροσύνης μᾶλλον ὄρισμός 40 ἔστι τὸ σῶα φρονεῖν ἡ τῆς δικαιοσύνης τὸ ἔξις διανεμητικὴ τοῦ ἵσου, καὶ 20 αὐθίς ἥττόν ἔστιν ὁρισμὸς τῆς δικαιοσύνης τὸ ἔξις διανεμητικὴ τοῦ ἵσου ἡ τῆς σωφροσύνης τὸ σῶα φρονεῖν. οὐ δυνατὸν δὲ εἰπεῖν, εἰ ὁ μᾶλλον ὄρισμός, ἔσται καὶ ὁ ἥττον, καὶ εἰ ὁ μᾶλλον οὐκ ἔστιν, οὐδὲ δὲ ὁ ἥττον, δύο ὄρους λαμβάνοντα καὶ πρὸς δύο ὑποκείμενα συγχρίνοντα. ὕσαντος δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὄμοιώς· εἰ γάρ ὄμοιώς δὲ διρισμός ἔστι τῆς ἀνθρίας, τὸ ἔξις περὶ 25 τὰ φυλακικὰ θάρσους περιποιητική, ὄμοιώς διρισμός ἔσται τῆς δικαιοσύνης τὸ ἔξις τοῦ ἵσου διανεμητική· εἰ δὲ ὁ ἑτέρος οὐκ ἔστι τοῦ ἑτέρου, οὐδὲ δὲ ὁ ἑτέρος τοῦ ἑτέρου. εἰ δὲ λάβοις ἔνα ὄρον πρὸς δύο ὑποκείμενα, οὐ 30 χρησιμεύσει σοι ἡ ἐκ τοῦ μᾶλλον ἐπίσκεψις· οὐ γάρ δυνατὸν εἰπεῖν |

1 ὁ ὄρος om. A: ὁ αὐτὸς καὶ εἰς ὄρος, sed post γάρ, a   ἀλλ' οὐδὲ — 2 ὄμοιώς om. a
τὸ εἰ περὶ P: τοῦ εἰπεῖν B   1. 2 τῶ—τῶ P²: τὸ—τὸ ΑΒΔP¹   2 αὐτῶν D: αὐτὸ²
AP: αὐταῖς B   ὄμοιον AD   ἀλλ' οὐδὲ—4 ὄμοιώς, quia post 8 ὄμοιώς habent ΑΙΡ,
om. B, huc transposui: ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦτο ἐν φ δύο περὶ ἐνὸς, ὡς τὸ μὲν μᾶλλον τὸν
(sic) δὲ ἥττον ὑπάρχειν αὐτῷ· ἀλλ' οὐδὲ εἰ ὄμοιον a   (οὐ)δὲ—3 δύο initio folii om. P
3 τὸ—τὸ scripsi cf. a: τῶ—τῶ ADP   αὐτῷ scripsi cf. a: αὐτῶν AD: αὐτὸν P
4 ἡ ὄμοιώς P: om. AD   λέγων εἰ AD: λέγει BP: λέγων a   4. 5 ἡ τῷδε ὑπάρχει AB:
ὑπάρχει ἡ τῷδε D: ὑπάρχει P: om. A   5 καὶ ὁ—ὑπάρχει a: om. ΑΒΔP   εἰ addidi
6 post καὶ prius add. ὁ A   ἀλλὰ om. a   7 post ἐπὶ add. δὲ B   τὸν aD: om.
ΑΒΡ   8 ὄρον εἰναι B: ὄρων εἰναι a   ἡ alterum om. A   9 ἀμφότεροι—10 τὸ δὲ
ἥττον ὑπάρχει om. D   τόποι om. a   9. 10 ἡ εἰ—τῷ δὲ ἥττον ὑπάρχει BP: om. aA
10 ἡ ἀμφοῖν ὄμοιώς addidi   ἡ εἰ—ὑπάρχει A et omisso ἡ a: om. BP   post ὑπάρχει
add. αὐτῶν A   12 εἰναι ὄρους a   13 immo δη post δὲ add. λατπὸν ΒΔP   14 εἰ
a: ἡ ΑΒΔP   τὸ μὲν—τὸ δὲ a: τοῦ μὲν—τοῦ δὲ ΑΒΔP   15 οὖν a: om. ΑΒΔP
μόνον om. D   τὸν τρόπον ἔστι κοινὸν a: fort. ἔστιν ἔκείνων τῶν τόπων   τε a: om.
ΑΒΔP   16 ante ἥττον add. τοῦ D   ὄρον aB²P: om. AD   17—p. 510,5 aN
17 φιστέν, δσαγῶς scripsi: φησὶ ποσαγῶς aN   27 ἔνα N: ἔνα a

'εἰ δέδε μᾶλλον ἔστιν ὑρισμὸς τοῦδε η̄ τοῦδε, ἔστι δὲ τοῦδε ὑρισμός, καὶ 245 τοῦδε ἔσται· οὐδὲ γάρ ἐνδέχεται λαβεῖν ἐνα ὅρον δυσὶν ὑποκειμένοις, ἐπεὶ οὐδὲ εἰς ὑρισμὸς δύο ὑποκειμένων μὴ ἀτόμων εὑρίσκεται. ἀλλ οὐδὲ δύο ὑρισμὸι πρὸς ἐν ὑποκειμενον· οὐ γάρ δυνατὸν εἶπεῖν 'εἰ δέδε μᾶλλον ὑρισμός 5 ἔστι τοῦδε η̄ δέδε, ἔστι δὲ ὑρισμὸς δέδε τοῦδε, καὶ δέδε ἂν εἴη'.]

p. 154a12 Εἰσὶ δὲ καὶ ἐπικαιρότατοι τῶν τόπων οἵ τε γῦν εἰρημένοι. 5

Πρὸς τὸ κατασκευάζειν ὅρον γρησιμώτατοι τῶν τόπων οἱ τε ἐκ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡπτον καὶ τοῦ δημοίως δεικνύντες καὶ οἱ ἐκ τῶν συστοίχων καὶ τῶν πτερώσεων διὸ καὶ προχείρους αὐτοὺς ἔχειν δεῖ. εἰσὶ δὲ 10 ἐπικαιρότατοι καὶ διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ ἐνάργειαν.

p. 154a15 Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τοὺς μάλιστα κοινούς.

Δεῖ, φησί, καὶ τῶν ἄλλων τόπων τῶν ὑπ' αὐτοῦ παραδεδομένων τοὺς μάλιστα κοινούς, τουτέστιν οἵς οἵν τε πρὸς πλείω γένη προβλημάτων 10 γρῆσθαι, προχείρους ἔχειν· ἐναργέστατοι γάρ οὐτοι οἱ τόποι καὶ γρησι- 15 μώτατοι. τοιοῦτον δὲ λέγει εἰναι τὸν παραδεδομένον ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ <δευτέρου> βιβλίου, δι' οὐ γέτεν ἐπιβλέπειν εἰ τὸ λεγόμενόν τινι ὑπάρχειν πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῷ ὑπάρχειν καὶ γάρ ἐπὶ τῆς τῶν ὅρων κατασκευῆς τε καὶ ἀνασκευῆς γρῆσιμον τοῦτο. εἰπὼν δὲ τὸ ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὰ καθ' ἔκαστα προσέθηκε καὶ τὸ ἐπὶ τῶν εἰδῶν σκοπεῖν, εἰ μὲν εἰδος εἴη η̄ ἀτομον 20 οὐ δέδε μᾶλλον διποδέδοται, ἐπὶ τὰ καθ' ἔκαστα μόνον ἐπιβλέπειν, εἰ δὲ γένος, καὶ ἐπὶ τὰ εἰδη τὰ ὑπ' αὐτῷ. λέγει δὲ γρῆσιμον τὸν τόπον τοῦτον καὶ τὴν τοιαύτην ἐπιβλεψιν εἰναι πρὸς ἀνασκευὴν τῶν ίδεων καὶ εἰδῶν. 6

3. 4 fort. οὐδὲ εἰ δύο ὑρισμός (scil. λάθοις cf. p. 509, 27) 6 καὶ om. ΑΒ τῶν κτλ. om. a τῶν τόπων om. ΑD γε BP 7 ante πρὸς add. διτι ΑΒΡ, οἱ τε D, ἔτι α γρησιμώτατον ΑΒ 8 post δεικνύντες add. ως ἀνωτέρω εἰρηκεν. ἀλλὰ δὴ α 9 προ- 10 γείρως D δὲ BDP: γάρ α: om. A post δὲ add. καὶ BD 10 καὶ διά] διά τε B post καὶ alterum add. τὴν aA 11 lemma om. a τοὺς] τὰ B post μάλιστα eras. I lit. P 12 post δεῖ add. δέ α τῶν ἄλλων τόπων τῶν δη̄ π' αὐτοῦ παραδεδομένων scripsi: τῶν ἄλλων τόπων ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποδεδομένων (ἀποδεδομένων D) ABDP: ἀπὸ τῶν παραδεδομένων ἄλλων τόπων a 12. 13 τοὺς—κοινούς BP: τοῖς—κοινοῖς AD: τοῖς—κοινοῖς γρῆσθαι α 13 οἵς οἴν τε AD: θεοις τε B: οἴοις τε (τε superser.) P: οἱ α γένη superser. D post γένη add. τῶν a 14 γρῆσθαι, προχείρους (προχείρως BP) 15 λέγει ABDP: ἔφαρμόσουσι. καὶ τούτους ἔχειν προχείρους a 16 τοῦ βιβλίου ΑBDP, αἰδιδι δεικνύρου i. e. β' (eitat enim II 2 p. 109b 13 sq.): τῆς πραγματείας ταύτης a 17 ὑπὸ τὸ αὐτὸ B: ὑπὸ ταύτη P 17. 18 ἀνασκευῆς—κατασκευῆς BP 17 τε om. aP 18 τέ τ' Arist. τὰ ABD Arist.: τὸ aP(N) ἔκαστα B Arist.: ἔκαστον aΑDP 19 καὶ om. AD post μὲν add. γάρ α εἰδος D cf. vs. 21: εἰδη aΑBP εἴη D: η̄ A: om. aBP ἀτομον Decorr.: ἀτομα ΑΒΡ, Ιρρ.: η̄ ἀτομα εἰσὶν a 20 ὡν a δ om. A καθέ- 21 καστα aP: καθέκαστον ΑBD post καθέκαστα add. η̄τοι τὰ ἀτομα a 21 γένη—αὐτά aL επὶ om. D γρῆσιμον om. D post γρῆσιμον add. εἰναι a τὸν τοιοῦτον τόπον D 22 ἐπίτικεψιν εἰναι a: εἰναι ἐπιβλεψιν B

γάρ αὐτὸς λόγος οὐκ ἐφαρμόζει τοῖς τε καθὶ¹ ἔκαστα καὶ τῇ² ἕδει πρὸς ἣν ταῦτα. οὔτε γάρ ὁ τῆς ἴδεας τούτοις, οὔτε ὁ τούτων ἐκείνη. δεῖ δὲ τοῖς εἰδεσι συνώνυμα εἶναι τὰ πρὸς αὐτὸν γνόμενά τε καὶ ὅντα.

20

p. 154 a 20 "Ετι εἰ μεταφέρων εἴρηκε τοῦνομα.

5 Εἰπόντι τίνες εἰσὶ τῶν τόπων γρήσματος πρὸς τὴν τῶν ὅρων κατασκευήν, μημονεύσας δὲ καὶ τινῶν 'δι' ὧν οἱόν τε οὐ μόνον κατασκευάζειν ἀλλὰ καὶ ἀνασκευάζειν ὅρους, προστίθησι καὶ τοὺς τῶν ἀνασκευαστικῶν τόπων κοινούς, ἀξιῶν καὶ τούτους προγείρους ἔχειν ὡς μάλιστα γρηγόρους ὄντας.
εἰσὶ δὲ ὅ τε ἀπὸ τοῦ μεταφορικῶς τῷ διάδηματι γρῆσθαι ἢ ὅλως τροπικῶς
10 καὶ μὴ κυρίως (ὅ γάρ οὔτες ὀριζόμενος οὐ καλῶς ὄριζεται), καὶ ὁ αὐτὸς αὐτοῦ κατηγορήσας ὡς ἔτερον ἐν τῇ τοῦ ὅρου ἀποδέσει οὐχ ὄριζεται.
καὶ μεταφορικῷ μὲν διάδηματι γρῆται ὁ εἰπόντι 'σωφροσύνη' ἐστὶ συμφωνία· φυγῆς· τὸ γάρ 'συμφωνία' κυρίως ἐπὶ τῶν χορδῶν λέγεται. αὐτὸς δὲ αὐτοῦ κατηγορεῖ ὁ εἰπόντι 'ἄνθρωπος' ἐστὶ ζῷον λογικὸν θυητὸν ἄνθρωπος'.

15 p. 154 a 23 "Οτι δὲ γαλεπώτερον κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν ὅρουν.

'Ἐκ τῶν ρήθησαμένων φανερόν, φησίν, ἔσται (ὅτι γαλεπώτερον 30 κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν ὅρουν)· καὶ γάρ γαλεπὸν λαβεῖν ἀπὸ τοῦ ἀποκρινομένου τοιαύτας προτάσεις, δι' ὧν δειγμήσεται ὁ εἰρημένος λόγος 20 ὅρος ὥν. δεῖ γάρ λαβεῖν, εἰ μέλλει τις δεῖξειν ὅτι ὅρος τοῦτο, ὅτι τῶν ἐν τῷ λόγῳ ἀποδοθέντων τὸ μὲν γένος τὸ δὲ διαφορά, καὶ διὰ ἐν τῷ τί ἐστι μόνα κατηγορεῖται. ταῦτα δὲ οὐ ῥάδιον· οὐ γάρ παντὸς τὸ τοῖς τοιούτοις παρακλησίεσιν· κυρίς δὲ τοῦ ταῦτα συγχωρητῆςαι ἀδύνατόν ἔστιν δειγμῆγειν ὅτι ὅρος δὲ ἀποδεδομένος λόγος. εἰ γάρ εἴη καὶ 25 ἄλλα τινὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενα τοῦ προκειμένου καὶ μὴ μόνα τό τε γένος καὶ ἡ διαφορά, ἀλλὰ τῷ ἀποδεδομένῳ λόγῳ παρεῖληπται, οὐδέπω

1 τῶι τε P: τῷ B καθέκαστον B 4 μεταφέρειν B τὸ δύομα D
5 τῶν τόπων aP: τῶν ὅρων B: τόποι D: om. A post γρήσματος add. κοινοὶ D
πρὸς] καὶ P 6 καὶ a: om. ABDP οὐ] μὴ a 6. 7 ἀλλὰ καὶ ἀνασκευάζειν
mrg. D¹ 7 post προστίθησι add. δὲ B 8 κοινούς B ἀξιῶν] ἀξιὸν λέ-
γων a προγείρων D ὡς μάλιστα προγείρους, omisso ἔχειν et γρηγόρους, B
ὄντας a: εἶναι ABDP 9 ἐστι D οὐ τε B τοῦ om. B μεταφορι-
κοῦ A 10 αὐτὸ] τὸ D 11 et 13 αὐτοῦ libri 11 κατηγορήσας post ἔτερον
transposit B ἔτερον B, mrg. D²: ὑστερὸν αΛP 17 om. B 12—14 aN
15 ὅτε A δὲ om. D 17 ἐκ—ἔσται a: om. ABDP 17. 18 ὅτι—ὅρον addidi
20 μέλλοι D δεῖξειν aP: δεῖξαι ABD 21 τὸ—τὸ BDP: τόδε—τόδε aA 22 οὐ
aBD: οὐδὲν A: οὐδὲ P πᾶν P: om. B 23 post τοιούτοις delevit κατηγορεῖν B
ταῦτα BDP: τὰ τοιαῦτα aA 24 ἐστιν post λόγος transposit a καὶ εἴη B
25 κατηγορούμενα post τινὰ transposit P, post προκειμένου B 26 παρεῖληπται scripsi
cf. p. 512, 8 et Ind.: περιείληπται libri

γνώριμον εἴτε οὗτος ὅρος, ἔτιν τοῦ προκειμένου εἴτε καὶ ἄλλος τις, ἐπειδὴ ὅρος ἔστιν ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων, ὁ δὲ τοῦ προκειμένου λόγος ἐν τῷ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενων.

p. 154a 32 Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶνδε· ῥᾶσιν γάρ ἐν συμπεράνα-
σθαι τῇ πολλά. 40

"Οὐτι ῥᾶσιν ἀνασκευάσαι τῇ κατασκευάσαι ὅρον. δεῖ γάρ πρὸς μὲν τὸ κατασκευάσαι ὅρον πάντα συλλογίσασθαι καὶ δεῖξαι ὑπάρχοντα τῷ προκειμένῳ τὰ ἐν τῷ ὅρῳ παρειλημμένα· εἰ γάρ μὴ πάντα ὑπάρχει, οὐκ ὅρος. πρὸς δὲ τὸ ἀνασκευάσαι καὶ δεῖξαι ὅτι μὴ ὅρος ὁ ἀποδεδομένος λόγος 10 ἀρκεῖ καὶ ἐν ἀποδεῖξαι τῶν ἐν τῷ λόγῳ μὴ ὑπάρχον τῷ ὄριστῳ· ἐνīς γάρ διαβληθέντος ὁ πᾶς ὅρος ἀνήργηται· ῥᾶσιν δὲ τὸ ἐν κα-
τασκευάσαι τῇ πολλά. ἔτι τὸν κατασκευάζοντα ὅρον ἀνάγκη καθόλου καὶ 45 καταφατικῶς συμπεραίνεσθαι ὅτι τὸ ἐν τῷ ὅρῳ κατὰ παντὸς τοῦ ὄριστοῦ κατηγορεῖται, καὶ ὅτι ἀντιστρέψει καὶ καθ' οὐδὲ λόγος καὶ τούνομα, εἰπερ 15 ἔστιν ὁ ἀποδεδομένος λόγος ἴδιος τοῦ πράγματος. ἀνασκευάζοντα δὲ οὐδὲ ἀνάγκη τὸ καθόλου συνάγειν· οὐ γάρ | μόνον ἀναιρεῖται, ἀν 246 μηδὲν τῶν ὑπὸ τούνομα ὑπάρχων ὁ λόγος δειγθῇ, ἀλλ' ἵκανὸν πρὸς ἀνασκευὴν τὸ τινὶ τῶν ὑπὸ αὐτὸν δειγθῆναι αὐτὸν μὴ ὑπάρχοντα.

1 οὗτος ὅρος ἔστιν αΑΔ: ὅτι (sic) BP καὶ οι. D ἄλλο τι BP 3 ἐν τῶν
scripsi: ἐκ τῶν ΑΒΔΡ: οι. a ἐν τῷ οι. D κατηγορεῖται α: κατηγορούμενων
εἶναι A 4 καὶ οι. AB ῥᾶσιν] δῆλον BP 4. 5 ἐν συμπεράνεσθαι α(Cc):
inv. ord. A 6 ἀνασκευάζειν—κατασκευάζειν a 6. 7 πρὸς μὲν γάρ τὸ κατασκευά-
σαι ὅρον δεῖ α 7 πάντως A καὶ δεῖξαι α: οι. ΑΒΔΡ ὑπαρχέονται (sic) A
8 τὰ—παρειλημμένα (παρ corr. ex περι B) ΑΒΔΡ: ἀ—παρειληπται α 10 post ἀπο-
δεῖξαι repetit e vs. 9 ὅτι—λόγος A ὑπάρχον D: ὑπάρχειν αΑΒΡ 11 δὲ AD: γάρ
αΑΒΡ 12 καθόλου ἀνάγκη D post ἀνάγκη addl. φησί α 13 καταφατικῶς αΑ:
καταφατικὸν ΒΔΡ συμπεράνεσθαι ΒΔ 14 καὶ alterum AD: οι. αΑΒΡ καθ' οὐ
corr. ex καθ' D² εἰπερ α: οὐ γάρ ΑΒΔΡ 15 ίδιον D τὸν δὲ ἀνασκευά-
ζοντα α δὲ οι. B 16 οὐκ ἀνάγκη οι. B οὐκέτι Arist. (οὐκ ΟΝει)
τὸ αΑ: οι. ΒΔΡ καθὸ B συναγαγεῖν BP ἀνήργηται BP ἂν ABD:
εἰ αΡ 17 ὑπάρχων scripsi: ὑπάρχειν αD: compend. A: ὑπάρχειν, sed post λόγος, BP
δειγθῇ — 18 ὑπάρχοντα] ἀλλ' εἰ καὶ τινὶ δειγθεῖται μὴ ὑπάρχειν. ἀρκετὸν γάρ ἔτι τὸν ἀνα-
σκευάζοντα (l. τὸν ἀνασκευάζοντι) καθόλου τὸ δεῖξαι ὅτι μηδὲ τινὶ ὑπάρχει ὁ ἀποδεδομένος
λόγος τῶν ὑπὸ τούνομα. ἀλλ' οὐδὲ τὸ ἀντιστρέψει τὸν ὅρον τῷ διαιτῷ ἐπὶ τοῦ ἀνασκευά-
ζειν ἀναγκαῖον, ψιπερ ἦν ἀναγκαῖον δηλονότι ἐπὶ τοῦ (5) κατασκευάζειν· οὐ γάρ χρήσιμον
πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ὄρισμον τοῦτο· ἵκανὸν γάρ τὸ δεῖξαι τὸ καθ' ὃν τούνομα, κατ' οὐδενὸς
τούτων ἀρμόζει τὸν λόγον, οὐ μὴν καὶ τὸ ἀνάπαλιν κατὰ ἀντιστροφὴν, ὅτι καθ' ὃν ὁ
λόγος οὐκ ἐφαρμόζει, τούνομα κατηγορεῖται. ἔστι μὲν γάρ ίσον τὸ καθ' οὐ τούνομα κατη-
γορεῖται, μὴ ἐφαρμόζειν τὸν λόγον τῷ καθ' οὐ μὴ ἐφαρμόζει ὁ λόγος, τούνομα κατηγο-
ρεῖσθαι, ἀλλ' οὐς μὴ συντελοῦν (10) τῇ χρείᾳ τῆς ἀνασκευῆς παρατητέον φησί τὴν ἀντι-
στροφὴν ἐπὶ τούτου· οὐ γάρ ὅρος ὁ ἀποδεδομένος (ἀποδιδόμενος N) λόγος. ἔστιν οὖν
γαλεπώτερον τὸ κατασκευάσαι ὅρον τῇ ἀνασκευάσαι. εἰς τὸ αὐτόν. αΝ δειγθῇ BP: δειγθῆ-
σται ΑΙ) 18 τὸ] τὸ B ὑπὸ ταυτὸν A αὐτὸν Deori., P: αὐτὸν Ηρρ.: ἀντὶ
Α: οι. B

p. 154b6 Ἀπόχρη γάρ ἀνασκευάζοντα καθόλου τὸ δεῖξαι.

Ἀπόχρη, φησίν, ἀνασκευάζοντα καθόλου τὸ δεῖξαι ὅτι μηδὲν ὑπάρχει ὁ ἀποδεδομένος λόγος τῶν ὑπὸ τοῦνομα. οὐκέτι δὲ αὐτὸν χρή καὶ κατ' ἀντιστροφὴν δεῖξαι, ητις ἐστὶ τὸ ‘καθ’ ὃν ὁ λόγος κατηγορεῖται, καὶ τὸ οὐδενὸς τούτων τοῦνομα κατηγορεῖται¹: οὐ γάρ γράψιμον πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ιανόριστον τοῦτο· ἵκανὸν γάρ τὸ δεῖξαι τὸ καθ’ ὃν τοῦνομα, καὶ τὸ οὐδενὸς τούτων ὁ λόγος. οὐκέτι μέντοι αὐτὸς μὴ ἀποφατικῶς ἐπενηγούχεναι τὸ ἀντιστρέψον τῷ πρώτῳ ἀλλὰ τὸ αὐτό· τὰ αὐτὰ γάρ τὸ τε ‘κατ’ οὐδενὸς ὃν τοῦνομα κατηγορεῖται, καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται² καὶ τὸ καθ’ ὃν ὁ λόγος μὴ 10 κατηγορεῖται, τοῦνομα κατηγορεῖσθαι³. ἔστι γάρ τὸ ἀντιστρέψον τῷ προειρημένῳ τὸ ‘κατ’ οὐδενὸς ὃν ὁ ὄρος κατηγορεῖται, τοῦνομα κατηγορεῖται⁴. 20 οἶσον μέντοι καὶ τοῦτο ἐκείνῳ δύναται. ἡ {οὐκ} ἀντιστρέψειν εἰπε τῷ ὅτι κατ’ οὐδενὸς ὃν τοῦνομα κατηγορεῖται, καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται. τὸ ὅτι καθ’ ὃν ὁ λόγος μὴ κατηγορεῖται, τοῦνομα κατηγορεῖται⁵. ἀλλ’ 15 ἔστιν οἶσον τὸ εἰρημένον τῷ ‘οὐδὲν συντελεῖ πρὸς τὸ δεῖξαι ὅτι κατ’ οὐδενὸς ὃν τοῦνομα κατηγορεῖται, καὶ ὁ λόγος κατηγορεῖται, τὸ αὐτὴν ταῦτην τὴν πρότασιν ἀντιστρέψει⁶. οἶσος δὲ καὶ τῷ ‘οὐκ ἀνάγκη καὶ τὴν ἀντιστροφὴν δεικνύναι τὸν ἀνασκευάζοντα καθόλου, ὅτι τὸ καθόλου ἀποφατικὸν ἀντιστρέψει καὶ οὐ δεῖται δεῖξεως’.

20 “Οσῳ οὖν γαλεπώτερον τὸ πλείω δεῖξαι τοῦ ἐν καθόλου καταφατικὸν καὶ τοῦτο ἀντιστρέψον τοῦ τὸ ἐπὶ μέρους ἀποφατικὸν

1 lemma om. a ἀνασκευάζοντα ABDP(u): ἀνασκευάζοντι Arist. 2 ἀπόχρη—δεῖξαι
 a: om. ABDP μηδὲν αB: μηδὲ τινι AP: μή τιν D 3 δὲ D, supser. P³: om.
 aAB αὐτὸν αB²: αὐτῶν ABP¹ 3. 4 καὶ κατ’ scripsi: καὶ ABDP: κατ’ a
 4 ἀντιστροφὴν aB: ἀντιστρέψειν ADP ante δεῖξαι add. ixenὸν γάρ D 5 ητις ἔστι
 aP: ητις ἐπὶ B: η τί ἔστι A: ὅτι D 6 τὸ] τῶν D ὃν aAD: ην B: ην P
 6 οὐ P 7 αὐτὸς scripsi: αὐτὰ aADP: οὐ τὰ B μὴ om. B ἀποφαντικῶς a
 ἀντιστρέψον scripsi: ἀντιστρέψειν libri 8 τὸ αὐτὸν aBP: τ’ αὐτὰ A: τὸ αὐτὰ D
 τὰ αὐτὰ AD: ταῦτα BP: ταῦτα a τό τε om. A 9 post κατηγορεῖται prius add.
 ὅτι D, ὁ τί et ex vs. IO, ubi om., τοῦνομα κατηγορεῖσθαι A τὸ P: τῶν ABD: τὸν a
 οὐ A μὴ supser. P 10 ἀντιστρέψειν B 11 τῷ P ὁ om. AD
 τοῦνομα (τὸ ὁ. B) κατηγορεῖται AD: τὸ ὅτι καθ’ ὃν μὴ κατηγορεῖται ὁ λόγος (ὁ λόγος
 μὴ κατηγορεῖται P), τοῦνομα aBP 12 η aBP: ην AD οὐκ addidi
 ἀντιστρέψην (sic) a τῷ scripsi: τοῦ libri 13 καὶ ὁ—14 τοῦνομα κατηγορεῖται
 iterat D τὸ ὅτι—14 τοῦνομα κατηγορεῖται om. B 14 μὴ D (sed in iteratis
 delevit): μὲν Λ: om. ap 15 τὸ προειρημένον Λ: τὸ εἰρημένα (sic) a τῷ]
 τὸ a 16 τὸ Λ: τῷ aBDP 17 ταῦτην AD: om. aBP ἀντιστρέψειν AP
 τῷ (scil. ἔστι οἶσον) scripsi: τὸ libri οὐκ om. D 17. 18 ἀνάγκη καὶ τὴν ἀντι-
 στροφὴν ABDP: ἀναγκαῖον ἀντιστρέψειν a 18 δεικνύναι τὸν ἀνασκευάζοντα scripsi:
 δεικνύσαι τὸ ἀνασκευάζειν libri 20 τὸ—τοῦ DP²: τοῦ—τὸ aABP¹ 21 καὶ τοῦτο
 scripsi: καὶ τὸ τούτων AD: τοῦτο B: τοῦτὸ P: τοῦ τὸ a ἀντιστροφὴν B post
 ἀντιστρ. add. ἔστι BP, τούτεστι a: fort. ητι τοῦ·τὸ scripsi: τοῦ AD: τὸ aBP
 ἀποφατικὸν aBP: ἀποφατικοῦ Λ)

συναγαρεῖν ἢ καὶ τὸ καθόλου ἀποφατικόν, τοσούτῳ γαλεπώτερον ὅρον κατασκευάσαι ἢ ἀνασκευάσαι.

p. 154b14 Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἴδιου φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων.

Ἐπειδὴ ως ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν συμπλοκῇ τὸ ἴδιον λέγεται (εἴπε γὰρ 30 ὃ ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἴδιου λόγοις ὅτι δεῖ μετὰ τοῦ γένους τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἴδιου ποιεῖσθαι. ως ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ εἰπεν, ἐπειδὴ ἀποδίδοται ποτε καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος μόνου, ως ὅταν λέγωμεν ἴδιον εἰναι τοῦ καλοῦ τὸ πρέπον καὶ εὐδαιμονίας τὸ ὀνεγδέες, μᾶλιστα δὲ οὗτος ἀποδίδοται τὰ ἴδια ἐπὶ τῶν πρότων γενῶν τῷ μὴ δύνασθαι μετὰ τοῦ γένους αὐτὰ συμ-
10 πλέκεσθαι· οὗτος οὐσίας ἴδιον τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι), εἰ τοίνυν καὶ 35 τὸ ἴδιον ἐν συμπλοκῇ λέγεται, δεῖ καὶ πάντα ὑπάρχοντα τῷ προκειμένῳ δειχθῆναι καὶ καθόλου καὶ ὅτι ἀντιστρέψει μόνον γάρ τῷ ἴδιῳ ἐνδεῖ παρὰ τὸν δρόν τὸ (τὸ) τί ἦν εἶναι σημαίνειν. πρὸς δὲ τὸ ἀνασκευάσαι τὸ
15 ἴδιον αὐταρκεῖ καὶ τὸ ἐν τι δεῖξαι τῶν ἐν τῷ ἀποδόσει τοῦ ἴδιου μὴ ὑπάρχον τῷ προκειμένῳ καὶ τὸ ἐνί τινι τῶν ὑπὸ τὸ προκειμένον μὴ ὑπάρχει, μὴ μόνῳ δέ, ἀνήργται.

Δείκνυστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γένους ὅτι τὸ ἀνασκευάζειν ῥῶν ἢ κατα-
σκευάζειν· κατασκευάζεται μὲν γὰρ τὸ γένος μοναχῶς, οἷον διὰ τοῦ κα-
20 θόλου καταφατικοῦ, ἀνασκευάζεται δὲ διγῶς, διὰ τε γὰρ τοῦ καθόλου καὶ τοῦ ἐπὶ μέρους ἀποφατικοῦ.

p. 154b33 Ἐπὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος.

Ὅτι τὸ συμβεβηκός τὸ μὲν καθόλου ῥῶν ἀνασκευάζειν ἢ κατα-
σκευάζειν, τὸ δὲ μερικὸν ἀνάπτατον. ὁ μὲν γὰρ κατασκευάζων, ὅτι τόδε τὸ
25 συμβεβηκός παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, οὐκ ἔχει τοῦτο ῥῶν ποιῆσαι· ἀδύνατον
γάρ ἀληθεύειν τὸ λευκὸν ἐπὶ πάντων ἀνθρώπων λεγόμενον· ὁ δὲ ἀνασκευάζων
εὐχερῶς δεῖξει ὅτι τὸ λευκὸν ἐνι οὐκ ὑπάρχει, οἷον τῷ Σωκράτει, καὶ
οὕτως ἀνατρέπεται τὸ καθόλου πρόβλημα. τὸ δὲ ἐπὶ μέρους, οἷον ὅτι
247

I καταφατικόν P τοσούτῳ D: τοσοῦτον αΛΒΡ post γαλεπώτερον add. οὖν BP
3 οὖν AD Arist.: om. aBP φανερὸν κτλ. om. a 4 ἐπειδὴ om. a ἐν συμ-
πλοκῇ τὸ ἴδιον λέγεται ΛΒDP: φησι τὸ ἴδιον ἐν συμπλοκῇ, τουτέστι μετὰ τοῦ γένους λέγε-
σθαι a εἰπε] V 3 p. 132a10 sq. 5 τῷ — λόγῳ αΛ τοῦ (post περὶ) om. aB
μετὰ] μὲν Λ τὸ γένος a, Ppr. (corr. P¹) 6 et 8 ἀποδέδοται a 6. 7 διὰ τοῦ]
δὲ' BP 7 μόνου τοῦ ὀνόματος a 8 ἐνδεές Α τὸ ἴδιον BP 11 post πάντα
add. τὰ D 12 μόνον seripsi: μόνῳ libri 13 περὶ τῶν δρων B τὸ alterum
addidi σημαῖνον Beorr., P: σημαῖνον Bpr. 14 μὴ om. P 15 ὑπάρχον D: ὑπάρ-
γοντος Α: ὑπάρχοντων BP: ὑπάρχειν a 15. 16 ὑπάρχον seripsi: ὑπάρχειν libri 16 τὸ
ἀποδέδομέν τοῦ a πάντα B 18 δὲ om. D; fort. ante δείχνοντι lemma p. 154b23
περὶ δὲ τοῦ γένους κτλ. addendum ἥ] τοῦ a 20 γὰρ om. aP 23 ἔτι a
24 δὲ μὲν γὰρ — 515,36 aN δὲ μὲν γὰρ κατασκ in ras. N¹

τὸν λευκὸν τινὶ ὑπάρχει, ἥδην κατασκευάσσαι η̄ ἀνασκευάσσαι· ἀρκεῖ γάρ πρὸς κατασκευὴν τὸ δεῖξαι οἵτι τινὶ ὑπάρχει· ἀνασκευάσαι δὲ δυσγερές καὶ δεῖξαι μηδὲν ὑπάρχειν τὸ λευκόν· ἀδύνατον γάρ μηδένα ἄνθρωπον εἶναι λευκόν· τὴν γάρ ‘τίς’ η̄ ‘οὐδεῖς’ ἀναιρεῖ, ἐπεὶ η̄ ‘οὐ πᾶς’ ἐν τισι 5 συναληθεύει.

p. 155a3 Φανερὸν δὲ καὶ διότι πάντων ἥδηστον.

5

Φανερὸν οὖν, φησίν, οἵτι τὸ ἀνασκευάσσαι τὸν ὅρον εὐχερέτερόν ἔστιν ἀπάντων τῶν προβλημάτων, τῶν τε ἴδικῶν καὶ τῶν γενικῶν καὶ τῶν κατὰ συμβεβηκός. πολλῶν γάρ εἰρημένων παρατηρημάτων ἐν τῷ ὅρῳ, οἷον τοῦ 10 ἀντιστέφειν τὸν ὅρον τῷ δριστῇ, τοῦ οὐσιώδεις εἶναι τὰς διαφοράς, τοῦ μὴ ὄμωνύμους λαμβάνειν φωνάς μηδὲ μεταφορικάς, πολλά εἰσι καὶ τὰ παρα-
δεδομένα ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀνασκευήν. ἐκ γὰρ τῶν πλειόνων παρατηρημά-
των ἥδην γίνεται καὶ ὁ συλλογισμὸς ἀνασκευαστικός· ἔνθα γάρ πολλὰ
παρατηρήματα, πολλὰ συμβαίνει γίνεσθαι καὶ τὰ ἀμαρτήματα· ἔνθα δὲ 15 ὀλέης, φανερὸν οἵτι καὶ τὰ ἀμαρτήματα ὀλέη. ὁ γάρ μακροτέρων βαδίζων
δόδον, οἵτι δὲ καὶ ταχέως βαδίζειν πειρώμενος πλείστα προσπταίει ἡπερ ὁ
βραχυτέρων καὶ σχολαιωτέρων· καὶ ἐν οὐκίᾳ δὲ πολλὰς εἰσάδους ἐχούσῃ
νύκτωρ ῥαδίως εἰσέλθω τις ἂν η̄ ἐν ἐγκύσῃ μίαν.

15

p. 155a7 "Ετι πρὸς μὲν τὸν ὅρον.

20 'Ο ἐπιχειρῶν, φησίν, ἀνασκευάζειν ὅρον δύναται ἐπιχειρεῖν, οἵτι οὐκ ἔλαβεν ὁ προσδιαλεγόμενος τὸ προσεχὲς γένος ἐν τῷ ὅρῳ, καὶ οἵτι ἀλλό-
τριόν ἔστι τὸ ληφθὲν γένος, η̄ οἵτι οὐκ ἀντιστρέψει πρὸς τὸ δριστόν, η̄ οἵτι
ὄμωνύμους η̄ μεταφορικάς ἔλαβε φωνάς, η̄ ἄλλα δσα παρεδόθησαν ἐν
τοῖς ἀνασκευαστικοῖς τόποις· ἀνάγκη γάρ πολλῶν παρατηρημάτων ὄντων
25 ἀμαρτάνειν κατά τι η̄ καὶ κατὰ πλείστα τὸν συντιθέντα τὸν ὅρον. ὁ οὖν 20
ἀνασκευάζων τὸν ὅρον ἐνδέχεται καὶ διὰ τῶν ἄλλων τόπων, δι' ὧν ἀνα-
σκευάζομεν τὰ ἴδια, τὰ γενικὰ καὶ τὰ κατὰ συμβεβηκός προβλήματα,
ἀνασκευάζειν αὐτόν. δι' ὧν γάρ τὸ ἴδιον δείκνυται μὴ ἀντιστρέφον πρὸς
30 ἀποδίδοται, διὰ τούτων καὶ ὁ ὅρος ἀνατραπήσεται ὡς μὴ ἀντιστρέφων
πρὸς τὸ δριστόν. πάλιν δι' ὧν τὸ ἀποδιθέν γένος δείκνυται ἀλλότριον η̄
μὴ προσεχὲς η̄ οὐκ οὐσιωδῶς λεγόμενον, διὰ τῶν αὐτῶν δειγμήσεται καὶ 25
τὸ ληφθὲν ἐν τῷ ὅρῳ γένος η̄ μὴ ὑπάρχειν γένος η̄ μὴ ὑπάρχειν τῷ
δριστῇ. πάλιν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προβλημάτων ὕσπερ τοχὸν
δείκνυται τὸ λευκὸν μὴ ὑπάρχειν τῷ Σωκράτει, οὕτως, εἰ ἀποδοίη τις
35 ὅρον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ‘οὐσία ἔμψυχος ἀλογος’ η̄ ‘θαλαττα νγρὸν ποτόν’,
ἀνηρημένου τινὸς μέρους τῶν ἐν τῷ δριφτῷ καὶ διος ἀναιρεθῆσεται.

8 καὶ prius om. N 18 immo ἥδην 25 ἀμαρτάνειν seripsi: λανθάνειν aN καὶ
om. a 34 post δείκνυται repetit τοχὸν N 35 αὐτοῖς θαλάττης τὸ? 36 ὅρῳ
a: ὅρος N

Δι' ὃν μὲν οὖν ἀνατκευάζεται τὰλλα, καὶ ὁ ὅρος ἀνατκευασθήσεται. 30
οὐ μὴν δι' ὃν ὁ ὅρος, καὶ τὰ ἄλλα· οὐ γάρ πάντα τὰ τοῦ ὅρου χρῆσιμα
πρὸς κατασκευὴν τῶν ἄλλων. οὐδὲ γάρ, εἰ δειχθείη ἐν τῷ ὅρῳ τὸ γε-
λαστικὸν μὴ οὐσιωδῶς ὃν τῷ ἀνθρώπῳ. ἥδη ἀνήργηται καὶ μὴ ἴδιον ὃν
5 τοῦ ἀνθρώπου· οὐδέ, εἰ τὸ μὴ προσεχές γένος μὴ καλῶς ἀποδεδημένον.
ἥδη ἀνήργηται καὶ μὴ γένος ὃν· ὄμοιός οὐδέ, εἰ τὸ λευκὸν *(οὐκ)* οὐσιωδῶς
λέγεται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, ἥδη ἀνήργηται καὶ μὴ συμβεβηκὸς εἶναι. 35
ἄλλ' οὐδὲ πᾶλιν δὲ ὃν κατασκευάζεται ἡ ἀνατκευάζεται τόπων τὰ ἄλλα.
ἥγουν τὰ γενικὰ καὶ τὰ ἴδια προβλήματα, διὰ *(τῶν)* αὐτῶν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα
10 πάντα, τὰ κατὰ συμβεβηκὸς δηλονότι, ἐπιγειρήσομεν. ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τῶν
πρὸς τὸ συμβεβηκὸς καὶ πρὸς τὸ ἄλλα.

p. 155^a11 Μόνα γάρ τὰ πρὸς τὸ συμβεβηκὸς κοινὰ πάντων τῶν
εἰρημένων ἔστιν.

"Ἥγουν οὐ μάνσι τοῦ συμβεβηκότος ἔστιν ἀναιρετικὰ ἄλλα καὶ τῶν 40
15 ἄλλων· καὶ γάρ τὸ ἐπὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ζητούμενον, εἰ ὑπάρχει
μάνσι. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὄμοιός ζητεῖται, εἰ τὸ ἴδιον καὶ τὸ γένος καὶ
ὁ ὅρος ὑπάρχει τῷ πράγματι. εἰ δὲ μὴ ἀντιστρέψει τὸ ὡς γένος ἀποδοθὲν
πρὸς τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἀνήργηται ἥδη ὡς μὴ ὃν γένος· καὶ τὸ ἴδιον εἰ μὴ
20 ὡς γένος. ἥγουν οὐσιωδῶς, ἀποδοθεῖται, *(οὐκ)* ἥδη καὶ μὴ εἶναι ἴδιον ἀπο-
δεῖσκεται. ὄμοιός καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός· οὐ γάρ. *(εἰ)* μὴ ὡς 45
γένος, ἥγουν οὐσιωδῶς, ὑπάρχει τῷ πράγματι, ἢ εἰ οὐκ ἀντιστρέψει ὡς
ἴδιον, δείκνυται καὶ μὴ συμβεβηκὸς ὃν.

p. 155^a22 Καὶ τοῦτο καλῶς δεῖ πεποιηκέναι.

Δεῖ δέ, φρεσίν, καὶ τοῦτο, ἥγουν τὸ συλλογίζεσθαι καὶ δεικνύειν ὅτι ὁ
25 ὅρος | τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος δηλοῖ. καλῶς ποιεῖν, εἰ μὴ ἀσαφὲς μηδὲ 248
περιττόν τι ἔχει ὁ λόγος, πρὸς ἀ πλείους ἡμῖν παραδέδωκε τόπους. διά τε
τοῦτο οὖν καὶ τὰ εἰρημένα πάντα γαλεπώταν κατασκευάζειν τὸν ὅρον.

1—11 aN: πρὸς δὲ τὰ ἄλλα οὕτε τὰ ἐκ τῶν ὅρων: οὕτε γάρ δι' ὃν ὁ ὅρος ἀναιρεῖται, καὶ τὰ ἄλλα ἀναιρεῖται οὐ *(οὐ om. A)* γάρ εἰ τι μὴ (μὴ οὐν. A) τὸ τι ἦν εἶναι (μὴ add. A) σημανένε (σημαίνον BP), κεκώλυται (BP: καὶ κωλύεται AD) ἐκεῖνο γένος ἢ *(ἢ om. B)* ἴδιον ἡ συμβεβηκὸς εἶναι· οὐδὲ δὲ μὴ ἴδιον ἔστι, διὰ τοῦτο οὐδὲ γένος· οὐδὲ δὲ διὸ *(P:* οὐδὲ εἰ AD; οὐδὲ B) μὴ γένος, ἥδη οὐ *(οὐ P: οὐδὲ B: om. AD)* συμβεβηκός ABDP
6 οὐκ addidi cf. vs. 21; *si candor hominis naturam non constituit Muretus* 9 διὰ τῶν
αὐτῶν serripsi: δι' αὐτῶν aN cf. p. 515,31 13 ἔστιν ad Arist.: εἰσι ABP
14—22 aN: τουτέστι μόνα τὰ (μόνου, om. τὰ, A) τοῦ συμβεβηκότος (ἔστιν add. A) ἀναιρετικὰ καὶ τῶν ἄλλων ἔστιν (εἰσιν B) ἀναιρετικά· τῷ (τῷ serripsi: τὸ libri) γάρ μὴ ὑπάρχειν
ἀναιρεῖται ABDP 15 τὸ om. N 19 οὐκ addidi 20 οὐ γάρ εἰ serripsi: εἰ γάρ aN
23 πεπτηκέναι a 24. 25 δεῖ—ποιεῖν aN: τουτέστιν ABDP 25 post ποιεῖν excedisse
suspicereis ἥγουν σκοπεῖν, sed cf. p. 525,6. 7 ἀσαφὲς Urb. 52: ἀσαφῶς ADP: ἀσαφῆς a:
σαφῆς B 26 παραδέδωκε] VI 2. 3 27 διά τε—p. 517,21 aN πάντων conicio

Τόν δ' ἄλλων προβλημάτων. Κύριον τῶν γενικῶν καὶ τῶν πρὸς τὸ συμβεβηκός, μᾶλλον γαλεπώτερον πρὸς κατασκευὴν τὸ ίδιον, εὐκολότερον 5 μέντοι παρὰ τὸν ὄρον. ἀνασκευάζειν δὲ τὸ ίδιον ὅπλον ἔστιν η̄ τὰ ἄλλα διὰ τὸ ἐκ πολλῶν εἶναι. οὗτοι μετὰ συμπλοκῆς ως ἐπὶ τὸ πολὺ ἀποδί- 10 δουσθαι, οἷον θτὶ ζῷον γελαστικόν, δὲ καὶ κυρίως ίδιόν ἔστιν ὡς μετὰ συμπλοκῆς ἀποδίδομενον. ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰπεν, θτὶ ποτὲ καὶ δι' ὀνόματος μόνου ἀποδίδοται, οἷον ίδιον ἀνθρώπου ἔστι τὸ γελαστικόν. γαλεπὸν οὖν κατασκευάσαι τὸ μετὰ συμπλοκῆς. θτὶ πολλὰ δεῖ συμβιβά- 15 σαι καὶ συλλογίσασθαι, πρῶτον μὲν θτὶ τὸ προσεχῆς ἐλήφθη γένος, καὶ 20 πρὸς τούτῳ θτὶ μόνῳ ὑπάρχει τῷ ζῷον γελαστικὸν καὶ θτὶ ἀντιστρέψει.

Εὐγερέστερον δὲ πάντων τῶν προβλημάτων εἰς τὸ κατασκευάζεσθαι τὸ συμβεβηκός· ἀρκεῖ γάρ πρὸς κατασκευὴν τὸ δεῖξαι μόνον θτὶ τὸ λευκὸν ὑπάρχει τῷ Σωκράτει, δὲ μόνον ἐν τοῖς ἀλλοις οὐκ ἀνταρκές ἔστιν. 15 γαλεπώτατον δέ, φησί, ἔστι καὶ τὸ συμβεβηκός πρὸς ἀνασκευὴν, θτὶ ἀρ' ἐνὸς τόπου ὄρματος δεικνύειν τὸ μὴ ὑπάρχειν τῷ πράγματι τὸ συμβε- βηκός· οὐ γάρ πρὸς τῷ ζητεῖν, εἰ μὴ ὑπάρχει η̄ ὑπάρχει τὸ συμβεβηκός τῷ πράγματι, ἔτι δεῖ ζητεῖν καὶ εἰ ὡς γένος ὑπάρχει η̄ ως ίδιον. διὸ τοῦτο τῶν ἀλλων προβλημάτων διγῶς ἀναιρουμένων καὶ διὰ τοῦτο ὥρδίας 20 οὔσης τῆς αὐτῶν ἀναιρέσεως, τὰ πρὸς τὸ συμβεβηκός προβλήματα μοναχῶς ἀναιρούμενα τῶν ἀλλων γαλεπώτατά εἰσι πρὸς ἀναιρέσιν. 20

2 γαλεπώτερον scripsi cf. p. 248, 6: γαλεπώτατον aN 10 γελαστικὸν ζῶον N
 12 fort. εὐγερέστερον cf. vs. 15 et Arist., sed cf. etiam p. 515,7 16 ὑπάρχειν scripsi:
 ὑπάρχον aN 17 τῷ N: τὸ a η̄ ὑπάρχει in mrg. N¹ 21 noli coincere γαλεπώ-
 τερά, nam cf. p. 127, 26 τέλος τοῦ ἔβδομου βιβλίου τῆς ἀλεξανδρου ἀφροδιτιέως ἔξηγή-
 σεως εἰς τὸ ἔβδομον τῶν τόπων ἀριστοτέλους subser. D: Τέλος τοῦ ἔβδομου subser. a

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΟΓΔΟΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ

[Ωσπερ ἐν τῷ πρώτῳ προτεχνολογεῖται τινα χρήσιμα κατὰ τὴν πραγματείαν, οὗτως καὶ ἐν τῷ διῆδόφ επιτεχνολογεῖται τινα. πρόκειται γὰρ τούτου αὐτῷ περὶ τριῶν εἰπεῖν κεφαλαίων. πρῶτον μὲν περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως, πότε δρῦ ἔκατέρα καὶ πότε ἡμιαρτημένη. παράκειται δὲ τῷ μὲν περὶ ἐρωτήσεως τά τε πρὸς αρύψιν λαμβανόμενα καὶ διώς δι' ὃν ἀν ὁ ἐρωτῶν ἐπάγοιτο τὸν ἀποκρινόμενον τὴν καθόλου πρότασιν αὐτῷ τιθέναι, ἐπειδὴ ἀνευ ταύτης ἀδύνατον ἔστι συλλογίσασθαι. τῷ δὲ περὶ 10 ἀποκρίσεως λόγῳ παράκειται ὅ τε περὶ διαιρέσεως λόγος τῶν προτάσεων καὶ περὶ τῆς τῶν σημανομένων ἀμφιβολίας καὶ διώς δ περὶ ἐνστάσεως· διὸ καὶ περὶ τούτων λέγει. ἐπεὶ δὲ τῶν προβλημάτων ὅσα εὐχερές ἔστι φυλάξαι, ταῦτα δυσχερές ἔστι τὸν θέμενον ἐλέγειν, ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἀποκρινομένου τὸ ἦν θέμενον φυλάξαι, τοῦ δὲ ἐρωτῶντος τὸ τὴν θέσιν 15 ἐλέγχειν, κοινὸς ἀν εἴη τῷ ἐρωτῶντι καὶ ἀποκρινομένῳ δ περὶ τούτων λόγος· διόπερ καὶ περὶ τούτων λέγει, ὅτερον μὲν τῆς ἐρωτήσεως, πρότερον δὲ τῆς ἀποκρίσεως. τὸ δὴ πρῶτον κεφάλαιον τούτο. τὸ δὲ δεύτερον ποσαχῶς ἔστι λόγος φεκτὸς καὶ ἐπαινετός, διτὶ τριχῶς, ἢ καθ' αὐτὸν ἢ ὡς πρὸς τὸ πρόβλημα ἢ παρὰ τὸν ἔτερον τῶν διαλεγομένων. 20 ἐνδέχεται γάρ καὶ τὸν λόγον αὐτὸν καθ' αὐτὸν φεκτὸν ἢ ἐπαι-

1 σχόλια εἰς τὸ ὅδον βιβλίον τῶν τόπων inscr. AP: σχόλια εἰς τὸ ὅδον τῶν τόπων ἀριστοτέλους BD: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ Η ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ΥΠΟΜΝΗΜΑ a 3 — p. 520, 8 aPZ 5 μὲν a: om. PZ 7 post περὶ add. τῆς aP παραλαμβανόμενα a: παρα superser. P² 8 ἐπάγοιτο aP²: ἐπάγοι P¹Z 9 ἐπείπερ aP² (περὶ in ras.) ἔστι aP: om. Z 10 ὅ τε περὶ Z: δ περὶ τε aP τῶν Z: om. aP 11 περὶ τῆς τῶν Z: om. aP ἀμφιβόλων aP (ων in ras.) διόπερ Z 12 ἐπὶ Z 14 τὸ alterum Z: om. aP 15 post ἀν add. οὖν Z 16 καὶ a, superser. P: om. Z λέγει post ἀποκρίσεως transposuerunt aP 16 et 17 ante τῆς add. περὶ Z 18 διτὶ τριχῶς aP: om. Z 19 αὐτὸν Ppr. πρὸς] εἰς in ras. P² τῶν διαλεγομένων τὸν ἔτερον aP 20 αὐτὸν Z

νεθῶν εἶναι. καὶ τούτων ὑποτερούσιν ὅντα καὶ αὐτὸν πρὸς τὴν πρόβλημα 40 τὰ ἐναντία εἶναι· ποτὲ δὲ καὶ ὀυνάμενος καλῶς ἐρωτηθῆναι παρὰ τὴν θατέρου τῶν διαλεγομένων μοχθηρίαν φεκτὸς ἂν γένοιτο. τοῦτο δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον. τρίτον δὲ πῶς ἀν γυμνασθείημεν πρὸν εἰς τὴν διάλεξιν 5 ἔκλειν, καὶ τίς ἡ προκατασκευή.]

[ἄλλως.] Ἐν τῷ πρώτῳ τὴν διαίρεσιν ποιησάμενος τῶν διαλεκτικῶν 249 προβλημάτων καὶ δεῖξας ὅτι τέσσαρά ἔστιν, παραδόντες δὲ καὶ τοὺς μετ' ἐκεῖνο βιβλίοις καὶ τοὺς πρὸς ἔκαστον γένος τῶν προβλημάτων τόπους, δι' ὃν οἵνοι τε ἐσόμεθα εὑπορεῖν ἐπιχειρημάτων πρὸς τε τὰς ἀνασκευὰς τῶν 10 προβλημάτων καὶ πρὸς τὰς κατασκευάς, ἐν τούτῳ ὅντι τελευταίρη τῆς πραγματείας περὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ποιεῖται τὸν λόγον· οὐ γάρ αὐτάρκης 5 ἡ τῶν τόπων εὑρεσίς τῷ διαλεκτικῷ πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι δι' αὐτῶν τὸ προκείμενον. ἀλλὰ δεῖ αὐτῷ καὶ ποιᾶς τάξεως αὐτῶν καὶ χρήσεως. αὗτινον δὲ τούτου, ὅτι τῷ διαλεκτικῷ πρὸς ἄλλου ὁ λόγος, καὶ ἐξ ἐρωτή- 15 σισεως λαμβάνει τὰς προτάσεις δι' ὃν τὸ προκείμενον συλλογίζεται. διὰ τούτο γάρ καὶ ἡ διαλεκτικὴ πρότασις ὥρισθη ἐρωτησίς ἀντιφάσεως εἶναι. 10 δεῖ δὲ αὐτῷ καὶ ποιᾶς τάξεως τῶν ἐρωτωμάτων· οὐ γάρ τὰς αὐτὰς ἀπο- κρίσεις ἀποκρίνονται περὶ τῶν αὐτῶν οἱ ὑπωσοῦν ἐρωτώμενοι, ἀλλὰ ποιλάκις ὁ οὐκ ἀν συγχωρήσειαν ἀπλῶς ἐρωτηθέντες, ταῦτα διδόσασι 20 διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐρωτήσεως. δεῖ οὖν καὶ περὶ τὸν ἐρωτᾶν ἐμπειρίαν τινὰ καὶ τέχνην ἔχειν τὸν διαλεκτικόν, ὡς διὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐρωτήσεως δύνασθαι λαμβάνειν τὰ πρὸς τὸν προκείμενον αὐτῷ συλλογισμὸν χρήσιμα. 15 καὶ ἔστι κατὰ τοῦτο ὅμοιότης τῇ τε ἥγτορικῇ καὶ τῇ διαλεκτικῇ· ὡς γάρ τῷ ἥγτορι καὶ αὐτῷ πρὸς ἄλλου ποιουμένῳ τοὺς λόγους (ἢ γάρ πρὸς 25 δῆμον ἢ πρὸς θεωρὸν ἢ πρὸς διακαστήν) δεῖ μετὰ τὴν εὑρεσιν τῶν ἥγη- στηρένων οἰκονομίας τε τούτων, ἵτις ἔστι τάξις τῶν εὑρημένων, καὶ ποιᾶς ἐρημητείας τε καὶ φράσεως, οὕτως καὶ τῷ διαλεκτικῷ μετὰ τὴν τῶν τόπων ἀφ' ὃν οἱ δεῖξεις τῶν προκειμένων εὑρεσιν δεῖ τῆς τῶν εὑρημένων ποιᾶς 30 τάξεως καὶ παρασκευῆς πρὸς τὴν ἐρωτησιν, καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτῆς τῆς ἐρωτήσεως, ἵτις ἔστιν ἀνάλογος τῇ τοῦ ἥγτορος φράσει. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον ἔστι τοῦ διαλεκτικοῦ τὸ ἐρωτᾶν ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι, ὡς εἴπει καὶ αὐτὸς ἀρχόμενος τῆς πραγματείας (εἴπει γάρ “καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες

I εἶναι post φεκτὸν collocat a αὐτὸς Z 2 δυνάμενος a: δυνάμενον PZ post παρὰ add. δὲ Z 3 τῶν superscr. P² μοχθηρίαν τῶν προσδιαλεγομένων Z 4 κεφάλαιον δεύτερον Z πρὸν εἰς τὴν διάλεξιν Z: πρὸν εἰς λόγους a et, ut videtur, corr. nescio unde P 7 παραδόντες scripsi cf. Ind.: ἀποδόντες libri an καὶ τοῖς? 8 post ἐκεῖνο ras. P 9 πρὸς aP: εἰς Z 10 πρὸς om. Z 14 τοῦτο ὅτι aP²: τὸ P¹Z τὸν διαλεκτικὸν Z ἄλλον λόγον Z 15 λαμβάνειν Z 16 ὥρισθη] An. pr. I 1 p. 24a25 18 περὶ τῶν αὐτῶν ἀποκρίνονται P 19 συγχωρήσειαν scripsi: συγχωρή- σειν libri ἐρωτηθέντες] εἰς in ras. P¹ 21 ὡς a et in ras. P: ἢ Z 22 αὐτοῖς χρήσιμα συλλογισμὸν Z 25 ante δῆμον add. τὸν Z θεωρὸν scripsi (cf. Rhet. I 3 p. 1258b2): θέατρον aP et add. τὸ Z: θητῷρὸν superscr. P² ante δικ. add. τὸν Z 27 οὕτως Z: om. aP 28 αἱ δεῖξεις τῶν προκειμένων aP: ἔδειξε τὸ προκείμενον Z δεῖ- ται P 31 τῆς διαλεκτικῆς P 32 εἴπει] p. 100a20 post γάρ add. ὧνα Z

μηδὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίου”), διὸ τοῦτο οὐ περὶ ἐρωτήσεως μόνης ἀλλὰ καὶ περὶ ἀποκρίσεως ποιήσεται τὸν λόγον. ὥσπερ γάρ τοῦ ἐρωτῶντος ἔστι 25 τὸ καλῶς ἐρωτᾶν (τοῦτο δέ ἔστι πρὸς τὸ λαβεῖν χρησίμως οὐ βούλεται), οὕτως καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ καλῶς ἀποκρίνεται. Ὡπέρ ἔστιν ἐν τῷ μηδὲν 30 ὃ ὑπεναντίου διέδονται οἷς ἔλετο τὴν ἀργήν. διὸ τοῦτο δὲ καὶ ἀξιῶσι τινες ἐπιγράψειν τὸ βιβλίον τοῦτο Περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως. ἄλλοι δὲ Περὶ τάξεως καὶ ἀποκρίσεως, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περὶ τούτων εἰπεῖν ἀργύριοντος προτίθεται.

[ἄλλως. ἔτερον. Διδάξας ἐν ἀρχαῖς τῆς παρούσης πραγματείας ὅτι 30 10 τέσσαρα γένη προβλημάτων εἰσί, τὰ τε κατὰ συμβεβηκός, τὰ γενικά. τὰ ἴδια καὶ τὰ ὄρικά, καὶ ἐφεξῆς ἔκάστου τοὺς οἰκείους παραδός τὸ ποὺς τούς τε ἀνασκευαστικοὺς καὶ τοὺς κατασκευαστικούς, ὥστερον δὲ καὶ περὶ τοῦ ταῦτοῦ μικρόν τι διαλεγμένος ὡς πρὸς τὰ ὄρικά προβλήματα χρησιμέοντος, παραδός οὖν ἐν τούτοις πᾶσι, πόθεν ὀφειλομένη λαρβάνειν τὰ 15 ἐπιχειρήματα τοῦ κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν ἔκαστον αὐτῶν, νῦν προτίθεται διδάξαι καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, ὡς ἂν μὴ ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχεν αὐτὰ προσφέρωμεν (ἀρίστη γάρ οἰκονομία τὸ εἰδέναι τίνα πρῶτον δεῖ προσφέρειν, τίνα δὲ ὥστερον) καὶ μὴ ὥσπερ οἱ ῥήτορες ἐκεῖνοι γάρ οὐγά ὡς ἔχουσι φύσεως καὶ τάξεως τὰ κεφάλαια τιθέσιν, ἀλλ᾽ ὡς ὁ 20 καιρὸς ἀπαιτεῖ. διδάσκει οὖν ποιὰ τῶν ἀλλων ὀφειλομένην προτάττειν, τὰ ἀπὸ τῶν πτώσεων καὶ τῶν συστούγων τῶν ἀπὸ τῶν ἐναντίων ἢ ταῦτα ἐκείνων, εἴ γε πολλῶν τοιούτων εὑποριθμεῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν, ἦτοι κατὰ ἀντίφασιν· τοῦτο γάρ ἢ διαλεκτικὴ μέθοδος ἀπαιτεῖ.]

p. 155b3 Δεῖ δὲ πρῶτον μὲν ἐρωτᾶν μέλλοντα.

25 Δεῖ, φησί, τὸν μέλλοντα ἐρωτᾶν διαλεκτικῶς πρῶτον μὲν ἐφευρίσκειν καθ' ἔαυτὸν σκοποῦντα τὸν τόπον ὅτεν ὀφείλει ἐπιχειρεῖν καὶ διαλέγεσθαι, δεύτερον δὲ σχηματίζειν καθ' ἔαυτὸν τὴν ἐρωτησιν, πῶς ἂν προτείνοι 45 αὐτὴν διαλεκτικῶς, τουτέστιν ἀντιφατικῶς, οἷον ἀρα ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἔστιν ἢ οὐ, καὶ σὺν τούτῳ τάξαι καθ' ἔαυτὸν τὰ καθ' ἔκαστον τῶν εὑρεθέντων ἐπιχειρημάτων, ποιὸν δεῖ πρῶτον ἐπενεγκεῖν | καὶ ποιὸν μετὰ 50 ταῦτα καὶ ἐφεξῆς, καὶ τρίτον προενεγκεῖν τὴν ἐρωτησιν.

p. 155b7 Μέχρι μὲν οὖν τοῦ εὑρεῖν τὸν τόπον.

‘Απὸ τῶν αὐτῶν μέν, φησί, τόπων ἀφ' ὧν ἐπιχειρεῖ ὁ διαλεκτικὸς κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιχειρεῖ καὶ ὁ ἀποδεικτικὸς καὶ μέχρι τοῦ εὑπορῆσαι τῶν τοιούτων ἐπιχειρημάτων καὶ ἀμφο-

3 πρὸς P: om. aZ 4 ὥσπερ Z
in mrg. P³ 9 — p. 521,24 aN
τοὺς add. τε N 17 προσφέρωμεν a
30 εὑρημέντων a 34 ἢ N: καὶ a

5 οἰς—7 Περὶ, quae initio paginae perierant,
9 ἄλλως. ἔτερον a: om. N 12 ante καὶ
22 δὴ corr. ex δεῖ N 27 προτελνη N

τέροις ή αὐτή σκέψις. οὗτον δὲ τὸν διαλεκτικὸν τὸ τοὺς εὑρεθέντας τόπους ἡ τάττειν καθ' ἑαυτὸν καὶ ποιεῖν ὡς προείπομεν· ποιεῖ δὲ ταῦτα ὁ διαλεκτικὸς εἰκότας, διότι πρὸς ἔτερον προτείνει τὰ εύρεθέντα. ὁ δὲ ἀποδεικτικὸς καθ' ἑαυτὸν τὸ ἀληγῆτες οὐ φροντίζει. ἐν ἀληγῆτῃ καὶ 5 γνώριμον λογιῇ πρότασιν· οὐ γάρ ἔχει ἀνάγκην ὄμοιογγῆται ταῦτην παρὰ τὸν ἀποκρινόμενον· οὐ γάρ ἐρωτᾷ, ἀλλὰ λαμβάνει καθ' ἑαυτόν. ποιεῖ δὲ ταῦτα ὁ ἀποδεικτικὸς διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὰς ληφθείσας προτάσεις 10 τῷ ἐξ ἀργῆς τετένται προβλήματι, καὶ διὰ εὐθὺς ἐκ τῶν σύνεγγυς προτάσεων προσορᾷ τὸ συμβησόμενον συμπέρασμα. λαμβάνει γάρ φέρει 15 εἰπεῖν διὰ τὴν ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος, ητίς πρότασις ἀληγῆτης ἐστι καὶ γνώριμος καὶ προσεγγὸς συνακτικὴ τοῦ διὰ τὴν ἡ ψυχὴ ἀθένατος· καὶ γάρ ὁ προσδιαλεγόμενος τῷ διαλεκτικῷ οὐ συγχωρήσῃ ταύτην διὰ τὸ συνοράν τὸ ἐκ τούτου συμπέρασμα, ἀλλ' οὖν ἐκεῖνος λαμβάνει ταύτην. καὶ διὰ τοῦτο μᾶλιστα σπουδάζει, καθόσον πέφυκε γνωριμώτατα καὶ ἐγγύτατα εἶναι 20 15 τὸ συμπεράσματος καὶ πρῶτα καὶ ἄμεσα, τὰ λαμβανόμενα ἀξιώματα. ἦγουν τὰς προτάσεις· ἐκ γάρ τούτων γίνονται οἱ ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοί. ὁ δὲ διαλεκτικὸς οὐ λαμβάνει ταῦτα οὕτως (οὐδὲ γάρ συγχωρήσειν ἀν ταῦτα ὁ προσδιαλεγόμενος τῷ διαλεκτικῷ διὰ τὸ προσοράν ἐκ τῶν 25 σύνεγγυς τὸ συμβησόμενον), ἀλλὰ φροντίζει ὅπως ἀν λάθη τὸν προσδιαλεγόμενον, ὥστε ὄμοιογγῆσαι διὰ βούλεται. οἷον ἐρωτᾷ ἔτερον ἐστι τὸ κινοῦν τὴν ψυχήν, ἡ αὐτὴ ἑαυτὴν κινεῖ;· τοῦ δὲ ὄμοιογγῆσαντος διὰ ἑαυτὴν κινεῖ, ἐπάγει· πᾶν δὲ τὸ κινοῦν αὐτὴ ἑαυτὴ αὐτοκίνητόν ἐστι· τοῦτο δὲ ἀθένατον· καὶ ἡ ψυχὴ ἀρα ἀθένατος²⁵. ἔλαβεν οὖν τὴν πόρρω, ἵνα λάθη τὸν ἀποκρινόμενον καὶ ὄμοιογγῆση ἐκ ταύτης τὴν προσεγγὴν καὶ οὕτως συνάξῃ τὸ συμπέρασμα.

25 p. 155b19 Ὁσαι ληπτέαι παρὰ τὰς ἀναγκαίας.

Διελεῖν δὲ δεῖ, φησί, τὰς προτάσεις, ὅσας διεῖλομεν λαμβάνειν παρὰ τὰς ἀναγκαίας. ἀναγκαίας δὲ λέγει ταῦτα, οὐχ διὰ ἀναγκαίας εἰσὶν ὅλης, ἀλλ' διὰ ἐκ τούτων δύο οὐσῶν τὸ ἐλάχιστον ἀναγκαίως συνάγεται τὸ συμπέρασμα. ἀλλ' οἱ διαλεκτικοὶ καὶ πλείστας τῶν 30 δύο λαμβάνουσιν· αὐτοὶ δὲ οἱ πλείστας εἰσὶ τέσσαρες, τουτέστι κατὰ τὸ τέσσαρας τρόπους λαμβάνονται. ἡ γάρ, φησί, χάριν ἐπαγωγῆς· γρῶνται γάρ τῇ ἐπαγωγῇ, ἵνα λάθωσιν ἐκ τοῦ μερικοῦ τὸ καθόλου, καὶ οὕτως ἐπάγουσι τὴν προσεγγῆ. ἡ δι' ὅγκον λόγου, τουτέστιν ἵνα δέξῃ τοῖς ἀκροσταῖς σοφός, παρενείρει τῷ λόγῳ περιττὰς προτάσεις καὶ 35 εὑμήκη τοῦτον ποιεῖ· οἷον ἀρά γε ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν; τί δαί; τὸ

1 εὑρηθέντας α 5 ἀνάκη ταύτας τέσσαρες scripsi: γνωριματα aN
25 — p. 522,19 aN: αἱ δὲ (αἱ μὲν οὖν D) παρὰ ταῦτας λαμβανόμεναι τέσσαρες εἰσιν: — διὰ αἱ παρὰ (περὶ A) τὰς ἀναγκαίας προτάσεις τέσσαρες εἰσι, τουτέστι (ἦγουν A) κατὰ τέσσαρας τρόπους (λαμβάνονται superscr. B). ἡ γάρ ἐπαγωγῆς χάριν τοῦ διοθῆναι τὸ καθόλου, ἡ εἰς ὅγκον τοῦ λόγου, ἡ πρὸς (εἰς A) κρύψιν τοῦ συμπεράσματος, ἡ πρὸς (εἰς AD) τὸ σαφέστερον εἶναι τὸν λόγον ABDP 28 ἐλάχιστον scripsi cf. p. 8,16: ἔλαττον aN 29 συνάγηται α 32 τὸ a: τοῦ N

φύσει καὶ τὸ φύσις ταῦτον ἔστιν ἡ ἔτερον; τί δαί; τὸ κατὰ φύσιν
οὐγέ αἱρετόν ἔστιν; τὸ δὲ αἱρετὸν οὐκ ἀγαθόν; ἡ ἡδονὴ ἄρα ἀγαθόν⁵.
αὐται τοι ληγθεῖσαι προτάσεις περιτταὶ εἰσι καὶ οὐ χρήσιμοι πρὸς τὴν
συμπέρασμα, ἐλήφθησαν δὲ γάριν τοῦ εὑμερέμη ποιῆσαι τὸν λόγον. ἡ πρὸς
5 κρύψιν τοῦ συμπεράσματος, θταν λαμβάνῃ καὶ τοὺς προσυλλογισμοὺς
τῶν ἀναγκαίων προτάσεων· ἀναγκαῖαι δὲ αἱ προτάσεις εἰσὶν αἱ προσε-
γῆς συνακτικαὶ τοῦ συμπεράσματος. [καὶ] οὖν ἔστω συμπέρασμα ὅτι
τὸ ὑγιεινὸν καὶ τὸ νοσῶδες ἀντικείμενα· ἀναγκαῖαι οὖν προτάσεις ὅτι τὸ 10
ὑγιεινὸν καὶ τὸ νοσῶδες ἐναντία· τὰ ἐναντία ἀντικείμενα· τὸ ὑγιεινὸν καὶ
10 τὸ νοσῶδες ἄρα ἀντικείμενα. ὁ δὲ διαλεκτικὸς βουλόμενος λατεῖν τὸν
προσδιαλεγόμενον, ἵσως διὰ τὸ μὴ τὴν ἐλάττονα πρότασιν συγχωρεῖν,
προσυλλογίζεται ταύτην οὕτως· τὸ ὑγιεινὸν καὶ τὸ νοσῶδες φιλαρτικὰ
ἀλλήλων· τὰ ἀλλήλων φιλαρτικὰ ἀμφα εἰναι ἀδύνατον· ταῦτα δὲ ἐναντία εἰσί·
τὰ φιλαρτικὰ ἄρα ἐναντία ἀλλήλων εἰσίν. ἡ πρὸς τὸ σαφέστερον ποιῆσαι 15
15 τὸν λόγον· τίθεται γάρ παρ’ αὐτῶν πολλάκις πρότασις οὐδὲν πλέον παρὰ
τὴν ἀλληληγορίαν τούτην σαφηνίζουσα. παρὰ δὲ ταύτας
ἀδύνατον, φησί, λαβεῖν ἔτεραν πρότασιν | περιττήν, ἀλλ’ ἡ διὰ τούτων, 25
ἥγουν δι’ ἔνδε τῶν ῥηθεύντων τεσσάρων τρόπων, αὔξειν ἀμφα τὸν λόγον καὶ
ἐρωτᾶν διαλεκτικῶς· ἀλλοιούν γάρ ἀδύνατον λαβεῖν προτάσεις περιττάς.

20 p. 155^b 24 Παρὰ δὲ ταύτας οὐδεμίαν.

Προσυπακουστέον τὰς ἀναγκαίας· πρόδηλον γάρ ὅτι πρώτας ἐκείνας
δεῖ λαμβάνειν.

p. 155^b 25 Ἀλλὰ διὰ τούτων αὔξειν καὶ ἐρωτηματίζειν πειρατέον.

Τουτέστιν ἀλλὰ ταύτας μόνας δεῖ ἔξωθεν προστιθέναι· τὸ γάρ αὔξειν
25 τῆς προσθήκης τῶν παρὰ τὰς ἀναγκαίας ἔστι δηλωτικόν.

10

p. 155^b 26 Εἰσὶ δὲ αἱ πρὸς κρύψιν ἀγῶνος γάριν.

Αἱ εἰς κρύψιν καὶ ἀγωνιστικώτεραι εἰσι· κακούργον γάρ ἐν τῷ λόγῳ

1 δαί N: δὲ a 6 ἀναγκαῖων scripsi: ἐναγτίων aN δὲ αἱ addidi 7 οὖν, quod
ante 6 ἀναγκαῖαι habent aN, hic transposui, καὶ delevi 11 πρόφατα N 17 ἀλλ’ ἡ
aN (Ceu): ἀλλὰ Arist. cf. vs. 23 19 post ἀλλοιον add. pēn a 20—25 hic transposui:
post p. 523,6 collocant libri 20—22 Δ (cf. Praef.; quae cum D concinunt, non notavi):
om. aABDP 20 περὶ Δ 23 lemma om. Δ post αὔξειν add. τε D 24 ταῦτα
ἥγην ἔξωθεν Δ 25 τῶν παρὰ τὰς] τῆς πρὸς B: τῆς περὶ Δ τοῦ ἀναγκαίου προτάσεως
ἔστι Δ δηλωτέρα (sic) B 26 lemma addidi: ἡ πρὸς κρύψιν τοῦ συμπεράσματος
(i. e. b23) Δ 27 — p. 523,5 αἱ—ἐρωτᾶν Δ: εἰσι δὲ αἱ πρὸς κρύψιν ἀγωνιστικώτεραι
(γνωστικώτεραι D¹, corr. D²), ἥγουν σοφιστικώτεραι. κακούργει γάρ ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἡ κρύψις:
ἐνδέχεται γάρ (κακούργει γ. ἐ. τ. λ. τὸν ἐρωτώμενον αP, sed τῶν ἐρωτωμένων P) ποτε
(D: om. aABP) καὶ (πρὸς B) φιλονεικότερον (om. P) ἀνακεύει (ἐνδέχεται add. a) — χρήσιμον

καὶ ἡ κρύψις. ἀλλ' ἐπεὶ τῷ διαλεκτικῷ, εἰ πρὸς ἄλλον ὁ λόγος, ἐνδέχεται ποτε καὶ φιλονεικήτερον ἀνανεύειν καὶ μὴ ἔπεισθαι τῷ εὐλόγῳ τῶν ἐρωτωμένων τε καὶ τιθεμένων, χρήσιμον τῷ διαλεκτικῷ εἰς τὸ προκείμενον γρήσασθαι καὶ τοῖς τοιούτοις. οὐδὲ δεῖ παρεσκευάσθαι καλῶς εἰς τὸ οὕτως ἐρωτᾶν. οὐδὲ τοῦτο γάρ ἐπήνεγκεν ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα ἡ τοιαύτη πραγματεία πρὸς ἔτερόν ἐστι καὶ τὰ ἔξης.

Τὰς μὲν οὖν ἀναγκαίας οὐκ εὐθὺς προτατέον, ἀλλ' ἀποστατέον ἦτι ἀγωτάτω, τουτέστιν ἐπὶ τὰ καθόλικά τερα καὶ κοινότερα, ἐὰν διὰ συλλογισμοῦ τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων ποιώμεθα. ἐὰν δὲ μὴ τιθῇ,
10 δι' ἐπαγωγῆς ληπτέον, τουτέστιν ἐὰν τὸ καθόλου καὶ ἀνώτερον τῆς ἀναγκαίας προτάσσεως βιουλώμεθα λαβεῖν, μὴ συγχωρῇ δὲ ὁ ἀποκρινόμενος, πειρατέον δι' ἐπαγωγῆς λαβεῖν. οὐ τὴν καθόλου καὶ ἀνωτέραν ἀλλὰ τὴν
15 ἀναγκαίαν· ἐργαδέστερον γάρ τὸ κοινότερον τῶν ἐλαττόνων κοινῶν ὅντων ὑπὲκεινον δι' ἐπαγωγῆς λαβεῖν. αὐτὸν δὴ τὸ προκείμενον καὶ ἀναγκαῖον γρὴ⁵
20 πειράσθαι δι' ἐπαγωγῆς λαμβάνειν. ἦν δὲ τοῦτο *(τὸ)* τῶν ἐναντίων εἴναι μίαν ἐπιστήμην· ληψόμεθα δὴ 'καὶ ἀρτίου καὶ περιττοῦ ἐναντίων ὅντων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη· ἀριθμητικὴ γάρ· καὶ ἡμεροσμένου καὶ ἀναρμόστου· μουσικὴ γάρ· καὶ εὐεκτικοῦ καὶ καχεκτικοῦ· γυμναστικὴ γάρ· καὶ ἀρετῆς καὶ κακίας· γῆμικὴ γάρ φιλοσοφία· καὶ πλούτου καὶ πενίας· ποριστικὴ γάρ·
25 καὶ οὕτως ἐπάγοντες ἀξιώσομεν τὸ καὶ πάντων τῶν ἐναντίων τὴν αὐτὴν εἶναι ἐπιστήμην.

p. 155b 35 "Ἡ γάρ διὰ συλλογισμοῦ ἡ δι' ἐπαγωγῆς τὰς ἀναγκαίας ληπτέον.

'Ἐπεὶ αἱ ἀναγκαῖαι καὶ προσεχεῖς τῷ δεικνυμένῳ συμπεράσματι
25 προτάσσεις δύο εἰσίν, ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς δείκνυται, νῦν ἀξιοῖ, ὅταν μὴ

(δὲ add. a) ἔσται τότε (τ. D: om. aABP) τῷ διαλεκτικῷ (τὸ add. a) πρὸς τὸν καρὸν γρῆσθαι (γρήσασθαι aP) τῇ κρύψι καὶ πρὸς τὸ οὕτως ἐρωτᾶν (ἐρ. οὕτως B) aABDP
5. 6 διὰ—ἔξης om. Δ 5 ἐπήνεγκεν D: ἐπήγαγεν aABP 6 πραγματεία om. B ἐστι]
τι B 7 ὅτι τὰς μὲν, omisso οὖν, AD (non Δ) οὐκ—προτ. om., sed post ἀναγκ. add.
ex Arist. δὲ ὃν διὰ συλλογισμὸς Δ post εὐθὺς add. αὐτὰς Arist. (om. Ceuq) προτατέον D:
τι prius in ras. P 7. 8 ὑποστατέον Ppr. 8 ὅτι om. Δ: ὡς D ἐπεὶ A 9 τὴν
om. B 10 δι' ἐπαγωγῆς: — ἐὰν δὲ φησὶ τὸ Δ ὅτι τουτέστιν, sed ante 9 ἐὰν, A
post καὶ add. τὸ a ἀνωτέρῳ aAP 11 βιουλώμεθα B συγχωρεῖ AB δὲ
om. BΔ 13 ἐλαττόνως (sic) a: ἐλαττόνων ABDP κοινῶν ὅντων scripsi: κοινῶν
δὲ ὅντων Δ: κοινῶν δὲ D: κοινῶν ABP: δη δὲ a 14 λαβεῖν. αὐτὸν δὲ scripsi: αὐτὸ
(om. B) δεῖ λαβεῖν libri 14. 15 γρὴ—λαμβάνειν om. a 15 δι' ἐπαγωγῆς om. Δ
post ἐπαγωγῆς expunxit αὐτὸν D τὸ addidi 16 δη καὶ scripsi: δὲ καὶ ABD: ras. 4 lit.
P: om. a ἐναντίων aDP²: ἐναντία A: ἐναντίον B¹ ὅντων aΔ, in ras. P²: om. ABD
16. 17 ἡ αὐτὴ in ras. P² 17 ἐπιστήμη om. aP ἀριθμητικὸν γάρ A: om. P
καὶ ἡμεροσμένου καὶ ἀναρμόστου om. aP 17. 18 μουσικὴ γάρ om. aAP 18 καὶ εὐε- in
ras. P² εὐεκτικὴ—καχεκτικὴ Δ 21 εἶναι om. aP 24 post καὶ add. a aABDP:
om. Δ 24. 25 τῶν δεικνυμένων πρὸ σύμπαν πρὸ A 25 καθάπερ Δ ἐν τοῖς Ἀνα-
λυτικοῖς] An. Pr. I 25 p. 42a 32 sq. νῦν BD: om. aADP ἀξιοῖ Δ

ώσιν αὐτόθιν οὔται γνώριμοι, ἢ ἀμφοτέρας διὰ συλλογισμοῦ λαμβάνειν.
ώς είναι προσυλλογισμούς τινας γνωμένους, ἢ ἀμφοτέρας δι' ἐπαγωγῆς, ἢ τοῦ
τὴν μὲν αὐτὸν διὰ συλλογισμοῦ τὴν δὲ δι' ἐπαγωγῆς, ταῦτα δὲ ποιητέον
ἔπει τῶν οὐ γρωθήμων. Οσαι γάρ, φησί, λίγαν προφανεῖς τῶν ἀναγκαίων.
5 γηρὴ αὐτὰς προτείνειν· οὐ γάρ ἀπαναισχυντοῦσιν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ
ἐναργῆ· οἷον διὰ πᾶς ἀριθμὸς ἢ ἄρτιος ἢ περιττός· περιίστανται γάρ.
καὶ ἀγωνίζωνται, πρὸς τὰ ἐναργῆ διοκοῦντα ἐνίστασθαι, φυλαττόμενοι τὴν
ἀπὸ τῶν ἀκούοντων ἐπιτίμησιν.

p. 155b38 Ἀδηλότερον γάρ ἀεί.

30

10 Εἰπὼν πῶς δεῖ τὰς ἀναγκαίας λαμβάνειν προτάσσεις. ὅν μὴ λίγαν ὡσι
προφανεῖς, οἵτι διὰ συλλογισμοῦ τὰ ἀνότερα λαμβάνονται ἢ δι' ἐπαγωγῆς,
νῦν τὴν αἰτίαν τοῦ δεῖν οὕτως λαμβάνειν ἀποδίδωσιν. ἀδηλότερον γάρ,
φησί, γίνεται τὸ συμβησόμενόν τε καὶ συναγθησόμενον ἐν τῇ ἀπο-
στάσει, τουτέστιν ἐν τῇ τοῦ καθηλοικωτέρου λήψει, καὶ ἐν τῇ ἐπα-
15 γωγῇ. διά τε οὖν τὸ ἀδηλότερον εἶναι τὸ συμβησόμενον ἐκείνοις λαμ-
βάνομεν τὰς ἀναγκαίας καὶ διὰ τὸ μὴ κεκωλῦσθαι, εἰ μὴ ἐκείνη τῇ διῷ
γρωμένοις πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων λῆψιν συγχωρούῃ τις, τοῦ αὐτὰς
τὰς ἀναγκαίας τε· καὶ γρησίμους προτείνοντας δέσμουν λαμβάνειν.

[Εἰς τὸ αὐτό. τὸ ἀδηλότερον γάρ ἀεί ἐν τῇ ἀποστάσει κατα-
20 σκευαστικόν ἔστι τοῦ ἐπάνω, οἵτι δεῖ πρὸς τὸ καθηλοικωτέρον ἀνατρέγειν
ἢ χρῆσθαι τῇ ἐπαγωγῇ. δοσον γάρ χρῆται τις τοῖς καθηλοικωτέροις, καὶ
δοσον ἀφίσταται ἀπὸ τῶν προσεχῶν προτάσσεων ἐπὶ τὰ πόρρω, οἷον εἰ ἀντὶ 40
τῶν ἐναντίων λάβοι τὰ ἀντικείμενα, ἢ ἐπαγωγῇ οἵτι τοῦ ἡρμοσμένου καὶ
ἀναρμόστου ἢ μουσικὴ ἐπιστήμη, τοσούτον ἀδηλότερον γίνεται τὸ συμβη-
25 σόμενον συμπέρασμα· ληφθέντων γάρ τῶν καθηλοικωτέρων ἢ ἐν τῇ

1 αὐτόθιν D: αὐτόθι aBP: compend. A αὗται post ὥστε transposuerunt aP: αὐτὰς Δ
post συλλογισμοῦ expropxit τενος D 2 εἰεν D (non Δ) πρὸς συλλογισμοὺς, ut videtur,
Ppr. γενομένους B ἢ prius om. Δ 3 αὐτῶν om. aP συλλογισμοῦ Δ
post συλλογισμοῦ add. e vs. 1 λαμβάνειν aP 4 οὐ add. D² 5 αὐτὰς ΔD: ταῦτας
aBP ἀνεπαισχυντοῦσιν Δ 6 post ἄρτιος add. ἔστιν aABP περιέσταται α
7 καὶ B ἀγωνίζονται BP, Apr. τὰ] τὴν A ἐν ἀρχῇ B διοκοῦντα ΔP
(οὖντα in ras. P²): δοσεν aABD 8 ἀπὸ om. D (non Δ) ἀποτίμησιν A
9 ἀδηλότερον (τε add. Arist., om. f) γάρ ἀεί α: καὶ ἄμφα τὸ καὶ (τῷ καὶ B: καὶ τῷ Δ) αὐτάς
(αὐτοῖς B: τὰς γρησίμους add. Δ) ABD: em. P cf. ad p. 525,7 10—18 om. P 11 τὸ
ἀνωτέρῳ A: τῷ ἀνότερον Δ 12 νῦν AD: γοῦν aB τοῦ δεῖν οὕτως AD: δι' ἦν οὕτω
γρὴ a et omisso γρὴ B λαμβάνει B: λαβεῖν Δ 13 τε aBD: om. AD καὶ ἀγθη-
σόμενον aB: om. A 14 ἐν alterum superser. D: om. Arist.: ἐν τῇ om. A 14,15 ἐπα-
γωγῇ A 15 ἐκείνως scripsi: ἐκείνο aABD: ἐκεῖ Δ 16 τὰς ἀναγκαίας Δ: τῶν
ἀναγκαίων aABD διὰ τοῦ A 17 γρωμένοις scripsi: γρωμένους aABD: compend. Δ
ante πρὸς add. τῇ aABD: om. Δ τοῦ αὐτὰς Δ: τοιάτας aABD 18 προτείνο-
μένας aB post λαμβάνειν add. γρησίμους δὲ (δὲ D: om. AB) φησί, τουτέστι τὰς
ἀναγκαίας (εἶναι add. AD) ABD: om. ad cf. ad vs. 9 19—p. 525,7 aN
19 εἰς τὸ αὐτὸ om. N post τὸ add. δὲ N 21 οἵσον N: οἴσω a

ἐπαγωγῆ τῶν μερικῶν οὐκ εὐθὺς ἡ προσδιαλεγόμενος νοεῖ ἡ μέλλει συναγθήσεσθαι ἐκ τῶν ληφθείσων προτάσεων συμπέρασμα. εἰ γοῦν συγχωρηθείη ὅτι τῶν ἀντικειμένων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. ἔτοιμον ἂμμα ἐστὶ τὸν προτείνοντα εὐθὺς αὐτὰς τὰς γρηγόριους, ἤγουν ὅτι τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη. καίτοι μὴ δυνάμενον ταύτας λαβεῖν, διὸ τὸ μὴ διδοσθαι ταύτας παρὰ τῷ προσδιαλεγόμενῳ. ἔκεινως, ἤγουν εἰ οὐκ ἀνέδοσμεν ἡ ἔρωτῶν εἰς τὸ καθηλικότερον ἥτις εἰ μὴ ἐγρήγορτο τῇ ἐπαγωγῇ.]

p. 156a3 Τὰς δὲ παρὰ ταύτας εἰρημένας ληπτέον μὲν τούτων 252
χάριν.

10 Εἰπὼν περὶ τῶν ἀναγκαίων, πῶς γρὴ ταύτας προτείνειν τε καὶ λαμβάνειν, λέγει καὶ περὶ τῶν οὐκ ἀναγκαίων, αἱ διὰ τέσσαρας τὰς προειρημένας αἰτίας καὶ αὐτὰς ὑπὸ τῶν διαλεκτικῶν παραλαμβάνονται. καὶ φησὶ ἡ κατινὴν μὲν καὶ καθόλου περὶ αὐτῶν τὸ δεῖν αὐτὰς τῶν ἀναγκαίων παραλαμβάνειν γάριν, ἵδιᾳ δὲ πῶς ἐκάστη γρηστέον, ἔτης προστίθησιν.

15 p. 156a4 Ἐπάγοντα μὲν ἀπὸ τῶν καθ' ἔκαστον ἐπὶ τὰ καθόλου καὶ τὰ ἔτης.

'Απὸ γάρ τῶν καθ' ἔκαστα καὶ γνωρίμων ἐπὶ τὰ καθόλου καὶ ἄγνωστα δεῖ προτείναι, τουτέστι χρῆσθαι τοῖς καθ' ἔκαστα καὶ γνωρίμοις πρὸς τὴν δεῖξιν τῶν καθόλου τε καὶ ἀγνώστων.

20 p. 156a6 Γνώριμα δὲ μάλλον τὰ κατὰ τὴν αἰσθησιν ἥτις ἀπλῶς 10
καὶ τὰ ἔτης.

'Ενδέχεται γάρ, τινα τοῖς συφοῖς γνωριμώτερα τῶν αἰσθητῶν εἶναι τῷ δι' ἀποδεῖξεως αὐτὰς εἰδέναι.

p. 156a7 Κρύπτοντα δὲ προσυλλογίζεσθαι.

25 Πῶς γρηστέον ταῖς κρύψεως γάριν καὶ τοῦ λαθεῖν συμπεραινόμενον

2 γοῦν α: οὖν N 3 ἀντικειμένων in ras. N 5 ἡ corr. N 5 δυνάμενος Npr.
post 7 add. καὶ ἄμμα τὸ (τῷ P) αὐτὰς τὰς | γρηγόριους προτείναι. Χρησίμους φησί, τουτέστι τὰς ἀναγκαῖας aP 8 εἰλημμένας aBP (corr. A) 10 προτείνειν ταύτας καὶ Δ 11 καὶ om. aΔP οὐκ add. P² τέσσαρας post προειρ. transpositus a: om. P 12 αὐτὰς aP: αὐταὶ ABD λαμβάνονται Δ 13 καθόλου post αὐτῶν transpositus Λ 13. 14 παραλαμβάνεται om. Δ 15 ἀπὸ om. D (non Δ) τῶν καθ' ἔκαστον mrg. D ἔκαστα aP τὸ Arist. (τὰ u) 16 om. Δ 17 ἔκαστον Λ καὶ prius om. B 19 τε post δεῖξιν transpositus A 20. 21 ἐπὶ τὰ ἄγνωστα Δ 21 τὰ om. Λ 22 τινα aΔP²: om. ABDP¹ γνωριμώτερον Λ 23 τῷ corr. ex τὸ P ταῦτα ἔχειν Δ 24—p. 526, 23 post p. 527, 30 collocat B¹ 25 post πῶς add. δὲ aABP ταῖς] τῆς Λ τοῦ] τῷ Λ συμπεραινόμενον scripsi: συμπεραινομέναις libri

δι βιόλεται τις λαμβανομέναις προτάσεσι. κρύψις δέ εστι μέθισθις δι' οὗ οὗτον τε λανθάνειν συλλογίζομενον τὸ προκείμενον.

p. 156 a11 Ἔτι τὰ συμπεράσματα μὴ λέγειν ἀλλ' ὑστερον ἀθρόα
συλλογίζεσθαι. 15

5 Δύναται τὸ ἀθρόα συλλογίζεσθαι εἰρηκέναι. οὐχ ἵνα πάντα τὰ
τῶν προσυλλογισμῶν συμπεράσματα ἀθρόα τις λέγῃ, ἀλλ' ἵνα ἐπὶ πάσαις ταῖς
τῶν προσυλλογισμῶν προτάσεσιν ἀθρόουν τὸ τελευταῖον ἐπάγγη συμπέρασμα.
δι καὶ μᾶλλον ἔοικε λέγεσθαι ἐκ τῶν ὑστερον ἐπιλεγομένων. λέγει γάρ
“μόνου τοῦ ἐσχάτου ῥήθεντος συμπεράσματος”. τῷ μὲν οὖν ἀδηλον
10 εἶναι τὸ δείχνυμενον ὅποι τῶν οὕτως ἐρωτωμένων συγχωροῦσι ταῖς
προτάσεσι· τῷ δὲ συγχωρηθείσαις αὐταῖς δείχνυσθαι διὰ τῆς ἀναλύσεως τοῦ 20
λόγου ἐπόμενα τὰ συνακτικὰ τοῦ προκειμένου οὐκέτι ἀνανεύειν ἔχουσιν.

p. 156 a13 Καθόλου δὲ εἰπεῖν οὕτω.

Καθόλου δεῖ, φησίν, οὕτως ἐρωτᾶν τὸν κρυπτεκῶς ἐρωτῶντα. Ὅστε
15 ἡρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων, δι' οὓς δείχνυται τὸ προκείμενον, καὶ
τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἡρωτημένοις ἐπομένου συμπεράσματος ῥήθεντος
ἀδηλον εἶναι πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων καὶ ζητεῖν τὸν ἀπο-
κρινόμενον διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις.

p. 156 a15 Τοῦτο δὲ εσται μάλιστα διὰ τοῦ λεγούμενος ἔμπροσθεν.

20 Τοῦτο δέ φησι μάλιστα ἀν γίνεσθαι, καθάπερ εἴρηται, εἰ χωρὶς τῶν
οἰκείων συμπερασμάτων λαβών τις τὰς προτάσεις πάσας, δι' οὓς δείκνυται
τὸ προκείμενον, τὸ ἐσχατον ἐπενέγκη συμπέρασμα μόνον. ποιεῖ δὲ αὐτὴ
γνώριμον διὰ ἀνάλυσις τοῦ λόγου. 25

[Ἐτέρου. οὕτω γάρ ἄν. Οὕτω γάρ ποιῶν καὶ λαμβάνων τὰς προτάσεις
25 τῶν προσυλλογισμῶν καὶ τοὺς προσυλλογισμοὺς τῶν προσυλλογισμῶν καὶ μὴ
ἐπάγγων τὰ αὐτῶν συμπεράσματα εὑθὺς ἀλλ' ὑστερον, πόρρω ἀποστήσεις τὸν
ἀποκρινόμενον τῆς ἐξ ἀρχῆς θέσεως, ητοι τοῦ προβλήματος. καθόλου

1 βούλεται τις ομ. Α λαμβανομέναις ομ. Δ κρύψις — προκείμενον sub v. κρύψις
Suidas 2 συλλογίζομένους Δ 4 συλλογίζεσθαι ομ. ΑB 5 τὰ superser. D
6 et 7 προσυλλογισμῶν Δ: συλλογισμῶν αΛΒDP 6 ἀθρόα AB: ἀθρόου αP: ἀθρόους D:
ὑστερον ἀθρόα Δ λέγει A ἵνα ομ. αP 8 ὑστέρων ΑB ἐπαγομένων αP
9 ῥήθεντος ομ. D (non Δ) τῷ I 11 τῷ αΑ, in ras. P: τῷ BD: ταῖς Δ
συγχωρηθείσας αB αὐτὰς B: ομ. αP 12 ἐπόμενα ΔP: ἐπόμενον διτι αΛBD
συνεκτικά D (non Δ): ναν in ras. P² 13—18 Δ: ομ. αABDP 14—18 Suidas
sub v. κρύψις 16 ἐπόμενον συμπέρασμα τοῦ ῥήθεντος Suid. 17 δν Suid.
19 lemma ομ. Δ εστι A 20 φησι ομ. Δ καλιστα (sic) A ἄν Δ: ομ.
αΛΒDP 21 λαβών ΑD: λαμβάνων αB^P 22 post τὸ alterum add. δ' ΑΔ
24 — p. 527,22 aN

δῆ, φησίν. οὗτος δεῖ ἐρωτᾶν τὸν πυνθανόμενον, ἦγουν κρυπτικῶς
ἐρωτῶντα. ὅτε ἐρωτήθεντος τοῦ δόλου λόγου. ἔτοι τοῦ συλλογισμοῦ, καὶ ω
συναγθέντος καὶ τοῦ συμπεράσματος ζητεῖν τὸν προσδιαλεγόμενον τὴν διὰ τί,
ἐπειδὴ οὐκ ἐνόησεν διθεν συνήχθη τὸ συμπέρασμα. οἶνον εἰ κεῖται πρόβλημα
ἢ τὸ εἰ δὲ ἀνθρωπος καὶ δὲ ππος οὐσία ἐστίν, εἰπὲ ‘ἄρι γε οὐγῇ δὲ οὐσία κατὰ
πάντων τῶν ὑπὸ αὐτὴν λέγεται’. ἐκείνου δὲ τοῦτο συγχωρήσαντος ‘καὶ λοιπὸν
ἄρι δὲ ἀνθρωπος καὶ δὲ ππος οὐσία’· εἰτα ἐκείνου ἐρωτήσαντος διὰ τί, ώς
μὴ νοήσαντος διθεν συνήχθη, εἰπέ, ὅτι δὲ τοῦτο συνεχώρησεν ὡς δὲ η οὐσία κατὰ
πάντων τῶν ὑπὸ αὐτὴν λέγεται, τότε οἶνει ὠμολόγησεν διὰ δὲ ἀνθρωπος
καὶ δὲ ππος οὐσία ἐστίν. τοῦτο δέ. ἔγουν τὸ καὶ τῶν προτάσεων ὠμολο-
γηθεῖσῶν, εἰτα ἐπαγγέλντος τοῦ συμπεράσματος ἔτι πάλιν ζητεῖν τὸν
ἀποκρινόμενον τὸ διὰ τί, γίνεται διὰ τοῦ ὥριθεντος τρόπου τῆς κρύψεως.
ἔστι δὲ δὲ τρόπος οὗτος τὸ λέγειν τὰς προτάσεις τῶν προσυλλογισμῶν καὶ 40
μὴ ἐπάγειν καὶ τὰ συμπεράσματα αὐτῶν. μόνου γάρ φησι τοῦ τελευταίου
15 συμπεράσματος ὥριθεντος. *(πῶς)* συμβαίνει ἐντεῦθεν. ἄδηλον εἴναι,
μὴ διαρθρωθείσαντων τῶν προσυλλογισμῶν ἐξ ὧν συνήχθη τὸ συμπέρασμα,
τουτέστι μὴ καθ’ ἔκαστον τῶν προσυλλογισμῶν τοῦ συμπεράσματος λεγομένου.
ζητιστα δὲ ἄν, φησί, διαρθρωθείσην καὶ γνώριμος γένοιτο δὲ συλλογισμός,
ποτῆς ἐστι τοῦδε τοῦ συναγθέντος συμπεράσματος, ἡμῶν μὴ τιθέντων τὰ 45
20 λήμματα, ἔγουν μὴ λαμβανόντων τὰς ἀναγκαίας προτάσεις, αἵτινες εἰσι
συμπεράσματα τῶν προσυλλογισμῶν, ἀλλὰ τὰς τῶν προσυλλογισμῶν προτά-
σεις, δι’ ὧν γίνεται δὲ συλλογισμός.]

p. 156a23 Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ μὴ συνεχῆ τὰ ἀξιώματα λαμβάνειν.

Χρήσιμον εἰναὶ φησι πρὸς χρύψιν καὶ τὸ μὴ τὰς ἐφεξῆς ἀλλήλαις 253
25 προτάσεις ἐν τῇ τάξει λαμβάνειν ἀλλ’ ὑπερβαίνοντα καὶ ἐναλλάσσοντα καὶ
ἐφεξῆς ἀλλήλαις τιθέντα τὰς πρὸς ἔτερον καὶ ἔτερον συμπέρασμα συντε-
λούσας ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ αὐτό· τῶν γάρ οἰκείων καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ συντε-
λούσῶν συμπέρασμα προτάσεων ἐφεξῆς τιθέμενων ἥδην συνορῶσιν οἱ ἀπο-
κρινόμενοι τὸ συμβήσομενον. σημειωτέον δὲ ὅτι κοινῶς τοῖς ἀξιώμασιν 5
30 ἀντὶ τῶν προτάσεων κέχρηται.

p. 156a27 Χρὴ δὲ καὶ ὄρισμὸν λαμβάνειν.

Δεῖ, φησί, καὶ ὄρισμὸν πειρᾶσθαι λαμβάνειν, ἐφ’ ὧν ἐνδέχεται δι’
ὄρισμον λαβεῖν τὴν καθόλου πρότασιν, ὄριζόμενον μέντοι μὴ αὐτὸ

12 διὰ τί N: διᾶ (sic) a 14 μόνον N: μόνον a post φησὶ add. καὶ a 15 πῶς ex
Arist. addidi 18 δ’ Arist.: γάρ aN διαρθροῦτο Arist. (διαρθρωθεῖη Ce, re. u)
20 λήμματα a 23—30 aBΔP: om. Al. 25 post ἀλλ’ add. ὡς B 26 τιθέντας omisso
τὰς B 26. 27 τελούσας B 27. 28 συμπέρασμα συντελουσῶν Δ 30 ἀντὶ τῶν
προτάσεων add. B² 31 ὄρισμῷ Arist. post λαμβάνειν add. ἐφ’ ὧν ἐνδέχεται aP
32 δεῖν aP ὄρισμὸν δὲ: δι’ ὄρισμον BΔ post ἐνδέχεται add. καὶ A 33 καθό-
λου] προκειμένην B

τὸ προκείμενον ὄριζεσθαι ἀλλά τι τῶν συστοίχων αὐτῷ· λαβόντας γὰρ ἐπ' ἑκείνου δι' ὄρισμον δι βουλόμεθα, ἥδιον καὶ ἐπὶ τὸ προκείμενον σύστοιχον δὲν ἑκείνῳ μεταφέρειν τὸ ληφθέν. ἂν γὰρ ἐπ' αὐτῶν τῶν προκείμενων οὐ διδόσασιν οἱ ἀποκρινόμενοι τῷ ὄραν τὸ συμβαθέμενον, ταῦτα 5 ἐπὶ τῶν συστοίχων τῷ προκείμενῳ διδόσασι· τούτου δὲ διθέντος καὶ τὸ προκείμενον διδύζεται διὰ τὸ ἀληθῆ εἰναι τὸν τῶν συστοίχων τόπον. τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν τοῦ προκείμενου λαμβανόμενον ἔχει ἔνστασίν τινα οὐκ ἀληθῆ μὲν ἵσως πιθανὴν μέντοι πρὸς τὸ μὴ δικεῖν ἀλλόγως ἀνανεύειν πρὸς τὸ προτεινόμενον. οὐκέτι δὲ διμοίως εὑπορούν τῷ ἐπὶ τοῦ συστοίχου 10 ὄριζομένῳ ἔνστηναι.

15

p. 156b4 "Ετι τὸ προτείνειν μὴ ως δι' αὐτὸν ἀλλ' ἀλλού γάριν.

Κρυπτικὸν καὶ τὸ τὰ γρήσμα πρὸς τὴν τοῦ προκείμενου δεῖται προτείνειν τε καὶ ἐρωτᾶν ως ἀλλού γάριν ἀλλὰ μὴ τοῦ προκείμενου λαβεῖν ἀξιούντας· διποτεύουσι γὰρ τὰ τῆς θέσεως γάριν καὶ τοῦ προκείμενου 15 προβλήματος ἐρωτώμενα οἱ ἀποκρινόμενοι. καὶ διὰ τοῦτο οὐ διδόνως διδόσασιν.

p. 156b6 'Απλῶς δὲ εἰπεῖν δτι μάλιστα ποιεῖν ἄδηλον.

20

Γίνεται μέν, ως προείρηται, καὶ παρὰ τὸ τὸ ἐρωτώμενον ἄδηλον εἰναι ἄγνοια τοῦ ποτέρα τῶν ἀποκρισεων γρήσματος ἐστι πρὸς τὸ προκείμενον· γίνεται δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τὸν τῆς ἐρωτήσεως τρόπον, δι νῦν ἀξιοῦ ποιεῖν. ἀλλὰ γὰρ τῇ ἐρωτήσει μὴ διατηματίωμεν, δι βουλόμεθα λαβεῖν, η τῷ μόνον αὐτὸν τιθέναι η τῷ δείκνυσθαι ἀποτοπον τὸ ἀντικείμενον λέγειν, ἄδηλον ποιοῦμεν πότερον ως γρήσματος ἡμιν εἰς τὸ προκείμενον λαβεῖν βουλόμεθα. ἀλλὰ μὲν γὰρ θέλοντες δεῖξαι δτι η ψυγὴ ἀδίδαστος λαβεῖν εἰς

1 κείμενον Δ αὐτῷ Δ cf. vv. 3. 5: αὐτῷ aABDP λαβόντας scripsi: λαβόντες Δ:
λαμβάνοντες aABDP 2 βαδίως Α 3 δν om. aP εἰκεῖνο ΛΒ μετα-
χέρει Α 4 οὐ om. Α τῷ] τὸ Α 6 ἀληθῆς D 7 ἐπ[ε in ras. P²
λαμβανόμενον aΔP, sed ανάμενον in ras. P²: λαμβάνει BD: λαμβάνει A 8 πιθανόν
Λ: ην infra ras. P μέντοι ABD: δὲ aP ἀνελάργως D (non Δ): ἀλλόγως (sic) a
9. 10 τῷ—όριζομένῳ scripsi: τῷ—όριζόμενον libri 10 συστῆναι Δ 11 τὸ om. Δ
μὴ ως ABD Arist.: ως οὐ aΔ, in ras. P²(ηq) δι' αὐτὸν Δ Arist.: δι' αὐτῷ ABD:
δι' αὐτὸν a, in ras. P²(Af) 12 τοῦ om. B δεῖξεν P²: δεῖν P¹ 13 ἀλλ οὐ
τοῦ Δ 14 γάριν post προκειμένου transposuit Α κατ] περὶ Δ 15 ἐρωτ-
μενοι ABD 16 post διδόσατεν add. αὐτά Δ 17 εἰπών Α ἄδηλον aP Arist.:
ἄδηλα ABD: ποιεῖν ἄδηλον om. Δ 18 τὸ alterum Δ: om. aABDP 20 καὶ
τοῦτο Α δι' aP: δην ΑΒΡ 21 ἀξιοῦ λαβεῖν Δ post γάρ add. έν aP, μὴ B
διαμεινώμεν B 22 τῷ μόνον—ποιοῦμεν (23) om. Α τῷ—τῷ ΔΡ: τὸ—τῷ
aBD μόνον BD: μάλιστα aP, sed μάλιστα in ras. P²: μάλιστα Δ αὐτῷ P¹:
αὐτῷ ΔP² τιθέναι] λαμβάνει D (non Δ) τὸ ἀντικείμενον P¹: παντὶ κείμενον
ΔP² 23 ἄδηλον aΔP, sed οὐ in ras. P²: ως δηλον BD εἰς aDP: εἰ ΑΒ
24—p. 529,1 ἀν—βουλόμεθα om. B

βιουλόμεθα θτι ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος * * * *, ὑποσημαίνομεν διὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐρωτήσεως θτι τοῦτο βιουλόμεθα λαβεῖν· ἐὰν δὲ εἰπωμεν οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ἡ ψυχὴ ἣν κινεῖται κίνησιν ὅπ' ἄλλου κινεῖσθαι ἢ οὐδὲ; οὐδέτι ἐνδιεικνύμεθα διὰ τῆς ἐρωτήσεως πότερον δι προετείναμεν βιουλόμεθα λαβεῖν 5 ἢ τὴν ἀπόχασιν αὐτοῦ.

p. 156^b 10 "Ετι διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι.

Κρυπτικόν φησιν εἶναι τόπον καὶ τὸ μὴ ἐπ' αὐτοῦ τούτου, δ βιουλό- 30 μεθα λαβεῖν, ποιεῖν γίνεσθαι τοὺς λόγους ἄλλ' ἐπ' ἄλλου τινὸς ὁμοίου αὐτῷ. τῷ τε γάρ μὴ ἐπ' αὐτοῦ γίνεσθαι τὰς ἐρωτήσεις διδόσασιν οἱ ἀπο- 10 κρινόμενοι ὡς περὶ ἄλλων τινῶν ἄλλ' οὐ περὶ τῶν προκειμένων ἐρωτώμενοι, καὶ τὰ ἐπὶ τούτων συγγωρηθέντα ῥάδιον μεταφέρειν ἐπὶ τὰ προκειμένα διὰ τὴν ὁμοιότητα. ἀξιοῖ οὖν διὰ τῆς τοῦ ὄμοίου τῷ προκειμένῳ παραμέσεως πειρᾶσθαι λαμβάνειν τὸ προκείμενον. λέγει δὲ τοῦτο ὄμοίον εἶναι ἐπα- 15 γωγῆ, οὐ μὴν ταῦτόν· ἡ μὲν γάρ ἐπαγωγὴ διὰ τῆς τῶν καθ' ἔκαστα διμοιότητος τὸ καθόλου λαμβάνει, ἡ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὄμοίου μεταβάσιν γινομένη ἀπὸ τοῦ ὄμοίου τῷ προκειμένῳ τὸ προκείμενον λαμβάνει, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῶν ὅπ' αὐτὸν τὸ προκείμενον. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὸ καθόλου τὸ προκείμενον ἐσήμανε.

p. 156^b 18 Δεῖ δὲ καὶ αὐτόν ποτε ἔαυτῷ ἔνστασιν φέρειν.

35

20 Κρυπτικόν φησιν εἶναι πρὸς τὸ ῥᾶσιν δι βιούσται τις συγγωρηθῆναι αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ καὶ αὐτόν ποτε ἔαυτῷ πρὸς τι ἐρωτῶντα ἔνιστασθαι· δοκοῦσι γάρ οἱ τοῦτο ποιοῦντες δικαίως καὶ φιλαλήθως ἐπι- 25 χειρεῖν πρὸς τὸ προκείμενον. πρὸς δὴ τοὺς οὕτω μεταχειριζομένους τοὺς λόγους ἀνύπόπτεις ἔχουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι καὶ ἔτοιμότατα συγγω- 40 ροῦσιν οἵς αὐτοὶ ἀξιοῦσιν, ὡς οὐδὲ ἐκείνων ἀξιωτάντων ἀν αὐτά. εἰ μὴ

1 βιουλόμεθα A ante δτι add. τὸ BD (non Δ) excidit velut καὶ ἐρωτῶμεν 'ἄρ' οὐ δοκεῖ σοι ἡ ψυχὴ αὐτοκίνητος;' τοῦ om. B τόπου Δ 2 τοῦτο om. Δ
 οὐ⁷ Δ: δτι abDP: ως A ἄρα B 3 κίνησις A ἄλλης Δ κινεῖσθαι αΑΔΡ, sed εἰσθαι in ras. P²: κινεῖται BD 4 ἀν διεικνύμεθα A προετείνομεν D (non Δ): προελό- μεθα A 7 εἴναι λέγει Δ τὸν τόπον A: om. Δ ἐπ'] ε in ras. P² post τούτου add. τοῦ D (non Δ) 8 ποιεῖν om. Δ: ποιεῖν — λόγους om. a 9 τῷ τε — τὸ προκειμένον (13) Δ: om. aABD: eadem in mrg. adscriptisse videtur P, sed paene omnia abscisa sunt 13 φησὶ δὲ Δ 13. 14 ὄμοιον ἐπαγωγῆ οὐ μὴν εἶναι τοιοῦτον Δ
 14 τῶν om. Δ 15 fort. κατὰ τὴν ὁμοιότητα μετάβασις τοῦ aABΔ: om. DP
 16 γενορένη A τῷ προκειμένῳ om. Δ ante λαμβάνει add. καθόλου ex vs. 15 Δ οὐχὶ aP 17 ὥπ' αὐτὸν (in ras.) τὸ superser. P 17. 18 διὰ — ἐσήμανε om. Δ 19 ἔαυτῷ om. Δ 20 κρυπτικόν ex vs. 7 illatum suspicor: χρήσιμον conicio post εἶναι add. λέγειν B αὐτῷ aΔP²: om. ABP¹ 21 ἀποκριναμένον A καὶ — 22 οἱ om. B αὐτὸν ἔαυτῷ ποτε A 22 ἐν — in ras. P² δικαίως] ῥάδιως A 23 μεταχειριζομένου a 23. 24 τὸν λόγον AB¹ (corr. B²) 24 καὶ ἔτοιμότερον Δ: ἔτυμώτατα τὲ A 25 ταῦτα aP

οὗτως εἰχε. κρυπτικὸν δὲ πᾶν ὅπερ ἀπάγει τὸν ἀποκρινόμενον τῆς περὶ τὰς ἀποκρίσεις ἐπιστάσεως.

p. 156b20 Χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἐπιλέγειν ὅτι σύνηθες.

Χρήσιμόν φησι πρὸς τὸ ἑτοιμότερον λαμβάνειν τοὺς ἔρωτῶσιν ἢ
5 βούλουνται καὶ κρυπτικὸν τὸ προστιθέναι τὸ σύνηθες καὶ λεγόμενον.
οἶνον ἄρα γε δοκεῖ σοι ἡ ὑγεία αἱρετὸν εἶναι, ὡς πᾶσι δοκεῖ;’, ἄρα
σοι δοκεῖ ὁ ἀγαθὸς κριτῆς ἀριστος εἶναι, ὡς πᾶσι σύνηθες λέγειν’. οὗτως
καὶ Σωκράτης πρὸς Καλλικλέα κέχρηται εἰπόντα τοὺς σώφρονας ἡλιμίσους· 45
οὐ γάρ συνήθης ἡ τοιάντη περὶ σωφροσύνης ὑπόληψις· τοῦτο γάρ δύνα-
10 ται αὐτῷ ἡ ἀπόκρισις ἡ “οὐδεὶς ἀν ἀγνοοίτη ὅτι οὐ τοῦτο λέγω”. οὗτως
κανὸν φιλοπλάτων τις ἦ, ἥδη λήψεται παρ’ αὐτοῦ ὁ ἔρωτῶν δι βούλεται,
ἄν προσθῇ οὕτω Πλάτωνι δοκεῖ’.

p. 156b23 Ἔτι τὸ μὴ | σπουδάζειν.

254

Κἀν δλως χρήσιμον ἡ [πρὸς τὴν θέσιν], φησί, τὸ προτεινόμενον
15 εἰς τὴν τοῦ προκειμένου δεῖξιν, οὐ δεῖ φαίνεσθαι σπουδάζοντα περὶ τὸ δοιθῆναι
αὐτό· κρυπτικὸν γάρ καὶ τοῦτο. πρὸς γάρ ἡ σπουδάζουσι λαβεῖν οἱ ἔρω-
τῶντες, μᾶλλον ἀντιτείνουσιν οἱ ἀποκρινόμενοι· διὸ ζητοῦσιν ἔνστασιν
φέρειν πρὸς αὐτά. γνοίτο δ’ ἀν τοῦτο, εἰ ὡς ἐνδοιάζοντες καὶ αὐτοὶ ἡ
ἔρωτῶν καὶ ὡς οὐκ εἰδότες· δι πολλάκις ὁ Σωκράτης ποιεῖ παρὰ τῷ
20 Πλάτωνι· ὡς γάρ οὐκ εἰδὼς τὸ συμβήσθμενον καὶ ὡς τοῦτο ληψόμενος, δι
ἄν ἐκ τοῦ λόγου φαίνηται ἀριστα ἔχειν, οὕτως ἔρωτᾶ.

p. 156b25 Καὶ τὸ ὡς ἐν παραβολῇ προτείνειν.

Κρυπτικὸν ἔστι καὶ τὸ δι βούλεται τις λαβεῖν ὡς ἐν παραβολῇ ἔρωτᾶν

1 κρυπτὸν aBDP ἀπάγει aN: ἔγει ABDP 3 ἔτι] οὐ Δ 4 post χρήσιμον add. δὲ aABDP: .
om. Δ εἰς Δ τὸ om. A λαβεῖν AD (non Δ) 5 κρυπτὸν P καὶ σύνηθες, omisso
τὸ, B 6 ἄρα utrobius B γε in ras. D¹ post δοκεῖ prius ras. 1 lit. D σοι δοκεῖ Δ
ἡ om. B 7 δοκεῖ σοι aP ὁ om. AD εἶναι ante ἀριστος collocat Δ: ἔστιν A οὕτω
A: τούτῳ conicio 8 post Καλλικλέα delevit λέγει B κέχρηται] πεποίηκεν N εἰπόντος
aAP, Δpr. ἡλιμίσους] τὴν ἡλιμίσητα περιειμένους A 9 οὐ γάρ οὐ σύνηθες A 10 ἡ
alterum scripsi: ἡ libri ἡ—λέγω om. Δ: memoriter citat Gorg. c. 46 p. 491E οὐδεὶς ὅστις
οὐκ ἀν γνοῖ ὅτι οὐ τοῦτο λέγω οὐδεὶς ἀν ἀγνοοίτη post οὕτως transposuit A ἀν om. D
ἀγνοοίτη om. B τοῦτο B Plato: τούτους aADP 11 καὶ D: καὶ Δ: καὶ εἰ aABP ἡ AD:
ἡγ: B: εἴη aP: ὡν Δ δι βούλεται ἔρωτῶν B 12 post ἀν add. τις aABDP: om. Δ
14 καὶ—θέστι om. Δ ἡ χρήσιμον B πρὸς τὴν θέσιν, quod ante χρήσιμον transposuit
A, delevi φησὶ Δ: φησὶν ὅτι aABDP 15 σπουδάζοντας Δ 16 αὐτῶ D (non Δ)
πρὸς—αὐτά (18) aΔ, mrg. P¹ aut P⁵: om. ABD 19 ἔρωτῶν aBΔ, Peorr.: ἔρωτῶμεν
AD, Ppr. πολλάκις post σωκράτης transposuit D ὁ aBΔP: om. AD ποιεῖ post
πλάτωνι transposuit D τῷ om. aBΔ, at cf. p. 158,7 361,4 20 καὶ om. A
21 φαίνεται aB 23 κρυπτὸν D: κρυπτικὸν γάρ B δ—λαβεῖν aΔ, superser. P¹: om.
ABD post παραβολῇ add. τὲ A ἔρωτῶν post λαμβάνοντα collocat Δ

ἀλλου χάριν λαμβάνουσα, ἀλλὰ μὴ ὡς αὐτὸς βουλόμενον λαβεῖν· ῥᾶσιν γάρ διδόσασιν οἱ ἀποκρινόμενοι ἢ μὴ νομίζουσι χρήσιμα εἶναι πρὸς τὸ προκείμενον. οὕτως βουλόμενοι λαβεῖν. θτὶ ή ἐγκράτεια ἀρετῆ ἔστιν, 10 ἐρωτήσομεν εἰ δοκεῖ ὅσπερ η ἐγκράτεια ἀρετῆ, οὕτω καὶ η ἀνδρεία καὶ 5 η δικαιοσύνη ἀρετῆ εἶναι.

p. 156b27 Ἐτι μὴ αὐτὸς προτείνειν δεῖ ληφθῆναι, ἀλλ' φ τοῦτο
ἔπειται ἐξ ἀνάγκης.

Ἐπεὶ εἰσὶ τινα ἑπόμενά τισιν ἐξ ἀνάγκης, ὡς τῷ τὴν ἀρετὴν ἐπισήμην εἶναι τὸ διδαχτὸν εἶναι τὴν ἀρετὴν, κρυπτικὸν φησιν εἶναι καὶ τὸ 10 μὴ ἐρωτᾶν αὐτὸς δ λαβεῖν βουλόμεθα, ἀλλ' φ τοῦτο ἔπειται. ῥᾶσιν τε γάρ τοῖς τοιούτοις συγχωροῦσιν ὡς οὐκ ἔχουσί τι πρὸς τὸ προκείμενον 15 χρήσιμον, καὶ οὐδὲν ἡττὸν αὐτῶν δοθέντων περαίνεται τὸ προκείμενον διὰ τὴν ἀκολουθίαν.

p. 156b30 Καὶ τὸ ἐπ’ ἐσχάτων ἐρωτᾶν δ μάλιστα βούλεται λαβεῖν.

15   Κρυπτικὸν καὶ δ βούλεται τις μὴ πρῶτον ἐρωτᾶν· πρὸς γάρ τὰ πρῶτα ὡς τοῦ προκειμένου χάριν ἐρωτώμενα καὶ οὗτα ἀναγκαῖα μάλιστα ἐνίστανται, ἐπεὶ καὶ σχεδὸν οἱ προσδιαλεγόμενοι ταῦτα πρῶτον ἐρωτῶσι. δεῖ οὖν, φησίν, ἄλλα τινὰ ἐρωτᾶν πρότερον καὶ προεκλύσαντα δι’ αὐτῶν τὸ ἐντατικὸν 20 τῶν ἀποκρινομένουν ἐσχατὸν ἐρωτᾶν τὰ χρήσιμα. οὐ πρὸς πάντας δέ φησι 20 δεῖν χρῆσθαι τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς ἐρωτήσεως· εἰσὶ γάρ τινες οἱ τοῖς πρώτοις συγχωρήσαντες, ἀλλα μὴ σφόδρα φανερὰ η, ὡς εὐπροσίτους ἐσωτῆρες ἐν τῇ κοινολογίᾳ παρέχοντες, ὕστερον ἀνατρέχουσι πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐλάττωμα.

p. 156b36 Ὁμοίως δὲ καὶ δσοι οἴονται δριμεῖς εἶναι.

Εἰσὶν οἱ δι’ οἰησιν δριμύτητος, ὡς οὐδὲν πεισόμενοι συγχωρήσαντες τὰ 25

1 post ἄλλου add. γάρ B βουλόμενοι B ῥάδιον (ῥᾶσιν scripsi) — 3 οὕτως Δ: οἷον εἰ aABDP
 3 post οὕτως superscr. οὖν Δ βουλόμενοι AD: βουλόμεθα aBP η om. A ἀρετῆ η ἐγκράτεια B ἔστιν om. B: λέγομεν expunctum Δ 4 εἰ AD: θτὶ B: θτὶ ἀρά γε aP, ἀρά γε superscr. P² post δοκεῖ add. σοι a, superscr. P² η alterum om. A 5 ἀρετῆ εἶναι N: εἶναι aAP: ἀρετῆ Δ: om. BD 6 post αὐτὸς add. μὴ aBD (non Δ) δ τούτῳ A, Ppr.
 7 post ἀνάγκης add. ex Arist. μᾶλλον γάρ συγχωροῦσι Δ 8 ἐπεὶ N: om. aABDP τῷ aBΔP: τὸ AD 9 διδαχτὸν Δ: διδαχτὴ D: διδαχτὸν aABP 10 βουλόμεθα λαβεῖν B δ τούτῳ AB post ἔπειται add. ἐξ ἀνάγκης a τε aΔ: om. ABDP 11 τοῖς om. Δ, superscr. P: τὴν A τούτῃ Δ 12 χρήσιμον scripsi cf. p. 532,8: γνώριμον libri post καὶ add. ὡς AD (non Δ) δοθέντων αὐτῶν Δ: αὐτῷ δοθέντος B post αὐτῶν superscr. καὶ μὴ D
 14 ἐσχάτῳ Arist. δ κτλ. om. ABD: βούλεται λαβεῖν om. Δ 15 post κρυπτικὸν add. δὲ A καὶ om. Δ πρότερον A 16 χάριν] πάλιν A 17 ἐπεὶ δὴ Δ πρῶτα D: om. Δ 18 προερωτᾶν τινα, omisso πρότερον, Δ διεκλύσαντα B 19 τὸ χρήσιμον Bpr. πάντα AΔ: compend. D 20 δεῖ aΔP 21 φανερὸν A 23 οὖν τε Dpr. post εἶναι add. ἐν τῷ Δ 24 δὲ BDP²: διὰ aΔ: δ’ AP¹ ὡς aΔP²: om. ABDP¹ συγχωρήσαντες ABD: διὰ τοῦ διδόναι (9 lit. eras. P) καὶ συγχωρεῖν (εἰν supra ras. P²) aΔP

έρωτάμενα, τοῖς πρώταις οὐκ ἐνίστανται, εἶτα ἐπὶ τέλει φλυαροῦσι καὶ πειρῶνται διαστρέφοντες τὰ δεδομένα δεικνύναι ὅτι μὴ ἐκ τῶν συγχωρηθέντων τὸ ἐπιφερόμενον δείκνυται, ἢ τὴν λέξιν διαστρέφοντες ἢ ἀμφιβολίας τινὰς ἐξηγούμενοι. τοὺς δὴ τοιστούς φησὶ δεῖν πρῶτον τὰ ἀναγκαῖα 5 ἔρωτᾶν καὶ ὃν τις μάλιστα συγχωρουμένων δεῖται.

p. 157^a 1 Ἐτι τὸ μηκύνειν καὶ παρεμβάλλειν.

Κρυπτικόν φησι καὶ τὸ μηκύνειν καὶ παρεμβάλλειν τινὰ ἔρωτή- ματα μηδὲν χρήσιμον ἔχοντα πρὸς τὰ προκείμενα. ὁ ποιεῖν φησι καὶ 30 τοὺς φευδογραφοῦντας ἐν γεωμετρίᾳ· πολλὰς γάρ ἄγοντες γραμμὰς μηδὲν 10 γρηγόρους πρὸς τὸ φευδογράφημα τὸ δεικνύμενον καὶ τινὰ περὶ αὐτῶν λέγοντες λεληθότως καὶ τὰς εἰς τὸ φεῦδος φερούσας ἐγγράφουσιν. ὀδηλό- τερον γάρ καὶ ἀφανέστερον τὸ φεῦδος ἐν πλειστῷ καὶ ἐν παραβύστῳ τεθέν· ὡς γάρ ἀγρήστοις οὖσι τοῖς ἔρωταμένοις πρὸς τὸ προκείμενον συγχωροῦντες οἱ ἀποκρινόμενοι λανθάνουσι καὶ τὰ χρήσιμα διδόντες σὺν 35 αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ ἐπιταράττεσθαι συμβαίνει αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἔρωτήσεων, ὡς μὴ διορᾶν ἐκ τίνων συμβαίνει τὸ προκείμενον.

p. 157^a 6 Εἰς (δὲ) κόσμον ἐπαγωγῆ καί.

"Οτι εἰς ὅγκον καὶ κόσμον τοῦ λόγου χρηστέον ἐπαγωγῆ καὶ διαι- ρέσει τῶν δροίων τε καὶ συγγενῶν. ἔστι δὲ διαιρεσις ἢ τε εἰς τὰ 20 εἰδη τομὴ τοῦ γένους καὶ ἢ τοῦ ὅλου εἰς τὰ μέρη καὶ ἢ τῆς λέξεως εἰς τὰ σημαντικόντα.

p. 157^a 7 Ἡ μὲν οὖν ἐπαγωγὴ ὁποιόν τί ἔστι, δῆλον.

"Οτι τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἀλλο, καὶ ἐν τῇ Ἀναλυτικῇ εἴρη- ται. ἢ μὲν γάρ ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν καθ' ἔκαστα ἔστιν ἐπὶ τὸ καθόλου

1 ἐνίσταται P post τέλει add. τερθρεύονται, τουτέστι Δ 2 διαστρέψειν Δpr. 3 τὸ om. B 4 δὴ om. Δ φασὶ Α δεῖ BD 6 παρεμβάλλειν (sic) a 7 κρυπτικόν (εἶναι add. Δ) — παρεμβάλλειν BD: om. aΔP 8 μηδὲν — προκείμενα] πρύπτειν γάρ καὶ τοῦτο Α 9 μὴ Α 10 τὸ δεικνύμενον om. A περὶ αὐτῶν om. A 11 λεληθότως λέγοντες Α φέρουσιν Α 11. 12 ἀφανέστερον γάρ τὸ Α 12 ἀσταφέστερον B ἐν παρ' αὐτῷ Δ 13 τοῖς ἔρωταμένοις om. A 14 λαμβάνουσι Α σὺν superser. B 15. 16 ἐπιταράττεσθαι — ἔρωτήσεων] ταῖς πολλαῖς ἔρωτήσεσιν ἐπιταράττονται A 15 αὐτοῖς alterum aΔP: αὐτοὺς BD ἀπὸ P τοῦ om. B post 16 add. εἰς μὲν οὖν κρύψιν τοῖς εἰρημένοις: — τίτι χρηστέον εἰς κόσμον τῆς ἔρωτήσεως καὶ τίσιν εἰς σαφήνειαν: — Δ 17—21 Δ: om. aABDP 17 δὲ Arist.: om. Δ 18 ἐπαγωγῆ mrg. Δ 22 εἰς δὲ σαφήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολάς: — οτι εἰς σαφήνειαν παραδείγματα καὶ παραβολάς οἰστέον Δ ὁποῖον τί ἔστι om. A tī om. D δηλοῖ D 23 post οτι add. δὲ ΔΡ τὸ παράδειγμα — σημαντικά (p. 533, 11) Suidas sub v. παράδειγμα ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς Λ: ἀναλυτικῇ B εἰρηται] Anal. Pr. II 24 24 ἐκ om. A ἔκαστον Λ: compend. Δ τὸ ABD: τὰ aP Suid.

ἔφοδος· παράδειγμα δὲ γίνεται τὸ ὅμοιον καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὅμοιού 40
καὶ ήττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι’ ἑνὸς οὐ γίνεται· τὸ δὲ παρά-
δειγμα ἀρκεῖ καὶ δι’ ἑνὸς εἰναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ τῷ διαλεκτικῷ
οἰκειοτέρα, τὸ δὲ παράδειγμα τῷ ὥρτορι. προσχρῆται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς
5 παραδείγμασιν ὑπέρ σαρηγείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον, ὡς πρὸ¹
ὅληνου ἐλέγετο τὸ διὰ τῆς ὅμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδείγματικὸν γάρ
τὸ οἰτως ἐρωτήσαι ‘ἀρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη ὥσπερ καὶ 45
αἴσθησις’. παραδείγματος δὲ παραβολὴ διαφέρει, διτὶ τὸ μὲν παράδειγμα
δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος καὶ διὰ
10 τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολὴ εἰκὼν ἔστιν ὅμοιότητα πρός τι γεγονός
σημαίνουσα. ἔνικε μέντοι αὐτῆς νῦν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεγρῆσθαι τῷ παρα-
δείγματι καὶ τῇ παραβολῇ δι’ ὃν | λέγει παραδείγματα δὲ οἰκεῖα 255
καὶ ἐξ ὃν ἴσμεν. οἷα Ὁμηρος, μὴ οἶα Χοιρίλος· ἐναργεῖς γάρ καὶ
διὰ γνωρίμων αἱ παρ’ Ὁμήρῳ παραβολαί· οὐ τοιαῦται δὲ αἱ Χοιρίλου.

15 p. 157^a21 Ἔστι δὲ ἐπ’ ἐνίων μὲν ἐπάγοντα δυνατὸν ἐρωτῆσαι τὸ
καθόλου.

Αὕτη πρῶτον περὶ τῶν ἐπακτικῶν λόγων, πῶς γρηγορεῖν αὐτοῖς. καὶ
πρῶτον μὲν δυσχέρειάν τινα πολλάκις ἐπὶ τῶν ἐπακτικῶν λόγων ἀπαντῶσαν 5
μηγένει, ἣν ἀξιοὶ φυλάττεσθαι ἐπανορθοῦσθαι πειρωμένους. ἔστι δὲ ἡ δυσ-
20 γέρεια αὐτῇ· ἐπεὶ ἐπὶ τινῶν τὸ κατίθλου τε καὶ κοινὸν οὐκ ὠνόμασται,
οἵνα τίνα ἔστι τῶν ζώων τετράποδα (τῷ μὲν γάρ δίποδι πεζῷ ἄνθρωπος
ὄνομα, τοῖς δὲ τετράποδι πεζοῖς οὐκ ἔστιν ἐν ὄνομα τὴν ὅμοιότητα περιέχον
αὐτῶν), οἱ τὰς ἐπαγωγὰς ἐπὶ τούτων ποιούμενοι λαβόντες τινὰ τῶν ὅπλα τὸ

1 ἔφοδος ABD (cf. p. 105^a13): ὁδὸς aDPSuid. καὶ παράδειγμα, omisso δὲ, Α γίνεται τῷ τινὶς Δ 3 ἀρκεῖ om. Α εἶναι γίνεται Α ἔστιν om. Α τοῦ διαλεκτικοῦ Α 4 οἰκειοτέρα om. Α τοῦ ὥρτορος Α 4—6 κέρχηται (προσχρῆται scripsi cf. ad p. 441,15)—πυνθάνεσθαι aBDP: σαρηγέων δὲ πολλάκις τὸ λεγόμενον καὶ ὁ διαλεκτικὸς κέρχη-
ται παραδείγματιν Α ἡ διαλεκτικὴ D (non Δ) 5 παραδείγματι Δ εἰ—γνώριμον
om. D (non Δ) 6 πρὸ ὅλην] p. 156^a10—17 διὰ τῆς δι’ D (non Δ) 8 ante
αἴσθησις add. ἡ AB Suid. παράδειγμα AD (non Δ) παραβολὴ Δ: καὶ παραβολὴ D:
καὶ παραβολῆς aABP Suid. διαφέρει AD: διαφορά ἔστιν aBP: διαφορά Suid. μὲν
om. Α 9 δοκεῖ om. AD (non Δ) γένος τι B: τὸ γεγονός, sed post δεῖξιν, Α τινὸς
om. Α παρατίθεται Ζ (non Δ): τίθεται Α μήπω D: μήπω δὲ Δ: μηδέπω δὲ A
10 δόδηλος mrg. Δ εἰνός A ὄμοιότητος B εἰς τί Δ: πρότερον B 11 σημαῖνον A
αὐτὴν B νῦν post αὐτοῦ transposit D (non Δ) 13 καὶ prius AΔ Arist.: om. aBDP
οἷα prius] ἐξ δῶν B ὁμήρου D (non Δ) Χοιρίλος Δ: χοιρίλου ἔστιν D: χειρίλλος ἔστιν A
13. 14 καὶ διὰ γνωρίμων om. Α 14 Χοιρίλου ΔP post 14 add. καὶ ἐφ’ δῶν μὴ κεῖται
τοῖς ὅμοιοις ὄνομα κοινόν, πειρατέον δύοματοποιεῖν τοὺς διαλεκτικοὺς (διαλεκτικοὺς Α), ἵνα μὴ
παρακρύωνται (παρακούωνται AB) ἀλλήλων ABD: om. aDP 15 τὸ om. aP 17 περὶ²
πρώτων τῶν Δ τῶν om. AD ἐπακτικοῦ λόγου Α 18 πολλάκις om. D, mrg. Δ
20 τινὸς B 21 τίνα BD: τινά aADP μὲν om. Α γάρ om. Δ ante ἄνθρωπος
add. δὲ D (non Δ) 22 τετραπόδοις B 23 αὐτοῖς D (non Δ) τούτου A
λαμβάνοντες aBP διὰ τὸ ABD: ἀπὸ τῶν aP

καθόλου, τῷ τὸ κοινὸν ἐπ' αὐτοῖς μὴ ὀνομάσθαι ἐπιφέρουσι· καὶ πᾶν ἄρα 10 τὸ τοιοῦτον'. διὸ δὴ τὴν τοιαύτην ἐπιφορὰν ἐν τοῖς ἐπακτικοῖς λόγοις πολλάκις ἀλλήλους παραχρούνται οἱ διαλεγόμενοι, *οἵ μὲν* τὰ τοῖς εἰλημμένοις διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ἀνόμοια ἐπάγοντες ὡς ὅμοια καὶ περιεχό- 5 μενα ἐν τῷ *(τοιοῦτῳ τῷ)* τοιαῦτα δοκεῖν εἶναι διά τινα βραχεῖαν ὄμοιότητα, οἱ δὲ τὰ ὅμοια οὐκ ἀξιούντες ὅμοια εἶναι οὐδὲ συγκεχωρῆσθαι τὰ τοιαῦτα διά τινα κατά τι ἄλλο ἀνομοιότητα. παρανεῖ οὖν τὰ τοιαῦτα φολάττεσθαι πειρωμένους, εἰ οἷόν τε, ὀνοματοποιεῖν αὐτὸὺς καὶ κοινῷ ὀνόματι περι- 15 λαμβάνειν τὰ τοῖς εἰλημμένοις διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ὅμοια, οἷον ὡς πάντα, ἂν 10 κερασφόρα οὐκ ἔστιν, ἀμφόδοντα. ἐπ' ἐνίων μὲν οὖν ῥάδιον ἐνύπορεῖν ὀνομάτων, ὡς ἐπὶ τῶν εἰρημένων· ἐπ' ἐνίων δὲ οὐ ῥάδιον. οὐ μὴν ἀλλ' ἵσως χρή, εἰ καὶ μὴ ὀνόματι ἐνὶ δυνατὸν αὐτὰ περιλαβεῖν, ἀllὰ λόγῳ γε συφῶς περιορίζοντας ἐπιφέρειν· γνώριμον γάρ καὶ τοῦτο καὶ ἡττον ἀφορμὰς παρέχον ἀμφισβητήσεως.

15 p. 157 a 34 "Οταν δ' ἐπάγοντος ἐπὶ πολλῶν μὴ διδῷ τὸ καθόλου. 20

Λέγει διὰ τούτων, πότε εὔλογον ἔνστασιν ἀπαιτεῖν τὸν ἐρωτῶντα παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου καὶ πότε οὐκ εὔλογον. διταν μὲν γάρ τοῦ ἐρωτῶντος ἐπακτικῶς ἐπὶ πολλῶν τὸν λόγον ποιησαμένου μὴ συγχωρῆ ὁ ἀποκρινόμενος τὸ καθόλου, τότε εὔλογον ἀπαιτεῖν αὐτὸν ἔνστασιν ἐπὶ τίνος οὐχ οὔτως. 20 ἐὰν δέ τις χωρὶς τοῦ τὴν πίστιν διὰ τῶν καθ' ἔκαστα ποιήσασθαι τοῦ καθόλου τὸ καθόλου λαμβάνῃ, ἀνανεύοντος δὲ ἔνστασιν ἀπαιτῆ, οὐκ εὔλογος ἡ ἔν- 25 στασις· δεῖ γάρ ἐπάγοντα πρῶτον οὕτως τὴν ἔνστασιν ἀπαιτεῖν.

p. 157 a 37 Ἀξιωτέον τε τὰς ἔνστάσεις μὴ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προτει- νομένου.

25 Καὶ τοῦτο περὶ τῶν ἐπακτικῶν λόγων λέγει, μὴ δεῖν συγχωρεῖν τοῖς ἀποκρινομένοις ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προτεινομένου καὶ δεικνυμένου ποιεῖσθαι

1 τὸ om. A πᾶν παρὰ Δ: πᾶν εἶναι A 2 post τοιοῦτον add. ἔχειν A διὰ] τὸ Δ
 3 οἱ N: καὶ οἱ ABD: καὶ aP οἱ μὲν addidi cf. Arist. 4 ὑπάγοντες Δ 5 τοιοῦτῳ τῷ
 addidi cf. vs. 2 ἰδιότητα D (non Δ) 6 τὰ ὅμοια δὲ A εἶναι ὅμοια aP post
 συγκεχωρῆσθαι add. τῷ aBΔP, τοῦ A: om. D τὰ alterum om. A 7 τινων B οὖν
 om. ΔP 8 πειρώμενοι Δ 9 διὰ τῆς] δι' B ἀ scripsi: τὰ libri 10 ἔστιν Δ: om.
 aΛBΔP ἀμφόδοντα D cf. Ind.: ἀμφόδοντα aΛΔP: ἀμφοδα ὄντα B μὲν Δ: om. aABDP
 οὖν] οὐ B ἀπορεῖν B 11 ὀνομάτων A: ὀνόματος B: ὀνόματος aP: compend. D 12 γε
 om. aB 13 περιορίζοντας Δ cf. vs. 8: περιορίζοντα aBDP: περιορίζοντι A καὶ prius
 om. aP 13. 14 ἀφορμὴν περιέχον Λ 15 ἐπάγοντα P ἐπάγων τις ἐπιδιῶ τὸ Δ
 16 et 17 πότερον A 18 τὸν λόγον P, Decorr. (aut Dpr.), post ἐπακτικῶς Δ: τῶν λόγων
 AB, Dpr. (aut Decorr.): λόγον a 19 post καθόλου add. δὲ A τὴν ἔνστασιν αὐτὸν B
 20 ἐὰν AD: ἀν aBΔP post τις add. τούτων B τοῦ prius] τούτων Λ τὴν
 om. B τοῦ alterum corr. ex τῷ B post τοῦ eras. 12 lit. P 21 λαμβάνῃ τὸ
 καθόλου aP δὲ om. Δ εὔλογον A 23 ἀξιώτερόν D (non Δ) δὲ A(C)
 μὴ καὶ om. Δ 23. 24 προειρημένου B 25 μὴ δεῖν om. Δ 26 προκειμένου Λ

τὸς ἐνστάσεις χρωμένοις πρὸς τὴν ἀναίρεσιν τῷ καθόλου, ἐὰν μὴ ἐν μόνον
ἢ τοιούτον.

p. 157b2 Πρὸς δὲ τοὺς ἐνισταμένους τῷ καθόλου μὴ ἐν αὐτῷ δὲ 30
τὴν ἐνστασιν.

5 Ἐπεὶ τινες πειρῶνται πρὸς τὸ καθόλου τὸ διὰ τῶν ἐπαγγῶν λαμβα-
νόμενον ἐνίστασθαι, ποιούμενοι τὰς ἐνστάσεις οὐκ ἐπὶ τούτων περὶ ὧν ὁ
λόγος καὶ ἡ ἐρώτησις, ἀλλ’ ἐπὶ διμωνύμων αὐτοῖς τινων, δεῖ πρὸς τὴν
προσφυλακὴν τῶν τοιούτων ἐνστάσεων, μηδὲν φερουσῶν πρὸς τὸ προκείμενον
φαντασίαν δὲ ἀποτελεῖν δυναμένων ποτὲ ὡς οὐσῶν ἐνστάσεων, διελόμενον
10 τὴν διμωνύμιαν ἐπὶ τούτων τὴν ἐρώτησιν ποιεῖσθαι, ἢ ἔξω πίπτει
τῆς πρὸς τὰ μὴ οὖτας ἔχοντα διμωνύμιας, ὡς ἐπὶ τοῦ τοῦτο τι ἔχειν, 25
πῶς ἔχει, εἰ ὡς μέρος ἐν αὐτῷ ἢ ὡς ἔξιν ἢ ὡς πάθος ἢ ὡς κτῆμα.

p. 157b8 Ἐὰν δὲ μὴ ἐν τῷ διμωνύμῳ ἀλλ’ ἐν αὐτῷ ἐνιστάμενος.

Ἐπών πῶς φυλαξόμεθα τὰς ἐπὶ τῶν διμωνύμων ἐνστάσεις, διὰ
15 ρούμενοι, προστίθησι πῶς, εἰ μὴ ἐπὶ τινος διμωνύμου ἢ ἐνστασις γένοιτο
ἀλλ’ ἐπὶ τινος τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου, διὰ λαβεῖν βουλόμεθα διὰ τῆς ἐπα-
γγῆς, φυλαξόμεθα καὶ τὴν τοιαύτην ἐνστασιν καὶ περανοῦμεν τὸ
προκείμενον. ἐπὶ γάρ τούτου ἀφαιροῦντας ἀξιοῦ ἐκεῖνο ὑπὸ τοῦ καθόλου, 40
καθ’ ὃ ἐνστασις γίνεται, ἢ προσδιορίζοντας περὶ τοῦ καταλειπομένου
20 ἐρωτᾶν καθόλου. οἷον εἰ δι’ ἐπαγγῆς ἥμιν λαμβάνουσιν, διὰ λήπη ἐστὶν
ἡ τῆς ἐπιστήμης ἀποβολή, ἐνίσταται τις λέγων τοὺς ἔχοντάς τινος πράγμα-
τος ἐπιστήμην μεταβάλλοντος τοῦ πράγματος ἀποβάλλειν μὲν τὴν ἐπιστήμην
αὐτοῦ μὴ μέντοι ἐπιλεκτήσθαι, ἀφελόντα χρὴ τοῦτο, καθ’ ὃ ἐνστασις, τὸ
λοιπὸν καθόλου λαβεῖν. ἀφαιροῦτο δ’ ἄν, εἰ προσθείημεν τῷ τὴν τῆς ἐπι- 45

1 τὴν ἐνστασιν AD (non Δ) χρωμένοις N: τοὺς χρωμένους aABDP¹: τὰς χρωμένας ΔΡ²
περὶ A τῷ scripsi: τῶν AD: τοῦ aBDP 2 τὸ τοιοῦτον Arist.: τὸ τοῦ πράγματος Δ
3 τῷ B Arist.: τῶν A: τὸ aDP(u): τῷ κτλ. om. Δ 5 τὸ alterum om. aP: τῷ Δ 5. 6 λαμβα-
νούμενον Δ 6. 7 ἀλογος Δ 7 δεῖ BD: δὴ A: om. aP 8 φυλακὴν BΔ διαφερουσῶν Δ
9 ποτὲ post ἐνστάσεων collocat Δ 10. 11 ἐπὶ—διμωνύμιας om. A 11 τῆς om. D 11. 12 ἐπὶ—
—αὐτῷ initio paginae P³ τοῦ τοῦτο τι ἔχειν scripsi: τοῦτο ἀλλ’ διὰ λήπη B: τοῦτο ἀλλοῦ τι
ἔχειν Δ: τοῦτο δ’ ἢ δὶ (sic) ἔχει P³: τούτου A: τούτων: — D: τοῦ ἔχειν ὅπερ πολλαχῆς λέγε-
ται a 12 πῶς ἔχει, εἰ scripsi: πᾶς ἔχει ἢ A: πᾶν δὲ ἔχει ἢ D: ἢ aBDP ἐν om. AP³
αὐτῷ aBDP³: compend. A 13 εἶτις A ἢ ὡς πάθος om. aB post κτῆμα add. ἔχει D
13 ἀλλ’ ἐν αὐτῷ ἐνιστάμενος om. aΔ 14 εἰπεῖν A ὡς Δ 14. 15 διαιρούμενον A: διαιρου-
μένοις Δ 15 εἰ a, superscr. P: εἴη Δ: om. ABD μὴ ἐπὶ τινος διμωνύμου ἢ ἐνστασις N: ἐπὶ
τινος ἢ ἐνστασις μὴ διμωνύμου aP, itemque, sed διμωνύμος, ABD 16 ὑπὸ aΔP: ἐπὶ ABD
τὸ τῶν D (non Δ) δὲ λαβεῖν βουλόμεθα iterata expunxit Δ 17 καίπερ ἀναιροῦμεν A: καὶ
συμπερανοῦμεν P, συμ add. P³ 18 ἐπὶ.(τὸ) supra ἀπὸ τοῦ scriptum Δ post καθόλου add.
λαβεῖν A 19 δὲ] οὐδὲ A ἢ superscr. P 20 ἐρωτᾶν] ἐν τῷ A δὲ] δὲ a λαμβάνει B
21 ἐνιστατό Δ: fort. ἐνιστατο τις τῇ P¹: ὅπες add. P³ post τοὺς add. οὖτας B τινος]
εὺ A 21. 22 πράγματα ἐπιστήμης A 22 μεταβαλόντος Δ 23 χρὴ τοῦτο aΔP: inv. ord.
ABD 23. 24 τὸ καθόλου λοιπὸν A 24 εἰ] ἢ A τῷ τὴν Δ: τὸ τὴν AB: τὸ aDP

στήματις ἀποβολὴν λήθην εἶναι 'σωζομένου τοῦ πράγματος'. ὁ γάρ τοιούτος διορισμὸς προστεθεὶς τῇ τε ἔνστασιν ἀναιρεῖ καὶ τοῦ τὸ προκείμενον λαβεῖν αἴτιος γίνεται.

p. 157b 17 Ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐνισταμένους διότι τῷ
5 μεῖζονι ἀγαθῷ.

"Οτι ἐπὶ τούτων ἀξιωτέου τῷ μεῖζονι ἀγαθῷ μεῖζον κακὸν ἀντικεῖ-
σθαι, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστι τὸ μεῖζον ἀγαθὸν συνεπιφέρον τὸ ἔτερον τὸ 256
ἔλαττον. εἰ γάρ εἴη τοιοῦτον ὡς συνεπιφέρειν τὸ ἔτερον καὶ διὰ τοῦτο
μεῖζον εἶναι, τῷ αὐτῷ καθ' αὐτὸν γωρίς ἐκείνου μὴ λαμβάνεσθαι, οὐκέτι
10 γίνεται καὶ τὸ τούτῳ ἐναντίον κακὸν μεῖζον τοῦ ἐναντίου τῷ ἔλαττονι
ἀγαθῷ κακοῦ τῷ συνεπιφερομένῳ ὑπὸ τοῦ μεῖζονος. διὰ τοῦτο γάρ καὶ
τὸ (τῇ εὐεξίᾳ) ἐναντίον κακὸν οὐκ ἔστι μεῖζον τοῦ τῇ ὑγείᾳ ἐναντίου κακοῦ· 5
καίτοι μεῖζον ἡ εὐεξία τῆς ὑγείας, ἀλλὰ διὰ τοῦτο μεῖζον, διὰ συνεπιφέρει
τὴν ὑγείαν· ἀδύνατον γάρ τινα εὐεκτεῖν μὲν μὴ ὑγαίνειν δέ. ὡς δὲ ἡ
15 εὐεξία μεῖζον ἀγαθὸν τῆς ὑγείας, διὰ συνεπιφέρει αὐτήν, οὕτω πάλιν ἡ
νόσος, ητις ἐστὶν ἐναντία τῇ ὑγείᾳ, τῷ συνεπιφερομένῳ ἀγαθῷ ὑπὸ τῆς
εὐεξίας, μεῖζον κακὸν τῆς κακεξίας, ητις ἐστὶν ἐναντία τῇ εὐεξίᾳ, διὰ καὶ
αὐτὴν συνεπιφέρει τὴν κακεξίαν· πᾶς γάρ ὁ νοσῶν ἐν κακεξίᾳ ἐστίν." 10

p. 157b 24 Οὐ μάγον δὲ ἐνισταμένου τοῦτο ποιητέον.

20 "Οτι κανὸν μὴ ἐνστασίν τινα φέρῃ ὁ ἀποκρινόμενος, ἀρνηται μέντοι τὸ
καθόλου ὑφορώμενός τι τοιοῦτον, ἀειοῦ αὐτὸὺς προλαβάντας διορίζειν τὰς
ἐρωτήσεις καὶ ἀφαιρεῖν καθ' ἀ δι εὐεστάσεις γώραν ἔχουσι· τούτων γάρ
ταῖς προσθήκαις ἀφαιροῦμένων ἀναγκασθήσεται τοῖς ἀξιούμενοις συγγρ-
ρεῖν τῷ μηκέτι συνορᾶν ἐπὶ τίνος οὐχ οὕτως ἔχει τῶν ὑποτιθεμένων.
25 τίνες δὲ τῶν προτάσσεων τῶν καθόλου διορισμοῦ τοιούτου δέονται, ἐδήλωσε 15

1 λήθης A post πράγματος add. καὶ γάρ (καὶ exponetum) τοῦ πράγματος σωζομένου ἡ τῇ ἐπιστήμῃς ἀποβολὴ λήθη Δ 2 διορισμὸς aP: ἥδη ὄρος BD: ἥδη λόγος A: προσθητι-
σμὸς Δ προσθεῖς A: προστιθεῖς Δ τε om. B 3 αἴτιον a γίνεται] huc usque Δ
4 δὲ om. D 6 ante μεῖζον add. τὸ aP 7 οὐκέτι B συνεπιφέρον scripsi: ἐπιφέρειν libri
7. 8 τὸ ἔλαττον τὸ ἔτερον B 8 εἰ γάρ om. P εἴη a: ἥ ABD: ἥ P 8. 9 καὶ—αὐτὸ
om. P 9 τὸ B αὐτῷ A 10 γίνεται aP: γάρ ABD τὸ τούτῳ scripsi: τούτῳ B:
τοῦτο ABD: τὸ a post κακὸν add. οὐκ ἔστι B post τοῦ delevit τῇ ὑγείᾳ B τῷ—
ἐναντίον (12) om. A 10. 11 τῷ ἔλαττον ἀγαθῷ om. P 11 κακὸν BD: κακὸν aP
τ (ante ras.) D: τῶν ὡς P: ὡς a: τὸ B συνεπιφερομένῳ scripsi: συνεπιφερομένων DP:
συνεπιφερόμενον aB γάρ om. B καὶ om. a, post τὸ collocat P 12 τῇ εὐεξίᾳ addidi
13 μεῖζον (post καίτοι) AD 14 μὲν om. BD μὴ ante εὐεκτεῖν transposuerunt BP
15 αὐτὸν A ἥ om. A 18 αὐτῇ B 19 ἐνισταμένους D: compend. A 20 ἀναιρεῖ-
ται BP 21 ὑφορώμενον B τι aP: om. ABD τοῦτο Dpr. αὖ τοὺς P
22 ἀφαιρεῖν aBP: φέρειν AD καθὼς A: καθὼς B 23 τῇ προσθήκῃς A et supra τῇ
scripto at D 24 τῷ aB, Peorr.: τὸ A, Ppr.: τὸ D

καθόλου· αἱ γάρ ἐπὶ τὶ μὲν ἀληθεῖς ἐπὶ τὶ θὲ ψευδεῖς· ποῖαι δέ εἰσιν αὐται, ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς εἴρηται. ἐπὶ γάρ τῶν τοιούτων ἔνεστι τῷ διαιρισμῷ προστιθεμένῳ ἀφελήντα τὸ ψεῦδος ἔχειν τὸ καταλειπόμενον ἀληθές· ή γάρ πρότασις ή λέγουσα¹ πᾶσα ἀποβολὴ ἐπιστήμης λήθη ἐστίν· 5 οὐ καθόλου ἀληθής, ἀλλὰ σωζομένου τοῦ πράγματος.

p. 157b 31 Ἐάν δὲ ἐπὶ πολλῶν προτείνοντος μὴ φέρῃ ἔνστασιν. ²⁰

Ἄξιον, εἰ ἐπὶ πολλῶν καὶ διὰ πολλῶν τὸ καθόλου συνιστάντων ἡμῶν διὰ τῆς ἐπαγωγῆς ὁ ἀποκρινόμενος ἔνστασιν μὴ φέροι ἐπὶ τίνος οὐχ οὕτως, μόνον δ’ ἀντιλέγοι πρὸς τὸ καθόλου, τιθέναι αὐτὸν καὶ χρῆσθαι αὐτῷ 10 ὡς ὅμοιογρυμένῳ καὶ ἐγδέξιῳ· διαλεκτικὴ γάρ, τουτέστιν ἔνδοξος πρότασις ἐστι, πρὸς ἣν δεικνυμένην ἐπὶ πολλῶν οὗτοι οὕτως ἔχει μὴ φέρεται ἔνστασις.

p. 157b 34 Ὅταν δὲ ἐνδέχηται τὸ αὐτὸν ἄνευ τε τοῦ ἀδυνάτου ²⁵
καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογίσασθαι.

15 Ἐπεὶ συλλογισμὸς γίνεται μὲν καὶ δεικτικός, γίνεται δὲ καὶ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, λέγει οὗτοι πρὸς μὲν τὸ ἀποδεικνύαι τὸ προκείμενον ἐπ’ αὐτοῦ τὸν συλλογισμὸν ποιούμενον καὶ τῆς ἀληθείας εὑρέσεως γάριν οὐδὲν διαφέρει οὕτως ἢ ἐκείνως συλλογίσασθαι· τοῖς γάρ αὐτοῖς ὡς ἐναργέσι καὶ ὅμοιογρυμένοις γρῆται καὶ ὁ δεικτικῶς δεικνὺς καὶ ὁ διὰ τῆς 20 εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, ὡς ἐδείγμη ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀνα- 30 λητικῶν. ἐν δὲ ταῖς διαλέξεσι γρηγορώταται οἵ δεικτικοὶ δεῖξεις· τὰ γάρ αὐτὰ εὐκολώτερον διέστοι τε καὶ συγχωρεῖται μηδέπω ὅντος γνωρίμου τοῦ δεικνυμένου οἱ² αὐτῶν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς δεικτικῆς μετὰ τὴν λῆψιν τῶν προτάσεων φανερὸν τὸ συμπέρασμα· ἐπὶ δὲ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς 25 φανεροῦ ὅντος τοῦ διεῖλοντος δειγμῆναι· τὸ γάρ ἀντικείμενον τῇ

2 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς] fortasse in commentario ad An. Pr. II 2 p. 54a1 sqq. εἴρηνται A γάρ scripsi: δὲ libri 3 προστιθεμένους ABD ἀργέλοντα BD, sed cf. p. 536,21 τὸ prius aBP: τὰ D: γάρ A ἔχειν αP: ἔχοντα ABD 5 οὐκ ἀληθής ἐστι καθόλου aP ἀληθής A 7 εἰ om. P διὰ ABD: ἀπὸ aP 8 post ἐπαγωγῆς add. οὖν εὶ P φέροι α: φέρει A: φέρη BD: compend. P 9 ἀντιλέγοι scripsi: ἀντιλέγειν aAP: ἀντιλέγη BD αὐτὸν aP: αὐτῶν ABD καὶ χρῆσθαι P: κεχρῆσθαι ABD: καὶ κεχρῆσθαι α 11 ἐστι om. BP δεικνυμένην scripsi: δεικνυμένου αP: δεικνυμένων A: δεικνυμένη B: δεικνυμένη — 13 ὅταν δὲ om. D 11. 12 φέρεται A: φέρηται aB (ταὶ superser. B) P 12 ἔνστασιν B: ις in ras. P 13 δὲ B, superser. P: δὲ Arist.: om. aA ἐνδέχεται A: δέγεται D τε om. D(u) 14 διὰ om. B δυνατοῦ B 15 post ἐπεὶ add. δὲ D μὲν om. A: ante γίνεται transposuerunt BD 16 post εἰς add. τὸ D ἐπαγωγῆς B 17 τὸν συλλογισμὸν ἐπ’ αὐτοῦ αA ποιούμενος B: ποιούμενοι P ἀληθείας scripsi: ἀληθῆσις libri αἱρέσεως A 18 ἐκείνως ἢ οὕτως B 19 δεικτικός A 20 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀνα.] c. 14 21 τῇ διαλέξει A γρηγορώταται N: γρηγορώτατοι aABDP: fort. γρηγορώτεραι 22 εὐκολώτερον scripsi cf. ad p. 538,16: εὐλογώτερα aABDP: εὐλογώτερον N 23 διαλεκτικῆς D, sed δεικτικῆς in mrg. man. rec. 23. 24 τῶν προτάσεων φανερὸν scripsi: τῶν φανερῶν προτάσεων aBDP: τῆς φανερᾶς προτάσεως A 24 ἐπαγωγῆς A 25 an 〈φανερὸν〉 φανεροῦ? φανερὸν ὅτι a

ὑποθέσεις δεῖξαι βούλεται ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις. θταν οὖν προσληφθείσης 35
τῆς ἑτέρας τῶν προτάσεων τῇ ὑποθέσει δείκνυται τι [δτι] ἀδύνατον, οὐ
τῇ ἀναιρέσει ὡς ἀδύνατον κατασκευάζεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως,
οὐ φασι τὸ δείγμήν καὶ συναγθὲν ἀδύνατον εἶναι, ὅρῶντες θτι τούτου
5 δείχθεντος εἶναι ἀδύνατον δείκνυται τὸ τῆς ὑποθέσεως ἀντικείμενον, καὶ
δ ἔδοσαν ἀντούμενοι ὡς ἀληθές, τοῦτο οὐ διδόσαι τότε ὅρῶντες 40
τὸ συμβησόμενον δοθέντος αὐτοῦ. καὶ καθόλου ἐπὶ μὲν τῆς δείκτικῆς
δείξεως οὐδεμία ἐστὶν ἐνστάσεως χώρα μετὰ τὸ διὰ συλλογισμοῦ δείχθηναι
τὸ συμπέρασμα· ἐπὶ δὲ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς μετὰ τὸ συναγθῆναι
10 συλλογιστικῶς ἔστι ἐνστάσεως ἐστι χώρα τῷ μὴ δείκνυσθαι διὰ τοῦ
συλλογισμοῦ τὸ προκείμενον ἀλλὰ τὸ συλλογισθὲν ἀδύνατον εἶναι,
τοῦτο κατασκευάζειν τὸ προκείμενον, δ ἦν τὸ τῇ ὑποθέσει ἀντικείμενον. 45

p. 158a3 Δεῖ δὲ προτείνειν δσα ἐπὶ πολλῶν μὲν οὗτως ἔχει.

Δεῖ τὰς ἐρωτωμένας ὑπὸ τῶν ἐρωτώντων προτάσεις τοιαύτας εἶναι
15 ὡς ἐπὶ πολλῶν μὲν φανερῶς καὶ ὁμολογουμένως οὗτως ἔχειν, ἐνστασιν δὲ
ἢ ὅλως μὴ ἔχειν ἢ μὴ πρόχειρον καὶ εὔκολον εύρεθηναι ἔχειν. οὗτως
γάρ ἀν λαμβάνοι αὐτὰς παρὰ τοῦ προσδιαλεγομένου· μὴ δυνάμενος 257
γάρ συνορᾶν ἐπὶ τίνος οὐχ οὗτως ἔχει, συγχωρεῖ τοῖς καθόλου
δέιπομένοις.

20 [Ἐτέρου. p. 158a7 Οὐ δεῖ δὲ τὸ συμπέρασμα.

Οὐ δεῖ δέ, φησί, ἐρωτᾶν τὸ συμπέρασμα ὡς πρότασιν διαλεκτικήν.
οἷον ἔστω τὸ συμπέρασμα, ἔτοι τὸ πρόβλημα, δτι ἡ ἥδονὴ κατὰ φύσιν.
οὐ δεῖ ἐρωτᾶν ‘τί δέ; τὸ κατὰ φύσιν οὐκ ἀγαθόν; τί δέ; ἡ ἥδονὴ οὐκ
ἀγαθόν;’ εἰ γάρ οὗτως ἐρωτᾶς, ἀνανεύσαντος τοῦ προσδιαλεγομένου καὶ 5
25 μὴ συγχωρήσαντος δτι ἡ ἥδονὴ ἀγαθόν οὐδ’ ὅλως ἔσται συλλογισμός. εἰ
γάρ τὰς μὲν ἀλλας προτάσεις χάριν τοῦ συμπεράσματος ἐρωτᾶς, ἵν’ ἐκ
τούτων συνδέεις αὐτό, προενέγκῃς δὲ τὸ συναγθῆσόμενον ὡς ἐρώτημα, δ
δὲ ἀπαρνήσεται, οὐδ’ ὅλως ποιεῖς συλλογισμόν. πολλάκις γάρ ἀρνεῖται

1 ἀπόδειξις] ὑπόθεσις Α οὖν N: δὲ aABDP προληφθείσης AD 2 post ἑτέρας
add. προτάσεως B δείκνυται scripsi: δείκνυται libri θτι delevi ante ἀδύ-
νατον add. ἐστὶν aP, post ἀ. A 3 δύνατον AD 4 ὅρῶνται D 6 οὐ aBP: δτι
AD ἔδωκαν aBP ἀν a: om. ABDP ἐρωτῶντες P, ὁρ superscr. P³
7 ἀπ’ αὐτοῦ δοθέντος D post αὐτοῦ add. εἶναι aP, ante αὐτοῦ B 9 δείχθη-
ναι D 10 ἐνστασις A τῷ aP: τοῦ AD: τὸ B διὰ a, superscr. P²: om.
ABD 11 τὸ τὸ D: τῷ τὸ aBP: τὸ A 12 τὸ alterum om. A 14 ὑπὸ τῶν
ἐρωτωμένων B προτάσεις ante ὑπὸ transposuerunt aP: προφάσεις Α αὐτὰς D
15 φανεράς καὶ ὁμολογουμένας aP 16 ἢ prius om. B μὴ alterum om. A
εῖλογον D ἔχει B 17 ἀν om. A λαμβάνη B τοῦ οὐ a 20 — p. 539,8 a:
21—539,8 N 23 δέ] fortasse utrobiique δαί cf. p. 521,35 522,1 28 ἀπαρνή-
σηται conicio cf. p. 539,7

ὅ προσδιαλεγόμενος καὶ μὴ ἐρωτῶντάς σου τὸ συμπέρασμα ἀλλ᾽ ἐπιφέροντος καὶ συνάγοντος αὐτὸν ὡς συμβαῖνον ἐκ τῶν προκειμένων 10 προτάσεων καὶ τοῦτο, ἔχουν τὸ ἀρνεῖσθαι, ποιοῦντες οὐδὲνοῦσιν ἐλέγγεσθαι τοῖς μὴ ἀκριβέσι διαλεκτικοῖς· εἰ γάρ μη εἴη ἀκριβῆς δια- 5 λεκτικός, οὐκ ἀντιτίθεται αὐτὸν μὴ λέγοντα καλῶς. θταν οὖν ἡ ἐρωτῶν ἐρωτήσῃ τὸ συμπέρασμα καὶ μὴ προδιομολογήσῃ θτι συνήχθη ἐκ τῶν διοθεσῶν προτάσεων, ὃ δὲ ἀποκρινόμενος ἀρνήσηται, φανερὸν θτι οὐδὲ ὅλως ἀν γένοιτο συλλογισμός.]

15

p. 158a 14 Οὐ δοκεῖ δὲ πᾶν τὸ καθόλου διαλεκτικὴ πρότασις εἶναι.

10 Τὸ καθόλου ἥτοι ἐπὶ τῶν προτάσεων λέγει, θτι μὴ πᾶσα πρότασις διαλεκτική, [ἥ] ἀντὶ τοῦ οὐ δοκεῖ δὲ καθόλου διαλεκτικὴ πρότασις εἶναι πᾶν τὸ ὄπωσον ἐρωτώμενον, ἡ πᾶν τὸ ἐπὶ τοῦ καθόλου εἶναι. καὶ γάρ ὁ τὸ τί ἐστι τόδε τι ἐρωτῶν καθόλου τινὰ ἐρωτησιν ἐρωτᾷ (τούτου γάρ οἱ δρισμοί), καὶ ὁ ἐρωτῶν περὶ τίνος πολλαχῶς λέγεται· ἀπλῶς γάρ οὐ μόνον οὐ 15 διαλεκτική ἐστι πρότασις τὸ τί ἐστιν ἀνθρωπος, ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πρότασις. τῶν δὲ εἰρημένων ἐν τῷ πρώτῳ καὶ νῦν ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει· καὶ γάρ ἐν ἐκείνῳ εἶπε μὴ εἶναι διαλεκτικὰς ἐρωτήσεις τὰς τί ἐστι τὸ προκειμένον ἐξεταζούσας, ἀ πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις, ἐπεὶ εἶπεν ἐν ἐκείνοις τὴν διαλεκτικὴν πρότασιν ἐρωτησιν ἀντιφέσεως εἶναι· οὐ 20 τοιαῦται δὲ αἱ ἐρωτήσεις αὐται· ὅμως δὲ τὸ τί ἐστιν ἀνθρωπος ἐρώτημά τί ἐστιν, εἰ δὲ ἐρωτῶν ἀξιοῖ πρὸς τοῦ προσδιαλεγόμενου μαθεῖν τὴν 25 τοῦ ἀνθρώπου οὐσίαν οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου τὴν διαιρέσιν. καὶ διὰ τί αἱ τοιαῦται ἐρωτήσεις οὐκ εἰσὶ διαλεκτικαί, προσέμηκεν· ἔστι γάρ πρότασις διαλεκτικὴ πρὸς ἣν ἐστιν ἀποκρίνασθαι ναι η οὐ. θτι 25 δὲ πρὸς τὰς εἰρημένας ἐρωτήσεις οὐχ οὖν τε οὕτως ἀποκρίνασθαι, προσδήλως διδάσκει· αἱ γάρ τοιαῦται ἐρωτήσεις μαθεῖν βουλομένων, οὐ διαλεγομένων. πῶς δὲ ἔνεστι καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἐρωτημάτων εἰς τὸν δια-

2 ὡς ex Arist. scriptis: καὶ αΝ 8 οὐδὲν N: οὐ καλῶς α 9 πᾶν ομ. A
 11 ἡ delevi οὐ add. D²: om. A δοκεῖν A δὲ ομ. B 11. 12 διαλεκτικὴ—
 ἐρωτώμενον A: διαλεκτικὴ πρότασις εἶναι post ἐρωτώμενον transposuerunt aBDP 12 ἐπὶ¹
 τοῦ D: ἐπὶ τῷ A: ἐπὶ τῷ B: om. aP εἶναι ABD: om. aP ὁ τὸ τί ABD: θτι aP
 13 ἐστι τόδε τι] δὲ D τούτου AD: τούτων aBP: fortasse τοιοῦτοι 14 post τίνος
 ras. 15 lit. P πολλαχῶς B ἀπλῶς aAD: ἀλλῶς BP immo δὲ οὐ alterum
 aD: om. ABP cf. p. 55, 20 15 διαλεκτικὴ a: καθόλου ABDP πρότασις ἐστι a
 15. 16 τὸ—πρότασις ομ. P 16 πρότασιν A ἐν τῷ πρώτῳ (scil. e. 5 p. 101 b 29 sq.)
 aP: ἐν τῷ δευτέρῳ ABD post καὶ excidisse suspicor ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας, cuius c. 11
 p. 20 b 22—30 citatur 19 ἐν ἐκείνοις] dixit etiam Anal. Pr. I 1 p. 24 a 25
 20 ὅμως aP: ὥρσις ABD post δὲ superscr. δ D τὸ ομ. P 20. 21 ἐν
 ἐρωτήσει A 21 ἐστιν] spatium vacuum 3 lit. reliquit P εἰ ομ. D δὲ aB:
 ομ. ADP τοὺς προσδιαλεγόμενους A: τοὺς διαλεγόμενους B μαθεῖν ομ. A
 22 τοῦ prius ομ. aP 24 πρότασις ομ. D πρὸς] καὶ B 25 ἐρωτήσεις
 aDP: ἀποκρίσεις AB post τε add. ἐστιν aBP 26 post μαθεῖν add. εἰσι a

λεκτικὸν μεταφέρειν τρόπον. ἐδῆλωσεν εἰπὼν ἐὰν μὴ αὐτὸς διελόμενος
ἢ διορίσας εἴπῃ, τουτέστιν ὥρισμενος (τὸ γάρ διορίσας τοῦτο αὐτῷ
σημαίνει), ἀντὶ μὲν τῆς τί ἐστιν ἄνθρωπος λέγων ‘ἀρά γε ἄνθρωπός
ἐστι ζῆντος λογικὸν θυγεῖν,’ ἀντὶ δὲ τῆς ποσαγῶς λέγεται τὸ ἀγαθὸν
5 αὐτὸς διελόμενος λέγων ‘ἀρά γε τετραγῶς λέγεται τὸ δῆλον;’ ἢ
‘ἀρά γε τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐν ψυχῇ ἔστι τὰ δὲ ἐν σώματι τὰ δὲ
ἔκτος;’ ὃ γάρ δι’ ἑκείνων ἔξιν τῶν ἐρωτήσεων ἀποκρίνεσθαι τὸν ἐρωτώ-
μενον. ταῦτα αὐτὸν χρὴ ποιήσαντα ἐρωτᾶν εἰ κάκείνῳ οὕτως δοκεῖ.
οὕτως γάρ ἐρωτήσει διαλεκτικῶς, καὶ οὕτως δυνήσεται ὁ ἀποκρινόμενος
10 ἀποκρίνεσθαι ἢ ναὶ ἢ οὔ· οὐ γάρ ἀποκλείει ἡ προειρημένη ἐρωτησίς
τὴν τοιαύτην ἀπόκρισιν. καὶ δίκαιον δή φησιν εἰναι τότε παρὰ τοῦ διαλεγο-
μένου τί ἐστι τόδε τι ἐρωτᾶν, ἢ ποσαγῶς τόδε τι λέγεται, ὅταν τῶν ἐρω-
τῶντων ὥρισμένων ἢ διελόμενων μὴ συγκαταθηταὶ ὁ ἐρωτώμενος ἢ τῇ
διαιρέσει ἢ τῷ ὥρισμῷ τῷ ἐρωτηθέντι.

15 p. 158a25 “Οστις δὲ ἔνα λόγον πολὺν χρόνον ἐρωτᾷ, κακῶς
πυνθάνεται.

Εἰ πᾶς ὁ ἀπλοῦς συλλογισμὸς ἐκ δύο προτάσεων ἐστιν. ὁ δὲ ἀπλοῦς
καὶ εἰς (λόγον γάρ τὸν συλλογισμὸν εἰπεν). ὅστις οὖν τὸν τοιοῦτον λόγον
πολὺν χρόνον ἐρωτᾷ, τουτέστι διὰ πολλῶν ἐρωτημάτων, κακῶς ἐρωτᾷ.
20 σημειώσεον δὲ πᾶσιν ὅτι τῷ πυνθάνεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς διαλεκτικῆς ἐρω-
τήσεως ἐγρήσατο. τοῦ δὲ τοὺς ἐνδιατρίβοντας πολὺν χρόνον τῷτο ἔνα
ἐρωτᾶν λόγον κακῶς ἐρωτᾶν τὴν αἰτίαν ἀποδέδωκεν. εἰ μὲν γάρ ἀπο-
κρινομένου τοῦ ἐρωτωμένου πρὸς ἔκαστον τῶν ἐρωτημάτων, δῆλος
25 ἐστι πολλὰ ἐρωτῶν καὶ μάτην ἢ πολλάκις τὰ αὐτά· ἀν μὲν οὖν πολλά-
κις τὰ αὐτά, ἀδολεσχῶν, ἀν δὲ ἄλλοτε ἄλλο, ἀπορῶν συλλογίσασθαι τὸ
προκείμενον καὶ ἐγγρονίζων ταῖς ἐρωτήσεσιν οὕτως περιτταῖς καὶ ὑπὲρ τὸ
διοικοῦν τι ποιεῖν πρὸς τὸ κείμενον. εἰ δὲ μὴ ἀποκρινομένου πρὸς τὰ

1 ἐὰν ABD(Cu): ἀν aP Arist. 1. 2 ἢ ὁ διελόμενος ἢ ὁ διορίσας ΛD: διορίσας ἢ διελό-
μενος Arist. 2 αὐτῷ scripsi: αὐτῷ libri 3 σημαίνη α 3 et 4 τοῦ pro
τῆς B λέγων BD: λέξεως αA 4 post ἀγαθὸν add. πᾶσιν α 5 αὐτὸς—
ἢ om. B λέγων scripsi: λέγει DP: compend. A: εἴπη α αἱ τριγῶς? 6 ante
ψυχῇ add. τῷ aABP ἐστιν post μὲν Λ ante σώματι add. τῷ B 7 ἐρωτήσεων
corr. ex ἀποκρίσεων B ἀποκρίνεσθαι AD 9 διαλεκτικῶς B: διαλεκτικός ΛD: ὁ δια-
λεκτικός aP 9. 10 ἐρωτώμενος ἀποκρίνεσθαι aP: ἀποκρινόμενος bis B 10 ἢ
prius om. aBP εἰρημένη aP 11 δῆ ad: om. ABP . εἰναι φησιν B 12. 13 ὥρι-
σαρένων τῶν ἐρωτώντων Λ 13 διαλεγομένων D 14 ἐρωτηθέντι ex ὥρισθέντι
corr. D 15 — p. 542,20 aPZ: om. ABD; πολλὰ ἐκλείπει (sic) mrg. D² 16 Et
videtur e lemmate falso continuatum 18 οὖν Z: δὲ aP 20 δὲ Z: om. aP
21 πολὺν χρόνον τῷ scripsi: πολλῷ χρόνῳ τὸν libri 22 λόγον ἐρωτᾶν Z 23 δῆλος
P³: δῆλον αZ 25 ἀδολεσχῶν scripsi: ἀδολεσχεῖ aPZ ἄλλοτε ἄλλο Z: ἄλλό τε P:
ἄλλο τι α ἀπορῶν Z: ἀπορῇ P: ἀπορεῖ α 26 ἐγγρονίζων Z: ἐγγρονίζῃ P: ἐγγρονί-
ζει α οὕτως—ἐρωτήσειν (p. 541,1) om. Z ποιεῖν scripsi: ποιῇ P: ποιεῖ α

έρωτώμενα ἐνδιατρίβει ταῖς ἔρωτήσειν. ἀμαρτάνει, ήτι μὴ ἐπιτιμᾷ αὐτῷ καὶ ἀφίσταται ἀπ' αὐτοῦ ὡς οὐ διαλεγομένου. ἔκαστον δὲ τούτων ἔστιν 5 εὑρεῖν παρὰ Πλάτωνι. οὐ δεῖ δὲ ἥγεισθαι αὐτὸν ἐναντιόμενα λέγειν τοῖς εἰρημένοις περὶ τῆς κρύψεως, οἵτι δεῖ πολλὰς ἔρωτᾶν προτάσεις καὶ 5 ἐναλλάξσοντα αὐτὰς τιθέναι· οὐ γάρ ἡν ταῦτα ἐπὶ ἑνὸς λεγόμενα λόγου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐν φῶ προσυλλογισμῶν ἔστι.

p. 158a31 Ἐστι δὲ ἐπιχειρεῖν γαλεπὸν καὶ ὑπέγειν ῥάδιον τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις.

‘Υποθέσεις μὲν νῦν λέγει τὰ προβλήματα, καὶ θέσεις ἔστιν ἔθις 10 αὐτῷ λέγειν· ἐπιχειρεῖν δὲ λέγει τὸ ἔρωτᾶν τε καὶ συλλογίζεσθαι· τὸ γάρ ἐπιχείρημα διαλεκτικός ἐστι συλλογισμός· ὑπέρχειν δὲ λέγει τὸ ἀποκρίνεσθαι. φησὶν οὖν τὰ αὐτὰ τῶν προβλημάτων τοῖς μὲν ἔρωτῶσι τε καὶ βιουλημένοις δεικνύαι γαλεπὰ καὶ δύσδεικτα. τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥάδια πρὸς ἔνστασιν. ῥάσιν γάρ ἐμποδίσαι τὸ γαλεπὸν δειχθῆναι τοῦ δεῖξαι· 15 διὰ γάρ τοῦτο γαλεπόν, οἵτι μὴ ῥάδιον ληφθῆναι τὰ δι' ὧν δεικνύται· οὐ διὰ 19 ῥάδιον δὲ διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν ἔνστασεις. καὶ εἰκότως· διὸ γάρ γαλεπὸν τῷ ἔρωτῶντι, τοῦτο τῷ ἀποκρινομένῳ ῥάδιον, οἵτι ἔστιν αὐτοῖς ἡ σπουδὴ περὶ ἀντικειμένων, τῷ μὲν συλλογίσασθαι τὸ τοῦ τιμεμένου ἀντικειμένον, τῷ δὲ κωλύσαι τοῦτο. τίνα δέ ἐστι τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι γαλεπὰ δειχθῆναι τῶν προβλημάτων τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις ῥάδια, προστίθησι· φησὶ γάρ τοιαῦτα εἶναι τὰ τε φύσει πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα. φύσει μὲν 20 οὖν πρῶτα αἱ ἀρχαί· ἔσχατα δὲ τὰ πολὺ τῶν ἀργῶν διεστῶτα. οὐχ δὲ αὐτὴ δὲ ἀμφοτέροις αἰτίᾳ τῆς γαλεπότητος ἀλλ' ἀντικειμένη. τὰ μὲν γάρ πρῶτα (τὸ) γαλεπὸν ἔχει, οἵτι μὴ οἰόν τε καὶ αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι τῷ τὰ μὲν 25 δεικνύμενα δεικνύσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων (γίνεται γάρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις οὐ δι' ἀποδεῖξεως ἀλλὰ δι' ὅρου) * * * * *. ὠρίσθαι γάρ δεῖ τὴν [πρώτην] ἀρχὴν τί ποτε ἐστιν, καὶ τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενον εἶναι γρῆσθαι 29 αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τῶν μετ' αὐτῆν. δρίζεσθαι δὲ οὔτε αὐτὸι ἀξιοῦσιν οἱ ἀποκρινομένοι (οὐδὲ γάρ τὴν ἀρχὴν διαλεκτικοῦ τὸ ἔρωτᾶν καὶ 30 ἀξιοῦν λαμβάνειν παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου τὸ τί ἐστι τὸ προτεινόμενον),

2 ἀφίσταται] ταὶ post lac. add. P³ ἀπ' Z: ἐπ' aP 3 ἐναντιόμενα aP (ἐναντιού in ras. P²): ἀναλογούμενα Z 4 τοῖς εἰρημένοις] c. 1 p. 156a7sq. 5 ἐναλλάξσοντας Z 6 ἀλλ' post lac. add. P³ προσυλλογισμὸν Ppr.: προσυλλογισμῷ Z 7 post ἐπιχειρεῖν add. τε Arist. (om. u) 9 μὲν νῦν Z: inv. ord. aP 12 φησὶν οὖν aP (οὖν mrg. P): om. Z post αὐτὰ add. δὲ Z 13 δὲ ἀποκρινομένοις Z: inv. ord. aP 14 post ἔνστασιν add. οἷον, τὰ γενικὰ καὶ εἰδικά a ἐμποδίσαι a: ἐμπόδιον Z: ἐμπόδι P 16 καὶ Z: om. aP γάρ Z: om. aP 17 αὐτῷ P 18 post περὶ add. τῶν Z 22 διεστηκότα Z 23 ἀμφοτέρων P 24 τὸ addidi καὶ αὐτὰ μὴ οἴν τε Z 25 post πρώτων alterum superser. ὁ..... προτέρα P³ 25. 26 γίνεται γάρ (γάρ om. a) ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις aP: ἤτοι τῶν ἀρχῶν γίνεται ἡ γνῶσις Z 26 supple velut μὴ γνώριμον γίνεσθαι ἔκαστον ἀλλ' ἡ δι' ὅρου 27 πρώτην delevi τοῦτο PZ: τότ' a 28 δὲ οὔτε αὐτὸι P: μὲν οὖν οὐκ (οὗτ' Arist., sed οὐκ Cū) aZ 29 οὐδὲ scripsi: οὔτε libri 30 προτεινόμενον scripsi cf. p. 557,9: ἀποκρινόμενον libri

ούτε τοῖς ἐπιχειροῦσι συγγωροῦσι δρίζεσθαι καλῶς, οὐδὲ ἀπ' ἄλλου τινὸς μὴ ἀγνοούμενου πράγματος οἶν τε περὶ αὐτοῦ δεικνύαι τι καὶ συλλογίζεσθαι. μᾶλιστα δ' ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦτο συμβαίνει τῷ διὰ τούτων μόνων 30 αὐτάς τε γνωρίμους γίνεσθαι καὶ ἀπὸ τούτων γίνεσθαι τοὺς πρὸς τὰ ἄλλα 5 συλλογισμούς· ἀδύνατον δὲ γρῆσθαι ταῖς ἀρχαῖς ἀγνοούμεναις. τὰ μὲν οὖν πρῶτα τῇ φύσει διὰ τοῦτο δύσεπιχείρητα καὶ οὐ ῥάδια δειγμῆναι. τὰ δ' ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται· τῷ γάρ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τε καὶ πρώτων ἡρτῆσθαι τὴν γνῶσιν τούτων, ἦν μὴ ἀπὸ τούτων ἡ πρόδοσις 10 ἐπ' αὐτὰ γίνηται, διὰ δέ τινων προσεχῶν, ἀσφεῖς οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔρω- 25 τώμενα αἰτίας δεόμενα. εἰ μὲν οὖν συνεχεῖς τις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν προτάσεις λαμβάνοι, χαλεπὸν διὰ τὸ πλῆθος τῶν λαμβανομένων· πολλῶν γάρ λαμ- βανομένων πολλῶν καὶ ἐντάσεων ἀφοριμά. εἰ δ' ὑπερβαίνων καὶ {οὐ} συνάπτων ταῖς ἀρχαῖς, ψευδεῖς καὶ σοφισματώδεις προτάσεις φαίνονται καὶ οὐ δεικνύονται τὸ προκείμενον· ῥάδιον δὲ πρὸς τὰς φαινομένας τοιαύτας 15 ἐνίστασθαι. λέγει δὲ εἶναι δύσεπιχείρητα καὶ τὰ σφόδρα ἐγγὺς τῆς 40 ἀρχῆς. ἔστι δὲ ταῦτα χαλεπὰ κατὰ τὸ ἐναντίον, ἢ τὰ μὲν πόρρω διὰ τὸ πλῆθος τῶν μέσων, τὰ δ' ἐγγὺς δι' ὀλιγότητα· διὰ γάρ τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν μέσα, ἢ εἶναι μὲν ὀλίγα δέ, οὐ φανερὰ ἀλλὰ δύσκολος ἡ δεῖξις αὐτῶν. ἔστι διὰ τὴν ἐγγύτητα φαντασίαν ἀποτελοῦσιν οἱ περὶ τῶν τοιούτων 20 λέγοντες ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτούμενοι.

p. 158^b8 Τῶν δὲ δρων δυσεπιχειρητότατοι πάντων μάλιστά εἰσιν
ὅσοι κέχρηνται καὶ τὰ ἔτι.⁴⁵

Δεδειγμένον ἔστι τὸ ῥῆσον εἶναι ἀνασκευάσαι δρον ἢ κατασκευάσαι. νῦν δὲ δείχνυσι τίνες αὐτῶν δυσχερεῖς εἰσιν ἀνασκευασθῆναι· τῶν γάρ δρων, 25 φησί, δυσεπιχειρητότατοι οἱ διὰ τούτων ἀποδεδομένοι ἢ ἀδηλά ἔστι δι' ἀσφειαν εἴτε ὄμώνυμα ἔστι καὶ τῶν πολλαχῶν λεγομένων εἴτε μή, 30 ἢ διὰ τοιούτων ἢ μὴ γνωριμά ἔστιν εἴτε ὡς κύρια εἰληπται εἴτε ὡς κατὰ μεταφοράν. εἰρηκε γάρ ἐν τῷ ἔκτῳ μὴ καλῶς δρίζεσθαι μήτε

1 συγγωροῦσιν a: συγγωρεῖν Z: γχωρ P (συ supra ras., οῦ in ras.) 1. 2 τινὸς μὴ scripsi: μέν τινος libri 2 ἐγνοούμενον a 3 τὸ Ppr. 4 post γνωρίμους ras. 9 lit. P 7 τῷ Z, corr. P: τὸ a, Ppr. 8 ἦν—τούτων om. Z 9 γίνεται a: γίνεται PZ 10 συνεγγῦν Z 11 αἰτίας δεόμενα aP: γίνονται Z 12 οὐ addidi 16 κατὰ Z: om. aP 17 aP: om. Z 18 μὲν Z: om. aP 19 ἔτι aP: ὅτι Z 20 τῶν τοιούτων aP: τούτων Z 21 δυσεπιχειρητότατοι aAP, Bpr. 22 μᾶλιστα om. Arist. (sed habent Cu) 23 δεδειγμένον B 24 δεδειγμένον ἔστι] VII 5 ante δρον add. τὸν B 24 δὲ om. aP εἰσὶν αὐτῶν εὐχερεῖς B 25 φασὶ A δυσεπιχειρητότατοι aAP 26 διὰ τὴν B 27 ὄμώνυμοι D δέστι AB: εἰσὶ aDP 28 καὶ om. B 27 ἢ aP: ἐπὶ δὲ τοῦ ABD 29 διὰ om. B τοιούτων A: τοιούτου B 30 ὡς alterum om. B 31 28 ἐν τῷ ἔκτῳ] c. 2 p. 139^a19—140^a2 δρίζεσθαι A

τοὺς δὲ ὄμωνύμων ὄριζομένους μήτε τοὺς μεταφορικῶς. ὅταν οὖν ἀδηλον
ἢ εἴτε ὄμωνυμόν ἐστι τὸ ὄνομα εἴτε μή, δυσεπιχείρητον γίνεται· ὄμοιώς
καὶ εἰ κυρίως τοῦ προκειμένου ἢ κατὰ μεταφορὰν εἰρημένου· διότι μὲν
γάρ ἐστιν ἀσαφῆ (εἴτε ἀπλῶς λέγεται) εἴτε ὄμωνύμως, δυσεπιχείρητα, διότι 5
5 δὲ ἀδηλοα (εἴτε κυρίως) εἴτε κατὰ μεταφορὰν λέγεται, δυσεπιτίμητα. τοιοῦτός
ἐστιν ὁ λόγος, εἰ τις ὄριζει τὴν μονάδα τὸ ἐν ἀριθμοῖς ἀπειρον ἢ τὸ σημεῖον
τὸ ἐν συνεχεῖ ἀπειρον· τὸ γὰρ ἀπειρον κατ’ ἀμφότερα ἀσαφές· οὔτε γάρ
γνώριμον εἰ ἀπλῶν ἐστιν ἢ ὄμωνυμον, οὔτε φανερόν ἐστιν εἴτε κυρίως
εἴτε μεταφορικῶς αὐτῷ κέχρηται. βούλεται γὰρ λέγειν τὸ πέρας μὴ ἔχον·
10 ἀδηλον δὲ εἰ κυρίως ἀπειρον τὸ τοιοῦτον.

p. 158b 16 "Ολως δὲ πᾶν πρόβλημα, ὅταν ἢ δυσεπιχείρητον, ἢ 10
ὅρου δεῖσθαι ύποληπτέον.

Εἰπὼν δυσεπιχείρητα εἶναι "τὰ τε φύσει πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα", ἔτι
τε "τὰ λίαν ἐγγὺς τῆς ἀρχῆς", ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδηλα εἴτε ὄμωνυμόν τι ἔχει
15 ἐν τῷ λόγῳ εἴτε μεταφορικῶς λεγόμενον, νῦν καθόλου περὶ αὐτῶν ἀντι-
στρέψει λέγων δι' ἡς αἰτίας δυσεπιχείρητα τῶν προβλημάτων ἐστὶ τὰ
τοιοῦτα. ὅταν γὰρ ἀδηλον μὲν ἢ κατὰ τί πρὸς αὐτὸν χρή τὴν ἐπιχείρησιν
ποιεῖσθαι, δυσεπιχείρητον τὸ τοιοῦτον. πᾶν δὲ τὸ δυσεπιχείρητον τοιοῦτόν 15
ἐστιν ἢ διὰ τὸ ὅρου δεῖσθαι (διὸ εἶπε τὰ πρῶτα τῇ φύσει δυσεπι-
20 χείρητα εἶναι) ἢ τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἔχειν τι ἐν ἑαυτῷ ἢ τῶν
κατὰ μεταφορὰν λεγομένων ἢ διὰ τὸ ἐγγὺς τοῦ πρώτου εἶναι. λέγει
δὲ τὰ τοιοῦτα ἀπορίαν ἐμποιεῖν μάλιστα καὶ πρῶτον διὰ τὸ ἀδηλον
εἶναι τὸ προκειμένον, κατὰ τί τούτων χρή τὴν ἐπιχείρησιν τὴν πρὸς αὐτὸν
ποιεῖσθαι, καὶ κατὰ τί ἢ ἐν αὐτῷ δυσχέρεια, πότερον διὰ τὸ ὅρου δεῖσθαι 20

1 τοῖς δι' ὄμωνύμου ὄριζουσι P δύμωνυμίας A τοῖς μετα— restituit P³ 2 ἢ
aP: ἐστὶν ABD δυσεπιχείρητον D: δυσεπιχείρητος aABP post ὄμοιώς add. δὲ aP
3 καὶ] fortasse καὶ εἰ aBP: ἢ A: ἢ D εἰρημένη D 4 ἐστιν om., sed post
ἀσαφῆ add. ἢ D 4. 5 εἴτε ἀπλῶς λέγεται et εἴτε κυρίως addidi cf. 7—9, εἴτε ὄμωνύ-
μως, quae post ἀδηλα collocant libri, transposui 5 ἀδηλον BD δυσεπιχε-
ρητα B τοιοῦτον aP post τοιοῦτος add. γὰρ A 6 εἰ τις] διτε B
ἀριθμῷ A: οἵς ex corr. D 7—7 συνεχεῖ ἀπειρον ABD: om. aP 7 τὸ γὰρ ἀπειρον
BD: om. aAP ἀμφοτέρων BD γὰρ alterum om. A 8 γνώριμον— φανερόν
ἐστιν om. P ἢ D εἴτε aBD: εἰ A: ἢ P 9 εἴτε ABD: ἢ aP 10 εἰ om. P
11 δῆλος a ἢ κτλ. om. A 14 δὲ τὸ λίαν B post τὰ prius add. τε aP ἀλλὰ
superscr. D 14. 15 ἔχει ἐν aADP: ἐνυπάρχει B 15 παρὰ A 15. 16 fort. ἀντιστρέ-
φων λέγει 16 ἐστὶ post τῶν D: εἰσὶ A τὰ om. A 17 διτε B γὰρ om. D
μὲν om. aB: fort. ante γὰρ transponendum πρὸς αὐτὸν AD: ὡς αὐτῷ aBP 18 πᾶν—
τοιοῦτον, quae (etiam ἐστιν B) post 17 τοιοῦτα transtulerunt libri, huc reposui δὲ
scripsi: γὰρ libri 19 τὸ om. B post δεῖσθαι add. ἢ aB διὸ ABD: δὲ aP
20 post ἢ prius add. τῷ a τι om. B ἑαυτῷ scripsi: ἑαυτοῖς BD: compend. A:
αὐτοῖς aP 20. 21 ἢ τῶν κ. μ. λεγομένων transposui: post 21 εἶναι collocant libri
cf. p. 544, 1 21 διὰ a, superscr. P²: om. ABD 23 post τὸ ras. 4 lit. P
τούτου A τὴν alterum om. A 24 τὸ] τοῦ A

ἢ διὰ τὸ ὄμώνυμά τινα ἔχειν ἢ μεταφορὰν ἢ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι τῆς ἀργῆς. δεῖ οὖν εἰδέναι ὅτι παρά τι τούτων τὸ δυσεπιχείρητόν ἐστι· τούτου γάρ ὅντος γνωρίμου ζητήσομεν κατὰ τί τούτων τὸ προκείμενον δυσεπιχείρητόν ἐστιν. εἰ μὲν γάρ παρὰ τὸ δρου τινὸς δεῖσθαι τὸ πρόβλημα φαι-
5 νεται, πειρασθεία δρίζειν· εἰ δὲ δι' ὄμωνυμίαν, διαιρεῖσθαι· εἰ δὲ τὸ μετα-
φορικῶς εἰρῆσθαι τοῦτο, δεικνύναι· εἰ δὲ παρὰ τὸ ἐγγὺς τῶν ἀργῶν εἶναι,
ζητεῖν τοὺς μεταξὺ δρους δι' ὧν δειχθῆναι δύνησται.

p. 158b24 Ἐν πολλαῖς τε τῶν θέσεων μὴ καλῶς ἀποδιδομένου τοῦ δρισμοῦ.

10 Δεῖξας ὅτι ἐν πολλοῖς τῶν προβλημάτων ἀναγκαῖόν ἐστι πρῶτον ὠρί-
σθαι τὸ πρᾶγμα, προστιθῆσον τοῦ προειρημένου δεικτικὸν καὶ τὸ πρὸς
πολλὰ προβλήματα μὴ ῥάδιον εἶναι διαλέγεσθαι ἢ δεικνύναι τὸ ἐν αὐτοῖς 30
ἀληθές, εἰ μὴ καλῶς εἴη ὁ δρισμὸς ὁ τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων ἀποδεδο-
μένος. ὅτι γάρ ἐν ἐνὶ ἐναντίον ἐστίν, οὐχ οἱόν τε δεικνύναι μὴ καλῶς
15 δρισμέντων τῶν ἐναντίων. ἂν γάρ τις λέγῃ ἐναντία εἶναι τὰ πολὺ ἀλλήλων
διεστῶτα ἢ τὰ ἀλλήλων ἀναιρετικά, οὐχ οἱόν τε ἀπὸ τούτων ὄμωμενον
δεῖξαι ἐν ἐνὶ ἐναντίον· δύναται γάρ καὶ πολλὰ πολὺ ἀφεστῶτα ἀλλήλων
λαμβάνεσθαι, τοῦτο μὲν ἐν τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γάρ ἔανθην καὶ τὸ ωχρὸν πολὺ 35
τοῦ λευκοῦ διεστᾶτι, ἀλλὰ καὶ ἀναιρετικά εἰσι τοῦ λευκοῦ, κἀκεῖνο τού-
20 των· ἐστι δὲ πολὺ διεστῶτα καὶ ἐν διαφόροις γένεσι λαμβάνειν. ἀποδο-
θέντος δὲ αὐτῶν τοῦ λόγου, ὅτι τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διεστῶτα ἐν τῷ αὐτῷ
γένει, * * * * * πλεῖστον δὲ ἀλλήλων διεστάναι οὐχ οἱόν τε πλείω τῶν
δύο· ἐν γάρ ἐνὶ τῷ πλεῖστον διεστώς.

[Ἄλλως. Ἀποδοθέντος δὲ αὐτῶν τοῦ λόγου κατὰ τρόπον, ἦγουν
25 καλῶς, ῥάδιον ἐστι συμβιβάσαι καὶ ἀποδεῖξαι πότερον ἐνδέχεται 40
τῷ αὐτῷ ὑποκειμένῳ πλεῖστα ἐναντία ἢ οὕτω. εἰ γάρ ἀποδοθεί λόγος
ὅτι ἐναντία εἰσὶ τὰ κατὰ πολὺ ἀλλήλων διεστηκότα φιλαρτικά ἀλλήλων
ὅντα καὶ εἰς ἀλληλα πεφυκότα μὴ μεταβάλλεσθαι, ἐπεὶ τὰ ἄκρα δύο
εἰσίν, ἀ καὶ πλεῖστον ἀλλήλων διεστήκε, καὶ οὐ πλείω, δῆλον ὅτι ἐν ἐνὶ
30 ἐναντίον ἐστί.]

1 ὄμώνυμον D	ἢ alterum om. D	2 περὶ Λ itemque compend. vs. 4
τούτου B	τούτου—ἐστιν (4) om. B	3 ζητήσωμεν P
4 γάρ BD: om. aAP	δεῖ B	5 πειρασθεία P
διὰ	5 πειρασθεία P	δεῖ om. P
μεταφοράν, πῶς εἰρῆσθαι τοῦτο (δεῖ), δεικνύναι	6 εἴρηκε A: κείσθαι B	7 ζη- τήσουμεν Λ
8 ἐν eratis P: om. Arist.	ἀποδεδομένου D	10. 11 δρισασθαι B
11 προκειμένου AD	τὸ alterum om. P	14 ἐν ἐνὶ ἐναντίον aP: ἔντα ἐναντία ΛBD
16 τούτου Α	ὄμωμενον om. aP	17 πολὺ πολλὰ aP
19 διεστᾶτι scripsi: διεστάναι aΛBDP: διεστήκασι N	18 γάρ om. D	εἰσι N: ἐστι
ABDP: ἐστιν a	20 δὲ om. D	διαφέρουσι D
cf. vs. 18	21 δὲ] ἐστὶ a	λαμβάνειν aP: λαβεῖν ΛBD, sed
23 διεστᾶς] ὡς in ras. P ²	22 supple velut ῥάδιον τοῦτο δεικνύναι·	πλείω aΛBP: πλὴν D
add. ὁ a	27 ἐστὶ a	26 impto πλείω cf. Arist. ante λόγος
	διεστῶτα a	

p. 158b29 Ἐοικε δὲ καν τοῖς μαθήμασιν ἔνια δὶ' ὄρισμοῦ ἔλλειψιν
οὐ ῥάδίως γράφεσθαι.

"Οτι οὐ μόνον ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τῷ διαιλέγεσθαι ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς 45
μαθήμασιν ἔνια δὶ' ὄρισμοῦ ἔλλειψιν ὑστερούγητά ἔστιν· τὸ γάρ
5 οὐ ῥάδιον ἀπογράφεσθαι εἰπεν ἀντὶ τοῦ 'οὐ ῥάδιον ἀποδείκνυσθαι',
συνιστάς δὲτ ἐν πολλοῖς τῶν ὄντων προβλήμασιν ὄρισμοῦ δεῖ. παρα-
δείγματι δὲ τοῦδε ὡς δεικνυμένῳ καὶ ἀσαφεῖ κέχρηται τῷ δὲτ ἡ παρὰ 260
τὴν πλευράν τέμνουσα τὸ ἐπίπεδον ὅμοιώς διαιρεῖ τὴν τε
γραμμὴν καὶ τὸ χωρίον. ἔστι δὲτ τὸ λεγόμενον, δὲτ ἐὰν ἐπίπεδον
10 παραλληλόγραμψον ἦ, ἀγθῆ δὲτ ἐν αὐτῷ μιᾶς τῶν πλευρῶν παραλληλος, ἢ
παραλληλος ὅμοιώς διαιρεῖ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ πᾶν χωρίον, τουτέστιν ἐν
τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ. τοῦτο γάρ ὅμοιώς μὲν λεγόμενον οὐκ ἔστι γνώριμον. 5
ὅριμέντος μέντοι τοῦ ὄρισμοῦ τοῦ ἀνάλογον γνώριμον γίνεται δὲτ ἀνά-
λογον ὑπὲτ τῆς ἀγθείσης παραλλήλου τέμνεται ἢ τε γραμμὴ καὶ τὸ
15 χωρίον. ἔστι δὲτ ὄρισμὸς τῶν ἀναλόγων, ὡς οἱ ἀρχαῖοι ἔχρωντο, οὗτοι
ἀνάλογον ἔχει μεγέθη πρὸς ἄλληλα ὥν ἡ αὐτῇ ἀνθυφαίρεσις· αὐτὸς δὲτ τὴν
ἀνθυφαίρεσιν ἀνταναίρεσιν εἰρηκε. τὰ δὲτ ἀνάλογον ἔχοντα πρὸς ἄλληλα 10
καὶ ὅμοιώς ἔχειν πρὸς ἄλληλα λέγεται· οὐδὲτ εἰπεν ἔστι δὲτ ὄρισμὸς τοῦ
αὐτοῦ λόγου οὗτος ἀντὶ τοῦ 'ἔστι δὲτ ὄρισμὸς τοῦ ἀνάλογον'. οὐ δέτ
20 τοῦ ὄρου δῆλον γίνεται δὲτ ἡ παραλληλος ἀγοριμένη πλευρὴ ἐν παραλληλο-
γράμψῳ χωρίῳ ὅμοιώς τέμνεται καὶ ἀνάλογον τὴν τε γραμμὴν καὶ τὸ χωρίον.

[Ἄλλως. Ἐοικε, φησίν, ἐν τοῖς μαθηματικοῖς μὴ ῥάδίως καταγράφεσθαι 15
τινα διὰ τὸ ἐλλιπῆ τὸν ὄρον ἀπόδοιμην. οἷον ἡ γραμμὴ ἡ τέμνουσα τὸ
ἐπίπεδον, ἤτοι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ χωρίου, παρὰ τὴν πλευράν. ἐπεὶ τέμνει
25 καὶ τὴν πλευράν, ὅμοιώς διαιρεῖ τὴν τε γραμμὴν, ἤτοι τὴν πλευράν, καὶ
τὸ ἐμβαδόν. γραμμὴν δὲτ λέγει τὴν τε εὐθεῖαν τὴν τέμνουσαν τὴν πλευράν
τοῦ ἐπιπέδου καὶ αὐτὴν τὴν τέμνομένην πλευράν. ἐλλιπῆς οὖν ἔστιν οὗτος
ἔορος, δὲτ γραμμὴν εἰρηκε καὶ τὴν ἀγοριμένην παρὰ τὴν πλευράν εὐθεῖαν 20
καὶ τὴν τέμνομένην πλευράν. εἴη δὲτ ἀν τέλειος ὁ ὄρος, εἰ οὕτως ἐλέγετο.
30 ἡ παρὰ τινα πλευράν τοῦ τετραγώνου ἢ τοῦ παραλληλογράμψου ἀγοριμένη
εὐθεῖα ὅμοιώς τέμνεται τῷ τε ἐμβαδὸν τοῦ χωρίου καὶ τὴν πλευράν.]

1—21 aPZ, inde a 7 δὲτ Δ: om. ABD   1 καν scripsi: καὶ aPZ: καὶ ἐν Arist. cf. vs. 3
4 ἔνια — 5 ἀπόδεικνυσθαι, extrema paginae verba, add. P³ (eadem scripsisse videtur P¹)
5 immo ῥάδιως γράφεσθαι—ῥάδιος τοῦ om. P³ (habuisse videtur P¹)   6. 7 παράδειγμα—
δεικνύμενα—ἀσαφῆ Z   7 παρὰ Z: περὶ αδP   9 ἔστι—δὲτ om. Δ   10 ἢ, ἀγθῆ scripsi:
εἴη, ἀγθεῖν libri μιᾶς Waitz Organ. II p. X: μία libri   11 τὸ χωρίον πᾶν Δ   12 ὅμοιως
Δ: παραπλησίως aPZ   13 post γίνεται add. τὸ εἰρημένον aPZ   14 ἢ τε Δ: ἢ aPZ
15 ἔστι—λέγεται (18) Suidas sub v. ἀνάλογον   16 post ἄλληλα ex vs. 18 intulerunt καὶ
ὅμοιώς ἔχειν (sic P¹: ἔχει αδP²Z) πρὸς ἄλληλα aδPZ: om. Suid.   ὁ δὲτ Ἀριστοτέλης Δ
Suid.   τὴν superset. Δ   17 ἀνταναίρεσιν Δ Arist. Suid., mrg. B: ἀναίρεσιν aPZ
εἰπεν Δ   τὰ δὲ—20 ἔστι om. Δ   18. 19 τοῦ αὐτοῦ λόγου Z Arist.: οὕτως τοῦ αὐτοῦ
λόγος πρῶτος aP   19 ἀντὶ δὲτ τοῦ ἔστι Z   20 ἡ παραλληλος οὖν λεγομένη Δ
πλευρὴ Waitz l. c.: πλευρὰ aPZ   22—31 aN   27 ἐπιπέδου in ras. et ante ras.
6—7 lit. N   29 εἴη non liquet N: fort. ἢν   31 χωρίου a: τετραγώνου N

p. 158b35 Ἀπλῶς δὲ τὰ πρῶτα τῶν στοιχείων τιθεμένων.

Εἰπόν τὰ περὶ τῶν μαθημάτων καὶ χρησάμενος τῷ προειρημένῳ παραδείγματι, καὶ καθόλου, φησί, τὰ πρῶτα τῶν στοιχείων (ταῦτα δ' εἰ ἀν εἴη καὶ τὰ ἐγγὺς τῆς ἀρχῆς καὶ τὰ δι' ἔκεινων μόνων δεικνύμενα), εἰ 5 μὲν εἰναι οἱ δρισμοὶ τῶν ἀρχῶν γνώριμοι, οἷον τί σημεῖον, τί γραμμή, τί κύκλος. τί τρίγωνον, δι' ὃν δείκνυται τὰ πρῶτα θεωρήματα, ἥδια δειγμῆναι, οὐ διὰ πολλῶν δὲ τῷ μὴ πολλῶν τῶν μεσῶν, δι' ὃν ἡ δεῖξις, εὑπορίαν εἶναι ἐπ' αὐτῶν διὰ τὸ πλησίον τῶν ἀρχῶν, ὡς ἡδη προειρηται, εἶναι αὐτὰ καὶ διὰ τούτων δείκνυσθαι μόνων. εἰ δὲ μὴ εἰναι ὠρισμέναι αἱ 10 ἀρχαὶ, ἢ γαλεπὸν ἢ καὶ ἀδύνατον περὶ τούτων ἀπόδειξιν γίνεσθαι. εἰπόν 15 δὲ περὶ τῶν κατὰ τὰ μαθήματα δείξεων καὶ τὸ χρήσιμον τὸ πρὸς τὰς ἀποδεῖξεις τῶν ὅρων συστήσας καὶ διὰ τούτου, φησὶν ὅμοιώς τούτοις καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχειν. λόγους λέγων τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἐν τῷ διαλέγεσθαι. δεῖ δέ. φησί, μὴ λανθάνειν δτι τὰ δυσεπιχειρητα τῶν προβλημάτων 20 πέπονθε τι τῶν εἰρημένων.

p. 159a4 Ὅταν δὲ η πρὸς τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν πρότασιν μεῖζον 25 ἔργον διαλεγῆναι.

Θέσιν μὲν τὸ πρόβλημα λέγει, ἀξίωμα δὲ καὶ πρότασιν ἐκ παραλλήλου εἰπεν. λέγει δὲ περὶ τῶν εἰς τὴν τοῦ προβλήματος δεῖξιν λαμβανομένων 20 προτάσεων. ἔστι δὲ δὲ δηγητεῖ τοιεῦτον ἀν ἢ γαλεπώτερον, τουτέστι δυσκολώτερον. τὸ δεῖξαι τὴν λαμβανομένην εἰς τὸ προκείμενον πρόβλημα πρότασιν, δτι οὕτως ἔχει, τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, τί γρὴ ποιεῖν; πότερον ἐπιχειρητέον καὶ 40 εἰς τὴν πρότασιν καὶ πρόβλημα [τὴν] αὐτὴν ποιητέον. ἢ αὐτὴν μὲν θετέον γωρίς δεῖξεως (ὧς) οὗτως ἔχουσαν. τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς προκείμενον μόνον δεικτέον 25 ἔχει τὴν ἀπορίαν; δὲ μὲν γάρ καὶ τὴν πρότασιν δεικνύῃ, δόξει μεῖζον ἔργον ἐπεισκυλεῖν τοῦ προκειμένου. ἀν δὲ μὴ δεῖξας τὸ οὗτως ἔχοντος δεῖσθη γρῆσθαι πρὸς τὸν τοῦ προβλήματος συλλογισμὸν, δόξει δεικνύαι τε καὶ συλλογίζεσθαι καὶ δεῖσθαι πιστεύειν τὸν ἀποκρινόμενον τῷ δεικνυμένῳ 45

Α μόνων] ων in ras. P ante εἰ add. δν aABDP: om. N 5 οἱ aP: ὡς AB: ὡς οἱ D γνώριμον A τί σημεῖον iteratum delevit D γραμμὴν Λ 7 τῷ aBP: τὸ AD 8 αὐτοῖς Α 9 μόνον aP 10 ἢ alterum om. Λ καὶ su- perser. B II τὰ om. Ppr. 12 καὶ prius om. a τούτου DP: τοῦτο aAB 20 ὄμοιον P τούτοις aB Arist.: τοῦτο ADP 13 τὸν λόγον Ppr., corr. P¹: τῶν ἄλλων B λόγων λέγων Α τὰς prius corr. ex τῶν B ἐπιχειρήσεις Α 14 δυσεπιχειρήματα B 15 post τι add. τούτων D 16 ἢ πρὸς (πρὸς corr. ex ώς, ut videtur, P²) τὸ aDP Arist.: μὴ προσῆ ΑΒ 17 διαλεγῆναι ABD Arist.: εἶναι aP cf. p. 547, 24. 26 20 τοιεῦτον N: om. aABDP γαλεπώτερον — δυσκολώτερον scripsi: γαλεπώτατον — δυσκολώτατον libri 23 τὴν alterum delevi 24 ώς addidi cf. p. 547, 3. 15 25 ἔχειν B 26 εἰςκυλεῖν ABD τοῦ προκειμένου scripsi (μεῖζον προστάξει τοῦ ἀρχῆς κειμένου Arist.): τῷ προκειμένῳ libri fortasse (αὐτῇ γωρίς δεῖξεως ώς) οὗτως ἔχοντος cf. p. 547, 3 ἀξιώσει Α 27 post γρῆσθαι add. καὶ aBP 28 post δεῖσθαι add. τὶ aA τῶν δεικνυμένων a

δι' ἡττον πιστῶν. θεῖς δὲ τὴν σπορίαν αὐτὸς αὐτὴν διαιτᾷ, καὶ φησίν. ὅτι εἰ μὲν δέον μὴ ποιεῖν γαλεπώτερον τὸ πρόβλημα, θετέον τὴν πρότασιν καὶ χρηστέον αὐτῇ χωρὶς δεῖξεις ὥστις οὗτοις ἐγρύσῃ πρὸς τὸ προκείμενον· εἰ δὲ δεῖ τοὺς συλλογισμοῦς καὶ τὰς τῶν προβλημάτων προτάσεις 261 5 δὲ διὰ γνωριμωτέρων ποιεῖσθαι, οὐ δεῖ χρῆσθαι ταῖς τοιαύταις προτάσεσιν ἀνεύ δεῖξεις. δὸν ἐπιφέρει τὸ δεῖν ἐν μὲν ταῖς διδασκαλίαις μηδὲν τιμέναι, διὰ γνωρίμων καὶ πρῶτον ἔστι τοῦ δεικνυμένου δι' αὐτοῦ· αἱ γάρ ἐπιστημονικαὶ γνώσεις διὰ τοιούτων. ἐν δὲ τοῖς διαιλόγοις καὶ ταῖς 10 γνωνασίαις χάριν γνωμέναις ἐπιχειρήσεις χρηστέον καὶ τοιαύταις προτάσεσιν, ἀν μόνον ἀληθεῖς φαίνωνται· οὐ γάρ μόνον δι' ὄποιων προτάσεων γρὴ διδάσκειν τε καὶ συλλογίζεσθαι· οὐδὲν γάρ ἔλαττον ἔσται τὸ προκείμενον αὐτῶν καὶ τούτων χωρὶς δεῖξεις συγχωρούμενων· ὁ μὲν γάρ ἀποδεικνύει τε καὶ διδάσκων διὰ πρώτων τε καὶ γνωρίμων ποιεῖται τοὺς συλλογισμούς, ὁ δὲ ἐπιχειρῶν δι' ἐνδεῖξων. προκειμένου γάρ δεῖξαι διτι πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν. 15 15 ὁ μὲν διαιλεκτικὸς χρήσαιτο ἀν τῷ πᾶσαν ἡδονὴν εἶναι κατὰ φύσιν ὡς ἐνδόξῳ προτάσει· ἢ προσλαβὼν τὸ πᾶν τὸ κατὰ φύσιν ἀγαθὸν εἶναι, ἐνδοξὸν καὶ αὐτὴν πρότασιν, δεῖξει τὸ προκείμενον. δι' ἀποδεικνύεις ζητήσει πῶς πᾶσα ἡδονὴ κατὰ φύσιν, καὶ δεῖξει διτι ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν δυνάμεως ἀνεμπόδιστος· τίς δὲ ἡ κατὰ φύσιν δύναμις καὶ πῶς ἐνέργεια, 20 πλείονος λόγου δόξει δεῖσθαι τοῦ ἑξ ἀργῆς προκειμένου. σημειωτέον δὲ 25 διτι ἀξιώματα λέγει καὶ τὰς δεικνύεις ἀποδείξεως προτάσεις, ἀλλὶ οὐ μόνας τὰς ἀναποδείκτους, ὡς ἔνθος αὐτῷ λέγειν ἐν τοῖς Ὑστέροις ἀναλυτικοῖς. δοκεῖ δέ τι ἡ λέξις ἀκατάλληλον ἔχειν ἢ διταν δὲ ἡ πρὸς τὸ δέξιωμα καὶ τὴν πρότασιν μετίζον εἶναι διαιλεγῆναι, διτι προσθεῖται τὸ ἢ τὸ 25 εἶναι πάλιν ἐπήνεγκεν. ἔστι δὲ ὁ νοῦς τῶν εἰρημένων ὅταν δὲ ἡ πρὸς τὸ δέξιωμα μετίζον ἔργον διαιλεγῆναι ἢ πρὸς τὴν θέσιν.

p.159a18 Ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐρωτῶντος τὸ οὗτος ἐπάγειν τὸν λόγον.

Τουτέστι τὰς ἐρωτήσεις οὗτω ποιεῖσθαι ὕστε δι' αὐτῶν ποιεῖν τὸν ἀποκρινόμενον τὰ διδοξότατα λέγειν τῶν διὰ τὴν θέσιν 25

1 δι' ἡττον in spatio vacuo relieto P³ 3 ὡς addidi cf. p.546,24 ἐγρουτι Λ: γε εἰ in ras. P²
 4 λογισμοὺς P 5 γνωριμωτέρας P 7 γνωρίμων] ριμον periit in D: fort. γνωριμώτερον
 ἔστι om. A 8 ἐν δὲ] καὶ ἐν Α διαιλογικοῖς AD 9 γνωνασίαις AB χάριν γνωνασίας D
 τοιαύτας προτάσεις A 10 δι' ὄποιων scripsi cf. p. 552,1: δι' δροσίων ΛΒDP²: διομάσιων
 aP¹ 11 οὐδὲν αP 12 αὐτῶν scripsi: αὐτοῦ αΛΒΡ: compend. D δεῖξεων Α
 13 post διδάσκων add. καὶ A τε alterum aP: om. ABD post καὶ alterum add. διὰ Α
 λόγους aP 14 προκειμένων, omisso γάρ, Α ἀγαθὴ Α 15 post μὲν add. γάρ Α 16 ἢ
 D: ἢ aABP 17 καὶ αὐτὴν aP: om. ABD πρότασιν] ἢ πρῶτον B ζητήσει post 18 φύσιν
 prius transposit D 18 ἐνέργεια στλ.] cf. Eth. Nic. VIII 13 p. 1153a14.15 19 πῶς om. B
 20 δεῖσθαι δόξει Α post δὲ add. δεῖξαι B 22 ἐν τοῖς Ὑστ. ἀναλ.] velut I 2 p. 72a17, 10
 p. 76b14 προτέροις P 23 ἡ λέξις ἀκατάλληλον AD: inv. ord. aBP ἢ alterum om. B:
 ἢ P 24 καὶ om. aP ἢ τὸ] ἡττον P 25 post ἐπήνεγκεν add. διὸ καὶ παρὰ τινι τῶν ἀντι-
 γράφων ἐκβέληται aN 26 ἔργον nostri codd. Arist. exhibent (ἔργον εἶναι uſ) supra 27
 ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ inscribit a 27—p. 548,19 aP et inde a 28 ὕστε Z: om. ABD

ἀναγκαίων. τουτέστι τῶν τῇ θέσει καὶ τῷ προβλήματι, φῶ παρίσταται ὁ ἀποκρινόμενος, ἀναγκαίως ἐπομένων ἡ τῶν δυναμένων δειγμῆναι διὰ συλλογισμοῦ ὡς ἐπομένων αὐτῷ. ἡ τὸ ἀναγκαίων τῆς διὰ συλλογισμοῦ δείξεως δηλωτικόν ἔστιν. ἔστι δὲ ἀδιεξότα τὰ παράδοξα καὶ τὰ ἀδύνατα· 5 ἔστι δὲ παράδοξα τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἔναντιά, ὃ οὐ πάντως ἥδη καὶ ἀδύνατα 30 ἔστιν. τοῦ δὲ καλῶς ἀποκρινομένου ἔργον ἔστι πρῶτον μὲν τὸ μὴ εἰς ταῦτα ἀγεσθαι ὡς ἀναγκάζεσθαι ἀδύνατα ἡ παράδοξά τινα διὰ τῶν ἀποκρίσεων συγχωρεῖν, δεύτερον δέ, εἰ ἔποιτο αὐτῷ τοιαῦτά τινα, τὸ μὴ δι’ αὐτὸν φαίνεσθαι συμβαίνειν τοῦτο ἀλλὰ διὰ τὸ πρόβλημα ὃν τοιοῦτον. 10 τὸ μὲν οὖν προτιγρούμενον καὶ πρῶτον ἔργον τοῦ ἀποκρινομένου οὐκ εἶπε νῦν, 35 τὸ δὲ δεύτερον, δι’ οὐ δῆλον ἔστι καὶ τὸ πρῶτον· τοῦ γάρ εἰρημένου τὰ παρεπόμενα παράδοξα ἡ ἀδύνατα δεικνύναι διὰ διὰ τὸ οἰκεῖα εἶναι τοῦ προβλήματος [καὶ] ἔπειται αὐτῷ ἀλλ’ οὐ δι’ αὐτόν, τούτου χάριν καὶ τὴν ἀρχὴν φυλάττεσθαι δεῖ τοιοῦτόν τι συγχωροῦντα. οὐ τὴν αὐτὴν δέ φησιν 15 ἀμαρτίαν εἶναι τό τε τὴν ἀρχὴν τοιούτῳ παρίστασθαι τῷ προβλήματι, φῶ 30 ἔπειται τινα παράδοξα ἡ ἀδύνατα, καὶ τὸ διὰ τῶν ἀποκρίσεων περιάγεσθαι 40 ⟨εἰς⟩ παράδοξά τινα ἡ ἀδύνατα καὶ ἀνομόλογα τῷ κειμένῳ· ἀμφότεραι μὲν ⟨γάρ⟩ ἀμαρτίαι τοῦ ἀποκρινομένου, ἀλλὰ τὸ τοιούτοις παρίστασθαι οὐ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν ἀμαρτάνοντος.

20 p. 159^a25 Ἐπεὶ δὲ ἔστιν ἀδίοριστα τοῖς γυμνασίας καὶ πείρας
ἔνεκα τοὺς λόγους ποιουμένοις.

Ἐπεὶ μὴ διώρισται, φησίν, ὑπό τινος τῶν πρὸ ἡμῶν οὐ χρὴ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον ἐν ταῖς πειραστικαῖς τε καὶ διαλεκτικαῖς συνουσίαις — οὐ γάρ πᾶσι τοῖς ἀποκρινομένοις οἱ αὐτοὶ σκοποί· ἄλλος μὲν γάρ 45 25 τοῖς μανθάνοντι σκοπός, ἄλλος δὲ τοῖς ἀγωνίζομένοις (εἰσὶ δὲ καὶ ἀγωνιστικαὶ καὶ σοφιστικαὶ συνουσίαι), ἄλλος δὲ τοῖς ζητήσεως καὶ γυμνασίας χάριν κοινολογούμενοις· οὗτοι δέ εἰσιν οἱ διαλεκτικὰς τὰς συνουσίας ποιουμένοι· τῷ μὲν γάρ τοῦ μαθεῖν χάριν ἀποκρινομένῳ τιθέναι καὶ ἀπο-

1 παρίσταται scripsi cf. vs. 15: προίσταται aP: προσίσταται in ras. Z 2.3 συλλογισμῶν Z 3 ἀναγκαίων ex Arist. scripsi: ἀναγκαῖον aPZ 4 ἔστιν om. Z τὰ prius aP: καὶ Z τὰ alterum Z: om. aP 5 παράδοξα aP: καὶ Z 7 τοιαῦτα malim 8 τὸ aP: τῷ Z 9 αὐτὸν aP²: αὐτῶν P¹Z 10 οὖν om. Z πρῶτως Z 11 καὶ om. Z τὰ om. Z 13 ἔπειται scripsi: καὶ ἔπεισθαι aPZ αὐτὸν P¹, corr. P² τὴν Z: om. aP 14 συγχωροῦντα Z: συγχωροῦντος aP 15 τοιούτῳ παρίστασθαι scripsi cf. vs. 18: οἱ τούτῳ προιστάμενοι libri φ̄ scripsi: ὡς libri 17 εἰς addidi cf. p. 550,9. 24 18 γάρ addidi post ἀποκρινομένου add. ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον περισταθές. τὸ ἀντίβ P cf. ad p. 550,5 19 ἀμαρτάνοντας P 20 τῆς ex τοῖς corr. B et P² aut P³ γυμνασίοις A 21 τοὺς λόγους ποιουμένοις om. aBP 22 τινων aP πρὸ ἡμῶν] παλαιῶν B οὖν corr. ex οὐ P²; καὶ A post στοχάζεσθαι add. οὐ χρὴ μάχεσθαι D 23 πειραστικαῖς B διαλεκτικαῖς—πειραστικαῖς I te om. aP 24 ἀποκριναμένοις A 25 εἰσὶ γάρ conicio καὶ N (quein sequi malui quam proximum καὶ delere): αἱ aABDP 26 τῆς ΛΡ¹ (corr. P²) καὶ alterum] τῆς P 27 εἰσὶ δὲ οὗτοι A 28 μὲν om. B γάρ AB: om. aDP χάριν om. D

κρίνεσθαι τὰ δικούσητα αὐτῷ προσήκει ἀληθῆ εἶναι· ἡ γάρ βεβουιαθήσεται 5
αὐτὰ ταῦτα διὰ τῆς διδασκαλίας, εἰ ἀληθῆ εἴη, ἡ μεταμαθήσεται, εἰ ἄλλα
εἴη· οὐδεὶς γάρ ἐπιχειρεῖ τὰ φευδῆ διδάσκεσθαι· τοῖς δὲ ἀγῶνις χάριν κοινο-
λογουμένοις (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ μὴ διαλεκτικὰς τὰς συνουσίας ποιούμενοι·
5 τοιοῦτοι δὲ οἱ σοφισταί) τὸ φαίνεσθαι σκοπός· τῷ μὲν γάρ ἐρωτῶντι τὸ
φαίνεσθαι ἐλέγχειν τι διὰ τῶν ἐρωτήσεων· ὁ γάρ σοφιστικὸς ἐλέγχος
φαίνομενός ἐστι· καὶ τοῦτο βούλεται δισοφιστικῶς ἐρωτῶν, ἡ φευδόμενον
δεῖξενται τὸν ἀποκρινόμενον ἡ παραδίσκα λέγοντα ἡ ἀδιλεσχούσητα ἡ σοληνί·
10 — ἐν δὲ ταῖς διαλεκτικαῖς συνουσίαις, αἱ οὖτε ἀγῶνος χάριν
γίνονται οὔτε διδασκαλίας ἀλλὰ πείρας καὶ γυμνασίας ἔνεκεν, ἐπεὶ οὐδέπω
διηγέρθωται ὑπό τινος ἄλλου, οὐ δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινό-
μενον καὶ ποῖα συγχωρεῖν ποῖα δὲ μή, εἰ μέλλοι διαλεκτικῶς ἀπο-
κρίνεσθαι τὴν οἰκείαν θέσιν, πειραθῶμεν ἡμεῖς εἰπεῖν τι περὶ αὐτῶν 15
15 καὶ διορίσαι.

p. 159 a 38 Ἀνάγκη δὴ τὸν ἀποκρινόμενον ὑπέχειν λόγον.

"Αναμένειν ἀρέξαμενος, τίνων δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἐν ταῖς διαλεκτικαῖς
συνουσίαις ἀποκρινόμενον, λέγει. ἐπεὶ τοίνυν πᾶς δὲ ἀποκρινόμενος καὶ
ὑπέχων λόγον τινὶ θέμενός τινα θέσιν καὶ πρόβλημα τι περὶ τούτου ὑπέχει
20 λόγον, τοῦτο δὲ ἀνάγκη ἡ ἐνδοξὸν ἡ ἀδοξὸν εἶναι ἡ μηδέτερον, τοιαῦταν 20
μήτ' ἐνδοξὸν μήτ' ἀδοξὸν, καὶ ἐνδοξὸν καὶ ἀδοξὸν ἡ ἀπλῶς ἡ ώρισμένως·
ἔστι δὲ ἀπλῶς μὲν ἐνδοξὸν τὰ κατὰ τὴν πάντων δόξαν ἡ τῶν πλείστων,
ὅς τὸ τὴν ὑγείαν αἱρετὸν εἶναι, ώρισμένως δὲ ἐνδοξὸν τὰ τῷδε τινὶ τῶν
ἐνδόξων ἐπόμενα, οἷον Πλάτωνι ἡ Ἀριστοτέλει ἡ Γαληνῷ ἡ καὶ αὐτῷ τῷ ·
25 ἀποκρινόμενῳ· ἀδοξὰ δὲ ἀπλῶς μὲν τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἀντικείμενα· τοιαῦτα
δὲ ἀν εἴη τὰ παρὰ τὰς τῶν πάντων ἡ τῶν πλείστων δόξας λεγόμενα· 25
ώρισμένως δὲ τὰ μαχόμενα τοῦ τινὸς ὅντος ἐνδόξου τῇ δόξῃ, ὡς φέρε

1 post προσήκει add. καὶ aP ἡ] εἰ A 2 εἰεν A μεταμαθήσεται scripsi: μεταμήσεται αDP:
μαθήσεται A: μετατίθεται B εἰ alterum] ἡ A 2.3 εἰ ἄλλως ἔχοι N 3 ἐπιχειρῶν B διδάσκε-
σθαι scripsi: διδάσκειν libri δὲ D: δὲ aP: δι' AB 4 οὗτοι—ποιούμενοι AD: om. aBP
5 γάρ om. a 6 τι superser. D 7 σοφιστικὸς ἐρωτῶν A ἡ om. AD 8 παραδ.] p in ras.
1—2 lit.D λέγειν D 10 aī scripsi: αἱ D: om. aABP ἀγῶνων AD 11 γίνονται scripsi:
γίνεται aABD: γνομέναις P³ (γν. 12 στοχάζεσθαι initio paginae renovavit) post ἐπεὶ
add. οὖν a οὐδέπω a: οὐδέπως ABD 13 post prius ποῖα add. μὲν N post
συγχωρεῖν add. δεῖ aP (εἰ P²) μέλλει AB: μέλλουσι P 13. 14 ἀποκρίνασθαι P 14 ἡμεῖς
aN: om. ABDP 16—p. 551,9 aP: 16—p. 550,5 μὴ εἶναι et 14 ἐπεὶ—25 συναχθήσεται Z:
om. ABD 16 ἀναγκαῖν Z(f) δὲ] ἡ in ras. P² 18 ἐπεὶ τούτων om. Z 21 μήτ' ἀδοξὸν
μήτ' ἐνδοξὸν Z καὶ prius] ἡ Z ἡ prius om. Z 22 ἀπλῶς—p. 550,5 μὴ εἶναι Δ, sub
v. ἐνδοξὸν Suidas ἀπλῶς ἐνδοξὸν Δ: inv. ord. Suid. τὴν] ἡ in ras. 5 lit. P² 23 ώρισμένα
ἐνδοξά Δ 24 ἡ καὶ Δ: ἡ Z: καὶ aP: ἡ—ἀποκρινόμενῳ om. Suid. 25 ταῦτα Suid. 26 λε-
γόμενα om. Δ 27 ώρισμένως Δ Suid.: ώρισμένα aPZ post δὲ add. ἀδοξὲ Suid. τοῦ
aPZ: τοῦδε Suid.; de τοῦ—τῇ cf. p. 586,19 (ὅντος) ἐνδόξου in ras. 2 lit. P²: ὅντος om.
Suid. ὥστε—p. 550,1 ἐπεὶ aPZ Suid.: οἷον ὡς τὴν ψυχὴν εἶναι μὴ λέγων ἀθάνατον Δ

εἰπεῖν τὴν ψυχὴν μὴ εἶναι ἀληθάνατον, ἐπεὶ μάχεται τῇ Πλάτωνος δόξῃ· οὔτε δὲ ἔνδοξον οὔτε ἀδοξόν ἐστι πρόβλημα περὶ οὐ τῷ τοῦ περιττοὺς ἡ ἀρτίους εἶναι τοὺς ἀστέρας, ἡ περὶ οὐ ἐπ' Ἰηνᾶς ἀμφοτέρως, οἷον περὶ τοῦ ἀπειρονοῦ εἶναι ἡ μὴ εἶναι. ἡ τὸ εἶναι 5 ἐπιστήμας τὰς ἀρτέας ἡ πάλιν μὴ εἶναι. διαιρέσειν δ' οὐδὲν ἔφη, ἀν τε 30 ἀπλῶς τὸ πρόβλημα ἔνδοξον ἡ ἀδοξόν ἦ, ὑπὲρ οὖν τὸν λόγον ὁ ἀποκρινόμενος ὑπέγει. ἀν τε ὥρισμένως· ἐπ' ἀμφοτέρων γάρ οὐ αὐτὸς τρόπος τοῦ καλῶς ἀποκρινεσθαι. τίς δέ εἰστιν, αὐτὸς ἔεις λέγει. ἐπεὶ γάρ οὐ ἐρωτῶν διαλεκτικῶς εἰς ἀντίφασιν περιάγειν τὸν ἀποκρινόμενον βούλεται 10 τοῦ προβλήματος ὡς παρίσταται, ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἀδόξου προβλήματος ἔνδοξον τὸ ἀντικείμενον, τοῦ δὲ ἔνδοξου ἀδοξόν, ἀν μὲν ἀδοξόν ἀπλῶς 25 ἢ τὸ κείμενον πρόβλημα, ὡς παρίσταται οὐ ἀποκρινόμενος. δῆλον μὲν δὲτι δεῖ ἀπλῶς ἔνδοξον εἶναι τὸ τούτῳ ἀντικείμενον· τοιοῦτον δὴ τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀδόξου προβλήματος τὸ συμπέρασμα δεῖ γίνεσθαι. ἐπεὶ 15 δὲ ὁ καλῶς συλλογιζόμενος καὶ δεικνύς τι διαλεκτικῶς ἐκ γνωριμῶν περιστέρων αὐτῷ καὶ ἔνδοξοτέρων δεικνύσι, δῆλον δὲτι καὶ οὐ τὸ ἀπλῶς ἔνδοξον δεικνύς δι' ἔνδοξοτέρων αὐτῷ ἀν καλῶς δεικνύσι. δεῖ δή, φησι, 20 τὸν ὑπὲρ τοιαύτης θέσεως ἀποκρινόμενον μήτε τοῖς μὴ ἀπλῶς δικοῦσι συγχωρεῖν. τουτέστι μηδὲν διδόναι δ μὴ ἀπλῶς ἔστιν ἔνδοξον, καὶ ἀπλῶς 25 δέ τι ἔνδοξον ἦ, μὴ μέντοι τοῦ διφεύλοντος γενέσθαι συμπεράσματος ἔνδοξοτέρον, μηδὲ τοῦτο συγχωρεῖν· οὐ γάρ διαλεκτικοῦ τὸ συγχωρεῖν τῷ ἐρωτῶντι συλλογίζεσθαι τι ἔνδοξον δι' ἡττον ἔνδοξων. ταῦτα δὲ λέγων δοκεῖ 30 ὑπεναντίως τῇ προθέσει τοῦ ἀποκρινομένου λέγειν· πρόκειται μὲν γάρ αὐτῷ μὴ περιαγγῆγι εἰς τὴν ἀντίφασιν· οὐ δὲ ταῦτα ἀξιοῦ συγχωρεῖν 263 τοῦτον ἐξ ὧν τὸ ἀντικείμενον τῇ ἀδόξῃ θέτει συναγθήσεται. ἡ ἐκ πάντων μὲν ὧν οὐ ἐρωτώμενος [οὐ] συγχωρεῖ, οὐ συναγθήσεται ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος, εἴ γε ἐρωτᾷ δι' ὧν ἀν λάθοι συνάξων τὸ ἀντικείμενον τοῦ διαλεκτικῶς ἀποκρινομένου μὴ συγχωροῦντος, ἀλλὰ δι' ἔνδοξοτέρων τοῦ προκειμένου. μόνοις οὖν τοιούτοις συγχωρητέον, ὃν εἴπερ εὑπορεῖ οὐ ἐρωτῶν, συνάγοιτο ἀν τὸ προκείμενον. εἰ δὲ μή, εἴη ἀν διαλεκτικῶς κωλυόμενος οὐδὲ τοῦ ἀποκρινομένου συνάγειν, δέξιοντος αὐτὸν δι' ἔνδοξοτέρων αὐτῷ δεικνύναι τῷ ἔνδοξον εἶναι τὸ δεῖν τὰ δεικνύμενα διὰ γνωριμωτέρων δεῖ-

1 Πλάτωνος Suid.: πάντων Δ: τοῦ Πλάτωνος αΡΖ 2 δὲ post ἔνδοξον collocat a: om. P ante πρόβλημα add. τὸ αΡ οὗτοι αΔΡ: οὗτοι Suid.: om. Ζ 3 περιττοὺς εἶναι τοὺς ἀστέρας ἡ ἀρτίους ἡ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἡ περὶ Suid. 4 ἡ prius αΔΡΖ: καὶ Suid. 5 post ἀρτέας add. ἡ εἶναι ἐπιστήμας ἀρτέας Δ, τὸ ἀντιβόλιν ἐπιστήμας ἀρτέας P cf. ad p. 548,18 πάλιν om. Δ 6 ἡ P: om. a 8 τίς scripsi: τί αΡ 9 ἀντίφρασιν a 10 ἀδόξου] ἀ in ras. P¹ 13 δῆ] η in ras. P 14 γενέσθαι a 15. 16 συλλογιζόμενος καὶ δεικνύς τι Ζ: inv. ord. αΡ 16 γνωρίμων P 17 δεικνύοι αΖ: δεικνύη P δεῖ δέ (δή scripsi) φησι Ζ: δεῖ φησι a: δεῖξε ante spatiū vacuum 12 lit. P¹; in vacuo scripsi δὲ φαῖ P²; in ras. 3 lit. add. ταὶ et supra add. γρ. οὖν φησι P³ 21 τοῦτο αΡ: τότε Ζ 25 αὐτὸν scripsi: αὐτῷ αΡ 26 οὐ prius deleui 27 ἀν a: εἰ P λάθοι scripsi: λάθοι αΡ ante συνάξων add. ὁ a: ras. P τὸ προκειμένον ante ras. 22 lit. P: γρ. τὸ ἀντικείμενον in mrg. P⁴ 30 ἀν alterum in ras. P¹ διαλεκτικὸς Ppr. 32 τῷ a: τὸ P

κνυσθαι. ὅστε ἐν οἷς λόγοις ἔνδοξον ἀπλῶς τὸ συμπέρασμα δεῖ γίνεσθαι.
ἐν τούτοις δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον μόνα ταῦτα τιθέναι ἢ ἔνδοξά ἐστιν ἀπλῶς
καὶ ἐνδοξότερα τοῦ δι' αὐτῶν συμπεράσματος. εἰ δὲ εἴη πᾶλιν ἔνδοξος
ἀπλῶς η̄ θέσις, δῆλον μὲν δτι τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ ἀδόξον ἔσται. δεῖ 10
5 δέ, φησί, τὸν ἀποκρινόμενον πᾶλιν ἔνδοξα διδόναι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδόξων
ὅσα ἡττον ἀδόξά ἐστι τοῦ ἑσφράσματος· οὗτοις γάρ
πᾶλιν ἔσται τοιαῦτα συγχωρῶν δι' ὃν μόνων οἱόν τε καλῶς συλλογίζεσθαι
τὸ προκείμενον τὸν ἐρωτῶντα [διὸ γνωριμωτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων]. τοῦ γάρ
ἀδόξου τὰ ἔνδοξα γνωριμώτερα καὶ τὰ ἡττον ἀδόξα.

10 p. 159b9 Φανερὸν ως ἀδόξου μὲν δντος ἀπλῶς τοῦ κειμένου οὐ
δοτέον τῷ ἀποκρινομένῳ. 15

'Αντὶ τοῦ 'οὐκ ὀφελεῖ ὁ ἀποκρινόμενος συγχωρεῖν τῷ ἐρωτῶντι τὰ
ἀδόξότερα τοῦ βιουλομένου παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου συναγήγονται συμπερά-
σματος.'

15 p. 159b18 Καὶ τῶν μὴ δοκιμωτῶν δσα ἡττον ἔστιν ἀδόξα τοῦ
συμπεράσματος· ίκανῶς γάρ ἀν δόξεις διειλέγθαι.

Τὸ ίκανῶς γάρ ἀν δόξεις διειλέγθαι σημαντικόν ἔστι τοῦ 'οὐ
γάρ δόξει παραβάνειν τὴν διαλεκτικὴν συνουσίαν ὁ ἀποκρινόμενος οὗτοις'.
δεῖ γάρ τοὺς γυμνασίας χάριν τὰς συνουσίας ποιημένους συνεργεῖν ἀμφο- 20
20 τέρους πρὸς τὸ διαλεκτικὸν γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν. ἐπὶ τῶν τοιούτων
δὲ προβλημάτων ὁ τοῖς ἐνδόξοις μόνοις συγχωρῶν διαλεκτικῶς ἐμποδίζει
τὸ προκείμενον· οὐ γάρ ράδιον διαλεκτικὰς προτάσσεις [ἐνδόξους] εὑρεῖν.

p. 159b20 'Ομοίως δέ, εἰ μήτ' ἀδόξος μήτ' ἔνδοξός ἔστιν η̄ θέσις.

Εἰ μήτ' ἔνδοξος μήτ' ἀδόξος εἴη η̄ θέσις, πᾶλιν δεῖ τὸν ἀποκρινό-
25 μενον τὰ τε ἀπλῶς ἔνδοξα τιθέναι καὶ τὰ ἔνδοξότερα τοῦ μήτε ἐνδόξου 25
μήτε ἀδόξου· διὰ γάρ τῶν τοιούτων δεικνύοιτ' ἀν διαλεκτικῶς· τοιούτου

3 δ' εἴη corr. P (et in ras., supra η ras.) 4 μὲν superscr. P 〈ἀπλῶς〉 ἀδόξον conicio
cf. Arist. b17 et p. 550, 11, 13 7 συγχωρῶν scripsi: συγχωρεῖν aP μόνων scripsi:
μόνον P: μὴ η̄ a 8 διὰ—ἔνδοξοτέρων ut glossema verborum δι' ὃν delevi

10 ὥστε 9τι aP δντως P (o add. P³) προτειμένου aP 13 περὶ Λ 15 καὶ
om. aP 16 δόξη A διελέγχθαι AP 17 γάρ aP: om. ABD δηλωτικὸν aP
18 σημασίαν A 19 τοὺς in ras. P συνεργὸν B 19, 20 ἀμφότερα D
20 ante πρὸς add. καὶ AD 20, 21 δὲ τῶν τοιούτων Λ 21 συγχωρῶν] σύμ-
μορφος P διαλεκτικῶς D: διαλεκτικὸς aAP: διαλεκτικός B 22 διαλεκτικὸς A
προτάσσεις ἐνδόξους BD: inv. ord. aAP: ἐνδόξους ut glossema vocis διαλεκτικὰς delevi
23 et 24 διάθεσις D 24 εἰ—θέσις BD: om. aAP η̄ θέσις εἴη B 24, 25 supra
ἀποκρινόμενον scriptum δοτέον B 26 post τοιούτων ras. 20 lit. P δείκνυτ' BP
διαλεκτικῶς aBP: διαλεκτικὸς AD

γάρ δεῖ τὸ συμπέρασμα γίνεσθαι τὸ ἀντικείμενον τῇ τοιαύτῃ θέσει ὑποίᾳ καὶ ἡ θέσις. οὐ δὲ πρὸς τὰ τοιαῦτα ἥδιοιν εὐπορεῖν ἐνδόξων.

Πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ τῶν προβλημάτων, ὅπερ ὁν ὑπέχει ὁ ἀποκρινόμενος λόγον, τὰ μὲν ἀπλῶς ἡ ἔνδοξα ἡ ἄδοξα ἔστι τὰ δὲ ὠρισμένοις νως, καὶ [τῶν] ὠρισμένως ἡ τῷ ἀλλῳ τινὶ ἐνδόξῳ δοκεῖν οὗτως ἡ αὐτῷ τῷ φράσινομένῳ λέγοντι ‘ἔμοι τοῦτο δοκεῖ ἐνδοξόν’, ἀν μὲν οὖν τὸ πρόβλημα τὸ προκείμενον ἀπλῶς ἐνδοξόν ἡ ἀπλῶς ἄδοξον ἡ, δεῖ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ ἀπλῶς ἐνδοξα ὥριστα τὴν σύγκρισιν τῶν ἔρωτωμάργυρων τε καὶ συγχωρουμένων ποιεῖσθαι. οὕσης γάρ τῆς θέσεως ἀπλῶς ἀδόξου, 10 ἐπειδὴ τὸ συμπέρασμα ἀπλῶς ἐνδοξόν γίνεσθαι δεῖ ἐκ τῶν ἀπλῶς ἐνδόξων, τοῖς ἐνδόξοτέροις χρή συγχωρεῖν. οὕσης δὲ ἐνδόξου ἀπλῶς, ἐπειδὴ τὸ αὐτὸν συμπέρασμα ἀπλῶς ἀδόξον γίνεσθαι δεῖ, πάλιν [ἀπλῶς] τοῖς τε ἀπλῶς ἐνδόξοις χρή συγχωρεῖν καὶ τοῖς ἤτετον ἀδόξοις τῶν ἀπλῶς ἀδόξων. εἰ δὲ μὴ εἴη ἀπλῶς ἐνδοξόν ἡ ἄδοξον ἀλλ’ ὠρισμένως, ἐπεὶ τὸ ὠρισμένοις νως ἐνδοξόν ἡ ἀδοξον διτόνον, τὸ μὲν αὐτῶν ἀλλῳ, τὸ δὲ τῷ ἀποκρινομένῳ, ἀν μὲν ἡ τῷ ἀποκρινομένῳ δοκοῦν, δεῖ τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι πρὸς τὰ αὐτῷ δοκοῦντα· δεῖ γάρ τὸν δεικνύντα τὸ ἀντικείμενον τοῦ δοκοῦντος 20 αὐτῷ συλλογισμὸν ἐκ τῶν τῷ θεμένῳ τὴν θέσιν δοκούντων ποιεῖσθαι. ἐὰν δὲ ἡ τὸ πρόβλημα ἀλλῳ τινὶ δοκοῦν, φράσιταται ὁ ἀποκρινόμενος, δεῖ, 25 φησίν, αὐτὸν τῆς ἐκείνου δόξης στοχαζόμενον καὶ διδύναι ἀ διδώσι καὶ ἀρνεῖσθαι *(ἢ ἀρνεῖται)*, σκοπὸν ἔχοντα τοιαῦτα συγχωρεῖν ἢ ἔστιν ἐνδόξοτέρα τοῦ δειχθησομένου. οἱ γοῦν παριστάμενοι τῇ Ἡρακλείτῳ δόξῃ τῇ λεγούσῃ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν εἰναι ταῦτὸν οὐ συγχωροῦσι τῷ λέγοντι 30 μὴ δύνασθαι τὰ ἐναντία συνυπάργειν, οὐχ ὡς αὐτοῖς μὴ δοκοῦν, ἀλλ’ ὡς 25 Ἡρακλείτῳ οὗτως οὐκ ἐδόκει, προστιθέντες δηλούντι τοῦτο. τὸ αὐτὸν δὲ τοῦτο ποιοῦντι καὶ οἱ παρ’ ἀλλήλων δεχόμενοι τὰς | θέσεις· στοχά· 264

1 γάρ om. A τοιαύτῃ omisso videtur D, in quo sequentia usque ad θέσις paene omnia perierunt: αὐτῷ A 2 τὰ om. aP ἐνδόξων om. B 3 ἐπεὶ aDP²: ἐπὶ ABP¹ ὑπερέχει D 4 ἡ prius AD: om. aBP ἐνδοξα om. B 5 τῶν delevi ὠρισμένως corr. ex ὠρισμένων B τῷ aP: τῶν BD: τινὶ Α ἀλλων D δοκεῖ Α 6 οὖν ἡ a 7 προκρινόμενον B ἐνδοξόν — ἄδοξον D: inv. ord. aABP¹ ἡ om. aP 9 συγχωρουμένων Α ἐνδόξου AD 10 σύμπαν Α γίνεσθαι N cf. vs. 12: γενέσθαι aABDP 11—12 δεῖ iterat B 11 τοὺς ἐνδόξοτέρους Α χρή ante τοῖς transposit, in iteratis om. B: δεῖ D οὕσης—συγχωρεῖν (13) om. Α οὕσης₂ οὖς a ἀπλῶς ἀδόξου D 13 ἀπλῶς ἐνδόξων D 15 fort. τὸ μὲν ἀλλῳ, τὸ δὲ αὐτῷ τῷ . 16 ἀν] δεῖ B ἡ A: om. aBDP δοκοῦν N: δίκαιον aABDP 17 αὐτῷ D, Ppr.: αὐτοῖς Α: αὐτὰ B: αὐτῷ a, P¹corr. 18 αὐτοῖς συλλογισμοῦ Α τῷ θεμένῳ] τιθεμένων B 19 δ AB 20 ἐκείνου BD: ἐκείνης AP: ἐκείνων a 21 μὲν Α 22 ἀ ἀρνεῖται addidi 22. 23 τῇ λεγούσῃ aN, mrg. P¹: έστιν ABD: καὶ aP 22 γοῦν ABD: γάρ aP 22. 23 τῇ λεγούσῃ aN, mrg. P¹: om. ABD 23 ταῦτων ο ταῦτὸν corr. P 24 μὴ prius superset. P οὐχ ὡς periit in D μὴ alterum om. aP 25 οὐδὲ δοκεῖ B προστιθέντες B: προτιθέντες aADP τοῦτο ante δηλούντι transposuit D: τούτου Α

ζανται γάρ της ἐκείνων δόξης, καὶ ὡς ἐκεῖνοι ἀποκρίνονται, οὗτοι καὶ αὐτοὶ πειρῶνται τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι· ὡς ποιεῖ ἐν τῷ Πλάτωνος Φιλόβρω
ὁ Πρώταρχος διαδεξάμενος παρὰ Φιλέρθου τὸ πρόβλημα. φανερὸν οὖν
φησι γεγονέναι τίνων δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον, εἴτε ἀπλῶς
5 εἴη ἔνδοξον τὸ κείμενον εἴτε τινί.

p. 159b 37 Ἐπεὶ δὲ ἀνάγκη πᾶν τὸ ἐρωτώμενον ἢ ἔνδοξον εἰναι 5
ἢ ἄδοξον ἢ μηδέτερον.

Εἰπων τὰς τῶν προβλημάτων διαφορὰς καὶ διδάξας πῶς πρὸς ἔκαστον
αὐτῶν γρὴ τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι καὶ τίνων στοχάζεσθαι, νῦν περὶ
10 αὐτῶν τῶν ἐρωτωμένων λέγει, καὶ τούτων τὴν διαιρέσιν ποιεῖται, καὶ
δεῖκνυσι πρὸς τίνα γρὴ βλέποντα ἑκάστην τῶν ἐρωτωμένων προτάσεων ἢ
διδόναι ἢ μὴ διδόναι· οὗτως γάρ διὰ τοῦ τοῦτο ποιεῖν δυνησόμεθα τοῦ προκει-
15 μένου σκοποῦ τυγχάνειν. ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐρωτωμένων τὰ μὲν ἔνδοξα ἐρω-
τώμενα, ὡς τὸ θεὸν δεῖν σέβειν, γονεῖς τιμᾶν, νόμοις πείθεσθαι, τὴν ἀρετὴν
15 ἀγαθὸν εἶναι, τὰ δὲ ἄδοξα, τὰ δὲ οὐδέτερα. καὶ αὕτη μὲν ἢ τῶν ἐρωτή-
σεων διαίρεσις παραπλησία τῇ τῶν προβλημάτων· καὶ γάρ ἐκεῖνα κατὰ
ταῦτα διείλε. προστίθησι δὲ τῇ τῶν ἐρωτήσεων διαιρέσει καὶ τὸ ἢ πρὸς
τὸν λόγον αὐτὰς εἶναι ἢ μὴ. ἔστι δὲ πρὸς μὲν τὸν λόγον ταῦτα δια-
15 συντελεῖ εἰς τὸν περὶ τοῦ προβλήματος γινόμενον συλλογισμόν, οὐ πρὸς
20 τὸν λόγον δὲ οὐσα μηδὲν εἰς τὸ προκείμενον συντελεῖ ἀλλ’ ἔστι μάτην
ἐρωτώμενα. οὕσης τοίνυν τῆς τῶν ἐρωτωμένων διαφορᾶς ἐν τούτοις,
ἀνάγκη πᾶσαν ἐρωτησιν ἢ ἔνδοξον τε εἰναι καὶ πρὸς τὸν λόγον ἢ ἔνδοξον
μὲν μὴ πρὸς τὸν λόγον δέ, ἢ ἄδοξον μὲν πρὸς τὸν λόγον δὲ ἢ ἄδοξον καὶ
οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἢ οὐτε ἔνδοξον οὔτε ἄδοξον οὐσα πρὸς τὸν λόγον εἶναι 20
25 ἢ οὐ πρὸς τὸν λόγον. πῶς οὖν γρὴ πάλιν καθ’ ἑκάστην τῶν κατὰ τὰς
τοιαύτας ἐρωτήσεις διαφορῶν ποιεῖσθαι τὴν ἀπόκρισιν, λέγει. ἂν μὲν οὖν
ἔνδοξος ἢ ἢ ἐρωτησις μὴ πρὸς τὸν λόγον δέ, δεῖ, φησί, τὸν ἀποκρινόμενον

- 1 γάρ AD: δὲ B: om. aP   ἀπεκρίνοντο P: ἀπεκρίναντο a: ἀποκρίνονται ABD   2 post
ὡς delevit καὶ αὐτὸν B   ἐν τῷ Πλ. Φιλόβρω] c. 1   πλάτων A   3 ὁ om. a
διαλεξάμενος A: δεξάμενος D (verbum simplex etiam Plato)   post παρὰ add. τοῦ A
4 γεγονέναι φησί B: φησι γέγονε aP   post τίνων superscr. προτάσεων B   5 ἔνδοξον
εἴη AB   προκείμενον A   6 — 12 μὴ διδόναι Δ   ἀνάγκη aBD Arist.: om. ADP
πᾶν P¹: πάντως δεῖ P³   ἢ om. Δ   elnai post ἄδοξον collocat Δ(u)   post εἰναι
add. ἀπλῶς D   7 ἢ μηδέτερον om. Δ   8 δεῖξε aDP   ἑκάστην Δ   9 δεῖ Δ
τίνος aP   10 λέγων B: τῶ λέγει A   καὶ prius aΔP: ἐξ ABD   11 πρὸς su-
perser. B   τίνα ex corr. B   ἑκάστην superscr. P¹: ἑκάστων A   πρότασιν BD
12 διὰ — 14 τὴν, prima paginae verba, renovavit P³   τοῦ prius om. B   13 καὶ
om. B   14 τὸ aP³: τὸν AD: τὸ τὸν B   δεῖν D: δεῖ B: γρὴ A: om. aP³   νόμω A
17 διηλθεν aP   καὶ om. D   18. αὐτὰς scripsi: αὐτῶν aABP: αὐτῶν D   post
μὴ add. ex Arist. πρὸς τὸν λόγον aBP   19 περὶ et γινόμενον om. aP   20 μὴ
δὲ A   21 τῶν ἐρωτημάτων A   22 πᾶσα Bpr.   ἢ prius D: om. aABP
24 τὸν prius om. B   25 καθ’ ἑκάστην τῶν] καττ̄ (sic) A   κατὰ] π... D   27 post
ἔνδοξος add. μὲν B, superscr. P³   ἢ aP: om. ABD

διδόναι αὐτὴν λέγοντα ὅτι ἔστιν ἐνδόξοις· οὗτως γάρ αὐτὸς μὲν εὐδοκιμήσει
συγχωρῶν τοῖς ἐνδόξοις, ἀδοξήσει δὲ ὁ ἐρωτῶν μὴ δυνάμενος τῷ διοιέντι
γρῆσθαι πρὸς τὸ προκείμενον καὶ ταῦτα ὅντι ἐνδόξῳ. ἐὰν δὲ ἀδοξέν τῇ τῷ
ἐρωτώμενον καὶ μὴ πρὸς τὸν λόγον, διοτέον μὲν καὶ τοῦτο τῷ διοιέντι
5 αὐτῷ μηδὲν ἔξειν γρῆσθαι τὸν ἐρωτήσαντα. ὑπὲρ μέντοι τοῦ μὴ δοκεῖν τῇλί-
θιον εἰναι συγχωροῦντα τοῖς ἀδόξοις αὐτὸν τοῦτο ἐπισημαντέον. ὅτι ἀδοξέν
μὲν ἔστι, τίθησι δὲ αὐτὸν τοῦ λόγου γάριν καὶ τοῦ μαθεῖν πᾶς ἐξ αὐτοῦ
τὸ προκείμενον δείκνυται· καὶ γάρ οὗτως πᾶλιν ἐν ἀδοξήᾳ γενέσθαι ποιεῖ
τὸν ἐρωτήσαντα. ἀν δὲ τῇ καὶ ἐνδόξον τὸ ἐρωτώμενον καὶ πρὸς τὸν λόγον, 30
10 δεῖ, φησί, τὸν ἀποκρινόμενον ὄμοιογεῖν μὲν τὸ ἐρωτώμενον ἐνδόξον εἶναι,
λέγειν δὲ λίαν αὐτὸν ἐγγὺς εἶναι τοῦ προκειμένου καὶ τρόπον τινὰ διὰ τοῦ
ἐρωτωμένου τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνεσθαι· οὗτως γάρ οὕτε ἐνίστασθαι τοῖς
ἐνδόξοις δόξει οὔτε τι πάσχειν ὑπὸ τοῦ ἐρωτωμένου τῷ ὄμοιότητα αὐτοῦ
δείκνυαι πρὸς τὸ δείκνυμενον. εἰ δὲ ἀδοξέν μὲν εἴη τὸ ἐρωτώμενον πρὸς
15 τὸν λόγον δέ, δεῖ, φησί, τὸν ἀποκρινόμενον λέγειν διτι τεθέντος μὲν αὐτοῦ 35
δείκνυται τὸ προκείμενον, εὑηθεῖς μέντοι τὸ ἐρωτήμα καὶ ὑπὸ μηδενὸς νοῦν
ἔχοντος τεθέν. εἰ δὲ μάζ' ἐνδόξον μάζ' ἀδοξέν εἴη τὸ ἐρωτώ-
μενον, εἰ μὲν μηδὲν εἴη πρὸς τὸν λόγον, διοτέον αὐτὸν τῷ μηδὲν
ἔξειν αὐτῷ γρῆσθαι τὸν ἐρωτῶντα λαβόντα· εἰ δὲ εἴη πρὸς τὸν λόγον,
20 τοῦτο αὐτὸν δεῖ, φησίν, ἐπισημαίνεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον, διτι συγχωρη-
θέντος αὐτοῦ ἀνατρέσθαι συμβαίνει τὸ κείμενον. λέγει δὲ διτι ὁ διδοὺς
τὰς τοιαύτας ἀποκρίσεις καὶ προσορῶν τὸ συμβησόμενον οὐδὲν δόξει· διτι' 40
αὐτὸν πάσχειν (εἰπε γάρ ἔργον εἶναι τοῦτο τοῦ καλῶν ἀποκρινομένου),
οἵ τε ἐρωτῶν δυνήσεται συλλογίζεσθαι διαλεκτικῶς, συγχωρουμένων
25 αὐτῷ τῶν ἐνδόξοτέρων τοῦ συμπεράσματος. ἔστι δὲ διαλεκτικὴ
συνουσία, διταν μηδέτερος τῶν ἐν τῷ λόγῳ τι παρανομῇ, ἀλλὰ τὸ αὐτῷ
προσῆκον ποιῆ.

- 1 αὐτὸν A   ἔστιν om. A   ἐνδόξον A   αὐτὸς aBP: οὗτος AD
 2 συγχωρῶν] διν in ras. P   3 τῷ προκειμένῳ B: τῷ et οὐ in ras. P   δὲ N: τε
 aABDP   4 μέντοι aDP: μέντοι A: ἐτεῖ B   τοῦτῳ B   5 ἐρωτῶντα aP
 μέντοι] μὲν D   6 συγχωροῦντος A   ἀδόξων A   7 μανθάνειν B   πᾶς]
 τῷ A   8 πᾶλιν om. D   8. 9 ποιεῖ τὸν ἐρωτήσαντα N: συγχωρηθέν ποιεῖ τὸ
 ἐρωτήμα aABDP   9 εἴη A   ἡρωτημένον aP   10 ἀποκρινόμενον] ἐρωτώ-
 μενον D   ἐρωτη . . . D   11 αὐτὸν λίαν B   ἐγγὺς εἶναι τοῦ π in ras. P
 12 ἀρ in ras. 3—4 lit. D   14 πρὸς τὸ προκειμένον D   μὲν om. aP
 ἦ ABD   15 δεῖ superscr. B   διτι — ἀποκρινόμενον (20) om. A   18 μὲν
 μὴ D   διοτέον — 19 λόγον om. a   αὐτῷ τῷ B: δὲ et φ in ras. P   19 ἔξειν
 ḥ
 αὐτῷ BP: ἐξ ἀρ D   20 τοῦτο] τῷ D   ἐπισημήνασθαι aP   22 οὐ A
 23 αὐτῶν ex Arist. scriptis: αὐτῶν libri   post πάσχειν add. οὐδέν A   εἰπε] c. 4
 p. 159 a 21   ἔργον] ἐν γάρ P   τοῦτο addidi, fortasse delatum ad p. 555,7
 24 διτε B (διτ' Waitz Org. II p. X): διτι B: διτι δι A, Ppr.: διτε δι a, P¹ corr.   26 διτε B
 μηδέτερος corr. ε μὴ δεῖ ἔτερον P³   26. 27 παρανομεῖ — ποιεῖ B

p. 160a14 Ὅσοι δὲ ἐξ ἀδοξοτέρων τοῦ συμπεράσματος ἐπιχειροῦσι.

Ὅτι μὴ ἀεὶ τὸν διαλεκτικῶν ἀποκρινόμενον ταῖς ἀδόξοις προτάσσει⁴⁵ συγχωρεῖν δεῖξας, ἐκ τούτου, φησί, δῆλον ὅτι μηδὲ οἱ τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶντες⁵ καὶ δι’ ἀδοξοτέρων τὰ ἐνδοξότερα πειρώμενοι συλλογίζεσθαι διαλεκτικῶν ἐρωτῶντιν· οἷς γάρ ἂν μὴ *{η}* [τοῦτο] συγχωρεῖν διαλεκτικῶς, τούτοις βούλεσθαι γρῆσθαι οὐ διαλεκτικοῦ. 265

p. 160a17 Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀσαφῶς καὶ πλεοναχῶς λεγομένων ἀπαντητέον.

10 Πῶς ἐπὶ τῶν ἀσαφῶς καὶ πλεοναχῶς λεγομένων καὶ πῶς
ἐπὶ τῶν σαφῶς καὶ ἀπλῶς ἀποκριτέον, νῦν διδάσκει. ἐπεὶ γάρ γίνονται
τινες ἐρωτήσεις ἀσαφεῖς καὶ διά τινων πλεοναχῶς λεγομένων, πῶς γρὴ
τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰς τοιαύτας ἐρωτήσεις ἐνίστασθαι, λέγει
νῦν. τὸ ὄμοιός δὲ εἰπὼν οὐχ ὅτι ὡς προείρηται (περὶ γάρ ἄλλων
15 προείρηται), ἀλλὰ τὸ ὄμοιός λέγοι ἂν ‘κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον.’
ἐπεὶ γάρ οὐ κεκάλυται ὁ ἀποκρινόμενος, ἂν μὴ νοῇ τὸ λεγόμενον, αὐτὸς
τοῦτο ὄμοιογενήν, ἀλλ’ οὐδὲ ἀνάγκην ἔχει πολλαχῶς τινος λεγομένου *{η}*
ἀπλῶς ὄμοιογένεσθαι ἢ ἀπλῶς ἀρνήσασθαι, ἀλλὰ καὶ διελέσθαι καὶ δια-
στενασθαι τι τῶν ἐρωτωμένων ἔξουσίαν ἔχει, οὕτως οὖν ἀσαφοῦς ὅντος οὐκ 10
20 ἀκνητέον ὄμοιογένεν μὴ συνιέναι τῶν γάρ οὕτως ἐρωτώντων ἡ ἀμαρτία,
οὐ τῶν ὄμοιογενόντων μὴ συνιέναι. συμβαίνει γάρ πολλάκις παρὰ τὸ συγχω-
ρεῖν τι ὃν ἀσαφεῖς ἐλέγχεσθαι· οἶνον ἐὰν ἐρωτῶντός τινος *{εἰ}* πᾶν τὸ πεπε-
ρασμένον πρός τι περαίνει, μὴ νοήσας ὁ ἀποκρινόμενος συγχωρήσῃ· συμ-
βίζεται γάρ αὐτῷ συγχωρεῖν τὸ παντὸς τοῦ πεπερασμένου ἐκτός τι εἶναι.
25 διὸ οὐκ ἂν συνεχήρησε νοήσας τί σημαίνει τὸ πρός τι περαίνειν. εἰ μέντοι 15
γρήματος μὲν τὸ λεγόμενον εἴη, πολλαχῶς δὲ λέγοιτο, ἂν μὲν ἐπὶ πάν-
των οὕτως ἔχειν φαίνηται τῶν σημανομένων διαιρουμένων, συγχωρητέον

3 ante ὅτι add. καὶ P   4 τούτων aP   τὰ τοιαῦτα D: ταῦτα aABP   5 post καὶ
add. οἱ aB   6 γάρ scripsi: δ’ libri   μὴ superser. P   ἢ addidi, τοῦτο delevi
διαλεκτικοῦ P   τούτοις om. B: τούτω A   7 διαλεκτικῶς A: διαλεκτικὸς εἶναι τὸ ἀντίθετον
οὐ διαλεκτικοῦ P cf. ad p. 550, 5   8 δὲ om. D   post λεγομένων add. ἐρωτημένων
(sic) D   9 ἀπαντητέον—λεγομένων (10) om. B   10 post λεγομένων add. ἐρωτωμένων
a, ἀποκριτέον AB, ἐρωτωμένων ἀποκριτέον P: om. N: καὶ πῶς—πῶς (12) om. D
11 σαφῶς Waitz l. c.: ἀσαφεῖς libri   12 ἀσαφῶς Bpr.   13 τὰς om. B   14 an
εἰπεν?   post προείρηται add. παρίστησι aN   παρὰ A   15 προείρηται AD: εἴρηται
B: προείρητο aP   post ἂν add. ἀντὶ τοῦ a   18. 19 διαστενασθαι τι] διαλέσται a
19 οὕτως aBP: οὗτ’ AD   οὐκ om. AB   22 ἐλέγθαι B   ἂν aAP   εἰ addidi
πᾶν D: ἂν aABP   23 et 25 πρότερον pro πρός τι B   23 περαίνει D: συμπεραίνη A:
περαίνει B: περαίη aP   24 τι om. BP   25 διὸ periit in D   συμβαίνει B
περαίνει AP   26 εἴη aN: ἦν A: ἥ DP: om. B   λέγοιτο a: λέγεται ABDP   post
μὲν alterum add. οὖν ABP   27 διαιρουμένων BP: διαιρουμένον aA: compend. D

άπλως· τὸ γάρ σωφρονεῖν αἱρετόν ἔστι κατὰ πάντα τὰ σημαινόμενα τοῦ αἱρετοῦ· καὶ γάρ καλὸν καὶ ἡδὺ καὶ συμφέρον. ἀν̄ δὲ μὴ ἐπί τινος, ἀρνητέον πάλιν ἀπλῶς· τὸ γάρ ἐν εἶναι τὸ ὅν κατ' οὐδὲν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνὸς σημαινομένων ἀληθές· οὕτε γάρ γένει οὕτε εἰδεῖ οὕτε ἀριθμῷ. 20 5 ἀν̄ δὲ ἐφ’ ὃν μὲν ἀληθὲς ἦ τὸ λεγόμενον ἐφ’ ὃν δὲ φεῦδος, τούτῳ αὐτὸ δημητέον, διει πολλαχῶς λέγεται τῷ τὸ μέν τι οὗτος ἔχειν τῶν σημαινομένων τὸ δ’ οὐ· τὸ γάρ τὸν κύνα ὑλακτικὸν εἶναι ἐπὶ μὲν τοῦ ζῷου πεζοῦ ἀληθεύει, οὐκ ἀληθές δὲ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου. ἀξιοῦ δὲ κατ' ἀρχὰς τὴν διαίρεσιν ποιεῖσθαι, μὴ μετὰ τὸ συμπέρασμα· τότε γάρ ἀδηλον γίνεται, 10 εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν γνωρίζων, διει πολλαχῶς λέγεται, οὗτῳ συνεχώρησεν (ἢ) 25 ώς κατὰ (μόνον κατὰ) τὸ ἀληθῆς τῶν σημαινομένων ὑπ’ αὐτοῦ διδούς. ἐὰν δέ, φησι, μὴ προειδῆ τὸ ἀμφίβολον, τουτέστι τὸ πολλαχῶς λεγόμενον (εἴδος γάρ τι τῶν πολλαχῶς λεγομένων τὸ ἀμφίβολον, ώς εἴρηται ἐν τοῖς Σοφιστικοῖς ἐλέγχοις), ἐὰν οὖν μὴ προειδῆ τὸ διττὸν τοῦ λεγομένου, ἀλλὰ κατὰ τὸ 15 ἀληθῆς ώς μόνον συγχωρήσας εἰς τὸ ἔτερον φεῦδος δὲν περιτραπῆ, ὁμολογητέον καὶ ῥητέον διει πρὸς τούτῳ βλέπων συνεχώρησεν, ἀλλὰ πρὸς 20 ἐκεῖνο καθ’ ὃ ἦν ἀληθῆς τὸ λεγόμενον. διαν γάρ ἦ πλειόν τὰ σημαινόμενα καὶ διάφορα (τὸ γάρ πλειόνων ὄντων οὐ τῷ ἀριθμῷ λέγει ἀλλὰ κατὰ τὴν φύσιν διαφόρων), ῥᾳδία ἡ ἀμφισβήτησις [τοῖς λέγουσιν] διει μὴ κατὰ 25 τούτῳ συνεχώρησεν· οἶον τὸ τὸν τυφλὸν ὄραν ἷ τὸν σιγῶντα λαλεῖν. ἀν̄ μέντοι συφές ἦ καὶ ἀπλοῦν τὸ ἐρωτώμενον, ἀξιοῦ ἀπλῶς ἷ ναὶ ἷ οὐ λέγειν τοὺς καλῶς ἀποκρινομένους, δεικνὺς πάλιν διὰ τούτων διει μὴ πρὸς αὐτὰ 30 γρὴ τὰ ἐρωτώμενα ἀμφισβήτειν τὸν διαλεκτικῶς ἀποκρινόμενον.

p. 160^a 35 Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις συλλογιστικὴ ἷ τούτων τίς
25 ἔστιν ἐξ ὃν ὁ συλλογισμὸς ἷ τίνος τούτων ἔνεκα.

Συλλογιστικὴν μὲν πρότασιν λέγει τὴν συντελοῦσαν εἰς τὸν προκείμενον συλλογισμόν, ἷν εἰπε πρὸ διλέγου “πρὸς τὸν λόγον”. λέγει δὲ τῶν

1 πάντα om. AD σημαινομένου, omisso τὰ, A 2 καὶ alterum om. A μηδ’ ἐπὶ ἐνὸς aP 3 ὑπὸ τοῦ P: ὑπ’ αὐτοῦ τοῦ (τὸ B) aABD 4 ἐνὸς, aD: ἐν ABP σημαινομένου A ἀληθεύει aBP 5 αὐτῶ B 6 ἀποκριτέον aP λέγεται τῷ aN: λεγόμενον ABDP μὲν τῇ BD: μέντοι A, Ppr.: μὲν aP¹corr. 8 πεζοῦ om. B οὐκ ἀληθεύει aBP τοῦ θαλαττίου B: τῶν ἀλλων P ἀργῆν· A: compend. D 10 ᷂ addidi 11 μόνον κατὰ addidi cf. vs. 15 τῶν σημαινομένου a φησι om. A 12 προιδῆ N Arist. τὸ prius ex Arist. scripsi: διεi libri τουτέστι—ἐλέγχοις (14) om. A 13 ἐν τοῖς Σοφιστ. ἐλ.] c. 4 p. 165b 26sq. 14 ἐὰν ABD: εἰ aP οὖν μὴ] μὲν οὖν A τοῦ (superser.) λεγομένου corr. ex λεγον... D 15 μόνου P συγχωρήσῃ A φεῦδος ABD: εἰδος aP περιτραπῆ N: περιτραπῆ aABDP 16 ἕτερον a βλεπέσθαι AD συνεχώρει a 18 διαφέροντα aP τὸ] τῷ B ὄντων om. D αὐτῷ P, οὐ superser. P³ ἀλλὰ aN: om. ABDP 19 διαφόρων scripsi: ἀφορῶν libri ῥάδιον B post ῥαδ. add. γάρ AB, γίνεται aP τοῖς λέγουσιν delevi: τῆς λέξεως (compend.) A 20 οἶον ABD: οὐκ ἔστι aP τὸ τὸν aP: τὸ AD: τὸν B λέγειν aP ἢν AD: ἐάν B: εἰ aP μέντοι] οι in ras. P 21 ᷂ν (sic) a ἷ prius aP Arist.: om. ABD 22 δεικνύων P, sed ων P³ αὐτὸ A 24—p. 559, 6 φθαρτικὴ aP: om. ABD 27 πρὸ διλέγου] c. 6 p. 159b 39 sq.

συλλογιστικῶν προτάσεων, τουτέστι τῶν μὴ μάτην ἐρωτωμένων, τὰς μὲν εἶναι τοιαύτας ἔξ ὧν ὁ συλλογισμός, τουτέστιν ἐφ' αἷς τὸ συλλογιστικῶς 40 δεικνύενον συμπεραίνεται, μᾶς καν κυρίως τις εἴποι προτάσεις συλλογιστικάς, τὰς δὲ τῶν συλλογιστικῶν ἔνεκα προτάσεων ἐρωτᾶσθαι· τοιαῦται δέ εἰσιν 5 αἱ εἰς σύστασιν τῶν συλλογιστικῶν προτάσεων λαμβανόμεναι, αἱ εἰσιν ἐν ταῖς ἐπαγωγαῖς. εἰρηκὼς δὲ πῶς χρή * * * * * πρὸς τὰς μὴ συλλογιστικὰς μὲν τῶν συλλογιστικῶν δὲ γάριν ἐρωτωμένας, δῆλόν φησιν εἶναι, δταν ἑτέρου γάριν λαμβάνωνται τε καὶ προτείνωνται καὶ μὴ τοῦ συμπεράσματος, 45 τῷ πλείω τὰ δμοια ἐρωτᾶν, τὸ δὲ δι' ἐπαγωγῆς η̄ δμοιότητος ὡς 10 ἐπὶ τὸ πολὺ πειρῶνται τὰς συλλογιστικάς τε καὶ καθόλου προτάσεις παραλαμβάνειν, δταν μὴ ὅσιν αὐτόθιν τιθέμενοι. ἐξηγούμενος δέ, τίνα ἔστι τὰ | πλείω δμοια, ἐπήγαγε τὸ η̄ δι' ἐπαγωγῆς η̄ δμοιότητος ὡς ἐπὶ τὸ 266 πολὺ τὸ καθόλου λαμβάνονται· ἐν μὲν γάρ ταῖς ἐπαγωγαῖς πλείω δμοια ἐρωτᾶται. εἰπὼν δὲ τὸ η̄ δι' ἐπαγωγῆς προσέθηκε τὸ η̄ δι' 15 δμοιότητος· τῷ γάρ πολλὰ δμοια λαμβάνεσθαι δείκνυσιν η̄ ἐπαγωγὴ τὸ καθόλου διὰ τῶν καθ' ἔκαστα. η̄ εἰπὼν τὴν ἐπαγωγὴν ὡς κοινότερον τὴν δμοιότητα ἐπήγειρε· δι' δμοιότητος γάρ καὶ αἱ παραδειγματικαὶ προτάσεις δεικνύουσιν, οὐδὲν αἱ ἐπακτικαί, ἀλλὰ καὶ αἱ διὰ παραβολῆς καὶ δι' ἀναλογίας. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προσέθηκεν, οὗτι πολλάκις καὶ διὰ 20 προσυλλογισμοῦ κατασκευάζονται αἱ τοιαῦται προτάσεις· ἀλλὰ καὶ ὡς ἐναργεῖς τινες προτάσεις παραλαμβάνονται. πρὸς δὲ τὰς συντελούσας μὲν εἰς τὸν προκείμενον συλλογισμὸν προτάσεις καὶ διὰ τοῦτο δοκούσας εἶναι συλλογιστικὰς οὐ διὰ συλλογισμοῦ (δὲ) δεικνυόντας, δεῖ, φησίν, οὕτως ἀποκρίνεσθαι· τὰ μὲν καθ' ἔκαστα πάντα θετέον, φησίν, διὸ ἀληθῆ η̄ καὶ ἔνδοξα 25 δι' ὧν η̄ ἐπαγωγή, πρὸς δὲ τὸ καθόλου πειρατέον τὸ τοῖς καθ' ἔκαστα ἐπιφερόμενον ἐνίστασθαι. οὐ γάρ διπερ ἐπὶ τοῦ συλλογισμοῦ ἔξ ἀνάγκης ἔπειται τοῖς τεθεῖσι τὸ ἐπ' αὐτοῖς συμπέρασμα, οὕτω καὶ τοῖς ἐπακτικῶς λαμβανομένοις ἀναγκαῖς ἔπειται τὸ καθόλου· οὐ γάρ, εἰ ἀν- 30 θρωπός καὶ κύνος καὶ βοῦς τὴν κάτω γένυν κινεῖ, ηδη καὶ πᾶν ζῷον. πρὸς δὴ τοῦτο φησι δεῖν πειρᾶσθαι φέρειν ἐνίστασιν. οὐ γάρ δὴ χωρὶς ἐνίστασεώς τινος χρὴ πρὸς τὸ συμπέρασμα ἀνανεύειν. τὸ γάρ χωρὶς ἐνίστασεως, η̄ οὖσης η̄ δοκούσης, κωλύειν τὸν λόγον περαίνεσθαι διυσκολαίνειν ἐστί, φησίν, οὖσαν μὲν ἐνίστασιν λέγων τὴν ὡς ἀληθῆς κωλύουσαν τὸ συμπέρασμα· οἰον πᾶν τὸ ἔκ τινων εἰς τι μεταβάλλον 35 κινεῖται· οὐ γάρ. εἰ η̄ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ η̄ κατὰ τόπον καὶ η̄ κατὰ τὸ ποιόν, ηδη καὶ πᾶσα· η̄ γάρ γένεσις καὶ η̄ φύηρὰ μεταβολὴ μὲν ἔκ τινός εἰσιν, οὐ μὴν καὶ κινήσεις· τὸ μὲν γάρ κινούμενον εἶναι δεῖ καὶ σώζεσθαι τὸ

3 καν̄ scripsi: καὶ aP 4 συλλογιστικῶν α: συλλογιστικῶν ἀς corr. ex συλλογιστικάς P 6 δὲ a: om. P supple πρὸς τὰς συλλογιστικὰς προτάσεις ἀποκρίνεσθαι, νῦν δεικνύς πῶς χρὴ μὴ a: om. P 8 προτείνωνται scripsi cf. p. 541,30: ἀποκρίνωνται aP 9 fort. δτι: η̄ γάρ Arist. η̄ δι' δ. Arist. cf. vv. 12, 14 11 αὐτόθιν scripsi: αὐτόθι aP 13 λαμβάνονται Arist.: λαμβάνει α: λα... P μὲν P: om. a 17 δειγματικαὶ, sed δεῖ in ras. 6 lit., P 19 δὲ] δ in ras. P³ 21 η̄ malim 23 δὲ addidi 34 τὸ συμπέρασμα add. P² 35 fort. τόπον—τὸ ποσὸν cf. p. 560,1 36 γένησις aP 37 an (εἰς τῇ) εἰσιν? cf. vs. 34

αὐτό· ἐπὶ δὲ τούτων τῶν μεταβολῶν οὐ σώζεται *(τὸ)* αὐτὸς τὸ μεταβάλλον. διοκοῦσαν δὲ ἔνστασιν λέγει ὁ [γάρ] πρὸς τὸν δεικνύντα ἵσα εἶναι δι’ ἐπαγγεῖταις τὰ μήτε ὑπερβάλλοντα μήτε ἐλλείποντα ἐνιστάμενος καὶ λέγων τὴν κατὰ *αὐτὸν* ταῦταν τιμὴν ἵσην μὲν εἶναι, εἴ γε δὲ δίκαιος καὶ τὸ δίκαιον ἵσον, οὐ μὴν *τοὺς* τοιαύτην εἶναι ὥστε μήτε ὑπερβάλλειν μήτε ἐνδεῖν· ἐν γάρ τῇ τοιαύτῃ νομῆσαι τοῖς μὲν πλέον τοῖς δὲ ἔλλαττον νέμεται. φαινόμενον δέ ἐστιν· οὐ γάρ ταῦτὸν τὸ ἀπλῶς ἵσον, περὶ οὗ δὲ λόγος ἦν, καὶ τὸ μετὰ προσθήκης τῆς κατὰ *αὐτὸν* πάλιν.

Εἰπὼν δὲ δυσκολαίνειν τοὺς χωρὶς ἐνστάσεως ἀνανεύοντας πρὸς τὸ συμπέρασμα, τί ἐστι δυσκολαίνειν, ὕστερον λέγει φήσας ἐστι γάρ δὲ ἐν *τοῖς* λόγοις δυσκολίᾳ ἀπόκρισις παρὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους συλλογισμοῦ φιλοτεχνίης. δυσκολαίνει γάρ δὲ μὴ διὰ προσηκουσῶν ἀπόκρισεων φιλοτεχνίων καὶ κωλύων γίνεσθαι συλλογισμόν· τίνες δὲ αἱ προσηκουσαι ἀποκρίσεις, εἰρήται. εἰπὼν δὲ δυσκολαίνειν τοὺς χωρὶς ἐνστάσεως ἀνανεύοντας πρὸς τὸ συμπέρασμα, λέγει ἐτί μᾶλλον τοῦτο ποιεῖν, εἰ μὴ δὲ ἀντεπιχειρεῖν πρὸς τὸ δεικνύμενον ἔχων τις καὶ δεικνύναι αὐτὸν διὰ *τινῶν* διτι μὴ ἀληθῆς μὴ συγχωρούη αὐτῷ. ἐστι δὲ τὸ ἀντεπιχειρεῖν τὸ πρὸς τὸ λεγόμενα μὲν μὴ φέρειν ἔνστασιν. ἀντεπιχειρεῖν δὲ δι’ ἄλλων τινῶν καὶ αὐτὸν πάλιν συλλογίζεσθαι διτι μὴ ἀληθῆς τὸ δεικνύμενον. δὲ γάρ πρὸς μὲν τὸν δεικνύντα λόγον διτι δὲ ψυχὴ οὐκ ἀθάνατος διὰ τὸ εἶδος αὐτὴν *ἔνυλον* εἶναι, μηδὲν δὲ ἔνυλον εἶδος χωριστὸν εἶναι τῆς ὅλης, μὴ ἐνιστάμενος, δεικνύναι δὲ πειρώμενος δι’ ἄλλων τινῶν πάλιν αὐτὴν διτι ἐστιν *ἀριθμότος*, ζητοι διὰ τοῦ λαμβάνειν διτι αἱ μὲν μαθήσεις ἀναμνήσεις ηδὲ διτι αὐτοκίνητος, ἀντεπιχειρεῖ, οὐκέτι ἔνισταται. εἰπὼν δὲ ἐτί μᾶλλον δυσκολαίνειν τοὺς μὴ ἀντεπιχειροῦντας * * * * * οὐ γάρ, εἴ τινα λόγους ἔναγτίν *ταῖς κοιναῖς ἐννοίαις* δύσλυτον ὄντα παρέχεται τις ἀντεπιχειρῶν πρὸς τὰ δεικνύμενα, ζηδη διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐ χρὴ τιθέναι τὰ ἐναργῆ τῷ δεικνύντι. οὐ γάρ, εἴ δεικνύντος τινὸς δι’ ἐπαγγεῖταις, διτι πᾶν ζῷον κινητόν *ἐστι* καὶ κινεῖται, ἀντεπιχειρῶν τις τὸν Ζήνωνος λόγον * τὸν ἀναιροῦντα κίνησιν διὰ τὸ δεῖν τὸν κινούμενόν τι διάστημα πρῶτον αὐτοῦ τὸ ζῆμισον *διελθεῖν*, τοῦτο δὲ μὴ οἷόν τε τῷ κάκεινον πάλιν διελθεῖν αὐτὸν τὸ ζῆμισον *διελθεῖν*, κάκεινον πάλιν ὥμοιός, ἀπειρών δὲ ὄντων τῶν ζῆμισεων ἀδύνατον εἶναι πάντα αὐτὰ διεξελθεῖν (τὸ γάρ μέγεθος ἐπ’ ἄπειρον διαιρετόν, ἀδύνατον δὲ ἐν πεπερασμένῳ τὰ ἄπειρα διελθεῖν), οὐ δεῖ διὰ τοῦτο μὴ συγχω-

1 τὸ prius addidi	2 γάρ delevi	4 δὲ αἱ om. P	6 φαινόμενον δέ ἐστιν) P,
circumclusa in ras. 8 lit. P ² : φαινόμενον ἔνισταται αἱ		7 τὸ superser. P	10 παρὰ P
Suid.: περὶ αἱ 11 post προσηκουσῶν delevit ἐρωτήσεων P		11. 12 δυσκολαίνει —	
— συλλογισμόν Suidas sub v. δυσκολαίνειν	14 post λέγει ras. 2—3 lit. P	16 συγχωρεῖ	alP
— ἐστι δὲ — ἔνισταται (23) Suidas sub v. ἀντεπιχειρεῖν		τὸ prius om. Suid.	
18 αὐτὸν Suid.: αὐτὸν αP	19 αὐτὴν Suid.: αὐτῆς αP	21 αὐτὴν Suid.: αὐτὸν αP	
22 τοῦ Suid.: τὸ αP	23 αὐτοκίνητος Suid.: αὐτοκίνητον αP	24 supple	
— δέ τι P	24. 25 τινα λόγους ἔναντίον — δύσλυτον ὄντα scripsi: τις	sententiam e p. 559, 2. 3	
— 26. 27 τῷ δεικνύντι scripsi cf. p. 518, 9: τὰ δεικ-	λόγους ἔναντίος — δύσλυτος ὡν αP	28 addε λέγοι	29 δεῖν — 32 διεξελθεῖν Δ
— 30 τοῦτο — τῷ om. Δ	30 τοῦτο — τῷ om. Δ	31. 32 ἀπειρῶν δὲ οὐσῶν τῶν κινήσεων, ἀδύνατον πάντα διελ-	θεῖν Δ
— 32. 33 τὸ γάρ — διελθεῖν αἱ om. P		θεῖν Δ	

ρεῖν [μὴ εἶναι κίνησιν], οὐδὲ εἰ τῆς ἐπαγωγῆς τι δι’ ἐναργῆν γίνεται.
εἰπὼν δὲ μηδὲ τὸ ἀντεπιχειρέν ίκανὸν εἶναι πρὸς τὸ κωλύσαι τὸ διὰ τῆς 5
ἐπαγωγῆς συμπέρασμα, ἐπήγεγκεν ὅτι ὁ μῆτε ἐνίστασθαι ἐπὶ τίνων οὐχ .
οὕτως μῆτε ἀντεπιχειρέν ἔχων καὶ μὴ συγχωρῶν τῷ συμπεράσματι
5 δυσκολίαί νε. δυσκολία δέ ἐστιν ἀπόκρισις παρὰ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις
συλλογισμοῦ φιλαρτική· ὁ γάρ δυσκολίαν οὐκ ἔξι τὸν ἐρωτῶντα
συλλογίσασθαι δι βιώλεται. καὶ ἐστιν ὁ τρόπος οὗτος τῆς δυσκολίας
ἄλλος παρὰ τοὺς εἰρημένους· μῆτε γάρ ἀντιτίθεις ὁ ἀποκρινόμενος ὅτι 10
διμώνυμόν ἐστι τὸ ἐρωτηθὲν η̄ ὅτι μεταφορικὸν η̄ ἀσαφές, ἄλλα μόνον
10 ἀνανεύων κωλύει τὸν συλλογισμὸν καὶ τὴν διάλεξιν.

p. 160b14 Ὡπέγειν δὲ καὶ θέσιν καὶ ὅρισμάν αὐτὸν ἔαυτῷ.

Δεῖ, φησί, τὸν μέλλοντα περὶ ἐπιχειρήσεως προβλήματός τινος ἦ
ὅρισμοῦ παρίστασθαι ὑπέχειν τινὰ λόγον καὶ ἀποκρίνεσθαι πρῶτον παρ' ἔστι,
προεπιχειρήσαντα εἰς αὐτὸν καὶ προδιαλαβόντα δι' ὧν οἱόν τε αὐτὸν 15
15 ἀναιρεῖν καὶ ταξέδουν πῶς χρὴ πρὸς αὐτὰ ἀποκρίνεσθαι. ῥάγον γάρ τὰς
ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι προεπεσκευμένον περὶ τούτων πῶς ἀποκρίνεσθαι χρῆ·
πρὸς γάρ ταῦτα ἀποκρίνεσθαι τε καὶ ἐνίστασθαι χρὴ ἐξ ὧν ἐπιχειρήσιν
οἱ ἐρωτῶντες ἀναιρεῖν τὸ κείμενον. τὸ δ' αὐτὸν εἶπε δεῖν ποιεῖν καὶ περὶ
τινος ἐρωτῶν μέλλοντα.

20 p. 160 b 17 "Αδοξον δὲ υπόθεσιν εὐλαβητέον υπέγειν.

20

Παραινεῖ καὶ δόδέψη ὑποθέσει μὴ παρεστάναι, ὑπόθεσιν τὸ πρόβλημα καὶ τὴν θέσιν λέγων. ἄδοξος δὲ ὑπόθεσίς ἔστι διυκῶς· καὶ γὰρ δι' ἣν ἀνάγκη τινὰ λέγειν ἀτοπα καὶ παράδοξα· τῷ γὰρ πάντα κινεῖσθαι καθ' Ἡράκλειτον λέγοντι συμβῆσεται τὸ αὐτὸν τὸ κινεῖσθαι ἀναιρεῖν, εἰ γε ἡ

Ι μὴ εἶναι κλήσιν delevi οὐδὲ εἰ scripsi: οὐδὲ aP 2 μηδὲ τὸ scripsi: τὸ μὴ δὲ aP post ἀντεπιχειρεῖν add. εἰς P¹, quod in ὡς mutavit P³ (κω)λύται — 4 συγχωρῶν initio paginae renovavit P³ 3 συμπέρασμα, quod post 1 ἐπαγωγῆς colloquunt aP, hue transposuit δὲ P³: om. a 4 μήτε a: μὴ P³ 5. 6 δυσκολία — φθαρτική Suidas sub v. δυσκολίαινεν 6 ὁ γάρ — διάλεξιν (10) aN: om. ABDP 8 post εἰρημένους add. τρόπους N 11 ὄρθρους A σάντον (sic) D 12 δεῖν B 12. 13 utrum [περὶ ἐπιχειρήσεως] προβλήματι τινὶ ἡ ὑρισμῷ παρίστασθαι αν ἐπὶ ἐπιχειρήσεως — ἐνίστασθαι scribendum sit dubito τενος om. A η om. D 13 ἐπίστασθαι Bpr. ἀποκρίνασθαι AP 14 ἐπιχειρήσαντα B οἴλον om. D αὐτὸν alterum scripsi: αὐτὸν libri 15 ταξιφένω A: ἀρξάμενον P αὐτὰ A: αὐτὸν ADP: αὐτὸν B ὑποκρίνασθαι A: ἀποκρίνασθαι a γάρ aA: om. BDP 16 ποιεῖσθαι AD: ποιεῖται aBP προεπεικεμένον B: προεπεικεμένων A:

προεπεικεμμένος αΡ: προεσκεψ^{μν} D 17 πρὸς γάρ ταῦτα οι. B τε οι. D 17. 18 οἱ ἐρωτῶντες ἐπιχειροῦσιν A 18 δεῖν ποιεῖν εἰπε a δεῖ P 19 μέλλοντα scripsi cf. vs. 12: μέλλοντος libri 21 καὶ fort. post ὑπόθεσιν transponendum cf. I 11 p. 104¹b-18sqq. ἀδέξιον ὑπόθεσιν A 22 καλῶν D ἔστιν ὑπόθεσις A: ὑπόθεσις B καὶ γάρ αΡ: οι. ABD 23 post λέγεται add. αὐτῷ P τῷ αΒΡ: τὸ AD 24 λέγοντα D αὐτῷ πινεῖσθαι a: αὐτοκινεῖσθαι P

μὲν κίνησις τοῦ τινὸς μεταβάλλοντος ἡ κατὰ τόπουν ἡ κατὰ ποσὸν ἡ ποιόν,
κατὰ δὲ τοὺς πάντας ἕστιν λέγοντας οὐδὲν οἶνον τε τὸ αὐτὸν οὐδὲ πρὸς διλύγον²⁵
ὑπομεῖναι. ἔτι εἰ πάντα κινεῖται συνεχῶς, οὐδὲ αὐτὸν τοῦτο τὸ πάντα
κινεῖσθαι μένει. τῷ δὲ μηδὲν κινεῖσθαι λέγοντι ἐποιτ' ἀν μὴ εἶναι κίνησιν
5 παρὰ τὰ ἐναργῆ. τὰ μὲν οὖν τῶν προβλημάτων διὰ τοῦτο ἔστιν ἄδουξα,
τὰ δὲ τῷ εἶναι χειρόνος ηὔθους τὴν αὔρετιν αὐτῶν καὶ ὑπεναντίαν³⁰
ταῖς τῶν ἀνθρώπων βουλήσεσιν· οὐ γάρ ὡς γυμνασίας χάριν τοῖς μετα-
χειρίζομένοις τὰ σιωπῆτα προσέχουσιν οἱ ἀκούοντες, ἀλλ' ὡς αἴρουμένους
αὐτὰ μισοῦσιν αὐτούς.

10 p. 160b23 Ὅσοι δὲ τῶν λόγων ψεῦδος συλλογίζονται, λυτέον.

'Επεὶ ἀνάγκη, εἰ τὸ συμπέρασμα ψεῦδος ἔστι, τούτου καὶ τῶν προτά-
σεων τινὰ ἡ τινὰς ψευδεῖς εἶναι, δῆλον ὅτι, εἰ μὲν εἴη [ἥ] πρότασις ψευ-
δῆς, παρ' ἐκείνην καὶ τὸ συμπέρασμα ψεῦδες, ὡς ἐπὶ τοῦ 'τὸ ποιὸν σῶμα,³⁵
ἡ δὲ ποιότης ποιόν, ἡ ποιότης ἄρα σῶμα'. τοῦ γάρ ἐν τῷ συμπεράσματι
15 ψεύδους αἰτία ἡ πρότασις ἡ τὸ ποιὸν σῶμα λαβοῦσσα· ἡ γάρ ἐπέρα ἀληθῆς.
ἐπεὶ δὲ ἐνδέχεται καὶ πλείω τινὰ ψευδῆς εἰληφθεῖαι, οὐ τὸν ὄτιον τῶν
κειμένων δεῖξαντα ψευδῆς φησι λύειν τὸν λόγον ἀλλὰ τὸν ἐκεῖνο παρ' ὃ τὸ
συμπέρασμα γέργονε τοιούτον· οὐ γάρ πᾶσα ψευδῆς ληφθεῖσα πρότασις⁴⁰
αἰτία ψεύδους συμπεράσματος, ἐπεὶ δέδεικται ὅτι καὶ ἐκ ψεύδῶν προτά-
20 σεων ἀληθές τι συνάγεται. σαφὲς δὲ τὸ λεγόμενον διὰ τοῦ παραδείγματος
πεποίηκεν· ὁ γάρ συνάγων τὸν Σωκράτη γράφειν διὰ προτάσεων ἀμφο-
τέρων ψεύδων 'Σωκράτης καθηται, πᾶς δὲ καθήμενος γράφει' οὐ παρὰ τὸ
τὸν Σωκράτη λαβεῖν καθήμενον τὸ ψεῦδος συνάγει· καὶ γάρ εἰ εἴη ἀληθῆς,
οὐδὲν ἥπτον ἦν ψεῦδες τὸ συμπέρασμα· οὐκέτι οὖν αἰτία τοῦ ψεύδους,⁴⁵
25 οὐδὲ δὲ ταῦτη δεῖκνυς ψευδῆς λύει τὸν λόγον, ἀλλ' δὲ τὴν λέγουσαν πᾶς δὲ
καθήμενος γράφει· τούτου δὲ σημεῖον, ὅτι εἰ παρὰ

1 τοῦ D: τούτων αΑ: τούτου BP κατὰ alterum om. AB 2 αἱρεῖν B πρὸ διλύ-
γου Λ 3 συνεχῶς κινεῖται B 4 μένει] μηδὲν A: μενεῖ malim τῷ δὲ μηδὲν (μηδὲν
δὲ A) κινεῖσθαι λέγοντι ABDP: καὶ ἔστι τὸ λέγει (sic) τὰ πάντα κεκινηθεῖαι ταῦτον τῷ λέγειν
μηδὲν κεκινηθεῖαι α ἐποιτ' ἀν scripsi: ἐποιτο BD: ἐπειτα αΑ: ἐπὶ τὸ P 5 περὶ AD
post ἐναργῆ add. πᾶς οὐκ ἀποτον, μᾶλλον δὲ καὶ παράδοξον α post οὖν add. περὶ A
ἀδεξια superser. D: ἔνδοξα A 6 τῷ] τὸ D ὑπὸ τὰ ἐναντία P 8 αἴρουμένοις Λ
9 αὐτούς ABDP: αὐτοί ΛΒ 10 τῶν corr. ex τὸν B λυτέον om. Λ 11 ἀνάγη om. D
12 τινὰ ἡ ABD: om. aP ἡ delevi, desideratur autem μία 13 ἐκείνον (sic) a post
τοῦ superser. εἰ D 14 ἡ ποιότης aBDP²: τὸ ποιὸν AP¹ ἄρα] ἔστι D 15 γάρ] δὲ P
16 δὲ D: οὖν aBP (ν in ras. et add. P²): om. A καὶ om. B τινὰ καὶ πλείων A
εἰληφθεῖαι ψευδῆ D 17 ἀλλὰ τὸν scripsi: ἀλλ' aABDP: ἀλλὰ τὸν λύοντα N παρὰ
τὸ D 19. 20 αἰτία—συνάγεται] γίνεται A 19 ἐπεὶ δέδεικται (scil. Anal. Pr. II 2
p. 53b26 sqq.) D: ἐπειδὴ δεῖκνυται B: ἀποδέεικται (ἀπὸ iu ras. P²) γάρ aP 21 δ]
ώς B τὸ A σωκράτην B 21. 22 ψεύδῶν ἀμφοτέρων a 22 ante σωκρ. add.
ό aP παρὰ] πᾶλιν Λ 23 τὸν ABD: om. aP σωκράτην B: τῷ D καθήμενον]
τὸ κείμενον Λ fort. εἰ ἦν ἀληθῆς A: compend. D 24 fort. ^{καὶ} ἦν
αἴτιον Λ 25 ταῦτα A ψευδῆ om. A 26 δὲ] γάρ δεὶ Λ εἰ περὶ A: εἰπε B

τὴν 'Σωκράτης κάθηται' ἦν, μεταπεσόντος ἐκείνου μετέπιπτεν ἀν καὶ τὸ | συμπέρασμα· νῦν δὲ ὡς ἀν ἔχῃ αὕτη, τὸ συμπέρασμα ψεῦδος. 268

p. 160b 33 Λέλυκε μὲν οὖν πάντας ὁ ἀνελῶν παρ' ὁ γίνεται τὸ ψεῦδος.

5 Λύειν μὲν οὖν τὸν λόγον τοῦτον φησι τὸν ἀναιροῦντα τὴν πρότασιν παρ' ἦν τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα. οὐ μὴν πάντας τὸν λύοντα ψεῦδη λόγον τῷ ἀναιρεῖν τὴν πρότασιν παρ' ἦν τὸ τοιοῦτον οὐδὲ φησὶ καὶ εἰδέναι τὴν λύσιν· ἐνδέχεται γάρ τινα οὗτας ἀναιρεῖν τὴν πρότασιν τὴν αἰτίαν τοῦ 5 συμπεράσματος ὡς ψεῦδη μόνον, οὐχ ὡς ἐν αὐτῇ τὴν αἰτίαν ἔχουσαν τοῦ 10 εἶναι τὸ τοιοῦτον συμπέρασμα. ὁ δὴ οὗτος ἀναιρῶν λύει μὲν τὸν λόγον, οὐχ εἰσται δὲ αὐτοῦ τὴν λύσιν· ἐν πᾶσι γάρ οὐ τῆς αἰτίας γνῶσις η τῆς ἐπιστήμης αἰτία· ίστρὸς γάρ ἐπιστήμων οὐδὲ οἱ λύμενοι μόνον ἀλλ' ο καὶ τὴν αἰτίαν καθ' ἦν ίσται γνωρίζων. παρέθετο δὲ εἰς δεῖξιν τοῦ τοὺς αἰτίαν εἰδότας δι' ἦν ψεῦδος τὸ συμπέρασμα, τούτους εἰδέναι καὶ τὴν λύσιν, ἀλλ' 10 οὐ τοὺς δεικνύντας μόνον τὴν πρότασιν ψεῦδη, τοὺς τοῖς ψευδογραφοῦσι κατὰ γεωμετρίαν πειρωμένους ἐνίστασθαι. καὶ γάρ ἐπὶ τούτων οὐκ ἀπόγρη τὸ ἐνιστῆναι τῇ λέξει πρὸς τὸ λῦσαι τὸ ψευδογράφημα, καὶν ψεῦδος η πρὸς δὲ ἐνίσταται, ἀλλὰ καὶ διὰ τί φεῦδος ἐστι τὸ λαμβανόμενον καὶ πῶς πρὸς τοῦτο η παραγωγὴ ἔχει, *(δεῖ)* δεικνύναι· οὗτος γάρ γνώριμον 20 γίνεται διτι εἰδὼς καὶ δρῶν τὸ ἀπαντησόμενον ἐκ τοῦ τοῦτο ληφθῆναι 15 ποιεῖται τὴν ἐνστασιν ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τύχης.

p. 161a 1 Ἐστι δὲ λόγον κωλῦσαι συμπεράνασθαι τετραγῶς.

Εἰπὼν πῶς ἔστι λύειν τὸν ψεῦδη λόγον, νῦν λέγει πῶς καὶ κατὰ πόσους τρόπους ἐνιστάμενον ἔστι τὴν ἀρχὴν κωλῦσαι συμπεράνασθαι τινα

1 τὴν superscr. D post τὴν add. ἐν τῷ ABDP: om. N μετέπιπτε D: μετέπεσεν (ν om. A) aA: μεταπίπτει BP ἀν a: om. ABDP 2 αὐτῇ aBP 3 πᾶς aP 3. 4 παρ' —ψεῦδος om. A 5 post φησι add. τοῦτον τὸν λόγον B 6 τοιοῦτο a συμπέρασμα —τοιοῦτον (7) om. B πάντα A 7 τῷ] τὸ P post πρότασιν intulit τὴν αἰτίαν — μόνην ε vv. 8. 9 A παρ' ἦν τὸ τοιοῦτον om. a post τοιοῦτον add. συμπέρασμα A 9 ψεῦδης (sic) B μόνον scripsi cf. vs. 15: μόνην libri
ἐν αὐτῇ a: ἐν αὐτῇ D: ἐν ταύτῃ BP: ἐναντίον A 10 τὸ σ. τοιοῦτον a: τοιοῦτον τὸ σ. fortasse recte N λύει D: λύει aABP 11. 12 η (delendum censeo) τῆς ἐπιστήμης αἰτία] η ἐπιστήμη ἐστίν α 12 γάρ ABD: γοῦν aP ἐπιστήμης (post γάρ) A ἀλλὰ καὶ δι' D: ἀλλὰ A 13 δὲ] οὖν B ante αἰτίαν add. τὴν aB 14 δι' om. A 15 τοῦ τοῖς BP 16 post γεωμετρίαν delevit ἐνίστασθαι P 18 ἐνίστανται D, sed cf. vv. 20. 21 συλλαμβανόμενον aP 19 πρὸς aut παὸς N corr.: παρὰ aABDP τούτῳ aP η superscr. D δεῖ addidi γάρ om. AD 20 post δεῖ add. δι' A εἰδῶς] εἰδὸς in ras. P τούτου τὸ BDP 22 συμπεράννυσθαι A τετραγῶς P¹: τετραγῆ P² 23 τὸ et νῦν om. B 24 κωλῦσαι τὴν ἀρχὴν A συμπεράννυσθαι A: συμπεράννυσθαι a

λόγου. οὐ γάρ ταῦτα λύσαι τε καὶ κωλῦσαι· λύεται μὲν γάρ ὁ ηδη συμπεπερασμένος, κωλύεται δὲ πρὸ τοῦ συμπεραίνεσθαι. διὸ ή μὲν λύσις ²⁰ μοναχῶς, ή δὲ κώλυσις τετραγῶς. ή γάρ ἀνελῶν παρ' δὲ γίνεται τὸ ψεῦδος κωλύει τὸν λόγον· διαφέροι δ' ἂν οὗτος τοῦ λύοντος καίτοι τὴν ⁵ αὐτὴν ἀναιρῶν πρότασιν, θτι ἐκεῖνος μὲν ηδη κειμένου τοῦ συμπεράσματος τοῦτο ποιεῖ, οὗτος δέ, ἵνα μή τι ἐπενεγμῇ, προλαμβάνει. ἔστι δέ τις κώλυσις λόγου καὶ ή πρὸς αὐτὸν γινομένη τὸν ἐρωτῶντα ἔνστασις ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν λόγον· ἔστι δέ, εἴ τις αὐτὸν μὲν τὸν λεγόμενον λόγον οὐκ ἐμπο- ²⁵ δίζει, τῷ δὲ τὸν ἐρωτῶντα ἀπορεῖν τῆς πρὸς τὴν ἔνστασιν λύσεως κωλύεται ¹⁰ οἱ λόγοι ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐλίθειν συμπέρασμα. τρίτος τρόπος ἔνστάσεως, θταν ἀληθῆ μὲν ή τὰ λαμβανόμενα, τῷ δὲ κακῶς ηρωτῆσθαι καὶ η ἐλλείπειν τι αὐτὰ ή μὴ κατὰ σχέσιν συγκειθῆσθαι συλλογιστικὴν μηδὲν φαίνηται συνάγοντα· οἱ γάρ πρὸς ταῦτα ἐνιστάμενος καὶ δεικνὺς μὴ συναγό- ³⁰ μενον ὑπ' αὐτῶν τὸ ὡς συμπέρασμα ἐπικερόμενον πρὸς τὰ ηρωτημένα ¹⁵ τὸν λόγον ποιεῖται. ἀν μὲν οὖν τῆς ἔνστάσεως γινομένης πρὸς τὸν οὗτος ηρωτημένον λόγον ὑπὸ τοῦ ἀποκρινομένου μηκέτι δύνηται προάγειν αὐτὸν οἱ ἐρωτῶν, οὗτος οὐ πρὸς τὸν λόγον· θταν γάρ μὴ ἀναιρῆται μὲν οἱ λόγοις ὑπὸ τῆς γινομένης ἔνστάσεως ἀληθῆς ὥν, μὴ δύνηται δὲ οἱ ἐρωτῶν λύειν τὴν ἔνστασιν, πρὸς τὸν ἐρωτῶντα λέγεται, ὡς εἰρηται πρὸς ²⁰ ²⁰ διλίγου. ἔὰν δὲ τῆς ἔνστάσεως γινομένης (ώς) ἐκ τῶν εἰλημμένων οὐ συνάγεται τὸ ἐπενεγμένην μεῖζον (ὅν) τῶν δεικνύντων τὸν λόγον, μεταλαμβάνῃ τὰ εἰλημμένα εἰς τὰ ίσοδυναμοῦντα η ἀντιστροφαῖς τισι προτάσεων χρώμενος η προστιθεῖς τινα πρότασιν καθόλου, οὗτος ἀν η ἔνστασις πρὸς τὰ ηρωτημένα εἴη γινομένη· οὗτω γάρ τὰ ηρωτημένα, ὡς τὴν ἀργήν ²⁵ ἐλαμβάνετο, οὐδὲν συνῆγε. τετάρτην ἔνστασίν φησιν εἶναι τὴν πρὸς τὸν γρόνον· θταν γάρ (ἥ) η ἔνστασις πλείστος δεομένη γρόνου η κατὰ τὴν παροῦσαν συνουσίαν, κωλύεται τὸ προκείμενον οἱ ἐρωτῶν συμπεράνασθαι· δεῖ μὲν

1 οὐ om. D   2 πρὸ τοῦ scripsi: πρὸς τὸ ABD: οἱ πρὸς τὸ αΡ   συμπεράνεσθαι
αΡ: περάννυσθαι Α: συμπεράνασθαι BD   3 τετραγῶς] τριγῶς Α   ἀναιρῶν B

δ λόγων   ἀλύοντος

4 post ἀν add. καὶ B   οὗτος τοῦ λύοντος P (superscr. P¹ aut P⁵)   4. 5 τὴν τοιαύτην Α   6 ἐπανεγμῆ Α   προλαμβάνει P⁵ (πρ̄ supra προς): προλαμβάνει αΑΒDP¹
τις om. P   8 εἰ τις αὐτὸν Α: ητις αὐτὴ αΒDP   μὲν om. D   9 τῷ] τὸ B
τὸν om. B   ante λύσεως add. μειλούστης Α   10 τοῦ προκειμένου — συμπεράσμα-
τος D   11 καλῶς α   καὶ om. α   η om. D   14 αὐτοῦ Α   ὡς om. AD
15 ποιεῖ B   έὰν αΡ   16 post ἀποκρινομένου add. λόγου B   δύνηται αΑ, post
ras. 3 lit. P: δεδήνηται B: δύναται D   προσάγειν ex Arist. scripsi: προσάγειν αΑDP: προσα-
γαγεῖν B   17 οὗτος scripsi cf. vs. 23 et ad p. 575,32: δόντα libri   post λόγον add. φα-
νερὸν οὗτοι κωλύεται οἱ λόγοι α   δ—ἀναιρεῖται B   μὲν om. P   20 ἀν Α   ὡς addidi
21 ὃν addidi   μεταλαμβάνῃ scripsi: μεταλαμβάνει libri   22 προτάσεως Α   23 καθέ-
λου πρότασιν P   24 γάρ αλ: om. BDP   τὰ ηρωτημένα α: τὴν ηρωτημένην ABDP
ώς BP: πρὸς αΑD   25 post ἐλαμβάνετο add. καὶ διὰ τοῦτο α   συνήγαγε α
post τετάρτην add. δ' α, sed cf. vs. 10   26 γάρ ABD: γένηται P: γένηται α
η addidi   δεομένη αΡ: δεῖται ABD   ante γρόνου add. τοῦ B   27 συμπερά-
νυσθαι Α: συμπεράνεσθαι α

γάρ πρῶτον λύσαι τὴν ἔνστασιν· δεῖται δὲ τὴν λύσιν μακροτέρου λόγου τοῦ γρόνου καθ' ὃν ἡ συνουσία γίνεται. κειρίστην δέ φησιν εἶναι τὴν τοιαύτην τῶν ἔνστάσεων· κακοτεχνούντων γάρ τὸ τὸν μὲν λόγον μηκύνειν ἐκκρινεῖν δὲ τὸ προκείμενον κατὰ τὴν εἰς γαλεπώτερον πρόβλημα⁴⁵ 5 μετάθλεσιν. εἰπὼν δὲ τέσσαρα εἰδη ἔνστάσεως εἶναι, καθ' ἂν οὖν τε καλύζεσθαι λόγου τινὰ συμπεραντικόν, μόνην τὴν ἔνστασίν φησι λύσιν εἶναι τοῦ ἐρωτωμένου λόγου τὴν πρώτην | (αὗτη δὲ ἣν ἀνακρίσεις τῆς παρ' ἧν 269 γίνεται τὸ φεύδος), τὰς δὲ λοιπὰς τρεῖς κωλύσεις τινὰς καὶ ἐμποδισμοὺς τοῦ συμπεράσματος.

10 p. 161 a 16 Ἐπιτίμησις δὲ λόγου κατ' αὐτόν τε τὸν λόγον καὶ δταν
ἐρωτᾶται οὐχ' ἡ αὐτή.

"Οτι οὐχ' ἡ αὐτὴ ἐπιτίμησις γίνεται λόγῳ καθ' αὐτόν τε ἐξεταζομένῳ καὶ δταν ὡς ἐν ἐρωτήσει γνούμενος εὑθύνηται. καθ' αὐτὸν μὲν γάρ ἐξεταζόμενος ὁ λόγος ἐπιτιμᾶται, ἀν δισυλλόγιστος ἦ. ἀν διὰ φεύδων 15 δεικνύῃ, ἀν δὲ ἀγνωστοτέρων, ὡς μικρὸν προελθόν ἐρεῖ· λέγει γάρ πέντε ἐπιτιμήσεις εἶναι τῶν καθ' αὐτὸν ἐξεταζομένων λόγων. οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δὲ ἐπιτιμᾶται καὶ ὁ ἐρωτῶν καὶ ὁ ἀποκρινόμενος. τοῦ γάρ μὴ καλῶς ἐρωτᾶν πολλάκις οὐχ' ὁ ἐρωτῶν αἴτιος ὅλλ' ὁ ἀποκρινόμενος, δταν μὴ συγγωρῇ τοῖς τοιούτοις ἐξ ὧν ἔστι καλῶς ἐπιχειρῆσαι, τουτέστι δια- 20 λεκτικῶς, πρὸς τὴν θέσιν. τὸ γάρ καλῶς καὶ διαλεκτικῶς τὰς ἐπιχειρήσεις γίνεσθαι καὶ τὸν συλλογισμὸν οὐκ ἐπὶ τῷ ἐρωτῶντι ἔστι μόνω, ὥσπερ οὐδὲ ἐπὶ τῷ ἀποκρινομένῳ μόνῳ. ὅλλ' ἐπ' ἀμφοτέροις κοινὸς γάρ ο διαλεκτικὸς

1 fortasse δεῖται δὲ τῇ λύσει	δὲ τὴν λύσιν om. P	μακροτέρου a: μακρότερον
BP: μακρὸν AD	1. 2 λόγου (λόγῳ A) τοῦ γρόνου ABDP: γρόνου ἦ a	3 τὸ om. BD μὲν τὸν A 4 κατὰ a, superscr. P ³ : καὶ ABDP ¹ γαλεπώτερα προβλήματος D: γαλεπω προβλῆ A
BP: μακρὸν AD	5 θέσιν AD post δὲ add. φησιν B	
τέσσαρα aAP: δ' B: δεῖν D εἰδη om. D	6 συμπεραντικόν AD λύσιν φησιν P 7 αὐτὴ B ἀνακρίσις aABP τῆς BD:	
τοῦ aAP παρ' ἧν ABD: πῶς a et in ras. 4 lit. P ² 8 δὲ N: om. aABP	τοῦ aAP παρ' αὐτὸν ABD: πῶς a et in ras. 4 lit. P ² 8 δὲ N: om. aABP	
10 ante λόγου add. τοῦ aP κατ' αὐτὸν BD Arist.: καθ' αὐτὸν aAP(Cu) τε om. B	10 ante λόγου add. τοῦ aP κατ' αὐτὸν BD Arist.: καθ' αὐτὸν aAP(Cu) τε om. B	
12 λόγῳ scripsi cf. p. 567, 8. 9, 570, 15: compend. A: ἐν λόγῳ aABDP καθ' αὐτὸν aP (θ' αὐτὸν in ras. P ²): κατ' αὐτὸν ABD 12. 13 ἐξεταζομένῳ aP (sed accent. antea supra o posuerat): ἐξεταζομένῃ B: ἐξεταζόμενον D: compend. A 13 ὡς om. A, superscr. B γνούμενον aP (σ in ras.): γνούμενη B: compend. D κατ' αὐτὸν B	12 λόγῳ scripsi cf. p. 567, 8. 9, 570, 15: compend. A: ἐν λόγῳ aABDP καθ' αὐτὸν aP (θ' αὐτὸν in ras. P ²): κατ' αὐτὸν ABD 12. 13 ἐξεταζομένῳ aP (sed accent. antea supra o posuerat): ἐξεταζομένῃ B: ἐξεταζόμενον D: compend. A 13 ὡς om. A, superscr. B γνούμενον aP (σ in ras.): γνούμενη B: compend. D κατ' αὐτὸν B	
14 γάρ a, superscr. P: om. AB: γάρ ἐξεταζόμενος om. D	14. 15 ἀν (ἄν τε a) διὰ φεύδων δεικνύῃ superscr. P 15 δεικνύῃ aP: δεῖκνυται ABD ἀν τε δι' a ἐρεῖ] p. 161 b 19 sqq.	
16 εἶναι τῶν om. B 19 post καλῶς delevit ἀποκρίνεσθαι P 19. 20 διαλεκτικῶς Bpr. 20 πρόθεσιν D: post θέσιν delevit τὸ ἀντιβλητὸν περὶ πρώτην θέσιν P	16 εἶναι τῶν om. B 19 post καλῶς delevit ἀποκρίνεσθαι P 19. 20 διαλεκτικῶς Bpr. 20 πρόθεσιν D: post θέσιν delevit τὸ ἀντιβλητὸν περὶ πρώτην θέσιν P	
post διαλεκτικῶς add. πρὸς τὴν θέσιν A τὴν ἐπιχειρήσιν aP 21 ἔστι om. D	post διαλεκτικῶς add. πρὸς τὴν θέσιν A τὴν ἐπιχειρήσιν aP 21 ἔστι om. D	
μόνω D: μόνων aABP 22 μόνω N: om. aABDP ὅλλ' om. A ἀμφοτέρων P διαλεκτικῶς (sic) omisso ὁ a	μόνω D: μόνων aABP 22 μόνω N: om. aABDP ὅλλ' om. A ἀμφοτέρων P διαλεκτικῶς (sic) omisso ὁ a	

συλλογισμὸς γίνεται ἀμφοτέρων· γυμνασίας (γάρ) χάριν διαλέγονται. διὸ δεῖ συντελεῖν εἰς αὐτὸν ἔχότερον τὸ παρ' αὐτοῦ· συντελοῖεν δ' ἄν, ἐὰν ὁ μὲν ἔρωτῶν οὗτος ἔρωτῷ ὡς προείρηται, ὁ δὲ ἀποκρινόμενος πᾶλιν οὗτος ἀποκρί-¹⁵ νηται ὡς ὑπέμετο· διὰ τοῦτο γάρ εἴπει δεῖν τὸν ἀποκρινόμενον συγχωρεῖν τοῖς ἁνδέσσοις. ὅταν οὖν μὴ δεόντως ἀποκρίνηται, αὐτὸς παρέχει τὴν ανάγκην τοῦ μὴ διαλεκτικῶς ποιεῖσθαι τὰς ἔρωτήσεις πρὸς τὸ προκείμενον, ὡς τὰ ἀντικείμενα οἵς ἔρωτῷ τε καὶ βούλεται λαβεῖν διδόναι. διὸ ἀναγκαῖον ἐστι πρὸς τὸν λέγοντα, τουτέστι πρὸς τὴν ἀπόκρισιν, ποιεῖσθαι τοὺς λόγους ἀλλὰ²⁰ μὴ πρὸς τὴν θέσιν. οὐδὲ αὐτὸς πᾶλιν ἔξηγησιν ἐπενεγκών δυσκολαί-¹⁰ νοντες οὖν, φησίν, ἀγωνιστικὰς καὶ οὐ διαλεκτικὰς ποιοῦνται τὰς διατριβάς· τὸ γάρ ἀγωνιστικῶς διαλέγεσθαι καὶ ἐκ παντὸς πειρᾶσθαι τρόπου καὶ διὰ τῶν τυχόντων πειριτέπειν τὸν ἀποκρινόμενον οὐ πρὸς τὴν θέσιν ἐστὶν ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. οὐδὲ αὐτὸς οὖν ἐπιτιμήσεως ἄξιος καίτοι κακῶς καὶ οὐ διαλεκτικῶς ἔρωτῶν, ἀλλ' ὁ²⁵
15 τὴν αἰτίαν παρέχων τῆς τοιωτῆς ἐκτροπῆς· ὅποις ἐστιν ὁ ἐν τῷ Πλά-
τωνος Γοργίᾳ Καλλικλῆς, μηδὲν μήτε τῶν ἀληθῶν μήτε τῶν ἐνδόξων
συγχωρῶν. μίαν μὲν οὖν αἰτίαν ταύτην εἴπει τοῦ μὴ τὴν αὐτὴν ἐπιτιμησιν
γίνεσθαι λόγου καθ' αὐτόν τε καὶ ἔρωτωμένου. προστίθησι δὲ τούτοις, ήτι καθ'
αὐτὸς μὲν λόγοι ἔξεταζόμενοι, ἀν̄ ωσι ψευδεῖς. * * * * οὐκέτι ἐπιτιμῶν-³⁰
20 ται τῷ γυμνασίας χάριν ποιεῖσθαι τοὺς λόγους ἀλλ' οὐ διδασκαλίας.³⁵ τούτου δῆλον ὅτι οὐ δεῖ τάληθῆ μόνον συλλογίζεσθαι ἀλλὰ καὶ τὰ ψευδῆ.
τούτου δ' αἰτίον, ὅτι πειράται μὲν ὁ διαλεκτικὸς τὸ τιθέμενον δι' ἐνδόξων
ἀνασκευάζειν. ὅταν οὖν ἀληθὲς ἢ τὸ κείμενον, δῆλον ὅτι τὸ ἀντικείμενον
αὐτοῦ πρόκειται δεῖξαι τῷ ἐπιχειροῦντι· διὸ ἀνάγκη ψευδεῖς εἶναι καὶ τὰς
25 τοῦτο δεικνυούσας προτάσεις· οὐ γάρ οὖν τε ἐξ ἀληθῶν ψεῦδος τι δεικνύησαι.
δεῖ οὖν τὰ ψευδῆ προτείνειν. ἐνίστε δέ, καν̄ ψευδῆς, φησίν, ἢ θέσις ἢ, διὰ
ψευδῶν ἀναιρετέον αὐτήν, ἀν̄ ἢ τῷ ἀποκρινόμενῳ μᾶλλον δοκοῦντα τὰ ψευδῆ
τῶν ἀληθῶν· ἐκ γάρ τῶν ἐκείνῳ δοκούντων καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου τιθεμέ-
νων καὶ συγχωρουμένων προϊόντος τοὺς λόγους μᾶλλον ἐσται πεπεισμένος.

1 γίνεται (ἐπ' add. D) ἀμφοτέρων ABD: inv. ord. P: γίνεται. ἀμφότεροι γάρ α γάρ addidi
διαλέγονται N: om. aABDP 2 αὐτὸν aP: αὐτὸν ABD τὸ AD: τῶν B: τὰ aP αὐτοῦ
aA: αὐτοῦ B: αὐτῷ P (supra τ ras): compend. D ἐὰν om. B: ὅταν A μὲν δὲ B
3 ὡς προείρηται AD: ὥσπερ εἴηται aBP δὴ B πᾶλιν om. D 4 δεῖ aP 5 μὴ
iterat A 6 τὰς ἐπιχειρήσεις probabiliter N fort. τῷ τὰ sive ὡς (τῷ) τὰ 7 ἔρωτα-

εται D: ἔρωτάται aABP λαβεῖν om. A διὸ—8 λέγοντα aN: om. ABDP 8 post
τουτέστι add. τὸ BDP 9 οὖν scripsi: δὲ ABDP: om. a ἔξηγησεν, omisso ἐπενεγκών, Λ
10 φησίν a: om. ABDP ποιεῖσθαι Λ 11. 12 τρόπου πειρᾶσθαι B 12 περιέπειν A
16 ἀληθῶς a 17 μὲν om. A τοιαύτην B 18 γενέσθαι Λ ἔρωτωμένου scripsi:
ἔρωτωμένου libri 19 ἐὰν B supple ἐπιτιμῶνται, ἔρωτωμένοι δέ, ἀν̄ ωσι ψευδεῖς οὐκ
ἔτι aP: οὐκ ABD 20 οὐδὲ A 21 an ἐντεῦθεν? τὰ ἀληθῆ B μόνον aB: om.
ADP τὰ aN: om. ABDP 22 τούτων A: compend. D δὲ aBP: τὸ A: δὲ τὸ D
δι' ἐνδόξων] μὴ ἐνδόξως Α 23 ἀνασκευάζειν scripsi: κατασκευάζειν libri ante οὖν
add. μὲν A 24 διὸ scripsi: δὲ aABP: ὅτι D ψευδεῖς scripsi: ψεῦδος libri 26 ἢ
om., ut videtur, B 27 ἀποκρινωμένω A 29 ἐστι A

p. 161^a 33 Δεῖ δὲ τὸν καλῶς μεταβιβάζοντα διαλεκτικῶς καὶ μὴ ἐριστικῶς.

Ἡ ἀπὸ ἀληθῶν ἐπὶ ψεῦδος ἡ ἀπὸ ψεῦδῶν εἰς ἀληθὲς μεταφέροντά 40 τινα λόγον, ὡς τὸ ἀντικείμενον δεῖξαι διὰ τοῦ ἀντικειμένου, δεῖ, φησί, 5 τὸν *(διαλεκτικὸν)* διαλεκτικῶς δι' ἐνδῆσων μὴ ἐριστικῶς παραλογίζομενον δεῖξαι μηδὲ δι' ἐπιπολαίων τινῶν καὶ φαινομένων. ὡς γάρ τὸν γεωμέτρην διὰ γεωμετρικῶν ἀρχῶν δεῖ τὰς δεῖξεις ποιεῖσθαι, οὕτω καὶ τὸν διαλεκτικὸν *(διὰ)* διαλεκτικῶν· αὐταὶ δέ εἰσιν αἱ ἔνδοξοι, ἀν τε ἀληθὲς ἀν τε 45 ψεῦδος ἡ τὸ δεικνύμενον.

10 p. 161^a 37 Ἐπεὶ δὲ φαῦλος κοινωνὸς ὁ ἐμποδίζων τὸ κοινὸν ἔργον.

Οὗτῳ καὶ ἐν τοῖς διαλεγομένοις (οὗτοι δέ εἰσιν οἱ τοῦ γυμνάζεσθαι χάριν τὰς διὰ λόγων συνουσίας ποιούμενοι) * * κοινὸν ἔργον, ἀν τε ὁ ἐρωτῶν ἄν τε ὁ ἀποχρινόμενος τοῦτο ποιῆι, παραβαίνων τὸν τοῦ διαλεκτικοῦ σκο- 270 15 πὸν ἐπιτιμήσεώς ἔστιν ἀξιος. εἰπὼν δὲ καὶ ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐν τοῖς δια- λόγοις κοινόν τι ἔργον προκεῖσθαι, [καὶ γάρ ἐν τῷ διαλέγεσθαι] προσένηκε πλὴν τῶν ἀγωνιζομένων. δύοτι δὲ τούτοις κοινόν τι ἔργον οὐ πρόκειται, ἐδῆλωσεν· ἀμφότεροι γάρ οἱ ἀγωνιστικῶς διαλεγόμενοι ἐφίενται φαινομένης 5 νίκης· ἀδύνατον δὲ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀμα τοὺς ἀντιλέγοντας ἀλλήλους 20 νικᾶν· πλείους γάρ ἐνδὲ ἀδύνατον. διαφέρει δὲ οὐδὲν τὸν ἐρωτῶντα ἢ τὸν ἀποκρινόμενον εἶναι τὸν ἐμποδίζοντα τὸ κοινὸν ἔργον· ἑκάτερος γάρ αὐτῶν ἐριστικῶς ποιεῖται τὴν συνουσίαν· καὶ γάρ ὁ ἐρωτῶν ἐριστικῶς ἐρωτᾷ, καὶ ὁ ἀποκρινόμενος οὐ δίδωσι τὸ φαινόμενον ἔνδοξον, οὐδὲ 25 καθ' ὃ ὁ ἐρωτῶν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖ, ἐκλαμβάνει ἀλλὰ πάλιν μετάγει 10

2 διριστικῶς A post ἐριστικῶς add. δεῖ δὲ τὸν καλῶς καὶ τὰ ἔξῆς τουτέστιν ΛΒΔΡ: om. a 3 ἀπὸ prius ΑΒΔ: ἐξ a, superscr. P¹ ἀληθῶν ante ras. 2 lit. P ἀληθὲς aB, in ras. P²: ψεῦδος ΑΙ 4. 5 δεῖ, φησί, τὸν om. B 5 διαλεκτικὸν addidi post διαλεκτικῶς add. καὶ B post ἐνδῆσων add. ἀλλὰ aN: καὶ B 6 μηδὲ δι' aA: μηδ' ἐξ B: μὴ δι' D: μηδὲ P ἐπιπόλαιον A 7 post διὰ add. τῶν A 8 *(διὰ)* διαλεκτικῶν scripsi: διαλεκτικῶς ut vs. 5 libri 9 ψεῦδος D Arist.: ψεῦδες aΑΒΡ 10—p. 566,3 aP: om. ΑΒΔ 13 τὰς scripsi: τῆς a: τοῖς P post διὰ add. τῶν P ποιουμένοις P supple ὁ ἐμποδίζων τὸ 16 καὶ — διαλέγεσθαι delevi 17 δὲ a: om. P 18 ἀμφότεροι] οι in ras., supra ερ ras. P οἱ superscr. P διαλεγόμενοι] ὄμενοι corr. P (in fine versus, in initio proximi ras. 5 lit.) 19 δὲ a: om. P an ἀλλήλοις? 20 πλείους scripsi ex Arist.: πλείω aP post ἀδύνατον ras. 4 lit. P: νικᾶν Arist. 24 ὁ a: om. P ἀλλὰ πάλιν (sic) μετάγει P: om. a post μετάγει add. ἀλλὰ ἐπηρεάζῃ καὶ μὴ διδιψ τὰ δοκοῦντα καὶ ἔνδοξα καὶ μὴ ἐκδέχηται πυθέσθαι καὶ ἀκούσαι τι ποτε βούλεται ὁ ἐρωτῶν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ πληρωσαι τὴν ἐρώτησιν προαρπάζων τὸν λόγον καὶ ἀπαρνούμενος μὴ συγχωρῇ a: καὶ γάρ καὶ ὁ ἐριστικῶς ἐρωτῶν φαύλως διαλέγεται, ὅμοιως δὲ καὶ ὁ οὕτως ἀποκρινόμενος, ἀν μὴ διδῷ δηλονόστι καὶ συγχωρῇ τὰ δοκοῦντα κτλ. N

διστε δῆλον ἐν τῷ εἰρημένῳ ὅτι μὴ διοίᾳ η̄ ἐπιτίμησις λόγου καὶ οὐ¹
αὐτὸν τε καὶ ἐν ἐρωτήσει οὐδὲν γάρ κωλύει τὸν μὲν λόγον φαῦλον
εἶναι ἐξετάζομενον καθ' αὐτὸν, τὸν μέντοι ἐρωτῶντα αὐτὸν ὡς ἐνδέ- 15
γεται βέλτιστα διειλέχθαι πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον, εἰ εἴη δυσκο-
ρ λαίνων καὶ μὴ ποιούμενος κατὰ δόξαν τὰς ἀποκρίσεις.

[Ἄλλως. Οὐδὲν γάρ κωλύει τὸν μὲν συλλογισμὸν φαῦλον εἶναι
αὐτὸν καὶ αὐτὸν διὰ τὸ ἐξ ἀδόξων προτάσσων συλλογισθῆναι, τὸν δὲ
ἐρωτῶντα καλῶς καὶ ἀμεταπτώτας πρὸς τὸν ἀποκρινόμενον διαλεχθῆναι.
οὐ γάρ συνεγώρει αὐτῷ ὁ ἀποκρινόμενος ἐνδέξους προτάσσεις ἀλλὰ ἀδέξους. 20
10 ὥστε οὐ μεμπτέος, εἰ ἐξ ὧν συνεγωρεῖτο, ἐποιεῖτο καὶ τὸν συλλογισμὸν·
ἀδύνατον γάρ ἦν ἀλλως συλλογίσασθαι πρὸς τοὺς δυσκολαίοντας καὶ μὴ
καλῶς ἀποκρινομένους. πρὸς γάρ τοὺς τοιούτους οὐ δυνατὸν τὸν ἐρωτῶντα
ποιεῖν συλλογισμὸν οἷονς βούλεται, ἀλλ' οἷονς ἐνδέχεται· ἔκεινος γάρ ἂν
βούλοιτο μὲν ἐνδέξον ποιῆσαι συλλογισμόν, τοῦ δὲ μὴ συγγωροῦντος τὰ 25
15 ἐνδέξα ἀνάγκη συλλογίσασθαι αὐτὸν ὡς ἐνδέχεται καὶ ἐξ ὧν κρατῆσει.
οὕτως δὲ ποιῶν οὐ μεμπτέος ἀν εἴη].

p. 161b11 Ἐπεὶ δέ ἐστιν ἀδιόριστον πότε τὰ ἐναντία λαμβάνουσι.

Αέγει γίνεσθαι καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ αὐτὸν ἀμαρτίας ἐν λόγοις
καὶ παρὰ τὴν ἄγνοιαν καὶ ὅτι οὐ διώρισται πότε τὰ ἀντικείμενα καὶ πότε
20 τὰ ἐν ἀρχῇ λαμβάνουσι· διὰ γάρ τὸ ἄγνοεῖν τοῦτο πολλάκις ἐν τοῖς
λόγοις ἀμαρτάνουσι. καὶ ταῦτα συμβαίνει καὶ ἐφ' ἑαυτῶν λέγοντας καὶ 30
ἀποκρινομένους· ὁ γάρ λέγων πάντα εἶναι καὶ εἴμαρτένην καὶ εἶναι τινα
ἐνδεχόμενα καὶ ἐφ' ἥμιν τὰ ἀντικείμενα αὐτῷ λέγων λανθάνει. ἀλλὰ καὶ ὁ
ἄπειρον λέγων ὑπὸ ἀπείρου περιέχεσθαι τὰ ἀντικείμενα ἑαυτῷ λέγων
25 ἀγνοεῖ· τὸ γάρ αὐτὸν ἄπειρον καὶ πεπερασμένον λέγει. ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδια-
φόρως περαίνων δισυλλογίστως λέγων τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει· ἀξιοῖ γάρ
35 ὁ συνάγει, τοῦτο λαμβάνειν. παρὰ δὴ τὴν ἄγνοιαν τούτων συμβαίνει καὶ
ἐν τῷ διαλέγεσθαι τινα ἀμαρτίαν. θέμενος γάρ ἀγαθὸν εἶναι τὸν πλοῦτον,
ἄν οὗτο τύχῃ, ἐρωτηθεῖς, εἰ φ' ἐστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι, τοῦτο οὐκ
40 ἐστιν ἀγαθόν, συγγωρεῖ. η̄ τοῦτο οὐ συγγωρεῖ, ἀλλ' ἀνανεύσας συνεγώ-
ρησε τὸ ἀγαθὸν ἀγαθὸν ποιεῖν, οὐ ἐστιν ἐναντίον τῇ θέσει. φαῦλοι δὲ λόγοι

1 ὥστε δῆλον P: δῆλον οὖν aN Arist. 6—16 aN: om. ABDP 6 ἄλλως om. N
13. 14 μὲν γάρ βούλειτο ἀν a 14 δὲ N: om. a 16 δὲ scripsi: γάρ aN 17 τὰ
ἐναντία ABD(Cu): τάναντία aP Arist. λαμβάνουσι om. A: καὶ πότε τὰ ἐν ἀρχῇ λαμβάνουσιν
Arist. cf. vs. 20 18 γίγνεσθαι a post λόγοις add. εὐλόγως Λ, εὐλόγους D 20 λαμ-
βάνει Λ τοῦ P iimmo ταῦτα cf. vs. 27 21 ἀμαρτάνειν συμβαίνει, καὶ ταῦτα conicio
cf. p. 554,3 καὶ ἐφ'—ἐφ' ἥμιν (23) om. A αὐτῶν B 23 ἐνδέχόμενα scripsi: ἐνδέξα
B: ἐνδέξον D: hoc et καὶ om. aP, sed antecedens να in ras. 9—10 lit. P² αὐτῷ AD, Ppr.
λέγων αὐτῷ aP 24 αὐτῷ ABD 25. 26 διαφέρως B 26 post λέγων delevit ἀγνοεῖ
(illatum e vs. 25) D ἀρχαῖς D 28 διαλέγεσθαι (γίγνεσθαι) conicio, sed ἐf. Vahlen Poet.³243
29 τύχοι Λ 30 οὐ τοῦτο Α fort. συνεχόργησεν—συγγωρεῖ ἀνατκενάτας P ante
συνεχόργησε add. οὐ aB 31 τὸ ἀγαθὸν] τὸ αὐτὸν B ἀγαθὰ pro altero ἀγαθὸν AD

καὶ παρὰ τὸ μὴ διωρίσθαι τὰ τοιαῦτα γίνονται. πολλάκις δὲ καὶ τῆς 40 τοιαύτης κατὰ τοὺς λόγους ἀμαρτίας αἴτιος ὁ ἀποκρινόμενος, τοῖς μὲν (μὴ) οὕτως ἐρωτωμένοις οὐ συγχωρῶν. τοῖς δὲ ἦτοι ἀντικείμενα τῷ κειμένῳ λαμβάνοντος ἦ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτουμένοις εὐθὺς συγχωρῶν. διὸ οὐκ ἀν αἰτίαν ἐν 5 τοῖς τοιούτοις ἔχοι ὁ ἐρωτῶν ὡς ἐρωτῶν τοιαῦτα. δῆλον οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων διτὶ μὴ ὄμοια ἢ ἐπιτίμησις τοῖς τε λόγοις καὶ τοῖς ἐρωτῶσιν.

p. 161b 19 Καθ' αὐτὸν. δὲ τῷ λόγῳ πέντε εἰσὶν ἐπιτιμήσεις. 45

Δεῖξας διτὶ μὴ αἱ αὐταὶ ἐπιτιμήσεις καθ' αὐτὸν τέ τε ἐξεταζομένῳ λόγῳ καὶ ἐρωτωμένῳ, νῦν, πόσαι καὶ ἐπὶ τίσιν αἱ καθ' αὐτὸν ἐπιτιμήσεις λόγῳ γίνονται, 271 10 λέγει. πέντε δέ φησιν εἶναι, | ὃν πρώτη, δῆταν ἐκ τῶν ἡρωτημένων μηδὲν συμπεραίνηται, μήτε τὸ προκείμενον μήτε ἄλλο τι, τουτέστιν ἀν ἀσυλλόγιστα ἦ, καὶ ἔτι ψευδεῖς ὅσιν αἱ κείμεναι προτάσεις ἦ ἀδοξοί, πᾶσαι ἦ τινὲς αὐτῶν, ἐφ' αἵς ἐπιφέρεται τὸ συμπέρασμα, πρὸς δὲ τούτοις μήτ' ἀφαιρεθέντων τινῶν μήτε προστεθέντων συνάγηται τὸ συμ- 15 πέρασμα· τὸ γάρ ψευδεῖς καὶ ἀδόξους λαμβάνοντα προτάσεις μηδὲν συνά- 5 γειν παντάπασιν ἀποπον. τοιοῦτον ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροσέει ἔδειξε λόγον ὅντα καὶ τὸν Μελίσσου καὶ τὸν Παρμενίδου· “καὶ γάρ ψευδῆ λαμβάνουσι καὶ εἰσὶν ἀσυλλόγιστοι”. τοιοῦτος γάρ ὁ λέγων ‘τὸ παρὰ τὸ δὲ οὐκ ὃν, τὸ οὐκ ὃν οὐδὲν, ἐν ἄρα τὸ δὲ’· οὐ γάρ τοῦτο συνάγεται. οὗτος μὲν (οὖν) 20 οὐ δοκεῖ τὸ προκείμενον συνάγειν, ἀλλ᾽ ἄλλο τι συνάγει συλλογιστικῶς· τὸ γάρ ‘παρὰ τὸ δὲ οὐδὲν’. ὁ δὲ λέγων ‘εἰ τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει, 10 τὸ μὴ γενόμενον οὐκ ἔχει· ἀλλὰ μὴν τὸ γενόμενον ἀρχὴν ἔχει’ οὔτε τὸ προκείμενον οὔτε ἄλλο τι συλλογίζεται πρὸς τῷ καὶ τὰ λαμβανόμενα ψευδῆ τε καὶ ἀδοξα λαμβάνειν· διὸ εἰπεν ἐπ' αὐτοῦ ἐν τῇ Φυσικῇ 25 ‘μᾶλλον δὲ ὁ Μελίσσου φορτικός’. δῆταν οὖν, φησί. μήτε λαμβανομένων ἂ ἐστιν ἰσοδύναμα τοῖς κειμένοις, μήτε προστιθεμένων τινῶν μήτε

1 καὶ prius om. a διαιρεῖσθαι B γίνονται om. A 2 post τοιαύτης add.
καὶ D μὴ addidi 3 ὅντως A δὲ ἦτοι aP: δή τι AB: δέ τι D ἀντικείμενα
aP²: ἀντικειμένοις ABP¹: compend. D 3. 4 λαμβάνει A 4 εὐθὺς αἰτουμένοις aP
5 ἔχοι superser. P: ante ἐν transposuit D: ἔχῃ A ante τοιαῦτα add. τὰ A
οὖν om. A 7 — p. 569, 8 aP: om. ABD, sed p. 568, 29 ἀδοξότερα — 569, 8 mrg. B
8 — p. 568, 25 προβλήματος sub v. ἐπιτίμησις Suidas 8 post αὐταὶ add. αἱ P καθ'
αὐτόν τε om. Suid. post τε add. καὶ a ante λόγῳ add. τῷ a 10 ἡρωτη-
μένων aP² (C) Suid.: εἰρημένων P¹: ἐρωτωμένων Arist. 11 τουτέστιν Suid.: om. aP
12 ἀσυλλόγιστα scripsi: ἀσυλλόγιστον aP Suid. 13 πᾶσαι ἦ τινὲς om. Suid. ἐπι-
φέρει Suid. πρὸς δὲ — ἀσυλλόγιστοι (18) om. Suid. 14 post προστεθέντων adden-
dum videtur ex Arist. μήτε τῶν μὲν ἀφαιρεθέντων τῶν δὲ προστεθέντων cf. p. 568, 1
συνάγηται scripsi: συνάγεται aP: γίνηται Arist. 16 ἐν τῇ Φυσ. ἀκρ.] I 3 p. 186^a 4 sqq.
17 τὸν alterum om. P 18 τοιοῦτος Suid.: τοιοῦτον aP 19 οὗτος scripsi cf. vs. 21:
οὕτως aP Suid. οὖν addidi 21 ante δὲ add. μὴ Suid. post οὐδὲν add. συνά-
γει a ὁ δὲ λέγων scripsi: ὁ δὲ λέγει aP: ἔτερος δὲ λόγος Suid. εἰ P Suid.: om. a
23 καὶ τὰ λαμβανόμενα aP² Suid.: καταλαμβανόμενα P¹ 24 διὸ — p. 568, 5 προειρημένοις
om. Suid.

ἀφαιρουμένων, μήτε τῶν μὲν ἀφαιρουμένων τῶν δὲ προστε- 15
θέντων, δύνηται συνάγεσθαι συλλογιστικῶς, ὑπὸ τὴν προειρημένην ἐπιτί-
μησιν ὁ λόγος ἂν εἴη. ταῦτα δὲ προστέθεικε τὴν κυρίως ἀσυλλόγιστον
συμπλοκὴν λαμβάνων καὶ μηδὲ βοηθείας τινὸς τυχεῖν δυναμένην πρὸς
οὐ τὸ δοκεῖν μὴ εἶναι ἀσυλλόγιστον· ὅποις ἐστιν ὁ Μελίσσου λόγος ὁ
προειρημένος. δευτέραν τίθησιν ἐπιτίμησιν, εἰ αἱ μὲν προτάσσεις συλλο-
γιστικῶς κείμεναι εἰσὶν καὶ ὁ λόγος εἴη συλλογιζόμενός τι, μὴ μέντοι τὸ 20
προκείμενον, ἐκ τοιούτων τε καὶ οὕτως ὡς εἴρηται πρότερον,
τουτέστιν ἦτορ ψευδῶν ἥτις ἀδέξιον ἐν τῇ πρώτῃ ἐπιτίμησι. καὶ εἴη ἂν μετὰ τὴν
10 πρώτην ἐπιτίμησιν, ἣτις ἐγένετο ἐπὶ τῷ πάντα ἡμαρτημένως ἔχοντι λόγῳ,
δευτέρα ἡ ἐπὶ συλλογιζόμενῳ μὲν οὔτε δὲ τὸ προκείμενον οὔτε δι’ ἀληθῶν
τε καὶ ἐνδῆξων. τοιοῦτος ἂν εἴη ὁ Παρμενίδου λόγος, δεικνὺς μὲν τι καὶ 25
συνάγων, ἀλλ’ οὐ τὸ προκείμενον, καὶ ἔπι διὰ ψευδῶν. τρίτη ἐπιτίμησις,
εἰ προστιθεμένου τινὸς συνάγοιτο τὸ προκείμενον συλλογιστικῶς, τὸ μέντοι
15 προστιθέμενον γείρον τε εἴη τῶν κειμένων καὶ ἡμαρτημένων καὶ ἡττον
ἐνδοιξον τοῦ συμπεράσματος. δεῖ γάρ τὰ γνωριμώτερα ἐν τοῖς λόγοις
παραλείπεσθαι· ὅταν οὖν τὸ παραλειπόμενον ἀγνωστότερον τε τῶν κειμένων
καὶ ἀδοξότερον τοῦ συμπεράσματος, ἐπιτίμησες ὁ λόγος ἄξιος. τετάρτη 30
ἐπιτίμησις, ἀλλ’ ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ λόγου ἐκ τῶν λειπομένων συνάγηται
20 συλλογιστικῶς· ὡς ἔχουσιν οἱ παρέλκοντες λόγοι. εἰ γάρ δεῖ τὸ συνα-
γόμενον κατὰ συλλογισμὸν τῷ ταῦτα εἶναι συνάγεσθαι, ἐν οἷς λόγοις
ἀφαιρεθέντων τινῶν τὰ οὐτὰ συνάγεται, δῆλον ὅτι οὐ τῷ τὰ εἰλημ-
μένα εἶναι τὸ συμπέρασμα. πέμπτην ἐπιτίμησιν φησιν εἶναι, εἰ ἐξ ἀδοξο-
τέρων καὶ ἡττον πιστῶν τοῦ συμπεράσματος ὁ λόγος εἴη ἥτις 35
25 ἀληθῶν μὲν χαλεπώτερων δὲ δειχθῆναι τοῦ προβλήματος. ὑφ’ ἓνα
δὲ τρόπον ἐπιτίμησες ἀμφότερα τὰ προειρημένα ἔταξεν, ἐπειδὴ ἐν ἀμφο-
τέροις, τῷ τε ἀδοξότερα τὰ λαμβανόμενα εἶναι καὶ τῷ χαλεπώτερα δειχθῆ-
ναι, ἐν ἐστι τὸ ἀμαρτανόμενον, τὸ ἡττον εἶναι πιστὰ τὰ λαμβανόμενα τοῦ
συμπεράσματος. ἀδοξότερα μὲν οὖν τὰ λαμβανόμενα ἐν τῷ λόγῳ ‘εἰσιν, 40
30 εἰ βωμοί εἰσι, θεοί· πλείονος δὲ λόγου δεύτερα, εἴ τις δεικνύει τὴν

1. 2 τῶν δὲ προστεθέντων aP³: om. P¹: fort. τῶν δὲ προστιθεμένων 2 δύνηται scripsi: δύνα-
ται aP συνάγεσθαι συλλογιστικῶς; P: inv. ord. a 3 ὃ in ras. P³ ταῦτα scripsi: ταῦτην
aP 5 post ὁ add. τοῦ a 6 post δευτέρων add. δὲ a, sed cf. vv. 13. 18. 23 8. 9 προκε-
μενον—ἀδέξιον initio pag. periit in P 8 post προκείμενον add. ἀλλ’ ἀλλο τι Suid. ἐκ—
ψευδῶν (13) om. Suid. 9 post ἀδέξιον addididerim ὡς 14 προστιθεμένου τινὸς scripsi:
προστιθέμενόν τι aP: προστιθέμενά τινα Suid. συνάγετο τό scripsi: συνάγεται τὸ aP Suid.
τὸ alterum in ras. P² 15 προστιθέμενον] ον corr. P (accentus erat supra μεν) 16 δεῖ γάρ
scripsi: δοκεῖ (sic) δὲ a: δοκεῖ P: δεῖ—ἄξιος (18) om. Suid. 17 an τ’ ἥ? 19 ἀφαιρουμένου
P²: ἀφ. ρομεν. P¹ συνάγεται P 20 συλλογιστικῶς: ὡς scripsi: σ. ὁ Suid.: ἀλλ’ οὐ σ. a: ἀλλο
σ. P εἰ—συμπέρασμα (23) om. Suid. 22. 23 οὐ τῷ τὰ εἰλημμένα scripsi: τὰ εἰλημμένα οὖτα
P: τὰ εἰλημμένα οὐ πρὸς τὸ a 23 φησιν εἶναι Suid.: inv. ord. a: εἶναι P 26 ἐπιτίμησεως]
εως P²: evan. P¹ 27 τά τε ἀ. P ἀδοξότερα—χαλεπώτερα scripsi cf. vv. 29. 30: ἀδοξο-
τετα—χαλεπώτετα aP τῷ alterum a: τὰ P 28 λαμβανόμενα] μενα in ras. 26 lit. P
29 τὰ B (cf. ad p. 567,7) P: om. a post λόγῳ addl. ἐξ ἀδοξοτέρων οἰον B εἰσὶν B:
om. aP 30 θεοί B: θεοί aP post θεοί addl. ἥ ἐξ ἀληθῶν, οἰον εἴ τις λέγει τὴν ψυχὴν
ἀθάνατον B λόγου B cf. p. 569,5: πράγματος aP fort. δεικνύοι cf. p. 573,9

ψυχὴν ἀθάνατον διὰ τὸ κίνησιν αὐτὴν αὐτοκίνητον εἶναι· τό τε γάρ τὴν ψυχὴν κίνησιν δεῖξαι γαλεπόν, τό τε κίνησιν οὖσαν κινεῖσθαι γαλεπώτερον. Ἐρμῖνος μέντοι τὴν ἀπὸ τῆς προσθέσεως καὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἐπιτίμησιν μίαν φησὶν εἶναι, τὴν δ' ἀπὸ τοῦ θεῖοῦ ἀδοξοτέρων ἡ δὲ ἀληθῶν πλείονος 5 δεομένων λόγου εἰς δύο ἐπιτιμήσεις διαιρεῖ. τοῦτο δὲ ποιῶν ποιεῖ καὶ τὴν 45 δευτέραν ἐπιτίμησιν τὴν αὐτὴν τῇ τετάρτῃ. ἡ δὲ παραλαμβανόμενον τὸ ἐξ ἀδοξοτέρων καὶ γάρ ἡ δευτέρα τοῦτο εἶχεν, εἰ καὶ μὴ τὸ προκείμενον συλλογίζεται ἀλλ' ἄλλο τι.

p. 161b34 Οὐ δεῖ δὲ πάντων τῶν προβλημάτων ὅμοίως ἀξιοῦν
10 τοὺς συλλογισμούς.

Τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμὸν δι’ ἐνδόξων προτάσεων ἀξιῶν γίνε- 272
σιαι, νῦν φησὶν οὐ πάντων τῶν προβλημάτων ὅμοίως ἐνδόξους εἶναι τὰς προτάσεις· οὐ γάρ οἶνι τε τοῦτο. ὅτι μηδὲ τὰ προβλήματα πάντα ὅμοια, ἀλλ' ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν φύσει ῥάφω καὶ εὐεπιγείρητα, τὰ δὲ γαλεπώ- 15 τερα καὶ οὐκ εὔπορα πρὸς ἐπιγείρησιν. ἔχόντων δὲ τῶν προβλημάτων ταῦτην τὴν διαφορὰν ἀδύνατον πάντα ὅμοιάς δι’ ἐνδόξων δείκνυσθαι προτάσεων, ἀλλ' ίκανὴν τὸ καθ' ἔκαστον πρόβλημα, δὲ ἐνδέχεται ἐνδοξὸν ληρῷηναι, τούτου εὐπορῆσαι· οὐδὲν γάρ ἡττον διαλεκτικῶς ἔσται δεδειγμένα τῶν διὰ σφόδρα ἐνδόξων δεδειγμένων τὰ δι’ ἡττον τοιούτων δεικνύμενα, 20 ὅταν μὴ (ἢ) οἶνι τε τὸ πρόβλημα δι’ ἐνδοξοτέρων δειχθῆναι.

p. 161b38 Φανερὸν οὖν ὅτι οὐδὲ λόγῳ ἡ αὐτὴν ἐπιτίμησις πρός 10
τε τὸ προβληθὲν καὶ καθ' αὐτόν.

Φανερόν φησι καὶ διὰ τούτου γενέσθαι τὸ μὴ τὴν αὐτὴν ἐπιτίμησιν λόγῳ γίνεσθαι καθ' αὐτόν τε ἔξεταζομένῳ καὶ εἰ πρὸς τὸ πρόβλημα ἔξε- 25 τᾶξιτο πρὸς δὲ γίνεται. φεκτὸς γάρ τις δοκῶν εἶναι καθ' αὐτόν, ὡς πρὸς τὸ πρόβλημα ἔξεταζόμενος ἡ τοιοῦτος οὐ δέξει φεκτὸς εἶναι· καὶ ἔμπαλιν

1 αὐτὴν οὐ. B post εἶναι add. τὸ δὲ αὐτοκίνητον διὰ τὸ κίνησιν αὐτὴν εἶναι B 3 προσθέσεως, quod coniecerat Waitz Organ. II p. X, B: θέσεως aP 4 τοῦ δι’ οὐ. B 5 δεομένων scripsi (ante quod fortasse addendum est δὲ): δεομένην aB: δεομένου P λόγου ab, γρ. λόγου mrg. P¹: συλλογισμοῦ in contextu P, μοῦ in ras. 12 lit. P² 11 post διαλεκτικὸν ras. 1 lit. P συλλογισμὸν] ὃν in ras. P δέξιῶν aP²: ἀξιῶν ABDP¹ 12 post νῦν add. δὲ B post φησὶν add. ὅτι aADP: οὐ. B τῶν BDP: ὧν a: οὐ. A τὰς οὐ. A 13 πάντως aP 14 τὰ prius οὐ. A

φύσει· τὰ μὲν D post εὐεπιγείρητα add. φύσει οἷον πότερον περιττοὶ ἡ ἄρτιοι οἱ ἀστέρες a et in mrg. P² 14. 15 καὶ γαλεπώτερα A 15 ὧν a 16 τὴν οὐ. A 17 ἔκαστα aP προβλήματα a 18 τούτου P²: τοῦτο P¹ οὐδὲ AD ἔσται διαλεκτικῶς aB 18. 19 δεδειγμένα τῶν—δεδειγμένων a: δεδειγμένον τοῖς—δεδειγμένοις ABDP 19 διὰ σφόδρα] διαφορὰ B δὲ ἡττον τοιούτων scripsi: διὰ τῶν (τῶν οὐ. D) τοιούτων ABD: ἡττον τούτων aP 20 μὴ] μὲν B ἡ addidi οἶνι τε P²: οἴονται, ut videtur, P¹ ληρῷηναι aP 21—p. 570,11 aP: οὐ. ABD 22 τε οὐ. a πρόβλημα a 23 post φανερὸν add. οὖν a

οὐκ ὁν ψεκτός, εἰ πρὸς τὸ πρόβλημα τις αὐτὸν ἔξετάζοι, ψεκτὸς ἀν εἴη.
 καὶ⁵ αὐτὸν γάρ ψεκτός τις ὁν λόγος, διὰ γνωριμωτέρων ἢ δι' ἐνδοξοτέρων 15
 συλλογίζομενος οὐ δόξει πρὸς τὸ πρόβλημα ἔξεταζόμενος ψεκτὸς εἶναι καὶ
 ἐπιτιμήσεως ἀξίους τῷ διὰ πλειόνων καὶ ἐνδοξοτέρων δειγμήναι. ὁ γάρ
 5 ἀναιρόν τὸ τὰ πάντα καὶ¹⁰ είμαρτμένη γίνεσθαι καὶ λόγον διὰ τὸ μάτην
 εἶναι τοὺς τε ἐπαίνους καὶ τοὺς φύγους καὶ¹⁵ αὐτὸν μὲν ἔξεταζόμενος οὐκ
 ἀν δξίος ἐπιτιμήσεως φαίνοιτο. εἰ δέ τις αὐτὸν ἔξετάζοι πρὸς τὸ πρόβλημα,
 20 ἐνδεεστέρως ἀν εχειν δοκοῖ τῷ διὰ πλειόνων καὶ ἐνδοξοτέρων δύνασθαι τὸ προκείμενον δείκνυσθαι διὰ γάρ τοῦ ἀναιρεῖσθαι πᾶν τὸ ἐνδεχόμενον, ἀλλὰ
 10 καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν οὕτω δὲ καὶ τὸ μὴ εἶναι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν
 ἐφ' ἡμῖν ἀναιρεῖται, ὡς μάτην εἶναι καὶ τὸ βουλεύεσθαι.

p. 162^a3 Εἴη δ' ἄν ποτε λόγος καὶ συμπεπερασμένος μὴ συμπε-
 περασμένου γείρων.

Καὶ τοῦτο δεικτικὸν τοῦ μὴ τὴν αὐτὴν ἐπιτίμησιν εἶναι καὶ⁵ αὐτὸν τε
 15 τῷ λόγῳ καὶ πρὸς τὸ πρόβλημα ἔξεταζομένῳ. καὶ¹⁰ αὐτὸν μὲν γάρ γείρων 25
 ἔστιν ὁ λόγος ὁ μὴ διὰ τῶν κειμένων συμπεραγνόμενος τὸ προκείμενον τοῦ
 διὰ τῶν λαμβανομένων συλλογιστικῶς τι δεικνύοντος. εἰ δὲ πρὸς τὸ
 πρόβλημα ἔξετάζοιτο, φανείη ἄν ποτε ὁ λόγος ὁ μὴ συμπεραγνόμενος τοῦ
 συμπεραγνομένου καλλίων· έταν γάρ ὁ μὲν συμπεραγνόμενος δι' αἰτήσεων
 20 τινων συμπεραγνηται εὐήθυνων, τοῦ προβλήματος μὴ δητος εὐήθυνους καὶ μὴ
 δυναμένου δι' εὐήθυνων δείκνυσθαι, δὲ μὲν συμπεραγνόμενος προσδέηται μὲν 30
 προτάσεως τινος ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης τοῖς κειμένοις ἐπομένης καὶ ἐναργοῦς, ἡ
 δὲ ἴσγυς τοῦ λόγου ἐν τῇ εἰλημένῃ *(ἢ)* ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ λειπούσῃ.

p. 162^a8 Τοῖς δὲ διὰ ψευδῶν ἀληθεῖς συμπεραγνομένοις οὐ δί-
 25 καιον ἐπιτιμᾶν.

Γράφεται καὶ δίκαιοιον καὶ οὐ δίκαιοιον. καὶ τὰ προστιθέμενα ἔσικε
 μᾶλλον ἀκόλουθα εἶναι τῷ οὐ δίκαιοιον. ἐπεὶ γάρ, ὡς δέδεικται ἐν
 τοῖς Ἀναλυτικοῖς, 35τιν οὐ μάρον δι' ἀληθῶν ἀλλὰ καὶ διὰ ψευδῶν

4 τῷ διὰ πλειόνων καὶ e vs. 8 illata suspicor; fort. γνωριμωτέρων καὶ
 immo δὲ 5 λόγον διὰ τὸ P: om. a fort. μάτην *(ἄν)*; αἱ μάτην ut e vs. 11 il-
 latum delendum? 6 εἶναι periit in P 8 δοκοῖ τῷ P: δοκεῖ τὸ a 9 δείκνυσθαι
 P: δειγμήναι a 11 ὡς—βουλεύεσθαι post 10 ἡμῖν transponenda videntur βουλεύε-
 σθαι a: βούλευθαι P 12 συμπέρασμα a μὴ] καὶ B 12. 13 πεπερασμένου aP
 14 κατ' αὐτὸν P 15 πρὸς om. B αὐτὸν B γάρ BDP: om. aP 16 ἔστιν ὁ
 ABD: ἔστι aP τοῦ] οὐ D 17 διὰ τῶν λαμβανομένων] διαλεκτικοῦ A τι om. B
 δεικνύντος aAP πρὸς τὸ om. B 18 τοῦ] ποῦ μὴ A 19 περαγνομένου B γάρ
 om. a συμπεπερασμένος BD: idem, sed ante μὲν, A 20 εὐήθυνος aP: om. ABD
 καὶ om. aP 20. 21 μὴ δυναμένου B: inv. ord. aADP 21 δὲ om. B 22 ἐσομένης B
 23 τῷ εἰλημένῳ, ut videtur, Apr. ḥ addidi 26 προστεθέντα a: προστιθέντα P
 26. 27 ἔσικεν ἀκόλουθα μᾶλλον D 27 ἀκόλουθον B τῷ οὐ] τὸ B ὡς transposui:
 post ἀναλυτικοῖς collocant libri: post δέδεικται praetere add. P 27 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς]
 Anal. Pr. II 2 p. 53^b26 sqq. ante ἔστιν add. ἔτι aABP διὰ om. AD

συλλογίσασθαι, έταν τὰ ψευδῆ, δι' ὧν τις ἀληθῆ δεικνύει. ἔνδοξα καὶ εὖ-³⁵
παρακολούθητα ἡ μᾶλλον τῶν ἀληθῶν, οὐδὲ οἰκαίου ἐπιτιμᾶν τοῖς διαλεκτι-
κῶς δεικνύουσι τὸ προκείμενον. ἐάν δὲ ἡ δίκαιοιον ἐπιτιμᾶν, λέγοι ἂν
ὅτι ἔξιον ἐπιτιμᾶν τούτοις, οἷς ἐνδῦ δι' ἀληθῶν τὸ προκείμενον δεικνύειν
ἢ αἱροῦνται μᾶλλον διὰ ψευδῶν.

p. 162a12 Ὅταν δὲ ἀπόδειξις ἡ τινος ὁ εἰρημένος λόγος. εἴ τι
ἐστιν ἄλλο πρὸς τὸ συμπέρασμα μηδαμῆς ἔχον.

"Ὅταν ὁ λεγόμενος συλλογίσμὸς ἀπόδειξις ἡ τινος, τουτέστιν ἐξ ἀληθῶν
καὶ οἰκείων τοῦ δεικνύμενου δεικνύῃ αὐτόν, πρὸς μέν τι ἄλλο οἰκεῖον τῷ 40
10 γενομένῳ συμπεράσματι συντελοῖ ἀν ὁ τοιοῦτος συλλογίσμος. εἰ γάρ εἴη τὸ
γνώμενον ἐπ' αὐτῷ συμπέρασμα συντελοῦν εἰς ἄλλου τινὸς ἀπόδειξιν, εἴη
ἄν πρὸς τὸ διὰ τοῦ συμπεράσματος αὐτοῦ δεικνύμενον συντελῶν καὶ ὁ
λόγος, θεῖς ἡν ἀπόδειξις τῆς συντελούσσης εἰς τὸν δεύτερον γνώμενον λόγον
προτάσσεως· τοιοῦτοι γάρ οἱ προσυλλογισμοί. ἐάν δὲ φαίνηται τι συντελῶν,⁴⁵
15 σόφισμα ἔσται καὶ οὐκ ἀπόδειξις· εἰ γάρ τι εἴη μηδεμίαν οἰκείητα
ἔχον πρὸς τὴν τῆς ἀπόδειξεως συμπέρασμα, οὐκ ἔσται πρὸς ἐκεῖνο συντελῶν
ὁ εἰρημένος συλλογίσμος.

p. 162a19 Εἰ δ' ἐξ ἀμφοτέρων τι δοκούντων δειγμείη, μὴ ὄμοίως
δὲ δοκούντων.

20 Εἰ μὲν μὴ εἴεν ἀμφότεραι αἱ προτάσσεις δοκοῦσαι, τουτέστιν ἔνδοξοι,
διὰ τὴν μᾶλλον ἡ δὲ ήττον, οὐδὲν κωλύει τὸ δι' αὐτῶν δεικνύμενον 273
συμπέρασμα ἀμφοτέρων τῶν προτάσσεων ἔνδοξότερον εἶναι· οὐ γάρ κεκώ-
λυται μὴ σφόδρα ἔνδοξων οὐσῶν τῶν προτάσσεων τὸ συμπέρασμα σφόδρα
ἔνδοξον εἶναι. εἰ μέντοι ἡ μὲν ἔνδοξος εἴη τῶν προτάσσεων, ἡ δὲ μήτ'
25 ἔνδοξος μήτ' ἄδοξος, ἢ ἡ μὲν ἔνδοξος ἡ δὲ ἄδοξος, εἰ μὲν ὄμοίως, καὶ

- 1 συλλογίζεσθαι aP   τις AD: τὰ aBP   1. 2 ἐν παρακολούθητα a   2 post ἐπιτιμᾶν
add. καὶ aBP   4 οἷς cf. Kühner Gr. d. gr. Spr. II § 557   ἐνδὸν—δεικνύειν] δι' ἀληθείας ἐν
δεικνύει τὸ προκείμενον A   6 δὲ om. A   ὁ εἰρημένος — τινος (8) om. a   εἴ τι BP
Arist.: εἴτε AD   7 ἔστιν (compend.) in ras. P: post ἄλλο transposuit A   ἔχον om. B
8 ἀπόδειξις om. B   post τινος add. ὁ εἰρημένος λόγος A   9 δεικνύει A, Bpr.
αὐτὸν ὁ add. P², (supra τ ras.)   πρὸς μέν τι—10 συλλογίσμος ABDP: εἰ ληφθείη ἄλλη
τις πρότασις μὴ συντελούσσα πρὸς τὸ συμπέρασμα, οὐκ ἔσται παρὰ (I. περὶ) ἐκείνους ἤτοι ἀπ'
ἐκείνης τῆς προτάσσεως συλλογίσμος ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄλλων a   10 γνωμένῳ conicio συμπε-
ράσματι AP: συμπέρασμα BD   συντελῆ B: συντελῆ P (ἢ supra ras. 2 lit.): compend.
AD   γάρ scripsi: δὲ ABDP   11 αὐτοῖς A: compend. D   ἀπόδοσιν AB
12 συντελῶν Ppr., corr. P¹   12. 13 καὶ ὁ λόγος συντελῶν D   13. 14 προτάσσεως λόγον
A: λόγον πρώτως B   14 τις D   συντελεῖν conicias, sed cf. p. 574,18   15 ἔσται
ABD: ἄρα aP   γάρ scripsi: δὲ libri   ἔχειν, ut videtur, Bpr.   16 ἔστι AD
συντελεῖν A   17 προειρημένος aBP   18 τι δοκούντων aP Arist.: inv. ord. ABD
δειγμῆ aP   μὴ ὄμοίως] οὕτως P   20 τουτέστιν ἔνδοξοι δοκοῦσαι A   22. 23 ἐν-
δοξότεροι—συμπέρασμα om. B   23 τῶν om. a   24 εἴη aBP: ἢ AD   25 ante
ἢ add. ἢ aAP   ἢ om. P¹, add. P²   εἰ μὲν — p. 572,2 ἄδοξοι om. aP

τὸ συμπέρασμα ἀμφιτέρων μεθίξει δύμοίως, εἰ τὸ τῶν προτάσεων ἡ ἑτέρα μᾶλλον εἴη ἡ ἔνδοξος ἢ ἄδοξος, τῇ τὸ μᾶλλον ἐγούσῃ καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτικολουσθήσει.

p. 162a24 Ἐστι δέ τις καὶ αὕτη περὶ τοὺς λόγους ἀμαρτία.

5 Ἀμαρτίαν φησὶν ἐν συλλογισμῷ γίνεσθαι παρὰ τὸ διὰ πλειόνων δεῖχνυσθαι ἐνδὲ δι’ ἐλαττόνων καὶ ἐνυπαρχόντων τοῖς πλείστοις τοῖς εἰς δεῖχεν εἰλημμένοις, δῆλον ἐτί τὰ τοῖς δεικνύουσι τὸ προκείμενον προσκείμενα ἐκ περισσοῦ πρόσκειται. ποιεῖ δὲ τὸ λεγόμενον φανερὸν διὰ παραδείγματος. ἔστω γάρ συλλογίσασθαι ὅτι ἔστι δόξα μᾶλλον ἑτέρα ἑτέρας: 10 10 προσεχῶς μὲν οὖν ἔστι τοῦτο συλλογίσασθαι λαβόντα ἐν πάσιν, ἐν οἷς ἔστι τὸ μέν τι αὐτό, τὸ δὲ μὴ αὐτό, ἐν τούτοις τὸ μᾶλλόν ἔστι καὶ τὸ ἡττον· ἔστι δ’ ἐν δόξῃ τὸ μέν τι αὐτό, τὸ δὲ μὴ αὐτό’. [καὶ ἐδῆλουν τὸν ἀνθρωπὸν λέγοντες.] ἀν δέ τις ἐνὸν δι’ ὀλόγων δεῖχει τὸ προκείμενον διὰ πολλῶν αὐτὸν δεικνύη, λαμβάνων ἐν τοῖς πλείστοις καὶ αὐτὰ ταῦτα δι’ ὧν 15 μόνων ἐνῆν δεῖχει τὸ προκείμενον, ἀμαρτάνοι ἀν. οἶνον εἰ πρῶτον μὲν αἰτήσατο ἐν οἷς τὸ αὐτὸν καὶ μή, καὶ τὸ μᾶλιστα είναι, καὶ πρὸς 15 τούτοις λαμβάνοι τὸ δοξαστὸν είναι τι αὐτό, τὸ δ’ ἀληθῆς τῷ αὐτοδοξαστῷ προσθείη, δῆλον τὸ κυρίως ὄν· τὸ γάρ κυρίως μᾶλλον ὄν· ἐξ ὧν συνάγει ἐτί καὶ τὸ αὐτοδοξαστὸν μᾶλλον δοξαστὸν τῶν τινῶν, ἀ δῆλον 20 ὅτι οὐκ ἔχει τὸ αὐτό· ἔχων δὲ κείμενον μᾶλλον ἄλλο ἄλλου δοξαστὸν είναι, εἰ προσλάβοι πᾶν τὸ πρὸς τὸ μᾶλλον λεγόμενον μᾶλλον είναι, δ’ οἶσον ἔστι τῷ τῶν πρὸς ἄλληλα λεγομένων τὸ πρὸς τὸ μᾶλλον τοιοῦτον 25 λεγόμενον καὶ αὐτὸν μᾶλλον τοιοῦτον· οἶνον εἰ ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, καὶ ἡ τοῦ μᾶλλον ἐπιστητοῦ μᾶλλον ἐπιστήμη· οὕτω καὶ ἐπὶ αἰσθήσεως· 25 ἐπεὶ τοίνυν καὶ ἡ δόξα δοξαστοῦ ἔστι, καὶ ἡ τοῦ μᾶλλον δοξαστοῦ ἔσται μᾶλλον δόξα· ἔσται ἄρα μᾶλλον δόξα αὐτοληθῆς, ἡ ἔστι μᾶλλον

2 ἡ prius BD: om. A post ἄδοξος add. εἴη B τῇ τῷ] τοῦτο Α
 4 — p. 573,20 aP: om. ABD 4 ἀμαρτία καὶ αὕτη (καὶ αὕτη ἀμαρτία Cf) κατὰ τοὺς συλλογισμούς Arist. 5 περὶ a 6 ἐν ὑπαρχόντων a: ὡς ὑπαρχόντων P πλείστοις: πλείστοις aP 7 fort. δῆλον (γάρ) ὅτι, sed cf. vs. 18 12 ἔστι δ’ a:
 ἔστιν P ἐνδέξ⁷ (infra η ras.) P τὸ δὲ μὴ αὐτό, καὶ a: om. initio pag. P
 12. 13 καὶ — λέγοντες delevi 13. 14 ἀν—πλεῖ(σι) restituit P³ 13 δι’ ὀλόγων sup-
 perser. P³ 15. 16 (ἀμαρ)τάνοι — αὐτὸν restituit P³ 16 τὸ prius P³ cf. p. 573,8: τι a 17 λαμβάνοι a: compend. P δοξαστὸν scripti: δόξαν aP 17. 18 αὐτὸ—
 αὐτῷ δοξαστῷ restituit P³ 18 προσθείη] spatium aut vacuum relictum aut de-
 tritum P post δῆλον add. τὸ κυρίως αὐτὸν μᾶλλον· οὕτω (ὅντος P) γάρ κυρίως αὐτὸν
 μᾶλλον ὄν aP; addit his ἐξ ὧν συνάγει τὸ ἀντιβόλιν P 18. 19 τὸ κυρίως — συνάγει
 P: om. a γάρ] fortasse δὲ 20 ἔχων scripti: γενόμενον aP³; etiam δὲ κείμενον re-
 stituit P³ 21 λεγόμενον ex Arist. scripti: γενόμενον aP 23 εἰ scripti: ἡ aP
 25 ἡ alterum transposui: post ἔσται μᾶλλον colloquunt aP 25. 26 (δοξα)στοῦ ἔσται
 μᾶλλον restituit P³ 26 αὐτοληθῆς scripti cf. p. 573,3: αὐτοῦ ἀληθῆς aP
 ἡ ἔσται Arist.

ἀκριβῆς τῶν τινῶν, ὥσπερ ἡν καὶ ἐπὶ τῶν διξαστῶν. ὁ δὴ ταῦτα εἰς τὴν τοῦ προκειμένου δεῖξιν λαμβάνων ἔχει ἐν αὐτοῖς ἡτημένον καὶ κεί-²⁵ μενον τὸ τε εἶναι τινα δόξαν αὐτοιληθῆ. τὸ γάρ ητηται δὲ καὶ αὐτο- δόξαν ἀληθῆ εἶναι τοῦτο σημαίνει, τὸ εἶναι τινα καὶ αὐτοδόξαν· ἀλλὰ 5 καὶ τοῦτο εἰληφε, τὸ μᾶλιστα εἶναι ἔκαστον δὲ λέγεται αὐτό· ἐξ ὧν τὸ προκείμενον συνάγεται τὸ εἶναι τινα δόξαν ἀκριβεστέραν, τουτέστι μᾶλλον τῶν ἄλλων. ή γάρ ἀκριβεστέρα δόξα μᾶλλον τῶν ἄλλων δόξα· ἐν φὶ γάρ τὸ αὐτό, ἐν τούτῳ (τὸ) μᾶλιστα καὶ ἀκριβεστατον· ἐν δὲ δόξῃ τὸ αὐτό· ἐν 30 δόξῃ ἄρα τὸ μᾶλιστα καὶ ἀκριβεστατον.

10 [Ἄλλως. "Οτι ἔστι τις δόξα μᾶλλον (έτέρα) ἑτέρας. τοῦτο γοῦν ἔσται δι' ὅληων δεῖξαι οὕτως· ἔστι δόξα κυρίως καὶ οὐ κυρίως· πᾶν δὲ τὸ κυρίως καὶ οὐ κυρίως ἔστι μᾶλλον καὶ ηττον. εἰ δέ τις αἰτήσει καὶ λάζοι πλείους προτάσεις, εἴται συλλογίσατο, οὕτως· εἰ τὸ ἔκαστον δοξαστόν ἔστι, τὸ αὐτοέκαστον μᾶλλον δοξαστόν ἔστι καὶ αὐτοιληθῶς δοξαστόν, ητοι 15 αὐτοδοξαστόν· ὥστε τῶν τινῶν ἔκαστων τὸ αὐτοέκαστον αὐτοδοξαστόν, ητοι 25 μᾶλλον δοξαστόν· ὥστε καὶ ή αὐτοδόξα μᾶλλον ἔσται ἀκριβῆς τῶν τινῶν δοξῶν.]

Τίς δ' ή ἀμαρτία τῶν οὕτω δεικνύντων καὶ τίς ή τῶν τοιούτων λόγων μοχθηρία, προστιθησι· ποιοῦσι· γάρ διὰ τὰ ἔξωθεν καὶ ἐκ περισσοῦ 20 προστιθέμενα λανθάνειν τὰ τοῦ συμπεράσματος αἴτια.

p. 162 a 35 Λόγος δέ ἔστι δῆλος ἐνα μὲν τρόπον καὶ δημοσιώ-
τατον.

Δῆλον λόγον λέγει τὸν φανερόν τε καὶ ἀληθῆ. λέγει δὲ τοῦτον ⁴⁰ γένεσθαι τριχῶς. καθ' ἐνα μὲν τρόπον φανερώτατον καὶ πᾶσι γνώ-²⁵ 25 ριμον, ἐὰν ἐκ τοιούτων προτάσεων συμπεραινόμενον ἦ τὸ προκείμενον, ὥστε μὴ δεῖν ἐπερωτῆσαι περὶ μηδενὸς τῶν εἰλημμάτων διὰ τὸ γνώριμον καὶ σαφὲς αὐτῶν. τοιοῦτος δ' ἀν εἴη δὲ τῶν γνωρίμων τε καὶ ἐνδόξων καὶ ἀμέσων καὶ μὴ δεομένων δεῖξες συνάγων τὸ προκεί- ⁴⁵ μενον· οἷον ὡς τὸ 'πᾶς ἀνθρωπος ζῷον πεζόν, πᾶν ζῷον πεζὸν ζῷον'.

1 δοξαστῶν a et addito γρ. mrg. P: ἀδοξάστων in contextu ante inductum τὸ ἀντιβόλιν (in fine versus, in initio proximi ras. 6—8 lit.) P 3 τε P: γε a ητηται δὲ a Arist.: η τῆδε P 3. 4 αὐτὸ δόξαν ἀληθῆ εἶναι a Arist.: αὐτὸ ante spatum 6 lit. P 5 ἔκαστον δ a: spatum 6 lit. P 8 τὸ primum P: om. a τὸ alterum addidi ἀκριβεστατον scripsi: ἀκριβεστερον aP 10—17 aN: om. P 10 ἑτέρα ex Arist. addidi 17 δοξῶν N: δοξαστῶν a 19 διὰ P: om. a περισσοῦ scripsi: περισσὸν aP 20 προστιθέμενα P: προστεθέντα a post αἵτια add. ητο τὸ μέσον, παρ' δ καὶ δι' δ (δ N: om. a) δ συλλο- γισμὸς γίνεται aN 21 λόγος δέ ἔστι δῆλος (δῆλον A) ABD Arist. et, ut videtur, P¹: δῆλος δέ ἔστι λόγος aP² 23 δῆλος a: om. B λόγον aP: om. ABD ἔχει τὸν P τὸ ἀληθές A τοῦτο AD: τοῦτο B: τοιοῦτον aP 25 προτάσεων om. B συμπε- ραινόμενον A: συμπεραινόμενος aBDP ἦ aP: om. ABD 26 μὴ δεῖν AD: μηδὲν aB: μηδὲν δεῖν Arist. post ἐπερωτῆσαι add. τὸν προσδιαλεγόμενον a παρὰ A 27 γνωριμώτερων AB 28 μηδὲν a 29 οἷον ὡς τὸ BDP: οἰς τὸ A: οἷον a post πεζὸν ζῷον addendum videtur πᾶς ἄρα ἀνθρωπος ζῷον

κατὰ δεύτερον δὲ ὁ τρόπος συνήθης ἐστί· τὸ αὐτὸν γάρ τῷ ὡς μάλιστα λέγεται. δέλγοι γάρ εἰσιν οἱ ἔξι ἀναποδείκτων προτάσεων λαμβανόμενοι, πολλοὶ δὲ καὶ συνήθεις οἱ λαμβάνοντες μὲν προτάσεις τὰς προσεγγῆς δεικνυούσας τὸ προκείμενον, | ἔχοντες μέντοι τὰς προτάσεις 274 5 ἄλλων λόγων συμπεράσματα, τουτέστι προσιλλελογισμένας καὶ διὰ τοῦτο φανεράς. ὡς γάρ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι πρώτῃ μὲν καὶ κυριωτάτῃ ἡ ἔξι ἀμέσων καὶ πρώτων, δευτέρᾳ δὲ ἡ διὰ τοιούτων ἂν δι' ἀμέσων δεικνυται, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν φανερῶν λόγων μάλιστα μὲν φανερής ὁ διὰ γνωρίμων καὶ μὴ δειομένων δείξεως, δεύτερος δὲ ὁ διὰ δειπεγμένων [καὶ] διὰ τοιούτων γνώρι- 10 μος. τρίτον δὲ τρόπον τὸ δέλγον λέγει, εἰ ἐλλείπει μὲν καὶ μὴ εἴη πάντα εἰλημμένα τὰ ἑφ' οἷς τὸ συμπέρασμα, εἴη δὲ τὸ λεῖπον σφόδρα ἔνδοξόν τε καὶ γνώριμον. τοιούτος καὶ ὁ δικῶν μονολήμματος 'ἀναπνεῖς, ζῆς ἅρα·' γνώριμον γάρ τὸ παραλελειμμένον τὸ 'πᾶν ἀναπνέον ζῆ'. τοιαῦτα ἐστι καὶ τὰ ἐνυμψήματα 'οὗτοι κολάζεως ἄξιοι· ιερόσυλοι γάρ·' παρεῖται 15 τὸ γάρ τὸ τοὺς ιεροσύλους ἄξιους εἶναι κολάζεως.

p. 162b3 Ψευδῆς δὲ λόγος καλεῖται τετραγῶς.

"Οτι κατὰ τέσσαρας τρόπους ψευδῆς γίνεται λόγος, καθ' ἓνα μὲν καὶ πρῶτον, ἀν φαίνηται μὲν συνάγων τὸ προκείμενον, μὴ συνάγη δὲ ἄλλ' ἢ ἀσυλλήγεταις, ὃν φησιν ἐριστικὸν εἶναι· ἔστι γάρ ἐκ φαινομένων ἔνδοξῶν μὴ 20 ὄντων δέ. ἔνα δὲ [τὸν μὴ συλλογίζομενον], ὅταν συλλογίζηται μέν τι ἐκ τῶν λαμβανομένων, οὐ μέντοι τὸ προκείμενον. τοῦτο δὲ συμβαίνειν φαίνεται 25 μάλιστα τοῖς δι' ἀδύνατου δεικνύουσι τι. τοῦτο δ' ἀν λέγοι, ητοι διε πάντες οἱ εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντες συλλογίζονται μέν, οὐ μὴν τὸ προκείμενον, ἄλλ' ἔστιν ὁ συλλογισμὸς ψευδῆς· οὕτω γάρ δεικνύσι τὸ προκείμενον, διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς, οὐ τῷ αὐτῷ δεικνύναι διὰ συλλογισμοῦ. ἡ οὖν τοῦτο λέγει, ὡς Ἐρμώνῳ δοκεῖ, ἡ μᾶλλον, ὡς ἀπασι, λέγει συμβαίνειν μάλιστα τοῖς εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντι τὸ μρθὸν πρὸς τὸ 20 προκείμενον συλλογίζεσθαι πολλάκις, ὅταν ἀλλοτρίας τις τῆς ὑποθέσεως

1 δεύτερον δέ lemmatis loco aP: δύο (β' B) δὲ BD: δὲ δύο Λ: ἔνα δὲ (om. κατὰ) Arist. τὸ αὐτὸν aP: τοῦ αὐτοῦ A: τῷ αὐτῷ BD τῷ aD: τὸ ABP ὡς ABDP(BCuq): δὲ a Arist. 2 εἰσιν om. A 3 δὲ scripsi: γάρ libri 4 προσεχεῖς A 5 ἄλλους λόγου (ut videtur) συμπεράσματος A πρὸστιστοῦσαν AB: post πρὸ eras. 1 lit. P
 6 καὶ om. A 6. 7 ἀμέσου καὶ πρώτης 7 τοῦτων AB διὰ μέσων libri 8 φανερὸς] φασὶν A μὴ om. A 9 δεύτερος BDP δεύτερον A καὶ delevi διὰ τοιούτων] μὴ φανερῶν A 9. 10 γνώριμα A 10 fort. ἐλλείποι μὴ Λ 11 ὡν B εἴη scripsi: η libri δὲ] διὰ α 12 μονόληπτος A 13 παραλειπόμενον α 15 τὸ om. aP 16—p. 576,18 aP: om. ABD 18 φαίνεται α συνάγων] cf. p. 571,14
 19 γάρ scripsi: δὲ aP 20 ἔνα α: ἐνταῦθα P τὸν μὴ συλλογίζομενον delevi: γιζόμενον perit in P ὅταν—διε (22), prima paginae verba, restituit P³ συλλογίζεται α τις α 22 ἀν λέγει P³ 23. 24 (προ)κείμενον—γάρ δὲ restituit P³ 24 δεικνῦσι scripsi: δεικνύσι α: δεικνυται P 25 αὐτὰ scripsi: αὐτὰ P: τὰ αὐτὰ α 25. 26 ναι διὰ συλλογισμοῦ restituit P³ 27 γουσι τὸ μη restituit P³ 28 πολλάκις, quod hic supervacaneum
 videtur, p. 575,6 post τοῦτο desidero τις τῆς scripsi: τῆς α: τ P¹: τ P²

προτάσσεις λέβηη καὶ συμπερανάμενής τι ἀδύνατον ἀξιώσῃ, ἐπεὶ τοῦτο ἀδύνατον, τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως λαμβάνειν· τῷ γὰρ μὴ παρὰ τὴν ὑπόθεσιν γεγονέναι τὸ ἀδύνατον (καὶ γὰρ χωρὶς ταύτης ἐκ τῶν καταλειπομένων τὸ αὐτὸν ἀδύνατον συνάγεται) ὥνδὲν πρὸς τὸ προκείμενον· τοῦτο δ' 5 τῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποθέσεως κατασκευάσαι. εἶπε δὲ καὶ ἐν τοῖς 25 Ἀναλυτικοῖς διτὶ “τὸ μὴ παρὰ τοῦτο” ἐν τοῖς (εἰς) ἀδύνατον λέγουσι λόγοις, τρίτος τοῦ ψευδοῦς λόγου τρόπος, ὅταν τὸ λαμβανόμενον μὲν συνάγῃ τὸ προκείμενον, μὴ δὲ οὐκεῖτα τὰ λαμβανόμενα τῷ δεικνυμένῳ, οἷον εἰ γεωμετρικόν τι δεικνύει μὴ διὰ γεωμετρικῶν ἢ ἴατρικὸν μὴ διὰ ἴατρικῶν, 10 καὶ τοῦτο διμοίως, ἀν τε ἀληθῆς ἄν τε ψεῦδος ἢ τὸ συναγόμενον· ἢ γὰρ αἵτια τοῦ λόγου τὸ μὴ διὰ οὐκείων γίνεσθαι τῷ προκειμένῳ. ὁ γὰρ δεικνὺς 20 διτὶ τὰ περιφερῆ ἔλκη βραδύτερον θεραπεύεται διὰ τοῦ λαμβάνειν τὸ τῶν ἴσοπεριμέτρων σγημάτων μέριστον εἰναι τὸ τοῦ κύκλου ἐμβαδὸν οὐ δι? ἴατρικῶν ἴατρικὸν συλλογίζεται. κατὰ δὲ τὸν τέταρτον τρόπον ψεῦδης γίνεται 15 λόγος. διτὶ διὰ ψεῦδῶν προτάσσων καὶ ἀμέσων τι συνάγεται. ἀλλ' οὐ τοῦ διότι ἀλλὰ τοῦ διτὶ δι τοιούτος γίνεται συλλογισμός.

Εἴπων δὲ περὶ τοῦ τελευταίου τοῦ διὰ ψεῦδῶν ψεῦδος ἢ ἀληθῆς συνά- 3 γοντος, περὶ τοῦ πρώτου λέγων τοῦ ἐκ ψεῦδῶν ψεῦδος συνάγοντος τὸν ψεῦδη λόγον εἰναι τοῦ λέγοντος καὶ ἐρωτῶντος αὐτὸν ἀμάρτημά φησι, λέγων, 20 ὡς εἶπον, ψεῦδη τὸν διὰ ψεῦδῶν ψεῦδος συλλογίζομενον. ὁ δὴ τοιούτος λόγος καὶ ἀμάρτημέν μὲν ἐπιτικήσεως ἀξιος οὐκ ἔστιν· εἰ γάρ ἔστι συλλογιστικός, εἴη δὲ ἀμάρτημα τοῦ λέγοντος, καὶ οὐδὲ τούτου δεί, ἀλλ' ὅταν ἀγνοήσῃ διτὶ ψεῦδος ἔστι. οὐ γὰρ πᾶς δι λόγος μεμπτός· ἔστι γάρ τις 40 λόγος διὰ ψεῦδῶν ψεῦδος τι δεικνύεις, δι πολλῶν ἀληθινῶν λόγων μᾶλλον 25 ἀποδεχόμεθα ὡς μᾶλλον δεικνύντα καὶ συνιστῶντα τὸ προκείμενον. ἔστι δὲ οὐτος διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς γινόμενος· ἐν γάρ τῷ τοιούτῳ λόγῳ ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντες καὶ ἐπὶ ταύτῃ πρότασίν τινα διτὶ μᾶλιστα διοκοῦσσαν (περὶ γὰρ ταύτης εἶπε τὸ δὲ διτὶ μᾶλιστα διοκούντων ἀναιρεῖν τὸ ἀληθές· ἢ δὲ μάταρεια ἐν τῇ λέξει, διτὶ μᾶλιστης τῆς τοιούτης προτά- 45 30 σεως περὶ πλειόνων εἶπεν) ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως συνάγομέν τι ψεῦδος, δι? οὐ ἀναιροῦμέν τι τῶν ἀληθῶν. ἀλλ' διωριστὸν πρὸ πολλῶν λόγων ἀληθινῶν ἀποδεχόμεθα μᾶλλον τὸν ὄντα ψεῦδη, ἐπεὶ ἀληθῶν ἀπόδειξις ἔστι· καὶ γὰρ εἰ τὸ συμπέρασμα | ψεῦδος ἔχει, ἀλλ' διτὶ ἄλλο τι δι? αὐτοῦ δεί· 275 κνυται ἀληθές (τὸ γὰρ ἀντικείμενον τῇ ψεῦδεi ὑποθέσει· τοῦτο γάρ ἐδήλου

1 συμπερανάμενος (sic) a —μενος τι ἀδύν— P³ 2 τῷ scripsi: τὸ aP 3 ἀδύνα— P³
 5 τὸ aut omisum aut evanidum P 5. 6 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς Anal. Pr. II 17 p. 65a 38sq.
 6 εἰς addidi 9 fort. δεικνύοι εἰ. p. 568,30 11 ἀμαρτία conicio cf. vs. 22 12 βραδύτερα P
 διὰ τοῦ λαμβάνειν P: καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνων a 13 τινα περιμέτρων P post οὐ add. γὰρ P
 14 δὲ τὸν τέταρτον in ras. 4 lit. P² 15 διτὶ aP²; om. P¹ an διταν—συνάγηται? cf. vs. 7
 et p. 574,18.20 17 ψεῦδος ἢ ἀληθῆς scripsi: inv. ord. aP 18 λέγων scripsi: λέγει aP ἐκ P: διὰ a 19 λέγω P 20 εἶπον scripsi: εἰπεῖν aP ψεῦδος P: ψεῦδῶς a 21. 22 συλλογισμός a 22 post εἰη add. δ' P 23 οὐ γὰρ P: καὶ γὰρ οὐ a 25 συνιστῶντα a 27 τινα λαμβάνοντες a: τις λαμβάνεται P 28 τῶν ἔξοτι P 29 ἡ a: ἢ P¹: ἢ P² δὲ ἀσφέια aP²; διὰ
 σάφειαν, ut videtur, P¹ 30 post ἐκ add. δὲ P 32 ἀποδεχόμεθα] ποδ in ras. 1 lit. P²
 τὸν οὖτον conicio cf. p. 562,17 33 ἀλλ' διτὶ ἄλλο τι scripsi: ἀλλ' διτὶ a: ἀλλά τι P

διὰ τοῦ δεῖ γάρ τῶν κειμένων τι μὴ εἶναι παντελῶς, ἀλλὰ δηλούντει τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ). ὁ τοιοῦτος λόγος καίτοι ψευδῆς ὡν ἀπόδειξίς ἐστιν. ὥστε οὐ πᾶς λόγος ψευδῆς ψεκτός. [ὁ μὲν τοιοῦτος λόγος καίτοι ψευδῆς ὡν ψεῦδος συνάγων ἀποδεικτικός.]

5 [ἄλλως. Εἰς τὸ δεῖ γάρ τῶν κειμένων τι μὴ εἶναι παντελῶς. δεῖ μὴ εἶναι τι τῶν κειμένων καὶ ὄμολογουμένων παντελῶς, ὥστε εἶναι τούτου ἀπόδειξιν, ἀλλὰ τῶν ἀμφιβαλλομένων· τὸ γάρ ἀμφιβαλλόμενα διὰ τῆς εἰς ἀτοπον ἀπαγωγῆς δείκνυνται· τὰ δὲ ὄμολογούμενα δέονται ἀποδεῖσεως ὡς ὅντα ἀποδεικτικά.]

10 Ἐέτης δέ φησι περὶ τοῦ ἐκ ψευδῶν ἀληθέες τι συνάγοντος. λέγει γάρ ὅτι *{δ}* ἀληθήες μὲν τι συνάγων διὰ ψευδῶν δὲ καὶ ἡλιθίων, ἤτοι εὐήρων, οὐ 10 ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς ψευδέσι λόγοις τελευταίου, πολλῷ δὲ εἴη γείρων τῶν ψεῦδος συμπεραινόντων λόγων, εἰ ἐκεῖνοι δι’ ἐνδόξων τοῦτο ποιοῦσιν. ἦν γάρ καὶ ὁ εἰς ἀδύνατον ἀπάγων ψεῦδός τι συνάγων, οὐ μὴν ἀδύνατος. 15 ἐνδέχεται δέ, φησί, καὶ ψεῦδός τι συνάγειν διὰ ψευδῶν καὶ ἡλιθίων προτάσεων· ὃς ἔτι φαυλότερος δὲν εἴη τοῦ προειρημένου. τούτοις προστίθησιν, ἐκ τῶν προειρημένων λόγου τοῦ ψευδοῦς γνωρίμου γεγονότος, πῶς δεῖ τὴν 20 ἔξτασιν ποιεῖσθαι τῶν λόγων.

p. 162b24 Ὡστε δῆλον ὅτι πρώτη μὲν ἐπίσκεψις λόγου καθ’ αὐτὸν εἰ συμπεραίνεται.

Πρῶτον, φησί, δεῖ ἐπισκέπτεσθαι τὸν συλλογισμὸν εἰ συνεπεράνθη καθ’ αὐτόν, ἤτοι ἐκ τῶν κειμένων προτάσεων. δεύτερον δὲ δεῖ θεωρεῖν πότερον ἀληθήες ἢ ψευδές ἐστι τὸ ἐκ τῶν κειμένων προτάσεων συναχθὲν συμπέρασμα. τρίτον δέ, εἰ ἀληθήες τὸ συναχθέν, ἐκ ποίων προτάσεων 25 συνήγθη· εἰ μὲν γάρ ἐκ ψευδῶν [*ἡ ἐνδόξων*] συνήγθη δοκούντων δὲ τῷ προσδιαλεγομένῳ, καλεῖται ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς λογικός, ἤτοι διαλεκτικός· εἰ δὲ συνήγθη ἐξ ὅντων μὲν καὶ ἀληθῶν μὴ δοκούντων δὲ τῷ προσδιαλεγομένῳ, καλεῖται φαῦλος. δὲν δὲ ψευδεῖς ὥστιν αἱ προτάσεις ἀμα καὶ λίαν ἄδοξοι, ἤτοι μὴ δοκοῦσαι τῷ προσδιαλεγομένῳ, δῆλον ὅτι καὶ 30 οὗτοις φαῦλος δὲν εἴη, ἢ ἀπλῶς καὶ καθ’ αὐτὸν μόνον ἡ τοῦ πράγματος, τουτέστιν ἢ καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα. δέταν γάρ τοῦ προβλήματος μὴ ὅντος 25

3. 4 ὁ μὲν—ἀποδεικτικός delere quam post μὲν addere γάρ malui 4 συνάγων P: σημαίνων a 5—9 a: 6—9 N, in quo praecedunt δοῦν μέλλει διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς δείκνυσθαι: om. P 10 post ψευδῶν ras. 8 lit. P 11 δὲ addidi ἡλιθίων scripsi cf. vs. 15: ἀληθῶν aP 12 πολλῷ aP(ABf): πολλῶν Arist. 14 ἀπάγων P: om. a 16 τούτοις a: τοῦτο P προστίθεσιν a 17 λόγου τοῦ ψευδοῦς (sic) a: om. P 19 μὲν periit in P 20 συμπεραίνεται Arist.: συμπεραίνηται aP 21—30 δὲ εἴη aN: om. ABDP (in P quinque folia perierunt, sed οὐδὲν λείπει notat P³) post πρῶτον add. οὖν N 24 ἀληθῆς τὸ scripsi: inv. ord. aN 25 ἡ ἐνδόξων ut glossema vocis δοκούντων delevi 29 λίαν superscr. N 30 ante ἡ ἀπλῶς add. τὰ δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ τὰ ἐναντία πῶς δὲ ἐρωτῶν (i. e. p. 162b31) A καὶ om. B καθ’ αὐτὸν μόνον ἡ ABD: καθ’ αὐτοῦ τοῦ a: κα..... P 31 ἡ καὶ om. a τὰ πράγματα AD

ἀδόξου τε καὶ φευδοῦς διὰ τοιούτων τις αὐτὸς δεικνύη, φαῦλος πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ τοιοῦτος λόγος· ὅταν δὲ καὶ τὸ πρόβλημα ἡ τοιοῦτον, ὁ διὰ τοιούτων αὐτὸς δεικνὺς λόγος ἀπλῶς μὲν φαῦλός ἐστιν, οὐδέτε δὲ καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, εἰ ἔκεινο μὴ δύναται διὰ βελτιώνων δειγμῆναι.

5 p. 162b34 Αἰτεῖσθαι δὲ φαίνονται τὸ ἐν ἀρχῇ πενταχῶς.

Τὸ φαίνονται προσέμηκεν, θτι πρὸς διλήμματαν ἡ (τοῦ) ἐν ἀρχῇ αἰτήσις τοσαυταχῶς λέγεται, ὡς ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς ἐδείχθη· φαντασίαν μέντοι τοῦ τὰ 30 ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν τινὰ ἀποτελοῦσι κατὰ τοὺς πέντε τρόπους, οὓς ἔκτιθεται.

Εἰς μὲν οὖν καὶ φανερώτατος τρόπος, εἰ τις αὐτὸς τὸ δεύμενον ἀπο-
10 δείξεις αἰτήσας λάβοι, οἷον διὰ τί ὁ ἀνθρωπος λογικόν, διότι λογικός.
οὗτος δὲ ὁ τρόπος τοῦ ἐν ἀρχῇ οὐ κατὰ δόξαν ἐστίν, ἀλλ' ὁ κυρίως καὶ
κατ' ἀλήματαν. τοῦτο δέ, ηγουν τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, οὐ ράδιον λαν-
θάνειν ἐπὶ τοῦ τοιούτου τρόπου· οἷον εἴ τις ἐρωτήσας, διὰ τί ὁ ἀνθρωπος 35
λογικόν, λάβοι αὐτὸς τοῦτο τὸ ἐρωτηθὲν εἰς ἀπόδειξιν αὐτοῦ, οὐδένα ἀν
15 λάθοι θτι τὸ ἐν ἀρχῇ γήτησατο.

p. 162b36 Ἐν δὲ τοῖς συνωνύμοις, καὶ ἐν ὅσοις τὸ ὄνομα καὶ ὁ
λόγος τὸ αὐτὸς σημαίνει, μᾶλλον.

Συνωνύμοις φησὶν ἀντὶ τοῦ ‘πολυωνύμοις’. τὸ (δὲ) μᾶλλον ἐπ'
ἀμφοτέρων ἔχρησατο, καὶ ἐπὶ τῶν πολυωνύμων καὶ ἐφ’ ὄν τὸ ὄνομα καὶ
20 ὁ λόγος τὸ αὐτὸς σημαίνει· μᾶλλον γάρ ἐπὶ τούτων ἡ εἰ αὐτό τις τὸ ζητού-
μενον ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως λαμβάνοι. ὄμοιώς δὲ καὶ εἰ ἀντὶ λόγου ὄνομα
λαμβάνοι, τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, καὶ εἰ λόγον ἀντὶ λόγου, ὅταν ἀμφότεροι
τὸ αὐτὸς σημαίνωσιν. ὁ δὲ ἀντὶ δύναματος ὄρισμὸν λαμβάνων φαινομένως 40
αἰτεῖται· δείκνυσι γάρ τινα διὰ τοῦ ὄρισμοῦ, ὅταν τὸ μὲν ὄνομα ἀδηλον ἦ,
25 ὁ δὲ ὄρισμὸς καὶ τὸ σημανόμενον γνώριμον. τὰ δὲ ἄλλα εἴη ἀν τοῦ
ἀληθῶς τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνειν παραδείγματα. καὶ καθόλου, ὅταν δύο

1 αὐτὸς δεικνύη α: αὐτὸς δεικνύσι BDP: ἀπόδεικνυσι A ante πρὸς add. ὁ α, καὶ B et, ut videtur, P 2 δ τοιοῦτος λόγος ABD: γίνεται λόγος α: lac. 10 lit. P καὶ om. ap³ (ἐ τὸ πρὸ restitut P³) ἡ post δὲ collocant AB, post τοιοῦτον α: om. P 3 τοιοῦτον A ἐστι a: ἔσται B: ἄρα P 4 τὸ πρᾶγμα, εἰ ἔκεινο μῆ] τὸ πρᾶγμα εἶναι P³ 5 lemma om. AD 6 post τὸ add. δὲ A προσέθηκεν] periit P¹: πρ P³ τοῦ addidi post αἰτήσις add. οὐ AD: ras. 2 lit. P 7 ταυταχῶς B ἐν τοῖς Ἀναλυτ.] Anal. Pr. II 16 ἐδείχθη supra εἴρηται scriptum B 7. 8 μέντοι τοῦ τὰ ἐν a: μὲν τοῦ τὰν P (δ τάναρ P³): μὲν τὸ ἐν AB: μὲν γάρ τὸ ἐν D 9—15 aN: om. ABDP 9 φανερότατος a 11 κύριος N 18 συνωνύμοις (συνωνύμα A)—πολυωνύμοις (πολυώνυμα A) ante lemma collocant AD: συνω- νύμοις—20 σημαίνει om. a φησὶν P: δέ φησὶν ABD τὸ μᾶλλον om. D: τὸ—19 πο- λυωνύμων om. P δὲ addidi post μᾶλλον add. καὶ A 19. 20 καὶ ὁ λόγος καὶ τὸ ὄνομα B 20 ἡ aBP: om. AD τις] τε A 21 τῆς αὐτῆς superser. D λαμβάνοι a: λαμβάνει ABDP λόγου in ras. D: τοῦ λόγου A 22 λαμβάνει DP ἀμφότερα, ut videtur, B 23 σημανόντιν A ὄρισμὸν ἀντὶ δύναματος AP ante δύναματος add. τοῦ B φαινόμενος BP 24 ἡ ἀδηλον A 26 ἀληθοῦς A, Ppr.

τινὰ ἀντιστρέψῃ ἀλλήλοις καὶ η̄ δημόιως ἀσαιχῆ, ὁ πρὸς τὴν τοῦ ἑτέρου
δεῖξεν τῷ ἑτέρῳ αὐτῶν χρώμενος αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ, ὥσπερ πάλιν καὶ ὁ
πρὸς τὴν δεῖξέν τινος χρώμενος τῷ δεικνυμένῳ δι’ ἔκείνου· οὓς δύο τρόπους 45
τῆς τοῦ ἐν ἀρχῇ λήφεις εἴρηκεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν.

5 [ἄλλως. Εἰς τὸ ἐν δὲ τοῖς συνωνύμοις. ἀντὶ τοῦ ‘πολυωνύμουις’.
καὶ ἐν ὅσοις τὸ δημόμα καὶ ὁ λόγος τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἦγουν τοῖς
χυρίως συνωνύμοις, λανθάνει μᾶλλον. ἐν μὲν γάρ τοῖς πολυωνύμοις, οἷον διὰ
τί ὁ | ἀνθρωπος λογικός, διότι ὁ ἀνθρωπος βροτὸς η̄ μέροψ· ὁ (δέ) βροτὸς 276
λογικός· ὁ ἀνθρωπος ἄρα λογικός· λανθάνει οὖν διὰ τὸ λαβεῖν πολυωνύμουν.
10 ἐν δὲ τοῖς συνωνύμοις, οἷον διὰ τί ὁ ἀνθρωπος νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτι-
κός, διότι ὁ ἀνθρωπος ζῷον πεζὸν δίπουν, τοῦτο δὲ νοῦ καὶ ἐπιστήμης
δεκτικόν· ἔλαβε γάρ συνώνυμον δημόμα ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον πεζὸν
δίπουν. τῷ δὲ μᾶλλον καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων ἐχρήσατο, τῶν τε πολυωνύμων 5
καὶ συνωνύμων, ἐπειδὴ καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων τὸ ζητούμενον δημόιως λανθάνει.]

15 p. 163a1 Δεύτερον δέ, δταν κατὰ μέρος δέον ἀποδεῖξαι καθόλου
τις αἰτήσῃ, οἶον ἐπιχειρῶν, δτι τῶν ἐναντίων μία ἔστιν ἐπι-
στήμη, δλως τῶν ἀντικειμένων ἀξιώσειε.

Φαινομένως τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει· ὁ γάρ ζητούμενον τοῦ εἰ ἔστι τινὸς
τῶν ἀντικειμένων τὸ πάντων λαμβάνων τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται· οὐκέτι δέ, εἰ 10
20 ζητούμενον εἰ τῶν ἐναντίων λάβοι τις τῶν ἀντικειμένων τῷ μὴ
αὐτόθεν κείσθαι τὸ τὰ ἐναντία ἀντικείμενα εἶναι.

p. 163a5 Τρίτον, εἴ τις τὸ καθόλου δεῖξαι προκειμένου κατὰ μέρος
αἰτήσειεν, οἶον εἰ πάντων τῶν ἐναντίων προκειμένου τῶνδέ τινων
ἀξιώσειεν.

25 Οὐκ αἰτεῖται μὲν οὐδὲ οὗτος τὸ προκειμένον τῷ ἔπεισθαι τῷ ἐν μέρει τῷ

1 ἀντιστρέψει A: ἀντιστρέφοντα aP (στρέφοντα mrg. P³) post ἀντιστρέψῃ repetit τινὰ B
καὶ η̄ om. a ὁ superscr. B, om. D τοῦ D: om. aABP 2 αὐτοῦ A 3 τὴν
mrg. P³ τινὸς a: om. ABD: τῷ ἑτέρῳ (e vs. 2 illatum) induxit P 4 τῆς τοῦ om.
aP ἐν ἀρχῇς A ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλ.] e. 16 πρώτων
5—14 a: 6 ἦγουν — 14 N 8 δὲ addidi 13 τῷ a: τὸ N 15. 16 δεύτερον—
αἰτήσῃ om. D 16 post οἶον add. εἰ a (fort. pr. u) ἔστιν post ἐπιστήμη collocat B:
om. Arist. 17 δλως aP Arist.: δλων B: om. AD τῶν ἀντικειμένων om. A
ἀξιώσῃ P 18 φαινομένως scripsi cf. p. 577,23: φαινόμενον libri ὁ γάρ ζητούμενος
A: ζητούμενον γάρ aBP τινὸς ω̄ς B 19 τὸ prius om. D πάντων — τῷ (20)
om. P λαμβάνον A εἰ aA: om. BD 20 post τις add. ποτ’ ἀν aB τῶν alterum
B: τὸ aAB ante ἀντικειμένων add. πάντων AD τῷ aD: τὸ AB 21 αὐτόθι BD
κινεῖσθαι A τὸ τὰ aDP: τὸ A: τὰ B ἀντικείμενον A ante εἰναι induxit κε-
ισθαι B 22 lemma om. AD τὸ om. Arist. (non om. B) δεῖξεν P 23 προκει-
μένου a Arist.: προκειμένων BP 24 post ἀξιώσειεν add. δοκεῖ γάρ καὶ οὗτος δ μετὰ
πλειόνων ἔδει δεῖξεν P: eadem, sed δεῖξαι, ante lemma add. B 25 οὐκ αἰτεῖται aAD:
οὐκέτι BP οὗτος AP τὸ (ante ἔπεισθαι) B τὸ ἐν μ. τῶ Dpr.

καθόλου· δοκεῖ δέ, φησίν, δι μετὰ πλειόνων ἔδει δεῖξαι, καθ' αὐτὸν
χωρὶς αἰτεῖσθαι. καὶ εἰ πάντα λάβοι τὸ ἀντίκειμα, οὐδὲ¹⁵ οὕτως πρὸς
ἀλήθειαν αἰτεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ (ἐπακτικὸς γάρ ὁ τοιοῦτος τρόπος), ὥσπερ οὐδὲ
ὁ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ καθόλου τὸ ὑπ' αὐτὸν συνιστάει· ἔστι γάρ ἀποδεικτικὸν
5 μάλιστα τὸ τοιοῦτον εἶδος.

p. 163a8 Πάλιν εἴ τις διελῶν αἰτεῖται τὸ πρόβλημα.

Οὐδὲ¹⁵ οὗτος τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνει, εἰ ἑκάτερον ἰδίᾳ λαμβανόμενον
γνωριμώτερον τοῦ συναμφοτέρου εἴη.

p. 163a14 Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰ ἐναντία αἰτοῦνται τῷ ἐξ ἀρχῆς. 20

10 Καὶ ἡ τοῦ ἐναντίου αἴτησις ἐν λόγοις ἔστι παραγωγή, τὸ λαμβάνειν
τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον
αὐτῷ παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναν-
τιολογίαν αὐτοῦ τῶν ἀποκρίσεων. γράφεται δὲ ἦτοι τῷ ἐξ ἀρχῆς,
τουτέστι 'τῷ ἐν ἀρχῇ' (πενταχῶς γάρ), ἢ τῶν ἐξ ἀρχῆς κειμένων.
15 τοῖς γάρ ἥδη κειμένοις τὰ ἐναντία αἰτοῦνται. ἐναντία δὲ λέγει τὰ ἀντικείμενα,
ώς δι' ὧν ἐπιφέρει δηλοῖ.

p. 163a16 Δεύτερον δὲ τὰ ἐναντία κατὰ τὴν ἀντίθεσιν.

Δεῖ εἰδέναι, διτὶ διπερ οἱ τὸ ἐν ἀρχῇ λαμβάνοντες οὐκ αὐτὸν τὸ ζητού-
μενον ἐπὶ τῶν αὐτῶν λέξεων ἥτοῦντο (οὐ γάρ οἷόν τε οὕτως λαμβάνοντα
20 λαθεῖν), οὕτως οὐδὲ¹⁵ οἱ τὰ ἀντικείμενα· προφανὲς γάρ καὶ αὐτόθεν ἄποτον·
ἄλλα μεταφέροντες τὰς λέξεις λαμβάνουσιν ἐπ' ἄλλων μὲν δινομάτων ἢ
λόγων τὴν κατάφασιν, ἐπ' ἄλλων δὲ ταῦτα σημαίνοντων τὴν ἀπό-
φασιν. δύναται δὲ μὴ τὰς ἀντιφατικῶς ἀντικείμενας εἰρηκέναι προτάσεις 20
ἄλλα τὰς ὄπωσοῦν· καὶ γάρ αἱ ἐναντίαι ἀντικείμεναι.

25 [Ἄλλως. Εἰς τὸ δεύτερον δὲ τάναντία. δεύτερος δὲ τρόπος τοῦ
λαμβάνειν τὰ ἐναντία ἥτοι κατὰ τὴν θέσιν καὶ τὸν συλλογισμὸν τῶν ἐνα-

1 δέ φησιν aBP: γάρ καὶ οὗτος ex Arist. AD δεῖξειν P 2 τὰ] τὸ a τὸ] τοῦ P
οὗτος B 4 ὑπ' αὐτοῦ P 6 πρόβλημα AD Arist.: προβληθέν aBP(Cufq) 7 οὕ-
τως A εἰ] ἡ A 8 γνωριμώτερον D: γνωρίμον aABP post συναμφοτέρου add.
μᾶλλον a εἴη scripsi: ἡ libri 9 τῷ aA, Decorr, in ras. P2: τὸ B, Dpr. 10 λόγω A:
compend. D λαμβάνον A 12 λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ D λαμβάνων P τρό— in
ras. 3—4 lit. P δεῖξειν P 13 ἥτοι τῷ scripsi: ἥτοι τὰ D: εἰ τὸ τὰ A: ἡ B: ἡ
τὸ P: τῷ a 14 τῷ a: τὸ ABDP ἡ scripsi: ἡ libri 15 τάναντία A 16 ώς—
δηλοῖ om. A δηλον D 17 δευτέρα A τάναντία aP κατὰ τὴν AD Arist.:
κατὰ BP: κατ' a 18 post δεῖ add. δὲ B τὸ prius AD: τὰ aBP τὸ alterum om. a
20 λαθεῖν D γάρ ἄποτον καὶ αὐτόθεν ἐλεγχόμενον N αὐτόθι B 21 λαμβάνουσιν
post δινομάτων collocat B 22 post δὲ add. πάλιν B ταύτην P σημαίνοντων aN:
σημαίνουσι A: σημαίνουσῶν BD et addito τῶν P 23 κειμένας aP 25—p. 580,5 aN
25 ἄλλως—τάναντία om. N

τίων ἡ κατὰ τὰ ἀντιμετικῶς ἀντικείμενα. οἶνον ἄρα ἡ ὑγεία οὐχ ϕὸς ἀν παρῇ, ὡφέλιμος ἐστιν; ἔσται ἄρα ἀγαθόν· τι δέ, καὶ ἡ νόσος, εἰ ἐπ' ὡφελείᾳ εἴη τοῦ νενοσηκότος, οὐχ ἀγαθόν ἐστι; τὰ δὲ ἐν τῷ αὐτῷ ὑπο-
κειμένῳ ταῦτα καὶ διλήξοις ἐστὶ ταῦτα· ἔσται ἄρα τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ
5 κακὸν ταῦτον.]

p. 163a17 Τρίτον, εἴ τις τὸ καθόλου ἀξιώσας.

Δοκεῖ οὗτος ὁ τρόπος ὁ αὐτὸς εἶναι τῷ πρώτῳ εἰρημένῳ τῷ “εἴ τις
τὰ ἀντικείμενα αἰτήσαιτο, φάσιν καὶ ἀπόφασιν”. διαφέροι δ' ἀν οὗτος
ὁ τρόπος ἐκείνου, διτὶ ἐπὶ μὲν ἐκείνου ἐδόκει αὐτόθιν φανερῶς λαμβάνεσθαι,
10 ἐνταῦθα δὲ δυνάμει· οὐ γάρ ἐστιν ἀντίφασις ‘πάντων τῶν ἐναντίων μία ἐστὶν 40
ἐπιστήμη’ * * * * *. διὸ ἐκείνος μὲν ὁ τρόπος καταφωρότερος τῆς τῶν
ἀντικειμένων λήψεως, οὗτος δὲ μᾶλλον λανθάνων. εἴη δ' ἄν τις τῶν εἰρημένων
τρόπων διαφορὰ *(καὶ)* καθόσον ἐκεῖνος μὲν κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν ἐλάμ-
βανε τὰς ὄπωσοῦν ἀντικειμένας (ἀντικεινται γάρ καθόλου αἱ ἐναντίαι· διὸ
15 οὐδὲ’ ἐμνημόνευσεν ἔτι τῆς τοιαύτης τῶν ἀντικειμένων λήψεως), ἐνταῦθα
δὲ τὰς ἀντιφατικάς. οὕτως ποιεῖ καὶ ὁ πᾶσαν μὲν ἀρετὴν διμολογούμενην 45
εἶναι διάθεσιν, τὴν δὲ ἐγκράτειαν ἀρετὴν τιθείς. εἴη γάρ ἀν δυνάμει λέγων
διτὶ μὴ πᾶσαν ἀρετὴν διμολογούμενην διάθεσις· ἡ γάρ ἐγκράτεια οὐχ διμολογία
ἀλλὰ μάγη.

20 [Ἄλλως. Εἰς τὸ τρίτον, εἴ τις τὸ καθόλου ἀξιώσας καὶ λαβὼν
ἐπὶ μέρους αἰτοῦτο τὴν ἀντίφασιν. οἶνον εἰ ἐρωτήσας διτὶ πάντων
τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, | 33τερον λάβοι τὴν ἀντίφασιν μερικῶς, 277
τὸ μὴ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι ὑγειεινοῦ καὶ νοσώδους. τοῦτο δ' ἀν
γίνοιτο, εἰ ἐρωτηθείη οὕτως· ἀρά γε ὁ ἴατρὸς οὐ τέλος ἔχει τὸ ὑγράσαι
25 καὶ τούτου στοχάζεται, τῆς δὲ νόσου οὐ, ἐπειὶ οὐδὲ τέλος ἔχει τὸ νοσο-
ποιῆσαι; ὥστε διμολογήσας καθόλου, διτὶ πάντων τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ
ἐπιστήμη, μερικῶς ἔλαβεν ὡς οὐχ ἡ αὐτή· ὅπος γάρ τὰ ἐναντία καὶ ἡ
ὑγεία καὶ ἡ νόσος. τέταρτος δὲ τρόπος, διτὸν τὸ ἀνάπολιν ἐπὶ μέρους μὲν

1 ἄρα α 2 παρῇ scriptis: παρείη aN   6 ἀξιώσας] ras. 6—8 lit.
initio paginæ P   post ἀξιώσας add. καὶ λαβὼν a cf. vs. 20   6 δοκεῖ — εἰρημένῳ
restituit P³   τρόπος scriptis: τόπος libri cf. vv. 9. 11. 13. 28, p. 581,12   post τόπος add.
φανερῶς A   πρώτῳ scriptis: δευτέρῳ AD: πρότερον aBP³   τῷ εἰ τις—8 ἀπόφασιν]
ras. fere 20 lit. P   8 τὰς ἀντικειμένας Arist. (sed τὰ ἀ. C)   διαφέρει δὲ οὗτος aP³
(διαφέρει — 10 δυνάμει restituit P³)   9 ὁ τρόπος P³: ὁ τόπος aBD: om. A   δοκεῖ aP³
αὐτόθι B: om. D   10 οὐ γάρ — 11 ἐπιστήμῃ] ras. 30—40 lit. P   10. 11 ἐστὶν ἐπι-
στήμη A: inv. ord. aB: ἐπιστήμη D   11 supple καὶ τοῦ ὑγειεινοῦ καὶ νοσώδους ἐτέρῳ ἐστὶν
ἐπιστήμη   τρόπος P: τόπος aABD   καταφωρότερος aB   12 —κειμένων postea
add. D¹   δ' om. P   12. 13 τῆς (τις scriptis) τῶν εἰρημένων τόπων (τρόπων scriptis)
διαφορὰ D: διαφορὰ τῶν εἰρημένων τόπων aBP: διαφορὰ τὸν εἰρημένον τρόπον A   13 καὶ
addidi   an ἔκει? cf. vs. 15 ἐνταῦθα   14 γάρ scriptis: δὲ libri   15 ἔτι scriptis cf.
p. 10,3: ἐπὶ libri   τῆς superscr. D¹: τοῖς A   τοιάτου D: τοιαῦν supra scripto τι A
ἀντικειμένας P   16 ἀρετὴ a   20 — p. 581,3 aN   20 ἄλλως εἰς τὸ om. N
21 immo διμολογήσας cf. vs. 26   εἰ post 22 33τερον N   23 μὴ superscr. N¹

αιτήσας, τὸ τοῦ ὑγιεινοῦ καὶ τοῦ νοσώδους τὴν αὐτὴν εἶναι ἐπιστήμην, εἴται
ἐπὶ τοῦ καθόλου πειρᾶται λαβεῖν τὴν ἀντίφασιν, δεῖξας δὲι οὐ πάντων τῶν
ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη.]

p. 163a21 Πάλιν ἐάν τις αἰτήσῃ τὸ ἐναντίον τῷ ἐξ ἀνάγκης συμ-
5 βαίνοντι.

Ἐξ τις αἰτήσει τὸ ἐναντίον τῷ ἐξ τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμ-
βαίνοντι, οἷον εἰ εἴη τὰ μὲν κείμενα ἡ ἡδονὴ κατὰ φύσιν, πᾶν δὲ τὸ κατὰ 10
φύσιν ἀγαθόν· ἔπειται γάρ ἐξ ἀνάγκης τούτοις τὸ πᾶσαν ἡδονὴν ἀγαθὸν
εἶναι· ἂν δή τις τούτων κειμένων λάβῃ μηδεμίαν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι, εἴη
10 ἂν τὸ ἐναντίον λαβὼν τῶν κειμένων.

p. 163a22 Κἄν εἴ τις αὐτὰ μὲν μὴ λάβῃ τὰ ἀντικείμενα.

Πέμπτον δέ φησιν εἶναι τρόπον, εἴ τις αὐτὰ μὲν μὴ λάβοι τὰ
ἀντικείμενα τοῦδε, τοιαῦτα δ' αἰτήσαιτο δύο ἐξ ὧν ἔσται ἡ ἀντι-
κειμένη ἀντίφασις. ἔνεστι μὲν καὶ οὕτως ἀκοῦσαι 'εἴ τις αἰτήσαιτο
15 τοιαῦτά τινα δύο οἷς ἀκολουθεῖ ἀντίφασις'. τὸ δ' ἡ ἀντικειμένη ἀντί- 15
φασις ἵστι τῷ 'κατάφασις καὶ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι': οὐ γάρ
πᾶσα κατάφασις πάσης ἀπόφασεις ἀντίκειται. οὐδὲν γάρ διαφέρει τοῦ τὴν
ἀντίφασιν αἰτῆσαι τὸ τοιαῦτα αἰτῆσαι οἷς ἡ ἀντίφασις ἔπειται. ἔνεστι δὲ
ἀκοῦσαι τοῦ δύο συμπλοκῆς προτάσεων ἐξ ὧν συναχθήσεται ἡ ἀντίφασις.

20 Διαφέρει δὲ τὸ τάναντία λαμβάνειν τοῦ ἐν ἀρχῇ, δῆτι
ἐν μὲν τῷ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι πρὸς τὸ συμπέρασμα σκοποῦσι 20
τὸ ἀμάρτημα εὑρίσκεται (δὴ γάρ δεῖξαι δεῖ, τοῦτο αἰτεῖται ὁ ἐν ἀρχῇ
αἰτούμενος), δὲ τὰ ἀντικείμενα αἰτῶν κατ' αὐτὴν τὴν τούτων λῆψιν

- 4 ἐάν τις αἰτήσῃ (Arist.)—6 εἴ τις αἰτήσαι scripsi: inv. ord. libri τῷ] τὸ AB
4. 5 ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντι aP Arist.: ἐξ ἀρχῆς ABD 6 αἰτήσαιτο aB: compend. A
τῷ] ras. 6 lit. P κειμένων] ἐκείνων B 6. 7 ἐκβαίνοντι A 7 τὰ μὲν κείμενα
aAP: τὰ ἀντικείμενα B: om. D ἡ D: om. aABP 8 γάρ] δὲ A τοῦτο B
9 ἀν—εἶναι ADP: om. aB τις P (τΡ¹, ις P²): om. AD τούτων in ras. 8 lit. P²
λάβοιμεν A 10 ἀν BP: δ' ἀν a: om. AD 11 μὲν aP Arist.: om. ABD
12 πέμπτον—13 ἀντικείμενα om. B δέ φησιν εἶναι AD: φησὶ aP post μὲν add.
φησὶ aP μὴ om. A λάβοι P Arist.: λάβῃ aAD(Au) 13 ταῦτα A αἰτήσαιτο a
Arist.: αἰτήσαι BP²: αἰτήσαι D: αἰτήσῃ P¹: compend. A ἐστιν AD 14 post ἀντίφασις
delevit Ισον ἐστὶ τὸ κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν αἱ ἀντικείμεναι (illata e vs. 16) B 15 ante
ἀντίφασις add. ἡ B τὸ δ'—ἀντίφασις om. P 16 ίσως εἶναι AD τῷ aD: τὰ
A: τὸ BP κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν B αἱ aBP: om. AD 17 οὐδὲν—18 ἔπειται
post 15 ἀντίφασις transponenda censeo πάσης (compend.) ἀποφάσεως A: πάσῃ καταφ-
σαι B 18 ἀπόφασιν aP τοιαῦτα AD: ταῦτα aBP ἡ om. aP 19 τοῦ P: τὸ
aAD: τὰ B ante δύο add. τοιαῦτα δ' αἰτήσαιτο (γῆτήσαιτο P) aBP συμπλοκῆς scripsi:
συμπλοκὰς libri συναχθῆσεται BD: συναψθῆσεται aP: om. A 20 τὰ ἐναντία aABP
itemque p. 582,1 διέτι aP 21 τὸ prius D: om. aABP αἰτήσασθαι B 22 τὰ
ἀμαρτήματα aP 23 δὲ om. D τούτου P: τοῦ λόγου a

τὴν ἀμαρτίαν ποιεῖται· ἀμαρτία γάρ ἐν λήψει προτάσεων τὸ τάναντία ἀλλήλοις συγχωρεῖν τε καὶ λαμβάνειν.

[ἄλλως. Εἰς τὸ πάλιν εἴ τις αἰτήσαιτο. πέμπτος τρόπος ἐστίν, εἴ τις αἰτήσας λάβοι τὸ ἐναντίον τῷ ἐξ ἀνάγκης συμβαίνοντι, 5 ἥγουν τῷ συμπεράσματι. οἷον εἴ τις συλλογισμένος διτὶ ἡ ψυχὴ αὐτο- 25 κίνητος, τὸ αὐτοκίνητον ἀεικίνητον, τοῦτο δὲ ἀδάνατον, ἡ ψυχὴ ἄρα ἀθάνατος, εἶτα λάβοι διτὶ καὶ ὑνητή· καὶ ἐάν τις δὲ μὴ λάβῃ τὰ ἀντικείμενα φανερῶς, ὡς ἐν τούτοις πᾶσιν εἰρηται, λάβῃ δὲ τοιαῦτα δύο, ἦτοι ποιητικὰ καὶ φιλαρτικά τιναν, ἐξ ὧν ἔσται ἡ ἀντικειμένη ἀντίφασις· οἷον ἀρά 10 γε τῷ μήκωνι οὐχὶ τὸ βρέσιν κρέας ὑγιεινόν ἐστι, φιλαρτικὸν δὲ νόσου, ὥσπερ τῷ καχεκτοῦντι τὸ ἀνάπαλιν; ὧν δὲ τὸ ποιητικὸν καὶ φιλαρτικὸν 20 ταῦτόν, καὶ αὐτὰ ταῦτα· ἔσται ἄρα ὑγεία καὶ νόσος ταῦτόν· ὅρquez ὅπως οὐ φανερῶς ἔλαβε τὰ ἀντικείμενα ἀλλὰ συνεσκιασμένως τῷ λαβεῖν τοιαῦτα ἵσσοδύναμα.]

15 p. 163a29 Πρὸς δὲ γυμνασίαν καὶ μελέτην τῶν τοιούτων λόγων.

Ἐκθέμενος τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν εὐπορήσομεν τῶν πρὸς ἔκαστον πρόβλημα οἰκείων συλλογισμῶν, ὑποθέμενος δὲ καὶ τὴν προσήκουσαν χρῆσιν αὐτῶν ἔκατέρῳ, τῷ ἐρωτῶντι καὶ τῷ ἀποκρινομένῳ, ἐπὶ τού- 25 τοις ὀργανικά τινα πρὸς γυμνασίαν καὶ μελέτην τῶν διαλεκτικῶν λόγων 20 παραδίδωσι. καὶ πρῶτον μὲν δεῖν φησιν ἐθίζεσθαι ἀντιστρέφειν τοὺς λόγους, τουτέστιν τοὺς συλλογισμούς· τούτῳ γάρ ἐγγεγυμνασμένοι πρός τε τὸ προκείμενον πρόβλημα εὔποροι ἐσόμεθα, καὶ ἐν δλίγοις πολλοῖς 25 δὲ πειστησόμεθα λόγους. καὶ ὑπομιμήσκει ἡμᾶς τῆς συλλογισμῶν ἀντιστροφῆς, περὶ τῆς ἐδίδαξεν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν. 40 25 ἔστι δὲ τὸ ἀντιστρέφειν συλλογισμὸν τὸ μεταλαβόντα τὸ συμπέρασμα, τουτέστι τὸ ἀντικείμενον * * * * * * τῇ λοιπῇ προτάσει συναγαγεῖν.

p. 163a30 Πρῶτον μὲν ἀντιστρέφειν ἐθίζεσθαι χρή.

Δείξαντες γάρ διτὶ ὁ ἀντιστρέφων λόγος, φῶς χρώμεθα, συλλογισμός ἐστι, δεδειχύότες δὲν εἴημεν καὶ τοῦτον, φῶς χρώμεθα, δύντα συλλογισμόν, εἴ τι εἴη 30 πρὸς αὐτὸν ὡς οὐ συλλογισμὸν δύντα ἀμφισβητήσιμον. ἡ εἰ μὴ τοῦτον τις 45

1 τὴν ἀμαρτίαν aBP: τρίτον ἀμάρτημα Α: ἀμάρτημα D   ἀμάρτημα Λ
ante γάρ add. μὲν B   1. 2 ἀλλήλοις om. D   3—14 aN   ἄλλως — αἰτήσαιτο
om. N   3 post πέμπτος add. δὲ N   10 μίκωνι N   15—26 aP: om. ABD
15 ante πρὸς ras. 1 lit. P   καὶ μελέτην a Arist.: om. P   18 post ἔκατέρῳ
ras. 1 lit. P   24 ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Προτ. ἀναλ.] c. 8   26 supple τοῦ συμ-
περάσματος λαβόντα, μετά μᾶς τῶν κειμένων προτάσεων τὸ ἀντικείμενον   27 χρὴ ἐθί-
ζεσθαι Λ(u)   28 ἀντιστρέφων ὁ P   an ⟨τῷ⟩ φῶ?   29 τοῦτον—δύντα συλλογισμὸν
scripsi: τοῦτο—δύντα συλλογισμῷ libri   τινι D   30 αὐτὸ Α   οὐ AD: om. aBP
τοῦτόν scripsi: τοῦτό libri

συγχωροίη, μεταβάντες ἐπ' ἔκεινον ἀν δεικνύομεν. Υἱ πρὸς πᾶν τε τὸ δεικνύμενον εὐπορώτεροι ἐσόμεθα, πλείους ἀφορμὰς ἔχοντες πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι, καὶ ἐν δλίγοις πολλοῖς ἐξεπιστησόμεθα λόγους, διτὶ ἔνα ἔχοντες συλλογισμὸν ἔξομεν δι' αὐτοῦ συλλογισμὸς τέσσαρας, ποτὲ μὲν 278 5 τὸ ἐναντίον τοῦ συμπεράσματος λαμβάνοντες ἐν τῇ ἀντιστροφῇ καὶ δύο συλλογισμὸς ποιοῦντες [ἐν] τῇ κατὰ *{μιᾶς}* τῶν προτάσεων προσλήψει, ποτὲ δὲ τὸ ἀντικείμενον καὶ πάλιν ἄλλους ποιοῦντες δύο.

p. 163^a32 Τὸ γάρ ἀντιστρέφειν ἐστὶ τὸ μεταλαβόντα τὸ συμπέρασμα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐρωτημάτων. 5

10 *{Τὸ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐρωτημάτων}* ἐστὶν ἀντὶ τοῦ 'μετὰ τοῦ λοιποῦ ἐρωτήματος', τουτέστι μετὰ μιᾶς τῶν κειμένων προτάσεων· ἐπεὶ δὲ καθ' ἔκατέραν προσληφθεῖσαν τῶν κειμένων τῷ ἀντικειμένῳ τοῦ συμπεράσματος ἡ λοιπὴ ἀναιρεῖται, διὰ τοῦτο μετὰ τῶν λοιπῶν εἰπε.

p. 163^b4 Παράλληλά τε παραβάλλειν ἐκλέγοντα.

15 Προστίθησί [τε] τῷ προειρημένῳ, τῷ δεῖν ἐφ' ἔκάστου προβλήματος γυμναζομένους εἰς ἔκάτερον ἐπιχειρεῖν, τὸ δεῖν παράλληλα τιμέντας ἐν 10 ταῖς ἔκλογαῖς πρὸς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐπιχειρεῖν, παρατιθέντας τοῖς κατασκευαστικοῖς ἐπιχειρήμασι τὰ ἀνασκευαστικά. τοῦτο γάρ πρὸς τε τὸ βιάζεσθαι καὶ ἐλέγχειν πολλὴν εὐπορίαν ἔχει τῷ ἐπιχειρημάτων 20 εὐπορεῖν εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη, ἀλλὰ καὶ μεγάλην ἔχει βιήθειαν πάλιν τοῖς ἀποκρινομένοις πρὸς τὸ μὴ ἐλέγχεσθαι· ὁ γάρ εὐπορῶν πρὸς τὰ ἀντικείμενα καὶ εἰς ἔκάτερα τῶν ἀντικειμένων φυλάττεται πρὸς τὴν 15

1 συγχωρεῖ AD ἔκεινων A δεικνύομεν aP: δείκνυμεν ABD εἰ Λ πᾶν τε scripsi: πάντα libri 1. 2 τὰ δεικνύμενα a 3 post καὶ add. εἰ P λόγους aP

Arist.: om. ABD δτε A 4 διὰ τούτου B: ἔξ αὐτοῦ a 5 τῷ συμπεράσμ^{μτ} D
6 ἐν ut e vs. 5 illatum delevi, μιᾶς i. e. ἀ addidi cf. ad vs. 11 7 καὶ om. P
ποιοῦντα A 8 τὸ γάρ ἀντιστρέφειν ἐστὶ om. ABD τὸν pro altero τὸ P 10 τὸ—
ἐρωτημάτων addidi ἐστὶν om. aP τοῦ prius om. P 11 (*ἐρωτήματος*—προτάσεων,
iunctum paginae, restituit P³ μιᾶς om. P³ 11. 12 ἐπεὶ δὲ aP: ἐπειδὴ AB: ἐπεὶ D
12 ἔκατέραν scripsi: ἔκάτερον libri προσληφθεῖσαν DP: —σι A: —σα B: —είσης a
τῶν κειμένων] τῷ κειμένῳ A 13 λοιπῇ] μέτρ P ἀναιρεῖ ante ras. P 14 παραλλήλων A παραβάλλειν ἐκλέγοντα (*ἐκλέγονται* A) ABD Arist.: ἐκλεκτέον aP(C) lemmati
add. ex Arist. τὰ πρὸς τὴν αὐτὴν θέσιν ἐπιχειρήματα aP 15 τε delevi εἰρημένῳ B
τῷ alterum scripsi: τὸ libri 16 γυμναζομένους A: γυμναζόμενον aBDP δεῖν
omissum aut detritum in P τιθέντας scripsi: τιθέναι libri 17 αὐτὴν θέσιν] ἀντίθεσιν B post ἐπιχειρεῖν add. τε aB παρατιθέντας P³ (—χειρεῖν— 18 ἐπιχειρεῖν— restituīt P³): —εις BD: —α: παρατιθένται A 19 ποιεῖ Arist. τῷ scripsi: τοῦ aABP:
τῶν D ἐπιχειρημάτων D: ἐπιχειρεῖν aABP³ (χειρεῖν— εἰς restituit P³) 20 εὐπορεῖν
D: εὐποροῦν BP³: εὐπόρως a: εὐπορεῖν — 21 γάρ om. A ἀμφότερα D: ἔκάτερα aB:
om. P 21 ἐλέγχθαι B post γάρ add. μὴ B 22 ἔκάτερα aBP: compend. AD
φυλάττεται a: φυλάττεσθαι ABDP

τῶν ἀντικειμένων αὐτοῖς παράθεσιν· ἡ γάρ εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐπιγείρησις φυλακὴ τοῦ δεικνυμένου διὰ τῆς εἰς τὸ ὀδύνατον ἐπιγειρήσεως.

p. 163b9 Πρός τε γνῶσιν καὶ τὴν κατὰ φιλοσοφίαν φρόνησιν.

Λέγει δὲ καὶ πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας εὑρεσιν καὶ τὴν κατὰ φιλοσοφίαν 5 φρόνησιν, ἵτις ἔστιν ἡ τοῦ ἀληθινοῦ ἐπιστημονική γνῶσις, τὴν τοιαύτην παρασκευήν τε καὶ περὶ τὰ προβλήματα γυμνασίαν συντελεῖν. τοῦτο δὲ 20 εἰπεν ἐν τῷ πρώτῳ τῆσδε τῆς πραγματείας ἔκτιμέμενος πρὸς τίνα καὶ πόσα χρήσιμος ἡ διαλεκτική. διὰ γάρ τοῦ πρὸς ἀμφότερα εὐπορεῖν “ῥῆσον κατοψόμεθα τὸ ἀληθές τε καὶ φεῦδος”. ὅργανον γάρ οὐ μικρὸν πρὸς 10 τὴν τοῦ ἀληθινοῦ εὑρεσιν ἡ εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐπιγείρησις· τῶν γάρ ἐνδεχομένων εἰς ἑκάτερον μέρος ἐπιχειρημῆναι γνωρίμων ὄντων ῥᾶδία ἡ τῶν ἀληθῶν εὑρεσις· ἐν τούτοις γάρ ἀνάγκη καὶ τάληθες εἶναι. δεῖ δέ, φησί, 25 καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀληθινοῦ εὑρεσιν εὐφυῖας, καθ’ ἣν ἐπιβλητικὸς ἔσται καὶ κριτικὸς τοῦ ἀληθινοῦ. καὶ ταύτῃ λέγει εἶναι εὐφυῖαν· εὐφυοῦς γάρ τὸ 15 οἰκειοῦθαι μὲν πρὸς τάληθες ἀποστρέφεσθαι δὲ τὸ φεῦδος. ὁ δὲ τοῦτο ἔχων ἔχει καὶ τὸ κρίνειν τάληθες δύνασθαι καλῶς. οἱ δὲ ῥᾶδίως μέν τισι παρακολουθοῦντες καὶ μανθάνοντες, δρμοίως δὲ ἔχοντες πρὸς πάντα τὰ μαθήματα οὐκ ἀν κυρίως εὐφυεῖς λέγονται¹ ἀν τῷ μὴ ἔχειν τὸ κριτικὸν ἐν 20 αὐτοῖς, δὲ ἔστιν ἡ πρώτη καὶ κυρίως εὐφυΐα.

20 p. 163b15 Εὖ γάρ φιλοῦντες καὶ μισοῦντες τὸ προσφερόμενον εὖ κρινοῦσι.

Τουτέστι τῶν προσφερομένων, εἴτε μαθήματά τινα εἴη εἴτε καὶ ἄλλα τινά, τὰ μὲν ἄξια εὐπορεῖσθαι καὶ φιλεῖν προαιρούμενοι τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἀποστρεφόμενοι καὶ μισοῦντες εὖ τε τοῦτο ποιοῦσι καὶ εἰσὶ κριταὶ ἀγαθοί.

25 p. 163b17 Πρός τε τὰ πλειστάκις ἐμπίπτοντα τῶν προβλημάτων. 25

Ἐπεὶ τῶν προβλημάτων ἔστι τινα καὶ συνήθως αἰτούμενα καὶ ἐπιπλαζόντα καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν πλείστων ζητούμενα, φησὶ δεῖν ἔχειν πρὸς

1 αὐτοῖς Α τὰ ἀντικείμενα Α: τὸν ἀντικείμενον Β 2 ἴμμο ἀπαγγῆς
 3—19 aP: om. ABD 3 post κατὰ add. τὴν P 6 fort. ταῦτο; an post εἰπεν addendum καὶ? 7 ἐν τῷ πρώτῳ] c. 2 8 εὐπορεῖν α: διαφορεῖν P ῥῆσον scripsi cf. p. 101a35: ῥῆσιον aP 11 ὄντων om., ut videtur, P 13 εὐφυῖας] ἴμμο εὐστοχίας, propter vs. 14 14 εὐφυοῦς—24 Suidas sub v. εὐφυΐα 16 an οἱ γάρ? ῥᾶδίως a Suid.: βραδέως P 19 αὐτοῖς a: αὐτοῖς P Suid. 20—24 post p. 585, 13 habent ABD 20 εὖ—22 τουτέστι] καὶ Suid. φιλοῦνται—μισοῦνται Λ προφερόμενον Ppr. 22 προφερομένων P οὕτε μαθημάτων Α τινα om. D: ταῦτα Suid. καὶ om. ΛΒ ἄλλα εκ δλα, ut videtur, corr. P² 23 ἄξια ABD Suid.: ἔξ αὐτῶν aP αἰρούμενοι Suid. 24 ἀγαθοὶ κριταὶ Suid. 25 συμπίπτοντα D 26 συνήθη aA 26. 27 ἐπιπλαζόντα AP (λλά P³) 27 πλειστάκις aP ἔχειν] ἐπιχειρεῖν D

τὰ τοιαῦτα τῶν προβλημάτων λόγους μεμελετημένους καὶ προχείρους· οὗτως
γάρ οὐκ ἀπορήσομεν ἐν ταῖς συνουσίαις ταῖς περὶ αὐτῶν ἐπιχειρημάτων.
περὶ δὲ τῶν πρώτων θέσεων λέγοι ἀν 'περὶ τῶν ἀρχῶν'. ἀνταὶ γάρ
πρῶται θέσεις, καὶ περὶ τῶν τοιούτων προβλημάτων ἔξεπίστασθαι <δεῖ>⁴⁰
λόγους. τοῦτο δέ, ἐπεὶ χαλεπὸν εἰς τὰ τοιαῦτα ἐπιχειρημάτων εὑπορεῖν·
δεῖ γάρ ἂν διὰ πρώτων ἢ δι' ἐνδόξων ταῦτα δείκνυσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπο-
κρίνεσθαι περὶ τῶν τοιούτων χαλεπόν. ἦτοι οὖν λέγει δτι διὰ τοῦτο δεῖ
πρὸς τὰς τοιαύτας θέσεις παρασκευάζειν λόγους τινάς, δτι ἀπορήσουσι
πρὸς ταῦτα ἀποκρίσεων οἱ ἑρωτῶμενοι, διὸ οἱ παρεσκευασμένοι πρὸς ταῦτα
λόγους ἥδιντος ἀν περιγένοντο τῶν ἀποκρυμμένων, ἢ καθόλου ἀξιοῦ πρὸς
τὰς τοιαύτας θέσεις ἔχειν τινάς λόγους παρεσκευασμένους, ἐπεὶ δύσκολος
ἡ περὶ αὐτῶν ἐπιχειρήσις τε καὶ ἀποκρισις, ἵν', ἀν δέῃ ποτὲ ὑπέχειν ήμας
περὶ αὐτῶν | λόγον, μήτε ἐπιχειρήματος μήτε ἀποκρίσεως ἀπορῶμεν.

279

p. 163b20 Ἔτι τε δρῶν εὑπορεῖν δεῖ.

Δεῖ, φησί, καὶ δρῶν εὑπορεῖν τὸν διαλεκτικὸν καὶ ἔχειν προχεί-
ρους δρούς καὶ τῶν ἐνδόξων καὶ τῶν πρώτων· διὰ γάρ τῶν ὄρι-
σμῶν τῶν ἀρχῶν οἱ τῶν μετὰ τὰς ἀρχὰς συλλογισμοί. τοῦτο δὲ οὐ
μόνον τῷ διαλεκτικῷ ἀλλὰ καὶ τῷ ἀποδεικτικῷ ἀναγκαῖον· τῷ γάρ γεω-
μέτρῃ ἀναγκαῖον πρῶτον εἰδέναι τί γραμμή, τί γωνία· διὰ γάρ τοῦτων
αἱ ἔξῆς ἀποδεῖξει. ὅμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων.

p. 163b22 Πειρατέον δὲ καὶ εἰς ἀ πλειστάκις ἐμπίπτουσιν οἱ ἄλ-
λοι λόγοι.

Δεῖ, φησί, καὶ ταῦτα πρόχειρα ἔχειν εἰς ἀ πλειστάκις ἐμπί-
πτουσιν οἱ λόγοι. λέγοι δ' ἀν τοῦτο περὶ τῶν κοινῶν τόπων· εἰσὶ γάρ
τινες κοινοὶ τόποι, οἱ πρὸς πάντα τὰ γένη τῶν προβλημάτων εἰσὶ χρή-
σιμοι, οἷον οἱ ἀπὸ τῶν συστοίχων καὶ τῶν πτώσεων καὶ γενέσεων καὶ 10
φθυρῶν καὶ τοῦ μᾶλλον καὶ ἡττον. τοὺς δὴ τοιούτους λόγους ἀξιοῦ

2 post αὐτῶν add. τῶν a 4 δεῖ ex Arist. addidi 6 ἢ δι' ἐνδόξων ἢ διὰ πρώτων D
post διὰ add. τῶν A δι' DP: δ' a: om. AB τὸ om. a 6. 7 ἀποκρίνασθαι A

7 λέγοι B δτι D: om. aABP 8 παραθ D 9 fort. utrobique ταῦτας ἀποκρίσεως D
παρασκευαζόμενοι ABD 10 λόγους scripsi: λόγοι libri περιγίνοντο AP ἢ] εὶ P
11 ἔχειν om. B 12 αὐτὸν A ἵν' a: om. ABDP δὲ ἢ AB post ποτὲ add.
μὲν B ὑπερέγειν A ἡμᾶς om. P 13 λόγους περὶ αὐτῶν A ἀπορῶμεν P¹: ἀπο-
ρεῖ P³ 16 τῶν alterum om. B 18. 19 τὸ γάρ γεωμετρίαν A: om. aP 19 εἰδέναι
aABP: τιθέναι, sed ante πρῶτον, D γωνία] γυμνά A τούτων γάρ A 20 αἱ ἔξῆς
ἀποδεῖξεις aP: ἔξῆς ἀποδεῖξεις B: ἔξεισιν εἰς τὰς ἀποδεῖξεις I) δὲ om. aP
καπὶ A 21. 22 οἱ ἄλλοι λόγοι BDP Arist.: οἱ λόγοι A: οἱ διάλογοι a(Cu) 22 lemmati
add. ex Arist. κατέχειν a: διακατέχειν P 23 καὶ ταῦτα δεῖ φησι A 26 οἱ D: om.
aABP τῶν alterum om. aP: ante γενέσεων transponere malim γενῶν A

προγείρους ἔχειν ώς πολλάκις χρησίμους· ὅσπερ γάρ ἐν γεωμετρίᾳ πρὸ ἔργου τὸ περὶ τὰ στοιχεῖα γεγυμνάσθαι πρὸς τὰς τῶν ἄλλων θεωρημάτων δεῖξεις. κεφαλισμοὺς δὲ λέγει τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν τῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς· διὰ γάρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειόνων καὶ δυοῖσιν αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται· ἀπὸ γάρ τοῦ διες δύο τέσσαρα γνωρίζεται ὁ διες εἴκοσι τεσσαράκοντα καὶ ὁ εἰκοσάκις εἴκοσι τετρακόσια καὶ ὁ διακοσιοντάκις εἴκοσι τετρακισχίλια, καὶ ἕξης δυοίσις.

p. 163b 28 Καθάπερ γάρ ἐν τῷ μνημονικῷ μόνον οἱ τόποι τεθέντες.

10 Τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ Περὶ μνήμης καὶ ὅπνου καὶ τῆς καθ' ὅπνους μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἔστιν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων 20 καὶ ἀπὸ τῶν δυοῖσιν καὶ ἀπ' ἄλλων πολλῶν. ώς οὖν ἐπ' ἐκείνων αὐτοὶ οἱ τόποι γνωρίζουσιν, ἀφ' ὧν οὗτοι τε ἀναμιμνήσκεσθαι, αἰτιοὶ τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ήμεν γίνονται (εἰδότες γάρ ὅτι δι' ἐναντίων φέρε εἰπεῖν, εὐθὺς εἰς τὸ ἐναντίον τῶν εἰρημένων μεταβάντες ἀπομιμνήσκομεθα τούτου, ἀπὸ πικροῦ γλυκέος, ἀπὸ λευκοῦ μέλανος, ἀπὸ φύχους καύματος), ώς οὖν ἐπὶ τοῦ ἀναμνηστικοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ διαιλέγεσθαι συλλογιστικῶντερον 25 ποιεῖ ἡ τῶν κοινῶν τόπων γνῶσις· ἂμα γάρ τοῦ τόπου τῇ γνώσει συνεισάγεται καὶ ὁ [τοῦ] δι' αὐτοῦ γινόμενος συλλογισμός. ἔτι τῷ ὠρισμένους 30 εἶναι τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐπιχειρήσομεν, εὐπορήσομεν συλλογισμῶν, οὐ καθ' ἔκαστον πρόβλημα οἰκείας ἀφορμὰς ζητοῦντες ἀλλὰ τοῖς κοινοῖς πρὸς πάντα χρώμενοι. ἔτι δὲ λέγων περὶ αὐτῶν φησι δεῖν προτάσσεως κοινῆς 35 μᾶλλον ἢ συλλογισμοῦ μνημονεύειν, πρότασιν κοινὴν τὸν τόπον λέγων· κοινὴ γάρ πρότασις ὁ τόπος, διαιρουμένων τῶν πραγμάτων οἵς ἀρμόζεται, 40 [διαιρημονεύειν] τῶν οἰκείων ἔκαστη προβλήματι συλλογισμῶν. ὁ μὲν γάρ συλλογισμὸν εἰδὼς πρὸς ἔκεινο μόνον εὐπορεῖν δύναμιν ἔχει τὸ πρόβλημα οὐ τὸν συλλογισμὸν ἔχει, ὁ δὲ κοινὴν πρότασιν ἔχων καὶ πρὸς ἄλλα. οἷον δὲ μὲν εἰδώς, ὅτι εἰ τὸ ὑγιεινὸν ἀγαθόν, τὸ νοσῶδες κακόν, ἀλλὰ μὴν τὸ 45

1 προγείρους AB: προγείρως aDP 2 τὰ στοιχεῖα aP Arist.: στοιχεῖα A: στοιχεῖον B: στοιχείων D προεγυμνάσθαι aP 3 κεφαλισμοὺς—Suidas sub v. κεφαλισμός δὲ om. a ἀριθμοὺς A 4 τῶν om. A πολλαπλασιασμός a περὶ om. AD 4. 5 γυμνάσεως A 5. 6 αὐτοῖς πολλαπλασιασμοῖ] οἵς et oī in ras. P² 6 κατὰ ite-
rat B τοῦ om. P τέσσαρες D: δ' B 6. 7 γνωρίζονται B post γνωρίζεται
add. καὶ A 7 εἰκοσάκις εἰκοσάκις A τετρακόσια] τετράς P 8 δ' AD Suid.: om.

aBP διακοσοντάκις B τετράςχι P 9—587,7 aP: om. ABD 10—καύματος (16)
Suidas sub v. μνήμη 11 παρέθετο (cf. p. 452a13sq.)] οἱ παλαιοὶ . . . θευτοὶ Δ cf. Praef.
τῶν a Suid.: om. P 12 πολλῶν aP: τινῶν Suid. αὐτοὶ οἱ scripsi cf. vs. 9: inv. ord.
aP 14 εἰπὼν P 15 τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων Suid. 16 ώς scripsi; δ' aP
18 τοῦτο που a; de collocatione τοῦ τόπου τῇ cf. p. 549,27 19 τοῦ delevi τῷ a:
τοὺς P δρισμοὺς P, ἐν superscr., ' supra οὐ del. P³ 20 post ἐπιχειρήσομεν add. ἢ P
22 πάντα scripsi: πάντας aP 24 post διαιρουμένων add. τε a 25 διαιρημονεύειν
delevi 26 ἔκεινα Ppr., corr. ut videtur P¹ 27 καὶ πρὸς ἄλλα a: om. P

πρῶτου, καὶ τὸ δεύτερον ἄρα· ἔχει γάρ συλλογισμόν, ἀλλὰ περὶ τῶν εἰρημένων μόνον· ὁ δὲ τὸν τόπον εἰδὼς τοῦ 'ει' τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ, καὶ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ' συλλογισμὸν μὲν οὐκ ἔχει, ἀργὴν δὲ καὶ ἀφορμὴν συλλογισμῶν, οὐ μόνον τοῦ προκειμένου· οὐ γάρ μόνα ταῦτα ἐναντία. τὰς 5 δὲ ἀρχὰς ὑποθέσεις λέγει, διτὶ μὴ δι' ἀποδεῖξεως τίθενται. ἐπεὶ δὲ γαλεπὸν τὸ κανὸν μετρίως ἀρχῆς εὑπορῆσαι, δεῖ μνημονεύειν τῶν τοιούτων προτάσεων αἵ εἰσιν ἀρχαὶ τῶν προβλημάτων.

p. 163b34 "Ετι τὸν ἔνα λόγον πολλοὺς ποιεῖν ἐθιστέον.

40

Καὶ τοῦτο ἀκόλουθον τῷ προειρημένῳ περὶ τῶν τόπων, τῷ ἐμίζειν 10 αὐτὸν ἀντὶ τῶν καθ' ἔκαστα προτάσεων καὶ προσεγῶν προσέχειν τινὶ καθόλου· τὴν γάρ καθόλου πρότασιν πολλῶν ἀρχὴν γίνεσθαι συλλογισμῶν· πρὸς γάρ ἔκαστον τῶν ὑπὸ τὸ καθόλου χρήσιμος ἡ τοιαύτη πρότασις. καὶ ἔστι τὸ νῦν λεγόμενον ἵσον τῷ ἐν τῷ πρώτῳ εἰρημένῳ τόπῳ "ληπτέον δὲ διτὶ μάλιστα καθόλου πρότασιν, καὶ τὴν μίαν πολλὰς ποιητέον." 45 15 ποιεῖσθαι δὲ ἀξιοῖ τὰς μεταβάσεις ἀπὸ τῶν κειμένων ἐπὶ τὰ καθολικάτερα ἀδήλως καὶ κεκρυμμένως· οὕτως γάρ συγχωρηθῆσται, εἰ μὴ εἰς τὰ ἐγγὺς καὶ παρακείμενα καὶ | διλόγον ἀπέχοντα μεταβαίνει τις ἀλλ' εἰς τὰ πλεῖστον 280 ἀπέχοντα τῶν ἐν τῇ συγγενείᾳ τούτων περὶ ὅν *(ἄν)* ὁ λόγος ἦ.

p. 163b36 "Εσονται δὲ δυνατοὶ τῶν λόγων οἱ μάλιστα καθόλου 20 τοῦτο πάσχειν δύνανται.

Τὸ ἔνα πολλοὺς ποιεῖν δύνασθαι φησι γίνεσθαι ἐπὶ τῶν μάλιστα καθόλου· ὅσφ γάρ κοινοτέρα καὶ καθολικωτέρα ἡ πρότασις, τοσοῦτον εἰς πλείστα διαιρεῖσθαι δύναται. ὁ γάρ λαβὼν καθόλου διτὶ μή ἔστι μία 5 πλειόνων ἐπιστήμη, ἔχει διὰ τούτου καὶ διτὶ μή τῶν ἀντικειμένων.

1 γάρ fortasse delendum	2 τὸν εἰ malim	2. 3 καὶ—ἐναντίω P: om. a	3 ἀρχὴν
scripsi cf. vs. 11: ἀρχὰς aP	5 λέγει α: λέγουσιν P	ἐπεὶ α: ἔτι P	6 μετρίως ex Arist. scripsi: μετρίας aP
	8 πολλὸν A	9 ἀκολούθως A: ἀκολούθεεī D	
10 αὐτὸν a: αὐτὸν ABDP	τῷ alterum scripsi: τὸ, sed ante περὶ, libri		
προσέχειν scripsi: προσεγῶν ABD: προσέχειν aP	11 τὴν γάρ καθόλου α: om. ABDP		
πρότασιν πολλῶν aBP: προτάσειν ἄλλων AD	ἀρχὴν scripsi: ἀρχὴ α: ἀρχὰς BD: ἀρχῶν P: compend. A	12 τὸ om. A: τοῦ P	13 νῦν τὸ D
	συλλογισμῶν aA: συλλογισμοῦ BDP	13 τὸ om. A: τοῦ P	14 τὸν
14 τὸν πρώτῳ c. 14 p. 105b31	προτέρῳ D	14 προτάσεις B	
15 καθόλου A	15 εἰ μὴ αA: εἰ μὴ γάρ B: εἰ μὴ μὴ DP	16. 17 τὸ—περικείμενον A	16. 17 τὸ—περικείμενον A
	16 εἰ μὴ αA: εἰ μὴ γάρ B: εἰ μὴ μὴ DP	18 τῶν	18 τῶν
17 μεταβαίνει BD: μεταβαίνη A: μεταλαμβάνει a: μεταλαμβάνει P	19 ἔσονται, prima paginae verba, restituit P ³	ἐν om. A (συγγενείᾳ—19 ἔσονται, prima paginae verba, restituit P ³)	ἐν addidi
18 τῶν	20 τὸ om. Arist. (sed add. ABf, ante καθόλου u)	η A: εἴη aBDP ³	η A: εἴη aBDP ³
19 ἔσονται P ³	21 τὸ om. aP	21 τὸ om. aP	21 τὸ om. aP
22 κοινὸν—καθολικὸν D	22 κοινὸν—καθολικὸν D	22 δὲ a Arist.: om. ABDP	22 δὲ a Arist.: om. ABDP
εἰς ABD: ἐπὶ aP	εἰς ABD: ἐπὶ aP	23 διτὶ om. B	μή] μία A
24 ἔχει om. aP	24 ἔχει om. aP	μηδὲ a	

τοῦτο δὲ ἔχων πάλιν ἔχει καὶ ὅτι τῶν πρός τι οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη καὶ τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ καὶ τῶν συστοίχων· καὶ γάρ ταῦτα ὑπὸ τὸ προκείμενον καθόλου.

p. 164a3 Δεῖ δὲ καὶ τὰς ἀπομνημονεύσεις καθόλου ποιεῖσθαι.

’Αξιοῦ, καὶν ὁ προσδιαλεγόμενος ἐπὶ μέρους τιθῆτι, οἷον ὅτι ὑγιεινοῦ 5 καὶ νοσώδους οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη, αὐτὸν ἐκλαβόντα καθόλου αὐτοῦ μνημονεύειν λέγοντα ‘οὐκοῦν τῶν ἀντικειμένων οὐ φῆσι εἶναι μίαν ἐπιστήμην;· οὕτως γάρ ἐξέσται πρὸς πολλὰ κεχρῆσθαι τῷ λόγῳ λέγοντι ‘οὐδὲ μόνον ἄρα τῶν ἐναντίων οὐδὲ τῶν πρός τι’, ὅτι εἰ ἐπὶ τινῶν φανεί τῶν ἀντικειμένων οὐσα μία ἐπιστήμη, ἀναιρεῖσθαι δόξει τὸ τεθειμένον. δομοίως δὲ 10 ἀξιοῦ ποιεῖν καὶ ἐν τῇ ῥητορικῇ· καὶ γάρ τὸ ἐνθύμημα συλλογισμὸς ῥητορικός ἔστι. δεῖ οὖν, φησί, καὶ ἐνταῦθα τὸν λόγον τὸν καθόλου πειρᾶσθαι 15 λαμβάνειν. ἐπιχειροῦντα μὲν οὖν χρὴ μεταφέρειν ἐπὶ τὰ καθόλου τὰς ἀποκρίσεις· οὕτω γάρ ῥάδιον ἡ τῶν τιθεμένων ἀνασκευή. ἀποκρινόμενον δὲ καὶ οὐ πέρχοντα λόγον καὶ παριστάμενόν τινι συλλογιζόμενον περὶ αὐτοῦ φεύγειν δεῖ τὸ καθόλου ποιεῖσθαι τοὺς συλλογισμούς· οὕτω γάρ τὰς ἀφοριμὰς πλείους τῶν πρὸς τὰ λειόμενα ἀφαιρεθῆσθαι τοὺς τὸν ἀνασκευά- 20 ζοντας τὸ ὑπὸ αὐτῶν πειρωμένους.

p. 164a7 Ἀεί τε δεῖ σκοπεῖν τοὺς λόγους, εἰ ἐπὶ πλειόνων κοι-
νῶν διαλέγονται.

20 Δεῖ, φησί, τοὺς γιγνομένους συλλογισμούς ἐπισκοπεῖν, εἰ καθόλου προτάσσεις ἔχουσι καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου διαλέγονται· πᾶς γάρ συλλογισμὸς ἡ ἀμφιτέρας ἡ τὴν ἐτέραν καθόλου ἔχει πρότασιν.

p. 164a12 Τῶν ἐπακτικῶν πρὸς νέον.

Ἐπειδὴ τὰ μερικὰ μᾶλλον αὐτῷ γιγώσκονται, ἐξ ἓντος ἡ ἐπαγωγή. 25

25 p. 164a16 Ὅλως δὲ ἐκ τοῦ γυμνάζεσθαι διαλεγόμενον πειρατέον.

Καθόλου φησὶ δεῖν ἀπὸ τῶν συνουσιῶν τῶν διαλεκτικῶν καὶ γυμ-
ναστικῶν πειρᾶσθαι ἀπομνημονεύειν ἵτοι συλλογισμόν τινα ἡ [εἴ] τινα καλῶς

1 ἔχων om. A   δεῖ καὶ B   καὶ alterum AD: οὐδὲ a: om. B: periit in P   2 τῶν συστοί-
χων AD: δεῖ τῶν συστοίχων οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη aBP   3—22 aP: om. ABD   4 τιθῆ-
τι scripsi: τιθησιν aP   —ον δεῖ ὑγει— restituit P³   7 immo χρῆσθαι   λόγῳ λέγοντι
scripsi: λόγῳ a: λέγοντι P   8 φανεῖ scripsi: φανῇ aP   9 —ειμένον periit in P: for-
tasse τιθέμενον   11 τὸν alterum delendum censeo   12 post καθόλου delevit τὰς ἐπιθυ-
μήσεις P   13 an ἢδιον?   13. 14 ἀποκρινομένου—οὐπέχοντος P   14 παριστάμενον] μενον
periit in P   συλλογιζόμενον P: συλλογιζομένῳ a   15 τοῦ conicio   16. 17 ἀνασκευά-
ζειν τὸ ὑπὸ αὐτὸν (scil. τὸ καθόλου) conicio   20 γενομένους a   23. 24 a: 24 N: om.
ABDP   25 τούτου B   πειρατέον om. a   τινα alterum scripsi: εἴ τις libri

λεγομένην πρὸς ἔρωτάμενόν τινα λόγον λύσιν ἢ πρότασίν τινα προτεί-
νομένην καλῶς ἢ ἐνστάσιν πρὸς πρότασιν. παραφυλάττειν δὲ ἀξιοῖ
καὶ τὰ γινόμενα ἀμαρτήματα ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ἢ ὑπ' ἄλλων, καὶ
παρὰ τί ἐγένετο, εἰ καλῶς ἡρώτησεν ἢ εἰ μὴ καλῶς, δῆπας τὰ 30
5 μὲν μεμνῆσθαι τὰ δὲ φυλάττεσθαι ἐθιζόμενα· ἐκ γὰρ τοῦ τὰ τουαῦτα
παραφυλάττεσθαι ἢ διαλεκτικὴ δύναμις περιγίνεται, ἡς χάριν καὶ τὴν
ἀρχὴν γυμναζόμενα.

p. 164b2 Καὶ μάλιστα περὶ τὰς προτάσεις καὶ ἐνστάσεις.

Δεῖν φησι μάλιστα περὶ τὰς προτάσεις * * * μνημονεύοντα καὶ
10 ἀθροίζοντα, προτάσεις μέν, ἐπειδὴ διὰ τούτων αἱ ἔρωτήσεις τε καὶ ἐπι- 35
χειρήσεις, ἐνστάσεις δέ, ἐπειδὴ διὰ τούτων αἱ ἀποκρίσεις· τοῦ δὲ δια-
λεκτικοῦ ἔργον ἡρώτησίς τε καὶ ἀπόκρισις. εἰπὼν δὲ διαλεκτικὸν εἰναι
τὸν προτατικὸν καὶ ἐνστατικόν, προστίθησι τί ἔργον ἐστὶ τοῦ καλῶς
προτείνοντος καὶ τοῦ καλῶς ἐνισταμένου.

15 p. 164b8 Οὐχ ἀπαντεῖ δὲ διαλεκτέον, οὐδὲ πρὸς τὸν τυχόντα
γυμναστέον.

Εἰπὼν πῶς δεῖ γυμνάζεσθαι καὶ διὰ τίνων (καὶ τίνων) χάριν, ἐπὶ
τούτοις καὶ τὸ μέγεθος, ὅποῖον χρὴ τὸν διαλεκτικὸν ἔχειν, δεῖκνυσι διὰ 40
τοῦ ἀξιοῦν αὐτὸν μὴ πρὸς πάντας διαλέγεσθαι μηδὲ πρὸς τὸν τυχόντα
20 γυμνάζεσθαι, καὶ τὴν αἰτίαν λέγει· συμβαίνει γὰρ πρὸς ἐνίσιους φαύ-
λους γίνεσθαι τοὺς λόγους. ὅτι γὰρ ἐριστικῶς ἀποκρινόμενοι οἱ
προσδιαλεγόμενοι παραβαίνοντες τὰ ἔνδοξα καὶ ἐκ παντὸς τρόπου πειρώμενοι
τοῖς διαλεγομένοις ἐνίστασθαι, ἀκόλουθον μὲν ἐστι καὶ τοὺς ἐπιχειροῦντας
ἐκ παντὸς τρόπου πειρᾶσθαι συλλογίζεσθαι τὸ προκείμενον· ἐκφέρονται 45

1 λεγομένην aP: —η B: —ου D: compend. A λόγον aA: λόγου BDP τινα om. B
2. 2 προτεινομένου A 2 post πρότασιν add. ἔτυχεν ἀποδούς a παρα superscr. B
δὲ ἀξιοῖ] δεξιοῖ A 3 ὑπ' ADP: ὑπὸ B: ἀπ' a 4 εἰ alterum superscr. B
5 ἐθιζόμενα AB τὰ alterum om. aP 6 παραφυλάττειν aP παραγίνεται aP
καὶ ABD Arist.: ἢ καὶ (καὶ add. P²) τὰς aP (καὶ τὰς Cuf) 9 δεῖν φησι μάλιστα
A: μάλιστα φησι aDP: μάλιστα δέ φησι B supple σπουδάζειν καὶ τὰς ἐνστάσεις
post προτάσεις add. δεῖ aP, δεῖν BD ἀπομνημονεύοντα B 10 ἐπει aP
αἱ om. A τε om. A 11 τοῦ aBP: τοῦτο AD δὲ om. B 12 ante
ἔργον add. ἔργον B δὲ om. D 13 προτίθησι B ἐστι] ἐπὶ B 14 τοῦ καλῶς
scripsi: τοῦ κακῶς aABP: καλῶς, sed post ἐνισταμένου, D 15 ἀπαντα B
διαλεκτέον AD Arist.: διαλεκτικὸν B: om. aP 17 δεῖ om. AB διὰ om. aP
τίνα A καὶ τίνων addidi 18 supra μέγεθος scriptum μέτρον P³ ἔχειν ante
χρὴ collocat B 19 τοῦ AD: τὸ aBP 21 λέγεσθαι A ὅτε conicio
ἔριστικῶς ex ὁριστικῶς corr. D¹: ἔραστικῶς B 21. 22 οἱ προσδιαλεγόμενοι aP: καὶ
οἱ διαλεγόμενοι AD: βλαστικῶς διαλεγόμενοι B 22 πειρώμενοι—24 τρόπου om. B 23 ἐν-
in ras. 3—4 lit. D¹ καὶ AD: om. aP

ἢ καὶ οἱ γυμναζόμενοι πρὸς τοὺς τοιούτους εἰς τὸ ἀγωνιστικὸς ποιεῖσθαι τὰς συνουσίας. τοῦτο δὲ οὐκ εὑσχημον ποιεῖν· τὸ γάρ ἐρίζειν τε καὶ συφίσματι χρῆσθαι οὐδαμῶς οἰκεῖν τῷ διαλεγομένῳ· τὸ γάρ διαλέγει-
σθαι η̄ διὰ τῶν ἐνδήξων γυμναζόμενοι πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας εὑρεσιν 281
5 τὴν ἀναφορὸν ἔχει. διὸ τοῦτο φυλασσόμενον δεῖ μὴ πρὸς πάντα κοινολο-
γεῖσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν κρίνειν εἰ δῆιοι κοινωνίας, ὅπως μὴ προπε-
τῶς καθέντες ἑαυτοὺς ἀναγκαζόμενα παραβαίνειν τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀμιλ-
λώμενοι τοῖς γείροσιν.

p. 164b16 Δεῖ δὲ καὶ πεποιημένους ἔχειν λόγους πρὸς τὰ τοιαῦτα. 5

10 Φθάνει μὲν ἔδη πως περὶ τούτου εἰρηκέναι, λέγει δὲ καὶ νῦν. δῆιοι
δὲ δεῦν ἑτοίμους καὶ πεποιημένους λόγους ἔχειν καὶ διὰ μνήμης πρὸς
τὰ τῶν προβλημάτων τοιαῦτα ἀχρήσιμά ἔστι πρὸς πολλά. τοιαῦτα δ'
ἄν εἴη τὰ μάλιστα καθόλου· ἔχοντες γάρ τοὺς περὶ τούτων συλλογισμούς
χρῆσθαι αὐτοῖς πρὸς πάντα τὰ ὑπ' αὐτὰ δυνάμεθα. καὶ πρότερον δὲ
15 εἶπεν· ἐλαχίστων δὲ εὑπορήσαντες, ⟨ἔξ⟩ ὡν δοῦ καθόλου προβλήματος 10
συλλογισμός, πρὸς πλεῖστα λόγους χρησίμους ἔξιμεν. καὶ διότι οὐ
ράδιον περὶ τῶν καθόλου προτάσεων ἐκ τοῦ παρὰ πόδας εὑπορεῖν
λέγειν, διὰ τὸ διὰ καθολικῶν γίνεσθαι τὸν περὶ τοῦ καθόλου συλλογισμόν,
μὴ εἶναι δὲ ράδιον τοιούτων εὑπορεῖν προτάσεων, διὰ τοῦτο δῆιοι περὶ
20 τῶν τοιούτων προτάσεων ἔχειν λόγους παρεσκευασμένους. οἷον τὸ μίαν
εἶναι τῶν ἀντικειμένων ἐπιστήμην οὐ ράδιον μὲν συλλογίζεσθαι· συλλογι-
σθέντι μέντοι αὐτῷ ἔνεστι χρῆσθαι καὶ διὰ τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη 15
καὶ διὰ τῶν πρός τι καὶ διὰ τῶν λοιπῶν, καὶ πάλιν δὲ καθ' ἔκαστον τῶν
ὑπὸ ταῦτα. διὸ χρὴ λόγον τινὰ ἔχειν περὶ τοῦ προβλήματος ὅντος καθο-

1 δὲ α: γάρ ABDP   τό] τὰς A   post ἀγωνιστικὰς add. καὶ σοφισματώδεις α: non habuit P, in quo inter ἀγωνι— et —εῖσθαι 5—6 lit. perierunt   2. 3 τὸ —διαλεγο—] fere 50 lit. perierunt in P   3 οὐδαμῶς D: οὐδαμοῦ aAB   4 τῶν superscr. B
5 διὸ D: διὰ aABP³ (διὰ—πάντα restituit P³)   5. 6 κοινονολογεῖσθαι P   6 post ἀλλὰ add. πάντα aB   κρίνων B   δῆιος α: δῆιοι P   6. 7 προπετοῦς; A
—πετῶς—ἀναγκαζόμεθα] 20 lit. perierunt in P   7 ἀναγκαζόμεθα ABD: ζώμεθα α
ἔργον α: ἥπτον BP: om. AD   9 ante λόγους add. τοὺς AB   10 ἔδη D: δὴ aABP
τοιούτων Λ: τοῦτ P   12 τὰ τοιαῦτα τῶν προβλημάτων Arist.   ἔστι om. B   13 μά-
λιστα] κοινὰ καὶ B   καθόλου om. A   14 ἔπαντα aBP   αὐτὰ aA: αὐτοῦ
BDP   δυνάμενα B   15 ἐλαχίστων δὲ] ἐν οἷς ἐλαχίστων Arist.   εξ addidi
προβλήματος om. D   16 λόγους ABD: om. aP Arist.   17 περὶ] παρὰ A   ἐκ τοῦ
aADP(q): ἐκ τῶν Arist.: om. B   εὑπορεῖν A: εὑρεῖν aBDP   18 λέγει D: compend.
A: fort. λόγων cf. ad vs. 24   διὰ καθολικῶν AD: καθολικὸν aBP   τὸν om. D
18 et 19 παρὰ A   τῶν — συλλογισμῶν D   19 δὲ om. P: δὴ A   προτάσεων
om. aP   20 ἔχειν post παρεσκ. A   λόγους παρεσκευασμένους D: inv. ord. aBP:
λόγον παρεσκευασμένον A   τὸ superscr. B   21 ante ἐπιστήμην add. τὴν aP
21. 22 συλλογισθέντος BD: συλλογισθέντις P   22 αὐτῶ AP: αὐτῶν α: αὐτοῦ D: com-
pend. B   χρήσασθαι AD   23 πάλιν ABD: ταῦλα aP   24 ὑπ' αὐτὰ aBP
λόγον scripsi: λέγει aDP: λέγειν B: om. A   τινὰ post χρὴ collocat B, post ἔχειν D

λικοῦ παρεσκευασμένον. εἰη δ' ἂν τοιοῦτος· τῶν μὴ δυναμένων συνυπάρχειν
ἀλλήλοις ή αὐτῇ ἐπιστήμῃ· τὰ δ' ἀντικείμενα τοιαῦτα. οὗτοι δὲ τῶν μὴ 20
δυναμένων συνυπάρχειν ἀλλήλοις ή αὐτῇ ἐπιστήμῃ, οὗτως δείκνυσιν· ἐπι-
στήμης ἔδιν τὸ εἰδέναι τὸ ὑπάρχον τινί· τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον
5 ἅμα ἐκείνῳ εἰδέναι· οὗτως γάρ εἰσεται τὴν αὐτοῦ τοῦ ὑπάρχειν τινί. 25

1 παρεσκευασμένον scripsi: παρεσκευασμένα libri	2. 3 τὰ δὲ — ἐπιστήμη om. B
4 τὸ (post ἕτιον) om. A εἰδέναι post τινὶ collocant AD ὑπάρχειν (post τὸ) D	
τῆς αὐτῆς Δ cf. Praef.: ταύτῃ aAP: τοῦτο B: ταύτην D 5 post ἅμα add. ἐπ' ABD	
οὗτως γάρ iterat D γάρ om. A εἰσεται aAP: ἔσται B: ἔσται εἰσεται (εἰ in ras.	
3 lit.) D αὐτοῦ om. D τοῦ om. P τινὶ ε vs. 4 illatum suspicor; fort.	
αἵτιναν Τῶν εἰς τὰ τοπικὰ Ἀριστοτέλους ὑπομνημάτων τέλος subscr. a: τέλος σὺν	
θεῷ τοῦ ἀγόρου βιβλίου τῶν ἀλεξάνδρου ἀφροδισιέως ἐξηγήσεων εἰς τὰ τοπικὰ ἀριστοτέ-	
λους D: Τέλος σὺν θεῷ τῶν εἰς τὰ Ἀριστοτέλους τοπικὰ τοῦ ἀλεξάνδρου ὑπομνημάτων P:	
om. AB	

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM *)

Verba asterisco notata in lexicis desiderantur

- Αγαθός. τὸ ἀ. ὥφελεν T 18, 34 πότερον ἄγειντος ἀληθείας καὶ τοῦ θεωρητικοῦ νοῦ
 ἐν οὐσίᾳ 62, 22 ὅτι μὴ μόνον τὸ καλὸν
 ἀ. ἡ ὅτι μὴ μόνον τὸ ἀ. ἐν ψυχῇ 89, 6
 τὸ πᾶσιν ἐφετόν 93, 8 οὐδὲν ἀ. γένεσις
 169, 27 ἀγαθὰ ἀπλῶς expl. 232, 17 sq.
 εἰ φέστιν εὖ καὶ πανῶς γρῆσθαι, τοῦτο
 οὐκ ἔστιν ἀγαθόν 566, 30, 31 ἐκ τῆς τοῦ
 ἀ. διαιρέσεως 89, 5 cf. 97, 12 τὰ τῆς ψυχῆς
 ἀ. opp. τὰ τοῦ σώματος 19, 10 76, 21 τὰ μὲν
 ὡς ἔξεις ἀγαθὸν λέγεται, τὰ δὲ ὡς ποιητικὰ
 ἀγαθοῦ τείνος 97, 8 sq. ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ὁρω-
 νυμία, ἀγαθὸν ὡς κτῆμα, ὡς δύναμις 120,
 17—19 cf. 326, 28 ἀγαθὰ ὀργανικά, ὡς
 ὄργανα cf. ὄργανος, ὄργανον. τυγχρά 147,
 22, 24 258, 26 ἔκτος τε καὶ σωματικά
 262, 19 cf. 326, 27 sq. Α 301, 23 ἀρά γε
 τετραγῶς (l. τετριγῶς) λέγεται τὸ ἀγαθόν, ἡ
 ἀρά γε τῶν ἀ. τὰ μὲν ἐν ψυχῇ ἔστι τὰ δὲ
 ἐν σώματι τὰ δὲ ἔκτος 540, 5, 6 τὰ ἐπό-
 μενα τῷ ἀ., οἷς αὐτὸν ἔπειται Α 301, 20 sq.
 ἀγαπητός T 51, 10
 ἄγγελος [οἱ ἀ. καὶ οἱ ψυχαὶ ἀθάνατοι T 371, 4]
 ἄγειν γραμμήν A 359, 5 T 23, 18 sq. 477,
 21 545, 10 sq. — ἱρογίαν, εἰρήνην
 T 106, 12 — τὴν δεῖξιν εἰς Α 248, 9
 τινὰ εἰς παραδόξους ἀποκρίσεις, εἰς ἀντί-
 φασιν T 3, 20, 21 τοὺς λόγους ἐπὶ τι
 T 25, 12 (conī. μεταφέρειν) 467, 22 —
 ἄγεσθαι ὑπὸ τῶν παθῶν T 345, 13 —
 intrans. ἐπὶ τι Α 8, 13 37, 16 134, 32 —
 ἄγεσθαι γυναῖκα A 345, 9
 ἄγένητος T 193, 19 sq. πολλὰ ἀ. ὄντα ἀργά
 ἔχει 192, 3
- ἄγειντος ἀληθείας καὶ τοῦ θεωρητικοῦ νοῦ
 A 5, 20
 ἀγνοεῖν (dist. μὴ γνωσκειν) T 472, 5, 6
 ἀγνοούμενον (conī. ἀμφισβητούμενον) A
 43, 26 (conī. ἀπορούμενον) T 68, 21 διεῖ
 μὴ ἀγνοεῖν T 135, 3
 ἄγνοια (opp. νόσος) T 261, 8 φθορὰ ἐπι-
 στήμης 282, 31 δι' α. (opp. δι' αὐτόν)
 ἀμαρτάνειν T 163, 9 κατ' ἄγνοιαν A 335,
 18 ἄγνοια γίνεται τίνος T 528, 18, 19.
 ἀγνωστά ἐν πᾶσιν ἀπειρίᾳ τινὶ ἔσται A 8, 10
 ἄγνωστος A 43, 30 ἀγνωστότερον 291, 32
 T 77, 27 139, 8, 9
 ἀγορά (conī. βουλευτήριον) T 466, 13
 ἀγοραῖος βίος, ὁ ἀ. (opp. φιλόσοφος βίος, ὁ
 φιλόσοφος) T 251, 28
 ἀγροτικά σκηνηράτης ἥθους T 324, 10, 11
 dist. ἀπαιδευσία 330, 27 331, 1
 ἀγροτικώς. οὐκ ἔστι τὸ ἀ. ἀπαιδεύτως, ἀλλ'
 ἀπειρώς μᾶλλον T 330, 27, 28
 ἀγωγή. αἱ ἀ. τῶν δεῖξεων (conī. τὰ σχή-
 ματα καὶ οἱ τρόποι) A 322, 20 ἡ διὰ τριῶν
 ἀ. A 265, 16 σημαίνει τινῶν φοράν —
 λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἥθων τοῦ τρόπου
 κατακόσμησις — καὶ ἡ μεταβολή T 423,
 19—21 σίτου ἀ. ἡ οἶνος, παιδῶν ἀ. ibid.
 ἡ ἐκ παιδῶν ἀ. διὰ τῶν ἥθων T 200, 23
 ἀγωνίζεσθαι T 229, 11 οἱ ἀγωνίζομενοι
 (opp. οἱ μανθάνοντες, οἱ διαλεκτικά τὰς
 συνουσίας ποιούμενοι) 548, 25 cf. 524, 7
 ἀγωνιστικός. ἀγωνιστικά ποιεῖσθαι τὰς
 συνουσίας T 590, 1 ἀ. καὶ σοφιστικά συν-
 ουσίας 548, 26 ἀγωνιστικώτεραι προτάσεις

*) A Analytica, T Topica significat; de uncinis cf. Praefatio.

- 522, 27 — ἀμφότεροι οἱ ἀγωνιστικῶς δια-
λεγόμενοι ἐφίενται φαινομένης νίκης 565, 18
ἀδηλος. ἡ. συμπέρασμα, ἡ. πρότασις Α 270,
20 ἀδηλον δὲ ἀδήλου συνάγειν *ibid.* 23 —
ἀδήλως καὶ κεκρυμμένως Τ 587, 16
ἀδιάβλητος Α 238, 35
ἀδιαίρετος Τ 31, 30 306, 28 sq. τὸ ἀ. κατὰ
φύσιν ἀμερές Τ 192, 20 ἀδιαίρετον ἐν ποσῷ,
ἐν μεγέθει, ἐν χρόνῳ Α 81, 21, 22
ἀδιάλειπτος. (*coni.* τυνεχῆς) Α 6, 1
ἀδιανόητος Α 404, 12, 29 (*coni.* ἀτοπος)
ibid. 18 (*coni.* σόλοικος) 361, 16
ἀδιάστατος Τ 192, 3 434, 8 δὲ μὴ ἔχει
μῆκος, τοῦτο ἀδιάστατον 31, 9 τὸ ἐλά-
χιστον ἡ ἡ. 405, 8 ἀδιαστάτου μηδὲ φαν-
τασίαν τινὰ δύνασθαι λαβεῖν 30, 24
ἀδιάφορος Α 72, 18 κατὰ (τὸ) εἶδος Τ 58,
15 306, 6 sq. 307, 6 358, 5 ἡ. ἀγαθόν
(*opp.* μέγιστον) Τ 76, 26 247, 19, 26
τῶν λεγομένων ἡ. τε καὶ προγρημένων ὑπὸ¹
τῶν νεωτέρων Τ 211, 10 — ἀδιαφόρως
περάνειν Α 18, 17 164, 30 Τ 10, 8, 10
566, 26
ἀδιεξίτητος Τ 86, 27
ἀδικια. τὸ τὴν ἡ. εὐβουλίαν είναι Τ 166, 25
κακίαν οὖσαν καὶ νόσον ψυχῆς καὶ φθαρ-
τικὴν τοῦτο μὲν τῆς ἐν πόλει κοινωνίας
τοῦτο δὲ πάσης συναλλαγῆς 186, 4, 5 187,
22 τὸ διανεμητικὸν τοῦ ἀνίσου 506, 10
κακία λοστήτητος φθαρτική 507, 2 μᾶλλον
συμφέρον ἡ ἥδος 284, 20 δὲ τέλειος ἐν ἡ.
def. 484, 24
ἀδικος οὐδὲ ὁ προαιρούμενός τε καὶ πρά-
των — ἡ. δὲ καὶ ὁ μόνον προαιρούμενος
Τ 484, 23 — 25 ὡς θεοῖς ἐχθρὸς 209,
16 — δοκεῖ τὸ ἀδίκως γινόμενον ἐμπείρως
μᾶλλον ἡ ἀπέιρως γίνεσθαι 199, 23
ἀδιορίστος (*opp.* καθόλου, ἐπὶ μέρους) Α 27,
18 et saepe. τὸ τῆς ἐπὶ μέρους ἡ. Α 92, 11
τὰ ἡ. ἐπὶ μέρους (*opp.* τὰ διωρισμένα)
Τ 288, 15 sq. — ἀδιορίστως (*opp.* καθόλου,
ἐν μέρει) Α 13, 30 et saepe. (*opp.* διω-
ρισμένως) Α 160, 22 (*coni.* ἀπλῶς, *opp.*
μετὰ διωρισμοῦ) Τ 288, 14 sq. ἀδιορίστως
ἀποδιδόντων Τ 402, 10
ἀδέκτιμος ἄνθρωπος, συζυγία def. Α 52, 24
συζυγία 56, 25 62, 5 64, 22 104, 20 (*coni.*
ἀσυλλόγιστος) 52, 24 65, 1 85, 22 λόγος
(*opp.* φεῦδος τι συνάγων) Τ 576, 14 τὸ
ἡ. συζυγίας Α 104, 19
ἀδολεσχεῖν Τ 540, 25 549, 8
- ἀδόξαστος περὶ τίνος Τ 73, 9 76, 16
ἀδοξεῖν Τ 554, 2
ἀδοξία Τ 261, 3 266, 25 272, 21 327, 11
ἐν ἡ. γίνεσθαι 554, 8
ἀδοξος *syn.* παράδοξος Τ 71, 26 sq. 548, 4
(*coni.* φεῦδης) 15, 24 ἡ. συμπέρασμα, ἡ.
πρότασις Α 270, 19, 20 ἀπλῶς, ὥρισμένως
Τ 78, 19 549, 25 sq. τὸ ἡ. ἔχειν ἐκ Τ
80, 5
ἀδύνατος γενέσθαι, ὑπάρχειν, ἀληθεύεσθαι
Α 183, 10 sq. ἀπλῶς 185, 30 λέγεται
τὸ ἡ. καὶ ἐπὶ τοῦ φεύδοντος 183, 18, 21
sed dist. et *opp.* 185, 13 sq. 191, 27 sq.
193, 4 194, 3 τὸ ἡ. ἀπὸ τοῦ ἐπομένου
(τὴν ἀκολουθίαν ἔχει) 183, 15 sq. δὲ ἀδύ-
νάτου δεικνύναι (*opp.* δεικτικῶς) *expl.*
Α 259, 16 318, 11 320, 11 sq. Τ 574, 22
ἡ δὲ ἀδύνατου δεῖξις Α 103, 5 191, 25
260, 9 321, 11 τοῦ ἐξ ὑποθέσεως μέρους
καὶ εἰδος 256, 19 ἡ τοῦ ἡ. δεῖξις Α 321,
30 εἰς ἡ. ἀπάγειν Τ 574, 23 576, 14 ἡ
εἰς ἡ. ἀπαγωγή Α 31, 10 sq. 112, 11 sq.
191, 32 193, 25 194, 11 199, 14 259,
14 al. (*opp.* ἡ δεικτικὴ δεῖξις) Τ 537,
24 574, 25 575, 26 μέρους τῶν ἐξ ὑπο-
θέσεως Α 317, 30 cf. 24, 17 διὰ τῆς
εἰς ἡ. ἀπαγωγῆς δεικνύναι (*opp.* δεικτικῶς)
Α 318, 8 sq. τελειούσθαι (*opp.* δι᾽ ἀντι-
στροφῆς) Α 112, 9 cf. 318, 21 συλλο-
γισμός (*opp.* δεικτικός) Τ 537, 15 sq. ἐν
τοῖς ἀδύνατοις (sc. συλλογισμοῖς) Α 24, 12
οἱ εἰς ἡ. λόγοι Τ 575, 6 ἡ εἰς τὸ ἡ. ἐπι-
χείρησις (?) 584, 2
ἀεικίνητος Α 324, 6 sq. 343, 23 Τ 45, 24
144, 21, 22 299, 7
ἀειφυλος Τ 118, 32
ἀετός δράνυμον Τ 379, 2
ἀήρ μᾶλλον καὶ ἥπτον βαρύς, οὐ μὴν καὶ
ἀπλῶς βαρύς Τ 413, 24 ταχέως κινεῖν
τὸν ἡ. 107, 4, 5 πεπληγμένος 450, 23 cf.
106, 28 sq. τοῦ ἡ. τοῦ ἐνόντος ἐν τῷ
νέφει 50, 23
ἀθανασία ψυχῆς Τ 76, 27 θεοῦ ἦδιον 235,
23 (*opp.* μακροβιότης) 239, 6 258, 4 οὐ
στέρησις θανάτου, δὲλλ ἔξις καὶ διάθεσις
472, 9, 10
ἀθλησις Τ 272, 15
ἀθροίζειν παραδείγματα Α 68, 24 (*coni.*
θηρῶν) Τ 92, 21 τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν
προτάσεων Α 17, 25 cf. 337, 2
ἀθρόος (*coni.* πολύς) Τ 107, 2

αἰδεῖσθαι. πώς τοις αἰδούμενοις τὸ ἔρυθριαν
συμβέβηκεν Τ 347,31

αἰδημόνως ζῆν (eoni. ὀφειλόντιως) Τ 251,
26

αἰδίως Τ 459,15

αἰδώς. τῆς αἱ. οὐ γένος ή ἀρετή· οὐ γάρ
ἔξις ἀλλὰ πάθος Τ 308,28,29

αἰεὶ saepius, velut Α 24,26 52,21 74,8
138,1 151,18 162,3,14 329,31 331,29
361,27 418,5 Τ 258,2 269,18 366,4

αἴμα. τὸ ἔξαγρανθείσης αὐτῆς (sc. τῆς τρο-
φῆς) ἐν τῇ πέψει γινόμενον αἷμα, ὃ ἀνα-
διδοται Τ 430,17,18

αἴρεισθαι ἐν τούτοις ἔστιν ἐν οἷς καὶ τὸ βου-
λεύεσθαι Τ 176,18 c. inf. Τ 257,13.18
260,7.15 265,24 266,2.4 μᾶλλον 571,5
τι πρὸ τίνος 176,18 243,10 — αἴρετος
(opp. φευκτός) Τ 74,19 et saepe (dist.
θεωρητός) 81,11 (dist. ληπτός) 83,1 τὸ
αἱ. λέγεται τριχῶς 271,6 πᾶν αἴρετὸν
ἢ καλὸν ἢ ἥδη ἢ συμφέρον 89,1 τὰ
αἱ. καὶ φευκτὰ κρίνεται τῇ τοῦ σπουδαίου
αἴρεστε τε καὶ φυγῇ 211,14 τὰ περὶ
αἴρετωτέρου τὴν ζήτησιν ἔχοντα πάντα
ἥπικά 217,21 22 αἴρετὸν καὶ αὐτόν,
κατὰ συμβεβήκος expl. 229,20 sq. αἰ-
ρετὸν ταῦτὸν εἶναι τὸ μὲν δι' αὐτὸν τῷ
καθ' αὐτόν, τὸ δι' ἄλλο δὲ τῷ κατὰ συμ-
βεβήκος 230,8,9 μόνον εἶναι αὐτοῖς τὴν
διαφορὰν κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκφορᾶς
ibid. 15 sed distinguishing 17 sq. τὸ
αἴρετωτερον τῇ ἑαυτοῦ φύσει, ἀπλῶς (opp.
τῷ τὴν ἐπίκρισιν αὐτοῦ παιουμένῳ, τῷ αἰ-
ρουμένῳ) 234,3 sq. 239,2 sq. οὐ πάντως τὸ
αἴρετόν τινις Τ 18,33 258,14 πρὸ ἑτέρου
176,17 opp. φυγῇ 74,17.19 95,24 211,
14 al. ἔχειν τὴν αἴρεσιν 258,19 κατὰ
τὴν αἱ. (conieci) ἐλαττούμενον 268,21

αἰσθάνεσθαι. τὸ αἱ. πλεοναγῶς Τ 102,
26 sq. (cf. etiam vs. 15) καὶ ἐνέργειαν,
κατὰ δύναμιν 148,23 — οὐ καὶ αὐτὸς
αἰσθανόμενος Α 195,29 — αἰσθητός (eoni.
ἀτομος) Α 291,13 293,2 cf. 292,11
(coni. καθ' ἔκστατα) 33,3 104,4 291,14
(coni. ἐν κατ' ἀριθμόν) 100,12.23 (coni.
φανερός) 100,22 (coni. μηδεδύμενος δει-
ξεως) 122,19 (opp. νοητός) 4,3 sq. αἰ-
σθητή δεῖξις 100,7 — τὰ αἰσθητὰ καὶ
τοῖς πολλοῖς κοινά τε καὶ γνώμια Τ 86,
24 ἄγνωστα δοκεῖ εἶναι καὶ ἐν συνεχεῖ

ρύσει (opp. τὰ νοητά) 489,10 τὸ αἱ. καὶ
τὸ ἐπιστητὸν κατ' ἀναλογίαν σύστοιχα 104,
5.6 cf. 71,5 — αἰσθητῶς (eoni. φανερῶς)
Α 100,5

αἰσθησίς. τῆς αἰσθήσεως ή γένεσις φύσει
Τ 333,5 διγῶς, καὶ δυνάμει παὶ ἐνερ-
γετεῖ Τ 103,23 cf. 102,14 344,18.19
αἰσθησιν ἔχειν (dist. αἰσθητικὸν εἶναι) Τ
16,23.24 τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ αἱ. Λ
280,7 Τ 90,30 sq. καὶ περὶ τὰ ἐνδεξή-
μενα ἄλλως ἔχειν Τ 116,16 ἡ τοῦ ἴδιου
ἢ τοῦ κοινοῦ ἡ τοῦ κατὰ συμβεβήκος Τ
156,7 καὶ ὑπὸ διαφερουσῶν αἱ. κρίνεται
τὰ ὑπὸ τίνος σημανόμενα Τ 114,19 opp.
ἐπιστήμη, ὑπόληψις, δρῦθη δέξια Τ 71,5
89,11 sq. 115,3 116,12 sq. 167,18 222,
10 265,11 285,28 333,5 αἱ. καὶ ἐπιστήμη
κατ' ἀναλογίαν σύστοιχα, δρυσια Τ 104,4
117,30 δρυσια νοῦς τε καὶ αἱ. Τ 118,5
δι' αἰσθήσεως (opp. συλλογιστικῶς) Α 33,1
99,32 ἀρκεῖσθαι τῇ αἰσθήσει Α 122,22
πρὸς τὴν αἱ. (opp. πρὸς τὴν φύσιν) Τ 386,
22.24

αἰσθητήριον Τ 102,16 103,1.3

αἰσθητικὸς κατὰ τὴν φυγὴν Τ 17,9.11
τὸ ζῆν ἔπειται παντὶ αἰσθητικῷ Α 297,
2.34 αἰσθητικὸν ζῆν (eoni. τὸ ἐν γε-
νέσει) Τ 320,7 πνεῦμα αἰσθητικὸν ἡ
νοητικόν Τ 144,16 opp. αἰσθανόμενος
Τ 167,21 299,26 — opp. συλλογιστικός
Α 33,14 113,1 διὰ τοῦ αἱ. ἀποδεικνύναι
Τ 16,24 αἰσθητικὴ ἔκθεσις Α 122,31 —
αἰσθητικῶς τὴν δεῖξιν γεγονέναι Α 32,33
αἰσθητός v. αἰσθάνεσθαι

αἰσχος (opp. κάλλος) Τ 326,31 ὅρου 428,18

αἰτεῖν. οἱ αἰτοῦντες loco corrupto Τ 82,23
τὸ δεῖμενον ἀποδεῖξεως αἰτεῖν 577,10 —
αἰτεῖσθαι med. (opp. δεικνύναι, συλλογιζε-
σθαι) Α 269,14 334,19 336,26 sq. (eoni.
τιθέναι) 334,31 338,20 τὸ ἐν ἀρχῇ
Τ 288,4 567,4 577,12 sq.

αἰτημα Α 126,11

αἰτησίς. ἐν τῇ παρ' ἄλλου αἰτήσει Α 14,2
ἀποκρίσεως, δεῖξεως Τ 40,27.29.30 τοῦ
ἐν ἀρχῇ 577,6 τοῦ ἐναντίου 579,10
συμπερανεσθαι δι' αἰτήσεων εὐήθιων 570,
19

αἰτία. ἐν πᾶσιν ἡ τῆς αἱ. γνῶσις ἡ τῆς ἐπι-
στήμης αἱ. Τ 561,11.12 τὴν αἱ. ἔχειν
Τ 210,20 353,22 567,4 ἔξωθεν 163,8
ἐν αὐτῷ τὴν αἱ. τινὸς ἔχειν 561,9 αἰτίαν

- τιὸς ἀποδιδόναι cf. h. v. παρέχειν T 564, 15 φέρειν A 162,14 αἰτία τοῦ λόγου εορτάρει pro ἀμαρτίᾳ 575,11
- αἰτιᾶσθαι τὸ μὴ αἴτιον A 23,2 τὴν μετάληψιν 223,20 τὸν λόγον T 8,15 τὸν τρέπον 428,20 τὸ c. infin. A 396,19 τί τινος 335,3 τὶ ὡς c. part. 347,18 348,20 — αἰτιατές T 440,14 (coni. ὕστερος) 16,14
- αἰτιατικός. αἰτιατικὴ πτῶσις A 9,7,8 359, 32 366,9 ὡς πρὸς αἰτιατικὴν λέγεσθαι 366,7
- αἰτίος. τετραχῶς λεγομένου τοῦ αἰτίου T 156,13 τὰ μέν ἔστι καθ' αὐτά τινων αἴτια, τὰ δὲ κατὰ συμβεβήκας Τ 231,17, 18 τὸ πρῶτον αἴτιον κινοῦν A 357,33,34 τὰ τοῦ συμπεράσματος αἴτια T 573,20 δὲ αἰτίων δεικνύναι T 16,14 sq. συλλογισμός (opp. διὰ σημείων) A 21,13 cf. 331,21 συλλογίζεσθαι 21,15 — τούτου δ' αἴτιον, ἦτι A 10,29 87,20 144,13 120,13 223,25 T 564,22 τὸ δ' αἴτιον, ἦτι A 67,17 94,22 104,31 107,16 188,25 211,24 218,3 αἴτιον δὲ ἦτι A 95,4 149,28 356,31 T 387,3,4 αἰώνιος. τὸ αἱ ἀδῖνον καθ' ἥκους τοὺς χρόνους T 459,9
- ἀκαίρος A 34,12,20
- ἀκαταλληλον ἔχειν T 547,23 ἀκαταλληλότερον ἔχειν A 250,24 τῷ ἐρμηνεύκῃ γρῆσθαι 15,24
- ἀκινησία. [τὸ φυγόδον καὶ ἀκινησίαν ἐμποιοῦν T 376,27]
- ἀκινήτος. δὲ τὸ δὲ ἀκίνητον τε καὶ ἔν T 70, 23 ἀ. (καὶ ἀδῖνοι) οὐσίαι 220,18 473,2 — coni. ἀργός, dist. πρᾶος 158,5
- ἀκμων A 2,21
- ἀκολαστα (dist. ἀκραστα) T 44,12 116,2 117,10 121,29 παρακμάζοντος τοῦ σώματος παύεται (opp. δειλία) 223,23
- ἀκολασταίνειν T 270,11
- ἀκόλαστος διάτα T 201,8 αἱ τῶν ἀ. ἑδοναὶ 146,4 192,18 302,17
- ἀκολουθεῖν τινὶ logice A 112,12,30 131,17 138,28 157,4 176,1 sq. 256,26 374,28 al. T 167,5 183,11 188,13 330,18 488,21 581, 51 et saepe. ἐξ ἀνάγκης A 20,32 21,7 ἐπὶ τινος T 489,3,4 παρά τι A 80,6 τὸ συμπέρασμα ἀ. A 355,27 T 572,3 τὸ ἄποτον T 344,8 i. q. κατηγορεῖσθαι A 55,10 coni. ὑπό τι τετάχθαι, ὑπάλληλον εἶναι τινὶ A 87,13 coni. ἄμα ἀληθὲς εἶναι 157,22 coni. ἀντιστρέφειν 160,11 seq. inf. A 130,8 133,14
- ἀκολούθησις τῶν ἀντιφάσεων Α 414,26 T 193,2 sq. τόπος ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀντιθέσεις ἀκολουθήσεων 190,27 sq.
- ἀκολουθία A 176,24 sq. 182,9 sq. 264, 28 348,2,4 407,16 409,29 sq. T 191,3 367,24 al. (coni. σχέσις, συνεχές, συνημένον) A 17,30 (coni. ὑπόθεσις, σχέσις) 263,33,36 (coni. τάξις) 405,27 (coni. σχέσις) 406,12 (coni. θέσις) 409,23 (coni. ἀντικατηγορία) 409,25 (opp. μάχη) Α 11, 20 264,33 (dist. συλλογισμός) 330,30 κατὰ τὴν τοῦ εἶναι, τῆς λέξεως ἀκολουθίαν A 7,1 221,23 τῶν ἀντιφάσεων 414, 28 416,25 τῶν ἐναντίων T 199,28 τῶν προτάσεων A 158,18 414,7,8 (coni. συμπλοκή) 380,30 ἡ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἀκολουθία A 183,7 τοῦ συμπεράσματος πρὸς τὰς προτάσεις 185,33 ἀναγκαῖα 161, 18 182,10 184,22 def. 176,2 συλλογιστική 184,25 185,25 αἱ ἀπλατ ἀ. 184,26 ἐν ὑπόθεσι T 245,1 ἐξ ἀκολουθίας T 165,6,13 166,13 167,4 172,25 174,5 196,25 200,15 202,19 203,24 κατὰ, διὰ τὴν ἀκολουθίαν T 331,17 531,13
- ἀκόλουθος. A 13,1 135,30 173,22 267, 31 299,21 T 73,7 281,9 309,27 587,9 589,23 def. δ ἀναγκαῖον εἶναι τῷ ἔπειρον εἶναι (opp. μαχόμενον) T 93,9 μᾶλλον ἀ. T 570,27 — ἀκολούθως A 137,12 221,2 T 2,24 post partic. A 16,22 411,1 T 3,6 34,9 75,22 119,4 ἀ. ἐφεξῆς, ἐξῆς post partic. T 26,27 73,29
- ἀκοή T 218,23 335,19 367,10
- ἀκούειν μετρίως T 327,14 ὡςπερ ἀντιδίκων ἀφροτέρων τῶν μερῶν 28,29,30 φιλοσόφου 84,20 οἱ ἀκούοντες A 17,20 T 19,26 560,8 — intellegere, interpretari A 120,20 165,26 369,4 τινές, raro τὶ A 37, 20 60,9 135,28 152,5,23 153,3,7 309,11 392,32 397,10 412,1,12 T 71,8 133,3 176,1 220,15 253,23 256,5 277,24 299, 17 312,4 320,14 326,27 358,8 581,18 ἀντί τινος A 152,20 ἐπὶ τινος T 154,10 τὶ ὅτι A 185,3 — ἀκουστόν i. q. ψόφος T 45,3
- ἀκούσιος. τοῦ ἀ. εἰδη (i. e. ἡ βίᾳ ἡ διὰ ἄγνοιαν) T 163,7 sq. ἀ. ἀμαρτήματα ibid. 14 — ἀκουστώς ἀμαρτάνειν T 163,6 sq. (dist. οὐχ ἐκουσιώς) 316,7

- ἀκρασία (dist. ἀκολασία) T 44, 12 116, 2
117, 10 121, 29 (opp. ἐγκράτεια) 325, 14
διτὶ μὴ ἔστι κακία 194, 22
- ἀκρατής. εἰ δὲ ἀ. μῆτε βίᾳ μῆτε δι' ἄγνοιαν
ἀμαρτάνει, οὐδὲ δὲ ἀκον ἀμαρτάνει· T
163, 13
- ἀκριβεῖα. δι' ἀκριβεῖας A 14, 18 332, 37
μετὰ ἀκριβεῖας 127, 16 μετὰ δὲ καὶ θεω-
ρίας πλείονες T 45, 9
- ἀκριβής. τὸ δὲ expl. T 157, 2 sq. dist. τὸ
σαφές ibid. 16 sq. τὸ ἀκριβὲς ἐν τῷ λόγῳ
(opp. τὸ πρὸς ἡμᾶς σαφές) 437, 19 [ἀκριβής
διαλεκτικὸς] 539, 4
- ἀκριβολογεῖσθαι A 15, 16 245, 29 374, 21
T 45, 26 71, 8 περὶ τι A 179, 13 περὶ
τινος 352, 22 πρὸς τι 374, 4
- ἀκριβολογία T 51, 15 ἐπιστημονική 26, 12
ἡ περὶ τούτων δὲ 356, 22
- ἀκρόσιες τῶν μόδων A 5, 10, 12 — πολειτι-
καὶ, ἥθικαι ἀκρόσιες T 95, 23, 24
- ἄκρος. οἱ ἄκροι (sc. ὅροι) A 46, 19 sq. τὰ
ἄκρα 97, 33 al. ἄκροι εἰσὶν ἐν ταῖς προτά-
σεσιν οἱ ἀνὰ ἄπαξ εἰλημμένοι ἐν τῇ θέσει
τῶν προτάσεων 346, 23 μείζων, ἐλάττων
47, 29 (ubiq def. δὲ μ.) sq. et saepe. τῶν
ἄκρων συναγωγὴν ποιεῖσθαι 317, 11 — τὰ
ἄκρα i. q. τὰ ἐναντία T 327, 1, 6 sq.
- ἀκρότης T 92, 7, 10 (coni. τελειότης) 261,
19 (coni. ὑπερβολή) 265, 16 sq.
- ἀκροχορδών T 428, 19
- ἀκυροῦν T 494, 25
- ἀκύρως (opp. κυρίως) T 456, 20, 21
- ἀκύλυτος A 184, 11
- ἀλείπτης T 4, 23
- ἀλειπτική T 152, 25
- ἀλήθεια οἰκειοτάτῃ τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ
μέγιστον ἀγαθὸν A 5, 1 ἀληθεῖας καὶ τοῦ
θεωρητικοῦ νοῦ παντάπασιν ἀγευστος 5, 19
τῆς ἐν τοῖς ἀρίστοις ἀληθείας T 74, 25
- ἀλήθεια τῶν προτάσεων A 56, 23 — τῇ
ἀληθείᾳ (opp. κατὰ δόξαν) T 163, 29 τὸ
ταῖς ἀληθείαις δίκαιον T 104, 23 κατ'
- ἀλήθειαν (coni. κυρίως) T 577, 12 πρὸς
ἀλήθειαν A 159, 30 T 577, 6 579, 2
- ἀληθεύειν A 160, 28 183, 5 345, 29 sq.
T 14, 28 sq. 79, 28 ἐπὶ τινος A 407, 10
T 556, 8 al. — ἀληθεύεινται A 87, 10 183,
2 sq. 203, 20 360, 37 403, 35 ἐπὶ τινος
A 66, 12 233, 8 400, 32 κατὰ τινος
A 174, 14 198, 30 205, 37 206, 5 211,
13, 15 231, 36 366, 33 367, 1 401, 17. 27
- 403, 35 T 107, 26 302, 16 sq. 310, 22 356,
26 sq. al.
- ἀληθής (dist. ἔνδοξος, φαινόμενος ἔνδοξος)
T 15, 22 sq. (coni. ἀποδεικτικός) 28, 4
οὐχ οἶδεν τε δι' αὐτὸν τινὸς συλλογίζεσθαι
T 6, 13 564, 25 ἐξ ἀληθῶν μὲν πάντως
α. συνάγεται, οὐ μὴν πάντως καὶ τὸ αὐτόν
ἐξ ἀληθῶν T 201, 32 ὅργανον οὐ μικρὸν
πρὸς τὴν τοῦ ἀληθοῦς εἴρεσσιν ἡ εἰς τὸ
ἀντικείμενον ἐπιχειρησις T 584, 9, 10 ἀλη-
θεῖς προτάσεις A 48, 2 ἀληθεστεροὶ δροι
A 141, 7 171, 30 172, 3 κατὰ τὸ αὐτόν
τὰς ἀληθῶς α. T 95, 26 ἀνύριστον
ἔχειν τὸ αὐτόν A 67, 9 cf. 88, 31
- ἀλλά. post εἰ, εἰ καὶ, καὶ incipit apodosin
ἀλλά A 111, 31 139, 2, 6 140, 4 222, 27.
34 333, 25 T 87, 7 241, 24 242, 15 356,
28 383, 11 387, 26 394, 23 480, 13 486, 3
499, 16 575, 33 ἀλλά — γε A 10, 16 13,
19 21, 2 75, 28 77, 17 139, 6 287, 3 291, 6
292, 9 293, 31 307, 21 337, 17 T 4, 21 5, 1
25, 30 36, 17 54, 8 84, 1 91, 17 112, 21 124, 2
152, 26 307, 26 308, 5 366, 4 534, 12 ἀλλά¹
ὅμως T 426, 20 491, 23 cf. 478, 27 ἀλλά οὖν
A 138, 21 (post εἰτε — εἰτε) 371, 14 T 4, 12
128, 20 451, 11 504, 8 521, 13 ἀλλά οὖν
εἰ καὶ — ἀλλά — γε T 5, 1 — ἀλλά οὐ A 165, 2
276, 32 T 137, 25 183, 29 412, 12 522,
16 — ἀλλά μήν A 19, 10 74, 25 142, 4
189, 3 193, 33 220, 26 231, 33 235, 13 256,
37 260, 2 etc. T 8, 31 10, 9, 12 17, 9 31, 3 sq.
60, 21 127, 22 176, 6, 17 303, 20 349, 7
462, 19 471, 2 al. — [ἀλλά οὐ] T 520, 22]
ἀλλά ὅμως [456, 26 478, 27] 575, 31
- ἀλλάσσειν τὸ σχῆμα A 123, 15 τὴν τάξιν
149, 16 τινά 181, 28 τὸν κατὰ τὴν ἐκ-
φορὰν τρόπον κατὰ τὴν λέξιν T 69, 9
τόπον 292, 30, 31
- ἀλλαχοῦ A 173, 10
- ἀλλοιος. ἀλλοτε δὲ A 35, 8 52, 20, 23 (coni.
ἀλλος) 351, 17 ἀλλοιότερος 373, 23
- ἀλλοιοῦν τὴν ἀκοήν T 106, 19 αὐτὸν 162,
18 — ἀλλοιοῦσθαι (coni. κινεῖσθαι) T 21,
20 120, 27
- ἀλλοιωτις. τῆς δὲ γένος ἡ κίνησις T 314,
8, 10, 11 cf. 96, 21 111, 3 474, 12 κατ'
ἀλλοιωσιν κινεῖσθαι A 155, 18, 20 dist.
πάθος T 304, 4 η δὲ κατὰ τὰς αἰσθητὰς
διαφορὰς T 163, 1
- ἀλλοιωτικός. δὲ κίνησις T 293, 4
- ἄλλος τινος A 400, 13 T 99, 28 135, 30 354, 10

- παρά τι Α 33,30 47,14 91,11 277,30 311,
29 Τ 22,15 25,18 29,22 38,16,21 49,13
120,15 131,23 173,13 277,23 323,27
431,8 — ἄλλοι ἄλλον et sim. Α 277,16,17
332,18 347,13 al. Τ 61,5 116,32 118,
10 120,32 121,21,22 156,16 176,17.
18 186,27 217,3 sq. 222,3 sq. etc. ἄλ-
λος μὲν — ἄλλος δέ Α 13,31 14,3 81,31
205,18,19 Τ 113,12,13 116,8,9 119,
28 127,29 263,25,26 399,5 sq. ἄλλος
καὶ ἄλλος Α 68,18 81,33 160,1 271,21
272,3,13 Τ 11,27 59,6 60,23 98,18
109,28 220,26 266,15 285,9 300,1,2
308,19 387,11 487,6,24 490,24,25 500,
12 ἔτερος — καὶ ἄλλος 484,16,17 ἄλλος —
ἄλλος Α 300,29 Τ 339,22 487,19 —
πρῶτος, χαλεπώτατος τῶν ἄλλων Τ 127,
26 321,4 517,21 — ἄλλως. καὶ ἄλλως
Α 41,13 παρά τι Α 281,1 ἄλλος ἄλλως
Α 118,6 (ἄλλοι) 119,2 ἄλλως μὲν — ἄλλως
δέ Α 28,8 331,11 Τ 97,5,6 115,5,6
ἄλλως καὶ ἄλλως Α 272,30 273,28 329,
14 ἄλλως — ἄλλως Α 354,10 ἄλλως τε
καὶ (?) Α 81,26 Τ 399,21 429,15
ἄλλοτε ἄλλος Α 75,11 96,9,20 271,22 272,
29 273,27,36 (ἄλλοι) 380,10 (ἄλλως)
Τ 307,23 540,25 ἄλλοτε μὲν — ἄλλοτε
δὲ — ποτὲ δέ Α 331,14 sim. 272,5—9
ἄλλότριος. ἀ. γένος Τ 515,21,30 — τινὸς
Τ 139,31 141,33 144,1 157,1 172,15.
17 322,25 422,21 444,21 574,28 — οἱ
ἄλλότριοι (opp. οἱ οἰκεῖοι) Τ 244,23,24
ἄλογος. ἀ. ζῷα τὰ μὲν ἀνδρεῖς μετέχειν
δοκεῖ, τὰ δὲ σωφροσύνης οὐτοί. Α 5,16
ἄλυπτα (opp. ἡδονή) Τ 207,3 248,8 266,25
ἄλυπτος Α 301,28
ἄλυσιτελής Α 301,25 304,25 sq.
ἄμα c. partic. Τ 70,17 99,29 ἄμα μὲν —
ἄμα δὲ Α 12,8,13 Τ 188,13,14
ἄμαθής Τ 84,24 sq. (coni. ἀτεχνός) 428,2
(coni. ιδιώτης) 438,24
ἄμαθία Α 62,2 sq.
ἄμαξα Τ 20,13,14 121,11
ἄμαρτάνειν. ἡμάρτηται ή λέξις Α 248,38
285,4 τὸ ἄμαρτανόμενον Τ 568,28 ἡμάρ-
τημένος Α 228,24 Τ 20,4 21,13 518,6
ἡμάρτημένως Α 69,2 Τ 158,17 568,10
ἄμαρτημα ἐν τῇ λέξει Α 365,17 374,19
ἄμαρτία ἐν τοῖς ὄρισμοῖς Τ 466,6 κατὰ
τοὺς λόγους 567,2
*ἄμβλυηκοτα Τ 327,15
- ἀμβλύς. τῷ ἐν χυμῷ δέετι τὸ ἐναντίον ἀμβλύ
Τ 98,24,25 τὸ δ. διττόν, τὸ μὲν ἐν φωνῇ
(λέγεται γὰρ ἀμβλέπει φωνή), τὸ δὲ ἐν
ὄχῳ 100,11,12 cf. 108,18
- ἀμβλυωπετέν Τ 327,13
- ἀμεθόδως (opp. συλλογιστικῶς) Α 346,3 δ.
περαίνοντες λόγοι Α 21,30 22,18,24,24,
1,9 68,23,32 345,13,25 346,5 Τ 14,20
ἀμείβειν τόπον Τ 120,26 121,5 — ἀμείβε-
σθαι τόπον ἐκ τόπου Τ 316,5
- ἀμέλεια τῶν ἀναγκαῖων (καὶ ἄγονα) Τ 245,
20,21 τῶν κοινῶν, τῶν ἴδιων, τῶν γο-
νέων 261,11,12,14
- ἀμεσος. τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἀμεσά ἔστι,
τὰ δὲ ἔμμεσα Τ 101,20 sq. 185,21 sq. ἀ.
ἀντίθεσις Τ 175,2 πρότασις expl. 18,16
coni. πρῶτος, ἀναπόδεικτος, μὴ δεόμενος
δεῖξεως Α 358,9 sq. Τ 17,1 sq. 70,3
521,15 573,28 574,7 — ἀμέσως ἀντικεί-
σθαι Τ 175,16
- ἀμερής Τ 31,27,29 405,7 σῶμα ἀμερές
19,14 εἰ τὸ δ. δόιαστατον 192,3 κατὰ
φύσιν ἀμερές ibid. 20
- ἀμετάπειστος ἐπιστήμη Τ 203,10 399,22.
23 421,12 ὑπόληψις 464,5
- ἀμετάπτωτος ἔξις ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς φεῦδος
Α 263,1,2 — ἀμεταπτώτως Τ 566,9
- ἀμετρος (coni. μὴ προσήκων) Τ 345,1
- ἀμικτος τῶν περιστατικῶν ἐνοχλήσεων Τ 255,
26 πρὸς λύπην 265,20
- ἀμιλλᾶσθαι dialectice Τ 590,7
- ἀμπελος (coni. πλάτανος, συκῆ) Τ 118,30
- ἀμπελουργική Τ 267,23
- ἀμφιβάλλειν. [τὰ ἀμφιβαλλόμενα Τ 576,7]
ἀμφιβολία Τ 378,3,6 379,5 518,11 532,3
- ἀμφιβολος Α 373,18 Τ 427,22 (coni. ὁμώ-
νυμος, πολλαχῶς λεγόμενος) Τ 97,23,27
τὰ δ. ἐν λόγῳ τὸ διττὸν ἔχει (dist. τὰ
ὅμωνυμα) Τ 152,8 sq. cf. 96,29 378,28 sq.
τὸ δ. εἶδός τι τῶν πολλαχῶς λεγομένων
Τ 556,13
- ἀμφιδοξεῖν. ἀμφιδοξούμενον (coni. ἀπορού-
μενον) Τ 69,3 (coni. δεόμενον δεῖξεως)
Α 263,13,14
- ἀμφιδοξος Τ 37,4
- ἀμφισβητεῖν πρός τι Τ 556,23 ὅτι Τ 376,4
ἀμφισβητεῖσθαι passive A 279,23 Τ 84,
22 εἰ Τ 311,5 375,19 [seq. acc. c. inf.
375,17] ἀμφισβητούμενον (coni. ἀγνοού-
μενον, opp. γνώριμον) Α 43,8,26 44,14,
15 338,33 Τ 375,22

ἀμφισβητήσιμος Τ 164,27 582,30
ἀμφισβητησίς Τ 164,24 534,14 (εἰ) 117,9
(διτὶ) 556,19 ἀμφισβήτησιν ἔχειν 221,11
ἀμφόδων υπὸ Τ 93,4 118,29 122,25 534,10
ἀμφότεροι, ἀμφότερα i. e. αὐθιτητες et ἐπί-
στήμη Τ 116,14 καὶ ὑπνῷ καὶ ἐγρη-
γόρσει ἀμφοτέροις Τ 195,17 κατ' ἀμφό-
τερα Α 67,9 [καὶ ἀμφότεροι Τ 458,30
460,28 486,12 491,15 27 499,5 520,35
578,14] — ἀμφοτέρως Α 216,37 284,29
Τ 289,30 550,4

ἀμφω. κατ' ἀμφω Α 92,8 Τ 392,9 cf.
398,4 n. [καὶ ἀμφω Τ 398,4 399,13
454,6 458,32 483,8]

ἄν c. partic. Τ 221,26 285,22.29 im-
perfectum condicionale sine part. ᄂν
Τ [378, 22] 560,24 ἔδει Α 145,13 231,
10 232,15 237,35 Τ 458,4 483,14 ἔδύ-
νατο Α 395,33 ἔδειτο καὶ οὐκ ἀν ἐλέγετο
Τ 435,2 c. ind. fut. Α 411,23 [Τ 393,
13] ὄποια ᄂν omisso ἢ Α 253,15 καὶ
post εἰ Α 155,10 218,36 cf. 132,26

ἄν multo saepius quam εάν. ubi codd.
indicativum aut optativum praebent,
semper coniunctivum restitui. ubi ver-
bum deest, plerumque ex antecedendis
tibus facile subauditur; ἢ saepius post
η addidi — ᄂν τε — ᄂν τε Α 38,12 50,
24 65,5 92,12 99,30 108,2sq. 241,12
Τ 102,1 149,32 395,7 565,13 (ἄν τε —
εάν τε Α 68,10 — 12) antecedit εάν
Α 142,21, ζταν 205,11, εἰ 124,5 utri-
que ᄂν τε respondet apodosis Α 124,
13—15 Τ 174,15—17 (ἄν τε — καὶ εἰ)
191,19.20

ἀνὰ ἀπαξ Α 346,23 ἔνα Τ 181,28

ἀνάβασις (opp. κατάβασις) Τ 398,3

ἀνάγειν εἰς Α 7,18. 25. 33 24,4. 5 98,26
100,31 102,30 112,10 113,6 sq. 118,11
340,6 sq. (coni. ἀναλύειν) 340,16 341,
27 386,6 al. Τ 1,18 37,22 63,16 106,27
402,4 al. [ἐν γένει Τ 505,25.27] ὑπὸ γέ-
νος Τ 425,32 426,1 500,9.12 ἐπὶ σγῆμα
Α 394,10 [ἀνῆξεν Τ 388,25]

ἀναγκάζειν logice Τ 361,5

ἀναγκαῖος, τὸ ἀ. μὴ δὲ ἐν γένει τῷ δυνα-
τῷ Τ 322,4 ὥσπερ γραμμῆς τεταρμένης
ἀπὸ παντὸς εἰς πάντα τὸν χρόνον τοῦ ἀ.
(dist. τὸ ἐνδεχόμενον) Α 163,19 sq. ἀ.
πρότασις (opp. ὑπάρχουσα, ἐνδεχομένη)
Α 26,5 sq. et persaepe. ψευδῆς 27,11.12

ἀ. συμπέρασμα 124,3 et saepissime in
sequentibus — ἀ. ἀπλῶς opp. μετὰ διο-
ρισμοῦ, προσδιορισμοῦ Α 36,25. 26 140,
18. 20 155,22 201,21. 22 251,20 τὸ
ῶς συμπέρασμα ἀ. Α 155,31 ἐπὶ πλέον
τὸ ἀ. τοῦ συλλογισμοῦ Α 344,13 348,24 sq.
(cf. 17,26 sq.) Τ 9,8 — de logica con-
sequantia Τ 105,5 159,4 161,1 303,1.
5 al. τὸ ἀ. καὶ τὸ βιαστικὸν ἔχειν Τ 87,2
ἡ ἀναγκαῖα καὶ συλλογιστικὴ ὁδός Α 317,
13 — ἀναγκαῖα ἔστιν ὡς χωρὶς ὀδύνατον
εἶναι (opp. ἐπὶ περιουσίᾳ) Τ 257,22 258,
14. 15 opp. τιμῇ ἢ δέξιᾳ 260,31 sq. ἀν-
αγκαῖας λέγει προτάσεις, οὐχ ὅτι ἀναγκαῖας
εἰσὶν ὅλης, ἀλλ᾽ ὅτι ἐκ τούτων ἀναγκαῖας
συνάγεται τὸ συμπέρασμα Τ 521,27 ἀναγ-
καῖαι προτάσεις εἰσὶν αἱ προσεχῆς συνακ-
τικαὶ τοῦ συμπεράσματος (opp. περιτταῖ)
522,6 sq. (coni. προσεχεῖς τῷ δεικνυμένῳ
συμπεράσματι) 523,24 — ἀναγκαῖας ὑπάρ-
χειν (opp. ὑπάρχειν, ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν)
Α 27,4 et persaepe — de log. cons. Α 70,
16 280,35 Τ 127,34 ἀναγκαῖας ἔπειθαι
Α 17,27 344,22 350,23 (opp. συλλογιστι-
κῶς) 17,28 348,32 — opp. μάτην, ἐκ
περιττοῦ Τ 42,13 οὐκ ἀναγκαῖας Α 278,
27 cf. Τ 521,28

ἀναγκαστικός Α 44,7

ἀνάγκη logica (ἔξι ἀνάγκης, ἀνάγκη) Α 2,1
7,3 17,26 sq. 57,27 sq. 61,29 82,8
87,22 sq. 96,5 103,31 351,21 al. Τ 61,
18 sq. 99,5 103,19 107,27 144,21 159,
6 sq. 161,12 sq. 286,15. 16 al. ἢ ἀ.
τῆς συναγωγῆς Α 76,11 ἢ ἐν συλλογισμοῖς
ἀ. Τ 9,8 κατὰ συλλογιστικὴν ἀ. Α 57,4
ἔξι ἀνάγκης συμβαίνει (opp. συλλογιστικῶς)
Α 348,27. 29 ἀνάγκην ἔχειν Τ 48,22
175,4 521,5 555,17 (ὑπὸ τεινος) 493,26

ἀναγράφειν τὴν φύσιν (coni. προσεκπλη-
ροῦν) Τ 444,6

ἀναγωγή. εἰς Α 7,12 sq. 113,16 115,
14 sq. 118,20 sq. 123,17 136,11.16
138,5 154,9 219,22 (coni. ἀνάλυσις)
97,29 386,7 390,12 ἐπὶ 145,26

ἀναδέχεσθαι δεῖξιν Α 177,32 181,20 λό-
γον Τ 111,12 275,6 301,21 303,2 365,8
448,6. 13

ἀναδιδόνται. αἷμα ἀναδιδόνται Τ 430,18

ἀναδιπλοῦν. τὸ ἀναδιπλόμενον Α 368,1.24

ἀναθυμίασις τῆς γῆς Τ 466,28

ἀναιρεῖν τοὺς ἐνδέξους τε καὶ πλουσίους

- Τ 232, 24 ἐπὶ πάντων ῥῶν ἀνελεῖν τε καὶ φθεῖραι τοῦ ποιῆσαι τι καὶ γεννῆσαι Λ 289, 25 sq. — logice syn. ἀνασκευάζειν Α 237, 21 sq. 240, 1 249, 30 251, 22 288, 35 289, 8. 13 322, 35 al. T 10, 1 13, 3 sq. 50, 1. 5 54, 3 sq. 55, 13 sq. 80, 15 130, 28. 30 etc. ὅτι μὴ Τ 363, 16 τὸ μὴ εἰναι 570, 10 ἀνήρηται μὴ θῶν, μὴ γένος ὃν, ὡς μὴ ὃν γένος 516, 4. 6. 18 (aN)
- ἀναίρεσις *nex* Τ 272, 11 — logice syn. ἀνασκευή Α 192, 32 259, 19 260, 6. 16 261, 23 322, 29 385, 13 388, 32 al. T 50, 5 54, 6. 26 56, 20 290, 14. 20 305, 13 (coni. ἀνασκευή) 364, 4 409, 19 535, 1 538, 3 563, 7 al. ἀναίρεσιν ποιεῖσθαι Τ 305, 13
- ἀναίρετικός syn. ἀνασκευαστικός Α 55, 26 172, 11. 23 229, 22 230, 2 237, 18 238, 7 sq. 251, 22. 25 288, 26 al. T 13, 1. 5 55, 11 101, 1. 7 103, 16 123, 4. 5 243, 3 (coni. ἐμποδιστικός) 272, 19. 23 544, 16. 19 al.
- ἀναίσθησία Τ 335, 2. 19
- ἀναισθητεῖν Α 346, 15 T 14, 8. 9 102, 26 sq.
- ἀναισθητος Α 298, 1 397, 8 T 14, 12. 13 409, 14 422, 17. 19
- ἀναισχύντως ζῆν Τ 251, 27
- ἀναιτίος τήρησις Α 340, 19 — ἀναιτίως 163, 13
- ἀνακείσθαι τινι Α 49, 14
- ἀνακεφαλαιοῦσθαι med. T 82, 8
- Anacoluthia. λαβών δὲ — λαβών δὴ Α 16, 24. 32 διό apodosis loco Α 129, 6 ὁστε T 340, 13 451, 9 cf. τε
- ἀνακύπτειν ἀπό Α 6, 5
- ἀναλαμβάνειν *ediscere* T 494, 31
- ἀναλογία (coni. συμμετρία) Α 4, 25 ἢ ἀ. ὄμοιότητας 411, 11 κατ' ἀναλογίαν, ἀναλογία ταῦτόν T 58, 5. 24. 27 115, 29 116, 13 117, 25 202, 20 395, 7. 10 οὐσιῶν 558, 8 ὄμοιον 71, 6. 15 117, 28 118, 30 ὄμοιότητης 333, 20 ἀ. πρός τι Α 400, 20 ἀ. τινὰ ἔχειν πρός τι Τ 133, 12 240, 3 κατ' ἀ. εἶναι T 104, 3 τὰ κατ' ἀναλογίαν T 411, 10 συλλογισμοὶ κατὰ ἀναλογίαν, ἐξ ἀναλογίας A 326, 9 sq. 390, 7 (cf. Θεόφραστος) δεῖξεις δι' ἀναλογίας A 397, 27 sq. δεικνύναι 400, 20 ἐν τῇ ἀ. λαμβάνειν Α 399, 19 δι' ἀναλογίας, κατ' ἀναλογίαν λαμβάνειν T 331, 30 415, 14 αἱ δι' ἀναλογίας προτάσεις (dist. αἱ διὰ παραβολῆς, αἱ παραδειγματικαὶ, αἱ ἐπακτικαὶ) T 557, 20 ἐν τῇ αὐτῇ ἀ. T 545, 12 ἀ. ἀριθμῶν T 106, 30
- ἀνάλογον εἶναι A 400, 10 τινὶ 326, 11. 31
- 327, 3. 14 T 299, 11 πρός τι T 208, 17 ἔχειν τινί ibid. 14 πρός τι A 400, 8 T 545, 16. 17 τέμνειν (coni. ὄμοιώς) ibid. 21 ὄρισμὸς τῶν ἀναλόγων T 545, 15 sq. κατὰ ἀνάλογον T 558, 4. 5
- ἀναλύειν quae significet A 7, 15 sq. 350, 22 372, 27 sq. (coni. ἀνάγειν) 340, 16. 17 εἰς 7, 23. 24 340, 30 (coni. ἀνάγειν) 341, 27 372, 31 386, 6 ἡ μέθοδος τοῦ ἀ. 340, 17
- ἀνάλυσις. ἡ παντὸς συνθέτου εἰς τὰ ἔξω ὃν ἡ σύνθετις αὐτῶν ἀναγωγὴ ἀνάλυσις καλεῖται, ἀντεστραμμένως ἔχει τῇ συνθέσει, ἐπάνοδός ἐστιν ἀπὸ τοῦ τέλους ἐπὶ τὰς ἀρχὰς Α 7, 12 sq. οἱ λέγοντες ὅρων εἰναι λόγον κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτίζοντας ἐκφερόμενον, ἀνάλυσιν μὲν λέγοντες τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ὄριστοῦ καὶ κεφαλαιωδῶς T 42, 27 sq. ἀ. συλλογισμῶν A 6, 28 340, 13 sq. 343, 4. 18 350, 19 367, 21 372, 26 T 64, 10 526, 11. 23 εἰς A 58, 19 (coni. ἀναγωγὴ) 97, 29 271, 11 275, 32. 35 341, 2 343, 27 357, 32 sq. 367, 32 368, 24 373, 1 συλλογιστική 388, 11
- ἀναλυτικός. Ἀναλυτικά titulus expl. A 6, 16 340, 12 ἀ. ἐπιστήμη 9, 6 ἢ ἀ. ὄργανον καὶ οὐ μέρος φιλοσοφίας 4, 30
- ἀνάλωμα T 122, 1. 2
- ἀναμάρτητος. ἀναμάρτητοι ἐσμεν A 324, 36. 37 τὸ ἀ. 325, 1 — ἀναμαρτήτως A 324, 34. 25 T 389, 19
- ἀναμάρτσειν. εἰδός τι ἀναμάξασθαι A 6, 18
- ἀναμιμηνήσκεσθαι γένεσίς τις T 283, 24 ἀπὸ τῶν ἐναντιῶν καὶ ἀπὸ τῶν ὄμοιων καὶ ἀπὸ ἄλλων πολλῶν 586, 12. 13
- ἀναμνηστις (ορρ. μάθησις) T 167, 16—18
- ἀναμνηστικός. τὸ ἀναμνηστικόν T 586, 17
- ἀναμφίλεκτος A 188, 2 — ἀναμφιλέκτως 212, 24
- ἀνανεύειν A 279, 26 T 523, 2 526, 11 534, 21 559, 10 566, 30 πρός τι T 528, 8 557, 32 558, 9. 15
- ἀνάπαλιν A 48, 2 50, 10 60, 14 68, 12. 14 92, 5 106, 9. 111, 3 etc. πάλιν ἀνάπαλιν 319, 37 ἀ. ἢ 40, 12 110, 5. 12 ἀ. ἔχειν 85, 4. 13 τινὶ ibid. 8 λαμβάνειν 30, 5. (τινὶ) 9 46, 4 102, 27 104, 16 146, 12 187, 16 229, 33 232, 24 etc. τιθέναι 46, 6 non minus saepe T [τὸ ἀνάπαλιν T 409, 14 429, 23 438, 20 453, 1 458, 27 460, 19. 24 461, 2 483, 13 499, 31 580, 28 582, 11]
- ἀναπέμπειν. εἰπεν ἀναπέμπων ἡμᾶς ἐπὶ

- Α 160, 6 πῶς δυνησμένα γνωρίζειν — ἀναπέμπει ήμας εἰς Τ 415,15
 ἀναπληροῦν. τὸ ἀναπληροῦμενον (opp. τὸ ἡδύμενον) Τ 303,26
 ἀναπλήρωσις (opp. ἡδονή) Τ 303,25 sq.
 ἀναπνεῖν Τ 8,19 sq. ἀ. ὑγιεινῶς σηματικὸν
 ὕγειας 105, 4 ἀναπνέεσθαι, ἀναπνέεται
 417,7,8
 ἀναπνευστικός Α 198,22 sq. Τ 16,20.
 23 178,28
 ἀναπόδεικτος syn. ἄμεσος Α 358,10 sq.
 Τ 16,7 17,19 πρότατις Α 282,21 358,
 23 Τ 547,22 574,2 (coni. πρώτη,
 ἐναργής) 17,3,7 συλλογισμός (coni. ple-
 rumque τέλειος) Α 24,5 55,3 69,28
 113,7 277,17 κυρίως ἀ. 54,11 οὐκ ἀ.
 (coni. ἀτελής) 6,25 24,11 ὁ δεύτερος ἀ.
 ἐν πρώτῳ σχήματι Α 77,5 79,7 ὁ τρί-
 τος 60,21 102,30 ὁ τέταρτος 60,25 77,
 16 111,12 — Θεόφραστος προστίθησι ἀλ-
 λούς πέντε τοῖς τέσσαροις τούτοις οὐκέτι
 τελείους οὐδὲ ἀναποδείκτους δύτας Α 69,
 27 sq. οἱ κατὰ μετάληψιν, ὥφ' οὓς πάν-
 τες οἱ λεγόμενοι ἀναπόδεικτοι Α 326,
 4, 5 ὁ πρώτος λεγόμενος ἀ. Τ 165,
 13 336,20 ὁ δεύτερος 166,12 336,19
 ὁ τέταρτος 175,25, 26 ὁ πέμπτος 175,
 22—24 — ἀναποδείκτως συνάγεται Λ 110,7
 δεικνύναι (opp. δὲ ἀντιστροφῆς προτάσεως)
 111,18 λαμβάνειν καὶ τίθεσθαι 336,24
 ἀναρροστία (opp. ἀρμονία) Τ 328,25
 ἀνάρροστος Τ 152,19 τὸ ἀ. (opp. τὸ ἡρ-
 μοσμένον) 523,17 524,24
 ἀνασκευάζειν opp. κατασκευάζειν Α 288,
 10 sq. 331, 11 384, 36 sq. al. Τ 52,30
 54,9 55,7 56,19 et saepissime. μὴ ίδιον
 εἶναι Τ 396,8 (aN) ζεῖτο οὐ 420,19 (aN)
 ἀνασκευαστικός opp. κατασκευαστικός Α
 311,17 325,2 384,29 Τ 54,30 56,7 sq.
 130,14 sq. 141,1 sq. 279, 21 284,7 285,
 1 sq. 295,32 al. τοῦ μὴ εἶναι Τ 390,2 —
 ἀνασκευαστικῶς (opp. κατασκευαστικῶς)
 δεικνύναι Τ 219,29 ἐπιχειρεῖν 294,5
 ἀνασκευή opp. κατασκευή Α 288,29 385,
 36 Τ 54,31 sq. 130,3 279,17 284,11
 291,27 294,19 295,32 sq. (coni. ἀνα-
 στρεψίς) 364,4 et saepe. εἰς ἀ. 166,10 383,14
 ἀναστρέψειν. ἀναστρέψαντι Τ 264,1. 19
 ἀνατρέπειν ναῦν Τ 232,8 πρέβλημα 514,
 28 515,29
 ἀνατρέψειν (coni. τιθηνεῖν) Τ 425,23
 ἀνατρέχειν ἐπὶ τὸ προδεδειγμένον Α 414,6
 πρὸς (εἰς) τὸ καθολικότερον Τ 524,20
 525,6 πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔλαττωμα Τ 531,
 22
 ἀνατροπὴ νεώς Τ 232,10
 ἀναφέρειν τι ἐπὶ τι Α 2,30 Τ 198,17
 ἀναφής οὐσία (coni. ἀσχημάτιστος) Τ 441,1
 ἀναφορά ἐπὶ, πρὸς τι Α 179,26, 29 Τ 242,
 15 441,9, 12 τὴν ἀναφορὰν ἔχειν ἐπὶ τι
 Α 2,12. 14 3,16. 25 Τ 229,16 238,5, 23
 334,1 465,11 πρὸς τι Α 2,10. 17. 35
 165,5 Τ 35,21 94,6. 31 95,9. 10 237,
 15 238,21 590,5 εἰς Τ 74,17. 19 —
 κατὰ, πρὸς ἀναφορὰν λέγεσθαι Α 403,
 29 404,8 τενός 179,20 τῆς πρὸς ἀνα-
 φορὰν χρήσεως Α 179,24
 Αναφορά. χωρὶς μὲν — χωρὶς δέ Α 4,19. 20
 sim. Τ 30,19. 20 109,19. 20 111,15. 16
 141,14 169,28. 29 260,13. 14 528,18. 20
 saepius asyndet. διαιρεσίς ἐστι — διαιρε-
 σίς ἐστι Α 15,29 sim. 25,7. 8 30,9. 10
 29,15. 17 61,28 170,13. 14 183,30. 35
 309,6 323,37 sq. Τ 23,23.24 86,16.17
 104,2.6.19.22 106,8—11 113,7. 8 169,
 13. 14 219,9. 10 259,16. 18 423,20. 21
 [[ἀναχαιτίζειν τι τινος Τ 372,17]]
 ἀνδρεία (ἀνδρία aN) μεστής θρασύτητος
 καὶ δειλίας, περὶ τὰς τῶν κινδύνων ὑπο-
 μονάς Τ 116,6—9 οὖδε ή ἀνδρεία ἐπι-
 στήμη· ή μὲν γάρ ἐν τῷ ἀλόγῳ 347,
 19 ἐν πρώτῳ ἐστὶ τῷ θυμικῷ 487,10
 τόλμα μετὰ ὅρθης διανοίας 491, 18. 19
 ξεῖς περὶ τὰ φθαρτικὰ θέρους περιποη-
 τική 509, 24. saepe in exemplis, velut
 99, 4 sq. 259, 11 sq. 263, 10 sq. 264, 18
 267,5 sq. 270, 19 sq. 272, 9. 11
 ἀνδρεῖος, τὰ διό τοῦ ἀ. σημανόμενα Τ 121,3 —
 ἀνδρεῖος γιτών Τ 21,9 84,25 — ὁ ἀνδρεῖος
 καταφρόνει τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ὑπὲρ τοῦ
 κοινῆς συμφέροντος Α 357,27 ὅμοίως τῷ
 ἀ. ὑπάρχει τό τε θαρρεῖν ὅτε δεῖ καὶ τὸ
 φοβεῖσθαι ὅτε δεῖ Τ 209,4. 5 ἔστιν ὁ ἀ.
 περὶ φύσους καὶ θάρρη ibid. 13—15
 ἀνδρεῖος ἔργον Τ 264,18 ἀ. κυρίως Τ 345,
 11 dist. τολμηρός Τ 476,18
 ἀνδριάς Τ 80,21
 ἀνδροφονία Τ 166,3
 ἀνέγκλιτος Α 403,22
 ἀνελεύθερία (opp. βλακεία) Τ 223,21
 ἀνελεύθερος Τ 208,7. 8 (dist. οἰκονομικός)
 476,17 δυσμετάβλητοι οἱ ἀ. 223,22

- ἀνελλιπής λόγος (coni. τέλειος) Α 16,1 —
ἀνελλιπώς (coni. ἀπερίττως) Τ 43,3
ἀνεμποδίστως ἐνεργεῖν Τ 46,1. 4. 5 ποιεῖν
242,17
ἀνενδεής Τ 243,24. 26 254,29 τὸ ἀνενδεῖς
ἴδιον εὐδαιμονίας 514,8
ἀνενόχλητος Α 301,27
ἀνεπίδεκτος Α 272,6 Τ 210,16
ἀνεπιεικής Τ 208,9. 10
ἀνεπιστημοσύνη Τ 474,19
ἀνεσις τῶν χορδῶν (οpp. ἐπίτασις) Α 275,24
ἀνεύθυνος Τ 425,5
ἀνήρ γυναικός βελτίων Τ 256,10—14
ἀνθραξ. δοκεῖ ὁ ἄ. μᾶλλον καυστικός (sc. τῆς φλογός) εἶναι διὰ τὴν πυκνότητα Τ 461,29
ἀνθρωπίζειν. τὸν Σωκράτην ἡγθρωπίζειν
Τ 137,27
ἀνθρωπος def. Τ 43,15 sq. 431,21 434,10
447,14 477,6 478,23. 26 495,5 511,14
515,35 τέλειος 46,4 τὸ τοῦ ἄ. τέλος
ibid. 5 φύσει κοινωνικός 186,6 ίδιον τὸ (νοῦ καὶ) ἐπιστήμης δεκτικόν 45,24 235,
23. 24 372,26 373,2 387,24 392,22. 23
400,8 578,10 ἀρετὴ ἀνθρώπου 261,22
[372,3] — δημονύμως λεγόμενον 114,8
cf. 39,18
ἀνθυφαίρεσις Τ 545,16. 17
ἀνίστρος Τ 33,2. 4
ἀνίέναι ἐπί τι Α 7,18
ἀνισοβαρής Τ 166,24 173,18
ἀνοίκειος Α 404,32
ἀνομία (οpp. νόμος) Τ 15,6 sq.
ἀνομοιγενής Τ 116,10 117,1. 23. 27 428,
25. 29 ἀνομοιογενής falso Α 16,29
ἀνομοιειδής Τ 118,21. 23 123,27 372,28
373,1 380,24
ἀνομοιοιμερής Τ 134,18 365,19 405,13
486, 24 τῶν ἄ. ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώ-
που, τραχήλου, χειρῶν 236,14 sq.
ἀνόμοιος κατὰ τὸ ποιόν, τὸ ποσόν Α 85,17. 19
ἀνομοιοισχήμων. ἄ. προτάσεις Α 70,8 76,
23 82,9. 18 96,5 103,9 104,13 106,4
109,9 (coni. κατὰ τὸ ποιόν ἀντικείμε-
ναι, διαφέρουσαι, διάφοροι) 71,29 109,17
170,28 κατὰ τὸ ποιόν 76,21 κατὰ τὸ
ποιόν καὶ κατὰ τὸ ποσόν 86,12
ἀνομοιότης κατά τι Τ 534,7
ἀνομόλογος τῷ κειμένῳ Τ 548,17
ἀνόργητος Α 301,28 cf. Τ 345,12
ἀνταγωνιστής Τ 259,7
ἀντακολουθεῖν Α 158,24 159,4 sq. 160,
15 sq. (coni. ἀντιστρέφειν) 17 223, 29
Τ 75,29 94,30 149,3 sq.
ἀντεπιχειρεῖν expl. Τ 558,17
ἀντέχειν πρὸς τομάς καὶ ἀλγήδονας Τ 249,
24 πρὸς τὰς ἐπιθυμίας 364,15
ἀντίγραφον Α 144,5 151,15 210,30 295,5
304,14 Τ 259,20
ἀντιδιαιρεῖν. ἀντιδιηρημένα ἀλλήλοις λέ-
γεται δύο ἐκ τοῦ γένους κατὰ τὴν αὐτὴν
διαιρεσιν κεχώρισται ἀλλήλων Τ 409,25
τὰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντιδιηρημένα
ἄμα τῇ φύσει Τ 384,11 ἀντιδιαιρεῖσθαι
ἀλλήλοις, τινί Α 1,16. 18 2,12 11,2 (coni.
ἀντικείσθαι) 74,12 267, 6. 18 298,17
Τ 82,15 114,14 sq. 129,26. 30 298,5. 6
311,23 313,9 396,6. 7 al.
- ἀντιδιαιστέλλειν. ἀντιδιαιστελλόμενόν τινι
Α 152,24
- ἀντιδιαιστολή. πρὸς ἀντιδιαιστολήν Α 360,15
- ἀντιδίκος Τ 28,29
- ἀντιθέσις. αἱ ἄ. Α 398,3 εἰδος ἀντιθέσεως
Τ 280,13 coni. ἀντίφασις Α 405, 26
416,32 418,18 αἱ ἄ. τῶν προτάσεων
(coni. αἱ ἀντιστροφαὶ), αἱ τῶν ἀντιθέσεων
διαφοραὶ Α 45, 15 sq. καθ' ἔκστην ἄ.
οἰκεῖα τις ἀκολουθία, τῶν ἄ. ἡ ἀκολού-
θησις Τ 191,3. 5 ἀμεσος Τ 175,3 κατ'
ἀντίφασιν Τ 192,12 281,22 335,23 cf.
409,3 sq. ἀντιφατική Α 398,8 Τ 384,5
καθ' ἔξιν καὶ στέρησιν Τ 194,31 384,5
407,11 κατὰ τὸ πρός τι Τ 407,4. 5
σὺν ἀντιθέσει (οpp. ἀπλῶς) Α 327,1
ἀντιστρέφειν, ἀντιστροφαὶ 29,10. 15 46,8
χωρὶς ἀντιθέσεως Α 46,9 ἀντιθέσιν ἔχειν
πρός τι (οpp. ἀντικείσθαι) Α 45,24 Τ 397,
14 ποιεῖν πρός τι Α 418,11 ποιεῖσθαι
Α 160,5 416,39
- ἀντιθετικῶς ἀντικείσθαι Τ 580,1
- ἀντικατηγορεῖσθαι i. q. μόνῳ καὶ παντὶ¹
ὑπάρχειν Τ 38,14 45,19 τὸ ἀντικατη-
γορούμενον ἐπ' ὕσης ἀνάγκη εἶναι Τ 46,30
cf. Α 72,23 252,10. 11 Τ 44,28 63,
27. 28 128,4 136,7 405,3. 4 opp. κα-
τηγορεῖσθαι Τ 64,11 sq. 127,34
- ἀντικατηγορία (coni. ἀκολουθία) Α 409,24
- ἀντικείσθαι. ἀντικείται τὰ ἄ. τετραχῶς Τ
191,1 sq. cf. 76,2 406,14 ἀντιφατικῶς
cf. ἀντιφατικός κατ' ἀντίφασιν Τ 102,6 sq.
280,13 335,22. 24 κατὰ κατάφασιν καὶ
ἀπόφασιν 281,20. 21 408,14 ἀμέσως 175,
17 κατὰ τὸ ποιόν Α 71,29 92,27 κατὰ

στέρησιν καὶ ἔξιν Τ 102,24 sq. 470,24 κατὰ πρός τι Τ 103,17 sq. ἰδίως (καὶ οὐκείως) Α 199,12 207,4 211,16 ὑποσοῦν Τ 580,14 ἀδύνατον ὥσπερ συμβεύδεσθαι τὰ ἀ. οὗτως δὲ καὶ ἀληθῆ εἶναι Λ 402,36 τῶν κατὰ τὸ πρός τι, τῶν κατὰ στέρησιν καὶ ἔξιν ἀ. ἡ ἀκολουθησίς Τ 194, 21 sq. τὰ ἐν τοῖς ἀ. ἐπόμενα Τ 200,13 τὸ ἀντικείμενον τινός, τινί Α 29,11,12 et saepe — ἀντικειμένως ἔχειν Α 164,22 Τ 151,33 ἐπειδὴ Α 327,7 sq.

ἀντικρυς Α 33,12 77,16 100,24 117,25 197,8 216,11,12 (coni. αὐτόθεν) 256,12 Τ 56,20 168,5 190,20 374,13 428,13 ἀντιλαμβάνεσθαι δ' αἰσθητηρίον αἰσθητοῦ τινος Τ 103,1—3 cf. 203,13 387,20 sq.

— αντιληπτός 387,10 διὰ σώματος 407,5,7 ἀντιλέγειν Τ 87,2 def. τὸ περὶ τοῦ οὐτοῦ τὰ ἀντικείμενα λέγειν Τ 79,26 δὲτι οὐκ ἔστιν ἀ. Τ 70,24 79,6 sq. (cf. Ἀντισθένης) ἀντιλέγειν τινί Α 223,16 πρός τι Τ 524,5 537,9 ὁ ἀντιλέγων Α 279,30 Τ 565,19 ἀντιλεγόμενόν τινι Α 355,18 ἀντιληπτικός Τ 156,9

ἀντιλήψις Τ 91,5 γένος αἰσθήσεως 343, 11 διὰ σώματος 407,5,6 τὴν ἀ. ποιεῖσθαι 151,3

ἀντιλογία Τ 87,4

ἀντιμεταλαμβάνειν Τ 404,16

ἀντιπάσχειν Τ 437,16

ἀντιπίπτειν Τ 138,27 313,28 331,15 439,16

ἀντιπάσιν (coni. μάχεσθαι) Τ 176,23

ἀντιστρέφειν τι εἰς i. q. μεταλαμβάνειν Α 168,25 201,34 203,8 233,16 239, 14 245,11 246,3 250,28 — δρους, προτάσεις Α 29,27 et saepissime in seq. πρότασιν τοῖς δροῖς Α 239,16 συλλογισμόν expl. Τ 582,25 τόπον Τ 317, 24, 26. — intrans. λέγονται συλλογισμοὶ ἀντιστρέφειν — ἀλλ' οὗτοι σὺν ἀντιθέσει ἀντιστρέφουσι — ἀντιστρέφει προτάσει πρότασις — ὅταν πρός τῇ ἀντιστροφῇ καὶ συναληθεύσων ἀλλήλαις αἱ ἀντιστρέφομεναι διμοίως λαμβανόμεναι, ἀντιστρέφειν ἔναταις αἱ προτάσεις αὗται λέγονται Α 29,8—29 οὕται κυρίως ἀντιστρέφειν λέγονται αἱ αὗταις ἀντιστρέφουσαι 392,23. sic ἀντιστρέφειν τινί, πρός τι saepissime. coni. ἐπειδὴ Α 191,11 opp. ἐπειδὴ, ἀκολουθεῖν 367,16 sq. τοῖς δροῖς,

κατὰ τοὺς δρους Α 221,3 222,7 κατὰ τὸ ὄνομα expl. Τ 132,2,3 ἀντιστρέφειν τὴν ἀντιστροφὴν τὴν κατὰ τοῦνομα ibid. 8 κατὰ τὴν τοῦ εἰναὶ ἀκολουθίαν Α 6,35 ἀντιστρέφει τόπος Τ 104,26 149,30 ἡ γνῶσις Τ 436,22 ἀ. πρὸς διμοίας πτώσεις Τ 339, 13 sq. πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι Τ 339,12 340,15 483,2 ἀντιστρέφας εἴπει Α 57,26 ἀντιστρέφει λέγοντας Τ 543,15 ἀντιστρέψαντας λαμβάνειν, δεικνύναι Τ 101,5 326,5 ἀντιστρέψασι Α 78,19 ἀντιστρέψαντι Τ 200,18 ἀντιστρέφει impers. Τ 150,22 — τόπος ἐστιν ἀντεστραμμένος τόποι Τ 207,13 τὸ ἀντεστραμμένον τῷ δεικνυμένῳ Τ 336,17 cf. 191,21 ἀντεστραμμένως ἔχειν Α 7,13 λαμβάνειν Τ 192,16

ἀντιστροφὴ λέγεται πλεοναγῆς, ἀ. συλλογισμῶν (cf. Τ 582,23,24), προτάσεων, δρων expl. Α 29,7—29 αἱ ἀ. τῶν προτάσεων (opp. αἱ ἀντιθέσεις) 45,15 46,2—6 σύν ἀντιθέσει, χωρὶς ἀντιθέσεως ibid. 8,9 cf. Τ 192, 11 αἱ ἀποφατικαὶ ἀ. 40,6 ἡ κατὰ τὰς προτάσεις ἀ. 27,25 173,25 κατὰ τοὺς δρους 159,15 173,23 κατὰ ὑπαλαγὴν τῶν δρων (opp. ἡ εἰς κατάφασιν μετάληψις) 220,7 cf. 239,14—16 Τ 131,23 ἡ δὲ' ἀ. δεῖταις 117,18 δεικνύναι δὲ' ἀ. 29,6 96,32 (opp. ἀναποδείκτως) 111,19 κατ' ἀντιστροφὴν προτάσεως 96,25 sq. 97,16 98,4 110,10,17 114,14 137,11 141,30 142, 11 151,27 etc. ἀ. κατὰ τοῦνομα expl. Τ 131,26 sq. τόπου 256,13,16

ἀντιστροφος Τ 8,25 expl. ibid. 27

ἀντιτάσσεσθαι πρός τινα ἀπό Τ 399,24

ἀντιτιθέναι τί τινι Α 39,8 Τ 133,16 177, 16 δὲτι Τ 559,8 (aN) τὸ ἀντιτιθέμενον αὐτοῖς Τ 247,25

ἀντιτυπτα Τ 380,18

ἀντίφασις. ἐπὶ τῶν διωρισμένων ἀ., αἱ κυρίως εἰδίναι ἀντιφάσεις Α 409,12 ποτὲ μὲν καταφατικᾶς λαμβανόμενον ποτὲ δὲ ἀποφατικῶς, ὃ ἐστι κυρίως ἀ. Τ 408,17 ἀντιφασιν ποιεῖν expl. Α 45,29 sq. ἐπὶ παντὸς θάτερον μόριον τῆς ἀ. ἀληθῆς, θάτερον δὲ φεῦδος Α 31,16,17 παντὶ θάτερον μόριον τῆς ἀ. τῆς ἀπλῆς καὶ οὐδὲν ἀμφα· ἀδύνατον γάρ συνυπάρχειν τὴν ἀ. Α 406, 18,19 cf. 157,28 260,17,18 407,32 418,5 διαιρεῖ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ φεῦδος Τ 95,17 (opp. τὰ ἐναντία) 183,25 οὐδὲν μεταξὺ τῆς ἀ., ὅτι μηδὲ ἔστιν ἐν μέρει ἀ. Τ 281,21

- 407,19 ἡ τῆς ἀ. φύσις ἀνάγκη Α 262,27
 389,14 ἐν τῇ ἀ. συνεῖληπται τὸ κατὰ τὸ
 ποιὸν ἢ τὸν χρόνον Α 11,10 ἀ. εἰς τὸν
 μέλλοντα χρόνον λεγομένην Α 141,3 ἀπλῆ,
 ἐκ μεταθέσεως Α 405,28 sq. 409,23 sq. 414,
 7 sq. κατὰ διάμετρον Α 409,13 στερητική
ibid. 22,28 ἐρώτησις τῆς ἀ. *expl.* Α 13,
 4 sq. Τ 36,8.30 40,24 sq. 63,6 68,29
 294,17 τὸ ἔτερον, ἔκατερον, οὐδέτερον μέρος
 τῆς ἀ. Α 418,5 Τ 69,27 75,28 77,14 78,14
 129,20 [ἡ ἀντικείμενη ἀντίφασις 582,9]
 αἱ τούτων ἀντιφάσεις Α 158,5 ἀ. πρὸς τὶ
 (conī. ἀναίρεσις) Α 36,5 ἀκολουθεῖ, συνάγεται
 ἀ. Τ 581,14.18 Α 56,1 ἀντίφασιν
 αἴτεν Τ 581,17 λαμβάνειν τὴν ἀ. μερικῶς,
 ἐπὶ τοῦ καθόλου Τ 580,22 581,2
 τὴν ἀ. περιέχειν Τ 83,18 129,17 εἰς ἀ.
 ἄγειν, περιάγειν Τ 3,21 Α 18,29 ἐν ἀ.,
 κατ' ἀντίφασιν προτείνειν Τ 36,23 90,14
 εἰς ἀντίθεσις, ἀντικείσθαι
- ἀντιφατικός** (opp. ὀπωσοῦν ἀντικείμενος)
 Τ 580,16 ἀ. ἀπόφασις Α 157,20 ἀντίθεσις
 398,8 Τ 384,5 — ἀντιφατικῶς ἀντικείσθαι
 Α 30,1 31,23 46,1 99,14 195,21 237,
 26 sq. 288,18 402,14 417,21 Τ 12,6
 102,18 140,9 409,7.13 579,23 opp.
 ἐναντίος Α 237,34 ἀντιφατικῶς προτείνειν i. q. διαλεκτικῶς Τ 520,28
- ἀντιφράξις** αἴτιον τῆς ἔκλειψεως, ὕπερον
 ἡ ἔκλειψις τῆς ἀ. Τ 16,12.16
- ἀντιφράττειν** τινά Τ 16,9.12 17,20 ἀντιφράττεσθαι (conī. ἐπισκοτεῖσθαι) 16,10.11
 εἰ. γῆ, σελήνη
- ἀνύειν** τὸ προκείμενον Α 8,9
- ἀνυπαρξία** Τ 409,19
- ἀνυπόθετος** Α 323,5
- ἄνω φέρεσθαι** Τ 506,19.21 — ἀνώτερος (conī. καθόλου) 523,10.12 τὰ ἀνώτερα λαμβάνειν 524,11 τὰ ἀνώτατα, ἀνωτάτω γένη εἰ. γένος
- ἄνωθεν** ἄρχεσθαι Τ 549,17 προστιθέναι πρότασιν (opp. κάτωθεν) Α 383,21 τὰ ἄνωθεν Α 335,14 [i. q. ἄνω Τ 395,16.24 398,27 426,7 451,12 479,21]
- ἀνώνυμος** Τ 350,23
- ἀξία** τῇ ἀ. τινὸς χρήσεσθαι Α 4,32
- ἀξιόλογος** ἀξιολογωτάτου μέρους Τ 467,3 (aN)
- ἀξιόμαχος** Τ 207,6—8
- ἀξιόπιστος** Τ 224,4.18
- ἀξιοῦν** ὅτι Τ 287,29 292,4 472,13 502,8
- ἀξιωματικός** def. ἀν ἀληθὲς ἢ καὶ ἐξ αὐτοῦ
- γνώριμον (sc. τὸ προτιθέμενον) dist. πρόβλημα, λῆμμα, ὄμολόγημα, συμπέρασμα· πάντα γὰρ προτάσεις τῇ σχέσει τὴν διαφορὰν ἔχοντα Α 44,17 sq. cf. 269,7 Τ 18,21 399,12 κοινὸν ἀ. Α 332,13 ἀδύνατον, ἀναγκαῖον 180,13 sq. φθαρτόν 181,32 coni. πρότασις Α 1,19 i. q. πρότασις 177,31 179,32 180,2 Τ 87,12 521,15 527,29
- ἀξιωσίς** Τ 281,7
- ἀρργηστα τῆς τοιαύτης ὁργῆς** Τ 345,2
- ἀρργητος** Τ 345,12 cf. Α 301,28
- ἀριστία** Α 164,21
- ἀριστος**. ἀ. ἀρφότερα (sc. τὸ πρὸς τὰ ἀντικείμενα ἐπ' ἵσης ἔχον ετ τὸ ἐπ' ἔλαττον) Α 163,11 sq. τὸ ἔτερον τῶν τοῦ ἐνδεχομένου σημαντομένων 164,17 dist. τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ ἐπ' ἔλαττον ἐνδεχομένων 163,33 169,5 τὸ ἀ. τῆς ἐπὶ μέρους ἀποφατικῆς 203,21 — ἀρίστως (conī. δυνάμει) Τ 126,31 ἀρίστως ἀληθὲς Α 91,27 ἀρίστως τιθέναι Τ 285,16
- ἀπάγειν** τινά τινος Α 6,4 Τ 530,1 αὐτὸν τῆς κοινῆς συμφορᾶς Τ 140,1 πρός τι 170,8 εἰς ἀδύνατον cf. h. v.
- ἀπαγωγή**. τρόπος μεταβάσεως Τ 169,8 εἰς ἀδύνατον, ἀποπον cf. h. v.
- ἀπάθεια** Τ 234,8 239,5—7 330,21.22
- ἀπαθής** Α 184,17 Τ 218,27 285,29 κατὰ τὰ τοιαῦτα πάθη Τ 345,12 — ἀπαθῶς Τ 330,31
- ἀπαιδευσία** Τ 330,27 331,1
- ἀπαιδεύτως** Τ 330,27.28
- ἀπαιτεῖν**. ὅτε καὶ ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ Α 220,2 sim. Α 284,13 Τ 520,20 τὶ Α 4,24 413,5 Τ 125,7 221,28 320,23 534,21 τί τινα 248,23 534,19 παρά τινος *ibid.* 16 ἀπαιτοῦνται τοῦτο Τ 248,22.26
- ἀπαιτητικός** Α 9,7
- ἀπαλλοτριοῦν**. [τὸ ἀπηλλοτριωμένον τούτων Τ 389,12]
- ἀπαναισχυντεῖν** Τ 524,5
- ἀπαντᾶν** πρός τι Α 9,12.20 syn. συμβαίνειν Α 90,26 91,13 95,14 162,4.8 170,9 195,27 236,26 248,12.28 250,30 Τ 33,18 60,25 449,9 533,18 561,20
- ἀπάντησις**. τὴν ἀ. ποιεῖσθαι πρός τι Τ 149,25
- ἀπαρεμποδίστως** Τ 46,3
- ἀπαριθμεῖσθαι** med. Τ 422,3
- ἀπαριθμησίς** Τ 425,8

ἀπαρνεῖσθαι [T 538,28]

ἀπαρτιζόντως Τ 42,27 43,1

ἀπατᾶν. διάθεσις, ἔξις ἡ πατημένη (coni. ρυθμόρά) T 472,7.8

ἀπάτη error A 333,1 sq. 356,28 358,8

ἀπειρος. περὶ ἀ. δοξάζειν T 76,28 ἀπειρου οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη 139,3 κειμένου τοῦ ισα εἶναι τὰ ἄ. 164,6 sq. περὶ τοῦ ἀπειρου εἶναι ἢ μὴ εἶναι 550,4 ὁ ἀπειρον λέγων ὑπὸ ἀπειρου περιέχεσθαι T 566,25 τὸ ἐν ἀριθμοῖς, ἐν συνεγείτ ἀπειρον 543,6.7 ἐπ' ἄ. προϊέναι A 292,18.20 εἰς ἄ. T 352,25 καὶ τοῦτ' εἰς ἄ. T 353,2.3

ἀπελέγχειν [Τ 376,20 404,10 424,23 539,5] ἀπεναντίον geometr. A 359,4—11 ἀπ' ἐναντίας T 18,3

ἀπεπτος T 430,14 sq.

ἀπεργάζεσθαι ἀκριβεῖς τὰς εἰκόνας T 428,3

ἀπεριεργος. ἀπεριεργοτέρα A 96,13

ἀπεριττως (coni. ἀνέλιπτως) T 43,3

ἀπίθανος (coni. σφιστικός) T 179,10

ἀπλανής. ὡς μὴ διὰ τὴν ἀπλανή πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ εἶναι T 22,4

ἀπλατής. ἀ. μῆκος T 30,21 323,26

ἀπλούς. ἀπλᾶ σώματα (opp. σύνθετα) A 7,18.19 ἀ. συλλογισμός 47,16 opp. ὁ γιγνόμενος ἐκ μικτῶν προτάσεων 219,23 opp. ὁ σύνθετος 340,13 341,8 ἀπλᾶ κατηγορούμενα def. 370,6 371,29 — ἀπλῶς τοῦτο λέγεται ὁ χωρὶς προσθήκης λεγόμενον ἀλήθειας ἔστιν T 214,13.14 τὸ τέλειον καὶ τὸ ἀπλῶς εἶναι τὸ τοιοῦτον T 62,11 ἀ. ἐπεδόμαι i. e. ἐξ ἀνάγκης καὶ δεῖ A 179,34 ἀ. κατηγορεῖν (opp. μετὰ προσθήκης) 369,31 (coni. ἄνευ προσθήκης) 370,6 (opp. συγκριτικῶς) T 362,2 ἀπλούστερον A 59,7 (ἀκούειν τινός) T 312,3 (coni. κοινότερον) 347,13

ἀποβαίνειν. ἀδηλον πῶς ἀποβίσεται A 5,29.31

ἀποβάλλειν A 20,14.15 259,19 μουσική, ἐπιστήμη A 351,31 sq. T 535,22

ἀποβλέπειν ἐπὶ τι T 405,18

ἀποβολὴ τούτων ἀ καὶ ἀναλαβεῖν πάλιν εἰρίτε τὸ τὸν ἀποβαλόντα, ἐπὶ τῶν χωρίζεσθαι δυναμένων (dist. φθορά) T 250,17.29 τῶν ἀ. αἱ μὲν δὲ ἐναντίων παρουσίαν γίνονται, αἱ δὲ ἀντὸς (τοῦτο) μόνον εἰσι, ἀποβολαὶ T 251,3.4. ἀποβολὴ χωρίου, οἰκιας, ἀσπίδος, ἐπιστήμης, ὑγείας, νόσου, ἀγνοίας, ἀρετῆς T 250,30 sq. 440,

17.21 535,21 536,1 537,4 τέκνων, χρημάτων, μαχημάτων 260,27 sq. 272,23

ἀπογεννᾶν ποιότητα T 210,21

ἀποδεικνύναι. ὁ ἀποδεικνύς τε καὶ διδάσκων διὰ πρώτων τε καὶ γνωρίμων ποιεῖται τοὺς συλλογισμούς (opp. ὁ ἐπιχειρῶν, ὁ διαλεκτικός) T 547,12.13.17 οἱ ἀποδεικνύντες κυρίως καθόλου καταφατικά συμπεραίνονται A 49,9 — ἀποδεικτός A 358,10 25 sq.

ἀποδεικτικός T 73,14 (coni. ἀληθής) 28,4

ἀ. δεῖξις (coni. ἐπιστημονική) 29,7 ἀ. λόγος (coni. ἐπιστημονικός) 26,8 ἀ. ἐπιστήμη A 9,19 sq. μέθοδος 1,4 ἡ ἀποδεικτική T 420,11 ἀ. προτάσεις (dist. διαλεκτικαὶ, ἐριστικαὶ) T 70,2 ἀ. συλλογισμός (dist. διαλεκτικός, συριστικός σινε ἐριστικός) ἔξ (δι') ἀληθῶν τε καὶ οἰκείων τῷ προκειμένῳ καὶ πρώτων τε καὶ γνωριμωτέρων A 28,27 49,6 sq. 165,14 331,20 T 2,16 sq. 18,5.13 sq. 22,16 25,11 478,9.28 480,7 504,13 τιμώτατος, τὸ πρώτον σχῆμα οἰκείωτερον (ἀντόρ) A 49,7.9 ὁ ἀποδεικτικός (coni. συλλογιστικός) A 332,26.28 (opp. ὁ διαλεκτικός) T 521,3 sq. 585,18 — ἀποδεικτικῶς συλλογίζεσθαι A 9,22 λαμβάνειν 13,22 δεικνύναι (opp. ἐκ τῶν θυσέρων) 293,26

ἀποδεῖν. πολὺ ἀν ἀποδέοι τοῦ εἶναι T 500,5

ἀπόδειξις (coni. συλλογισμός, τοῦ ἀληθοῦς εὑρεσις) A 2,25 4,21 8,24 συλλογισμός τις, ἀποδεικτικός, ἐπιστημονικός A 6,12 7,7 sq. 9,20 T 2,22 15,25 sq. dist. διαλεκτικός, συφιστικός συλλογισμός T 10,27 15,22 πρότερος ὁ συλλογισμός ἀποδεῖξεως τῇ φύσει A 6,34 sq. ίδιον τὸ δι' αἰτίων συλλογίζεσθαι A 21,15 T 16,3 ἡ ἀ. τῶν ὄντων A 292,24 κοινότερον 256,5 πρώτως μὲν καὶ κυρίως ἀ. διὰ πρώτων συλλογισμός, δευτέρως δὲ καὶ ὁ δι' ἀληθῶν μὲν θυσέρων δέ T 16,26 sq. πρώτη καὶ κυριωτάτη, δευτέρα 574,7 δι' ἀποδεῖξεως δεικνύναι A 4,33 ἡ τάληθος γνῶσις δι' ἀ. 6,10 κατ' ἀπόδειξιν λαμβάνειν (opp. θυσέσθαι) T 444,8 δι' ἀ. καὶ συλλογισμοῦ 503,16 δι' ἀ. λαμβάνομενα (opp. ἀργαλ) 18,3 cf. συλλογισμός ἀποδέχεισθαι τινὰ comprobare T 19,19 cf. 575,25 sq.

ἀποδιδόναι τὸ οἰκεῖον ἔργον, τὰς ἐνεργείας τὰς οἰκιας T 10,23 144,27 — desfinire, explicare ἐνδεέστερον T 423,14 seq.

- interrog. obliqua A 16,22 25,13 44,13
 T 41,24 c. inf. T 375,20 387,7 403,15
 487,16 [ὅτι 483,6] — τί (i. e. rem,
 quae definitur) A 12,3 25,17 54,6 T 93,
 12 ἀπό τινος T 61,5 διά τινος 470,22.
 23 πρός τι T 35,24 483,1.4 ὑπὸ τὸ
 αὐτὸν γένος T 296,22 ἐν γένει τινὶ 348,
 10 — obiecti loco ratio est, quae in defi-
 nitione ponitur. τὸ ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀποδιό-
 μενον T 54,12.14 ἀποδιόντα τινός τι T 431,
 21 [τινὶ τι 457,21] c. dupl. accus. 318,18.
 (τὴν) αἰτίαν τινός A 41,1. 4 42,19 69,25
 170,31 297,8 307,9 311,13 T 44,13 77,11
 159,4 336,6 355,10 402,10 524,12 540,
 22 γένος A 54,12 321,10 348,10 διαφοράν
 T 321,10 359,4.7.16 [τινὶ 506,11] ἕδιον
 T 375,11 et saepē in seq. [τινὶ 370,1
 374,27 382,7 405,24 418,13] (τὸν) λόγου
 A 12,11 sq. 25,28 53,2.5 etc. T 8,14
 22,24 25,21 26,9 43,5sq. 49,17 51,12.
 17 54,10 56,28 etc. ὄρισμόν T 25,16
 41,27 54,16.18 124,22 ὅρου A 182,28
 384,30.35 T 43,13.17 109,21 [τινὶ 420,
 12] τὴν διαφοράν γένος T 318,27 τὸ
 γένος ὡς διαφοράν ibid. 14 319,2
 ἀποδιδράσκειν τὸ — λόγους ποιεῖσθαι T
 168,2
 ἀπόδοσις definitio A 10,7 sed dist. ὄρισμοῦ,
 ὄριστική ἡ. T 44,2 479,10. saepē ὅρου,
 ὄρισμοῦ, λόγου, ἕδιον ἡ. velut T 43,2.11 49,
 1.5 123,13.18 378,10.15 379,7 380,12
 382,3.12 384,8 401,2 sq. 456,1 511,
 11. ἀπόδοσιν ποιεῖσθαι A 14,28 T 97,3.
 17 376,34 483,21.28 (πρός τι) 445,8
 ἀποκευγνύναι τι τινος logice (coni. χω-
 ρίζειν) A 31,7 sq. 34,14 124,19.20 220,
 14 sq. ἐνδεχομένως 220,18 sq.
 ἀποθυήσκειν εὑ T 92,9 sq. ἀλύπως, ἐν-
 δέξως opp. λυπόμενον, ἀγνούμενον 266,
 23—26
 ἀποκήρυκτος T 179,23—27
 ἀποκλείειν εἰς τὸ βάθος T 50,29 ἀπόκρισιν
 T 540,10 ἀποκεκλεισθαιτοῦλαβεῖν A 307,15
 ἀποκρίνειν T 42,10 51,14 384,19 (coni.
 ἀφαιρεῖν, χωρίζειν) A 343,18.32 τι τινος
 A 350,17 T 13,26 ἀπό τινος T 36,27 —
 med. ἀποκρίνεσθαι respondere. καλῶς expl.
 T 520,4.5 διαλεκτικῶς τι 549,13.14
 ὑπὲρ θέσεως 550,18 οὐ πᾶσι τοῖς ἀπο-
 κρινομένοις οἱ αὐτοὶ συστοὶ 518,24
 ἀπόκρισις, ἥτις ἔστιν ἐξ ἡς ὁ συλλογισμός
 τ 36,18 cf. ibid. 10 ἐν ἐρωτήσει τε καὶ
 ἡ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους (opp. διεξόδικος)
 5,7.8 κατ' ἐρώτησιν καὶ ἡ 168,2.3
 κατὰ τὴν ἡ. ἀμαρτάνειν 548,19 cf. ἐρώτησις
 ἀπολαμβάνειν τὴν τελείστητα T 46,2 αἱ
 ὑπὸ τινῶν ἀπολαμβανόμεναι γωνίαι A 268,
 17.20
 ἀπολαυστικὸς βίος (opp. κατ' ἀρετὴν βίος)
 T 52,1 (opp. θεωρητικός, πρακτικός βίος)
 265,5.6
 ἀπολείπειν (dist. μὴ ἐπὶ πάντων κατηγο-
 ρεῖσθαι) T 321,21 — ἀπολείπεσθαι τινός
 T 31,18 — med. deficerre T 259,4
 ἀπολλύναι τὴν οἰκείαν θέσιν A 71,20
 [ἀπολύτως T 386,13]
 ἀπομνημονεύειν τινός ἐν ὄρισμῷ [T 456,
 21.23]
 ἀπονεμητικὸς τοῦ ἔρου A 275,27.29
 ἀποξείν τοὺς ἰδρῶτας T 456,4
 ἀποζέειν T 456,26.28
 ἀπέξισμα T 456,6
 ἀπορεῖν πῶς A 238,22 c. inf. T 30,26
 540,25 ἀπορεῖσθαι passive (opp. γνώρι-
 μον εἶναι) T 68,26 πρός τι 29,15 τὰ
 ἀπορήμενα 29,16 περὶ τινος ibid. 14 (coni.
 ἀγνούμενα, ξητούμενα) 68, 21 78,1 τὸ
 ἡπορημένον T 301,23
 ἀπορία def. T 362,17 sq. 458,27 ἐν ἡ. γί-
 νεσθαι T 172,20 ἀπορίῃ ὅρων A 230,21 —
 λόγισις ἀπορίας A 238,37 ἀπορίαν τιθέναι,
 διαιτᾶν T 547,1
 ἀπορος. ἀπορόν ἔστι τι τινὶ A 181,18
 ἀπόστασις (opp. ἐπανάστασις) T 157,29 ἀπὸ
 μελανίας T 465,28
 ἀποστέλλειν φαντασίαν cf. h. v.
 ἀποστενοῦν ἀπεστενάμηνη ἢ ἐπιγείρομεις
 γίνεσθαι (coni. δύσχερηστος) T 56,3
 ἀποστρέφεσθαι τι T 584,15.24
 ἀποτελεῖν ἐνεργείας [T 376,30] φαντασίαν
 cf. h. v.
 ἀποτέμνειν geometr. A 268,28 logice τι
 τινος T 366,2 — medium A 156,13
 ἀπονοῦ A 336,28 338,31
 ἀποφαίνειν ἀσυλλόγιστον (coni. διαβαλλεῖν)
 A 91,22 — ἀποφαίνεσθαι med. e. infin.
 T 104,21
 ἀπόφανσις dist. πρότασις A 10,13 sq. κα-
 θοικιωτέρας καὶ κοινοτέρας τάς ἡ. ποι-
 εῖσθαι T 5,10
 ἀποφαντικὸς λόγος A 10,19 11,12 14,2
 26,8 401,27 sq. T 294,18

ἀπόφασις τί σημαίνει Α 404,35, 36 καθόλου 10,5 κατά τινος 13,22 αἱ κατά τὸ ἐνδεχόμενον ἡ 161,30 ἀπλῆ, οὐγὶ ἀπλῆ, ἐκ μεταθέσεως 406,8 εἰ στερητική 410, 12,13

ἀποφάσειν τι et τί τινος Α 73,18 74,1, 10 sq. 156,23 sq. 195,22 258,15 349,10 364,6 385,9 T 407,16 al. καθ' αὐτό Α 73,13 ἀπλῆς 138,31 ὁ ἀποφάσει, τὸ αὐτὸν καὶ καταφάσει δυνάμει Α 218,22 ἀποφασικός, ἡ δύναμις τῆς ἀποφασικῆς προσάσεως Α 365,24

ἀποχὴ κερδῶν T 345,14

ἀποψῆν T 456,30

ἀπροβούλευτως T 223,5

ἀπροσληπτος. τὸ ἡ, οὐνός ἔστι τὸ 'ει πόπος εἰ, ζῷον εἰ' Α 20,18

ἀπταιστος T 479,13

ἀπταισθαι ἀλλήλων κατὰ σημεῖον T 24,4 sq.

ἀπώλεια T 232,12 245,8

ἄρα γε T 68,16 69,28 70,5 sq. 521,25 527,5 al.

ἄρα in apodos post ἐπει T 19,8 post εἰ 100,3 274,30 285,27 cf. A 22,4,5 n. — εἰ ἄρα A 236,9 294,12 T 420,8 εἰ μὴ ἄρα A 11,12 T 381,17 cf. εἰπερ

ἄργια T 361,6

ἄργις (coni. ἀκτινητος, dist. πρᾶος) T 158,5 — ἄργις (coni. ἀγρήστως) A 399,6 οὐκ ἄργις 58,25 225,31 .

ἄργις syn. λευκός T 478,16

ἀρέσκειν A 180,33 236,14 T 301,32 med. τινὶ T 172,19 ἀρεσκόμενος τῷ ἐν ἐνὶ ἐναντίον εἶναι 186,24 — ἀρεστός Α 301,28

ἀρετή. ἀρετῆς γένος ἔξις T 308,29 διάθεσις 310,25 ποιέτης ibid. 28 μᾶλλον ὑπὸ τὸ ποιὸν ἡ ὑπὸ τὸ πρός τι 337,12,13 τῆς ἡ. γενικῶταν ἔστιν ἡ ποιήτης 426,4 τῆς ἡ. οὐ γένος ἡ ἐπιστήμη T 322,16 cf. 325,17 550,5 A 89,19 δὲτη ἡ ἡ. μὴ τέχνη T 115,4 διδασκόν, ἐπιστήμη περὶ βίον 144,24 βελτίστη ἔξις 93,8 406,17 ἔξις ἀριστη ἡ ἔξις, ἀφ' ἡς αὐτὸν τε τὸ οὐ ἔστιν ἀριστόν ἔστι καὶ τὰς ἐνεργειας τὰς οἰκείας ἀριστα ἀποδίδωσιν 144,26, 27 ἔξις ἐν μεσότητι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως βελτίστη 432,4 434,11 cf. 441,2 ὁμολογουμένη διάθεσις 580,16 περὶ πάθη αἱ ἡ. τούτων οὖται μετρητικαὶ καὶ ὅμηλοις οὖται Α 5,25 αἱ ἡ. ὡς ἔξις ἀραδά T 97,8, 9 πρακτικαὶ 322,17 εἰ ἀντακολουθοῦσιν ἀλλήλαις, εἰ δὲ αὐτάς εἰσιν σίρεται T 75,

29 οὐδεμίᾳ ἡ. ἀσύμφορος τῷ οὐ ἔστιν ἡ. 198,28 αἱ ἡ. τῇ παροντὶς ἀγαθοῦς ποιῶσι 262,16 τὴν ἡ. αὐτάρκη πρὸς εὑναιμονίαν εἶναι 166,33 173,11 sq. τῶν ἀλλοιν (excepitur ἡ φρόνησις) ἐκάστη περὶ ἀρωρισμένα τινά 249,11 αἱ τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ T 70,8 ὡς ἡ. ἐν ψυχῇ οὕτως ὑγεία ἐν σώματι 118,13 sq. ἡ οἰκεῖα ἡ. ἐκάστου ἀκρότης ἔστι καὶ τελείστης τῆς οἰκείας φύσεως αὐτοῦ. ἡ. ἀνθρώπου, σκεύους, ἐκπόμπας 261,19 sq. ποιηὴ ἡ. 114,15 διανοητική, ἡθική 139, 20 (cf. ἡθικάς) ἡ κατὰ λόγον ορρ. ἡ φυσική 149,4 λογική, ἡθική 224, 19 sq. 292,6,7 ἡ κατ' ἐνέργειαν ορρ. ἡ ἐν ἔξει 254,29, 30 τέλειος ορρ. φυσική 262,24 αἱ τ. ἡ. ἀρισταὶ εἰσὶν ἀλλήλαις 249, 12,13 cf. 26 τῶν ἡ. καὶ τῶν κατ' αὐτὰς πράξεων ἔστιν ὑγη τινὰ εὑρεῖν καὶ ἐν τοῖς ἀλλόγοις ζῷοις Α 5,15 sq. — usitatissimum exemplum velut A 54,26, 27 T 72,13, 14 76,23 95,4 257,4 260,1 sq. 262,27 265,3 sq. 266,18 sq. 268,6

ἀριθμητικαὶ med. T 401,9

ἀριθμητική περὶ ποσόν, ἀλλὰ διωριζμένον T 22,21 ἐπιστήμη περιττοῦ καὶ ἀρτίου 71,2 523,17

ἀριθμητικός Α 337,26

ἀριθμός. λόγος ἀριθμοῦ πλῆθος μονάδων, ἐκ μονάδων συγκαθίενον T 301,29, 30 314,6, 7 A 81, 23 τοῦ ἡ. κατηγορεῖται τὸ ἀρτίον καὶ τὸ περιττόν T 174,20 διαφοραὶ 320,2 οὐδὲ ἐκ περιττῶν καὶ ἀρτίων τὸν ἡ. (sc. οἴον τε λέγειν) T 488,10 περιττός, ἀρτίος ἡ. A 261,9 sq. T 293,8 sq. 304,14 sq. 312,7, 8 315,7 al. πρῶτος, τετράγωνος A 260,27 sq. οἱ πρῶτοι ἡ. μεγάρι δεκάδοις T 586,3 τὸ ἐν ἡ. ἀριστοῖς (cf. ἀρτίος) T 76,17—19 τὰς ἀρμονίας εἰς τοὺς ἀριθμοὺς ἀνάγειν T 106,27 — οὐσίαι κατὰ τοὺς Πυθαγορείους οἱ ἡ., εἰ γε ἀρχαὶ τῶν οὐσιῶν A 81,27 οὐ γένος τῆς ψυχῆς T 314,5 sq. 320,1 ἀριθμοῦ, κατ' ἀριθμόν (dist. εἰδει, γένει, κατ' εἶδος, κατὰ γένος) ταῦτον, ἐν, ἔτερον, ἄλλο καὶ ἄλλο, πλέιω T 58,8—61,24 71,12 sq. 353, 28 354,4,19 356,13 395,7 sq. 397,22 sq. 496,16 sq. 502,10 sq. A 180,34 sq. διαφέρειν T 123,25 ὅρίζειν T 292,22 ισον μένειν κατ' ἀριθμόν (coni. κατὰ μέγειος, ορρ. κατ' οὐσιῶν) T 356,4,7 τὸ κατ' ἀριθμόν ἐνίκλανται μόνον A 181,10,11

- ἄριστος. τὸ ἀ. T 285, 23, 24
 ἀρκεῖν πρός τι T 8, 24 129, 1 515, 1 517,
 13 ἀρκεῖ ἡμῖν εἰ 422, 17 ἀρκεῖν αὐτοῖς
 A 265, 22 πρός τι 114, 6 — med. πρός τι
 A 67, 15 — ἡρκέσθη τῷ λαβεῖν et sim.
 A 37, 12 89, 14 122, 22 279, 14 T 41, 5
 51, 16 84, 19 355, 1 484, 23 c. partic.
 A 230, 21
- ἀρμόδιος T 458, 29 486, 20
- ἀρμόδειν (raro ἀρμότειν) τί τινι T 468, 3
 passive 586, 25 πρός τι 225, 10 ἡρμο-
 σμένος (opp. ἀνάρμοστος) 152, 19 523, 17
 524, 23 — saepius intrans. T 280, 14
 286, 25 impers. A 364, 32 366, 11 ἀρμόδιων
 (coni. ἀληθῆς) A 363, 35 366, 3 ἀρμόδειν
 τινι T 332, 28 469, 8 ἐπὶ τινος A 13, 27
 58, 15 135, 18 137, 15 150, 29 293, 35 T
 102, 19 174, 7 175, 2 278, 5 449, 16 472, 2
 πρός τι T 55, 5 226, 24 273, 9 279, 14
 496, 6 κατὰ τινος A 100, 12 — ἀρμό-
 σαθαι (coni. τάξαι) T 32, 18
- ἀρμονία (opp. ἀναρμοστία) T 328, 25 μέ-
 ρος τῆς μελωδίας 113, 10 τὰς ἀ. κατὰ
 σύνθετην ἀριθμῶν ποιεῖν, εἰς τοὺς ἀριθμοὺς
 ἀνάγειν 106, 26, 27 ποτέρᾳ δίζυτέρᾳ ἀ.,
 ἡ Λύδιος ἡ ἡ Φρόγιος 218, 8 οὐκ ἔστι
 ἡ ψυχὴ ἀ. 328, 26 362, 24
- ἀρμονικός. οἱ ἀ. T 113, 9
- ἀρνεῖσθαι τι T 536, 20 [539, 7] 552, 21
 ἀρνητέον ἀπλῶς 556, 3 c. infin. 260, 10 sq.
 ἄρρεν (opp. θῆλυς) T 109, 7 sq. λόγος ἄρ-
 ρενος ἀνθρώπου ζῷον πεζὸν δίπονον ἐν ἀλλω
 γεννᾶν δυνάμενον ibid. 9 sq.
- ἄρσις παντελής A 15, 29 (coni. ἀνατκενή)
 131, 20
- ἄρτερη. ἥρτησθαι τινάς T 121, 13 ἀπό τινος
 542, 8 ἐντεῦθεν 95, 12
- ἄρτι A 130, 24 409, 14
- Articulus totis enuntiatis additus velut
 ἡ 'τὸ ζῷον κατὰ τινὸς ἐμψύχου' A 59, 1
 τὸ 'τινὶ οὐχ ὑπάρχει' 66, 2 saepissime
 cum in T tum in A — τὸ δὲ A 43, 20, 23
 107, 22 108, 30 192, 21 223, 23 255, 7, 22
 269, 19 280, 7 302, 28 324, 28 325, 7 337,
 32 387, 23, 25 T 17, 13, 28 21, 16 30, 10
 89, 6 90, 15 122, 21 139, 21 140, 11 154, 19
 513, 13, 14 521, 11 ante interr. obl. A 185,
 10 312, 25 al. — pronominis demonstr. vice
 fungitur ante relat. enunt. A 47, 31 61, 12
 68, 2 73, 7, 8 74, 28 90, 1 96, 18 106, 5 123, 5
 198, 1 199, 11, 12 280, 33 291, 33 292, 9.
- 26 etc. T 97, 25 108, 2 109, 6 165, 8 166, 22
 180, 21 198, 28 207, 25 217, 16 220, 25
 227, 29 229, 7 246, 2 250, 28 254, 25
 275, 6 316, 11 342, 8 343, 14 347, 22
 360, 3, 6 etc.
- ἄρτιος (opp. περιπτός) A 260, 14 sq. 284,
 36 sq. 338, 36 sq. T 71, 2 76, 5, 16 312, 8
 320, 3 325, 1 550, 3 τὸ ἄρτιον ἐν ἀριθμῷ
 ἄριστον T 76, 18 ὁ ἀ. ἀριθμὸς οἰκεῖος τοῖς
 ἄτομοις ibid. 19 cf. ἀριθμός — ἄρτιος i. q.
 ἄρτι A 134, 24
- ἄρρενεσθαι ὅδωρ T 455, 26 456, 5
- ἄρρενεσθαι (opp. λήγειν, ἔπειθαι) ἀνάλογον
 τῷ ὑποεισθαι A 326, 29 sq. ἥρεσαντο περι-
 γράφεσθαι T 24, 15 λέγει ἀρχόμενος εὐθύς
 T 1, 5 (τινάς) 63, 17 520, 7
- ἄρχη opp. πέρας A 81, 20 ἡ κατὰ μέγε-
 θος, ἡ κατὰ χρόνον 357, 12 sq. coni.
 στοιχεῖον T 5, 21 οὐ γένος τοῦ στο-
 χείου 329, 1 coni. ὑπόθεσις T 13, 1 coni.
 αἰτία T 18, 19 coni. πρῶτον A 53,
 21 sq. ἀρχαὶ coni. ἀληθῆ καὶ πᾶσι δο-
 κοῦντα, ὁμολογούμενα T 91, 11, 14 92,
 16, 17 οἰκεῖαι ἀρχαὶ τῷ προκειμένῳ T
 5, 5 85, 5 ἀρχαὶ ἀποδεῖξεως T 16, 7 συλ-
 λογισμοῦ, προβλήματος T 587, 3 sq. ἀ.
 ἐπιστημονικά T 18, 16 τὰς καθ' ἐκάστην
 ἐπιστήμην ἀρχάς T 29, 24 sq. ἀρχάς τὰς
 προτάσεις λέγει A 290, 19 ἡ τῶν ἀ. γνῶ-
 σις οὐ δι' ἀποδεῖξεως ἀλλὰ δι' ὅρου T
 541, 26 — τὸ ἐν ἀ. λαρβάνειν, αἰτεῖσθαι
 A 20, 22 257, 2 267, 14 sq. 268, 27 sq. T 10,
 15, 16 554, 12 566, 21 sq. 577, 8 (φαινομέ-
 νως, ἀληθῶς, πρὸς ἀλήθειαν) ibid. 23 sq.
 ἡ τοῦ ἐν ἀ. αἰτησία, λῆψις T 576, 5 578, 4
 τρόπος τοῦ ἐν ἀ. 577, 11 — ἀρχὴν ποιεῖσθαι
 ἀπό A 53, 19 ἔχειν ἐν T 3, 2 τὴν ἀρχὴν
 (imprimis post οὐδέ) A 24, 8 57, 12 98, 11
 110, 30, 31 116, 33 152, 12 168, 33 169, 33
 195, 14 200, 31 215, 12 etc. T 6, 18 22, 29
 28, 5 sq. 63, 9 73, 19 77, 28 79, 14 92, 13,
 16 141, 26 161, 20 162, 16 164, 9 etc. ἀπ'
 ἀρχῆς A 74, 10 308, 33 365, 17 ἐν ἀρχῇ
 (εὐθύς) A 8, 12 377, 25 T 87, 19 ἐν ἀρ-
 χῇ T 520, 9 ἐξ ἀρχῆς A 69, 17, 18
 259, 25 260, 18 262, 10 263, 5, 18 275, 38
 285, 9, 12 323, 25 387, 23 389, 4 T 168,
 7, 9 sq. 546, 24 547, 20 (opp. ἐπικτητός)
 116, 20 κατὰ τὴν ἀ. T 89, 31 279, 17
 590, 6 κατ' ἀρχὰς A 70, 1, 3 151, 15
 220, 9 T 445, 16 556, 8

- ἀρχικός, ἀρχικώτερα ἀγαθά T 242,5
 ἀρχιτεκτονικός A 2,28
 ἀσάφεια μέρος τοῦ μὴ καλῶς ώρισθαι,
     ἥτοι δι' ὀμανυμίαν ἦ διὰ μεταφορᾶν—
     διὰ κατάγρησιν T 427,4 430,1 ἐν τῇ
     λέξει 575,29 ἀσάφειαν ἔχειν A 368,35
     411,10 παρέγειν 373,3
 ἀσαφής, ἀσαφὲς ποιεῖν A 210,21 T 55,26
     ἀσαφῶς λέγειν T 396,2 ἀσαφέστερον ἔχειν
     A 167,31
 ἀσεβεῖν εἰς τὸν θεούς T 68,16
 ἀσθενής σύστασις T 83,27
 ἀστιά T 232,17
 ἀσκησις τοῦ σώματος T 272,14
 ἀστεῖος T 183,7
 ἀστήρ. πότερον ἀρτιοὶ οἱ ἀ. ἡ περιττοὶ A 338,
     35 sq. cf. 270,22 T 76,6.16 550,3
 ἀστρολογία μάριον πως οὐσία τῆς γεωμετρίας
     περὶ θείων τε καὶ φυσικῶν οὐσίων ποιεῖ-
     ται τὴν θεωρίαν A 3,31 sq.
 ἀστρολόγος T 167,15
 ἀστρον. τοῖς ἡ. ἥτε δὴ οὖσι θεοῖς T 76,18
     οἰκεῖος τοῖς ἡ. ὁ ἄρτιος ἀριθμός 76,19
     ὅτι μηδὲ ζῷον τῶν ἀστρων τι 320,4
 ἀστρονομία T 22,21
 ἀσυλλόγιστος T 567,12 πρός τι A 70,18
     109,11 110,24 111,2 141,27 (coni.
     ἄγρητος) 169,9 λόγος T 10,29 11,4 563,
     14 574,19 συζύγια, συμπλοκή A' 42,13
     47,18 52,19. (coni. ἀδόκιμος) 24 55,
     13 sq. 56,8 sq. 61,17 sq. 63,9 sq. 64,18
     82,2 sq. 86,10 sq. 90,15. 16 et saepe
     T 21,15. 17. 26 κυρίως ἀ. συμπλοκή καὶ
     μηδὲ βοηθείας τινὸς τυχεῖν δυναμένη πρὸς
     τὸ δοκεῖν μὴ εἶναι ἀσυλλόγιστον T 568,
     3—5 τὸ ἀ. A 62,26. 28 συζύγια, συμ-
     πλοκῆς A 87,1.2 89,15 92,7.31 190,8
     215,28 ἐν συζύγῳ 67,16 — ἀσυλλογίστως
     A 85,28 λέγειν T 566,26
 ἀσυμμετρία (coni. κατία) T 99,10.19 εἰ-
     γένος τῆς νόσου 330,6 sq.
 ἀσύμμετρος A 339,5 sq.
 ἀσύμμορφος A 301,25 T 198,26. 28
 ἀσύναντος A 379,28
 A syndeton usitatissimum in hisce enun-
     tiatorum initisi: δύναται A 60,2 135,6
     144,20 149,10 168,1 183,21 200,23
     222,2 228,20 237,37 241,34 272,27 etc.
 T 8,8 36,4 52,19 76,3 78,4 93,13
     124,4 140,10 142,18 154,8 164,20
     219,8 224,19 227,4 228,24 239,16. 18
- 263,25 278,22 etc. ἔνεστι A 273,34
 T 31,10 100,3 244,11 284,19 ἔστι
 A 324,33 λείπεται T 235,17 ἐ αὐτές
 A 86,9 88,15 89,26 167,20 223,4 270,
     28 284,6 al. T 103,23 151,4 165,31
 261,30 268,26 273,20 al. ὅροις, ὕροις
 A 11,11 26,9. 28 27,5 46,12 61,1 62,5
 65,10 66,5 93,10 115,34 etc. T 19,13
 20,16. 21 21,19. 23 31,26 33,6 40,5
 10 56,3. 14. 24 57,8 65,28 etc. ὅτος,
 ὅτις A 6,29. 32 45,31 157,32 163,29
 250,12 267,38 273,12. 17. 37 295,8 al.
 T 16,16 17,26 45,7 46,20 59,3 69,28
 92,2 93,10 100,30 157,25 158,6 al.
 τοιοῦτος A 46,28 47,3. 11 76,7 84,12
 94,5 100,24 266,1 283,12 al. T 14,7.
 27 18,33 21,26 73,19 84,16. 27 92,11
 215,2 568,12 574,12. 13 al. δεύτερος,
 τρίτος etc. A 96,26 T 69,26 88,14. 15
 182,19 sq. 325,3 329,23 330,2 366,2. 7
 562,10. 25 568,6. 13 sq. 575,7 — cf.
 praeterea A 54,13 56,19 79,17. 30 80,
 12. 17 83,2. 4 85,22 86,3 88,12 89,8
 99,1. 8 102,17 112,27 114,12 121,31
 124,25 126,32 127,6. 8 128,14. 25 132,9
 139,18 141,25 143,29 150,24 157,24
 170,11 180,16 183,25 190,19 193,30
 199,1. 24. 25 202,26 208,29 212,16 234,
 12 240,3 249,22. 27 T 194,2 195,22
 210,17 213,6 cf. etiam Anaphora
- ἀσυνετεῖν T 195,2
- ἀσύνετος A 368,4 T 479,5
- ἀσυνήθης λέξις T 426,12
- ἀσυνύπαρκτος A 90,2
- ἀσύντατος expl. T 84,8
- ἀσχημάτιστος οὐσία (coni. ἀναφής) T 440,
     27
- ἀσύμματος A 298,1 T 301,25 αἱ ἀσύμμα-
     τοι τε καὶ νοηταὶ οὐσίαι A 4,5 ἀσύμμα-
     τον εἶναι τὸν λόγον A 23,5 οὐδὲν ἀ. οἶν
     τε τούτων τι (i. e. αὐξεσθαι, μειοσθαι,
     κατὰ τόπον κινεῖσθαι, γίνεσθαι, φθείρεσθαι)
     πάσχειν T 162,27
- ἀσωτία (opp. ἔνδεια) T 223,21 (dist. ἐλευ-
     θερίας) 284,22 501,7
- ἀσωτος T 208,8
- ἀτάκτως [T 520,16]
- ἥτε c. partic. T 357,3 ἥτε δὴ 76,18
- ἀτελής συλλογισμός A 24,1sq. 47,25 T 2,8
 ἀτελέστερος A 77,9. 27 ἀτελής ἐν ἐπι-
     στήμῃ, τέχνῃ T 484,21

- ἀτεγνία T 194,7
 ἀτεγνος T 224,6 (coni. ἀμαθής) 428,2
 ἀτομος ἡ μεριθη T 134,7,8 ἡ γραμμή
 306,27 — logice εἰ ἡν ἀτομος καὶ ρὴ
 εἰχε μέρη A 65,24 opp. καθόλου ibid. 28
 T 128,22 τὸ ἐν μέρει τὸ ὃν ἀτομον ibid.
 23 cf. 132,24 133,3 τῶν ὄντων τὰ μὲν
 ἔσχατα καὶ ἀτομά ἔστι καὶ μηδενὸς κατη-
 γορούμενα (opp. τὰ πρῶτα γένη) A 290,
 26 sq. (coni. ἔσχατα 291,22 294,8 299,
 29 coni. καθ' ἔκαστα 293,14) cf. 122,32.
 36 τὸ ἀτομον οὐχ οἶν τε ἀληθῆς ἄλλου
 τινός ἡ ἀτόμου κατηγορησαι A 291,9 cf.
 332,34 T 326,19 τὰ ἐν μέσῳ τῶν τε
 πρώτων γενῶν καὶ τῶν ἀτόμων τε καὶ
 ἔσχάτων A 291,22 cf. 294,17 ἀτομον οὐ
 οὔτε διαφορά ἔστιν οὔτε ὑρισμός T 39,6
 τὸ ἐν ὅλῃ (ἔστιν) ἀτομον T 60,24 οἷς
 ἔπειται τὸ εἰδός· ταῦτα δέ ἔστι τὰ ἀτομα
 A 299,28 dist. εἰδος T 308,23 315,5
 316,24 τὰ ἡ. συντιθένει τε καὶ εἰς ἐν
 γένος ἀνάγειν T 1,18 τινὶ ἀτόμῳ τῶν
 ὑμειδῶν T 128,26 τὰ ὑπ' αὐτῷ (scil. τὸ
 γένος) ἀτομα T 292,14 μέχρι, ἔως τῶν ἀτό-
 μων T 291,23 292,19 τὰς ἡ. οὐσίας καθόλου
 καὶ ἀπλῶς ἔστιν εἰπεῖν κατ' οὐδενὸς κατη-
 γορεῖσθαι A 290,35 cf. 291,24 ἡ ἀτομος
 οὐσία (coni. ἔσχάτη, αἰσθητή) saepe in seq.
 ἡ. εἰδος A 73,23,28 ἡ. ποιότητες A 292,
 3,5 τὸ ἡ. λευκόν ibid. 6,7 τῶν ἀτόμων
 ζώων T 196,14 ὁ ἀτομος T 71,18 — ἡ
 ἀτομος A 184,9 sq. ἀπαθής είναι ὑπόκει-
 ται ibid. 17 ἡ σφαιρική ἀτομος T 375,
 12,13 πότερον αἱ ἡ. ἀρχαι τῶν ὄντων ἡ
 οὖ T 85,16,17
- ἀτοπια A 389,26
 ἀτοπος A 16,15 20,27 224,14 404,18 T 46,5
 49,13 448,15 al. τὸ ἡ. ἀκολουθήσει T 344,8
 ἡ εἰς ἡ. ἀπαγωγή T 576,8 ἀτοπώτατον
 T 385,19
- ἀτροφία T 202,17
 ἀτυχεῖν (opp. ἀμαρτάνειν) T 244,26
 αὖ A 355,18 καὶ αὖ T 420,19 440,25 δ'
 αὖ A 383,28 384,16 T 3,17 383,15
 ἀλλοτε δ' αὖ πᾶλιν A 362,21 πᾶλιν δ'
 αὖ cf. πᾶλιν
- αὖθις A 75,13 T 93,26 τε — καὶ αὖθις T 420,6
 αὕξειν. πᾶν τὸ αὔξημενον ὄμογενει αὔξεται
 T 308,12,13
 αὕξησις T 95,6 111,4 dist. πρόσθεσις 339,
 2 sq. coni. ὄγκος 279,4 sq.
- αὐξητικός T 308,12
 αὐτάρκης A 15,25 40,21,24 324,27,28
 T 26,10 35,32 42,20 183,22 214,25
 517,14 πρός τι A 2,4 21,23 89,6 115,24
 122,20 220,19 324,26 sq. 343,4 T 45,8
 72,14 150,13 sq. 194,8 202,25 sq. 295,4,6
 490,14 514,14 519,11 εἰς A 90,6 T 296,
 25 — αὐτάρκως A 230,10,22
- αὐτητηρὸς οἶνος T 155,32
- αὐτίκα γοῦν T 203,8
- αὐτοαγαθόν T 467,24
- αὐτοαληθής T 572,26 573,3 — αὐτοαληθῶς
 573,14
- αὐτοάνθρωπος T 472,21 473,6
- αὐτοδόξα T 573,4 sq.
- αὐτοδοξαστός T 572,17 sq.
- αὐτοέκαστον T 573,14
- αὐτοζωή T 190,12
- αὐτοζψῶν T 449,18
- αὐτόθεν A 6,24 13,9 54,18 116,36 sq.
 118,19 169,22 174,7 245,32 256,12
 408,7 T 75,8 142,7,9 226,5 428,5
 524,1 557,11 578,21 579,20 αὐτόθεν
 φανερῶς (opp. θυνάμει) 580,9
- αὐτοκινησία T 297,23 sq.
- αὐτοκίνητος A 272,9 324,14,15 332,18
 343,23 T 144,19,21 151,14 299,6 sq.
 321,14 361,25 520,10 521,22
- αὐτόματος ἀντ. κόποι αρη Hippoer. T
 73,20 τὸ αὐτόματον (coni. τύχη) expl.
 A 163,22 τίνι τύχη τοῦ ἀντ. διαφέρει
 T 115,32
- αὐτός i. e. Aristoteles A 14,25 274,21 T 276,
 24 280,29 283,12 285,4,17,30 289,18
 293,15 al. θέος αὐτοῖς, ubi non antecedit
 quo referatur, A 256,14 T 39,10 74,3 cf.
 A 324,17 325,22 — genetivus attributi
 loco positus A 198,1 247,39 T 442,23 αὐτὸ-
 τοῦτο cf. οὗτος — δ' αὐτός οἱ τρόποι τοῦ
 ταῦτοῦ, ταῦτὸν κατ' ἀναλογίαν (ἀναλογία),
 κατ' ἀριθμόν (ἀριθμῷ), κατ' εἰδός (εἴδει),
 γένει (κατὰ γένος) T 58,5 sq. 395,7 sq.
 397,22 sq. 502,8 sq. cf. praeterea h. v.
 κατὰ τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸν ἀριθμὸν 353,28
 cf. 354,4 356,4,13 τῷ ὑποκείμενῷ (κατὰ τὸ
 οὐ.) καὶ τῷ λόγῳ 397,23 sq. ταῦτὸν ἀπλῶς
 σινε γωρίς προσθήκης i. e. τῷ ἀριθμῷ, opp.
 μετά προσθήκης i. e. τῷ γένει ἢ τῷ εἴδει
 T 496,17,18 cf. 502,10 sq. [τὰ ἐν τῷ
 χωρὶ τῷ προσθήμενῷ ταῦτα καὶ ἀλλήλοις ἔστι
 ταῦτά 580,4] τὸ αὐτὸν καὶ ἐν A 51,4

- 58,26 81,33 Τ 110,16 425,32 426,2
496,16 al. ἔμπαλεν ἔγοι ἀν ἐπί τε τῶν
ταῦτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἑτέρων ἡ ἀκόλουθια
Τ 61,16 ἀπό, περὶ ταῦτοῦ προβλήματα
Τ 57,28 60,12 125,22 ὑπὸ τὴν περὶ δρι-
σμῶν μέθοδόν ἐστιν 44,10 sq. cf. 57,24 —
ἢ ἀντὸς — καὶ *idem atque* Α 252,20 ταῦτῶν
Τ 59,27 61,16 121,26 395,10,18 497,
2,6,14 cf. Α 312,28 π.
- ἀφαιρεῖν (τί τινος, ἀπό, ἐκ τινος) Α 268,
21 sq. 332,15 Τ 13,30 109,2 sq. 110,
11,24 268,16 273,10 535,18 sq. coni.
διαιρεῖν, ἀποχρένεν Α 15,31 sq. 343,18
ορρ. προστιθέναι Α 16,12 Τ 30,23 —
οὐκ ἀφήρηται τις τὸ seq. inf. Α 309,24
ἀφηρημένον τὸ τέλειον καὶ τὸ ἀπλῶς εἶναι
τοιοῦτον Τ 62,11 τὰ τὴν ἐπιγείρησιν ἀφη-
ρημένα 84,9
- ἀφαίρεσις (ορρ. προσθήκη, πρόσθεσις) Τ 76,
14 268,16 sq. τοῦ λόγου 109,21 τῶν χρη-
μάτων 261,5 τόποι ἐκ τῆς προσθέσεως
τε καὶ ἀφαιρέσεως Τ 277,28 sq.
- ἀφανίζειν τὸ ἀληθῆς Τ 29,8
- ἀφήνειν τὸ πάθον τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται Τ
151,3 ἀδύνατον ζῆν εἶναι ἄνευ ἀφῆς
116,25 455,8 ψυχροῦ καὶ θερμοῦ, ὥροίν
ζηροῦ καὶ ὑγροῦ 96,12 ορρ. ὅψις 203,
11 sq. ορρ. ἀκούι 218,23 — ἀφή τῶν
ἥμακοντάνων Τ 24,16 sq.
- ἀφθαρτος. τὸ ἄ. οὐ γένος τοῦ θεοῦ Τ
329,6
- ἀφίεσθαι τι Τ 164,29 τινός 172,12
- ἀφιστάναι τινά τινος πόρων Τ 526,26 —
ἀφίστασθαι *desistere* Τ 110,5 ἀπὸ με-
λανίας Τ 405,27 [ἀπὸ τῶν προσεχῶν προ-
τάσεων ἐπὶ τὰ πόρρω 524,22] ἀφεστά-
ναι πλέον, ἐπὶ πλεῖστον, τίον τινός *logice*
Α 16,28 73,4,16 163,17 Τ 239,25 303,5
- ἀφοβος Τ 345,11
- ἀφορᾶν πρός τι Α 169,12 Τ 491,23,29
- ἀφορίζειν ἀφριβῶς Τ 94,12 (coni. χωρι-
ζειν) 306,24 τὸ περὶ τι 314,23 γένος
ἀφωρισμένον Τ 3,29 4,12 5,4 ἀφωρισμένα
τινά 249,11 435,2 ἀφωρισμένως 4,23,
24 (ἔχειν) 321,19
- ἀφορισμός Τ 74,14
- ἀφορμή Τ 96,26 223,19 586,21 588,16
(coni. τόπος) 90,8 (coni. ἀρχή, στοιχεῖον)
126,11 445,18 587,3 ἀ. ἀμφισβητήσεως
Τ 534,13 ἀνασκευῆς 380,1 ἐλέγχου 378,9
ἐνστάσεως 86,31 542,12 ἐπιχειρήμα-
- τος, ἐπιχειρήσεως 124,32 126,11 145,5
146,5,17 148,12 397,20 445,18 πρὸς
τὴν ἐπιχειρήσιν Α 307,30 (coni. ἔφοδος)
Τ 494,29 τῆς εύρεσεως τε καὶ κρίσεως
Τ 98,6 ζητήσεως 118,9 κινήσεως 494,
12 συλλογισμῶν 387,3 πολλὰς ἀ. ἔχειν
Τ 164,6 374,8 τὰς ἀφορμάς τινος διδόναι
τινί [386,17, 19] 494,12 cf. 380,1 π. ἀφορ-
μὰς ἔχειν Τ 164,6 πρός τι Α 287,29 Τ 583,2
(ἐκ τινος) 146,28 λαμβάνειν τινός Τ 324,19
(ἀπό, ἐκ τινος) 148,12 177,8 271,3 397,
20 παρέχειν τινός Τ 424,18 534,13
- ἀφροδίτιος. ὅρεξις ἀφροδιστῶν Τ 139,23
143,34 ἡδονὴ ἡ περὶ τὰ ἀ. 205,29
- ἀφρός. διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀ. λευκός Τ 50,27
- ἀφροσύνη Α 62,3
- ἀφυῖτα ψυχῆς, σώματος Τ 272,21,22
- ἀχθοφορεῖν Α 5,4
- ἀχρεῖος (coni. περιττός) Τ 382,6
- ἀχρηστία (ορρ. ἄγνοια) Α 164,29
- ἀχρηστος Α 164,26 πρός τι 109,32 164,
28 165,7,18 169,9 — ἀχρήστως 278,29
- ἀγυρον. τὸ ἄ. τὸ ἐν τῇ ἀτόμῳ Α 184,
8,12
- ἀχώριστος τῇ ὑποστάσει Α 4,13 ἀχώρι-
στον εἶναι τινός (coni. καθ' αὐτὸν ὑπάρ-
χειν) Α 26,19,20 Τ 17,15,16 49,17,21
321,26 322,3 345,8 400,5 (dist. ἐν τῷ
τι ἐστὶ κατηγορεῖσθαι) 298,24 299,16
ἀχώριστα συμβεβηκότα Τ 50,11 — ἀχω-
ρίστως ὑπάρχειν Τ 49,10 50,1
- ἀψίνθιον Τ 211,26 298,23
- ἀψυχος Α 65,12 74,15 Τ 349,6 ἄ. οὐσία
Α 74,3 (coni. ἀναίσθητος) Τ 422,17,18
- Βάδισις (dist. φορά) Τ 320,27
- Βαδιστικός Τ 391,2,3
- βάθος (ορρ. μῆκος καὶ πλάτος) Τ 31,4
- βαρύς. διαφοραὶ τοῦ β. τὸ παχὺ καὶ κάτω
φερόμενον Τ 506,19 (cf. πῦρ) β. φωνή (dist.
σωματή, δέσεια) 329,28
- βασιλεύς. ἡ παρὰ β. τιμῇ Τ 238,26,27
(coni. παρὰ μεγιστάνων) 466,12
- βάσις τριγώνου Α 268,6 sq. Τ 24,11 25,3
- βέβαιος. ἀληθές τε καὶ β. μένει Τ 189,9
- βεβαίον Α 341,4 Τ 215,23 549,1
- βεβαίωσις Α 340,33
- βέλος Τ 351,21
- βελτίων. β. χώραν ἔχειν ἐπὶ τινος Α 71,17

- τὸ ἐν τῷ ποιῷ καὶ τὸ ἐν τῷ ποιῷ β. Α 51,11,18 τὸ ἐν τῷ ιδίῳ τοῦ συλλογισμοῦ β. ibid. 13
- βία.** βίᾳ ἀμαρτάνειν expl. T 163,7
βιάζεσθαι pass. Α 69,3 ἄνω Τ 275,10
βίαιος. β. τὸ οὕτως ἀκοῦσαι τοῦ εἰρημένου Λ 152,22 β. καὶ παρὰ φύσιν γινομένη στέργεις (opp. κατὰ φύσιν) T 434,4
βιαστικός (coni. ἀναγκαῖος) T 87,2
βιβλίον. οὐκ ἐπὶ βιβλίων ὥσπερ νῦν (sc. οἱ ἀρχαῖοι ἐποιοῦντο τὰς συνουσίας)· οὐ γάρ ἦν πῶ τότε τοιαῦτα βιβλία Τ 27,13. 14 β. ἡ μῆτρα ἔστι παρ' ἀλλού λαβεῖν, ἀν ἀπολείπεται T 259,3. 4 β. οὐ μῆτρα ἔστιν ἀντίγραφον ibid. 20
- βίος** ὁ κατ' ἀρετήν Τ 211,12 ὁ ἐν μέσῳ opp. ὁ ἐν ὑπεροχῇ 223,10 ἐπιστήμη περὶ βίου 144,25
- βλαβερός.** ὅρος τοῦ β. Τ 505,9
- βλαχεία** (opp. ἀνελευθερία) T 223,22
- βλάπτειν** ὕστειν T 260,6
- βλέπειν** μέσως T 327,13 πρός τι 553,11
βόειον κρέας [T 582,10]
- βοηθεία.** βοηθείας δεῖσθαι A 24,10 77,8. 20 218,16 συλλογισμὸς διὰ τῆς τοιάντης β. τελειούμενος A 78,22 συμπλοκὴ μηδὲ βοηθείας τινὸς τυχεῖν δύναμένη πρός τὸ κτλ. T 568,4
- βοηθεῖν τῇ διέξη τινὸς A 140,19 βοηθεῖσθαι παρά τινος A 47,26
- βούλεσθαι.** ώς φύντο τε καὶ ἐβούλοντο Α 335,12 ὁ πρώτος (sc. συλλογισμός) ἀποδεικτικὸς εἶναι βούλεται T 3,1 sim. 69,3 διει τὸ συμπέρασμα μηδὲ οὕτως ἀναγκαῖον εἶναι βούλεται, δεδήλωκεν A 140, 29 τοῦτο βούλεται (Αρ.) A 40,11 161,15 οὐ τοῦτο ἡ περιοχὴ βούλεται T 11,27 sim. 141,19 — βούλόμενος passive T 551, 13
- βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐφ' ἥμιν A 5,29 περὶ τῶν πρακτέων T 95,11 περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπιστήμας οὐδεὶς β. Α 5,30 — βουλευτὸς A 5,28. 31
- βουλευτήριον (coni. ἀγόρα) T 466,13
- βουλευτικός A 337,26 (coni. προαιρετικός) T 434,11 β. ὄρεξις Α 5,28
- βουλὴ περὶ τῶν βουλευτῶν A 5,28 sq. (coni. προαιρετικής) 169,9
- βούληστις def. ὄρεξις ἀλυπος, ὄρεξις βουλητοῦ ἡ ὄρεξις ὄρεξτοῦ T 464,8sq. ἡ μετὰ βουλήσεως πρᾶξις 264,13. 14 opp. ἐνέρ-
- γεια 484,12 ὅτι μῆτρα ἔστι τοῦ φίλου ἡ β. γένος 338,8 sq.
- βράγχιον.** ἵχθυσιν, ὅσοι βράχγχια ἔχουσιν T 118,27 cf. 139,17. 18
- βραχύς.** κλένος τις βραχύτατος T 466,25 β. ἐπίστασις T 20,9 84,15 ὀροιότης 534,5 εἴπωμεν βραχέα A 44,16 διὰ βραχέων A 8, 13 9,5 31,27 149,31 T 355,21 — βραχέως καὶ διὰ τοῦτο ἀστρφός T 185,19
- βροτός** (coni. μέροψ) T 497,23 499,23. 28. 29 sq. 578,8
- βυθός.** τὸ ἀχυρὸν τὸ ἐν τῇ ἀτόμῳ ἡ τὸ ἐν τῷ βυθῷ Α 184,9 sq.
- βῶλος** T 402,6
- βωμός.** εἰσιν, εἰ βωμοὶ εἰσι, θεοὶ T 568,30
- Γάλα ἔχειν A 21,19 T 16,17 sq.
γαλήνη νηγεμίᾳ ἡ αὐτή (sc. κατὰ ἀναλογίαν) T 59,3 cf. 89,26. 28. 29 411,11
γάρ scilicet A 51,14 92,27 94,21 95,8. 9. 12 134,30 143,9 144,18 148,10 160, 25 171,19 175,5 202,14 237,17 252,6 259,3 270,4 273,21 276,7 287,2 sq. 306,19 318,3 328,28 344,19 379,23 382,3 384,5. 7 385,30 390,24 sq. 409, 14 412,31 416,8 al. T 42,18 44,13 52,5 116,8. 9 120,29 207,1 al. in re-sponso A 42,15 144,22
- γαστήρ. κατὰ γαστρὸς ἔτι ὡν T 394,21
- γε nemp̄e A 17,2(?) 28,27 (fort. τε) 259,20 347,19 T 50,9 — ἀλλά — γε A 18,24 99,27 200,1 232,22 293,24,33 402,36 al. cf. ἀλλά. δὲ γε A 39,25 40,29 56,11 85,5 99,11 116,11 124,8 126,23 132,12 164,5 178,21 al. T 26,19 47,14 60,1. 25 117, 12 165,24 185,2. 6 186,9 190,24 220, 19 262,7 314,8 343,11 al. εἰ γε cf. εἰ. ἐπεὶ — γε A 17,22 33,23 41,4 53,13 60,13 108,26 116,28 154,2 159,34 al. T 45,8 47,31 60,7 70,21 71,8 80,6 97,9. 24 al. ἐπειδὴ — γε T 271,9 ἡ — γε 269,27 270,1. 4 A 372,23 καὶ — γε A 43,5 45,7 47,19 58,8 99,26 239,7 243,12 259,6 318,33 375,5. 10 387,13 399,28 405,13 415,23 T 15,25 48,4. 21 66,30 77,10 101,25 117,21 204,29 279,17 280, 16 294,20 334,20 431,2 μέντοι γε A 136,14 [[T 371,36]] ἡς γε A 141,15 263,13 346,28 T 80,23 275,7 342,14 cf. ὅπου,

- ώστερ — γε particípio additum A 33,4,7
172,20 259,15 261,10 265,8 272,33
306,14 314,19 342,35 371,20 398,26
T 98,19 100,21 359,12 450,9
γελαστικός T 43,25 45,24,27 τὸ γελά-
στικόν A 25,9
γελοῖος A 125,16
γενειάσκειν (opp. πολιοῦσθαι) T 400,1
γενεσίς. ἡ γ. ἀτελής T 3,3 28,13 γ. λέγει
οὐ δὲ ὁν γίνεται, ἀλλ᾽ αὐτὸ τὸ γίνεσθαι
T 201,1 ἀλλ᾽ οὐδὲ ἡ γ. ἐν συγκρίσει, ἐπεὶ
γίνεται τις καὶ ἔχ διακρίσεως T 322,6 ἡ
ἔκ σπερματος καὶ καταμηρῶν T 497,25
εἰς φύσιν αἰσθητή T 3,2 28,12 γ. καὶ
φθορὰ μεταβολὴ μὲν ἔχ τινός εἰσιν, οὐ
μῆρ καὶ κινήσεις T 557,37 333,17 cf.
111,4 ὅσαι περὶ γ. καὶ φθορᾶς, φυσικαὶ^(προτάσσεις εἰστίν) T 95,6 οἱ ἀπὸ τῶν γ. τε
καὶ φθορῶν τόποι T 263,5 282,22 585,
26 τοῦ ἐν γενεσὶς ζώου καὶ τοῦ αἰσθητι-
κοῦ T 320,7 τὸ ἐν γ. δυνατόν expl.
A 182,27 sq. — γενεσίς εἰδῶν T 319,18
συλλογισμοῦ A 13,15 28,24 43,6 47,22
277,16 340,1,22 (coni. σύστασις) 28,
25 119,15,16 (opp. ἀγάλυσις) 271,11
προτάσσεων A 360,30 ἔστιν ἡ γενεσίς τινι
ἀπό, ἔκ τινος A 49,2 71,25 97,28 271,11
327,21,34 τὴν γ. ἀπό τινος ἔχειν A 47,27
94,11,12,15 136,1 λαμβάνειν 163,20
γενετή. ἔκ γ. T 89,15 167,19,20
γενητός v. γίνεσθαι.
γενικός T 137,28 291,21,29 292,19
γ. πρόβλημα T 39,8 45,11,12 47,28
48,2 53,4 62,22 65,28 128,3 293,3
295,1 369,9,15 420,3 422,23 515,
8,27 516,9 517,1 520,10 γ. διαφορά
T 38,27 — γ. πτῶσις A 9,7 359,30 361,
17,34 362,9 et omisso πτῶσις ibid. 32
364,24 πρὸς γενικὴν λέγεσθαι A 366,7
T 338,30 — γενικώτερος T 277,3 294,1
312,22 338,7 456,15 (coni. κοινότερος)
A 53,25 εἰδὴ γενικώτερα T 293,10 γε-
νικώτατος T 301,25 426,4 444,3
γεννᾶν A 48,11,16 T 134,8 (coni. ποιεῖν)
A 289,26,27
γεννητικός A 47,13 48,12 expl. T 333,18
γένος. γένη, οἵς πάντα τὰ ὄντα ὑποτάσσεται
A 4,15 τὰ ἀνώτατα, ἀνώτατα γένη
A 291,19 292,22 293,3 sq. T 65,7,9
86,3 105,20 107,16 τὰ πρώτα A 290,
27,28 (coni. κοινότατα) 291,19,22 293,
- 18 294,17 sq. T 514,9 τὰ δέκα T 66,23
93,14 τὰ πρώτα δέκα γένη 326,4 τὰ
ἐννέα A 4,17 ἔσχατον, προσεγές γ. T 334,
24 sq. — dist. ἴσιον, συμβεβηκός T 37,23
dist. ὥρος 38,3 sq. dist. ἴσιον, ὄρισμός
295,9 sq. dist. διαφορά 47,14 sq. 314,
15 315,10 421,15 sq. 480,2 sq. dist.
εἶδος 47,7 sq. — τὰ γ. οὖτε καθ' αὐτά
ἔστιν ὑφεστώτα που οὖτε ἔστι Φύλα γωρίς
ὑπάρχεις νοήματα T 355,12,13 τὸ γ.
ἄγχωματον ἐκείνου οὗ ἔστι γένος T 321,26
322,3 345,8 οὐ γάρ τὸ ἔξ ὑποθέσεως τινι
ἀκόλουθον εἴη ἄν καὶ γένος T 345,6,7
ἐπεὶ τὰ γ. τῶν ὑπὲ αὐτά κυρίως κατη-
γορεῖται, ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορούμενα, ἐν
τῷ ὅπερ αὐτά κατηγορεῖται λέγει, καὶ τὰ
ὑπὸ τὸ γένος *(ὅπερ τὸ γένος)* εἶναι φρεσιν
T 277,12—14 τῶν ὀνομασιῶν τὸ γ.
χωρίζει — διὸ πρῶτον ἐν τοῖς ὄρισμοῖς λαμ-
βάνεται τὸ γ. χωριστικὸν ὃν τῶν πλείστον
διαφερόντων A 16,30,31 διτὶ πρῶτον τὸ
γ. τὴν ἐκάστου οὐσίαν δείκνυσιν, χωρίζον
αὐτὸ ἀπὸ πάντων τῶν διαφόρων ἀρχὴ
γάρ τοῦ ὥρου τὸ γένος T 421,16—18 τὸ
γ. οὐδὲν μᾶλλον τούτου ἢ ἄλλου τινός τῶν
ὅμοιων, διὰ τοῦ γ. οὐδὲν μᾶλλον τούτο ἢ
ἄλλο τι τῶν ὅμοιων αὐτῷ T 480,3 sq. —
ἄλημές τούτῳ καθόλου, τὸ οὐ κατηγορεῖ-
ται τι γένος, τούτου καὶ εἰδός τι κατηγο-
ρεῖται καὶ μὴ δύνασθαι γένος τι εἶναι ἐν
ὑποστάσει μὴ εἶδους τινός ὄντος T 161,
28—30 πᾶν γένος ἐκάστου τῶν ὑπὲ^{αὐτὸ} εἰδῶν πρότερον τῇ φύσει A 7,2 sq.
οὐ τοιοῦτον τὸ γ. ὡς προϋπάρχειν χρόνῳ
τοῦ εἶδους T 345,25 μηδενὸς αἰτίου εἶναι
τῶν εἰδῶν T 363,19 οὐδὲ ἔκ τῶν εἰδῶν
οἴλον τε λέγειν τὸ γένος εἶναι T 488,9 τὸ
γένος ἔπειτα τῷ εἶδει καὶ οὐκ ἀντιστρέψει
T 367,16 συγώνυμον τῷ εἶδει T 360,2,5
τὰ γ. τῶν εἰδῶν συνωνύμως κατηγορεῖται
T 42,18 136,20 322,28 τὰ γ. καθ' ὑπο-
κειμένων λέγεται τῶν εἰδῶν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐν
ὑποκειμένοις αὐτοῖς ἔστι T 359,21,22
συναναπειται ἐκάστῳ ἐν τῷ ἔστιν ἀναπορού-
μενῳ T 346,13,14 οὐκ ἐπ' ἵσης τὸ γ.
τῷ εἶδει ibid. 26,27 δοκεῖ πρὸς ἵσα τὸ
γένος καὶ τὸ εἶδος λέγεσθαι T 340,24
παρώνυμος ἢ ἀπὸ τῶν γ. κατηγορία γίνε-
ται καὶ ἔκεινων οὓς συμβέβηκε τὰ γένους
τινός εἰδῇ T 136,33 cf. 161,11,12 ἀλη-
μές γίνεται καὶ τὸ φ. συμβέβηκέναι λέγε-

ταῖ τι γένος, τούτῳ συμβεβηκέναι τι καὶ τῶν τοῦ γένους ἔκεινον 161,30.31 ζητήσαι δὲ ἦν τις εἰ οὐδὲν τε ἐν δύο τισι γένεσιν εἶναι μὴ ὑπαλλήλοις οὖσιν Τ 350,19 εἰ τὸ μὲν εἶδος φεκτόν, καὶ τὸ γένος φεκτὸν ἔσται, καὶ ἀγαθόν, εἰ ἔκεινο ἀγαθόν Τ 349, 9.10 οὐ πάντως τῶν δι' αὐτὰ αἱρετῶν καὶ τὰ γένη δι' αὐτὰ αἱρετά 349,24.25 γένη τε καὶ εἰδὴ ἐπαλλάσσειν Τ 39,10 319,11.12 καὶ ἔκαστην κατηγορίαν ἔστι καὶ γ. καὶ διαφορὰν λαβεῖν Τ 65, 29 τῶν αὐτῶν γενῶν αἱ αὐταὶ διαφοραὶ Τ 113,16 ταῦτα (sc. τὸ γένος καὶ τὴν διαφοράν) καὶ ίδιως ἐπόμενα εἴπε Α 295,7.8 τὰ δι' ὡς γένη ὑπάρχοντά τισιν ἢ δι' ὁρισμοὶ ἢ δι' ιδίων ἀντιστρέψει Τ 132,9 — τὰ γ. ὄμοιότητα τινα μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχειν δοκεῖ πρὸς τὸ συμβεβηκός Τ 136,4 τὸ γ. καὶ τὸ συμβεβηκός ἐπὶ πλέον εἰσὶ τούτου φ. ὑπάρχουσι, διὸ καὶ οὐκ ἀντικατηγοροῦνται ibid. 6. 7 cf. 63,29 sq. μετὰ τὸ συμβεβηκός κοινότερον (l. κοινότατον) τῶν ἄλλων τὸ γ. Τ 295,1 συλλογισμὸς ἐκ γ. Α 331, 20 ἀπὸ γένους προβλήματα ἐν οὐσίᾳ ἢ ἐν ποιῷ Τ 66,3 συντάσσει τοῖς ἀπὸ τοῦ γ. προβλήμασι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφορῶν 295,13 cf. 497,12 οἱ πρὸς τὸ γ. τόποι Τ 497,13 — εἶναι τι τῷ γένει Α 44,17 Τ 333,27 γένει ταῦτόν (ορρ. ἀριθμῷ, εἰδεῖ) Α 44,17 Τ 58,8 sq. 395,7 sq. 39 397,22 502,8 sq. ταῦτά τῷ γένει προσεχῆς ibid. 10 ἐν 381,6 556,4 ἔτερον 61,22 116,11 κατὰ γ. διαφέρειν Α 16,25 Τ 58,25 117,16 118,8 al. εἶναι ἐν τινι ὡς ἐν γένει Τ 227,25 325,9 ὡς ἐν γένει τινί (γινεσθαι) Τ 227,21.23 327,7 505,16 ἐν γένει τινί Α 81,22 336,30 Τ 53, 5.10 227,29 228,7.10 sq. 252,19 322,4 325,23 sq. 331,18 332,9 sq. 334,27 336, 27 343,31 363,13.18 366,17 et saepe. ὑπό τι εἶναι ὡς γένος Τ 327, 15 334,13 ὡς ὑπὸ γ. εἶναι τι Τ 332,15 et om. ὡς ibid. 20 τιθέναι, τιθεσθαι τι ἐν τῷ γ. Τ 42,18 314,29 324,21.26 353,27 445, 20 sq. εἰς γ. 343,17 ἐν τινι ὡς ἐν γ. 361,11 ἐν τινι ὡς γ. 357,13 ὡς ἐν γ. τινί 312,15 351,2 et om. ὡς Α 42,26 Τ 7,15 336,3 344,20.23 348,18 349,17 350,6.26 355,3 al. ὑπό τι ὡς γένος Τ 334,24 cf. τιθέναι

γένυς. τὴν κάτω γ. κινεῖν Α 43,28 Τ 140, 26 557,30

γέρων. οἱ γ. τῶν νέων ἐπιλυπότεροι Τ 248, 17 ἐγχειρίζεται τούτοις δσα δεῖται φρονήσεως 248,22 γενυστόν i. q. χυμός Τ 45,3.4 γεωμετρεῖν. ἡ ἀπὸ τοῦ γ. ἡδονή Α 267, 10 sq. γεωμέτρης Α 7,15 31,18 379,28 Τ 4,8 30,19 73,11.13 85,14 86,17 90,21 391,9 503,18 585,19 γεωμετρία Α 13,2 Τ 17,26 73,22 85,4 90,21.24 94,1 100,23 218,22 300,22 307,18 337,6 482,13.15 τὰ κατὰ γεωμετρίαν Α 3,29 οὐδὲ γ. τῆς κυρίως λεγομένης φιλοσοφίας μέρος — ἀστρολογία μόριον πιας οὖσα τῆς γ.— πάμπολλά ἔστι τῶν ἀπὸ γ. πρὸς φιλοσοφίαν χρήσιμα ibid. 30 sq. συγγενεῖς γεωμετρία ἐπιστήμαι ἀριθμητική, ἀστρονομία, ὀπτική, μηχανική Τ 22,20 sq.

γεωμετρικός Α 381,15 Τ 4,4 sq. 73,11 575,9 γ. δεῖξις Α 381,8 γ. ἀρχαί Τ 22, 22 23,13.14.19 565,7 — γεωμετρικῶς δεικνύναι Τ 30,25

γῆ τὸν κατώτατον ἐπέχει τόπον (τῶν τεσσάρων στοιχείων) Τ 380,20 οὐκ ἔστιν ἀπλῶς αὐτῇ τὸ κούνον ὑπάρχον 213,8 275,4 sq. 413,24 ποτέρα μείων, ἡ σελήνη ἢ ἡ γῆ 218,1.20 ἀντιφράττει τῇ σελήνῃ 16,9 sq. 17,21 — ἐπὶ γῆς Τ 43, 23 ὑποκάτω τῆς γῆς, ὑπὸ γῆν φέρεσθαι 387,19, 20

γῆρας δι' ἀσθένειαν πλειόνων δεῖται Τ 248, 29

γινεσθαι αἱ (coni. συνεχῶς ἔτεν) Τ 79,3 ἐπειδὴν κατ' ἐκείνους γενώμεθα τοὺς τόπους Α 70,21 ἐντοῦθα γενόμενος Α 350, 11 i. q. συνάγεσθαι Α 200,20 252,15 258, 37 259,3 εἰς i. q. ἀνάγεσθαι Α 395,5 ἀπὸ Τ 40,8. 17 61,29 ἐν τινι Τ 344,25 ἐν τῷ αὐτῷ Τ 347,5 ἐν ἄλλοις πέρυσι γινεσθαι Τ 347,23.24.29 πρὸς τι (ἰδέαν, εἶδος) Τ 440,13 511,3 ἐφ' ἔαυτο mathem. Α 260,31 — c. infinit. Α 74, 10 (?) 234,2 c. partic. cf. Periphr. coni. — γενητός Τ 95,7 193,19 sq.

γινώσκειν διά τινος Τ 115,16 [δεῖ δὲ γ. 373,17 καὶ τοῦτο δὲ δεῖ γ. 430,4] — γνωστός Τ 139,8

γλαφυρός Τ 240,7

γλυκύς. τῷ γλυκεῖ ἔπειται τὸ ἥδι Τ 92,3 ἐν χυμῷ 98,16 sq.

γλυκύτης Τ 353,20

γνωρίζειν καλλος T 269,13 — τινί Α 119,
27 ἀπό Τ 66,6. 8,13 114,7 διά τινος
Τ 114,3 ἐκ Α 384,12 Τ 101,27

γνώριμος (coni. πιστός) Α 43,30 (coni.
ἔνδοξος) T 69,2 (coni. ἔμφανής) 84,12
(coni. σαφής) 143,16 ἀπλῶς, τῇ φύσει,
opp. ἡμῖν T 435,22 437,8,16 438,15 sq.
γνωριμώτερον τῇ φύσει def. T 437,3 γνώ-
ριμον (sequitur et ὅτι et interrog. obl.)
γίνεσθαι Α 341,30 T 119,32 122,26 289,
24 561,19 576,17 εἶναι (ἐκ) Α 55,3 123,
23 136,24 157,32 170,20 233,34 Τ 4,
10 68,11, 13, 26 81,8 82,28 119,21
133,30,32 138,14, 16 142,4, 7 143,21
154,25 27 259,10 287,28 304,21 320,
21 ἔχειν τι Τ 75,9 (διά τινος) Α 174,9
ποιεῖν Α 10,6 24,23 43,11 266,31 291,
33 386,31 391,15 T 32,7 229,11 253,
13 427,12 526,23 527,18 ποιεῖσθαι Α
10,2 Τ 1,6 γνωριμώτερον ἔσται τὸ λεγό-
μενον Α 157,14 διά γνωρίμων ἔχειν τι Τ
18,26 — τοῖς πάνυ γνωρίμοις τῶν σοφῶν,
γνωρίμους σοφοῦ T 70,15, 16 — γνωρίμως
ἔπεισθαι A 389,23 λέγειν Α 391,17 T 157,
10 γνωριμωτέρως (coni. σκεψτέρως)
Τ 405,9

γνώρισμα T 384,3

γνῶσις. (coni. ἐπιστήμη) T 283,20 (coni.
εἰδεσις) 28,24 (coni. θεωρία) 74,10
κοινότερον τῷ τῆς ἐπιστήμης ὀνόματι
ἀντὶ τῆς γνώσεως γρῆται T 283,21 γν.
κατ' ἐπιστήμην T 28,24 λογική 124,
28 ϕύλη (opp. αἴρεσις καὶ φυγή) 74,
20 — ἀργάτι τε καὶ αἵτια τῆς γνώσεως
T 15,30 εἰ μὴ ἀντιστρέψει ἡ γν. T 436,
23 — γνῶσις τινος Α 120,32 T 4,25 sq.
27,20 89,7 114,26 115,11, 12 117,6
120,13, 20 121,20 122,3, 7, 9 123,25
145,30, 31 etc. τῆς ἀληθείας Α 3,12
τάληθος (coni. θεωρία) Α 6,9, 10 Τ 74,
24 sq. τῆς αἰτίας T 561,11, 12 γνῶσιν
ἔχειν τινός T 4,21 — ἀξιος γνώσεως
Τ 77,27 78,1 (coni. ξητήσεως) 77,29

γνωστικός T 116,18 117,26 152,32 153,4

γνοεῖς. τιμᾶν τοὺς γ. T 18,34 ὑβρίζειν
68,16

γοῦν Α 11,15 20,2 21,6 58,18 66,4 74,26
96,15 115,15 125,19 135,29 156,29
179,27 225,27 237,20 373,17 403,23
Τ 5,4 10,23 11,3 13,23 16,18 19,14
20,20 50,14 82,19 91,21 94,29 116,14

149,25 155,16 212,14 258,3 269,13
271,11, 17 303,26, 31 395,1

γραμματική T 348,9 κατὰ τὸ γένος πρός
τι (οὐ καθ' ὁμόνημον) 465,8 337,6 464,
28 πρὸς δόν πέφυκεν ἔχειν τὴν σγέ-
σιν, πρὸς τε τὸ εὖ γράφειν καὶ τὸ εὖ
ἀναγνώσκειν, ἐστὶ τέχνη τοῦ εὖ γράφειν
καὶ τοῦ εὖ ἀναγνώσκειν T 456,16 sq.
sim. (om. εὖ) 444,15 462,5 (ὅτε γραμ-
μάτων ἐστὶν ἐπιστήμη) 464,28, 29

γραμματικός Τ 80,18 sq. 116,24 τὰ γρ.
ibid. οἱ γρ. 425,18

γραμμή dist. ἐπίπεδον, στερεόν Α 4,7 sq. def.
μῆκος ἀπλατές T 30,20 sq. 323,26 πέ-
ρας ἐπίπεδον 477,17 ἐφ' ἐν διέστηκεν
Τ 31,13 ἐφ' ἐν διαστατόν 434,7 falso
definitur τὸ ἐκ στιγμῶν (συνεστώς)
Τ 488,7 κατὰ συμβεβηκός ἔστι πρὸς τι
Τ 441,19 — γραμμή ἄπομος, διαιρετή
Τ 192,19 sq. 306,27 sq. πεπερασμένη
31,24

γράφειν T 92,9 sq. cf. γραμματική. τὰ γε-
γραμμένα ἢ πεπλασμένα T 10,4 dist.
λέγειν T 97,5 περὶ τινος Α 157,1 τὰ γε-
γραμμένα ἐν τοῖς νόμοις opp. ἢ διαιρετὰ
τοῦ γράψαντος T 225,14 sq.

γραφή Α 9,11 210,32 Τ 170,13 473,5

γρυπός (ορρ. σφύρος) T 49,18 358,4 447,17 sq.

γυμνάζειν εἰς τὸ εὑρετικόν T 27,15 —
γυμνάζεσθαι (de exercitationibus corporis)
δι' ἔτερον αἱρετόν T 229,4, 10 230,13
ὑγείας ποιητικόν 206,4 sq. 239,18 241,
21 sq. 243,22 ὑγείας γένεσις 251,24
opp. ἴατρεύεσθαι T 259,6 opp. παθεύε-
σθαι 261,15 opp. μάνθανεν 272,7 —
de exercitatiōne dialectica T 85,27 ἐν
τινὶ Α 10,25 Τ 29,14 115,30 πρὸς τι
Τ 494,30 περὶ τι T 106,25 115,18

γυμναστική expl. T 27,8 sq. κατὰ τοὺς λό-
γους ibid. 25 ἐν τοῖς λόγοις 131,10 περὶ
τι 584,6 περὶ τινος 586,4 γυμνασταν
ποιεῖσθαι ἐν τινὶ T 115,31

γυμνάσιον Α 113,10 τῆς διαιροίας 3,10
τὰ τοῦ σώματος γ. γινόμενα κατὰ τέγ-
νην opp. τὰ τῆς ψυχῆς ἐν λόγοις γ.
κατὰ μέθοδον γινόμενα T 27,28, 29 τὰ
γ. ὥρισται τῷ ὑγείᾳ ἢ εὐεξίᾳ εἶναι ποι-
ητικά T 206,9 239,17 241,29 sq. cf.
27,28 sq. τὰ ὑπερβάλλοντα γ. φθαρτικά τῆς
ὑγείᾳ 206,5, 6 opp. μάθημα T 260,14
opp. παθεῖα 261,15

γύμνασμα. γ. ῥητορικά T 27,21
 γυμναστική A 165,10 T 83,32 def. ἐπιστήμη
 εὐεξίας καὶ καχεξίας T 152,20 εὐεκτικοῦ
 καὶ καχεκτικοῦ 523,18 71,3 opp. ιατρική
 T 237,26
 γυμναστικός. γ. συνουσία (coni. διαλεκτική)
 T 588,27
 γύψος (coni. χώρη) T 111,27 112,1
 γωνία. αἱ πρὸς τῇ βάσει γ. A 268,7 sq. ὅρθή
 A 13,3 178,33 35.al. T 17,28 73,22 85,12
 τὰς ἐναλλάξ γωνίας ἵσας ἀλλήλαις εἶναι
 καὶ τὴν ἔκτος τῇ ἔντος καὶ ἡπ' ἐναν-
 τίας ἵσης εἶναι T 18,1—3 cf. A 359,6
 αἱ ἔντος τρεῖς γ. T 85,11 ἡ ἔκτος, ἔντος
 γ. τριγώνου A 359,3 sq. αἱ ἐφεξῆς γωνίαι
 358,29 359,12, 13

Δατ. τί δαί T 521,35 522,1 cf. 538,23
 δαίμων ἔκάστου ἡ ψυχή T 176,13 τένι
 διαφέρει δ. καὶ θεός 221,21
 δάκτυλος A 181,5 sq.
 δανείζειν (opp. χρείειν) T 257, 16. 17
 δάφνη (coni. ἐλαῖα, μυρρίνη) T 118,31
 δέ in apodosis post ὁτῶς A 3, 28 36, 22
 86, 20 327, 23 389, 9 402, 36 T 287, 9
 362,8 post insertam parenthesis A 252,
 13 cf. δῆ. ἐφ' ὧν δὲ—ταῦτα δέ T 132,8
 — δὲ ἄρα A 214,11 δὲ δῆ 258,9
 δεῖν — ἐξ ἀνάγκης εἶναι A 94, 22. 23 τίνος
 πρός τι A 44,31 79,14. 25 T 32,18 85,13
 274,4. 7 280,9 cf. ἕνα. δέον part. absol.
 A 78,25 (?) 291,29 — δεισθαί τίνος πρός,
 εἰς τι A 77,3. 6 122,4 218,12. 16 T 49,28
 δεῖται τινί τίνος fort. T 563,1 cf. A 24,10n.
 ἐδεήθημεν ἀντιστρέψαι A 97,24 146,18 —
 δέων T 23,16 24,1 166,2 370,8 433,19
 (coni. προσήκων) 165,28 χρόνος δέων λ 365,
 22 sq. δέον ἔστω A 301,14 cf. 78,25 τὸ δέον
 σημαίνει καὶ τὸ καλόν καὶ τὸ συμφέρον καὶ
 τὸ ἀναγκαῖον T 148,26 sq. — δεόντως A
 2,12 3,16 224,25 353,13 385,15 417,26
 T 147,20 164,25 340,16 489,18 564,5
 δεικνύναι τινά A 177, 28 sq. 182, 6 402,
 21 sq. 404,32 sq. — πάντα τὸν δεικνύντα
 τι ἢ διὰ τίνος καθόλου τε καὶ κοινοτέρου
 δεικνύναι αὐτὸν ἢ διὰ τίνων τῶν ὑπὸ αὐτὸν
 αὐτὸν γάρ δι' ἀντοῦ οὐδὲν δεικνύται T 86,
 3—5 cf. A 43,12 ἀπό τ 312,11 313,21
 κατά τίνος T 493,18 saepius c. inf. velut

A 143,19 193,33 225,25 252,22 256,17
 265,14. 15 292,25. 27 309,29. 38 310,18
 326,25 328,15 338,6 T 120,25 122,19
 159,22 160,6 206,26 221,30 273,22.25
 369,13 435,10 451,13 486,15. 19 515,
 32. 34 538,5 τὸ c. inf. T 274,13 288,4
 cf. 63,20. δεῖται T 258,26 261,26 336,
 11 δεικνύοντις ἣν T 156,13 259,29 301,20.
 27 304,24 308,11 325,11 δέδεικται περὶ
 τούτων A 284,17 δεικνύμενος (coni. δει-
 φύεις) T 545,7 τὸ δ. (coni. τὸ προκει-
 μενον) A 31,18 δεικνύστι pro δεικνύσαι
 T 574,24
 δεικτικός τίνος A 43,25 54.2 75,18 146,9
 147,20 149,7. 11 191,17 238,16 250,21
 272,28 275,38 sq. 277,13 al. T 9,21 23,10
 65,20 80,18 103,10 137,25 385,12 388,
 19 427,9 434,15 al. coni. συλλογιστικός
 A 397,5 συλλογιστικῶς 109,17 275,34
 συλλογισμός δ. i.e. ἀπόδειξις T 78,2 — i. q.
 κατηγορικός A 256,13 δ. πρότασις A 262,
 32 δ. συλλογισμός A 258, 22. 24 261,
 25 sq. T 2,6 coni. κατηγορικός A 262,
 18 263,15 opp. δι' ἀδύνατον A 259,13.
 16 317,27. 33 318,8 319,37 sq. 322,
 14 sq. T 537,15 sq. δ. δεῖξις A 322,26
 323,5 sq. T 537,21 sq. δ. τρόπος A 323,4
 — δεικτικῶς (coni. καθόλου) λαμβάνειν
 A 348,16 δεικνύναι i. e. ἡ ἀναποδεικτως
 ἢ δι' ἀντιστροφῆς A 111,18 112,16 i. q.
 κατηγορικῶς A 256,11 (opp. δι' ἀδύνατον,
 διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς) δεικνύναι,
 συλλογιζεῖναι, συνάγειν A 259,11 sq. 317,
 32 sq. T 537,19
 δεῖλη A 163,3
 δειλία (opp. ἀνδρεῖα, θρασύτης) κακία καὶ
 ἔνδεια περὶ τάδε τινὰ τὰ πάθη T 99,3 sq.
 (opp. ἀνολαστα) προϊόντης τῆς ἡλικίας ἐπί-
 δοσιν λαμβάνει 223,22 sq.
 δεινός (dist. φρόνιμος) T 476,18
 δεῖξις A 177,32. 33 178,18. 19 179,26 —
 logice τίνος A 4,22. 26 44,14 54,11 al.
 T 4,28 9,3 13,15 55,11 86,2 257,2 al.
 αἱ δεῖξις τε καὶ ζητήσεις περὶ ἀπορο-
 μένων τινῶν ἡ ἀγνοούμενων T 68,20
 τοὺς τρόπους τῶν δεῖξεων A 256,10 δει-
 κτικὴ δ. cf. δεικτικός. συλλογιστική δ. A
 263,22 T 13,28 (opp. ἐπακτική) 86,6 ὄρική
 T 166,32 ἡ δι' ἀλλήλων A 31,29 (opp.
 ἢ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή) 34,4 ἡ δι' ἀντι-
 στροφῆς A 106,19 opp. ἡ δι' ἐκθέσεως

- 33,26sq. cf. 103,6 ἡ διὰ τῆς διαιρέσεως Α 334,32 ἡ διὰ τῆς ἐκλογῆς Α 326,10 ἡ διὰ συλλογισμοῦ Τ 80,12 ἡ δὲ ἐπαγωγῆς Τ 62, 29 ἡ δὲ ἀδυνάτου Α 34,6 103,5 106,19 321, 11 323,5 ἡ ἐπὶ ψεῦδος ἄγουσα Α 134,32 ἡ ἐξ ὑποθέσεως Τ 287,29 ἡ δὲ ὁμοιότης Τ 493,6 ἡ κατὰ τὴν ἀκολούθιαν Α 182,29 αἱ κατὰ τὰ μαθήματα Τ 546,11 cf. Α 268, 8, 9 — δεῖσθαι δεῖσθες Τ 16,6 68,18 574,9 τὴν δ. λαμβάνειν ἔκ τινος, διὰ τι Α 325, 15 ποιεῖσθαι Α 31,6 37,15 84,6 248, 20 (coni. συλλογισμόν) 112,17 Τ 62,6 86,19 285,1 ἡ δὲ δεῖσθαι Α 79,17 (ubi δὲ addendum videtur) 359,2 415,25 εἰς δεῖσθαι Α 7,17 213,4 282,24,30 294,20,26 Τ 10,18 546,19 572,7 sq. γωρίες δεῖσθες λαμβάνειν, τιθέναι Α 34,15 269,14 336,17, 18 337,36 339,10 Τ 546,23sq. (coni. προχειρώς) 334,19 ἄνευ δεῖσθες Τ 547,6 δεκαδόν A 78,9
δεκάς T 586,4
δεκτικός τινος Α 81,19 147,31 353,28 Τ 43,26,27 45,24,28 372,26 373,2 387,24 392,22,23 393,30 400,9 578,10 (opp. ἐνέργειά παρείναι) 401,6 δεκτικὸν εἶναι ὑποκείσθαι Τ 458,11
δεξιός. ἐκ δεξιᾶς Τ 46,20
δεύτερος (opp. προτιγόμενος καὶ πρώτος) Τ 548,10 (opp. πρῶτος καὶ κυριάτατος, μάλιστα φανερός) 574,7,9 κατὰ δεύτερον λόγου (opp. κυρίως) Τ 420,10 — τινός Τ 233,9 238,7 δευτέρων γράφων ἔχειν τινός Α 3,10 ταξιν 49,8 φέρειν τὰ δ. τινός Τ 489,21 — δεύτερον, δεύτερον δέ, τὸ δεύτερον δέ Α 162,26 Τ 287,5 298,19 452,13 δ. λαμβάνειν Α 369,11 — δευτέρως Τ 60,14,15 (opp. κυρίως) 16,29 (opp. προσεγώς) 452,16 (opp. πρώτως) 457,7,11 (opp. μάλιστα) Α 163,16
δέκχεσθαι syn. et coni. συγχωρεῖν Α 353,2 πρόβλημα παρὰ τινός Τ 27,9 διορισμόν Α 292,7,8 προσθήκην, ἀφαιρεῖν Τ 76, 14 τὴν διαιρεῖν Τ 139,28 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον Τ 362,21,22
δῇ i. q. δηλονόττι Α 140,28 καὶ δή Α 145,25 366,19 (anteced. τε) 8,11 ἀπε δή Τ 76,18 γάρ δή Τ 2,9 253,10 οὐ γάρ δή Α 115,12 222,24 232,27 309,17 408,4 Τ 43,32 61,19 81,3 98,22 187,3 347,24 428,1 557,30 ἀς δή Α 134,12 239,36 Τ 501,7 δέους δή Τ 401,9 ἀς δήποτε Α 283,1 364,
- 32 τί δήποτε Α 27,27 95,22 Τ 48,28 219, 20 — in apodosi post σῦτος Α 1,12 6,20 50,4 97,9 183,21 cf. δέ — excipit apodosin, praesertim post insertam parenthesis Α 8,10 66,15 74,5 90,6 136,5 140,16 167,13 168,15 213,30 299,32 312,26 340,29 363,23 374,10 378,18 385,18 387,11 396,7 398,29 Τ 22,15 28,14 41,6 82,17 106,27 111, 4,19 178,19 180,23 186,7 276,15 284, 13 290,10 308,4 338,26 361,22 396,5 416,23 444,16 581,8
δηλαδή Α 204,29 269,1
δηλητήριος. δ. φάρμακον Τ 210,18 489, 11 sq.
δηλος ἐκ Α 51,2 Τ 62,12 διά Α 167,23 29εν Α 164,27 ἐντεῦθεν Τ 30,18 et fort. 564,21 δηλον ποιεῖν Α 232,2 Τ 401,9
δηλούντιν ἐκ Τ 35,17 διά 90,17
δηλωσις Τ 383,3 490,14 εἰς δ. Τ 44,8 (ὅτι) Α 200,34
δηλωτικός syn. σημαντικός Α 11,24,30 13,30 18,8 26,16 42,9,17 59,32 62,12 71,6 76,13 93,3 125,11 137,18 etc. Τ 12,31 sq. 13,9 sq. 37,15 38,24 sq. 42, 3 sq. 49,27 57,10 58,11 60,6 74,6,12 75,10 87,27 etc.
δημιγορεῖν (opp. δίκας λέγειν) Τ 255,5
δημιγορία (dist. μῆθος, δημητις) Τ 6,18
δημιουργημα Τ 388,9
δημιουργὸς τῶν ὅντων Τ 440,23,25 ὡν ἡ φύσις δ. Α 3,19
διὰ τὸ οτ διά τοῦ saepius vix possunt distingui cf. Α 31,26 100,22 259,27 313,23, 26 316,32 387,5 Τ 16,9 sq. 17,18,29 241,21 — διὰ τοῦτο seq. ὅτι Α 48,21 seq. ὁς ε partic. 196,34
διαβάλλειν syn. ἐλέγχειν Α 68,24 89,1, 29,32 90,13 91,3 223,15 232,23 238, 20 sq. 249,35 351,5 356,20,22 Τ 101, 13 160,21 214,14 431,2 459,8 512,11 (coni. ἀναιρεῖν) Α 64,3 88,25 (coni. ἐλέγχειν) 66,27 (coni. ἀσυλλόγιστον ἀποφῆναι) 91,21
διαβολή syn. ἔλεγχος Α 90,6 178,9 374,24 Τ 322,19 ἐπε διαβολή τοῦ τόπου Τ 204, 15
διάβολος def. Τ 348,27 (coni. φέναξ) 350, 11 sq.
διάγειν γραμμήν Τ 268,10
διάγραμμα Α 301,10 406,12 ἡ ἐπι τοῦ

- δ. δεῖξις 267,38 φανερὸν ἐπὶ τῶν δ. γίνεσθαι 268,1
- διαγώνιός τινι Α 408,19 τῶν δ. αἱ μὲν συναληθένουσί ποτε ἀλλήλαις, αἱ δὲ οὐ 415,17
- διαδέχεσθαι τι παρὰ τινος Τ 265,25 553,3
- διάθεσις ποιήτης γένος τῆς δ. Τ 310,27 γένος τῆς ἔξεως 338,12.13 343,8 τῆς ἀρετῆς 310,25 cf. 158,25 ἡ τέχνη εἰδός ἔστι τῆς δ. 158,24 εἰ ἡ ὑπόληψις δ. 191,30 διπτόν ἡ ἔξις καὶ ἡ δ. 338,14.15 opp. οὐσία, dist. δύναμις Τ 45,22 dist. τὸ διακείσθαι 137,3.4 eoni. δύναμις 453,21 ὄρυστον μενένη δ. Τ 166,29 βελτίστη 460,23 διαθέσις κατὰ τὰς ἔξεις Α 353,20.23 δ. τινα ἡπατημένην καὶ μογῆράν ἔχειν Τ 472,7
- διαζευγνύναι. διεξευγμένος (dist. συνημένος, συμπεπλεγμένος) Α 262,31 τὸ διεξευγμένον 19,22 (eoni. διαιρετικόν) 390,5 διαζευκτικός συλλογισμός (eoni. διαιρετικός) Α 19,21.25
- διαιρεῖν τὸν ἀέρα (eoni. τέρμανει) Τ 106,22 τὸ διαιρόμενον ὑπὸ τῶν δὲ ἀδυτῶν κινουμένων Α 259,3δ 260,1 δ. ἀλλήλων τῷ λόγῳ τὰ διαιρέοντα Α 4,9 διαιρεῖν τὸ εἶναι (eoni. ἀφαιρεῖν, opp. προστιθέναι) Α 15,23 sq. δρός (opp. συνάπτειν) Α 294,34 τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος Α 400,34.36 Τ 183,24 — logice Α 337,19 γένος, πρόβλημα, πρότασιν, πολλαχῶς λεγόμενον, τὰ πράγματα Α 15,6 39,22 45,4 336,15 337,19 Τ 37,21 88,29 96,9.24 sq. 318,13 365,18.20 424,19 439,10 τὸ διηγημένον συντιθέναι καὶ συνάγειν εἰς μίαν πρότασιν Τ 14,25 ἡ διηγημένη (sc. πρότασις) μία γενούμενη Α 345,1 διαιρεῖν εἰς Α 15,11 68,31 224,13 261,10.11 334,24 336,9 339,1 345,35 346,1 348,35 Τ 1,17 15,5.8.13 39,15.22 46,7 58,6 365,18.20 425,4 452,2 τινί (opp. εἰς τινα) Τ 359,9 452,3.4 κατὰ τι Τ 46,13 319,17 553,17 (eoni. ὅριζειν) 292,22 (opp. εἰς τινα) 452,5 ὡς διῆγοκεν Τ 69,16 — διαιρέσθαι med. Α 36,21 295,28 337,35 Τ 88,13 138,22 sq. 140,19 148,15 sq. 164,22 169,23 271,4 474,9 — διαιρετός Τ 307,1
- διαιρεσίς τοῦ εἶναι (opp. πρόσθετος) Α 15,27 διαιρέσις ἔστι καὶ ἡ παντελής ἀρτοὶ τοῦ ἔστι', δ. ἔστι καὶ ἡ μετὰ τοῦ ἀποφατικοῦ μορίου σύνταξις ibid. 29.30 — logice ἔστι δ. ἡ τε εἰς τὰ εἰδῆ τομὴ τοῦ γένους καὶ ἡ τοῦ ὅλου εἰς τὰ μέρη καὶ ἡ τῆς λέξεως εἰς τὰ σημαντόμενα Τ 532,19 sq. Α 161,33 sq. cf. Λ 28,8.27 333,18.28.36 335,9.14 336,3.24 Τ 39,23 88,21.27.32 57,23 sq. 59,25 63,4 89,2 sq. 95,28 271,3 404,22 449,12 452,1.15 518,10 δ. ὀλόχληρος Τ 38,25 πρώτη γένους Α 73,2 Τ 303,1.8.11 311,15 εἶναι ἐκ τῆς δ. τινός Α 337,17 ἐκ τῆς αὐτῆς δ. 75,1 Τ 324,13 τὰ ἐκ τῆς δ. Α 256,1 333,34 337,34 Τ 11,19 τὰ ἐν τῇ διαιρέσει Α 19,19 Τ 11,15 ἀντιτικρεῖν κατ' ἄλλην, τὴν αὐτὴν δ. Τ 409,28 410,1 ἡ διὰ τῆς δ. δεῖξις Α 334,32 συλλογισμός ἐκ δ. Τ 64,1 δ. τῶν προτάσεων εἰς τὸν δρός Α 16,11 357,31 373,4 ἡ ἀπό τοῦ διον εἰς μέρη Τ 405,12 κατὰ τι Τ 39,21 κατὰ εἴδη, κατὰ ἄπορα 293,10 cf. 292,22 δ. ποιέσθαι Α 13,31 28,23 141,1 161,32 255,35 Τ 39,12 53,26 57,17.27 59,5 97,3sq. 138,5.12 προσεχεστέραν Α 326,2 εἰς Α 161,33 Τ 37,22 57,9 138,23 291,21
- διαιρετικός δ. μεθόδος Α 333,16.29 334,19 335,3 339,30 Τ 1,14 ἡ διαιρετική Α 333,10.20.22 335,5 sq. ἡ ὁδὸς ἡ δ. Α 337,22 δ. τρόπος τῆς ζητήσεως Α 339,14 δ. συλλογισμός Α 19,7. (eoni. διαζευκτικός) 21 ἡ ἔξι ἀντιφάσεως ibid. 3 Τ 11,1sq. ἐν τοῖς μὴ ἔξι ἀντικειμένων διαιρετικοῖς ὡς ἐν τοῖς ἔξι ἔναντινοι Α 20,3 Τ 12,6 ἡ ὑποθέσεως (εἰσι) καὶ οἱ δ. Α 325,37 τὸ διαιρετικόν Α 19,12 264,7.10 386,28 (eoni. διεξευγμένον) 390,5 Τ 175,23 sq. — δ. διαφορά Τ 314,17 315,1 319,26 (opp. συστατική) 448,22
- διαιτα Τ 152,17 237,9 φυλακτικὸν ὑγείας 105,2 ὑγραῖ δ. (Hippocr.) 73,21 σωφρονική, σώφρων, ἀσκόλαστος 200,20 201,7.8 μογῆρά 498,3 γῆσθαι διαιτή Α 300,10 Τ 148,29
- διαιτᾶν ἀπορίαν Τ 547,1 — διαιτᾶσθαι ὑγείας φυλακτικὸν ὑγείας Τ 105,4 σωφρονικῶς 200,21.22
- διαικείσθαι οὕτως Τ 18,32 κατὰ τὰς ἔξεις 398,24
- διαικονία ἕιφονς Τ 262,2
- διαικόπτειν τὸ αἰεὶ καὶ τὸ ἔξι ἀνάγκης Α 162,3 τὴν συνέχειαν 164,4
- διαικόσμησις τῶν διων Τ 234,8

διακρίνειν Α 296,11,18 ἀπό (εονι. χωρίζειν) Α 396,35 πιντήσις 41,1 διακενημένος Τ 57,3 127,20,28 138,18
 διακρίσις Τ 456,33 (opp. σύγκρισις) 322,7
 διακρίτικός (οpp. συγκριτικός) Τ 92,2 193,22 318,4 ὅψεως 109,24,29 113,13 126,28 192,6,7 399,8,21 427,19 446,15 450,17 477,7,9
 διαλαμβάνειν τοὺς ὄρους Τ 141,12 — περὶ τινος disserere Α 8,23 12,23 Τ 6,23 217,7
 διαλανθάνειν Α 173,6
 διαλέγεσθαι ἐν ἔρωτήσει τε καὶ ἀποκρίσει (εστιν) Τ 3,9 γρυνασίας γάριν, ἀγωνιστικῶς 56,1,11 τὸ ἐρίζειν τε καὶ σοφίμασι γῆρασθαι οὐδαμῶς οἰκεῖον τῷ διαλεγομένῳ 590,3 πρὸς πρόβλημα 544,12 [μικρόν τι περὶ τινος 520,13]
 διαλέκτική, τὸ τῆς δ. ὄνομα οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημανόμενον πάντες οἱ φιλόσοφοι φέρουσιν Τ 1, 9 sq. (cf. Στοά, Πλάτων, Ἀριστοτέλης) ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι 3,8 5,9 μέθοδος δι' ἐνδέξιων περὶ παντὸς τοῦ προκειμένου συλλογιστική 3,6 ἐξ ἐνδέξιων συλλογιστική 26,23 οὐ τοῦ ἀληθῆς ζητητική ἀλλὰ δὲ ἐνδέξιων ἐπιχειρηματική 439,26 cf. 32,16 sq. ἀντίστροφος τῇ ἡρτορικῇ 3,25 sq. κοινὸν αὐταῖς δ.4 διαλέρουσι δὲ ἀλλήλων 5,7 6,18 ὄμοιότης τῇ τε ἡρτορικῇ καὶ τῇ δ. 519,23 sq. opp. ἡ πρώτη φιλοσοφία 503,20 πρὸς πόσα τε καὶ τίνα γρήσμας 26,28 sq. τὸ πρὸς δ. γρήσμαν ἐκείνου τοῦ βράχεων (sc. τοῦ Περὶ τῶν δέκα Κατηγ.) 65,16 τῷ τῆς δ. ἀγρήστιῳ μέρει Α 3,31 ἡ ἀγρηστος δ. 4,27.
 διαλεκτικός (opp. σοφιστικός) Τ 168,8 179,12 474,17 (εονι. ἔνδοξος, opp. ἀληθής) 184,10 κοινότερα τὰ δ. καὶ καθολικώτερα 82,22 δ. ἀρχῆς 565,8 ἡ δ. δύναμις περιγένεται ἐκ 589,6 δ. ἐρώτησις 63,7 294,17 (dist. πύρωμα) 539,17 sq. δ. λόγοι (i. e. συλλογισμός et ἐπαγωγή) 35,13 36,6 15,21 37,6 67,31 68,2,7 88,3 114,25 117,5 119,4 121,15 126,4,6 582,19 (opp. σοφιστικός) 119,27 δ. μέθοδος Α 1,4 Τ 172,15 504,18 520,23 δ. πραγματεία Α 333,1 δ. πρόβλημα Τ 6,24,27 36,24 sq. 63,4 sq. 126,1 al. κυρίως 37,3 τὰ γένη τῶν δ. πρ. 37,21 sq. (cf. πρόβλημα) δ. πρότασις Α 11,21 Τ 126,1 551,22 al. κυρίως 37,3

(opp. ἀποδεικτική, ἐριστική) 70,3 def. ἐρώτησις ἐνδέξιος Α 12,14 70,10 sq. 73,28 ἐρώτησις ἀντιφάσεως Α 13,4 sq. Τ 539,19 ἀλλήν μὲν εἶναι τὴν ποινικομένου καὶ ἐρωτῶντος, ἀλλῆν δὲ τοῦ συλλογισμένου Α 13,31 sq. (cf. πρότασις) δ. συλλογισμός (opp. ἀποδεικτικός, ἐριστικός, σοφιστικός, πειραστικός) Α 7,8 8,24 28,28 49,7,8 296,13 331,22 Τ 2,16 sq. 18,8 sq. 22,12 25,10 25,6 504,13 569,11 576,26 al. κοινὸς ἀμφοτέρων (sc. καὶ τοῦ ἐρωτῶντος καὶ τοῦ ἀποκρινομένου) Τ 563,22 δευτέραν ἔχει τάξιν, οἰκεῖον τὸ δεύτερον σχῆμα Α 49,8,12 sq. δ. συνυσσία def. Τ 554,25 sq. — δ. διαλέκτικός (opp. δ. ἀποδεικτικός, ἀποδεικτικός, δ. σοφιστής, σοφιστικός) Α 12,31 31,19 34,12 sq. 279,3 Τ 6,16 19,3 sq. 22,16 23,6 129,13 168,8 174,2 520,33 585,18 al. (opp. δ. ὥρτωρ) Τ 4,11 sq. 33,10 519,27 [520,18] 533,3 πρόκειται τῷ δ. περὶ παντὸς συλλογισθεῖται Τ 6,11 ἀνατανεύεται τὸ τιθέμενον καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐπιχειρεῖν 131,9 sq. τοῦ πιθανοῦ μάλιστα στοχάζεται 62,16 προτείνει δ λαβεῖν βούλεται 68,17 οὐ διὰ τῶν οἰκείων ἀρχῶν δείκνυει 85,5 — διαλεκτικής (εονι. ἔνδεξιος) Α 293,6 ἀποκρίνεσθαι, ἐρωτᾶν Τ 520,25 522,19 540,9 550,9,28 555,2,5 556,23 564,6,14 δείκνυναι Τ 31,21 550,15 551,26 569,18 ἐμποδίζειν, κωλεῖν Τ 550,30 551,21 λέγειν i. q. λογικῶς Τ 30,13 προτείνειν i. e. ἀντιφατικῶς Τ 520,28 (opp. ἀποδεικτικῶς) λαμβάνειν Α 13,22 συλλογισθεῖται Τ 554,24 ἔνεστι καὶ περὶ τῶν πρώτων Α 293,8 δ. καὶ πιθανῶς συλλογισθεῖται ὄρον οἰκόν τε Τ 503,25 συγχωρεῖν 555,6

διαλέξις Τ 537,21 559,10 [εἰς τὴν δ. ἔργοθεσθαι 519,4]
 διαλόγος (εονι. αἱ γυμνασίας γάριν γινόμεναι ἐπιχειρήσεις) Τ 547,8,9
 διαλύειν. τὸ διαλυθὲν ἀνατιθητεῖ Α 346,15,16 Τ 14,8 sq.
 διαλύσις (opp. τὸ διαλυθέν) Τ 14,11,12 τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος 497,25
 διαμαρτάνειν τινός Α 345,17 Τ 437,19
 διαμαρτία Α 131,16 Τ 133,29
 διαμένειν τὸν αὐτὸν κατ' ἀριθμόν Τ 354,19 355,6
 διαμετρεῖν. τοῦ ἡλίου διαμετροῦντος τῇ σκιᾷ Τ 466,21

- διάμετρος Α 268, 11, 33 ὅτι μὴ σύμμετρος τῇ πλευρᾷ T 166, 18, 20 cf. A 260, 10 sq. 339, 5 sq.
- διανεμητικὸς τοῦ ἵσου, τοῦ ἀνίσου T 259, 12, 14 506, 9, 10 509, 19, 20, 26
- διανοεῖσθαι (dist. ἐπιστασίαι) ἀδύνατον ἄμα πολλά T 204, 2 sq. ἐνέργεια καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς ibid. 7 δ. τινα ἀριστομένη, τινὰ περὶ Α. A 350, 35 διανοήτος ibid. 34
- διανοητικός A 337, 26 sq. δ. ἀρετή (dist. ἡθική) T 139, 20 ἐπιστήμης δεκτικὸν τὸ δ. T 190, 7
- διάνοια A 379, 35 λόγος τις τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἐφ' ἐμπορίας λεγούσης T 204, 9 δ. ἀκριβῆς καὶ ἐπιστήμων καὶ περιττή T 438, 3 ὥρη 491, 19 sq. ἡ δ. τοῦ γράμματος (opp. τὸ γεγραμμένον ἐν τοῖς νόμοις) T 225, 15
- διαρροῦν T 157, 8
- διασημαίνειν T 528, 21
- διασπᾶν τὴν συνέχειαν A 279, 33
- διάστασις T 31, 1, 4, 9, 10
- διαστατὸς τριχῆ T 109, 28 380, 18 491, 17 ἐφ' ἐν 434, 7 sq. cf. διαστάναι
- διαστέλλειν. μὴ διαστείλας T 401, 16 402, 20 περὶ τίνος A 397, 20 — διαστέλλεσθαι med. A 12, 16 337, 6 (eoni. διαστεῖσθαι) T 555, 18
- διάστημα T 23, 16 30, 22 31, 14 sq. 558, 29 i. q. πρότατις A 201, 30 285, 11 287, 1
- διαστολή T 234, 2
- διαστρέφειν τὰ διεδομένα, τὴν λέξιν T 532, 2, 3
- διασώζειν T 386, 25
- διατείνεσθαι περὶ τίνος T 147, 31
- διάτονος μέρος τῆς μελῳδίας T 113, 10
- διατριβή, ἐπὶ γῆς τάξ δ. ποιεῖσθαι πεφύκεις T 43, 23
- διαφέρειν. οὐδέν, τί διαφέρει T 463, 7 seq. infin. A 99, 28 189, 30 350, 28 (πρός τι) 396, 35 (ὧς οὐδὲν διαφέρον) 353, 6, 15 seq. ἄν, ἀν τε — ἄν τε A 282, 34 371, 36 T 550, 5 (πρός τι) 442, 11 ὀποτέρα ἀν ληφθῆ A 214, 4 — οἱ διαφέροντες ἐν τοῖς μουσικοῖς T 90, 22 — διαφέρεσθαι περὶ τίνος T 82, 24 τινὶ 78, 17
- διαφέύγειν τὸ ἡπορημένον T 301, 23
- διαφορά τίνος πρός τι A 44, 4 119, 18 194, 32 T 150, 10 πρός ἀλλήλα T 53, 28 89, 12 110, 6 117, 12 142, 27 τὴν δ. λαμβάνειν παρά τι T 2, 18 δ. κατὰ τὴν θλητ., ὑλική
- Λ 27, 29 T 2, 15 κατὰ τὴν δέξαν T 81, 33 κατὰ τὰ πράγματα 94, 22 99, 22 τὰ ἐν ταῖς τοιάσταις διαφοραῖς ἐναντία T 102, 3 — αἱ δ. τὸ γένος εἰς τὰ εἶδη διαφοροῦσιν οὐ κατὰ συμβεβηκότα τινὰ ἀλλὰ κατὰ τὴν οὐσίαν T 46, 13, 14 ἡ. δ. κατὰ πλεινῶν μὲν καὶ διαφέροντων τῷ εἶδει κατηγορεῖται καὶ αὐτή, οὐ μὴν ἐν τῷ τί ἔστιν, ἀλλ' ἐν τῷ ποιόν τι μᾶλλον κατηγορεῖται (opp. γένος) 47, 14 sq. cf. 38, 29 sq. 113, 24 314, 15 504, 7 τῶν αὐτῶν γενῶν αἱ αὐτὰ διαφοραὶ 113, 16 ποιητικὸν ἔστιν εἶδος — τοῦ μὲν γένους ἔστιν, οὐχ ὅπερ δὲ τὸ γένος — διαφοραί, καθ' ἡς διαφεῖται (sc. τὰ γένη) ἢ καθ' ἡς τὰ εἶδη διαφέρει ἀλλήλων (opp. εἶδος) ibid. 20 sq. cf. 319, 17 περὶ τῶν διαφορῶν 115, 15 sq. οὐδὲ τὸ γενικὴ 38, 27 sq. ἡ δ. γενικὸν καὶ οὐ παρανύμως κατηγορούμενον 137, 28 οὐ μετέχει τοῦ γένους, τούτεστιν οὐκ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ γένους λόγον — αἴτιον, ὅτι τὸ μὲν γένος συναρμόστερον τὶ ἔστιν, ἡ δὲ διαφορὰ χωρὶς τοῦ γένους λαμβανομένη οὐ συναρμόστερον 315, 4 sq. cf. 38, 31 sq. 317, 17, 18 318, 27 sq. ἡ ἐπ' ἵσης ἔστι τῷ εἶδει ἡ ἐπὶ πλέον 317, 11 sq. cf. 316, 28 αἱ τοῦ γένους δ. ἐν τοῖς ὑποκειμένοις αὐτῷ πάσιν, ἀλλαι ἐν ἄλλοις δηλονότι 319, 24, 25 ἡ προστιθεμένη δ. τῷ γένει οὐ μετατίθησιν αὐτό 343, 26 διτὶ μὴ γένη αἱ δ. — οὐδὲ εἶδη δέ 365, 11 μέρος τι τοῦ γένους ἡ δ. ἀποτέμνεται 366, 2 αἱ δ. ὡς ποιητικὲς μᾶλλον (sc. κατηγοροῦμεναι) — ἐξεργασίᾳ ἐσίκασι 421, 15, 16 τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν χωρίζουσι τὸ ὄριστον ibid. 19 cf. A 16, 30 οὐχ οἶσθε τε τὴν τοῦ γένους δ. πᾶσι τοῖς ὑπὸ τὸ γένος ὑπάρχειν T 449, 13 οὐκ εἰς διαφορὰς τὰ γένη διαιρεῖται ἀλλὰ διαφοραῖς 452, 2 οἰκείωτερον ἐκάστῳ τοῦ γένους 480, 2 διὰ τῆς δ. τοῦτο (sc. ἔκαστόν ἔστι) 480, 4 αὐτὸν τὸ πρᾶγμα τὸ ὑπὸ τῆς δ. δηλούμενον ἤττον γνώριμον τοῦ ὑπὸ τοῦ γένους δηλουμένου· τὸν μὲν γάρ τὴν δ. γνωρίζοντα δεῖ καὶ τὸ γένος γνωρίζειν, οὐ μὴν ἐν τῇ τοῦ γένους γνώσει καὶ ἡ τῆς δ. γνῶσις περιέχεται 480, 14—17 κυρίως λεγόμεναι δ. opp. αἱ ἡδη συνειλημέναι τῇ ὅλῃ, αἱ κατὰ συμβεβηκότα τινὰ 47, 20, 29 sq. εἰδοποίες δ. T 50, 18 314, 14 διαφεύγειν opp. συστατική T 448, 22 (cf. etiam διαφεύγειν) ἐν οὐσίᾳ 65, 32 314, 23 χωρὶς τοῦ ὑποκει-

μένου καὶ τῆς ὅλης λαμβανομένη 314,21.
25 365,17 ἡ ὡς συναμφότερος λαμβα-
νομένη ορρ. ἡ χωρὶς τῆς ὅλης τῆς συναμ-
φοτέρου 365,5,6 cf. 317,1,18 οὐσιώδης
393,21 394,5 455,8,10 515,10 προβλή-
ματα ἀπὸ τῶν διαφορῶν ἐν οὐσίᾳ ἔσται
Τ 66,1 συντάσσει (Ἀριστ.) τοῖς ἀπὸ τοῦ γέ-
νος προβλήμασι 295,13,14 cf. 497,12
τόποι 112,6 sq. ἡ τῶν διαφορῶν γνῶσις
πρὸς τὴν γρήσματος Τ 114,26 sq. τὸ
γρήσματος τὸ ἀπὸ τῆς γνῶσεως τῶν δ.
121,20

διάφορος κατὰ τὴν φύσιν ορρ. τῷ ἀριθμῷ
Τ 556,18,19 τὸ διάφορον Α 322,18
— διαφόρως Α 118,18 407,3

διαφωνεῖν Τ 308,25 310,24 τοῖς ὄντασιν
100,13 ἐπὶ τίνος 412,22 κατὰ τι Α
46,13

διαφωνία κατὰ τι Α 249,38 πρὸς τι Τ
463,13

διαγένειν Τ 382,9

διάγνωσις ἀλογος Τ 164,15

διαγωρίζειν τινός, ἀπὸ τίνος Τ 370,22
380,24 388,23

διδασκαλία Α 8,3 54,22,28 379,28 (coni.
μαθητος) 381,14 ὑπὲρ σαφεστέρας δ. 201,
20 τινός Α 29,4 53,20 T 26,29 142,32 ἐπὶ
τίνος Α 120,31 τὴν δ. ποιεῖσθαι Α 294,22
ἐπὶ τίνος 58,28 T 220,3 διὰ διδασκαλίας
Τ 145,30,32 549,2 διδασκαλίᾳ (opp. φύ-
σει) Τ 116,21 118,4 ἐπ. δ. (opp. δι' ἔθῶν)
Τ 145,26 ἐν ταῖς δ. (opp. ἐν τοῖς διαλόγοις
καὶ ταῖς γραμματίας γάριν γινομέναις ἐπι-
χειρίσει) Τ 547,6

διδάσκειν (opp. ἐπιδείκνυσθαι) Τ 257,17.
18 περὶ τίνος 420,3,7,10 582,24 διά τί-
νος (coni. ἀποδεικνύναι) 547,13 τὸν μου-
σικὸν γραμματικὸν 80,27 οὐδεὶς ἐπιγει-
τεῖ τὰ ψευδῆ διδάσκειθαι 549,3

διδόναι. ὁ διδόνως ὄμοιότερος θεῷ (sc. τοῦ λαμ-
βάνοντος) Τ 254,6 — διδόναι αἰτίαν ἐν-
τασθαι 404,12 cf. ἀφορή. — syn. et
coni. συγχωρεῖν Α 12,30,33 13,4,18,30,
31 279,27,30 T 3,18 14,11 519,19
520,5 525,5 528,4 sq. 529,9 530,15 531,
2,12 al. seq. infin. T 40,25 311,16 διτι
429,20 (aN)

διδύμοι Τ 59,17
διεξέργεσθαι διάστημα Τ 558,33 — περὶ
τίνος 126,7
διεξιέναι λόγῳ ψὺλῳ Α 381,11

διεξιδίκοι λόγοι (opp. ἐν ἐρωτήσει τε καὶ
ἀποκρίσει) T 5,8,12
διέξιδος τῆς ψυχῆς T 204,8 πνεύματος
διέξιδον ζητοῦντος 466,23
διεσιάτης Τ 113,14 cf. γρῦπα
[διευκρινεῖν T 404,9]
διήκειν κατὰ τὸν τρεῖς γρόνους T 459,7
διηγηματικὸς λόγος T 7,25
διψήγησις (dist. μῦθος, δημηγορία) T 7,18
διεύσταναι (coni. χωρίζειν, opp. συνάγειν)
Λ 45,1 — διαστάνων τῶν διαπύλων
Λ 187,5 sq. διεστήκειναι T 137,27 ἐφ' ἔν,
ἐπὶ δύο, τρία 31,11 τριγῇ διεστών ibid. I
109,24 πόρρω, πολὺ διεστώτων T 115,
20,27 116,11
δικαιοιπραγεῖν Τ 225,3
δίκαιος πότερον πᾶν δ. ἀγαθὸν ἢ οὗ
Α 46,25 cf. T 13,22 τὸ παρ' ἐκάστοις
δ., κατ' ἔθος, κατὰ νόμον, τὸ νενομοθετη-
μένον, τὸ μὴ φύσει δ. (opp. δικαιοισάνη,
τὸ φύσει δ.) T 233,14 sq. δ δ. θεοῖς
φύλος T 209,16
δικαιοισύνη ἡ κοινή τε καὶ ἡ ἐν μέρει
Τ 39,19 καὶ τὴν κοινὴν ὀρετήνη σημαί-
νουσα καὶ τὴν ἀντιδιαιρουμένην ταῖς ἀλλαῖς
ἀρεταῖς 114,15 μεσότης πλεονεξίας καὶ μειο-
νεξίας 116,7 περὶ τὸ ἵσον τὸ ἐν διανομῇ
καὶ τὸ ἐν συναλλάγμασι (ἔστι) ibid. 10 καλ-
λεῖ ὄμοιον· ἐκάτερον γάρ αὐτῶν ἐν ἴσ-
τητι τῇ κατὰ ἀναλογίαν — ἡ δὲ δ. ἐν διανο-
μαῖς τε καὶ συναλλάγμασι τῶν νεμομένων
118,16 sq. τὸ τὴν δ. κακοθουσίαν εἶναι
166,26 opp. τὸ δίκαιον (καὶοδ cf.) 233,
13 sq. ἐν ἀπογῇ μᾶλλον κερδῶν ἡ ἐν
ἐγκρατείᾳ 345,14 ἐν προσιρέσει μᾶλλον ἡ
διγνάμει 460,13 def. ἔξις διανεμητικὴ τοῦ
ἴσου 506,9 509,19,20,26 cf. 259,12 ἀρε-
τὴ ἴστητος ποιητικὴ 507,1 opp. ἀνδρεῖα
Τ 259,9 sq. 263,10 sq. 272,9 — saepius
in exemplis, velut Α 54,26,27 T 266,
23 331,20
δικαστής Τ 28,30 (coni. ἀκροατής) 9,11
δίκελλα T 466,24
δίκη. αἱ δ. (dist. συμβουλαί, ἐγκώμια) T 5,16
δίκαια λέγειν (opp. δημηγορεῖν) 255,5
διοδεύειν. ἐν ἐπιφανέσι καὶ αἱεὶ διοδευμένοις
γωρίαις T 269,18
διοικεῖν τὸ πολιτικά T 266,5
διέπερ i. q. διότι T 451,3 (a N)
διορᾶν T 532,16
διορατικός T 23,8

- διορθοῦσν T 453,21 (coni. συγκρατίζειν) 493,15
 διορίζειν (coni. διαιρεῖσθαι) T 425,6 [άπο
 371,34] — διορίζειναι med. T 401,10 περὶ
 τινος 57,21 — διωρισμένον (opp. συνεχές)
 A 81,19 T 304,17 320,11 447,15 διω-
 ρισμένως 160,23
 διορισμός Α 155, 25 160, 9, 22 189, 31
 292, 7, 8 T 75, 20 401, 22, 23 536, 2 al.
 τρίτος δ. τῶν προτάσεων 156, 3 κατὰ τὸν
 διωρισμὸν 161, 5, 11 174, 5, 12, 30 μετὰ
 διωρισμοῦ opp. ἀπλῶς, χωρὶς διωρισμοῦ
 A 36, 26 140, 18, 21 180, 1 201, 22 T 179,
 17 sq. al. διωρισμοῦ διεῖθαι T 400, 22
 τυγχάνειν 165, 19
 διέτει opp. διει T 575, 16 cf. 63, 18 διεδει-
 γέναι διέτει A 387, 6
 διπηγγυς T 264, 25 265, 1
 διέπους τὸ δ. τινον ἀνθρώπου T 46, 22 cf. A 338,
 31 τῷ δίποδι πεζῷ ἀνθρώποις δύναμα 533, 21
 διει λαμβάνειν A 45, 7 46, 21 70, 31 367, 17
 T 328, 15 al.
 διεττός A 87, 17 100, 15 162, 13 165, 18
 166, 5, 20 266, 23 402, 8 403, 15 T 154,
 11 338, 14 ἐν δύναμαν, ἐν λόγῳ T 96, 29
 97, 1 τὸ δ. T 119, 16 τῆς λέξεως 84, 29
 ἔχειν ἐν τινι 152, 7
 διφορούμενος συλλογισμός A 18, 17 20, 11
 164, 29 T. 10, 7, 8, 20
 διγχά τέμνειν T 24, 3 [τινός 399, 6]
 διγχῶς Α 161, 30 165, 25 287, 20, 24 288, 7
 349, 34 350, 2 384, 14 395, 10 T 289, 11.
 25 290, 8, 9 al.
 διωκτός T 343, 33, 34
 δόγμα τῶν σοφῶν T 22, 31
 δοκεῖν. τὸ δοκοῦντά τινι T 63, 21 δοκῶν
 i. q. ἐνδέξεις 571, 20
 δοκιμος συζυγία A 59, 14 (coni. συλλογι-
 στική) 52, 19 55, 15
 δόξα εἰδος ὑπολήψεως T 158, 19 περὶ τῶν
 ἐνδειγμένων καὶ ἄλλως ἔχειν (opp. ἐπι-
 στήμη) T 89, 17 sq. cf. 203, 9 sq. ὡς
 νοῦς πρὸς ἐπιστήμην οὐτως αἰσθητικός πρὸς
 δόξαν T 118, 4, 5 δ. δρῦς (opp. ἐπιστήμη) T 223, 3 265, 11 φύλη (opp. συλλογι-
 σμός) 79, 29 κατηνή 19, 3 73, 9 78, 25 80,
 8, 14 δ. περὶ τινος T 80, 10 81, 24 τῶν
 μελλόντων 321, 28 κατὰ δόξαν A 247,
 39 292, 29 sq. 296, 14 T 402, 23 566, 6
 577, 11 τὰ πρὸς δόξαν i. q. ἐνδέξα A 331,
 22 (coni. τὰ κατὰ συμβεβηκός) 294, 13
 — δόξαι τῶν ποιλῶν, τῶν τινῶν A 296,
- 12 τῶν σοφῶν, τῶν ποιλῶν T 70, 16 sq.
 73, 8 80, 12 δ. δέξια ἕγησεως T 80, 1, 7
 τῇ Ἡρακλείτου δ. τῇ λεγόντῃ T 552, 22
 δοσι κατὰ τὰς τέχνας εἰσὶν εὐρημέναι δόξαι
 ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων τε καὶ τεγγιτῶν
 T 73, 3 περὶ τῶν κατὰ τὰς ἐπιστήμας τε
 καὶ τέχνας οἰκείων δοξῶν ibid. 17, 18 —
 δ. ἀπὸ τῶν ἄλλων T 269, 11 (coni. πλού-
 τος) 208, 24 sq. (coni. τιμή, opp. τὰ ἀν-
 αγκαῖα) 260, 31 sq. (opp. πλοῦτος) 261, 2
 (opp. ἀλυπία) 266, 25 ἐν δ. εἰναι (coni. πλου-
 τεῖν, opp. ὑγιαίνειν) 260, 5 διὰ δόξαν αἱρετόν,
 φευκτόν 269, 10 sq. δ. ἐπὶ τινος ibid. 13.
 δοξάζειν περὶ τινος T 19, 6 76, 6, 20. 27 77,
 20 78, 8 sq. 81, 9, 11 — ἐπὶ πλέον τοῦ
 δοκοῦ τὸ δοξαστόν, εἴ γε δοξαστὸν καὶ τὸ
 μὴ ὅν T 359, 17
 δοσίς τις γένος τῆς δωρεᾶς T 340, 25 sq.
 δοτικὴ πτῶσις A 359, 31 365, 33, 35 πρὸς
 δ. πτῶσιν λέγεσθαι 366, 5 et omisso
 πτῶσιν T 339, 1 πρὸς τὴν δ. πτῶσιν
 ἀντιτρέφειν ibid. 28
 δουλεύειν τῇ ἱδροῇ T 28, 11
 δρέπανον T 267, 20 sq.
 δριμύτης T 531, 24
 δρομικὸς ἵππος T 262, 11
 δυάς T 308, 15
 δύναμις πρῶται σωματικαὶ δ., ἡ ἐστὶ θερμό-
 της, ψυχρότης, ὑγρότης, ἔγραψης T 236,
 12 sq. καὶ πρῶται ἐν ἡμῖν δ. ibid. 16
 τῶν ἀγαθῶν τὰ δργανικὰ δυνάμεις καλεί-
 σθαι T 4, 29 sq. ἡ ἴδιως λεγομένη δ. opp.
 τὰ ἄλλα ἀγαθά, ἡ ἔθος αὐτῷ δυνάμεις λέγειν
 259, 25 sq. τὰ ὡς δυνάμεις ἀγαθά def. 242,
 6, 9 cf. 120, 19 229, 6 350, 4 δυνάμεις
 εἶπε τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυθερητικὴν τε
 καὶ διαιτητικὴν, ἥτοι διει ἔνεστιν αὐταῖς
 καὶ εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι, ἢ μᾶλλον διει
 στοχαστικαὶ οὖσαι οὐ κατὰ ὠρισμένα τιὰ
 προίσαντας. T 32, 16 sq. δεικνυσι τὴν ἐκά-
 στου δύναμιν ἡ χρέεια μάλιστα T 248, 3,
 12 ἡ κατὰ τὸ πεφυκέναι λεγομένη T 348,
 22 τῶν ἀντικειμένων ἡ αὐτὴ δ. T 349, 5
 cf. 4, 29 μένειν ἐν τῇ δυνάμει T 417, 19
 opp. προσάρεσις T 350, 13 sq. 460, 13 dist.
 ποιητικόν, ἔξις, σχέσις T 444, 12 δ. τῆς
 ἀποφατικῆς προτάσεως A 365, 24 τόπου
 T 481, 20 δύναμιν ἔχειν εὑπορεῖν T 586,
 27 τὸ κατὰ δύναμιν ἴδιον T 417, 19
 418, 4 πρὸς δύναμιν i. q. κατὰ δύναμιν
 T 416, 20 417, 1, 19 418, 4 τῇ δύναμει

(opp. τῇ λέξει) Α 19,19 δυνάμει (opp. ξενεργείᾳ) Δ 24,9.13 105,2.28 107,26 154,8 179,15 184,26 218,22.34 264,1 Τ 103,23 173,5.7 233,3 238,7 247,17 254,30 320,28 360,14 391,25 418,7.12 431,19.22 432,2 580,17 al.

δύνασθαι τι Τ 5,2 361,15 τὸ κυρίως δυνάμειν τι τὰ ἀντικείμενα δύναται 4,29.30 πλέον Τ 4,32 ἵσσον τινί Α 15,18 20 37,8 41,14 44, 27 49,15 84,7 92,33 94,20 111,30 112,1 136,27 140,9 196,15.27 197,8.32 200, 3 etc. Τ 35,27 288,24.28 404,16 442, 14 447,24 513,13 τὸ αὐτό Α 166,18 369,19 372,27.28 ως δυνάμενον part. abs. Α 87,1 cf. Τ 288,24.25 οὐδὲν δὲ τούτων δύναται i. q. δυνατόν εστι Α 171,10 δύναται in initio enuntiati, plerumque omisso δέ, cf. Asyndeton

δύνατός. τρίτον ὑπὸ τοῦ ἐνδεχομένου σηματίνεον τὸ δ. Α 39,17 sq. τὸ ἐν γενέσει δ. i. e. δικῆπω μὲν εστι, οἴδαν τε δὲ γενέσθαι, τὸ γενέσθαι δυνατόν, τὸ ως ὑπάρχον, κατὰ τὸ ὑπάρχειν, τὸ ἐν τῷ ἀληθεύεσθαι, ως ἀληθές i. q. τὸ ἀναγκαῖον 182,27 sq. τὸ δ. ἀπὸ τοῦ ἥγουμένου τὴν ἀκολουθίαν ἔχει κατὰ πάντα τὰ τοῦ δ. σηματίνεον 183,13.14

δύναπολογήτος Τ 545,4

δύναστικος Τ 541,13

δύναστικήτος (dist. δύναστικείρητος) Τ 543,5

δύναστικείρητος Τ 173,21 541,6 543,2 sq. (dist. δύναστικήτος 4) 546,14 παρά τι τούτων τὸ δ. 544,2

δύνασις Τ 387,10

δύναστινητος Τ 222,12

δύναστολαίνειν def. Τ 558,14

δύναστολία def. Τ 559,5 sq.

δύναστολος (coni. χαλεπός) Α 357,24 (opp. φανερός) Τ 542,18 δύναστολώτερον i. q. χαλεπώτερον 546,20

δύναστριτος (coni. δύναστριτος) Τ 243,15

δύναστυτος Τ 558,26

δύναστεάβλητος Τ 223,22

δύναστριστος (coni. σπάνιος, χαλεπός κτη-θῆναι) Τ 255,9

δύναστροεῖν ἐπὶ τινί Τ 260,21 sq.

δύναστρωτος (coni. δύναστριτος) Τ 243,15

δύναστρειαίνειν Α 279,26 ἐπὶ τινί Τ 261,11

δύναστρεια Τ 533,18.19 543,24

δύναστρητος (coni. φευκτός) Τ 243,19 ἀνα-τκενάσται, ἔλεγξαι 515,2 518,3 542,24

δύναστρητος Τ 56,3 (coni. ἀστρής) 30,31 δώρεά cf. δόσις

Ἐάν γε Τ 155,14

ἐαυτῶν, ἐαυτοῖς, ἐαυτούς ad primam per-sonam referuntur Τ 145,24 146,2.5 154, 27 229,12 265,24 266,2.6 590,7

ἐγγίνεσθαι διὰ διδασκαλίας Τ 145,30

ἐγγράφειν γραμμήν Τ 532,11

ἐγγυμάζεσθαι τινί Τ 29,9 582,21

ἐγγύτερος, ἐγγυέρω τινός logice Α 16,29 72,29 73,1.9 sq. 74,3 Τ 237,15 sq. al.

ἐγκαλεῖν τινί ἀνδροφονίας, μοιχείας Τ 166, 3.6

ἐγκεῖσθαι ἐν τοῖς εἰλημμένοις Α 263,27.32

ἐγκέφαλος. ἐν ποτέρῳ μᾶλλον τὸ ἡγεμονικόν, ἐν καρδίᾳ ἢ ἐν ἡ. Τ 218,24

ἐγκλίνεσθαι Α 403,23.26 κατὰ τοὺς χρόνους, κατὰ χρόνον ibid. 18. 19. 21 ἀπό τινος 15,20 403,17.34

ἐγκλιλίσις Α 403,24 (coni. ἐκφορά) Τ 103,30

ἐγκράτεια οὐδὲ ἀρετή διὰ τὰς μοιχθράς ἐπιθυμίας Τ 325,16 μᾶλλον γένος ἢ δύναμις ἢ ἡ ἀρετή Τ 364,14 cf. 51,27 166,27 194,22.23 309,1 322,17.18 531,4 ἐπεται τὸ νικᾶν Τ 244,1 ἔχει φαύλας τε καὶ σφοδράς ἐπιθυμίας (opp. σωφροσύνη) Τ 255,24.25 συγκειμένη ἔκ τε ὅρθιον λογισμοῦ καὶ φαύλης ἐπιθυμίας Τ 489, 21.22 οὐχ ὁμολογία ἀλλὰ μάχη Τ 580, 18 prave definitur ἔξις ἡδονῶν κρείττων Α 385,34 sq. cf. Τ 21,27.28 opp. σωφροσύνη Α 385,35 sq. Τ 21,27 44,12 115,3 116,1 117,10 121,27 221,22 272,6 501,2 sed cf. 157,22 sq. opp. πράστης Τ 244,1 364,1 opp. ἀκρασία Τ 325,15 opp. ἡμερότης Τ 363,23.24 coni. καρτερία Τ 364,2 opp. ibid. 18.19

ἐγκρατεύεσθαι (opp. ἡδεσθαι) Τ 260,16 (opp. σωφρονεῖν) 501,3

ἐγκρατής. μεταληψόμεθα τὸν ἡ. εἰς τὸν ἐαυτοῦ κρατοῦντα τούτο γάρ σημαίνει τὸ ὄνομα Τ 176,21 τοῦ ἡ. οὐ συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα (dist. ἡ σώφρων, opp. ὁ σπουδαῖος) 157, 19 sq. ἡδονῶν προσποιούμεθα ὑπερορῶν ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἐγκρατεῖς εἰναι 260,18 ὁ ἡ. οὐ κατὰ ἀπάθειαν λέγεται ἀλλὰ κατὰ τὸ πάγκειν μὲν μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν

- παθῶν 345, 12—14 δοκεῖ κατὰ δύναμίν τινα ἀντέχειν πρὸς τὰς ἐπιθυμίας 364, 15
 ἐγκρίνειν τί τινι T 82, 14
 ἐγκώμιον (dist. δίκαι, συμβουλαῖ) T 5, 16
 ἐγχειρίζειν τί τινι T 248, 22
 ἐγχρονίζειν τινὶ T 540, 26
 ἐγχωρίειν A 137, 32 160, 20 185, 17
 ἐθός. τὰ κατὰ ἔθη τε καὶ συνθήκας καὶ νόμους δεύτερα τῶν φύσει T 233, 9. ξ.
 ἔχειν A 151, 18. ξ. ἀδέψ (ἔστι) A 104, 19
 201, 6 233, 25 238, 2 414, 10 T 65, 9
 259, 28 410, 19, 20 ἀδότες A 325, 22 T 39,
 10 74, 3 ἐν ἔθει ἀδτοῖς A 256, 14 ἐξ
 ἔθους T 133, 18 παρὰ τὸ ἔθος [386, 15]
 el iteratum A 267, 15, 16 274, 8 T 208, 22
 el εἴη — καὶ ἐπιδέχεται T 309, 18, 19
 sim. 393, 6 425, 3, 4 447, 1, 2 574, 10 A 271,
 21, 23 (ubi δεξεννυσι restituendum est) —
 el e. coniunct. (imprimis — η pro — εἴη
 velut A 238, 11 267, 34) librariis debetur
 cf. A 89, 21 148, 3 — el ἄρα, el μὴ ἄρα
 cf. ἄρα — el γάρ μὴ A 115, 33 116, 8 126,
 33 127, 6 132, 9 139, 19 202, 20 206, 30
 209, 12 212, 10 213, 21 214, 1 240, 8 241, 6
 247, 14 248, 24 249, 21 al. el γάρ μὴ
 τοῦτο A 186, 9 195, 15 202, 32 240, 34 al.
 el δὲ τοῦτο A 124, 20 145, 3 166, 20 179,
 14 180, 36 181, 2 220, 15 223, 35 231, 38
 237, 8 307, 34 311, 15, 36 316, 3, 25 418,
 13 T 49, 14 120, 5 145, 32 301, 29 351,
 29 355, 17 418, 21 419, 4 η εἰ τὸ ἄλλο
 T 14, 2 — el i. q. el γ T 255, 29 304, 19
 305, 27 352, 9 488, 10 εἴ γε A 44, 12
 55, 25 67, 4 71, 17 72, 22 74, 22 81, 27
 84, 21 99, 24 126, 4 155, 23 168, 33 175,
 2 etc. T 45, 26 60, 26 67, 24 71, 7 79, 24
 81, 33 83, 32 89, 19 90, 2 99, 9 106, 21
 109, 15 115, 14 136, 29 144, 11 156, 29
 157, 23 etc.
 εἰδέναι περὶ τινος T 38, 20 δι' ἀποδείξεως
 T 525, 22 οἱ εἰδότες (opp. οἱ πολλοὶ)
 T 146, 28 δεῖ (ἵματς) εἰδέναι A 36, 30
 131, 8 134, 32 159, 9 168, 31 182, 9 207,
 18 209, 4 235, 20 251, 19 T 435, 21
 468, 26 499, 20 544, 2 579, 18 al. ιστέον
 δὲ καὶ τοῦτο T 411, 5 ἔστι δὲ καὶ τοῦτο
 εἰδέναι T 437, 15
 εἰδικός. el. πρόδηλης T 497, 11 εἰδικώτερος
 135, 20 276, 7 εἰδικώτατος 452, 23 — el-
 δικῶς 276, 21
 εἰδοποιεῖν τὴν ὅλην A 56, 25 ή ὁδίως καὶ προτεχνῆς εἰδοποιοῦσα τὸ εἶδος (διαφορά)
 T 317, 12 εἰδοποιεῖσθαι ὑπὸ διαφορᾶς,
 κατὰ διαφοράν T 316, 22, 26 319, 25
 εἰδοποιής πρότατις T 21, 29 διαφορά 50, 18
 173, 6 314, 14, 18 317, 12 447, 4, 19 450,
 26 500, 23 506, 17
 εἰδος. ἡρά γε στοιχεῖα τῶν ὅντων εἰδος καὶ ὅλη T 70, 5 ἐξ ὅλης καὶ εἰδους εἰναι T 17,
 4 sq. i. q. ίδεα T 188, 13 coni. μορφή 189, 12 coni. ίδεα 510, 22 (cf. ίδεα) — ἐν τοῖς γένεσι τὰ εἶδη τὰ προτεχνῆς αὐτοῖς ἀντιδιατίθεται ἀλλήλοις καὶ οὐ τὸ μὲν πρῶτόν ἔστιν αὐτῶν τὸ δὲ ὡς ὕστερον A 11, 1—3 οὐ καὶ τὸ εἶδος κατὰ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ κατηγορεῖται, ἀλλὰ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἔστι, καὶ οὐδὲ ἔστιν εἰδος T 47, 10 sq. cf. 113, 23 295, 18 τὸ εἶδος τινος οὐχ οἶντες τὸ διαφοράν εἰναι τινος — ὅπερ τὸ γένος ἔστιν — εἰδη ἔστιν εἰς ἡ τὰ γένη διαιρεῖται (opp. διαφορά) T 113, 21 sq. καὶ τὰ εἰδη γάρ ὧν ἔστιν εἰδη ἐν τῷ ὅπερ κατηγορεῖται T 228, 30 μέρος πως τοῦ γένους ἔστι T 302, 7 dist. μέρος A 122, 28 τὸ τινος ἐπιδεχόμενον λόγον η εἰδος ἔστιν αὐτοῦ η ἀπομον T 315, 5 cf. 316, 24 ἐπει ἐκ τοῦ γένους διαιρουμένου κατὰ τὰς διαφορᾶς η τῶν εἰδῶν αὐτοῦ γένεσις, δῆλον ὡς πᾶν εἶδος γένους τινὸς ἔχει καὶ διαφοράν τινὰ η τινὰς τῶν τοῦ γένους κατηγορουμένας αὐτοῦ διὰ τοῦτο γάρ καὶ δ τῶν εἰδῶν ὄρισμός ἐκ γένους καὶ διαφορῶν T 319, 17 sq. διτι μὴ ἐναντίον η στέρησις τῷ εἰδεῖ εἰ γάρ τὸ μὲν εἰ. ἐν τῇ οὐσίᾳ κτλ. T 326, 5, 6 δεῖ τοῖς εἰ. συνώνυμα εἶναι τὰ πρὸς αὐτὰ γινόμενά τε καὶ ὄντα T 511, 3 εἶδος προσεχές T 161, 3, 5 εἰδη γενικώτερα T 293, 10 ἀπομα εἰδη T 357, 18 opp. τὰ ως γένη εἰδη T 306, 11, 12 εἰδη συλλογισμῶν T 26, 1 sq. (opp. γένεσις τε καὶ σύστασις) A 28, 26 εἶδος ἀποδεικτικόν T 579, 5 κατὰ τὸ εἶδος ἡμαρτημένος T 21, 13 εἰδεῖ, κατ' εἶδος ταῦτόν (opp. τῷ ἀριθμῷ, κατ' ἀριθμόν, τῷ γένει) T 58, 8 sq. 123, 26 395, 7 sq. 397, 22 sq. 502, 12 sq. ἄλλος, ἔτερος T 111, 2 502, 11 διαιρέειν A 27, 21 T 2, 26 47, 8, 10, 13 sq. 118, 24 al. τῷ εἰδεῖ ἐν T 71, 20 381, 7 556, 4 διαιρέειν καὶ ὄρίζειν κατ' εἶδος (opp. κατ' ἀριθμόν) T 292, 22 εἰναι

ἐν εἰδει τινί T 256,18 τιθέναι ἐν τῷ εἰδει
Τ 317,26 353,26 ως ἐν εἰδει τινί 322,30
ως εἰδος 319,27 324,18 sq. 336,27 347,1
(ει. τιθέναι) τὰ ἀπὸ τῶν εἰδῶν προβλή-
ματα T 295,17
εἰκειν τῷ τεθέντι T 28,21
εἰκῆ A 3,27
εἰκός A 129,18 T 450,6 *(παρὰ)* τὸ εἰκός T 187,
13 ἐξ εἰκότων τὰς πίστεις λαμβάνειν T 76,7
— εἰκότως A 4,3 9,27 47,20 23 48,17
49,3 51,10 53,10 68,19 77,8,27 94,17 97,
13,27 98,12 103,27 115,28 123,3 124,
31 160,20 174,18 197,23 327,21 T 3,
7,25 7,5 25,31 49,21 60,11 75,18 184,
8 261,20 288,18 295,12 296,6 408,12
454,22 497,13 521,3 in fine enuntiati
seq. γάρ A 122,25 203,12 292,23 T 60,9
καὶ εἰκότως T 113,5 248,6 13 541,16
εἰκών def. T 427,1 πάντων τῶν καλῶν
434,24 ὄμοιότητα σημαίνοντα 533,10
εἰμαρμένη T 76,27 πότερον πάντα καθ'
εἰμαρμένην καὶ κατηγαχασμένως γίνεται
95,9 πάντα εἰναι καθ' εἰ (opp. εἰναι τινα
ἐνδεχόμενα καὶ ἔφ' ἥμιν) 566,23 ὁ ἀναι-
ρῶν τὸ τὰ πάντα καθ' εἰ. γίνεσθαι καὶ
λόγον 570,5
εἰναι. τὸ δὲ ἀκίνητόν τε καὶ ἐν T 70,23 79,4
τῷ τὸ δὲ ἐν τε εἰναι καὶ ἀπειρον λέγοντι
ἔπειτα τὸ δὲ ἐν τε εἰναι καὶ πολλά T 189,
4 sq. οὐδὲ τὸ δὲ γένος τῶν ὄντων T 137,11
ὅτι ὑπάρχει αὐτοῖς (sc. τοῖς πρώτοις) τὸ
δὲ — εἰ τὸ δὲ γένος — εἰ ταῦτα τὸ δὲ
καὶ τὸ ἐν A 293,9. 23,24 ἂν λέγη τις
τοῦ ὄντος γένος τι εἰναι ἡ τοῦ ἐνός T 301,
17 sq. (cf. Στοά) ως διαιρουμένου τοῦ ὄν-
τος τῷ ἐνὶ καὶ τῷ πλήθει T 359,9 τῶν
ὄντων τὰ μὲν ἔσχατα καὶ ἀπομά ἔστι καὶ
μηδὲνὸς κατηγορούμενα, τὰ δὲ πρῶτα
γένη καὶ μηδὲν ἔχοντα αὐτῶν κατηγορού-
μενον A 290,26 sq. — τὸ τι ἦν εἰναι
expl. T 42,1 sq. τὰ τι ἦν εἰναι 435,
18 ὅτι καθ' ἐκάστην κατηγορίαν τὸ τι
ἔστιν ἀποδίδοται T 67,3 sq. τὸ τι ἔστι
τινός T 66,32 504,8 τὸ τι ἔστι τῶν
πολλαχῶς λεγομένων (ἔστι) 66,33 ἐν
τῷ τι ἔστι κατηγορεῖν cf. κατηγορεῖν.
τὸ εἰναι ἔχειν ἀπό τινος T 75,14 ἐν
τινι A 10,19 T 3,22 15,19 139,21
145,30,31 407,3 432,25 482,1 πρός τι
T 482,2,3 τὸ εἰναι τινός ἔστι τι T 464,
25 ἐν τινι T 485,14, 16 ἐν τῷ βελ-

τίστηκι δν δύναται ἐκάστου τὸ εἰναι 361,15
τινὶ ἔν τινος A 7,20,24 9,28 T 50,20
ἐν τινι A 11,4 292,4 T 7,21 31,2 34,
11,14 35,30 36,3 61,1 99,8 116,7,28
125,10 161,1 166,31 etc. παρά τινος
T 126,24 περὶ τι T 89,31 — ὅταν τὸ ‘ἔστι’
τρέτον προσκατηγορήται ἐν προτάσει — οὐ
γάρ ὅρος ἐν ταῖς τοιαύταις προτάσεσι τὸ
‘ἔστιν’ — δοκεῖ δὲ ὅρος γίνεσθαι, ὅταν
μόνον κέρται A 15,6 sq. εἰναι τινος A 161,
6,17 253,26 T 189,6 al. ἔν τινος A 323,
23 337,17 ἀπό A 14,4 T 62,18 ἐν
A 14,22 περὶ τι A 39,31 T 5,6,11
84,31sq. πρός τι A 267,33 T 85,2 οὐ-
δὲν εἰναι πρὸς τὸν λόγον A 181,16 —
de εἰναι infin. omisso cf. Ellipsis
εἰπεῖν. ως εἰπεῖν T 60,11
εἴπερ T 385,13 386,3 418,14 432,34 437,8
439,6 461,11 488,13 498,1 512,14 al.
ἀλλ' εἴπερ ἄρα A 388,27 T 281,29 304,5
εἰρήνη. ἐν εἰ. εἰναι T 52,16 ἄγειν εἰρήνην
106,12
εἰς. διτι ὑπάρχει τοῖς πρώτοις τὸ ἐν —
εἰ τὸ ἐν γένος — εἰ ταῦτα τὸ δν καὶ τὸ
ἐν A 293,9. 23, 24 cf. T 301,17 sq.
359,9 ἐν τῷ γένει, τῷ εἰδει, τῷ ἀριθμῷ,
κατ' ἀριθμόν, κατὰ συνέχειαν T 71,19
186,28 sq. 381,6—8 449,18 556,4 τὰ
ἄρ' ἐνός τε καὶ πρὸς ἐν T 301,32 τό τε
ἐν πολλὰ ποιεῖν καὶ τὰ πολλὰ εἰς ἐν ἀνά-
γειν T 1,16 ἐνὶ τῷ αὐτῷ T 53,14 60,8
εἰς καὶ δ ἀυτός A 58,26 81,33 T 110,
16 425,32 426,2 496,16 al. μία μὲν —
· ἔτερα δὲ T 407,4,5 δύο, ἐν — καὶ ἔτερον
408,8
εἰσάγειν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὑποτεθέντος
A 188,14 νόμον T 494,21, 24
εἰσέρχεσθαι ἐν οἰκίᾳ T 515,17
εἰσηγεῖσθαι. δι εἰσηγήσατο τρόπον A 331,30
εἰσօδος T 515,17
εἰτα T 42,21 125,22 138,13 291,26 292,
7 al. post partic. T 580,29 [582,8]
εἰθ' οὔτως A 78,27 121,10 150,27 167,
5,30 173,23 348,35 T 138,17 258,15
292,11 444,6 εἰτα ἔξῆς A 394,10
εἰτε — εἰτε A 140,31 (anteced. ως ἀν)
214,20 246,5, 10,37 247,2 404,36 T
88,13 cum dupl. apodosi A 405,1,2
T 174,22,23 175,6,7 in interrog. obl.
A 326,7 T 96,27 100,19 143,21 149,12
512,1 543,8

- ΞΧΑΣΤΟΣ τις Τ 146, 23 ἐκ τῆς τῶν καθ' ΞΧΑΣΤΑ πείρας ἡ τοῦ καθόλου γνῶσις Α 332, 22 cf. ἐπαγωγή. τὰ καθ' ΞΧΑΣΤΑ οὐχ ὥριστά Α 335, 35
- ΞΧΑΤΕΡΟΣ. ἔκατερον αὐτῶν i. e. ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἰσθησις Τ 71, 5 104, 4, 5 ὅταν ὥρισις ἀμφότερα — ἔκατερον ὑπάρχη ἡ μηδέτερον Τ 397, 13 τὸ ζῷον καὶ ὁ ἀνθρώπος καὶ τινὶ λευκῷ ἔκατερον αὐτῶν ὑπάρχειν et sim. Α 108, 9. 13 226, 14 244, 36 ἔκατέρα ἔκατέρᾳ 406, 14
- ΞΧΑΣΙΝΕΙΝ τῶν ὅρων Τ 26, 22
- ΞΧΑΣΔΛΕΙΝ μονᾶ, ἀριθμόν Τ 494, 5, 7 τὸ ἄλογον 495, 7 geometr. A 359, 2
- ΞΧΕΙΝΟΣ ερανολεπτική Α 299, 30 — ξκείνως Α 126, 11 Τ 51, 9 151, 12, 15 opp. οὖτας Α 204, 10 303, 36 346, 4 348, 17 353, 15 356, 10 404, 3 405, 4 Τ 56, 30 63, 14
- ΞΧΘΕΙΣΙΣ Α 54, 4 78, 1 (coni. καταρθμησις) 277, 15 Τ 276, 7 414, 11 (coni. προστηγράφα) 277, 10 — ξ. τῶν ὅρων (cf. ἔκτιθεναι) Α 65, 17, 30 67, 11 89, 13, 15 100, 16 122, 24 123, 4, 9 144, 33 151, 26 173, 8 etc. i. q. καταγραφή 379, 14 coni. λῆψις ibid. 17 τῶν στοιχείων 380, 1, 9 381, 20 δὲ ἐκθέσεως καὶ αἰσθητικῶς τὴν δεῖξιν γεγονέναι 32, 33 cf. 122, 31 144, 25 ἡ δὲ ἐ. δεῖξις (opp. ἡ δὲ ἀντιτεροφῆσις, ἡ δὲ ἀδυνάτου δεῖξις) 33, 26 sq. 103, 6 143, 14 αἰσθητικὴ καὶ οὐ συλλογιστικὴ 33, 13 113, 1 αἰσθητή 100, 7 ἰδία τοῦ τρίτου σχήματος 100, 14 ὁ τῆς ἐ., δὲ τῆς ἐ. τρόπος 99, 22 103, 27 104, 8 122, 17 123, 20 (opp. ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή) 106, 20 δὲ αἰσθήσεως γίνεται καὶ οὐ συλλογιστικῶς 33, 1 99, 32 δὲ ἐ. λαμβάνειν 122, 28
- ΞΧΘΕΤΙΚὸς τρόπος (opp. ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή) Α 34, 7
- ΞΧΝΑΛ. ὑπτειν Α 24, 10
- ΞΧΝΕΙΣΙΣ. ΞΧΝΕΙΜΕΝΟΣ Α 55, 18 56, 8 63, 18 66, 1 69, 26 75, 2 80, 10 etc. Τ 57, 2 101, 22 481, 19 al.
- ΞΧΝΩΠΤΕΙΝ. εἰς τις ΞΧΝΟΠΕΙΝ τοὺς ὥρισταλμούς Τ 434, 5
- ΞΧΝΗΡΙΣΙΣ Τ 50, 25, 29
- ΞΧΝΗΡΟύΕΙΝ τὸ προκείμενον Τ 563, 4
- ΞΧΝΛΑΜΒΑΝΕΙΝ Α 283, 5 (coni. ἔκλεγον) 294, 27 295, 10 sq. 343, 14 ὥρους Α 294, 29 sq. 348, 35 349, 3 357, 30 374, 23 Τ 432, 26 565, 24 588, 5 [medium 378, 16, 18 457, 2]
- ΞΧΛΕΓΕΙΝ Α 294, 23 et saepe in seq. Τ 90, 13. 21 sq. ἔχειν ἔκλεγμένα Τ 88, 18 90, 11 93, 13 τί τινος 84, 30
- ΞΧΛΕΙΠΕΙΝ τῆς σελήνης ὥδιον Α 296, 6, 7 Τ 16, 9 sq. 28 17, 18, 19 294, 12
- ΞΧΛΕΙΨΙΣ Τ 16, 11. 15 167, 15, 18
- ΞΧΛΟΙΓὴ ὥρων Α 293, 34 sq. (τοῦ ἀνθρώπου, ζώου) 299, 13, 36 (opp. λῆψις) 309, 13 (coni. σύνθεσις) 319, 8 (coni. ζήτησις) 323, 25 (coni. ἐπίβλεψις) 333, 14 τοὺς ὥρους ἐν ταῖς ἐ. ἐκθέτεον δὲ κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν 359, 20 ὁ τρόπος τῆς ἐ. 308, 30 ἡ διὰ τῆς ἐ. δεῖξις 326, 10 καθ' ἔκαστην ἐπιστήμην ὕσται αἱ ἐ. 332, 1 ἐ. προτάσεων Α 307, 9 (coni. παρατκενή) Τ 88, 16 90, 7 sq. 119, 6 583, 17 ἐλαγήν ποιεῖσθαι Α 299, 29 304, 33 Τ 92, 26 95, 29 218, 19
- ΞΧΜΕΛΗΣ (opp. ἐμμελῆς) Τ 71, 3
- ΞΧΟΥΣΙΩΣ (coni. ἐξ ἐπίβουλης) Τ 199, 24 οὐκ ἔκουσίως (dist. ἀκουσίως) 316, 6 sq.
- ΞΧΠΙΠΤΕΙΝ Τ 426, 17 τινός Α 85, 28 Τ 10, 3 85, 10 τὴν αἰσθησιν Α 4, 4
- ΞΧΠΛΗΤΤΕΣΘΑΙ def. τὸ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν Τ 351, 11
- ΞΧΠύρωσις Α 180, 33
- ΞΧΠΩΡΑ. ἔκπώματος ἀρετή Τ 261, 27
- ΞΧΤΕΙΝΕΙΝ τὴν χείρα Τ 84, 18
- ΞΧΤΙΘΕΝΑΙ [exponere] Τ 374, 25 375, 15 376, 11 422, 6 479, 21 497, 15] ἔκτιθεσθαι med. A 12, 1 34, 21 54, 31 55, 15 59, 14 61, 18 98, 23 101, 11 102, 13 106, 11 etc. Τ 27, 26 28, 23 29, 18 40, 22 65, 10 87, 16 100, 18 133, 1 154, 28 157, 9 etc. ὡς ἔξεθμευσα Α 123, 16 — τί τινος Α 32, 29 τὸ pro exemplo ponere 121, 16 om. obiect. 101, 4 τὸ ἔκτιθμένον, ἔκτεθέν 33, 2 122, 19, 29 123, 12, 14 al. ὥρους 294, 29 353, 11 sq. 356, 26 sq. 359, 18 sq. 360, 1, 32 sq. δὲ ὀνομάτων 357, 22
- ΞΧΤὸς πίπτειν τινός Α 189, 14 ἐ. γωνία Α 359, 3 sq. Τ 18, 2 τὰ ἐ. (ἀγαθά) Α 301, 23 (coni. σωματικά) Τ 262, 19 ἐ. τῆς οὐσίας Τ 50, 2 ἐ. εἰ μὴ Α 246, 19 280, 28 Τ 135, 26
- ΞΧΤΡΟΠΗ Τ 564, 15
- ΞΧΦΕΡΕΙΝ proferre Τ 42, 2, 28 κατὰ πτῶσιν 263, 6 334, 5 [διὰ φωνῶν 389, 9] ἔκφερεσθαι εἰς τι T 589, 24
- ΞΧΦΟΡΑ pronuntiatio Α 54, 27 (coni. ἔγκλισις) Τ 103, 30 τρόπος τῆς ἐ. Τ 37, 17 40,

- 18 41,11. 14 62,28 68,24 125,16 230,
15 sq. τοῦ κατὰ τὴν ἐ. τρόπου 69,9
ἐλαία (coni. δάφνη, μυρρίνη) T 118,31
ἐλαττοῦσθαι τινι, κατά τι T 268,21 sq. τινός
τινι T 31,14.16 διά τι 271,21 κατά τι 51,22
ἐλάττωμα. τὸ οἰκεῖον ἐ. T 531,22
ἐλάττων (coni. χείρων) A 124,12 sq. ὅρος
A 48,5 ζητεῖται εἰ φύσει ἐν δευτέρῳ
σχήματι μείζων τίς ἔστι καὶ ἐ. ὅρος 72,
17 sq. πρότασις 48,9 49,23 et saepe.
ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς 327,25 sq. — τοῦ
ὑποχειμένου τὸ ἐπ' Ἐλαττον (λέγεσθαι
γίνον) A 48,1 οὐδὲν ἐπ' Ἐλαττον ὃν τι-
νος κατηγορεῖται αὐτοῦ κατὰ φύσιν T 38,
10 — ἔστι τοῦ δυνατοῦ καὶ τὸ ἐπ' ὕσης
καὶ τὸ ἐπ' Ἐλαττον A 39,21 sq. 163,5 sq.
— οὐδὲν Ἐλαττον A 66,26 90,1 149,20
224,8 al. Ἐλαττον αἱρετώτερα T 248,6
Ἐλαττόνως T 523,13 τὸ ἐλάχιστον δύο
A 17,11 T 8,16 521,28
ἐλαττωτικὸς αὐτοῦ T 435,1
ἐλέγχειν *refutare* τὶ T 134,20 549,6 τινά 133,
29 seq. ὡς e. partic. 136,2. 9 A 139,9 —
syn. δεικνύναι. ἐ. τὸ ἀσυλλόγιστον A 215,28
τὸ — εἰναι T 273,28 seq. partic. A 31,15
82,11 al. οὐ. partic. 65,3 68,27 82,1
85,23 211,29 230,6 al. ὅτι A 109,25
(ἀπό τινος) T 299,20
ἐλεγχός (cf. ἐλέγχειν) A 65,10 68,25 111,
26 T 134,1 550,14 al. σοφιστικός T
549,6 Ἐλεγχον ποιεσθαι A 22,13 παρέ-
χειν T 377,22 378,9
ἐλευθέριος. ὅτι ὁ μὴ τοῦ καλοῦ χάριν κοι-
νωνῶν οὐκ ἐ. T 95,4 φύσει 214,19. 20
216,8 ἐλευθερίου ἔργον 264,17
ἐλευθεριότης T 257,7 264,18 267,3 sq.
dist. μεγαλοπρέπεια 117,10 121,32 255,5
dist. ἀστωτα 284,22 501,7
ἐλεφαντόκωτον ἔιφος T 262,1 —
ἐλιξ (opp. εὐθύς) T 328,2
ἐλκειν τὸν σόδηρον T 63,2
ἐλκος περιφέρεις T 575,12
ἐλλείπειν A 346,33 τινὶ πρός τι T 423,16
opp. ὑπερβάλλειν T 432,7 al. ἐλλείπειν τι
αὐτά 562,12 τὸ ἐλλείπον 495,6
ἐλλειψίεις (dist. ἔνδεια) T 340,7 sq. (opp.
ὑπερβολή) 432,4. 6 ἀμαρτίαι ἐν τοῖς ὄρι-
σμοῖς καὶ παρ' Ἐλειψίν 466,6
ἐλλιπής ὁ ὄρισμός T 466,16 545,23.27 — ἐλλι-
πῶς T 41,6 65,13 495,3 ἐλλιπέστερον 40,
21 (ἀληθής) A 152,5
- Ellipsis. ἀποδεδομένος (sc. ἐστίν) T 505,20
516,5 cf. A 202,5 269,13 infin. εἰναι
omissum A 206,13 T 175,5. 12 204,22,
23 489,2 γίνεσθαι (?) T 566,28 infin.
ὑπάρχειν non minus saepe quam verbum
finitum omissum, velut A 89,30 90,3.
19 sq. 113,35 116,7 sq. 126,21 133,13
140,8 141,9 142,10 sq. 145,1 sq. 190,19.
24 sq. 198,11 211,32 ὡς Πλάτων (sc. λέγει)
A 44,20 T 173,27 224,26 450,27 cf.
323,26 361,25; 358,15. 16 361,22. 23
ἐμβαδόν T [545,26. 31] 575,13
ἐμβάλλειν A 287,8 ἐν μέσῳ ibid. 7 μεταξύ
286,32 330,5
ἐμβλέπειν εἰς A 169,13
ἐμμεθόδως T 275,21
ἐμμελής (opp. ἐκμελής) T 71,3
ἐμμένειν τινί A 116,18 T 11,29 12,1
ἐμμεσος (opp. ἀμεσος) T 101,20 sq. 175,8 sq.
185,23 sq. 326,13 sq.
ἐμπαθής T 163,3. 5 472,21
ἐμπαλιν A 291,18 T 104,19 182,7 sq.
250,8 282,29 284,2 298,26 312,13 al.
τινός T 117,6 τινί 310,5 ἐ. ἔχει A 183,12
T 56,9 61,15 251,20 351,14 λέγειν
T 259,16 315,14
ἐμπειρία. ἐκ μνήμης ἐ. ητις ἐστὶν ἐπιστή-
μης ἀρχή T 116,31 περὶ τι 94,6 (coni.
τέχνη) 519,20 ἀπὸ ἐ. 199,25
ἐμπειρος περὶ τι A 332,21. (coni. ἐπιστή-
μων) 24
ἐμπειρέχεσθαι τινι A 276,29 397,36 398,
25 T 237,2
ἐμπειριλαμβάνειν T 77,19
ἐμπίπλασθαι φαρπικὸν ὑγείας T 283,1 cf.
251,7 sq.
ἐμπίπτειν. ὥργη ἐμπίπτει T 345,2 εἰς
τόπον T 386,25 geom. εἰς γραμμήν A 359,
6.8 T 18,1.2
ἐμποδίζειν διαλεκτικῶς T 551,21 541,14
τὴν ἐνέργειαν ἐμπεπόδισται 418,3
ἐμποδιστικός T 272,20. 22
ἐμποιεῖν T 76,9 ἀσάφειαν 426,12 ἀπορίαν
543,22
ἐμπορεύεσθαι (coni. πλεῖν) T 273,3
ἐμπροσθεν. ἐν τοῖς ἐ. A 105,26 128,5
200,18 al.
ἐμφαίνειν T 8,8 ἐμφαίνεσθαι ἐν τινι A 10,
32 T 487,12 sq. τινι T 370,27 381,4
ἐμφανόμενος T 139,25 144,6 274,11
ἐμφανής (coni. γνώριμος) T 84,11

- ἐμφαγτικός T 158,1
 ἐμφασις T 144,7
 ἐμφυτος T 375,19 [376, 25. 29]
 ἐμψυχος A 59,1 οὐσία 47,7 sq. 74,4 al.
 τὸ ἔ. καὶ κατὰ φυτῶν T 304,26 381,4
 ἐμψυχοῦν T 137,28
 ἐν τῷ c. infin. A 57,3 T 402,20
 ἐναλλαγή A 29,26 T 478,20
 ἐναλλάξ A 61,14 109,14 T 179,1 331,
 28,31 λαμβάνειν T 246,8 αἱ ἔ. γωνίαι
 A 359,6 T 18,1
 ἐναλλάσσειν A 97,12 109,27 181,11
 T 178,1.12 179,4 ἐντλλαγμένος A 230,4
 — intrans. A 29,23 305,23 T 344,14
 527,25 541,5
 ἐναντιολογία T 579,12
 ἐναντίος. def. τὰ πλείστον ἀλλήλων διεστῶτα
 ἐν τῷ αὐτῷ γένει T 544,15 sq. ἐ. προ-
 τάσεις def. A 45,20 sq. οὐδέποτε οἷόν τε
 συνυπάρχει καὶ ἄμα ἀληθῆ εἶναι τὰ ἔ.,
 ἄμα μέντοι ψευδῆ εἶναι οὐδὲν κεκλυταῖ·
 οὐ γάρ διαιρεῖ τάληθες τε καὶ ψευδος τὰ
 ἔ. ὥσπερ ἡ ἀντίφασις T 183,22 sq. 185,
 27 188,11 cf. A 262,15 sq. κατὰ ταῦτὸν
 ἀδύνατον πλείω τῷ αὐτῷ ἔ. εἶναι T 186,28
 τὰ ἄμεσα, ἔμμεσα ἔ. T 174,7 sq. 175,8 sq.
 185,21 sq. 326,12 sq. τὰ ὡς γένην ἔ. T 326,1
 οὐ τὸ κυρίως ἐναντίον ἀλλὰ τὸ ἀντίκειμενον
 T 196,21 cf. A 237,30 κατὰ στέργειν
 ἐναντία, κατὰ στ. λεγόμενα, ἀντικείμενα,
 στεργητικάς λεγόμενα opp. ἀπλῶς ἐναντία
 T 470,2 sq. ἡ τῶν ἔ. συμπλοκή T 181,
 12 sq. ἀκολούθησις 193,8 sq. ὅτι τὰ ἔ.
 ταῦτά (cf. Ἐράλειτος) T 70,23 δεικνύναι
 διὰ τοῦ ἔ. T 347,17 τούναντίον A 182,
 16 336,3 — ἐναντίως ὑπάρχειν T 486,6
 ἐναντίως ἡ T 409,6
 ἐναντιέτης ἀνάνυμος T 329,10
 ἐναντιούσθαι τινὶ logice T 144,4 204,20
 ἐναντιόμενα λέγειν τινὶ 541,3
 ἐναντίωσις T 72,1.4 ἔμεσος 186,12 ἔμμεσος
 326,16 συζητία ἐναντίωσιν, 181,13 sq.
 ἐναντίωσιν ἔχειν 181,14 sq. 325,8 περιέ-
 γειν 185,15.17 ποιεῖν 184,2 469,8 ἡ κατὰ
 τὸ ἥθος ἔ. T 184,9
 ἐναπόλειψις T 50,22. 24
 ἐνάργεια A 408,27 (πρόχειρος) T 178,8
 (comi. σαρήνεια) 510,10 δι' ἐνάργειαν
 T 84,6 185,30 τιθέναι A 388,15 δι'
 ἐνάργειας τιθέναι (opp. δι' ἐπαγωγῆς, ἐξ
 ὑποθέσεως, διὰ συλλογισμοῦ) ibid. 19
 ἐναργής A 13,9 31,14 34,11. 15 54,19
 55,24 171,21 407,34 T 8,28 9,13
 17,7 sq. 71,9 77,29 83,24 510,14 524,
 6,7 533,13 557,21 558,27 sq. ἐναργής
 γίνεται ὅτι A 100,6 — ἐναργῶς A 101,5
 385,26
 ἐνάρετος, ἐναρέτως T 331,10. 11
 ἐναρμόζειν ὅγην A 6,17 τὰ ἐναρμόζομενα
 ibid. 19 ἐναρμόζεται intr. T 405,9
 ἐνδεής λόγος T 9,4 423,15. 16 περὶ τι
 (opp. μέσος) 99,15 — ἐνδεῶς T 8,18 ἔχειν
 A 313,33 ἐνδεέστερον λέγειν A 186,18
 ἀποδιδόναι T 423,14 ἐνδεεστέρως ἔχειν
 T 570,8
 ἐνδεῖα (dist. ἔλλειψις) T 340,7 sq. ἐν ἔ. τρέ-
 φεσθαι 248,14 εἶναι 258,8 τὴν ἔ. αἰτιαν
 εἶναι τῆς ἐπιθυμίας 363,20 — ἐπὶ τῶν
 γῆθικῶν ἀρετῶν (opp. ὑπερβολή) 328,4.
 17 (comi. κακία) 99,9. 11
 ἐνδείκνυσθαι A 9,30 12,25 14,25 16,7
 17,2 52,26 53,28 54,8 128,30 164,25
 165,2 233,20 256,20 352,22 T 49,1
 52,4 65,17 69,7 81,22 82,29 95,15
 147,30 215,4 502,17 529,4
 ἐνδεῖται A 22,5 117,25 169,26 332,27
 T 377,1.2 πρός τι A 346,10 τινί A 239,1
 412,12 T 514,12 τὸ ἐνδέον A 24,9
 T 340,17 opp. ὑπερβάλλειν T 43,1 106,7
 328,10 cf. A 342,38
 ἐνδείξις εἰς πρός ἐνδεῖται A 133,32 412,7
 418,17 [T 371,18]
 ἐνδεχόμενος. ὅμωνυμία τοῦ ἔ. A 37,28 sq.
 cf. 156,12 sq. 161,31 τὸ κατὰ τὴν τρίτην
 πρόσρησην ἔ. def. 156,17 κυρίως ἔ. def. ibid.
 19 329,28 χειρο τοῦ ὑπάρχοντος 174,2 ἐν
 γενέσει def. 182,28 κατὰ τὸν διορισμὸν 190,
 29 191,9 194,12 196,13.20 197,3 198,6.
 15 etc. opp. τὸ κατηγορούμενον κατὰ τοῦ
 μὴ ὑπάρχοντος 205,20 cf. 156,14 ἐνδέ-
 χεσθαι κατὰ τὸ ἔ. τὸ ἐκ τοῦ διορισμοῦ
 223,11 τῶν ἔ. τὰ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πλει-
 στον, τὰ δὲ ἐπ' ἔλαττον, τὰ δὲ ἐπ' ἴσης
 T 177,22. 23 A 162,1 sq. εἴη ἀν ὑπὸ^{τὸ}
 τὸ ἔτερον τῶν τοῦ ἔ. σημανιομένων καὶ
 τὰ κατὰ προσαίρεσιν γινόμενα τεταγμένα
 A 162,32 ὥσπερ γραμμῆς τεταγμένης ἀπὸ
 παντὸς εἰς πάντα τὸν γράφον τοῦ ἀναγκαῖου
 τὸ ἔ. ἀπὸ ταῦτης τὴν γένεσιν τεμνομένης
 λαμβάνει 163,19. 20 τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ
 ἐπιτητόν T 285,25 sq. τῶν ἐνδεχόμενων
 πρὸς τὸ προκείμενον πιθανῶν T 484,19

- ἐπρότασις (dist. ὑπάρχουσα, ἀναγκαῖα) def. A 119,23,24 ἀληθής, ψευδῆς 26, 10 sq. ιδίως ibid. 22 κυρίως ἐνδεχόμεναι αἱ εἰς τὸ μέλλον 222,19,33 ἡ κατὰ τὸν διορισμὸν 199,5,7 — ἐνδεχομένως ὑπάρχειν A 147,19 329,20 sq. al. εἶναι T 177,21
 ἐνδιατρέβειν πολὺν χρόνον τινὶ T 540,21 541,1
 ἐνδοιάζειν T 530,18
 ἐνδοξός (comi. φαινόνενος) A 14,5 270, 19 331,22 (opp. φαινόμενος ἔ.) T 2, 23, 25 3,6 6,15 (comi. γνώριμος) 69,2 (comi. ὄροσιγούμενος) 537,10 expl. T 18, 26 sq. 70, 11 sq. κυριώτατα, πρώτως T 18,29 ἀληθῶς 20,19 ἀπλῶς, ωρισμένως 78,19 549,22 sq. οὐ γάρ ἀδύνατον καὶ ψευδῆ τινα ὄντα ἐνδοξα εἶναι T 6, 15 διαφέρει τὸ ἔ τοῦ ἀληθῆς οὐ τῷ ψευδές εἶναι (ἔστι γάρ τινα ἐνδοξα καὶ ἀληθῆ) ἀλλὰ τῇ ἐπικρίσει T 19,22 sq. καθ' ὅσον ἐστὶν ἐνδοξα, οὕτε ἀληθῆ ἐστιν οὕτε ψευδῆ — ἀπὸ τοῦ δικεντή ἡ τοῦ ἐνδόξου κρίσις 22,1,5 ἔ. πρότασις i. e. διαλεκτική T 70,3 537,10 ἐρώτησις 70,10,27 τὰ μὲν ἐνδοξα προτάσεις, τὰ δὲ ζητούμενα προβλήματα 69,5 cf. 78,15 — οἱ ἐνδοξοι T 19,4 sq. — ἐνδόξως ἀποθνήσκειν T 266, 24 cf. etiam διαλεκτικῶς
 ἐνεῖναι ἔν τινι A 118, 5 τινὶ T 342, 14 ἐνεστι A 63,32 64,15 89,14. 34 98,28 99,20 100,34 101,4 103,3 etc. T 37, 31 99,3 100,4 349,13 al. ἐνόν partic. absol. T 572,6, 13 οἵς ἐνὸν—δεικνύειν αἱροῦνται 571,4
 ἐνείρειν τι τῷ λόγῳ A 279,17
 ἐνέργεια (comi. ἐντελέχεια) T 111,3 (opp. βούλησις) 484,22 αἱ τελευταῖαι ἔ. T 164, 17 ἀτελῆς ἔ. A 272, 2 T 143, 23, 26 298,3 δικαῖα, καλή (comi. πρᾶξις) T 263, 19 266,1 280,21 κατ' ἀρετὴν A 301, 22 sq. (τῆς ἔξεως αἱρετωτέρα· ἐγγύτερω γάρ τῆς εὐδαιμονίας) T 237, 20, 21 243, 6, 7 248, 14 253, 8 271, 20 337, 15 κατ' ἐλευθεριότητα, κατὰ δικαιοσύνην T 238, 22, 24 κατὰ τέχνην, ἔξιν T 33, 13, 25 ἡ κατ' ἐνέργειαν ἀρετὴ (opp. ἡ ἐν ἔξει) T 254, 29 πᾶν τὸ ἐνέργεια δὲ ἔξι ψῆλης καὶ εἴδους εἶναι T 17, 4 τῇ ἔ. ταῦτάν A 307, 33 cf. δύναμις
 ἐνεργεῖν ὄμοιας ἐνεργείας θεοῖς A 6,8 κατά τι A 5,24 (συνεχῶς) 6,2 sq. T 116,23 142, 22 230, 26 (opp. ἔχειν τι) 237, 12 περὶ τι T 122, 2 — ἐνεργεῖσθαι pass. T 465,23
 ἐνέχεισθαι τινι (ἐνεχειθέντος) T 466,22 (a N) ἀμαρτίᾳ 134,24 440,22, 24
 ἐνθα μὲν—ἐνθα δέ A 370,9
 ἐνθύμημα ῥητορικὸς συλλογισμός T 9,9, 17 25,30 62,9 86,8 574,14 588,11 opp. παράδειγμα 86,7
 ἐνίστασθαι. ἀσαφῆ — ἐνστήσται πραγματεῖαν T 56,30 — intrans. ·A 385, 16 T 145,3, 16 429,16 (κατὰ πάντα τρόπον) 339,24 ὅτι T 149,22 τινὶ A 12,29 65, 23, 26 T 115,7 170,17 256,16 404,13 528,9 πρός τι, πρός τινα T 30,21 148,5 149,26 169,11, 29 170,31 171,27 339,4 398,14 524,7 — ἐνεστώτων καὶ μελλόντων T 116,29 κατὰ τὸ ἐνεστώς A 26,8 ἐννόημα μηδέτερον τούτων i. e. μήτε σῶμα μήτε ἀσώματον T 359,15
 ἐννοια. φυτικὴ καὶ κοινὴ ἔ. T 18,20 αἱ κοιναὶ 558,26
 ἐνοῦν τι τινὶ A 303,3 316,35 ἡ ψῆλη ἤγνωται T 85,16
 ἐνογκλεῖσθαι οὐπὸ πλήθυσος A 40,1,2 οὐπὸ ἡδονῶν T 248,27
 ἐνόγκησις T 255,27 272,28
 ἐνστασίς τινος T 115,6 122,8 πρός τι A 227,8 405,15 T 86,31 115,8 145, 6 sq. ἐπὶ τινος T 535,14,15 ἐνστασὶν ἔχειν A 247,30 T 213,7 246,28 327,9, 10 434,20 528,7 541,16 κομίζειν T 337,9 (ἐπὶ τινὶ) 466,1 λέγειν T 215,18 247,17 ποιεῖσθαι T 145,19 149,23 170,25 τιθένειν T 247,17 φέρειν T 103,14 140,24 145,2 196,10 253,15 307,20 328,1 329,6 488, 24 489,23 506,14 530,17 536,20 537, 12 557,30 ἐπιφέρειν T 326,24
 ἐνστατικός (opp. προτατικός) T 589,13 τὸ ἔ. 531,18
 ἐνταῦθα i. q. ἐνταυθοῖ T 26,22 ἔ. δῆλον (?) 564,21
 ἐντελέχεια (comi. ἐνέργεια) T 111,3 τοῦ κινητοῦ 474,27 οὐδεμίᾳ ἔ. σώματος χωριστὴ αὐτοῦ 144,19
 ἐντελής ὄρισμός T 466,14
 ἐντεῦθεν δῆλον T 30,18 cf. 564,21
 ἐντεῦξις expl. T 28,2 sq.
 ἐντεχνος. πάνω ἐντέχνως T 310,5
 ἐντολή (dist. εὐχή, κλήσις, opp. συλλογισμός) A 17,4

- ἔντομος. τοῖς ἐ. τῶν πτηγῶν τὸ μὴ ἔχειν πνεύμονα (κοινόν) T 118,28 μὴ ἀναπνέοντα 139,16
- ἔντος γωνία A 359,4,8 T 18,2 85,11
- ἔντρεχής. πάνω ἐντρεχώς T 346,8 437,12
- ἐντυγχάνειν τινί T 28,3 466,24
- ἔνυδρος (dist. πεζός, χερσαῖς, πτηγός) T 43, 20 308,1 320,5,6
- ἔνυλον εἶδος T 17,14,15 558,21
- ἔνυπάρχειν A 23,28 93,22,25 T 54,15 370,30 572,6 — ἔνυπάργεσθαι T 392,30
- ἔξαγωγή T 167,1 173,12
- ἔξαδάντυλος T 177,25 178,22 204,23
- ἔξαιρειν A 52,16
- ἔξαιρετος παρὰ τὰ ἄλλα T 54,19
- ἔξακούειν τινός A 165,25 ἔξακούεσθαι pass. 166,1
- ἔξαπλωσις T 42,28
- ἔξαριθμεισθαι med. A 255,25
- ἔξαρκειν T 257,14
- ἔξαρχως A 51,35 sq.
- ἔξεργάζεσθαι A 164,26 T 25,16 (σαφέστερον) 279,29
- ἔξεργαστα T 421,18
- ἔξέρχεσθαι ἐν τῇ γέρσῳ T 455,3
- ἔξετάξειν διὰ τῆς ἐρωτήσεως T 69,24 τί A 74,7 77,31 T 147,18 569,24 sq. περὶ τινος T 157,14 εἰ A 279,35 T 28, 17 241,7 μὴ T 227,18 — ἔξητασμένως A 81,26
- ἔξέτασις (coni. πραγματεία) T 95,21 (coni. σκέψις) 422,13 (ἀκριβής) 248,24 (πραγματική) 428,13 ἡ ἐπὶ πλέον A 125,29 τὴν ἐ. ποιεῖσθαι τινος T 576,17 ἐπὶ τινος A 145,9 232,32
- ἔξηγεισθαι A 199,27 205,18 279,16 334, 16 365,23 411,30 412,14 T 47,26 252, 24 386,23 532,4 557,12 τινὲς τῶν ἔξηγουμένων A 140,18
- ἔξηγησις A 170,15 299,21 328,7 T 564,9
- ἔξηκονταετής A 162,21 163,7
- ἔξης A 27,22 53,2 119,9 236,24 259,5 T 84,5 124,31 128,11 136,2 282,10 525,14 550,8 576,10 post partic. A 114, 29 123,30 148,1 159,23 172,19 201,28 204,24 219,15 256,9 398,25 T 15,16 18,10 78,23 294,8 300,1 ἀκολούθως ἐ. T 73,29 καὶ ἐ. ὅμοιος T 586,8 ἡ ἐ. λέξις A 66,29 ὁ ἐ. τόπος T 305,21 τὰ ἔξης A 165,19 232,2 348,22 T 57,20 94,14 98,24 401,1 408,1
- ἔξις. τῆς ἐ. γένος διάθεσις T 338,12,13 343,8 cf. 460,23 γένος ἀρέτης, κακίας 308,29 312,6,7 349,25,26 διτὸν ἡ ἔξις καὶ ἡ διάθεσις 338,14,15 καὶ ἔχοντος καὶ ἔχομένου 103,27 εἰ ἐξ ἀνάγκης ἔστιν ἐν τούτῳ πρὸς ὃ λέγεται 342,6 sq. dist. δύναμις, σχέσις 444,13 coni. πρός τι 300, 11 coni. τέχνη 33,24 — ἐ. θεωροῦσα A 9,18 κατὰ φύσιν 307,32 ποιητικὴ σημαθῶν, ἴδονταν χρείτων 385,34 sq. λογική 386,20,21 βελτίστη T 93,8 309, 1 sq. ἐπαινετή 364,17 ἐναντίον (coni. ἐναντίον θῆσος) 184,6,15 τὰ κατὰ τὰς ἔξεις ορρ. αὐταὶ αἱ ἔξεις A 353,14 sq. κατὰ τὰς ἐ. ἐνεργεῖν ορρ. τὰς ἐ. ἔχειν T 237,12 ἐ. τινὰ μορθηρὰν καὶ ἡπατημένην ἔχειν T 472,8 cf. ἀντικείσθαι
- ἔξισάζειν. ἔξισάζον (coni. θῶν) A 35,4 (opp. καθόλικωτερον) T 483,14
- ἔξιστάναι. ἔξιστῶσι τὸ ζῷον τῆς οὐσίας T 455,9 (a N) — ἔξιστασθαι τῆς οἰκείας οὐσίας T 162,21
- ἔξομοιοῦσθαι A 124,13
- ἔξορίζειν pass. τινός A 4,29
- ἔξουσία. ἐ. ἔχειν T 555,19
- ἔξυγρατίνειν T 430,17
- ἔξυμνειν T 1,14
- ἔξω τινός A 255,20,27 T 56,2 πίπτειν A 25,4 T 38,24 66,24 585,10 κεῖσθαι A 67,20
- ἔξωθεν τῶν ὅρων A 16,8 τῆς οὐσίας T 217,17 ἔξωθεν τι T 54,8 76,6 84,22 174,27 278,13,24 280,13 sq. 281,28 (coni. οὐδὲ δυνάμει ἐν τοῖς κειμένοις ὅν) 24,13 (διαγκαῖον) A 184,8 (συμβεβηκός) 181,27 ἔξωθεν ἐᾶν A 187,22 εἶναι 285, 19 λαμβάνειν 84,20 278,12 321,27 (coni. περέργως) 343,28 παραλαμβάνειν 45,5 46,25 προσλαμβάνειν 45,2 264,3 320,30 321,4 sq. 322,11 ἐπιβάλλειν, ἐπερβάλλειν, 279,3,15 παρεμβάλλειν T 309, 26 προσδεῖσθαι τινος A 76,6 80,29 προστιθέναι 16,9 24,2 132,2 285,24 286,1 T 9,2 522,24 (coni. ἐκ περισσοῦ) 573,19 προσθήκη A 24,7 τὴν αἰτίαν ἔχειν T 163,7
- ἔξωτερικός. τὰ ἐ. (coni. τὰ ῥητορικά) T 95,30 ἐσικέναι τινί A 131,8,21 T 40,30 254, 29,30 334,9 ὡς ἔουσε A 351,27 e. infin. A 11,14 13,20 14,25 220,16 224, 19 227,36 232,30 369,24 T 9,18 38,

- 17 116,32 129,16 135,25 234,3 242,9
 277,23 317,18 332,27 382,10 443,4. 13
 453,21 526,8 533,11 570,26 c. partic.
 T 412,13 (a N)
- ἐπαγγέλλεσθαι c. inf. fut. A 165,8 323,11
 prae. 197,3 333,26
- ἐπάγειν τομήν τῷ τραύματι T 491,21 — syn.
 ἐπιφέρειν addere T 557,12 τί τινι 442,1
 συμπέρασμα, πρότασιν 521,22. 33 526,7.
 26 527,11. 14 logice 534,4 sine obiect.
 115,8 523,20 — ἐπάγεσθαι τινα c. inf.
 T 518,8
- ἐπαγωγὴ. (dist. παράδειγμα) ὅταν ἐκ τῶν
 μερῶν τὸ ὄλον ἡ πιστούμενόν τε καὶ δεικ-
 νύμενον, τὸ τοιοῦτον ἐ. καλεῖται Α 43,27
 λόγος τῆς ἐ. ibid. 29. 30 ἐκ τῶν καθ'
 ἔκαστα ἔστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ἔφοδος —
 δι' ἐνὸς οὐ γίνεται T 532,24 sq. cf.
 529,14 557,14 sq. opp. συλλογισμός
 T 35,6. 14 expl. 85,28 sq. ἐπαγωγὴν
 μὲν μὴ λέγειν, εἰ τῶν εἰλημάνων τι καὶ
 κειμένων ἐπιφέροιτο Α 20,28 T 10,17
 οὐ γάρ ἀναγκαῖον τὸ δεικνύμενον ἐν ταῖς
 ἐ. T 13,14 sq. οὐ γάρ ἔτι ἐν τῇ ἐ. τὰ
 δεικτικά τινος τὰ μὲν ὡς δλα ἔστι τὰ δὲ
 ὡς μέρος· οὐδὲ γάρ συλλογίζεται τι Α 278,
 31 τὰ μερικά ἔξι διὰ τὴν ἐ. T 588,25 πότε-
 ρον πειτειώτερον, ἢ. ἡ συλλογισμός T 218,4
 220,20 ἢ δι' ἐ. σύντασις ἴδιον διαλεκτι-
 κῆς T 30,4 ἢ δι' ἐ. πίστις οὐκεία τοῖς
 διαλεκτικοῖς T 62,15 533,3 ἐ. ἡρητορική
 T 62,9 86,9 — δι' ἐπαγωγῆς (opp. διὰ
 συλλογισμοῦ) ἀναιρεῖν, κατασκευάζειν, δεικ-
 νύαι, λαμβάνειν, συνιστάναι, τιθέναι Α
 275,5. 10 280,1 388,8. 19 T 62,7. 17.
 29 169,15 sq. 194,11 205,28 535,16. 20
 537,7 τῇ ἐ. δεικνύναι T 66,30 67,4 ἐκ
 τῆς ἐ. δηλον Α 159,31 πίστιν λαμβάνειν
 T 37,27
- ἐπαίειν περὶ τινος intellegere T 22,29
- ἐπαιτεῖν (coni. θαυμάζειν) T 19,17 — ἐπαι-
 νετός T 44,5 364,17 expl. 242,6
- ἐπαιτίος (dist. λόγος) T 341,2. 9 διὰ τὸ μά-
 την εἶναι τούς τε ἐπαιτίους καὶ τοὺς ψό-
 γους 570,6
- ἐπακολουθεῖν Λ 129,33 196,17 208,24
 373,29 T 50,10 82,30 226,1 ἐπακολουθοῦν
 (coni. πάθος, συμβεβηκές) T 50,30
- ἐπακτικός. ἐ. δεῖξις ἡ διὰ τῶν ὑπὸ τὸ καθό-
 λον (opp. ἡ συλλογιστική δ.) T 86,6 ἐ. λόγος
 (opp. συλλογισμός, dist. παραδειγματικός λ.)
- A 18,10. 11 20,29 281,7 T 35,6 86,
 30 115,6 122,8 170,23 533,17. 18 534,
 2.25 ἐ. προτάσις (dist. παραδειγματικός, αἱ
 διὰ παραβολῆς, αἱ διὰ ἀναλογίας) T 557,19
 ἐ. τρόπος T 579,3 — ἐπακτικῶς (opp.
 συλλογιστικῶς) δεικνύναι A 275,7 κατα-
 σκευάζειν ibid. 36 λαμβάνειν A 343,16
 T 92,18 557,29 τὸν λόγον ποιεῖσθαι
 T 534,18
- ἐπαλλάσσειν γένη τε καὶ εἶδη T 39,10 319,
 11 τοὺς πόδας 84,20
- ἐπαναβαίνειν. ἐπαναβεβηκός τινος logice
 A 292,30 T 309,26
- ἐπανάγειν A 134,23
- ἐπαναδιπλοῦν. τὸ ἐπαναδιπλούμενον, δ ἐστι
 τὸ δις λαμβανόμενον, οὐχ ἀπλῶς τὸ προσ-
 τιθέμενον καὶ προσκατηγορούμενον A 367,
 17 sq.
- ἐπαναδίπλωσις A 367,19
- ἐπαναπαύεσθαι A 379,35
- ἐπανάστασις (opp. ἀπόστασις) T 157,29
- ἐπανέρχεσθαι ἐπὶ τι Α 186,1
- ἐπανιέναι ἐπὶ τι A 73,25 328,6
- ἐπανορθοῦν τι T 270,18 med. 215,6 sq.
 533,19
- ἐπάγνων. ἐν τοῖς ἐ. A 63,12 112,7 350,14 T 61,
 27 199,26 336,32 logice T 309,8 524,20
- ἐπαρκεῖν (coni. βοηθεῖν) T 148,34
- ἐπαρσίς εὑλογος, ἄλογος T 181,4
- ἐπεγκαλεῖν τινι Α 31,29
- ἐπειδήπερ Α 189,4
- ἐπειπεῖν Α 196,3
- ἐπείπερ Α 332,5
- ἐπεισάγειν νόμον T 494,18
- ἐπεισκυκλεῖν μεῖζον ἔργον T 546,26
- ἐπειτα post partic. T 171,25 329,14 cf.
 είτα
- ἐπεκλαμβάνειν Α 283,10
- ἐπεμβάλλειν ἔξωθεν A 279,15
- ἐπεξέρχεσθαι τι A 119,17 (coni. ζηλοῦν)
 284,17 T 86,27 87,5 140,21
- ἐπεξιέναι τι A 316,36 378,6 περὶ τινος
 T 288,19
- ἐπέρχεσθαι τι (coni. ἔξετάζειν) A 18,22
- ἐπεσθαι (opp. ἤγεισθαι) A 383,4 τὸ ἐπέρμενον
 i. q. δ ἐπέμενος ὄρος T 241,5 332,1.2 —
 τοῖς δοκοῦσι T 63,21 μὴ ἐπεσθαι (coni.
 ἀνανεύειν) 523,2 — logice A 13,10 32,12
 33,17. 22 91,17 sq. 131,17 133,20 sq.
 134,16. 22 135,10 139,15 etc. T 8,25
 17,4 23,14 314,19 413,12. 22. 23 414,1

- 436,16 449,1 et saepe. ἐπὶ τινὶ T 526,16 ἀναγκαῖος, ἔξ ἀνάγκης, συλλογιστικῶς A 22,1 17,26 68,28 84,29 91,20 T 9,5 sq. 13,21 23 548,2 581,7 al. ἐπόμενόν τι ἔχειν A 156,20 157,7 τὰ ἐπόμενά τινι (i. e. οἱ κατηγορούμενοι αὐτοῦ ὅροι), οἰς τι ἔπειται (i. e. οἱ υποκείμενοι αὐτῷ ὅροι) A 294,1 sq. ίδιως ἐπόμενα i. e. τὰ γένη καὶ αἱ διαφοραὶ A 295,8 τὰ σίκετα καὶ ίδιως ἐπόμενά τινι i. e. ἡ μηκέτι τῷ γένει αὐτοῦ ἔπειται A 296,6 — διαφορά, τὸ διττὸν τῶν ἐπόμενων T 244,27 sq. 245,12 — τὸ ἐπόμενον (ἐν ταῖς ἀκολουθίαις καὶ ταῖς σχέσεσι καὶ συνεχέσι καὶ συνηρμένοις, opp. τὸ ἡγούμενον) A 17,31 20,13 sq. 176,31 178,8 sq. 321,35 374,31 T 10,30 63,26 165,12 166,12 193,22 ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς τὸ ἔ. κατηγορούμενον χώραν ἔχει A 326,35 327,5,6 T 63,26 cf. λήγειν ἐπέγειν τόπον T 380,20 τινὸς τάξιν, χώραν A 365,8 T 61,9 intrans. T 77,23 ἐπήρεια T 272,28
 ἐπὶ. ἐφ' ἐαυτῷ T 8,1 352,18 ἐφ' ἐαυτῷν λέγοντας 566,21 — ἐπὶ τινὶ εἰναι T 34,3.4 563,21.22 ἐφ' ἡμῖν A 75,13 96,7. (γίνεσθαι) 10 (coni. ἐνδέχομενα, opp. καθ' εἴμαρτενγη) T 566,23 570,11 τὸ ἐφ' ἡμῖν ibid. 10 (coni. πρακτόν) 236,23 ἐπὶ τινὶ γίνεσθαι (velut ἐπὶ καχεξίᾳ νόσου) T 21,3 258, 16 sq. συμπέρασμα ἐπὶ τοῖς κειμένοις et sim. A 22,22 79,3 83,26 101,12 132,13 139, 10,21 141,22 145,20 154,26 186,35 187,11.22 188,13 212,20 213,35 238,21 251,8,35 278,5 356,22 (cf. Add. et Corr.) T 231,23 557,3.28 567,13 571,11 574,11 ἐπὶ ὑποθέσαι T 353,13 ἐπὶ τούτοις A 119, 10 124,2 279,34 T 311,23 519,29 post partic. T 125,11 582,18 589,17 ἐπὶ σωτηρίᾳ T 144,23
 ἐπιβάλλειν. ἔξωθεν ἐπιβαλλόμεναι προτάσεις A 279,3 intrans. τινὶ 283,30 οἱ καλούμενοι ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐπιβάλλοντές τε καὶ ἐπιβαλλόγενοι (συλλογισμοὶ) ibid. 13 sq. def. 19—21
 ἐπιβλέπειν τι A 328,19 (coni. ἐκλέγειν) 329,5 al. T 107,23 ἐπὶ τι T 101,22 111,21 seq. interrog. obl. A 341,15
 ἐπιβλεψίς A 307,8 313,4 317,4.28 318, 28,35 323,15 sq. 325,29 329,6 sq. 330, 34 339,33 T 291,13 390,3 392,2 510,22
 ἐπιβλητικός τοῦ ἀληθοῦς T 584,13
 ἐπιβολὴ φιλοποίας διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον T 139,24 144,6 τῇ ἐ. διαφέρειν 233,5 κατὰ τὴν αὐτὴν ἐ. 392,2 ἀντιθειαρεῖσθαι κατ' ἄλλην ἐ. 409,28
 ἐπιβουλὴ διὰ δόξαν, κάλλος, πλοῦτον T 273,1 ἐξ ἐ. (coni. ἐκουσίως) 199,24
 ἐπιγίνεσθαι T 33,11 458,28 τινὶ 51,3 458,25 ἐπὶ τινὶ 303,29
 ἐπίγνωσις T 115,19
 ἐπιγνωστικός T 116,19
 ἐπιγράφειν A 42,24 340,14.20 T 5,28 131,15 ἀπό A 340,12
 ἐπιγραφή A 6,14 42,23 δι' ἐπιγραφῆς θηλῶν T 428,4
 ἐπιδεικνύναι T 35,19 ἐπιδεικνυσθαι med. (opp. διδάσκειν) 257,18
 ἐπιδεκτικός τινος A 147,26 355,2 T 321, 28 322,4,15 399,7.21.28
 ἐπιδέχεσθαι ἀντιστροφήν A 392,27 sq. λόγον T 275,7 279,2 sq. 315,12 318,23 319,1 321,25 sq. ὁρισμόν T 357,20.22 τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον T 212,20 362,10 sq.
 ἐπιδιορθόν. ἐπιδιορθόμενος ἐαυτόν T 451,4
 ἐπιδιορθωτικός T 454,3
 ἐπιδοσίς T 205,27 κατὰ μῆκος 315,8 ἐπίδοσιν λαμβάνειν 223,25
 ἐπιεικής T 207,21 208,9 ἡ τοῦ ἐ. κρίσις 225,13 ὁ ἐ. ἐν πᾶσι τοῖς συμφέρουσιν ἐλαττωτικός αὐτοῦ 435,1
 ἐπιέναι. δεῖκνυσι πρῶτον ἐπιών A 391,15
 ἐπιζευγνύναι geom. A 268,12 εὐθεῖαν ἀπὸ σημείου ἐπὶ σημεῖον T 23,17 24,7 sq.
 ἐπιζευγίς T 24,2.20
 ἐπιζητεῖν A 117,25 T 115,28 ἀξιον ἐ. A 213,11 249,34 ἐπιζητήσαι (ἐπιζητήσειν) ἄν τις A 95,32 111,13 131,29 144,23 217,8 218,7 232,10 240,4 244, 26 318,11 T 16,25 49,7 50,6 62,30 77,18 83,17 92,14 101,1 112,15 179,28 186,23 201,19 242,18 275,2 299,5 300,8 318,13 342,5 384,7 405,6 407,17 412,7 413,22 473,16 πρὸς αὐτόν A 155,3 253, 17 πρὸς τι 222,16
 ἐπιθανάτως νοσεῖν A 179,30
 ἐπιθυμητικός. τὸ ἐ. τῆς ψυχῆς μέρος T 262,31 ἀρετὴ τοῦ ἐ. 457,12
 ἐπιθυμία ἀλογος T 143,33 σφοδρά 144,2 μᾶλλον ἔνδεια ἡ λύπη 363,17 οὐ τὸ ἥδον τέλος — τέλος ἡ ἥδονή 465,16.17
 ἐπικαιρός πρὸς τι T 282,23 330,14
 ἐπικαλεῖν τινὶ A 358,13

- έπικατηγορεῖν. έπικατηγορούμενον i. q. έπανωθι πλούμενον (coni. προσκατηγορούμενον) A 369,13 sq.
- έπικοσμεῖν T 257,27
- έπικρίνειν T 366,17
- έπικρισις T 19,23. (ἀπό) 26 34,9 99,30 (coni. εὔρεται) 111,7 (coni. γνῶσις) 220,7 227,5 231,20 έπικριτιν ποιεῖσθαι τινος 234,4.15 243,13 ἀπό 244,3.8 ἐκ 243, 16 506,6
- έπικτασθαι T 259,3
- έπικτητος (opp. ἔξ ἀρχῆς) T 116,19 ἐ. ἀγαθά 74,21 (opp. τῇ αὐτῶν φύσει ἀγαθά) 233, 4.7.21
- έπιλανθάνεσθαι ἀποβολή ἐπιστήμης T 251,6 τὸ ἐπιλελῆσθαι φθορὰ τῆς ἐπιστήμης 283,22
- έπιλέγειν syn. ἐπιφέρειν T 526,8 — ἐπιλέγεσθαι med. τινῶν τι T 164,31
- έπιλυπος T 248,17
- έπιμέλεια τῶν κοινῶν, τῶν ιδίων, γονέων, τέκνων 261,10.12.13
- έπιμελής. έπιμελέστερος A 323,4 390,1
- έπιμιγνύναι τί τινι T 210,27
- έπινοεῖν T 82,32 477,20
- έπιπεδον (dist. γραμμή, στερέον) A 4,7 sq. (opp. σῶμα) T 31,25 134,8 def. 488,6 sq. ἐ. παραλλήλγραμμον T 545,9
- έπιπνοια θεία T 144,6
- έπιπολάζειν T 584,26
- έπιπόλαιος. def. τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστάσεως ἀλεγχόμενον T 20,9 (coni. εὐφώρατος) A 14,17 (coni. ἐριστικός) T 84, 29 (coni. σφιστικός) 121,7 203,20 (coni. φαινόμενος) 565,6 — έπιπολαίως (coni. σφιστικῶς) T 84,21
- έπιρρεπῶς ἔχειν πρός τι T 133,19
- έπισημαίνεσθαι med. A 70,20 80,28 103,2 110,20 144,14 155,2 159,13 246,9 247,5 T 91,20 93,25 379,20 ἐκ τῆς λέξεως A 390,10
- έπισης v. θεός A 328,29
- έπισκεπτεσθαι τι T 88,20 περὶ τινος A 193,21 seq. μὴ A 198,31 [seq. infin. T 405,25]
- έπισκεψις A 313,24 325,28 (coni. ἐκλογή) 333,14 ἡ ἐτοῦ μᾶλλον T 509,28 ἄξιον έπισκέψεως A 27,27
- έπισκοπεῖν τι A 73,5 T 83,22 105,19.22
- έπισκοτεῖν T 16,10.11.28 17,21
- έπισπασθαι πρός έαυτό A 279,20

- έπιστασθαι (dist. διανοεῖσθαι) T 204,2 sq. (opp. δρθοδοξεῖν) 265,12 ὁ ἐπιστάμενος 73,10 ἐν πᾶσιν ἄριστος 86,18 — τὸ ἐπιστητόν καὶ τὸ αἰσθητόν κατ' ἀναλογίαν σύστοιχα T 104,6 cf. 71,4 διχῶς, καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ 103,23
- έπιστασις μετ' ἐπιστάσεως A 418,19 ἐκ, διὰ βραχείας ἐ. T 20,9 84,15 πλείους καὶ ἀκριβεστέρας ἐ. δεῖσθαι 85,18.19
- έπιστημη ἐν γνώσει τῶν ὑπ' αὐτὴν τὸ εἶναι ἔχει καὶ διὰ διατακαλίας T 145,31 τῆς ἐ. γένος ὑπόληψις, διάθεσις, ἔξις 116,12 338,9.12 sq. cf. 457,19 καθ' αὐτὴν πρός τι 465,5 cf. 464,6 ἔξις ἀμετάπτωτος ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς ψεῦδος A 263,1 ἔξις διὰ μαθήσεως κινητή T 440, 25 ὑπόληψις ἀμετάπειστος 464,4 cf. 203, 10 399,22 οὐ γένος τῆς ἀρετῆς T 302,18 322,16 cf. 145,22 sq. 286,24.25 A 89, 19 263,1—3 prave def. ἀγνοίας ἀποβολή T 440,17 sq. i. q. γνῶσις T 283,20.21 διχῶς, καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ T 103,22 ἐ. καὶ αἰσθησις ταῦτα, ὅμοια κατὰ ἀναλογίαν T 116,13 117,30 τῷ ἀνθρώπῳ οἰκεῖόν τε καὶ κατὰ φύσιν (coni. θεωρία, γνῶσις) A 5,3 sq. ἴδιος ἀνθρώπων ἡ θῶσις λογικῶν T 116,20 ἐπικτητος, διδασκαλία ibid. 19.21 τὰς κατὰ τὰς ἐ. ἔξεις διὰ τῶν ἐνεργειῶν κτώμεθα ibid. 23 ἐμπειρία ἐπιστήμης ἀρχή ibid. 31 γίνεται ἐν τελείοις 222,11 τῆς ἐ. γένεσις οὐ φύσει 333,6 τῇ ἐ. ἐν λόγῳ τὸ εἶναι T 116,28 τῶν ἐπιστημῶν ἐκάστη περὶ τι γένος ἀφωρισμένον T 3,29 περὶ τῶν οἰκείων ἀρχῶν οὐδεμὲνα τῶν ἐπιστημῶν οὐτα τε λέγειν 29,25 τῶν ἐναντίων ἡ αὐτή 90,29 sq. cf. 591,1—3 οὐδενὸς ἐνδεχομένου, τῆς ἐκάστου τῶν ἐπιστητῶν οὐδίας γνωστική 116,17.18 cf. 89,19 τῶν ἀναγκαίων τε καὶ ἀδίλων καὶ μὴ ἐνδεχομένων ἄλλων ἔχειν 297,7 cf. 302,20 479,12.13 πᾶσα ἐ. περὶ ὥρισμένα καὶ δεῖ ὠσάτως ἔχοντα τὰ ὑποκείμενα καταγίνεται 440,19 καὶ παρελγήλυθτων καὶ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων (opp. αἰσθησις, μνήμη) 116,29 167,14 coni. τέχνη A 1,6 2,4 sq. 39,23 330,33 al. T 73,14.16 80,27 94,1 al. opp. αἰσθησις, θέξις T 71,4 89,11 sq. 115,2.3 116,14 sq. 167,18 203,10 222,9 sq. 223,3 265,11 ἀποδεικτική A 20,26 τοῦ ὄντος ἢ ὄν, τοῦ πρώτου αἰτίου κινοῦν-

- τοις i. q. ἡ πρώτη φιλοσοφία 357, 33 sq.
 ἡ βεττίων T 226, 30 227, 1 ἡ ἀκριβεστέρα 262, 11 τὰ κατά τινα ἐπιστήμην T 100, 24
- ἐπιστημονικός. ἡ. ἀκριβολογία T 26, 12 ἡ ἀρχαὶ 18, 16 ἡ γνῶσις 124, 29 547, 8 584, 5 δεῖξις (coni. ἀποδεικτική) 29, 27 ἡ λόγος (coni. ἀποδεικτικός) 26, 8 ἡ προτάσεις i. q. ἀποδεικτικά 70, 4 ἡ συλλογισμός 15, 26 ἐπιστημονικωτέρα ζήτησις 294, 13 μέθοδος (coni. ἀκριβεστέρα) 296, 17 — ἐπιστημονικῶς λέγεται 29, 25
- ἐπιστήμων κατά τι A 332, 20 περὶ τι ibid. 24 ὁ ἡ (opp. ὁ διαλεκτικός) T 30, 6 (coni. τεγχίτης, opp. οἱ πολλοὶ) 73, 4, 18
- ἐπισχημένος T 153, 3 (cf. Veitch *greek verbs* 1887 p. 343)
- ἐπιταράττειν T 532, 15
- ἐπίτασις τῶν χορδῶν (opp. ἔνεσις) A 275, 24 τῆς ὅμοιότητος T 59, 19 κατὰ τὸ μᾶλλον 414, 17 cf. 208, 17 ἐπίτασιν λαμβάνειν, δέχεσθαι 455, 8, 10 ἐπιδέχεσθαι 460, 18
- ἐπιτείνειν. ἐπιτεταμένος (coni. σφοδρότερος) T 59, 16 τὸ θερμὸν ἐπιταθέν 455, 16
- ἐπιτελεῖν A 69, 17 115, 3 116, 27 117, 20, 23 264, 23, 25
- [ἐπιτεγνολογεῖσθαι T 518, 4]
- ἐπιτηδειος πρός τι T 261, 26, 28 ἐπιτηδείως ἔχειν πρός τι 133, 18
- ἐπιτηδειότης κατὰ ψύλην λεγόμενον τὴν ἡ. A 184, 7 πρός τι T 400, 3
- ἐπιτιθέναι τάξιν T 92, 30 — ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι A 43, 20, 24
- ἐπιτιμᾶν τινι T 260, 22 sq. 481, 6, 10 — passive 261, 15 ἐπὶ τινι 563, 17
- ἐπιτίμησις πρός τι T 428, 16 ἀπό τινος 569, 3, 4 ἡ ἀπὸ τῶν ἀκουόντων ἡ. 524, 8 γίνεται (ἔστι) τινι 563, 12 567, 8. (ἐπὶ τινι) 9 569, 24 570, 15 ἐπιτιμήσεως ἀξιος 260, 29 sq. 565, 15 568, 18 570, 4, 7 575, 21
- ἐπιφάνεια ἐπὶ δύο διέστηκε T 31, 12 μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει 30, 20 cf. 323, 28 πέρας σώματος 30, 27 (cf. σῶμα) κατὰ συμβεβηκός ἔστι πρός τι 441, 19 ἐν ὧ ἡ ἡ, ἐν τούτῳ καὶ τὸ γρῦπα 347, 26 cf. 136, 24 πρῶτον αὐτῆς ἀντιλαμβάνεται ἡ αἰσθησίς καὶ διὰ τῆς ἡ. λέγεται ὥρασθαι τὸ σῶμα 388, 3, 4 cf. 348, 13
- ἐπιφαγής. ἡ. χωρίον T 269, 18
- ἐπιφέρειν A 13, 5 33, 22 56, 29 58, 12 59, 29 60, 3 69, 24 78, 25 102, 22 105, 8 125, 14 137, 16 140, 7 etc. T 26, 6 34, 16 39, 24 40, 11 41, 15 54, 29 60, 10 62, 3 67, 28 81, 25 87, 25 94, 16 98, 2 184, 22 204, 13 etc. ἔνστασιν T 326, 24 404, 12 παράδειγμα 349, 11 τί τινι A 82, 7 326, 32 T 297, 4 352, 19 526, 18 τὸν κατηγορούμενον τῷ ὑποκειμένῳ A 15, 2 124, 32, 33 — logice (συμπέρασμα) A 18, 14, 24 19, 1, 3, 5, 11 sq. 174, 25 326, 32 341, 34 342, 11 343, 36 346, 28 357, 4 T 9, 30 sq. 13, 24, 27, 14, 3, 29 532, 3 534, 1, 13 557, 26 562, 6, 14, 21 (ἐπὶ τινι) 567, 13 — i. q. συνεπιφέρειν T 454, 8 536, 7
- ἐπιφορά log. A 19, 17 T 11, 22 534, 2
- ἐπιχειρεῖν ἔλεγχειν T 133, 29 ἀνασκευάζειν 515, 20 ἐπεχείρουν, κατασκευάζοντες τε καὶ ἀνασκευάζοντες δι', ἐνδῆξων τὸ προκείμενον 27, 16 cf. ibid. 21, 23 ἐπιχειροῦντα συλλογίζεσθαι T 120, 2 δεικνύειν 486, 15 syn. δεικνύναι T 297, 1 coni. δεικνύναι 217, 7 διαλεκτικῶς T 76, 10 κατασκευαστικῶς, ἀνασκευαστικῶς 294, 5 369, 5 opp. ἀποκρίνεσθαι T 588, 12 ὁ ἡ. (i. q. ὁ διαλεκτικός, opp. ὁ ἀποδεικνύεις τε καὶ διδάσκων) δι' ἐνδῆξων (ποιεῖται τόν συλλογισμός) T 547, 14 ἐπιχειρεῖν ἀπό T 135, 7 164, 3 268, 15 281, 15 287, 8 333, 15 497, 7 586, 20 εἰς T 4, 17 27, 15 28, 27 29, 2 76, 10 131, 9 546, 22 583, 16 τὰ ἐνδεχόμενα ἐνδέξων ἐπιχειρηθῆναι εἰς τὸ προκείμενον 32, 23 584, 11 περὶ τινος T 4, 5 126, 20 173, 24 497, 7 πρός τι T 57, 6 88, 32 164, 3 287, 8 295, 25 369, 5 529, 23 ὅτι T 164, 20 515, 20
- ἐπιχειρημα καλοῦσι τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμόν T 126, 12 541, 11 μέθοδος εὑρετικὴ τῶν ἡ, αὕτη δὲ ἔστιν ἡ τῶν τόπων γνῶσις 27, 20 i. q. τόπος 493, 23 κατασκευαστικόν, ἀνασκευαστικόν T 583, 18, 19 cf. 519, 9 [520, 15] opp. ἀπόκρισις 585, 13 ἀρχαὶ. ἀφορᾶται ἐπιχειρημάτων (πρός τι) T 124, 32 126, 11 145, 4 295, 26 445, 18 εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων (πρός τι) 27, 24 33, 8 83, 30 129, 18 167, 29 168, 4, 18 169, 4 170, 16 171, 1, 23 172, 3 176, 2 271, 5 495, 8 519, 9 520, 35 585, 2. (εἰς τι) 5 [ἐπιχειρήματα ποιεῖν 373, 1, 5 λαμβάνειν ἔν τινος ibid. 7, 12 520, 15 ἔχειν ἀπό τινος seq. infin. 493, 23]
- ἐπιχειρηματικός (coni. ζητητικός) T 32, 10

δι' ἐνδέξων (opp. τοῦ ἀληθοῦς ζητητική) 439,27
 ἐπιχείρησις syn. ἔλεγχος A 180,9 307,30
 τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι διὰ τῶν ἐ. T 134,1
 πρὸς ἐπιχείρησιν 199,8 χρὴ μεμνῆσθαι
 διεὶς ἐνδέξοι καὶ πιθανοὶ ἐ. εἰδὲν 257,15
 cf. 485,17 coni. τόπος T 220,8 221,29
 ἐν ταῖς γυμνασίας χάριν γνωμέναις ἐ. (coni.
 ἐν τοῖς διαλόγοις) 547,8. 9 opp. ἀπόκρισις
 585,12 coni. ἐρώτησις 589,10. 11 ἐπι-
 χείρησιν ποιεῖσθαι ἀπό, ἐν τινος, πρός, εἰς
 τι T 4,16 27,11 sq. 133,5 141,8 145,7.21
 146,6 163,25 164,5.32 194,12 196,3.10
 199,12 203,18 226,8 234,27 280,23 333,
 17 423,4.5 584,1.10 περὶ τινος 56,4
 585,12 ἐπὶ τινος 174,21 κοινοτέρας ἐ.
 δέχεσθαι T 85,8.9 τὴν ἐ. λαμβάνειν ἐν
 138,3 διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἐπιχει-
 ρῆσεως (?) 584,2
 ἐπιχορηγεῖν λόγους T 372,22
 [ἐπουσιώδης (opp. οὐσιώδης) T 369,16. 17
 388,8. 14]
 ἐρᾶν. μισοῦσι ποτε οἱ ἐρῶντες T 322,8 ἐ.
 συνουσιάσαι 461,10 κεμένου τοῦ τὸν σο-
 φὸν ἐρασθήσεσθαι 143,30 sq.
 ἐργάζεσθαι τὸ προκείμενον (coni. περαί-
 νεσθαι) T 87,3
 ἐργον ἐπιστήμης, τέχνης T 1,15 32,24 33,
 1 sq. coni. μέρος, opp. ὅργανον A 2,20
 coni. τέλος ibid. 29 cf. T 264,21 opp.
 τέλος T 33, 24 sq. τὸ ὡς μέρος ἐργον
 A 3,9 τόπος ἀπὸ τῶν ἐργῶν T 263,18 sq.
 [ἐργον ἔχειν c. infin. T 398,27]
 ἐργάδης T 523,13
 ἐριστικὸς συλλογισμός expl. T 19,31 sq.
 574,19 opp. ἀποδεικτικός, διαλεκτικός
 2,16 sq. 22,17 23,5 ἐ. προτάσεις 70,3 sq.
 οἱ ἐριστικώτεροι 474,16 — ἐριστικῶς ποι-
 εῖσθαι τὴν συνουσίαν, ἐρωτᾶν 563,22 ἀπο-
 κρίνεσθαι 589,21
 ἐρμηνεία A 15,24 (coni. φράσις) T 519,27
 ἐρμηνεύειν T 241,28
 ἐρυθριᾶν T 347,31 348,1
 ἐργεσθαι ἐπὶ τὸ διαιρεῖν A 78,
 27 337,18 κωλύεται διάργος ἐπὶ τὸ προ-
 κείμενον ἐλθεῖν συμπέρχεται T 562,10
 ἐρωτᾶς δστεῖος, φαῦλος T 189,21 sq. varie
 def. ibid. et 143,32 sq. οὐδὲ δὲ ἐ. ἐν τῷ
 φιλεῖν 322,8 ἐρωτά τινος λαβεῖν 143,31
 ἐρωτᾶν (opp. παρ' ἔσυτον λαμβάνειν) A 12,
 34 13,21 καλῶς expl. T 520,4 διαλεκτι-

κῶς ibid. 25 κρυπτιῶς 526,14 ἐρωτᾶν
 λόγον, συλλογισμόν A 184,5 346,14 364,
 10. 22 (πρός τι) 385,21. 22 395,13. 26
 T 21,15 ἡ τῶν ἐρωτωμένων διαίρεσις
 T 553,10 sq.
 ἐρώτημα T 37,18
 ἐρώτησις οὐχ ἀπλῶς πρότασις ἀλλὰ τὸ σὸν
 διαλεκτικὴ πρότασις A 12,12 cf. T 69,
 13 ἐ. ἀντιφάσεως expl. A 13,4 sq. οὐκ
 ἔστι συλλογισμοῦ μέρος 14,4. 5 cf. 13,
 6.7 T 36,9. 10 εἶδη ἐρωτήσεως T 69,
 14 sq. ἡ τῶν ἐ. διαίρεσις 553,15 sq.
 πυσματική, διαλεκτική 40, 29. 31 294,
 17 ἐνδέξος 70,10. 27 73,28 (ἡ τοῦ δια-
 λεκτικοῦ ἐ.) ἀνάλογος τῇ τοῦ ὅρτορος φρά-
 σει T 519,30 δι' ἐρωτήσεως λαμβάνειν
 A 13,5. 7 ἐν ἐρωτήσει εἶναι A 11,22
 T 70,4 129,19 ἐν ἐ. καὶ ἀποκρίσει ποι-
 εῖσθαι τὸν λόγους (opp. διεξοδικοὺς ποιε-
 σθαι τὸν λόγους) T 5,8 κατ' ἐ. καὶ ἀπό-
 κρισιν 168,2. 3 ποιεῖσθαι τὰς ἐ. (ἐπιγει-
 ρήσεις N) πρός τι T 564,6 — ἀξιοῦσι
 τινες ἐπιγράφειν τὸ βιβλίον τοῦτο (οὕδον)
 Περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως T 520,6
 ἐσθῆς T 270,2 θερμαλγούσα, πορφυρᾶ, γρυ-
 σόσημος 261,30 πολυτελής 269,17
 ἔστε. ἔστ' ἄν A 140,24 155,23 156,28
 181,16 189,2 201,23 T 355,25 387,20
 ἔσχατος A 51,21 94,10 ὥρος 49,20. 21 —
 logicē T 312,23 ἐ. καὶ προσεχὲς γένος
 334,27 def. τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν διεστῶτα
 541,22 coni. ἀτομος A 290,26 294,8
 299,29 cf. 292,19 sq. ἐ. οὐσία 291,11
 ἔταῖρος. οἱ ἔταῖροι αὐτοῦ (sc. Ἀριστοτέλους)
 A 124,8 125,31 127,13 141,1 173,33
 223,5 248,3 250,1 390,3
 ἔτερογενής T 380,26
 ἔτερός τινος T 100,3 τὸ ἐ. γένος τοῦ
 ἐναντίου καὶ τοῦ διαφόρου 339,7 ἐ. τῷ
 εἰδεῖ, γένει, ἀριθμῷ, κατὰ τὸ εἶδος, γένος
 60,25. 26 61,22 116,12 τῷ λόγῳ (opp.
 ταῦτὸν τῷ ὑποειμένῳ) 398,8. 16 ἀπλῶς
 opp. κατὰ τὸν δρισμὸν καὶ τὸ εἶναι 399,
 16.17 ἔμπαλιν δὲ ἔχοι ἄν ἐπὶ τε τῶν ταῦ-
 τῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἔτέρων ἡ ἀκολουθία 61,
 16 ἐ.—καὶ ἐ. 398,8 [399,16.17] — καὶ
 ἄλλος 484,16.17
 ἔτερότης T 172,10 [399,5. 14] τῶν προτά-
 σεων (coni. διαφορά) A 407,2 τῆς λέ-
 ξεως (opp. ταῦτήτης) T 12,30
 ἔτερόφθαλμος T 20,12

- έτερώνυμος T 398,2 405,6 (coni. πολυώνυμος) 475,17
- ἔτι adiectens A 3,10 4,7 74,27 81,22 90,14 172,24 231,2 T 29,6 50,11 80,25,27 81,2 83,29 et saepe. ἔτι δὲ A 5,13,26 63,24 65,22 116,4 121,9 125,24 al. T 2,4 22,21 29,12 37,16 55,13 125,9 129,3 al. τε—ἔτι δὲ καὶ A 163,3 T 122,15 ἔτι τε A 188,2 219,7 335,12 338,14 T 38,29 470,17 τε—καὶ—ἔτι τε A 1,4 T 2,10,11 οὕτε—ἔτι τε A 20,13 καὶ ἔτι [T 388,11 458,1] antecedente τε 15,11 317,22 319,1
- ἔτοιμος. ἐ· ἔχειν τι T 590,11
- ἔτυμολογία. τόπος ἀπὸ ἐ. T 175,29 οἱ κατὰ τὴν ἐ. λόγοι ibid. 30 176,4.12
- εὐβίαστος T 275,10
- εὐθουλία (opp. κακοθουλία) T 166,25 325,11,13 361,5 (opp. εὐτυχία) 76,20 sq. (opp. δέξια) 223,7
- εὐγένεια T 269,5,6 270,24 (opp. πλούτος) 257,4 259,1,2 οὐ ποιεῖ τῇ οἰκείᾳ παρουσίᾳ ἀγαθόν 262,17
- εὐγνωστος T 84,15
- εὐδαιμονεῖν. οὐδὲ τὸ εὖ. ἐπὶ τοῖς σπουδαῖοις T 34,4
- εὐδαιμονία T 148,6 222,16 def. εὐροια βίον 93,9 εὐδαιμονίας ἕδιον τὸ ἀνενδεές 514,8 ὑπ' ἀρετῆς γίνεται 19,13 cf. 194,5 ἡ ἀρετὴ ἀντάρκης πρὸς εὐδαιμονίαν 72,15 166,33 173,11 sq. ἐν τῇ εὐδ. περιέχονται καὶ αἱ ἀρεταὶ 247,5 τέλος, τέλος τελειώτατον 237,10 238,3,12 sq. 240,25 sq. cf. καλός
- εὐδαιμων ὁ εὖ τὸν διάμονα ἔχων T 176,11 sq. ὁ εὖδ. ἐξ ἀνάγκης τὴν ἀρετὴν ἔχει, ὁ δὲ τὴν ἀρετὴν ἔχων οὐ πάντως εὐδ. 194,6 dist. εὐτυχής 476,17
- εὐδιοίκητος T 153,6
- εὐδοκιμεῖν. εὐδοκιμῆσι (ἢ ἀποκρινόμενος) συγχωρῶν τοῖς ἐνδόσιοις T 554,1
- εὐειδὲς σῶμα T 428,19
- εὐεκτεῖν. πᾶς ὁ εὐεκτῶν ὑγιαίνει T 193,30 536,14
- εὐεκτικός T 71,3 89,23 sq. 152,23,28 523,18 cf. γυμναστική. τὰ εὖ. καὶ ὑγιεινά ἀγαθά ως ποιητικά ἀγαθοῦ τενος T 97,7,10
- εὐελπίς def. T 176,9
- εὐεξία T 89,23 sq. 152,20 sq. cf. γυμνάσιον, γυμναστική. περιέχουσα ἐν αὐτῇ ὑγείαν μετέον ἔστιν αὐτῆς ἀγαθόν 20,23 sq. 91,19 sq. 92,5,6 193,29,31 221,12 222,21 sq. 247,7 258,16 268,3 sq. 277,8,9 536,12 sq. ἀκρότης ὑγείας 265,19 εὖ. καὶ καχεῖα σωματικὰ ὄντα ἔμμεσά ἔστι· μέσον γάρ αὐτῶν τὸ ὑγιαίνειν 326,28 εὖ. ψυχῆς λογικῆς 27,30 εὐεπιγείρητος expl. A 287,25 sq. (coni. πολλὰς ἀφορμὰς ἔχων) T 374,8 493,20 569,14 εὐεπιχειρητότερον A 287,29 290,15
- εὐήθης T 554,16 570,20,21 576,11 al.
- εὐήκοος φωνή expl. T 106,19 ψόφος 109,26,29 εὐήκοωτέρα ἀκοή 262,10
- εὐθάλασσος T 177,2
- εὐθηγενεῖν ἐν τοῖς τυγχροῖς ἀγαθοῖς T 147,23
- εὐθύνειν τινά T 316,14.22 seq. ως c. part. 179,20 423,14 475,14 563,13 om. ως 433,14
- εὐθύς (opp. διτί) A 328,1 εὐθεῖα (sc. γραμμή) A 268,11 358,28 359,6 379,29,30 T 23,17 sq. — κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν, κατ' εὐθεῖαν A 359,21,25 360,2 sq. 361,7,24 sq. 362,17 sq. (opp. κατὰ πτῶσιν) 360,6,7 — ἐξ εὐθεῖας A 115,2 ἐπ' εὐθεῖας (opp. ἀνάπαλιν) T 199,27 λαμβάνειν A 257,23 258,29 285,27 — εὐθύς adverb. A 115,4 116,27 117,19 ἀργόμενος εὐθύς T 1,5 εὐθύς τῷ εἶναι 394,19 sim. A 129,3 εὐθέως A 134,29 279,29
- εὐκαίρως A 253,17
- εὐκαταφρόνητος T 80,4
- εὐκλεής θάνατος T 212,13
- εὐκλειεια καὶ μετὰ θάνατον διαμένει T 222,15 ζωῆς μετέον ἀγαθόν 245,26
- εὐκολός (coni. πρόγειρος) T 538,16 εὐκολώτερος 164,12 517,2 — εὐκόλως T 494,31 εὐκολώτερον A 288,3 372,26 (coni. εὐεπιγείρητότερον) 290,15 T 57,4 157,6 423,7,8 537,22
- εὐλογος A 90,1 T 163,4 167,1 173,12 207,9 214,6 260,22 534,16 sq. τὸ εὐλόγον T 523,2 κατὰ τὸ εὖ. A 95,14 εὐλογώτερος T 300,31 301,2 343,36 356,16 361,12 — εὐλόγως A 1,18 3,3 69,25 91,22 119,9 144,23 158,19 163,18 217,8 218,16 280,26 337,30 338,32 342,22 384,34 T 41,14 42,22 57,26 83,6 89,31 95,2 103,10 179,20 238,19 424,13 437,14 506,8,11 in fine επιμνιατι (seq. ὅτι) A 239,21 (seq. γάρ)

- Τ 97,21 305,29 καὶ εὐλόγως Α 71,24
 Τ 385,13
- εὐμεγέθης Τ 522,4
- εὐμήκης Τ 521,35
- εύνοια (ορρ. φύλα) Τ 264,13 sq.
- εύνομεν. εὐνομουμένη πόλις Τ 484,15
- εύνοιας (ορρ. φύλος) ἡ δρυθῆς νοῶν καὶ τάλη-
 θῆ ἡ τάγαθά νοῶν Τ 176,27.28 τοῦ εὐ.
 ἔργον ἡ βούλησις μόνον (sc. τῶν ἀγαθῶν
 εἰς τὸν φύλον) 264,14
- εύοικητος Τ 269,16
- εύδριστος ἐν ἀλλοτρίῳ Τ 382,7
- εὐπαρακολούθητος (coni. ἔνδοξος) Τ 571,1
 εὐπαρακολούθητερος 275,16 Α 381,7.
 10 cf. 379,34
- εὐπειθῆς ἵππος Τ 262,11 270,3
- εὐπλοεῖν Α 300,9
- εὐπνοια σγμαντικὸν ὑγείας Τ 105,2 153,1
- εὖ ποιεῖν. τῷ εὖ π. ἔπειτα τῷ ὄμοιον θεῷ
 καὶ τοῖς ἀνενθέσιν εἶναι Τ 243,25
- εὐπορεῖν fort. pro εὖ ποιεῖν scribendum
 (opp. πλουτεῖν) Τ 255,4 ὅρων Α 87,19.
 25 sq. 91,14 105,5.21 106,1 107,24 ὅλης
 89,7.30 ἐπιχειρημάτων, λόγων, προτάσεων,
 συλλογισμῶν (πρός τι) Α 6,27 290,18 294,
 27 317,36 Τ 5,26 68,1 sq. 89,4. 10 90,
 17 92,26 126,6 127,8 129,18 583,21
 585,5 om. genet. πρός τι Τ 89,22 170,8
 583,21 584,8 586,26 c. infinit. 221,9 —
 εὐπορεῖσθαι τι med. Τ 584,23
- εὖπορία προτάσεων, διαλεκτικῶν λόγων, συλ-
 λογισμῶν Τ 35,12 68,7 70,28 83,30
 88,3.12 89,8.30 90,3 114,25 119,3.9
 (coni. εὔρεται) 88,3 117,5 (coni. παρ-
 σκευή) 119,9 τῆς διαιρέσεως Τ 115,5
 ἐπιχειρήσεως Τ 200,14 ἡ ἀπό τινος εὖ.
 πρός ἐπιχειρήσιν Τ 199,8 ὡν χρὴ πρός εὖ-
 πορέων ζητεῖν Τ 68,13
- εὖπορος Τ 528,9 ἐπιχειρήσις Τ 374,5 πρός
 ἐπιχειρήσιν 569,15 εὐπορώτερος Α 307,
 9.18 Τ 156,22
- εὺπρόσιτος Τ 531,21
- εὔρεται A 1,7.12 2,15.27.34 3,11 6,26
 277,18 290,20 294,3 296,16 307,19
 311,15 313,24.35 331,2 333,13.17 339,
 34 sq. 373,1 384,22 Τ 27,25 74,28 sq.
 88,3.28 (dist. αρίσταις) 98,7 100,17
 102,5 (dist. ἐπίκριταις) 111,7 114,5
 115,5 117,5 123,13.17 124,12 142,33
 519,12.25.28 τοῦ ἀληθοῦς, τῆς ἀληθείας
 Α 8,24.29 Τ 1,7 28,24 29,11 95,22
 537,17 584,4 sq. 590,4 ἡ εὔρεταις ἡ κατὰ
 τὴν ἐπιστήμην ἡ τὴν τέχνην Τ 73,13
- εὔρεταις Α 274,21
- εὔρεταικός Α 340,7 Τ 29,10 (dist. κρι-
 τικός) 27,31 εὐ. μέθοδος Τ 27,20 γυμ-
 νάζοντες αὐτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις
 εὔρεταικόν ibid. 15
- εὔροια βίου Τ 93,9
- εὔσημος Τ 8,5
- εὔσύνοπτος Τ 57,4
- εὔτεκνία Α 301,30
- εὔτυχής. οἱ μὲν πολλοὶ εὔτυχῇ λέγουσι τὸν
 ἐν τοῖς τυχηροῖς ἀγαθοῖς εὐθηγόνυτα, οἱ δὲ
 (Στωϊκοί) τὸν τὴν ἀρετὴν ἔχοντα Τ 147,
 22.23 opp. εὐδαίμων 476,17 — εὔτυχῶς
 Τ 33,4
- εὔτυχία (opp. εὐθουλία) Τ 76,20 sq. τῶν
 ἔκτος τε καὶ σωματικῶν ἀγαθῶν Τ 262,18
- εὐφραίνειν cf. ἥδεσθαι
- εὐφροσύνη διὰ λόγων ἥδονή (dist. γαρά,
 ἥδονή, τέρψις) Τ 181,5
- εὐφύής (opp. φιλόπονος) Τ 260,13 εὐφυοῦς
 τὸ οἰκειοῦσθαι μὲν πρὸς τὰλθεῖς ἀποστρέ-
 φεται δὲ τὸ φεῦδος Τ 584,14 κυρίως
 ibid. 18 τὰ εὐφύέστερα (τῶν παιδίων) κρί-
 νεται τῇ σπουδῇ τῇ περὶ τὴν τῶν μάθων
 ἀκρότατην Α 5,11 — εὐφυῶς Τ 330,25
- εὐφυτία (opp. φιλοπονία) Τ 260,12 ὅτι μὴ
 γένος ἡ ταχυτής 330,24 sq. ἡ πρώτη
 καὶ κυρίως 584,13—19
- εὐφώρωτος Α 14,17 Τ 149,27
- εὐχειρ Τ 177,3
- εὐγερής Τ 515,7 517,12 518,12 — εὐχερῶς
 514,27
- εὐχή (dist. ἐντολή, αληθεία) Α 17,4
- εὐχρηστος τὸ εὖ Α 164,25 265,18 ἀπό
 τινος Τ 261,29
- εὐχροια T 153,1 154,2 sq. 155,13 (opp.
 ὑγεία) 231,29
- εὐψυχία (dist. ἀνδρεία) Τ 176,8
- εὐψυχος (dist. ἀνδρεῖος) def. Τ 176,3 sq.
- εὐώδης Τ 210,1
- ἐφαρμόζειν τινί A 13,14.21 111,31 157,5
 161,32 353,1 375,13 377,3.30 Τ 22,
 24.34 40,23 151,11 175,22 277,16.
 22 281,10 306,29 314,4 sq. 359,24
 380,22 405,29 etc. geometr. Α 268,16.
 31 269,1 τί τινι Τ 476,16 (a N)
- ἐφέλκεσθαι ἐπιχειρήματα Τ 373,5 (a N)
- ἐφεξῆς A 78,4 86,19 167,28 267,31 Τ 399,
 11 520,11.31 527,28 γωνίαι Α 358,

- 29 359, 12, 13 post part. A 8, 13, 13,
13 227, 13 T 18, 12 75, 3 ἀκολούθως
է. 26, 27 ἐφεξῆς τινι A 29, 3 41, 33
T 65, 10 527, 24, 26 γωνίαι A 358, 27
359, 12
- ἐφευρέσκειν T 520, 25
- ἐφίσεθαι T 77, 16 — ἐφετός 93, 8 192, 28
- ἐφιστάναι τὴν διάνοιαν T 5, 22 ἐφίστησιν
ήμᾶς πῶς A 87, 7 διά τινος διτὶ 344, 11
τινὰ ἐπὶ τι (ἐφιστῶντες) 381, 18 ἄξιον ἐπι-
στῆσαι πῶς A 84, 20 129, 26
- ἐφοδεύειν τῇ διανοίᾳ T 145, 14
- ἐφοδος A 391, 17, 18 T 428, 12 πρός τι
(coni. ἀφορμή) T 494, 29 ἐπὶ τὸ καθ-
όλου 533, 1
- ἐφορᾶν T 187, 11
- ἐχειν ὡς μέρος, ὡς ἔξιν, ὡς πάθος, ὡς
κτῆμα T 535, 12 παῖδα ἐκ τινος A 345,
10 τὸ ἔνδοξον ἐπὶ τινος T 287, 6 τὸ
μᾶλλον, τὸ ἥπτον T 461, 6 sq. e. inf.
A 294, 1 307, 13 309, 22, 28 339, 8, 19
379, 35 T 405, 20 514, 25 526, 12 554, 5.
19 558, 16 ἔχειν τι δεδειγμένον A 260, 22
δηλούμενον T 327, 10 ἐμφανέμενον 274, 11
κείμενον 431, 22 432, 3 572, 20 λεγόμενον
286, 18 ὡμολογημένον 363, 3 ἔχειν τι
i. q. κείμενον, δεδειγμένον ἔχειν T 96, 6.
20 123, 23 150, 30 426, 22 διτὶ T 96, 6.
20 151, 3. 20 177, 19 187, 23 287, 26 587,
25 588, 1 — οὕτως ἔχοντος τούτου et
sim. A 390, 28 T 79, 19 355, 25 al. om.
subi. A 25, 2 105, 15 144, 7 148, 33 278, 26
392, 9 417, 7 T 241, 4 ὡς ἔχει ἐπὶ τινος
A 46, 24 ὡς ἔχουσα φύσεως καὶ τάξεως
T 520, 19 cf. ὡς, δπως — ἔχειν περὶ τι syn.
καταγίνεθαι T 19, 7 428, 1 — ἔχεσθαι
τινος A 8, 13 T 52, 20 95, 7 279, 13
426, 7 — ἔκτος T 342, 7 τὸ ἔκτὸν πολ-
λαχῶς 103, 28
- ἐγθρα T 229, 29 sq. 505, 11
- ἐως τινός A 405, 33 409, 10 T 292, 19
- Ζέσις συμβέβηκε τῇ δργῇ T 347, 25
- Ζῆλος. μιμησις γένος τοῦ ζῆλου T 341, 8
- Ζηλοῦν (coni. ἐπεξέρχεσθαι) A 284, 17
- Ζῆν δικαίως, ἡδέως T 51, 28 266, 21, 22
- Ζητεῖν. τὸ ζ. θεωρεῖν θόσος αὐτοῖς λέγειν
T 74, 3 ὡς ἐν ἀλλοις ἐζητήκαμεν ἐπὶ
πλέον A 188, 17 τὶ A 74, 29 T 68, 13
74, 26 sq. 95, 26 τὸν μέσον ὅρον ὄνομα
A 357, 30 περὶ τινος A 207, 35 213, 26
249, 37 T 53, 2 68, 12 74, 31 84, 17 τὶ
περὶ τινος A 290, 25 seq. interrog. obl.
A 72, 17 161, 3 196, 12 247, 22 279, 11
307, 34 309, 19 sq. 317, 22 352, 16 T 51,
25, 26 52, 22 28 53, 2 sq. 57, 25 59, 5 62,
18, 21 67, 30 68, 23 74, 20 98, 9 etc. ζητή-
σαι δ' ἢ τις pro quo ἐπιζητήσαι scribere
solet, A 196, 12 352, 16 T 350, 18 ἄξιον
ζητεῖσθαι T 78, 4, 28 ζητούμενος (coni.
ἄγνωστος) T 382, 20 τὸ ζ. 77, 25 (opp.
τὸ ἔνδοξον) 69, 5, 11 (coni. τὸ ἐν ἀργῇ)
A 290, 25
- ζήτημα i. q. θεώρημα T 74, 2 75, 11 (coni.
θεώρημα) 75, 21, 22 (coni. πρόβλημα)
82, 15 294, 12 τὰ κατὰ τούτο ζητήματα
220, 6
- ζήτησις. αἱ ζ. A 165, 7 τρόπος ζητήσεως
A 339, 14 T 74, 6 ἐν ταῖς κατὰ φύσ-
σοφίαν ζ. T 29, 1 ἄξιος ζητήσεως T 75,
16 (coni. γνώσεως) 77, 29 80, 1, 11 81,
6, 8 82, 14 221, 6, 14, 19 ζητήσεως καὶ
γυμνασίας χάριν T 548, 26 — τινός A 74,
28 75, 8 T 63, 16 294, 13 περὶ τινος
A 290, 31 339, 15 T 45, 2 53, 9 54, 23
57, 12 74, 3 429, 27 περὶ τι T 74, 19 — ἡ ζ.
ἐστι, γίνεται ἐν τινι A 324, 5 T 392, 5
κατά τι T 218, 21 περὶ τινος A 293, 20,
22 294, 15 323, 25 T 39, 3 53, 8 68, 21
100, 19 287, 27 seq. interrog. obl. T 44,
15, 19 52, 2 506, 5 ἔχειν τινὰ ζ. T 153,
30 ἀπλῶς, συγχριτικὴν τὴν ζ. ἔχειν
T 279, 13 τὴν ζ. ἔχειν ἐν τινι T 221,
25 περὶ τινος 39, 7 57, 23 62, 24
217, 21 296, 13 496, 4 τὴν ζ. ποιεῖσθαι
T 74, 22 τινός A 369, 30 εἰς τι, ἐν τινι
331, 30
- ζητητικός (coni. ἐπιχειρηματικός) T 32, 10
τοῦ ἀληθοῦς (opp. δι' ἐνδέξων ἐπιχειρη-
ματικός) 439, 26
- ζωγράφος. οἱ παλαιοὶ ζ. T 428, 3.
- ζῷον. οἱς τὸ ζ. ἔπειται, τὰ τῷ ζ. ἐπόμενα
A 297, 1 sq. def. οὐσία ἐμψυχος αἰσθητική
T 93, 1 493, 4 cf. 453, 16 474, 21 πᾶν ζ. ἡ
πεζὸν (χερσαῖν) ἡ ἐνυδρον ἡ πτηνόν 93, 3
139, 15 304, 19 320, 5 πότερον μᾶλλον
ἔχει ψυχὴν τὰ ζ. ἡ τὰ φυτά 218, 28 πᾶν
ζ. κινητόν 558, 28 ἔστι τινὰ ζῷα ἡ
τὴν ἀργὴν οὐκ ἔχει καρδίαν 92, 13 οὐ
πᾶν ζ. ἀναπνεεῖ 93, 4 ζῷου λογικοῦ εἰδῆ,

διαφορά 353,23, 24 τὸ ἐν γενέσει ζ. (coni. τὸ αἰσθητικόν) 320,7
ζωὴν. ἔξιφῶσθαι T 137,26
ζωτικὸν εἶδος T 17,14

^νH disiunctivum non excipitur altero ἢ T 111,10 507,14 ἢ affirmans saepe cf. Ind. Suppl. II 1. addidi velut A 135,14 151,22 153,12, 28

[ἢ γὰρ T 458,18 488,17]

ἢ T 99,23 229,15

ἢ γετοσθαι abs. et τινός A 327,26 sq. 383,3 sq. T 245,30 sq. al. ἡγούμενος ὄρος, τὸ ἡγούμενον A 374,27, 32 407,22, 33 T 241,4 331,31 sq. τὸ ἡγούμενον i. e. ἡ ὑποθετικὴ πρότασις A 17,31 20,15 sq. 176,3. 21 177,21 sq. 178,8sq. 326,36 sq. T 165, 12 166,12 191,18 193,21 331,11 χώραν ὑποκειμένου ἔχει T 326,36 327,32

ἢ γεμονικός. ἐν ποτέρῳ μᾶλλον τὸ ἡ., ἐν καρδίᾳ ἢ ἐν ἐγκεφάλῳ T 218,24
[ἢ γουν T 371,7.10.13.17.31 373,7.10 377, 9.15.16.18 379,13 386,3 388,8.28 389,9 391,8 392,9. 17. 23. 25 393,9 394,5 395,18. 19. 20. 23 399,11. 16 404,10. 12 408,10 409,10 418,11 421,6.25.28 425, 7. 10. 24 438,4. 14 454,20 458,7 459, 18. 27 461,16. 17 464,6. 10 466,27 467,3 470,8. 12 474,26 477,10. 18. 24 478,14 483,8 485,20 486,17. 20 493,23 495,7 496,18 505,27 506,10 516,9. 14. 19. 21. 24 517,1 521,15 522,18 525,4. 6 527,1. 10. 20 539,3 544,24 577,12 578,6 582,5]

ἢ δεσθαι, γαίρειν, εὐφρατέοςθαι exempla τῶν πολουνύμων T 180,26, 27 opp. ἔγκρατεύεσθαι 260,16 τὸν πεπληρωμένον ἥδη οὕτε ἤδεσθαι οὕτε λυπεσθαι, ἤδεσθαι δὲ τὸν ἐν ἐνδείᾳ τρεφόμενον 248,13—16 ἤδεσθαι τὰς τῶν νοσούντων ἥδονάς 200,4 ἥδη a temporali ad logicum usum translatum A 44,7 50,6 125,23 140,10 156,22 185,14 189,33 224,10 269,22 al. T 76, 26 82,19 185,25 186,14 189,21 235,5 254,3 303,31 309,9 336,21 345,19 350,16 358,14, 26 360,17 364,9 407,22 428,19 548,5 557,30, 37 561,7

ἢ δονή (dist. γαρά, τέρψις, εὐφροσύνη) T 181,4 cf. 83,1 τὰ τῇ ἡ. ἐπόμενα, οἷς ἡ. ἔπειται, ἢ μὴ ἐνδέχεται αὐτῇ ὑπάρ-

χειν A 301,25 sq. varie def. T 3,2 28, 12 94,32 143,21. 23 164,14 sq. 460, 21 sq. 547,18 οὐκ ἀναπλήρωσις, ἀλλὰ ἐπ' ἀναπληρώσαι γίνεται T 303,25 οὐδὲ κίνησις T 320,11 τέλος τῆς ἐπιθυμίας T 465,17 sed cf. 134,5 ἥδονῆς ἀκρότης τὸ πρὸς λύπην ἀμικτὸν T 265,19 ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ καλλίου T 143,34 ἡ περὶ τὰ ἀρρεδίσια, ἡ περὶ τὰς βρώσεις τε καὶ πόσεις T 205,29 τῆς ψυχῆς T 285,23 θεωρητική T 289,8 — saepissime in exemplis, imprimis ὅτι (πᾶσα, οὐ πᾶσα, μηδεμία) ἀγαθὸν A 271,28 sq. 301,13 sq. T 2,28 sq. 14,4 sq. 74,20 77,13 146,1 sq. 166,16 169,26 205,11 sq. 333,1 sq. 547, 14 sq. ὅτι ἀγαθὸν τέλος T 6,1 cf. 52,13 πότερον τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἢ θλως ἀγαθὸν ἢ οὐ T 76,22 sq. cf. 285,23 ὅτι μὴ ὑπὸ τὸ ὀφελιμὸν 331,13 sq. εἰ κατὰ φύσιν 171,17

ἢ δύς, τῷ γλυκεῖ ἔπειται τὸ ἡ. T 92,3 ὄμοια τὸ ἡ.: καὶ τὸ συμφέρον 118,7 κίνησις κατὰ ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἥδονος ἢ λυπηρός 344,3 — ἴρεως ζῆν T 51,28 266,21 sq. πάσχειν 331,2 ἢ θιάκης ἡ. ἀρετή T 183,14 302,19 (opp. διανοητική) 139,20 (opp. λογική) 224,20 292,6. 7 (coni. φρόνσις, opp. σοφία) 297,9 αἱ ἡ. ἀρεταὶ μετὰ προαιρέσεως A 5,26 ἐν τῷ παθητικῷ T 190,11 οὐδεμία ἡ. ἀρετὴ ἐπιστήμη T 145,32 190,9 cf. 139,20 πότερόν εἰσι πολλαὶ κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσαι ἢ μία ἕξ ἀπασῶν ὅλη T 115,12. 13 — opp. φυσικός, λογικός T 4,4 63,14 75,28 93,29 sq. ἐν ταῖς πολιτικαῖς τε καὶ ἡ. ἀκροάσει 95,23 ἡ. προβλήματα, ἡ. προτάσεις (coni. πολιτικά) 6,20sq. def. 74,17 93,29 sq. 95,19 sq. 217, 22 ἡ. θεώρημα 74,12. 13 ἡ. φιλοσοφία T 217,21. 23 ἐπιστήμη ἀρετῆς καὶ κακίας 523,19 ἡ. θήμικη 28,26

ἢ θοῖος ἀνθρώπινον A 9,1 ἐναντίον (coni. ἐναντία ξένης) T 184,6. 10 αἱ τοῦ ἥδους ἀρεταὶ T 224,22

ἢ κεινοί παρὰ τίνος A 96,11 τινὶ 265,18

ἢ λιθίος T 234,13 554,5 576,11. 15

ἢ λιθιότης T 284,22

ἢ λιος def. T 93,7 387,16 πότερος προσγειώτερος, ὁ ἡ. ἡ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστήρ 219,1 δύνοντος τοῦ ἥδους καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς (ὑπὸ γῆν) φερομένου 387,18 sq. ὅταν ὑπὲρ γῆν ὁ ἡ. φέρηται 442,20

- ήμερότης (opp. ἐγκράτεια) T 363, 23, 24
 ήμεροφαής T 93, 8 387, 16, 19
 ήμικυρόχλιον Α 268, 14 sq. T 23, 18 24, 1 sq.
 ήμιοδίος T 113, 11 cf. χρῶμα
 ήμιόνος ὄνωρ ὅμοιος T 117, 14
 ήμισφαίριον. τὰ ήμισφαίρια ἔξι ἵσιν ἀστέρων κατ' ἀριθμὸν εἰναι A 270, 22 ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἔστιν ἡ νῦν, ήμισφαίριον T 466, 19, 20
 ήμιτονιαῖος T 113, 14 cf. χρῶμα
 ἥνιοχος T 86, 17
 ἥπερ Α 73, 15 370, 38 T 241, 11, 18 423, 8 515, 16
 ἥρεμα (opp. πάνυ) T 253, 21 (opp. μᾶλλον) 254, 15
 ἥρεμαῖος (coni. ὀλίγος) T 107, 3 (opp. σφοδρός) 121, 28
 ἥρεμετην T 321, 16
 ἥρεμία syn. ἥσυχία T 118, 15
 ἥρφων μέτρον T 218, 9
 ἥσυχία syn. ἥρεμία T 59, 4 ἥσυχίαι (coni. ἀστεῖαι, φαρμακεῖαι) 232, 17
 ἥσυχός τε καὶ μικρὸς ψέφος T 107, 4
 ἥτοι — ἦ A 43, 13 67, 27 111, 14 133, 20 169, 24 190, 1 196, 28 228, 24 232, 30 238, 34 242, 23 255, 7, 24 261, 16 262, 11 264, 7 285, 19 290, 34 T 39, 26 sq. 52, 3 64, 17 79, 11 80, 20 83, 21 86, 28 171, 18, 19 180, 2 250, 15 283, 26 301, 31 311, 28 323, 2 347, 13 427, 5 473, 4 508, 1 539, 10 550, 2 558, 23 567, 3 574, 22, 26 579, 13, 26 585, 7 588, 28 non respondet ἦ A 81, 17 371, 4 T 21, 16 [ἥτοι syn. ἥγουν T 387, 23 392, 15 393, 11 418, 10 419, 1 420, 16 421, 10 422, 8 425, 7 477, 8, 22 516, 4 520, 23 526, 27 527, 2 538, 22 545, 24, 25 576, 11, 22, 26, 29 582, 8 — ABDP exhibent 419, 1 504, 19]
 ἥττον. οἱ ἀπὸ τοῦ ἦ. συλλογισμοὶ A 265, 31 sq. οἱ ἔκ τοῦ ἦ. τόποι T 284, 6 sq. (cf. μᾶλλον, ὅμοιος) — οὐδὲν ἥττον (ἢ μᾶλλον) A 39, 24 88, 6, 9 224, 15 T 8, 6 al. ἔτι δὲ ἥττον T 30, 22 ἥττον αἰρετώτερον T 269, 6 cf. 248, 6
- Θάλαττα def. T 515, 35
 θάνατος διττός· ἦ γάρ ὁ γεγονός ἦ ὁ γινόμενος T 14, 15 cf. Επίκουρος
 θαρραλέος. τὸ θ. ὑπάρχει τῷ ἀνδρείῳ καὶ τῷ ἐπιστήμονι T 21, 30
- θαρρεῖν τινι A 131, 22
 θάρρος. περὶ φύσους καὶ θάρρη εἰναι T 209, 14, 15
 θάρσος. ἔξις περὶ τὰ φθαρτικὰ θάρσους περιπαιγνικά T 509, 25
 θαυμάζειν τινά T 4, 32 (coni. ἐπαινεῖν) 19, 17 εἰ 60, 18 καθ' ὑπερβολὴν, μετρίως 351, 10, 11
 θεῖος. τὸ θ. ἀπαθέτος Α 5, 26 εἰ παραδέξαιτο τις καὶ τὸ θ. λογικὸν εἰναι, τούτῳ μὲν ἔξι ἀνάγκης ὑπάρχει τὸ νοεῖν 198, 33 ἐφετὸν ἡμῖν T 192, 29 θεῖον σῶμα T 45, 24 ζῆσον 320, 7
 θέλειν. θέλοντες δεῖξαι, ἀνατεκνάσαι A 31, 29 210, 16 T 143, 31
 θέμα τὸ δεύτερον καλούμενον παρὰ τοῖς νεωτέροις, τὸ τρίτον, τέταρτον A 164, 31 278, 7, 11 284, 15
 θεῖος. οὐκ ἄλλην τινά τοῖς θεοῖς ἐνέργειαν ὑπάρχειν παρὰ ταῦτην (sc. τὴν θεωρίαν) ὑποληπτέον A 5, 23 εἰ θεοί εἰσιν T 53, 3 cf. 19, 2 568, 30 ὡς οὐσία τι ἀγαθόν, ὡς θεός καὶ νῦν T 106, 9 οὐκ ἔστι ζωῆς δεκτίκος — αὐτοῖς ἦ γάρ — σύμφυτον ἀντιφέτον T 190, 12, 13 οὐ ζῆσον T 304, 18 τῶν ὄντων δημιουργός T 440, 23, 25 εἰ εἴη σῶμα πύρινόν τις ὀρισμένος τὸν θεόν A 385, 2 sq. τὸ θεῖον ὄμοιούσθαι μέγιστον ἀγαθόν ἀνθρώπῳ A 6, 8 ὁ διδύος τοῦ λαμβάνοντος ὄμοιότερος θεῖος T 254, 5, 6 ὁ θ. οὕτε ὀργίζεται οὕτε λυπεῖται T 144, 10, 11
 θεραπεία. ποτέρα αἰρετωτέρα, ἡ διὰ τομῶν ἢ ἡ διὰ φαρμακείας T 218, 10
 θεραπεύειν T 105, 3 θέλος 575, 12 διὰ φλεβοτομίας A 40, 2, 4 τῷ θεραπεύεσθαι ἐπειτα τὸ καίεσθαι τε καὶ τέμνεσθαι T 244, 6
 θερμαίνειν Α 387, 2, 3 T 18, 21
 θέρμαντις (dist. θερμότης) T 304, 3
 θερμός Α 66, 4 T 18, 21 50, 14 (coni. ἕτορός) 434, 10 τὸ ἔμφυτον θ. T 375, 19 [376, 25, 29] θερμότατον σῶμα T 393, 2
 θερμότης T 236, 12 304, 2 cf. δύναμις
 θέσις (i. e. τὸ τιθέναι) τοῦ γένους Α 16, 26 τῶν δυομάτων T 82, 16. (opp. ἀνατρεψις) Α 24, 16 182, 13 (dist. δεῖξις) 265, 13 T 185, 24 579, 26 (coni. φάσις) 409, 18 θέσει (opp. φύσει) T 82, 16, 17 — (syn. et coni. τάξις) τὴν θέσιν ἐπὶ σωμάτων λέγεσθαι κυρίως τῶν τόπου κατεγγόντων Α

23,4 τὸ μὴ ἐξ ἔγριντων θέσιν (συγκείμενον) κατὰ τριῶν (opp. τὸ συνεχὲς ποσόν) Τ 305,8 sq. θέσις δρών, προτάσεων Α 46,23. 28 53,12 57,27 72,13. 19 96,9 sq. 98, 6sq. 105,4 118,8. 18 258,21 273,1 281,1 346,24 369,30 398,6 (coni. ἀκολουθία) 409,23 τῇ θ. μέσος (coni. τῇ τάξει) 47, 22 σχέσιν καὶ θέσιν πρός την ἔχειν Α 258, 20 — i. q. τὸ τιθέμενον Τ 140,33 170, 10 171,14 564,31 566,31 ἡ ἐξ ἀρχῆς θ. 168,29 169,1 τῷ τῇ θέσεως ὀνόματι νῦν ἐπὶ τοῦ συγχωρεῖσθαι καὶ τίθεσθαι κέρηται Τ 91,12 τὸ μὴ δι' ἀποδεῖξεως λαμβανόμενον ὑπόθεσιν τε καὶ ὑποτίθεσθαι καλοῦσι καὶ κοινότερον ἔτι θέσιν Α 13,10 cf. T 444,9. artis dial. voc. (dist. πρόβλημα) expl. T 78,23 sq. cf. 126,2 131,18 164,4 (opp. πρότασις) 70, 25 ἡ συνήθεια σχεδὸν πάντα τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα θέσεις λέγει — τινὲς θέσις καὶ τὰ ἑταρικὰ καλοῦσι προβλήματα (dist. ὑπόθεσις) Τ 82,18 sq. 541,9 cf. 546,18 θέσιν τιθένται Τ 27,14 συνιστάναι 79,2 θέσεις παρίστασθαι 18,32 θεωρεῖν σημαίνει τὸ ὄραν τὰ θεῖα Λ 3,21 ἡ ἀπὸ τοῦ θ. ἰδονή Α 267,9 cf. T 268,11 i. q. ζητεῖν Τ 74,3 [seq. infin. 374,22] εἰ 416,3 — τὰ θεωρούμενα Α 3,24 θεωρητός (opp. αἱρετός καὶ φευκτός) Τ 81,11

θεώρημα Α 29,4 def. T 74,9 i. q. ζήτημα ibid. 2 sq. coni. ζήτημα ibid. 21,24 coni. στοιχεῖον 365,28 mathem. Α 260,25 268,8 Τ 17,27 546,6 586,3 τὸ λεγόμενον συνθετικὸν θ. Α 274,20 278,8 283,12. 14 284,12

θεωρητικός τινος μετὰ λόγου Α 275,14. 15 τὸ θ. ἐστὶν ἐπιστήμης διαφορά (οὐκ οὐσίας) Τ 453,16 opp. πρακτικός Τ 219,11 sq. τὸ θ. μέρος τῆς φιλοσοφίας Α 1,14 θ. φιλοσοφία def. 3,22 ἀληθείας καὶ τοῦ θ. νοῦ ἀγευστος 5,19 θ. (coni. φυσική) ἀκροσύστεις (opp. πολιτικαὶ τε καὶ ἡθικαὶ) Τ 95,26 τὰ θ. (coni. φυσικὰ καὶ λογικά) 220,17 θ. βίος 221,13 223,9 255,7. 26 265,5 ἐπεταῖ τῷ θ. βίῳ τὸ ὑπερορᾶσθαι τε καὶ ἀμελεῖσθαι καὶ καταφρονεῖσθαι 244,12. 13 (opp. πολιτικός) 266,3 (opp. ἀπολαυστικός) 265,5 — ἡ θεωρητική. τῆς θ. τέλος ἡ γνῶσις Α 3,13 ιδιον ἡ τοῦ ἀληθοῦς γνῶσις Τ 74,25

θεωρία (coni. ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας) Λ 4,34 6,9 (coni. ἐπιστήμη) 5,6 (opp. πρᾶξις) Α 3,28 Τ 254,6 255,6. 12 268,12 270,17. 18 (opp. πολιτεύεσθαι) Τ 266,3 μέριστον τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν Λ 5,20 περὶ τὰ θεῖα — ἐνέργεια τοῦ νοῦ Τ 236,24—26 τῶν θεῶν γνῶσις 255,13 ἡ γνῶσις τῆς ἐν τοῖς ἀριστοῖς ἀληθείας τῆς θ. τέλος Τ 74,26 ἡ τῆς ἀληθείας θ. Α 6,2 κατὰ τὴν θείαν καὶ δικαίως καλούμενην θ. ibid. 6 φιλόσοφος θ. Τ 1,8 149,13 ἡ τοῦ ὄμοιου θ. Τ 88,22. 28 sq. syn. πραγματεία Α 28,30 284,16 μετὰ θ. πλείονος (coni. ἀκριβείας) Τ 45,10 πλείω θ. ἔχειν ἡ κατὰ γυμναστική 85,10 θεωρός (dist. δῆμος; δικαστής) Τ 519,25 θῆρις. τὸ θ. πάθος καὶ συμβεβηκός Τ 51,5 θήλεια ἀνθρωπος def. 109,8 sq. θήρα τῆς ὄμοιότητος Τ 118,8 τοῦ ὄμοιου θήραν ποιεῖσθαι 117,6 θηρᾶν 118,23 θηρᾶν (coni. ὅμοιός) Τ 92,21 θήραν 118,23 θηριότης (dist. πακία) Τ 116,2 θρασύτης (dist. ἀνδρεία) Τ 99,4 sq. cf. 209, 11 sq. (opp. ὑπεροψία) 254,26. 27 θρεπτικός. θ. ψυχὴ τῶν ἄλλων πρώτη Τ 321,4 [cf. 376, 28]
θυμικός i. q. θυμοειδής Τ 190,2. 4 ἀρετὴ τοῦ θ. 456,13
ιᾶσθαι Τ 561,12. 13 πότερος λαται μᾶλλον, δέ τέμνων ἡ ὁ φραμακεύων 218,26 ιατρεύειν. ιατρεύεσθαι (opp. γυμνάζεσθαι) Τ 259,7
ιατρικός Τ 4,4 sq. 73,10.20 225,29 sq. 575,9.14 l. ἀρχή Τ 4,7 βοήθεια 33,5 δύναμις 32,15.26 ὥλη 218,11 l. φάρμακον 490,2 — ἡ ιατρική Α 57,15 165,10 385,35 Τ 4,7 85,3 90,24 (opp. τύχη) 231,27 (opp. γυμναστική) 237,26 def. Τ 71,1 154,2 361,13
ιατρός Α 40,1 330,35 Τ 73,11.12 225,29 232,10.12 264,19. 20 580,24 l. ἐπιστήμων def. 561,12 ιατροῦ ἔργον Τ 33,1.2. 27 ιδέα. εἴ τις λέγοι τὰς l. ἐν ἡμῖν εἶναι ως εἶναι τὰ ἡμέτερα εἰδη τὰς ίδεας, τούτῳ ἀκολουθεῖ κτλ. Τ 188,12 sq. αἰτία τῶν δημιουργημάτων 388,9 ἀκίνητός τε καὶ ὠρισμένη, οὐσία ἀσχημάτιστος καὶ ἀνα-

- φήσις 440, 16, 27 ἀκίνητοι αἱ ἵ. καὶ ἀδειοι
οὐσίαι 473, 2, 3 ἔν τι τῷ ἀριθμῷ 449,
18 ἡ Ἰ. πρὸς ἰδέαν λέγεται — οὐδὲν ἐν
τῇ Ἰ. φαινόμενοι 467, 23, 24 ἀνασκευὴ
τῶν ἰδεῶν καὶ εἰδῶν 510, 22 sq. τῇ
ἴ. πρὸς ἥγη ταῦτα (sc. τὰ καθ' ἔκαστα)
511, 1 τῇ Ἰ. τῇ κατ' ἔκεινο 472, 18
οἱ τὰς Ἰ. τιθέντες, τιθέμενοι 413, 13 472,
17 οἱ τὴν Ἰ. ὑριζόμενοι διὰ τοῦ αἰτια-
τοῦ οὐσία (fort. οὖς αἰτία) ἔστι, τουτέστιν
αἰτίαν τῶν πρὸς αὐτὴν γινομένων 440, 13
οἱ τὰ γένη ἰδέας εἶναι λέγοντες 449, 17
οὐκ οὐσίας ἔστι ποιούντων τὰς Ἰ. αὐτὰς
καθ' αὐτὰς πρώτας τε καὶ ἀδίστις, ἀλλὰ
τοὺς λόγους τε καὶ ὑρισμοὺς τῶν τῆς
ποιούντων ἰδέας 473, 8, 9 ἄγειν ἐπὶ τὰς
ἴ. τοὺς λόγους 467, 22
- [Ιδιαὶ πρόβλημα T 369, 10, 15, 16 sq. 420, 3
422, 23 515, 8, 27 516, 9 520, 11]
- Ιδιαὶ. ἡ ὄντων T 114, 8 — τὸ ἴδιον expl. (dist.
γένος, συμβεβηκός, ὑρισμός) T 37, 23 sq.
(dist. ὑρισμός) 45, 17 sq. 63, 22 sq. μόνον
τῷ Ἰ. ἐνδεῖ παρὰ τὸν ὅρον τὸ <τὸ> τι ἦν
εἶναι σημαίνει T 514, 12 cf. A 295,
30 sq. τὰ ἴδια (opp. οἱ ὅροι) ὀφειλου-
σιν εἶναι ἐπουσιάδη T 388, 14 περὶ
ἴδιου T 66, 18 sq. τὸ Ἰ. καὶ ὁ ὑρισμός
μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχουσι, διὸ καὶ ἀντι-
στρέφουσι τοῖς πράγμασιν ὡν εἰσι T 136,
5, 6 cf. 132, 9 A 295, 3 sq. ἐπὶ τὰ αὐτὰ
ἡ ἀκολούθησις, ὡς ἐπὶ τῶν ἴδιων καὶ ἐπὶ¹
τῶν ὑρισμῶν T 192, 5 οὐκ ἴδιον τοῦ ἴδιου
τὸ πρότερον ἡ ὑπερέργον εἶναι τοῦ ὑποκει-
μένου ἀλλὰ τὸ ἄμα ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν
καὶ δεῖ T 394, 10, 11 τὸ Ἰ. δεῖ ἀχώριστον
εἶναι καὶ δεῖ ὑπάρχειν τῷ οὖς ἐστιν ἴδιον
T 417, 18, 19 τὸ κοινὸν Ἰ. (i. e. τὸ μόνῳ
τε καὶ παντὶ ὑπάρχον) opp. τὸ παρὰ τὸν
ὑρισμὸν ἴδιον, τὸ μὴ σημαίνον τὴν οὐσίαν
οὖς ἐστιν ἴδιον T 37, 25 39, 16 ἀπλῶς,
ποτέ, πρὸς τι ἴδιον T 53, 17, 18 cf. 370,
14 sq. κυρίως Ἰ. opp. πρὸς ἀλλα Ἰ. A 298,
8, 9 ἡ διὰ τοῦ ἴδιου λόγος (opp. ὑρισμός)
T 43, 5 τὰ ἀπό τοῦ ἴδιου προβλήματα
T 66, 19 sq. cf. 39, 12 συλλογισμὸς ἐξ ἴδιου
A 331, 21 ἴδιον ἀποδιδόνται τινάς, τινί cf.
ἀποδιδόνται — ἴδιᾳ A 4, 8 167, 4 223, 26
258, 15 300, 21 sq. T 92, 28 95, 15 138, 7
141, 14 sq. 291, 26 292, 7 κατ' ἴδιαν
A 339, 22 T 138, 28 141, 13 182, 13
437, 1 489, 14 ἴδιως (opp. καθόλου τε
καὶ κοινῶς) A 152, 27 (ποιός) 179, 11, 12
181, 18, 26, 30 (coni. οὐτεῖνος) 199, 12
207, 4 211, 16 T 135, 22 τὰ κοινὰ ἴδιως
καὶ τὰ ἴδια κοινῶς δεῖ λέγειν 117, 18, 19
(coni. κυριώτερον opp. κοινότερον) 264, 3
ἴδιοτης τῆς ὅλης A 35, 7 344, 29 δι' ἴδιο-
τητα μὴ μεταβάλλειν T 425, 20
ἴδιωτης. λιαν Ἰ. καὶ ἀμάθης T 438, 24 οἱ
ἴ. (opp. οἱ ἔχοντες περὶ τι) 428, 1 (opp.
οἱ σπουδαῖοι) 476, 20
- ἴδιωφελής T 234, 16
- ἴδιον γάρ A 90, 16 232, 14 T 460, 21, 25
ἴ. γοῦν A 155, 6 220, 32
- ἱερόσυλος Λ 342, 7, 9 T 574, 14, 15
- ἴνα. ἐνδεῖ ἡ καθόλου πρότασις, ἵνα συνάγη-
ται et sim. A 22, 6, 26 58, 10 (ἔδει —,
ἵνα γένηται) 95, 6 97, 18 146, 22 257, 12
314, 33 T 40, 3 τὸ λεγόμενόν ἐστιν — ἵνα
ἡ κεχρημένος et sim. A 67, 27 110, 6
238, 1 266, 34 312, 14 323, 33 323, 4 368,
26 οὐκ ἐστιν ἵνα ληφθῆ A 380, 11
ἴονθος T 247, 19
- ἴπιπική (opp. χαλινοποιητική) A 2, 31 ἐγγυ-
τέρω τῆς στρατηγίας T 237, 24, 25
- ἴπιποκένταυρος A 183, 16 T 355, 13
- ἴπιπος τέλειος T 46, 2 εὐπειθής, δρομικός,
ταχύς, δρόθηγαν καλός 262, 11 270, 3
- ἴπιπαθαι T 5, 4
- ἴσαγως, A 52, 9 T 103, 23, 25
- ἴσημερία T 218, 25 χειμερινή A 300, 9
- ἴσοδυναμεῖν A 41, 12 84, 13, 15 160, 7
205, 36 234, 18 346, 34 373, 30 T 562, 22
- ἴσοδύναμος T 567, 26 [582, 14]
- ἴσοκωλος expl. T 477, 27
- ἴσομετρος T 478, 16
- ἴσοπερίμετρον σχῆμα T 575, 13
- ἴσος. def. τὰ τῶν ἴσων ὄντα μέτρων T 164, 8
τὰ μήτε ὑπερβάλλοντα μήτε ἔλλειποντα
ibid. 10 558, 3 τοῦ Ἰ. τὸ ποσὸν οὖς γένος
337, 2 ἡ κατ' ἀριθμόν, κατ' οὐσίαν, κατὰ
μέγεθος A 270, 22 T 37, 9 356, 4, 6, 7
τὸ ἀπλῶς ἴσον opp. τὸ μετὰ προσθήκης
τῆς κατὰ ἀναλογίαν T 558, 8 τὸ ἴσον τὸ
τε ἐν διανομῇ καὶ τὸ ἐν συναλλάγμασι
T 116, 10 τὸ παρὰ τῆς δικαιοσύνης ἴσον
T 259, 17 cf. διανεμητικός — ἐπ' ἴσης
T 249, 4 253, 24 255, 2 257, 2 268, 16
269, 3, 6 550, 4 εἶναι (opp. ἐπὶ πλέον)
A 25, 8 47, 32 125, 20 164, 1 T 38, 9
47, 1 56, 19, 26 67, 11 82, 9 167, 8 224,
14 (coni. ἀντικατηγορεῖσθαι) T 44, 28

- λέγεσθαι, κατηγορεῖσθαι i. q. ἀντικατηγορεῖσθαι Α 295,6 T 55,17. 18 63,27. 28 64,3 sq. τὸ ἐπ' ἵνης (τοῦ δυνατοῦ, τοῦ ἐνδεχομένου, opp. τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, τὸ ἐπ' ἔλαττον) A 39,22 163,18. 29 T 177, 26 τὸ (πρὸς τὰ ἀντικείμενα) ἐπ' ἵ. ἔχον τὸ οὐδὲν μᾶλλον οὕτως ἐσόμενον ἢ μὴ A 163, 2. 9
- ἰσοσκελὲς τρίγωνον A 268, 6. 24 269, 15 358,16 sq. 369,35 370,1
- ἰσόστροφος T 3,27
- ἰσοταχής T 166, 23 173, 18 — ισοταχῶς A 259,33. 36 260,2
- ἰσότητης ἡ κατὰ ἀναλογίαν T 118,17 γένος συμμετρίας 343,7 ἀπορίας μὴ δη γένος 362,17 ισότητος ποιητικός, φθαρτικός 507,2
- ἴστασθαι. οὐδέποτε οὐδέν ἐστιν ἔστως καθ' Ἡράκλειτον T 79,3 ἔστωτα καὶ μόνιμα T 439,11 ὁ μὴ ἔστως τὴν γνώμην μηδὲ βέβαιος A 52,25
- ἴστορειν c. *imfin.* A 109,7
- ἴστορία ἔπειται τῷ πλειν T 244,10 παρ' ιστορίαν λέγειν 172,13
- ἴσχειν A 52,23
- ἴσχυειν ἐπὶ τινος A 85,4 πλεῖον, μᾶλλον T 248,19. 27
- ἴσχυρός T 459,2 i. ἀπόδειξις *ibid.* 1 — ισχυρῶς ἐρμηνεύειν 241,28
- ἴσχυς ἐν συμμετρίᾳ τῶν ἡμοιομερῶν, νεύρων τε καὶ δαπάνην καὶ πνεύμονος (opp. κάλλος) T 236, 13. 18 δι' ίσχυν μὴ τρέπεσθαι T 425,20 saepe in exemplis cf. T 77,2 257,8.9 262,28 263,30sq. 267,4 sq. 269, 4. 6 — i. συλλογιστική A 55,25 τοῦ λόγου T 570,23 ισχὺν ἔχειν A 176,13 ισχὺν ἔχων (opp. πιθανός) T 214,3
- ἴχθυς οὐκ ἀναπνεῖ T 139,17 ίχθύσιν, θσοι βράγχια ἔχουσι 118,27 τρέψειν ὡς κούφοις οἷον ίχθύας 153,5
- ίχνος A 5,15
- Καθαρεῖν (dist. τέμνειν) T 155,27
- καθέζεσθαι T 53,16 sq.
- καθήκων T 84,17 cf. Στοά
- καθιέναι τῷ δικελλαν T 466,24 ἔωντόν T 590,7
- καθολικός. κ. δεῖξις A 28,14. 17 35,9 125,27 414,10 415,11 κ. πρόβλημα T 279,19 κ. πρότασις A 22,10 297,18 T 145,1 al. καθολικώτερος A 306,32 sq. 308,8 sq. 310,2 sq. T 278,5 sq. 360,2 (τέπος) 501,21 523,8 524,14. 20 sq. τέπων καθολικώτερον λαμβάνειν T 276,3 ποιεῖν 277,10. 29 — καθολικῶς T 279,18 καθολικώτερον A 360,18 369,15
- καθόλου. οὐχ ὅμοιας ἐν τε τούτοις (τοῖς Προτ. ἀναλ.) καὶ ἐν τοῖς Ὅστ. ἀναλ. ἀποδίδωσι τὸ καθόλου A 12,3 τὸ κ. τοῦ ἐπὶ μέρους τιμιώτερόν τε καὶ πρώτον A 76, 32 διττὸν τὸ μὴ καθόλου A 266,23 πρός τι *ibid.* 24 sq. ἐκ τῆς τῶν καθ' ἔκαστα πειρας ἡ τοῦ κ. γνῶσις A 332,23 κ. ποιεῖν τόπον T 276,17. 23
- καθομολογεῖν T 356,25
- καθώς A 145,13 417,10 T 139,33 395,16 κατεῖν Λ 184,9 sq. (conī. τέμνειν) T 244,6 κακινός. [οὐ κακὸν ει T 474,23]
- κακινοτομεῖν T 340,14 476,15
- καιρός (opp. χρόνος δέων) A 365,22 sq. ὥριζομένων τινῶν τὸν κ. χρόνον ὡφέλιμον *ibid.* 27 διτε καὶ δι. κ. ἀπαιτεῖ A 220,2 κ. ἄν εἰη λέγειν A 328,6 οἱ καιροί (conī. αἱ τύχαι) T 5,14 ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ T 106,6 κατὰ καιρόν A 34,5 T 356, 21 πρὸς καιρόν (opp. ἀτ) A 188,24 [κατὰ τὸν κ. τοῦ γήρας T 373,25]
- καίτοι A 3,9 66,5 126,17 145,12 173,9 196,10 231,10 232,15 236,39 249,16 395,32 T 8,27 9,1 11,14 52,28 130, 27 137,22. 29 213,10 239,24 254,17 272,8 308,11 309,13 365,16 398,9 426, 16 483,30 503,23 c. partic. A 5,10 36,10 40,26.28 42,28 73,16 96,3 181, 34 184,9 271,32 336,36 344,29 376,29 392,16 T 16,13 21,18 48,11 110,26 118,23 133,20 168,7 243,10 247,1 271, 15,16 288,10 299,23 307,21 317,23 325,28 335,7 433,10 456,26 478,11 494,8 497,3 562,4 564,14 576,2
- κακία T 72,13. 14 διτε μηδὲ ἡ κ. ἀγνοια 325,17 cf. A 62,3 def. ἔξις ἡ χειρίστη T 406,20 αὐτάρκης πρὸς κακοδαιμονίαν 72,14 cf. 194,4
- κακοβούλια (opp. εὐθυνλα) T 166,26 325, 13 361,5
- κακοδαιμονία T 72,14 194,4 cf. κακία
- κακοτεγχεῖν T 563,3
- κακουργία T 424,18 σοφίσματος 84,29
- κακοῦργος T 522,27

- κάλλος ἐν ισότητι τῶν μερῶν τε καὶ μελῶν τοῦ σώματος T 118,17.18 ἐν συμμετρίᾳ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπου, τραχῆλου, ριζῶν (opp. ισχύς) 236,14.18 cf. 134,18 σωματικόν 143,34 μάταιον δοκεῖ εἶναι μὴ γνωριζόμενον 269, 13. saepius in exemplis, *velut* T 77,2 257,8.9 268,28 sq. 270,25
- καλλωπίζεσθαι A 300,11 T 260,14
- καλλωπιστής A 342,11 T 165,6
- καλός. τὸ καλὸν ὡφέλιμον A 279,17 sq. τὴν πλειστὴν μοίραν ἔχειν πρὸς εὐδαιμονίαν αὐτό ibid. 21 ἀγαθόν T 89,6 μόνον τὸ κ. ἀγαθὸν λέγειν T 134,10 τὰ καλὰ καὶ ἐπινετὰ τῶν ἀγαθῶν def. T 242,6 κ. ὀφθῆναι T 270,4 τὸ ἐν ὅψει τῶν πολλῶν τὰ κ. προσεῖναι ibid. 6 (cf. Καλλίμαχος) τὴν καλλίνον θέσιν ἔχειν A 71,21 — καλῶς ἔχειν T 1,8 λέγειν A 126,30
- κάρμνειν *uegrotare* T 33,4.29
- κανών. κανόνα ἔχειν T 495,1
- καρδία, πηγή, μονάς κατὰ ἀναλογίαν ταῦτά T 58,27 sq. ἀρχὴ τῶν ζῴων 92,12. 14 ἐν ποτέρῳ μᾶλλον τὸ ἡγεμονικόν, ἐν κ. ἡ ἐν ἐγκεφαλῷ 218,24 *sedes animae* 375, 20 ἀναγκαῖον πάντα τὸν τρωθέντα καρδίαν ἀποθανεῖν A 404,24
- καρτερεῖν (opp. μὴ πονεῖν) T 260,16
- καρτερία. τῇ καρτερίᾳ ἔπειται τὸ μὴ ἡττᾶσθαι (opp. ἐγκράτεια) T 244,2 cf. 364, 2.18 opp. ἀνδρείᾳ 249,23
- καρτερικός T 260,18
- κατά τίνος *expl.* A 11,22 sq. ἀρμόζει καὶ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως 13,27 — τῇ κατά ⟨μας⟩ τῶν προτάσεων προσλήψει T 583,6 — κατὰ ταῦτόν, ταῦτά A 68,17 70,27 T 186,26 sq. 319,14 al. κατ’ οὐδὲν A 56, 10 — ἡ κατά τι post compar. T 50,18. 19 85,10 296,16 562,26
- καταβάλλειν λόγους, συλλογισμούς T 83, 13.14
- κατάβασις T 398,3
- καταγίνεσθαι περὶ τι A 1,11 2,5 332,21 T 3,28 23,7 73,15 440,19
- καταγράφειν A 379,31.33 T 545,22
- καταγραφή geom. A 379,29 381,12 T 23,16 τῶν ὄρων A 72,11 78,4 379, 14 381,8.9 414,10
- κατάδηλος T 110,4
- κατακόσμησις. ἡ διὰ τῶν ἥθων τοῦ τρόπου κ. T 423,20.21
- καταλαμβάνειν τὰ μὴ ῥάδια T 438,5
- καταλέγειν (coni. ἐξαριθμεῖσθαι) A 255,25
- καταλείπειν ὡς σαφές T 466,15 τινί τι A 9,9 215,18 — passive A 52,18 70,5 71,20 81,7 101,25 110,17 269,8.11 332, 15 T 11,9 268,17.29 καταλείπεται ζητεῖν Λ 309,35
- καταληπτικῶς συγκατατίθεσθαι T 77,7
- κατάλληλος. τὸ κ. σώζειν A 314,4 τὸ κ. ἐν τῇ λέξει 129,9 τῆς λέξεως 250,25
- καταλληλότερος (coni. σαφέστερος) 67,1 — καταλλήλως T 468,26 καταληλότερον ἔχειν A 16,13
- καταμετρεῖν T 31,27.29
- καταμήνιος. ἡ ἐκ σπέρματος καὶ καταμηνίων γένεσις T 497,25
- καταναγκάζειν T 475,6 κατηγναγκασμένως 95,10
- κατανοεῖν T 375,11 (a N)
- καταντᾶν εἰς πέρας T 465,25 (a N)
- καταπαύειν T 140,1
- καταριθμεῖν τι ἔν τινι T 196,28
- καταρθρωματίς A 277,15
- κατάρχειν τῆς στάσεως T 140,3
- κατασκευάζειν opp. ἀνασκευάζειν A 288, 10 sq. 331,12 T 49,3 55,8 64,16 130,6 et saepissime. μάλιστα ἐπὶ τοῦ καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται T 150,3
- κατασκευαστικός opp. ἀνασκευαστικός A 311,16 325,3 T 56,7 sq. 130,12 131,4 279,20 284,8 285,6 sq. 295,28 et saepe — κατασκευαστικῶς T 219,29 294,5
- κατασκεψή opp. ἀνασκεψή (coni. σύστασις) A 2,24 (coni. δεῖξις) 40,30 221,8 al. T 55,7 sq. 56,10 sq. 130,3 271,5 274,5 279,16 284,10 291,28 294,19 295,7 296, 4 al. κατασκεψὴν ποιεῖσθαι τίνος T 55,4 εἰς κ. λαμβάνειν A 279,22 T 393,15
- κατατέμνειν T 158,2
- κατατρίβειν. κατατετριψμέναι λέξεις (coni. συνήθεις) T 426,8 κατατρίβεσθαι περὶ τι A 298,2
- καταφαινέσθαι T 421,9 (a N)
- καταφανής. καταφανὲς γίνεσθαι καὶ γνώριμον A 278,35
- κατάφασις opp. ἀπόφασις. καθόλου A 10,5 ἀληθής, ψευδής 27,9.10 κατά τίνος 13, 22 al κατὰ τοῦτο (sc. τὸ ἐνδεχόμενον) καταφάσεις 161,29 ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος κ. 222,24 ἀπλῆ, οὐχ ἀπλῆ, ἐκ μεταθέσεως 401,22 sq. 406,6.10.23 sq. στερη-

- τική 410,2,6 οὐ πᾶσα κ. πάσῃ ἀποφάσει
ἀντίκειται Τ 581,16
- καταφάσκειν ορρ. ἀποφάσκειν Τ 407,15
τινός Α 258,15 311,22 δι' αὐτό 73,14.
19 74,1 δυνάμει 218,22
- καταφίλειν i. q. φιλεῖν κατά τὴν σωματι-
κήν ἐνέργειαν Τ 100,29
- καταφρονητικῶς ζῆν (coni. ἀναισχύντως)
Τ 251,27
- κατάφωρος Τ 84,22 154,26 442,10 580,11
- κατάχρησις Τ 427,6 πάθος τῆς λέξεως
428,11
- καταχρῆσθαι Τ 3,24
- κατεσθίειν Τ 158,2,3
- κατέχειν τόπου Α 23,5 τινὰ ἐν φιλοσοφίᾳ
Τ 232,21
- κατηγορεῖν. ὁ κατηγορούμενος (ὅρος) Α 10,
24 sq. 11,24 sq. 15,2 sq. 24,31 25,10
29,24 et saepissime, expl. 44, 25 sq.
μείζων λέγεται 47,32—48,6 τὸ κατη-
γορούμενον κατηγορεῖται ἡ καταφατικῶς
ἡ ἀποφατικῶς Α 11,25 cf. 74,17,21
Τ 408,6 ἀληθῶς Α 292,15 ἡ ὡς οὐσίαν
τὸ κ. ληπτέον ἡ ὡς ποσότητα κτλ. Α 366,
24 sq. ἀπλῶς coni. καθόλου, ορρ. πῆ
Α 366,34 sq. coni. ἀνέν συνθέσεως, ορρ.
συμπεπλεγμένα τε καὶ συγκείμενα Α 367,
3 sq. ορρ. μετὰ προσθήκης Α 369,30 sq.
ορρ. ἐπ' ἵσης εἶναι, ἀντικατηγορεῖσθαι
Τ 64,20 sq. κατηγορεῖν δρον δι' ἔαυτόν,
καθ' ἔαυτόν ορρ. δι' ἄλλον Α 73,6 sq.
καθ' αὐτά τε καὶ ἐν τῷ τι ἔστι 295,32
ἐπ' ἵσης Τ 55,17.18 64,3 sq. ὡς δρον,
ἴδιον, γένος, συμβεβηκός ibid. 5 sq. ἐν τῇ
οὐσίᾳ, ἐν τῷ τι ἔστι Α 295,31 sq. 354,9
Τ 47,12 sq. 54,6 55,16 67,4 309,22 sq.
312,18 sq. (coni. συνωνύμως) 313,21,22
314,15 sq. 318,12 319,9,10 363,3 sq.
364,26 sq. 452,7.8 504,5 sq. 511,25
512,3 al. ορρ. ἐν τῷ ποιόν (ὄποιόν) τι ἔστι
113,24 504,7 τινός ἐπὶ τῆς οὐσίας Τ 315,9
ὅμωνύμως, συνωνύμως Τ 322,28 sq. 360,
16,19 365,15,18 ἐν οἷς ἄλλο ἄλλον κατη-
γορεῖται, ταῦτα δέ ἐστιν ἐν οἷς περὶ συμβεβη-
κότος ἡ κατηγορία Τ 66,13 ἀνάλογον τὸ λή-
γειν καὶ ἐπεσθαι τῷ κατηγορεῖσθαι Α 326,31
ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς τὸ ἐπόμενον κατηγορου-
μένου χώρων ἔχει ibid. 35 327,5,6 Τ 63,26
- κατηγόρημα Α 180,30
- κατηγορία. (δέκα) Τ 65,9 cf. Α 366,23 sq.
τρόπος κατηγορίας 38,16 τὰ γένη τῶν κ.
- 65,10,14 105,19 χρήσιμος ἡ περὶ τὰς
κ. πραγματεία πρὸς διαλεκτικήν 67,24
τὴν κ. τινός ποιεῖσθαι 161,32 162,13
- κατηγορικός i. q. καταφατικός Α 173,1
256,12,14 — i. q. δεικτικός, quocum
saepius coni., ορρ. ἐξ ὑποθέσεως, ὑπο-
θετικός Τ 8,8 κ. δεῖξεις Α 265,36 πρό-
τασις (τὸ τι κατά τινος ἔχειν καὶ τὸ καθ-
όλου ἡ ἐν μέρει ἡ ἀδιόριστον ἔδια ταύτης)
Α 11,17. (θρίζεται ποιῷ καὶ ποσῷ) 30
17,6 (ἐξ ὑποκειμένου δρου ἔστι καὶ κα-
τηγορούμενου) 24,30 25,26. (θρον δρου
κατηγορούμενον ἔχει ἡ καταφατικῶς ἡ
ἀποφατικῶς) 28 (αἱ πᾶσαι ὄντωναίθενα)
27,17 59,25 378,19 Τ 141,9,10 191,
17,19 κ. συλλογισμός Α 27,21 42,28
119,16 258,24 259,15 sq. 261,26 262,
18 263,1 sq. 265,9 sq. 327,4,20 sq.
386,14 388,14 390,18 Τ 2,6 8,12
64,2 ποῖος πρώτος συλλογισμός, ὁ κατη-
γορικός ἡ ὁ ὑποθετικός Τ 218,5 ορρ. οἱ
ἀμεθόδως περαίνοντες Α 345,15,19 346,5
— κατηγορικῶς δεικνύναι i. q. δεικτικῶς
(ορρ. δι' ὑποθέσεως) Α 256,11,26 λαρ-
βάνειν (ορρ. ὑποτίθεσθαι) 348,30
- κατιέναι ἐπὶ τὰ ἄτομα Τ 138,17
- κατισχύειν τινός Τ 248,19
- κατορθοῦσιν Τ 194,9 τὰ ἐν πολέμῳ 491,28
ἀπροβούλευτας 223,5
- κατόρθωρα Τ 231,25
- κάτω τοις ιδίως Τ 380,20
- κάτωθεν προσλαμβάνειν Α 383,14 προστι-
θένται ibid. 16,23
- καῦσις Α 184,15 (coni. τομή) Τ 152,17
201,25 202,16
- καυστικός Τ 461,29,30 κ. σῶμα 461,27
καυστικώτατον σῶμα 393,2
[[καύσων Τ 372,5]]
- καγεκτεῖν Τ 582,11 ορρ. νοσεῖν 20,26
- καγεκτης εἰσὶ τινες καὶ ὑγιαίνοντες κα-
γέκται Τ 91,27 194,2
- καγεκτικός Τ 152,23 523,18
- καγεξεία Τ 152,20 sq. 326,29 (cf. εὐεξεία)
ορρ. νόσος 20,24 91,19 sq. 92,5 sq. 193,
30 sq. 536,17,18
- κείρεσθαι ὑγείας αἵτιν Τ 237,17 239,24,25
- κείσθαι εἴ τιν Α 12,27 τὰ ἐν ταῖς κοιναῖς
δόξαις κείμενα Τ 19,3 δόνομα κείται τινὶ¹
Τ 99,21 διτι Α 236,29 242,9 Τ 404,20 al.
κενός. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ τόπου τὸ κ. γένος Τ

- 329,2 ὅτι μὴ ἔστι κίνησις διὰ κενοῦ Λ
259,30 sq. cf. T 8,25,26 134,7 156,12
166,7,23 172,8 173,17 sq. δοξάζειν περὶ¹
κενοῦ T 76,28 — κενῶς λαμβάνειν (coni.
μάτην) A 343,19
- κέντρον A 268,10,23 T 23,16
κεραννύναι (dist. μιγνύναι) T 315,29 sq.
κερασφόρος T 93,4 122,25 534,10
κεφάλαιον A 340,21 367,12 T 27,22
518,5 sq. 520,19 τὸ δὲ κ. τοῦ λεγομένου
T 181,12
- κεφαλαιωδῶς T 43,1
- κεφαλισμός expl. T 586,3
- κηρός. τὸ ἐν κηρῷ σχῆμα T 10,24
- κίναιδος. αἱ τῶν κ. ἡδοναὶ T 146,7 166,16
- κινδυνεύειν c. inf. T 438,29
- κινεῖν. τὸ πρῶτον αἴτιον κινοῦν A 357,33,34
πότερον πᾶν τὸ κινοῦμενον κινεῖ η οὐ
T 85,17 τῷ τὸ πάντα κινεῖσθαι τιθεμένῳ
ἔπειται τὸ τὸ αὐτὸ δῆμα κινεῖσθαι τε καὶ ἡρε-
μεῖν T 189,7,8 cf. 559,23 sq. κινεῖσθαι
(opp. μεταβαλλειν) T 557,35 sq. τὸ κινού-
μενον εἶναι δεῖ καὶ σώζεσθαι τὸ αὐτό ibid.
37 κινεῖσθαι διὰ σκελῶν A 124,28 T 43,
32 141,17 κατὰ φοράν (coni. φέρεσθαι)
199,2 222,13,14 πρὸς λεύκανσιν κινοῦμενον
T 465,25 κινεῖν τὸν ἀέρα T 107,4,5 τὸν
λόγον περὶ τινος T 34,26 — commovere A
129,19 — tollere T 340,15 — τὸ κινητὸν
πολλαχῶς, ὄμώνυμον T 103,26 110,28
- κίνησις T 95,6 258,17 πᾶσα κ. ἀτελής
A 303,6 sq. ἐνέργεια ἀτελής A 272,2
T 143,25 298,3 τέλος τῆς κ. τὸ στῆναι
T 361,19 def. T 96,19 110,27 314,11
474,11,26 οὐ γένος, ἀλλὰ τῶν πολλαχῶς
λεγομένων T 303,20 πλεοναχῶς 103,27
ὄμώνυμος 110,26 sq. 370,4 γένος τῆς
ἀλλοιώσεως 314,9 εἰδὴ τῆς κινήσεως
T 162,10 sq. 292,27 303,12 sq. 311,23 sq.
η̄ κατὰ τόπον η̄ κατὰ ποσὸν η̄ κατὰ ποι-
τητα 292,27 sq. τοπικὴ 96,20 293,4 κατὰ
τόπον, η̄τις ἔστι πρώτη τε καὶ κυριωτάτη
474,15 ἀπὸ τόπου εἰς τόπον 494,16
ἀλλοιωτικὴ 293,4 διαφοραὶ τάχος καὶ
βραδυτής 320,9,10 κίνησις ἀέρος ταχεῖς,
βραδεῖς, ἀθρόα καὶ πολλή, ἡρεμαῖς καὶ
ὅληγη 106,30 sq. κ. οὐσιώδης (definitio
animae) 447,10 κατὰ ψυχὴν ὑπὸ τοῦ
ἡδονοῦ η̄ λυπηροῦ (definitio πάθους) 344,3
ψυχικὴ opp. φυσικὴ 494,11,15 κατὰ
λόγον 370,4 πότερον κίνησις ἔστιν η̄
- οῦ T 79,5 πότερον ἀλοίος η̄ κ. η̄ οῦ 85,
18 ποτέρα κ. ἀπλουστέρα, η̄ κύκλωφ η̄ η̄
ἐπ' εὐθείας 218,2,3 τίς τοῦ πυρὸς η̄
κατὰ φύσιν κ. 69,18 ὅτι μὴ ἔστι κίνησις
διὰ κενοῦ cf. κενός
- κινητικός. [η̄ κ. καὶ η̄ θρεπτικὴ ψυχή
T 376,28]
- κλέπτειν A 17,34 300,12 T 467,16
- κλέπτης A 342,7,9 τῷ κ. δρεκτὸν μέν ἔστι
τὸ κλέπτειν, οὐκ ἀγαθὸν δέ T 467,15,16
- κλῆσις (dist. εὐχή, ἐντολή) A 17,5 (coni.
πτῶσις) T 200,2
- κλίμαξ T 398,4,5
- κλίνη. [κλίνης ἀρετή T 372,5]
- κλίνοντις βραχύτατος T 466,25
- κοιλίος (opp. κυρτός) T 327,27 328,1 κ. βίς
450,25
- κοιλότης γένος τῆς σιμότητος T 450,24
ἐν ῥινὶ 49,20 300,31 450,25
- κοιλωμα τῆς γῆς T 466,22
- κοιμᾶσθαι T 20,16
- κοινολογεῖσθαι πρὸς τινα T 28,3 590,5
ζητήσεως καὶ γυμνασίας χάριν 548,27
ἀγώνος χάριν 549,4
- κοινολογία T 146,24 531,22
- κοινός τινι A 273,24 T 291,17 308,5 al.
πρὸς τι A 273,19 T 102,18 476,7 480,
23 coni. ἐνδόξος καὶ οὐκ οἰκεῖος τοῖς
προκειμένοις T 4,6 coni. καθολικός,
καθόλου T 523,8 525,13 τῶν κοινῶν τισι
τὸ ἐν τῷ τι ἔστιν αὐτῶν κατηγορούμενον
η̄ εἰδός ἔστιν η̄ γένος T 123,23 ὑπὸ τι
κοινόν T 160,13 308,6,9 τὰ κοινὰ τῇ
φύσει πρῶτα, οὕτως δὲ καὶ ἀρχαὶ A 53,
25 κοινότερον (coni. γενικώτερον) ibid. 24
(opp. εἰδικώτερον) T 276,7 κοινότερον
γένος T 228,11 κοινότερον ποιεῖν τὸν
τόπον T 277,3 — ἀπὸ κοινοῦ λέγειν
A 62,13 τινός 118,10,15 411,17 —
κοινῶς λέγειν T 318,22 403,5 (coni.
καθόλου) 36,22 404,3 (opp. ἴδιας) 117,
18,20 κοινότερον A 81,24 130,10 256,5
271,16 T 6,21 32,20 36,6 48,1 68,9
116,32 158,27 162,11 242,3 286,24 303,
19 349,1 402,23 411,6 413,10 414,4
(coni. ἐν ὑποτυπώσει) 26,9 (coni. ἐνδοξό-
τερον) 301,31 (coni. ἀπλούστερον) 347,14
(opp. προσεχέστερον) 150,24 (opp. ἴδιας
καὶ κυριώτερον) 264,3
- κοινωνεῖν τοῦ καλοῦ χάριν T 95,4 — lo-
gice τινι A 45,11,12 (coni. ὑπάρχειν)

- 100,7 τινός Α 45,16 Τ 89,17 τινί τινος Α 16,28 Τ 99,13 257,5 κατά όρον Α 42,5 45,11 sq. 46,2 sq. 53,7 κατά ταῦτόν 68,18
- κοινωνία δύο προτάσεων κατά ἓνα (τὸν μέσον) όρον Α 45,9 46,29 τοῦ μέσου πρὸς τοὺς ἄκρους ibid. 19 κατὰ τὴν τοῦ μέσου κοινωνίαν τε καὶ αἰτίαν 56,22 ἡ τῶν σημανομένων κ. κατὰ τοῦνομα Τ 474,9,10 κοινωνίαν ἔχειν πρὸς τι Τ 235,28 497,5 κ. ἐν πόλει Τ 186,5 ἀξίος κοινωνίας Τ 590,6 κοινωνικός (coni. φιλάνθρωπος) Τ 28,3 φύσει 186,6
- κοινωφελής Τ 234,16,17
- κόλασις, ἀξίος κολάσεως Τ 9,12,13 84,6
- κομίζειν θέσεις, προβλήματα Τ 131,8 ἔνστασιν ἐπὶ τινὶ 466,1
- κόπος κ. αὐτέμπατοι apud Hippocratem Τ 73,20
- κόπτειν τὴν θύραν Τ 42,7
- κόραξ Α 62,21 Τ 358,3 τὸ μὲν ὑπὸ τὸ ζῷον γένος, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ ὅργανον 108,6—8 οὐ τὸ εἶδος τὸ τοῦ ὀρνέου μόνον ἐστιματεῖν ἀλλὰ καὶ τὸν ῥήτορα 114,10
- κορυφή, ὑπὲρ κορυφῆς τῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι Τ 387,21
- κοσμεῖν, μετὰ τοῦ χρησίμου τὸ κεκοσμημένον ἔχειν Τ 270,1
- κόσμιος φύσει Τ 214,19,20
- κόσμος, κόσμου τε γάριν καὶ ὅγκου τοῦ κατὰ τὸν λόγον Α 279,15 — *mundus* Α 180,34,35 ἡ τοῦ κ. σύστασις Τ 460,3 εἰ θεοὶ εἰσι, κόσμος ἐστίν Α 183,28 εἰ καὶ ὁ κ. πεπερασμένος, γέγονεν Α 357,12 ἡρέστο Τ 460,4 σφαιροειδῆς Τ 69,28 74,23 76,10 sq. 171,15 294,11 ἀπειρος, δίδιος 76,1,9 περὶ τοῦ ἡ ἕνα ἡ πολλοὺς εἰναι τοὺς κόσμους — ἡ περὶ τοῦ ἀΐδιον ἡ γενητὸν αὐτὸν εἰναι Τ 171,15,16 μηδὲ κόσμους ἀπειρους (εἰναι) 19,14 ὅτι μηδὲ ὁ κ. ζῷον Τ 320,4
- κούφος def. τὸ ἔξι ἔαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον Τ 275,8 διαφορὰ τοῦ κ. τὸ λεπτὸν καὶ ἄνω φερόμενον 506,19 κούφτατον σῶμα 393,2 κουφοτέρα ἀντὶ τοῦ 'ζῆτον βαρεῖα' 213,8 κούφοις, κούφως τρέψειν 153,3,6
- κράτις (coni. μῆτις) Τ 210,21 (dist. μῆτις) 315,27 sq. 318,10 319,3 sq. 320,23 [κρατεῖν i. q. δύνασθαι Τ 506,15]
- κρείττων, ἥδονῶν Α 385,34 Τ 21,28
- κρήνη, τὸ ἀπὸ κρ. ὅδωρ (dist. τὸ ἀπὸ ποταμοῦ, πηγῆς, λίμνης) Τ 59,6 sq.
- κρίγειν. ὅτε κεκριψένα τὰ πνεύματά ἔστι Α 165,12,13 κ. δικαίως Τ 104,21,22 τάληθές Τ 584,16 τινὶ Α 72,18 155,13 179,5 Τ 211,14 αἰσθήσει, νῷ Τ 158,16 ἀπὸ τινος Τ 242,23 ἔκ τινος 428,9
- κρίσις Α 8,17 (dist. εὑρετική) Τ 98,7 γένος τῆς αἰσθήσεως Τ 158,15 ἀπὸ τινος Τ 22,5 33,11 κ. προσήκουσα Τ 198,16 δι' ἣν ἀποθνήσκει ibid. 17 κρίσιν ποιεῖσθαι τινος Α 75,3
- κριτήριον Τ 100,3
- κριτικός Τ 71,5 100,1 116,14 τοῦ ἀληθοῦς 584,14 (dist. εὑρετικός) 27,31 ἔχειν τὸ κρ. ἐν αὐτῷ 584,18
- κρύπτειν. κεκρυμμένως Τ 587,16
- κρυπτικός Τ 528,12 def. 530,1 — κρυπτικῶς ἐρωτᾶν 526,14
- κρύψις Α 343,17 def. Τ 526,1
- κτένιον Τ 455,25 456,3. [30]
- κτῆσις χρημάτων, ἀρετῆς Τ 142,25 opp. χρῆσις 34,13
- κύαθος Τ 382,9
- κυβερνήτης Τ 86,16 232,7
- κυβερνητική Α 165,10 Τ 32,16,27 33,6 opp. ναυπηγική Α 2,31
- κύκλος Α 268,9 Τ 111,11,12 ἡ κύκλῳ κίνησις (opp. ἡ ἐπ' εὐθείας) Τ 218,3
- κυκλοφορητικός Α 199,3 207,17 222,15
- κυκλοφορία Α 199,2
- κύκνος Α 62,17 64,28 65,17 356,30 sq. Τ 50,7 al.
- κυλίειν. ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασιν Τ 156,29
- κῦμα. οὐ τοῦ κ. τὸ ὅδωρ γένος Τ 356,17 sq.
- κυριεύειν. ὁ κυριεύων ἴρωτηται λόγος ὑπὸ τοῦ Διοδώρου Α 184,5
- κύριος κ. ὄνομα Τ 60,13 61,11 426,24 αἱ κύριαι τοῦ συμπεράσματος προτάσεις (coni. προσεχεῖς, προσεχῶς αὐτὸ δεικνύουσαι) Α 282,2. 10,20 sq. 284,33 343,31 349,2 τὰ κ. τῶν συλλογισμῶν Τ 5,24 κύριον εἰναι τινος Α 47,23 Τ 148,8 c. infin. 146,23 κυριώτερος Α 117,17 (coni. οἰκείτερος) 106,18 κυριωτέρα πρότασις (coni. μείζων) Α 48,15 κυριώτερον σχῆμα (coni. πρῶτον) ibid. 16 κυριώτατος Α 1,7 Τ 94,6 114,3 (coni. πρῶτος) 474,15 — κυρίως Α 156,19 158,31 159,2 198,24 399,1 Τ 37,3 47,20 48,27 65,18 87,14 al.

- (coni. ἀπλῶς, ἀπλοῦς) A 36,30 401,20
κυριώτερον A 156,21 (coni. ἰδιώς, opp.
κοινότερον) T 264,4 κυριώτατα (coni. πρώτως) T 18,29
κυρτός (opp. κοῖλος) T 327,26, 27 328,1
κύων T 47,29 123,18 τίνι διαφέρει λύκος
καὶ κ. 221,22 ὄμώνυμον 379,3 πολλὰ
σημαίνει 425,3 ἀστράφος, χερσάτος, θαλάσσιος ibid. 12,13 πεζός, θαλάσσιος 556,7, 8
ὑπὸ κύνα 178,22
κινηλύειν διαιλεκτικῶς T 550,30 opp. δεικνύναι A 43,23 λόγον (opp. λύειν) T 562,
1 sq. — seq. infin. οὐδὲν κινηλύει A 125,
18 129,5 138,18 170,32 177,25 257,
19,37 281,11 408,25 415,20 T 186,26.
31 306,12 356,27 370,25 483,24, 25
κεκώλυται, οὐ, οὐδὲν κεκώλυται τι A 63,
26 138,22 139,1 163,5 183,16 281,17
296,5 307,29 308,22, 24 316,18 T 183,
24 201,25 346,16, 18 502,15 μὴ κεκωλύσθαι τοῦ λαμβάνειν T 524,16
κώλυσις λόγου (opp. λύσις) T 562,3
κινηφός T 96,16
κινηφότης T 335,19
- Λαγωός T 262,5, 6
λαλεῖν T 121,10
λαμβάνειν (opp. διδόναι) T 254,6 ἀπό τινος μέρος A 64,12 ὅδωρ ἀπό κρήνης T 59,6 τι παρά τινος A 1,6 τὴν γένεσιν ἀπό τινος A 163,20 τὴν δεῖξιν ἐξ ὑποθέσεως A 325,15 πίστιν T 37,27 τὴν διαφοράν παρά τι T 2,18 φαντασίαν τινός T 30,25 ἔρωτα 143,31 τὸ τέλος T 465,27 ἀντίφασιν εἰληφέναι T 409,8 — syn. καταλαμβάνειν εύρισκειν. τὸ γένος ἀπὸ τοῦ κατηγορούμενον λαμβάνεται T 66,15 τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβήκοτος προβλήματα ἐν τοῖς ἄλλοις γένεσιν ἔσται λαβεῖν ibid. 17 — syn. ἐκλέγειν A 298,26 299,4 sq. — syn. et coni. τιθέναι A 17,6 sq. 68,28 69,17 T 7,26 22,28 23,13 et saepe δυνάμει A 297,32, 33 299,18 εἰς δεῖξιν, χωρὶς δεῖξεως cf. δεῖξις. τὸ ἐν ἀρχῇ cf. ἀρχῆ opp. δεικνύναι A 336,30 ὅρον δις A 46,21 53,6 70,31 367,17 T 328,15 πρότασιν ἔξαχῶς A 52,2 λόγον ἀντὶ λόγου T 43,28 opp. ἔρωταν A 13,20 παρ' ἐντοῦ 12,34 καθ' ἐντόν T 521,6 δι' ἔρωτήσεως A 12,27 13,5, 7 T 521,5 et
saepe in seq. ἀπὸ τοῦ ἀποκρινομένου 511,18 δι' ἀποδεῖξεως A 13,10 T 18,3, 19 διὰ τῆς ἐπαγωγῆς A 275,5 280,1 T 194,11 205,28 335,16, 20 συμπεράσματι T 64,7 συλλογιστικῶς A 257,24 330,20 351,7 συλλογισμὸς ὁ λαμβάνων A 271,30 λαμβάνειν τι διὰ τοῦ ἵσου καὶ ταῦτὸν τούτῳ σημανοντος A 166,31 δοκεῖ διὰ τῶν λέξεων λαμβάνειν 186,30 τι ἐπὶ τινος T 81,31 seq. διτὶ (ἐχ τινος) A 236,28 T 28,19 194,11 273,15 511,20 521,9 — *participere addito accusativo sive nominativo praedicati* A 51,29 sq. 55,19 58,27 59,9, 22 60,6 83,21 (θ σημεῖον χρῆ λαμβάνειν) 145,8 148,6 193,6 T 24,2, 21 39,6 276,3 508,13 al. ὡς ante *praedic.* A 62,2, 24 75,6 298,12 T 317,1, 18 406,10 (ὡς) γένος, εἶδος, διαφοράν T 318,15 325,5 351,3, 8, 14 353,7 465,4 478,13 al. c. adverbio A 13,22 85,5 T 191,9, 14 192,16 276,3 319,13 408,16 409,2 498,12, 22 al. κατά τι σημανόμενον A 159,5 κατά τινα τρόπον T 73,29 τὴν ἐναντίων τῶν προτάσεων κατά τὸ κατηγορούμενον T 72,1 εἰς τὸ μέλλον A 222,33 ἐν τῷ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν T 8,9 c. infin. A 26,4 139,10 307,23 314,9, 13 T 80,16 271,30 325,20 412,4 — ληπτός (dist. αἱρέτος) T 83,2 λανθάνειν. λανθάνων T 270,6 λαθών 138,21 λεληθότως 442,18 532,11
λέγειν. ἐπιστήμη τοῦ εὗ λέγειν T 1,11 τῇ λέξει τῇ λεγούσῃ, ἡ λέγουσα λέξις A 373,20, 21 ὁ λόγος ὁ λέγων ibid. 14 T 49,8 ἡ πρότασις ἡ λέγουσα 140,7 321,16 T 17,6, 9 et omisso πρότασις A 87,12 sq. 104,27 126,23 sq. 158,29 159,18 160,13 164,4 165,28, 30 189,1 196,28 sq. 197,10, 11 198,21, 32 208,24 221,22, 25 225,29 sq. 226,4 etc. συλλογισμὸς ὁ λέγων A 271,28,29 ἡ ὑπόθεσις ἡ λέγουσα A 83,7 134,14 322,34 ἡ λέγουσα συζητία A 87,20 τὸ λεγόμενον A 60,4 81,15 191,30 195,18 255,16 285,30 297,27 299,3 315,23 318,23 338,29 352,27 T 288,2 al. διά τινος T 140,10 144,30 274,9 φησί. λέγων T 81,6 προσέθηκεν ὥροις δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων, λέγων τοῦ τε ἴδιου καὶ τοῦ συμβεβήκοτος T 41,12 λέγω *scilicet* A 95,17 λέγω δέ 48,1 298,30 320,14 342,13 λέγειν ἀληθῆ,

- ψευδῆ T 79,21 sq. τί ἔροῦσιν Α 126,18 καὶ λέγοιν ἄν τι Α 68,26 sim. T 60,27 οὐδὲν ἀν λέγοιτο πρὸς τὸν τόπον T 210,22 λέγειν ἐπὶ τινος Α 25,23 136,23 al. κατὰ τινος T 301,22 εἰς προβλήματα, θέσεις T 82,19 ἐφ' ἑαυτῶν λέγοντας (opp. ἀπο-
χρινομένους) T 566,22 ὡς λέγομεν i. q. ὡς ἐλέγομεν T 211,9 ἐρρέθη Α 267,27 T 94,
29 114,18 247,10
- λεῖος. λεία κίνησις Α 301,26 303,6. 8. 29
T 94,32 143,21 164,14
- λείπειν intr. A 186,18 257,6 347,7 T 9,4
65,13 τινί A 313,34 314,1 332,4 350,
13 387,27 T 501,14 πρὸς τι Α 344,34
T 13,27 τὸ λείπον Α 347,1 T 574,11 ἐν τῷ
λειπούσῃ (sc. προτάσει) T 570,23 ἔλιπεν ἔτι
ὑηθῆναι A 280,24 — λείπεται (ἄρα) c. infin.
Α 415,29 417,10 T 235,17. 22 313,6. 14
324,27 τὸ λειπόμενον Α 268,22
- λέξις A 13,26 16,13 32,23 53,8 66,29
84,10. 18 167,31 169,26 170,15 186,30
195,7 200,8 204,27 210,21 225,1 228,
24 249,1 250,25 299,21 304,14. 17
313,33. 36 328,7 T 12,17. 29 119,31
187,14 120,22 349,13 532,3 577,21
579,19. 21 coni. φωνή Α 84,16 τὴν
δεῖξιν παρέθετο ἡ λ. A 254,22 opp. τὸ
σημαινόμενον A 39,8. 9 372,29 373,17.
29 374,5 διατίρεσις τῆς λέξεως εἰς τὰ
σημαινόμενα T 532,20 τὸ λεγόμενον, ση-
μαινόμενον διὰ (ὑπὸ) τῆς λέξεως A 313,
18 373,16 T 10,20 170,10 ἀποδιδόναι
τῇ λ. T 400,2 κατὰ τὴν λ. 492,4
ἀρμόζειν τι τινὶ 468,3 ὡς φανεῖται, ὡς
ἄν δεῖξαι ἐκ τῆς λ. A 221,7 T 337,23
ἀκολουθία τῆς λ. A 221,24 τρόπος τῆς
ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν T 37,17 cf.
69,9. 10 τὸ τῆς λέξεως πλῆρες T 65,23
τὸ σχῆμα τῆς λ. A 239,27 T 10,20
203,14 κατὰ τὸν τῆς λ. σχηματισμὸν
Α 360,37 λέξις συνήθης, κατατετριμένη,
σκληρά, τροπική, ἀσυνήθης T 426,8—12
πάθη τῆς λ. ἡ ὄμωνυμία καὶ ἡ μεταφορά
καὶ ἡ κατάγρησις T 428,10 διαφέρειν τῇ
λ. A 62,12 93,2 κατὰ τὴν λ. 84,7
T 12,11 187,13 ὄμοιότης, διαφορὰ κατὰ
τὴν λ. T 69,7 354,22 τῇ λέξει T 94,19
(opp. τῷ πράγματι) 203,19 (opp. ἀληθῶς)
A 221,20 τῇ λ. ταύτην A 356,29 (opp.
τῇ δυνάμει) 19,19 (opp. ἀπλῶς) T 12,27
ὅσον ἐπὶ τῇ λ. A 200,8 T 94,20
- λεπτόφυλλος T 118,30
- λευκαίνειν pass. T 50,27 314,10
- λεύκανσις (dist. λευκότης) T 304,1. 2 πρὸς
λεύκανσιν κινούμενον 465,25
- λευκός def. γρῦπα διακριτικὸν ὄψεως T 109,
23 sq. 318,4 477,6 sq. (cf. διακριτικός)
dist. λευκότης A 356,30 sq. T 228,4 τὸ
λ. ὄμωνυμον T 109,19 sq. 111,24 sq.
323,6 ἐν φωνῇ ἐν χρώματι 99,28 323,
6 sq. λ. φωνή def. 109,25 sq. cf. 323,5
- λευκότης def. T 487,1 dist. τὸ λευκόν
A 356,33 sq. μᾶλλον γρῦπα τοῦ λευκοῦ
T 228,4 τῇ τοῦ τοιοῦδε σώματος τοιόδε
πήξει ἐξ ἀνάγκης ἔπειται T 50,21—23
- λευκοῦν pass. T 136,24 358,1
- λήγειν εἰς A 264,17 327,3 328,4. 5 ἀνά-
λογος τὸ λήγειν καὶ ἔπεισθαι τῷ κατηγο-
ρεῖσθαι A 326,31 τὸ λήγον i. q. τὸ ἐπό-
μενον A 178,28 179,34 327,18 T 331,12
- λήθη φθαρτικὸν ἐπιστήμης T 282,31 def.
535,20 sq.
- ληζύθιον T 247,19
- λημμα def. λαρυγνόμενον εἰς ἄλλου δεῖξιν
(coni. ὄμοιόγημα, dist. πρόβλημα, δέσιωμα,
συμπέρασμα) A 44,17. 20 λήμματα αἱ
προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει T 23,21 ἦν
(sc. τὴν ἀπόκρισιν) καὶ λῆμμα λέγουσιν
T 36,19 opp. συμπέρασμα T 10,11 λ.
καὶ συμπέρασμα κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἐν
ἔστι T 125,14. 15 ἐκ τῶν ἀληθῶν λημ-
μάτων ἀληθεῖς οἱ συλλογισμοὶ μόνον A 331,
18
- λῆψις. δι τρόπος τῆς λήψεως A 12,26 T 354,
10—13 dist. χρῆσις A 12,25 T 283,32
284,1 τῶν ἀναγκαίων T 523,9 524,17
τῶν ἀντικειμένων 580,12. 15 581,22 τῶν
ἀξιωμάτων 87,12 τοῦ ἐν ἀρχῇ T 578,4
τοῦ καθόλου 86,29. 32 87,9 524,14
τοῦ κοινοῦ 123,27 ὅρων A 47,13 258,
29 309,15 313,9 317,2. 10 333,18 357,
23 376,9 379,17 προτάσεων A 68,31
315,10 339,34 (coni. θέσις) T 2,13 στο-
χείων A 379,19 διὰ τῶν στοιχείων ibid.
21 τὴν λ. ποιεῖσθαι T 523,9
- λίαν ιδιώτης T 438,24 γνώριμος 439,11
- λιθοικοδόμητος οἰκία T 261,29
- λιθος. λίθου κίνησις T 494,16
- λίτρα T 210,8 sq.
- λογικός. opp. ἀλογος A 74,15 sq. 198,32 sq.
λ. ζήρων T 6,6 sq. 43,25 al. λ. ἐνέργεια 264,3
ψυχή 27,30 λογικώτερος A 180,12 —

- dist. φυσικός, ἡθικός T 4,5 6,22 74,12. 13 76,2 93, 29 sq. 220,17 sq. λ. ἀρετή (opp. ἡθική) T 224,19. 21 292,6.7 γνῶσις 124,28 λ. θεώρημα 74,12 λ. μέθοδος A 3,14 πραγματεία 1,3 2,33 3,3 sq. ἡ λογική τε καὶ συλλογιστικὴ πραγματεία οὐ μέρος ἀλλ᾽ ὅργανον φιλοσοφίας 1,8 sq. cf. T 74, 29 75, 1 (τὸ λ. ὅργανον ἔστι) 94,9 ἡ λογική T 28,26 218,3 λ. πρόβλημα, λ. πρότασις T 6,22 def. 74,26 sq. 93,29 sq. 220,19 — τὰ εὐπειγεῖρητα καὶ πολλὰς ἀφορμάς ἔχοντα λογικά καλεῖ T 374,8 — λογικῶς i. q. διαλεκτικῶς T 30, 13 95,29
- λογισμός def. ισότης ἐναντίων λογισμῶν T 362,18 ὀρθὸς λ. 489,21. 23
- λογιστικός, ἐν τῷ λ. τῆς ψυχῆς (opp. ἐν τῷ παθητικῷ) T 75,30 372,11 ἀγνοής καὶ ἐπιστήμης δεκτικὸν τὸ λ. 190,10
- λόγος. μέρη τοῦ λόγου A 7,20 T 442,10 opp. ὄνομα A 357,21 sq. 372,28 διὰ λόγων λαμβάνειν τοὺς ὄρους ibid. 31 προϊόντος τοῦ λόγου A 266,4 πλείόνος λόγου δεῖσθαι T 547,20 λόγου δεῖ i. q. κατασκευῆς 274,7 cf. vs. 5 ὁ περὶ τίνος λόγος T 45,10 ὁ λόγος ἔστι περὶ τίνος T 65, 30 τίνι A 122,18 149,27 T 20,1 37, 21 τὸν λ. ποιεῖσθαι περὶ, ἐπὶ τίνος A 7, 10 25,27 27,23. 28 68,5 T 86,1.2 268,27 414,5 al. ὁ αὐτός, ὅμοιος ὁ λόγος (ἔστι) ἐπὶ τίνος A 180,8 222,23 T 33,7 259,29 261,30 268,27 273,20 276,14 283,1 406,20 λόγου χάριν A 157,19 T 554,7 — λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων T 41, 29 sq. saepe i. q. ὄρος, ὄρισμός A 43,29 44,13 53,1 97,32 160, 19 161,33 350,12 T 79,11 sq. 97,16 99,26 406,17 407,1 al. (cf. ἀπόδοδόνα)
- ὁ λόγος ὁ κατὰ τούνομα τὸ κοινόν T 97, 26 ἔξω λόγου T 135,22 κατὰ δεύτερον λόγον (opp. κυρίως) T 420,10 — λόγος τίς ἔστιν ὁ συλλογισμός καὶ ᾧς ἐν γένει τῷ λόγῳ ἔστι A 16,23 cf. T 7,15 sq. ἀσώματον εἶναι τὸν λόγον A 23,5 coni. συλλογισμός T 77,26 79,28 80,8 persaepe syn. συλλογισμός, velut τῷ λ. δεικνύναι (opp. ἐπὶ ὅλης) A 124,17 συνάγων, συλλογιζόμενος λ. A 279,8,10 οἱ διαλεκτικοὶ λ. T 37,7 (i. e. συλλογισμός τε καὶ ἐπαγωγή) 88,3.8 λόγους λέγων τὰς ἐπιγειρήσεις τὰς ἐν τῷ διαλέγεσθαι 546,13 τὰ ἐν τῷ λόγῳ i. e.
- ἐν τῷ διαλέγεσθαι 554,26 — λόγον ἔχοντα ζῷα T 89,17 ὀρθὸς λ. T 144,4. 23 (opp. ἡ φαῦλη ἐπιθυμία) 491,26 — λόγον ἔχειν πρός τι mathem. A 260,22 sq. λοιπός. ὁ τὸ λοιπὸν ὃν προσέθετο ὑπολείπεται T 68,3 λοιπόν deinde (ῥᾶδία λοιπὸν ἢ ἀναγωγή) A 349,3 ἀκολούθως λοιπόν T 34,10 ceterum A 404,36 [in conclusione T 373,2 394,7 474,28 499,28 λοιπὸν ἄρα 527,6]
- λύειν ἔνστασιν T 103,14 383,10 562,19 563,1 λόγον T 560,17. 25 561,5 sq. (opp. κωλύειν) 562,1 sq. τοῦτο A 192,20 417,17 T 308,19
- λύκος. τίνι διαφέρει λ. καὶ κύων T 221,22 λυμαίνειν. λυμαίνεται ὁ ὄρισμός T 429, 17 (a N)
- λυπεῖσθαι def. τὸ συστέλλεσθαι ἐπὶ παρόντι κακῷ T 144,12 τὸν πεπληρωμένον ἥδη οὔτε ἥδεσθαι οὔτε λυπεῖσθαι 248,14 λυπηθεῖς τις ᾧς ἥδεικημένος ὄργιζεται 345,24 λυπούμενον ἀποθανεῖν (opp. ἀγνοούμενον) 266,26
- λύπη (opp. ἀδοξία) T 266,25 ὅτι μὴ γένος τῆς ἐπιθυμίας 363,16 προτέρα ἡ λ. γίνεται τῆς ὄργης 345,22 sq. ἐνδέχεται τὸ τὴν αὐτὴν λ. καὶ χωρὶς ὄργης εἶναι καὶ μετ' ὄργης 346,21
- λυπηρός. τῷ πικρῷ τὸ λ. ἔπειται T 92,3 κίνησις κατὰ ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἥδους ἡ λυπηροῦ T 344,3
- λύρα T 10,1
- λύσις ἀπορίας A 238,37 τῶν ἀπορουμένων T 29,15 λόγου (opp. κώλυσις) 562,2 πρὸς τὴν ἔνστασιν ibid. 9
- Μαγνῆτις. ἡ λίθος ἡ μ. λεγομένη T 63,2 μάθημα. τὰ μαθήματα (coni. αἱ ἐπιστῆμαι) T 85,8 (dist. γυμνάσια) 260,14 *doctrina mathematica* 106,25 546,2 αἱ κατὰ τὰ μ. δεῖξεις 546,11
- μαθηματικός. μ. σῶμα (dist. φυσικόν) T 89,3.5 τὰ μαθηματικά 545,22
- μαθηματικές (coni. διδασκαλία) A 381,14 (coni. γνῶσις) T 34,20 τὰς μ. ἀναμνήσεις εἶναι A 272,5 cf. T 558,23 ὅτι οὐχ ἔπειται τῇ μ. ἀνάμνησιν εἶναι T 167,16—18 μακροβιότης (opp. ἀθανασία) T 239,4—6 258,4

- μακρώς (opp. συντόμως) διαιλέγεται Α 28, 22
 μαλακός Τ 113, 11, 14 cf. χρώμα
 μᾶλλον. τὸ μ. ἐπὶ τίνων λέγεται Τ 275.
 23sq. εἰναι ἂν ἐν τοῖς ἐξ ὑποθέσεως καὶ
 οἱ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ τοῦ ὄμοιού καὶ
 τοῦ ἡττοῦ Λ 265, 30 sq. cf. 324, 20 οἱ
 ἀπὸ τοῦ μ. καὶ ἡττοῦ τόποι Τ 284, 6 sq,
 585, 27 — *potius* Α 60, 4 190, 4 299, 2
 306, 34 Τ 32, 17, 20 101, 11 135, 21, 22
 323, 3 356, 24 516, 10 οὐδὲν μ. Α 72, 21
 163, 29 al. οὕτε ἔτι μ. Τ 102, 21 πολὺ δὲ
 μ. ἔτι οὐδὲ Τ 136, 28 παντὸς μᾶλλον Α 3,
 27 23, 22 — μᾶλλον φανερόν Α 141, 6, 7
 μᾶλλον *comparativo additum* Τ 224, 29 305,
 16 361, 12 517, 2 τῷ πρώτῳ πάντων μᾶλλον
 εἰρημένῳ Τ 313, 16 — μᾶλιστα. ἀπὸ τῶν
 μ. τε καὶ ὄμοιογουμένων συζητῶν Α 113, 11
 μανθάνειν Τ 272, 7, 9 sq.
 μανία (opp. ὅργη) Τ 244, 25, 26
 μαντικός. μαντικὰ ὅδατα Τ 63, 2, 9 294, 16
 μαρτυρεῖν τινι Τ 18, 33 223, 13
 μαρτυρία. ἡ ἐκ τῶν ὅρων μ. Α 134, 24
 μαρτύριόν τινος Α 50, 29
 ματαιοπονεῖν Α 350, 22
 ματαιοπονία Α 3, 26
 μάταιος Τ 269, 13
 μάτην εἶναι Τ 570, 5, 11 ἐρωτᾶν Τ 540, 24
 553, 20 557, 2 λαμβάνειν Α 281, 25, 27
 (coni. κενώς) 343, 19 προστιθέναι Α 343, 8
 Τ 431, 1 (coni. ἐκ περιεσοῦ) Α 343, 5
 (opp. ἀναγκαῖος) Τ 42, 13
 μάχαιρα (coni. ἕψος) Τ 12, 14
 μάχεσθαι logice Τ 77, 21 141, 20 μαχό-
 μενον ἵσχουσα τὸ συμπέρασμα Α 52, 23
 μαχόμενα λέγειν Τ 485, 9 μαχόμενον
 (opp. ἀκόλουθον) def. δ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι
 Τ 93, 10 τινι Α 152, 1 373, 24 403, 7
 Τ 70, 16 sq. (ταῖς κοιναῖς προλήψεσι) 73,
 16 82, 3. (πρός τινα) 4 (opp. ἀκόλουθεν)
 183, 10 549, 27 550, 1 μαχόμενον αὐτῷ
 λέγειν Τ 187, 7
 μάχη περὶ τίνος πρός τινα Τ 73, 18 πρός
 τὰς κοινὰς προλήψεις Τ 78, 27 opp. ὄμο-
 λογία Τ 580, 19 — opp. ἀκόλουθία Α 11,
 20 264, 33 Τ 77, 21 τόπος ἐκ μ. κατα-
 σκευαστικός τε καὶ ἀνασκευαστικός Τ 174,
 6 407, 25
 μεγαλοπρέπεια (dist. ἐλευθεριότης) Τ 117,
 11 121, 32 255, 5
 μεγαλοψυχία (opp. ἀνδρεία) Τ 254, 27 ἀπά-
 θεια 330, 20, 22

- μεγαλόψυχος Τ 177, 4 — μεγαλοψυχία
 330, 21
 μέγας. τῶν μ. καὶ ἀξέιων γνώσεως Τ 78, 1
 μέγεθος (coni. ἀριθμός) Α 332, 16 Τ 268,
 23 275, 28 (dist. πλῆθος) 211, 18 τὰ
 σύμμετρα μεγέθη ερημοῦ Euclidem Α 260, 24
 μήτε τι μ. δύνασθαι διατήματα δύο ἔχειν
 μόνα, ἔτι δὲ ἡττοῦ ἐν Τ 30, 22 ἀτομα
 μεγέθη 134, 7, 8 πᾶν μ. ἡ πεπερασμένον
 ἡ ἀπειρον 174, 27 μ. ἐπ’ ἀπειρον διαιρε-
 τόν 558, 33 εἶναι ἐν μ. 211, 18 μετέοντος
 τινος μεγέθους 264, 24 — τὸ μέγεθος δύοτον
 χρὴ τὸν διαιρετικὸν ἔχειν Τ 589, 18
 μεγιστᾶνες (coni. βασιλεύς) Τ 466, 12 (a N)
 μέθοδος Α 75, 2, 6 Τ 1, 4 68, 1 97, 20 πᾶσα
 μέθοδος ἀγαθοῦ τινος ἐφίεται Α 275, 9 sq.
 279, 9 πᾶσα ἔξις μετά τινος λόγου τῶν
 ὦπ’ αὐτὴν ὅντα θεωρητική μέθοδος ἔστιν
 Α 275, 13, 14 (coni. ὁδός) Α 330, 32
 331, 1 διαιρετική μ. Τ 1, 14 διαιρετική
 Τ 172, 16 συλλογιστική (coni. πραγμα-
 τεία) Α 28, 3 333, 12 Τ 7, 13 34, 8 85, 6
 ἡ μ. τοῦ ἀναλύειν Α 340, 17 μίαν τινὰ
 καθόλου μ. Τ 55, 2, 24 κρείττων καὶ
 ἀκριβεστέρα μ. Τ 85, 12 εἰς μ. ἀνάγειν
 Τ 37, 22 κατὰ μέθοδον Τ 27, 29
 μειζών ἄκρος, ὅρος saepissime, expl. Α 47,
 29 sq. 56, 13 ζητεῖται εἰ φύσει ἐν δευ-
 τέρῳ σχήματι μειζών τις ἔστι καὶ ἐλάτ-
 των ἄκρος Α 72, 17 sq. ἀπλῶς μ. (opp.
 μ. ἐν τούτῳ τῷ σχήματι) 75, 9 πρότασις
 Τ 21, 13, 26 et saepe in Α, expl. Α 48, 8
 75, 22 μ. καὶ κυριωτέρα Α 48, 15 ἐν τοῖς
 ὑποθετικοῖς Α 327, 24 sq. — μειζόνως
 Τ 268, 21
 μειονεξία. πλεονεξία καὶ μ., ἐξ ὧν ἡ ἀδι-
 κία Τ 116, 7
 μειούν Τ 30, 24 αὐτὸν 162, 18
 μειράκιον Τ 439, 7
 μείωσις Τ 111, 4
 μελανεῖν pass. Τ 314, 10
 μελανία Τ 465, 27, 28
 μέλας. τὸ μ. ἐν φωνῇ, ἐν χρώματι Τ 99,
 25 sq. τὸ μ. φράφομεν Τ 39, 18 114,
 17 323, 18
 μελετᾶν. μεμελετημένος (coni. πρόχειρος)
 Τ 585, 1
 μελίκρατος Τ 153, 4
 μέλιττα Α 306, 33 307, 1
 μέλλειν c. inf. fut. Α 49, 22 85, 13 87, 6
 94, 23 Τ 220, 5 269, 12 376, 10 525, 1 al.

- c. inf. praes. A 14, 28 42, 25 117, 32
 159, 6 175, 21 290, 20 T 48, 4. 22 57, 18
 68, 6 94, 15 132, 32 520, 25 i. q. βούλεσθαι T 254, 4. 14 303, 6 (cf. Ind. Arist. 140 b 41) fere i. q. πεφυάνειν A 63, 17
 c. inf aor. A 156, 11 τὸ μέλλον τινός
 A 192, 29 γρήσμας πρὸς τὰ μέλλοντα
 A 154, 16. 31 εἰς τὸν μέλλοντα γρόνον
 A 141, 3 εἰς τὸ μέλλον 222, 19. 33
 μέλος. μέλη (coni. ῥυθμοί) T 155, 17
 μελωφδία T 323, 16 τρία μέρη τῆς μ. 113, 9
 μένι omissum in priore oppositionis membro,
 velut A 92, 25 114, 3 117, 10 138, 6 149,
 25 150, 26 168, 7 207, 30 208, 2. 10 228, 2
 232, 38 233, 32 238, 11. 23 244, 24 248, 10
 249, 17 250, 35 254, 34 342, 34 391, 23
 392, 10. 30 395, 23 — non sequitur δέ
 A 74, 17 111, 31 143, 4 291, 3 T 361, 24
 μὲν — η—η T 488, 6 ἀν μὲν —, δῆλον
 μέν T 550, 11. 12
 μένειν syn. σώζεσθαι A 99, 30 192, 12 222,
 28 οὐδὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ πάντα κινεῖσθαι
 μένει T 560, 3. 4 c. praedicato A 50, 19
 60, 6 61, 13 63, 9 75, 29 83, 16 115, 15
 136, 10. 13 150, 1 189, 19. 29 192, 29 200,
 15 etc. T 353, 28 354, 4 356, 4. 13
 μέντοι A 11, 26 30, 17 54, 25 67, 20 70, 19
 89, 14 90, 8 91, 15 98, 28 103, 30 109, 11.
 26. 38 114, 6 115, 29 116, 20 130, 15. 20
 131, 8 133, 17 134, 8. 32 etc. T 44, 7 53,
 18 56, 7 67, 20 70, 1 88, 4 91, 18. 21 94, 21
 101, 6 105, 5 107, 20. 27. 32 109, 17 115,
 27 116, 13 120, 34 126, 19 127, 3. 6. 25
 135, 18 139, 11 etc. μέντοι γε A 136, 14
 [T 371, 36]
 μερικός [μ. ἀνθρωποί T 371, 31. 32] μερικῶτερα πρότασις A 266, 30 341, 16 [μερικῶς λαμβάνειν T 580, 22. 27]
 μέρος. ὡσπερ ἀντίστρων ἀμφοτέρων τῶν
 μερῶν (τῆς ἀντιφάσεως) ἀκηκούστες T 28,
 29 dist. εἶδος A 122, 28 T 532, 20 μ.
 φιλοσοφίας (opp. ἔργον, ὄργανον) 1, 8 sq.
 2, 3 sq. ἐν μέρει, ἐπὶ μέρους (dist. καθόλου, διοικίστως, διοίριστος) A 12, 30
 27, 18 et saepe in sequentibus T 182,
 23. 25 al. τὸ τῆς ἐπὶ μέρους διοίριστον
 A 92, 11 τὰ διοίριστα, τὰ διωρισμένα
 ἐπὶ μέρους T 288, 15 sq. ἐπὶ μ. διοίριστοι,
 διωρισμέναι προτάσιες 289, 5 sq. ἐν
 μ. συλλογισμοί expl. A 372, 10. 15 προβλήματα expl. T 133, 2. 3 κατὰ μέρος
 A 49, 31 109, 23 T 401, 11 τῶν κατὰ
 μ. ἀνθρώπων T 122, 20 499, 33 ἀνὰ
 μέρους T 409, 5 485, 25. 30 499, 23 (opp.
 ἅμα) 461, 4. 11 παρὰ μέρους Λ 161, 20
 285, 8 T 182, 27
 μέροψ T 478, 16. 19 (coni. βροτός) T 497,
 24 499, 23 28. 30 sq. 578, 8
 μέσος ὄρος expl. A 44, 29 sq. 53, 5 sq. 346, 24.
 25 T 328, 14 ἡ οἰάσφορος τοῦ μέσου πρὸς
 τοὺς ἄκρους τοὺς ἐν τῷ προβλήματι κοι-
 νωνία, ἡ τοῦ μέσου θέσις Α 46, 18 sq.
 τῶν μέσων, δι’ ὧν ἡ δεῖξις T 546, 7
 τὸ μέσον ἐγκατίων T 329, 25 ἀνὰ μέ-
 σον T 326, 17 sq. 327, 20 329, 25 sq.
 τὸ ἀνὰ μ. μίζει τῶν ἐγκατίων T 327, 22
 329, 27 ὁμὴ μέσου A 348, 33 ἐν μέσῳ
 A 278, 34 279, 31 285, 21. 29 286, 28
 287, 7 376, 34 399, 16 T 327, 5 τὰ ἐν
 μ. τῶν τε πρώτων γενῶν καὶ τῶν ἀτόμων
 τε καὶ ἐσχάτων A 291, 22 σὶ ζητήσεις
 καὶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ αἱ ἀποδείξεις περὶ
 τούτων γίνονται τῶν ἐν μέσῳ, *(Δ)* καὶ
 αὐτὰ ἄλλων κατηγορεῖται καὶ αὐτῶν ἄλλα
 293, 20. 21 ὁ μ. μεταξὺ δόξης καὶ ἀδοξίας
 T 327, 12 μέσος περὶ τι (opp. ἐνδεής)
 T 99, 15 μέσον ἀγαθόν T 256, 31 πᾶν
 τὸ μέσον καὶ βέλτιστον T 432, 5 — μέσως
 βλέπειν T 327, 13
 μεστήης. ἐν μ. ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως
 T 432, 4
 μετὰ ταῦτα post partic. A 114, 2 T 174, 6
 μεταβαίνειν T 321, 15 — in oratione
 T 168, 17. 24 198, 4 ἐπὶ τι A 59, 11 70,
 25 87, 5 106, 23 145, 23 309, 21 T 102,
 24 121, 20 161, 23 367, 4 583, 1 (*ἀπό*
 τινος) A 103, 9 T 86, 30 159, 1. 3 168, 3
 169, 32 174, 1 369, 6 εἰς T 586, 15 587,
 17 (*ἀπό* τινος) A 290, 16 πρός T 169, 22
 μεταβάλλειν εἰς A 189, 32 ἐκ T 346, 15
 ἐκ τινῶν εἰς τι (opp. κινεῖσθαι) T 557, 35
 κατὰ τόπον T 316, 7 ἢ κατὰ τόπον ἢ
 κατὰ ποσὸν ἢ ποιόν T 559, 25 τόπον ἐκ
 τόπου T 165, 1 [μεταβάλλεσθαι εἰς ἄλ-
 ληλα T 544, 28]
 μετάβασις T 168, 29 169, 8 172, 15. 16 εἰς
 (coni. μετάληψις) 168, 6 ἐπὶ τι 198, 22
 (*ἀπό* τινος) 115, 32 120, 32 (ποιεῖσθαι)
 587, 15 κατὰ τὴν τοῦ ὁμοίου μετάβασιν (?)
 529, 15
 μεταβατικῶς T 43, 32
 μεταβιβάζειν τινὰ ὁμὴ λόγων T 28, 9

μεταβολὴ εἰς Λ 193,17 Τ 51,3 (ἐκ τενὸς)
80,29 cf. 557,36 ἡ κατὰ τόπον μ. Τ 165,
2,3 κατὰ τὸ ποσόν, κατὰ τόπον, κατὰ
τὸ ποιόν (opp. γένεσις καὶ φθορά) Τ 557,
36,37 κατ’ οὐσίαν, κατὰ πάθος Τ 303,
24,30,31

μεταγειν τὸν λόγον ἐπί τι Τ 154,20 425,
17 πρός (coni. μεταφέρειν) 167,28 εἰς
428,12 absol. 563,24

μεταδιώκειν τὸ ἀκριβὲς ἐν τῷ λόγῳ
Τ 437,19

μετάθεσις κατὰ πάσας τὰς τε ἐν μέρει
καὶ τὰς ἀδιορίστους μ. Α 93,11 ἐκ μετα-
θέσεως κατάφασις i. q. ἡ οὐγὴ ἀπλῆ Α 401,
22 sq. 406,6.10.23 407,6.13.14 ἀπό-
φασις 406,8.11 ἀντίφασις 405,26 414,
17 κατὰ μετάθεσιν ἀντίφασις 414,8
προτάσσεις 397,2 (cf. Θεόφραστος) — εἰς
τι Τ 170,6 εἰς τὸ γενικότερον 277,3
εἰς χαλεπώτερον πρόβλημα 563,5

μεταλαμβάνειν τι ἀπό, ἐκ τίνος Α 194,26
198,1 Τ 43,12 69,10 εἰς Α 22,26 65,
17 68,6 84,10 121,22 131,30 165,30
168,15 sq. 170,23 175,26.30 176,8 186,
11 etc. (ἀπό) 354,19 Τ 8,5 144,3 145,
1.23.28 146,2 278,11 478,3 sq. 562,
21 al. — ἀντί τίνος Α 67,1 84,7 262,18
355,8 Τ 43,12 407,23.24 — supplen-
dum εἰς τι Α 22,30 144,19 147,26 168,
18,21 — supplendum ἀντί τίνος Α 60,
1.6 84,15 131,26 141,7 — absol. i. q.
ἀντιστρέφειν Τ 131,32 — ἐν τούτοις (sc.
τοῖς ἐξ ὑποθέσεως) τὸ μὲν ὑποτίθεται, τὸ
δὲ μεταλαμβάνεται Α 265,31 sq. cf. 187,1
τῷ μεταλαμβανομένῳ ἦ, ὡς οἱ νεώτεροι
φασι, προσλαμβανομένῳ τὸ συμπέρασμα
ἐπιφέρει Α 19,4.5 διαφέρειν δοκεῖ κατὰ
τοὺς ἀρχαίους τὸ μεταλαμβανόμενον τοῦ
προσλαμβανομένου Α 263,26 sq. cf. 265,
5.7 266,1 324,24 325,24 — οἱ δύο
πλευραὶ τῆς λοιπῆς μεζούσι εἰσὶ πάντη
μεταλαμβανόμεναι Τ 23,30 73,24

μετάληψις Α 65,23 74,27 300,16 (coni.
ἀντιστροφῇ) 169,14 τίνος 84,19 (τῶν
ὑρῶν) 373,9 sq. Τ 353,14 εἰς Α 65,31
169,3 175,32 176,19 191,26 sq. 373,
13 sq. Τ 43,21.25 44,6 60,5 (coni. με-
τάβασις) 168,6.9 sq. 478,1.2.32 479,
17 sq. ἐκ τίνος Τ 57,12 (εἰς) Α 197,
25 κατὰ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἐνδέχεσθαι
Α 215,17 κατὰ τὰς λέξεις Α 373,28 —

τόπος ἐκ μεταλήψεως Τ 156,20 sq —
ὅς οἱ νεώτεροι πρόσληψιν λέγουσι, τοῦτο
οἱ περὶ Ἀριστοτέλη μετάληψιν εἰώθασι λέ-
γειν Α 324,17 cf. ibid. 11 265,33 τοὺς
κατὰ πρόσληψιν λεγομένους — λίως κατὰ
μετάληψιν (λέγει ὁ Ἀριστοτέλης) Α 266,
3.4 cf. 324,16 sq. 325,36 sq.

μεταπανθάνειν (ex coni.) Τ 549,2

μεταπον τίνων εἶναι Α 184,10 383,12 Τ 59,
14 326,24 sq. τὰ μ. (τῶν τε ἀτόμων
καὶ τῶν πρώτων γενῶν, τῶν τε πρώτων
γενῶν καὶ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν) Α 293,
18 sq. 294,17 sq. οἱ πλεῖσται καὶ ποιό-
ταται (ζητήσεις) περὶ τῶν μ. 293,25 τὰ
μ. τῶν ἐναντίων Τ 101,18 sq. 323,9 326,
24 sq.

μεταποιεῖθειν Τ 28,21

μεταπίπτειν Α 51,15 190,10 193,2.16.18
Τ 561,1 εἰς Α 51,12 192,31 193,1
Τ 162,21

μετάπτωσις Α 193,16

μετασχηματίζειν Α 360,34 εἰς 9,9

μετατιθέναι Α 59,30 144,9 149,15 202,6
εἰς Τ 278,3 τὸ γένος Τ 343,26
μεταφέρειν πρόβλημα Τ 172,17 τὰς λέξεις
579,21 ὄνομα ἀπό τίνος Τ 41,24 τόπον
278,23 τὰ ἐν ἐκείνοις εἰρημένα ἐν-
ταῦθα Τ 26,22 ἐπί τι Α 184,24 Τ 3,
23 120,22.33 121,11 175,30 179,8
250,10 278,17 281,14 378,11 467,
22 468,2 528,3 529,11 588,13 εἰς
Τ 540,1 πρός Α 60,3 Τ 167,25.28
ἀπό τίνος πρός, ἐπί τι Τ 280,6.15 349,
14 565,3

μεταφορά (opp. τὰ κυρίως λεγόμενα) Α 23,
9—12 κατὰ μ. λέγειν Τ 324,6.7 ὄμοι-
ότης ἐκ τίνος Τ 426,18 καθ’ ὄμοιστητά
τινα γίνονται οἱ μεταφοραὶ ibid. 21.

μεταφορικός Τ 559,9 μ. ὄνομα 511,12 μ.
φωνή 515,11.23 — μεταφορικῶς λέγειν
Τ 324,3.9 ὄρθεσθαι 425,23 543,1 sq.
τῷ ὀνόματι γρῆσθαι (ἢ ὅλως τροπικῶς)
511,9

μεταχειρίζεσθαι Τ 220,19 222,13 529,
23 560,7

μετέρχεσθαι ἐπί τι (paene ubique μετε-
λήλυθε) Α 57,7 61,14 100,28 102,7
143,11 169,18 204,32 217,31 230,28
234,30 240,13 242,30 249,6 399,19
Τ 335,22 336,25

μετέχειν τίνος logice Τ 111,10 sq. 212,

- 27 sq. 301,9 sq. 315,15,16 317,17 319,
6,7,13 322,12 sq. 357,19 sq.
- μετιέναι** ἐπί τι Α 92,29 94,2 156,3 175,
11 201,28 308,10 399,35 T 34,11 45,
10 96,26 97,20 τι T 35,31 (τὴν φιλό-
σοφον θεωρίαν) 149,14
- μετονομάζειν** T 146,24
- μετρεῖν** τινι Α 260,30 261,15
- μετρητικός** (coni. δυθμήσων) A 5,25
- μετριοπάθεια** T 239,6
- μέτριος.** τὸ μ. καὶ μήτε ὑπερβολὴν μήτε
ἐνδέον T 106,8 — μετρίως ἀκούειν
T 327,14
- μέτρον** κοινόν Α 261,15
- μέχρι οὗ** — μ. τότε Α 140,11,12
- μῆ.** ἐπισκεπτέον μὴ δύναται Α 198,31 sim.
T 195,12 297,18 — μῆ pro οὐ usurpatum
T 64,18 in interrog. obl. (διὰ τι μῆ)
A 144,23 T 83,17 post ἐπειὶ A 35,4
64,11,25 70,18 75,32 88,14 104,10 105,
33 125,10 129,2 143,24 174,22 178,
4 etc. T 97,25 109,30 110,27 160,30.
32 196,8 213,16 271,4 275,20 303,11
307,9 308,15 al. post ἐπειδὴ A 155,8
T 56,5 post ζτι A 12,25 30,29 35,10
37,12. (διέτρ.) 22,23 42,20 57,4 62,13
75,20 76,31 89,32 90,27 92,10 105,5.
10 107,26 108,6 116,18,19 128,7 132,
23 135,13 137,24 142,14 etc. T 11,12
23,2 30,16 42,25 43,5 44,23,24 45,1
46,19,27 47,25 48,7,10 (διέτρ.) 51,11
52,30,31 54,1,24 55,2 56,18 60,9 61,
30 67,19 69,10 70,21 etc. c. participio
non condicionali A 62,16 63,16 81,5
122,10 123,22 129,27 30 130,27 131,
1,4 132,5 138,7 139,8,9 140,31 145,5
147,13 150,14,21 172,18 213,9 al.
T 101,6,13 183,21 186,10 296,30 298,
26 304,12 320,1 328,27 335,5 359,12,
26,27 al.
- μῆκος** A 339,6 sq. T 30,20 sq. ἀπλατές
T 30,20 sq. 323,26 οὐ γένος τῆς γραμ-
μῆς T 323,26 sq. τὸ κατὰ τὸν ὄντος
μῆκος A 385,13
- μηκόνειν** τὸν λόγον Α 279,13 T 563,3
[μήκων T 582,10]
- μήν.** ἀλλὰ μήν εἰς ἀλλά — οὐ μήν Α 12,11
(γε) 45,25 138,33 140,5,12 141,14 142,
16 143,10,28,31 144,1,3,19 145,7 147,
16,22,29 149,5 al. T 14,29 16,21 44,
25,27 46,23 58,20 59,19 74,13 75,11
81,18 et saepe οὐ μήν δὲ T 46,25 429,
21 (a N) [438,8] οὐ μήν ἀλλά Α 6,4 15,
16,27 139,4 150,14 159,20 162,6 168,20
213,34 236,40 337,27 T 59,14 126,
20 218,6 305,3 316,10,11 339,26 534,
11 οὐ μήν δὲ ἀλλὰ καὶ T 171,2
- μηγένειν** Α 55,33 T 343,27 πρότατις μη-
γένεια Α 26,8,15
- μηγνυτικός** A 21,5
- μήποτε.** ἐπιζητεῖν, ἐπισκοπεῖν μήποτε Α 141,
14 222,17 T 101,1 137,15 μήποτε δέ
Α 117,9 153,2 T 341,3 μήποτε οὖν
Α 117,22 209,9 231,35 (cf. Add. et
Corr.) 316,18 T 46,7 133,26 250,26
μήπτι γε *nedum* T 253,30
- μηγγικική** T 22,22
- μιγνύναι.** τῷ τὸ πᾶν ἐν παντὶ μεριγχναι λέ-
γοντι T 189,3,4 dist. κερανύναι 315,
29 sq. προτάσεις Α 28,10 — προτάσεις,
συζυγίαι, συμπλοκαὶ μικταὶ ἐν Α 121,7
133,4 166,7,9 186,2 218,31 219,20,21
οὓς (συλλογισμούς) οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι μι-
κτοὺς ἐξ ὑποθετικῆς προτάσεως καὶ δει-
κτικῆς A 262,31
- μιμηματική** φύσεως T 233,8
- μιμησις** γένος τοῦ ζῆτος T 341,8
- μιξίς** (coni. κράτος) T 210,21 (dist. κράτος)
315,27 sq. 318,10 319,3 sq. 320,23 πρὸς
ἄλητλα 489,5,6 προτάσεων Α 123,23 sq.
(coni. συμπλοκή) 139,11 οἱ συλλογισμοὶ
οἱ ἐκ τῶν μ. A 242,20
- μιγήμη.** ἐξ αἰσθήσεως μν., ἐκ δὲ μνήμης
ἔμπειρα T 116,21 opp. ἐπιστήμη 167,13
μνήμη κυρίως 344,21 διὰ μνήμης ἔχειν
590,11
- μιγημονεύειν.** τὸ μν. τινὸς μετὰ τοῦ φαν-
τάζεσθαι περὶ αὐτοῦ T 203,27,28 ἡ κατὰ
τὸ μν. ἐνέργεια T 344,21 μιγημονεύειν
τινὸς ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ ὄρισμοῦ T 456,
11,17 ὡς μιγημονεύει T 52,19 ἐμνη-
μονευκέναι A 134,18 168,1 200,9 με-
μνημονευκέναι T 163,21
- μοῖρα.** τὴν πλείστην μ. ἔχειν πρὸς εὐδαι-
μονίαν A 279,21
- μοιχεία** T 166,5 184,13
- μοιχεύειν** A 300,11 T 184,12
- μοιχός** A 342,7
- μονάς,** καρδία, πηγὴ κατὰ ἀναλογίαν ταῦτα
— ἀρχὴ γάρ τῶν ἐν οἷς εἰσι πάντα T 58,
27 sq. τὸ ἀδιαιρέτον ἐν ποσῷ Α 81,21
τὸ ἐν ἀριθμοῖς ἀπειρον T 543,6 ἀμερής

- Τ 31, 27 sq. ἀδιαιρέτος Τ 181, 7 ὅτι μήπε δέ μ. ποσὸν μήπε οὐσία Τ 308, 11 sq. cf. A 81, 17 sq. οὐδὲ δέ μ. ποσὸν Τ 320, 11 παντὸς ἀριθμοῦ πρώτη Τ 321, 3 κατὰ τουμβεβήχος ἔστι πρός τι Τ 441, 17 πλῆθος μονάδων Τ 301, 30 ἐκ μονάδων συγκείνενον 314, 7 μετρεῖσθαι μονάδι μόνη Α 260, 30 261, 15
- μοναχῶς Α 287, 18 sq. 334, 37 (λέγεσθαι) Τ 96, 28 271, 4 289, 11
- μονὴ Τ 342, 4 δέ ἐν τοῖς οἰκείοις μ. 361, 20 μόνιμος (coni. ἔστως) Τ 439, 11
- μονολήμματος. οἱ λεγόμενοι ὑπὸ τῶν νεωτέρων μονολήμματοι (συλλογισμοί, λόγοι) Α 17, 12. 18 21, 25 22, 24 Τ 8, 17 13, 26 τῇ δύναμει μ. Α 18, 4 δὲ δοκῶν μ. Τ 574, 12
- μονομαχεῖν Τ 120, 34 sq.
- μόνος. ἐν μόνῳ τῷ συμβεβηκότι μάλιστα Τ 288, 20 — οὐ μόνον οὐ — ἀλλὰ καὶ Τ 55, 10 — ἀλλ᾽ οὐδὲ Α 172, 9 376, 24 sq. et omisso altero οὐ Τ 55, 20 — μόνως Α 258, 16 267, 21 οὕτως μόνως 85, 2 236, 35 340, 1 μόριον ἀποφατικόν Α 15, 30 397, 17 403, 11 μορφή. τὴν γάρ ἐκάστου μορφὴν τῇ ὅψει γνωρίζομεν, ἥτις εἰ ἔστιν δέ ιδέα Τ 188, 18 189, 12
- μονική Τ 90, 22. 25 94, 1 218, 22 226, 2 300, 22 337, 6 ἐπιστήμη ἐμμελῶν καὶ ἐκμελῶν 71, 3 ἡρμοσμένου καὶ ἀναρμόστου 152, 20 523, 17 524, 24 λέγεται καὶ κατὰ μονικήν γρῦπα 113, 9 sq.
- μονικός Α 331, 35 Τ 4, 3. 13 80, 18 sq. 86, 18 90, 22 226, 1 sq. μ. ὅλη Τ 218, 9 ἐπιστήμη τῶν μονικῶν Τ 342, 20. 21 — μονικῶς γρῆσθαι Τ 10, 2
- μογθηρία δρισμοῦ Τ 442, 10. 16 τῶν διαλεγομένων 519, 3
- μογθηρός Τ 214, 21 μ. διαθεσις, ἔξις (coni. ἡπατημένη) Τ 472, 7, 8 ἀπόδοσις 479, 10 cf. 470, 17 δίαιτα 498, 3 μ. παρέμφασις, παράληψις Α 402, 26. 31 — μογθηρῶς τρέψειν Τ 214, 22 ἀποδιδόναι τὸν λόγον 442, 12
- μοῆθος (dist. δημηγησις, δημηγορία) Τ 7, 18 ἀκρότατις τῶν μύθων Α 5, 9 sq.
- μυθώδης φλυαρία Α 4, 23
- μυρίοι Α 220, 35 Τ 7, 19 275, 26 276, 1 277, 22
- μυρρίνη (coni. ἐλαία, δάφνη) Τ 118, 31
- Ναυπηγική Τ 203, 1, 3 (opp. κυβερνητική)
Α 2, 31
- ναυτιλία Τ 244, 5, 7
- [νεκροποιός Τ 376, 27]
- νεκρός. ν. σῶμα Τ 21, 20. 21 δὲ ν. Α 179, 24. 25
- νεμεσητικός. πάτερον δὲ αὐτός ἔστι ν. τε καὶ φύσερὸς η οὐ Τ 142, 19
- νέμεσις Τ 142, 14
- νέος. ἐκ νέων Α 4, 7 (εὐθύς) 5, 8
- νεύτης φαῦρότητα ἔχει σύμφυτον Τ 248, 17
- νεῦρον Τ 236, 13. 20 cf. δημοιμερῆς
- νεφέλη def. Τ 466, 26. 27
- νέφρος χιόνος ὅλη Τ 50, 21 sq.
- νηνεμία. γαλήνη νηνεμίᾳ δέ αὐτῇ (sc. κατὰ ἀναλογίαν) Τ 59, 4 cf. 89, 27 sq. 411, 11
- νήσεσθαι Α 455, 2
- νικᾶν dialectice Τ 565, 20
- νίκη. δέ ἐν πολέμῳ ν. Τ 274, 25 φανομένη ν. dialectice 565, 19
- νοεῖν Α 198, 32 sq. (coni. συνιέναι) Τ 102, 28 τὰ λεγόμενον, τί σημαίνει τι 555, 16. 23. 25 [δέ μέλλει συναγήγεσθαι, ὅθεν συνήγηθη 525, 1 527, 4, 8] seq. acc. e. inf. 432, 31 (aN) ἐξ αὐτοῦ γνώριμον τοῦτο νοηθεῖν 87, 14 — νοητός (opp. αἰσθητός) Α 4, 5 sq. 293, 27 αἱ τῶν νοητῶν διαφοραὶ 4, 15
- νόημα. ψύλλα χωρὶς ὑπάρχειας νοήματα Τ 355, 13
- νοήσις τῶν οὐκ αἰσθητῶν Α 381, 18
- νοητικός (dist. αἰσθητικός) Τ 144, 15
- νομή Τ 558, 5
- νομίζειν. τὰ νενομιζέμενα (opp. τὰ φύσει συνεστῶτα) Τ 233, 7
- νόμιμος. ἄλλα παρ' ἄλλοις νόμιμα Τ 233, 15
- νομοθετεῖν (coni. ὀνοματοποιεῖν) Τ 82, 31 οὐχ ὡς νομοθετῶν εἰπεν 18, 24 νομοθετήσαντες αὐτοῖς τὸ δὲ κατὰ σωμάτων μόνων λέγεσθαι 301, 22
- νόμος (opp. ἀνομία) Τ 15, 5 sq. (coni. ἔνη, συνθῆκαι, opp. τὰ φύσει) 233, 9 def. δροθός λόγος ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρωμάτων 144, 23 πάντων τῶν καλῶν ἔστιν εἰκῶν 434, 24 cf. 426, 26 sq. τὸ δὲ τοῦ νόμου λεγόμενόν τε καὶ τιθέμενον 9, 14 τὸ γεγραμμένον ἐν τοῖς νόμοις (opp. δὲ διάνοια τοῦ γράψαντος) 225, 14. 15 νόμος δρός 224, 3 225, 4 sq.
- νοσεῖν (opp. καγεκτεῖν) Τ 20, 25. 26 νοσούσῃ τῇ πατρίδι συννοσεῖν 139, 33
- νοσερός (opp. ὁμιεινός) Τ 71, 2

νοσοποιειν T 4,27 [580,25]
 νόσος T 52,9 261,8 et saepius in exemplis.
 opp. καχεῖται T 20,24 sq. 91,19 sq. 92,
 5 sq. 536,16 φθορὰ θγεία T 283,1
 δεκτικός νόσου A 353,28 νόσος ψυχῆς
 T 186,4 187,22 νόσον λαμβάνειν T 252,3
 νοσώδης (opp. θρεπτός) A 386,35.36 387,
 4 sq.

Numerus. Subiecto plurali gen. neutr.
 verbum numero plurali multo saepius
 in iis partibus, quae solis a N servatae
 sunt, quam in reliquis additur cf. T 388,
 13.14 394,12.28 395,21.23 420,17 438.
 30 439,7 455,3 456,24 463,10 497,28
 498,1 499,25.29 500,2.9.10.11 515,11.
 23 517,21 520,10 522,13.14 544,27.29
 576,8 — τί ποτέ ἐστι συλλογισμὸς καὶ
 διὰ τῶν γένονται A 42,27 ἡ καθόλου
 καταφατικὴ τῇ κ. ἀποφατικὴ — ἐναντίαι
 εἰσιν A 45,21—23 sim. 159,18 (ubi cod.
 BM sequi debebam) καὶ τὸ τινὶ καὶ μή
 τινὶ ἀντιστέρειν A 159,32 sim. 160,1 τῆς
 δὲ ὑπαρχούσης ἡ τῆς ἀναγκαλὸς ἀποφατι-
 κῶν οὐσῶν A 218,35 τὰ ίδια καὶ οἱ ὄρι-
 σμοι — εἰπέ ιησος ὅντα — δύναται A 328,
 28.29

νοῦς (coni. θεός) T 106,9 (opp. τὸ ἐπιθυμη-
 τικόν) 262,30 νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικός
 372,26 373,2 378,4 387,24 392,22.23
 399,19.20 495,6 578,10.11 al. ὄψις καὶ
 ν. κατὰ ἀναλογίαν τὰ αὐτά 59,2 ἐπεὶ ὡς
 ν. πρὸς ἐπιστήμην (ἀρχὴ γάρ) οὕτως αἰ-
 σθησίς πρὸς δέξιαν, θμοις νοῦς τε καὶ αἰ-
 σθησίς 118,4.5 τιμιώτατον τῶν τῆς
 ψυχῆς δυνάμεων 236,25 θεωρητικὸς νοῦς
 (coni. ἀλήθεια) A 5,19 νοῦν ἔχων A 198,
 33 T 554,16 — δ. ν. τῶν εἰργμένων —
 T 547,25

νύκτωρ A 300,12 T 515,18

νῦν. τὸ νῦν τὸ ἀδιαιρέτον ἐν χρόνῳ A 81,
 21 οὐ ποσόν T 304,17

νῦξ def. T 466,16 sq.

Ξηρός T 96,12 (coni. θερμός) 434,10 τὸ
 ἐκ τῆς τέλης ξηρόν τε καὶ ψύκλων A 279,25

Ξηρότης T 236,12 cf. δύναμις

Ξέφος (coni. μάχαιρα) T 180,25 ἐλεφαντό-
 κωπον 262,1

Ξύγνος Λ 343,17 (coni. αὔξησις) 279,4
 κόσμου τε γάριν καὶ ὅγκου τοῦ κατὰ τὸν
 λόγον ibid. 15 ὅγκον τινὰ περιτιθέναι τῷ
 λόγῳ ibid. 24

ὅδε, ὅδε τις Λ 53,30.31 162,22 163,3 200,1
 258,8.16 292,9.11 344,31.32 338,15.
 16 361,14 (τόδε τόδε εἰναι) 363,10 364,
 1 sq. 379,24.25 400,23 sq. 404,15 al.
 T 5,3 51,27 99,10 sq. 122,31.32 153,
 4.15 sq. 154,22 212,25 232,2.3 233,11
 274,30.31 279,23.24 285,12 329,25
 350,14 420,18 422,24 451,18 539,13
 549,23 al. ὅδε ἡ ὅδε A 28,15 125,28
 τόδε καὶ τόδε 258,9 τόδε τί ἐστιν ἡ τοι-
 ούδε 263,20 ὅδε i. e. Aristoteles A 78,
 28, sed ὁ ἐε conicio cf. T 133,16 — τὰ
 τῆδε T 473,9 — τουδί T 53,17

ὅδος. πλούτου πολλαὶ ὁδοί T 259,2 i. q.
 μέθιδος A 62,15 283,29 317,17 T 33,13
 524,16 coni. μέθιδος A 330,32 331,1
 ἡ ἀναγκαῖα καὶ συλλογιστικὴ ὁ. A 317,13
 ὅθεν δῆλον A 164,27 τόπος ὅθεν T 397,
 20 520,26 [νοεῖν ὅθεν συνήκη] T 527,
 4.8] quare A 49,11 T 47,18 270,8
 οἰητις δριψάτητος T 531,24 κατὰ τὴν οἰ-
 ητιν τίνος A 292,31

οἰκειότης πρὸς τι A 379,23 380,29 (coni.
 διάθετις) T 156,31 295,7 571,15 κατ²
 οἰκειότητα A 340,28 T 349,14

οἰκειοῦσθαι τινὶ T 200,1 πρὸς τι 584,15

οἰκία εὐσεῆτος, κενοσυμμένη T 269,16
 [οἰκίας ἀρετή T 372,4]

οἰκοδομικὴ T 33,11 153,28 203,1.2 (opp.
 τεκτονική) 2,19 264,10.11

οἰκοδόμος (opp. λατρός) T 264,19.20

οἰκονομία [τούτων, ητις ἐστὶν τάξις τῶν εὐ-
 ρημένων T 519,26 ἀρίστη οἱ. τὸ εἰδέναι
 τίνα πρῶτον δεῖ προφέρειν, τίνα δὲ ὕστερον
 520,17]

οἰκονομικός (dist. ἀνελεύθερος) T 158,6
 476,17

οἰνόμελει T 210,27 490,23
 [οἰονεῖ T 433,13 527,9]

οἶος in interrog. obl. A 237,3 — οἶον scilicet
 T 285,28 [483,17] quasi T 444,5

οἰοσδήποτε T 502,4

δλίγος (coni. θρεμμάτος) T 107,3 δλίγον προελ-
 θῶν T 62,14 μετ² δλίγον A 38,8 56,7 85,
 14 157,14 197,11 T 411,16 πρὸ δλίγον A
 123,8 154,17 187,26 188,7 203,25 241,35
 253,29 277,14 316,22 335,18 338,4 351,

- 20 373,24 414,34 T 54,22 82,4 93,22 94,
 29 187,29 202,12 232,28 237,2 242,18
 266,8 304,28 308,2 342,9 354,20 363,
 9 485,9 501,19 533,6 562,20 παρ²
 ὀλίγον Α 374,3 πρὸς ὄλιγον Τ 560,1
 ὀλιγότης τῶν μέσων Τ 542,17
 ὀλιγοχρόνιος Τ 222,23 27 223,1
 ὀλόκληρος Τ 38,25 (coni. τέλειος) Α 48,
 24 ἡ λέξις ὀλόκληρον καὶ σαφέστερον
 οὐτως ἔχουσα Α 304,14 — ὀλόκληρος
 Α 198,29 304,17 T 99,6
 ὀλόπτερος Α 306,34 307,2 28,29
 ὅλος. τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι expl. Α 24, 21 sq.
 μέρος πως τοῦ καθόλου 25,3 sq. opp.
 τὸ κατὰ παντός ibid. 9—11 — τὸ ὅλον
 (coni. τὸ καθόλου καὶ περιέχον) Α 43,
 14 44,10 — δὲ ὅλος Α 248,36 — τὸ
 ὅλον διαλεκτικὴ πρότασις (opp. ἀπλῶς
 πρότασις) Α 12,12 sim. 40,29 158,32
 390,13 T 9,15 214,19 itemque τὸ ὅλον
 τοῦτο Α 265,20 326,13 T 21,14 τὸ ὅλον
 i. q. παντάπατι T 448,19 (a N) — ὅλως
 Α 43,15 45,11.27 83,19 84,19 100,13
 109,17 110,15 116,32 etc. T 26,17 102,2
 105,28 109,2 486,32 et saepe
 [ὅμβρος Τ 372,5]
 ὁμογενῆς Α 16,29.30 72,28 73,3.19 T 115,
 28 116,3 117,19.22.23 118,21 235,28
 308,18 381,2 397,5.7.12 428,24.28
 429,1 480,4.5 503,8
 ὁμοιειδῆς Τ 59,11.22 60,22 123,25 128,
 26 262,7 296,20.28 297,11.19 306,5 sq.
 395,9 474,8
 ὁμοήθεια Τ 325,2.3
 ὁμοιομερῆς Τ 405,12.13.27 sq. τῶν δ., νεύ-
 ρων τε καὶ ὀστῶν καὶ πνεύμονος 236,13 sq.
 ὁμοίος καὶ ἀναλογίαν Τ 71,6 117,28.30
 τῇ ἀναλογίᾳ opp. τῷ γένει 71,16 ἡ τοῦ
 γνῶσις T 117,6 sq. θέρα ibid. 6 πρὸς
 τίνα γρήσιμος ἡ τοῦ δ. θεωρία Τ 122,
 13 sq. τὰ ἀληθῆς δ., opp. τὰ δοκοῦντα
 T 203,7 sq. οἱ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου συλλογισμοὶ
 Α 265,31 τόποι Τ 284,6 sq. cf. μᾶλλον —
 ὁμοίως i. q. ὅμως Τ 267,13
 ὁμοιοσχήμων. δ. προτάσεις i. e. κατὰ τὸ
 ποιὸν ὁμοιοι Α 71,31 103,9 170,27 συ-
 ζυγίαι 70,6.12 81,8⁵ 86,19.22 92,3 109,7
 τὸ ὁμοιοσχήμον τῶν προτάσεων 92,8 —
 ὁμοιοσχήμονες κατ² ἔκεινα (sc. τὸ ὑπάρ-
 χον καὶ τὸ ἀναγκαῖον) προτάσεις Α 167,5
 συζυγίαι (opp. μικται) 166,9 167,3
- όμοιοτης πρὸς τι Α 8,27 T 91,6 123,8.
 19 133,16.17 253,4.7 554,13 τινί 284,27
 κατὰ τὸ εἶδος Τ 59,13 κατὰ ἀναλογίαν
 118,20 124,16 opp. ἡ ἀπλῶς καὶ πορτώς
 508,14 δοκοῦσα (φανομένη) δ. ἐστι καὶ
 ἡ κατὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως 203,14.
 18 ἐν λόγῳ τὴν δ. ἔχειν T 58,25 τὸ
 τὰς ὁμοιότητας τὰς ἐν τοῖς διαφέρουσιν
 εὑρίσκειν T 88,15 καὶ² δ. (opp. κυρίως)
 T 275,12 ἡ τῆς δ. θήρα T 118,8
- όμοιοῦσθαι θεοῖς Α 6,8
- όμοιογείν intrans. τινί T 19,25 — (syn.
 συγχωρεῖν) τι T 508,10 521,20. 24
 555,17 c. inf. T 554,10 555,20. 21
 δει τι T 346,24 521,21 527,9 τι τινί
 T 19,25 ὁμοιογείν ἀλλήλους καὶ συντί-
 θεοῦσθαι A 262,13. 23 passive A 388,
 33 T 521,5 [527,10] ὁμοιογόμενος
 A 5,24 18,14 31,13. 14 44,15 79,25
 90,14 113,12 176,12 218,25 247,29
 259,22 292,21 356,24 T 92,16.17 133,
 32 307,12 sq. 315,17 ὁμοιογουμένως A
 32,3 T 36,7 273,21 307,16 341,4 425,
 31 451,6 538,15 — ὁμοιογόμενος med.
 (i. q. ὁμόλογος) τινί A 355,25 δ. διάθεσις
 T 580,16. 18
- όμοιολόγημα (coni. λῆμμα, dist. πρόβλημα,
 δξιώμα, συμπέρασμα) A 44,17 τὸ λαμ-
 βανόμενον εἰς ἄλλου δεῖξιν λῆμμα καὶ
 ὁμοιόλγημα (καλεῖται) ibid. 20
- όμοιολογία A 262,24 387,16.23 389,9.13
 ὑπόθεσις καὶ δ. (ἐστι) A 262,12 δι² ὁμο-
 λογίας λαμβάνειν (coni. δι² ὑπόθεσεως) A
 265,4 (coni. διὰ συνθήκης) T 151,13
 δεῖξις T 493,6 ἔξ δ. λαμβάνειν, τιθέναι
 A 262,9.22 ἔξ ὑπόθεσεως καὶ οἱ ἔξ δ.
 (εισ) A 326,1 (coni. ἐκ συνθήκης) 386,15
 T 122,17.30 οἱ ἔξ δ. ὑπόθετικοι A 388,
 26 dist. οἱ δι² ἀδυνάτοι 389,7.31 — δ.
 τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων T 157,24.25
 cf. 176,24 (opp. μάχη) 580,18
- όμοιόλογος τινί T 480,10
- όμοιο simul T 146,8 cf. A 59,17
- όμωνυμία A 37,28 T 110,18 120,17
 πρὸς τι T 39,17 535,11
- όμωνυμος. τὸ δ. ἐν ὀνόμασι τὸ διττὸν ἔχει
 (dist. τὰ ἀμφιβολα) T 152,8 96,29 cf.
 97,23.26 322,29 sq. τινί 323,11.17 δ.
 φωνή T 370,3.4.10 378,2.5 379,9 389,
 6.9.14 — ὄμωνύμως κατηγορεῖν T 109,8
 323,12.14 λέγειν A 156,12 T 10,3.

- 13 37,24 108,30,31 323,6 325,28 326,
28 328,13 358,7 360,18 473,12 476,12
οὐ γάρ οἶδεν τέ τι ὁ. λεγόμενον δρίσασθαι
Α 156,13 cf. T 473,12 sq. ὅμωνύμων
τινὶ καλεῖν T 39,16 cf. 320,7
ὅμως δέ T 539,20 ἀλλὰ ὅμως cf. ἀλλά
ὄνομα Α 9,28 (ορρ. πρᾶγμα) T 58,9 98,11
κατὰ τυνθήκην τὰ δ. Τ 146,29 τὸ δ. ἔχειν
ἀπὸ Α 48,3 ἀντιστέφειν, ἀντιστροφὴ κατὰ τὸ
ὄνομα T 132,2sq. ὁ τόπος δ. πρὸς τοῦνομα
T 474,17 — dist. ὅημα A 14,29 403,16 sq.
δείκνυντι τὸν ὀνομασμένον Α 179,13 οὐ
σημαίνει ἐν ταῖς προτάσεσιν, ὅταν γωρὶς
τοῦ ἀποφατικοῦ λαμβάνηται, τὸ εἶναι τὸ
ὄνομαζόμενον A 402,37 sq. τὸν μέσον
ὅρον δὲ δύναματος λαμβάνειν A 358,9,22 —
δύναματά ἔστι τὰ κατ' εὐθείαν λεγόμενα
365,30 κατὰ τὸ ὄνομα λαμβάνειν i. q. κατὰ
τὴν εὐθείαν πτώσιν ibid. 33,34 cf. 366,2
ὄνοματία. ὀνομασίας ποιεῖσθαι T 135,18
ὄνοματικός T 42,1
ὄνοματοποιεῖν T 534,8 δύναματα 82,31
ὁξειδερχής ὅης T 262,10
ὁξειδερχία T 258,17
ὁξειηκοΐα T 327,14
ὅξις. τὸ δ. ὅμωνυμον T 112,1 τὸ μὲν ὑπὸ^{τὸν}
τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ πρός τι, τὸ δὲ ὑπὸ^{τὸν}
τὸ ποιόν 107,10,11 ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ,
ἐν μαχαίρᾳ 108,21 cf. 98,21 sq. δ. φωνή
(ορρ. σημῆνη, βαρεῖα) 329,28
ὅξιωπειν T 327,13
ὅποιος Α 27,8 50,24 161,3 172,33 185,11
207,16 252,26 279,16 291,21 378,13
T 36,23 69,2,3 135,12 157,9 547,10
552,1 564,15 568,5
ὅποιοσοῦν T 382,14 469,13 493,7
ὅπτερος. τὸ (ῶς) ὅπτερος ἔτυχεν expl.
A 163,23,28 — alteruter A 202,9
ὅποτεροσοῦν Α 102,10 152,17 225,17
231,8 [T 519,1] — ὅποτερωσοῦν Α
303,31
ὅποτέρωθεν T 413,20
ὅπου γε quoniam T 217,19 230,26 om.
γε A 145,9 — indef. ὅπου μὲν — ἐν δὲ
Α 357,12,14
ὅπτική T 22,22
ὅπως ἀν ἔχωσι ποιέτητος Α 68,10
ὅπωσοῦν Α 215,5 284,16 334,34 T 103,30
237,6 467,1 539,12 579,24 580,14 al.
ὅραν. τοῦ δ. οὐκ ἔστι γένος τὸ ποιεῖν πάσ-
χειν γάρ τι ἔστι τὸ δ. T 48,9,10 ἀρά
- γε ὁρῶμεν πασχούσης τι τῆς ὅμεως 91,3
ἡ ἐριστική (πρότασις) οἰον ἀρά γε δ. ὁρῶν
ὅρθαλμούς ἔχει ἡ οὖ 70,6 δεῖ καὶ φωτὸς
καὶ διατήκητος (πρὸς τὸ ὁρᾶν) 202,25
ἐν φ. τὸ γρῦμα, ἐν τούτῳ καὶ τὸ ὁρᾶν,
δισμέβεβικε τῷ γρῦματι 347,27 — ἵδεν
ἄξιον πῶς Α 196,27 ὁρᾶν μὴ T 195,
12 πρὸς τι 552,8 — ὁρατὸν καθ' αὐτό
i. q. γρῦμα T 45,2 sq.
- ὅρασις T 337,27 sq. ὅργανον ὁράσεως 450,19
ὅρατικός T 116,22 δ. δύναμις 455,18 δ.
ὅργανον 458,24
- ὅργανικός T 94,9 πρὸς τι 582,19 τῶν
ἀγαθῶν τὰ ὅργανικά δυνάμεις καλεῖσθαι
Τ 4,34 cf. 231,5 263,29 349,18,19
- ὅργανον. ἡ σπουδὴ τῶν δ. τῇ τῶν γινο-
μένων ἡ δεικνυμένων δι' αὐτῶν ἀξίζει κρί-
νεται A 4,31 cf. 164,31 sq. πᾶν δ. χρή-
σιμον T 9,29 sq. cf. A 165,1 δι' ἄλλο
αἱρετόν T 231,7 ἀγαθὰ ὡς ὅργανα καὶ
δι' ἄλλα T 350,4,5 cf. 4,34 δ. ὁράσεως
T 450,19 τέχνης T 33,25 ορρ. ὅλη
T 36,3 οὐκ ἔστι τὰ μέρη τινὸς ὅργανα
ἔκεινον 88,9 ὅργανον φιλοσοφίας (ορρ.
ἔοργον, μέρος) A 1,9 sq. cf. T 74,29 75,1
- ὅργανόν ἔστιν δ. συλλογισμός T 9,22 sq.
ὅργανα τῶν διαλεκτικῶν λόγων (coni. τό-
ποι) T 35,25 85,28 88,7 sq. 89,30 90,2
114,25 117,4 119,3,5 125,10 126,6
- ὅργανον πρὸς τὴν εὑρεσιν Α 290,19 T 584,9
πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας T 243,7
- ὅργή. οὐκ ἀν εἴη γένος τῆς δ. ἡ ὅρεις T
341,1 δ. ἀμετρος καὶ μὴ προσήκουσα 345,1
- ὅργίζεσθαι def. τὸ δρέγεσθαι τιμωρίας παρὰ^{τοῦ} δοκούντος ἥδικηρέναι T 144,11 λυ-
πηθείσι τις ὡς ἥδικημένος δργίζεται 345,
24,25
- ὅργιλος T 253,20 sq.
- ὅρεκτός. καθολικώτερόν ἔστι τὸ δ. τοῦ
ἀγαθοῦ T 464,16—18 467,15 sq.
- ὅρεις οὐκ ἀν εἴη γένος τῆς ὅργης T 341,1
γένος βουλήσεως, ἐπιθυμίας, θυμοῦ T 467,7
ορρ. προσάιρεσις T 167,20 δ. βουλευτική
Α 5,28 ἀλυπος T 464,9
- ὅρθιος. τὸ δ. ιδιον ἀνθρώπου T 45,23
- ὅρθιοδοξεῖν (ορρ. ἐπιστήμη) T 265,13
- ὅρθιοπεριπατητικός (a N) T 381,25,26
421,29
- ὅρθις. δ. γωνία Α 13,3 178,23,35 268,29
358,17 sq. 359,13,14 369,36 T 17,28
73,22 85,12 — δ. πτώσις i. q. εὐθεία

πτ. Α 359,28,29 — ὁ λόγος, λογισμός, Τ 144,4,23 489,21,23 491,26
 ὥριζειν Α 163,16,17 Τ 69,17 τὸ ποσόν, τὸ ποιὸν ὠρισμένον ἔχειν Α 50,10,11 τὸ ὠρισμένον τῶν προτάσεων Α 51,4 πρὸς χρόνῳ ὠρισμένον Α 188,21 ὠρίσθαι τῷ χρόνῳ Α 232,19 233,4 τῇ περιγραφῇ ὠρισμένος Τ 5,23 κατά τινας ὠρισμένας τε καὶ τεταγμένας ὅδοις 33,12,13 τέχναι, ἐν αἷς δι᾽ ὠρισμένων τινῶν γίνεται τι *ibid.* 21 cf. etiam vs. 19 αἱ ὠρισμέναι τέχναι (opp. αἱ στοχαστικαὶ) 34,2 τὸ ὠρισμένον (opp. τὸ προτεινόμενόν τε καὶ προβαλλόμενον) Τ 129,16 133,27 ὠρισμένως Τ 211,20 482,4 483,13 549,23 sq. — *med. definire* Α 25,16 156,12,13 157,13 161,3,12,31 et saepissime in Τ οὐ γάρ αἰσὸν τέ τι ὀμωνύμως λεγόμενον ὥρισασθαι Α 156,13 αἰσὸν τε ὥρισασθαι τινα τῶν ὑψῷ ἐκάστην κατηγορίαν Τ 65,27 ὥριζεσθαι ἀπὸ τοῦ χειρονος Τ 485,7 δι᾽ ὀμωνύμων, μεταφορικῶς 543,1 [seq. ὅτι Τ 485,20 sq.] — ὥριστός Α 16,24 385,27,29 sq. al. Τ 369,12,14 370,9,10 421,4,10,19 sq. 422,21,26 427,5,22 428,6 429,4 431,6,9 436,10,11,19 442,12,19 445,3,22 446,22 etc. τὰ καθ' ἐκατα σογῇ ὥριστά Α 335,35
 ὥρικός expl. Τ 54,22 sq. 163,26—28 ὁ ἀπόδοσις 44,7 δεῖται 166,32 ζήτησις 54,23 ὁ πρόβλημα 44,9 48,3 55,4,22 56,6 57,24 62,21 65,26 66,2,6 121,23 125,22 142,18 162,24 296,4 369,10 sq. 404,22 420,7,17 (def.) 496,3,5,8 497,3,5 520,11,18 πῶς τρόπον τινὰ ἔστι λέγειν πάντα τὰ προβλήματα ὥρικά 54,28 τέπος 128,1,6
 ὥρισμός, μετενήνεκται τὸ τοῦ ὥρου καὶ τοῦ ὥρισμοῦ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὥρων τῶν ἐπὶ τῶν χωρίων, οἵς περιγράφουσιν αὐτὰ καὶ τῶν ἄλλων γωρίζουσιν Τ 41,25,26 τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ κατηγορούμενον, εἰ ἐπὶ τοις, ὥρισμός ἔστιν αὐτοῦ, εἰ δὲ ἐπὶ πλέον, γένος 38,8—10 cf. 55,16—18 dist. ὁ διὰ τοῦ ἴδιου λόγος 43,5 45,17 sq. 55,18,19 (cf. ἴδιος) τελειώτερον ὁ ὁ. καὶ πάντα τὰ ἄλλα (τὸ γένος, τὸ ἴδιον, τὸ συμβεβηκός) ἐν ἑαυτῷ ἔχων 41,21,22 cf. 53,26 sq. ἐκ γένους καὶ διαφορῶν 39,4 115,14 321,9 436,9 437,9 438,17 σύγκειται ἐκ πλειόνων διαφορῶν 393,23 τὸ τι ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν διῆλι τοῦ πράγματος 45,20 cf. 63,29,30 444,23 460,8 αἱεὶ

ὁ ὁ. ἐν τῷ τι ἔστι καὶ αἱ διαφοραὶ ἐν τῷ ὥρισμῷ 366,4 ὅτι τῶν οὐσιωδῶν κυρίων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον καὶ τῶν συμβινόντων 420,9,10 ἔστι πάντως λόγος 45,20 δεῖ τὸν ὁ. πλεόνα τοῦ ὥριστοῦ διάματα ἔχειν διγλοῦντα δὲ ἐν 478,22 μᾶλλον τὸ πρᾶγμα διῆλι καὶ φανερώτερον ἡ καὶ τὸ κύριον ὄνομα 60,13 τὸν ὁ. καὶ τὸ ὥρικόν προβλῆμα ἐν πάσαις ἐνδέχεται ταῖς κατηγορίαις εἶναι 65,26 τὰ ὡς γένη ὑπάρχοντά πιστοὶ ἡ ὡς ὥρισμοι ἡ ὡς ἀντιστρέψει 132,9 cf. 136,5,6 Α 295,3 sq. δεῖ τὸν ὁ. μὴ μόνον τὸ γένος ἔχειν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ ἴδιον εἶναι τοῦ πράγματος Τ 295,27 δεῖ τὸν ὁ. ἴδιον εἶναι τοῦ ὥριστοῦ καὶ ἀντιστρέψει 421,24 οὐδὲ εἰς ὁ. δύο ὑποκειμένων μὴ ἀτόμων εὑρίσκεται 510,13 ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἡ ἀκολούθησις, ὡς ἐπὶ τῶν ἴδιων καὶ ἐπὶ τῶν ὥρισμῶν 192,4,5 ἐντελῆς, ἐλλιπῆς δ. 466,14,16 οὐληγοριδός ἐξ ὁ. Α 331,21 δι᾽ ὥρισμοῦ λαρβάνειν Τ 527,32 sq. cf. ἀποδίδονται ὥριστικός (λόγος) Α 295,35 Τ 18,20 393,23 (ἀπόδοσις) 479,10
 ὥριπασθαι ἀπό τινος Τ 5,26 28,16 126,20,22 127,7,10 (ἐντεῦθεν) 137,25 158,19 181,16 191,4 300,29 326,5 409,9 544,16 c. inf. Α 25,16 Τ 517,16
 ὥρη ἡ ψυχῆς ἴδιον (opp. ρόπη) Τ 235,26 ἀλιγος 343,32 πᾶσα ὥρη διωκτοῦ ἔστι 343,33 κατὰ ὥρμήν 109,26,27
 ὥρεον Α 72,29 sq. Τ 46,24 114,10 302,25
 ὥρος, τῶν ὥρων τῶν ἐπὶ τῶν χωρίων, οἵς περιγράφουσιν αὐτὰ καὶ τῶν ἄλλων χωρίζουσι Τ 41,25,26 inde ὥρος syp. ὥρισμός translatum. τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἡ ὡς ὥρος ἡ ὡς γένος κατηγορεῖται 38,3 sq. expl. 42,8—12 οἱ λέγοντες ὥρον εἶναι λόγον κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενον *ibid.* 27 μέρη τοῦ ὁ. γένος καὶ διαφορά 505,16 οὕτε δ. οὕτε διαφορά, ἡ εἰσι πρότερα τῇ φύσει τοῦ ὑποκειμένου (opp. τὸ ἴδιον) 394,12 δεῖ τὸν ὁ. ἴδιον εἶναι τούτου οὐ ἔστι καὶ πρὸς μηδὲν ἄλλο κοινόν 480,22 οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον 508,23 ἀδύνατον ἐνός πλείους ὥρους εἶναι 509,11,12 ἔστιν ἡ ἀπὸ τῶν ὁ. ἐπιχειρίσις ῥάδια καὶ πολλὰς ἀφορμάς ἔχουσα 164,5 παρατηρήματα ἐν τῷ ὁ. διῆ, 9 cf. etiam ἀποδίδονται — ἔστιν ἐνδείκνυσθαι καὶ αὐτὸς ὅτι μὴ σύνηθες τὸ τοῦ

- δ. ὄνομα μηδὲ γνώριμον ἐπὶ τοῦ τῆς προτάσεως τασσόμενον μέρους — εἰσὶ δὲ διὰ ἀπλῆ προτάσεις ὄνομα καὶ βῆμα κτλ. Α 14,25 sq. utrumque significat (ὅρον τινὰ ἔχον κατηγορούμενόν τινος ἢ ὡς ὅρον ἢ ὡς γένος) T 38,7 ὅρος κατηγορούμενος, υποκείμενος, ἄκρος, ἐλάττων, μεῖζων, μέσος vide h. v. τρίτος ὥρος A 15,6,7 46,34 δι. ἔστιν ἐφ' ὧν T 92,4 94,14 98,13 ζει γε A 141,15 263,13 346,28 T 80,23 275,7 342,14 transitur a relat. ad demonstr. A 292,3.4 293,21 311,10,11 405,29,30 T 65,15,16 δις μὲν — δις δέ A 110,28,29 127,23 327,28,29 T 110,28,29 182,5 556,5 — δις δι, καθ' δι, οὐ χάριν in interrog. obl. A 127,29 128,5 158,32 185,10 226,15 [Ζ T 525,1] cf. θηνειν, οἷος
θεάκις A 271,27
θεαγῶς A 360,25,36 366,23 T 61,13 90,8
θεος. ὡς ἡ εὐδαιμονία καὶ θεα τίμια T 229,3.6 cf. 95,5 ἐν τῇ τῶν πολλαχῶν λεγομένων διατέσσει καὶ θεα τοιαῦτα T 95,28 ἐφ' ὅσου A 284,13 T 18,7 ὅσου, θεφ — τοσοῦτον [T 524,21—24] 587,23 ὅσου ἐπὶ c. dat. A 60,3 90,8 97,17,23,26 131,18 151,24 260,7 207,28 T 94,20 143,9 318,15 414,11
θεπερ A 79,24 80,5,19 81,13,20 83,5 88,2 127,11 133,26 170,10 176,30 177,9 195,12 341,12 T 1,16 5,15 12,7 148,26 152,15 199,15 267,8 344,9 [418,11] 487,18 520,4 δι αὐτός — θεπερ A 202,18 212,4
θεπερ ἔστιν i. q. τουτέστιν T 263,16,17 — τὸ θεπερ τοῦ γένους, τοῦ κυρίως ἔστι θηλωτικόν A 373,12 T 227,7 sq. cf. A 363,10 T 160,17
θετις *qualis*, qui A 14,2,4 31,25 38,18 45,27 67,11 85,8 86,21 87,15 101,25 102,16 103,28 115,25 121,20,33 128,26 132,4 136,9 137,4 143,14 145,28 etc. T 17,16 20,25 36,18 91,24 94,18 96,13 128,2 136,19 188,18 193,15,30,31 409,19 410,13 474,15 513,4 519,26,30 521,10 536,17 568,10 584,5 al. δι αὐτός — θετις A 273,9 τοιοῦτος — θετις T 387,29
θετισοῦν A 384,36 T 123,9 151,18 176,3 298,6 al.
θετοῦν T 236,14,20 cf. ὡμοιομερής
θετρειτώδης [τὸ δι κτένιον T 456,30]
θταν c. indicativo ubi praebent libri, velut A 66,19 71,1,2 134,2 T 417,17 428,5,
correxi. om. verb. A 140,21 370,3 δι addidi A 151,9 152,33 T 562,26 addere debemus etiam A 104,29 (δη *γῆ*)
θτε. ἔστιν θτε A 155,15 i. q. καὶ τθτε T 179,5
θτέ μὲν — θτέ δέ A 165,26 28 363,11,12 402,9 T 182,10
θτι. φανερὸν ἐποίησε πῶς ἔχει τὸν μέσον ὅρον ἐν αὐτῷ, θτι κατηγορούμενον ἀμφοτέρων A 71,5 sim. 118,17 158,18 290,5 294,16 T 37,13,14 οὐχ θτι T 420,7 θτι γάρ A 290,3 294,18,19 θτι ante verba citata A 204,4 210,12 223,16 236,24 280,7 al. in initio explicationis A 61,23, saepius T V—VIII θτι μάλιστα A 17,26 222,26 T 75,12 365,26 ως θτι πλειστα, μάλιστα A 331,5 T 96,3
θδ ἀν μέν — θταν δέ A 211,20
θδ pro μή usurpatum in protasi condicionali A 64,18 122,1,6,35 139,16,22 147,4 171,9 236,1 315,20,32 318,20 396,9 405,6 T 11,18 89,1,20 142,15 175,11 192,25 207,9 212,29 284,20 285,27 313,5 326,6 333,6 336,18 343,34 353,18 361,14 417,12 410,9 457,21 460,19,20 461,1,4 al. — κτνησις οὐδὲντι ζῷῳ ὑπαρχέτω A 131,6 — οὐκ ὄντι αὐτῷ ἀναγκαῖψ, ἀλλὰ μηδὲ ὑπάρχοντι A 158,13 cf. μή — οὐ δέ T 552,2 et fort. 405,25 439,5 cf. η.
θὐγτια T 210,7 sq. 211,9
θὐδαμόθεν T 426,23
θὐδαμοῦ A 312,23
θὐδαμῶς Λ 5,24 64,30 90,6 91,32 122,26 195,20 T 121,9 267,16 590,3
οὐδὲ — τε Λ 75,16 οὐκ ἔξ ανάγκης οὐδὲ δι θλάττων ὥρος A 49,31 sim. T 357,6 sic οὐδέ altero οὐδέ excipitur A 30,18 135,15 143,29 155,21 170,9,29 214,29 227,34 311,29 339,16,17 T 14,18 101,21 al. οὐδέπιω (μηδέπιω) logice A 14,2 174,22 T 133,19 156,28 157,10 339,15 οὕπω A 161,9 οὐδέτερος οὐδέτερψ i. e. οὔτε τῇ ζῷει οὔτε τῇ τυφλότητι T 195,16 cf. έκάτερος οὐκέτι (μηκέτι) a temporali ad logicum usum translatum A 75,7 77,30 86,21 91,12 96,2 97,5 100,12 103,31 106,9 108,25 115,15,17 120,25,28 123,5 124,25 sq. 126,18,20 145,16 al. T 194,4 195,13 196,13 200,27 204,17 207,9 211,24 212,22 214,13 216,8 308,26 309,15 321,1,4 326,17,21,24 336,8 346,15 367,

18 400,19 402,7 405,3 406,3 412,4 al.
οὐκ—εἴτι Α 142,8 Τ 18,18

οὐκοῦν incipit apodosin post εἰ Α 177,16
οὐλόστης Τ 247,20

οὐν. οὐκ ἐπειδὴ οὖν Α 161,18 excipit orationem post insertam parenthesis A 48,6
144,32 175,29 187,14 287,24 353,21
Τ 12,24 148,31 274,16 340,22 351,27
475,2 486,6 520,14 540,18 552,6 556,
14 586,17 οὐτως οὖν Τ 555,19 ἀλλ
οὖν cf. ἀλλά

οὐράνιος. περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ φύσει
σύνεστώτων Τ 157,13

οὐρανος (plur.) στημαντικὸν ὑγελα Τ 105,2
οὐσία (opp. ποιήτης, ποιόν) Α 73,23,29 προ-
τέρα τῶν ἀλλων γενῶν τῇ φύσει Τ 321,2
οὐδεμίτε οὐσία οὐδεμική οὐσία συμβέβηκε 66,
15 67,19 sq. οὐδενὶ συμβέβηκε 218,15 οὐ-
σίας ίδιον τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι 514,
10 οὐσία οὐσίας οὐκ ἔστι μᾶλλον καὶ
ἡττον 212,2 213,15 cf. 414,5 ἢν δεικνύσσετο
καὶ ή οὐσία δράσιν μορίου τῇ μὲν γάρ κατὰ τὸ
εἶδος ἐναντίον ή στέρησις, τῇ δὲ κατὰ τὴν
Ὥλην οὐδέν 100,30,31 cf. 312,8 διάτι
μηδέν ἔστι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον 326,8 εἰ ή
πρώτῃ οὐσίᾳ μᾶλλον οὐσία τῆς δευτέρας
219,2 προτέρᾳ βελτίων οὐσία, ή ἀκλητος
ἢ ή κινουμένη 220,18 ἀκλητοι, ἀδιοι,
πρώται οὐσίαι 473, 2. 3. 9 θεῖαι τε καὶ
φυσικαὶ Α 3,32 ἀσώματοι τε καὶ νοηταὶ
4,5 ἄποροι καὶ αἰτιηταὶ 293,2 τὴν οὐ-
σίαν ὅν, ἐν εἶναι 292,35 sq. τὸ τὴν οὐσίαν
νοητὴν λέγεν η αἰτιητὴν 293,27 ἔμψυχος,
ἄψυχος οὐσία cf. h. v. — τὰ διαφέροντα
κατ οὐσίαν (opp. τὰ ὑποστάσει τε καὶ
ὑπάρξει μὴ δυνάμενα χωρὶς ἀλλήλων εἶναι)
Α 4,10 μῆτα ἐνάστου ή οὐσία Τ 45,26
τοῦ πράγματος Τ 42, 26, 69, 25 (coni.
φύσις) 48,25 473,18 ἐν τῇ οὐσίᾳ τινὸς
εἶναι Α 130,4 Τ 4,2 38,13 50,9 51,2
(coni. ἐν τῷ ὥρισμῷ) 63, 29 159, 5 sq.
295, 15 299, 17 321, 8 (opp. καθ' ὑπό-
θεσιν εἶναι ἐν τοι) 344,26 346,3 451, 20,
22 κατηγορεῖν (coni. ἐν τῷ τι ἔστι) Α
295, 31 Τ 37, 34 sq. 54, 6 55, 16 (cf.
κατηγορεῖν) τινὶ ὑπάρχειν Τ 49,11 54,11
τῆς οὐσίας τινὸς εἶναι Τ 50, 7. 30 ή οὐσία
κείται ἔν τινι Τ 484,10

οὐσιώδης (opp. ἐπουσιώδης) Τ 369,16 388,
14 (opp. συμβάνων) 420,9 τὸ οὐσιώδες
447,11 οὐδ. διαφορά Τ 393,21 394,5 515,

10 κτίνησις 447,10 — οὐσιωδῶς ἀποδιδό-
ναι Τ 516,19 λέγειν 515,31 516,6 εἰναι
τεν. ibid. 4 ὑπάρχειν 393,27 516,21
οὔτε (μήτε). οὔτε—τε Α 103,17 οὔτε—
οὔτε δέ Α 83,15, 17 οὔτε — ἀλλ οὐδέ
Α 338,7,11 339,13, 16, 22, 26 οὔτε—
οὔτε — ἀλλ οὐδέ Α 170,26, 28 334,4 sq.
355,31 sq. Τ 44,31, 32 μήτε — ἀλλά
μηδὲ — μήτε Τ 292,30 sq. οὔτε — οὐδέ (?)
Α 331,29 οὐ — οὔτε (?) Τ 497,4

οὔτος. εἰ τέθηκε Δίων, τέθηγκεν οὗτος
δεικνυμένον τοῦ Δίωνος—εἰ νῦν ἔστιν, οὐκ
ἔστιν αὕτη ἡμέρα δεικνυμένης τῆς ἡμέρας
Α 177,28 sq. τὸ αὐτό καὶ τοῦτο καὶ οὐ
τοῦτο λέγονται Τ 462,12 οὔτος i. e. Aristotleς Τ 409,9 (a.N) τοῦτο τοι i. e.
διὰ τοῦτο Α 6,13 αὐτὸ τοῦτο Τ 251,3
311,6 376,7 τὸ ὅλον τοῦτο cf. ἔλος. καὶ
οὔτος et is quidem Α 96,27 111,4 Τ 161,
31 203,12 καὶ ταῦτα ante particip. Α
16, 16 336, 37 Τ 554, 3 cf. 566, 21 n.
καὶ οὔτος i. q. καὶ αὐτός Τ 17,7 339,25
373,6 375,15 Α 394,14 cf. 243,35 351,
15 354,26 385,36 οὔτος epanaleptice
antecedentia comprehendit διτὶ ή κατη-
γορούμενος ἐν τῷ συμπεράστατι, οὗτος καὶ
ἐν ταῖς προτάσεσι μείζων ἔστι et sim.
Α 60,17 16,28 86,18 97,19 164,4 278,
17 308,31 316,30 329,21 337,12 Τ 51,3
105,8 159,19 233,28 252,26 256,27 273,
14 434,23 538,12 548,13 οὔτος ad se-
quentia referendum Τ 12,5 194,14 211,4
266,15 278,1,11 283,15 298,4 336,26
492,24 533,20 545,15 al. τοῦτο abun-
danter sequentia antea significat καὶ
τοῦτό φησιν εἶναι χρήσιμον, τὸ πειράσθαι
Τ 96,2 sim. 161,28 534,25 549,7 573,5
Α 269,26 τοῦτο δέ (plerumque sequitur
ἐπει) Α 72,20 111,11 115,3 130,9 231,
23 239,28 266,22 358,28 Τ 136,4
145,6 〈η〉 τοῦτο. καὶ εἰ Α 135,14
τοῦτο μὲν — τοῦτο δέ Τ 164,14,15 168,
25,26 169,5 186,5 — ἀλλά καὶ Τ 544,
18,19 ταῦτη Α 240,1 Τ 47,24 ταυτί^τ
Τ 118,26

οὔτως ή οὔτως Α 27,30 164,6 cf. 162,
3,4 opp. ἐξετνως cf. h. v. — οὔτως post
particip. Α 75,25 93,28 282,29 357,7
394,22 Τ 142,11 254,24 306,27 388,22
εἴθ οὔτως cf. εἰτα. post protasis con-
ditionalem Τ 107,22 562,17,23 οὐδ'

- οὕτως A 155,21 135,16 143,29 170,9, 29
214,29 227,34 311,29 — οὕτως ad sequentia referendum A 79,29 275,17 T 24,2.
19 31,18. 30 80,30 89,14 90,2 124,5
126,14 135,6 143,1 165,27. 31 192,
12 215,2 268,27 269,3 et saepe. per ubertatem quandam dicendi ut οὗτος sequentia antea significat (οὕτως—ει) A 51,
24 246,16 (οὕτως—ὅτι) A 62,7 (οὕτως—ώς) A 415,24 T 104,13 148,6 161,25
197,17 561,8
- ὅφειλειν c. inf. A 22,25 23,27 78,25 98,
22 165,5 185,29 210,27 296,32 324,13
358,33 402,4 T 9,20 79,10 138,20
236,1 290,4 306,2 309,7 382,21 388,
14,26 394,25 395,22 401,24 421,5 455,
11 460,29 461,11 478,7 [483,12] 499,
9,32 503,5 [520,14.20,26] 521,26 537,
25 τὸ ὅφειλόμενον δειχθῆναι A 188,2 —
ὅφειλόντως ζῆν (coni. αἰδημόνως) T 251,
26
- ὅφελος. οὐδὲ ὅφελός τι τινος A 265,10 οὐδὲν
ὅ. A 317,18 T 258,20
- ὅφθαλμία T 329,9
- ὅφθαλμός. πρὸ ὅφθαλμῶν ἔχειν T 225,20
[ἔχημα T 375,25]
- ὅψις (opp. τυφλότης) T 195, 15. 16 διὰ μέσου τινὸς καὶ τούτου πεφωτισμένου ἀντιλαμβάνεται τοῦ οἰκείου αἰσθητοῦ (opp. ἀψή) 203,11 sq. τὸ ίδιον ὅψεως αἰσθητόν (def. τὸ χρῶμα) 45, 5 δ. καὶ νοῦς κατὰ ἀναλογίαν τὰ αὐτὰ 59,2 ἔχειν ὅψιν 20, 16 opp. ἐνεργεῖν τῇ ὥ. 102, 11 ἐν δ. τῶν πολλῶν 270, 6 — ἔχων ἐπὶ τῆς ὅψεως φακούς A 181,29
- Παθητικός. τὸ π. μέριον τῆς ψυχῆς T 145,
25 (opp. τὸ λογιστικόν) 75, 30 372, 11
τὸ π., ἐν φ. αἱ ἡθικαὶ ἀρεταὶ 190, 11
- πάθος. δτι μή ἔστιν ἐν γένει τῇ ὄρμῃ T 343,
31 sq. εὐλογώτερον κίνησιν λέγειν ibid.
36 sq. πάθος τι προσλαμβάνον ἢ κατὰ π. μεταβάλλον 354, 1. 4
- παιδεία T 257,6 (opp. γυμνάσια) 261,15
παιδεύεσθαι (opp. γυμνάζεσθαι) T 261,14,
15 (opp. πανηγυρίζειν) 272,15
- παιδίον. μήτε τὸν τοῖχον ἀγνοεῖν μήτε τὰ παιδία T 472,6
- παλαιός. ἐκ παλαιοῦ T 494,19
- πάλιν ἀνάπολιν A 319,37 πάλιν δ' αὐ A
55,32 294,7 310,22 328,15 347,5 383,5
T 147,9 157,22 218,10
- πάμπολυς A 4,2 19,13
- πανηγυρίζειν T 272,15
- πανοῦργος (dist. φρόνιμος) T 158,4
- παντάπασιν A 125,29 T 439,8 482,5,8.
16 486,7 567,16 al.
- πανταχόθεν T 80,4 149,14
- παντελής. εἰς τὸ παντελές A 295,36 —
παντελῶς A 248,18 404,19
- πάντη A 48,24 158,4 T 23,30 45,1 73,
23 145,16 203,9 225,17 246,22 365,25
377,7 501,20 al.
- πάντως A 7,3.6.7 16,27 21,17 49,25 50,3.
6.11 53,12 59,24 85,11 103,30 104,2 111,
12.13 115,22 126,27 130,7 145,12 154,6
161,13 176,13 etc. T 3,10 8,5.7 32,
24 33,17 44,30.32 45,20 49,26 58,19
65,25 130,4 132,15 159,8.24 161,10
165,11 176,28 189,21 190,24 etc. ἢ οὐ
πάντως γε A 269,27 270,1.4.13 289,33
347,23 T 334,26
- πάνυ A 31,27 81,25 T 70,15 240,7 253,
21 275,21 310,5 346,8 437,12 442,7
- παρά c. gen. A 62,28. 29 94,15 96,11 265,
18 T 265,25 553,3 παρ' ἑαυτοῦ λαρβάνειν, προστιθέναι A 12,34 17,21 οὐδὲν παρ' αὐτοῦ συντελεῖν A 379,27 381,6 τὸ παρ' αὐτοῦ T 564,2 i. q. ὑπό c. gen. A 47,
26 91,8 T (ubique aN) 425,30 494,18.21
521,5 522,15 [525,6] c. dat. παρ' αὐτῷ (ὑρίειν) A 75,24 (ὑπέχειν τινὰ λόγον καὶ ἀποκρίνεσθαι) T 559,13 c. acc. παρὰ φύσιν A 291,3.5.28 T 67,21 παρὰ τὰς κοινὰς δέξιας T 78,25 παρὰ τὸ εἰκός 187,
13 παρὰ τὸ ἔθος [386,15] praeter A 70,12 82,10 86,18 156,14 258,20
270,10 320,28 357,1 sq. T 37,24.28
51,12 54,18.19 114,4 132,33 al. saepe post ἀλλος, quod v. post comparat. T
517,3 522,15 (a N) μένον τῷ ίδιῳ ἐνδεῖ παρὰ τὸν ὄρον T 514,13 secundum (saepe p. fere i. q. διά c. accus.) A 57,12
60,17 63,14 80,6 96,14.15 99,12 118,
17 162,23 175,32 176,8.9.18 etc. T 2,13
33,9 55,29 120,29 121,31 etc. παρὰ τὸ c. inf. A 145,14 195,27 T 21,10 23,26
458,10 555,21 — παραλλαγὴ παρὰ τι A
181,31 παρὰ μέρος A 161,20 285,8
T 182,27 παρ' θλίγον A 374,3

- παραβαίνειν τὴν διαλεκτικὴν συνουσίαν Τ 551,18
- παραβάλλειν Α 280,6.7 ὡς οὕντα τε καὶ παραβάλλουσι 3,29
- παραβολή (dist. παράβειγμα) εἰκόνων ἔστιν ὅμοιότητα πρὸς τι γεγονός σημαίνουσα Τ 533,8 παραβολὴ τῶν αἰσθητῶν Α 381,19 τῇ παραβολῇ αὐτῶν τῇ πρὸς ἄλληλα Τ 29,8 αἱ διὰ παραβολῆς προτάσεις (dist. αἱ δι᾽ ἀναλογίας, αἱ παραβειγματικαὶ, αἱ ἐπακτικαὶ) Τ 557,19 διὰ παραβολῆς λαμβάνειν Α 280,4 ἐκ π. Τ 460,13 ἔστι τὸ ἐν π. τὸ ἐν παραθέσει Τ 72,7
- παράγγελμα Τ 97,2 dist. τόπος 135,3 sq. cf. Θεόφραστος
- παραγγελματικὸς τόπος Τ 135, 13. 15 138,3 144,30 146,16
- παράγειν Τ 29,6.9 119,16 154,26 [παράγειν ὑρισμόν 495,5]
- παραγίνεσθαι ἔξωθεν Τ 484,11
- παραγράφειν Τ 93,17
- παραγωγὴ Α 130,6 145,10 Τ 561,19 579,10 παραγωγὴν ποιεῖσθαι Τ 22,33 23,15
- παραδέιγμα (dist. ἐπαγωγὴ) def. Α 43,18 sq. Τ 86,13 (dist. ἐπαγωγὴ, παραβολὴ) Τ 532,23 sq. λέγεται ἐπαγωγὴ ῥητορικὴ Τ 62,9 (ορρ. ἐνθύμημα) 86,8.9 τῷ δίκτορι οἰκειότερον Τ 533,4 τὰς διέξεις ποιῶμεθα τοῖς μανθάνουσιν ἐπὶ αἰσθητῶν παραδειγμάτων Α 381,17 οὐ δὲ τοὺς τόπους ἀπὸ τῶν π. κρίνειν Τ 242,23 ἐναργεῖ παραδείγματι καὶ πληκτικῷ Τ 134,20 π. ἐπιφέρειν Τ 349,11 εἰς π. λαμβάνειν Τ 379,21 παραδείγματος γάριν Τ 482,17 [inv. ord. 371,18]
- παραδειγματικὸς Τ 533,6 π. λόγος (dist. ἐπακτικός) Α 18,11 π. προτάσεις (dist. ἐπακτικαὶ, αἱ διὰ παραβολῆς, αἱ δι᾽ ἀναλογίας) Τ 557,18
- παραδεικνύναι Α 343,20
- παραδέχεσθαι τι *comprobare* Α 198,33 (ώς ἀληθές) 355,16
- παραδιδόναι *tradere, docere* Α 284,11 290,20.24 293,34 334,33 335,18 340,10.12 Τ 7,13 19,20 26,29 55,24 85,27 90,8 96,26 97,2.20 98,6 102,20 104,16 108,29 126,9 161,6 167,25 220,12 221,2 222,3 223,30 etc. restitui 384,21 390,2 400,11 (ubi ἀποδίδονται exhibit codd.) τόπους ἀπό τινος Τ 102,5.6 112,7 175,29 204,26 206,14 227,20 231,20 235,4.7 243,13 312,13 325,20 329,13 etc. ἐκ τινος 209,22 406,11 κατά τι 422,4.5 πρὸς τι 406,13.14 [seq. interr. obl. Τ 520,14] παράδοξος. ἔστι παράδοξα τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία, ἢ οὐ πάντως ἥδη καὶ ἀδύνατά ἔστιν Τ 518,4.5 cf. 71,24 π. ὑπὸληψίς 79,30 81,16.27 λόγος, συλλογισμός 83,13 εἰς παράδοξα περιάγειν 548,17
- παράδοσις συλλογισμῶν Α 379,15 τόπων Τ 34,15 36,4 105,12 125,4 126,11 127,20 sq. 220,4.29 275,17 393,13 τὴν π. ποιεῖσθαι Α 97,11 Τ 127,18 130,8 132,32 284,15
- παράθεσίς Α 91,23 230,23 366,4 τῶν δρῶν, τῆς ὥλης Α 55,22 57,9 61,19 63,17 65,2 66,28 81,5 86,30 92,7 101,15 104,19 106,25 129,30 149,1 150,14 151,17.29 171,20 190,18 191,15 195,18 201,6 etc. τοῦ ὄμοιου Τ 90,31 122,26 176,9 529,12 τῶν ἀντικειμένων Τ 584,1 ἐν π. i. q. ἐν παραβολῇ Τ 72,8
- παραινεῖν seq. δεῖν ποιεῖν Α 384,28
- παραιτεῖσθαι *repudiare* Α 94,20 121,12 164,23.27 165,3.8 308,29 Τ 51,15 παραιτητέον Α 175,28.29 — παραιτούντο passive Α 22,30
- παρακεῖσθαι τινὶ Α 65,7 Τ 25,10.12 125,19 [518,6.10] παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα διαφέροντα δέ Τ 104,2 τὸ παρακείμενον τάληθεῖ Α 8,25 τὰ παρακείμενα (conī. τὰ ἔγγυς καὶ ὑλικὸν ὑπέχοντα) Τ 587,17 ἀρκεῖσθαι τοῖς παρακείμενοις (in caena) Τ 84,19
- παρακαράζειν Τ 223,23
- παρακολουθεῖν τινὶ logice Τ 5,1 127,22 344,24 sq. 345,19 sq. 358,21 503,6 ἐξ ἀνάγκης Τ 50,20 τὸ παρακολουθῶν τέλος ταῖς τελευταῖς ἐνεργεῖται Τ 164,16 — τῇ διδασκαλίᾳ, τοῖς λεγομένοις Α 54,28 379,34 380,1 Τ 28,9 511,23 ἡδίως (conī. μανθάνειν) 584,17
- παρακομίζειν Τ 423,19
- παρακρούεσθαι τινὰ (conī. παραλογίζεσθαι) Τ 120,23
- παραλαμβάνειν Α 27,28 45,5 265,4 Τ 87,12 94,9 269,22 (ἐνεργεῖται, δυνάμει) 432,3. [34] 525,12.13 557,21 (δίξ) 569,6 ἔξωθεν Α 45,7 46,25 77,21 ἐν λόγῳ, ὑρισμῷ, ὅρῳ Α 11,30 Τ 142,31 143,17.22 369,12 13 420,8 433,18 438,14

- 443,20 453,11,19 467,7 470,14 511,26
512,8 εἰς ὄφισμόν T 484,12
- παραλείπειν** A 68,31 79,1 164,29 230,10
306,19 341,21 sq. 406,36 T 9,16 15,4
32,23,26 ως γνώριμον A 99,18 106,21
143,5 227,17 341,26,34 342,5 seq. τὸ
e. inf. A 146,20 398,29 inf. A 168,
29 T 119,7 161,5 acc. e. inf. A 369,1
- παράληψις** κατὰ παράληψιν A 402,26 ή
μοχθηρὰ π. ibid. 31
- παραλλαγή** τινι πρός, παρά τινα γίνεται
κατά τινα τῶν ἔξωθεν συμβεβηκότων A
181,26—31
- παραλλάξ** A 93,8 108,14 215,26 244,33
248,32
- παραλλάσσειν** μικρόν T 276,6 παρηλλαγ-
μένος 59,18
- παραλληλόγραμμος** π. ἐπίπεδον, γωρίον,
τὸ π. T 545,10,20. (dist. τὸ τετράγωνον) 30
- παράληλος** ή π. A 359,5,6 T 17,29 sq. 545,
10 sq. παράλληλα τιθέναι T 583,16 ἐκ
παραλλήλου λέγειν, κεῖναι T 83,8 220,
14 222,7 224,14 250,15 304,10 546,
18
- παραλογίζεσθαι** T 565,5 τινά T 120,20.
24 121,22 ἔκυπτόν A 357,1
- παραλογισμός** A 374,15 γίνεσθαι δύναται
καὶ ἐξ ἀληθῶν T 21,22 ὁ καθ' ἐκάστην
ἐπιστήμην ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν τῇ ἐπι-
στήμῃ γινόμενος π. T 22,19,34 23,5 sq.
25,11,20 sq. ποιεῖσθαι παραλογισμὸν παρά
τὸ πολλαγῶς λεγόμενον T 120,28 cf. vs.
34 τὸν παρὰ τὸ πολλαγῶς λεγόμενον π.
οὗ φησιν οἰκεῖον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς T
121,6
- παραμένειν** τινί A 222,30
- παραμετρεῖν** τῇ χρέῳ A 284,12
- παραμυθεῖσθαι** ἔτι T 332,6
- παραμυθία** π. κομίζειν T 332,5 π. χάριν
Α 41,2 μετὰ π. τιθέναι A 140,3
- παρανομεῖν** τι T 554,26
- παράνομος** ἀρχῶν T 142,22 — παρανόμως
ἀρχεῖν ibid. 23
- παραπλήσιος** T 178,13 553,16 — παρα-
πλησίως A 159,11 305,6 327,33
- παρασκευάζειν** λόγους T 585,8 sq. ἔχειν
παρεσκευασμένα 92,24 590,20 591,1 πα-
ρεσκευάσθαι καλῶς εἰς τὸ ἑρωτᾶν 523,4
- παρασκευή** (coni. γυμνασία) T 584,6 τῶν
προτάσσεων (coni. ἐλλογή) 88,16 90,26
118,6 (coni. εὐπορία) 119,9 τῆς τῶν
- εὐρημένων ποιᾶς τάξεως καὶ παρασκευῆς
πρὸς τὴν ἑρώτησιν 519,29
- παράστασις** ἔχειν τὴν π. ἀδίον T 459,6
[πρὸς π. καὶ γνῶσιν 374,28]
- παρατήρημα** T 515,9,12,14,24
- παρατιθέναι** [T 401,11 426,11 438,11]
τί τινι 583,17 — med. (imprimis ὅρους,
παραδείγματα) A 39,5,19 53,15 55,12
64,14,22 65,30 71,4 81,4,10 82,2 85,
19 90,3 92,10,15 99,3,17 101,3 107,5,
12,16 125,33 130,24 134,29 etc. T 17,
24 23,10 65,21 78,1 80,13 84,13 89,20
98,14 134,26 138,30 213,22 281,10,12
283,12 286,7 289,22 342,6 366,10 390,9
418,5 504,27 561,13 586,12 seq. ὅπως, ὅτι
A 235,2 318,33 ως παρεθέμεθα T 308,4
367,5 — passive A 66,17 68,26 90,11
230,4 237,28 241,4 254,1 T 72,16 451,12
- παραθέσις** A 383,34
- παραφυλάττειν** (σσ) A 343,10 374,10 375,4
T 222,22 300,27 456,1 589,2,6 ὅτι
A 84,31 383,33
- παραγράφημα** T 84,22 ἐκ τοῦ π. 92,25
- παράγραφης** T 425,18 426,7
- παρεῖν** A 37,11 111,10 210,29,32 283,
20,21,34 284,3 (ὡς γνώμον) 342,3,8
343,31,38 344,4 345,33 346,12,35 347,
14,24
- παρεγγυᾶν** T 143,17
- παρεῖναι** syn. ὑπάρχειν A 26,21,22 τινι
[T 580,2] ἐνεργεῖται T 399,29 400,2
401,7 κατ' ἐνέργειαν T 416,22 εἰς τὸν
παρόντα χρόνον A 38,5 ἐπὶ τοῦ παρόντος
i. q. κατὰ τὸ ἐνεστώς A 26,10 τὸ παρόν
i. q. τὸ προκείμενον T 448,26 (a N) ἐν
τῷ παρόντι βιβλιώπ. παραδείγματι 420,14
430,1 (a N) ή παροῦσα πραγματεία A 345,
16 T 469,10 [520,9] συνουσία T 562,27
- παρεκτείνειν** τὸ παρεκτεινόμενό τινι διὰ
παντός A 25,6
- παρέλκειν** intrans. T 430,21 παρέλκων
A 23,1 T 8,30 sq. 13,29 432,2 568,20
(coni. μάταιος, μάτην προσκείμενος) 428,
20 431,1 παρελκόντως (coni. ἀχρήστως)
A 278,29
- παρεμβάλλειν** ἔξωθεν T 309,27
- παρεμπίπτειν** A 163,5
- παρέμφασις** A 404,33 κατὰ π. μοχθηράν
402,26
- παρενείρειν** τῇ λόγῳ περιττάς προτάσεις
T 521,34

- παρεξελέγχειν T 172,10
 παρεξέλεγχος expl. T 172,14
 παρέπεσθαι logice T 48,9 283,30 305,25
 548,12
 παρέρχεσθαι. παρεληυθότα A 179,26
 παρεληγόντως γρόνος T 42,4
 παρέχειν ἀσφειαν A 373,3 τὸ χρήσιμον
 T 10,18 ἔλεγχον, ἀφορήν ἐλέγχου T 377,
 22 378,9 τὴν ἀνάγκην τοῦ c. infin. T
 564,5 τὴν αἰτίαν τινός ibid. 15 c. dupl.
 accusat. T 352,21 426,20 — παρέχεσθαι
 τὴν χρείαν τινός, τὸ χρήσιμον, τὸ ἀπό^τ
 τινος εὐχρηστὸν A 218,10 263,9 313,20
 T 9,27 10,1 30,8 261,24. 29 426,24 c.
 dupl. accus. T 80,11 83,27 84,6 syn.
 προτείνειν T 80,15 97,5 παραδείγματα
 A 68,23. 27 69,2 λόγους T 84,2 558,26
 παρηβᾶν T 167,11
 παριέναι A 280,25 283,25. 26 341,21 345,
 37 350,16 T 14,19 15,7 574,14 c.
 infin. A 317,15
 παριστάναι ὅτι A 313,24 c. interrog. obl.
 T 82,13 — παρισταθαι τῷ τὸ λεγόμενον
 ὡς' αὐτοῦ ὑγίεις είναι A 125,32 τῇ δόξῃ
 αὐτοῦ 126,9 θέσει T 18,32 134,5 προ-
 βλήματι T 27,10 149,23 548,1. 15. 18
 550,10. 12 552,19. 22 559,21 (cf. vs. 13)
 588,15
 παρονομάζειν. παρωνομάσθαι ἀπό τινος,
 τινὲς T 104,7 sq. 137,22 196,30 32 sq.
 366,19 sq.
 παροξύνειν τινὰ πρός τινα T 157,28
 παρορᾶν τι A 116,30 365,17 T 437,20
 παρουσία τινός T 257,23 τοῦ συμβεβη-
 κότος 49,28 ποιότητος 106,2. 3 ἀρετῆς
 165,1 τῆς σίκοδομικῆς, νωμπηγηῆς 203,
 2—5 ἐναντίων 251,3 τοῦ εἰ 257,26
 ἀγαθῶν 262,15 sq. τὸ ποιόν τῇ π. ἀγα-
 θούς 276,19 κατά τινος παρουσίαν 256,24
 Participium. αὕτη γινομένη, ubi requiras
 gen. absol. A 150,7. 9 — genetivus ab-
 solutus omissio subiecto A 25,2. 10 64,26
 79,7 91,2 105,15 (apud Theophrastum)
 132,31 144,7 148,33 155,14 (ubi fort.
 ὑπαρχούσῃ scribendum est, at cf. 236,11)
 216,16 236,11 241,2 278,26 327,10
 341,28 348,17 354,1 375,33 378,7
 392,9 417,17 T 23,12 241,3 534,21
 accens. absol. ὡς οὐδὲν διαφέρον A 353,6
 ὡς ἵσον δυνάμενον T 288,24 ὡς ἀκολου-
 θοῦν — τὸ 358,24. 25

- παρώνυμος (dist. σύστοιχα, πτώσεις) T
 104,1 def. ibid. 10 τινὶ, τινός 136,
 17 sq. 162,7 362,13 366,23 sq. ἀπό τι-
 νος 197,3. 20 π. κατηγορίᾳ 136,21. 32
 162,2.13 — παρωνύμως κατηγορεῖν (dist.
 συνωνύμως, ὄμωνύμως) T 136,16 sq. 137,
 7 sq. ἀπό τινος λέγεσθαι 137,20. 21
 161,11 sq. 366,18
 πᾶς. τὸ κατὰ παντὸς (coni. τὸ ἐν ὅλῳ εἰναι)
 expl. A 24,24 sq. κατὰ παντὸς μὲν λέ-
 γεται ἀπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀρχομέ-
 νων — ἐν ὅλῳ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου 25,
 9—11 τὸ κατὰ παντὸς τῇ φύσει πρῶτον
 (opp. τὸ ἐν ὅλῳ ἀρχὴ καὶ πρῶτον πρὸς
 ἥμας) 53,24 διὰ παντὸς 25,6
 πάσχειν. ὅπερ αἱ προτάσεις πρὸς τοὺς ὅρους
 πεπόνθασιν A 341,13
 πατρὶς νοσοῦσα T 139,33 ἐλευθέρα, πλουσία
 266,7. 8
 παγῆς. τὸ π. καὶ κάτω φερόμενον T 506,
 19
 πεζός (dist. πτηγός, ἔνυδρος) T 43,16 sq.
 308,1
 πειρά. ἐκ τῆς τῶν καθ' ἔκαστα πειρας ἡ
 τοῦ καθόλου γνῶσις A 332,22 πειρα
 γάριν T 22,14 23,7
 πειραστικός. π. (coni. διαλεκτική) μέθο-
 δος A 1,4 συνουσία T 548,23 π. συλλογι-
 σμός (dist. διαλεκτικός) T 22,10 sq. 25,
 18 sq.
 πειστικός T 218,4
 πενία (opp. ἀδόξια) T 261,3 272,21 523,19
 πενταδάκτυλος T 177,23 178,13 sq.
 πενταχώς T 290,25
 περαίνειν. τὸ πεπερασμένον T 139,3. 4 τὸ
 π. ἀργῆν ἔχει — τὸ π. ἄρα γέγονον A 357,
 10. 11 (εἰ) πᾶν τὸ πεπερασμένον πρός τι
 περάνειν T 555,22 ἀδύνατον ἐν πεπερα-
 σμένῳ τὰ ἀπειρά διελθεῖν T 558,34 —
 περάνειν τὸ προκείμενον T 172,20 531,
 12 535,17 (coni. ἐργάζεσθαι) 87,3 cf. n.
 [περαίνει λέγων T 404,9] — logice περαίνε-
 σθαι διὰ τινος A 261,26 342,21 sq. (coni.
 δεῖκνυσθαι) 343,12 T 313,27 περάνειν
 καὶ δεικνύναι τὸ προκείμενον, οὐ μὴν διὰ
 συλλογισμοῦ είναι A 388,21 cf. 390,11 ἐξ
 ὑποθέσεως περάνεισθαι 389,32 εἰεν ἀν
 περάνοντες μόνον, ὃν ἡ πρόσληψις οὐ διὰ
 συλλογισμοῦ τίθεται (opp. ἐξ ὑποθέσεως
 συλλογισμοῦ) 390,14 ἀδιαφόρως π. cf.
 ἀδιάφορος

- περαιτέρω T 422,16
 περαντικός λόγος (opp. συλλογιστικός λ., συλλογισμός) A 373,34 390,17, 19
 πέρας (opp. ἄρχη) A 81,20 τὸ π. τῆς ὁδοῦ A 8,7 τοῦ σώματος, ἐπιπέδου T 30, 27 477,17
 περί c. gen. quod attinet ad T 66,18
 περιάγειν εἰς ἀντίφασιν A 18,28, 29 T 32, 24 [378, 14] 550, 9, 24 εἰς παράδοξα T 548,16
 περιατρεῖν A 385,14 T 187,15
 περιγίνεσθαι τινὶ ἀπό τινος T 156,30 διά τινος A 6,10 T 30,5 ἔκ τινος T 145,26 229, 26 589, 6 παρὰ τινος T 259, 2, 11, 14, 15 — τινός T (τῶν ἀνταγωνιστῶν, κατὰ σπουδῆν) 259,7, 8 585, 10
 περιγράφειν geometr. T 23,1 κύκλον τινὶ ibid. 17 ἡμικύκλια ibid. 18, 26 περὶ τι 24, 23 (coni. χωρίζειν) 41, 26 — logice (coni. διορίζειν) 450, 8 ὑπὸ ἐκάστης διαφορᾶς εἰδός τε περιγράφεται 305, 30
 περιγραφὴ τῶν ἡμικυκλίων T 24,1 τῇ π. ώρισμένος (opp. τοῖς καθ' ἔκαστα ἀδριστοῖς) T 5,23
 περιειναι superstitem esse T 225,15
 περιεκτικός logice A 266, 25, 27 267, 7 T 322,13
 περιεργία. περιεργίαν ἔχειν A 74,6
 περιεργός T 429,6 503,8 (coni. περιττός) 428,11 περιεργότερά A 250,30 — περιέργως (coni. ἔξωθεν) A 343,28
 περιέχειν A 184,10 geometr. A 269,11 logice de ambitu notionum A 25,3 43,14 44,9 56,21 64,20 67,19 85,28 129,4 179, 15 191,7 (δυνάμει, ἐνέργεια) 264,1 267,4 277,11, 14 295,35 296,3 297,28 sq. (ἐν ἔνωτῷ) T 20,28 21,1,2 39,13 41,9 83,18 126,31 129,17 sq. 247,11, 12 248,4 271, 25 273,28 274,4 389,11 425,32 426,3 451,8, 10 453,5 sq. 480,16
 περιέστασθαι c. inf. vitare, vereri T 524,6
 περικείσθαι. τῆς μόνον τὸν κόσμον περικείμενης (οἰκίας) T 270,2
 περιλαμβάνειν A 296,31 (ἢ κοινότερον περιλαμβὼν δηλοῖ) 371,3 κοινῶς, ἐνὶ δύοματι T 43,19 534,8, 12 ὄρισμῷ 94, 25, 29 λόγῳ πᾶν τὸ ὄριστον 51,9 syn. περιέχειν A 49,31 sq. 56,14, 16 62,20 67,21, 22 179,3 296,31 T 5,23 (ἐν ἔνωτῷ) 20, 27 49,7, 9 51,7 428,14
 περιληπτικός logice T 305, 23
 περίληψις A 56,15 τόπου T 181,21
 περιξένειν T 455,25
 περιορίζειν T 382,9 494,10 (λόγῳ) 534,13
 περιουσία. ἐκ π. A 208,22 227,36 229,5 T 257,21 sq. def. ὅντι παρουσία οὐκ ἀναγκαῖα ibid. 23
 περιοχή A 274,21 275,1 278,8, 11 T 11, 23, 27, 29
 περιπατεῖν def. διὰ συελῶν κινεῖσθαι μεταβατικῶς T 43,32 cf. A 124,28 sq.
 περίπατος. περιπάτοις χρῆσθαι T 148,29
 περιπίπτειν ἀπὸ τόχης τῷ συμπεράσματι A 75,26 τῷ εἰρημένῳ T 434,2 ἀτόπῳ 437,17 τῇ ἀντιφάσει 448,22
 περιπνευμονία T 329,9
 περιποιεῖν εὑεῖται T 4,24 τῷ σώματι, τῇ ψυχῇ 27,28, 30
 περιποιητικός T 505,11, 12 509,25
 περίστασις. αἱ π. (coni. αἱ τόχαι, οἱ καιροί) T 5,14 225,10 αἱ κατὰ τὸν βίον, αἱ ἀνθρώπιναι π. A 6,3, 5 κατέ τινα περίστασιν T 229,23
 περιστατικός. αἱ π. ἐνοχλήσεις T 255,26
 περιστερά (dist. φάττα) T 117,9
 περιτιθέναι ὅγκον τινὶ A 279,25
 περιτρέπειν τινά T 564,12 περιτρέπεσθαι εἰς τι 556,15
 περιττεύειν παρά τι ἐν τινὶ T 128,12—14 superesse T 87,23
 περιττολογία μέρος τοῦ μὴ καλῶς ὠρίσθαι T 427,4 [430,5, 6]
 περιττός (σο) opp. ἄρτιος, quod cf. τὸ περιττὸν διαφορὰ ἀρθροῦ T 314,26 sq. 318,5, 6 320,3 ἐν ἀρθρῷ 324,30 οὐ περιττὸν ἐστι τὸ ἔχον μέσον ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ μονάδα μέστην ἔχον T 481,10,11 — opp. ἀναγκαῖος A 3,26 (coni. ἄργηστος) 4,28 343, 30, 33, 37 T 14,1 (coni. περιέργος) 428, 11 521,34 sq. ἐκ π. κείσθαι, προσκείσθαι (coni. μάτην) A 343,6 (opp. ἀναγκαῖος) T 42,13 429,12 431,14 432,2 434,15 572,8 573,19 περισσῶς A 164,12 368,3 T 214,24 430,14 — egregius περιττὴ διάνοια (coni. ἀκριβῆς καὶ ἐπιστήμων) T 438,4 εὑρε τὸν τόπον περιττῶς 241,28 περιφέρεια A 268,11, 17, 28
 περιφέρειν. περιφερόμεναι δέξιαι T 92,22 περιφερήσ. τὸ π. T 327, 26 sq. τὰ π. Ελκη 575,12
 Periphraستica coniugatio i. e. εἶναι, γίνεσθαι c. participio: εἶναι A 2,27, 28, 8,

17 9, 11, 12 43, 27 45, 30 56, 6 58, 4, 5
60, 21, 22 87, 24 103, 14, 15 105, 17.
19 107, 30 113, 12 121, 18 134, 2 141,
28, 29 T 3, 12 6, 11 8, 13 25, 9 28,
10 35, 14 39, 7 44, 24. 25, 26 60, 9, -10
61, 12 81, 31 88, 2 89, 29 90, 21 103, 25
113, 20 118, 2 124, 6, 7 134, 20 141, 22.
29 142, 7 146, 25 151, 19. 20 158, 13, 14.
17, 18 et saepe — γίνεσθαι A 63, 29, 30
67, 18 81, 32 98, 2, 3 99, 8 102, 16 112,
18 190, 35 196, 22 228, 32 235, 25, 26
T 44, 4, 5 123, 11 289, 30 354, 18 497,
9, 10 etc. cf. Ellipsis

πέρυσιν A 366, 30

πεφνατά vox Lycophronis T 426, 9

πέψις T 430, 18

πὴ ὑπάρχειν T 132, 19 sq. μὲν τῷ πῇ τὸ ἀπλῶς — δὲ τῷ πῇ τὸ καθόλου ἀντέθηκεν 133, 15, 16

πηλός def. T 318, 18 348, 19 450, 27

πῆδις σώματος, νέφους δὶς ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη T 50, 22 sq.

πηγυαῖος T 265, 1

πιθανός (coni. ἔνδοξος) T 3, 18, 26 4, 16
5, 5 177, 1 257, 15 (opp. ἵσχυν ἔχων)
214, 2 (opp. ἀληθῆς) 326, 23 341, 4 (coni.
παρακείμενος τάληθει) A 8, 25 ἀπατώμενος ὑπὸ τῆς ὁμοιότητος τοῦ π. τῆς πρὸς τάληθές ibid. 27 τὸ π. ἔχειν T 86, 25
87, 1, 7 177, 1 284, 14 ἐπιπλαινον ἔχειν τὸ π. T 20, 17

πιθανότης T 214, 3

πικρός, τῷ π. ἔπειται τὸ λυπηρόν T 92, 3

πιόφυλλος T 118, 31

πίπτειν ἔκτος, ἔξω τινός A 25, 4 189, 14
T 38, 24 66, 24 535, 10 ὑπὸ τι A 57, 13.
14 100, 1 T 44, 18 300, 16 ὑπὸ γένος
T 300, 16

πίσσα T 358, 2 πίττα 50, 7 sq. 359, 26

πιστεύειν. οὐ κεκώλυτα τις τὴν αὐτὴν περὶ τινός ὑπόληψιν ἔχων ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ ποτὲ δὲ μή T 346, 16 sq. τὰ πεπιστευμένα 83, 25

πιστις A 43, 3 sq. 49, 3 (τοῦ λεγομένου)
125, 32 (coni. δεῖξις) T 80, 12 συλλογιστικὴ π. Λ 44, 4 68, 20 κυρίως πίστεις ἐν λόγοις ἐπαγωγὴ καὶ συλλογισμός T 62, 7 ἀδύνατον γωρίς ὑπολήψεως π. γίνεσθαι T 346, 7 sq. τὴν πίστιν ἔκ τινος ἔχειν T 18, 15 λαμβάνειν διά, ἔκ τινος A 44, 6 (τινός) 77, 31 84, 24 T 37, 26. 27 76, 7

τινὸς παρά τινος A 396, 28 τὴν π. τινὸς ποιεῖσθαι T 534, 20 ἀπό τινος A 113, 10, 11 ἔκ τινος περὶ τινος A 135, 7 πίστιν τινὸς προφέρειν Λ 402, 20

πιστός (coni. γνώριμος) Λ 43, 30 πιστὸν ποιεῖν ibid. 8, 24 γίνεσθαι Λ 84, 27 388, 9 T 122, 19 τὸ π. ἔχειν ἔκ τινος T 18, 17 94, 24

πιστοῦσθαι med. (τινί, διά, ἔκ τινος) Λ 43, 7 sq. 104, 16 125, 5 127, 3 402, 12 T 82, 8 205, 28 (coni. δεικνύνται) A 68, 20 T 86, 14 prae. pass. A 54, 19 77, 25 (coni. δεικνύσθαι) A 43, 13. 27 T 30, 2

πλάγιος. ἔκ πλαγίων τινός A 301, 19 ἔκ πλαγίου ibid. 31

πλαγῆσθαι νύκτωρ A 300, 12 ἡ ὑπόληψις τῶν πεπλαγμένων καὶ μὴ ἀεὶ ὥσπερ τις ἔχοντων (ἐστίν) T 479, 13 i. q. ἀπατᾶσθαι T 180, 23 ἡ διάνοια πλανᾶται 221, 16 περὶ τι 494, 11 (a N)

πλάγη error T 115, 22 340, 15 426, 18 ἀπόδοσεως 502, 18

πλάτανος (coni. ἄμπελος, συκῆ) T 118, 30

πλάτος (opp. μῆκος) T 30, 20 sq. 323, 28 448, 26 sq.

πλάττειν. τὰ γεγραμμένα ἢ πεπλασμένα T 10, 4

πλατύφυλλος T 118, 30

πλατυώνυχος. τὸ π. ἕδιν ἀνθρώπου T 45, 23 381, 25. 26 421, 30

πλεῖν μετὰ ἴσημερίαν ἢ θέρους T 218, 25 (coni. ἐμπορεύεσθαι) 273, 3

πλειονάζειν. κακία ἐκ τοῦ πλ. T 428, 13 πλειοναχῶς λέγεσθαι T 99, 26 100, 20 102, 9 sq.

πλειονεκτεῖν τινος κατά τι, τινί A 48, 28 49, 4. 5 51, 17

πλειονεξία καὶ μειονεξία, ἔξ ὅν ἡ ἀδικία T 116, 7 τὸ ἐπόμενον τῇ ἀδικίᾳ 173, 25

πλευρὰ τετραγώνου A 260, 12 sq. τριγώνου A 268, 21. 22 T 23, 27 sq. 73, 23 391, 10 cf. διάμετρος

πληγὴ ἀέρος T 106, 23 πρὸς τὸν ἀέρα ibid. 28 ἐν ἀέρι 301, 2 οὗτε τῆς π. ὁ φύρος (γένος) 320, 25 γένος τῆς φωνῆς 450, 24

πλῆθος (dist. μέγεθος) T 211, 18 οὐ γένος τοῦ ἀριθμοῦ 301, 28 γένος τῶν πολλῶν, τῶν ἀλέγων 329, 22. 23 — τὸν ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐνογχούμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον διὰ φλεβοτομίας θεραπεύεσθαι Λ 40, 1. 2 — τὰ κεχαρισμένα τοῖς πλήθεσι T 225, 26

- πληκτικός (coni. ἐναργής) A 171, 21 T 134, 20
- πλήν antecedentia limitans ac definiens A 172, 33 202, 9 378, 17 T 339, 23 πλήν δει A 252, 33 T 200, 26 292, 10 πλήν in initio peculiaris enuntiati A 137, 15 148, 20 149, 15 233, 34 239, 9 T 499, 13 πλήρης. τι ἔνδει πρὸς τὸ πλήρη τὸν συλλογισμὸν γίνεσθαι A 346, 11 τὸ τῆς λέξεως πλῆρες T 65, 23
- πληροῦν. τὸν πεπληρωμένον ἥδη οὖτε ἥδεσθαι οὖτε λυπεῖσθαι T 248, 13 πεπληρωται ὡς λόγος A 118, 1
- πλησίον πίπτειν, γίνεσθαι τίνος A 98, 7, 8
- πλούσιος apud Stoicos T 147, 14 sq. 148, 2 πλουτεῖν (opp. εὐ ποιεῖν, fort. εὐπορεῖν) T 255, 4 (coni. ἐν δόξῃ εἶναι, opp. ὑγιάνειν) 260, 5
- πλοῦτος ἐν κτήσει χρημάτων (opp. σοφία) T 142, 24, 25 ἀγαθὸν ὡς κτῆμα καὶ ὡς δύναμις 120, 19 ὅργανον ἀγαθὸν 206, 8 243, 4 sq. cf. 566, 28 sq. καθ' αὐτὸν αἰρετόν, οὐ δὲ αὐτό 231, 6 οὐ ποιεῖ τὸν ἔχοντα ἀγαθόν 262, 16 usitatissimum exemplum cf. T 19, 1 51, 26 sq. 77, 1 206, 6 sq. 21 sq. 208, 24 sq. 257, 4 259, 1, 2 261, 2, 8 263, 30 sq. 265, 9, 17 266, 18 sq. 268, 6, 8 277, 9 al.
- πνεῦμα T 351, 20 def. 466, 27, 28 τριβόμενον καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα λευκάνεται 50, 26 πνεῦμα νοητικὸν ἢ αἰσθητικόν (def. φυζή) 144, 15, 16 πνεῦμά πως ἔχον (def. ποιότης) 360, 10 sedes animae 375, 20
- πνεύμων. οὐδὲν τῶν μὴ ἐχόντων πνεύμονα ἀναπνεῖ T 122, 25 cf. 16, 20, 22
- ποδιαῖος A 379, 29, 30
- ποιεῖν. οὐ πᾶν τὸ ποιοῦν σῶμα A 352, 33, 34 ποιεῖν τι πρὸς τι i. q. συντελεῖν T 540, 27 cf. φθείρειν
- ποιητικός (dist. δύναμις, ἔξις, σχέσις) T 444, 12 αἱ π. τέχναι (opp. αἱ στογαστικαὶ), ἐφ' ὧν κατὰ τίνας ὠρισμένας τε καὶ τεταγμένας ὀδύνες ἢ κατ' αὐτὰς ἐνέργεια γίνεται πᾶσι — τέλος; τὸ προκείμενον ἔργον T 33, 12 sq.
- ποιός τις T 47, 18 τὸ ποῖον πρόβλημα 78, 24 ποῖος pro πότερος usurpatum T 218, 5, 18, 22 458, 29 [520, 20] cf. A 161, 31 n.
- ποιός A 1, 20 21, 5 42, 2, 11, 12 45, 2 364, 26 T 13, 22 33, 26 40, 3 125, 16 295, 4 490, 18 519, 28 al. ἐν ποιῷ ἀπομον εἶδος (opp. ἐν οὐσίᾳ) A 73, 28 ὁ δίεις ποιός A 179, 11, 12 180, 34 181, 17, 18, 26, 30 μᾶλλον ποιὸν οὐ ως γένος ἢ ποιότης κατηγορεῖται ἢ τοῦτο οὐ ως συμβεβηκός T 228, 2, 3 — logice τὸ ποιὸν τῆς ἀποφάνσεως A 10, 26 δόσις ὄντων οἵτις ἢ κατηγορικὴ πρότασις ὥριζεται, ποιῷ γάρ καὶ ποιῷ 11, 30 sq. 48, 26 sq. τὸ τιμώτερον, τὸ βέλτιον ἐν τῷ ποιῷ ibid. 27, 31 51, 11 διαφέρειν κατὰ τὸ ποιόν 45, 17, 20, 30 46, 7 τὸ π. ταῦτὸν ἔχειν 45, 25 46, 13 αἱ αὐταὶ κατὰ τὸ π. (προτάσεις) ibid. 8 τὸ π. ἀόριστον, ὠρισμένον ἔχειν 50, 10, 11 τὸ π. παρὰ τῆς μείζονος προτάσεως ἔχειν ibid. 24 ἀντικείσθαι κατὰ τὸ π. 71, 29 cf. 11, 10, 11 δπως ἂν ἔχωσι κατὰ τὸ ποιόν 234, 23
- ποιότης A 73, 22 352, 33 356, 33, 34 τῶν σχημάτων (coni. τάξις) 49, 18 τῆς αὐτῆς π. εἶναι T 59, 12 γένος τῆς διαθέσεως T 310, 27 τὸ τὴν ποιότητα εἶναι πνεῦμα πως ἔχον ἢ ὅλην πως ἔχουσαν T 360, 10 — logice ποιότης προτάσεων A 11, 32 29, 25 42, 6 68, 10 241, 21 τοῦ συμπεράσματος 233, 23 οἱ κατὰ ποιότητα (συλλογισμοὶ) i. e. οἱ ἀπὸ τοῦ μᾶλλον καὶ ἤτοιν καὶ δόμοιος 266, 3 324, 20 325, 36 390, 7 πόλεμος ἀναιρεῖται, εἰ πάντες εἰναι δίκαιοι T 249, 22
- πολιοῦσθαι A 162, 7 sq. (opp. γενειάσκειν) T 400, 1
- πολιτεία (coni. πολιτικὴ δύναμις) A 8, 32
- πολιτεύεσθαι T 139, 29 sq. 148, 25 sq. 151, 26 sq. 266, 5 272, 27
- πολιτική A 275, 9, 12, 14 279, 9 T 5, 11
- πολιτικός (coni. πρατός) T 4, 14, 15 (coni. ἡθικός) 6, 20 95, 27 π. δύναμις A 8, 32 π. βίος (opp. θεωρητικός) T 266, 3 τὰ π. εὐ δεούσκειν ibid. 5
- πολλαπλασιάζειν A 261, 1
- πολλαπλασιασμὸς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέγρι δεκάδος T 586, 4, 5
- πολλαχός λέγεσθαι A 11, 14 291, 20 T 66, 33 ἐν δύνασιν, ἐν λόγοις T 88, 13, 14 96, 27, 28 κατὰ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸ σύνομα T 98, 10, 11
- πολλοστημόριος T 338, 21 339, 21 340, 21
- πολυκτήμων T 147, 14, 15 sq. 148, 2
- πολυλογεῖν T 433, 19
- πολυπλασιάζειν A 260, 30, 31

- πολύποιος (opp. δίποιος) Α 338,31
 πολυπραγμονεῖν def. T 157,14 περαι-
 τέρω δὲ οὐ πολυπραγμονοῦμεν 422,16
 πολυπραγμοσύνη (dist. φιλοπραγμοσύνη)
 T 156,27
 πολυπράγμων (dist. φιλοπράγμων) T 156,
 26 sq. def. ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγ-
 μασιν ibid. 29
 πολὺς. ἔν πολλὰ ποιεῖν καὶ τὰ πολλὰ εἰς
 ἐν ἀνάγειν T 1,16 τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ^ν
 (conī. τὸ πεφυκός, opp. τὸ ἐπὶ ἵσης, τὸ
 ἐπὶ ἔλαττον) μόνον (sc. τοῦ ἐνδεχομένου)
 πρὸς συλλογιστικὴν γρείαν ἐστὶ γρήγοριον
 A 39,19 sq. εἰ εἰς ἄνισα τριθεῖται (τὸ
 ἀναγκαῖον), γίνεται τό τε κατὰ φύσιν καὶ
 τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνδεχόμενον καὶ τὸ
 ἐπὶ ἔλαττον A 163,21 sq. τὸ ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ ἐνδεχόμενον ἀντιστρέψει τῷ ‘οὐκ
 ἀνάγκη ὑπάρχειν’ ibid. 23 sq. ἐκ τῶν
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς δεῖξεις ἔχοντα (conī.
 στογαστικά) A 300,3.4 — πλέον (πλεῖν)
 τι ἔχειν A 111,15.24 T 59,13 λέγειν
 64,9 οὐδὲν πλέον ποιεῖν T 28,15 (ώς
 πρὸς τι) A 16,10 δοκεῖ μηδὲν πλέον γε-
 τονέναι πρὸς τὸ δειχθῆναι A 99,27 οὐδὲν
 πλέον, εἰ οὕτως ληφθεῖν ibid. 34 πολὺ^ν
 πλέον ὅτι 228,2 ἐπὶ πλέον ἐροῦμεν A 41,
 24 τινὸς εἰναι, κατηγορεῖσθαι, λέγεσθαι
 (opp. ἐπὶ ἵσης) A 25,7 47,31 48,1 56,
 12 61,28 62,19 64,19 74,15 T 38,9
 56,18.25 224,15 μάλιστα μὲν ὥρισται
 τὸ ἀναγκαῖον, δευτέρως δὲ τὸ ἔγγυς τῷ
 ἀναγκαῖῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἐπὶ πλέον
 A 163,16.17 — τῷ τρέπω πλείστῳ
 γρῶνται A 31,18 τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 (conī. τὸ πεφυκός καὶ κατὰ φύσιν) 39,29
 εἰσι τινες τέχναι περὶ τὸ οὕτως ἐνδεχό-
 μενον ὡς αἱ στοχαστικαὶ ibid. 31 cf. 162,
 13—164,3 270,24 T 177,22
 πολυτέλεια ἐπάρματος T 261,28
 πολυτελῆς ἐσθῆτας T 269,17
 πολυτρόπως T 401,4
 πολύχρηστος. πολυχρηστότερον T 277,4
 et fort. 268,7, ubi πολὺ χρηστότερον ex-
 hibent libri
 πολυώνυμος def. T 58,10 180,23 395,21
 404,17 (conī. ἐτερώνυμος) 475,17 (opp.
 συνώνυμος) 577,18.19 [578,5 sq.] τόπος
 ἀπὸ τῶν π. 180,19
 πονεῖν. μὴ πονεῖν (opp. καρτερεῖν) T 260,16
 πονηρία ἀλλοτρία, οἰκεία A 272,8
- ποριστικὴ ἐπιστήμη (ἐστι) πλούτου καὶ πε-
 νίας T 523,19
 πορνοβοσκία T 201,23 202,17
 πόρωρ. [τὰ π. T 524,22] πορρώτερον ὅντα
 58,6 πορρωτέρω ibid. 26
 ποσαχῶς A 366,22 T 271,4 al.
 ποσός. μᾶλλον ποσὸν οὗ ὡς γένος τὸ π.
 κατηγορεῖται τοῦ κατὰ συμβεβηκός T 228,1
 διαίρεσις τοῦ π. 304,18 τὸ συνεχὲς π.
 ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται τοῦ π. τοῦ μὴ
 ἔξ ἔχοντων θέσιν συγκειμένου 305,8 sq. —
 logicē τὸ ποσὸν προτάσσεως (opp. τὸ ποιόν,
 quod cf.) A 11,30 sq. 48,26 sq. τὸ τι-
 μιώτερον, ἀμεινον, βελτιόν ἐν ποσῷ ibid.
 27 sq. 51,11 διαφέρειν, διαχωνεῖν κατὰ
 τὸ ποσόν 45,17. 26. 29 46,13 τὸ ποσὸν
 ταῦτὸν φυλάττειν 46,10 cf. 45,19 τὸ π.
 ὥρισμένον, ἀριστον ἔχειν 50,9.11 τὸ π.
 παρὰ τῆς ἐλάττονος προτάσσεως ἔχειν ibid. 25
 ποστήτης A 366,26
 ποταπός A 206,11 [T 386,17]
 πότερος. κατὰ τὸ πότερον λαμβανόμενον
 T 11,11
 ποὺς μεταφορικῶς T 324,8
 πρᾶγμα (opp. ὄνομα) A 366,20 T 58,9 60,
 16 98,10.11 ἐπίκρισις ἀπὸ τοῦ πράγ-
 ματος (opp. ἀπὸ τῶν ἀκούσιντων) T 19,24
 ἡ φύσις τοῦ πρ. A 155,12 ἡ τοῦ πράγ-
 ματος οὐσία T 42,26 69,25 cf. 50,3 ὁ
 τοῦ πράγματος λόγος T 79,11 sq. πράγ-
 ματα τοὺς ὄρους τοὺς ἐν προβλήματι λέγει
 A 295,1.11 300,25 301,12
 πραγματεῖται i. e. τὸ πραγματεύεσθαι (conī.
 στοιδῆ) A 3,6 (περὶ τι) 2,7 — ipsa
 doctrina (λογική τε καὶ συλλογιστική) A 1,
 1.13 3,4 14,23 (conī. μέθοδος) 28,4.
 29 29,15 42,24 164,25 (διαλεκτική)
 333,1 (τοπική) T 1,3 55,27 56,30 125,
 5.8 (τῶν τοπικῶν) 369,4 496,7 519,
 11.32 584,7 ἡ προκειμένη πρ. A 340,
 31 T 6,17 27,3 ἡ παροῦσα πρ. A 345,
 16 T 469,10 [520,9] περὶ τινος A 8,20
 14,21 28,17 340,22 ἡ ἀκριβῆς περὶ αὐ-
 τῶν π. T 503,20 περὶ τι A 8,22 T 27,2
 67,24 (ποιεῖσθαι) 95,23
 πραγματεύεσθαι περὶ τινος A 6,13 8,1
 333,22 T 5,18 7,7 45,9 445,16 περὶ
 τι A 2,6.9.27 T 4,25 5,4
 πραγματικός. πρ. ἐξέτασις T 428,13
 πρακτικός τῶν καλῶν T 224,22 ὅσα μή-
 τε ὡς πρακτικά ζητεῖται μήτε τέλος ἔχει

- τὴν γυνῶσιν Τ 74, 26 ορρ. θεωρητικός Τ 219, 11, 13, 16 βίος 221, 13 223, 9 244, 12sq. (τῷ πρ. βίῳ ἔπειτα τὸ φθονεῖσθαι τε καὶ ἐπιβουλεύεσθαι *ibid.* 14) (ἐπιφανέστερος) 255, 7, 26 265, 6 τὸ πρ. μέρος τῆς φιλοσοφίας Α 1, 14
- πρᾶξις** (coni. βουλή, προαίρεσις) Α 169, 9 (ορρ. θεωρία) Α 3, 28 Τ 254, 6 255, 6, 12, 268, 12, 13 270, 17, 18 περὶ τὰ πράκτα τε καὶ ἐφ' ἡμῖν Τ 236, 23 ἔστι πρ. κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια, ιδίως δὲ καὶ κυριώτερον ἡ κατὰ προαίρεσιν Τ 264, 3, 4 ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια (ορρ. ἔργον) *ibid.* 20 πρᾶξις κατ' ἀρετήν Λ 5, 15 καλαὶ πρᾶξεις (coni. ἐνέργεια) Τ 266, 1 πρᾶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φύλον Τ 264, 14 τόπος ἀπὸ τῶν πράξεων Τ 263, 17 sq.
- πρᾶσις** (dist. ἀρρένες καὶ ἀκίνητος) Τ 158, 5 κυρίως 345, 11
- πραότης** κατὸν μόνον τὸν ἔχοντα πρᾶσιν πρὸς ὄργας (ορρ. ἐλεύθεριστης) Τ 257, 7, 8 (ορρ. ἡ ἐγκράτεια) 364, 1 τῆς πρ. εἰς *μᾶλλον* ἡ ἡμερότης ἡ ἡ ἐγκράτεια γένος δοκεῖ 363, 23
- πράσσειν** (ορρ. θεωρεῖν) Τ 268, 11 πρακτός Τ 93, 5 (coni. πολιτικός) 4, 15 (coni. τὰ ἐφ' ἡμῖν) 236, 23
- πρᾶσιν** τινὰ πρὸς ὄργας Τ 257, 8
- πρέπειν.** τὸ πρέπον ἴδιον τοῦ καλοῦ Τ 514, 7
- πρίων** Τ 10, 23, 24 267, 20 sq.
- πρό.** ἐν τῷ πρὸ τούτου (*βιβλίῳ*) Τ 148, 16 263, 3 πρὸ ὅλους *cf.* ὅλης. πρὸ τῶν ἄλλων ἄξια σπουδῆς Α 4, 34 τιμῆν Τ 224, 23 πρὸ ἑτέρου αἵρεσις, πρὸ ὅλου αἵρεσθαι Τ 176, 17 πρὸ τῶν συμφερόντων ποιεῖν αἵρετώτερον 225, 26 πρὸ τίνος ἀποδέχεσθαι μᾶλλόν τι 575, 31
- προάγειν** τὴν πραγματείαν μέγρι τινός Α 3, 3 τὸν λόγον ἐπὶ τῶν στοιχείων 125, 27 τὰς ἐνεργείας Τ 116, 22 — *intrans.* ἐπὶ τινὶ i. q. προϊέναι Τ 231, 23 — τῶν λεγομένων ἀνιαψέρων τε καὶ προγγένενων ὑπὸ τῶν νεωτέρων Τ 211, 10
- προαιρεῖσθαι** (ορρ. δύνασθαι) Τ 348, 30 349, 6 350, 11, 12
- προαιρετικός** ὅτι μή ἔστιν ἐν ἀλλόγρῳ Τ 176, 16 λόγος τῆς πρ. ‘πρὸ ἑτέρου αἵρεσις’ *ibid.* 17 *def.* ὀρεξίς βουλευτική Α 5, 27 (coni. βουλή) 169, 9 (dist. ὄρεξις) Τ 167, 20 (ορρ. δύναμις) 350, 12 *sq.* 460, 15 τὸ
- κατὰ προαιρεσιν (dist. τὸ κατὰ φύσιν) Α 270, 24 κατὰ πρ. γίνεσθαι Α 162, 32 κατά, παρὰ προαιρεσιν πράττειν Τ 121, 30, 31 μετὰ προαιρέσεως Α 5, 26
- προαιρετικός** (coni. βουλευτικός) Τ 434, 10 ἔξις πρ. Α 5, 27 Τ 312, 5, 6 — προαιρετικῶς Τ 494, 16
- προαιπόλλυσθαι** Α 162, 19
- προαρχίστασθαι** Τ 142, 28 143, 14, 17
- προβάλλειν dialectice** Α 294, 28 340, 6 341, 9 Τ 3, 9 37, 1 63, 11 (coni. προτιθέναι) 138, 4 dist. προτείνειν (ἐν ἀντιφάσει) Τ 36, 24 69, 5, 8 138, 4 *al.* (cf. προτείνειν) τὸ προτείνομέν τε καὶ προβαλλόμενον (ορρ. τὸ ὥρισμένον ἥδη) Τ 133, 27 *cf.* 129, 23
- πρόβλημα** τῷ γένει πρότασις Α 44, 16, 23 πρ. καὶ πρότασις κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἐν Τ 125, 13 προτιθέμενον εἰς δεῖξιν ὡς μὴ γνώριμον πρ. καλεῖται (dist. λῆμμα, ὑμολόγημα, ἀξιώμα, συμπέρασμα) Α 44, 19 *sq.* τὸ ζητούμενον, τὸ δεῖξμενον δεῖξως Τ 69, 5 83, 25 *cf.* 78, 15, 16 94, 23 *aliter* 129, 16 *sq.* περὶ ὃν οἱ λόγοι (ορρ. αἱ προτάσεις, ἐξ ὃν οἱ λόγοι) Τ 37, 13 τῷ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον εὐτοῖς ἡ διαφορά *ibid.* 17 *sq.* *cf.* 94, 17 *sq.* πῶς οὖν τε λέγειν ψεύδες Τ 133, 24 καὶ τὸν ὑποκείμενον καὶ τὸν κατηγορούμενον ἐν τῷ πρ. δεῖ τῶν μεταξὶ εἶναι Α 293, 36 τέσσαρα εἴπειν εἶναι προβλήματα, καθόλου καταφατικόν, καθόλου ἀποφατικόν, ἐπὶ μέρους καταφατικόν, ἐπὶ μέρους ἀποφατικόν Α 294, 24, 25 301, 7, 8 πρ. διαλεκτικόν (dist. πρότασις διαλεκτική) *expl.* Τ 37, 1 *sq.* 40, 13 *sq.* 68, 10 *sq.* 84, 4 *sq.* 85, 4 *sq.* τὰ γένη τῶν διαλεκτικῶν πρ. Τ 34, 27 37, 21 *sq.* τέσσαρα τῷ γένει *ibid.* 25 *sq.* *cf.* 295, 9 *sq.* Α 338, 25 πᾶν πρ. διαλεκτικὸν θεώρημα ἡ ἥθικὸν ἡ φυσικὸν ἡ λογικὸν Τ 74, 11, 12 94, 2 *sq.* dist. τὰ κατὰ τὰς ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας, τὰ κατὰ φιλοσοφίαν προβλήματα 84, 30 *sq.* 85, 14 ἔστι τινὰ πρ. καὶ προτάσεις οὗτε ἥθικαι οὗτε φυσικαὶ οὗτε λογικαι Τ 93, 29 τὸ διὰ τί ἔστι τι — ζήτημα μὲν ἔστι καὶ πρόβλημα, οὐ μὴν διαλεκτικόν — ὑμῶν οὐδὲ τὸ ζητεῖν τί ἔστι τόδε 294, 11 *sq.* τὰ πλεῖστα τῶν διαλεκτικῶν πρ. περὶ συμβεβηκότος τινὸς τὴν ζήτησιν ἔχει — τὰ περὶ τῶν γενῶν τε καὶ τῶν ἴδιων καὶ τῶν ὥρισμῶν πρ. ἀκριβεστέρας ἡ κατὰ διαλεκτικὴ με-

θόδου γρῆσι καὶ ἐπιτημονικωτέρας T 296, 12–17 πρόβλημα συγχριτικόν 94, 6 217, 7 sq. def. 219, 27 προβλήματα καθόλου, ταῦθ' ἔκαστα, ἐπὶ μέρους 284, 4 293, 16 ἀπό, περὶ τίνος, κατά, πρός τι cf. γένος, διαφορά, εἰδος, ὅντα, συμβεβηκός, ταῦτα. π. ὥρητοικά T 82, 20 προβουλεύειν. τὸ προβεβουλευμένον T 223, 5 προγαστρικός T 421, 30 (a N) προγίνεσθαι. προγενόμενος T 123, 7 προδεικνύειν Λ 414, 6 T 10, 15 17, 24 πρόδηλος Α 123, 22 142, 14 188, 1 237, 13 T 39, 8 103, 18 115, 24 163, 16 221, 5, 8 268, 23 269, 23 303, 23 315, 21 318, 8 431, 19 470, 17 501, 9 522, 21 — προδήλως T 137, 9 141, 33 149, 28 179, 10 274, 1, 2, 8 312, 18 501, 7 539, 26 προδιαλαμβάνειν T 559, 14 προδιομολογεῖν [T 539, 6] — med. A 185, 33 (coni. συντίθεσθαι) T 150, 28 προδιορίζειν T 146, 17 503, 9 προδότης T 9, 12, 13 προειδέναι T 1, 8 556, 12, 14 (πρῶτον) Α 219, 24 προεκλήνειν τὸ ἐνστατικόν T 531, 18 προεξανιστασθαι. μὴ πρ. (coni. τὴν τάξιν φυλάσσειν) T 225, 19 προεπισκοπεῖν T 559, 16 προέρχεσθαι. προελθών (ἀλέγον, μικρόν) λέγει et sim. A 36, 21 41, 5 135, 29 158, 15 411, 7 T 1, 5 35, 10, 27 36, 25 37, 30 44, 30 88, 22 285, 17 286, 1 354, 15 563, 15 προέρχεσθαι ἐπὶ τὸ ὄρθεσθαι T 143, 33 ἐπὶ τὰ τοσαῦτα ἔτη A 162, 23, 28 εἰς ἀπειρον T 41, 27 352, 26 προέρχεται δὲ λόγος A 134, 10 ἡ εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγή 227, 3 ὁ τόπος ἐν τίνος T 392, 3 προέχειν τινί T 225, 13 ἐν τινὶ 226, 2 προηγεῖσθαι. προηγούμενος A 2, 20 8, 20 313, 2, 8 (opp. ἐπόμενος) T 4, 26 7, 12 (coni. πρῶτος, opp. δεύτερος) 548, 10 τὸ πρ. i. q. τὸ ἡγούμενον (opp. τὸ ἐπόμενον) A 414, 36 — προηγούμενως A 19, 14 69, 27 70, 16 112, 14, 18 190, 27 313, 35 317, 26 372, 32 373, 19 386, 27 T 1, 6 12, 8 sq. 18, 5 20, 1 opp. κατὰ συμβεβηκός A 256, 23 T 12, 21, 22 152, 31, 32 πρόθεσις *propositum* Α 1, 16, 20 8, 19 75, 33 255, 20 (coni. σκοπός) 8, 4 9, 5 T 1, 3 7, 4 25, 17, 28 34, 7 125, 4 550, 23 ἔστιν ἡ πρ. τινὶ περὶ τίνος Α 8, 32 T 420, 13

πρόθυμος περὶ τι T 26, 30 προιέναι. προϊὼν δεῖξει et sim. A 10, 2 24, 6 42, 30 58, 21 174, 17 303, 32 334, 1 391, 15 393, 12 411, 33 T 30, 4 38, 20 70, 25 al. προϊέναι ἐπὶ τι T 292, 12 525, 18 προϊόντης τῆς ἡλικίας T 223, 25 πρόειπον ἡ δεῖξει, ὁ λόγος sim. A 24, 21 210, 21 214, 6 247, 39 234, 15 266, 4 (δι' ἐνδόξων) T 3, 3 (κατὰ ώρισμένα) 32, 17 (ἐπὶ τίνος) 204, 24 211, 21 285, 18 363, 21 (ἐκ) 564, 29 ἐπ' ἀπειρον A 292, 18 προίστασθαι προβλήματος T 78, 20 133, 28 135, 28 τοῦ ἀντικειμένου τῷ δεικνυτένῳ 170, 31 προκαταβάλλειν. ταῖς προκαταβεβλημέναις δέξαις T 80, 10 [προκατασκευή T 519, 5] προκείσθαι Α 1, 3 19, 26 99, 28 137, 7 141, 27 144, 8 148, 13 165, 9 172, 8 174, 7 188, 9 211, 11 236, 9, 13 251, 33 sq. 252, 34 259, 38 266, 32 267, 30 268, 25 269, 13 273, 11 T 6, 11, 17 57, 20 67, 30 130, 18 131, 8 129, 10 436, 17 et saepe εἰς (τὴν) δεῖξιν, εἰς τὸ δεῖξαι A 75, 27, 29 262, 10, 19 προκρίνειν τι T 48, 21, 28 τινός 29, 7 176, 19 προλαμβάνειν (τὸ μετ' ὀλέγον λεγόμενόν τε καὶ δεικνύμενον) A 157, 15 (τὸ μέλλον) 192, 29 193, 24 T 78, 14, 15 79, 10 (πίστιν) 83, 26 τὶ περὶ τίνος 21, 31 ὅτι 151, 1 seq. interr. obl. 369, 7 — abs. i. q. φθάνειν (προλαβών) T 536, 21 562, 6 προλέγειν. προειπεῖν πρῶτον A 223, 16 προειρημένος πρό T 310, 6 φθάνει προειρηκέναι T 309, 24 πρόληψις. αἱ πάντων, αἱ κοιναὶ πρ. T 70, 22 73, 16 78, 27 προλυπεῖν T 303, 29 πρόσδοσις ἐπὶ τι T 86, 10 542, 8 προσομολογεῖν T 146, 20 147, 11 προπαρασκευάζειν T 27, 27 92, 26 προπαρασκευή πρὸς φιλοτοσφίαν T 83, 32 προπετῶς T 590, 6 πρός c. gen. i. q. ὅπο τίνος A 1, 10 πρὸς κακοῦ τινὶ γίνεσθαι, εἶναι T 127, 14 206, 23 c. dat. πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ, τῇ θλάττονι προτάσσει et sim. A 47, 28, 29 61, 10 92, 4, 6 104, 15 sq. fort. 107, 3 *praeter* A 45, 25 46, 10 297, 14 T 46, 10 al. πρὸς τῷ c. infin. A 68, 27 74, 6 109, 8

- 156, 16 298, 34 338, 5 T 479, 5 al. c. accus. πρὸς τὸ c. inf. i. q. ὑπὲρ τοῦ c. inf. T 23, 7 33, 1 57, 28 πεπονθέναι τι πρός τι A 341, 13 πρός τι λέγειν i. q. ἐπὶ τινος T 283, 26 πρὸς πτῶσιν λέγεσθαι, ἀποδίδεσθαι, ἀντιστρέφειν T 338, 30 sq. cf. A 366, 5 sq. πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι T 339, 12 340, 15 πρός τι ἀποδίδονται, λέγειν ίδιον T 417, 1. 8. 10. 16. 18 ὥριζεσθαι 438, 25 γένεσθαι 440, 14 511, 3 τὸ εἶναι ἔχειν 440, 15 πρὸς τι τοὺς λόγους σχηματίζειν T 5, 13—15 πρὸς τὰ αὐτῷ δοκοῦντα τὰς ἀποκρίσεις ποιεῖσθαι T 552, 16 πρὸς ὑπόθεσιν A 126, 10 T 501, 12 ὄποιν ἂν τὴν πρὸς ὅπαρξιν A 185, 11 πρὸς γρόνον ὡρισμένον A 188, 21 πρὸς ὀλύγον T 560, 1 — τὰ πρὸς τι ἔχει [τὰ] ἀντικείμενα ταῦτα πρὸς ἀλλέται T 341, 17 τοῖς πρὸς τι τὸ εἶναι ταῦτόν ἐστι τῷ πρὸς τι πως ἔχειν 103, 17 sq. τὰ πρὸς τι ἔμμα τῇ φύσει 95, 12 συμβαίνει ὑπὸ δύο πίπτειν γέννη τὰ πρὸς τι, ὑπὸ μὲν τὸ πρὸς τι κατὰ τὴν σχέσιν, ὑπὸ δὲ ἄλλο τι—κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν 300, 15 sq. καθ' αὐτὰ πρὸς τι opp. κατὰ τὴν ἐπ' ἄλλο τι ἀναφοράν, κατὰ συμβεβήκός 441, 9 sq. cf. ἀντικείμενοι προσάγειν τι τινι A 177, 6 — προσάγεσθαι τινα T 93, 12 προσανερέσθαι T 28, 19 προσαπορεῖν πρός τι T 7, 11 τινι 430, 15 προσάπτειν τι τινι (coni. ὑπάγειν) T 57, 11 388, 19 προσαρμόζειν τινί [T 405, 14. 16. 18. 20. 23. 25] 474, 22. 23 (a N) [477, 21] πρόσαγειος προσγειώτερος T 219, 1 προσγίνεσθαι ἔξωθεν ἐκ τινος ἐπιμελεῖας T 485, 15 προσγυμνάζεσθαι τινι (opp. γυμνάζεσθαι) T 232, 2. 3. 4 προσδεῖσθαι τινος A 24, 3 76, 6 80, 29 220, 3 T 570, 21 πρὸς τι A 76, 9 80, 29 114, 6 προσδιαλέγεσθαι A 18, 27 49, 13 T 7, 27 93, 12 172, 2 179, 8 401, 25 404, 13 425, 3. 6 439, 1. 2 515, 21 521, 11. 18. 19 522, 11 [525, 1. 6] 527, 3 531, 17 538, 17. [24 sq.] 539, 21 576, 26. 29 588, 5 589, 22 προσδιορίζειν T 83, 5 381, 21 535, 19 med. A 155, 16 T 247, 10 401, 5 402, 18 492, 17 pass. T 424, 18 προσδιορισμός T 401, 12. 24 προσεθίζειν A 4, 7. 22 προσεῖναι τινι syn. παρεῖναι A 2, 8 T 20, 29 270, 6 375, 26 380, 24 405, 9 προσεκδέγεσθαι A 229, 12 προσεκπληροῦν τὴν φύσιν (coni. ἀναγράφειν) T 444, 5 προσεκτίθεσθαι med. T 28, 1 * προσεξακούειν A 167, 32 προσέτι A 17, 10 174, 11 232, 35 προσέχειν τινί A 41, 3 232, 31 366, 18 T 384, 10 439, 22 560, 7 587, 10 [c. inf. 386, 19 προσεκτέον τὴν ἀμαρτίαν 470, 7] προσεχής A 306, 25 307, 13 332, 33 371, 22 (opp. κοινός) 372, 18. 23 T 542, 9 μιχτὴν φύσιν T 295, 10 πρ. δεῖξις A 63, 19 πρ. γένος T 334, 24 sq. 445, 21. 25 446, 4 sq. 500, 16. 17 515, 21. 31 516, 5 517, 9 εἰδος A 11, 1 T 138, 17 145, 18 161, 3. 5 302, 23 303, 3 sq. πρ. πρότασις A 271, 19. 20 276, 31 277, 3 281, 9. 11 282, 5 sq. 290, 12 341, 1. 9. 15 343, 1 sq. T 126, 22. 26 127, 10 521, 24. 33 524, 22 (coni. ἀναγκαῖα) 523, 24 587, 10 προσεχέστερος (opp. κοινότερος) A 308, 10 309, 16 370, 29 προσεχεστέρα διατερεῖς 326, 2 τὰ κοινότερα καὶ προσεχέστερα εἰδῆ T 138, 13 — προσεχῶς A 276, 17 278, 17. 19 280, 27 281, 10. 19. 32 282, 2. 6. 11. 31 307, 1. 4. 14 314, 24 317, 19 341, 22 T 130, 29 217, 16 238, 16 239, 22 303, 12 317, 11 446, 6 502, 10 sq. 521, 11 522, 6 572, 10 (opp. δευτέρως) 452, 15 προσεχέστερον A 307, 12 T 135, 17 (coni. οἰκειότερον) A 370, 37 371, 14 (opp. ἀπλῶς καὶ κοινῶς) 370, 20 (opp. κοινότερον) T 150, 25 προσηγορία (coni. ἔκθεσις) T 277, 11 προσήκων (coni. ἀληθής) T 1, 11 24, 2 139, 31 147, 24 τῶν προστηρόντων τε καὶ δεόντων ἐπιστήμη 165, 28 πρόσθειν A 213, 11 μικρῷ πρ. 151, 8 194, 11 ὁ πρ. (opp. ὁ διστερός) 180, 35 sq. πρόσθετις A 21, 24 T 268, 1 276, 2 τινός A 15, 25. 26 285, 16 286, 11. 26 T 220, 27 πρὸς τι A 307, 5 τινι T 209, 22 τόποι ἐκ τῆς (ἄλλου ἀλλοῦ) πρ. (καὶ ἀφαιρέσεως) T 209, 22 219, 24 277, 28 ἐπιγειεῖν ἀπὸ τῆς προσθέσεως 268, 15 μηδὲ τῆς αὐτῆς γένος οὖσα ἡ πρ. T 339, 2 sq. προσθήκη Λ 27, 3 120, 11 140, 16 141, 2 233, 20 372, 11 374, 21 T 53, 1 103, 11. 14 234, 13 266, 27 377, 3 402, 16 428, 2

- 435, 2 536, 23 τινός Α 26, 30 119, 27
 120, 11 155, 11 285, 11, 17 Τ 9, 22 47, 7
 220, 26 266, 17 267, 1 429, 19 434, 24
 453, 23 522, 25 ἔξωθεν Α 24, 7 Τ 222,
 25 φή προσθήκη γίνεται Τ 267, 11
 μετά προσθήκης (ορρ. ἀπλῶς) Τ 8, 13
 385, 20 496, 17 χωρὶς πρ. (coni. ἀπλῶς)
 Τ 132, 1 214, 14, 16 215, 24, 26 sq. 496,
 18 οὕτε προσθήκην οὕτε ἀφάρετον δέ-
 γεται Τ 76, 14
 προσιστορεῖν ἔξωθεν Τ 45, 13
 προσίεσθαι admittere Τ 83, 15 μετάληψιν
 493, 19
 πρόσκαιρος Α 176, 2
 προσκατηγορεῖν (τὸ ἔστι τρίτου) Α 15, 6
 27, 3 40, 19 41, 13 119, 28 297, 11 369, 14.
 23, 33 sq. 370, 19 sq.
 προσκεισθαι Α 17, 14 Τ 81, 14. 29 al. εἰς
 Τ 109, 2
 πρόσκλισις. ἡσπήν τινα καὶ πρόσκλισιν
 ἐμποιεῖν Τ 76, 8, 9
 προσλαμβάνειν logice τὶ et τί τινι Α 19,
 6 sq. 80, 22 115, 9. 23, 25 116, 13, 16 121, 6
 134, 5, 12 135, 1 170, 4, 11 Τ 6, 4, 9 10,
 29 sq. 17, 6, 8 89, 28 127, 13 286, 13, 14
 538, 1 547, 16 572, 21 583, 12 προσλαμ-
 βάνειν τι ὡς γένος Τ 448, 28 (a N) τῷ
 μεταλαμβανομένῳ ἦ, ὡς οἱ νεώτεροι φασι,
 προσλαμβανομένῳ Α 19, 5 cf. 262, 9 263,
 13, 26 sq. 265, 5
 πρόσληψις logice τινός Α 19, 21 Τ 583, 6
 i. q. τὸ προσλαμβανόμενον Α 19, 13, 17
 Τ 8, 25 11, 3 δοις οἱ νεώτεροι πρόσληψιν
 λέγουσι, τοῦτο οἱ περὶ Ἀριστοτέλη μετά-
 ληψιν εἰώθασι λέγειν Α 824, 17 cf. ibid.
 11 et 264, 5 οἱ διὰ τροπικοῦ, ὡς φασι
 (sc. οἱ νεώτεροι), καὶ τῆς πρόσληψεως γι-
 νόμενοι (συλλογισμοὶ) 262, 30 cf. 264, 8
 κατὰ πρόσληψιν συλλογισμοὶ 264, 2 324,
 16 προτάσεις 166, 18 378, 14, 26
 πρόσδοσις. προσέδους φέρειν Τ 269, 18
 προσπαραλαμβάνειν Α 298, 29 337, 33
 προσπίπτειν Τ 32, 19 59, 27 αὐτόθεν ὡς
 ἀληθὲς προσπίπτει 226, 5
 προσποιεῖσθαι Τ 25, 26 260, 17
 προσπταίειν πλείονα Τ 515, 16 (a N)
 πρόσρηγσις Α 27, 13 156, 17
 προστημαίνειν scripsi, ubi προσημαίνειν
 exhibent libri, Α 307, 7 404, 5 405, 3
 προστάσσειν. προστάσσοντες καλέσαι — δο-
 προστασθμένος Τ 61, 12
- προστάτης (λόγου) Τ 77, 23 78, 28 (δόξης)
 79, 1 80, 1, 5, 9 (συλλογισμοῦ) 81, 33 82, 14
 προστιθέναι τι et τί τινι Α 27, 16 56, 8
 Τ 14, 1 38, 26 41, 4. 12, 16 70, 12, 17 73, 5
 74, 14 75, 3, 7, 19 sq. 77, 9, 11 78, 6 80, 3
 82, 5 etc. δτι Τ 304, 8 ὡς προσθήσει
 Τ 37, 16 ορρ. ἀχαιρεῖν Α 16, 11 Τ 30,
 24 ορρ. διαιρεῖν, χωρίζειν Α 16, 3, 9
 προστεθειμένος passive Α 402, 10, 11 cf.
 τιθέναι, συντιθέναι — ἀπορίᾳ ποιῷ τῶν
 μερῶν δεῖ προστεθῆναι Τ 459, 1 (a N)
 προσυλλογής εσθαι δυνάμει, ἐνεργεῖται Α
 283, 7 τι Τ 522, 12 ἔχοντες τὰς προτάσεις
 προσυλλελογισμένας 574, 5
 προσυλλογισμός Α 274, 9 278, 14 305,
 16 sq. Τ 522, 5 524, 2 526, 6, 7, 25 527,
 13 sq. 541, 6 557, 21 571, 14 expl. Α 282,
 25 sq. τὰ ἐκ προσυλλογισμῶν 283, 15
 προσυντίθεσθαι Α 389, 12 Τ 150, 29
 προσυπακούειν Α 58, 10 93, 16 108, 22
 168, 4 212, 35 246, 15 285, 6 (ζτ) 377, 6
 Τ 210, 24 522, 21 τι τινι Α 25, 26 112,
 15 117, 22 135, 23 204, 27 411, 22
 προσυπολαμβάνειν Α 5, 17
 προσφέρειν τινί τι (φάρμακον) Τ 33, 4
 153, 4
 προσγρήσθαι Α 31, 30 61, 4 65, 16, 19, 20
 82, 25 89, 10, 13 93, 23 100, 4 122, 25
 131, 29 174, 33 175, 22 176, 15 195, 14 etc.
 Τ 22, 22 23, 18 72, 11 127, 7 148, 3, 8
 149, 32 188, 19 190, 8 223, 2 226, 26 240,
 5, 6 244, 11 etc.
 πρόσωπον exemplum τῶν ἀνομοιομερῶν ἐν
 ἡμῖν μερῶν Τ 236, 15 — persona 5, 14
 πρότασις τέλειος ἔστι λόγος καὶ ἀνελιπτής
 Α 16, 1 dist. ἀπόφαντις 10, 13 sq. ὡς
 πολλαχῶς λεγομένης τῆς πρ. ἔσικε καὶ
 Θεόφραστος φρονεῖν 11, 14 πρότασις ἀπλῆ
 τε καὶ κατηγορική, συλλογιστική dist. ὑπο-
 θετική, διαλεκτική ibid. 17 sq. (cf. h. v.)
 ἡ κατηγορική πρ. ὅριζεται ποιῷ καὶ ποσῷ
 ibid. 30 sq. αἱ πρ. ἔξι ὥρων 9, 27 ὥραι ἐν
 ἀπλῇ προτάσει ὄνομα καὶ ἥμιτα 14, 29 sq.
 πᾶσα πρ. κατηγορική ἔξι ὑποκειμένου ὥρου
 καὶ κατηγορούμενου σύγκειται 15, 3, 11 cf.
 24, 30 25, 28 44, 24 εἴδη τῶν προτάσεων
 Τ 2, 4 sq. ἀποδεικτική, διαλεκτική, ἐριστική
 πρ. Α 12, 8 sq. 14, 11 sq. (cf. h. v.) τῶν
 πρ. αἱ μέν εἰσιν ἐν ἐρωτήσει τὴν ἀντί-
 φασιν περιέχουσαι, αἱ δὲ ἡδη ὡς συλλο-
 γισμοῦ μέρη λαμβάνονται, θάτερον μέρος

- ούσαι τῆς ἀντιφάσεως· αὗται γάρ εἰσιν οἱ ἔνδοξοι Τ 129, 18 sq. πρ. καθόλου (ἐπὶ μέρους, ἀδιόριστος) καταφατική, ἀποφατική Α 24, 25 sq. 27, 18 sq. ἀναγκαῖα, ὑπάρχουσα, ἐνδεχομένη 26, 4 sq. φευδῆς πρ. 26, 15 sq. (ἀναγκαῖα) 27, 11, 12 τρεῖς, ἕξ διαφορὰ προσέσεων 26, 25, 29 τρίς ἕξ ἔσσονται αἱ πᾶσαι αἱ κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσαι 27, 20 τῶν διαφερουσῶν πρ. αἱ μὲν οὐδὲ ὅλες κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις — αἱ δὲ κοινωνοῦσιν ἀλλήλαις — αἱ μὲν κατὰ ἔνα ὄρον, αἱ δὲ κατὰ τοὺς δύο Α 45, 10 sq. cf. ἀντίθεσις, ἀντιστροφή. δεῖ μὲν αἵτις τοῦ συμπεράσματος τὰς προτάσεις εἶναι, εἰ συλλογισμὸς ἔσται, οὐ μέντοι δεῖ πάντως τὰ ὑπὸ τῶν προτάσεων δηλουμενα αἴτια εἶναι τοῦ πράγματος τοῦ δηλουμένου ὑπὸ τοῦ συμπεράσματος Λ 21, 15 sq. αἱ πρ. ὅλη τῶν συλλογισμῶν Τ 90, 3 ἔνεστι — ἀναιρεῖν τὸ τε τὸ ἔγιν φεύδομαι· πρότασιν εἶναι — ἀλλ' οὐδὲ 'πᾶσα φαντασία ἀληθής' πρότασις ἀν εἴη Τ 188, 19 sq. τὸ πᾶσαν πρ. ἡ ἀληθῆ ἡ φεύδη εἶναι ibid. 23 πρ. διαλεκτική dist. πρόβλημα διαλεκτικόν Τ 37, 2 sq. 40, 13 sq. 68, 6 sq. 78, 15, 16 83, 28 84, 3 85, 19, 21 94, 23 τὰ μὲν ἔνδοξα προτάσεις, τὰ δὲ ἔντουμενα προβλήματα 69, 5 (cf. πρόβλημα). saepe προτάσεις et προβλήματα coniuncta velut 35, 18 sq. 61, 27 sq. 63, 24 65, 6 sq. opp. θέσις Τ 70, 25 αἱ διὰ τούτων τῶν γενῶν προτάσεις Τ 65, 22 ἐν ταῖς παρὰ φύσιν προτάσειν Τ 67, 21 πρ. αἱ κατὰ τὰς τέγνας τε καὶ τὰς ἐπιστήμας Τ 94, 1 πρ. γῆται, φυσικά, λογικά ibid. 3 sq. cf. b. v. ἐν τῷ περὶ τῶν προτάσεων λόγῳ Τ 90, 28
- προτάσσειν Α 47, 23 49, 4 72, 14 398, 3, 5 (opp. ὑποτάσσειν) 414, 12 Τ 40, 19 (πρό) 369, 15, 18 προετάγησαν ibid. 9 (a N)
- προτατικός (opp. ἐντατικός) Τ 589, 13
- προτείνειν syn. προβάλλειν Τ 53, 1, 2 83, 18 84, 16 al. τὰ προτεινόμενα τὴν ἀντίφασιν περιέγει (opp. τὰ ὠρισμένα ἥδη κατὰ τὸ ἔτερον μέρος τῆς ἀντιφάσεως) Τ 129, 16 cf. 133, 26 εἰς δεῖξιν προτεινόμενον Α 44, 15 accuratius dicitur de protasi (quare saepe coni. et dist. προβάλλειν, προβάλλειν πρόβλημα) Τ 37, 2 68, 16 69, 8 91, 2 138, 4 145, 2, 3, 24 529, 1 564, 26 al. ἐν ἀντιφάσει 36, 23 69, 4 κατ'
- ἀντίφασιν, ἀποφατικῶς 90, 14, 16 ὁ καλῶς προτείνων (opp. ὁ καλῶς ἐνιστάμενος) 589, 14 med. 68, 14
- πρότερος τῇ φύσει Α 6, 34 sq. def. Τ 437, 2, 13, 14
- προτεγχονολογεῖν. τὰ προτετεγχόλογημένα Τ 124, 33 [med. 518, 3]
- προτιμᾶν τί τινος Τ 77, 2
- προτιθέναι Τ 69, 17 passive Α 44, 19 99, 11 272, 32 (coni. προβάλλειν) 138, 4 Τ 3, 13 4, 9 88, 9 458, 31 med. τὶ Α 110, 6 166, 13 199, 24 415, 23 Τ 68, 3 τὶ περὶ τινος Α 167, 6 et omisso τὶ (cf. πρόθεσις) 6, 31 e. infin. Α 9, 30 41, 33 42, 18 334, 22 337, 9 Τ 41, 19 85, 26 88, 2 124, 31 389, 11 520, 8. [15]
- προϋπάρχειν Α 286, 11, 12 345, 10, 11 Τ 81, 3 258, 18, 19 χρόνῳ, κατὰ χρόνον Τ 345, 25 346, 4
- προϋποβάλλειν Τ 70, 29
- προϋποτυποῦσθαι τὴν φύσιν Τ 444, 5
- προφανῆς Τ 579, 20 — προφανῶς 136, 12
- πρόφασις. ὅλας προφάσεις ἔχειν Τ 225, 17 πολλαὶ πρ. καὶ αἵτιαι τῆς κτήσεως 258, 27
- προφέρειν Α 402, 20 Τ 291, 7 [520, 17, 18, 31 538, 27] med. Τ 69, 23
- προφορά Τ 40, 3
- προφυλακή. πρὸς τὴν πρ. Τ 535, 8
- προχειρίζεσθαι med. Α 81, 9 259, 6 262, 15 275, 11 331, 32 348, 4 401, 5 Τ 62, 18 154, 22 185, 31 220, 5 283, 28 380, 3 424, 10 469, 7 pass. τὰ προχειρίζομενα Τ 292, 8
- προχείρισις. κατὰ πρ. (opp. καθ' ἔξιν) Τ 380, 7
- πρόχειρος Τ 123, 25 131, 22 (coni. εὔκολος) 538, 16 πρ. ἐνάργεια Τ 180, 8 πρόχειρον ἔχειν Α 331, 5 Τ 585, 1 sq. — προχειρώς σχοπεῖν Α 23, 17 λαμβάνειν 337, 7 338, 9 (coni. χωρὶς δεῖξεως) 334, 19 ἐνίστασθαι Τ 149, 22 προχειρότερον Τ 186, 11
- προχωρεῖν. ἡ δεῖξις προχωρεῖ Α 85, 3 135, 16 195, 10 235, 25
- πρώην Τ 459, 15, 23
- πρῶτος φύσει Τ 541, 22 opp. πρ. πρὸς ἥμᾶς Α 53, 22 sq. opp. πρ. τῷ ἀμεσα εἶναι καὶ μὴ δεῖξεως δεῖσθαι Τ 16, 5, 6 coni. ἀμεσος Τ 17, 1, 17 70, 3 521, 15 574, 7 coni. ἀναπτύσσειτος 17, 3 δι' αἵτίου τε

καὶ πρώτου δεικνύαι τὸ ὑστερόν τε καὶ αἰτιατόν Τ 16, 14. 19 διὰ πρώτων (καὶ ἀμέσων) συλλογισμός, δεικνύαι, συνάγειν Τ 16,31 sq. cf. 2,21 πρώτη καὶ κυρίως εὐφυΐα Τ 584, 19 — πρώτοι πρὸς ἀλλήλους ἀριθμοῖ Α 260,27. 28 def. οἱ μονάδι μόνη μετρούμενοι ib. 30 — πρώτος, πρώτον compar. Α 4,6 18,26 21,14 42, 23 48,11. 16 54,24 77,1 96,28 Τ 16,5 57, 20 131, 12 295, 11 296, 7 321, 3. 4 337, 15 436, 10 sq. 547, 7 ἐν τοῖς πρώτοις Α 207,12. 18 Τ 91,20 126,13 272, 16 280,29 282,13 — πρώτως Α 135,28 281,15 (εονι. κυρίως, κυριώτατα) Τ 16, 31 18,30 πρώτως ὑπάρχειν (ορρ. κατ' ἄλλο) Α 400,12. 13 ἔχειν τι ibid. 14. 15 πρὸς τι λέγεσθαι 457,6 sq.

πτηνός. πτ. ζῆν Τ 161,3 dist. πεζόν (χερσαῖον), ἔνυδρον 43,20 308,1 320,5. 6 τὰ ἔντομα τῶν πτηγῶν 118,28 139,16

πτῶσις. πτώσεων ἡ τῶν συλλογισμῶν λέγει ἡ τῶν συζυγῶν Α 287, 27 πτώσεις ἀν λέγοι τὰς διαφορὰς τῶν καθ' ἔκαστον σχῆμα συλλογισμῶν ἀπὸ τῆς τῶν προτάσεων σχέσεως πρὸς ἀλλήλας· τὰς γάρ σχέσεις αὐτῶν τὰς πρὸς ἀλλήλας πτώσεις εἴρηκε ibid. 53 sq. πτώσεις λέγουσι κοινότερον καὶ τὰς ὑπωσιῶν ἔγκλισεις τε καὶ ἐκφοράς — πτώσεις δὲ ἴδιως τὰ σύτως παρά τινα ἐσχηματισμένα ὡς τὸ γραμματικῶς (dist. σύστοιχα, παρώνυμα) Τ 103, 30 sq. 197, 17 sq. 263, 8. 9 282, 4 dist. σύστοιχα 196, 27 — 197, 31 ὅτι καὶ αἱ πτώσεις ἐν τοῖς συστοίχοις καταριθμοῦνται· αἱ μὲν γάρ πτώσεις καὶ σύστοιχα, τὰ δὲ σύστοιχα σύκετι πτώσεις 196,27—29 cf. 331, 6 οἱ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰσὶ δηλωτικαὶ ἀλλὰ τρόπου ἐνεργεῖς ἡ διαθέσεις τινος 197,23 αερει coni. σύστοιχα velut Τ 263,3 330,12 585,26 κατὰ πτώσεις σχηματίζειν τοὺς ὄρους, ἐκτίθεσθαι, αἱ κατηγορίαι αὐτῶν sīm. Α 339,20 — 366,18 κατὰ πτῶσιν ορρ. κατ' εὐθεῖαν 360,7 366,10. 20 κατὰ πτῶσιν ἐκφέρειν Τ 263,6 sq. 334,5 τὰ κατὰ τὴν πτῶσιν τινος 263, 12. 13 πρὸς πτώσεις ἀντιστρέψειν, ἀποδίδοσθαι, λέγεσθαι Τ 339,5. 12 sq. πρὸς πτῶσιν καὶ κατὰ πτῶσιν τὰς προτάσεις συντάξειν Α 366, 10 διαφέρειν τῇ πτ. (ορρ. τῷ ὑποκειμένῳ) Τ 398, 24 κατὰ τὰς πτ. 399,23 πτ. εὐθεῖα, ὀρθή, γενική,

διοτική, αἰτιατική cf. h. v. τόποι ἀπό τῶν πτῶσεων Τ 282, 3 sq. 330, 12 sq. 585, 26

πυγμὴ def. Τ 360,12

πυνθάνεσθαι τι Τ 69,17 τῷ π. καὶ ἐπὶ τῆς διαλεκτικῆς ἐρωτήσεως ἐχρήσατο 540, 20

πῦρ Τ 50,15 def. 434,9 τίς τοῦ πυρὸς ἡ κατὰ φύσιν κίνησις 69,18 494,16 πτέρερον τῷ π. μόνῳ ἡ ἄνω κίνησις κατὰ φύσιν, πτέρερον ἄνω κινεῖται 62,23 sq. τὸ π. θερμότερον τῆς γιών 262,21 πῦρ πυρὸς βαρύτερον (λέγεται) οὐκ ὃν ἀπλῶς βαρύς 275,5 πυρεταίνειν apud Hippocrat. Τ 73,21

πυρετός Τ 329,9

πυρέττειν Τ 106,14

πύρινος. σῶμα π. Α 385,2. 4. 8. 24

πύρινα (dist. διαλεκτική ἐρωτήσεις) Τ 539,18 πυσματική ἐρωτησίς (dist. διαλεκτική) Τ 40,29

Πάδιος (coni. εὐγνωστος) Τ 84,15 πρὸς ἐνστασιν 541,14 — ῥαδίως διδόναι 528, 15 οὐκ ἄν τις ῥαδίως θεῖη 431,18 ῥαδίως ἡ (a N) 515,18, ubi fort. ῥῶν sine ῥάδιον (cf. Sternbach Anthol. Planud. appendix Leipzig 1890. 41) scribendum est; ab Alexandro ipso ῥάδιον compar. alienum iudicans ῥῶν scripsi 531,1 οὐκ ἔχει τοῦτο ῥῶν ποιῆσαι 514,25

ἡεῖν συνεχῶς (coni. ἀεὶ γίνεσθαι) Τ 79,3 cf. 560,2

ῥῆμα Τ 121,10 dist. ὄνομα Α 14,29 403, 16 sq. τὰ κατὰ τοὺς χρόνους ἐγκλινόμενα τὰ ῥήματα ἔστιν ibid. 18

ῥητορική Τ 268,10 ορρ. φιλοσοφία 229, 18 τὴν διαλεκτικὴν ἀντίστροφην φησιν Πρ. εἶναι τῇ β. 3, 26 sq. κοινὸν αὐταῖς 5,4 sq. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων ibid. 7 sq. 6, 18 sq. ἡμούσιης τῇ τε β. καὶ τῇ διαλεκτικῇ 519, 23 sq. cf. 32,3 33,7 588, 10 ἀν λέγη τις τὴν β. ἐπιστήμην τῶν δικαίων 155,20 sq.

ῥητορικός. οἱ ῥητορικοί Τ 117,18 τὰ ῥητορικά (coni. τὰ ἔξωτερα) 95, 30 β. γύμνασμα 27, 21 β. προβλήματα 82, 20 β. συλλογισμός 9,9 25,30 62,10 86,8 588, 11 β. ἐπαγωγή 62,9 86,9 — ῥητορικῶς λέγειν Τ 268,9

ῥήτωρ Α 330,35 Τ 134,14 confertur ὁ

- διαλεκτικός T 4,11 sq. 519,24 sq. cf. 33, 10 opp. ὁ διαλεκτικός [520,18] 533,4 ὅλη μαλλον τῷ ἡ τὸ ἡθικά τε καὶ πολιτικὰ προβλήματα 6,20 cf. 4,14
 ῥιγοῦν. ῥιγοῦσι, ῥιγοῦντες T 230,21—24
 ῥίς T 49,12 sq. 300,29 sq. 450,25, 26
 ῥοπὴ σώματος θέου (opp. ὀρμῇ) T 235,26
 ῥοπήν τινα καὶ πρόσκλισιν ἐμποιεῖν 76, 8, 9
 ῥυθμίζειν A 5,25
 ῥυθμός. ἐπιστήμη μελῶν τε καὶ ῥυθμῶν T 155,17
 ῥύσις συνεγής T 439,10
- Σάρκινος.** σῶμα σ. A 90,3, 4, 5
 σαφήνεια A 301,12 T 7,14 119,14, 16 (coni. ἐνάργεια) 510,10 ἡ πρὸς ἡμᾶς σ. T 437,18 εἰς σ. τινός A 280,4 σαφηνεῖς γάριν A 280,3 293,5 301,9 304, 31 343,17 ὑπὲρ σαφηνεῖς (τῆς κατὰ τὴν διδασκαλίαν) A 379,28 T 43,33 533,5
 σαφηνίζειν A 28,30 T 522,16 [376, 24 399,4 περὶ τινος 398,26]
 σαφής (dist. ἀκριβής) T 157,16 sq. τὸ πρὸς ἡμᾶς σαφές 437,19 σαφές γίνεσθαι 259,9 ποιεῖν 72,24 87,12 146,30 433,19 472, 15 560,19 — σαφεστέρως 405,9
 σέβειν τοὺς θεούς T 83,19, 20
 σεισμός def. T 466,21 sq.
 σελήνη. ποτέρα μείζων, ἡ σ. ἡ ἡ γῆ T 218, 1, 20 θέου τῆς σ. τὸ ἔκλειπτον A 296, 6, 7 διὰ τὸ ἔκλειπτον T 294,12 expl. 16, 9 sq. 17, 18 sq.
 σημαίνειν τι A 39,15 150,12 (? fort. συμβατῶν) ibid. 18 204,9 205,18 208,12 224,17 235,14 al. T 50,4 58,9 113,3, 5 al. ίσον A 151,12 τὸ αὐτό T 577, 20, 23 579,22 τὸ σηματιόμενον ὑπὸ τινος A 10,3 38,23 39,10,17 157,1 166,12, 17 373,16 374,5 404,4, 9 408,7 T 60, 8, 17 66, 28 97,4 99,6 100,18 101,11, 23 103,12 105,21 sq. 107,17 sq. 113, 1 sq. al. τὸ σηματιόμενον (opp. ἡ φωνή, ἡ λέξις, τοῦνομα, τὸ ὑποκείμενον) A 38, 34 84,17 159,4 183,18 351,17 372,30 373,29 374,22 375,3, 7 402,16 T 1,9 3,23 58,4 82,31 97,16, 23 120,15, 22 139,30 140,25 149,10, 18, 21 151,23 sq.
- 153,14 sq. 181,1, 3 186,11 405,8 424, 1, 11 425,4, 8 459,28 474,9 479,9 481,7 518,11 532,21 556,6 sq. 577,25 τὸ σ. τὸ ἐπί τινος A 162,2 T 459,16, 23 τὸ σηματιόμενόν τινος A 7,27 12,1 162,31 164,16 183,14, 22 184,30 T 370, 25 459,22 492,5 497,1 498,22 500,6 556,1 ἐσήμανε A 86,13 T 529,18 σημαντικός Λ 25,4 38,33 39,3 42,3 98, 15, 21 205,14 282,4 368,5 403,19 T 58, 14 60,4 61,8 107,26 111,28 175,31 215,6, 7 sq. 426,20 442,11 551,17 σημασία T 425,11
 σημεῖον (coni. ὄνομα) A 179,16 *indictum* A 5,7 55,24 100,8 134,28 198,1 236, 23 368,14 398,10 413,21 T 8,29 33, 23 560,25 τὸ ὡς σ. ὑγιεινόν T 110,13, 20 σημεῖον τινός τι λαμβάνειν A 145,8 φέρειν 190,13 ποιεῖσθαι T 353,27 συλλογισμὸς διὰ σημείων (opp. σ. διὸ αἰτίων) A 21,13, 20 — geometr. i. q. στιγμὴ A 359,5 ἀπὸ παντὸς σημείου ἐπὶ πᾶν σημεῖον εὑθεῖαν ἐπιχειρεῖν T 23,17 def. τὸ ἀδιαιρέτον ἐν μεγέθει A 81,21 οὗ μέρος οὐδὲν T 30,21 sq. ἀδιάστατον 31, 10 sq. μηδὲ σημεῖον τι δλῶς εἶναι 30,23 διτὶ ἔστι τι τὸ σ. 31,21 sq. μόνα τὰ σ. ἀμερῆ 192,22 cf. 405,6 οὐ ποσόν 304, 16 κατὰ συμβεβηκός ἔστι πρός τι 441,19 τὸ ἐν συνεχεῖ ἀπειρον 543,6
 σημειοῦν. σημειωτέον διτὶ A 12,2 25,12 62,25 104,8 122,17 128,31 149,5 168, 28 240,32 356,28 368,7 T 23,21 72, 18 98,24 130,23 140,33 527,29 540,20 547,20
 σημείωσις T 33,6
 σιγῆν. πότερον τὸν σ. οἷόν τέ ἔστι λέγειν ἡ οὐ T 84,28
 σιμός (opp. γρυπός) T 49,5 sq. 358,4 447, 18
 σιμότης T 49,11 sq. 300,29 sq. 450,24 sq. def. κοιλότης ἐν ᾧν ibid.
 σιτίον ὑγιεινόν T 497,27 498,2
 σιωπᾶν σωφρόνως T 268,8, 9
 σκαληνός. σκ. τρίγωνον A 178,34, 35
 σκέλος. διὰ σκελῶν κινεῖσθαι A 124,28 T 43, 32 141,17
 σκέπαρνον A 165,1, 2 T 9,2
 σκέπη. πρὸς σκέπην ἐπιτήδειος, τὸ ἀπὸ σκέπης εὔχρηστον T 261,28, 29
 σκεῦος T 261,24 270,3 ἀρετὴ σκεύους 261,25

- σκέψις Α 339,13 (coni. ἐξέτασις) T 422,13
μεῖον σκ. ἡ τῆς διαλεκτικῆς T 429,27
plural. A 293,32 (coni. αἱ ζητήσεις)
294,15
- σκιά γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰώνα
T 466,18. 19
- σκληρός. σκληροτέρα γῆ T 466,24 σκληραὶ
τε καὶ τροπικαὶ λέσεις 426,9
- σκληρότης ἥθους T 324,10. 11
- σκοπός. οὗ γάριν τινὰ λέγεται, τοῦτος ἔστιν ὁ
σκοπός, αὐτονόμος (δύν.) τῶν ἐκείνου χάριν λε-
γομένων A 8,15. 16 coni. πρόθεσις A
8,4 9,5 σκ. ὁ κατὰ τὴν ἐπιστήμην T 4,
22 τοῦ προκειμένου σκ. τυγχάνειν T 553,
13 σκοπὸς τοῦ διαλεκτικοῦ 565,14 cf.
549,5 τοῦτον σκ. τίθεσθαι A 374,5 σκ.
ἔχειν τι T 4,28 c. infin. 552,21
- σολοικίζειν T 172,13 549,8
- σόλοικος (coni. ἀδιανόητος) A 361,16
- σομφός. σ. φωνή (dist. δεῖξι, βαρεῖα) T 329,28
- σοφία ἐν ἀρετῇς κτήσει (opp. πλούτος) T 142,
24. 25 σωφροσύνης αἴρετωτέρα 262,29
σοφία φαινομένη 348,29
- σόφισμα Α 23,2 352,4 T 590,3
- σοφισματῶδης T 512,13
- σοφιστής T 80,15. 30 397,16 [399,24]
coni. ὁ διαλεκτικός A 279,3 opp. ὁ φι-
λόσοφος T 251,32 def. ὁ προσοργόμενος
ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι T
348,28—30 σύνθετες τοις σ. T 167,27sq.
ἀγῶνος χάριν κοινολογοῦνται T 549,5 οἰ-
κεῖον ἀν ἔχοιεν τῷ τρίτον σχῆμα A 49,
14—17
- σοφιστική def. T 2,25 ὅτι δοκεῖ καὶ ἡ σ.
ἐπιστήμη τις οὖσα περὶ τῷ μὴ ὃν εἶναι
(fort. εἶναι—οὖσα) 484,5
- σοφιστικός (opp. διαλεκτικός) T 167,26
168,5. 8. 14 172,16 (coni. ἐπιπλαίος)
203,20 σοφιστικὸς ἔλεγχος φαινόμενος ἐστι
T 549,6 σ. ἥθος (opp. φιλόσοφον) T 251,
31 σ. λόγος A 8,28 (opp. διαλεκτικός)
T 119,26 σ. μεθόδος A 1,4 σ. συλλογισμός
(opp. ἀποδεικτικός, διαλεκτικός) A 7,8 28,
28 49,7. 8 T 2,25 467,11. 12 παράκει-
ται τῷ διαλεκτικῷ T 25,10 μάλιστα ἐν
τῷ τρίτῳ σχῆματι γίνεται, ἔσχατος τῶν
συλλογισμῶν A 94,8—10 σ. τόπος (opp.
διαλεκτικός) T 179,10 448,19 474,17 ὁ
σοφιστικός (dist. ὁ διαλεκτικός) T 23,6 —
τὰ σοφιστικῶς καὶ ἐπιπλαίως συγκείμενα
προβλήματα T 84,21 πρὸς τούνομα καὶ
σοφιστικῶς τὴν ἀπάντησιν ποιούμενος 149,
25 σοφιστικῶς ἐπιχειρεῖν 397,19 διαλέ-
γεσθαι 398,27 ἐρωτῶν 549,7
- σοφὸς περὶ τι T 73,8 πότερον ὁ σοφὸς ἀμα-
θῆς ἡ οὐ 84,24 sq. ὁ σ. μάνος διαλεκτι-
κός 1,13 οἱ λέγοντες μάνον τὸν σ. πλού-
σιον ἡ μάνον καλὸν ἡ μάνον εὔγενη ἡ
μάνον ῥήτορα 134,14 cf. 142,24 198,18
ὁ σ. οὐ πολιτεύεται, στάσεως οὐ μεθέξει
139,29 cf. 148,25 sq. 151,26 sq. κειμέ-
νου τοῦ τὸν σ. ἐρασθῆσθαι 143,30 sq.
σπάν κάτω T 275,12
- σπάνιος. τὰ σπανιώτερα (opp. τὰ κοινότερα)
T 258,23
- σπέρμα. γένεσις ἐκ σπέρματος καὶ κατα-
μηνῶν T 497,25
- σπόγγος T 456,30
- σπουδάζειν τι A 2,15 3,10 T 521,14 περὶ
τι A 5,9 T 34,12 c. infin. T 55,25
- σπουδαῖος (ἄνθρωπος, οίκοι) T 484,14 ὅτι
ὁ σπ. οὐκ ἔστι φιλοπράγμων 156,26 sq.
ὅτι πᾶσα ὑπόληψις τοῦ σπουδάτου ἀκριβῆς
157,2sq. ὁ σπ. εὐδαιμων 176,11sq. μά-
λιστα ἀπαθῆς 285,29 κρίνεσθαι τῇ τοῦ
σπ. αἱρέσει τε καὶ φυγῇ 211,14 οἱ σπ.
(opp. οἱ ιδιώται) 476,19 ὁ σπ. βίος μέρος
τοῦ εὐδαιμονος βίου 499,20
- σπουδὴ (coni. αἱρέσις) T 157,1 σπουδῆς
ἀξίος, ἀξιούσθαι (coni. πραγματείας) A 3,
6. 9. 15 244,31. 34 (coni. τιμῆς) 6,11
περὶ τι (coni. πραγματεία) A 2,7 (ἔστι)
πλείστη σπουδὴ περὶ τι T 259,6 ἔστι τινὶ
ἡ σπ. περὶ τινος T 541,17 σπ. ἔχειν δεῖ-
εῖται T 422,15 (a N) κατὰ σπουδὴν περι-
γίνεσθαι (opp. τῶν ἀνταγωνιστῶν περιγί-
νεσθαι) T 259,8 σπουδὴ τῶν ὄργανων
prelum A 4,31
- στασιάζειν (opp. πολεμεῖν) T 244,25
- στάσις i. e. τὸ ἐστάναι T 247,20 (opp. κί-
νησις) 361,16. 18. 19 — opp. πόλεμος T
244,23 στάσεως μετέχειν, κατάρχειν 139,
29. 32 140,3
- στενόφυλλος T 118,31
- στερεῖν. τὸ πεφυκός τι ἔχειν, ὅτε πέφυκεν
ἔχειν, εἰ μὴ ἔχει, ἐστέρηται αὐτοῦ T 103,
6. 7
- στερεός. τὰ στερεά (dist. γραμμή, ἐπίπεδον)
A 4,8 sq.
- στέρησις def. ἡ τοῦ πεφυκότος, ὅτε πέφυκεν
ἴπαρχειν, σπουσία T 434,1 βίαιος καὶ
παρὰ φύσιν γινομένη opp. κατὰ φύσιν ibid.

- 4.5 ή κυρίως στ. ἐστί τινός τε καὶ ἔν τινι, ἀλλὰ καὶ ποτέ 471,17 ὅτι μὴ ἐναντίον ἡ στ. τῷ εἰδεῖ 326,5 ἐν οὐδενὶ γένει *ibid.* 6 cf. ἀντικεῖσθαι, ἐναντίος
 στερητικός (opp. ἀποφατικός) T 103,9 —
 στερητικῶς λέγεσθαι 471,13
 στεφανοῦν pass. (coni. ἀγωνίζεσθαι) T 229,
 11 259,8
 στιγμὴ πέρας γραμμῆς T 31,7 ἀμερής 181,7
 στιλεγγίς T 455,25 sq.
 στιλέγγισμα apud Lycophronem T 456,6
 στοιχείον τῶν ὄντων T 70,5 τὰ τέσσαρα στ. T 380,18,19 πᾶν σῶμα στοιχείον ἡ ἐκ στοιχείων A 264,13 δεικνύοντι τις ἂν μὴ οὖσαν γένος τὴν ἀρχὴν τοῦ στοιχείου T 329,1,2 coni. ἀρχὴ T 5,21 στοιχεῖά τινα καὶ θεωρήματα ἡμένιν παραδίδωσιν T 365,28 — τὰ συντιθέντα τὴν συλλαβῆν στοιχεία T 490,9,10,19 cf. A 7,22 9,29 τὰ στοιχεία τοῦ καθόλου καὶ δεῖ καὶ ἐπὶ παντὸς τοῦ ληφθέντος τοιοῦτον ἔσεσθαι τὸ συμπέρασμα δεικτικά ἐστιν A 54,1 μόνον σημεῖα κοινὰ τῶν ὅρων εἰληπται 379,26 στοιχείοις γρῆσθαι A 98,20 (ἀντὶ τῶν ὅρων) 379,15 ἐπὶ στοιχείων τὴν διδασκαλίαν ποιεῖσθαι A 53,28 δεικνύναι 379,16 (opp. ἐπὶ θηλῆς) 414,9 διὰ στοιχείων ποιεῖσθαι τάς τῶν συζυγιῶν ἐκθέσεις A 77,33 στόμαχος T 430,20
 στοχάζεσθαι τίνος T 437,18 549,17 552,
 20 553,1.4,9
 στοχαστικός στ. προβλήματα καὶ ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς δέξεις ἔχοντα A 300,3 εἰσὶ τινες τέχναι περὶ τὸ οὖτος ἐνδεχόμενον (i. e. ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον), ὡς αἱ στοχαστικαὶ A 39,31 cf. 165,9 οὐ κατὰ ὥρισμένα τινὰ προίσαν T 32,17 cf. vv. 21.27 ἐν ταῖς στ. τῶν τεχνῶν οὐ πάντως ἐπὶ γινομένοις τοῖς κατὰ τέχνην ἀπαντῷ τὰ ὄντα γάριν ἐκεῖνα γίνεται, οὐκέτι τὸ τέλος ἐπὶ τοῖς τεχνίταις (opp. ἐπὶ τῶν ποιητικῶν, τῶν ὥρισμένων) T 33,17 sq. 34,3
 στρατηγική A 385,35
 στρατηγός T 86,17 232,10,11
 στρέψεσθαι περὶ τι T 3,28
 στρογγύλος T 382,12
 στρογγυλώδης T 382,13
 συγγένεια. τὰ ἐν τῇ σ. τινός T 587,18
 συγγνωρίζειν T 436,23 τί τινι 437,14,15
 σύγγραμμα A 390,1 ίδια συγγράμματα T 259,6
 συγγράφειν (dist. διαλέγεσθαι) A 342,29
 συγγραφές A 279,13
 συγκατάθεσις T 77,24 συγκατάθεσιν ἔχειν
 ibid. 22 περὶ τινος 75,28 76,5
 συγκαταριθμεῖν τί τινι A 92,31
 συγκατασκευάζειν (τί τινι) A 265,12
 289,17 342,21 385,35 T 129,1.5 168,
 10 279,20
 συγκατατίθεσθαι τινι T 77,6 540,13
 συγκεισθαι (opp. διέτασθαι) A 181,4 ἐκ
 15,1 81,23 82,16 341,12,13 346,23
 381,31 τὰ συγκειμένα (opp. τὰ ἀπλᾶ)
 341,12 συμπελεγμένα τε καὶ συγκειμένα
 κατηγορεῖν 367,5 cf. vv. 7,8 παραδέιγματα οὐχ ὑγιῶς συγκειμένα 177,27
 τὰ σοφιστικῶς καὶ ἐπιπολαῖς συγκειμένα
 προβλήματα T 84,21
 συγκεφαλαιοῦσθαι med. T 1,18
 συγκληροῦν A 6,3
 συγκρίνειν A 308,11 T 219,19 272,5 al.
 τί τινι A 308,15 312,1,19 331,27 (coni.
 συντιθέναι) T 219,20 πρός τι T 60,19
 σύγκρισις A 308,16,17 331,30 (opp. διάκρισις) T 322,6 — *comparatio* κατὰ τὰ συμβεβηκότα μόνα ἡ σ. T 51,23 sq. 217,
 13 κατὰ πλείους γίνεται τρόπους 52,4 sq.
 κατηγορεῖ, ἐν αἷς ἐστι τὰ κατὰ σύγκρισιν ζητούμενα, ἐννέα δοκοῦσιν εἰναι — κατὰ γάρ συμβεβηκός ἡ σ. 218,13—15 πᾶσα σ. ὑπὸ τὸ πρός τι *ibid.* 16 καθ' ἀ σ.
 γίνεται T 218,17—219,1 δέξει καὶ κατ' οὐσίαν γίνεσθαι σ. 219,2 ὧν ἡ σ. γίνεται 219,3—17 ἐνι οὐ γίνεται σ. εἰ μὴ κατὰ χρόνον 220,23 ἡ σ. ἐν τοῖς κοινωνιαν ἔχουσι πρὸς ἀλληλα 235,28 κατὰ τὸ μᾶλλον γίνεται καὶ κατὰ τὸ ἥπτον καὶ κατὰ τὸ ὅροις 52,11 111,15 κατὰ τὸ αἴρετόν 273,8 275,20 279,2 κατὰ τὸ χρήσιμον 274,4 κατὰ τὸ ἀγαθόν *ibid.* 7 σ. ἔχειν (coni. συμβλητὸν εἰναι) T 208,13 (ἐν τινι) 237,14 (πρός τι κατὰ τι) 415,9 λαμβάνειν (κατὰ τι) 205,5 (πρός τι) 411,
 17 τὰ ἐν σ. T 275,14 τὸ κατὰ σ. (opp.
 τὸ ἀπλῶς) 414,1 κατὰ σ. λέγειν 217,10
 274,5,10 414,2 τόπος ἀπὸ τῆς σ. 111,8
 συγκριτικός (opp. διακριτικός) T 92,2 193,
 23 τὸ σ. διαφορὰ γρώματος 318,3 σ.
 δύεις 113,13 126,27 318,28 427,20 —
 syn. συμβλητός T 52,11 111,10 sq. 275,
 23,26 τοῖς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὰ συγκριτικά πάντα (ὑπῆγε) 52,11 cf. 57,14

294,7 τὰ συγκριτικά (opp. τὰ ἀπλῶς) 413,17,23 σ. πρόβλημα 94,6 217,6 sq. (def. ἐν οἷς συγκριτικὸν τὸ ζητούμενόν τε καὶ κατηγορούμενον) 219,27 279,14 294,7 ὅλη τοῖς σ. προβλήμασίν ἔστι καὶ κατὰ φύλοσοφίαν πᾶσαν ὑποβεβλημένη 217,20 σχέδον καὶ κατὰ πᾶσαν ἐπιστήμην τε καὶ τέχνην 218,12 cf. 219,18 κατὰ τὴν οὐσίαν μόνην οὐ δικεῖ συνίστασθαι σ. προβλήματα 218,15 (cf. σύγκρισις) τὰ σ. προβλήματα οὐ μόνον ὑπαρξέν τινος ἀπαιτεῖ ἀλλὰ καὶ ὑπεροχῆν 221,27,28 σ. τόπος 219,22,26 sq. 275,1,15 276,2 278,26 τόπους ἐπὶ συγκριτικὸν μεταφέρειν 250,10 — συγκριτικῶς (opp. ἀπλῶς) Τ 362,3 ζητεῖν 218,3 220,12 (πρὸς ἄλλο) 294,7

συγχειν. τὰ συγκεχυμένα Α 4,16

συγχρῆσθαι Τ 442,13

συγχωρεῖν Α 279,2 Τ 8,5 (ἀπλῶς) 555,27 τί (comi. τιθέναι, διδόναι, ὁμολογεῖν) Α 50,30,31 51,1,3 278,35 279,1 al. Τ 3,18,19 8,6 59,25 sq. 68,17,22 73,6 87,4 129,21 140,24 etc. ὅτι, ὡς Τ 148,2,8 527,8 τινι Α 248,13 278,33 Τ 8,2 70,17 73,15 87,11 119,21,22 120,15,17 140,27 146,8 367,25 al. τί τινι Τ 521,17 529,20 551,12 αὐτῷ seq. inf. Τ 134,22

συζευγνύναι ὅρον ὅρῳ Α 98,7

συζητεῖν Α 17,17

συζυγία ἔστι κοινωνία δύο προτάσεων κατὰ ἕνα ὅρον, ὃς ἔστι μέσος Α 45,9 comi. σχῆμα Α 42,4,5 47,13 τὰ περὶ συζυγῶν Τ 95,14 σ. συλλογιστική, ἀσύλλογιστος Α 6,21 47,17 51,23 52,19,24 81,3,4 Τ 21,6,11,15,17 74,32 75,3 al καθόλου τῶν προτάσεων συζυγίαι Α 101,25 σ. ἐναντίων Τ 91,28,29 ἐναντίωσιν, συμπλοκῶν, ἐναντίωσιν ἔχουσα, ἐναντίων 181,13 sq.

συκῆ (comi. πλάτανος, ἄμπελος) Τ 118,30

συκοφαντεῖν Α 23,3 Τ 179,12

συλλαβή Α 7,21 9,29 Τ 490,9,19

συλλαμβάνειν Τ 42,1 ἐν αὐτῷ 49,19 συνειληφθαι ἔν τινι Α 11,10 συλλαμβάνειν διαφορὰν γένει Τ 446,26 τὰ συνειληφμένα τῇ ὅλῃ Τ 47,21

σύλληψις (comi. συμπλοκή, σύνθεσις) Α 17,14

συλλογή (comi. ἀπαριθμητική) Τ 425,7,11

συλλογίζεσθαι διά, ἐκ τινος Τ 3,11,12 περὶ τινος 3,11 88,19 τὶ Α 42,30 43,7 (pass.) 390,29 πρὸς τι Τ 574,28 (ἀπό τινος) Α 111,3

συλλογισμός. πρότερος ὁ σ. ἀποδεῖξεως τῇ φύσει Α 6,34 sq. πρόθεσις τῆς περὶ τῶν σ. πραγματείας τὸ περὶ ἀποδεῖξεως εἰπεῖν Α 8,20,21 (cf. ἀπόδειξις) ὁ σ. ἐκ προτάσεων σύγκειται Α 9,26 expl. Α 16,21 sq. cf. 350,11 sq. Τ 7,15 sq. λόγος τις ibid. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος σύνθεσιν τινα δηλοῖ λόγων Α 17,12,18 Τ 9,18 βρύσεται τὸ συμπέρασμα ἀθροίζειν ἐκ τῶν προτάσεων 17,24 ὅδιον τοῦ σ. τὸ διά πλειστον τὸ ἀναγκαῖον δεικνύναι Α 18,2 Τ 8,14 sq. ὄργανον καὶ γρέτας τινὸς χάριν καὶ δεῖξεως παραλαμβανόμενον Α 18,20 sq. Τ 9,23,28 ἔστιν ὁ σ. πίστις τις — οὐ πᾶσα δὲ πίστις σ. Α 43,7 sq. ὅταν ἐκ τοῦ ὅλου τὸ μέρος λαμβάνῃ τὴν πίστιν, ἡ τοιαύτη πίστις ἥδη συλλογισμός καλεῖται Α 44,6,7 δεῖξεις τινός ἔστιν ἀμφισβητουμένου διά τινων ὁμολογουμένων ibid. 14 καθόλου ὁ συλλογισμός ἐκ προτάσεων ἔστιν ἔχουσῶν μέσον ὅρον τινὰ καὶ κοινόν Α 257,34,35 οὐ γάρ ικανὸν τὰ σχῆμα τῆς λέξιος ποιῆσαι σ. Τ 10,20 πᾶς σ. ἡ ἀμφιστέρας ἡ τὴν ἐτέραν καθόλου ἔχει πρότασιν Τ 588,22 πρὸς τὴν τῶν συλλογισμῶν γένεσιν τε καὶ σύστασιν ἡ τῶν τρόπων τινῶν (τοῦ οὕτως ἡ οὕτως ὑπάρχειν cf. 27,30) διαφορὰ χρήσιμος Α 28,25 ἡγεμόνευτος (Ἀρ. καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ) τὸν σ., καθ' ὁ σ. ἔστι, μηδὲν ἀλλον διαφέρειν. εἶναι δὲ αὐτῶν τὴν διαφορὰν τὴν μὲν κατὰ τὰ εἴδη τῶν προτάσεων, τὴν δὲ κατὰ τοὺς τρόπους καὶ τὰ σχῆματα, τὴν δὲ κατὰ τὴν ὅλην Τ 2,2 sq. τίνες διαφοραὶ τῶν καθ' ἔκαστον σχῆμα συλλογισμῶν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τίνες μὲν τέλειοι τῶν σ. καὶ αὐτόθιν γνώριμοι καὶ οὐ δεῖμενοι ἀποδεῖξεις, τίνες δὲ ἀτελεῖς καὶ οὐκ ἀναπόδεικτοι, καὶ πόθεν τοις ἀτελεῖσιν εἴρηται τὸ εἴναι συλλογισμοῖς Α 6,22 sq. cf. 10,1 23,17 sq. Τ 26,15 cf. τέλειος, ἀτελής. τὰ εἴδη τῶν συλλογισμῶν Α 18,22 sq. 28,26 αἵ τινες διαφοραὶ, τοῦ γε ἀποδεικτικοῦ καὶ τοῦ διάλεκτικοῦ καὶ τοῦ σοφιστικοῦ ibid. 27,28 cf. h.v. εἰς ἐριστικός. καὶ κατὰ τὰς τῶν σχημάτων διαφορὰς εἴδη γίνεσθαι συλλογισμῶν Τ 26,1 ἔστι σ. αἱ προτάσεις μετὰ τοῦ συμπεράσμα-

τος Τ 18,8 cf. A 53,19 opp. ἐπαγωγή Τ 35,6.14 85,28 86,20 sq. πότερον πειστικώτερον, ἐπαγωγὴ ἡ σ. Τ 218,4 220,20 ποίος πρῶτος σ., δικαστηγορικός ἡ ὁ νομοθετικός 218,5 δητορικός σ. cf. ἐνθύμημα. ἀπλοῦς, σύνθετος σ. A 7,23 sq. 47,16 289,34 cf. σύνθετος — συλλογισμοῖς τε καὶ ἀποδεῖσις χρῆσθαι A 2,24 4,21 σ. ἔστι, γίνεται, σ. ποιεῖν, ποιεῖσθαι τινός A 93,28 240,15 244,8.26 262,10 (coni. συμπέρασμα) 267,8.12 354,23 πρός τι 122,22 256,22 257,34.37 258,5.6 262,2.5.8 287,7 296,29 Τ 35,5 τινός πρός τι A 53,18 257,16.18.28.29 258,32 sq. 262,36 263,1 διὰ σ. εἰναι (opp. περανεῖν καὶ δεικνύναι αὐτὸ τὸ προσειμενον) A 388,22 δεικνύναι, λαμβάνειν, τιθέναι sinn. (opp. δι' ἐπαγωγῆς) Λ 275,6.20 388,8.19 Τ 62,7 (opp. ἐξ ὑποθέσεως) A 388,3.6.10 (opp. συγχωρεῖσθαι διὰ τὴν ὄμολογίαν) 387,14 κατὰ συλλογισμὸν συνάγειν A 344,19 γίνεται συμπέρασμα 345,21.36 χωρὶς σ. λέγειν Τ 80,6 μετὰ σ. τιθέναι ibid. 7

συλλογιστικός A 27,25 29,6 31,13 τινός A 24,15 111,6.10 234,5 246,18 253,24 275,5 397,5 περὶ τινος Τ 6,19 19,8 ὁ σ. A 290,23 301,11 358,8 379,22 (coni. ἀποδεικτικός) 332,26.28 τὸ σ. A 218,13 (ἐπὶ πάντων ὄμοιως ἔχειν δεῖ) 227,8 265,18 συζυγίας, συμπλοκῆς 96,13 190,8 218,19 τὸ σ. ἔχειν A 97,30 118,12 σ. ἀνάγκη A 57,4 ἀνδλουσις A 388,12 δεῖξις (opp. αἰσθητική) A 33,14 σ. λόγος A 29,9 (opp. περαντικός) 373,32 Τ 11,12 σ. μέθοδος A 8,21 28,3.18 338,5 Τ 2,2.23 3,7 7,13 85,7 πίστις A 43,10 44,4 (ἴδιον τὸ ἐκ τοῦ καθόλου δεικνύναι) 48,13 πραγματεία Α 1,3 6,29 28,4.12 Τ 26,18 ἡ συλλογιστική A 6,12 σ. πρότασις expl. Τ 556,26 sq. συζυγία Α 18,19 42,14 47,17 48,15 57,22 63,32 64,4 82,15 sq. 125,18 165,21 168,17 etc. Τ 20,6.11 συμπλοκή A 109,5 Τ 26,16 σχέσις Τ 562,12 σ. σχῆμα A 6,16.20 18,19 43,3 46,20 340,30 Τ 95,14 al. σ. τρόπος A 29,13 380,25 σ. γρεία Α 18,13 39,21 40,5 — συλλογιστικῶς ἀκολουθεῖν A 229,8 γεγονός συμπέρασμα A 58,5 δεικνύναι ibid. 7 39,25 58,7 64,9 88,26 90,12 91,11.24 203,33 243,

22 et saepe Τ 8,16.20 9,2 14,22 557,3 570,17 al. δεικτικός A 169,17 275,34 ἔπεισθαι A 91,20 (dist. ἀναγκαῖος, ἐξ ἀνάγκης) 17,29 Τ 9,6.7 κατηγορεῖν Λ 257,32 352,20 379,8 λαμβάνειν A 257,24 330,20 351,7 συγκείσθαι A 124,10 συμβαίνειν A 257,10 (opp. ἐξ ἀνάγκης) 348,27 συνάγειν A 14,27 21,6 29,12 55,28 56,2.4 57,10 68,19.22 (coni. ἐξ ἀνάγκης) 87,23 88,23 90,7 et saepe Τ 14,27 15,3.12 538,10 567,20 568,2.14.20 al. τιθέναι Τ 568,7 ὑπάρχειν A 64,6 105,14.19 107,30

συμβαίνειν. ἀδύνατον, ἀτοπον, ψεῦδος συμβαίνει A 198,10 227,27 Τ 419,7 (ἐκ) 432,20 al. seq. dat. e. infin. T 359,5 acc. e. inf. 316,9 οὗτοι 485,24 καὶ ταῦτα συμβαίνει καὶ ἐφ' ἐαυτῶν λέγοντας καὶ ἀποκρινομένους Τ 566,21.22 cf. n. — οὐσία οὐδὲν συμβέβηκε Τ 218,15.16 cf. 66,15 67,19 sq. συμβεβηκός accidens dist. γένος, ιδιον Τ 37,23 διὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἡ ως ιδιον ἡ ως συμβεβηκός 38,4 οὕτε μόνῳ οὔτε παντὶ (ὑπάρχει) ibid. 15 sq. cf. 66,20 def. 48,16 sq. 177,14 299,1 422,11 ἐν ὑπάρχει μόνῃ τούτῳ τὸ εἶναι 295,3 ἐπὶ τῶν σ. καὶ τὸ ἐνμέρει τὸ ὡς ἀτομον ἀληθὲς λαμβάνεται καθ' αὐτό — τὸ σ. μόνον οἵσιν τε τινὶ μὲν ὑπάρχειν ως ἀτόμῳ τινὶ δὲ μή Τ 128,28 sq. ἐν μόνῳ τῷ σ. μάλιστα τὰ ἐπὶ μέρους ἐστὶ προβλῆματα 288,20 κατὰ τὰ σ. μόνα ἡ σύγχρονις Τ 51,23 sq. 217,13 218,15 ἐν οἷς ἀλλοι ἀλλοι κατηγορεῖται, ταῦτα δὲ ἔστιν ἐν οἷς περὶ συμβεβηκότος ἡ κατηγορία Τ 66,13.14 cf. 67,17 ἡ κατὰ συμβεβηκός κατηγορία Α 291,25 sq. ως ἐν ταῖς παρὰ φύσιν ἔχει προτάσειν Τ 67,19 sq. τὸ πή υπάρχειν ἐπὶ μόνου τοῦ σ. χώραν ἔχει Τ 132,22 sq. ἐπὶ μόνου τοῦ σ. ἀληθὲς τὸ μή δεῖ ἀντιστρέψειν ibid. 27 οὐκ ἀναριθμεῖται τὸ συμβεβηκέναι τί τινι ὑπὸ τοῦ μή ἀντιστρέψειν — οὐδὲ δεικνύται τὸ ὑποκείμενον ὄνομαζόμενον τῷ τοῦ συμβεβηκότος ὄνόματι, ἀν δειχθῆ ἀντιφ συμβεβηκός ibid. 29—32 τὰ γένη ὄμοιστητά τινα μᾶλλον τῶν ἀλλων ἔχειν δοκεῖ πρὸς τὸ σ. — τὸ γένος καὶ τὸ σ. ἐπὶ πλέον εἰσὶ τούτου φυτάρχουσι, διὸ καὶ οὐκ ἀντικατηγοροῦνται Τ 136,4—7 ἀχώριστα συμβεβηκότα 50,11 cf. 49,10 τὰ ἔξι οὐθεν σ. A 181,27 κατὰ σ. Τ 228,2

- 441, 16 al. τὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προβλήματα ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις γένεσιν ἔσται λαβεῖν, ἐν οὐσίᾳ δὲ οὐδαμῶς Τ 66, 16 sq. (cf. Θεόφραστος) προβλήματα κατὰ σ. 515, 9. 27 516, 10 520, 10 πρὸς τὸ σ. 517, 2. 20 [τὰ συμβαίνοντα ορρ. τὰ οὐσιώδη 420, 10]
- συμβάλλεσθαι τι εἰς τι i. q. συντελεῖν Α 301, 11 πρὸς τι omisso τι Τ 296, 3
- συμβλητός Τ 111, 9 sq. (κατὰ τὸ δριτον
ibid. 11. 14) 173, 18 208, 13
- συμβουλὴ. αἱ σ. (dist. δίκαιαι, ἐγκώμια) Τ 5, 16 τὰ συμβουλῆς ἔχόμενα προβλήματα 52, 20
- συμμαχεῖν Α 17, 16
- συμμεταβάλλειν τινί Α 52, 20
- συμμεταπίπτειν τινί Α 52, 22 56, 26
- συμμετασχηματίζειν pass. τινί Α 52, 23
- συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων (def. ὑγεία), τῶν δριτομερῶν (def. ἵσχυς), τῶν ἀνομοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν (def. κάλλος) Τ 236, 11 sq. cf. 110, 19 134, 18 330, 7 ἀναλογίαις καὶ συμμετρίαις γρῆσθαι Α 4, 26
- σύμμετρός τινι math. Α 260, 13. 17 sq. 339, 5 sq. Τ 166, 18 sq. — τὸ συμμέτρως ἔχειν τι σημαίνει Τ 110, 17 sq. συμμέτρως γυμνάζεσθαι 206, 4
- συμπαλάξειν Α 17, 16
- συμπαραλαμβάνειν ἔν τινι Α 11, 13
- συμπεραίνεσθαι med. syn. συνάγειν Α 49, 10 94, 10 285, 23 (conī. συνάγειν) 317, 34 Τ 14, 5 570, 16 sq. τὸ δεικνύμενόν τε καὶ συμπεραινόμενον Α 270, 26
- συμπεραντικός λόγος Τ 563, 6
- συμπέρασμα γένει πρότασις (ut πρόβλημα, λῆμμα, ὁρολόγημα, δέξιωμα) Α 44, 18 δεδειγμένον· τὸ γάρ δειγθὲν γίνεται συμπέρασμα τῶν δι' ὧν ἐδειγθῆ ibid. 22 τὸ σ. καὶ τὸ λῆμμα κατὰ τὸ ὑποκείμενον ἐν ἐστι Τ 125, 14. 15 dist. συλλογισμός, προτάσεις Τ 18, 9 i. q. συλλογισμός Α 53, 19 συμπεράσματα τῶν συλλογισμῶν Τ 64, 26 πρὸς τὸ τὸ σ. συναγθῆναι Α 24, 8 ἀεὶ δοκεῖ δριτον γίνεσθαι τῷ χειρονί Α 51, 31 σ. τῶν ἀκρων Α 358, 9 ἐστι, γίνεται σ. τινός Α 234, 34. 35 285, 7. 35 236, 6. 18 239, 7 sq. 240, 21. 23 242, 10 243, 1 sq. 245, 4. 35 246, 34 249, 8 sq. 250, 23. 37 252, 34 sq. 269, 20 352, 16 354, 28 τινός πρὸς τι 286, 13 320, 34 321, 26 (ποιεῖσθαι)
- 256, 32 258, 10 σ. ποιεῖν πρὸς τι 286, 27. 30 287, 9
- συμπεριλαμβάνειν Α 50, 6 Τ 499, 14
- συμπίπτειν syn. συμβάνειν Α 19, 15. 28 20, 4 135, 12 162, 6
- συμπλέκειν προτάσεις Α 50, 16 155, 29 156, 5. 6 ὅρους Α 360, 27. 30 361, 35 (κατὰ τὰς ἀρμόζουσας πτώσεις) 366, 3 Τ 477, 10 συμπεπλεγμένος (ορρ. διεξευγμένος) Α 262, 31 συμπεπλεγμένα τε καὶ συγκείμενα κατηγορεῖν (ορρ. ἀπλῶς τε καὶ ἀνεύ συμθέσεως) Α 367, 4 τινὸς τῶν συμπεπλεγμένων ὥρουν ἀποδιδόναι [Τ 477, 5 sq.] συμπλέκειν i. q. συνάγειν (?) Α 276, 31
- συμπληροῦν τὴν πάλιν Α 9, 2 τὸ εἶναι Τ 159, 6 446, 3
- συμπληρωτικὸς τοῦ εἶναι Τ 38, 28 τῆς οὐσίας 51, 1
- συμπλοκή (conī. σύνθετος, σύλληψις) Α 17, 14 προτάσεων Α 42, 13 45, 9 50, 17 52, 15. 17 τοῦ μέσου πρὸς τοὺς ἄκρους Α 47, 11 σ. συλλογιστική, ἀσυλλόγιστος Α 52, 18 Τ 21, 25 26, 16 σ. τῶν ἐναντίων Τ 181, 12 sq. 469, 6 sq. σ. ἐξ ἐναντίων οὖσα καὶ ἐναντίων περέχουσα 185, 15 οἱ δι' ἀποφατικῆς συμπλοκῆς (λόγοι) Α 390, 5 σύμπτωμα Τ 51, 2 (conī. πάθος) 355, 12 sq.
- συμφέρειν. δριτα τὸ ἥδη καὶ τὸ συμφέρον Τ 118, 7
- συμφθείρειν Τ 355, 8 sq.
- σύμφυτος Τ 120, 5. 10 189, 24 190, 13 484, 11
- συμφωνεῖν. συμφωνεῖ τὰ μέρη τῆς ψυχῆς πρὸς ἄλληλα Τ 157, 20
- συμφωνία. τῆς σ. γενικωτάτον ἐστι τὸ πρός τι Τ 426, 5 cf. 324, 15 κυρίως ἐπὶ φύση-γων λέγεται, ἐπὶ τῶν χροδῶν Τ 425, 27 511, 13 ψυχῆς ibid. 12
- συμψεύδεσθαι Α 402, 36 τινί 418, 5
- συμψήφιζειν Α 17, 17
- συμψήφισμάς Τ 9, 18
- σύν. οἵς ἂν ἢ τὸ σὸν προσκείμενον, συμ- πλοκὴν τούτων καὶ σύνθεσιν δηλοῖ καὶ σύλληψιν Α 17, 14
- συνάγειν τοὺς ὥρους (ορρ. χωρίζειν, διαστάνει) Α 45, 1 τοὺς ἄκρους 313, 6 τὸ διηγημένον εἰς μίαν πρότασιν (conī. συντίθεναι) Τ 14, 25 τινὰ εἰς ἐν γένεσι Τ 297, 5 — concludere A 2, 1 28, 7 80, 23 84, 1 et saepe Τ 6, 5 13, 32 sq. 17, 15 80, 24 130, 16 287, 26 et saepe. c. partic. Α 82, 29 110, 3 129, 14 κατὰ συλλογισμόν

- A 344, 19 συλλογιστικῶς saepe cf. h. v. τὶ πρός τι A 321, 6 ἀπὸ τοῦ ἔλαττονος ὅρου πρὸς τὸν μείζονα A 70, 8, 14 110, 25 311, 2 [συνάξη, συνάξης T 521, 24 538, 27] — intrans. (coni. ἐν τοῖς αὐτοῖς εἶναι) T 140, 2
- συναγωγή** logice. αἱ κατὰ τὰ σχήματα σ. A 35, 7 αἱ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι σ. 167, 25 τὸ τῆς σ. αἰτιον 24, 2 ίσανὸν πρὸς τὴν τῆς σ. δεῖξιν 54, 11 ἡ τῶν συλλογισμῶν, λόγων σ. ibid. 19, 22 i. q. τὸ συναγόμενον 115, 12 ἔστι σ. τοῦ προκειμένου 231, 31 τοῦ παντί, μηδενὶ 232, 14, 19 242, 4 τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμὸν ποιήσαντες καὶ συναγωγήν 93, 28 σ. ὅρων ποιεῖσθαι 72, 8 πρὸς ἀλλήλους 329, 19 τινὸς πρός τι σ. γίνεται 109, 31, 32
- συνάδειν** T 214, 1 τινί A 134, 25 267, 38 308, 27
- συναιρεῖν** τὰ κείμενα εἰς μίαν πρότασιν T 15, 2
- συναίρεσθαι** πρός τι i. q. συντελεῖν T 114, 26
- συνακτικός** A 62, 14 217, 27 274, 23 sq. 276, 1 sq. 278, 10 281, 18, 23 283, 16 326, 27 327, 16 343, 26 379, 27 380, 23 413, 32 T 521, 11 522, 7 526, 12
- συναληθεύειν** (τινὶ) A 29, 18, 28 41, 7 46, 6, 9 160, 2 (coni. ἀντιστρέψειν) 164, 7 168, 28 221, 29 etc. T 515, 5 — συναληθεύεσθαι (τινὶ) A 66, 13 88, 20 104, 30 105, 30 157, 31 159, 29 168, 26 197, 8 221, 20 etc.
- συναμφότερος**. τὸ σ. T 39, 1, 2 49, 20, 22 99, 16 109, 5 315, 10, 11 317, 18 378, 28 [399, 6] 579, 8 ἡ ὡς συναμφότερος λαμβανομένη διαφορά 365, 6 αἱ σ. διαφοράι ibid. 12 cf. 317, 1 ἡ ὥλη ἡ σ. 365, 7
- συνανατρεῖν** logice A 84, 26 182, 15 223, 34 347, 4 sq. T 127, 25 129, 2 236, 20, 21 320, 22 sq. 356, 4 418, 19, 20
- συνανασκευάζειν** conieci T 279, 21
- συναποδεικνύαι** A 255, 22 T 280, 2, 5 412, 8 τί τινι T 165, 18
- συναποδιδόναι** T 389, 25
- συνάπτειν.** ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι T 315, 25—27 συνάπτειν ὅρους A 258, 14 (opp. διαιρεῖν) 294, 33 προτάσεις 335, 30 τί τινι A 56, 11 125, 2 257, 22, 31 258, 28 278, 23 346, 25 362, 3, 8 367, 34 T 349, 11 388, 28 542, 13 πρός τι A 257, 27 συνημμένα (opp. κε-
- χωρισμένα ἀλλήλων) ἔχειν τὰ κατηγορούμενά τινος A 100, 18 συνημμένον τροπικόν (opp. διεξεγμένον, dist. συμπεπλεγμένον) A 262, 30 τὸ συνημμένον A 20, 17 176, 4 177, 20 sq. 263, 8, 11, 19, 33 374, 30 sq. T 8, 24 sq. coni. συνεχέσις A 17, 30 262, 33 390, 4 (cf. συνεχής) ὁ διὰ συνημμένου τρόπος A 264, 16 — intrans. τινί A 267, 30, 35 326, 26 πρός τι A 256, 36 257, 35, 36 258, 2, 9 sq.
- συναριθμεῖν** A 51, 25, 35 τὰ συναριθμεῖσθαι πεφυκότα T 247, 8, 12
- συναριστᾶν** τινί T 84, 18
- [**συνάρχεια** τοῦ ῥητοῦ T 509, 17]
- σύναψις** (dist. συνοχή, συνέχεια) T 315, 23 sq. 320, 24
- σύνδεσμος** grammaticē A 66, 29 164, 12
- συνδιαιρεῖν** T 71, 20
- συνέδριον** T 494, 18
- συνεθίζειν** τινά τινι T 94, 27
- συνεισάγειν** T 437, 4 586, 18
- συνεισφέρειν** οὐδὲν πρός τι (coni. συντελεῖν) A 379, 32 (παρ' αὐτοῦ) 380, 2
- συνεξομοιοῦσθαι** τινί A 26, 17
- συνεπιγονεῖν** T 383, 12 433, 12 (τί τινι) 450, 15, 16, 18, 20
- συνεπιφέρειν** logice A 272, 7 T 91, 21 sq. 251, 16, 18 453, 19 sq. 536, 8 sq.
- συνεργεῖν** τινί T 75, 18 εἰς τι T 210, 23 πρός τι A 8, 30 T 75, 1 85, 1 551, 19
- συνεργός** τινί T 267, 12, 16 πρός τι 35, 22 74, 5, 27, 32
- σύνεσις.** δεῖ οἰκεῖας σ. T 32, 18
- συνετός.** σ. πρότασις A 368, 2. (coni. ἀληθής) 32
- συνέχεια** A 164, 4 οὗτε τῆς συνάψεως ἡ σ. (γένος) T 320, 24 τῶν προτάσεων A 279, 34 283, 12 i. q. τὸ συνέχεις, τὸ συνημμένον 374, 27 ἐν κατὰ συνέχειαν T 381, 8
- συνέχειν.** οὐ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται — πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται T 315, 25—27
- συνέχής** (coni. ἀδιάλειπτος) A 6, 1 162, 25 ἔστι τῷ σ. τὸ διαιρισμένον ἀντιδημημένον T 447, 15 cf. A 81, 18 T 304, 17 320, 11 σ. ζῆσθαι (def. ἀνθρωπός) T 447, 14 κίνησις ἡ αὐτῇ τε καὶ συνέχής T 293, 6 τὸ σ. ποσὸν κατὰ πέντε, γραμμῆς, ἐπιφανείας, σώματος, τόπου, χρόνου (opp. τὸ ποσὸν τὸ μῆδε ἔχόντων θέσιν

συγκείμενον) Τ 305,8 sq. cf. 363,14 τὸ ἐν σ. ἀπέτρον (def. τὸ σημεῖον) Τ 543,7 σ. προτάσεις Λ 283,3.9 Τ 542,10 τὸ συνεχές logice Λ 20,14 263,6.22 Τ 330,24 δὲ καὶ συνημμένον λέγεται Α 390,4 (coni. συνημμένον) Λ 262,33 (dist. ἀκολουθία, σχέσις) 17,30 οἱ διὰ τοῦ σ. ὑποθετικοὶ Α 386,27 — συνεχῶς ἔστιν (coni. ἀεὶ γίνεσθαι) Τ 79,3 σ. λαμβανόμεναι προτάσεις Λ 283,18

συνήθεια (coni. χρῆσις) Α 23,10.11 54,25 179,23 Τ 40,23 82,18.26 146,18 147,1 148,5 157,29 356,24

συνήθης Α 14,25 373,9 Τ 42,5 82,21 145,20 574,1.3 σ. ὄνομα (coni. κείμενον) Τ 134,12 (coni. κοινόν) 146, 25. 26 σύνηθές τινι εἶναι Τ 147,34 167,27 — συνήθως Α 155,14 411,10 Τ 58,7 197,15 584,26

σύνθεσις (coni. συμπλοκή, σύλληψις) Α 17,14 μετά τινος Τ 489,7 πρός τι 490,1 τρεχόντων σ. καὶ σύνοδος Α 17,15 τῶν διατύλων Α 181,6.10 ἀριθμῶν Τ 106,26 ὄρων (τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ ὑποκειμένου) Α 15,9 300,16 317,28 318,28 319,8 προτάσεων Α 1,20 42,2.14.17 278,6 στοιχείων Τ 490,19 τὰ ἐν τῇ σ. (δύνατος καὶ ῥήματος) Α 403,22 τὰ ἐν τῇ σ. δύνατα Τ 478,7 ἀπλῶς τε καὶ ἄνευ σ. κατηγορεῖν, τουτέστιν ἐν τι καὶ μιᾶς κατηγορίας Α 367,3 — logice ἡ σ. ἀπό τῶν ἀρχῶν ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν (opp. ἡ ἀνάλυσις) Α 7,13 sq.

συνθετικός. τὸ λεγόμενον σ. θεώρημα, οὐ αὐτός ἐστιν εὑρετής Α 274,20 278,8 283,12.14 284,12

σύνθετος (opp. ἀπλοῦς) Α 7,12 121,10 σ. σῶμα Α 7,18 σ. δεῖξις Α 275,31 σ. λόγος Τ 64,10 109,17 συλλογισμός Α 7,23.32 271,10 274,12 278,15 280,27 281,12 340,13 341,8 381,29 382,7 sq. σ. ὑποθετικοί (opp. ἀπλοῖ τε καὶ πρώτοι) 328,1 σ. καὶ συγκείμενον τὸ κατηγορούμενον ἔχειν Α 367,7 opp. πολλαχῶς λεγόμενος Τ 99,16 ὄρισμοι τῶν σ. Τ 109,2 110,8 476,22 477,28 τὸ σύνθετον ὄριστον ibid. 2.4

συνθήκη. νόμῳ καὶ σ. (opp. φύσει) Τ 210,6 κατὰ συνθήκην Τ 146,22 210,9 (opp. κατὰ φύσιν) 169,17 τὰ κατὰ ἔθη τε καὶ σ. καὶ νόμους δεύτερα τῶν φύσει Τ 233,9

λαμβάνειν διὰ συνθήκης (coni. δι' ὑποθέσεως) Α 386,12 387,29 (coni. δι' ὕρολογίας) 386,15 Τ 151,13 συνιέναι. συνιέντων ψυχῆς τε καὶ σώματος Α 181,19 συνιέναι Α 404,35 τινός Τ 28,5.7 τὸ συνιέναι τε καὶ νοεῖν αἰσθάνεσθαι λέγεται Τ 102,28 cf. 103,2 συνιστάναι τινά (coni. ζητεῖν) Α 2,10 συλλογισμός Α 29,5 τὴν θέσιν Τ 79,1 πρόβλημα (ἐπὶ τινι) Τ 82,22 218,14 219,19 — syn. δεικνύναι (ἀπό, διά, ἐκ τινος) Τ 235,4 546,12 579,4 (coni. δεικνύναι) 451,13 575,25 δι' ἐνδέξων 30,27 τῇ ἐπαγωγῇ ibid. 29 δι' ἐπαγωγῆς 17,3 (συνέστηκεν?) 366,22 537,7 ὅτι 46,15 366,22 503,17 545,6 [c. partic. 377,19] — συνισταθεῖν ἐν Α 330,22 Τ 34,11 — τινι i. q. ὄμολογεν Α 121,18 — περὶ τι i. q. ἔχειν, εἶναι περὶ τι Τ 297,9 — τὰ φύσει συνιστάμενα Α 4,12 συνεστῶτα Α 3,23 Τ 157,14 233,6 — συνιστῶντα (aN) Τ 451,13 575,25

συνηνοσεῖν νοούσῃ τῇ πατρόι Τ 139,33

συνορᾶν Α 8,26 129,28 215,18 279,27 346,10.27 Τ 27,22 29,15 115,10 117,13 121,22 495,2

συνουσία. (οἱ ἀρχαῖοι) τὰς σ. τὰς πλείστας τοινούς ἐποιοῦντο τὸν τρόπον, οὐκέ επὶ βιβλίων ὥσπερ νῦν Τ 27,13 αἱ πρός τινα σ. 28,3.9 περὶ τινος 585,2 πλείστος χρόνου δεισθαι ἢ κατὰ τὴν παροῦσαν σ. 562,27 συνουσία πειραστική, διαλεκτική, ἀγωνιστική, σοφιστική 548,23.26 551,18 554,26 οἱ τοῦ γυμναζεῖσθαι χάριν τὰς διὰ λόγων σ. ποιούμενοι 565,13

συνουσιάζειν Τ 461,10

συνοψή (dist. σύναψις) Τ 315,23 sq.

σύνταξις Τ 40,3 μετά τινος Α 15,31 πρός τι 360,3

συντάσσειν Α 159,19 ὄρους, προτάσεις κατὰ πτώσιν Α 359,25 360,25.26 361,18 364,14.19.28 365,5.13 τί τινι Α 15,21.22 46,22 48,7.9 50,18 51,27 72,3.19 189,32 191,1 etc. Τ 39,2 54,31 62,8 125,20.22 191,18 217,10 295,13 496,5 μετά τινος Τ 137,17 πρός τι Α 47,15 320,25.27.31

συντελεῖν πρός τι Τ 74,4 94,13.28

συντέλεια. τὴν σ. ἔχειν πρός τι Τ 89,30

συντελεῖν εἴς τι Α 4,28 320,26 Τ 35,27

- 55,30 88,25 172,11 210,22 242,8 553,19
 556,26 557,21 571,10 sq. τὶ Α 20,27
 337,16 379,27 Τ 553,20 564,2 571,14
 πρός τι Α 2,15 8,17 28,1 276,27 Τ 1,7
 28,27 74,33 75,17 81,12 85,4.20 88,2.
 12 89,3 95,1 168,16 237,14 sq. 258,
 16 295,28 527,26 584,6 τὶ Α 28,24
 279,33 343,25 379,32 381,6 Τ 55,
 10 94,9 119,5 155,18 168,19 171,11
 513,16 — συντελεῖσθαι ἐκ ι. q. συνάγεσθαι
 Α 280,33
- συντιθέναι** (opp. γωρίζειν, διστάναι) Α
 181,2.6.14.16 ὅρους, προτάσεις Α 42,
 7.10.16 300,18 312,20 331,11 337,
 5 sq. 339,23 340,28 367,10.11 συμ-
 περάσματα Τ 64,26 τὸν ὄρον 515,25
 λόγον ἐκ γένους καὶ διαφορᾶς 504,9
 τὰ ἀτομα συντιθέναι τε καὶ εἰς ἐν γέ-
 νος ἀνάγειν Τ 1,18 τὸ διηγημένον σ.
 καὶ συνάγειν εἰς μίαν πρότασιν Τ 14,25
 τί τινι Α 45,5 50,20 52,1.7.14 82,20
 320,24 330,27 362,1 365,15 (coni.
 συγχρίνειν) Τ 219,20 247,16 378,25.26
 (διαφορὰν γένει) 447,3.18 συντιθέσθαι
 ἐκ Α 27,22 συντεθεμένος τινι Α 217,12
 348,37 — med. Α 386,18 (ἀλλήλοις
 coni. ὁμολογεῖν) 262,13.23 (coni. ὑπο-
 τίθεσθαι) 386,16.32 ὅτι (coni. προδιομο-
 λογεῖσθαι) Τ 150,28
- συντομία.** σ. χάριν Α 15,20 ἀσαφῆς διὰ
 συντομίαν 210,21
- συντόμως** διαλέγεσθαι Α 28,22
- σύντονος** ὅρεξις ἀφροδιτών Τ 139,23 143,
 34
- συντρέχειν** expl. Α 17,15 εἰς ταῦτο Τ 11,
 11 ἐφ' ὃν ἄμφω συνδεδράμηκε Τ 12,2
 437,20
- συνυπάρχειν** Α 90,11 262,13.15.17 388,
 16 400,14 406,19 407,32 Τ 11,20.21
 80,23 183,23 185,28 237,23 552,24
 591,1.3
- συνώνυμος.** ὧν εἶται λόγος, ταῦτα σ. (opp. ὁμώ-
 νυμος) Τ 476,4 i. q. πολὺώνυμος 577,
 18 [τὰ κυρίως σ. opp. τὰ πολὺώνυμα
 578,7] λόγος τοῦ σ. (opp. τοῦ ἐν ὑποκειμέ-
 νῳ) 360,9 τόπος ἀπὸ τῶν συνωνύμων (dist.
 ὁ ἀπὸ τῶν ἐν ὑποκειμένῳ) ibid. 2 sq. —
 συνωνύμως κατηγορεῖν, λέγειν Τ 7,16
 42,18 322,28 (coni. ἐν τῷ τῇ ἐστι) 7,19
 313,23 (opp. ὁμωνύμως) 108,31 323,13
 360,19 παρακολουθεῖ τοῖς ἐν ὑποκειμένῳ
- οὖσι τὸ μὴ συνωνύμως εἰναι τοῖς ἐν οἷς
 ἐστι 360,6 sq.
- [**συσκιάζειν.** συνεσκιασμένως Τ 582,13]
συσσίτια Τ 225,11
- σύστασις** (i. e. τὸ συνιστάναι) coni. εὑρεσις,
 τάξις Α 1,7.12 2,15.27.34 dist. τέλος
 ibid. 8 coni. κατασκευή ibid. 24 fere
 i. q. κατασκευή Τ 30,1 δι' ἐπαγωγῆς
 ibid. 4 διὰ λόγων 83,27 λαρβάνειν τινὰ
 εἰς σύστασιν τινος Α 343,16 Τ 557,6 —
 (i. e. τὸ συνιστάσθαι) ή συλλογισμῶν σ.
 (coni. γένεσις) Α 28,25 119,14.16 τὴν
 σ. λαρβάνειν 43,4 ἔχειν ἐκ τινος 328,1
 — (i. e. τὸ συνεστάναι) ή τοῦ κόσμου σ.
 Τ 460,3
- συστατικός.** σ. διαφορά Τ 438,17 (opp.
 διαιρετική) 448,22
- συστέλλειν** τὰ εἰλημμένα ὡς δύο προτάσεις
 εἰς μίαν πρέπασιν Α 344,18 pass. Τ 50,
 28 ἐπὶ παρόντι κακῷ 144,12
- συστοιχία** Τ 198,9.22 200,6 (coni. πτώ-
 σις) 497,18
- σύστοιχος.** σύστοιχα (dist. πτώσεις, παρώ-
 νυμά) μὲν λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὸ δρόσιος
 ἔχοντα πρός τινα, δὲ καὶ κατ' ἀναλογίαν
 εἴη ἂν — σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ
 ἀπό τίνος παρωνυμασμένα ἀλλήλοις τε καὶ
 ἔκεινων ἀφ' οὗ παρωνύμεσται Τ 104,1 sq.
 cf. 196,28 sq. 197,4 sq. 200,26 263,22
 282,11.12 331,5 sq. 588,2 τόπος ἀπὸ
 τῶν σ. Τ 196,24 sq. 200,26 282,10 sq.
 330,13 sq. 467,26 585,26 ὁ τῶν σ. τό-
 πος 528,6 οἱ ἀπὸ τῶν σ. τόποι περι-
 ἔχουσι καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πτώσεων 331,
 6.7 cf. πτώσις
- συστολή** εἰς τὸ Ἐλαττον Τ 62,12
- σφαῖρα** τελείστατον τῶν σχημάτων Τ 76,14
- σφαιρικός.** σφ. σχῆμα Τ 76,15 σφαιρική
 ἀτομος 375,12.13
- σφαιροειδής** Τ 69,28 74,23 76,1.10
 294,11
- σφόδρα** αἰρετός, ἔνδοξος Τ 271,9.10 569,
 19 571,23
- σφόδρος** (opp. ἥμεραῖς) Τ 121,28 εἰ ἔστι
 σφ. τὸ ἐναντιούμενον τῷ δρθῷ λόγῳ 144,4
- σφόδρότης** Τ 107,1
- σφυγμός** σημαντικόν ὑγείας Τ 105,2
- σφυρά** Α 2,21
- σγεδόν** Α 68,18 Τ 9,22 82,18 472,12 al.
- σγέσις.** ὡς σγέσιν τὸ κατηγορούμενον λαρ-
 βάνειν (dist. ὡς οὐσίαν, ποσότητα κτλ.)

Α 366,28 dist. δόναμις, ἔξις Τ 444,13 τὴν σχέσιν τε καὶ τὰς φυλάττειν Α 286,3 τῇ σχ. τὴν διαφορὰν ἔχειν Α 44,18 κατὰ σχέσιν ὅρους συντάσσειν Α 47,14 (coni. κατὰ πτῶσιν) 365,13 κατὰ τὰς τῶν σχέσεων (sc. τοῦ μέσου πρὸς τοὺς ἄκρους) διαφορὰς ἡ τῶν σχημάτων διαφορά Α 349, 19 κατὰ σχέσιν συγκεῖθαι συλλογιστικήν Τ 562,12 ὑπὸ γένος πίπτειν κατὰ τὴν σχέσιν (opp. κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν) Τ 300,17 σχέσις, σχέσιν ἔχειν πρὸς τι Α 45,2 47,21 57,11 258,20 281,2 286,3 288,1 349,4.19 364,27 366,28 380,7.20 384,22 Τ 13,22 45,6 118,8 125,16 300,14.15.19 334,4 414,22 ἐν τῇ πρὸς τι σχ. τὸ εἶναι ἔχειν Τ 407,3 441,14 — coni. ἀκολουθία, συνεγέρει καὶ συνημμένον Α 17,30 ἡ πρὸς ἀλληλα σχέσις τε καὶ ἀκολουθία 406,12 κείμενον ἐν σχ. καὶ ἀκολουθίᾳ καὶ ὑποθέσει μεταλαμβάνειν εἰς 3παρξην 263,36

σχῆμα (opp. 3λη) Τ 20,4 σχ. τελείωτανον (i. e. ἡ σφαῖρα) Τ 76,11 sq. τῆς λέξεως Α 239,27 Τ 203,14 οὐν̄ ικανὸν ποιῆσαι. συλλογισμὸν Τ 10,20 συλλογιστικόν, συλλογισμῶν Α 6,16.20.23 sq. Τ 95,14 κατὰ τὴν διαφορὸν τοῦ μέσου πρὸς τοὺς ἄκρους κοινωνίαν ἡ τῶν συλλογιστικῶν σχημάτων γίνεται διαφορά Α 46,19.20 cf. 47,13 sq. 349,19 384,22 κατὰ τὰς τῶν σχημάτων διαφορὰς εἴδη γίνεσθαι συλλογισμῶν Τ 26,1 εἰ σχῆματα τρία καθ' ἀι συλλογιστικαὶ συζυγίαι Τ 76,2 πρῶτον, δεύτερον, τρίτον expl. A 46,30—47,12 et saepe cf. T 2,5 sq. 21,12.26.29 142,3 ἔστι μόνα ταῦτα τὰ τρία σχ. Α 47,12 ποῖον σχῆμα πρῶτον ἡ βέλτιον Τ 218,6 ἡ τάξις καὶ ἡ τῆς τάξεως αἰτία Α 47,19—19,19 τῷ ἀποδεικτικῷ (συλλογισμῷ) τὸ πρῶτον σχῆμα οἰκείτερον, τῷ δὲ διαλεκτικῷ τὸ δεύτερον, οἱ δὲ σοφισταὶ οἰκεῖον ἀν ἔχοιεν τὸ τρίτον σχῆμα 49,9—17 ἀνάγονται καὶ οἱ δὲ θλῶν ὑποθετικοὶ εἰς τὰ τρία τὰ προειρημένα σχῆματα Α 326,20—328,5 — σχημάτων εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ ‘συζυγῶν’ καὶ ‘συμπλοκῶν’ Α 242,24 coni. συζυγῶν 47,13

σχηματίζειν (τοὺς ὅρους κατὰ τὰς πτῶσεις) Α 359,20 (τὰς προτάσεις) 366,22 (τοὺς λόγους πρὸς τὰς περιστάσεις κτλ.) Τ 5,15 40,7 94,17 (παρά τι) 104,13 137,27

(κατὰ τὴν λέξιν) 197,10.17 (τὴν λέξιν ἐσγη- μάτισται) 263,9 (ἐκ χρωμάτων) 427,2 (ὅρον, coni. διορθοῦν) 493,16 (ἐρώτησιν) 520,27 σχηματισμὸς τῆς λέξεως Α 360,37 σχιζόπτερος Τ 306,15 434,21 435,6 σχολὴ πρὸς τὸ θεωρεῖν Τ 266,6 σῶζειν ἐκ τῶν κινδύνων Τ 259,17 δεῖξιν ἐπὶ τινος Α 189,36 τάξιν 409,23 τὴν τοῦ συλλογισμοῦ γρείαν Τ 9,26 10,5 σώ- ζεσθαι κατὰ τὴν οὐσίαν, κατὰ τὸ τοσού- των κατηγορεῖσθαι 355,25.26

σῶμα. πᾶν σ. στοιχεῖον ἡ ἐκ στοιχείων Α 264,13 ἐπὶ τρία διέστηκεν Τ 31,12 def. τὸ τριγχὴ διεστάτων 30,29 τὸ τριγχὴ διαστατῶν μετὰ ἐπιφανείας 491,16.17 με- τὰ ἀντιτυπίας 380,18 ἡ ἐπιφάνεια σώ- ματος πέρας Τ 31,15 ἐξ ἐπιπέδων γεννᾶν τὰ σ. 134,8 cf. 488,6 οὐδὲ σώματός ἔστι διαφορὰ τὸ κοῦφον ἡ βαρύ Τ 321,19 μὴ διὰ τὴν ἀπλανῆ πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ εἶναι Τ 22,5 τὸ σ. διὰ σώματος χωρεῖν 173,15 σῶμα φυσικὸν, μαθηματικόν, Α 4,21 Τ 89,3—5 ἀμερές Τ 19,14 πέμπτον ibid. 15 τελείωταν 76,11.12 παγήστερον, λεπτότερον 322,7 — τὸ ψυχὴν σώματος εἶναι τιμωτέραν Τ 19,1 πάτερον ἀπαλλέστερον, σ. ἡ ψυχὴ 218,27 τὰ τοῦ σώματος ἀγαθά (opp. τὰ τῆς ψυχῆς) 19, 10 76,20.21

σωματικός. σ. καλλος Τ 143,34 πρῶται σ. δυνάμεις i. e. θερμότης, ψυχρότης, ὑγρό- της, ἡρότης Τ 236,12 σ. ἀγαθά, κακά Α 301,23 Τ 262,19 326,27 sq. σ. ἀρ- τεῖ Τ 506,28 σωματικώτερος (opp. οἰ- κεῖος καὶ ἴδιος τῆς ψυχῆς) Τ 234,24

σωστικός Τ 455,11

σωτηρία ἡ ἐκ τῶν κινδύνων Τ 259,11 αι- σθήσεως 343,28.29

σωτήριος. σ. φάρμακον Τ 210,18

σωφρονεῖν (opp. ἐγχρατεύειν) Τ 501,3

σωφρονικός. σ. διάτατα Τ 200,20 — σωφρο- νικῶς διατάσθαι ibid. 22

σωφροσύνη ἔξις ἥδονῶν κρείττων Α 385, 35 sq. cf. Τ 21,27 ἡ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ὁμολογία Τ 157,25 τὸ σῶμα φρονεῖν 509,18.21 συμφωνία ψυχῆς 511, 12 sq. οὖτε τῆς σ. γένος ἡ συμφωνία 324,9 sq. ἐν πρώτῳ ἔστι τῷ ἐπιθυμη- τικῷ 487,11 τὸ ἐπιθυμητικὸν ἀγαθὸν ποιεῖ (opp. σοφία) 262,29.30 ἔκτος πά- σης ἐπιθυμίας φαύλης (opp. ἐγχράτεια) Τ

255,24.25 cf. ἐγκράτεις. saepe praeterea in exemplis, velut T 267,9. 10 268,10 271,17 284, 22 al.
σώφρων. ὁ σ. περὶ ἡδονᾶς καὶ λύπας T 209, 14.15 ὅτι ὁ σ. οὐκ ἔστιν ἐγκρατής 176, 20 cf. 157,18 sq. σ. δίαιτα 201,7

Τάξις (coni. σύστασις) Α 1,12 τῶν συγμάτων 47,23 49,18 τῶν προτάσεων 58, 15 τῶν ὄρων (coni. θέσις) 72,11.13 273,2 τῶν συλλογισμῶν 76,29 πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, μέσος τῇ τ. Α 14,22 51,17 95,26 96,28 283,22.23 (coni. τῇ θέσει) 47,21 τῇ τ. προΐεναι T 292, 12 τῇ αὐτῆς τάξεως εἶναι Α 45,22 ἐν τῇ αὐτῇ τ. A 110,30 ἐν τ. τῇ οἰκετῇ 42, 11 ἐν τ. 309,31 κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν Α 41,7 241,27 κατὰ τὴν τοῦ ‘ἔστιν’ θέσιν τε καὶ τάξιν 398,6 τάξιν τινὸς ἐπέγειριν Α 365,8 τ. τινὰ ἐπιτιθέναι T 92, 30 ἔχειν Α 46,3 49,6.8 51,10.12 78,3 94,6 97,3 110,21 πρός τι 2,19 (coni. θέσιν) 57,27 (coni. ἀνολογίαν) 405,27 τὴν τ. φυλάττειν Α 45,16 (coni. σχέσιν) 286,3 τὴν τ. τῆς παραδόσεως λαμβάνειν T 128,30

ταριχοποιεῖν T 46,27

τάσσειν. δροὶ δροῖς τεταγμένοι Α 45,31 κατὰ τινὰς ωρισμένας τε καὶ τεταγμένας ὁδούς T 33,13 ἦν συζυγίαν ἐτάξαμεν τετάρτην A 102,14.32 ὅνομα ἐπί τινος Α 14,26 τὸ μετά τι Α 77,6 ὑπέρ τι Α 301,26 ὑπὲρ τι Α 87,13 162,32 T 53,3 568,26 [[τακτὸς καὶ ωρισμένος T 371,35 372,6]]

ταῦτά της (τῆς λέξεως, opp. ἔτερότης) T 12, 29 (opp. διαφορά apud Theophr.) 45,13 (κατὰ τὸ εἶδος) 59,16.27 124,17 399,13

τάχα T 49,4

ταχέως εἰπεῖν, δηλοῦν (coni. διὰ βραχέων) Α 8,13 148,23 395,29

ταχυτής T 258,17 οὐ γένος τῆς εὐψυχίας 330,24 sq.

τε adnectus Α 398,17 T 39,9 471,11 ἔτι τε cf. ἔτι. οὕτω τε Α 198,20 T 138,20 τε γάρ T 370,8 (a N) — correlative τε — τε Α 8,24.28 373,25.26 T 4,3.5 127,18.19 163,24.25 τε — ἀλλὰ καὶ A 213,13.19 240,27.30 288,11.13 332,30.33 cf. T 188, 19 — 189,1 — δέ Α 331,33 (καὶ — δέ)

89,33 396,25 — ἔτι Α 230,35 — ἔτι τε Α 335,10.12 — ἔτι δὲ καὶ Α 163,2.3 T 122,15 — δροῖς καὶ Α 308,19.20 — πᾶλιν Α 238,8.9 — πᾶλιν δέ Α 172,22.25 τείνειν γραμμὴν Α 163,19 — intr. πρός τι T 264,21

τέκνον. τέκνα (opp. χρήματα) T 260,27.28 τεκτονικός Α 280,2 T 227,3 — ἡ τεκτονική T 267,20 sq. (opp. οἰκοδομική) 2, 19 264,10.11 (opp. θεοποική) 237,25 (opp. φύλασσα) 227,1.2 — τεκτονικῶς T 10,2

τέκτων Α 280,2 T 86,18 227,2.4 τέλειος. πρότερον τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς Α 47,26 ἔπειται τῷ τελείῳ τὸ ἀγαθόν Α 301, 22 302,4 sq. τελείωτατον τῶν ταμάτων, σχῆμα T 76,11.12.13 τέλος 238,4 sq. τὸ τέλειον καὶ τὸ ἀπλῶς εἶναι τοιούτον T 62,11 τέλειος ἐν ἀδικίᾳ T 484,24 τὸ ἐν αὐτῇ (sc. τῇ τοπικῇ πραγματείᾳ) τ. T 125,9 τέλειος λόγος (coni. ἀνελιπής) Α 16,1 τέλειοι συλλογισμοί (opp. ἀτελεῖς) T 2,7 (coni. ἀναπόδεικτος) Α 24,4 55,3 69,28 113,7 al. expl. A 23,17 sq. 47,25 76,4 174,6.27 175,16 — τέλεον adv. A 15, 30 16,5 338,23

τελειότητης τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας Α 302, 5sq. ἀνθρώπου T 43,8 τῆς οἰκείας φύσεως (coni. ἀκρότης) 261,19 ἀλλὰ ἡ τῶν κατ’ εἶδος διαφερόντων τ. 111,2 τελειότητες T 118,14 τὴν τ. ἀπολαμβάνειν T 46,1 *

τελειοῦν T 43,8 οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τελειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχῆματος, διὰ τῆς εἰς τὸ πρώτον σχ. ἀναγωγῆς, διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχ. συλλογισμῶν, ἡ δεικτικῶς δι’ ἀντιτροφῶν προτάσεων ἡ ἐξ ὑπόθέσεως διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς A 78,22 112,6 sq. 113,6 242,22.26 255,5.13 sq. 271,4

τελειωτικός τῶν ἀτελῶν συλλογισμῶν Α 93, 23 280,31

τελευταῖς λόγος T 64,11 αἱ τ. ἐνέργειαι 164,17 καὶ τελευταῖον 421,32 (a N)

τελικός. τ. ἀγαθόν T 6,4 τελικώτατον ibid. 7,9

τέλος ἐπιστήμης, τέχνης Α 2,8 T 33,11 sq. dist. ἔργον Α 2,29 T 33,26.29 opp. τὸ ποιῆσαι κατὰ τὴν τέχνην T 34,2.3. διαφέρειν καὶ τῷ τέλει καὶ τῇ προθέσει Α 1,19 τέλος τελειότατον T 238,4 sq.

προσεγέξεις, ἔσχατον *ibid.* 17 τέλος ποιεῖσθαι τὴν τοῦ ἀληθοῦς γνῶσιν *T* 74,24 — τέλος ἔχειν *A* 340,30 ἐπὶ τέλει *A* 7,28 22,29 *T* 72,26 130,12 150,19 290,28 τέμνειν medic. *T* 155,27 229,4 (*coni.* καίνειν) 244,6 geometr. *A* 163,20 (*εἰς* ἄνισα, ἵσα 21,23) 268,11,33 *T* 24,4 τέμνειν τὸν ἄρρεν (*coni.* διαιρεῖν) *T* 106,22 logice (*εἰς*) *T* 37,24 47,30 305,29 316,25

τερπνός (*coni.* τίμιος) *A* 3,25

τέρψις def. δι' ὥτων ἡδονή (*dist.* χαρά, ἡδονή, εὐφροσύνη) *T* 181,4

τέσσαρες, τέτρασι *T* 208,12

τετράγωνος. τ. χωρίου *A* 260,20 τ. ἀριθμός *ibid.* 32 261,11,12 τὸ τετράγωνον *A* 261,6,8 (*dist.* παραλλήλογραμμον) *T* 545,30

τετραδάκτυλος *T* 177,24

τετράποντος. τοῖς τ. πεζοῖς οὐκ ἔστιν ἐν ὅνομα τὴν ὁμοιότητα περιέχον αὐτῶν *T* 533,22

τετραχῶς *T* 76,2 290,20 406,14 540,5 (?) τέφρα *A* 21,20

τέχνην εἶδος τῆς διαθέσεως *T* 158,24 *coni.* ἐπιστήμη *A* 2,4 sq. 39,23 330,33 al. *T* 73,14,18 80,27 94,1 al. δυνάμεις κοινότερον τὰς τέχνας (*εἰπεν*), ὡσανεὶ ἔξεις ἔλεγεν αὐτάς *T* 32,20 sq. μέρος, ἔργον, ὅργανον, τέλος *A* 2,4 sq. *T* 33,11 sq. αἱ τ. παρὰ τὴν τῆς ὅλης διαφορὰν καὶ τὸν τῆς χρήσεως τρόπον τὴν διαφορὰν λαμβάνουσι *T* 2,16 sq. στοχαστικά τ. opp. ποιητικά, ὠρισμένα cf. h. v. κατὰ τέχνην *T* 27,28 (opp. ἀπὸ τύχης) 33,18 sq. τὰ κατὰ τὰς τ. γινόμενα, τὰ κατὰ τέχνην (opp. τὰ φυσικά, τὰ φύσει γινόμενα) *A* 289,26 sq. τὰ κατὰ τὰς τέχνας μικρήματα ὅντα τῆς φύσεως δεύτερα ἀν εἴη τῆς φύσεως *T* 233,8 τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς τέχνης *A* 2,18 271,31 τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδεχόμενον, καθ' ὃ γίνονται τινὲς καὶ κατὰ [τὰς] τέχνας τινὰς συλλογισμού *A* 169,8

〔τεχνητός opp. φυσικός *T* 372,9〕

τεχνικῶς (*coni.* καλῶς) *T* 33,16

τεχνίτης (*coni.* ἐπιστήμων, opp. οἱ πολλοὶ) *T* 73,4,8 (opp. ἀτεχνος) 224,5 ἐπὶ τῶν στοχαστικῶν (τεχνῶν) οὐκέτι τὸ τέλος ἐπὶ τοῖς τ. 34,4 τεχνίτου τινὸς μηκέτ' ὅντος ἔργον *259,20*

τέως Λ 75,13 110,28,29 *T* 211,1 221,16 353,15 [386,16]

τηρεῖν Λ 148,8,31 192,22 207,20 (τῇ λέξει τὴν διαφοράν) *T* 94,19 addito accusativo sive nominativo praedicati *A* 16,1 61,2 94,30 97,25 102,28 146,1 189,8 193,6 217,12 246,19 250,28 (ώς) *T* 384,20 seq. acc. c. inf. *A* 192,25 254,32 τηρεῖν τι εἰς *T* 219,21

τήρησις ἀνάτιτος (opp. ἐπιστήμη) *A* 340,19

τιθάσευσις (*coni.* γειρόθεια) *T* 370,28

τιθέναι τὴν συζηγάλαν τελευταίαν Λ 104,9 — logice expl. *A* 17,2 sq. *T* 7,26 sq. opp. λαμβάνειν *A* 17,10 263,33 cf. 36 opp. ὑποτίθεσθαι *T* 8,10 *coni.* δεικνύναι *A* 259,19 *coni.* κατασκευάζειν *A* 263,21 opp. δεικνύναι, συλλογίζεσθαι *A* 260,5 259,12 opp. ἀναιρεῖν, ἀνασκευάζειν *A* 259,29,32 386,26 388,32 *coni.* συγχωρεῖν *A* 2,1 50,29 51,1 *T* 91,13 564,29 i. q. συγχωρεῖν *T* 551,2,25 554,15,17 τι τινὶ *T* 518,9 558,27 ἡ πρότασις ἡ τιθεῖσα *A* 87,15 208,25 321,13,31 ἡ ὑπόθεσις ἡ τ. 80,20 99,13 τιθέναι δι' ἀποδείξεως *A* 4,25 *T* 587,5 δόξαν μετὰ συλλογισμοῦ *T* 80,7 τιθέναι τὰς θέας *T* 413,13 τὸν τόπον οὗτως *T* 276,19,24 τιθέναι τι (ώς) γένος, ὡς εἶδος *T* 319,27 324,18 sq. 328,21 339,31,32 341,12,20 347,1,6 al. διαφοράν 359,5 εἰς γένος 343,17 εἰς τὸ εἶδος 316,19 318,14 326,28 εἰς τὴν διαφοράν 318,1 ἐν τινὶ (longe saepissime ἐν γένει, ἐν εἰδει) *A* 245,32 *T* 42,18 312,15 322,30 324,21,26 336,3 344,20,23 348,18 349,17 350,6,9,17,26 351,2 353,26,27 354,24 355,3 356,16 sq. 357,13 360,24,25 361,11,23 445,20,23 al. seq. infin. (ὑπάρχειν) *A* 321,13 *T* 132,13 ὅτι *T* 140,31 274,20 291,8,12 — τιθεσθαι med. (ἀναποδείκτως, *coni.* λαμβάνειν) *A* 336,24 *T* 28,10 134,8 ἔνστασιν *T* 149,23 θέσιν 549,19 552,18 οἱ ιδέας τιθέμενοι *T* 472,17 ἐν τινὶ *T* 1,12 30,19 46,6 189,28 445,21 addito accusativo praedicati *A* 129,20 *T* 30,20 120,16 134,5,9 187,27 299,7 301,20 seq. acc. c. inf. *A* 336,9,17 *T* 1,15 2,1 149,2 178,21 189,7 566,29 ὅτι *T* 121,2 — τὸ τεθειμένον passive *T* 588,10 τιθηγεῖν *T* 425,22

- τίκτειν T 16,17 sq. τεγμήσεται A 403,32
τιμᾶν τοὺς γονεῖς T 83,20,21 τιμᾶν τινα
πρὸ τῶν ἄλλων 224,23
τιμὴ παρὰ βασιλέως ή παρὰ μεριστάνων
466,12 ή κατὰ ἀνδρογον. τ. 558,4 —
saepius in exemplis *velut* 269,16 271,18
τίμιος A 6,4,6 76,32 267,16 sq. (coni.
αἱρέτος) T 270,16 sq. τίμια τῶν ἀγαθῶν
εἰπεν εἰναι τὰ ἀρχικώτερα T 242,4 τὸ ἐν
τῷ ποιῷ, ποσῷ τιμώτερον cf. h. v.
τὶς. τὸ τὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοῦς γένος τοῦ ὄντος
τίθενται T 301,20 sq. μηδὲ τὸ τὶ γένος
ἢ τῶν πάντων T 359,12,13 τὸ τὶ κατὰ
μόνων σωμάτων οὐλίσσωμάτων *ibid.* 14.
15 — τὸ μὲν τι — τὸ δέ τι A 381,33
T 397,22 et saepe αἱ μὲν — αἱ δέ τινες
A 46,10,12 [μηδέν τι T 418,12] ὁ τὶς
A 296,12 T 549,27 560,1 ταῦτα τὰ
τινὰ τοῦ Γ A 64,21 αἱ τινὲς δῆξαι (opp.
ἢ ἀντοδέξει) T 573,16
τρῆμα *geometr.* A 268,18 sq.
τοῖνυν A 5,30 7,9 25,28 43,13 44,14,23
80,1 81,30 137,10 141,10 166,8 197,19
236,4 326,25 359,33 370,10 390,27
404,7 T 109,24 131,1 177,27 183,25
185,15 238,19 240,16 292,27 301,12.
14 304,3 343,3 356,3 363,6 367,1 386,5
398,9 405,29 518,5 549,18 553,21 572,
25 post insertam parenthesis excipit
apodosin A 11,3 36,29 66,10 158,5
T 153,12 164,27 514,10 οὖν τοῖνυν
T 355,24
τοῖος T 159,18
τοιέσδε A 42,17 263,20 300,10 345,28
T 10,23 50,21,22 106,30 232,15 333,
18 383,4 427,1 466,27 492,18
τοιοῦτος ad sequentia refertur A 109,6 194,9
274,21 298,24 315,24 338,29 T 17,1 21,
24 30,14 91,6 104,4,16 108,29 139,28
141,7 142,7 160,30 185,19 189,13,17
203,24 205,7 206,15 209,23 236,4 239,14
et saepe. τοιοῦτος οἱ Λ 103,32 104,5 189,
27 seq. infin. Α 74,10 τοιοῦτος ή τοιοῦτος A 28,1 οὐσα τοιαῦτα, (καὶ) τὰ τοιαῦτα T 95,28 274,18 277,26 278,6 al.
* τοιουτήτης T 210,24
τοῖχος A 408,4 sq. 409,7 T 103,7 472,6
τολμηρός (dist. ἀνδρεῖος) T 158,4 476,18
τομή medic. T 232,16 249,23 (coni. καύσις)
152,17 201,26 202,16 ἐπάγειν τ. τῷ
τραχύματι 491,22 — τ. τῶν ἡμικυκλίων
- T 25,9 — τοῦ γένους εἰς τὰ εἴδη, τοῦ
ὅλου εἰς τὰ μέρη, τῆς λέξεως εἰς τὰ ση-
μαινόμενα T 122,7 532,20
τονιαῖος T 113,12 cf. χρῶμα
τοπικός. τ. κληνητις T 96,20 293,4 — ἐν
τούτοις (sc. τοῖς βιβλίοις), ἢ ἐπιγράφεται Το-
πικά ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παρα-
δίδοσθαι T 5,19 cf. ibid. 28 τ. πραγματεῖα
1,3 294,3 et in titulis librorum I—VIII
ἢ τῶν τ. πραγματεῖα 369,4 (a N)
τόπος. οὐδὲ τοῦ τόπου τὸ κενὸν γένος
T 329,2,3 ως μὴ διὰ τὴν ἀπλανή πᾶν
σῶμα ἐν τόπῳ εἰναι 22,5 ὁ ἄνω τ. 275,8
379,10 ή κατὰ τόπον κληνητις 474,15 ἀπὸ
τόπου τὸν κατώτατον ἐπέχειν τόπον 380,20
εἰς τόπον 494,16 πρὸς τοὺς τόπους τοὺς
λόγους σχηματίζειν (coni. πρὸς τὰς περι-
στάσεις, τὰς τύχας, τοὺς καιρούς, τὰ πρό-
σωπα) 5,15 — dialectice expl. T 5,21 sq.
126,11 sq. dist. παράγγελμα 135,3 sq.
παραγγελματικός τ. *ibid.* 13,15 cf. prea-
tereia παραγγελματικός. τόποι κοινοὶ 511,7
585,25 586,19 τόπον καθόλου ποιεῖν
275,17,23 καθολικώτερον λαμβάνειν, ποι-
εῖν 276,3 277,10,29 οὐ δεῖ τοὺς τ. ἀπὸ
τῶν παραδειγμάτων κρίνειν 242,23 τόπος
ἀπὸ τινος 180,14,19 181,12 196,24 200,
12 205,2 208,12 sq. 211,3 213,20 364,
8sq. 414,20,21 415,3 sq. 504,27sq. 585,
26 ἔκ τινος 190,27 219,24 ἐπὶ (?) τῶν
ἐναντίων 185,20 188,6 πρὸς τι 217,3
422,28 sq. ὁ τῶν συστοίχων τ. 528,6
— τόποι δι’ ὧν ἔστιν ἀναμφινήσκεσθαι
586,11
τοσανταχώς A 360,27 361,1 366,32
T 61,13 102,16 103,21 104,24 577,7
τοσόδε. μέχρι τοσοῦδε χρόνου A 162,9
τοσῶνδε ἐτῶν 176,5
τοσοῦτος. τοσοῦτων ἐτῶν A 176,6 ἐπὶ¹
τοσοῦτον T 18,6
τραχύμα (coni. ἀναίρεσις) T 272,11 491,22
cf. τομή
τρεῖς. ὁ τρία ἀριθμός T 312,7 cf. 293,13
οἱ διὰ τριῶν λεγόμενοι λόγοι A 326,9
348,10,12 374,24 390,19
τρέπεσθαι ἐπὶ τι A 223,17 ἐπὶ τινα ὅδον
317,18
τρέφειν κούφως, κούφως T 153,3,6 —
μοχθηρῶς τεθράψθαι (opp. πεφυκέναι κα-
λῶς) 214,22
τριάς T 308,14 314,26

- τρίβειν. τροφόμενον καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα λευκάλνεται Τ 50,26
- τριγχός φιλοσοφίας Τ 1,15
- τρίγωνον Α 13,2 178,34 sq. 268,6.22 sq. 358,16 sq. Τ 17,28 23,27 sq. 73,22.23 85,11 210,3.4 342,17 391,10
- τρίπηγχος Τ 264,25
- τρίτος ὄρος Α 15,6.7 46,34
- τριτέτος Α 117,28 349,18
- τριχῆ διεστάναι, διαστατός Τ 31,1 109,24. 28 380,18 491,17
- τριχῶς Α 258,18 287,22.24 288,25 326, 28 349,35 350,3 384,15 395,11 Τ 290, 14 502,8 cf. 540,5 n.
- τρῖψις τοῦ ἀέρος Τ 50,24.27
- τροπικός. τρ. φωναὶ καὶ οὐ κυρίως λεγόμεναι Τ 440,6 λέξεις (conī σκληρᾶ) 426,9 — τὸ τροπικόν Α 20,7 264,8 265,4 ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς, ἢ τροπικὰ λέγουσα 263,12 οἱ διὰ τροπικοῦ, ὡς φασι, καὶ τῆς προσλήψεως γνόμενοι (συλλογισμοί), τοῦ τροπικοῦ ἢ συνημμένου ὅντος ἢ διεξεγμένου ἢ διαπεπλεγμένου 262, 28—30 cf. 263,16 — τροπικῶς (conī. μὴ κυρίως, dist. μεταφορικῶς) Τ 511,9
- τρόπος. καθ' ὃν ἂν τρόπον ληφθῇ τὸ ἀδύνατον Α 183,9 sq. τρόπος τοῦ ταῦτοῦ Τ 58,5.26 59,7 496,14 ὁ τρόπος τῆς διέξεως Α 202,17 271,4 τῆς ἔρωτίζεως Τ 528,20 τῶν λαμβανομένων Α 17,6 τρόποι συλλογισμῶν 42,9 συλλογιστικὸς τρ. 29,13 τῶν τοιούτων (διαλεκτικῶν) προβλημάτων τε καὶ προτάσεων ἢ διαφορὰ κατὰ τὸν τρόπον i. e. κατὰ τὸ ‘ἄρα’ καὶ ‘πότερον’ Τ 63,7 69,6 (cf. ἐκφορά) [i. q. σχῆμα Α 271,7 ἢ κατὰ τὸν τρόπον καὶ τὰ σχῆματα διαφορά (τῶν συλλογισμῶν) Τ 2,4 sq. τὸ δύνατόν, τὸ ἀδύνατον, τὸ ἔνδοξον, τὸ ἀδόξον, τὸ δῆλον, τὸ ἀδῆλον, τὸ κατὰ φύσιν, τὸ καλῶς, τὸ ὀφελικώς· τὰ τοιαῦτα γάρ τρόποι Α 330, 3—5 cf. 28,20 sq. 411,33.35 οὐδὲν διοικέτων μημονεύει ποιούμενος τὴν τῶν προτάσεων διαίρεσιν, διτι μηδὲν πρὸς γένεσιν ἢ διαφοράν συλλογισμῶν συντελοῦσι 28,23.24 οἱ τρόποι τῶν προτάσεων i. e. τὸ ὑπάρχον, τὸ ἀναγκαῖον, τὸ ἔνδεχόμενον cf. Α 26,15 sq. 27,13 28,5 sq. 53,30 (τριτῆς οὖσης ἐν τοῖς προτάσεσι κατὰ τὸν τρ. διαφορᾶς) 117,28 (ἢ διαφορὰ τῶν προτάσεων καὶ τῶν συλλογισμῶν ἢ

- κατὰ τὸν τρόπον τῇ τῷ τῷ τρόπων προσθήκῃ γνωρισθήσεται) 119,25—27 120, 21 124,1 202,6 218,21 329,31 sq. τοῦ συμπεράσματος 155,17 329,12 δεῖν τὴν ἐτέραν πρότασιν ὥμοιαν εἶναι τῷ συμπεράσματι κατὰ τὸν τρόπον 154,13 τῆς ὑπάρξεως cf. h. v. — ἐκ παντὸς τρόπου Τ 564,11 589,22.24 τρόπον τινά Τ 54, 28 200,25 — ἡ διὰ τῶν ἡδῶν τοῦ τρόπου καταχόσμησις Τ 423,20
- τροφὴ σύμμετρος Τ 497,28
- τυγχάνειν ἀμφοτέρως Α 405,1 διορισμοῦ Α 165,19 τοῦ προκειμένου σκοποῦ Τ 533,13 βοηθείας 568,4 τὸ τυχὸν μέρος et sim. Α 123,5 156,6 T 33,26 402,6 466,13.18 491, 26 492,14 οἱ τυχόντες Τ 147,10 257,14. 17.19 τὸ τυχόν Α 3,18 301,11 Τ 172,6 τὰ τυχόντα Τ 122,29 564,12 ἀν οὔτως τύχη Α 28,2 293,9 302,4 334,23 Τ 127,8 273,23 282,31 358,1 424,17 566,30 ὡς ἔτυχε Α 156,7 Τ 466,18 520,17 τὸ (ὁς) ὀπότερος ἔτυχεν expl. Α 163,23.28 — τυχόν adv. (a N) Τ 385,24 433,11 491, 21 515,33
- τύπος τις κοινός Α 6,16 ἐπὶ τῶν τ. τῶν αὐτῶν ἢ διαφορὰ οὐ κατὰ τὸ εἰδός γίνεται καὶ τὸ σχῆμα τοῖς ἐναρμοζομένοις ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑλὴν ibid. 18—20 ὡς τύπῳ περιλαβεῖν, εἰπεῖν expl. Τ 25,15 58,3
- τυραννεῖν Τ 88,33 205,19
- τυραννίς Τ 89,1 ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι Α 43,20.24
- τύραννος. διτι μή ἔστιν εὐδαίμων Τ 142, 21 sq. ἄρχων παράνομος ibid. 22
- τυφλός Τ 96,16 πότερον τὸν τ. οἴνη τέ ἔστιν ὀράνη ἢ οὐ 84,27
- τυφλότης Τ 335,1
- τύχη τίνι τοῦ αὐτομάτου διαφέρει Τ 115,32 κατὰ συμβεβηκός αἴτιον, οὐ καθ' αὐτό Α 163,14 Τ 231,26 sq. αἱ τύχαι (conī. αἱ περιστάσεις, οἱ καιροί) Τ 5,14 ἀπὸ τύχης Α 75,26 (opp. κατὰ τέχνην) Τ 33, 14.19
- τυγχηρός. τ. ἀγαθά Τ 147,22.24 258,26

Τ βρίζειν τοὺς γονεῖς Τ 68,16

ὑγεία ἐν συμμετρίᾳ τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων Τ 236,11 εἴ τις λέγοι τὴν ί. οὕτως ἀγαθὸν ὡς εὐδαιμονίαν ἢ μέρος

- εὐδαιμονίας T 148,6 cf. A 324,27 sq. saepe dist. et opp. εὐεξίᾳ, quod v. — usitatissimum exemplum velut A 341,24 sq. T 51, 28 52,6 sq. 70,8. 21 76,23 77,1 79,6 89, 25 152,19 240,26 sq. 257,4 258,16 260, 2,28 sq. 261,7,8 262,27 265,4 sq. 266, 19 sq. 268,3 sq. 274,24 277,9 etc.
- ὑγιάζειν T 4,23
- ὑγιαίνειν A 324, 25 sq. T 258, 11 260, 5 (opp. εὐεκτεῖν) 193,30 536,14
- ὑγιεινός def. T 439,21 ὑγιεινὰ ἀπλῶς περίπατοι, γυμνάσια, σιτία τοιάδε (cf. 497,27 sq.), τισὶ δὲ τομαῖ, ἀστιτίαι, ἡσυχίαι, φαρμακεῖαι 232,17 cf. εὐεκτεῖν
- ὑγιής *rectus* syn. ἀληθής A 17,30 65,32 90,6 122,16 125,33 127,3 144,17 147, 23 155,3,4 157,30 159,9 176,11 178, 8 sq. 196,12 etc. T 177,2 234,11 239, 21 309,6 337,10 339,4 350,17 353,22 379,7 401,22 402,15,16 460,4 al. coni. ἀληθής A 368,17 T 433,8 ἐπί τενος A 155,3,4 T 275,3 — ὑγιῶς A 127,15 139,9 177,27 196,20 216,7 223,15,21 345,14 T 86,10 135,30 225,17 343,18 344,15 358,12 403,3 417,3 430,15 491,11
- ὑγρός T 96,12 458,10
- ὑγρότης T 236,12 cf. ὕγναμις
- ὑδροφορικῶς κινεῖσθαι T 440,4,5 (a N)
- ὕδωρ def. T 382,6 sq. γλυκύ 59,12
- ὕειν ὑπὸ κύνα T 178,22 τὸ ὕειν τῆς γῆς θέων A 296,6
- ὕλακτικός T 556,7
- ὕλη τε καὶ εἶδος ἀρχαὶ τῶν φύσει συνισταμένων A 4,13 cf. 7,20 ἐξ 3. καὶ εἶδους εἰναι T 17,4 sq. πότερον μία ὕλη πάντων ἡ οὖ, πότερον ἔργωται ἡ οὖ T 85,16 οὖ στέρησις, ἀλλὰ δεκτικὴ στερήσεως T 190, 18 ποιήτητες, πάθη T 50,20 τὸ ἐν 3. ἄτομον (ἐστι) T 60,24 ὕλη ποιεῖ ἔχουσα (def. ποιήτης) T 360,10 ὡς ἐξ ὕλης τοῦ μονικοῦ γένος? ἢ ὁ γραμματικός — ἀλλ’ οὐκ ἔστιν ὕλη τὸ μονικόν τοῦ γραμματικοῦ T 80,20—22 ὕλη τέχνης, μεθόδου (opp. ὅργανον) T 10,23 sq. 36,3 3. οἰκεῖα τοῦ ἔργορος T 4,14 6,20 τῆς ὁιαλεκτικῆς 5,7,11 προτάσεων, συλλογισμῶν A 12,23 14,4 28,13,15 35,3 37,23 39,22, 24 52,20 sq. 55,29 56,17 67,22 (plur.) 91,11,25 125,4,19,23,28 126,13 145, 9,15,16 198,16,29 203,34 204,22 208,
- 18 215,23,24 236,26 237,3 238,36 345, 22 T 10,26 15,17,22 22,8. (plur.) 10 89,3 119,7 ἀναγκαῖας εἰναι ὕλης T 521, 17 διαφορὰ τῶν συλλογισμῶν κατὰ τὴν ὕλην, περὶ ᾧ εἰσιν (opp. κατὰ τὰ εἰδῆ τῶν προτάσεων, κατὰ τοὺς τρόπους καὶ τὰ σχῆματα) T 2,5 sq. παρὰ τὴν ὕλην (opp. παρὰ τὸ σχῆμα) A 53,30 190,8 T 20,3 21,5 παρὰ τὴν τῆς ὕλης ιδιότητα (opp. παρ’ ἀπό τὴν τῶν συγχράτων φύσιν) A 35,7 344,29 παρατίθεσθαι τὴν ὕλην A 215,15 τῇ τῆς ὕλης παραμέσει δεικνύναι, γῆσθαι A 55,22 61,19 66,28 ἐπὶ τῆς ὕλης δεικνύναι A 55,23 222,8 237,28,32 (opp. τῷ λόγῳ) 124,21 (opp. ἐπὶ στοχείων) 414,9 — ἡ ἀπειρος ὕλη λεγομένη A 164,30
- ὑλοτομική (opp. τεκτονική) T 237,25
- ὑπάγειν τί τινα logice A 44,5 261,31 326, 3,7 T 30,10 44,9 51,20 52,21,26 55, 25 56,30 57,11,24 63,1,3 81,13,22 121, 23 246,6 294,7 295,16 397,23
- ὑπακούειν A 240,21 — intrans. πρός τι quadrare ad 361,2
- ὑπαλλαγή A 38,34 96,5 164,14 175,13 220,7 T 94,21,22
- ὑπαλλάξειν A 110,27 271,27 414,11 415,12 T 210,29 — intrans. T 94,14
- ὑπαλλήλος A 45,24 66,13 87,13 T 107, 27 350,19,21 450,7 453,18
- ὑπαρξία (coni. ὑπόστασις) A 4,10 26,17 (ἀδιός) 155,30 296,4 (opp. ἀπολούθα) 330,29 (coni. κατάφασις) T 48,26 422, 11 τενός A 184,24 (plural.) 366,21 T 55,12 (opp. ὑπερογή) 221,28 ὑπαρξία, ἀπλῆ 3. opp. ποιά 3., τρόπος (τῆς) ὑπάρξεως A 197,2 397,18 T 53,8,9 178,1 179,5,7 295,3,4,6 502,5 ὁ τρόπος τῆς κατὰ τὸ δυνατόν 3. A 184,23 ὅποιον ἀν ἡ πρὸς ὑπαρξίαν 185,11 μεταλαμβάνειν εἰς ὑπαρξίαν 263,36 ἐν τῇ ὑπάρξει τε καὶ τῷ σημαντικόν ταῦτάν (opp. ἐν τῇ φωνῇ) 375,7 ἐν 3. εἰναι T 301,19 τὴν 3. ἔχειν ἐν τινι 375,17,23 (a N) γωρίς ὑπάρξεως 355,13 τόπος ἀπὸ τῆς 3. 386,6,7
- ὑπάρχειν i. q. εἰναι A 275,21 T 231,4 449,11 — τῶν ὑπαρχόντων τισὶ τὰ μὲν ἀεὶ ὑπάρχει, τὰ δὲ ποτὲ μὲν ὑπάρχει, ποτὲ δὲ οὐχ ὑπάρχει A 26,2,3 ὑπάρχουσα πρότασις (dist. ἀναγκαῖα, ἐνδεχομένη) def. A 119,22 καταφατική, ἀποφατική ἀλη-

θής, ψευδής 26,7 sq. ἀληθῶς ὑπάρχειν
opp. πρὸς ὑπόθεσιν ὁ. Λ 126,11 ἀπλῶς
ὑπάρχειν opp. ἐξ ἀνάγκης ὁ. Α 128,20.
27.28 130,23 140,3 142,5.13 143,23
ὑπάρχειν μόνον 126,32 129,12.16 — τὸ
κυρίως ὑπάρχον (opp. τὸ κυρίως ἐνδεχό-
μενον) 329,29 ὁ. καθ' αὐτό τ 3,30
ἀγωρίστως, ἐν τῇ οὐσίᾳ, οὐσιωδῶς 49,10.
11 54,11 393,27 516,21 πρώτως opp.
κατ' ἄλλο 400,12.13 φύσει τε καὶ κατὰ
φύσιν 204,24 κυρίως ὑπάρχον τὸ ἀναγ-
καῖος ὁ. (ἐστι) 179,19 τὸ ἀπλῶς ὁ.,
ὅπερ ἔστι τὸ ἐπ' ἔλαττον ἐνδεχόμενον
401,8 — ὑπαρχόντως ὑπάρχειν, κατηγο-
ρεῖσθαι (opp. ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαῖος) Α
124,27 129,25 130,16.18.20 132,8 133,
24 134,29 145,2 146,6 147,24.28 166,
21 al. cf. etiam ἀναγκαῖος, ἐνδεχόμενος
ὑπεναντίος Τ 68,25 520,5 ὁ. προτάσεις
def. Α 45,24 cf. 87,11.15 88,32 91,29.
31.32 92,13 105,24 — ὑπεναντίως
Τ 550,23

ὑπὲρ σαφηνείας Α 379,28 Τ 43,33 533,5
ὁ. σαφεστέρας διδασκαλίας A 201,19 ὑπὲρ
τοῦ c. infin. Α 15,27 16,1.6 53,28 54,7
97,25 183,22 208,19 270,18 272,34
279,26 362,9.15 372,26 379,34(?) 381,
10,24 399,7 Τ 13,6 49,1 57,26 69,7
74,21 82,27 109,6 260,10.17.18 270,
17 316,13 482,17 554,5 c. accus. Α 5,
22 87,10 105,27 Τ 442,20 540,26

ὑπερβαίνειν τὴν ὥρατικὴν δύναμιν Τ 455,
18 logice absol. Τ 445,22.23 446,5
527,25 542,12

ὑπερβάλλειν τινὰ ἐν τινὶ logice Α 62,19
τινὸς κατὰ τι Τ 498,8.9.16 sq. — absol.
(opp. ἐνδεῖν) Τ 43,1 106,7 328,10 (opp.
ἔλλειπειν) 432,7 τὰ ὑπερβάλλοντα γυμ-
νάσια Τ 206,5.6

ὑπερβολή (conī. ἀκρότης) Τ 265,16 (opp.
ἔλλειψις) 432,4.6 (ψυχρότητος) 50,22
(τοῦ πλούτου) 206,6 (κατά τι) 221,9
πολλῶν αἱ μὲν ὁ. πρὸς τῷ μὴ εἶναι ἀγα-
θαι καὶ κακά ἔστιν, αὐτὰ μέντοι ἀγαθά
ἔστιν Τ 206,3 sq. ἐπὶ τῶν γῆικῶν ἀρε-
τῶν (opp. ἐνδεῖα) 328,4.17 καθ' ὑπερ-
βολήν (opp. μετρίως) 351,10 λέγεσθαι
418,19 498,5.10 499,1.5 τὸ τὴν ὁ.
ἔχον, γίνεσθαι ἐν τῇ ὁ. 418,20.21

ὑπερεκπίπτειν τινὸς logice Α 56,20
ὑπερέχειν τινὸς logice Α 64,20 τινὸς τινὶ

Λ 67,20 282,5 284,32 285,2.10 348,
6 sq. Τ 265,4 sq. 271,13 (ἐν τινὶ) 21,2
τί τινι Λ 285,8 τὴν ὑπεροχήν, ἣν ὑπερ-
έχουσι τῆς εὐκλείας Τ 222,18 τὸ ὑπερ-
έχον πολλαχῶς Τ 103,24 τὸ ὑπερεγό-
μενον ἴσαχῶς ibid. 25 τὸ ὑπερέχον γένος
τοῦ πολλαπλασίου Τ 338,6 οὐ γένος τοῦ
μείζονος 339,2.3

ὑπέρθεσις Τ 413,15

ὑπερθετικῶς Τ 418,18 419,8

ὑπερκεῖσθαι. τὸ ὑπερκείμενον γένος Τ 446,
10

ὑπερορχῆν (conī. ἀμελεῖν, καταφρονεῖν) Τ 244,
13.15 ἡδονῶν, πόνων 260,17.18

ὑπεροχή (ἐν δυνάμει τινὶ καὶ ὑπεροχῇ) Τ 4,
31 (opp. ἔλλειψις) 340,9.11 γένος τοῦ
πολλαπλασίου τε καὶ τοῦ διπλασίου οὐσα
πρὸς δύο λέγεται· καὶ γάρ τινὸς καὶ τινὶ¹
341,7 τινὸς Τ 265,10 ἐν τινὶ Α 285,12
374,9 κατά τι Τ 221,9 222,6 273,24
276,1 πρός τι Τ 221,12 274,14 (conī.
αἱ συγκρίσεις αἱ πρὸς ἀλληλα) 273,12 καθ'
ὑπεροχὴν κατηγορεῖσθαι, λέγεσθαι Τ 499,
9.12

ὑπεροψία (opp. θρασύτης) Τ 254,26

ὑπερπίπτειν τὴν περιληφήν τινος Α 56,15

ὑπερτείνειν logice Α 170,32 190,32 τινός
(κατά τι) 170,35 171,19 τὶ 190,30
191,3

ὑπερτίθεσθαι τι Α 123,21 εἰς τι Α 300,17
Τ 72,24 περὶ τινος Α 389,32 c. infin.
fut. Α 220,1 292,17 311,11

ὑπεύθυνος λόγος Α 20,24

ὑπέχειν λόγον Τ 585,12 588,15 παρ' ἐαυ-
τῷ (conī. ἀποκρίνεσθαι) 559,12 τινὶ 549,
19 ὑπέρ τινος 550,6 552,3

ὑπισχνεῖσθαι c. inf. aor. Α 86,30

ὑπνώττειν Τ 458,19.24.25

ὑπό γῆν φέρεσθαι Τ 387,20 ὑπό τι εἶναι
Α 91,28.30 Τ 44,20 54,22.26 55,10 58,
16 62,27 al. cf. πίπτειν

ὑποβάλλειν ὅλην τινὶ Τ 217,20

ὑπογράφειν Α 7,28 99,22 252,6 274,20
290,17 293,3 294,20.28 301,9 350,19
412,32 Τ 138,11 152,12 173,3 191,3
221,1 504,1

ὑπογραφή Α 380,25 413,6 (opp. ὄρισμός)
Τ 421,28.31 ὑπογραφή τινι καὶ οὐκ
ἀκριβῶς Τ 25,15

[ὑπόδειγμα Τ 399,14 433,19 438,11 491,
14]

- οὐποδεικνύναι T 200, 13
 οὐποδιαίρεσις T 29, 19
 οὐπόθεσις def. τὸ μὴ δὲ ἀποδεῖξεως λαμβανόμενον A 13, 10 coni. ἀρχή ibid. 1 οὐποθέσις τῶν ἀποδεῖξεων αἱ ἀρχαὶ ibid. 8 i. q. ἀρχή T 587, 5 ἀντιδηγημένη τῷ ὄρισμῷ (opp. θέσις) T 445, 9 ἀδύνατος, ψευδῆς A 80, 7 84, 28 105, 13 107, 21 τὴν οὐλαμβάνειν A 84, 20 112, 17 ἡ οὐλαμβάνουσα A 210, 36 216, 34 ἡ λέγουσα 191, 29 235, 26 ἡ τεθεῖσα 80, 20 99, 13 δὲ οὐποθέσεως δεικνύναι A 277, 4 λαμβάνειν 351, 32 ἐν οὐλαμβάνειν A 245, 1 (opp. κατηγορικός) 191, 16 ἐξ οὐλαμβάνειν A 256, 14 sq. (opp. διὰ συλλογισμοῦ) δεικνύναι 24, 17 δειξεῖς 287, 29 συλλογισμός 265, 2. 3. 20 sq. πάντες ἐξ οὐλαμβάνειν A 286, 15 23 389, 7 οἱ τὴν πρόσληψιν ἔχοντες εἰλημένην διὰ συλλογισμοῦ (opp. οἱ περάνοντες) 390, 15 τόποι T 287, 8 sq. 501, 5 περάνειν A 389, 32 τιθέναι 388, 19 τελείουσθαι (opp. δεικτικῶς) 255, 6 παρακολουθεῖν, ἔπειθαι, ἀκολουθεῖν (opp. ἐν τῷ τι ἐστιν εἶναι) T 345, 1. 4. 7. 15 ἐπὶ οὐποθέσει δεικνύναι T 353, 14 καθ' οὐπόθεσιν A 354, 3 T 419, 4 εἶναι ἐν τινὶ (opp. ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι τινος) T 344, 27 παρὰ τὴν οὐλαμβάνειν A 134, 10 πρὸς οὐπόθεσιν T 501, 12 (opp. ἀληθῶς) A 126, 10 — τὸ ῥήτορικὰ προβλήματα, ἐρ' ὡν τὸ τῆς οὐλομάραστηρον (dist. θέσις) T 82, 20 sq. οὐλαμβάνειν τὸ πρόβλημα καὶ τὴν θέσιν λέγων T 559, 21 οὐποθετικός (opp. δεικτικός, κατηγορικός) τὰ οὐλαμβάνειν τὸ οὐλομάραστηρον T 8, 10 δειξεῖς A 323, 5 397, 27 λόγος, συλλογισμός A 256, 29. 35 (τοῖς οὐ. λ. τὸ εὐχρηστὸν καὶ τὸ συλλογιστικὸν ἦκει παρὰ τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν) 265, 18. 22 323, 35 326, 3 327, 5 (οἱ οὐ. λ. περαντικοὶ μὲν οὐλογισμοὶ δέ) 390, 17 T 2, 7, 8, 12 (ποιὸς πρώτος συλλογισμός, οὐ κατηγορικός ή οὐ.) 218, 5 οἱ διὰ τοῦ συνεχοῦς οὐ. A 386, 27 cf. 390, 4, 5 οἱ ἐξ ὄμοιογίας οὐ. A 388, 26 δὲ οὐλων (ὅλου) οὐ. (ἄγρηστον πρὸς δειξεῖν καὶ θέσιν τοῦ εἶναι τι τὸ δὲ οὐλων οὐ. τῶν συλλογισμῶν εἴσοις) A 265, 14 326, 8, 20 expl. ibid. 22 sq. 327, 35 328, 3 330, 28 348, 12 350, 17 οὐδὲ συλλογισμοὶ κυρίως καὶ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ οὐλον τοῦτο ἐξ οὐποθέσεως συλλογισμοὶ 326,
- 12, 13 ἀνάγονται καὶ οἱ δὲ οὐλων οὐποθετικοὶ εἰς τὰ τρία τὰ προειρημένα σχήματα 326, 20 — 328, 5 (cf. Θεόφραστος) οὐ. πρότασις A 11, 19 17, 8 262, 31 324, 7 327, 2 T 63, 25 191, 18, 19 οὐ. συμπέρασμα A 326, 24 τὸ οὐ. A 324, 6 — οὐποθετικῶς λαμβάνειν A 264, 26 323, 32 οὐποκάτω τῆς γῆς T 387, 18, 19 logice οὐ. τῶν εἰδῶν 452, 31 οὐποκεισθαι. ἐν οὐποκειμένῃ τῇ οὐσίᾳ A 4, 17 η̄ οὐποκειμένη φύσις T 134, 11 πράγματα οὐ. 197, 23 οὐποκεισθαι τινὶ πάθος η̄ διάθεσιν T 458, 11 τὸ οὐποκειμένον substratum T 71, 19 210, 24 al. πραγματεῖ A 1, 15, 19 9, 16 sq. T 3, 31 πᾶν τὶ οὐποκειμένον (ἐστι) A 9, 17 ἐπὶ οὐποκειμένοις τισὶ καὶ ὠρισμένοις T 82, 21 αἰτιητὰ λέγει τὰ οὐποκειμένα καὶ καθ' αὐτὰ ὅντα· ταῦτα γάρ ἀτομα A 292, 11 ταῦτόν, ἐν κατὰ τὸ οὐ, τιῷ οὐ. A 10, 16 T 125, 13 (coni. κατὰ τὸ σημανόμενον) 181, 1 353, 28 (i. q. τῷ ἀριθμῷ) 395, 20 (dist. τῷ λόγῳ) 397, 23 sq. (opp. ἀπλῶς) 398, 7 τῷ οὐ. διαφέρειν A 1, 18 (i. q. τῷ σημανομένῳ) T 395, 19 (opp. τῇ πτώσει) 398, 24 οὐ οὐποκειμένος (ὅρος), τὸ οὐποκειμένον subiectum (opp. οὐ κατηγορούμενος ὅρος, τὸ κατηγορόμενον) A 10, 24 sq. 11, 23 sq. 24, 31. 32 25, 11 29, 23 T 64, 19, 20 et saepe. def. καθ' οὐ κατηγορεῖται, περὶ οὗ καὶ οἱ λόγοι γίνεται A 15, 1 44, 24 cf. 349, 8 ἀνάλογον τὸ ἀριθμεῖται τὸ οὐποκεισθαι (ἐν τοῖς οὐποθετικοῖς) A 326, 32 τὸ ἕγούμενον τὴν τοῦ οὐποκειμένου χώραν λαμβάνει ibid. 36 327, 32 καταφατικῶς, καταφατικόν, ἀποφατικῶς, στερητικὸν οὐποκειμένον T 408, 7, 8 409, 5. 10, 12 καθ' οὐποκειμένου τὰ ἐν τῷ τί ἐστι λεγόμενά τινος κατηγορεῖται αὐτοῦ T 297, 30 sq. opp. ἐν οὐποκειμένῳ τινὶ εἶναι 359, 21 sq. A 359, 24. 28 τῶν ἐν οὐ. τινὶ ὅντων (ταῦτα δὲ ἢν τὰ συμβεβήκατα) τὰ μὲν παρωνύμως, τὰ δὲ ὄμωνύμως ἐδειχθῆ κατηγορούμενα T 136, 22 — 24 λόγος τοῦ οὐ οὐποκειμένῳ T 359, 25 (dist. τοῦ συνωνύμου) 360, 8 cf. 51, 13 — 15 τόπος ἀπὸ τῶν ἐν οὐποκειμένῳ (dist. οὐ ἀπὸ τῶν συνωνύμων) T 360, 7 — οὐ. c. infin. in syllogismis indirectis A 107, 29, 31 127, 2 et saepe — κατὰ τὸ οὐποκειμένον secundum praeceptum, expositum T 356, 20 cf. οὐποθετικοῖς

- ὑπολαμβάνειν τὸ δέκατον ἀγαθόν T 183,6.
10 184,30
- ὑπολείπεσθαι A 113,12 309,30 310,4
415,5,16 417,9,13 δὲ τὸ λοιπὸν ὡν
προέθετο ὑπολείπεται T 68,3
- ὑπόληψις. ἡ ὑ. διάθεσις T 191,30 γένος
τῆς ἐπιστήμης 116,12 339,25 343,9 465,4
τῶν πεπλονημένων καὶ μὴ ἀεὶ ὡσαύτως
ἐγχόντως (opp. ἐπιστήμη) 479,13 παρά-
δοξός, ἔνδοξός 79,30 81,17,28,29 ὑ.
σφράραι ορp. μέτρωι 351,16 αἱ ὑ. τινὸς
τῶν φυσικῶν 115,9 ὑπόληψιν ἔχειν περὶ¹
τινος 19,26 346,16,17
- ὑπομένειν T 292,31 293,1 560,2 c. infin.
28,6
- ὑπομιμήσκειν τινά T 70,12 τινά τινος
A 102,2 112,7 172,31 173,3 269,19 311,
10 al. ὅτι A 117,31 120,24 160,29 208,5
(τοῦτο, ὅτι) 269,26 ως 201,28
- ὑπόμνημα εἰς A 1,2 T 187,8,9
- ὑπόμνησις. ὑ. φέρειν A 172,28
- ὑπομονὴ τῶν κινδύνων T 116,9
- ὑποπίπτειν τινὶ logice A 313,30 325,33
T 22,27 33,6 83,14 206,10 429,9
- ὑπόπους A 336,27—29 338,31
- ὑποπτεύειν τι T 528,14
- ὑποσημαίνειν T 172,19 529,1 med. 187,14
- ὑπόστασις τῶν γενῶν T 355,14 ἀγώρι-
στος τῇ ὑ. A 4,13 (coni. τῇ ὑπάρξει)
ibid. 10 εἶναι ἐν ὑ. T 161,29
- ὑποσυλλογιστικός. ὁ ὑ. ὑπὸ τῶν νεωτέρων
λεγόμενος A 84,12 sq.
- ὑποτάσσειν τι τινὶ logice A 4,16 406,4
407,17,20sq. 409,28,34 414,12sq. T 45,
11 55,26 60,12 86,7 142,20 179,30 180,
10 181,3 315,21 316,27
- ὑποτιθέναι T 210,29 τι τινὶ (ὅρον ὅρῳ)
A 46,26 47,8 (τὸ γένος τῷ εἰδεῖ) T 315,
28 (τὸ ἐπὶ πλέον τῷ ἐπ' ἔλαττον ὄντι)
316,20 — medium proponere γυμνάσιόν
τι ἡμῖν ὑποτιθέμενος A 113,10 ἔσαν ὁ
ἀποκρινόμενος οὐτῶς ἀποκρίνηται ὡς ὑπέ-
θετο (sc. ὁ ἀποκρινόμενος) T 564,4 prae-
cipere, docere A 113,10 T 96,25 115,
19 118,9 125,7 276,6 582,17 longe
saepissime ponere in syllogismis indi-
rectis A 31,12 sq. 84,2 91,17,19 115,
25 133,24,27 157,3 sq. 192,29,33 259,
16,21 261,21 320,13 sq. ἡ ὑποτιθέμενη,
ὑποτεθεῖσα πρότασις 115,21 112,12 256,
15 259,27 opp. δι' ἀποδεῖσεως λαμβά-
- νειν 13,11 cf. 41,2 activum ita usur-
patur 256,21
- ὑποτεύπωσις ἐν ὑ. (coni. κοινότερον)
T 26,9
- ὑπώρεια T 324,7
- ὑστερογενής T 383,11
- ὑστερος. ὁ ὑ. (opp. ὁ πρότερον) A 181,13sq.
ὑ. τῇ γνώσει opp. τῷ πράγματι T 384,16
τὸ ὑ. τε καὶ αἰτιατόν T 16,14 διὰ τοῦ
ὑ. διεκύναντι ibid. 15 sq. cf. A 121,11 —
ὕστερον post partic. T 558,10 580,22
- ὑφατεῖρειν τι ἐκ (pass.) A 52,18 — ὑφα-
ρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια κρύφα, λάθρᾳ A 342,
2,4 T 348,28
- ὑφαντική T 33,11
- ὑφηγεῖσθαι. καθ' ὃν ὑφηγήμεθα τρόπον
A 313,21 κατὰ τὰ ὑφηγήμενα A 294,5
κατὰ τὸν ὑφηγούμενον τρόπον T 300,25
- ὑφίστασθαι A 4,18,21 177,34 καθ' αὐτὰ
ὑφεστῶτα T 355,12
- ὑφορᾶσθαι med. A 169,11 T 536,21
- Φαιδρότης σύμφυτος T 248,17
- φαίνειν. πρὸς τὸ τὸ ἀναγκαῖον τὸ ἐν αἰτῷ
φανῆναι A 77,4 ἀδυνάτου ἐκείνου φανέν-
τος A 77,24 cf. 194,24 319,10 τούτου
φανέντος T 506,11 ώς ἐκ τῆς λέξεως
φαίνεται A 221,7 φαίνεσθαι c. part.
T 109,16 140,19,21 i. q. δοκεῖν 571,
14 574,18 — φανόμενος (coni. ἔνδοξός)
A 14,5 al. (opp. ἀληθής) T 549,7 558,8
φανομένως T 577,23 578,18
- φαῖτις (coni. ϕύρος) T 101,29
- φακός A 181,29
- φαλακρός T 421,30
- φανερός. φανερὸν γίνεσθαι A 80,30 T 7,8
διά τινος A 77,14 φ. εἶναι (διά) 69,19
202,5 (ἐκ) 167,26 169,23,27 c. partic.
A 100,1 c. acc. c. infin. 230,31 φ. τι
ἔχειν A 61,5 (ἐκ τινος) 76,4 φ. ποιεῖν
A 40,13 41,2 71,4 122,21 174,17 185,
11 225,23 303,32 339,36 349,5 350,5
T 9,23 134,3 572,8
- φαντάζεσθαι περὶ τινος T 203,28 204,1
- φαντασία ἀληθής T 189,1 φαντασίαν ἀπο-
τελεῖν τινος T 577,7 seq. ως c. partic.
T 123,30 171,13 535,9 542,19 ἀπο-
στέλλειν (fort. ἀποτελεῖν scribendum) τινός
A 397,23 ως c. partic. 130,10 343,6

- λαμβάνειν τινός Τ 30,25 παρέχειν Α 398, 28 Τ 168,13
- φαρμακεία Τ 232,17
- φάρμακον λατρικόν Τ 490,2 ποιητικὸν ὕγειας, σωτήριον, δηλητήριον 105,1 210,18 489,11
- φάρος (coni. ἰμάτιον) Τ 180,26
- φάσις i. q. πρότασις Α 238,1. 2. 3
- φάττα τίνι διαφέρει περιστερᾶς Τ 117,9
- φαῦλος λόγος Τ 566,32 576,28.30 πρὸς τὸ πρᾶγμα ορρ. ἀπλῶς 577,2.3
- φέναξ (coni. διάβολος) def. Τ 350,11 sq.
- φέρειν. φέρεσθαι (coni. κατὰ φράν κινεῖσθαι) Α 222,13 φύρονται καὶ κατὰ τύχην Τ 440,5 ἀνιν. κατώ Τ 506,19—21 — φέρειν αἰτίαν, σημειόν τινος Α 162,14 190,13 τὰ δεύτερά τινος Τ 489,20 ἔνστασιν cf. h. v. λόγον εἰς διαβόλην τινος Α 374,24 ὄνομα ἐπί τι Τ 1,10 ἐπί τινος 3,4 κατά τινος 1,13 39,10 82,25 242,9 ταῦτα περὶ τινος Τ 2,1 — syn. ἄγειν. πρός τι Τ 200,24 εἰς τι 532,11 φέρεσθαι ἐπί τι Α 1,10 — syn. συντελεῖν. πρός τι Τ 7,14 (μηδέν) 535,8 εἰς τι 171,24 — φέρεσθαι ἐν τισιν ἀντιγράφοις Α 210,30 304,13 φέρεται αὐτῷ σύγγραμμα Α 390,1 Ἀρ. οὔτος περὶ τῶν κατὰ τὰς λέξεις μεταλήψεων φέρεται Α 373,28 οἱ φερόμενοι ὄρισμοί Τ 164,2 τῷ πρὸ αὐτοῦ ἐν τισιν φερομένῳ (τόπῳ) 187,13 — φέρει εἰπεῖν Α 257,14. 15. 17 274,24 332,18 337,26 Τ 52,31 74,31 75,28.29 97,5 106,14 123,3 127,14 156,8 273,18 425,3.11 475,12 494,10 500,11 521,9.10 549,27 586,15
- φευκτός (opp. αἱρετός) Τ 74,19 et saepe. dist. θεωρήτος 81,11 δὲ ὑπερβολὴν ἡ ἔνδειαν opp. ἀπλῶς 183,19.20
- φθάνειν τινά Τ 50,25 c. infin. (praeceipue εἰρηκέναι, δεδειχνεῖαι, εἰρῆσθαι, δεδεῖχθαι) Α 67,30 82,7 209,21 237,32 280,23 297,31 300,21 320,10 384,24 385,18 387,25 397,16 Τ 47,28 63,21 86,1 283,13 284,17 286,23 (προειρηκέναι) 309,23 365,29 414,12 434,21 590,10 ratius c. partic. velut Α 9,26 390,18 τῇ φθανούσῃ εἰρῆσθαι Α 243,24 sim. 307,14 διὰ τῶν ἐφθαστῶν δεδεῖχθαι Α 32,8 φθαστας ἔστειν, εἰπεν sim. Α 110,20 141,2 234,5 245,32 310,17 356,4 Τ 142,32 217,9 286,22
- φθαρτικός τινος (συλλογιστικής γρετας)
- Α 18,14 262,16 Τ 455,11 461,8 al. τόποι ἀπὸ τῶν φθ. Τ 282,22 sq.
- φθέγγεσθαι κατὰ τὴν διάνοιαν Τ 433,13
- φθείρειν. ἐπὶ πάντων ῥῶν ἀνελεῖν τι καὶ φθείραι τοῦ ποιησαὶ τι καὶ γεννῆσαι Α 289,25 sq.
- φθίσις (opp. αὖξησις) Τ 96,21
- φθόγγος Τ 425,27. 28
- φθονερός. πότερον ὁ αὐτός ἔστι νεμεσητής τούς τε καὶ φθ. Τ 142,19
- φθορά Α 181,6 (opp. γένεσις) Τ 95,6 111,4 φθοραὶ μὲν ἂν εἰεν τούτων ὅν οὐκ ἔστιν ἐπάνοδος οὐδὲ ἀνάληψις, ὃς ἐπὶ τῶν στερήσεων (dist. ἀποβολῆς) Τ 250,17 μήποτε οὖν φθ. μὲν ἐπὶ τῶν ἀχωρίστων λέγεται ibid. 26 οἱ ἀπὸ τῶν γενέσεων τε καὶ φθ. τόποι Τ 263,5.6 282,23 sq.
- φιλαλήθως Τ 529,22
- φιλάνθρωπος (coni. κοινωνικός) Τ 28,3 (opp. δίκαιος) 207,21.22
- φιλήκοος Α 5,8
- φιλήσις Τ 347,18
- φιλητός. τὸ φ. πλεοναχῶς Τ 103,21
- φιλία ἔστι βιώλησις ἀγαθῶν ἐκείνων (τῶν φιλων) χάριν Τ 229,26 περιποιητική τοῦ εὗ 503,1 μὴ οὐσαν τὴν φ. ὑπὸ γένος τὴν ὄμοιόθειαν 325,1.2 opp. εὔνοια 264,13 sq. διὰ τὸ καλόν, διὰ τὸ ἥδυν, διὰ τὸ γρήσμαν 271,25.26 ἡ φ. πλεοναχῶς εἴη ἣν φιλία πρὸς τὸ φιλόμενον 103,21
- φιλόγλυκυς Τ 155,28 sq.
- φιλοθέωρος. ἔπειται τοῖς φ. κακὸν ἡ τῶν ἀναγκαίων ἀμέλεια καὶ ἄγνοια Τ 245,18.19
- φιλόμυθος Α 5,9
- φιλονεικεῖν πρός τι Α 276,27
- φιλόνεικος. φιλονεικότερον Τ 523,2
- φιλοπλάτων Τ 530,11
- φιλοποιία Τ 139,24 144,6 cf. ἐπιβολή
- φιλοποιεῖν Τ 205,22
- φιλοπονία (opp. εὐφύτα) Τ 260,12
- φιλόπονος (opp. εὐφυής) Τ 260,13
- φιλοπραγμοσύνη Τ 156,27 sq.
- φιλοπράγμων Τ 156,31 sq.
- φίλος (opp. χρήματα) Τ 261,3 265,24.26 (opp. εὔνους) 176,27 264,13.14 τοῦ φ. ἔργον ἡ μετὰ βούλήσεως πρᾶξις τῶν ἀγαθῶν εἰς τὸν φιλον ibid. 14.15 τὸν φ. αἱρόμενα διὰ ἔαυτούς, εἴ γε ὁ φ. ἔτερός ἔστιν αὐτός 229,12.13
- φιλοτσοφεῖν Τ 1,4.6 258,11 272,29 εἰ φιλοσοφητέον 151,24

φιλοσοφία. ἔργον, μέρος, ὄργανον Α 1,5 sq. δοκεῖ ἡ φ. περὶ τὰ ἀληθῆ καὶ τὴν δι’ ἀληθῶν δεῖξιν πραγματεύεσθαι Τ 26, 31 βελτίων ἐπιστήμη τεκτονικῆς Τ 227,1, 2 ῥητορικῆς αἱρετωτέρα Τ 229,17 ἡ κυρίως λεγομένη Α 3,31 ἡ τελειοτάτη Τ 1,13 ἡ πρώτη φ. (ορρ. ἡ διαιλεκτική) Τ 503,20 def. ἡ ἐπιστήμη ἡ τοῦ πρώτου αἰτίου κινούντος, ἡ τοῦ ὄντος ἡ ὅν ἐπιστήμη Α 357,34, 35 τὸ θεωρητικόν, τὸ πρακτικόν μέρος τῆς φ. Α 1,14 τὴν θεωρητικὴν φ. ἐπιστήμην φαμέν εἶναι θεών τε καὶ τῶν φύσει γινομένων καὶ συνεστώτων Α 3,22 φ. πᾶσα, ἡθική Τ 217, 20, 23 γνῶσις ἀξία φιλοσοφίας Α 3,18 τὰ κατὰ φ. (ζητούμενα) Α 2, 34, 4, 23, 27 Τ 100, 24 (πρώτα) 29,22 ἡ κατὰ φ. θεωρία Α 4,5 διὰ φιλοσοφίαν αἱρετός Τ 272, 14

φιλόσοφος. λέγειν περὶ φιλοσόφων Τ 4,13 φ. θεωρία Α 4,11, 29 Τ 1,8 149, 13 φ. βίος (ορρ. ἀγόρατος β.), φ. ἡθος (ορρ. σοφιστικὸν ἦ.) Τ 251,28, 31 — ὁ φιλόσοφος Α 8,22 330, 35 Τ 1,9, 12 (ορρ. ὁ ἀγόρατος, ὁ σοφιστής) 251,28, 31 θεωρητικὸς τῶν ἀσωμάτων τε καὶ νοητῶν οὐσιῶν Α 4, 6

φιλοτιμεῖσθαι περὶ τίνος Τ 82, 29

φιλεβοτομία Α 40, 2, 4

φιλοφρενί Τ 532, 1

φιλοφρέν. αἱ μυθόδεις φ. Α 4,23

φιθεῖσθαι def. τὸ συστέλλειν ἐπὶ προσδοκωμένῳ κακῷ Τ 144, 13 τοῖς φοβουμένοις τὸ ὡχριῶν (συμβέβηκε) 348, 1

φονικός. ἡ φ. Τ 426, 9

φορά Α 199, 3, 4 Τ 111, 3 162, 11 311, 20 sq. (dist. ἡ κατὰ τόπον κίνησις, μεταβολή) Τ 316,2 sq. 318,11 320, 24 ορρ. βάδισις ibid. 27 κατὰ φοράν κινεῖσθαι Α 199,2 222, 13, 14

φράζειν νόσους (Hippocr.) Τ 73, 21

φράσις τοῦ ῥήτορος Τ 519, 27, 30

φρονεῖν. ὡς πολλαχῶς λεγομένης τῆς προτάσεως ἔπικε καὶ θεόφραστος φρονεῖν Α 11, 15

φρόνησις ἐν πρώτῳ ἐστὶ τῷ λογιστικῷ Τ 487, 10 κριτική (ἔστι) Τ 224,22 μαλιστα δοκεῖ τῶν ἀρετῶν ἐπιστήμη εἶναι Τ 286, 27 αἱρετωτέρα τῶν ἀλλων ἀρετῶν ἀπασοῦν· ἔκεινων μὲν γάρ ἐκάστη περὶ ἀφωρισμένα τινά, ἡ δὲ φ. περὶ πάντα Τ 249, 11, 12 prave def. ἔξις ποιητικὴ ἀγαθῶν

Α 385,33 cf. 62,1, 2 δύναμις ποιητικὴ τοῦ ὠφελίμου Τ 350,5 ποιητικὸν εὐδαιμονίας Τ 240,25 sq. cf. 238,13 αἱρετωτέρα δυνάμεως Τ 259,25 sq. πότερον ἡ φρ. πρακτικώτερα ἡ θεωρητικώτερα Τ 219, 11 sq. κατὰ φρόνησιν κεῖσθαι Τ 225,7 — saepius in exemplis velut Τ 19,1 270, 19 271,11

φρόνιμος (dist. δεινός) Τ 476, 18

φροντίζειν ἔν, ἔπως ἂν Τ 521,4, 19 (a N) ψυγή (ορρ. ἀλεσίς) Τ 74, 17, 19 et saepe. τοῦ ψεύδους Α 8, 29

φύεσθαι. πεφυκέναι c. inf. Τ 347,23, 29 388, 26 393,11 417,8 457,17 πεφυκόν πρός τι καλῶς Τ 214,21 τὸ πεφυκός ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (ἔστι) Α 39, 20, 29

φυλακὴ τοῦ σώματος Α 43, 19, 23 τοῦ δεικνυμένου διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἐπιχειρήσεως Τ 584, 2

φυλακτικὸς ὑγείας (ορρ. ποιητικός) Τ 237, 22

φυλάσσειν (ττ) *conservare* Α 52,22 71,26 82, 18 95, 19, 21 161, 5 168, 32 286, 3 357, 5, 31 addito accusativo sive nominativo praedicti Α 46,11 168,12 193,9 — φ. πρόβλημα (ορρ. ἐλέγχειν) Τ 518, 13, 14 — *observare* Α 94, 26 95, 6 103, 10 Τ 181, 28 183, 1 421, 30 450, 19 — φυλάσσεισθαι τε Τ 83, 30 πρός τι 583, 22 c. partic. 548, 14

φυλλορροεῖν Τ 118, 30

φύραμα ὡς διαφορὰ τοῦ πηλοῦ ἀλλὰ γένος Τ 318, 19 φ. γῆς 450, 27, 28

φυρᾶν Τ 318, 19

φύρδην καὶ κατὰ τύχην φερόμενον Τ 440, 5 φύρειν. πεφυρμένος Τ 138, 19 πεφυρμένως 92, 27

φυσικός. τὰ φ. (ορρ. τὰ κατὰ τὰς τέχνας γινόμενα) Α 289, 26 αἱ φ. καὶ κοινά ἔννοιαι Τ 18, 20 φ. κίνησις (ορρ. ψυχική) expl. Τ 494, 15, 16 φ. σῶμα Α 4, 21 (dist. μαθηματικόν) Τ 89, 3, 4 — dist. ἡθικός, λογικός Τ 4, 4 63, 12, 14 76, 1 217, 23 (conī. θεωρητικός) 220, 17 πάντα τὰ φ. πρὸς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κυριωτάτην ἀναρρόπιν Τ 94, 5, 6 φ. θεώρημα Τ 74, 12, 13 φ. προβλήματα Τ 6, 22 63, 11 def. ibid. 218, 1 220, 18 φ. προτάσεις def. Τ 94, 4 sq. — ἡ φυσική, ἡ μετὰ τὰ φυσικά Τ 28, 25, 26 — οἱ φυσικοί Τ 115, 9

φύσις. ὡν ἡ φ. δημιουργός, τέχνη τις οὖσα θεία Α 3, 19 τὰ φύσει συνεστῶτα τῶν μὴ φύσει ἀλλὰ ἐπικτήτων τε καὶ κατὰ τέχνας καὶ νεονομισμένων βελτίω Τ 233, 8 sq. τὰ φύσει γινόμενα (καὶ συνεστῶτα) Α 3, 23 289, 27, 28 (καὶ ὅντα) Τ 74, 24 οὐ πᾶν τὸ φύσει γινόμενον κατὰ φύσιν, ἀλλὰ τὸ ἄριστον τῶν φύσει γινομένων Τ 169, 24 τὸ φύσει γινόμενον πᾶν ἔνεκά τινος γίνεται Τ 171, 18 sq. φύσει Α 72, 17, 25 162, 5, 9 (opp. θέσει) Τ 82, 16, 17 (opp. διδασκαλίᾳ) 116, 21 118, 4 (opp. νόμῳ καὶ συνήχῃ) 210, 6 φύσει ἔχειν Τ 322, 23 γένος εἰς φύσιν αἰσθητῇ Τ 3, 2 28, 12 ἐκ φύσεως Τ 133, 18 κατὰ φύσιν Α 291, 6 Τ 258, 14 κατηγορεῖν Τ 38, 11, 16 ἔξις Α 307, 32 κίνησις Τ 69, 18 τινὶ εἶναι Τ 62, 23 361, 20 (coni. οὐκεῖσθαι) Α 5, 3, 5, 12 τὸ περιφόρος τε καὶ κατὰ φύσιν, δὲ καὶ αὐτὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐστι Α 39, 28 sq. 163, 21 τὰ φύσει γινόμενα, δὲ οὐκ ἔξις ἀνάγκης μὲν γίνεται — οὐ μὴν ἀλλ’ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεται 162, 5 sq. τὰ κ. φ. γινόμενα οὐκ ἀδίαι, οὐδὲ ἔξις ἀνάγκης ibid. 14 sq. εἰ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνδεχομένου ἡ τοῦ κατὰ φύσιν ἡ τοῦ κατὰ προαιρέσιν τὸ συμπέρασμα 270, 24 πᾶν τὸ κατὰ φ. ἀγάθὸν εἶναι Τ 169, 14 sq. 171, 4 sq. Α 308, 2, 3 αἱρετόν Α 258, 4 cf. 301, 23 sq. παρὰ φύσιν Α 291, 3, 5, 28 Τ 67, 21 — syn. οὐσία. φύσις τις Α 11, 3 ὡς φύσεώς τινος οὖσης καὶ^θ αὐτήν 4, 19 ἡ αὐτή φ. Τ 149, 8 μία τις φ. 424, 16, 19 425, 1 διάφοροι, διατέρουσαι φ. 100, 21 234, 2 φ. τινός Α 27, 7 Τ 33, 9 48, 19 420, 7 421, 4, 21 sq. (coni. οὐσία) 48, 25 50, 3 473, 18 τῇ αὐτῷ φ. (coni. καὶ^θ αὐτῷ) Τ 82, 14 ἔχειν τι ἐν τῇ ἑαυτῷ φ. Τ 243, 5 ἐν τῇ φ. ὑπάρχειν τινὶ opp. κατὰ φύσιν Τ 400, 6, 7 κατὰ τὴν φ. διάφορος (opp. τῷ ἀριθμῷ) Τ 556, 18, 19 εἶναι μιᾶς, τῇς αὐτῆς φύσεως Τ 51, 11 296, 24 299, 30 474, 7 τῶν γενῶν ὄντων τοι-αὐτῆς φύσεως Τ 161, 8 προσεχῆ μιᾶς τινι φύσει Τ 295, 11 τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως Τ 296, 22 φύσιν ἔχειν c. inf. Α 290, 33 φυτόν def. ζῷος ἔργος ὕψημάνενος ἐν τῇ γῇ Τ 463, 11, 15 αἱ τῶν φυτῶν ψυχαὶ 151, 19 cf. 381, 4, 17 φυτὰ οὐκ ἔστιν αἰσθητά 304, 26 πότερον ἀπαθέστερον, τὰ ζῆσα ἡ τὰ φ. 218, 28

φωνή. οἱ φύσοι, ὧν εἰσι καὶ αἱ φ. Τ 106, 29 οὐδὲ τῆς φ. ὁ ἀλήρ γένος Τ 356, 19, 20 prave def. ἀλήρ πεπληγμένος Τ 450, 23 γένος ἡ πληγή ibid. φ. σομφῆ δέστα, βα-ρεῖτα Τ 329, 28 — syn. λέξις Τ 8, 4 12, 13 (coni. λέξις) Α 84, 16 opp. τὸ σημανό-μενον ibid. 17 375, 7 μόνον τῇ φ. δια-φέρειν Α 198, 14 ὡς ἂν ἐκ τῆς φωνῆς δέσται Τ 193, 4

φωνητικός. φ. μόρια Τ 109, 25, 27

φωρᾶν (τὴν ἀμαρτίαν, τὸ φεῦδος, τὴν μοχθη-ρίαν) Α 346, 26 Τ 20, 19 423, 7 442, 16 (τοὺς ἀμαρτάνοντας) 466, 7 δὲ Τ 442, 19 (α N)

φωτίζειν Τ 203, 12

Χαλᾶν τὸν ἐπισχημένον Τ 153, 3

χαλαστικός Τ 153, 6 τινὰ προσφέρειν ὡς χ., οἷον μελίκρατον ibid. 4

χαλεπός εἰδένειται Τ 78, 4

χαλεπότης Τ 541, 23

χαλινοποιητική (opp. ιππική) Α 2, 31 Τ 237, 24

χαλκευτική Α 2, 21

χαλκός. ὡς ἐκ τοῦ χ. ὁ ἀνδριάς Τ 80, 21

χαρά Α 373, 8 dist. ἥδονή Τ 83, 1 def. εὔλογος ἔπαρσις (dist. ἥδονή, τέρψις, εὐ-φροσύνη) Τ 181, 4

χαρακτηρίζειν τι τινὶ Τ 422, 11

χαριζεῖν (opp. δανείζειν) Τ 257, 16, 17 τὰ πεχαρισμένα τοῖς πλήθεσι Τ 225, 25

χάριν Α 128, 5 157, 19 158, 18 173, 10 184, 25 185, 10 226, 15 279, 6 293, 29 296, 18 301, 6 Τ 33, 15, 18, 29 74, 31 86, 12 87, 9. (χ. τοῦ σαφὲς ποιῆσαι) 12 381, 9 382, 28 482, 17 554, 7 al.

χάρις (opp. τὸ δανείζειν) Τ 257, 16

χαυνότης (opp. ὑβρίς) Τ 244, 16

χειμερινός. χ. ισημερία Α 300, 9

χείρ Τ 10, 4

χειροθέτεια (coni. τιθέσευσις) Τ 370, 28 χείρων. τὸ τῷ χ. τῶν λαμβανομένων ὅμοιον γίνεσθαι τὸ συμπέρασμα Α 51, 7, 31 (coni. τῷ ἐλάττονι) 124, 12 χ. πρότασις 94, 12 sq. δεῖξις 99, 3 χ. τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ ὑπάρ-χοντος 174, 2 χ. τὰ ηθη Τ 83, 30 84, 1 οὐδὲν γείρον Α 43, 9

χειροτονίας (dist. πτηνός, ἔνυδρος) Τ 320, 6 454, 24 sq.

χέρσος Τ 455, 3

- χιτών ἀνδρεῖος T 21,9 84,25
 χιών. αἰτία τοῦ τοιούτου χρώματος, ὥλη T 50,21 sq. ἔχει θερμότητα 262,21, at cf. A 66,5 — e. g. A 64,28 65,17 66,4 al. T 50,6 359,26 362,21,22
- χλαμύς A 403,4 sq.
- χολώδης χυμός T 430,21
- χορδή A 273,24 T 511,13
- χορηγεῖν ἐπιγειρήματα T 373,28
- χρεία. δεῖκνυσι τὴν ἑκάστου δύναμιν ἡ γρ. μάλιστα T 248,13 παντὸς ὄργάνου μέτρον ἡ γρεία πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ δεικνύμενόν τε καὶ γινόμενον A 164, 31, 32 μέχρι τῆς γρ. προσήγειν τὴν λογικήν A 3,3 τῇ γρ. παραμετρεῖν A 284, 12 συλλογιστική γρ. A 18,13 39,21 40,5 ἡ γρ. τινός A 2,11, 17, 30 T 9, 25 sq. 88, 20 249,14, 17 (τίπ.) χρείαν (τινὸς) παρέχεσθαι A 218,10 263,9 313,20 T 261, 24 — ἐν τῇ γρείᾳ προτείνειν T 90,16 — γρεία (ἐστι) τινός (τινός πρὸς τί) A 54,8 111,27 265,10,32 T 33,26 86,29 140, 33 230,27 248,12, 20 sq. 249,7, 24 sq. γρείαν ἔχειν τινός A 97,17 (εἰς) T 48, 24 215,4 249,18
- χρειώδης A 18,14 265,6 343,17 (coni. γρήσμας) T 9,21
- χρεμετιστικός A 25, 20 sq. 46, 34 sq. T 235,24, 25
- χρῆσειν τινός T 296,17
- χρήματα (opp. τέκνα, φύλοι) T 260,28 261,4 265,24, 26
- χρηματίζεσθαι: δι' ἔτερον αἵρετον T 229,4 cf. 239,18 sq. 245,4 251,25 252,5, 6 ἀπό 348,29
- χρῆναι φῆσιν [δεῖν] A 384,17
- χρῆσθαι τινὶ πρὸς τί A 2,25, 29 4,22, 26, 13, 23 al. T 10, 27 44, 22 49, 2 75, 15 131,2 275,23 276,5, 17, 23 279,16 280, 10, 28 286, 11 323, 1 al. εἰς T 250, 5 541,28 ἐπὶ τί T 457,1 ὀνόματι, τόπῳ ἐπὶ τινός T 91,13 282,3 286,22 287,9 τινὶ διτὶ T 590,22 παραδείγματι χρῆσθαι τινὶ T 162,6 τούτῳ γνωρίμῳ 470,18 add. ὡς A 292,21 T 91,13 214,3 235, 12 537,9, 18 547,3 cf. 546,26 n. οὕτως — κέχρηται (?) T 530,7, 8 cf. n.
- χρησιμεύειν T 430,2 (aN) [509,28] εἰς 56,10 496,8 (aN) ἐν 369,19 (aN) [πρὸς τι 520,18]
- χρήσιμος. χρήσιμα λέγεται τῶν ἀγαθῶν

ἰδίως τὰ ὄργανικά T 263,28 τοῖς προκειμένοις 57, 20 πρὸς τι 19,4 27,19 sq. 44, 32 54, 30 55, 8, 20, 21 56, 12, 23 57, 22 65, 16 67, 24 74,31 88, 17 (τὸ ἀρ' ἐκάστου αὐτῶν γ.) 126,7 etc. εἰς 26,18 449,3 523,3 528,23 al. ἐπὶ τινὸς 212, 20 276, 10 397, 12 486, 24 510, 18 [κατά τι 518,3] τὸ γρ. ἔχειν ἐν τινὶ 204, 28 — γρησίμως πρὸς τι T 143,29

χρῆσις. αἱ γρ. κυρίως λέγονται τῶν χρησίμων· τινὸς γάρ χρῆσις ἡ χρῆσις ἐνέργεια γάρ ἐστι τις ἡ περὶ τὸ χρήσιμον ἡ τοῦ χρησίμου T 263,26 sq. τινός T 263, 23 sq. 457,3 (opp. κτῆσις) 34,14 ὀνόματος (συνήθης) T 42,5 82,30 (κοινή) 147,5, 16, 25 158,1 τοῦ ὄρισμοῦ 163,27 τόπου 36,4 126, 10 172,5 203, 20 519, 11, 13 582, 18 dist. ἱῆψις T 283, 31 284, 1 (προτάσεως) A 12,24 ἡ συλλογιστική γρ. A 54, 25 δικαία, ἀνδρεία γρ. T 263,15 ἡ πρὸς τὰ κυριώτατα γρ. A 1,7 ἡ πρὸς ἀναφορὰν γρ. τινός A 179,24 κατὰ χρῆσιν διαφορὰ τῶν προτάσεων (opp. κατὰ τὴν ὅλην) A 13,12 παρὰ τὸν τῆς γρ. τρόπον τὴν διαφορὰν λαμβάνειν T 2,18 κατὰ τινὰ χρῆσιν καὶ συνήθειαν T 40,23 ἡ τῶν πολλῶν γρ. T 146, 18 147,19 — ἐν τῇ χρῆσις προτείνειν A 297,20 (cf. T 90,16)

χρηστός. χρηστὰ ἥθη T 272,13 cf. πολύχρηστος

χρόα. τοῦ χρώματος διαφοράς, ἃς ἴδιως χρόας καλοῦσι T 113,11

χρόνος. πότερον κίνησίς ἐστιν οὐρανοῦ T 62, 20 μηδὲ δὲ γρ. κίνησις 320,9 329,4 δειξομεν τὸν γρ. μὴ ὅντα ἐν γένει τῷ ἀριθμῷ T 363,13 sq. χρόνιοι οὐδὲν ἐναντίον T 329,4 τόπος ἀπὸ τοῦ χρόνου T 167,6 οἱ τρεῖς γρ. T 459,7 sq. ἐν τῇ ἀντιφάσει τὸ κατὰ τὸ ποιὸν ἡ τοὺς χρόνους συνεθληπται A 11,10 ὀρίζειν γράνωρ A 217,19 ἐν χρόνῳ 190, 15 κατὰ χρόνον 189,31 190,3 sq. πρὸς χρόνους ὠρισμένον 188,21

χρυσόσημος T 262,1

χρωζειν. τὸ κεχρωσθαι T 137,1, 2 387, 28 sq.

χρῶμα A 73,21 sq. i. q. ὄρατὸν καθ' εὐτό T 45,3 sq. ἴδιον ὄψεως αἰσθητόν ibid. 5 166, 30 sq. εἰδοποιὸς διαφορὰ σώματος 50, 18 πάθος σώματος 353,8 διαφορὰ τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως 113,13

- οὐ γάρ δὴ τὸ σῶμα καὶ τὸ γρῶμα ἐν τῷ αὐτῷ — ἐν ᾧ ἡ ἐπιφάνεια, ἐν τούτῳ καὶ τὸ γρῶμα, ὃ συμβέβηκε τῇ ἐπιφανείᾳ 347, 24—27 — σημαντικὸν ὑγείας T 105.2 — γρῶμα κατὰ μουσικήν, μέρος τῆς μελῳδίας T 113.9, 10 ἐν τοῖς μέλεσιν ibid. 14 ἐν μελῳδίᾳ 323, 16 διαφοραὶ μαλακήν, ἥμιλιον, τονιάνων — ἥμιτονιάνων, διεσιανῶν, μαλακήν 113, 10—14
- γυμνός** T 108, 21 sq. i. q. γευστὸν καθ' αὐτό 45, 3, 4 γένος τοῦ τε γλυκέος καὶ τοῦ πικροῦ 327, 25 ἐν γ. γλυκύν, ὅξος, ἀμβλύ 98, 16 sq. γ. ὅξος, γολῶδης 430, 20, 21
- γύρων** ἔστιν ἀντιλογίας, ἐντάσεως T 87, 4 538, 8, 10 γύρων ἔχειν Λ 247, 33 T 225, 14 536, 22 ἐπί τινος A 71, 17 100, 13 T 87, 5 132, 23 284, 23 τινός A 3, 12 327, 6, 15. 32 328, 25 365, 2 T 63, 26 74, 30 δευτέραν, ἐσχάτην, τὴν αὐτήν A 3, 10 77, 27 411, 34 τὴν γύρων τινός λαμβάνειν A 110, 4 326, 35 327, 29 μεταλαμβάνειν A 110, 26 T 81, 15
- γωρίζειν.** κεχωρίσται ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα A 128, 29, 32 sq. τὸ κεχωρισμένον ἡ τὸ μήποι παρόν Λ 26, 22 κεχωρίσθαι τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας T 26, 12 γωρίζειν τῷ λόγῳ Α 4, 16 τοὺς ὄρους (comi. διατάναι, ορρ. συνάγειν) A 45, 1 τινός, ἀπό τινος A 16, 30 56, 10 67, 14, 19 100, 18 130, 4 132, 26 sq. (comi. διακρίνειν) 396, 35 T 6, 18 75, 4, 20 81, 22 370, 16 sq. 372, 27. 28 al. γωριστός A 26, 19, 20 T 134, 9 144, 19 — κεχωρισμένας T 92, 27
- γωρίον παραλλήλογραμμον** T 545, 21
- γωρίς adv.** A 4, 19 337, 5 T 138, 28 praepl. c. gen. A 212, 22 345, 20 381, 12 T 80, 6 116, 28 259, 23 sq. 355, 13 al. γ. ἀντιθέσεως A 46, 9 γ. ἀντιστροφῆς Λ 201, 33 γ. δεξιεώς A 34, 15 269, 14 334, 20 336, 17, 18 337, 36 339, 10 T 546, 23 sq. γ. προσθήκης cf. h. v. ὥν, ἐκείνων γωρίς A 196, 25 381, 22
- γωριστικός** A 16, 31
- Ψεύδεσθαι** T 79, 23 sq.
- ψευδής πρότασις** A 26, 15 27, 10 λόγος T 574, 17 sq. οὐ πᾶσα ψ. ληφθείσα πρότασις αλτίτις ψευδοῦς συμπεράσματος T 560,
- 17, 18 ἔστι λέγειν περὶ τίνος καὶ ψευδῆ λέγοντα T 79, 23 sq.
- ψευδογραφεῖν** T 22, 25 sq. 391, 10 532, 9 561, 15
- ψευδογράφημα** T 22, 20 sq. 532, 10 561, 17 οὗτος ὁ παραλογισμὸς τῷ ἀπόδεικτικῷ παράκειται ὡς τῷ διαλεκτικῷ ὁ σοφιστικός 25, 10, 11
- ψεῦδος οὐκ οὖν** τε δὲ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι T 6, 13 22, 26 564, 25 dist. ἀληθατον A 185, 13 sq. 194, 3 216, 24
- ψῆφος** A 17, 17 πλείους ψ. λαμβάνειν T 154, 12, 15
- ψιλὸς μόνος** A 279, 14 ψ. ἀπόφασις A 174, 12 ἐπιτηδεύστης 184, 7 ὑπόθεσις 262, 25 τὸ ἐκ τῆς τέχνης ἕγρον τε καὶ ψιλὸν 279, 25 ψ. λόγος (comi. γωρίς καταγραφῆς) 381, 11 εἰς ψ. γνῶσιν T 74, 20 ψ. δέξαι 79, 29
- ψιμύθιον** A 296, 10
- ψόφος** i. q. ἀκούστον καθ' αὐτό T 45, 3, 6 θιον αἰσθητὸν ἀκοῆς 156, 10, 12 def. 300, 32 sq. γένος τοῦ ἐν φωνῇ δέξος 108, 22, 24 οὔτε τῆς πληγῆς ὁ ψ. (γένος) 320, 25 δέξις, βαρύς, μέγας τε καὶ σφοδρός, ἥσυχος τε καὶ μικρός 106, 30 sq.
- ψύχειν** A 387, 3 T 18, 22 455, 7
- ψυχή.** εἰ ψ. ἔστι Τ 53, 3 τὸ ζῷον ἐστι κατὰ τὴν ψ. αἰσθητικόν, ζῷον 17, 9 sq. ἡ ψ. εἰδος τοῦ ζῷου ibid. 13, 16 εἰδος, ἐπεὶ οὐσία οὐσα οὖν ἔστιν ὅλη 312, 8 κίνησις οὐσιώδης 447, 10 πνεῦμα νοητικὸν ἡ αἰσθητικὸν 144, 15, 16 διάφυτον ἔκαστον ἡ ψ. 176, 13 τῆς ψ. οὐ γένος ὁ ἀριθμός, ἀρμονία 314, 5 sq. 320, 1 322, 14 328, 26 362, 24 cf. 493, 21 sq. οὐδὲ τῆς ἐπιστήμης κτλ. γένος ἡ ψ. 353, 10, 21 cf. 359, 27 τὰς αἰσθητὰς διαφορὰς οὐ δέχεται τῷ ἀσθματος εἶναι 163, 2 τῷ λέγοντι τὴν ψ. σῶμα ἔπειτα τὸ σῶμα διὰ σώματος χωρεῖν καὶ τὸ στοιχεῖν αὐτὴν εἶναι ἡ ἐκ στοιχείων 173, 15 ἀλλοι ἐν τῷ πνεύματος ἀπέδωκαν εἶναι τὴν ψυχὴν καὶ ἀλλοι ἐν τῇ καρδίᾳ 375, 20 ἀχωριστος τοῦ σώματος 17, 16 ἀθάνατος 74, 23 76, 2, 27 169, 2 sq. 346, 18 ἀφθαρτος 558, 22 οὐκ ἀθάνατος διὰ τὸ εἰδος αὐτὴν ἔνυλον εἶναι ibid. 20 πότερον ἀπαθέστερον, σῶμα ἡ ψ. 218, 28 οἱ λέγοντες τὴν ψ. κινεῖσθαι 161, 24 ἀλλοιοῦσθαι αὐτὴν καὶ ὀργιζομένην καὶ λυπουμένην κτλ. ibid. 26 169, 5

κατὰ συμβεβηκός κινεῖται 321,14,15 τότεν
τῆς ψ. τὸ κινεῖσθαι κίνησην τὴν κατὰ λό-
γον 370,4 καὶ αὐτῆς ἐπιστήμην ἔχοι
342,14 τὸ λογιστικόν, τὸ παθητικόν τῆς
ψ. 75,30 cf. 372,11 μέρη τῆς ψ. τὸ λο-
γιστικόν, τὸ θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν
487,25 ὄροσιογοῦντα ἔχειν τὰ τῆς ψ. μέρη
πρὸς ἀλλήλα 176,25 [ψ. κινητική, θρεπ-
τική 376, 28] τὸ φυγήν σώματος εἶναι
τιμωτέραν 19,1 τὰ τῆς ψ. ἀγαθά (opp.
τὰ τοῦ σώματος) ibid. 10 76,20, 21

ψυχικός. ψ. κίνησις (opp. φυσική) expl.
T 492,14, 16 αἱ ψ. ξένεις τε καὶ πάθη
347,28

ψυχρός T 18,22 φυγροῦ καὶ θερμοῦ ἡ αὐτή
(sc. αἰσθησίς), ἀφῇ γάρ 96,11 τὸ θερμὸν
καὶ τὸ φυγρὸν ἐπίτασιν ἐν τῷ ζῷῳ δεξά-
μενα φθείρει τὸ ζῷον 455,9, 10

ψυχρότης T 50,22 236, 12 cf. δύναμις

Ωρά T 117,13

ώς. οἷον ώς T 573,29 ώς ὅτι πλεῖστα, μά-
λιστα A 331,5 T 96,3 ώς ἂν ἔγινε πάρο-
ξιμως A 26,17 sim. 241,21 414,18 [T 520,
19] — ώς μὴ δύναται, αἴρονται T 230,2

[ώς ἂν c. coniunct. i. q. ἵνα 520,16 ώς
c. coniunct. i. q. ὥστε 432,30] καὶ sive
ώστε scribendum videtur 155,14 — ώς c.
infin. fere i. q. ὥστε A 9,18 10,31 45,
16 46,22 56,14 59,30 64,20 65,6 87,
24 88,3 104,30 109,28 116,14 122,30 etc.
T 2,19 16,29 22,4 29,13 39,10 56,11,
13 78,11 85,22 110,3,21 117,26 127,21
128,8 478,5 484,11 486,31 488,4 490,2
509,1, 3 519,21 536,8 538,15 548,7
565,4 τίνα ἀριθμὸν ἐκβληθῆναι δεῖ ώς
ποιῆσαι ἔτερον T 494,7

ώσανει (ώς ἂν εἰ) A 67,2 248,35 T 32,20
145,2 316,15

ώσπερ γε A 104,28 232,28 376,15 T 263,5
ώσπερ ἂν εἰ A 379,25

ώσπερον A 12,21 81,25 87,10 94,18 108,
19 111,33 171,24 250,7 331,24 355,3
T 22,4 63,14 125,13 233,13 297,20
422,19 al.

ώφελεια. ἐπ' ὠφελείᾳ εἶναι T 580,3

ώφελιμος. ὠφελήμου ὄρος τὸ ποιητικόν
ἀγαθοῦ T 505,8 τὰ δὲ τῶν ἀγαθῶν def.
242,7 opp. τὰ δὲ αὐτὰ αἱρετά ibid. 22

φραστὴν T 348,1

φυγρός (coni. φατός) T 101,29

II INDEX NOMINUM *)

- Ἀθηναῖοι 157, 28 231, 19 Α 43, 21
 Αἴας 120, 32 sq. 253, 14 sq. 254, 22, 23
 Αἰριόψ 132, 21 214, 12, 16, 17 306, 8, 9, 10
     Α 215, 11 273, 13 sq.
 Ἀλέξανδρος. εἱρηται ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς εἰς
     τὰ Πόρτερα ἀναλυτικά ὑπομνήμασιν (i. e.
     Α 16, 21—23, 13) 7, 11 ὡς ἐν τοῖς εἰς
     τὰ Ἀναλυτικά δέδειται (i. e. Α 260, 18 sq.)
     166, 21 cf. 537, 2 n. ὡς δέδειξαμεν καὶ ἐν
     τοῖς εἰς ἔκτενα (sc. τὰ Ἡθικά) ὑπομνή-
     μασιν 187, 8 ὡς ἐν ἄλλοις ἡμῖν εἱρηται
     65, 31 — e. g. 355, 16, 17 356, 2 Α 176,
     4, 5
 Ἀνθρωπος Ὄλυμπιονίκης 39, 18 πύκτης
     114, 8
 Ἀντίπατρος. οὓς οἱ περὶ Ἀ. μονολημμάτους
     συλλογισμοὺς λέγουσι 8, 17
 Ἀντισθένης. οὐκ ἄρα αὐταρκες τὸ γῆν (sc.
     ἐν τῷ τῇ γῆν εἰνα), ὡς τινες λγοῦνται, ὥν
     δοκει πρῶτος μὲν Ἀ. εἶναι 42, 21 πότε-
     ρον ἔστιν ἀντιλέγειν η οὖ, ὡς Ἀντισθένει
     δοκει 79, 7 sq. cf. 70, 24
 Ἀρίσταρχος 71, 17
 Ἀριστομένης Α 350, 32 sq.
 Ἀριστέζενος 90, 25
 Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἀπὸ αὐτοῦ οἱ ταῦτα
     περὶ τῆς διαλεκτικῆς φέρουσι 1, 19 sq.
     περὶ τῆς οὕτως λεγομένης διαλεκτικῆς Ἀ.
     μὲν καὶ ἐν ἄλλοις βιβλίοις πεπραγμάτευται,
     μᾶλιστα δὲ ἐν τούτοις, ἡ ἐπιγράφεται Το-
     πικά 5, 18 [ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον
     βιβλίον μὴ Τοπικόν ἀλλὰ Ηρὸς τῶν τέπων
     ἐπιγράφεσθαι] 5, 28 διὰ τοῦτο δὲ καὶ
     ἀξιοῦσι τινες ἐπιγράφειν τὸ βιβλίον τοῦτο
     (τὸ δῆδον) Ήρὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρί-
     σεως, ἄλλοι δὲ Ηρὶ τάξεως καὶ ἀποκρί-
     σεως, ἐπει καὶ αὐτὸς περὶ τούτων εἰπεῖν
     ἀργύριμενος προτίθεται 520, 5—8 καὶ ἔστι
     δὲ βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλους τε καὶ
     Θεοφράστου γεγραμμένα ἔχοντα τὴν εἰς τὰ
     ἀντικείμενα δι? ἐνδόξων ἐπιχείρησιν 27,
     17, 18 προηγούμενος δ περὶ συλλογισμῶν
     λόγος ἐν ἔκεινοις (sc. τοῖς Ηροτέροις ἀνα-
     λυτικοῖς), ἐν οἷς παραδίδωσιν δ Ἀ. πᾶσαν
     τὴν μέθοδον τὴν συλλογιστικήν 7, 12, 13
     cf. 26, 28 δοκοῦσι τῷ Ἀ. ἀπλῶς καὶ
     κυρίως ἔχειν συλλογισμού, ὡς ἐν τοῖς
     Ηροτ. ἀναλ. δεικνυσιν, οἱ κατηγορικοί 8,
     10—12 λέγει περὶ ἀποδείξεως τε καὶ τοῦ
     ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ προηγουμένως
     τε καὶ ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς Ὅστεροις ἀναλυ-
     τικοῖς· νῦν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον περὶ αὐτοῦ
     εἱρηκεν, ἐφ' ὅσον αὐτῷ χρήσιμόν ἔστι πρὸς
     τὸ γωρίσαι τῶν ἄλλων συλλογισμῶν τὸν
     διαλεκτικὸν 18, 5—8 περὶ ἀποδείξεως καὶ
     ὅρων ἐν τοῖς Ὅστ. ἀναλυτικοῖς (εἱρηκεν).
     λέγει δὲ περὶ δρισμῶν καὶ ἐν τοῖς Μετὰ
     τὰ φυσικά, ἀλλὰ καὶ περὶ γενῶν, (ῶν)
     ἀπάντων καὶ ἐν τούτοις (τοῖς Τοπικοῖς)
     μὲν μηδουμεύει, ἀλλὰ ἐπιπολαιότερον 26,
     19—21 cf. 45, 8, 9 εἱρηκε περὶ τοῦ ἐρι-
     στικοῦ συλλογισμοῦ ἐν τοῖς Σοφιστικοῖς
     ἔλεγχοις, ἔνθα γῆν καὶ προηγουμένως περὶ
     τῶν τοιούτων συλλογισμῶν αὐτῷ δ λόγος

*) huic Topicorum indici ea quoque e priore huius voluminis parte nomina (littera A notata) inserui quae exempli causa adhibita sunt.

19,31 sq. ἐν ταῖς θεωρητικαῖς τε καὶ φυσικαῖς (ἀκροάσεσσι) τὰ ὡς ἀληθῆς ἀληθῆς ζητήσει, ἐν δὲ τοῖς Ἀναλυτικοῖς καὶ ἐν τοῖς περὶ προτάσεων (cf. 90,28) καὶ ἐν τῇ τῶν πολλαχῶν λεγομένων διαιρέσει καὶ σὸς τοι- αῦτα τῶν ἀληθῶν χρησίμων τὴν ἐκλογὴν ποιήσεται λογικῶς 95,27 πέμπτον τι εἰναι σῶμα δι' Ἀριστοτέλην 19,16 λήματα αἱ προτάσεις παρὰ Ἄ. 23,21 σημειώσεον ὅτι ἀξιώματα λέγει καὶ τὰς δεομένας ἀπο- δεῖσις προτάσεις κτλ. 547,20 γένη τε καὶ εἶδη ἐπαλλάσσειν αὐτῷ (αὐτοῖς libri) ἔθισ ὡς κατὰ τῶν αὐτῶν φέρειν αὐτὰ 39, 10 τὰ ἀνώτατα γένη ἔστι δέκα, δις κατη- γορίας ἰδίως ἔθισ αὐτῷ καλεῖν 65,9 τὸ ζητεῖν θεωρεῖν ἔθισ αὐτῷ (αὐτοῖς libri) λέγειν 74,3 ὅτι τὰ μὲν ὡς ἔξεις ἀγαθά λέγεται καὶ καθ' αὐτὰ τοιαῦτα — τὰ δὲ ὡς ποιητικά ἀγαθοῦ τινος — ὡς εἴωθεν αὐτὸς ποιεῖσθαι τὴν διαιρέσιν τῶν ἀγαθῶν 97,8—11 οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἰδίως δυνά- μεως λεγορένης τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἢ ἔθισ αὐτῷ δυνάμεις λέγειν 259, 27, 28 ἔθισ αὐτῷ καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν γένη λέγειν καίτοι δρμανύμως λεγόμενα 325, 27, 28 ἀντι- στροφὴν νῦν ἀλληγ. λέγει παρὰ τὰς ει- ρημένας ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς 131,23, 24 τόπους καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει (sc. τὰ παραγ- γέλματα) 135,12 Πλάτωνος ἐμνημόνευσεν ὑπὲρ τοῦ ἐνδιδότερον ποιῆσαι τὸν τόπον 316,13 καὶ γάρ αὐτὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς Φυσικῆς εἰπὼν ἀνώνυμον εἶναι τὴν κατὰ τόπον κίνησιν φορὰν αὐτὴν ὄνομάζει iibid. 15,16 πτώσεις ἰδίως αὐτῷ λέγειν ἔθισ τὸ μὲν δικαίως τοῦ δικαιοῦ — ἔθισ δὲ αὐτῷ καὶ τὰ σύστοιχα πάντα πτώσεις λέ- γειν 410,19—21 ἔσικε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεχρῆσθαι τῷ παραδείγματι καὶ τῇ πάρα- βολῇ 533,11 σημειώσεον πᾶλιν ὅτι τῷ πυνθάνεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς διαιλεκτικῆς ἐρω- τήσεως ἔχριστο 540,20 τὰ προβλήματα, δὲ καὶ θέσεις ἔστιν ἔθισ αὐτῷ λέγειν 541,9 συνωνύμοις φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀπόλυτον ἔθισ 577,18 ἐναντία λέγει τὰ ἀντικείμενα 579, 15 τόπους τινάς καὶ ἐν τῷ Περὶ μνήμης καὶ ὅπνου καὶ τῆς καθ' ὅπνους μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἔστιν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπὸ τῶν δροίων καὶ ἀπ' ἄλλων πολλῶν 586,10, 11 τὰς ἀρχὰς ὑποθέσεις λέγει, ὅτι μὴ δι' ἀποδεί-

ξεως τιμένται 587,5 — οὗτος ὁ τόπος ὁ αὐτός ἐστι τῷ πρὸ αὐτοῦ ἐν τοῖς (C) φερο- μένῳ, κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῦ διαφέ- ρων, ὡς (παρὰ) τὸ εἰκός Ἄ. διαφέρω λέξει τὸν αὐτὸν ὑποσημηγνυμένου τόπον· διὸ ἐν τισιν δὲ πρὸ τούτου περιήρηται 187,12 sq. — e. g. 549,24

οἱ ἀρχαῖοι 27,12 sq. δρισμὸς τῶν ἀναλό- γων, φ οἱ αἱ ἐχρῶντο 545,15

Ἀρχιμήδης 90,24

Ἀφροδίτη. πότερος προσγειώτερος, ὁ ἥλιος ἢ ὁ τῆς Ἄ. ἀστήρ 219,1

Ἀχιλλεός 117,14 253,14 sq. 254,22 sq.

Γαλάτης 306,9, 10 307,5 Α 215,11

Γαληνός 549,24

Δημόκριτος. ὅτι τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων αἰσθάνεται, ὡς φέτο Δ. 21,22

Δημοσθένης 157,26

Διονύσιος Α 43,19

Δίων 189,13 379,1 Α 177,28 — 181,34 345,28 sq.

Ἐκτωρ 120,34 sq.

Ἐλεάτης. ὁ Ἐ. Ζεγε Ζήνων 30,24

Ἐλλάς 106,11 213,30

Ἐλληνες 207,7 499,6 sq.

Ἐρπεδοκλῆς. τὸ ὑπὸ Ἐ. περὶ τοῦ οἴνου λεγόμενον 357,11

ἔξηγηται. ὡς τισιν ἔδοξεν 154,10

Ἐπίκουρος. ὁ περὶ τοῦ θανάτου ὑπὸ Ἐ. λό- γος εἰρητένος (Usener Ep. 71,6) 14,7 sq. τὴν ἀρετὴν δι' αὐτὴν αἰρετὴν εἶναι, εἰ καὶ μὴ Ἐπικούριος δοκεῖ (fr. 504) 19,13 διε- λόντες τὸν ἔρωτα εἰς τε σύντονον ἔρεξιν ἀφροδιτίων, ὡς Ἐ. λέγει (fr. 483) 139,23 tacito nomine citatur (277,4) 14,2—7

Ἐρμίνος μέντοι τὴν ἀπὸ τῆς προσθέσεως καὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἐπιτίμησιν μίαν φησὶν εἶναι, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ ἀδόξοτέρων ἢ δὲ ἀληθῶν πλείονος δεομένων λόγου εἰς δόνο ἐπιτικῆσις διαιτεῖ 569,3—5 ἢ οὖν τοῦτο λέγει, ὡς Ἐρμίνῳ δοκεῖ 574,26

Ἐδῆμος. ὡς Ε. ἐν τοῖς Περὶ λέξεως διηγήσεων 69,15 ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπι- γραφομένων Εὐδημείων ἀναλυτικῶν λέ- λεκται· ἐπιγράφεται δὲ τὸ αὐτὸν καὶ Εὐ- δῆμος. Υπέρ (απ. Πρόδ?) τῶν ἀναλυτικῶν 131,15,16

Ἐδοξός ἐδείκνυε τὴν ἴδονηγ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν 226,16

Ἐύκλειδης. τὸ πρῶτον θεώρημα τῶν ἐν τοῖς Εὐκλείδου Στοιχείοις 17,27

- Εὐριπίδης (Iphig. Aul. 16 sq. cit.) 223,
14—17
- Ζάλευκος 225,5
- Ζεύς (Nauck² fr. ἀδέσπ. 188) 378,3
- Ζήγων. μηδὲν εἶναι δὲ μήτε ἀφαιρούμενον
μετοῖ τι μῆτε προστιθέμενον αὔξει, ὡς δὲ
Ἐλεάτης ἔλεγε Z. 30,24 τὸν Ζήγωνος
λόγον τὸν ἀναιρόντα κίνησιν 558,28 sq.
cf. 79,5
- Ηράκλειτος. ὅτι τὰ ἐναντία ταῦτα· Ἡρά-
κλείτου γάρ 70,24 cf. 552,22 sq. πότε-
ρον πάντα συνεχῶς ῥεῖ καὶ δὲν γίνεται,
οὐδέποτε δὲ οὐδέν ἐστιν ἐστὼς καθὸς Ἡρά-
κλείτου ἦ οὖς 79,3 τῷ πάντα κινεῖσθαι
καθὸς Ἡ. λέγοντι συμβῆσται κατ. 559,24
- Ησίοδος (Op. et dies 289 cit.) 255,12
- Θεαγένης Α 43,21
- Θεάγης (Plat. Resp. VI 10 p. 496 B. C.)
232,21
- Θεμιστοκλῆς 179,26
- Θεόφραστος. καὶ ἔστι δὲ βιβλία τοιαῦτα
Ἄριστοτέλους τε καὶ Θεοφράστου γεγραμμένα
ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δὲν ἐνδέξων
ἐπιγείροντα 27,17 ἔστι γάρ ὁ τόπος. ὡς
λέγει Θ. κτλ. 5,21 126,13 sq. δεῖ δὲ μὴ
ἀγνοεῖν ὅτι Θ. διαφέρειν λέγει παράγγελμα
καὶ τόπον 135,3. 12 δεῖ δὲ μὴ ἀγνοεῖν
ὅτι Θ. τὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ προβλήματα
ὑποτάσσει τοῖς γενικοῖς. ὥστερ καὶ τὰ ἀπὸ
τῶν διαφορῶν 45,11—13 καὶ Θ. δὲ ἐν τοῖς
αὐτοῦ Τοπικοῖς καθόλου μίαν μεθόδον παρα-
διδόνται σπουδάσας ἔχώρισε μὲν τῶν ἄλλων
τὸ συμβεβηκός ὡς μὴ ὑπαγόμενον τῷ ὄρῳ,
τὰ ἄλλα δὲ πειραθεῖς τῷ ὄρισμῷ ὑποτάσ-
σειν ἀσφεστέραν ἐποίησε τὴν πραγματείαν
55,24—27 ἐν τῷ Περὶ τῶν ποσαχῶν
154,16 ἐν τῷ Περὶ τοῦ πολλαχῆς 378,
27 ἐπὶ τέλει τοῦ Περὶ καταφάσεως 290,
28
- Θερσίτης 117,14
- Θέων Α 33,10. 11
- Θουκυδίδης (II 60,2) 224,26—29 (III 39,2)
157,28
- Θρασύμαχος ὁ παρὰ τῷ Ηλάτωνι 361,4. 5
325,11
- Τίτον 120,32
- Incertus poeta (Nauck² fr. ἀδέσπ. 188)
cit. 378,3
- Ἴπποκράτης 90,23 ἐν τῷ Ἰπποκράτους
Ἀφορισμῶν (III p. 712. 710 ed. Kühn)
73,20
- Ἴπποκράταυρος 213,28
- Καλλίτες 129,27 Α 291,2 sq. 402,9 sq.
- Καλλικῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ 158,6 530,8 564,
16
- Καλλίμαχος (fr. 422 Schn.) tacito nomine
citatetur 270,8, 9
- Κάστωρ 59,17 117,14
- Κλέων Α 184,2. 3 291,12 293,16
- Κέραξ (ὁ ῥήτωρ) 114,10
- Λακεδαιμόνιοι 207,7 499,4 sq.
- Λύδιος. ποτέρα δξιότερα ἀρμονία, ἡ Λ. ἡ
ἡ Φρύγιος 218,8
- Λυκεῖον Α 366,29
- Λυκοῦργος 225,5
- Λυκόδρων. οἵας (λέγεται) ὁ Λ. χρῆται,
σκληραῖς τε καὶ τροπικαῖς, πεφυτίαν λέγων
τὴν φονικὴν καὶ κόνια τὴν γυναῖκα διὰ τὸ
ἀνιδέος 426,9 τὸ τῆς στλεγμῆς ὄνομα
ἐν τῷ Λυκόδρονι· φησὶ γάρ ἐκεῖνος στλεγ-
γίσματα τὰ ἀποξύματα 456,6
- Μεγαρεῖς Α 43,22
- Μέλισσος. διὰ τὸ μὴ διελέσθαι τὸ ὄν πο-
σαχῶς λέγεται Ηρμενίδην τε καὶ Μ.
ἄδηρός ἐστι νῦν ἡ δέξια αὐτῶν ἡ περὶ τοῦ
ἐν τῷ ὄν εἶναι 119,18 cf. 115,10 567,
17 sq. τὸ μὴ ἔχον ἀρχήν οὐ γέροντες,
ἄλλοι οὐδὲ ὡς δὲ Μ. φέτο, τὸ μὴ γενόμενον
οὐκ ἔχει ἀρχήν 192,1, 2
- Μίκναλος Α 351,25 sq.
- Μιτυληναῖοι 157,28
- Νέστωρ 254,21. 24
- οἱ νεανῶτεροι. ἔκαστον τῶν λεγομένων ἀδια-
φόρων τε καὶ προτυμένων ὑπὸ τῶν νεω-
τέρων 211,10 μὴ εἶναι διαλεκτικάς ἐρω-
τήσεις τὰς τις ἔστι τὸ προκείμενον ἔξετα-
ζούσας, ἡ πύρματα ἔθος λέγειν τοῖς ν. 539,
18
- Ξάνθος ἵππος (Ilias VIII 185) 58,17
- Ξενοκράτης. εἰ κατὰ Ε. ψυχὴ ἔστιν ἀριθ-
μὸς αὐτῶν κινῶν 162,17 cf. 429,18 494,2
εἰ δὲ διαλιμῶν ἐκάστου ἡ ψυχὴ, καθὰ Ε.
δοκεῖ 176,14 τὸν ὑπὸ Ε. ἀπόδοθέντα
ὄρισμὸν τῆς φρονήσεως 433,15
- Ὥονυσσεύς 225,22 253,14 sq. 254,21. 23
- Ὀιλεύς 120,35 121,1
- Ὀλυμπιονίκης 39,18 114,8
- Ομηρος. ἐναργεῖς καὶ διὰ γνωρίμων αἱ παρ-
“Ο. παραβολαὶ 533,13. 14 Ilias II 204
XII 243 cit. 225,21 sq.
- οἱ παλαιοὶ 2,22 sq.
- Ηρμενίδης. ὅτι τὸ δὲ ἀκίνητον τε καὶ

ἔν· Παρμενίδου γάρ 70,23 εf. 79,4 ἔτι
ἐν τῷ δόν, ὡς ἐδόκει Παρμενίδη τε καὶ
Μελίσσωφ 115,9 εf. 119,18 567,17 sq. v.
Μέλισσος

Πεισίστρατος Α 43,21

Πελοποννήσιοι 499,4 sq.

Πλάτων τὴν διαιρετικὴν μέθοδον ἐξυμνῶν—
ταῦτης δὲ θεμένος ἔργον εἶναι τὸ δύνασθαι
τὸ τε ἐν πολλὰ ποιεῖν καὶ τὰ πολλὰ εἰς
ἐν ἀνάγειν 1,14 sq. τὸ τὴν ψυχὴν ἀθάνατον
(εἰναὶ) διὰ Πλάτωνα 19,15 εf. 550,1
ἐνδόξως ἔστι δεῖξαι ὅτι ἡ φέλιμον ἡ
ἀδίκια, ποτὲ μέν, ὡς Πλ., ἀπὸ τοῦ νόσου
ἀντὶ τὴν ψυχῆς τοῦ ποιεῖν μηδεμίαν δὲ νόσον ψυχῆς
ἀφέλιμον εἰναὶ... 173,27 εf. 187,22 ποιεῖ δὲ
τοῦτο καὶ Πλ. (sc. τῆς κατὰ τόπον κινήσεως
γένος λέγει τὴν φορά) 316,2 ὡς φέτο
Πλ. λέγων τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις 332,
21 γένος ἔστι τῆς ψυχῆς ὁ ἀριθμὸς κατὰ
Ξενοκράτην τοῦτο Πλάτωνα 429,19 οὕ-
τως κανὸν φιλοσόπατων τις ἦ, ὃρον λήψεται
παρ’ αὐτοῦ δὲ ἐρωτῶν διαβούλεται, ἂν προτίθη
οὕτω Πλάτων δοκεῖ 530,11,12 ὁ πολ-
λάκις ὁ Σωκράτης ποιεῖ παρὰ τῷ Πλά-
τωνα ibid. 19—21 (cf. Σωκρ.) ἔκαστον
δὲ τούτων (sc. τῶν τοῦ κακῶς πονθά-
νεσθαι τρόπων) ἔστιν εὑρεῖν παρὰ Πλάτωνι
541,3 — e. g. 58,16, 21 59,29 60,22 61,
14 379,1 381,7 499,32 530,12 549,24
Α 160,4 359,32

Πέρδαργος ἵππος (Ilias VIII 185) 58,17

Πολυδεύκης 59,17 117,14

[[Πορφύριος]] ἐν ταῖς Πέντε φωναῖς 371,1]]

Πρόδικος ἐπειρᾶτο ἐκάστῳ τῶν διομάτων
τούτων (ἱδροῦς, χαρᾶς, εὐφροσύνης, τέρ-
ψεως) ἕδιστον τι σημανόμενον ὑποτάσσειν
181,2,3

Πρωταγόρας. ὡς ἐν τῷ Πρ. τῷ Πλάτωνος
δὲ Πρ. ποιεῖ κτλ. 167,30

Πρώταρχος. ὡς ποιεῖ ἐν τῷ Πλάτωνος
Φιλόβρω δὲ Πρ. διαδεξάμενος παρὰ Φιλόβρου
τὸ πρόβλημα 553,2,3

Πυθαγόρειοι. οἱ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἀριθ-
μονικοί· οἵτοι δέ εἰσι τῶν Π. οἱ μάλιστα περὶ
τὰ μαθήματα γεγραμμασμένοι 106,24 καίτοι
τοῦ ἐριζομένου τὴν ψυχὴν οὕτω (ὅτι ἀρι-
θμός ἔστιν οὗτος ἔαυτὸν κινῶν) κατὰ τοὺς
Π. ὁρίζομένου· οἵτοι γάρ εἰδῆ ἐκάλουν
τοὺς ἀριθμοὺς κτλ. 494,8 sq.

Σελλία 213,28

Σέληνη 139,33 225,5

Στοῦ. οἱ ἀπὸ τῆς Στ. ὥριζόμενοι τίχη δια-
λεκτικὴν ἐπιστήμην τοῦ εὖ λέγουν κτλ.
1, 10 sq. οἵτοι εἰσὶ κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς
Στ. οἱ διφορούμενοι τε καὶ οἱ ἀδιαφόρως
περιστενεῖν ὑπὲ κυρτῶν λεγόμενοι 10, 7 sq.
τοιοῦτοι δέ εἰσι λόγοι καὶ οἱ ὑπὲ τῶν ἀπὸ
τῆς Στ. λεγόμενοι ἀμεθόδως περιλανοντες
14, 20 οὐκ ἄρα αὔταρκες τὸ ἥγη (ἐν τῷ
τι ἦν εἶναι), ὡς τινες ἡγούνται, ὃν δοκεῖ
πρῶτος μὲν Ἀντισθένης εἶναι, εἴτα δὲ καὶ
τῶν ἀπὸ τῆς Στ. τινες 42, 20 sq. τοιαῦτά
ἔστι καὶ τὰ ἐν τοῖς περὶ καθηκόντων ὑπὲ^{τῶν}
ἀπὸ τῆς Στ. ζητούμενα 84, 17 ἐπι-
βολὴ φύλασσοις διὰ καλλίσ εμφανύμενον,
ὡς οἱ ἀπὸ τῆς Στ. (sc. τὸν ἔρωτα ὥρι-
ζοντοι) 139, 25 Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο
ἐκάστῳ τῶν διομάτων τούτων (ἱδροῦς,
χαρᾶς, εὐφροσύνης, τέρψεως) ἕδιστον τι ση-
μανόμενον ὑποτάσσειν, ὡς περ τοῦ
τῆς Στ. κτλ. 181, 3 sq. δόξει καλλίσ ὑπὲ^{τῶν}
ἀπὸ τῆς Στ. λέγεται τὸ διὰ κακοῦ
γινόμενον οὐκ ἔστιν ἀγαθόν· πλοῦτος δὲ
καὶ διὰ πορνοβοσκίας κακοῦ ὄντος γίνεται·
οὐκ ἄρα ὁ πλοῦτος ἀγαθόν 201, 22 sq.
οὕτω δεικνύοις ἀν δέστι μὴ καλῶς τὸ τι οἱ
ἀπὸ τῆς Στ. γένος τοῦ ὄντος τίθενται
301, 20 sq. cf. 359, 12—16 — οἱ λέγον-
τες μόνον τὸν σοφὸν πλούτον ἢ μόνον
καλὸν ἢ μόνον εὐγενῆ ἢ μόνον βίτορα
134, 13 sq. cf. 198, 18 sq. κατὰ τὸν ἐν
ὑποκειμένῳ (λόγον) ἀναιροῦτε· ἀν τὸ τὸν
ποιεῖται εἶναι πνεῦμα πιος ἔχον ἢ θληγ
πιος ἔχουσαν 360, 10

Στράτων προτίθησι τινα τῷ τόπῳ τούτῳ
καὶ ἀλλοι 340, 3

Στωικός. τὰ ὑπὲ τῶν Στ. παράδοξα λεγό-
μενα 147, 18

Συρακούσιοι Α 43, 19

Σωκράτης. οὕτως καὶ Σ. πρὸς Καλλικλέα
κέγρηται εἰπόντα τὸν σώφρονας ἡλιθίους
(Georg. c. 46 p. 491 E) 530, 8 δὲ πολ-
λάκις δὲ Σ. ποιεῖ παρὰ τῷ Πλάτωνι· ὡς
γάρ οὐκ εἰδὼς τὸ συμβιρόμενον καὶ ὡς
τοῦτο ληψόμενος, δὲ ἀν ἐκ τοῦ λόγου φα-
νηται ἀριστα ἔχειν, οὕτως ἐρωτᾷ ibid.
19—21 — e. g. 58, 16, 20 59, 28 60, 21
61, 14 69, 18 137, 26 191, 26, 27 373,
30, 31 374, 1 381, 7 386, 1, 2, 4. [10, 14]
392, 14 sq. (οἱ γάρ ἦν μονιμός ib. 15)
421, 7, 9 422, 13 sq. (φαλακρός, προγαστρι-
κός ibid. 30) 452, 30 499, 32 514, 27

- 515,34 517,14 560,21 sq. Α 15, 15, 18.
 33, 34 16, 12, 13 28, 22 100, 5 160, 4
 163, 3 291, 34 292, 5 359, 33 367, 5, 6
 373, 5 397, 24 402, 1 sq. 404, 8 sq.
- Σωτίων.** αὐτὸς μέντοι ὁριζόμενος τὸν βπνον
 στέργσιν ἐγρηγόρσεως οὐ περιπίπτει τῷ
 εἰρημένῳ, ὡς οἴεται Σ. 434, 3
- Τριβαλλοί 215, 8, 10
- Φίληβος 553, 3 cf. Ηρώταρχος
- Φίλιππος 157, 26
- Φρύγιος ἀρμονία 218, 8 cf. Λύδιος
- Φωκυλίδης. κατὰ τὸν Φ. “δεῖ ζητεῖν βιο-
 τήν, ἀρετὴν δὲ, θταν ἢ βίος ἥδη” 258, 9
 tacito nomine “πολλὰ μέσοισιν ἄριστα·
 μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι” 223, 12 327,
 12
- Χοιρίλος.** αἱ Χοιρίλου παραβολαὶ (opp. αἱ
 παρὸ Θυμήρω παραβολαὶ) 533, 13, 14
- Χρύσιππος.** πάτερον ἡ ὑγεία ἀγαθὸν ἢ οὖ,
 ως Χρ. λέγει 79, 6

III LOCI PLATONICI*)

Phaedo c. 15—17	165,20	Phaedr. c. 24 p. 245 E	429,14
(e. 18 p. 72 E)	332,21 cf. 558,22	c. 30 p. 249 D sq.	139,26 144,7
c. 42	328,27	Protag. c. 11—16 et 26	167,29
e. 54 p. 105 C. D	210,15	Gorg. (e. 36 p. 480 B)	173,27 cf. 187,22
Theaet. c. 4 p. 147 C	450,27	c. 46 p. 491 E	158,6 530,10
c. 28 p. 181 D	316,3	(e. 48 p. 494 A)	248,14
Sophist. totus dialogus	484,6	Meno (e. 15 p. 81 D sq.)	332,21 cf. 558,22
Parmen. c. 7 p. 135 D	29,3	c. 23 p. 87 C	165,24
Phileb. c. 1	553,2	Respubl. I 20 p. 348 D sq.	166,25 325,11
c. 3 p. 12 D	297,2		361,4.5
c. 10 p. 20 D	226,14	VI 10 p. 496 B. C	232,22
Phaedr. c. 24 p. 245 C sq.	144,20 297,23	VII 14 p. 534 E	1,14
494,23 cf. 529,1	558,23	Leges IX 13 p. 875 A	224,26
569,1	582,5.6	(Def. p. 414 A)	93,7.8 387,16.19

*) uncinis ( ) circumscripti eos locos, quorum mentio non satis manifesta est.

IV LOCI ARISTOTELICI

Categor.		Analyt. pr.	
c. 1 p. 1 ^a 1	97,28	II 24	532,23
c. 3 p. 1 ^b 16	453,21	II 25	169,9
c. 3 p. 1 ^b 17	112,7	Analyt. post.	
c. 3 p. 1 ^b 23	319,22,23	I 2	435,14
c. 5 p. 2 ^a 27 sq.	136,22	I 2 p. 71 ^b 21	478,10
c. 5 p. 2 ^b 29	365,9	I 2 p. 72 ^a 17	
c. 5 p. 3 ^a 23	47,19	I 10 p. 76 ^b 14	547,22
c. 5 p. 3 ^b 5—7	365,7	I 34 p. 89 ^b 10	93,7
c. 5 p. 3 ^b 33—4 ^a 9	213,15	II 1 p. 89 ^b 24	63,17
c. 5 p. 4 ^a 11	402,2	II 3—7	503,23,24
c. 6 p. 6 ^a 19—25	213,15	II 4—12	420,11
c. 8	463,23	II 8—10	504,14
c. 10 p. 11 ^b 38sq.	101,20	Topica	
c. 11 p. 14 ^a 19	324,24,25 325,26	I 1 p. 100 ^a 18 sq.	1,5
c. 11 p. 14 ^a 20	506,3	I 1 p. 100 ^a 18—20	26,23
tutus liber cit.	65,15	I 1 p. 100 ^a 19	85,6
De interpr.		I 1 p. 100 ^a 20	519,32
c. 7 p. 17 ^b 3 sq.	129,24	I 1 p. 100 ^a 25 sq.	86,1 478,29
(c. 11 p. 20 ^b 22—30)	539,16	I 1 p. 100 ^a 27	70,2
c. 11 p. 21 ^a 33	302,14	I 1 p. 100 ^b 21	70,12
c. 13 p. 23 ^b 3—7	72,26	I 1 p. 100 ^b 24 sq.	26,17
Analyt. pr.		I 2	1,5 584,7
I 1 p. 24 ^a 25	36,8 294,17	I 2 p. 101 ^a 35	584,8,9
	519,16 539,19	I 4 p. 101 ^b 11—13	87,24 90,1,2
I 4—6	2,9	I 4 p. 101 ^b 17	135,31
I 23 p. 41 ^a 40	150,21	I 4 p. 101 ^b 18	47,28 295,14
I 25 p. 42 ^a 32 sq.	523,25		365,23
I 44 p. 50 ^a 16 sq.	8,11	I 4 p. 101 ^b 21 sq.	404,22
II 2 p. 53 ^b 26 sq.	560,19 570,27	I 4 p. 101 ^b 29 sq.	36,25 37,16
II 2 p. 54 ^a 1 sq.	537,2		62,28 539,16
II 8	582,24	I 5 p. 101 ^b 38	48,26
II 14	537,20	I 5 p. 102 ^a 5 sq.	142,20 496,3
II 16	577,7 578,4	I 5 p. 102 ^a 31	323,22
II 17 p. 65 ^a 38 sq.	575,6	I 5 p. 102 ^b 4	127,20 422,11
(II 23, 24)	62,12	I 5 p. 102 ^b 14	217,11—13

Topica	Topica
I 5 p. 102 ^b 21	374,14
I 7	44,30
I 7 p. 103 ^a 6 sq.	502,8
I 7 p. 103 ^a 13, 14	497,11
I 8 p. 103 ^b 6 sq.	37,30 38,21
I 10	19,20 35,10
	90,28 cf. 95,27
I 11 p. 104 ^b 1—3	93,22 sq.
I 11 p. 104 ^b 2	35,20, 21 84,31
I 11 p. 104 ^b 4	77,8, 20 78,9
	83,12 85,22
I 11 p. 104 ^b 12	82,6
I 11 p. 104 ^b 15	82,7
I 11 p. 104 ^b 19 sq.	70,25
I 11 p. 105 ^a 4—8	6,25—27
I 12	30,4
I 12 p. 105 ^a 11, 12	35,7 88,4
I 13 p. 105 ^a 21	35,22 68,9
I 13 p. 105 ^a 23 sq.	35,27
I 14 p. 105 ^b 31	587,13
I 15	323,3
I 15 p. 106 ^a 17	101,9
I 15 p. 107 ^b 6—12	143,1—6
I 16 p. 108 ^a 4	221,18
I 17 p. 108 ^a 12	221,18
I 18	88,22 90,28, 29
I 18 p. 108 ^a 38	114,27
I 18 p. 108 ^b 7, 8	150,20
I 18 p. 108 ^b 13	150,23
II 1 p. 108 ^b 37 sq.	133,28
II 1 p. 109 ^a 1	279,17, 27
II 1 p. 109 ^a 6	141,1
II 2 p. 109 ^a 28, 29	135,24—26
II 2 p. 109 ^a 34	177,9 180,11, 12 297,14
II 2 p. 109 ^b 4—12	162,2
II 2 p. 109 ^b 13	145,10 291,20 296,24 510,15
II 2 p. 109 ^b 26—29	291,4
II 2 p. 109 ^b 30	163,22
II 3	292,20
II 3 p. 110 ^b 7 sq.	154,29
II 3 p. 110 ^b 18 sq.	155,5—7
II 4 p. 111 ^b 18	172,25
II 6 p. 112 ^a 24	187,29
II 7 p. 113 ^a 1—18	72,25
II 7 p. 113 ^a 15	469,10, 11
II 8	406,13
II 8 p. 113 ^b 15	335,27
II 8 p. 113 ^b 27 sq.	199,26
	II 9 p. 114 ^a 26 sq.
	II 9 p. 114 ^a 27—29
	II 9 p. 114 ^b 16—24
	II 10 p. 114 ^b 37 sq.
	II 10 p. 115 ^a 6 sq.
	II 10 p. 115 ^a 15—24
	II 11 p. 115 ^b 19, 20
	III I p. 116 ^a 14
	III 1 p. 116 ^a 23
	III 1 p. 116 ^a 29
	III 1 p. 116 ^a 31
	III 1 p. 116 ^b 10
	III 1 p. 116 ^b 23
	III 1 p. 116 ^b 26
	III 2 p. 117 ^a 21
	III 2 p. 117 ^a 24
	III 2 p. 117 ^b 3
	III 2 p. 118 ^a 16
	III 3 p. 118 ^b 1
	III 3 p. 118 ^b 10, 16
	III 3 p. 118 ^b 17
	III 3 p. 118 ^b 21
	III 3 p. 118 ^b 37
	III 4 p. 119 ^b 18
	III 6 p. 119 ^b 31
	III 6 p. 120 ^a 6
	III 6 p. 120 ^a 32
	IV 1 p. 120 ^b 16
	IV 1 p. 121 ^a 10
	IV 1 p. 121 ^a 20
	IV 1 p. 121 ^a 27
	IV 2 p. 122 ^b 12
	IV 2 p. 122 ^b 15
	IV 2 p. 122 ^b 16
	IV 2 p. 122 ^b 18
	IV 2 p. 122 ^b 20
	IV 2 p. 122 ^b 22
	IV 2 p. 122 ^b 25
	IV 2 p. 122 ^b 32
	IV 2 p. 122 ^b 37
	IV 4
	IV 4 p. 124 ^b 34
	IV 5 p. 126 ^a 6—12
	IV 5 p. 126 ^a 31
	IV 5 p. 126 ^b 34
	V 3 p. 132 ^a 10 sq.
	V 4—9
	V 4 p. 132 ^b 35

Topica		De anima	
V 6 p. 136 ^a 36 sq.	408,1	II 1 p. 412 ^a 27, b5	144,18 494,24
V 7 p. 136 ^b 33 sq.	415,13	II 6	156,8
V 8 p. 138 ^b 23	415,15	De mem. et reminisc.	
VI 1 p. 139 ^a 28	445,16	c. 2 p. 452 ^a 13 sq.	586,10, 11
VI 2,3	516,26	De somn. et vig.	
VI 2 p. 139 ^b 19—		c. 1 p. 453 ^b 26, 27	434,2
140 ^a 2	542,28	Metaphys.	
VI 3 p. 140 ^b 2	494,2	(V 6 p. 1016 ^b 34 sq.)	58,25
VI 4 p. 142 ^a 22	440,23	VII 4—12	26,20 45,9
VI 4 p. 142 ^b 1	93,8		420,11
VI 8 p. 146 ^b 29	354,15	VII 17	504,15
VI 9,10	504,20	VII 28	26,20
VI 9 p. 147 ^a 12 sq.	472,12	X 8 p. 1065 ^a 30	231,27
VI 9 p. 147 ^b 7	471,10	Ethic. Nic.	
VI 11 p. 148 ^b 30	480,25	I 4 p. 1096 ^a 23—29	326,1
VII 5	542,23	I 6 p. 1097 ^b 16, 17	247,9
VIII 1 p. 156 ^a 7 sq.	541,4	II 5 p. 1106 ^a 16	144,26
VIII 1 p. 156 ^a 16	526,9	II 8 p. 1108 ^b 11 sq.	183,13 187,8
VIII 1 p. 156 ^b 10-17	533,6	III 2 p. 1110 ^b 32 sq.	163,12
VIII 4 p. 159 ^a 21	554,23	VI 9 p. 1142 ^a 13-16	214,23
VIII 6 p. 159 ^b 39 sq.	556,27	VII 6 p. 1147 ^b 35	114,9
VIII 11 p. 161 ^b 19 sq.	563,15	VII 12 p. 1152 ^b 13	164,15
VIII 13 p. 163 ^a 15	580,7	VII 13 p. 1153 ^a 14, 15	164,16 547,18
Soph. el.		164,16	
c. 1 p. 165 ^a 22	6,17	X 4,5	271,25
c. 2 p. 165 ^b 4	25,21	X 9 p. 1169 ^b 6,	
c. 2 p. 165 ^b 7	20,2	1170 ^b 6	229,13
c. 4 p. 165 ^b 26 sq.	556,13	Magn. Mor.	
Phys. ause.		I 4 p. 1185 ^a 38	144,26
I 3 p. 186 ^a 4 sq.	567,16	Rhetor.	
II 5 p. 197 ^a 5	231,27	I 1 p. 1354 ^a 1	3,25
III 5 p. 204 ^b 5, 6	30,16	I 1 p. 1355 ^b 10, 11	32,25
IV 8 p. 214 ^b 28 sq.	8,27	Fragm. Rose ³	
IV 10 p. 218 ^a 33	62,19	VI 51 (ἐν τῷ Προ-	
V 2 p. 225 ^b 34	352,26	τρεπτικῷ)	149,13
V 3 p. 226 ^a 32	316,15, 16	XVII 112	63,11
De caelo		XVIII 113	242,4
c. 5 p. 271 ^b 17	174,28		

ADDENDA ET CORRIGENDA

I IN ANALYTICORUM COMMENTARIO

p. XI, XII n. 1, 2 l. Philop. Zanetti
 p. 1, 4 n. l. καὶ tertium — ἢ alterum
 p. 5, 20 l. ἀγαθῶν
 p. 7, 22—28 ἀναλόειν — ἐπιγέρρωσται] cf. Suid.
 sub v. ἀναλόεις || ibid. 30, 31 comma trans-
 pone ante καὶ ἀντῶν cf. T 277, 28, 29
 p. 18, 16 l. ἡμέρα ἄρα (a B) cf. T 10, 12
 p. 72, 8 n. in quo] l. cuius in archetypo
 p. 122, 9 l. εἰλήφθω
 p. 124, 7 l. συμπέρασμα
 p. 170, 20 dele γάρ, quod om. Pseudothem.
 p. 21, 7
 p. 172, 25 αῦ τὸ conicio cf. Ind. sub v. πᾶλιν
 p. 174, 10 comma pone post οὕτης
 p. 183, 15 l. ἡγουμένου
 p. 200, 17 ἐπεὶ τὸ ἐνδεχόμενον recte Pseudo-
 them. p. 41, 29
 p. 202, 24 l. ὅν
 p. 207, 29 τῷ, quod om. B, non erat reci-
 piendum ex a cf. p. 216, 17
 p. 231, 35 defectum librorum supple e Philop.
 f. LIV^v μήποτε οὖν

p. 238, 1 <τῷ> τῶν conicio
 p. 250, 1, 2 ἐπὶ — λογικοῖς suspecta videntur
 Zellero³ III 1 p. 791 n. 2
 p. 251, 4 ἀν ἵ αποφατικὴ ἐλάττων οὗτα ἐν-
 δεχομένη ἢ recte Pseudothem. p. 66, 5
 p. 277, 26, 27 καὶ συναγόμενον — ἤτοι τὸ Ε
 ἔσται recte Pseudothem. p. 83, 34—36
 p. 278, 12 l. ὅδε
 p. 286, 30 οὕτως recte Pseudothem. p. 89, 25
 p. 294, 12 comma pone post ἄρα
 p. 304, 2 l. ὅν
 p. 326, 36 l. ἡγουμένου
 p. 331, 20 καὶ ἀποδεικτικοὶ recte Pseudothem.
 p. 112, 12
 p. 356, 22, 23 l. ἐπὶ κειμένῳ — ὁ
 p. 370, 34 l. ἢ
 p. 381, 28 comma pone post ἀντῷ tolle
 p. 398, 17 comma pone post ἀλλήλας
 p. 405, 5 adde in notis: post περιπατεῖ lac.
 habent aB
 p. 410, 15 n. comma pone post ἢ tolle

II IN TOPICORUM COMMENTARIO

p. 2, 2 n. adde 2, 3 ante συλλογισμὸν
 p. 5, 26 προτάσσων ἐνδέξων recte Paris. 1832 ||
 ibid. 27 n. dele Paris. 1832
 p. 8, 9 τιθεται — τὰ ἐν recte Paris. 1832
 p. 9, 30, 31 οὗτοι — ἐπιφέρεται om. AD
 p. 10, 11, 12 aut ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν ἢ νόξ ἐστιν
 (cf. Appul. d. interpr. p. 272 Oud.) aut
 [ἤτοι] εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστιν (cf. A 18,
 15) scribendum videtur

p. 11, 13 l. ἀπαστι ||
 p. 12, 16 l. ἐστίματεν [ἐν], in notis adde: ἐν
 delevi
 p. 22, 16 n. l. ἢν ΛBD
 p. 23, 30 l. πάντῃ
 p. 24, 11 tolle comma post τριγώνου || ibid.
 12 l. δεῖται
 p. 35, 7 citatur I 12 p. 105^a 11
 p. 40, 22 tolle notam

- p. 42,27 — 43,1 οἱ δὲ — κεφαλαιωδῶς] cf. Suid. sub v. ἀνάλογοι
- p. 52,4—17 ἐπεὶ — κακεῖναις] Suid. sub v. σύγχρονος (vs. 8 ἵ τόδε τῷδε ut αΑ, 15 ὡν ἀμφός ut BD)
- p. 76,21 ἵ οὖ. *(καὶ ὑγείᾳ ἀρετῇς ἵ οὖ)* conicio cf. vs. 23
- p. 104,26 ὅτιον, quod om. P, ut glossema vocis τοιοῦτον delendum censeo
in summis p. 115—117 l. p. 107b39
- p. 116,5—26 Suid., 5 οἷον — 10 τυναλλάγματι sub v. δικαιοσύνη, 10 τῶν δὲ — 26 αὐτῆς sub v. ἐπιστήμη (vs. 10 τοῖς habet ut AB, 22,23 εἰδομεν· κατὰ δὲ τὰς, 26 οὐκ ἀναιρεῖται)
- p. 121,27,28 διαφέρει — σφοδράς] Suid. sub v. ἔγχρατεια (articul. IV)
- p. 128,14 πρὸς τοὺς ὄρεισμάς] ὡς τοῦ ὄρεισμάς conicio || 16,17 l. γενέσθαι
- p. 131,4 [τῶν πραγμάτων] immo τῶν προβλημάτων scribere debebam cf. p. 145,21
- p. 133,32 l. ὅηλον ὅτι
- p. 162,10 post ἐπειδὴψαντα fort. ex Ioanne Italo addendum ἐπιγειεῖν || 12—14 eiusdem auxilio (cf. Praef.) sic restituere licet: εἰ γὰρ ἀπὸ τεινος τούτων οἵνα τε εἴη ἣν κατασκευαζόμενον
- p. 164,13 recte ἐπιγειρόται l. lt., quo recepto τῶν transponere non opus est
- p. 181,6 l. γαράν
- p. 185,20 et 188,6 ἀπὸ τῶν conicio
- p. 195,21 n. l. cf. vs. 22
- p. 210,15 n. l. Phaedo
- p. 217,21 n. l. περὶ Λ., superser. P³: περὶ αἱρετοῦ κατὰ D
- p. 220,14—20 σωληνισμάς] Suid. sub v. αἱρετώτερον (19 γε om. ut D; post 20 σωληνισμός add. θεωρητικὸν δὲ ἥ γετῶν πότερον ἵ φρονησις πρακτικωτέρα ἵ θεωρητικωτέρα) || 17 tolle commata
- p. 224,30 l. αἱρετώτερον
- p. 227,7—12 τοῦτο] Suid. sub v. ὅπερ
- p. 229,2—18 Suid. sub v. φίλος
- p. 231,18 l. αὐτά τεινον
- p. 236,11,12 Suid. sub v. ὑγίεια
- p. 267,11 l. προσθήκη
- p. 280,27 n. l. post ras.
- p. 287,18 in notis adde: post δεῖταις add. οὖν αΑΒΡ: om. II || ibid. 24 adde: ἢν II: om. αΑΒΡ || ibid. 25 ζώνων] aptius est ἀλλόγων cf. p. 151,19
- p. 288,15 fort. *〈ῶν〉 τὰ μὲν ex Ioanne Italo scribere et codd. BP¹ sequi praestant || 25 l. διηγάμενον [τῷ]. in notis adde: τῷ delevi*
- p. 295,1 κατάστατον conicio
- p. 300,32 post ἢν adde ὅτι
- p. 311,9 in notis adde: τι addidi cf. 310,15
- p. 317,15 n. l. εἰ aDP: ἢ AB
- p. 324,7 n. post κλίνην adde οὔτε
- p. 326,21 l. γένος
- p. 330,20 τῷ] fort. rectius ως cf. p. 406,3
- p. 364,25 n. adde: εἰδῶν libri
- p. 372,1 unc. [ει] vs. 2 iam ante καθάπερ pone || 10 post γίνεται add. ἵ ἀρετῇ ABDP || 11 λογικῶν utrobique B
- p. 376,2 l. τουτέστι
- p. 378,22 l. φῆς
- p. 398,4 n. tolle alteram conjecturam
- p. 401,23 n. l. (25)
- p. 413,12 γάρ om. P
- p. 415,6 om. P
- p. 416,21 κατὰ δύναμιν δέ ἔστι om. P || 22 κατὰ τὴν P
- p. 417,9 εἰ] οἶν P
- p. 418,6 βλη D
- p. 421,17 n. dele A ante B
- p. 422,27 n. l. κατασκευαζόμεν
- p. 423,19 l. φοράν τινων: nam sic etiam D
- p. 432,4—7 n. l. post 13
- p. 474,18 n. l. — 475,6
- p. 492,8—10 ὁργή—έστιν] Suid. sub v. ὁργή (10 ἵ om. ut A) || n. 9, 10 l. 10
- p. 496,6 n. inter a et A adde: τεῖτα
- p. 509,16 n. transpone B post A
- p. 602 Anacoluthiae exemplum adde T 63, 28, ante τε adde ἵ, ἵτοι

PA   Commentaria in Aristotelem
3902   graeca
A25
1882
v.2
pars.2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

NOT WANTED IN LIBRARY

